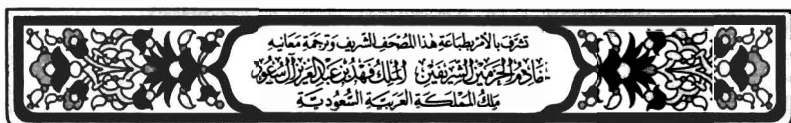
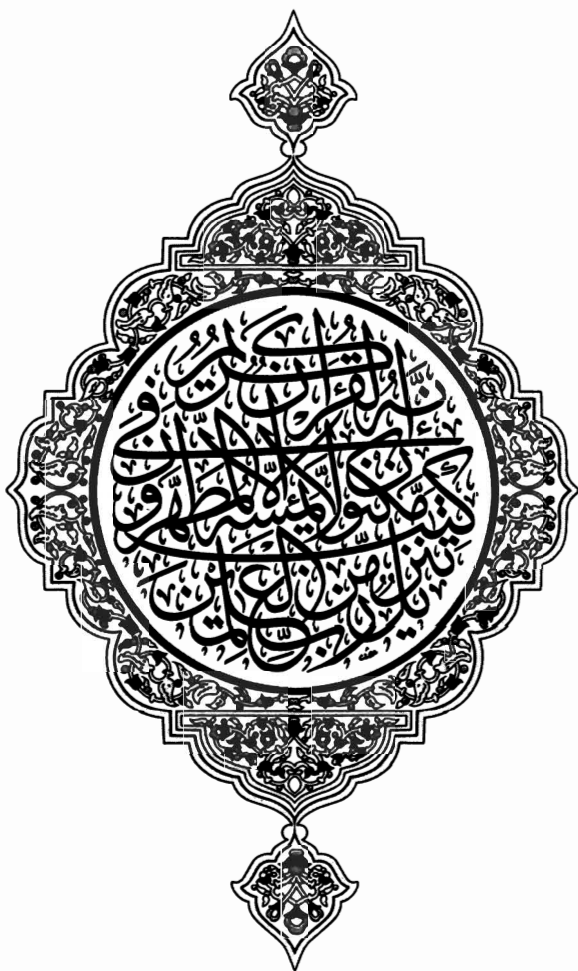

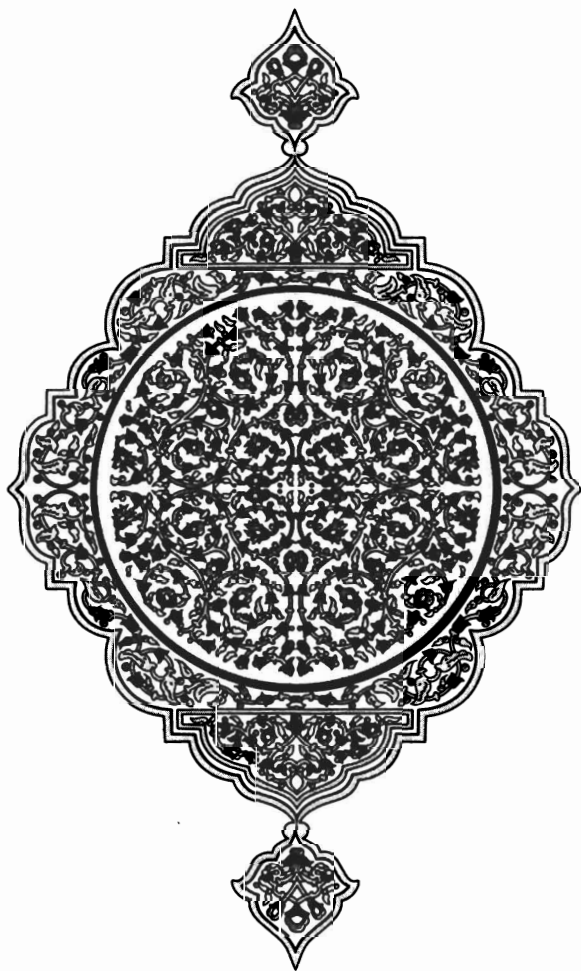
الْفَيْزُ الْكَامِلُ

وَتَرْجَمَهُ مَعَانِيَهُ إِلَى

اللُّغَةِ التَّامِيلِيَّةِ

هَذَا الْمُصْحَفُ الشَّرِيفُ وَرَحْمَةُ مَعَانِيهِ
 هَدِيَّةٌ مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ الْمَلِكِ فَهْدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزِزِ آلِ سَعُودٍ
 وَفَقَّ لِلَّهِ تَعَالَى لَا يَجُوزُ بَيْعُهُ

சங்கைமிக்க இந்த முஸ்ஹஃபும் இதன் கருத்துக்களின்
 மொழிபெயர்ப்பும் கண்ணியமிக்க இரு புனிதத்தலங்களின் பணியாளர்
 ஸவுத் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த அப்துல் அஜீஸின் மகனார்
 மன்னர் ஃபஹத் அவர்களின் அன்பளிப்பாகும்.

உயர்வான அல்லாஹ்விற்காக வகிப்பாகும்.

இதை விற்பனை செய்வது கூடாது.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(كِتَابُ أَرْزَلَهُ إِلَيْكَ مَبْرُكٌ لِيَذَبَّ رُءُوسُ الْإِنْتِهِ وَلِيَسْتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ)

الحمد لله رب العالمين القائل:

(أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرِّءَانُ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا)

والصلاة والسلام على سيدنا محمد القائل (خيركم من تعلم القرآن وعلمه) والذي ثبت عنه عليه الصلاة والسلام أنه قال (اقرأوا القرآن فإنه يأتي شفيعاً لأصحابه يوم القيامة) وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، أما بعد :

فإنفاذا لأوامر خادم الحرمين الشريفين وناسر كتاب الله المجيد الملك فهد بن عبد العزيز - حفظه الله- في العناية بكتاب الله الكريم توثيقاً وطباعة ، والعمل على تيسير نشره وتوزيعه بين المسلمين وتفسير معانيه وترجمتها إلى اللغات المختلفة ومنها اللغة التاميلية واعتبار تلك التوجيهات من أسسها الغايات والأهداف المرسومة لمجمع خادم الحرمين الشريفين الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة .

وبناء على التعاون القائم بين كل من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد وتمثلها الأمانة العامة للمجمع، والأمانة العامة لرابطة العالم الإسلامي بمكة المكرمة في كل ما من شأنه خدمة كتاب الله ترجمة وطباعة ونشراً في جميع أنحاء العالم .

وإيماناً من الجميع بضرورة ترجمة معاني كتاب الله تعالى إلى جميع اللغات تحقيقاً لمبدأ البلاغ والدعوة بالحكمة والموعظة الحسنة وتحقيقاً لقوله تعالى (وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالْقَوَىٰ) وخمسة لإخواننا الناطقين باللغة التاميلية فإننا نقدم للقارئ الكريم هذا المصحف الشريف مع ترجمة معانيه إلى اللغة التاميلية والتي قام بصياغة معانيها وتصحيحها ومراجعتها الشيخ محمد إقبال مدني مبعوث الرئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء إلى مركز الدعوة والإرشاد بديي ، وعاونوه الشيخ عبدالمجيد مبارك ، المتخرج من جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية ، وقد عرضت الترجمة قبل نشرها على نخبة من العلماء الأفاضل من مبعوثي الرئاسة وهم :

١. الشيخ ناقدور بتشي محمد أبو بكر الصديق - مدير معهد دار التوحيد - سيريلانكا

٢. الشيخ مصطفى مولانا - المدرس بمعهد دار التوحيد - سيريلانكا

٣. الشيخ محمد مخدوم أحمد مبارك - المشرف على الدعاة ورئيس المدرسين في الكلية الغفورية - سيريلانكا

٤. الشيخ نورالحزمة محمد سعيد - المدرس بالكلية الغفورية - سيريلانكا

٥. الشيخ متوابة عبد الصمد - الداعية بمركز الدعوة والإرشاد بأم القيوين - الإمارات العربية المتحدة

وقد أجمعوا على أن الترجمة جاءت صحيحة العقيدة وخالية من الأخطاء اللغوية وقدموا مشكورين النصح والمعونة العلمية حتى أصبحت بشكلها النهائي قيمة مفيدة تؤدي إلى الهدف المطلوب والحمد والمنة لله تعالى .

وقد اعتمدت الرئاسة العامة الترجمة الصحيحة بموجب خطابها ذي الرقم ١١/١١٦٨ المؤرخ في ١٤١٣/١٠/٢٧ هـ .

وإننا إذ نحمد الله تعالى أن وفقنا إلى إنجاز هذا العمل وتقديمه إلى الإخوة المسلمين الناطقين باللغة التاميلية في تاملانداوجنوب الهند وسيريلانكا وخارجهما ، لنرجو أن يستلهم منه قراءه نور الهدى والتقى بما يقوي إيمانهم ويثبت إسلامهم ويصلح أحوالهم في الدنيا والآخرة . والمعروف أن الترجمات مهما بلغت دقتها لا يمكن أن تصل إلى المقاصد العظيمة لنص القرآن الكريم المعجز ، لذا فنحن نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة إهداء النصح وتدوين الملاحظات العلمية الموثقة والمقترحات حولها وإرسالها إلى الأمانة العامة للمجمع للاستفادة منها في الطبقات القادمة إن شاء الله تعالى .

والله الموفق وهو الهادي إلى سواء السبيل ...

முன்னுரை

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்,
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஆரம்பம் செய்கிறேன்)

(நபியே! குர்ஆனாகிய கிது அதன் நன்மைகள் பன்மடங்காக்கப் பட்ட) பாக்கியமிக்க வேதமாகும். கிதுனுடைய வசனங்களை அவர்கள் சிந்திப்பதற்காகவும் (கிதைனக் கொண்டு) அறிவுடையோர் நல்லுபதேசம் பெறுவதற்காகவும் நாம் கிதை உம்மீது கிறக்கி வைத்தோம்"

"கித்தக் குர்ஆனை அவர்கள் ஆழ்த்து கவனிக்க வேண்டாமா? கிது அல்லாஹ் அல்லாதவரிடமிருந்து வந்து(ள்ளதாக) கிடுந்தால் இதில் அநேக (தவறுகளையும்) முரண்பாடுகளையும்) அவர்கள் கண்டிருப்பார்கள்"

'குர்ஆனைக் கற்றுக் கொண்டு, (பிறகுக்கு) அதைக் கற்றுக் கொடுப்பவரே உங்களில் மிகச் சிறந்தவர்' என்று அறவுரை பகன்ற நம் தலைவர் முஹம்மது (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின்) மீது அல்லாஹ்வின்னாலும் சாந்தியும் நிறையட்டும்.

'குர்ஆனை ஒதுங்கள். அது, மறுமை நாளில் அதை ஒதிபவர்க்குப் பரிந்துரை செய்ய வரும்' என்ற அவர்களின் அருள் மொழிகள் மெய்ப்பிக்கப் பட்டவையாம். அன்னாரின் மீதும் அவர்களது குடும்பத்தினர், தோழர்கள் மற்றும் மறுமைநாள் வரை அழகான வழியில் அவர்களைப் பின்பற்றிய அனைவரின் மீதும் (அல்லாஹ்வின்) அருளும், (அவனிடமிருந்து) சாந்தியும் உண்டாவதாக!

கிடு புனிதத் தலங்களின் பணியாளர், புகழ்மிகு அல்லாஹ்வின் வேதப் பரப்பாளர், மன்னர் :-பஹத் பின் அப்துல் அஜீஸ் அவர்கள், அல்லாஹ்வின் சங்கைமிகு வேதத்தைச் சீரிய சிறந்த நன்முறையில் அச்சேற்றுவதைத் தனது தலையாய கவனத்தில் கொண்டு, திருமறையின் பொருளையும் விளக்கத்தையும் மொழிபெயர்ப்பையும் தமிழ் உட்பட பல்வேறுபட்ட மொழிகளிலே அச்சிட்டு, எல்லா (மொழி பேசும்) முஸ்லிம்களின் மத்தியிலும் எளிதாகக் கிடைக்கும் வண்ணம் விநியோகிப்பதற்குப் பெருமுயற்சிகள் மேற்கொண்டுள்ளார்கள். அல்லாஹ் அவரை (எல்லாத் தீமைகளிலிருந்தும்) பாதுகாப்பானாக!

கிவ்வுயர்ந்த நோக்கத்தின் தொடர்பாகப் பிறப்பிக்கப் படும் உத்தரவுகளைச் செயற்படுத்தவும் கிவட்சிய சிகரங்களை எட்டிடவும், 'அல்-மதீனா அல்-முனவ்வராவில் அமைந்துள்ள, சங்கைமிகுந்த முஸ்ஹ:-ப் அச்சிடுவதற்குரிய கண்ணியமிக்க கிடு புனிதத் தலங்களின் பணியாளர், மன்னர் :-பஹத் வளாக அச்சகம் செயல் பட்டு வருகின்றது.

மேலும், உறுதியான பரஸ்பர ஒத்துழைப்பின் அடிப்படையில் (1)வளாகத்தின் பொதுச்செயலகம், (2)கிஸ்லாமியக் கலாச்சார, அறக் கட்டளை, அழைப்பு மற்றும் வழிகாட்டல் ஆகியவற்றின் அமைச்சகம் (3)மக்கா முகர்ரமாவிலுள்ள கிஸ்லாமிய உலக லீகின் பொதுச்செயலகம் ஆகியன முறையே: மொழிபெயர்த்தல், அச்சிடுதல், உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் விநியோகம் செய்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் அல்லாஹ்வின் வேதத்திற்குச் சேவை செய்வதைத் தம் கிவட்சியங்களாகக் கொண்டுள்ளன. கிஸ்லாமியக் கலாச்சார, அறக் கட்டளை, அழைப்பு மற்றும் வழிகாட்டல் ஆகியவற்றின் அமைச்சகப் பிரதிநிதியாக வளாகத்தின் பொதுச்செயலகம் செயல் பட்டு வருகின்றது.

உயர்வான அல்லாஹ்வின் வேதத்தின் கருத்துக்களைச் சகல மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்தல் அவசியம் என்பதே அனைவரது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும். "நன்மையானவற்றின் மீதும் பயபக்தியின் மீதும் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாவிடுங்கள்" என்ற உயர்வான அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கு ஒப்ப, நனியமாகவும் அழகிய உபதேசத்தைக் கொண்டும் அழைப்பதற்கு உறுதுணையாக, தமிழ் பேசும் சகோதரர்களுக்குச் சேவையாக, இஸ்லாமிய அறிவியல் ஆராய்ச்சி மற்றும் மார்க்கத் தீர்ப்புத் துறையின் தலைமையத்தின் இஸ்லாமிய அழைப்பு மற்றும் வழிகாட்டல் மையத்தின் துபை கிளையின் பிரச்சாரகர் அஷ்ஷைக் குஹம்மது கிஃபால் மதன் அவர்கள், கிம்மொழி பெயர்ப்பின் கருத்துக்களைப் புதிய அமைப்பில் சரியான வாக்கியங்களால் வடிவமைத்து, பரிசீலித்து, சீர்ப்படுத்தித் தந்துள்ளார். அவருக்குத் துணையாளராக, கிம்மாம் குஹம்மது பின் ஸுஹுது இஸ்லாமியப் பல்கலைக் கழகத்தின் பட்டதாரியான அஷ்ஷைக் குபாரக் அப்துல் மஜீத் நியமிக்கப் பட்டிருந்தார். கித்தமீழ் மொழிபெயர்ப்பை வெளியிடுகின்ற பிரச்சாரத் தலைமையகத்தைச் சார்ந்த, சிறப்பிற்குரியவர்களான தகுதி பெற்ற கீழ்க்காணும் அறிஞர்களிடம் ஒப்பு நோக்கப் பட்டது:

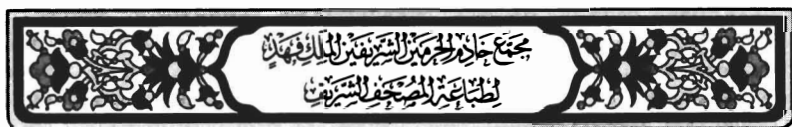
1. அஷ்ஷைக் நாகூர்பிச்சை குஹம்மது அபுபக்ரு அஸ்ஸித்தீக், முதல்வர் தாருத் தவ்ஹீத் கல்விக்கூடம், சிரீலங்கா.
2. அஷ்ஷைக் முஸ்த:பா மல்லானா, பேராசிரியர் தாருத் தவ்ஹீத் கல்விக்கூடம், சிரீலங்கா.
3. அஷ்ஷைக் குஹம்மது மக்தூம் அஹ்மது குபாரக், மார்க்க அழைப்பாளர்களின் மேற்பார்வையாளர் மற்றும் தலைமையாசிரியர், க:புரிப்பா அரபிக் கல்லூரி, சிரீலங்கா.
4. அஷ்ஷைக் நாகூல் ஹம்ஜா குஹம்மது ஸயீது, பேராசிரியர், க:புரிப்பா அரபிக்கல்லூரி, சிரீலங்கா.
5. அஷ்ஷைக் முத்து வாப்பா அப்துஸ் ஸமது, இஸ்லாமிய அழைப்பு மற்றும் வழிகாட்டல் மையத்தின் உம்முல் குவைன் கிளைக்கான பிரச்சாரகர், ஐக்கிய அரபுக் குடியரசு.

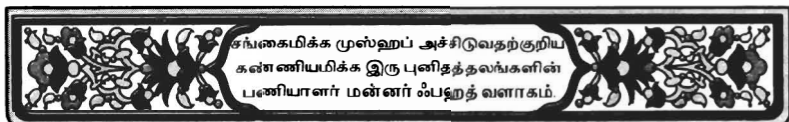
"கிம்மொழிபெயர்ப்பு, சரியான கொள்கையைச் சார்ந்துள்ளதாகவும், வார்த்தைப் பிரயோகத் தவறுகளிலிருந்து நீக்கம் பெற்றதாகவும் அமைந்துள்ளது" என மேற்காணும் அறிஞர்கள் ஒருமித்த கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். கிம்மொழிபெயர்ப்பு சம்பந்தப்பட்ட கருத்துத் தெளிவுகளையும் அறிவார்த்தமான உதவிகளையும் நல்கிய அஹ்மதுர் பெருமக்கள் நன்றிக்குரியவர்கள். முடிவாக, கிம்மொழி பெயர்ப்பு, பயனுள்ளதாக, நாயுபய நிறைவுவும் அடைய பேருபகாரம் புரிந்த உயர்ந்தோனான அல்லாஹ்விற்கே புகழனைத்தும் உரித்தானது. கிச்சரியான மொழிபெயர்ப்புக்கு, பொதுத் தலைமையகம் 11/1168 கிலக்கமுடய 27.10.1413 ஹிஜரீ தேதிமிட்ட தன் கடிதத்தின் மூலம் அங்கீகாரம் அளித்துள்ளது.

கிவ்வரிய முயற்சியை நிறைவு செய்து, தென்னிந்தியாவின் தமிழ்நாட்டிலும் சிரீலங்காவிலும் கிவ்விரண்டிற்கு அப்பால் வாழும் தமிழ்மொழி பேசுபவர்களான முஸ்லிம் சகோதரர்களுக்கும் கிம் மொழிபெயர்ப்பை முன்வைப்பதற்கு உதவி நல்கிய அல்லாஹ்வைப் போற்றுகிறோம். கிம் மொழிபெயர்ப்பைப் படிக்கும் சகோதரர்களின் ஈமானைப் பலப்படுத்தவும் கிஸ்லாத்தில் அவர்களை உறுதிப்படுத்தவும் அவர்களின் கிம்மை-முஹமயின் நிலைமைகளைச் சீர்ப்படுத்தித் தரவும் நேர்வழியின் பிரகாசத்தையும் பயபக்தியையும் அல்லாஹ்வின் வேதத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளவும் அல்லாஹ்விடம் உறுதியான ஆதரவு வைக்கிறோம்.

வெற்றி கொள்ள முடியாத அல்லாஹ்வின் அற்புத வேதத்திற்கு எத்தனையோ மொழிபெயர்ப்புகள் வெளிவந்துள்ளபோதும் துல்லியமான அதன் சொல்வீச்சைப் பிழையற, மிகச் சரியாக விராலும் விளக்கிவிட முடியாது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். ஆகவே, கிம்மொழிபெயர்ப்பை வாசிக்கும் ஒவ்வொரு வாசகரிடமிருந்தும் பொருத்தமான அறிவுரைகளையும் மற்றும் ஆக்கபூர்வமான, அறிவார்த்தமான குறிப்புகளையும் கிது சம்பந்தப்பட்ட நல்லாசனங்களையும் வளாகத்தின் பொதுச் செயலகத்திற்கு எழுதி அனுப்பி வைக்குமாறு அன்புடன் வேண்டுகிறோம். அவைகளை கின்ஷா அல்லாஹ் அருத்த பதிப்பில் கிடம்பெறச் செய்துப் பயன் பெற ஏதுவாமிருக்கும்.

அல்லாஹ்வே நல்லுதவி நல்குபவன். அவன்தான் நேர்வழியில் செலுத்துபவன்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢ الرَّحْمَنِ

الرَّحِيمِ ٣ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ٤ إِيَّاكَ نَعْبُدُ

وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ٥ اهْدِنَا الصِّرَاطَ

الْمُسْتَقِيمَ ٦ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ٧

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ٨

المنزل

١

அத்தியாயம் : 1
 அல்ஃபாத்திஹா _ தோற்றுவாய்
 வசனங்கள் : 7 மக்கீ

1. அளவற்ற அருளாளன்,
 நிகரற்ற அன்புடையோன்
 அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).
2. அனைத்துப் புகழும் அகிலத்தாரின்
 கிரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரியது.
3. (அவன்) அளவற்ற அருளாளன்; மிகக்
 கிருபையுடையவன்.
4. (அவனே நியாயத்) தீர்ப்பு நாளின் அதிபதி.
5. (எங்கள் கிரட்சகா!) உன்னையே நாங்கள்
 வணங்குகிறோம்; உன்னிடமே நாங்கள் உதவியும்
 தேடுகிறோம்.
6. நீ எங்களை நேரான வழியில் நடத்துவாயாக!
7. எவர்களின் மீது நீ அருள் புரிந்தாயோ
 அத்தகையோரின் வழி(யில் நடத்துவாயாக).
 (அது உன்) கோபத்திற்குள்ளானவர்கள்-
 (அன யூதர்களின் வழியில்ல; அன்றியும்,
 வழிகேட்கள(அன கிருஸ்துவர்களின் வழியும)ல்ல.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَمْ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا يَرِيْبُ فِيْهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْْبِ وَ
يُقِيْمُوْنَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝
وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُوْنَ ۝

الخزائن
مخفية
عند السالكين

அத்தியாயம் : 2

அல்பகறா — பசுமாடு

வசனங்கள் : 286 மதனீ ருக்ஃகன் : 40

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் மீம்
2. இது வேதமாகும் , இதில் எத்தகைய சந்தேகமுமில்லை. பயபக்தியுடையோருக்கு (இது) நேர் வழி காட்டியாகும்.
3. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால்; மறைவானவற்றை நம்பிக்கை கொள்வார்கள். தொழுகையையும் நிறைவேற்றுவார்கள் ; நாம் அவர்களுக்கு வழங்கிய வற்றிலிருந்து (நம் கட்டளையின்படி) செலவும் செய்வார்கள்.
4. (நபியே!) இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் உமக்கு இறக்கி வைக்கப்பட்ட (இவ் வேதத்)தையும், உமக்குமுன் இருந்த நபிமார்களுக்கு இறக்கி வைக்கப்பட்டவற்றையும் விசுவாசம் கொள்வார்கள்; (இறுதி நாளாகிய) மறுமையையும் அவர்கள் உறுதியாக நம்புவார்கள்.

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑤
 إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ⑥ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ
 أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑦ وَمِنَ النَّاسِ
 مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ⑧
 يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يُخْدِعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
 وَمَا يَشْعُرُونَ ⑨ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
 وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑩ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ⑪ وَإِذَا قِيلَ
 لَهُمُ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ⑫
 إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَاسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ⑬ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمُ امْنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ
 السُّفَهَاءُ ⑭ إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ⑮
 وَإِذَا قُلُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا ⑯ وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ
 شُيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ ⑰
 اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑱

5. அவர்கள் தாம், தங்கள் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள நேர் வழியின் மீது இருப்பவர்கள். மேலும் அவர்களே தாம் வெற்றியடையக்கூடியவர்கள்.

6. (நபியே!) நிச்சயமாக நிராகரிக்கிறார்களே அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு, நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதும், அவர்களுக்கு நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யாதிருப்பதும், அவர்களுக்குச் சமமே. அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்.

7. அவர்களுடைய இதயங்களின் மீதும், அவர்களுடைய செவிப் புலன்மீதும் அல்லாஹ் முத்திரையிட்டு விட்டான். இன்னும், அவர்களுடைய பார்வைகளின் மீது திரையிருக்கிறது; மேலும் அவர்களுக்கு மகத்தான வேதனை உண்டு.

8. இன்னும், "அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங்கொண்டிருக்கிறோம்" எனக் கூறுவோர் மனிதர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்; அவர்களோ விசுவாசங் கொண்டவர்களல்லர்.

9. அவர்கள் அல்லாஹ்வையும், விசுவாசங்கொண்டவர்களையும் வஞ்சிக்கின்றனர். (இதனால்) அவர்கள் தங்களைத்தாமே தவிர (வேறெவரையும்) வஞ்சிக்கவில்லை; (இதை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவு மாட்டார்கள்.

10. அவர்களுடைய இதயங்களில் (வஞ்சகம், சந்தேகம் ஆகிய) நோயுள்ளது. ஆகவே, (அந்நோயை அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அதிகப்படுத்திவிட்டான். மேலும், அவர்கள் பொய் சொல்லிக்கொண்டிருந்ததன் காரணமாக அவர்களுக்கு துன்புறுத்தும் வேதனை உண்டு.

11. மேலும், அவர்களிடம், "நீங்கள் பூமியில் குழப்பம் செய்யாதீர்கள்" என்று கூறப்பட்டால் (அதற்கு)வர்கள் "நிச்சயமாக நாங்கள் சீர்திருத்தம் செய்வோர்தாம் (குழப்பவாதிகளல்ல)" எனக் கூறுகிறார்கள்.

12. தெரிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக அவர்கள்தாம் குழப்பம்செய்பவர்கள், எனினும்(இதை) அவர்கள் உணர மாட்டார்கள்.

13. மேலும், அவர்களிடம், "(குர் ஆனைச்செவியுற்று) மனிதர்கள் விசுவாசங்கொண்டது போன்று நீங்களும் விசுவாசங்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறப்பட்டால், (அதற்கு)வர்கள் "மூடர்கள் விசுவாசங் கொண்டது போல், நாங்கள் விசுவாசங் கொள்வோமா?" என்று கூறுகிறார்கள். தெரிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக இவர்கள் தான் மூடர்கள்; எனினும், (அதைப்பற்றி) அவர்கள் அறிந்துகொள்ளமாட்டார்கள்.

14. இன்னும், அவர்கள் விசுவாசங்கொண்டோரை சந்தித்தால், "நாங்களும் (உங்களைப் போல்) விசுவாசங்கொண்டிருக்கிறோம்" எனக் கூறுகிறார்கள்; மேலும், அவர்கள் தங்களின் (இனத்தவர்களாகிய)ஷைத்தான்களுடன் தனித்து விட்டால், "நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களுடன் இருக்கிறோம். நாங்கள் (விசுவாசிகளைப்)பரிகாசம் செய்யக்கூடியவர்கள் தாம்" எனக் கூறுகின்றனர்.

15. அல்லாஹ் அவர்களைப் பரிசுசிக்கிறான். மேலும் அவர்களுடைய வழிகெட்டில் கபோதிகளாக அவர்களை(த் தட்டழியும்படி) விட்டு வைத்திருக்கிறான்.

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ
 وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا
 فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي
 ظُلُمٍ لَا يَبْصُرُونَ ﴿١٧﴾ صُمُّكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ
 كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَّرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ
 أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ
 بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ
 مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
 بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
 وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ
 فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ
 مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ ۖ وَادْعُوا
 شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

16. இத்தகையோர்தான் நேர்வழிக்குப்பதிலாகத் தவறான வழியை விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டார்கள்; ஆகவே இவர்களுடைய (இந்த)வியாபாரம், இலாபமளிக்கவில்லை. மேலும், இவர்கள் நேர்வழி பெறுபவர்களாகவும் இவர்.

17. இவர்களுக்கு உதாரணம்: (இருள் நீக்க) நெருப்பை மூட்டிய ஒருவனின் உதாரணத்தைப் போன்றாகும். அந்நெருப்பு அவரைச் சூழ ஒளி வீசியபோது அல்லாஹ் அவர்களின் ஒளியை (அணைத்து)ப் போக்கிவிட்டான்; மேலும் அவர்கள் பார்க்கவும் முடியாத காரிருள்களில் அவர்களை விட்டு விட்டான்.

18. (இவர்கள்) செவிடர்கள் (உண்மையைக் கேட்கவே மாட்டார்கள்); ஊமையர்கள் (உண்மையைப்பேசவே மாட்டார்கள்); குருடர்கள் (அவர்களுக்கு பலன் தரக் கூடியதைப் பார்க்கவே மாட்டார்கள்); ஆகவே, இவர்கள் (சத்தியத்தின்பால்) மீள மாட்டார்கள்.

19. அல்லது, (இவர்களுக்கு இன்னும் ஓர் உதாரணம்:) வானத்திலிருந்து பொழியும் மழையைப்போன்றாகும்; அதில் காரிருள்களும், இடியும் மின்னலும் (கலந்து) உள்ளது; (இவ்வகை மழையில் அகப்பட்டுக் கொண்டோர்) இடிமுழக்கங்களால் மரணத்திற்குப் பயந்து தங்களுடைய விரல்களைத் தம் காதுகளில் ஆக்கிக்கொள்கிறார்கள்; அல்லாஹ்வோ நிராகரிப்பவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்கிறவன்.

20. அம்மின்னல் அவர்களின் பார்வைகளைப் பறிக்க நெருங்குகின்றது; அது அவர்களுக்கு ஒளி தரும்போதெல்லாம், அதில் நடக்கிறார்கள். மேலும் அது அவர்களுக்கு இருளாகிவிட்டால் நின்றுவிடுகிறார்கள். அல்லாஹ் நாடினால் அவர்களுடைய செவிப் புலனையும், அவர்களுடைய பார்வைகளையும் போக்கிவிடுவான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றல் உடையவன்.

21. மனிதர்களே! உங்களுடைய இரட்சகனை நீங்கள் வணங்குங்கள்; அவன் எத்தகையவனென்றால் உங்களையும் உங்களுக்கு முன்னிருந்தோர்களையும் படைத்தான்; (அதனால்) நீங்கள் பயபக்தியுடையோராகலாம்.

22. அவனே, உங்களுக்காக பூமியை விரிப்பாகவும், வானத்தை ஒரு முகடாகவும் அமைத்து, வானத்தினின்றும் (அவனே) மழையைப் பொழிவித்து, அதனைக்கொண்டு கனி வகைகளிலிருந்து உங்களுக்கு உணவை வெளிப்படுத்தினான். (இந்த உண்மைகளை யெல்லாம்) நீங்கள் (தெளிவாக) அறிந்துகொண்டே இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்வுக்கு இணைகளை ஆக்காதீர்கள்.

23. மேலும், நமது அடியார்மீது நாம் இறக்கிவைத்த (இவ்வேதத்தில்) நீங்கள் சந்தேகத்தில் இருந்தால், அல்லாஹ்வைத்தவிர உங்கள் உதவியாளர்களையெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு நீங்கள் (உங்கள் கூற்றில்) உண்மையாளர்களாக இருப்பின் இதுபோன்ற ஓர் அத்தியாயத்தைக் கொண்டுவாருங்கள்.

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝٣٧ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا
رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ رَزَقُوا قَالُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ
وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ۝٣٨ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا
فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا
الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ
بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ۝٣٩
الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ
مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝٤٠ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا
فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝٤١
هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى
السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝٤٢

24. நீங்கள் (அவ்வாறு) செய்யவில்லையாயின்— நீங்கள் ஒருபோதும் (அவ்வாறு) செய்யவேமாட்டீர்கள்; ஆகவே மனிதர்களும், கல்லும் அதன் எரிபொருளாகுமே அத்தகைய(நரக) நெருப்பைப் பயந்து கொள்ளுங்கள். (இந்த நெருப்பு) நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போருக்காக தயார் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

25. (நபியே!) இன்னும் விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு நிச்சயமாக சுவனங்கள் உண்டு; அவைகளுக்குக் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் என நன்மாராயங் கூறுவீராக. அவற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு ஒரு கனி உணவாகக் கொடுக்கப்படும்போதெல்லாம், "முன்னர் இதைத்தான் நாங்கள் கொடுக்கப்பட்டோம்" எனக் கூறுவார்கள். (ஏனென்றால்) (அவ்வுணவான)தை (பார்வைக்கு) ஒரேவிதமாகத் தோன்றக் கூடியதாகயிருக்க அவர்கள் கொடுக்கப்பட்டார்கள். (ஆனால் அவை ருசியில் மாறுபட்டவையாக இருக்கும்). மேலும், அவற்றில் பரிசுத்தமான மனைவியரும் அவர்களுக்குண்டு. இன்னும் அவர்கள் அவற்றில் நிரந்தரமாக(த்தங்கி)இருப்பவர்கள்.

26. நிச்சயமாக அல்லாஹ் கொசுவை, அதைவிட (அற்பத்தில்) மேற்பட்டதை உதாரணமாகக் கூறுவதற்கு வெட்கமடையமாட்டான்; ஆகவே, விசுவாசங் கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையோர் நிச்சயமாக அது தங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து வந்துள்ள உண்மை என்பதை அறிவார்கள். எனவே, நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோர்— இதை உதாரணமாக்குவதைக் கொண்டு, அல்லாஹ் என்னதான் நாடுகிறான்?" என்று (ஏளனமாகக்) கூறுகிறார்கள். இதைக் கொண்டு அவன் அநேகரை வழி தவறச் செய்கின்றான், இன்னும், இதைக் கொண்டு அநேகரை, நேர் வழி பெறச் செய்கிறான்; இன்னும், தீயவர்களைத் தவிர (மற்றெவரையும்) இதைக் கொண்டு அவன் வழிதவறச்செய்யமாட்டான்.

27. அ(த்தீய)வர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ்விடம் செய்த ஒப்பந்தத்தை அது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் (அதை) முறித்து விடுகின்றனர். எந்த இரத்த சொந்தத்தை சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமென அல்லாஹ் கட்டளையிட்டானோ அதை துண்டித்தும் விடுகின்றனர்; மேலும் (அதைத் துண்டிப்பதன் மூலம்) பூமியில் குழப்பம் செய்து கொண்டுமிருக்கின்றனர்; இவர்களேதாம் நஷ்டமடைந்தோராவர்.

28. (மனிதர்களே!) அல்லாஹ்வை எவ்வாறு நீங்கள் நிராகரிக்கிறீர்கள்? நீங்களோ உயிரற்றவர்களாக இருந்தீர்கள்; பின்னர் உங்களை அவன் உயிர்ப்பித்தான்; பின்னும் அவனே உங்களை மரணிக்கச் செய்வான்; பின்னும் அவனே உங்களை உயிர்ப்பிப்பான். (அதன்) பின்னும் நீங்கள் (உங்கள் வினையின் பலனை அடைவதற்காக) அவன்பக்கமே மீட்கப்படுவீர்கள்.

29. அவன் எத்தகையவனென்றால், பூமியிலுள்ள யாவற்றையும் உங்களுக்காக அவன் படைத்தான்; பின்னர் அவன் வானத்தின்பால் நாட்டங்கொண்டான்; (அவ்வாறு நாடிய அவன்) அவைகளை ஏழு வானங்களாக ஒழுங்கு படுத்தினான். மேலும் அவன் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகின்றவன்.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ
 آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا
 إِلَّا بِمَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يٰٓأَدَمُ أَنْبِئْهُمْ
 بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّآ أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ
 غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾
 وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ طٰغٰى وَ
 اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يٰٓأَدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ
 وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
 هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ
 عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
 لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقَّى
 آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

30. (நபியே!) இன்னும், உமதிரட்சகன் மலக்குகளிடம், "நான் பூமியில் (என்னுடைய) பிரதிநிதியை ஆதமை) நிச்சயமாக ஆக்கப் போகிறேன்" எனக் கூறிய சமயத்தில் (அதற்கவர்கள், "இரட்சகா!) அதில் விஷமம் செய்து இரத்தம் சிந்தக் கூடியவரையா நீ ஆக்கப் போகிறாய்? நாங்களோ உன்னுடைய புகழைக்கொண்டு உன்னைத் துதிக்கிறோம்; உன்னுடைய பரிசுத்தத் தன்மையைப் போற்றுகிறோம்" என்று கூறினர்; அதற்கு) நீங்கள் அறியாதவற்றை நிச்சயமாக நான் நன்கறிந்திருக்கிறேன்" என(அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான் (என்பதை நினைவு கூர்வீராக!)

31. (ஆதமைப் படைத்து) ஆதமுக்கு (பொருட்களின்) பெயர்களை - அவை அனைத்தையும் கற்றுக் கொடுத்து, பின்னர் அவற்றை (அந்த) வானவர்களின் மீது எடுத்துக்காட்டினான்; அப்பால் "வானவர்களே! உங்களது கூற்றில்) நீங்கள் உண்மையாளர்களாயிருப்பின், இவற்றின் பெயர்களை நீங்கள் எனக்குத் தெரிவியுங்கள்" எனக் கூறினான்.

32. அவர்கள் "நீ மிகத் தூய்மையானவன்; நீ எங்களுக்கு கற்பித்தவற்றைத் தவிர எதைப்பற்றியும் எங்களுக்கு அறிவு இல்லை; நிச்சயமாக நீயே நன்கறிந்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்" எனக் கூறினார்கள்.

33. "ஆதமே! நீர் அவற்றின் பெயர்களை அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பீராக" எனக் கூறினான்; அவர் அவர்களுக்கு அவற்றின் பெயர்களைத் தெரிவித்தபோது, அவன் "வானங்கள், மற்றும் பூமியில் மறைந்திருப்பதை நிச்சயமாக நான் நன்கறிவேன்; நீங்கள் வெளிப்படுத்தாதவையும், மறைத்துக் கொண்டிருந்தீர்களே அதையும் நான் நன்கறிவேன்" என்று நான் உங்களுக்குக் கூறவில்லையா? என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

34. மேலும், நாம் மலக்குகளிடம், "ஆதமுக்கு நீங்கள் (பணிந்து) ஸுஜூது செய்யுங்கள் எனக் கூறிய போது இப்லீஸைத் தவிர அவர்கள் (அனைவரும்) ஸுஜூது செய்தார்கள், அவன் விலகிக் கொண்டான்; ஆணவமும் கொண்டான்; இன்னும் நிராகரிப்பவர்களில் அவன் ஆகிவிட்டான் (என்பதை நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக!).

35. மேலும், நாம் "ஆதமே! நீரும், உம்முடைய மனைவியும் இச்சுவனத்தில் குடியிருங்கள்; இன்னும், நீங்கள் இருவரும் நாடியவாறு தாராளமாக இதிலிருந்து நீங்களிருவரும் புசியுங்கள்; (ஆனால்) இம்மரத்தை நீங்களிருவரும் நெருங்கவேண்டாம்; (அவ்வாறாயின்) நீங்களிருவரும் அநியாயக்காரர்களில் ஆகி விடுவீர்கள்" என்று கூறினோம்.

36. ஆகவே, ஷைத்தான், அவ்விருவரையும் அதைவிட்டும் சறுகச் செய்தான்; பின்னர், அவ்விருவரும் எதிலிருந்தார்களோ அதை விட்டும் அவ்விருவரையும் வெளியேற்றிவிட்டான்; மேலும் உங்களில் சிலர் சிலருக்கு பகைவர்களாக இருக்க "நீங்கள் இங்கிருந்து இறங்கிவிடுங்கள்; இன்னும் பூமியில் உங்களுக்குத் தங்குமிடமும், ஒருகுறிப்பிட்ட காலம் (மரணம் வரும்) வரை சுகம் அனுபவிப்பதும் உண்டு" என்று நாம் கூறினோம்.

37. (பின்னர்) ஆதம், சில வாக்கியங்களைத் தன் இரட்சகனிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்; (அவற்றைக்கொண்டு அவனிடம் மன்னிப்புக்கோரினார்.) அதனால் (அல்லாஹ்) அவரின் பாவமீட்சியை அங்கீகரித்தான்; நிச்சயமாக அவனே தவ்பாக்களை மிகுதியாக ஏற்பவன்; மிக்கிருபையுடையவன்.

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِنَّا يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَدَىٰ قَوْمٌ تَبِعَ
 هٰذَا يٰٓ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩﴾
 يٰٓبَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا
 بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَارُهَبُونِ ﴿١٠﴾ وَامْنُوا بِمَا
 أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرِيهِ وَلَا تَشْتَرُوا
 بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَّقُونِ ﴿١١﴾ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
 وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
 وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿١٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ
 أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ
 وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿١٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ
 أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَإِنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٦﴾ يٰٓبَنِي إِسْرَءِيلَ
 اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾
 وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ
 مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٨﴾

38. நாம் கூறினோம்: "நீங்கள் அனைவரும் இதிலிருந்து இறங்கிவிடுங்கள்; பின்னர், என்னிடமிருந்து உங்களுக்கு நேர் வழி நிச்சயமாக வரும்போது எவர் என்னுடைய (அந்நேர்வழியைப் பின்பற்றுகிறாரோ, அவர்களுக்கு (மறுமையின் காரியங்களில்) யாதொருபயமுமில்லை; மேலும் இவ்வுலகில் எதைவிட்டுச் செல்கிறார்களோ அதுபற்றி அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்."

39. இன்னும், நிராகரித்துவிட்டு, நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையோர் அவர்கள் நரகவாசிகள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

40. இஸ்ராயீலின் மக்களே! நான் உங்களுக்கு அளித்திருந்த என்னுடைய அருட் கொடையை நீங்கள் நினைவு கூருங்கள். என் வாக்குறுதியை நீங்கள் நிறைவேற்றுகள்; (அப்பொழுது) உங்களுடைய வாக்குறுதியை நான் நிறைவேற்றுவேன்; மேலும் என்னையே நீங்கள் அஞ்சுங்கள்.

41. மேலும், உங்களிடமுள்ள (தவறாத் என்னும் வேதத்)தை உண்மைப்படுத்தும் நிலையில் நான் இறக்கிவைத்த (இவ்வேதத்)தை நீங்கள் விகவாசியுங்கள்; இன்னும் இதை நிராகரிப்போரில் முதன்மையானோராக நீங்கள் ஆகிவிடவேண்டாம். என்னுடைய வசனங்களைச் சொற்ப விலைக்கு (ப்பகரமாக) விற்றுவிடவும் வேண்டாம்; இன்னும் என்னையே நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்.

42. நீங்கள் உண்மையைப் பொய்யுடன் கலக்காதீர்கள்; உண்மையை நீங்கள் நன்கறிந்து கொண்டே (அதை) மறைக்கவும் செய்யாதீர்கள்.

43. மேலும், நீங்கள் தொழுகையை நிறைவேற்றுகள்; ஜகாத்தையும் நீங்கள் கொடுங்கள்; (நீங்கள் ரூகூஉ செய்து) குனிபவர்களுடன் நீங்களும் (ரூகூஉ செய்து) குனியுங்கள்.

44. நீங்கள் வேதத்தை ஒதிக்கொண்டே உங்களை மறந்துவிட்டு, (மற்ற) மனிதர்களை நன்மை செய்யுமாறு நீங்கள் ஏவுகின்றீர்களா? (இதனை) நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ள மாட்டீர்களா?

45. நீங்கள் பொறுமையைக் கொண்டும், தொழுகையைக் கொண்டும் (இரட்சகனிடத்தில்) உதவி தேடுங்கள்; நிச்சயமாக அதுவோ உள்ளச் சம் கொண்டவர்களுக்கன்றி, (ஏனையோருக்கு) மிகப்பாரமானதாக இருக்கும்.

46. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் இரட்சகனை நிச்சயமாக தாங்கள் சந்திக்கக் கூடியவர்களென்றும், அவன்பாலே நிச்சயமாக தாங்கள் திரும்பிச் செல்லக்கூடியவர்களென்றும் உறுதியாக நம்புகின்றனர்.

47. இஸ்ராயீலின் மக்களே! நான் உங்களுக்களித்திருந்த என்னுடைய அருட்கொடையையும், அகிலத்தாரைவிட உங்களை நிச்சயமாக நான் மேன்மையாக்கி வைத்திருந்ததையும் நினைவு கூருங்கள்.

48. மேலும், நீங்கள் ஒரு நாளை பயந்து கொள்ளுங்கள், எந்த ஓர் ஆத்மாவும் மற்றோர் ஆத்மாவுக்கு எவ்விதப்பயனுமளிக்காது; அதனிடமிருந்து பரிந்துரையும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது; அதனிடமிருந்து யாதொரு ஈட்டையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவுமாட்டாது; அவர்கள் (மற்றவர்களால்) உதவியும் செய்யப்பட மாட்டார்கள்.

وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ السَّوءِ الْعَذَابِ
يَذَبُّونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ٩٤ وَإِذْ فَرَقْنَا بَيْنَكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ٩٥ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً
ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ ٩٦ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ٩٧ ثُمَّ عَفَوْنَا
عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٩٨ وَإِذْ اتَّيْنَا مُوسَىٰ
الْكَتَبَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ٩٩ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
يَقَوْمِ إِنِّي كُنْتُ ظَالِمًا لِّنَفْسِي أَنِّي خَلَّيْتُ لَكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا
إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ
بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ١٠٠ وَإِذْ
قُلْتُمْ يَٰمُوسَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ
الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ١٠١ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٠٢ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا
عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ١٠٣

49. இன்னும், ஃபிர் அவ்னுடைய கூட்டத்தாரிலிருந்து நாம் உங்களை காப்பாற்றிய சமயத்தை (நினைவு கூருங்கள்); அவர்கள், தீய வேதனையை உங்களுக்குச் சுவைக்கச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்; (அதாவது) அவர்கள் உங்கள் ஆண்மக்களை அறுத்துக் கொலை செய்தார்கள்; உங்கள் பெண்(மக்)களை உயிருடன் வாழ விட்டு வந்தார்கள்; அதில் உங்களுக்கு உங்கள் இரட்சகனுடைய மகத்தான சோதனையும் இருந்தது.

50. மேலும், நாம் உங்களுக்காகக் கடலைப் பிளந்து, பின்னர் நாம் உங்களைக் காப்பாற்றி, நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே ஃபிர் அவ்னுடைய கூட்டத்தாரை மூழ்கடித்தோம் என்பதையும் (நினைவு கூருங்கள்).

51. இன்னும் மூஸாவிற்கு நாம் நாற்பது இரவுகளை வாக்களித்திருந்தோம்; பின்னர் (அவர் திரும்புமுன்) ஒரு காளைக் கன்றை (வணக்கத்திற்குரியதாக) நீங்கள் அவருக்குப் பின் எடுத்துக்கொண்டீர்கள் என்பதையும் (நினைவு கூருங்கள்.) நீங்களோ அநியாயக்காரர்கள்.

52. பின்னர், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக அதற்குப் பின்னரும் நாம் உங்களை மன்னித்தோம்.

53. மேலும், நீங்கள் நேர்வழி பெறுவதற்காக மூஸாவுக்கு ஒரு வேதத்தையும், (நன்மை தீமைகளை) பிரித்தறிவிக்கக் கூடிய (சட்டத்)தையும் நாம் கொடுத்தோம் என்பதையும் (நினைவு கூருங்கள்.)

54. மேலும், மூஸா தன் சமூகத்தாரிடம், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் காளைக் கன்றை (வணக்கத்திற்குரியதாக) எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக நிச்சயமாக உங்களுக்கு நீங்களே அநீதம் இழைத்துக் கொண்டீர்கள்; ஆகவே உங்களைப் படைத்தவனிடம் நீங்கள் (பாவ மன்னிப்புப் பெற) தவ்பாச்செய்யுங்கள்; ஆகவே உங்களை நீங்களே கொலை செய்து கொள்ளுங்கள்; இதுதான் உங்களைப் படைத்தவனிடம் உங்களுக்கு மிகச்சிறந்ததாகும்" என்று கூறியதை (நினைத்துப் பாருங்கள்.) ஆகவே, (அவ்வாறே நீங்கள் செய்ததனால்) அவன் (மன்னித்து) உங்கள் தவ்பாக்களை அங்கீகரித்தான்; நிச்சயமாக அவன் தான் தவ்பாவை மிகுதியாக ஏற்று மன்னிப் பவன்; மிக்கிருபையுடையவன்.

55. நீங்கள் "மூஸாவே! நாங்கள் அல்லாஹ்வைக் கண்கூடாகக் காணும் வரை உம்மை நாம் விசுவாசிக்கவே மாட்டோம்" என்று நீங்கள் கூறியதையும் அப்பால், நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே உங்களை இடி முழக்கம் பிடித்துக்கொண்டதையும் (நினைவு கூருங்கள்).

56. பின்னர், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக, நீங்கள் இறந்து விட்டதற்குப் பின்னர் உங்களை நாம் (உயிர்ப்பித்து) எழுப்பினோம்.

57. இன்னும் உங்கள் மீது மேகத்தை நிழலிடச் செய்தோம். மேலும் உங்களுக்காக "மன்னு, ஸல்வா" (எனும் மேலான உணவை) (வானத்திலிருந்து) இறக்கி வைத்தோம். நாம் அருளியுள்ள நல்லவற்றிலிருந்து புசியுங்கள் என்றோம். அதல்லாத மற்ற உணவைக் கேட்டதனால்) நமக்கு அவர்கள் அநியாயம் செய்து விடவில்லை; எனினும் தமக்குத்தாமே அவர்கள் அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தனர். (1)

وَاذْكُلْنَا اَدْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَاَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
 رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا اَوْ قُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ
 خَطِيئَتَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
 غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رَجْزًا
 مِّنَ السَّمَاءِ يَبَاسًا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَاِذَا اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوِيهِ
 فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ
 عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ
 اللّٰهِ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾ وَاذْكُلْتُمْ يَمُوسَىٰ
 لَنُصْـِـرَّ عَلَىٰ طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُنَا رَبَّكَ لِيُخْرِجَ لَنَا مِمَّا
 تُنْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَ
 بَصِلَها قَالَ اَسْتَبْدِلُوْنَ الَّذِي هُوَ اَدْنٰى يٰلَّذِيْ هُوَ
 خَيْرٌ اِهْبِطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضَرِبْتَ عَلَيْهِمُ
 الذِّلَّةَ وَالسُّكْنَةَ وَبِآؤُوبِغَضِبِ مِّنَ اللّٰهِ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
 كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيْنَ
 بَغْيٍ الْحَقُّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٦١﴾

٥٨

٥٩

58. இன்னும் (நினைவு கூருங்கள்:) இந்த ஊருக்குள் நுழைந்து அதில் நீங்கள் விரும்பியவாறு தாராளமாகப் புசியுங்கள், தலை குனிந்தவர்களாக (அதன் வாயிலில் நுழையுங்கள், (எங்கள் பாவச்சுமைகள் நீங்கட்டும் என்ற) 'ஹித்ததுன்' எனவும் கூறுங்கள். (அதன் நிமித்தம்) உங்களுடைய குற்றங்களை நாம் மன்னித் துவிடுவோம், மேலும், நன்மை செய்வோருக்கு (அதன் கூலியை) அதிகப்படுத்துவோம் என்றும் கூறினோம்.

59. ஆனால், (அவர்களில்) அநியாயம் செய்தார்களே அத்தகையோர்—தமக்கு கூறப்பட்டதல்லாத(வேறு) வார்த்தையாக அதனை மாற்றி விட்டனர்; ஆகவே அநியாயம் செய்துவிட்டார்களே அத்தகையோர் மீது (இவ்வாறு அவர்கள் வரம்பு மீறி பாவம் செய்து கொண்டிருந்த காரணத்தினால் வானத்திலிருந்து நாம் வேதனையை இறக்கி வைத்தோம்.

60. மூஸா தம் கூட்டத்தவருக்குத் தண்ணீர் புகட்டத் தேடியபோது நாம் (அவரிடம்), "நீர் உம்முடைய (கைத்)தடியால் இக்கல்லை அடிப்பீராக! எனக் கூறினோம்(அவர் அடித்தார்) உடனே அதிலிருந்து பன்னிரண்டு நீர் ஊற்றுகள் பிரிட்டோடின; ஒவ்வொரு கூட்டத்தினரும் தாங்கள் அருந்தும்(தண்ணீர்) துறையைத் திட்டமாக அறிந்து கொண்டார்கள். (அப்பொழுது) அல்லாஹ்வின் உணவிலிருந்து உண்ணுங்கள்; இன்னும் பருகுங்கள்; மேலும், பூமியில் குழப்பம் செய்கிறவர்களாக வரம்பு மீறி அலையாதீர்கள்" (என்று நாம் கூறினோம் என்பதையும் நினைவு கூருங்கள்).

61. இன்னும், "மூஸாவே! ஒரேவிதமான உணவின் மீது நாங்கள் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கவே மாட்டோம்; ஆகவே, உம்முடைய இரட்சகனிடம் எங்களுக்காக பிரார்த்தித்துக்கேட்பீராக! (அவ்வாறு நீர் பிரார்த்தித்தால்) பூமி முளைப்பிக்கின்ற வற்றிலிருந்து அதன் கீரையையும், அதன் வெள்ளரிக்காயையும், அதன் கோதுமையையும், அதன் பருப்பையும், அதன் வெங்காயத்தையும் அவன் வெளிப்படுத்தித்தருவான் என்று நீங்கள் கூறினீர்கள். (என்பதையும் நினைவு கூருங்கள். அவ்வாறு நீங்கள் கூறியதைக்கேட்ட மூஸா) எது மேலானதாக இருக்கிறதோ அதற்குப் பதிலாக எது மிகத்தாழ்ந்ததாக இருக்கிறதோ அதை நீங்கள்மாற்றிக் கொள்ள விரும்புகின்றீர்களா? (அவ்வாறாயின்) நீங்கள் ஏதேனும் ஒரு பட்டணத்தில் இறங்கிவிடுங்கள்; அங்கு நீங்கள் கேட்டது உங்களுக்கு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் என்று அவர் கூறினார். இழிவும், வறுமையும் அவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்டும் விட்டன; மேலும் அல்லாஹ்வின் கோபத்திற்குரியவர்களாக அவர்கள் திரும்பினார்கள்; இது (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வின் வசனங்களை நிராகரித்துக் கொண்டும், நியாயமின்றி நபிமார்களைக் கொலை செய்து கொண்டும் இருந்தார்கள் என்பதன் காரணத்தினால்தான்; (இந்நிலைக்கு அவர்கள் ஆளானது) அவர்கள் (அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளுக்குப் பணியாது) மாறு செய்துகொண்டிருந்ததாலும், (அல்லாஹ்விதித்த) வரம்புகளை மீறிக் கொண்டேயிருந்தார்கள் என்ற காரணத்தினால்தான்.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّارِئَ وَالصَّبِينَ
 مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَ
 اذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٩﴾
 وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ
 كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ عَنْ حَبْلِ الْإِسْلَامِ وَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا
 وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
 إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا
 قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا
 فَارِضٌ وَلَا يَكُونُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٢٢﴾
 قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
 إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٢٣﴾

62. நிச்சயமாக, விசுவாசங்கொண்டார்களே அவர்களும், யூதர்களாக இருந்தார்களே அவர்களும், கிறிஸ்தவர்களும், ஸாபியீன்களும்(அவர்களில்) -எவர்கள் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் விசுவாசித்து, நற்கருமத்தையும் செய்தார்களோ அத்தகையவர்கள் - அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலி அவர்களுடைய இரட்சகனிடத்தில் உண்டு. மேலும், அவர்களுக்கு (மறுமையைப்பற்றி) எவ்விதப் பயமுமில்லை; (இன்னும் உலகில் எதை விட்டுச் செல்கிறார்களோ அதுபற்றி) அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

63. மேலும், நாம் உங்களிடம் உறுதிமொழிவாங்கி, உங்களுக்குமேலாக "தூரை" (சினாய் மலையை) உயர்த்தியவாறு, "நாம் உங்களுக்குக் கொடுத்த (தவ்றாத்)தை உறுதியாகப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்; (எப்பொழுதும்) அதிலுள்ளவற்றை நினைவும் கூருங்கள். (அதனால்) நீங்கள் பயபக்தியுடையவர்களாவீர்கள்" என்று நாம் கூறியதை நினைவுகூருங்கள்.)

64. பின்னர், நீங்கள் அதற்குப் பின்னும் (வாக்குறுதியைப்) புறக்கணித்து விட்டீர்கள். ஆகவே, உங்கள்மீது அல்லாஹ்வின் பேரருளும், அவனின் கிருபையும் இல்லாதிருந்தால் நீங்கள் (முற்றிலும்) நஷ்டமடைந்தவர்களில் ஆகியிருப்பீர்கள்.

65. மேலும், உங்கள் முன்னோர்களுளிருந்து சனிக்கிழமையன்று வரம்பை மீறிவிட்டார்களே அத்தகையோரை உறுதியாக நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள்; (அதன் காரணமாக) நாம் அவர்களுக்கு "நீங்கள் சிறுமையடைந்தவர்களாக, குரங்குகளாகி விடுங்கள்" என்று கூறினோம்.

66. ஆகவே, இதனை அதற்கு முன் இருந்தவர்களுக்கும், அவர்களுக்குப் பின் வருபவர்களுக்கும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகவும், பயபக்தியுடையோருக்கு ஒரு உபதேசமாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

67. இன்னும், (இதையும் நினைவுகூருங்கள்) "ஒரு பசு மாட்டை நீங்கள் அறுக்குமாறு அல்லாஹ் உங்களுக்கு நிச்சயமாகக் கட்டளையிடுகிறான்" என மூஸா தன் சமூகத்தாரிடம் கூறியபோது, எங்களைப் பரிகாசமாக எடுத்துக் கொள்கிறீரா? என்றனர். (அதற்கு) அவர் "நான் (பரிகாசம் செய்யும்) அறிவீனர்களில் ஆகிவிடுவதை விட்டு, அல்லாஹ்விடத்தில் பாதுகாப்புத் தேடுகிறேன்" என்றார்.

68. அவர்கள் (மூஸாவே!) "உமதிரட்சகனிடம் எங்களுக்காகப் பிரார்த்திப்பீராக! (அவ்வாறு பிரார்த்தித்தால்) அது எத்தகையது (அதன் தன்மையென்ன) என்பதை எங்களுக்கு அவன் விளக்குவான்" என்று கூறினார்கள். "நிச்சயமாக அது கிழமெல்ல; இளங்கன்றுமல்ல; இதற்கிடையிலுள்ள மத்தியதரமான ஒரு பசு மாடாகும்" என நிச்சயமாக அவன் கூறுகிறான் எனக்கூறினார். ஆகவே, உங்களுக்கிடப்பட்ட கட்டளையை நிறைவேற்றுங்கள் என்று (மூஸாவாகிய) அவர் கூறினார்.

69. அவர்கள் (மூஸாவிடம்) "உமதிரட்சகனிடம் எங்களுக்காகப் பிரார்த்திப்பீராக! (அவ்வாறு பிரார்த்தித்தால்) அதன் நிறம் என்ன, என்பதை எங்களுக்கு அவன் விளக்குவான் என்று கூறினார்கள்; (அதற்கு) நிச்சயமாக அது (கலப்பற்ற) மஞ்சள் நிறமான ஒரு பசுவாகும்; அதன் நிறம் கெட்டியானது; பார்ப்பவர்களைக் கவர்ந்து அது மகிழ்விக்கும்" என நிச்சயமாக அவன் கூறுகிறான் என (மூஸாவாகிய) அவர் கூறினார்.

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا
 وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَنَهْتَدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا
 ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا
 قَالُوا لَنَنكِحَنَّ بِالْحَقِّ فَنَذِرَبُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾ وَ
 إِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمُ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُونَ ﴿٤٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى
 وَيُرِيكُمُ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِن مِّن الْحِجَارَةِ
 لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ
 الْمَاءُ وَإِن مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
 عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤٤﴾ أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ
 فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِن بَعْدِ
 مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَإِذْ أَقْبَا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا
 آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِعُضْهُم إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذَ ثَوْنُهُمْ بَيْنَا
 فَتَمَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُخَاجِّبَكُمْ بِهِ عَنْكُمْ رِيبَكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٦﴾

70. அவர்கள் (மூஸாவே!) உமதிரட்சகனிடம் எங்களுக்காகப் பிரார்த்திப்பீராக! (அவ்வாறு நீர் பிரார்த்தித்தால்) அந்தப் பசு எந்தவகையைச் சேர்ந்தது என எங்களுக்கு அவன் தெளிவு செய்வான்; நிச்சயமாக எல்லாப் பசுக்களும் எங்களுக்கு ஒன்று போல் ஆகி (அவற்றில் அந்தப் பசு எது என்பது எங்களை சந்தேகத்துக்குள்ளாக்கி) விட்டது; மேலும், அல்லாஹ் நாடினால், இனி நிச்சயமாக நாங்கள் நேர்வழி பெறக் கூடியவர்கள் என்றும் கூறினார்கள்.

71. அவர் (மூஸா) "நிச்சயமாக அது ஒரு பசு, பூமியில் உழவடித்து வேலை செய்ததும் அல்ல! பயிருக்குத்தண்ணீர் (இறைத்துப்) பாய்ச்சியதும் அல்ல! குறையற்றது, அதில் வடுவில்லாதது என நிச்சயமாக (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறுகிறான்" என்றார். அதற்கிவர்கள், "இப்பொழுதுதான் நீர் சரியான (விபரத்தைக்) கொண்டுவந்தீர்" எனக்கூறி, பின்னர் அதை அவர்கள் அறுத்தார்கள். அன்றியும், அவர்கள் (மனமுயந்து) செய்வதற்கு நெருங்கவில்லை.

72. நீங்கள் ஓர் ஆத்மாவைக் கொலை செய்ததையும் பின்னர் அதில் (ஒருவரை ஒருவர் குற்றம் சாட்டி) நீங்கள் தர்க்கித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள் (என்பதையும் நினைவுகூருங்கள்); அல்லாஹ்வோ நீங்கள் மறைத்துக் கொண்டிருந்ததை வெளியாக்குகிறவன்.

73. ஆகவே "அறுக்கப்பட்ட பசுவாகிய அதன் சில (பாகத்)தைக் கொண்டு (கொல்லப்பட்ட) அவனை அடியுங்கள்" என நாம் கூறினோம்; (அவன் உயிர் பெற்ற) அவ்வாறே, மரணித்தவர்களை அல்லாஹ் உயிர்ப்பிப்பான்; மேலும் நீங்கள் அறிந்துகொள்வதற்காக தன்னுடைய அத்தாட்சிகளை அவன் உங்களுக்குக் காண்பிக்கிறான்.

74. அப்பால் உங்களுடைய இதயங்கள் இதற்குப் பின்னும் (கல் நெஞ்சாகி) கடினமாகி விட்டன; அவை, கற்பாறையைப் போல் அல்லது இறுக்கத்தால் (அதைவிட) மிகக் கடினமாக இருக்கின்றன. (ஏனென்றால்) கற்பாறையிலும் (சதா தானாகவே) ஆறுகள் உதித்தோடிக்கொண்டிருப்பவைகளும் நிச்சயமாக உண்டு; நிச்சயமாக அதில் பிளவுபட்டுப் பின்னர் அதிலிருந்து தண்ணீர் வெளிப்படக் கூடியதும் உண்டு; நிச்சயமாக அதில் அல்லாஹ்வின் பயத்தால் (உருண்டு) கீழே விழக் கூடியதும் உண்டு; மேலும் அல்லாஹ் நீங்கள் செய்து வருவது பற்றி பராமுகமானவனல்லன்.

75. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) உங்கள் வார்த்தைகளுக்காக இவர்கள் விசுவாசங் கொள்வார்கள் என்பதை நீங்கள் (எதிர்பார்த்து) ஆசை வைக்கின்றீர்களா? மேலும், திட்டமாக அவர்களில் ஒரு சாரார் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களைக் கேட்பவர்களாக இருந்தனர்; பின்னர், அதை விளங்கிய பிறரும் அவர்கள் அறிந்தவர்களாகவே அதை மாற்றிவிடுகின்றனர்.

76. மேலும், அவர்கள் விசுவாசங்கொண்டோரைச் சந்தித்தால் நாங்கள் (உங்கள் நபியை) விசுவாசிக்கிறோம்" எனக் கூறுகின்றார்கள். மேலும், அவர்களில் சிலர் சிலருடன் தனித்து விடும்போது உங்கள் இரட்சகனிடத்தில் அதைக் கொண்டு அவர்கள் உங்களுடன் தர்க்கிப்பதற்காக, "உங்கள் வேதத்தில்" அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தெரிவித்து வெளிப்படுத்திக் காட்டியிருப்பதை அவர்களுக்கு நீங்கள் அறிவிக்கின்றீர்களா? என்று கூறுகின்றனர். (இதனை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டீர்களா?

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٠﴾
 مِنْهُمْ أَمْ يَوْمُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا
 يَظُنُّونَ ﴿٧١﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ
 يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ
 لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٢﴾ وَقَالُوا
 لَنْ تَمْسَنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذُ ثُمَّ عِنْدَ
 اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَآ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٣﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَتُهُ
 فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٥﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
 لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ تَوْبًا لِّالدِّينِ إِحْسَانًا وَذِي
 الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ
 حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
 تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾

النص

و

77. நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்கள் மறைத்துவைப்பதையும், அவர்கள் பகிரங்கமாக்குவதையும் நன்கறிவான் என்பதை அவர்கள் அறிய மாட்டார்களா?

78. மேலும் அவர்களில் எழுத்தறிவில்லாதோரும் இருக்கின்றனர்; வீண் நம்பிக்கைகளை (க்கொள்கையாகக் கொள்வதைத்) தவிர வேதத்தை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள்; அன்றியும் அவர்கள் (வீண் கற்பனைகளை) எண்ணுவோர் தவிர வேறில்லை.

79. ஆகவே, தங்கள் கரங்களால் நூலை எழுதி, பின்னர் அதை அற்பக்கிரயத்திற்கு விற்பதற்காக "இது அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்தது" என்றும் கூறுகிறார்களே அத்தகையோருக்குக் கேடுதான்; ஆகவே (அதை) அவர்களுடைய கரங்கள் எழுதியதனால் அவர்களுக்குக் கேடுதான்! மேலும், அவர்கள் (அதன்மூலம்) சம்பாதிப்பதனால் அவர்களுக்குக் கேடுதான்.

80. மேலும், "எண்ணப்பட்ட சில நாட்களைத் தவிர, (நரக) நெருப்பு எங்களைத் தீண்டவே மாட்டாது" என அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்; (அதற்கு நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கேளும்: அல்லாஹ்விடம் ஏதேனும் (அவ்வாறு) ஓர் வாக்குறுதியை நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? அவ்வாறாயின், நிச்சயமாக அல்லாஹ்தன்னுடைய வாக்குறுதியில் மாற்றம் செய்யவே மாட்டான்; அல்லது நீங்கள் அறியாததை அல்லாஹ்வின் மீது (கற்பனை செய்து) கூறுகின்றீர்களா?"

81. ஆம்! எவர் தீமையைச் சம்பாதித்துக்கொண்டிருந்து, அவருடைய குற்றம் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டதோ அவர்கள் நரகவாசிகளே! அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

82. இன்னும் விசுவாசங்கொண்டு நற்காரியங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் அவர்கள் சுவனவாசிகள்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

83. மேலும், இஸ்ராயீலின் மக்களிடம் "நீங்கள் அல்லாஹ்வைத் தவிர (வேறு எதனையும்) வணங்காதீர்கள்; பெற்றோர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும், அநாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும் உபகாரம் செய்யுங்கள்; இன்னும் மனிதர்களுக்கு அழகானதைச் சொல்லுங்கள்; தொழுகையையும் நிறைவேற்றுங்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுங்கள்" என்று நாம் வாக்குறுதி வாங்கியதையும் (நினைத்துப்பாருங்கள்), பின்னர் உங்களில் சொற்பமானவர்களைத் தவிர நீங்கள் புறக்கணித்தவர்களாக முகம் திருப்பி (மாறி) விட்டீர்கள்.

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ
اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٧﴾
ثُمَّ اَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَكُمْ وَتَخْرُجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ
مِنْ دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ
يَأْتَوْكُمْ اُسْرٰى تَفْدُوهُمْ وَهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ
اَفْتُوْمُنُونَ بِبَعْضِ الْكِتٰبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ
مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ الْاِخْزٰى فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
الْقِيٰمَةِ يُرَدُّونَ اِلَى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا لِلّٰهِ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ
فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٩﴾ وَ
لَقَدْ اَتَيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنْۢ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ
وَاَتَيْنَا عِيسٰى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
اَفْكَلَمَّا جَاءَكُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰى اَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِّقَا كَذَّبْتُمْ وَفَرِّقًا تَقْتُلُونَ ﴿٩٠﴾ وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا غُلْفٌ
بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيْلًا مَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٩١﴾

84. இன்னும், "நீங்கள் (உங்களுக்கு மத்தியில்) உங்களுடைய இரத்தங்களைச் சிந்தாதீர்கள்; உங்கள் இல்லங்களை விட்டு உங்களைச் சேர்ந்தவர்களை வெளியேற்றாதீர்கள்" என்றும் உங்களிடம் நாம் உறுதிமொழி வாங்கியதையும் (நினைவு கூருங்கள்), பின்னர் நீங்களோ சாட்சியம் கூறியவர்களாக இருக்க (அதை) நீங்கள் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்.

85. பின்னர் (இவ்வாறு உறுதிப் படுத்திய) நீங்கள்தான் அவர்கள் - உங்களைச் சேர்ந்தவர்களை நீங்கள் கொலை செய்கிறீர்கள். இன்னும் உங்களில் ஒரு சாராரை அவர்களின் வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றுகிறீர்கள். பாவத்தைக் கொண்டும், பகைமையைக் கொண்டும் அவர்களுக்குப் பாதகமாக (எதிரிகளுக்கு) உதவி செய்கிறீர்கள். மேலும், (வெளியேற்றப்பட்டவர்கள்) சிறைப்பட்டவர்களாக உங்களிடம் வந்துவிட்டால் நஷ்டசூடுகொடுத்து (அவர்களை) விடுவீர்களே? (அவ்வாறு) அவர்களை (அவர்களின் வீடுகளிலிருந்து) வெளியேற்றுவதே உங்களின் மீது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நீங்கள் வேதத்தில் சிலவற்றை விசுவாசித்து (மற்றும்) சிலவற்றை நிராகரிக்கின்றீர்களா? உங்களில் இதைச் செய்கிறவருக்கு இவ்வுலக வாழ்வில் இழிவைத் தவிர வேறு கூலி இல்லை. இன்னும், மறுமை நாளில் அவர்கள் மிகக் கடுமையான வேதனையின் பால் திருப்பப்படுவார்கள். அன்றியும் நீங்கள் செய்பவற்றைப் பற்றி அல்லாஹ் பராமுகமானவனல்லன்.

86. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், மறுமையின் வாழ்க்கைக்குப் பகரமாக, இவ்வுலக வாழ்க்கையை விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டார்கள். ஆகவே, அவர்களை விட்டுவேதனை இலேசாக்கப்படமாட்டாது. அவர்கள் (யாராலும்) உதவி செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

87. மேலும், நாம் மூஸாவிற்கு திட்டமாக வேதத்தைக் கொடுத்தோம்; அவருக்குப் பின் தூதர்களை தொடர்ச்சியாக நாம் அனுப்பியும் வைத்தோம்; மர்யமின் குமாரர் ஈஸாவுக்குத் தெளிவான அத்தாட்சிகளை வழங்கி, ரூஹுல் குதுஸ் (எனும் ஜிப்ரீலைக்) கொண்டு அவரை நாம் பலப்படுத்தியும் வைத்தோம். உங்கள் மனம் விரும்பாததை (நம்முடைய) எந்தத் தூதரும் உங்களிடம் கொண்டுவந்த போதெல்லாம் (அதை ஏற்காது, புறக்கணித்துப்) பெருமையடித்துக் கொள்கிறீர்களா? ஆகவே (அத் தூதர்களில்) ஒரு சாராரை நீங்கள் பொய்யாக்கினீர்கள்; ஒரு சாராரைக் கொலையும் செய்தீர்கள்.

88. இன்னும், "எங்கள் இதயங்கள் உறையிடப்பட்டிருக்கின்றன" என்று (யூதர்களான) அவர்கள் கூறுகின்றனர். அவ்வாறன்று, அவர்களுடைய நிராகரிப்பின் காரணமாக அவர்களை அல்லாஹ் சபித்துவிட்டான். ஆகவே, (வேதத்தில் கூறப்பட்ட அநேகவற்றை விட்டு விட்டு) குறைவானதையே அவர்கள் விசுவாசங் கொள்கின்றனர்.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا
جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٥﴾
بِسْمِهَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِهَا أَبَداً أَنْزَلَ اللَّهُ بَعْثًا
أَنْ يُنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
فَبَاءُوا وَبَغَضُوا عَلَى غَضِبٍ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ﴿٨٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا
نُؤْمِنُ بِهِ أَنْزِلْ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِهِ وَرَأَاهُ وَهُوَ
الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ
اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ
مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ
ظَالِمُونَ ﴿٨٨﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ
الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا
وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ
قُلْ بِسْمِهَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِلَهُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٩﴾

89. மேலும் அவர்களிடமுள்ள (வேதத்)தை உண்மைப் படுத்தக்கூடிய (குர்ஆன் எனும்) வேதம் அல்லாஹ்விடமிருந்து அவர்களுக்கு வந்தபோது, இதற்குமுன் நிராகரிப்போருக்கு எதிராகத் (தங்களுக்கு) வெற்றியை (அல்லாஹ்விடம்) அவர்கள் தேடிக்கொண்டுமிருந்தனர். பின்னர் அவர்கள் நன்கறிந்திருந்த (இவ்வேதமானது) அவர்களிடம் வந்தபோது, அதை அவர்கள் நிராகரித்துவிட்டனர். ஆகவே நிராகரிப்போர் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் இருக்கிறது.

90. (இந்தக் குர்ஆனை தங்கள் மீது இறக்காமல்) அல்லாஹ் தன்னுடைய அடியார்களில் தான் நாடியவர் மீது தன்னுடைய பேரருளிலிருந்து இறக்கி வைத்ததற்காகப் பொறாமை கொண்டு அல்லாஹ் இறக்கிய (இ)தையே நிராகரிப்பதன் மூலம் எதற்குப்பகரமாக தங்களை விற்று விட்டார்களோ அது (மிகக்) கெட்டது. அதனால் அவர்கள் (அல்லாஹ்வின்) கோபத்திற்கு மேல் கோபத்திற்குரியவர்களாகத்திரும்பினார்கள். நிராகரிப்போர்களுக்கு இழிவு தரும் வேதனையுமுண்டு.

91. மேலும், "அல்லாஹ் இறக்கிவைத்த(இவ்வேதத்)தை நீங்கள் விசுவாசங் கொள்ளுங்கள் என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், "எங்கள் மீது இறக்கப் பட்ட(தவ்ராத்த)தை விசுவாசிப்போம்" எனக்கூறுகிறார்கள். அதற்குப்பின்னால் உள்ள (குர்ஆன்வேதத்)தை நிராகரித்தும்விடுகின்றார்கள். (ஆனால்) அவர்களிடம் இருப்பதை உண்மைப் படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும் நிலையில் இதுவே சத்தியமானதாகும். (நபியே! அவர்களிடம்) "நீங்கள் விசுவாசங்கொண்டோராக இருந்தால் அல்லாஹ்வின் நபிமார்களை இதற்குமுன் நீங்கள் ஏன் கொலை செய்தீர்கள்?" என்று நீர் கேட்பீராக!

92. மேலும், மூஸா உங்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகளை நிச்சயமாக கொண்டு வந்தார். அப்பால், அவருக்குப் பின்னர் நீங்கள் காளைக் கன்றை (தெய்வமாக) எடுத்துக்கொண்டீர்கள்; அந்நிலையில் நீங்களோ அநியாயக் காரர்களாக இருக்கிறீர்கள்.

93. உங்களிடம் நாம் வாக்குறுதி வாங்கி, இன்னும் தூரை(சினாய் மலையை) உங்களுக்குமேல் உயர்த்தியபொழுது, "உங்களுக்கு நாம் கொடுத்த (தவ்ராத்த)தை பலமாகப்பிடியுங்கள். இன்னும், (அதை செவிசாய்த்துக்) கேளுங்கள்" (என்று கூறியதையும் நினைவு கூருங்கள்). அதற்கவர்கள், "நாங்கள் செவியேற்றோம்; இன்னும், (உம் கட்டளைக்கு) நாங்கள் மாறு செய்தோம்" என்று கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் நிராகரித்த தன் காரணமாக அவர்களுடைய இதயங்களில் ஒரு காளைக் கன்றின்(அன்பி)னை புகட்டப்பட்டுவிட்டார்கள். நீங்கள் விசுவாசங் கொண்டோராக இருந்தால் எதைச்(செய்யுமாறு) உங்களுடைய விசுவாசம் தூண்டுகிறதோ அது(மிகக்)கெட்டது" என்று(நபியே!)நீர் கூறுவீராக!

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ
 دُونِ النَّاسِ فَتَمَتُّوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥﴾ وَ
 لَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِهَا قَدَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 بِالظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِمْ
 مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ
 وَ مَا هُوَ بِزَحْرَجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
 يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجَبْرِيلِ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ
 عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى
 وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَ
 رُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾
 وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا
 الْفَاسِقُونَ ﴿٢٠﴾ أَوْ كَلِمَاتٍ عَصَا عَنْ أَمْرِهِ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ
 اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ كَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

معافاة عند المتأخرين =

94. அல்லாஹ்விடமிருக்கும் "மறுமைவீடானது (மற்ற) மனிதர்களுக்கன்றி உங்களுக்கே சொந்தமாக இருந்து அதில் நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருப்பீன், (அவ்வீட்டிற்குச் செல்வதற்காக) மரணத்தைநீங்கள் விரும்புங்கள்" என (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

95. (ஆனால்) அவர்கள் கரங்கள் முற்படுத்திவைத்தவற்றின் காரணத்தால் அதை அவர்கள் ஒருபோதும் விரும்பவேமாட்டார்கள்; மேலும் இந்த அநியாயக் காரர்களை அல்லாஹ் நன்கறிகின்றவன்.

96. மேலும், மற்றைய மனிதர்களையும் (குறிப்பாக) இணைவைத்துக் கொண்டிருந்தோரையும்விட (இவ்வுலக) வாழ்வின்மீது அதிக பேராசை கொண்டவர்களாக (நபியே) அவர்களை நிச்சயமாக நீர் காண்பீர்; அவர்களில் ஒருவன், தான் ஆயிரம் வருடங்கள் வயதளிக்கப்பட வேண்டுமென விரும்புவான். (அவ்வாறு அதிகநாட்கள்) அவன் வயதளிக்கப்பட்டாலும் அது (நரக) வேதனையிலிருந்து ஒரு சிறிதும் அவனை தூரமாக்கி வைத்துவிடாது. இன்னும் அல்லாஹ் அவர்கள் செய்பவற்றை பார்க்கின்றவன்.

97. எவர் ஐப்ரீலுக்கு விரோதியாக உள்ளாரோ அவருக்கு நீர் கூறுவீராக: நிச்சயமாக அவர்தாம் அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கிணங்கி உம் இதயத்தின் மீது (குர்ஆனாகிய) இதனை இறக்கிவைத்தார்; (இது) தனக்கு முன்னுள்ள (வேதங்கள் அனைத்தையும்) உண்மைப்படுத்தக்கூடியதாகவும், நேர்வழிகாட்டுகிறதாகவும், விசுவாசங்கொண்டோர்க்கு நன்மாராயமாகவும் இருக்கின்றது.

98. (உங்களில்) எவர் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய வானவர்களுக்கும், அவனுடைய தூதர்களுக்கும், ஐப்ரீலுக்கும், மீக்காயிலுக்கும், பகைவராக இருக்கிறாரோ (அத்தகைய) நிராகரிப்போருக்கு நிச்சயமாக அல்லாஹ் பகைவனாக இருக்கிறான்.

99. இன்னும், தெளிவான வசனங்களை உம்மீது நிச்சயமாக நாம் இறக்கிவைத்திருக்கிறோம்; மேலும், (தீயசெயல்களையுடைய) பாவிகளைத் தவிர (வேறெவரும்) அவைகளை நிராகரிக்கமாட்டார்கள்.

100. அவர்கள் உடன்படிக்கையைச் செய்த போதெல்லாம், அவர்களில் ஒரு சாரார் அதனை (உடைத்து) எறிந்து விட்டனர் அல்லவா? மாறாக அவர்களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசிக்கமாட்டார்கள்.

101. மேலும், அவர்களுடன் இருப்பதான வேதத்தை உண்மைப்படுத்தும் ஒரு தூதர் அல்லாஹ்விடமிருந்து அவர்களிடம் வந்தபோது, வேதங்கொடுக்கப்பட்டவர்களில் ஒரு சாரார், நிச்சயமாக ஏதும் அறியாதவர்களைப்போன்று அல்லாஹ்வின் வேதத்தைதங்கள் முதுகுகளுக்கப்பால் எறிந்துவிட்டனர்.

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُو الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمٍ ؕ وَمَا
كَفَرَسُلَيْمٌ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانِ كَفَرٌ ؕ وَيَعْلَمُونَ النَّاسَ
السَّحْرَ ؕ وَمَا أَنزَلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ
وَمَا يَعْزِلُ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
تَكْفُرْ ؕ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ
زَوْجِهِ ؕ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ؕ وَلَقَدْ عَلِمُوا
لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ؕ وَلَبِئْسَ
مَا شَرُّوهُ ؕ أَنفُسُهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ
آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَ
قُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا ؕ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾
مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمَشْرِكِينَ
أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ؕ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٩﴾

102. மேலும், அவர்கள் ஸுலைமானின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஷைத்தான்கள் (பொய்யாக) ஒதியவற்றைப் பின்பற்றினார்கள். இன்னும் ஸுலைமான், (சூனியம் செய்து அல்லாஹ்வை) நிராகரிக்கவில்லை; எனினும் ஷைத்தான்கள் நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் சூனியத்தையும், பாபிலோன் நகரின் ஹாஸ்த், மாலுத் என்னும் இரு மலக்குகளுக்கு இறக்கப்பட்டிருந்த தாகக் கூறி, பலவற்றையும் மனிதர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்து வந்தார்கள். மேலும், அவ்விருவரும் "நாங்கள் சோதனையாக இருக்கிறோம். ஆதலால் (இதைக் கற்று) நீ காபிராகி விடவேண்டாம்" என்று கூறும்வரை, அவர்கள் (அதனை) ஒருவருக்கும் கற்றுக் கொடுப்பதில்லை, ஆகவே கணவனுக்கும், மனைவிக்குமிடையில் எதைக்கொண்டு பிரிப்பார்களோ அதை அவ்விருவரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வார்கள். மேலும், அல்லாஹ்வின் கட்டளையின்றி, அதைக்கொண்டு அவர்கள், ஒருவருக்குமே தீங்கிழைக்கக் கூடியவர்களாக இல்லை. அன்றியும், அவர்களுக்கு இடரளிப்பதும், அவர்களுக்கு பயனளிக்காததுமானதை அவர்கள் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். இன்னும், அச்சூனியத்தை எவர் விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டாரோ அவருக்கு, மறுமையில் எந்த பாக்கியமுமில்லை என்பதைத் திட்டமாக அவர்கள் அறிந்திருக்கின்றனர். மேலும், அவர்கள் அறிந்து கொள்ளக் கூடியவர்களானால் எதற்குப்பகரமாக தங்களையே அவர்கள் விற்று விட்டார்களோ அது மிகக்கெட்டது.

103. இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் விசுவாசங்கொண்டு (அல்லாஹ்வினால் தடுக்கப்பட்டவற்றைத் தவிர்த்து) அஞ்சிக்கொண்டார்களானால் (அவர்களுக்குத் திட்டமாக அல்லாஹ்விடமிருந்து கிடைக்கும் நற்கூலி மிகச்சிறந்ததாக இருக்கும் (இதுபற்றி) அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்களானால் (மிகக் நன்று).

104. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் (நபியிடம் யூதர்கள் மொழியில் தவறான பொருள்களைக் கொண்டதான) "ரானா" எனக் கூறப்படுவதைக் கூறாதீர்கள்; (எங்களை கவனிப்பீராக! என்ற பொருள் கொண்ட) "உன்னர்னா" என்று கூறுங்கள்; இன்னும், (அவர் கூற்றுக்கு) நீங்கள் செவிசாயுங்கள். மேலும், நிராகரிப்போருக்கு மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

105. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) வேதத்தையுடையோரில் நிராகரிப்போரும் இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போரும் எந்த நன்மையும் உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து உங்கள் மீது இறக்கி வைக்கப்படுவதை விரும்புவதில்லை. அல்லாஹ்வோ, தான் நாடியவருக்குத் தன் கிருபையை சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறான். மேலும் அல்லாஹ், மகத்தான பேரருளுடையவன்.

مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ
 تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ
 مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٧٧﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا
 سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
 فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٧٨﴾ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
 لَوْ يَرُّوْكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ
 أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا
 وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿١٧٩﴾ وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا
 لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿١٨٠﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا
 أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿١٨١﴾ بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
 أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٨٢﴾

106. ஏதேனும் ஒரு வசனத்தை நாம் மாற்றினால், அல்லது அதை நாம் மறக்கச் செய்துவிட்டால்; அதைவிடச் சிறந்ததை அல்லது அது போன்றதை நாம் கொண்டுவருவோம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையோன் என்பதை நீர் அறியவில்லையா?

107. நிச்சயமாக அல்லாஹ்—அவனுக்கே வானங்கள், மற்றும் பூமியின் ஆட்சி உரியது என்பதை நீர் அறியவில்லையா? (விசுவாசங்கொண்டோரே!) அல்லாஹ்வைத் தவிர உங்களுக்கு எந்தப் பாதுகாவலரும், எவ்வித உதவியாளரும் இல்லை.

108. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) இதற்கு முன்னர் மூஸா(விடம்) கேள்விகள் கேட்கப்பட்ட மாதிரி நீங்களும் உங்கள் தூதரிடம் (வீணான கேள்விகளைக்) கேட்க நாடுகிறீர்களா? எவர் (இவ்வாறு கேள்விகளைக் கேட்டுத்) தன்னுடைய ஈமானை நிராகரிப்பை (குப்ரைக்) கொண்டு மாற்றிக் கொள்கிறாரோ அவர் நேரான வழியை திட்டமாகத் தவறவிட்டு விட்டார்.

109. வேதத்தையுடையோரில் அநேகர், உண்மை அவர்களுக்கு இன்னதெனத் தெளிவாகத் தெரிந்த பின்னும், அவர்களுக்கு (உங்கள் மீதுள்ள பொறாமைமையின் காரணமாக நீங்கள் ஈமான் கொண்ட பிறரும் உங்களை நிராகரிப்போராக திருப்பிவிட வேண்டுமென்று ஆசைவைக்கிறார்கள்; ஆகவே, அல்லாஹ் தனது கட்டளையைக் கொண்டுவரும் வரை (அவர்களை) நீங்கள் மன்னித்து விடுங்கள்; பொருட்படுத்தாது விட்டும் விடுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

110. நீங்கள் தொழுகையையும் நிறைவேற்றுங்கள்; 'ஐகாத்' தையும் கொடுங்கள். உங்களுக்காக நீங்கள் எந்த நன்மையை முற்படுத்திவைக்கின்றீர்களோ அதனை அல்லாஹ்விடத்தில் பெற்றுக்கொள்வீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றைப் பார்க்கிறவன்.

111. (நபியே!) யூதராகவோ அல்லது கிறிஸ்தவராகவோ ஆகியவரைத் தவிர (வேறெவரும்) சுவர்க்கம் பிரவேசிக்கவேமாட்டார்கள் என அவர்கள் கூறுகிறார்கள்; இது அவர்களுடைய வீண் எண்ணமேயாகும்; (ஆகவே, உங்கள் கூற்றில்) "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் உங்களுடைய ஆதாரத்தைக் கொண்டுவருங்கள்" என (நபியே!) நீர் கூறுவீராக.

112. ஆம்! எவர் தன் முகத்தை அவர் நன்மை செய்துகொண்டிருக்கிற நிலையில் அல்லாஹ்வுக்காக ஒப்படைக்கிறாரோ — அவருடைய நற்கூனி அவருடைய இரட்சகனிடம் அவருக்குண்டு. (இத்தகையோர்) அவர்கள் மீது எத்தகைய பயமுமில்லை. அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَى
لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا
أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾ وَلِلَّهِ الشَّرْقُ
وَالْمَغْرِبُ ۚ فَأَيُّ مِمَّا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قِنْتُونَ ﴿١٦﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طُو
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ
قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

113. இன்னும் "கிறிஸ்தவர்கள் எந்த மார்க்கத்திலுமில்லை" என்று யூதர்கள் கூறுகின்றனர். "யூதர்கள் எந்த மார்க்கத்திலுமில்லை" என்று கிறிஸ்தவர்களும் கூறுகின்றனர். அவர்களோ வேதத்தை ஒதுகிறவர்களாக இருக்க இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்; இவ்வாறே அவர்கள் கூற்றைப் போன்றதை அறிந்து கொள்ளாதோர் கூறுகின்றனர். ஆகவே எதில் அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறார்களோ அதில் மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவர்களிடையே தீர்ப்பளிப்பான்.

114. அன்றியும், அல்லாஹ்வுடைய 'மஸ்ஜித்களில் அவனுடைய (சங்கையான) பெயர் அவற்றில் கூறப்படுவதைத் தடுத்து அவைகளைப் பாழாக்க முயற்சிப்பவனைவிட, மகா அநியாயக்காரன் யார்? இத்தகையோர் அச்சமுடையவர்களாகவேயன்றி அவைகளில் நுழைய அவர்களுக்குத் தகுதியில்லை. (அவைகளில் அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறப்படுவதைத் தடுத்து அவற்றைப் பாழாக்க முற்படும்) அவர்களுக்கு இம்மையில் இழிவுண்டு; மறுமையிலோ அவர்களுக்கு மகத்தான வேதனையுமுண்டு.

115. மேலும், கிழக்கும் மற்றும் மேற்கு அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. எனவே, நீங்கள் (தொழுகைக்காக) எங்கு திரும்பினும், அங்கே அல்லாஹ்வின் (சங்கையான) முகம் இருக்கிறது; நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசாலமானவன்; மிக்க அறிந்தவன்.

116. இன்னும் "அல்லாஹ் (தனக்குப்) புதல்வனை எடுத்துக் கொண்டான்" (அவனுக்கு மகன் இருக்கிறான்) என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அவனோ மிகப் பரிசுத்தமானவன்; (அவர்கள் கூறுகிறவாறு) அல்ல! வானங்கள் மற்றும் பூமியில் உள்ளவை (அனைத்தும்) அவனுக்கே உரியவை; (இவை) ஒவ்வொன்றும் அவனுக்கே கீழ்ப்படிபவைகள்.

117. வானங்கள் மற்றும் பூமியை முன்மாதிரியின்றி அவன் படைக்கிறவன். இன்னும் அவன் ஒரு காரியத்தை முடிவு செய்தால், அவன் அதற்குக் கூறுவதெல்லாம் "ஆகு!" என்பது தான்; அது ஆகிவிடும்.

118. மேலும், "நபியே! உம்முடைய நபித்துவத்தைப்பற்றி அல்லாஹ் எங்களுடன் பேசவேண்டாமா? அல்லது எங்களிடம் ஓர் அத்தாட்சி வர வேண்டாமா?" என அறியாதவர்கள் கூறுகின்றனர். இவ்வாறே இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் இவர்களின் கூற்றைப்போன்றே கூறினார்கள்; இவர்களுடைய இதயங்கள் (அவர்களின் இதயங்களுக்கு) ஒப்பாகிவிட்டன; உறுதி கொள்ளும் சமூகத்தார்க்கு, நம்முடைய அத்தாட்சிகளை திட்டமாக நாம் தெளிவாக்கியிருக்கிறோம்.

119. (நபியே!) "உம்மை உண்மையான (மார்க்கத்)தைக் கொண்டு, (நல்லவர்களுக்கு) நன்மாராயங்கூறக்கூடியவராக மற்றும் (தீயவர்களுக்கு) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியவராக நிச்சயமாக நாம் அனுப்பி வைத்தோம். மேலும், நரகவாசிகள் பற்றி நீர் கேட்கப்படமாட்டீர்.

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ
 قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهَادِيَ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
 الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وِثْرٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٦﴾
 الَّذِينَ اتَّبَعْتَهُمُ الْكُتُبَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ
 بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧﴾ يُبَيِّنُ إِسْرَاءَ إِبْلِ
 اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ فَضَلْتُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾
 وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
 عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٩﴾ وَإِذْ ابْتَلَى
 إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا
 قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا
 الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا
 إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿٢١﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ
 أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ
 كَفَرَ فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٢٢﴾

120. (நபியே!) யூதர்களும், கிறிஸ்தவர்களும், நீர் அவர்களுடைய மார்க்கத்தைப் பின்பற்றும் வரை, உம்மைப் பற்றி அவர்கள் திருப்தியடையவே மாட்டார்கள்; (ஆகவே, அவர்களிடம்,) "அல்லாஹ்வின் நேர் வழி(யாகிய இஸ்லாம்)தான் நிச்சயமாக நேர் வழி (அதனையே பின்பற்றுவேன்)" எனக் கூறிவிடுவீராக! அன்றியும் உமக்கு (உண்மையான) அறிவு வந்ததன் பின்னும் அவர்களுடைய மன இச்சைகளைப் பின்பற்றுவீரானால், அல்லாஹ்விடமிருந்து (உம்மைக் காப்பாற்றுகிற) எந்தப்பாதுகாவலனும், எவ்வித உதவிசெய்பவனும் உமக்கில்லை.

121. நாம் யாருக்கு வேதத்தைக் கொடுத்தோமே அத்தகையோர் —அவர்கள், அதை ஒதவேண்டியமுறைப்படி ஒதிவருகிறார்கள். அவர்கள்தான் இதை (அல்லாஹ்வின் வேதமென) விசுவாசிப்பார்கள்; மேலும், (அவர்களில்) எவர் இதனை நிராகரிக்கின்றாரோ, அத்தகையோர் தாம் நஷ்டவாளர்கள்.

122. இஸ்ராயீலின் மக்களே! நான் உங்களுக்கு அளித்திருக்கும் என் அருட் கொடையையும், அகிலத்தாரை விட உங்களை நிச்சயமாக நான்மேன்மையாக்கி வைத்திருந்ததையும் நினைவு கூருங்கள்.

123. இன்னும் ஒருநாளை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (அந்நாளில்) எந்த ஓர் ஆத்மாவும் எந்த ஓர் ஆத்மாவிற்கும் எவ்விதப் பலனுமளிக்காது; (பாவங்களுக்குப் பரிசுமாதாக எந்தவித நஷ்டசுட்டையும் அதனிடமிருந்து அங்கீகரிக்கப்படவு மாட்டாது; (யாருடைய) பரிந்துரையும் அதற்குப் பலனளிக்காது; அவர்களோ (எவராலும்) உதவி செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

124. இன்னும், இப்றாஹீமை அவருடைய இரட்சகன் பல கட்டளைகளைக் கொண்டு சோதித்த சமயத்தில், அவற்றை அவர் நிறைவு செய்தார், (என்பதையும் நினைவு கூருங்கள்.) "நிச்சயமாக மனிதர்களுக்கு நான் உம்மை தலைவராக ஆக்குகிறேன்" என (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான். அதற்கு (இப்றாஹீம்) "என்னுடைய சந்ததியினரிலிருந்தும் (தலைவர்களை ஆக்குவாயா?)" எனக் கேட்டார். (அதற்கு "அவர்களிலுள்ள) அநியாயக்காரர்களை என்னுடைய (இவ்) வாக்குறுதிசாராது" எனக் கூறினான்.

125. மேலும், ('கஃபா' என்னும்) அவ்வீட்டைமனிதர்களுக்கு (அவர்கள்) ஒன்று கூடுமிடமாகவும், (அவர்களுக்கு) அபயமளிக்கக் கூடியதாகவும் நாம் ஆக்கினோம் என்பதையும் (நினைவு கூர்வீராக! அதில்) இப்றாஹீம் நின்ற இடத்தை "விசுவாசிகளே!) தொழுமிடமாக நீங்கள் ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள்" (எனக் கட்டளையிட்டோம்). இன்னும், (அவ்வீட்டைச்) சுற்றி வருபவர்களுக்கும், (அதில்) தங்கியிருப்பவர்களுக்கும், (குனிந்து) ரூகூஉ (சிரம்பணிந்து) ஸுஜூது செய்பவர்களுக்கும் என் வீட்டை நீங்களிருவரும் சுத்தமாக்கிவைப்பீர்களாக" என்று இப்றாஹீமிடமும், இஸ்மாயீலிடமும் நாம் வாக்குறுதி வாங்கினோம்.

126. இன்னும், இப்றாஹீம் "என் இரட்சகனே! (மக்காவாகிய) இதை, அபயமளிக்கும் நகரமாக ஆக்கிவைப்பாயாக! இன்னும், இதில் வசிப்பவர்களுக்கு —அவர்களில் எவர், அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் விசுவாசிக்கிறாரோ அவருக்கு — பலவகைக் கனிவர்க்கங்களிலிருந்தும் உணவளிப்பாயாக! என்று கூறியதை நினைவு கூறுங்கள். அதற்கு அல்லாஹ் "யார் நிராகரித்துவிட்டாரோ அவரை சிறிது காலம் சுகம் அனுபவிக்கச் செய்வேன்; பின்னர் நரக வேதனையின்பக்கம் (செல்லுமாறு) அவரை இழுத்துச் செய்வேன். மேலும், அவர் செல்லுமிடம் (மிகக்)கெட்டது" என்று கூறினான்.

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
 إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٥﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَ
 مِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٦﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا
 مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَ
 يُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٧﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ
 إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
 وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٢٨﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ
 قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٩﴾ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَ
 يَعْقُوبُ يُبْنَى إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
 وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٠﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
 الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
 إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا
 وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣١﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾

127. இன்னும், (நினைவு கூருங்கள்) இப்றாஹீமும், இஸ்மாயீலும் அவ்வீட்டின் அடித்தளங்களை உயர்த்தியபொழுது "எங்களுடைய இரட்சகனே! (உனக்காக நாங்கள் செய்த இப்பணியை) எங்களிலிருந்து ஏற்றுக் கொள்வாயாக! நிச்சயமாக நீயே (யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்" (என்றும்),

128. "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களிருவரையும் உனக்கு (முற்றிலும்) கீழ்ப்படிகிற (முஸ்லிமான)வர்களாகவும், எங்களுடைய சந்ததியிலிருந்தும் ஒரு கூட்டத்தினரை உனக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்களாகவும் ஆக்கிவைப்பாயாக! ('ஹஜ்ஜு' க்குரிய) எங்களுடைய கிரியை (செய்யவேண்டிய இடங்க)ளையும் எங்களுக்குக் காண்பிப்பாயாக! (எங்கள் பிழைகளை மன்னித்து) எங்களின் தவ்பாவையும் அங்கீகரித்துக் கொள்வாயாக! நிச்சயமாக நீயே தவ்பாக்களை மிக்க ஏற்பவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்!" (என்றும்),

129. "எங்கள் இரட்சகனே! (என் சந்ததியினரான) அவர்களிலிருந்து அவர்களில் ஒரு தூதரை அனுப்புவாயாக! அவர்களுக்கு அவர் உன்னுடைய வசனங்களை ஒதிக்காண்பித்து, வேதத்தையும் (குர்ஆனின் விளக்கமாகிய சுன்னத் எனும்) ஞானத்தையும் அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்து, அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கியும் வைப்பார்; நிச்சயமாக நீயே, (யாவரையும்) மிகைத்தவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்).

130. மேலும், தன்னைத்தானே மடையனாக்கிக் கொண்டவனைத் தவிர இப்றாஹீமுடைய மார்க்கத்தைப் புறக்கணிப்பவன் யார்? நாம் நிச்சயமாக அவரை இவ்வுலகிலும் தெரிவுசெய்தோம்; நிச்சயமாக அவர் மறுமையிலும் நல்லவர்களில் உள்ளவராவார்.

131. அவருக்கு அவருடைய இரட்சகன், "நீர் (எனக்கு) கீழ்ப்படியும்!" எனக் கூறிய போது அவர் அகிலத்தாரின் இரட்சகனுக்கு நான் கீழ்ப்படிந்து விட்டேன்" எனக் கூறினார்.

132. இதையே இப்றாஹீம் தன் மக்களுக்கு உபதேசமும் (வளிய்யத்தும்) செய்தார். யஃகூபும் (இவ்வாறே உபதேசம் செய்தார்.) என் மக்களே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் இஸ்லாம்மார்க்கத்தையே உங்களுக்காக தேர்ந்தெடுத்துள்ளான்; ஆகவே, நீங்கள் முஸ்லிம்களாக (முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக) அன்றி நிச்சயமாக மரணிக்க வேண்டாம் (என அவர்கள் கூறினர்).

133. அல்லது யஃகூபுக்கு மரணம் வந்த சமயத்தில் (யூதர்களே! அவருகில்) நீங்கள் பிரசன்னமாகியிருந்தீர்களா? அவர் தம் மைந்தர்களிடம், "எனக்குப் பின்னர் எதனை நீங்கள் வணங்குவீர்கள்?" எனக் கேட்டதற்கு, "உம்முடைய வணக்கத்திற்குரியவனும், உம்முடைய மூதாதையர்களான இப்றாஹீம், இஸ்மாயீல், இஸ்ஹாக் ஆகியவர்களின் வணக்கத்திற்குரியவனுமாகிய ஒரே ஒரு வணக்கத்திற்குரியவனையே நாங்கள் வணங்குவோம்; அவனுக்கே முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக (முஸ்லிம்களாக)வும் இருப்போம்" என்று கூறினார்கள்.

134. அது (மேற்கூறப்பட்ட நபிமார்களையும் நல்லடியார்களையும் கொண்ட) ஒரு சமூகம். திட்டமாக அது சென்றுவிட்டது. அது சம்பாதித்தது அதற்கே (உரியது); இன்னும் நீங்கள் சம்பாதித்தவை (அதன் பலன்) உங்களுக்கே; மேலும், அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பது பற்றி நீங்கள் கேட்கப்படமாட்டீர்கள்.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٠﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
 إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَ
 الْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ
 رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣١﴾ فَإِنْ
 آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا
 هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٢﴾
 صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
 عِبْدُونَ ﴿١٣٣﴾ قُلْ آمَنَّا بِحُكْمِ اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا
 أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٤﴾ أَمْ تَقُولُونَ
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا
 هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ
 مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
 عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ
 مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٦﴾

135. (யூதகிறிஸ்தவர்களாகிய) அவர்கள், (விசுவாசிகளிடம்) "நீங்கள் யூதர்களாக அல்லது கிறிஸ்தவர்களாக ஆகிவிடுங்கள்; நேர் வழி அடைவீர்கள்" எனக் கூறுகிறார்கள். (அதற்கு) "அவ்வாறன்று; இப்ராஹீமின் மார்க்கத்தையே (பின்பற்றுவோம்). நேரான வழியைச் சார்ந்தவரான அவர் (உங்களைப் போல்) இணைவைப்பவர்களில் இருந்தவரல்லர்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக.

136. "அல்லாஹ்வையும், எங்கள் பால் இறக்கப்பட்ட (இவ்வேதத்)தையும், இப்ராஹீம், இஸ்மாயீல், இஸ்ஹாக், யஃகூப், இவர்களுடைய சந்ததிகள் ஆகியோரின் பால் இறக்கப்பட்டதையும், மூஸாவுக்கும், ஈஸாவுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததையும், மற்றைய நபிமார்களுக்கு அவர்கள் இரட்சகனிடமிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருந்ததையும் நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம்; அவர்களிலிருந்து எவருக்குமிடையில் நாம் (பிரித்து) வேறுபாடு காட்டமாட்டோம்; இன்னும், அவனுக்கே நாங்கள் முற்றிலும் கீழ்ப்படிகின்றவர்கள்" என (விசுவாசங்கொண்டோரே!) நீங்களும் கூறுங்கள்.

137. ஆகவே, (விசுவாசங்கொண்டோரே!) நீங்கள் எதை விசுவாசங்கொண்டீர்களோ, அது போன்றதை அவர்களும் விசுவாசங்கொண்டுவிட்டால் திட்டமாக அவர்கள் நேர் வழியை அடைந்து விடுவார்கள். இன்னும் அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டால், நிச்சயமாக அவர்கள் பிளவில்தான் இருக்கின்றனர். அவர்களைப் பற்றி உங்களுக்குப் பயம் வேண்டாம்! அல்லாஹ் போதுமானவன். மேலும், அவன் (அவர்களின் சூழ்ச்சியான சொற்களைச்) செவியேற்கிறவன்; (அவர்களின் வஞ்சகங்களை) மிக்க அறிகிறவன்.

138. "அல்லாஹ்வின் வர்ணத்தை (அவனின் மார்க்கத்தை நீங்கள் அவசியமாக கடைபிடிங்கள்); வர்ணம் கொடுப்பதில் (இதயங்களை புனிதப்படுத்துவதில்) அல்லாஹ்வை விட மிக அழகானவன் யார்! அவனையே நாங்கள் வணங்குகிறவர்கள்." (என்றும்)(2)

139. "நீங்கள் அல்லாஹ்வைப் பற்றி நம்மிடம் தர்க்கிக்கிறீர்களா? அவனே எங்களின் இரட்சகனும், உங்களின் இரட்சகனும் ஆவான்; எங்கள் செயல்கள் எங்களுக்கே; உங்கள் செயல்கள் உங்களுக்கே. நாங்கள் (இணைவைக்காது) முற்றிலும் அவனுக்கே கலப்பற்ற (செயல்புரிப)வர்கள்" என்றும் கூறுவீராக!

140. அல்லது, நிச்சயமாக "இப்ராஹீமும், இஸ்மாயீலும், இஸ்ஹாக்கும், யஃகூபும், இவர்களுடைய சந்ததிகளும், யூதர்களாக அல்லது கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தார்களென நீங்கள் கூறுகிறீர்களா? (இதை நன்கறிந்திருப்பது நீங்களா அல்லது அல்லாஹ்வா?" என்று (நபியே!) நீர் கேட்பீராக; அன்றியும் (இதைப் பற்றி) அல்லாஹ் விடமிருந்து (வந்துள்ள) தன்னிடமிருக்கும் சாட்சியத்தை மறைப்பவனைவிட மிகப் பெரிய அநியாயக்காரன் யார்? நீங்கள் செய்பவைகளைப்பற்றி அல்லாஹ் பராமுகமானவனல்லன்.

141. (மேற்கூறப்பட்ட நபிமார்களைக்கொண்ட) அது ஒரு சமூகம்; திட்டமாக அது சென்று விட்டது; அது சம்பாதித்தது அதற்கே; நீங்கள் சம்பாதித்தவை உங்களுக்கே; அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்களென்று நீங்கள் கேட்கப்படவுமாட்டீர்கள்.

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّهُمْ عَن قِبَلِهِمُ
 الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٢٤ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ
 عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي
 كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ
 وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيُضِلَّ عِبَادًا إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ ٢٥ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ
 وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
 يَعْمَلُونَ ٢٦ وَلَئِنْ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَتَّبِعُوا
 قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ
 وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ
 إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ٢٧ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
 أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٢٨

142. (நபியே! "முஸ்லிம்களாகிய) அவர்கள் (முன்னர்) எதன் மீது இருந்தனரோ, அத்தகைய அவர்களது கிப்லாவை விட்டு அவர்களைத் திருப்பிவிட்டது எது!" என, மனிதர்களில் மடையர்கள் கூறுவர்; (அதற்கு) நீர் கூறும்: "கிழக்கும், மேற்கும் அல்லாஹ்விற்கே உரியன! அவன் நாடியவர்களை நேரான வழியில் செலுத்துவான்".

143. மேலும் (விசுவாசிகளே!) அவ்வாறே, நீங்கள் (மற்ற) மனிதர்களுக்கு சாட்சியாளர்களாக ஆகுவதற்காகவும், (நம் தூதர்) ரஸூல் உங்களுக்கு சாட்சியாளராக இருப்பதற்காகவும் நடு நிலையான சமுதாயத்தினராக நாம் உங்களை ஆக்கினோம். மேலும், (தூதரைப்பின் பற்றாமல்) தன் இரு குதிகளால் புறமாகவே திரும்பிச் சென்று விடுகிறவரிருந்து (நம்) தூதரை பின்பற்றுகிறவராயார் என்பதை நாம் பிரித்து அறி(வித்துவிடு)வதற்காகவேயன்றி, நீர் எ(ந்)திசையின் மீது இருந்துவந்தீரோ அந்த கிப்லாவை நாம் (மாற்றி) அமைக்கவில்லை. இன்னும், அல்லாஹ் நேர் வழியில் நடத்துகின்றானே அத்தகையவர்களைத் தவிர, (மற்றவர்களுக்கு) (அவ்வாறு) 'கிப்லா'வை மாற்றுவது நிச்சயமாக மிகப் பளுவாக இருக்கிறது. உங்களுடைய விசுவாசத்தை (நீங்கள் இதற்கு முன்பு பைத்துல் முகத்தலை நோக்கித் தொழுது வந்த தொழுகையை) ஒருபோதும் அல்லாஹ் வீணாக்குபவனாக இல்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ், மனிதர்களிடத்தில் மிக இரக்கம் காட்டுபவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

144. (நபியே!) உம்முடைய முகம், (கிப்லாத்திசை மாற்றத்தை எதிர்ப்பார்த்து) வானத்தின் பால் திரும்புவதை நிச்சயமாக நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, நீர் எதைப்பொருதுகிறீரோ அந்த கிப்லா(வாகிய கஃபா)வின் பக்கமாக உம்மை நிச்சயமாக நாம் திருப்புவோம். எனவே, நீர் (தொழும்போது மக்காவிலுள்ள) 'மஸ்ஜிதுல் ஹராம்'ின் பக்கமாக உம்முடைய முகத்தைத் திருப்புவீராக! (விசுவாசிகளே!) நீங்களும், எங்கிருப்பினும், (தொழுகைக்காக) அதன் பக்கமாக உங்களுடைய முகங்களைத் திருப்புவீர்களாக! நிச்சயமாக வேதங் கொடுக்கப்பட்டார்களே அத்தகையோர் - நிச்சயமாக (கஃபாவின் பக்கம் திரும்பித் தொழவேண்டுமென்ற) இது, தங்கள் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள உண்மைதான் என அவர்கள் அறிவார்கள். மேலும், அவர்கள் செய்வதைப் பற்றி அல்லாஹ் பராமுகமானவனல்லன்.

145. (ஆகவே, நபியே!) வேதங்கொடுக்கப்பட்டோர்க்கு ஒவ்வொரு(விதமான) சான்றையும் நீர் கொண்டுவந்தாலும், அவர்கள் உம்முடைய 'கிப்லா'வைப் பின்பற்றமாட்டார்கள். நீரும் அவர்களுடைய 'கிப்லா'வைப் பின்பற்றுவவர் அல்லர். இன்னும், (வேதக்காரர்களாகிய) அவர்களில் சிலர் மற்ற சிலரின் 'கிப்லா'வைப் பின்பற்றுகிறவர் அல்லர். மேலும், உமக்கு (வஹீயின் மூலம்) அறிவு வந்ததன்பின்னும், அவர்களுடைய மன இச்சைகளை நீர் பின்பற்றுவீரானால், நிச்சயமாக நீர் அப்போது அநியாயக்காரர்களில் உள்ளவராகிவிடுவீர்.

146. நாம் எவர்களுக்கு வேதத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றோமோ அத்தகையோர் தங்கள் மக்களை(ச் சந்தேகமற) அறிவதைப்போல், அந்த மக்காவின் திசையளவில் நீர் திரும்பித் தொழுவீரென்பதை அறிவார்கள். இன்னும் அவர்களிலொரு பிரிவினர், நிச்சயமாக நன்கறிந்துகொண்டே (இந்த) உண்மையை மறைக்கின்றனர்.(3)

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٠٠﴾ وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ
 مُوَلِّيهَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْخَيْرَاتِ آيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠١﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
 شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
 تَعْمَلُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لَعَلَّكُمْ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ
 حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَئِمَّ
 نَعَبْتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٠٣﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ
 يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمَا
 لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾ فَأَذْكُرُوا لِي آذْكُرْكُمْ وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُوا ۚ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٥﴾
 وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا
 تَشْعُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ
 الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۚ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٧﴾ الَّذِينَ إِذَا
 أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٠٨﴾

147. (நபியே! 'கஃபா'வின் பக்கம் திரும்பித் தொழவேண்டும் என்பதுபற்றிய) இந்த உண்மை, உம் இரட்சகனிடமிருந்துள்ளதாகும். ஆகவே நிச்சயமாக சந்தேகிப்பவர்களில் உள்ளவராக நீர் ஆகிவிட வேண்டாம்.

148. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு திசையுண்டு. (அவரவர்) அதன் பக்கம் திரும்புவவராக உள்ளார். ஆகவே, (அவைகளில்) நன்மையானவற்றிற்கு நீங்கள் முந்திக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் எங்கிருந்தபோதிலும், (இதன் மூலம்) உங்கள் யாவரையும் அல்லாஹ் கொண்டுவருவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

149. ஆகவே, (நபியே!) எங்கிருந்து நீர் புறப்பட்டாலும் (தொழுகையின்போது புனிதப்பள்ளியாகிய) மஸ்ஜிதில் ஹராமின் பக்கமே உம்முடைய முகத்தைத் திருப்புவீராக! இன்னும், நிச்சயமாக இதுதான் உம் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள உண்மையாகும். மேலும், நீங்கள் செய்பவற்றைப் பற்றி அல்லாஹ் பராமுகமானவனல்லன்.

150. (நபியே!) நீர் எங்கிருந்து புறப்பட்டாலும் (தொழுகையின்போது) மஸ்ஜிதில் ஹராமின் பக்கமே உம்முடைய முகத்தைத் திருப்புவீராக! (விசுவாசிகளே!) அவர்களில் அநியாயக்காரர்களைத் தவிர, (மற்ற)மனிதர்களுக்கு உங்களிடம் எந்த தர்க்கமும் (உங்களுக்கு) எதிராக இல்லாதிருக்கும் பொருட்டு, நீங்களும் எங்கிருந்த போதிலும், அதன் பக்கமே உங்களுடைய முகங்களைத் திருப்பிக் கொள்ளுங்கள்; ஆகவே, அவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்படவேண்டாம்; மேலும் எனக்கே நீங்கள் பயப்படுங்கள்; என்னுடைய அருட்கொடையை நான் உங்கள் மீது பூரணமாக்கி வைப்பதற்காகவும், நீங்கள் நேர்வழியினைப் பெறுவதற்காகவும் (என்னையே பயப்படுங்கள்).

151. உங்களிலிருந்து உங்களின் மீது நம் வசனங்களை ஒதிக் காண்பித்து, உங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, உங்களுக்கு வேதத்தையும், (திருக்குர்ஆனின்) விளக்கமான சுன்னத் (எனும்) ஞானத்தையும் கற்றுக்கொடுத்து, மேலும், நீங்களறியாதவற்றை உங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு தூதரை, உங்களிலிருந்தே உங்களுக்கிடையில் நாம் அனுப்பியதுபோன்றே (நம் அருட்கொடையை முழுமையாக்கிவைப்போம்).

152. ஆகவே நீங்கள் என்னை நினைவுகூருங்கள்; நானும் உங்களை (அருள் புரிந்து)நினைவு கூருவேன். நீங்கள் எனக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்; இன்னும், எனக்கு மாறுசெய்யாதீர்கள்.

153. விசுவாசங்கொண்டோரே! பொறுமை மற்றும் தொழுகையைக்கொண்டு உதவி தேடுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கின்றான்.

154. இன்னும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் கொல்லப்படுகிறவர்களை மரணித்தோர் என நீங்கள் கூறவேண்டாம்; மாறாக, (அவர்கள்) "பர்ஜக்" எனும் மறைவான உலகில் உயிரோடிருக்கிறார்கள்; எனினும் (அவர்கள்) எவ்வாறு உயிரோடு உள்ளார்கள் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளமாட்டீர்கள்.

155. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) பயம் மற்றும் பசியிலிருந்து ஏதாவது ஒன்றைக் கொண்டும், செல்வங்கள், உயிர்கள், கனிகளின் விளைச்சல்கள் ஆகியவற்றில் குறைவைக்கொண்டும் நிச்சயமாக நாம் உங்களைச் சோதிப்போம்; மேலும், (நபியே! இவற்றைப்) பொறுத்துக்கொள்பவர்களுக்கு நீர் நன்மாராயங்கூறுவீராக!

156. அவர்கள் எத்தகையோரொன்றால், தங்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு துன்பம் பீடித்தால், "நிச்சயமாக நாம் அல்லாஹ்வுக்காகவே இருக்கின்றோம்; நிச்சயமாக நாம் அவன் பக்கமே திரும்பிச் செல்பவர்களாக இருக்கிறோம்" என்று கூறுவார்கள்.

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٥﴾
 إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَبَّ الْبَيْتَ أَوَاعْتَمَرَ
 فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ
 شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى
 مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَ
 يَلْعَنُهُمُ الْمَلَأُونَ ﴿١٥٧﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ
 فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَأَمَاتُوا هُمْ أَكْفَارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
 وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٥٩﴾ خُلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ
 وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿١٦٠﴾ وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنزَلَ
 اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ
 الْمُسَوَّيِّنِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٢﴾

157. அத்தகையோர்—அவர்கள் மீதுதான் அவர்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து நல்லாசிகளும், கிருபையும் ஏற்படுகின்றன. மேலும், அவர்கள் தாம் நேர் வழியையும் பெற்றவர்கள்.

158. நிச்சயமாக "ஸஃபா" மற்றும் "மர்வா" (எனும் இரு மலைகள்) அல்லாஹ்வின் மார்க்க அடையாளங்களில் உள்ளவையாகும்; ஆகவே, எவர் (சுஅபா என்னும்) அவ்வீட்டை ஹஜ்ஜு அல்லது உம்ரா செய்தாரோ அவர்மீது, அவ்விரண்டையும் சுற்றி வருவது (அவ்விரண்டிற்குமிடையில் ஸயீ செய்வது) குற்றமல்ல; இன்னும் எவர் தாமாக உபரியான நன்மையைச் செய்தால் நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்றி பாராட்டுபவன், (அவர்களின் செயல்களை) நன்கறிகிறவன்.

159. தெளிவான அத்தாட்சிகளிலிருந்தும், நேர் வழியிலிருந்தும் நாம் இறக்கிவைத்துள்ளதை—அதனை நாம் மனிதர்களுக்காக வேதத்தில் விளக்கிய பின்னர், நிச்சயமாக மறைக்கின்றார்களே அத்தகையோர் — அவர்களை அல்லாஹ் சபிக்கிறான். (மனித இனம், ஜின், மலக்குகள் ஆகியோரில்) சபிப்பவர்களும் அவர்களைச் சபிக்கின்றனர்.

160. (தாங்கள் மறைத்தவற்றிற்காக மன்னிப்புக்கோரி) தவ்பாச் செய்து (தங்களைச்) சீர்த்திருத்திக் கொண்டு (அவற்றை) தெளிவாகவும் எடுத்துரைக்கின்றனரே அத்தகையோரைத் தவிர; அப்பொழுது அவர்கள் — அவர்களை நான் மன்னித்து விடுகிறேன். இன்னும் நான்தான் அதிகமாக தவ்பாவை ஏற்று மன்னிப்பவன், மிக்க கிருபையுடையவன்.

161. நிச்சயமாக நிராகரித்துவிட்டு, நிராகரித்தவர்களாகவே இறந்தும் விடுகின்றார்களே அத்தகையோர்—அவர்கள் மீது அல்லாஹ், மலக்குகள், மனிதர்கள் அனைவருடையவும் சாபம் உண்டு.

162. (மேலும் அவர்கள்) அச்சாபத்தில், என்றென்றும் தங்கி இருப்பவர்கள். (மறுமையில்) அவர்களை விட்டு வேதனை இலேசாக்கப்படமாட்டாது; அவர்கள் அவகாசமும் கொடுக்கப்படமாட்டார்கள்.

163. (மனிதர்களே!) மேலும், உங்கள் (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன்ஓரே ஒரு (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் தான்; அளவற்ற அருளும், நிகரற்ற அன்பும் உடைய அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் (வேறு) இல்லை.

164. நிச்சயமாக, வானங்களையும், பூமியையும் (அல்லாஹ்) படைத்திருப்பதிலும், இரவும் பகலும் மாறி மாறிக்கொண்டிருப்பதிலும், மனிதர்களுக்குப் பயன் தருவதைக் கொண்டு கடலில் செல்லும் கப்பல்களிலும், வானத்திலிருந்து அல்லாஹ் தண்ணீரை இறக்கிவைத்து, அதன்மூலம் பூமியை அது (வறண்டு) இறந்தபின் உயிராக்கிவைப்பதிலும், அதில் ஒவ்வொருவிதமான (ஊர்ந்து திரியும்) பிராணியை பரவ விட்டிருப்பதிலும், காற்றுகளைப் பலவாறாகத் திருப்பிவிட்டுக் கொண்டிருப்பதிலும், வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையில் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் மேகத்திலும் சிந்திக்கும் சமூகத்தவர்க்குசான்றுகள் இருக்கின்றன.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ
 اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنَّهُ
 يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿٣٦﴾
 إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوُا الْعَذَابَ وَ
 تَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا
 كُنَّا كَرَّةً ۖ فَتَبَرَّأْنَا مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا وَمِنَّا كَذَّابٌ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالُهُمْ
 حَسَرَ عَلَيْهِمْ دَمَهُمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿٣٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا
 مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ
 إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٣٩﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن
 تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنْبَغُ مَا الْفِينَا عَلَيْهِ أَبَاءُ نَا أُولُو كَانَ
 أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ وَمِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 كَمِثْلِ الَّذِينَ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بِكُمْ
 عَمًى فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ
 مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٤٣﴾

165. மனிதர் களில் அல்லாஹ்வையன்றி அவனுக்கு இணையாளர்களை (சமமானவர்களாக) ஆக்கிக் கொண்டு, அல்லாஹ்வை நேசிப்பது போன்று அவர்களை நேசிப்பவர்களும் இருக்கின்றனர்; (ஆனால்) விகவாசிகளோ, அல்லாஹ்வை நேசிப்பதில் மிகக் கடினமானவர்கள்; இன்னும், (இணைவைப்பதன் மூலம்) அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தோர் வேதனையைக் (கண்ணால்) காணுகின்றபோது பார்ப்பார்களால், நிச்சயமாகச் சக்தி அனைத்தும் (தாங்கள் பிரியம் வைத்தவர்களுக்கன்றி) அல்லாஹ்விற்கே இருக்கின்றது; இன்னும் வேதனை செய்வதில் நிச்சயமாக அல்லாஹ் கருமையானாவன் (என்றும் தெரிந்து கொள்வார்கள்).

166. (இத்தவறான வழியைக்காட்டிய) பின்பற்றப்பட்டவர்கள், பின்பற்றியவர்களிலிருந்து நீங்கிக் கொண்டு, வேதனையையும் இவர்கள் கண்டு, அவர்களுக்கு மத்தியிலிருந்த தொடர்புகளும் அறுபட்டுவிடும் சமயத்தில் (கடும் துன்பத்தை அடைவார்கள்).

167. மேலும், "நிச்சயமாக ஒரு மீட்சி(உலகிற்குத் திரும்பிச் செல்லுதல்) நமக்கு இருக்குமானால் நம்மிலிருந்து அவர்கள் நீங்கிக் கொண்டது போன்று நாமும் நீங்கிக் கொள்வோம்" என்று கூறுவார்கள்; இவ்வாறே அல்லாஹ், அவர்களின் (தீய) செயல்களை அவர்கள் மீது கைசேதப்பட்டு துக்கமளிப்பவையாக அவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுவான். அவர்கள் நரக நெருப்பிலிருந்து வெளியேறுபவர்களும் அல்லர்.

168. மனிதர்களே! பூமியிலுள்ளவற்றிலிருந்து (உண்ண) அனுமதிக்கப்பட்ட நல்லவற்றை உண்ணுங்கள்; மேலும் ஷைத்தானின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றாதீர்கள். நிச்சயமாக அவன், உங்களுக்கு பகிரங்கமான விரோதியாவான்.

169. நிச்சயமாக, அவன் உங்களுக்கு ஏவுவதெல்லாம் தீயதையும், மானக்கேடானவற்றையும், நீங்கள் அறியாதவற்றை அல்லாஹ்வின் மீது (பொய்யாகக்) கூறுவதையும் தாம்.

170. மேலும், (இவ்வேதமாகிய) அல்லாஹ் இறக்கிவைத்ததைப் பின்பற்றுங்கள்" என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், "இல்லை! நாங்கள் எங்களுடைய மூதாதையர்களை எதன்மீது கண்டோமோ, அதையே நாங்கள் பின்பற்றுவோம்" எனக் கூறுகின்றனர். அவர்களுடைய மூதாதையர்கள், எதையுமே விளங்காதவர்களாகவும், நேர்வழி பெறாதவர்களாகவும் இருந்தாலுமா? (அப்படியே பின்பற்றுவார்கள்?)

171. (மூதாதையர்களை கண் மூடித்தனமாகப் பின்பற்றும்) நிராகரிப்போருக்கு உதாரணம்: வெறும் கூப்பாட்டையும், அழைப்பொலியையும் தவிர வேறெதையும் கேட்காத (பிராணிகளைக்) கூவி அழைப்பவனின் உதாரணத்தைப் போன்றிருக்கிறது. (மேலும், அவர்கள்) செவிடர்கள் (உண்மையைக் கேட்கவே மாட்டார்கள்), ஊமையர்கள் (உண்மையைப் பேசவே மாட்டார்கள்), குருடர்கள் (அவர்களுக்கு பயன் தரக்கூடியவற்றைப் பார்க்கவே மாட்டார்கள்); ஆதலால், அவர்கள் எதையும் அறிந்துணரமாட்டார்கள்.

172. விகவாசிக்கொண்டோரே! நாம் உங்களுக்கு அளித்ததில் நல்லவற்றை உண்ணுங்கள்; மேலும் அல்லாஹ்வுக்கு (வணக்கத்திற்குரிய) அவனையே நீங்கள் வணங்குபவர்களாக இருந்தால் - நன்றி செலுத்துங்கள் ;.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنِزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ
 لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ
 يُشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا
 النَّارَ وَلَا يَكْلَهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ﴿١٧٣﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَلَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ
 بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٤﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ
 بَعِيدٍ ﴿١٧٥﴾ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَ
 الْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
 وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى
 وَالْيَتَامَى وَالسُّكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي
 الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ
 إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ
 الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٦﴾

٢١
 ع
 ٢١

173. உங்களின் மீது (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் ஹராம் (என்று தடை) ஆக்கியிருப்பதெல்லாம் (தானாகச்) செத்ததையும், இரத்தத்தையும், பன்றியின் மாமிசத்தையும், அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக (அறுப்புப்பிராணிகளில்) எதற்கு பெயர் கூறப்பட்டு விட)ப் பட்டதோ அதையும் தான். ஆகவே எவரேனும் பாவம் செய்யும் நோக்கமில்லாமலும் வரம்பு மீறாமலும் இருந்து, (இவற்றைப் புசிக்க) நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டுவிட்டால் அவர் மீது குற்றமாகாது. நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபையுடையவன். (4)

174. நிச்சயமாக வேதத்தில் அல்லாஹ் இறக்கியவற்றை மறைத்துவிட்டு, அதற்குப் பகரமாக சொற்பக் கிரயத்தையும் வாங்குகின்றனரே அத்தகையோர்—அவர்கள் தங்கள் வயிறுகளில் நெருப்பைத் தவிர (வேறு எதனையும்) உட்கொள்வதில்லை; மறுமை நாளில் அல்லாஹ் அவர்களுடன் பேசவு மாட்டான்; அவர்களைப் (பாவத்திலிருந்து) பரிசுத்தமாக்கவுமாட்டான்; அவர்களுக்கு துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

175. இத்தகையோர்தாம் நேர்வழிக்குப் பதிலாக வழிகேட்டையும், மன்னிப்புக்குப் பதிலாக வேதனையையும் விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டவர்களாவர். ஆகவே (நரக) நெருப்பின் மீது, அவர்களை சகிக்கச் செய்தது எதுவோ?

176. இது (ஏனென்றால்), நிச்சயமாக அல்லாஹ், உண்மையைக் கொண்டு இவ்வேதத்தை இறக்கி வைத்துள்ளான் என்பதினாலாகும்; மேலும், நிச்சயமாக இவ்வேதத்தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டவர்கள் (உண்மையைவிட்டுத்) தூரமான பிளவிலேயே இருக்கிறார்கள்.

177. கிழக்கு, மேற்கு ஆகியவற்றின் பக்கமாக உங்கள் முகங்களை நீங்கள் திருப்புவது (மட்டும்), நன்மை (செய்ததாக ஆகிவிடுவது) இல்லை; எனினும் நன்மை உடையவர், (எவரெனில் உங்களில்) எவர் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும், மலக்குகளையும், வேதத்தையும், நபிமார்களையும் விசுவாசித்து, மேலும், செல்வத்தை, தம் விருப்பத்தின் மீது பந்துக்களுக்கும், அநாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும், யாசிப்பவர்களுக்கும், அடிமைகளிலும் (அவர்களை விடுவிப்பதற்காக) கொடுத்தவரும், மேலும் தொழுகையை நிறைவேற்றி, ஜகாத்தையும் கொடுத்து, வாக்களித்தால் தங்களின் வாக்குறுதியை (ச்சரிவர) நிறைவேற்றக்கூடியவர்களும், (வறுமையின்போது) துன்பத்திலும், நோய் நொடிகள் போன்ற கஷ்டத்திலும், யுத்த நேரத்திலும் பொறுமையுடனிருந்தவர்களுமாவர். அத்தகையோர் தாம் உண்மை சொன்னார்களே அவர்கள் (ஆவர்), இன்னும் இவர்கள் தாம் பயபக்தியாளர்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ط الْحُرُّ
 بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ
 شَيْءٌ فَأَتِبَا عَرًّا بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَا إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّنْ
 رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٧٠
 لَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٧١
 كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا لِّوَصِيَّةٍ
 لِّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُنْثَقِينَ ١٧٢ فَمَنْ
 بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَتِمَّ آثِمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ ط
 إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٧٣ فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوَسِّ جَنْفًا أَوْ نَشَا
 فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ١٧٤ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ١٧٥ أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ
 مِنْكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ط وَعَلَى
 الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا
 فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ ط وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١٧٦

178. விசுவாசங்கொண்டோரே! கொலையுண்டவர்கள் விஷயத்தில்(பகரமாக) பழி வாங்குவது உங்கள்மீது விதிக்கப்பட்டுள்ளது; (அதில் கூடுதல்குறைவின்றி) சுதந்திரமானவனுக்குப்பகரமாக சுதந்திரமானவனும், அடிமைக்குப் பகரமாக அடிமையும், பெண்ணுக்குப் பகரமாகப் பெண்ணும்(பழி வாங்கப்படுதல் வேண்டும்); அக்கொலையுண்டவனுடைய சகோதர (பாத்தியஸ்தரால் (கொலை செய்த)அவனுக்கு ஏதேனும் மன்னிக்கப்பட்டு விட்டால், அப்போது (கொலை செய்யப்பட்டவரின் உறவினர்கள்) அறியப்பட்ட (வழக்கமான) முறையைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். (கொலை செய்தவரைச் சார்ந்தோர் நஷ்ட ஈட்டை) அவன்பால் பெருந்தன்மையுடன் நிறைவேற்றிவிடவும் வேண்டும். இது, உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள சலுகையும், கிருபையுமாகும். ஆகவே, இதன் பின்னர் யாராவது வரம்புமீறினால், அப்போது அவருக்கு துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

179. நல்லறிவுடையோரே! (கொலையுண்டவர்கள் விஷயத்தில்) பழி வாங்குவதில் உங்களுக்கு வாழ்வும் உண்டு; (அதன் மூலம்) நீங்கள் உங்களைக் காத்துக் கொள்ளலாம்.

180. (விசுவாசிகளே!) உங்களில் ஒருவருக்கு மரணம் நெருங்கும்போது, அவர் பொருளை விட்டுச்செல்வாரானால், (அவர் தன்னுடைய) பெற்றோருக்கும், பந்துக்களுக்கும் முறைப்படி(மரண) சாசனம் செய்வது உங்கள்மீது விதிக்கப்பட்டுள்ளது; (இது) பயபக்தியுடையவர்கள் மீது கடமையாகும்.

181. எனவே, யார் அதனைக்கேட்டதற்குப் பின்னர் அதனை மாற்றிவிட்டாரோ, அதன் பாவமெல்லாம் அதனை மாற்றிவிடுகிறார்களே அத்தகையோர் மீதேயாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், (யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

182. ஆனால்(மரண)சாசனம் செய்தவரிலிருந்து வரம்பு மீறுதலையோ, அல்லது பாவத்தையோ யாராவது பயந்து, அவர்களுக்கிடையே (விவகாரத்தை) ஒழுங்குபடுத்திவிட்டால், அப்போது அவர்மீது குற்றமில்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்கமன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

183. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் மீது கடமையாக்கப்பட்டிருந்தது போல் உங்கள் மீதும் நோன்பு (நோற்பது) கடமையாக்கப்பட்டிருக்கின்றது; (அதனால்) நீங்கள் (உள்ள சுத்திபெற்று) பயபக்தியுடையவர்களாகலாம்.

184. எண்ணப்பட்ட சில நாட்களில்(நோன்பு நோற்பது கடமையாகும்.) ஆனால், (அந்நாட்களில்) உங்களில் எவர் நோயாளியாகவோ அல்லது பிரயாணத்திலோ இருந்தாரோ, (அவருக்கு நோன்பை விட்டுவிட அனுமதியுண்டு; விடுபட்ட நோன்புகளை) மற்ற நாட்களில் எண்ணி (நோற்றுவி) டவும். இன்னும், அதற்கு சக்தி பெற்றிருப்போர்மீது ஓர் ஏழைக்கு உணவளிப்பது பரிகாரமாகும்; ஆகவே, எவரேனும் உபரியாக நன்மைசெய்தால், அது அவருக்கே நன்மையாகும். மேலும், நீங்கள் அறிந்திருப்போராயின் நீங்கள் நோன்பு நோற்பதே உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாகும் (என்பதை தெரிந்து கொள்வீர்கள்)(5)

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَ
 بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
 فَلْيَصِّمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ
 يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
 وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٨﴾ وَإِذَا
 سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا
 دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿٢٩﴾
 اٰحِلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثِ اِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
 لِبَاسٌ لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ طَهُنَّ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ
 تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْئِنْ
 بَاشَرُوْهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتّٰى
 يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ
 ثُمَّ اَتَمُّوْا الصِّيَامَ اِلَى الْاَيْلِ وَلَا تَبَاشَرُوْهُنَّ وَاَنْتُمْ
 عَاكِفُوْنَ فِى الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرُبُوْهَا
 كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيَاتِهِ لِّلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٣٠﴾

185. ரமளான் மாதம் எத்தகையதென்றால், அதில் தான் மனிதர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், நேர் வழியிலிருந்துள்ள தெளிவுகளாகவும், (சத்திய அசத்தியத்தைப்) பிரித்துக்காட்டக்கூடியதாகவும் உள்ள இந்தக்குர்ஆன் இறக்கியருளப்பட்டது. ஆகவே, உங்களில் எவர் அம்மாதத்தை பெறுகிறாரோ அவர், அதில் நோன்பு நோற்றுவிடவும், எவரேனும் நோயாளியாகவோ அல்லது பிரயாணத்திலோ இருந்தால், மற்ற நாட்களில் (ஏற்கனவே விடுபட்ட நோன்பினை) எண்ணி (நோற்று) விடவும்; அல்லாஹ் உங்களுக்கு இலகுவை நாடுகிறான்; மேலும், அவன் உங்களுக்கு சிரமத்தை நாடவில்லை. மேலும், (நோன்பின்) எண்ணிக்கையை நீங்கள் பூர்த்தி செய்வதற்காகவும், அல்லாஹ்வை உங்களுக்கு அவன் நேர்வழி காட்டியதற்காக நீங்கள் பெருமைப் படுத்துவதற்காகவும், நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) நன்றி செலுத்துவதற்காகவுமே (இச்சலுகைகளை உங்களுக்கு அல்லாஹ் வழங்கியுள்ளான்).

186. மேலும் (நபியே) என்னுடைய அடியார்கள் என்னைப் பற்றி உம்மிடம் கேட்டால், (அதற்கு நீர் கூறுவீராக:) "நிச்சயமாக நான், (அவர்களுக்கு) மிகச்சம்பமாகவே இருக்கின்றேன்; அழைப்பவரின் அழைப்புக்கு அவர் என்னை அழைத்தால் நான் பதிலளிப்பேன்; ஆகவே, அவர்கள் நேரான வழியை அடைவதற்காக, அவர்கள் எனக்கு பதில் அளிக்கவும்; அவர்கள் என்னையே விகவாசிக்கவும்.

187. (விகவாசங்கொண்டோரே!) நோன்பின் இரவுகளில் நீங்கள் உங்கள் மனைவியருடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்வது உங்களுக்கு ஆகுமாக்கப் பட்டுள்ளது. அவர்கள் உங்களுக்கு ஆடையாகவும், நீங்கள் அவர்களுக்கு ஆடையாகவும் இருக்கின்றீர்கள்; (இரவின் முன்னேரத்திலேயே உறங்கிவிட்டால் அதன் காரணமாக உண்ணாமலும், தாம்பத்திய உறவு கொள்ளாமலும் தடுத்துக் கொண்டு) நிச்சயமாக நீங்கள் உங்களையே வஞ்சித்துக் கொண்டிருந்ததை அல்லாஹ் நன்கறிந்து கொண்டான். ஆகவே உங்கள் தவ்பாவை ஏற்று உங்களைவிட்டும் (உங்கள் பாவத்தை) அழித்தும் விட்டான். எனவே, இப்போது (நோன்பின் இரவு காலங்களில் உங்கள் மனைவியராகிய) அவர்களுடன் கூடிக்கொள்ளுங்கள்; அல்லாஹ் உங்களுக்குச் சந்ததியாக விதித்திருப்பதையும் தேடிக்கொள்ளுங்கள். இன்னும் ஓபஹ்ரு (அதிகாலை) நேரத்தில் (இரவு என்ற கறுப்பு நூலிலிருந்து) அதிகாலை என்ற வெள்ளை நூல் உங்களுக்குத் தெளிவாகும் வரை உண்ணுங்கள், இன்னும், பருகுங்கள்; பின்னர் இரவு (ஆரம்பமாகும்) வரை (மேலே கூறியவைகளைத் தவிர்த்து) நோன்பை (நோற்றுப்) பூரணமாக்குங்கள். இன்னும், நீங்கள் பள்ளிகளில் தங்கியவர்களாக (இஃதிகாப்) இருக்கும்போது உங்கள் மனைவியராகிய) அவர்களுடன் கூடாதீர்கள். இவை அல்லாஹ்வின் (சட்ட) வரம்புகளாகும். அதைமீற நெருங்காதீர்கள். இவ்வாறே (தங்களைக்காத்து) பயபக்தியுடையோர் ஆவதற்காக மனிதர்களுக்கு அல்லாஹ் தன்னுடைய வசனங்களைத் தெளிவு செய்கிறான்.

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا
إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ
بِالْإِثْمِ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ
قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ
تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى
وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٢٩﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ
يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٣٠﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَيْثُ تَقْبَلُونَهُمْ
وَإَخْرِجُوهُمْ
مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا
تَقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ
فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ
الْكَافِرِينَ ﴿٣١﴾ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٢﴾
وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ
لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدَاوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٣٣﴾

188. மேலும், உங்களுடைய செல்வங்களை உங்களுக்கிடையில் உரிமையின்றி உண்ணாதீர்கள்; நீங்கள் அறிந்துகொண்டே(பிற)மனிதர்களின் செல்வங்களிலிருந்து ஒரு பகுதியை பாவமானமுறையில் நீங்கள் உண்ணுவதற்காக அவற்றை (இலஞ்சமாகக் கொடுக்க) அதிகாரிகளின்பால் கொண்டும் செல்லாதீர்கள்.

189. (நபியே!) பிறைகளைப் பற்றி அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். (அதற்கு) "அவை மனிதர்களுக்கும், ஹஜ்ஜு (வணக்கத்துக்கும்) நேரங்களைக் குறிப்பிடுபவை" என நீர்கூறுவீராக! மேலும் (விகவாசிகளே! இஹ்ராமிலிருக்கும் நிலையில்) நீங்கள் (உங்களுடைய) வீடுகளுக்கு அவற்றின் பின்புறங்களிலிருந்து வருவதில் (புண்ணியம்) நன்மை இல்லை. எனினும், எவர் (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்து நடக்கின்றாரோ அவரே நன்மையுடையவராவார். நீங்கள் (உங்களுடைய) வீடுகளுக்கு அவற்றின் (தலை) வாசல்களின் வழியாகவே வாருங்கள்; மேலும், அல்லாஹ்வைப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (இதனால்) நீங்கள் வெற்றியடையலாம்.

190. உங்களுடன் போர் புரிபவர்களோடு அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் நீங்களும் போரிடுங்கள். நீங்கள் வரம்பும் மீறாதீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் வரம்பு மீறுபவர்களை நேசிக்கமாட்டான்.

191. மேலும், (உங்களுடன் எதிர்த்துப் போரிட்ட) அவர்களை நீங்கள் எங்கு கண்டாலும் கொல்லுங்கள். உங்களை (உங்கள் ஊரிலிருந்து) அவர்கள் வெளியேற்றியவாறே, நீங்களும் அவர்களை வெளியேற்றிவிடுங்கள். இன்னும், குழப்பம் (விளைவிப்பது) கொலையைவிட மிகக் கொடியதாகும். இன்னும், மஸ்ஜிதுல் ஹராமில் - அவர்கள் அதில் உங்களுடன் போர் புரியும் வரையில், நீங்கள் அவர்களோடு போர் புரியாதீர்கள். ஆனால் (அங்கு) அவர்கள் உங்களுடன் போரிட்டால், நீங்கள் அவர்களைக் கொல்லுங்கள். நிராகரிப்போருக்கு உரிய கூலி இவ்வாறுதான் (உண்டு).

192. எனவே, (உங்களுடன் போரிடாது) அவர்கள் விலகிக் கொண்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக மன்னிக்கின்றவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

193. அன்றியும், குழப்பம் நீங்கி மார்க்கம் அல்லாஹ்விற்கே ஆகும் வரை அவர்களுடன் போர் புரியுங்கள். ஆனால், அவர்கள் (குழப்பம் செய்யாது) விலகிக் கொண்டால், அநியாயக்காரர்கள் மீதே தவிர, (மற்றவர்களைத் துன்புறுத்தி) பகைமை (கொண்டு போர் தொடுத்தல்) கூடாது.

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتُ قِصَاصٌ فَمَنْ
 اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ١٩٣ ۝ وَأَنْفِقُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٩٤ ۝ وَاتَّبِعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ
 أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى
 يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ
 رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
 فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ
 لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ
 عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ١٩٥ ۝ الْحَجَّ
 أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفْعَ وَلَا فُسُوقَ
 وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا
 فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ١٩٦ ۝

194. யுத்தம் செய்வது தடுக்கப்பட்டுள்ள ரஜப், துல் கஅதா, துல்ஹஜ், முஹர்ரம் ஆகிய புனித மாதத்திற்கு புனித மாதமே ஈடாகும். புனிதப்படுத்தப்பட்டவை (அவற்றின் புனிதம் சீர் குலைக்கப்பட்டால் அவை)களுக்கும் பழிவாங்குதல் உண்டு. ஆதலால், எவரேனும் மீறி உங்களமீது (போர்புரிய) வந்தால், அவர் உங்களமீது மீறியதுபோன்று நீங்களும் அவர்மீதுமீறி(போர்புரிய)ச் செல்லுங்கள். மேலும், நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், பயபக்தியாளர்களுடன் இருக்கின்றான் என்பதையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

195. இன்னும், நீங்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவு செய்யுங்கள். (உங்களை நீங்களே ஆபத்திற்குள்ளாக்கிக் கொண்டு) உங்களது கரங்களை அழிவின்பக்கம் கொண்டும் செல்லாதீர்கள். (பிறருக்கு நன்மையும் செய்யுங்கள். (பிறருக்கு) நன்மை செய்கிறவர்களை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேசிக்கின்றான்.

196. மேலும், ஹஜ்ஜையும், உம்ராவையும் நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்காக நிறைவு செய்யுங்கள். ஆனால், இஹ்ராமுடைய நிலையில் வழியில் நீங்கள் தடுக்கப்பட்டு (ஹஜ்ஜையும், உம்ராவையும் பூரணமாக்க முடியா)விட்டால், ஹத்யு(என்னும் ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகியவை)களில் சாத்தியமானது (உங்களமீது) உண்டு. மேலும், ஹத்யு(க்கள்)தாம் சென்றடைய வேண்டிய தலத்தை (அறுக்குமிடமான மினாவை) அடையும் வரை நீங்கள் உங்கள் தலைகளை (அவற்றின் முடியை)ச் சிரைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். உங்களில் எவர் நோயாளியாகவோ அல்லது அவரது தலையில் (அவருக்கு) தொந்தரவளிக்கக்கூடியதோ இருந்தால் (அந்நிலையில் அவர் தலைரோமத்தைக் களைந்துவிடின்) அதற்கு (மூன்று) நோன்புகள் நோற்றல், அல்லது ஆறு ஏழைகளுக்கு உணவு தர்மம் செய்தல், அல்லது ஹத்யு (ஒர் ஆடு) கொடுத்தல் ஆகியவற்றிலிருந்து (ஏதாவது ஒன்று) பரிகாரமாக இருக்கும். (தடுக்கப்பட்ட நிலையின் மூலம் ஏற்பட்ட பயம் நீங்கி) அபயமுடையவர்களாக நீங்கள் ஆகிவிட்டால் (யார் ஹஜ் வரை உம்ராச்செய்யும் சவுகரியத்தைப் பெற்று) உம்ராவை முடித்துக்கொண்டு ஹஜ்ஜின் பால் செல்வாரானால், ஹத்யுவிடமிருந்து (நிறைவேற்ற) அவருக்கு எது இயலுமோ அது அவரின் மீது கடமையான தாகும். ஆனால், (ஹத்யுவில் எதையுமே) பெற்றுக்கொள்ளாதவர், ஹஜ்ஜின் காலத்தில் மூன்று நாட்களும், நீங்கள் (இருப்பிடம்) திரும்பியபின் ஏழு நாட்களும் நோன்பு நோற்கவேண்டும். அவை பூரணமான பத்து நாட்கள்) ஆகும். (நோன்பு நோற்பது கடமை என்பதான) அது எவருடைய குடும்பம் மஸ்ஜிதில் ஹராமில் (மக்காவில் குடி) இருக்கவில்லையோ அவருக்குரியதாகும். ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், வேதனை செய்வதில் மிகக் கடுமையானவன் என்பதையும் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள். (6)

197. ஹஜ்ஜுக்குரிய காலம் (ஷவ்வால், துல்கஅதா, துல்ஹஜ் மாதத்தின் பத்தாம் நாள் அதிகாலை வரையுள்ள) அறியப்பட்ட மாதங்களாகும். ஆகவே, அவற்றில் எவரொருவர் (இஹ்ராம் கட்டுவதன் மூலம்) ஹஜ்ஜை (த் தன்மீது) கடமையாக்கிக்கொண்டால், தாம்பத்திய உறவுகொள்வதும், கெட்டபேச்சுக்கள் பேசுவதும், வீண் தர்க்கம் செய்வதும் ஹஜ்ஜில் கூடாது. இன்னும் நீங்கள் நன்மையிலிருந்து செய்யும் ஒவ்வொன்றையும், அதனை அல்லாஹ் அறிவான். ஆகவே (ஹஜ்ஜுடைய பிரயாணத்திற்கு வேண்டியவற்றை) தயார் செய்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக தயார் செய்து வைப்பவற்றில் மிகச்சிறந்தது பயபக்தியே ஆகும். ஆகவே நல்லறிவுடையோர்களே! என்னையே பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள்.

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ
 فَإِذَا أَقَضْتُم مِّنْ عَرَفْتِ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِندَ
 الشَّعْرِ الْحَرَامِ وَأَذْكُرُوا كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ
 كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهِ لَيِّنَ الصَّالِّينَ ﴿١٨٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ
 حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتْ مَنَاسِكُكُمْ
 فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ
 النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا
 لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ ﴿١٩٠﴾ وَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ
 رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
 وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا
 وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٢﴾ وَأَذْكُرُوا اللَّهَ فِي
 أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ
 عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ
 اتَّقَىٰ وَاتَّقَى اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٩٣﴾

198. (ஹஜ்ஜுப் பிரயாணத்தின் போது) நீங்கள் (வியாபாரம் செய்து அதன் மூலம்) உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து பேரருளைத் தேடிக்கொள்வது உங்கள் மீது குற்றமல்ல; பின்னர் நீங்கள், அரபாது(என்னுமிடத்திலிருந்து திரும்புவீர்களாயின் மஷ் அருல் ஹராம் (முஹ்தலிபா) என்னும் இடத்தில் அல்லாஹ்வை நினைவுகூருங்கள்; இன்னும் உங்களுக்கு அவன் நேர்வழி காட்டியதற்கொப்ப அவனை நனைவு கூருங்கள்; இன்னும், நிச்சயமாக இதற்கு முன் நீங்கள் வழிதவறியவர்களில் இருந்தீர்கள்.

199. பின்னர், மனிதர்கள் திரும்புகின்ற (முஹ்தலிபா என்னும்) இடத்திலிருந்து, நீங்களும் (மினாவுக்குத்) திரும்பிவிடுங்கள்; இன்னும் அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்புக் கேளுங்கள் நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிக்க கிருபையுடையவன்.

200. உங்களுடைய (ஹஜ்ஜின்) கிரியைகளை நீங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டால், (அறியாமை காலத்தில்) உங்கள் மூதாதையர்களை நீங்கள் நினைவுகூர்வது போல், அல்லது அதை விட அதிகமாக அல்லாஹ்வை நினைவுகூருங்கள்; ஆகவே, மனிதர்களில்(சிலர்) "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுக்கு (எல்லாவற்றையும்) இம்மையிலேயே அளித்து விடுவாயாக!" என்று கூறுவோரும் இருக்கின்றனர்; ஆனால், இவ்வாறு கோருகின்றவருக்கு மறுமையில் யாதொரு பாக்கியமுமில்லை.

201. "எங்கள் இரட்சகனே! இம்மையில் நல்லதையும், மறுமையில் நல்லதையும் எங்களுக்குத் தந்தருள்வாயாக! இன்னும் நரக நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களைக் காத்தருள்வாயாக" என்று கூறுவோரும் அவர்களில், இருக்கின்றனர்.

202. (இவ்வாறு இம்மைமறுமை ஆகிய இரண்டின் நற்பேறுகளைக் கேட்கின்ற) அத்தகையோர் _ அவர்களுக்குத்தான் அவர்கள் சம்பாதித்தவற்றில் பங்குண்டு. இன்னும் அல்லாஹ் கணக்குத்தீர்ப்பதில் தீவிரமானவன்.

203. (மினாவில் தங்கியிருந்து) எண்ணிவிடப்பட்ட (மூன்று) நாட்களில் அல்லாஹ்வை நினைவுகூருங்கள். ஆகவே எவரொருவர் இரண்டு நாட்களில் அவசரப்பட்டு(ப் புறப்பட்டு) விட்டால் அவர் மீது குற்றமில்லை. எவரொருவர் (மூன்றாம் நாள் வரைப்) பிற்பட்டுப் புறப்பட்டால் அவர்மீதும் குற்றமில்லை. (இது) யார் (அல்லாஹ்வாகிய) அவனை பயந்து நடக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு (உரியதாகும்). இன்னும், (விசுவாசிகளே!) நிச்சயமாக நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள். அன்றியும், அல்லாஹ்வின் பக்கமே நீங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ
اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ ۖ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٣٧﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى
فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٣٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ
الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْيَهَادُ ﴿٣٩﴾ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ
رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوتِ
الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٤١﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٤٢﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي
ظُلُمٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْبَلَايَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
وَالِىَ اللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ ﴿٤٣﴾ سَلْ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمْ
اتَيْنَهُم مِّنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ ۖ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٤﴾

204. மேலும், (நபியே! அற்ப) இவ்வுலக வாழ்க்கையில் எவனுடைய கூற்று உம்மை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்துமோ அவனும் (அம்)மனிதர்களில் இருக்கின்றான். அவன் (உம்மீது அன்பு கொண்டிருப்பதாகக் கூறி) தன் இதயத்திலுள்ளவற்றின் மீது (சச்சத்தியம் செய்து) அல்லாஹ்வைச் சாட்சியாக்குவான். (உண்மையில்) அவன் தான் (உண்மையை மறைக்க) கடும் தர்க்கம் செய்பவன் (உம்முடைய கொடிய விரோதியுமானவன்).

205. அவன் (உங்களிலிருந்து) திரும்பிவிட்டால், பூமியில் குழப்பம் விளைவிக்கவும், விவசாயத்தையும், சந்ததியையும் (அழித்து) நாசமாக்கி விடவும் அதில் முயற்சி செய்கின்றான். இன்னும், அல்லாஹ் குழப்பத்தை விரும்பமாட்டான்.

206. இன்னும் "நீ அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்துகொள்!" என அவனுக்குக் கூறப்பட்டால், (அவனுடைய) கௌரவம் பாவத்தைச் செய்வதுக் கொண்டே அவனை பிடித்திழுத்துக்கொள்கின்றது; ஆகவே, அவனுக்கு நரகமே போதுமானது; இன்னும், நிச்சயமாக தங்குமிடத்தில் அது மிகக் கெட்டது.

207. இன்னும் அல்லாஹ்வின் பொருத்தத்தைத் தேடிப் பெறுவதற்காகத் தன்னை விற்றுவிடக் கூடியவர்களும் மனிதர்களில் இருக்கிறார்கள்; மேலும், அல்லாஹ் (இத்தகைய) அடியார்கள் மீது மிகவும் இரக்கம் காட்டுபவன்.

208. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள், இஸ்லாத்தில் முழுமையாக நுழைந்து விடுங்கள்; அன்றியும், ஷைத்தானின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றாதீர்கள். நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்குப் பகிரங்கமான விரோதியாவான்.

209. எனவே, தெளிவான ஆதாரங்கள் உங்களிடம் வந்த பின்னும், நீங்கள் சறுகிவிடுவீர்களானால், (உங்களைத் தண்டிப்பதில்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

210. அல்லாஹ்வும், மலக்குகளும் மேகத்தின் நிழல்களில் அவர்களிடம் வந்து, (அவர்களை அழித்து, அவர்களின்) காரியம் முடிக்கப்படுவதைத் தவிர, (மற்றெதையும்) அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்களா? (அவர்களுடைய) சகல காரியங்களும் அல்லாஹ்வின் பால் மீட்டப்படும்.

211. தெளிவான அத்தாட்சியிலிருந்து எத்தனையை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று (நபியே!) இஸ்ராயீலின் மக்களை நீர் கேட்பீரா? (அவ்வாற்றிக்க அவர்களில்) எவர் அல்லாஹ்வுடைய அருட்கொடையை அது தம்மிடம் வந்ததன் பின் மாற்றிவிடுகிறாரோ அப்பொழுது, (அவரை) தண்டனைசெய்வதில் நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகக் கடுமையானவன்.

زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
 مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٧٦﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً ثُمَّ
 فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ
 الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا
 فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا
 جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٧﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَ
 لَمْ يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ
 الْبَاسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَوَرِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ
 وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ إِلَّا إِنْ نَصُرَ اللَّهُ
 فَرِيبٌ ﴿٧٨﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ
 خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآقِرِبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ
 السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

212. நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையவர்களுக்கு, இவ்வுலக வாழ்க்கை அலங்காரமாக்கப் பட்டிருக்கின்றது. (அதனால் மமதை கொண்டு) அவர்கள் விசுவாசங்கொண்டிருந்தோரை பரிகசிக்கவும் செய்கிறார்கள். (ஆனால் அல்லாஹ்வை) பயந்து நடந்தார்களே, அத்தகையவர்கள் மறுமை நாளில் இவர்களுக்கு மேலாகவும் இருப்பார்கள். மேலும், அல்லாஹ் தான் நாடியவருக்குக் கணக்கின்றியே அளிப்பான்.

213. (ஆரம்பத்தில்) மனிதர்கள் (யாவரும்) ஒரே கூட்டத்தவராகவே இருந்தனர். பிறகு (நன்மை செய்வோருக்கு, நன்மாராயங்கூறக்கூடியவர்களாகவும், (தீமை செய்வோருக்கு) அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியவர்களாகவும் அல்லாஹ், நபிமார்களை அனுப்பி வைத்தான். மேலும், அம்மனிதர்களிடையே எதில் அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களோ அதில் அவன் தீர்ப்புச் செய்வதற்காக, அவர்களோடு சத்தியத்தைக் கொண்டுள்ள வேதத்தையும் இறக்கிவைத்தான். மேலும், அவர்களுக்குத் தெளிவான அத்தாட்சிகள் வந்ததன் பின்னர், தம்மிடையே உள்ள பொறாமையின் காரணமாக அதைக் கொடுக்கப் பட்டவர்கள் தவிர (மற்றெவரும்) அதில் மாறுபடவில்லை. ஆகவே, உண்மையிலிருந்து எதில் அவர்கள் மாறுபட்டிருந்தார்களோ அதன்பக்கம் தன் அனுமதி கொண்டு அல்லாஹ் விசுவாசங்கொண்டோருக்கு (நேர்) வழி காட்டினான். இன்னும், தான் நாடியவரை அல்லாஹ் நேரான வழியில் செலுத்துகிறான்.

214. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) உங்களுக்கு முன் சென்று விட்டார்களே அத்தகையோரின் உதாரணம் (சோதனை நிறைந்த நிலைகள்) உங்களுக்கு வராத நிலையில் நீங்கள் சுவர்க்கத்தில் நுழைந்துவிடலாமென்று எண்ணிக் கொண்டீர்களா? அவர்களை வறுமையும், பிணியும் பீடித்தன. தூதரும், அவருடன் விசுவாசங்கொண்டவர்களும், அல்லாஹ்வுடைய உதவி எப்பொழுதுவந்து சேரும் என்று கூறும்வரை அவர்கள் (இன்னல்கள் பலவற்றால்) அலைக்கழிக்கப் பட்டு விட்டார்கள். "தெரிந்து கொள்ளுங்கள் அல்லாஹ்வுடைய உதவி நிச்சயமாக மிகச் சமீபத்திலிருக்கிறது" (என்று கூறப்பட்டது).

215. (நபியே!) "எதை(யாருக்கு)ச் செலவு செய்வது?" என்று உம்மிடம் கேட்கின்றனர். (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: " (நன்மையை நாடி) நீங்கள் பொருளிலிருந்து செலவு செய்வது பெற்றோர்களுக்கும், உறவினர்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் உரியதாகும்; இன்னும் நன்மையையிலிருந்து (எதையும்) நீங்கள் செய்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அதனை நன்கறிகிறவன்."

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكُونُوا شَيْئًا
 وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٢٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ
 قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
 كُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ
 اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ
 حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ
 مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٢٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
 وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
 قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ
 مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٩﴾

216. (விசுவாசிகளே! இஸ்லாத்தைக் காக்கும் பொருட்டு) போர்செய்வது அதுவோ உங்களுக்கு வெறுப்பாக இருக்க, உங்கள் மீது கடமையாக்கப் பட்டுள்ளது; இன்னும், ஒரு பொருளை அது உங்களுக்கு நன்மையாக இருக்க (அதை) நீங்கள் வெறுக்கலாம், இன்னும், ஒரு பொருளை அது உங்களுக்குத் தீமையாக இருக்க (அதை) நீங்கள் விரும்பலாம்; (அவற்றில் நன்மை உண்டா? இல்லையா? என்பதை) அல்லாஹ்வே அறிவான்; நீங்களோ அறிமயாட்டீர்கள்.

217. (நபியே! துல்கஅதா, துல் ஹஜ், முஹர்ரம், ரஜப் ஆகிய போர் செய்யத் தடை செய்யப்பட்ட) புனிதமான மாதம் பற்றி_ அதில் யுத்தம் செய்வதைப் பற்றி, உம்மிடம் அந் நிராகரிப்பவர்கள் கேட்கின்றனர். (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "அம்மாதத்தில் போரிடுவது பெரிதான குற்றமாகும். ஆனால், அல்லாஹ்வுடைய பாதையை விட்டும் (மனிதர்களை நீங்கள்) தடுப்பதும், அவனை நிராகரிப்பதும், மஸ்ஜிதுல் ஹராமை விட்டும் (ஜனங்களை வரவிடாது) தடுப்பதும், அதில் வசிப்போரை அதிலிருந்து வெளியேற்றுவதும், அல்லாஹ்விடத்தில் மிகப்பெரிதான குற்றங்களாகும். மேலும் குழப்பம் செய்வது, கொலையைவிட மிகப் பெரிதாகும்; மேலும், (காஃபிர்களாகிய) அவர்கள் சக்திபெறுவார்களாயின், உங்களை உங்களுடைய மார்க்கத்தை விட்டும் திருப்பிவிடும்வரை, உங்களுடன் ஓயாது போரிட்டுக் கொண்டே யிருப்பார்கள். ஆகவே, உங்களிலிருந்து எவரேனும் தம்மார்க்கத்தை விட்டு (மதம்) மாறி, நிராகரித்தவராகவே இறந்துவிட்டால், அத்தகையோர்_ அவர்களின் (நற்) செயல்கள், இம்மையிலும், மறுமையிலும் அழிந்துவிடும். மேலும், அத்தகையோர் நரகவாசிகளாவர்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (தத்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

218. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டோரும், (அல்லாஹ்விற்காக) தம் நாட்டைத் துறந்து (ஹிஜ்ரத் செய்து) சென்றோரும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் யுத்தம் (ஹிஹாத்) புரிகின்றோரும்_ (ஆகிய) இத்தகையோர் அல்லாஹ்வின் கருணையை ஆதரவு வைக்கிறார்கள். மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

219. (நபியே!) மதுவையும், சூதாட்டத்தையும் பற்றி அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர். (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "அவ்விரண்டிலும் பெரும் பாவமும், மனிதர்களுக்குச் சில) பலன்களும் இருக்கின்றன. மேலும், அவ்விரண்டின் பாவம், அவ்விரண்டின் பலனை விட மிகப்பெரியதாகும்; (நபியே! "தர்மத்திற்காக) எதைச் செலவு செய்வது?" என்றும் அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர். (அதற்கு) நீர் "தங்கள் தேவைக்குச் செலவு செய்தது போக) எஞ்சியிருப்பதை" எனக்கூறுவீராக! இவ்வாறே நீங்கள் சிந்தித்துணர்வதற்காக, உங்களுக்கு அல்லாஹ் (தனது வசனங்களை) தெளிவாக்குகிறான்.

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ
 لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
 مِنَ الْمَصْلِحِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢﴾
 وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُوْمِنَ ءَلَامَةٌ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ
 مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُوْمِنُوا
 وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ
 يَدْعُونَ إِلَى التَّارِكِ ۖ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ
 بِآذَانِهِ وَيُبَيِّنُ الْآيَاتِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَ
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى ۖ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي
 الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ ۚ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ
 مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ
 الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٤﴾ نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَاَتُوا حَرْثَكُمْ أَنِ شِئْتُمْ
 وَقَدْ مَوْلَا أَنْفُسَكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلْقَوَةٌ وَ
 بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٥﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ
 تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦﴾

220. (அதனால்) இம்மையில், மற்றும் மறுமையில் (ஏற்படும் நன்மைகளை நீங்கள் சிந்திப்பதற்காக அல்லாஹ் தன் வசனங்களை இவ்வாறு தெளிவு செய்கிறான்). மேலும் அநாதைகளைப் பற்றி (நபியே!) அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: அவர்களுக்குரிய சீர்திருத்தத்தைச் செய்தல் மிக்க நலமாகும்; மேலும் நீங்கள் அவர்களுடன் கலந்திருந்தால், அப்போது (அவர்கள்) உங்களுடைய சகோதரர்களாவர்; இன்னும் சீர்திருத்துபவனிலிருந்து குழப்பம் உண்டாக்குபவனை அல்லாஹ் நன்கறிவான்; மேலும், அல்லாஹ்நாடினால் உங்களை சிரமத்திற்குள்ளாக்கிவிடுவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

221. மேலும், (விசுவாசிகளே! அல்லாஹ்வுக்கு) இணைவைக்கும் பெண்களை — அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளும் வரை நீங்கள் திருமணம் செய்யாதீர்கள். (ஏனென்றால்) இணைவைக்கும் ஒரு பெண்ணைவிட — அவள் உங்களைக் கவரக்கூடியவளாக இருப்பினும் — விசுவாசியான ஓர் அடிமைப் பெண் மிகச்சிறந்தவளாவாள்; மேலும், இணைவைக்கும் ஆண்கள், விசுவாசங்கொள்ளும் வரை (அவர்களுக்கு விசுவாசியான பெண்களை) நீங்கள் திருமணம் செய்து கொடுக்காதீர்கள்; இணைவைக்கும் ஒரு ஆணைவிட — அவன் உங்களைக் கவரக்கூடியவளாக இருப்பினும் — ஒரு விசுவாசியான அடிமை மிகச்சிறந்தவளாவான்; அவர்கள் நரகத்திற்கு அழைக்கிறார்கள். ஆனால் அல்லாஹ்வோ தன் உத்தரவு கொண்டு சொர்க்கத்தின்பாலும், (தன்னுடைய) மன்னிப்பின்பாலும் (உங்களை) அழைக்கின்றான். மேலும், மனிதர்களுக்கு, அவர்கள் நினைவில் கொள்வதற்காக தன்னுடைய வசனங்களை விளக்குகிறான்.

222. மேலும், (நபியே!) மாதவிடாய் பற்றி அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். நீர் கூறுவீராக: "அது ஓர் அசௌகரியமாகும்; எனவே, மாதவிடாய்க் காலத்தில் பெண்களை விட்டு விலகி இருங்கள்; மேலும், அவர்கள் (உதிரப் போக்கிலிருந்து) சுத்தமாகும் வரை அவர்களை அணுகாதீர்கள்; அவர்கள் சுத்தமாகி (குளித்து) விட்டால், அல்லாஹ் உங்களை ஏவிய முறைப்படி அவர்களிடம் வாருங்கள். நிச்சயமாக பச்சாதாபப்பட்டு மீள்கிறவர்களை அல்லாஹ் நேசிக்கிறான்; தூய்மையாக இருப்பவர்களையும் அவன் நேசிக்கிறான்."

223. உங்கள் மனைவியர் உங்களுக்குரிய விளைநிலங்கள். ஆகவே, உங்கள் விளைநிலங்களுக்கு நீங்கள் விரும்பியவாறு வாருங்கள். உங்களுக்காக (நன்மைகளை) முற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்; இன்னும், அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்துகொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் அவனைச் சந்திக்கக் கூடியவர்கள் என்பதையும் உறுதியாக அறிந்துகொள்ளுங்கள். மேலும், (நபியே!) விசுவாசிகளுக்கு நன்மாராயங் கூறுவீராக:

224. இன்னும், நீங்கள் நன்மை செய்வதற்கும், பயபக்தியுடையவர்களாக நீங்கள் இருப்பதற்கும், மனிதர்களுக்கிடையில் நீங்கள் சமாதானம் செய்து வைப்பதற்கும் (அல்லாஹ்வைக் கொண்டு நீங்கள் செய்யும்) உங்களுடைய சத்தியங்களுக்காக அல்லாஹ்வைத் தடையாக ஆக்காதீர்கள். அல்லாஹ் (உங்கள் கூற்றை) செவியேற்கிறவன், (உங்கள் செயலை) நன்கறிகிறவன். (7)

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣﴾ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ
مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٤﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا
يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ
يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي
ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ
بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ فَإِنْ سَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
تَسْرِيَةٍ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا
اتَّيَمُّوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ
فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٧﴾

225. உங்களுடைய சத்தியங்களில் வீணானவற்றிற்காக அல்லாஹ் உங்களைக் குற்றம்) பிடிக்கமாட்டான்; எனினும், உங்களுடைய இதயங்கள்(நாடிச்செய்து) சம்பாதித்துக் கொண்டதைப்பற்றி உங்களை அவன் பிடிப்பான்; இன்னும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன்; அதிக சகிப்புத்தன்மையுடையவன்.

226. தங்கள் மனைவியரிடம் (உடலுறவுக்காக) நெருங்குவதில்லையென்று சத்தியம் செய்து கொண்டவர்களுக்கு, நான்கு மாதங்கள் எதிர்பார்த்தல் உண்டு. ஆகவே, (இத்தவணைக்குள்) அவர்கள் மீண்டும் சேர்ந்து கொண்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

227. இன்னும், அவர்கள் (அவ்வாறு நெருங்காமல்) திருமணப் பிரிவினையை(விவாகரத்தை) உறுதிப்படுத்திக் கொண்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கு செவியுறுகிறவன்; நன்கறிகின்றவன் .

228. மேலும், 'தலாக்' சொல்லப்பட்ட பெண்கள், தங்களுக்கு மூன்று மாதவிடாய்களை எதிர்பார்த்திருப்பர். அவர்கள் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொண்டவர்களாக இருந்தால், அவர்களுடைய கர்ப்பப் பைகளில் அல்லாஹ் படைத்திருப்பதை மறைப்பது அவர்களுக்கு ஆகுமானதல்ல. மேலும், (மீட்கக் கூடிய தலாக் சொல்லிய) அவர்களின் கணவர்கள் இணக்கத்தை நாடினால், அ(தற்குரிய தவணை காலத்தில்) அவர்களை (மனைவிகளாக)த் திருப்பிக் கொள்ள மிகவும் உரிமையுடையவர்கள்; (மனைவியரான) அவர்களின் மீதுள்ள கடமைகள் போன்று அவர்களுக்கு முறைப்படி உரிமைகளும் உண்டு; ஆண்களுக்கு (பெண்களாகிய) அவர்கள் மீது ஓர் படித்தரமுமுண்டு; அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

229. (மீட்டுக் கொள்ள உரிமை பெற்ற) 'தலாக்' இரு தடவைகளாகும்; பின்னர் முறைப்படி தடுத்து வைத்துக் கொள்ளலாம். அல்லது (மூன்றாவது முறையாக தலாக் கூறி) நன் முறையில் விட்டு விடலாம். இன்னும், நீங்கள் அவர்களுக்கு கொடுத்த(மஹர், உடை மற்றும் ஏனைய பொருட்கள் முதலியவ)வற்றிலிருந்து யாதொன்றையும் எடுத்துக் கொள்வது உங்களுக்கு ஆகுமானதல்ல. அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வரம்புகளை நிலைநிறுத்த முடியாதென்று அவர்கள் இருவருமே பயந்தாலே தவிர; ஆகவே, அவர்கள் இருவரும் அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வரம்புகளை நிலைநிறுத்த மாட்டார்கள் என (தீர்ப்பு வழங்குவோராகிய) நீங்கள் பயந்தால், அவள் எதை (தன்னைத் திருமண பந்தத்திலிருந்து நீக்கிவிடுவதற்கு) ஈடாகக் கொடுக்கின்றாளோ அதில் அவ்விருவர் மீதும் குற்றமில்லை; இவை, அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வரம்புகளாகும்; ஆதலால், நீங்கள் இவற்றை மீறாதீர்கள். மேலும், எவர் அல்லாஹ்வுடைய வரம்புகளை மீறுகிறாரோ அவர்கள் தாம் அநியாயக்காரர்கள்.

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ
زَوْجًا غَيْرَهُ ۖ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ
يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۚ وَتِلْكَ
حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ
النِّسَاءَ فَلَمَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۖ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا
لِتَعْتَدُوا ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ
وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا ۚ وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ ۖ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
يَعْظُمُ بِهِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ﴿٣٩﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا
بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ
مِنْكُمْ يَوْمَئِذٍ بِاللَّهِ ۖ وَالْيَوْمُ الْآخِرُ ۚ ذَلِكَُمَ أَزْكَى
لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

الْبَقَرَةُ
٢٠٢

230. பின்னர், (மூன்றாவதாகவும்) அவளை அவன் 'தலாக்' சொல்லிவிட்டால், அதன் பிறகு அவனல்லாத (வேறு) கணவனை அவள் திருமணம் செய்யும் வரை அவள் அவனுக்கு ஆகுமானவளாகமாட்டாள்; பின்னர் (அவளைத் திருமணம் செய்து கொண்ட இரண்டாம் கணவனாகிய) அவன் அவளை தலாக் கூறிவிட்டால், (முதற் கணவரும், தலாக் கூறப்பட்ட மனைவியும் ஆகிய) அவ்விருவரும் அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வரம்புகளை நிலைநிறுத்துவர் எனக் கருதினால் (புதிய திருமண ஒப்பந்தத்தின் மூலம் கணவன் மனைவியாக) மீண்டு கொள்வது அவ்விருவர் மீதும் குற்றமில்லை; இவையும் அல்லாஹ்வின் (சட்ட) வரம்புகளாகும். அறிந்து கொள்ளும் சமூகத்தார்க்கு இவற்றை அவன் தெளிவு செய்கின்றான்.

231. இன்னும், (உங்கள்) மனைவிகளை நீங்கள் (மீட்கக் கூடிய) தலாக் கூறி, அவர்கள் தங்கள் (இத்தாவின்) தவணையை அடைந்து விட்டால், அவர்களை, முறைப்படி (மீட்டு மனைவியராக) தடுத்துவைத்துக் கொள்ளுங்கள்; அல்லது (இத்தாவின் தவணையை முடித்துக் கொண்டு) நன் முறையில் விட்டுவிடுங்கள். ஆனால், நீங்கள் வரம்புமீறி இடையூறு செய்வதற்காக, அவர்களைத் தடுத்து வைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். இவ்விதம் எவரேனும் செய்தால், திட்டமாக அவர் தமக்குத்தாமே அநீதி இழைத்துக் கொண்டார். மேலும், நீங்கள் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களைப் பரிகாசமாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள். மேலும், உங்கள் மீது அல்லாஹ் புரிந்திருக்கும் அருட்கொடையையும், வேதத்திலிருந்தும், ஞானத்திலிருந்தும் உங்கள் மீது அவன் இறக்கி அதனைக் கொண்டு உங்களுக்கு உபதேசிக்கின்றான் என்பதையும் நினைவு கூருங்கள். மேலும், அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகிறவன் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

232. மேலும், (உங்கள் மனைவிகளான அப்)பெண்களை நீங்கள் தலாக் கூறி, அவர்கள் தங்களுடைய (இத்தாவின்) தவணையை அடைந்து (முடிந்து) விட்டால், அவர்களின் கணவர்களைத் திருமணம் செய்வதிலிருந்து அவர்களுக்கிடையில் அவர்கள் நன் முறையில் திருப்தி கொண்டுவிட்டால் அவர்களை நீங்கள் தடுக்காதீர்கள். உங்களில் எவர் அல்லாஹ்வையும், இறுதிநாளையும் விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறாரோ அவர், இதனைக் கொண்டு உபதேசிக்கப் படுகிறார். இவ்வாறு நடந்து கொள்வது உங்களுக்கு மிகத் தூய்மையானதும், மிக்க பரிசுத்தமானதுமாகும். அல்லாஹ் அறிவான்; நீங்களோ அறியமாட்டீர்கள்.

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ
يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا أَوْسَعَهَا لَا نَضَارَ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ
لَهُ بِوَلَدِهَا وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ
تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ
تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا اسْتَأْذَنْتُمْ أَنْتُمُ
بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣﴾
وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا لَا تَرِثْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغَ الْإِنْسَانُ أَجَلَهُ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَا فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٤﴾
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَوَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَنْتُمْ
فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْتُمْ سَتَدَّكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ
سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عَقْدَ النِّكَاحِ
حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي
أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

233. (தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு தம் மனைவிகளைக்கொண்டே) பால் ஊட்டுவதைப் பூர்த்தியாக்க விரும்புகிற வருக்காக, தாய்மார்கள், தங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு (அவை பிறந்ததிலிருந்து) இரண்டு ஆண்டுகள் வரை பூரணமாகப் பாலூட்டுவார்கள். இன்னும், (பாலூட்டும் இக்காலங்களில்) அவர்களுக்கு உணவும், அவர்களுக்கு உடையும் முறைப்படி (வழங்குவது) தகப்பன் மீது கடமையாகும். எந்த ஓர் ஆத்மாவும் அதன் சக்திக்கேற்றவாறல்லாது (செய்யும்படியாக) சிரமப்படுத்தப் படமாட்டாது. ஒரு தாய் தன் குழந்தையின் காரணமாக, இன்னும் ஒரு தந்தை தன் குழந்தையின் காரணமாக துன்புறுத்தப் படமாட்டார்; (குழந்தையின் தகப்பன் இறந்துவிட்டால், அதனைப் பரிபாலிப்பது) இவ்வாறே வாரிசின் மீது (கடமை) இருக்கிறது. (குழந்தையின் தாய், தகப்பன்) இருவரும் சம்மதித்து, ஆலோசனை செய்து, (குழந்தையின்) பால்குடியை (இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்) மறக்கடிக்க நாடினால், (அவ்வாறு செய்வது) அவ்விருவர் மீதும் குற்றமல்ல. நீங்கள் உங்களுடைய குழந்தைகளுக்கு, (செவிவித் தாயைக்கொண்டு) பாலூட்டவும் நாடினால், நீங்கள் கொடுக்க வேண்டியதை முறைப்படி ஒப்படைத்துவிட்டால், உங்கள் மீது குற்றமாகாது. நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்தும் கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்வற்றைப் பார்க்கக்கூடியவன் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

234. உங்களிலிருந்து எவரேனும் மனைவிகளை விட்டுவிட்டு இறந்து விட்டால் (அம் மனைவியரான) அவர்கள் தமக்காக நான்கு மாதம் பத்து நாட்கள் எதிர்பார்த்திருப்பர். (இதற்கு மரண இத்தா என்று பெயர்). ஆதலால், அவர்கள் தங்களுடைய ('இத்தா வின்') தவணையை அடைந்து விட்டால், அப்பொழுது தங்களில் நியாயமான முறையில் (அலங்காரம்) ஏதும் செய்து கொள்கின்றவற்றில் உங்கள் மீது குற்றமில்லை. நீங்கள் செய்வதை அல்லாஹ் நன்குணர்கின்றவன்.

235. ('இத்தா'விலிருக்கும் யாதொரு பெண்ணை நீங்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளும் நோக்கத்துடன் உங்களுக்குள்) பெண் பேசுவதை நீங்கள் (சைக்கிணையாக) எடுத்துக்கூறுவதிலோ, அல்லது உங்கள் மனங்களில் நீங்கள் மறைவாக வைத்திருப்பதிலோ உங்கள் மீது குற்றமில்லை; (ஏனெனில், நீங்கள் இத்தா முடிந்தபின்) அவர்களை நிச்சயமாக நீங்கள் நினையு கூர்வீர்களென்பதை அல்லாஹ் அறிந்திருக்கிறான்; எனினும், நீங்கள் கண்ணியமான முறையில் (சைக்கிணையாக) கூறுவதைத் தவிர, ('இத்தா'வுடைய காலத்தில் திருமணத்தைப் பற்றி) அவர்களுடன் இரகசியமாகவும் வாக்குறுதி செய்யாதீர்கள். இன்னும், விதியாக்கப்பட்டது அதன் தவணையை அடையும் வரை ('இத்தா'வின் தவணை முடிவதற்குள், அவர்களைத்) திருமணம் செய்து கொள்ள உறுதியும் செய்துவிடாதீர்கள். உங்கள் மனங்களிலுள்ள வற்றை நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறிவான் என்பதை நீங்கள் அறிந்து, அவன் விஷயத்தில் எச்சரிக்கையாக இருந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக, அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கின்றவன், மிகுந்த சகிப்புத் தன்மையுடையவன் என்பதையும் அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ
تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِمِ قَدْرَهُ وَ
عَلَى الْمَقْتَرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾
وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا
الَّذِي بَيْنَهُمَا عُقْدَةٌ أَلَّا أَنْ يَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَ
لَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٧﴾
حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ
قِيَتَيْنِ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرَجَلًا أَوْ زُرُبَاكَ فَإِذَا أَمْنْتُمْ فَاذْكُرُوا
اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ
مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى
الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا
فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾
وَالْمُطَلَقَاتِ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٤١﴾
كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

236. (திருமணம் செய்த) பெண்களை நீங்கள் தீண்டாமலும், அல்லது (திருமணத்தின்போது) அவர்களின் மஹரை நிர்ணயம் செய்யாமலும் (அவர்களை) நீங்கள் விவாகரத்துச் செய்து விட்டால், உங்கள் மீது (அது) குற்றமில்லை; இன்னும், அவர்களுக்கு ஏதும் கொடுத்துப் பயனடையச் செய்யுங்கள்; வசதியுள்ளவரின்மீது அவருக்குரிய அளவும், வசதியற்றவர் மீது அவருக்குரிய அளவும் நியாயமான முறையில் (அப்பெண்களுக்குக் கொடுத்துப்) பயனடையச் செய்யவேண்டும்; (இது) நல்லோர் மீது கடமையாகும்.

237. மேலும், (திருமணம் செய்த பெண்களான) அவர்களை நீங்கள் தீண்டுவதற்கு முன், அவர்களுடைய 'மஹரை' நீங்கள் குறிப்பிட்டு நிர்ணயம் செய்திருக்க, நீங்கள் அவர்களை விவாகரத்துச் செய்துவிட்டால், (அப்பெண்களாகிய) அவர்கள் (விட்டுக் கொடுத்து) மன்னித்துவிட்டாலோ, அல்லது யாருடைய கையில் திருமண பந்தமிருக்கின்றதோ, அவர் (விட்டுக் கொடுத்து) மன்னித்து விட்டாலோ அன்றி, நீங்கள் நிர்ணயம் செய்ததில் பாதி (அப்பெண்களுக்கு) உண்டு; மேலும், நீங்கள் மன்னித்து விடுவது (விட்டுக்கொடுப்பது) பயபக்திக்கு மிக நெருங்கியதாகும். ஆகவே, உங்களுக்கிடையில் (உபகாரம் செய்து கொள்வதில்) தயாளானதுடன் நடப்பதை மறந்து விடாதீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்பவற்றைப் பார்க்கக்கூடியவன்.

238. (ஐங்காலத்) தொழுகைகளையும், (குறிப்பாக அஸர் தொழுகையாகிய) நடுத் தொழுகையையும் (விடாமல் தொழுது) பேணிக்கொள்ளுங்கள். மேலும், (தொழுகையில்) அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்துப் பணிந்தவர்களாக நிலுங்கள்.

239. ஆனால், (எதிரிகளின் தாக்குதலினால் அமைதியாக தொழுகையை நிறைவேற்றமுடியாதென்பதை) நீங்கள் பயந்தால், அப்பொழுது நடந்தவர்களாக அல்லது (வாகனத்தின்மீது) சவாரி செய்தவர்களாக (த்தொழுது கொள்ளுங்கள்.) பின்னர், நீங்கள் அச்சமற்றவர்களாக ஆகி விட்டால், நீங்கள் அறியாமலிருந்த வற்றை அவன் உங்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்த பிரகாரம் அல்லாஹ்வை நினைவு கூருங்கள்.

240. உங்களிலிருந்து எவரேனும் மனைவிகளை விட்டு இறப்பெய்தும் நிலையில் இருப்பவர்கள் (விட்டுச்செல்லும்) தங்களது மனைவிகளுக்காக ஓராண்டுவரை (உணவு, உடை போன்றவைக்காக) செலவுக்குக் கொடுத்து (வீட்டை விட்டு) வெளியேற்றாது இருக்க (வாரிசுகளுக்குமரண) சாசனம் கூறவும்; ஆனால், அவர்கள் (ஓர் ஆண்டிற்குள் தாமாகவே) வெளியில் சென்று, தங்களில் முறைப்படி செய்து கொள்கின்ற (அலங்காரம், திருமணம் ஆகிய)வற்றில் உங்கள் மீது குற்றமில்லை; அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) மிகைத்தவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

241. மேலும், விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட பெண்களுக்கு, (தங்கள் "இத்தா"க் காலங்களில்) முறைப்படி (கணவனுடைய சொத்திலிருந்தே உணவு, உடை போன்றவைக்காக) செலவினம் (பெறப் பாத்தியம்) உண்டு; (அவ்வாறு அவர்களுக்குச் செலவினம் கொடுப்பது) பயபக்தியுடையோர் மீது கடமையாகும்.

242. நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காக, தன்னுடைய வசனங்களை அல்லாஹ், உங்களுக்கு இவ்வாறு விளக்குகிறான்.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ
 فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
 النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَبِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ
 قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ
 إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِكِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ
 مُوسَى إِذْ قَالَ لِلنَّبِيِّ لَهُمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا يُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
 قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ
 دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا
 مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٣﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ
 قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَتَى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ
 عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ
 قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَ
 الْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤﴾

243. (நபியே!) மரணத்திற்குப் பயந்து தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறினார்கள்! அதை யோர்பால் நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்களோ ஆயிரக்கணக்கில் இருந்தனர்; அப்போது அல்லாஹ் அவர்களிடம் "நீங்கள் இறந்துவிடுங்கள்" எனக் கூறினான். (அவர்கள் இறப்பெய்திவிட்டனர்) பின்னர், அவர்களை உயிர்ப்பித்தான். நிச்சயமாக அல்லாஹ், மனிதர்கள் மீது பேரருளுடையவன்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் நன்றி செலுத்துவதில்லை.

244. (விசுவாசிகளே!) நீங்கள் அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் போரிடுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் செவியுறுகிறவன்; நன்கறிகிறவன் என்பதையும் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

245. (கஷ்டத்திலிருப்பவர்களுக்காக) அழகிய கடனை, அல்லாஹ்வுக்காகக் கடன் கொடுப்பவர்தான்! அப்பொழுது அதை அவருக்கு அநேக மடங்குகளாக அவன் இரட்டிப்பாக்கித் தருவான்; அல்லாஹ், (பொருளாதாரத்தைச் சிலருக்குச்) சுருக்குகிறான்; (சிலருக்கு) அவன் விரிவாக்குகிறான்; அன்றியும் அவனின் பக்கமே நீங்கள் மீட்டப்படுவீர்கள்.

246. (நபியே) மூஸாவுக்குப் பின், இஸ்ராயீலின் மக்களில் இருந்த தலைவர்கள் பால் நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள், தங்கள் நபியிடம் "எங்களுக்குத் தலைமை வகிக்க ஓர் அரசனை அனுப்பிவையும்! அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் நாங்கள் போரிடுகிறோம்" என்று கூறியபொழுது, அவர், "போரிடுவது உங்கள் மீது விதிக்கப்பட்டுவிட்டால், நீங்கள் போரிடாமலே இருந்துவிடலாம் அல்லவா?" என்று கேட்டார். (அதற்கு) அவர்கள், "எங்கள் வீடுகளையும், எங்கள் மக்களையும் விட்டு திட்டமாக நாங்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்க, அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் நாங்கள் போரிடாமலிருக்க எங்களுக்கு என்ன?" என்று கூறினார்கள். பின்னர், அவர்கள் மீது போரிடுவது கடமையாக்கப்பட்டபோது, அவர்களில் சிலரைத் தவிர (மற்றவர்கள்) புறமுதுகிட்டு (த்திரும்பிவிட்டனர். இன்னும் அநியாயக்காரர்களை அல்லாஹ் நன்கறிந்தவன்.

247. மேலும், அவர்களுடைய நபி அவர்களிடம், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் 'தாலூத்'தை உங்களுக்கு அரசராக அனுப்பியிருக்கின்றான்," என்று கூறினார். (அதற்கு) அவர்கள், "நாங்களே அவரைவிட அரசாட்சிபுரிய மிகத் தகுதியுடையவர்களாக இருக்க, எங்கள் மீது அவருக்கு எவ்வாறு அரசுரிமை ஏற்படும்? (அரசுபுரியத் தேவையான) செல்வ வளத்தையும் அவர் கொடுக்கப்படவுமில்லை" என்று கூறினார்கள். (அதற்கு) "நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்கள் மீது (அரசாட்சிபுரிய) அவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றான்; (யுத்தக்) கல்வியிலும், தேகத்திலும் உங்களைவிட அவருக்கு விசாலத்தை அதிகப்படுத்தியுமிருக்கின்றான்; மேலும், அல்லாஹ், தான் நாடியவருக்குத் தன்னுடைய ஆட்சியை அளிப்பான். மேலும், அல்லாஹ் அதிக விசாலமானவன், நன்கறிந்தவன்" என்று (அவர்களுடைய நபியாகிய) அவர் கூறினார்.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ
 سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ
 تَحْمِلُهَا السَّالِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ٢٠٤
 فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ
 فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ
 اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ
 هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ
 قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلتَقُوا اللَّهَ كَرِهُوا مَنِّي وَفَتَّاهُ قَلِيلًا
 غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ إِذْ ذَرَاهُ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ٢٠٥ وَلَمَّا
 بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ
 أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ٢٠٦ فَهَزَمُوهُم بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَاتَّسَعُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا
 يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ
 الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ٢٠٧ تِلْكَ
 آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٢٠٨

248. இன்னும், அவர்களுடைய நபி அவர்களிடம், "நிச்சயமாக அவருடைய அரசரிமைக்கு அடையாளமாவது; ஒரு பேழை உங்களிடம் வருவதாகும்; அதில், உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து ஓர் அமைதியும், மூஸாவின் சந்ததியினரும், ஹாருன் உடைய சந்ததியினரும் விட்டுச் சென்றதில் மீதமுள்ளதும் இருக்கும்; அதை மலக்குகள் சுமந்து வருவர்; நீங்கள் விசுவாசிகளாக இருந்தால், நிச்சயமாக உங்களுக்கு அதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது" என்று கூறினார்.

249. பின்னர், தாலூத் படைகளுடன் புறப்பட்ட போது, அவர் (தன் படையினரிடம்), "நிச்சயமாக (வழியில்) அல்லாஹ், ஓர் ஆற்றைக்கொண்டு உங்களைச் சோதிக்கக்கூடியவனாக இருக்கிறான்; ஆகவே (உங்களில்), எவர் அதிலிருந்து குடிக்கின்றாரோ அவர் என்னைச்சார்ந்தவரல்லர்; இன்னும் அதிலிருந்து தன் கரத்தினால் ஒரு சிறங்கை (நீரை) அள்ளியவரைத்தவிர எவர் அதை (விட அதிகமாக) சுவைக்கவில்லையோ நிச்சயமாக அவர் என்னைச் சார்ந்தவர் எனக்கூறினார்; ஆனால் அவர்களில் சொற்பமானவர்களைத் தவிர (மற்றவர்கள்), அதிலிருந்து (அதிகமாக) பருகிவிட்டனர். பின்னர், அவரும் அவருடன் இருந்த விசுவாசிகளும் அதனைக் கடந்தபொழுது, இன்று ஜாலூத்துடனும், அவனுடைய படைகளுடனும் (போரிட) எங்களுக்குச் சக்தி இல்லை என்று (அதிகமாக நீர் பருகினோர்) கூறி விட்டனர்; (அவர்களில்) நிச்சயமாக தாங்கள் அல்லாஹ்வைச் சந்திக்கக்கூடியவர்கள் என உறுதி கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையவர்கள் (மற்றவர்களிடம்), "எத்தனையோ சிறு கூட்டத்தினர், பெருங்கூட்டத்தினரை அல்லாஹ்வின் அனுமதி கொண்டு வென்றிருக்கிறார்கள். மேலும், அல்லாஹ் பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கின்றான்" என்று கூறினார்கள்.

250. மேலும், அவர்கள் ஜாலூத்தையும் அவனுடைய படைகளையும் எதிர்க்க (நேருக்கு நேர் முன்னேறி) வெளிப்பட்ட பொழுது, "எங்கள் இரட்சகனே! நீங்கள் மீது பொறுமையைப் பொழிவாயாக! மேலும், எங்கள் பாதங்களை உறுதிப்படுத்துவாயாக! அன்றியும், நிராகரித்துக் கொண்டிருக்கிற இக்கூட்டத்தினர் மீது (நாங்கள் வெற்றிபெற) எங்களுக்கு நீ உதவியும் புரிவாயாக!" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) கூறினார்கள்.

251. ஆதலால் அவர்கள், அல்லாஹ்வின் அனுமதிகொண்டு அவர்களை தோல்வியுறச் செய்தனர்; ஜாலூத்தை 'தாலூத்' கொண்டு விட்டார். பின்னர் அவருக்கு அல்லாஹ், அரசரிமையையும், (போர்க் கவசம் செய்வது போன்ற) ஞானத்தையும் அளித்து, தான் நாடியவற்றை அவருக்குக் கற்பித்தும் கொடுத்தான். இன்னும், மனிதர்களில் சிலரை அவர்களில் சிலரைக் கொண்டு அல்லாஹ் தடுக்காவிட்டால், இப்பூமி சீர்கெட்டுவிடும். ஆயினும், அல்லாஹ் அகிலத்தார்மீது மிகக்கிருபையுடையவன்.

252. இவை அல்லாஹ்வுடைய வசனங்கள். நாம் இவற்றை (நபியே!) உம்மீது உண்மையாக ஒதிக்காண்பிக்கிறோம்; மேலும், நிச்சயமாக நீர், (நமது) தூதர்களில் (ஒருவராக) இருக்கிறீர்.

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ
مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاتَّخَذْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَنِينَ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلَ
الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلُوا
وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَّةٌ وَلَا
شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا أَكْرَاهُ فِي الدِّينِ قَدَسَبِينَ الرُّشْدِ مِنَ
الْعَمَى فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ
بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

253. அத்தூதுவர்கள்: அவர்களில் சிலரைச் சிலரைவிட நாம் மேன்மையாக்கியிருக்கின்றோம். அவர்களில் அல்லாஹ்(விடம்) பேசியவருமிருக்கிறார். அவர்களில் சிலரை பதவிகளில் அவன் உயர்த்தியும் இருக்கின்றான். மேலும், மர்யமுடைய குமாரர் ஈஸாவுக்கு நாம் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக் கொடுத்து, (ருஹூல் குதுஸ் என்னும்) பரிசுத்த ஆவியைக் கொண்டும் அவரை நாம் பலப்படுத்தினோம். இன்னும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், அவர்களுக்குப் பின்னருள்ளவர்கள், தங்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகள் வந்த பின்னரும், சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்திருக்க மாட்டார்கள்; ஆயினும், அவர்களோ (தங்களுக்குள்) வேறுபாடு கொண்டனர். ஆகவே அவர்களில் விகவாசங் கொண்டவரும் உள்ளனர். அவர்களில் நிராகரித்து விட்டவரும் உள்ளனர். மேலும், அல்லாஹ் நாடினால் அவர்கள் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்திருக்க மாட்டார்கள். எனினும் அல்லாஹ், தான் நாடியதைச் செய்கிறான்.

254. விகவாசங்கொண்டோரே! எந்த விதமான பேரமும், நட்பும், பரிந்துரையும் இல்லாத நாள் வருமுன் உங்களுக்கு நாம் அளித்தவற்றிலிருந்து செலவு செய்யுங்கள். இன்னும் நிராகரிக்கக் கூடியவர்கள் - அவர்கள் தாம் அநியாயக்காரர்கள்.

255. அல்லாஹ் (எத்தகையவனென்றால்) அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; (அவன்) ஜீவனுள்ளவன்; (என்றென்றும்) நிலைத்திருப்பவன். அவனை சிறு துயிலும், உறக்கமும் பீடிக்காது. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன; அவனுடைய அனுமதியின்றி அவனிடத்தில் பரிந்து பேசுபவர் யார்? அவர்களுக்கு முன்னால் இருப்பவற்றையும், பின்னால் இருப்பவற்றையும் அவன் நன்கறிவான்; அவனுடைய நாட்டமின்றி அவனுக்குத் தெரிந்தவற்றிலிருந்து யாதொன்றையும் முற்றிலும்(மற்றெவரும்) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். அவனுடைய 'குர்ஸிய்யு' வானங்களிலும், பூமியிலும் விசாலமாக (பரவி) இருக்கின்றது. அவ்விரண்டையும் காப்பது அவனுக்குச் சிரமத்தை உண்டாக்காது. மேலும் அவன், மிக்க உயர்ந்தவன், மகத்துவமிக்கவன்.(8)

256. (சத்திய இஸ்லாம்) மார்க்கத்தில் எத்தகைய நிர்ப்பந்தமுமில்லை. (ஏனெனில்) வழிகேட்டிலிருந்து நேர்வழி திட்டமாகத் தெளிவாகி விட்டது. ஆகவே, எவர் தாகூத்தை (வைத்தாணை) நிராகரித்து விட்டு, அல்லாஹ்வை விகவாசிக்கின்றாரோ அவர், திட்டமாக அறுந்துபோகாத பலமான கயிற்றைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டார். மேலும் அல்லாஹ், செவியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன்.(9)

اللَّهُ وَلِىُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ
 إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾
 أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ
 الْمَلِكُ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّىَ الَّذِى يُحِى وَيُمِيتُ قَالَ أَأَنَا
 أَمْيْتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِى بِالشَّمْسِ مِنَ
 الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِى كَفَرَ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾ أَوْ كَالَّذِى مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَ
 هِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ
 مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ
 قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ
 عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ
 إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى
 الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا قَلِمًا تَابِعِينَ
 لَهُ قَالَ أَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٧﴾

تلك الرسل

وقف لازم

257. "அல்லாஹ் விசுவாசங்கொண்டோருக்குப்பாதுகாவலன்; அவர்களை இருள்களிலிருந்து பேரொளியின்பால் அவன் வெளிப்படுத்துகிறான். மேலும், (அல்லாஹ்வை) நிராகரித்தோர் அவர்களின் பாதுகாவலர்கள் "தாகூத்" (என்ற ஷைத்தான்கள்) தான். அவர்கள், அவர்களைப் பேரொளியிலிருந்து இருள்களின்பால் வெளிப்படுத்துகின்றனர். அவர்கள் நரகவாசிகள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாகத்தங்கி இருப்பவர்கள்.

258. அல்லாஹ் தனக்கு ஆட்சியைக் கொடுத்ததற்காக அவன் (நன்றி கொன்றவனாக) இப்ராஹீமிடம் அவருடைய இரட்சகனைப்பற்றித் தர்க்கம் செய்தவனை (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? அது சமயம் இப்ராஹீம், "எவன் உயிர் கொடுக்கவும், மரணத்தை அளிக்கவும் செய்கின்றானோ அவன் தான் என்னுடைய இரட்சகன்" என்று கூறினார்; (அப்போது) அவன், "நானும் உயிர்ப்பிக்கச் செய்வேன்; மரணிக்கவும் வைப்பேன்" என்று கூறினான். (அதற்கு) இப்ராஹீம், "அப்படியாயின், நிச்சயமாக அல்லாஹ் சூரியனைக் கிழக்கிலிருந்து (உதிக்கச் செய்து) கொண்டுவருகின்றான்; நீ அதை மேற்கிலிருந்து கொண்டுவா" எனக்கூறினார். ஆகவே, நிராகரித்த அவன், (பதில் கூற இயலாது) திகைப்பில் ஆழ்த்தப்பட்டான். மேலும் அல்லாஹ், அநியாயம் செய்து கொண்டிருக்கிற கூட்டத்தார்க்கு நேர்வழி காட்டமாட்டான்.

259. அல்லது, ஒரு கிராமத்தின் பக்கமாகச் சென்றவரைப் போல் (நபியே! நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்) அதிலுள்ள முகடுகளின்மீது அவை வீழ்ந்து கிடக்கக் கண்டு இதனை எவ்வாறு இது இறந்தபின், அல்லாஹ் உயிர்ப்பிப்பான்?" என்று கூறினார். ஆகவே அல்லாஹ், அவரை நூறு ஆண்டுகள் வரை மரணித்திருக்கச் செய்து, பின்னர் அவரை உயிர்ப்பித்து (அவரிடம்) "நீர் எவ்வளவு காலம் இருந்தீர்?" எனக்கேட்டான்; (அதற்கு)வர் "ஒரு நாள் அல்லது ஒரு நாளில் சில பாகம் இருந்தேன்" எனக்கூறினார். (அதற்கு அல்லாஹ்) "அன்று! நீர் நூறு வருடங்கள் (இந்நிலையில்) இருந்தீர் என்று கூறினான். ஆகவே உம்முடைய உணவையும், உம்முடைய பானத்தையும் நீர் நோக்குவீராக! அவை எவ்வித மாறுதலும் அடையவில்லை. இன்னும், உம்முடைய கழுதையின்பால் நோக்குவீராக! மனிதர்களுக்கு உம்மை ஓர் அத்தாட்சியாக நாம் ஆக்குவதற்காகவும் (மரணிக்கச் செய்து உம்மை உயிர்கொடுத்து எழுப்பினோம்) இன்னும், (அக்கழுதையின்) எலும்புகளின் பால், எவ்வாறு அவைகளைச் சேர்த்து பின்னர் அதன்மீது மாமிசத்தை அணிவிக்கின்றோம்" என்று நீர் நோக்குவீராக! பின்னர் அவருக்குத் தெளிவானபோது அவர், "நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன் என்று நான் அறிகிறேன்" என்று கூறினார்.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُنْجِي السَّوْئِي قَالِ أَوَلَمْ
تُؤْمِنُ قَالِ بَلَىٰ وَلَكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالِ فَاخُذْ أَرْبَعَةً
مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ
جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٢٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَلْبَنَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ
وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ الَّذِينَ
يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا
مِنَّا وَلَا أَذَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٢﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
يَتَّبِعَهَا أَذَىٰ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُم بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا الْأَقْيَدِرُونَ
عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

260. இன்னும் இப்றாஹீம் "என் இரட்சகனே! மரணித்தோரை நீ எவ்வாறு உயிர்ப்பிப்பாய்? என்பதை நீ எனக்குக் காண்பிப்பாயாக" எனக் கூறிய போது, அவன், "நீர் நம்பவில்லையா?" என்று கேட்டான். அதற்கவர் "ஏன் இல்லை! (நம்பிக்கைக் கொண்டிருக்கிறேன்.) என்னுடைய இதயம் அமைதியடைவதற்காக" என அவர் கூறினார். (அதற்கு அல்லாஹ்) பறவைகளிலிருந்து நான்கைப் பிடித்து, பின்னர் நீர் அவைகளைத் துண்டாக்கி அவற்றிலிருந்து ஒரு பகுதியை ஒவ்வொரு மலையின் மீதும் வைத்து விடுவீராக! பின்னர், அவைகளை நீர் அழைப்பீராக! அவை உம்மிடம் வேகமாய் வந்து சேரும்; மேலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன் என்பதை நீர் அறிந்து கொள்வீராக!" எனக் கூறினான்.

261. அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் தங்களுடைய செல்வங்களைச் செலவு செய்கின்றார்களே அத்தகையோரின் உதாரணம்: ஒரு வித்தின் உதாரணத்தை போன்றிருக்கின்றது; அது ஏழு கதிர்களை முளைப்பித்தது. ஒவ்வொரு கதிரிலும் நூறு வித்துக்கள் உள்ளன; இன்னும் அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களுக்கு (இதை மேலும்) இருமடங்காக்குகிறான்; அல்லாஹ் மிக்க விசாலமானவன்; யாவற்றையும் அறிகிறவன்.

262. தங்களுடைய செல்வங்களை அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் செலவு செய்து (அப்பொருளைக்கொடுக்கப்பட்டவனுக்குத்) தாங்கள் செலவு செய்ததை அதன் பின்னர் சொல்லிக் காட்டுவதையோ (வேறு விதமாக) நோவினை செய்வதையோ தொடர மாட்டார்களே அத்தகையோர் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலி, அவர்களுடைய இரட்சகனிடத்தில் உண்டு; அவர்களுக்கு யாதொரு பயமுமில்லை; அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

263. எதனைத் துன்புறுத்தல் தொடர்கிறதோ அத்தகைய தர்மத்தை விட இன் சொல்லும், மன்னிப்பும் மிகச் சிறந்தவையாகும்; இன்னும் அல்லாஹ் (தன் படைப்புக்ளைவிட்டும்) தேவையற்றவன், மிகவும் சகித்துக் கொள்ளக் கூடியவன்.

264. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொள்ளாமலும், (முகஸ்துதிக்காக பிற) மனிதர்களுக்குக் காட்டுவதற்காகவும் தன் பொருளைச் செலவு செய்கிறவனைப் போல் நீங்கள் உங்களுடைய தர்மங்களைச் சொல்லிக் காண்பித்தும், நோவினை(கள்) செய்தும் (அதன் பலனை) வீணாக்கி விடாதீர்கள்; ஆகவே அவனுடைய உதாரணம், ஒரு வழக்குப் பாதையைப் போன்றிருக்கின்றது; அதன்மீது மண் படிந்தது; அப்போது ஒரு பெரு மழை (பெய்து) அதைத் தொட்டது, அப்போது அதை வெறும் பாதையாக விட்டுவிட்டது. ஆகவே, அவர்கள் சம்பாதித்ததிலிருந்து எந்த ஒன்றின் மீதும் (அதன் பலனைப்பெற) சக்திபெறமாட்டார்கள். மேலும், அல்லாஹ் நிராகரிக்கும் சமூகத்தாரை நேரான வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَ
تَشْبِيهًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
فَاتَتْ أَكْلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ أَيَوَّدُ أَحَدُكُمْ أَنَّ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ
تَخْيِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ
الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا
إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ
طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا
تَيَسَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا
أَنْ تُعْضُوا فِيهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٩﴾
الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣١﴾

265. மேலும், தங்களுடைய செல்வங்களை, அல்லாஹ்வுடைய பொருத்தத்தைத் தேடியும் தங்களுடைய மனங்களில் தங்கள் செயல்களுக்கு அல்லாஹ் நற் கூலி நல்குவான் என்பதை) உறுதிப் படுத்திக் கொண்டும் செலவு செய்கின்றார்களே, அத்தகையோருடைய தர்மத்துக்கு உதாரணம்; உயர்ந்த பூமியின் மீதுள்ள ஒரு தோட்டத்தை ஒத்திருக்கின்றது. அதை ஒரு பெரு மழை தொட்டது. அப்போது அது இருமடங்கு பலனைத் தந்தது. பெரு மழை அதை தொடர்விடினும் சிறு தூறலே அதற்குப் போதுமானது. இன்னும் அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றைப் பார்க்கின்றவன்.

266. உங்களில் ஒருவர், அவருக்குப் போர்ச்சை மரங்களும், திராட்சைக் கொடிகளும் நிறைந்த ஒரு தோப்பு இருந்து, அதன் கீழ் நீருவிகள் ஒடிக் கொண்டிருக்கின்றன; அதில் அவருக்கு சகலவகைக் கனிகளும் உள்ளன; அந்நிலையில் அவரை வயோதிகம் பீடித்து விட்டது; (சம்பாதிக்க இயலாத பலவீனமானவர்களான சந்ததிகளும் அவருக்கிருக்கின்றனர்; அப்போது நெருப்பை தன்னில் கொண்ட புயற்காற்று அதனைத் தொட்டது; பின்னர் அது கரிந்து விடுவதை அவர் விரும்புவாரா? நீங்கள் சிந்தித்துணரவதற்காக அல்லாஹ் தன்னுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு இவ்வாறு விளக்குகிறான்.

267. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் சம்பாதித்தவற்றிலிருந்தும், உங்களுக்குப் பூமியிலிருந்து நாம் வெளிப்படுத்தியவற்றிலிருந்தும் நல்லவைகளை (தர்மமாகச்) செலவு செய்யுங்கள்; இன்னும், அதில் கெட்டதை செலவு செய்ய நீங்கள் நாடாதிர்கள்; (காரணம்: நல்லவையல்லாததை உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் வெட்கமேலிட்டால்) அ(துவிஷயத்)தில் கண்மூடினவர்களாகவே தவிர, அதை நீங்கள் எடுக்கக் கூடியவர்களல்லர்; மேலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், தேவையற்றவன்; மிக்க புகழுக்குரியவன் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

268. (நீங்கள் தருமம் செய்வதால்) ஷைத்தான் உங்களுக்கு ஏழ்மையை அச்சுறுத்தி, மானக்கேடானதைக் கொண்டு உங்களை அவன் ஏவுகிறான்; (ஆனால்) அல்லாஹ்வோ தன்னிடமிருந்து பாவ மன்னிப்பையும், பேரருளையும் உங்களுக்கு வாக்களிக்கின்றான். மேலும், அல்லாஹ் மிக்க விசாலமானவன்; (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்.

269. (அல்லாஹ்) தான் நாடியவர்களுக்கு (கல்வி) ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றான்; இன்னும், எவர் (கல்வி) ஞானம் கொடுக்கப்படுகின்றாரோ அவர், திட்டமாக அதிகமான நன்மைகளைக் கொடுக்கப்பட்டு விடுகிறார்; மேலும் அறிவாளிகளைத் தவிர (வேறெவரும்) உபதேசம் பெற மாட்டார்கள்.

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ

فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٥﴾

إِنْ تَبَدُّوا لِلصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَ

تُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ

مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٦﴾ لَيْسَ

عَلَيْكَ هُدُوحُهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا

تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَنْفُسُكُمْ وَمَا تَنْفِقُونَ إِلَّا

ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ

وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ ﴿٢٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي

سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ

الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ

لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ

بِالْئِيلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٩﴾

الزَّكَاةِ

تَقَى مَنْزِلَ

270. (நன்மைக்காக) செலவு வகையிலிருந்து நீங்கள் எதைச் செலவு செய்தபோதிலும், அல்லது நேர்ச்சையிலிருந்து நீங்கள் எதை நேர்ச்சை செய்தபோதிலும், அதனை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கறிவான்; அன்றியும் அநியாயக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வோர் (வேறுஎவரும்) இல்லை.

271. தர்மங்களை நீங்கள் வெளிப்படையாகச் செய்தால் அதுவும் நல்லதே; மேலும், அதனை நீங்கள் மறைத்து, ஏழைகளுக்கு நீங்கள் அதனைக் கொடுத்தால் அது உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாகும்; மேலும், அது உங்களுடைய சில பாவச் செயல்(களின் விளைவு)களை உங்களை விட்டுப் போக்கிவிடும்; நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்குணர்பவன்.

272. (நபியே!) அவர்களை நேர்வழி நடத்தும் பொறுப்பு உம்மீதல்ல; எனினும், அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களை நேர் வழியில் செலுத்துகின்றான் (விசுவாசிகளே!) நல்லதிலிருந்து எதனை நீங்கள் செலவு செய்தபோதிலும், (அது) உங்களுக்கே (பயன் தரக்கூடியதாகும்); மேலும், அல்லாஹ்வின் (சங்கையான) முகத்தைத் தேடியே அல்லாது நீங்கள் செலவு செய்யாதீர்கள்; நல்லதிலிருந்து எதனை நீங்கள் செலவு செய்தபோதிலும், உங்களுக்குப் பூரணமாகத் (திருப்பித்) தரப்படும். மேலும், நீங்கள் அநியாயம் செய்யப்பட மாட்டீர்கள்.

273. (விசுவாசங்கொண்டோரே! தர்மமானது) அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் (தங்களை முற்றிலும்போர் செய்வதற்கென அர்ப்பணஞ்செய்து) தடுத்துவைக்கப் பட்டுள்ளார்களே அத்தகைய ஏழைகளுக்குரியதாகும்; (தங்களின் சொந்த வாழ்க்கைத் தேவைக்கு) பூமியில் பிரயாணம் செய்ய அவர்கள் சக்தி பெறமாட்டார்கள்; (அன்றி, அவர்கள் பிறரிடம் யாசிக்காத அவர்களின்) பேணுதலினால் (அவர்களின் நிலையை) அறியாதவர், அவர்களைச் சீமன்களென எண்ணுவார்; அவர்களுடைய அடையாளங்களால் நீர் அவர்களை அறிந்துகொள்வீர்; அவர்கள் மனிதர்களிடத்தில் வருந்திக் கேட்கமாட்டார்கள்; நல்லதிலிருந்து எதனை நீங்கள் செலவு செய்தபோதிலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அதை நன்கறிகிறவன்.

274. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) தங்கள் பொருட்களை (தர்மத்திற்காக) இரவிலும், பகலிலும், இரகசியமாகவும், வெளிப்படையாகவும் செலவு செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலி அவர்களுடைய இரட்சகனிடத்தில் உண்டு. அவர்களுக்கு மறுமையில் யாதொரு பயமுமில்லை. (இம்மையில் விட்டுச் சென்றதைப் பற்றி) அவர்கள் கவலையும் அடையமாட்டார்கள்.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا أَلَا يَتَّقُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
 يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
 مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
 مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
 وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾
 يَبْحَثُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ
 كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا
 خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
 اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾ فَإِنْ
 لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ
 فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِنْ
 كَانَ دُوعُسْرَةٌ فَنُظْرَةٌ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ
 لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ
 إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣١﴾

275. வட்டியை உண்பவர்கள், வைத்தான் தீண்டியதால் எவனை அவன் நினைவிழக்கச்செய்தானோ அத்தகையவன் எழும்புவது போலன்றி, (வேறு வகையாக மறுமைநாளில்) அவர்கள் எழமாட்டார்கள். அந்த நிலைக்கு அவர்கள் ஆளானது, நிச்சயமாக "வணிகமெல்லாம் வட்டியைப் போன்றதுதான்" என திட்டமாக அவர்கள் கூறியதால்தான். மேலும், அல்லாஹ் வணிகத்தை ஆகுமாக்கி வைத்து, அவன் வட்டியை (ஹராமாக்கித் தடுத்துவிட்டான். ஆதலால், உங்களில் யாருக்கு தன் இரட்சகனிடமிருந்து (வட்டியைப்பற்றிக் கண்டித்து) உபதேசம் வந்து, பின்னர் (அதைவிட்டு) அவர் விலகிக் கொண்டாரோ, (அவர் அதற்கு) முன் (வாங்கிச்) சென்றுபோனது அவருக்குரியதே; இன்னும், அவருடைய காரியம் அல்லாஹ்வின் பாலாகும்; மேலும், (இக்கட்டளை கிடைத்தபின்) எவர்கள் (வட்டியை எடுப்பதன்பால்) திரும்பி விடுகிறார்களோ, அவர்கள் நரகவாசிகள்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

276. அல்லாஹ், வட்டியை (அதில் எவ்வித அபிவிருத்தியுமில்லாது) அழித்து விடுவான்; மேலும் தர்மங்களை (அபிவிருத்தியைக்கொண்டு) வளரச் செய்கின்றான். மேலும், பாவியான நிராகரித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொருவரையும் அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான்.

277. விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து, தொழுகையையும் நிறைவேற்றி, ஜகாத்தையும் கொடுத்தார்களே நிச்சயமாக அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு, அவர்களுடைய கூலி அவர்களின் இரட்சகனிடத்தில் உண்டு. மேலும் அவர்களுக்கு (மறுமையில்) எவ்விதப் பயமுமில்லை, அவர்கள் இவ்வுலகில் விட்டுச் செல்கின்றவை பற்றி கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

278. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ்வை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும், நீங்கள் (உண்மையாக) விசுவாசங்கொண்டவர்களாக இருப்பின், வட்டியில் (எடுத்ததுபோக) எஞ்சியிருப்பதை (எடுக்காமல்) விட்டுவிடுங்கள்.

279. ஆகவே (கட்டளையிடப்பட்டவாறு) நீங்கள் செய்யாவிடின் அல்லாஹ் விடமும், அவனுடைய தூதரிடமும் போரிடுவதாகப் பிரகடனம் செய்துவிடுங்கள்; மேலும், நீங்கள் (தவ்பாச்செய்து) மீண்டுவிட்டால் உங்கள் செல்வங்களின் அசல் தொகைகள் உங்களுக்குண்டு; நீங்கள் (அதிகமாக வாங்கி கடன் பட்டோருக்கு) அநியாயம் செய்யாதீர்கள்; (அவ்வாறே) நீங்களும் (மூலத்தொகையைப்) பெற்றுக்கொள்வதிலிருந்து அநியாயம் செய்யப் படமாட்டீர்கள்.

280. மேலும், (கடன் பட்டவர், அதனைக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் திருப்பித் தர முடியாதவாறு) அவர் கஷ்டத்தையுடையவராகயிருந்தால், (கடனைத் தீர்க்கும்) வசதி ஏற்படும் வரையில் எதிர்பார்த்திருத்தல் வேண்டும்; மேலும், (அதன் நன்மைபற்றி) நீங்கள் அறிகிறவர்களாகயிருப்பின், (அதை கடன்பட்டவருக்கே) நீங்கள் தார்மம் செய்து விடுவது உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாகும்.

281. இன்னும் ஒரு நாளைப்பயந்து கொள்ளுங்கள். அதில், நீங்கள் அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீட்டப்படுவீர்கள்; பின்னர் ஒவ்வோர் ஆத்மாவுக்கும், அது சம்பாதித்ததற்குரிய (கூலியான)தை பூரணமாகக் கொடுக்கப்படும். (அதில்) அவர்களோ அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا دُعِيتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكُنْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ
يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ
وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخُسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ
الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمْلِئَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ
لَمْ يَكُنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ
الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَ
لَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ تُكْتَبُوهُ
صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلٍ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ
لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً
تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا
تُكْتَبُوهَا وَاشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقٌ بِكُمْ وَ
اتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

282. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட தவணைவரை நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்து கொண்டால் அதை எழுதிக் கொள்ளுங்கள்; மேலும் உங்களிடையே (அதை) எழுதுபவர் நீதத்தைக் கொண்டு எழுதவும். (அவ்விருவரும் எழுத முடியாமல், எழுத்தாளரிடம் எழுதக் கோரினால்) எழுத்தாளர், அல்லாஹ் அவருக்குக் கற்றுக்கொடுத்தது போன்று (நீதமாக) அவர் எழுதுவதற்கு மறுக்கவேண்டாம்; ஆகவே அவர் எழுதிக் கொடுக்கவும். இன்னும், எவர் மீது (கடன்) இருக்கிறதோ அவரே வாசகத்தைக் கூறவும். (வாசகம் கூறுவதிலும், அதை எழுதுவதிலும்) தன் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கு அவர் பயந்து கொள்ளவும். மேலும் அதில் யாதொன்றையும் அவர்குறைத்து விடவேண்டாம். எனவே எவர் மீது (கடன்) இருக்கின்றதோ அவர் அறிவற்றவராகவோ அல்லது (நோய், முதுமை, சிறு பிராயம் போன்றதால்) பலவீனமானவராகவோ அல்லது தானே வாசகஞ் சொல்லச் சக்தியற்றவராகவோ இருந்தால், அவருடைய பாதுகாவலன் நீதமாக வாசகங்கூறவும். மேலும், நீங்கள் உங்களுடைய ஆண்களிலிருந்து (நீதிவான்களான) இரு சாட்சிகளை சாட்சிகளாக்கிக் கொள்ளுங்கள்; அவ்வாறு இருவரும் ஆண்களாகியல்லாதிருந்தால், சாட்சியாளர்களில் நீங்கள் பொருந்தக் கூடியவர்களில் ஒரு ஆணும், இரு பெண்களும் (சாட்சியாக்கப் படவேண்டும்; இருபெண்கள் ஏனெனில்) அவ்விருவரில் ஒருவர் மறந்து விடலாம், அப்போது அவ்விருவரில் ஒருத்தி, மற்றொருத்திக்கு நினைவு படுத்துவாள்; மேலும் சாட்சிகள், (தாம் அறிந்ததைப் பற்றிக் கூற) அழைக்கப்படும் போது, (அறிந்ததைக் கூற) மறுக்க வேண்டாம். இன்னும் (கடன்) சிறிதாயினும் அல்லது பெரிதாயினும் அதன் தவணைவரையில், அதனை எழுதிக்கொள்வதில் சடைந்து விடாதீர்கள்; இது அல்லாஹ்விடத்தில் மிக்க நீதியானதும், சாட்சியத்தை மிக்க உறுதிப்படுத்தக் கூடியதும், நீங்கள் சந்தேகிக்காமலிருப்பதற்கு மிக்க நெருக்கமானதுமாகும்; நீங்கள் உங்களுக்கிடையில் உடனுக்குடன் செய்யும் ரொக்கமான வியாபாரமாக இருந்தாலே தவிர; அப்போது அதனை நீங்கள் எழுதிக்கொள்ளாமலிருப்பது உங்கள் மீது குற்றமல்ல; மேலும், ஒருவருக்கொருவர் (ரொக்கமாக) நீங்கள் வர்த்தகம் செய்து கொண்டால் சாட்சி வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; மேலும், எழுதுகிறவனோ, சாட்சியோ (தமக்கு சாதகமாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென) துன்புறுத்தப்படக்கூடாது; இன்னும், நீங்கள் அவ்வாறு செய்தால், நிச்சயமாக அது உங்களுக்குப் பாவமாகும். இன்னும், அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும், அல்லாஹ் (இதுபற்றியவற்றை) உங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கின்றான். இன்னும் அல்லாஹ்வோ ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் நன்கறிகிறவன்.

وَأِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقْبُوضَهُ فَإِنْ
أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ
رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ إِيثْمٌ قَلْبُهُ وَ
اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ٢٨٥ اللَّهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفَوْهُ يُحَاسِبُكُمْ بِهِ
اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٨٦ أَمَّا الرُّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَ
الْمُؤْمِنُونَ كُلُّ أَمِّنٍ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
لَا تَفْرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ٢٨٧ لَا يَكِلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا
وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا
إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا
مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ٢٨٨

٢٨٩

٢٩٠

283. இன்னும், நீங்கள் பிரயாணத்திலிருந்து, (கொடுக்கல் வாங்கல் செய்ய வேண்டிய நிலையேற்பட்டு, அதனை எழுத) எழுத்தாளரையும் நீங்கள் பெறவில்லையென்றால், (கடன் பத்திரத்திற்குப் பதிலாக) கைப்பற்றப்படும் அடமானமாகும்; உங்களில் சிலரைச் சிலர் நம்பி (அடமானம் வைப்பாரா)னால், நம்பப்பட்டாரே அத்தகையவர் தன்னிடம் இருக்கும் அமானிதத்தை (ஒழுங்காக) நிறைவேற்றி விடவும்; மேலும், தன்னுடைய இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கு (மிகவும்) பயந்து (நீதமாக நடந்து) கொள்ளவும்; சாட்சியத்தை நீங்கள் மறைக்கவும் வேண்டாம்; எவரேனும் அதனை மறைத்தால் நிச்சயமாக அவருடைய இதயம் பாவத்திற்குள்ளாகி விடுகின்றது; மேலும், (மனிதர்களே!) நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

284. வானங்களிலுள்ளவையும், இன்னும் பூமியில் உள்ளவையும் அல்லாஹ் வுக்கே உரியவையாகும்; இன்னும், உங்களுடைய மனங்களிலுள்ளவற்றை நீங்கள் வெளிப்படுத்தினாலும் அல்லது அவற்றை நீங்கள் மறைத்துக் கொண்டாலும், அதைப் பற்றி அல்லாஹ் உங்களை (விசாரணை செய்து) கணக்குக் கேட்பான்; ஆகவே, அவன் நாடியவர்களுக்கு மன்னிப்பளிப்பான்; அவன் நாடியவர்களை வேதனையும் செய்வான்; அன்றியும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

285. (நம்முடைய) தூதர், தம் இரட்சகனிடமிருந்து தமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (வேதத்)தை விசுவாசிக்கின்றார்; (அவ்வாறே மற்ற) விசுவாசிகளும் (விசுவாசிக் கின்றனர்; இவர்கள்) ஒவ்வொருவரும், அல்லாஹ் வையும், அவனுடைய மலக்குகளையும், அவனுடைய வேதங்களையும், அவனுடைய தூதர்களையும் விசுவாசிக்கின்றனர்; அவனுடைய தூதர்களில் எவருக் கிடையிலும் நாங்கள் வேற்றுமைப்படுத்திவிடமாட்டோம் (என்றும்), மேலும், (இரட்சகனே! உன் வேத வசனங்களை) நாங்கள் செவியுற்றோம்; இன்னும் (உன் கட்டளைக்கு) நாங்கள் கீழ்ப்படிந்தோம்; எங்கள் இரட்சகனே! நாங்கள் உனது மன்னிப்பைக் கோருகின்றோம்; உன்பக்கமே (எங்களுடைய) மீட்சி உள்ளது" என்றும் கூறுகின்றார்கள்.

286. அல்லாஹ் எந்தஓர் ஆத்மாவிற்கும் அதன் சக்திக்குட்பட்டதைத் தவிர சிரமம் கொடுப்பதில்லை; அது சம்பாதித்துக் கொண்ட நன்மை அதற்கே (பயனளிக்கும்; அவ்வாறே, அது சம்பாதித்துக் கொண்ட தீமை அதன் மீதே (கேடாக அமையும்); "எங்கள் இரட்சகனே! (உன் கடமைகளில் எதையும்) நாங்கள் மறந்து விட்டாலும், அல்லது (அதை நிறைவேற்றுவதில்) நாங்கள் தவறிழைத்து விட்டாலும் நீ எங்களைக் குற்றம்) பிடிக்காதிருப்பாயாக! எங்கள் இரட்சகனே! இன்னும் நீ எங்கள் மீது பருவான கமையை - அதை எங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் மீது நீ சுமத்தியவாறு - சுமத்தாதிருப்பாயாக! எங்கள் இரட்சகனே! இன்னும் எதைச் சுமக்க) எங்களுக்கு சக்தி இல்லையோ அதை எங்கள் மீது சுமத்தாதிருப்பாயாக! எங்களை விட்டும் (எங்கள் பாவங்களை) அழித்தும் விடுவாயாக! எங்களை மன்னித்தும் விடுவாயாக! எங்களுக்கு அருளும் புரிவாயாக! நீயே எங்கள் பாதுகாவலன்; ஆகவே (உன்னை) நிராகரிக்கும் கூட்டத்தார் மீது (வெற்றி பெற) நீ எங்களுக்கு உதவி புரிவாயாக!

سُورَةُ الْاِٰنْزِلَ اَزْ مَلَكَةٍ وَهُوَ يَتْلُو آيَاتِ رَبِّهِ وَعِشْرُونَ مَوْعِدًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ٢ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ

بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ٣

مِّن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ٤

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ٥

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٦ هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ

آيَاتٌ مُّحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ

فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ

الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ مَرُّو

الرَّسُوحُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا

وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ٧ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ

هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ٨

تفصلا انبياء على الله عليه وسلم
وقفت لأزهر
وقفت منزل

அத்தியாயம் : 3

ஆலு இம்ரான் — இம்ரானின் குடும்பத்தினர்

வசனங்கள் : 200 மதனீ ருக்ஃகன் : 20

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அஸிப் லாம் மீம்

2. அல்லாஹ் (அவன் எத்தகையவனென்றால்) அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயன் இல்லை; (அவன்) நித்திய ஜீவன்; (என்றும்) நிலையானவன்.

3. (நபியே முற்றிலும்) உண்மையைக் கொண்டுள்ள இவ்வேதத்தை—இதற்கு முன்னுள்ள (வேதங்கள் யா)வற்றையும் உண்மைப்படுத்தக்கூடியதாக (இது) இருக்க, உம்மீது அத்தகையவன்தான் இறக்கி வைத்தான்; தவறாததையும், இன்ஜீலையும் அவனே இறக்கி வைத்தான்.

4. முன்னர் மனிதர்களுக்கு நேர்வழி காட்டுவதற்காக (வேதங்களை அவனே இறக்கிவைத்தான்.) மேலும் (நன்மை தீமைகளைப்) பிரித்தறிவிக்கக் கூடிய புர்க்கான் எனும் குர்ஆனையும் அவனே இறக்கிவைத்தான்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் — அவர்களுக்குக் கடினமான வேதனையுண்டு; இன்னும் அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; (தீயவர்களை) தண்டித்தவையுடையவன்.

5. நிச்சயமாக அல்லாஹ்—அவனுக்கு பூமியில் மற்றும் வானத்தில் (உள்ள) எப்பொருளும் மறைந்ததன்று.

6. அவன் எத்தகையவனென்றால், கர்ப்பப்பைகளில் தான் எவ்வாறு நாடுகிறானோ, அவ்வாறு உங்களை அவன்வடிவமைக்கிறான்; அவனையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் வேறு இல்லை, அவன், (யாவரையும்) மிகைத்தோன், தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

7. அவன் எத்தகையவனென்றால், இவ்வேதத்தை உம்மீது அவன் இறக்கி வைத்தான்; இதில் தெளிவானகருத்துக்களுடைய வசனங்களும் இருக்கின்றன. அவைதான் இவ்வேதத்தின் அடிப்படையாகும்; மற்றவை, பலபொருள்களைக் கொண்டவையாகும்; ஆகவே, எவர்களுடைய இதயங்களில் சறுகுதல் இருக்கிறதோ அத்தகையோர், அதில் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணக்கருதி — அதில் பல பொருள்கள் கொண்டவைகளையே தேடிப் பின்பற்றுவார்கள். மேலும், இதன் உண்மைக்கருத்தை அல்லாஹ்வையன்றி எவரும் அறியமாட்டார்கள். கல்வியறிவில் நிலை பெற்றவர்களோ (அதன் கருத்து, தங்களுக்குப் பூரணமாக விளங்காவிடினும்), "இதனையும் நாங்கள் விசுவாசித்திருக்கிறோம்; (இவ்விருவகை வசனங்கள்) ஒவ்வொன்றும் எங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து உள்ளவைதாம்" என்று கூறுவார்கள். அறிவுடையோர்களுையன்றி மற்றெவரும் (இவைகளைக் கொண்டு) நல்லுபதேசமடையமாட்டார்கள்.

8. (அறிவுடைய அவர்கள்) "எங்கள் இரட்சகனே! நீ எங்களுக்கு நேர்வழி காட்டிய பின்னர், எங்களுடைய இதயங்களை (அதிலிருந்து) சறுகிவிடுமாறு செய்து விடாதிருப்பாயாக! மேலும், உன் புறத்திலிருந்து அருளையும் எங்களுக்கு அளிப்பாயாக! நிச்சயமாக நீயே பெரும் கொடையாளியாவாய் (என்றும்),

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ
الْعَهْدَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُم وَقُودُ النَّارِ ١٠ كَذَابُ
الْفِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ
اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ١١ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
سُتُغْلِبُونَ وَتُخْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ١٢ قَدْ كَانَ
لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ
كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِّثْلَهُمْ رَأَىٰ الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ
مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ١٣ زَيْنَ
لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
الْمُنْقَطِرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ
وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْمَبَآئِ ١٤ قُلْ أُوذِيْتُ بِكُفْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ١٥

9. "எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நீ ஒரு நாளைக்காக மனிதர்கள் யாவரையும் ஒன்று சேர்ப்பவனாக இருக்கின்றாய்; அந் நாள் வருவதில் சந்தேகமேயில்லை; (ஏனென்றால்,) நிச்சயமாக அல்லாஹ், (தன்) வாக்குறுதியில் மாறு செய்யமாட்டான்" (என்றும் பிரார்த்திப்பார்கள்).

10. நிச்சயமாக (அந்நாளை) நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர்—(அந்நாளில்) அவர்களுடைய செல்வங்களும், அவர்களுடைய பிள்ளைகளும், அல்லாஹ்வினுடைய வேதனையிலிருந்து யாதொன்றையும் அவர்களை விட்டும் ஒரு போதும் தேவையறச் செய்து விடாது; இன்னும் இவர்கள் தாம் (உண்மையாகவே நரக) நெருப்பின் எரி பொருட்கள் ஆவர்.

11. (இவர்களின் நிலை, செயல் யாவும்) ஃபிர் அவ்னைச் சார்ந்தவர்கள், இன்னும் அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் நிலை போன்று இருக்கின்றது; அவர்கள் நம் வசனங்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆதலால், அல்லாஹ் அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டான்; இன்னும் அல்லாஹ் தண்டிப்பதில் மிகக் கடுமையானவன்.

12. இவ்வேதத்தை நிராகரிக்கின்றார்களே, அத்தகையோருக்கு (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் (விகவாசிகளால்) வெற்றி கொள்ளப்படுவீர்கள்; (மறுமையில்) நரகத்தின் பாலும் நீங்கள் (எழுப்பி) ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள்; இன்னும், தங்குமிடமான) அது மிகக் கெட்டதாகும்.

13. (பத்ருயுத்த களத்தில்) சந்தித்த இரு சேனைகளில், திட்டமாக உங்களுக்கோர் அத்தாட்சி இருந்தது; (அதில்ஒன்று) அல்லாஹ்வின் பாதையில் போர் செய்யும் சேனையாகும். மற்றொன்று (அல்லாஹ்வை) நிராகரிக்கக் கூடியது (மான சேனையுமாகும்) (நிராகரிப்போர்) தம்மை விட (முஸ்லிம்களான) அவர்களை இரு மடங்காகத் தங்கள் கண்களால் (நேரடியாகக்) கண்டனர். அல்லாஹ்வோ, தான் நாடியவர்களை தன் உதவியைக்கொண்டு பலப்படுத்துகிறான்; பார்வைகள் உடையோருக்கு நிச்சயமாக இதில் ஒரு (நல்ல) படிப்பினை இருக்கின்றது.(10)

14. பெண்கள், ஆண்மக்கள், பொன், வெள்ளிகளினால் சேர்த்துவைக்கப்பட்ட பெருங் குவியல்கள், அடையாளமிடப்பட்ட குதிரைகள், (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் முதலிய) கால் நடைகள், வேளாண்மை ஆகிய (மனதுக்கு) ஆசையூட்டப்பட்டவற்றை நேசிப்பது மனிதர்களுக்கு அழகாக்கப்பட்டுள்ளது, இவை யாவும் நிலையற்ற இவ்வுலக வாழ்க்கையின் (அற்ப) இன்பங்களே; அல்லாஹ்வோ—அவனிடத்தில் (நிலையான) அழகிய திரும்பிச் செல்லுமிடம் உண்டு.

15. (நபியே! மனிதர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக: இவற்றைவிட மேலானதொன்றை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கவா? (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்து நடக்கின்றார்களே அத்தகையவர்களுக்கு, அவர்களின் இரட்சகனிடத்தில் சுவனபதிகள் உண்டு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் (அவர்கள்) நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (அங்கு அவர்களுக்குப்) பரிசுத்தமான மனைவியரும், (இவைகளன்றி, மகத்தான) அல்லாஹ் விடமிருந்து பொருத்தமும் உண்டு; மேலும், அல்லாஹ் தன் அடியார்களைப் பார்க்கிறவன்.

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا امْنًا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا
 عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَنِتِينَ
 وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالسَّحَارِ ﴿١٨﴾ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ
 الْأَسْلَامَ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ
 فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ
 وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ
 تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ بِاللَّهِ بِصَيْرٍ بِالْعِبَادِ ﴿٢١﴾ إِنَّ
 الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ
 حَقٍّ لَا يَفْقَهُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ
 فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٢﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٣﴾

16. இத்தகையோர் "எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நாங்கள் (உன்னை) விசுவாசிக்கின்றோம்; ஆதலால், நீ எங்களுக்கு எங்களுடைய பாவங்களை மன்னித்து (அருள் புரிந்து, நரக) நெருப்பின் வேதனையிலிருந்தும் நீ எங்களை (ஈடேற்றம் பெற)க்காத்தருள்வாயாக" என்றும் (பிரார்த்தித்துக்) கூறுவார்கள்.

17. (இன்னும், அவர்கள்) பொறுமையாளர்களாகவும், உண்மையாளர்களாகவும், (அல்லாஹ்வுக்கு) முற்றிலும் வழிப்பட்டு நடப்பவர்களாகவும், தர்மம் செய்கின்றவர்களாகவும், "ஸஹர்" நேரங்களில் (அல்லாஹ்விடம் பாவ) மன்னிப்புக் கோருகின்றவர்களாகவும் இருப்பர்.

18. (நபியே!) அல்லாஹ் சாட்சிகூறுகின்றான்: "நிச்சயமாக அவன்—அவனைத்தவிர (வேறு) வணக்கத்திற்குரியவன் இல்லை." (அவ்வாறே) மலக்குகளும், (வேத ஞானம் பெற்ற) கல்வி மான்களும் (சாட்சி கூறுகின்றனர்) நீதத்தை நிலை நிறுத்தியவனாக (அல்லாஹ் சாட்சி கூறுகிறான்) "அவனைத் தவிர (வேறு) வணக்கத்திற்குரியவன் இல்லை; (அவனே யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்."

19. நிச்சயமாக, அல்லாஹ்விடத்தில் (அங்கீகரிக்கப்பட்ட) மார்க்கம் இஸ்லாமாகும்; மேலும், வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கிடையே உள்ள (பிடிவாதம்) பொறாமையால் (இதுதான் உண்மையான மார்க்கம் என்ற) அறிவு அவர்களுக்கு வந்ததன் பின்னரே தவிர மாறுபடவில்லை; இன்னும், எவர் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை நிராகரிக்கின்றாரோ—(அவரைப் பற்றி) நிச்சயமாக, அல்லாஹ் கணக்கெடுப்பதில் துரிதமானவன்.

20. எனவே, (நபியே! இதற்குப்) பின்னும் அவர்கள் உம்முடன் தர்க்கித்தால், அப்போது (அவர்களிடம்), "நான் என் முகத்தைத்திருப்பி) அல்லாஹ்வுடைய கட்டளைகளுக்கு முற்றிலும் பணித்து விட்டேன்; (அவ்வாறே) என்னைப் பின்பற்றியவர்களும் (பணிந்து விட்டனர்)" என்று கூறுவீராக! மேலும் வேதமளிக்கப்பட்டவர்களிடமும், பாமரர்களிடமும் "நீங்களும் (அவ்வாறே) அல்லாஹ்வுக்கு முற்றிலும் பணிந்து விட்டீர்களா?" என்று கேட்பீராக; (அவ்வாறே) அவர்கள் பணிந்து விட்டால், திட்டமாக அவர்கள் நேரான வழியை அடைந்து விட்டார்கள்; அன்றியும் அவர்கள் புறக்கணித்து விட்டால் (அதற்காக நீர் கவலைப்படாதீர்); உம்மீதுள்ள கடமையெல்லாம் (நம்முடைய தூதை) எத்திவைப்பதுதான்; மேலும், அல்லாஹ் தன் அடியார்களைப் பார்க்கிறவன்.

21. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் வசனங்களை நிராகரித்து, உரிமையின்றி நபிமார்களையும் கொலை செய்து, மனிதர்களில் நீதத்தைக் கொண்டு ஏவுகின்றோர்களையும் கொலை செய்கிறார்களே அத்தகையோர்—அவர்களுக்கு, துன்புறுத்தும் வேதனையைக் கொண்டு (நபியே!) நீர் நன்மாராயங்கூறுவீராக!

22. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களுடைய செயல்கள் (யாவும்), இம்மையிலும், மறுமையிலும் (எத்தகைய பலனுமின்றி, முற்றிலும்) அழிந்து விட்டன; (மறுமையில்) அவர்களுக்கு உதவியாளர்கள் எவருமில்லை.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ
 اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٣٣﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً وَعَظَمُ
 فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا
 رَيْبَ فِيهِ تَوَفَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٥﴾
 قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُوَفِّي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ
 مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ يُبْدِئُ الْخَيْرُ
 إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ
 فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
 وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ
 الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَن يَفْعَلْ
 ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَن تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاتُوا
 وَيُحَدِّثُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٣٨﴾ قُلْ إِنْ
 تُحِبُّوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَرُوهُ يَعْلَمُهَا اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

23. (நபியே!) வேதத்தில் ஒரு பாகம் கொடுக்கப்பட்ட (யூதர்களாகிய இ)வர்களை நீர் (கவனித்துப்) பார்க்கவில்லையா? (அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட விவகாரத்தில்) அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிக்க அல்லாஹ்வின் வேதத்தின்பால் அவர்கள் அழைக்கப் படுகிறார்கள்; பின்னர் அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் (இதனைப்) புறக்கணித்தவர்களாக திரும்பிச் செல்கின்றனர்.

24. இது "எண்ணிக்கணக்கிடப்பட்ட சில நாட்களைத் தவிர, (நரகத்தின்) நெருப்பு நிச்சயமாக ஒரு போதும் எங்களைத் தீண்டாது" என்று அவர்கள் கூறிக்கொண்டிருந்த காரணத்தினாலாகும். தங்கள் மார்க்க (விஷய)த்தில், அவர்கள் பொய்யாகக் கற்பனை செய்து (கூறி)வந்ததும், அவர்களை ஏமாற்றிவிட்டது.

25. (நபியே!) எது நடந்தேறுமென்பதில் சந்தேகமில்லையோ, அந்நாளைக்காக நாம் அவர்களை ஒன்று சேர்த்து, ஒவ்வோர் ஆத்மாவும், அது சம்பாதித்தவற்றை (அதன் பலனை) ப்பூரணமாக அளிக்கப்பட்டால், (அவர்களின் நிலைமை) எவ்வாறிருக்கும்? அவர்களும் (தங்கள் பிரதிபலனை அடைவதில் சிறிதும்) அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

26. (நபியே! பிரார்த்தித்து) நீர் கூறுவீராக: " அல்லாஹ்வே! (இம்மை, மறுமையின் சகல) ஆட்சிக்கும் அதிபதியே! நீ நாடியவருக்கு ஆட்சியைக் கொடுக்கின்றாய்; நீ நாடியவரிடமிருந்து ஆட்சியைப் பறித்தும் விடுகின்றாய்; மேலும், நீ நாடியவரை கண்ணியப்படுத்துகின்றாய்; இன்னும் நீ நாடியவரை இழிவு படுத்துகின்றாய்; நன்மையாவும்) உன் கைவசமே (இருக்கின்றது). நிச்சயமாக, நீ ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

27. "நீ இரவைப் பகலில் நுழையச் செய்கின்றாய்; இன்னும் நீ பகலை இரவில் நுழையச் செய்கின்றாய்; உயிரற்றதிலிருந்து உயிருள்ளதையும் நீயே வெளியாக்குகின்றாய்; உயிருள்ளதிலிருந்து உயிரற்றதையும் நீயே வெளியாக்குகின்றாய்; மேலும் நீ நாடியவர்களுக்குக் கணக்கின்றியே அளிக்கின்றாய்."

28. விசுவாசிகள் (தங்களைப் போன்ற) விசுவாசிகளையன்றி, நிராகரிப்போரை (தங்களுக்குப்) பாதுகாவலர்களாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டாம்; அவர்களிலிருந்து (தங்களைக்) காப்பாற்றிக் கொள்வதை நீங்கள் பயந்தாலன்றி; எவரேனும் அவ்வாறு செய்தால், அவர்களுக்கு அல்லாஹ்விடத்தில் எத்தகைய சம்பந்தமுமில்லை; மேலும் அல்லாஹ், தன்னைப் பற்றி உங்களுக்கு (அச்சமுட்டி) எச்சரிக்கை செய்கின்றான்; அல்லாஹ்விடமே மீளுதலும் இருக்கின்றது.

29. " உங்கள் நெஞ்சங்களில் இருப்பதை நீங்கள் மறைத்தாலும் அல்லது அதை நீங்கள் வெளிப்படுத்தினாலும் அல்லாஹ் அதை அறிவான்; (என்றும்) வானங்களில் மற்றும், பூமியில் உள்ளவற்றை அவன் அறிவான்" என்றும் (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

يَوْمَ يَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ
سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا أَبْعَدًا ۖ اُوْحِدَ إِلَهُكُمُ اللَّهُ
نَفْسُهُ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي
يُحِبُّكُمْ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾ قُلْ
أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾
إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾
إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي
مُحَرَّرًا ۖ فَقَبَّلْ مِنِّي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا
قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ ۖ وَ
لَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ ۖ وَإِنِّي أُعِيذُهَا
بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ ﴿٣٦﴾ فَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٍ ۖ وَأَتَتْهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۖ وَكَلَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ
وَكَرَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ بِرِزْقِهِ لَشَهِيدٌ ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ وَكَرَّمَهَا ۖ

30. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் நன்மையில் தான் செய்தவற்றையும், தீமையில் தான் செய்தவற்றையும் தன் முன் ஆஜராக்கப்பட்டதாகப் பெறும் (அந்) நாளில், அது, தான் செய்த தவைகளுக்கும், தனக்கும் மத்தியில் வெகுதூரம் இருந்திருக்க வேண்டுமே என விரும்பும். அன்றியும், அல்லாஹ் தன்னைப் பற்றி (அவனது தண்டனையை நினைவு கூருமாறு) உங்களை எச்சரிக்கை செய்கிறான்; இன்னும் அல்லாஹ் (தன்) அடியார்கள் மீது மிக்க இரக்கமுடையவன்.

31. (நபியே! மனிதர்களிடம்,) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் அல்லாஹ்வை நேசிப்பவர்களாக இருந்தால், என்னை நீங்கள் பின்பற்றுங்கள்; (அவ்வாறு நீங்கள் செய்தால்) உங்களை அல்லாஹ் நேசிப்பான்; உங்கள் பாவங்களையும் உங்களுக்காக அவன் மன்னித்து விடுவான்; அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

32. (நபியே! மேலும்) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ்வுக்கும் (அவனுடைய) தூதருக்கும் நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்; பின்னர் அவர்கள் புறக்கணித்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நிராகரிப்போரை நேசிக்கமாட்டான்."

33. நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஆதமையும், நூஹையும், இப்ராஹீமுடைய குடும்பத்தினரையும், இம்ரானுடைய குடும்பத்தினரையும் அகிலத்தாரைவிட மேலாகத் தேர்ந்தெடுத்தான்.

34. அவற்றில் சில, சிலரிலுள்ள சந்ததிதான்; அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) செவியுறுகிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

35. இம்ரானுடைய மனைவி (கர்ப்பமான பொழுது, ஆண் குழந்தை பெற விரும்பி இரட்சகனிடம்,) "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் என் வயிற்றிலுள்ளதை உனக்காக உரிமை விடப்பட்டதாக நேர்ச்சை செய்து கொண்டேன்; ஆதலால், (அதனை) என்னிடமிருந்து நீ அங்கீகரித்துக் கொள்வாயாக! நிச்சயமாக நீயே (பிரார்த்தனைகளைச்) செவியுறுகிறவன்; (மனத்திலுள்ளவற்றை) நன்கறிகிறவன்" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறியதை (நினைவு கூர்வீராக!)

36. பின்னர், அதனை அவள் (தன் விருப்பத்திற்கு மாறாக ஒரு பெண்குழந்தையாகப்) பெற்றபோது, "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாகவே நான் (என் விருப்பத்திற்கு மாறாக) ஒரு பெண்ணையே பெற்றுள்ளேன்" என்று கூறினாள்; அவள் பெற்றெடுத்ததை அல்லாஹ்வே மிக்க அறிந்தவன்; ஆயினும், ஆண், (இந்தப்) பெண்ணைப் போன்றதல்ல; (பிறகு இம்ரானின் மனைவி,) "நிச்சயமாக நான் அதற்கு, மர்யம் எனப் பெயரிட்டுள்ளேன்; அதனையும் அதன் சந்ததியையும், வெருட்டப் பட்ட ஷைத்தானின் (வஞ்சனைகளி) லிருந்து உன்னிடம் நிச்சயமாக நான் காக்கத் தேடுகிறேன்!" என்றாள்.

37. ஆகவே, அவளுடைய இரட்சகன், அவளை அழகான முறையில் அங்கீகரித்து, (பரிசுத்தமாகவும்) அழகான வளர்ச்சியாகவும் அவளை வளரச்செய்தான்; மேலும், அவளுக்கு (பாதுகாவலராக) ஜகரிய்யாவைப் பொறுப்பேற்கச் செய்தான்; ஜகரிய்யா, அவளிடம் மாடத்திற்குள் நுழையும் போதெல்லாம் அவளிடத்தில் (ஏதேனும்) உணவுப்பொருள் இருப்பதைக் கண்டு, "மர்யமே! இது உனக்கு எங்கிருந்து வந்தது?" என்று கேட்டார். அதற்குள் "இது அல்லாஹ்விடமிருந்துதான் (வருகின்றது. ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களுக்குக் கணக்கின்றிக் கொடுக்கிறான்" என்று கூறினாள்.

هَذَا لَكَ دَعَاذُكَ رَبَّكَ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٢٨﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ
يُصَلِّي فِي الْحَرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ
مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَأَحْصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ رَبِّ
أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ
كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٣٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّي آيَةً قَالَ
إِنِّي نَذَرْتُ النَّاسَ أَن أَتَكَلَّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمَزًا وَادَّكُرْتُكَ
كَثِيرًا أَوْ سَبَّحُ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ
يُرِيْمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ طَهَّرَكَ وَطَهَّرَكَ وَاصْطَفَىٰ عَلَى
نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٣٢﴾ يُرِيْمُ أَقْنَتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي
مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا
كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَا لَهُمْ آيَةٌ يُكْفَلُ مَرِيْمَ وَمَا
كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يُرِيْمُ
إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ فَاسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
وَحِيَّاهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٣٥﴾

38. அந்த இடத்திலேயே ஐகரிய்யா, தன் இரட்சகனை (பிரார்த்தித்து) அழைத்தார்; "என் இரட்சகனே! உன்பாலிருந்து எனக்கொரு பரிசுத்தமான சந்ததியை அளிப்பாயாக! நிச்சயமாக நீ பிரார்த்தனையைச் செவியுறுகிறவன்" என்று கூறினார்.

39. பின்னர் மாடத்தில் நின்று அவர் தொழுது கொண்டிருந்த சமயத்தில், (அவரிடம்) மலக்குகள், "ஐகரிய்யாவே! நிச்சயமாக அல்லாஹ், யஹ்யா (என்ற ஒரு மகவை உமக்கு அளிப்பதாக) நன்மாராயங் கூறுகின்றான்; அவர் (தகப்பனின்றி) அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள ஒரு வார்த்தையைக் கொண்டு உண்டாகக் கூடிய ஈஸா நபியை - முன்னறிக்கையாக, உண்மைப் படுத்தக் கூடியவராகவும், (மனிதர்களுக்குத்) தலைவராகவும், (பெண் இன்பத்தைத்) துறந்தவராகவும், நல்லோர்களிலிருந்தே நபியாகவும் இருப்பார்" என்று (கூறி) அவரை சப்தமிட்டு அழைத்தனர்.

40. (அதற்கு ஐகரிய்யாவாகிய) அவர், (அல்லாஹ்விடம்) என் இரட்சகனே! எனக்கு எவ்வாறு மகன் உண்டாக முடியும்? நிச்சயமாக முதுமையும் என்னை அடைந்து விட்டது; என் மனைவியோ மலடியாயிருக்கின்றாள்!" என்று கூறினார்; "அவ்வாறே (நடை பெறும்); அல்லாஹ் தான் நாடியதை (அவசியம்) செய்தே தீருவான் என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

41. அதற்கவர், "என் இரட்சகனே! (இதற்கு) எனக்கோர் அடையாளத்தை ஆக்குவாயாக!" என்று கேட்டார். (அதற்கு) அவன் "உமக்கு (அளிக்கப்படும்) அடையாளமாவது, மூன்று நாட்கள் வரையில் சைகை மூலமன்றி நீர் மனிதர்களுடன் பேசாமல் இருப்பதாகும். (அந்நாட்களில்) நீர் உமதிரட்சகனை அதிகமாக நினைவுகூர்வீராக! காலையிலும், மாலையிலும் (அவனைப்போற்றி) துதி செய்து கொண்டுமிருப்பீராக!" என்று கூறினான்.

42. இன்னும், மலக்குகள் (மர்யமிடம்) "மர்யமே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் உன்னைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றான்; உன்னைப் பரிசுத்தமாகவும் ஆக்கியிருக்கின்றான். அகிலத்தாரிலுள்ள பெண்களை விட உன்னைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றான்" என்று கூறிய சமயத்தில், (நடந்தவற்றை நபியே! நினைவுகூர்வீராக! அப்போது)

43. "மர்யமே! நீர் உன்னுடைய இரட்சகனுக்கு வழிபாடு செய்வீராக! சாஷ்டாங்கமும் செய்வீராக! குனிந்து (சிரம்பணிந்து) வணங்குபவர்களுடன் நீரும் குனிந்து (சிரம்பணிந்து) வணங்குவீராக!" என்றும் கூறினார்கள்.

44. (நபியே!) இவை (யாவும் நீர் அறியாத) மறைவான செய்திகளில் உள்ளவையாகும்; இவைகளை நாம் உமக்கு வஹியின் மூலம் அறிவிக்கின்றோம்; இன்னும், மர்யமுக்கு (அவரை வளர்க்க) அவர்களில் எவர் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வதென்று (முடிவுசெய்ய) அவர்கள் தங்கள் எழுதுகோல்களை (ஆற்றில்) எறிந்தபோதும் நீர் அவர்களிடத்தில் இருக்கவில்லை; (இதைப்பற்றி) அவர்கள் விவாதித்துக்கொண்டபோதும் அவர்களிடத்தில் நீர் இருக்கவில்லை.

45. (மேலும், மர்யமிடம்) மலக்குகள், "மர்யமே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன்னிடமிருந்து (ஆகு!) என்ற ஒரு வார்த்தையைக் கொண்டு உனக்கு (ஒரு மகவை அளிக்க) நன்மாராயங் கூறுகின்றான்; அவரின் பெயர் மஹீன் - மர்யமுடைய மகன் ஈஸா என்பதாகும்; அவர் இம்மையிலும், மறுமையிலும் மிக்க அந்தஸ்தை யுடையவராகவும், (இரட்சகனுக்கு) மிக்க நெருங்கியவர்களில் ஒருவராகவும் இருப்பார்" என்று கூறியபோது -

وَبِكَلِمٍ النَّاسِ فِي الْمَهْدِ وَكُهَلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٤﴾ قَالَتْ
 رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۖ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾
 وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣٦﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ
 بَنِي إِسْرَءِيلَ ۚ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقُ
 لَكُمْ مِنَ الطَّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفَخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ
 اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخْرِى الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ
 أَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمِمَّا تَخْرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنِّي ذَا لِكَ
 لَآيَةٍ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٣٧﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
 التَّوْرَةِ وَلِإِحْلَالِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ
 بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ إِنَّا اللَّهُ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
 فَاعْبُدُوهُ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٣٨﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمْ
 الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
 أَنْصَارُ اللَّهِ ۖ آمَنَّا بِاللَّهِ ۖ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٣٩﴾ رَبَّنَا آمَنَّا
 بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٠﴾

46. "அவர் தொட்டிலில் (குழந்தையாக) இருக்கும் பொழுது (தன் தாயின் பரிசுத்தத் தன்மையைப்பற்றியும்), (தன் நபித்துவத்தைப்பற்றி) பருவ வயதிலும் மனிதர்களுடன் பேசுவார்; இன்னும் நல்லொழுக்கமுடையோரில் உள்ளவராகவுமிருப்பார்" (என்றும் கூறினார்கள்).

47. (அதற்கு மர்யம்) "என் இரட்சகனே! எந்த ஒரு மனிதருமே என்னைத் தீண்டாதிருக்க, எனக்கு எவ்வாறு ஒருமகன் உண்டாகமுடியும்?" என்று கூறினாள். (அதற்கு) "அவ்வாறே, அல்லாஹ் தான் நாடியதைப் படைக்கிறான், அவன் ஒரு காரியத்தை முடிவெடுத்தால் அவன் அதற்கு கூறுவதெல்லாம் "ஆகு!" என்பதுதான்; அது ஆகிவிடும்" என்று கூறினான்.

48. மேலும், அவன் அவருக்கு வேதத்தையும், ஞானத்தையும், தவ்றாத்தையும், இன்ஜீலையும் கற்பிப்பான்.

49. இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு (அவரை) ஒரு தூதராகவும் (அனுப்புவான் என்றும் அல்லாஹ் கூறினான். பின்னர் ஈஸா பிறந்து தன் வாலிபத்தையடைந்து, இஸ்ராயீலின் மக்களிடம் சென்றபொழுது, அவர்களிடம் கூறியதாவது) திட்டமாக நான் உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து (அனுப்பப்பட்ட ஒரு தூதன் என்பதற்குரிய) ஓர் அத்தாட்சியுடன் உங்களிடம் வந்திருக்கிறேன்; உங்களுக்காக களிமண்ணிலிருந்து பறவையின் கோலத்தைப்போல் செய்து, பின்னர் அதில் நான் ஊதுவேன்; அல்லாஹ்வின் அனுமதியைக்கொண்டு அது (உயிருள்ள) பறவையாகிவிடும். பிறவிக்குருடனையும், வெண்குஷ்டரோகியையும் நான் குணப்படுத்துவேன்; மேலும் அல்லாஹ்வின் அனுமதிகொண்டு இறந்தோரையும் நான் உயிர்ப்பிப்பேன்; மேலும் நீங்கள் புசிப்பவைகளையும் உங்கள் வீடுகளில் நீங்கள் சேகரித்து வைத்திருப்பவைகளையும் நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்; மெய்யாகவே நீங்கள் விசுவாசங்கொள்பவர்களாக இருந்தால், நிச்சயமாக இதில் உங்களுக்கு (த்திருப்தி அளிக்கக்கூடிய) ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

50. மேலும், "என் முன் இருக்கும் தவ்றாத்தையும் நான்) உண்மையாக்கி வைக்கிறவனாகவும், (முன்னர்) உங்களுக்கு விலக்கப்பட்டவைகளில் சிலவற்றை உங்களுக்கு நான் ஆகுமாக்கி வைப்பதற்காகவும், மேலும், உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து (இத்தகைய) ஓர் அத்தாட்சியைக்கொண்டு உங்களிடம் நான் வந்திருக்கின்றேன். ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து, எனக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்" (என்றும்)

51. "நிச்சயமாக அல்லாஹ்தான் என் இரட்சகனும், உங்கள் இரட்சகனும் ஆவான்; ஆகவே, அவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; இதுதான் நேரான வழி" (என்றும் கூறினார்).

52. அவர்களிலிருந்து (ஒரு சிலர் தம்மை) நிராகரிப்பதை ஈஸா உணர்ந்த பொழுது, (அவர்களை நோக்கி) "அல்லாஹ்வுக்காக எனக்கு உதவி செய்பவர்கள் யார்? எனக் கேட்டார். (அதற்கு அவருடைய) சீடர்கள், "நாங்கள் அல்லாஹ்வுடைய உதவியாளர்கள்; அல்லாஹ்வை நாங்கள் விசுவாசிக்கின்றோம்; நிச்சயமாக நாங்கள் (முற்றிலும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்கள் என்பதாகவும் நீர் சாட்சி கூறுவீராக!" என்று கூறினார்கள்.

53. "எங்கள் இரட்சகனே! நீ (இவருக்கு) இறக்கிவைத்த (வேதத்)தை நாங்கள் விசுவாசிக்கின்றோம்; (உன்னுடைய) இத் தூதரையும் நாங்கள் பின்பற்றி நடக்கின்றோம்; ஆதலால், (சத்தியத்திற்கு) சாட்சி கூறுபவர்களுடன் எங்களையும், நபிவு செய்துகொள்வாயாக!" (என்றும் சீடர்கள் பிரார்த்தித்தனர்.)

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ٥٥ اِذْ قَالَ اللَّهُ
يَعِيسَى ابْنِي مَرْيَمَ اَتَتَوْفِيكَ وَارْفَعَكَ اِلَى وَمُطَهِّرَكَ مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَاجْعَلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِلَى
يَوْمِ الْقِيَمَةِ ٥٦ ثُمَّ اِلَى مَرْجِعِكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيهَا كُنْتُمْ
فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ٥٧ فَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاَعِدَّ لَهُمْ عَذَابًا
شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ٥٨ وَاَمَّا
الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ اُجُورَهُمْ وَ
اللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ٥٩ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَ
الذِّكْرِ الْحَكِيمِ ٦٠ اِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ خَلَقَهُ
مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٦١ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا
تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ٦٢ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اٰبَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَ
نِسَاءَكُمْ وَانْفُسَنَا وَانْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ
عَلَى الْكَذٰبِيْنَ ٦٣ اِنَّ هٰذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ
اِلٰهٍ اِلَّا اللَّهُ ٦٤ وَاِنَّ اللَّهَ لَهُو الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٦٥

54. மேலும், (ஈஸாவை நிராகரித்த) அவர்கள், (அவரைக் கொலை செய்யச்) சதிசெய்தார்கள்; (எனினும் அல்லாஹ் அவரை இரட்சித்துக்கொண்டு, தங்களில் ஒருவனையே அவர்கள் கொலை செய்துவிடும்படி) அல்லாஹ்வும், (அவர்களுக்குச்) சதி செய்துவிட்டான். இன்னும் அல்லாஹ், சதிசெய்பவர்களின் சதியை முறியடித்துக் கூலி கொடுப்பவர்களில் மிகச்சிறந்தவன்.

55. (ஈஸாவை நோக்கி) "ஈஸாவே! நிச்சயமாக நான் உம்மைக் கைப்பற்றிக் கொள் பவனாகவும், உம்மை என்னளவில் உயர்த்திக்கொள் பவனாகவும், நிராகரிப்போரின் அவதூறிலிருந்து உம்மைப் பரிசுத்தமாக்கி வைப்பவனாகவும், உம்மைப் பின்பற்றுவோரை, நிராகரிப்போர் மீது மறுமை நாள் வரையில் மேலாக ஆக்குபவனாகவும் இருக்கிறேன்;" அதன் பின்னர், உங்களுடைய திரும்புதல் என்னிடமே இருக்கிறது. அப்போது எதில் நீங்கள் மாறுபட்டவர்களாக இருந்தீர்களோ அதில் நான் உங்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பேன்" என்று அல்லாஹ் கூறியதை (நினைவு கூர்வீராக!)

56. ஆகவே, (உம்மை) நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் _ அவர்களை நான் இம்மையிலும், மறுமையிலும் கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்வேன்; அன்றியும், அவர்களுக்கு உதவி செய்வோர் (எவரும்) இல்லை.

57. மேலும், விசுவாசித்து, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் _ அவர்களின் (நற்)கூலியை, அவர்களுக்குப் பூரணமாக (அல்லாஹ்) அளிப்பான்; மேலும், அல்லாஹ் அநியாயக்காரர்களை நேசிக்கமாட்டான்.

58. (நபியே! மேற்கூறப்பட்ட) அது (என்னுடைய) வசனங்களிலிருந்தும், தீர்க்கமான அறிவுகள் நிறைந்த உபதேசத்திலிருந்தும் (உள்ளவையாகும்) அதை நாம் உம்மீது ஒதிக்காட்டுகிறோம்.

59. நிச்சயமாக, அல்லாஹ்விடம் ஈஸாவுக்கு உதாரணம்: ஆதமுடைய உதாரணத்தைப் போன்றதே! அவன், அவரை மண்ணால் படைத்துப்பின் அதற்கு (மனிதனாக) "ஆகு" என்று கூறினான்; அவர் (அவ்வாறு) ஆகிவிட்டார்.

60. (நபியே! ஈஸாவைப் பற்றிய இந்த) உண்மை உமதிரட்சகனிடமிருந்துள்ளதாகும்; ஆகவே, (இதைப் பற்றிச்) சந்தேகப் படுவோரில் உள்ளவராக நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்.

61. (நபியே! இதுபற்றிய) உண்மையான அறிவு உமக்கு வந்த பின், இதைப் பற்றி உம்மிடம் எவரும் தர்க்கித்தால் நீர் கூறுவீராக: "வாருங்கள்; நாம் எங்களுடைய புதல்வர்களையும், உங்களுடைய புதல்வர்களையும், எங்களுடைய பெண்களையும், உங்களுடைய பெண்களையும், எங்களையும், உங்களையும் அழைத்து, பிறகு நாம் பிரார்த்திப்போம்; பொய்யர்கள் மீது அல்லாஹ்வின் சாபத்தை நாம் ஆக்குவோம்" (என்று கூறும்படிக் கட்டளையிட்டான்).

62. நிச்சயமாக இதுவேதான் உண்மையான சரித்திரம்; அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எந்த வணக்கத்துக்குரியவனுமில்லை; மேலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் _ அவனே (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا
 اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾
 يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ
 وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَآأَنْتُمْ
 هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
 تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَ
 لَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾
 إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا
 النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾
 وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ
 وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

63. (நபியே! இதற்குப் பின்னரும் உம்மை விசுவாசிக்காது) அவர்கள் புறக்கணித்து விடுவார்களானால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (இவ்வாறு) குழப்பம் செய்பவர்களை மிக்க அறிந்தவன்.

64. (நபியே! பின்னும் அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக: "வேதத்தையுடையவர்களே! எங்களுக்கும், இன்னும் உங்களுக்குமிடையே, நாம் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறொன்றையும் வணங்கக்கூடாது; நாம் அவனுக்கு யாதொன்றையும் இணையாக்கவும் கூடாது; நம்மில் சிலர், சிலரை அல்லாஹ்வையன்றி தெய்வங்களாக எடுத்துக் கொள்ளவும் கூடாது என்ற சமமானதொரு வார்த்தையின் பால் வாருங்கள்; (இதை ஏற்காது) அவர்கள் புறக்கணித்தால், (அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக நாங்கள் (அவன் ஒருவனுக்கே முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்கள் என நீங்கள் சாட்சியம் கூறுவீர்களாக!" என்று நீங்கள் கூறிவிட்டு விடுங்கள்.

65. வேதத்தையுடையவர்களே! இப்ராஹீமுடைய விஷயத்தில் (அவர் யூதராகவோ அல்லது கிறிஸ்தவராகவோதான் இருந்தாரென்று) ஏன் வீணே தர்க்கம் செய்துகொள்கின்றீர்கள்? (யூதர்களுடைய வேதமாகிய) தவ்றாத்தும், (கிறிஸ்தவர்களுடைய வேதமாகிய) இன்ஜீலும் அவருக்கு (வெகுகாலத்திற்குப்) பின்னரேயன்றி இறக்கிவைக்கப்படவில்லை; (இவ்வளவு கூட) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டீர்களா?

66. அறிந்துகொள்ளுங்கள்! நீங்கள்தான் அவர்கள் உங்களுக்கு எதில் அறிவு இருக்கிறதோ அதில் நீங்கள் தர்க்கித்துக்கொண்டிருந்தீர்கள்; இப்போது எதில் உங்களுக்கு அறிவு இல்லையோ அதில் நீங்கள் ஏன் தர்க்கிக்கிறீர்கள்? மேலும், அல்லாஹ்தான் (இவையாவற்றையும்) நன்கறிவான்; நீங்களோ அறியமாட்டீர்கள்.

67. இப்ராஹீம் யூதராக இருக்கவில்லை; கிறிஸ்தவராகவும் இல்லை. எனினும், அவர் ஹனீஃபாக் (அசத்திய மார்க்கங்கள் அனைத்தை விட்டும் நீங்கி சத்திய மார்க்கத்தின்பால் சார்ந்தவராக), முஸ்லிமாக (அல்லாஹ்வுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவராக) இருந்தார்; மேலும், அவர் இணைவைப்போரில் (உள்ளவராகவும்) இருக்கவில்லை.

68. நிச்சயமாக மனிதர்களில் இப்ராஹீமுக்கு மிக்க நெருங்கியவர் (எவர் என்றால்) அவரைப்பின்பற்றியோரும், இந்த நபியும், (இவரை) விசுவாசங் கொண்டார்களே அவர்களும் ஆவர்; இன்னும் அல்லாஹ் விசுவாசிகளின் பாதுகாவலன்.

69. வேதத்தையுடையோர்களில் ஒரு கூட்டத்தார் உங்களை வழி கெடுத்துவிடவேண்டுமே என்று விரும்புகின்றார்கள்; அவர்கள் தங்களையே தவிர (உங்களை) வழி கெடுத்துவிடவும் முடியாது; (இதனை) அவர்கள் உணர்ந்துகொள்வதுமில்லை.

70. "வேதத்தையுடையோர்களே! (பல அத்தாட்சிகளைக்) கண்டுகாக்க கண்டவர்களாக நீங்கள் இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை ஏன் நிராகரிக்கின்றீர்கள்?"

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْسُونَهُ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ^(١) وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ اإِنْمُو بِالَّذِي
أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَكُفُّواْ اآخِرَهُ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ^(٢) وَلَا تَتُومِنُواْ اإِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ اإِنَّ اهُدًى
هُدًى اَللّٰهُ اَن يُّؤْتِيَ اَحَدًا مِّثْلَ مَا أُوتَيْتُمْ اَوْ يُحَاجُّوْكُمْ
عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ اإِنَّ اَفْضَلَ بِيَدِ اَللّٰهِ يُّؤْتِيهِ مَن يُّشَآءُ
وَ اَللّٰهُ وَاَسْعُ عَلِيمٌ^(٣) يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَن يُّشَآءُ وَ اَللّٰهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ^(٤) وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن اِنْ تَأْمَنَهُ
يَقْتُلُ اَوْ يُؤْذِيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن اِنْ تَأْمَنَهُ بَدِيْنًا رَّ
يُّؤْذِيْكَ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِى الْاُمَمِيْنَ سَبِيْلٌ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اَللّٰهِ اَلْكَذِبُ وَ
هُمْ يَعْلَمُوْنَ^(٥) بَلَى مَن اَوْفَى بِعَهْدِهِ وَاتَّقَى فَاِنَّ اَللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِيْنَ^(٦) اِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اَللّٰهِ وَاَيْْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيْلًا اُوْلٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ وَلَا يَكْلَهُمُ اَللّٰهُ وَلَا
يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ^(٧)

71. "வேதத்தையுடையோர்களே! சத்தியத்தை அசத்தியத்துடன் ஏன் கலந்துவிடுகிறீர்கள்? இன்னும், நீங்கள் (நன்கு) அறிந்து கொண்டே மெய்யை (ஏன்) மறைக்கின்றீர்கள்?"

72. வேதத்தையுடையவர்களில் ஒரு கூட்டத்தினர் (தங்கள் இனத்தாரை நோக்கி) "நீங்கள் விசுவாசங் கொண்டவர்களுக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (இவ்வேதத்தை) பகலின் துவக்கத்தில் (காலையில்) விசுவாசித்து, அதன் முடிவில் (மாலை)யில், அதனை நிராகரித்து விடுங்கள்; (இதனால் விசுவாசங் கொண்ட) அவர்களும் (குழப்பமடைந்து தங்கள் விசுவாசத்திலிருந்து) திரும்பிவிடக் கூடும்" எனவும் கூறுகின்றனர்.

73. மேலும், "உங்கள் மார்க்கத்தைப் பின்பற்றியவர்களைத் தவிர (மற்றெவரையும்) நீங்கள் நம்பாதீர்கள்" (என்றும் கூறுகின்றனர்; இதற்கு நபியே! நீர் கூறுவீராக: நிச்சயமாக நேர்வழி (யானது) அல்லாஹ்வின் நேர்வழியே) யாகும்; (அன்றி, அவர்கள் தங்கள் இனத்தாரை நோக்கி) "நீங்கள் கொடுக்கப்பட்ட (வேதத்தைப்) போன்று வேறொருவர் கொடுக்கப்படுவார் என்பதையோ அல்லது அவர்கள், உங்கள் இரட்சகன் முன்பாக வாதிப்பார்கள் (அல்லது உங்களை வெற்றி கொள்வார்கள்) என்பதையோ (நம்பாதீர்கள்!)" என்றும் கூறுகின்றனர்; அதற்கு நபியே! நீர் கூறுவீராக: (பெரும் பாக்கியமெனும்) பேரருள் நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் கையில் தான் இருக்கின்றது; அதனை அவன் நாடியவர்களுக்கே கொடுக்கின்றான்; இன்னும், அல்லாஹ் விசாலமானவன், (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்.

74. (அல்லாஹ்வாகிய) அவன், தான் நாடியவர்களைத் தன் அருளுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்கிறான்; இன்னும், அல்லாஹ் மகத்தான பேரருளுடையவன்.

75. (நபியே!) வேதத்தையுடையோரில் சிலர் இருக்கிறார்கள்; நீர் அவரிடம் ஒரு (பொரு)குவியலையே நம்பி ஒப்படைத்த போதிலும், (யாதொரு குறைவுமின்றி) அதை உம்மிடம் திரும்பச் செலுத்தி விடுவார்; இன்னும் அவர்களில் சிலர் இருக்கிறார்கள்; அவரிடம் ஒரு தங்க நாணயத்தை நம்பி ஒப்படைத்த போதிலும் நீர் அவரிடம் (வம்பு செய்து) தொடர்ந்து நின்றிருந்தாலே தவிர, அதை உமக்குத் திரும்பச் செலுத்த மாட்டார். இது, "பாமரர்கள் விஷயத்தில் (நாம் என்ன செய்தபோதிலும் அதற்காக) நம்மைக் குற்றம்) பிடிக்க வழியில்லை" என்று, அவர்கள் (பகிரங்கமாகக்) கூறுகின்ற காரணத்தினாலாகும்; அவர்கள் அறிந்துகொண்டே (தங்களைக் குற்றம் பிடிக்கமாட்டான் என்று) அல்லாஹ்வின்மீது பொய்யையும் கூறுகின்றனர்.

76. ஏன் இல்லை! எவர் தம் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றி, (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்தும் நடக்கிறாரோ அப்போது (அவர்தான் குற்றம் பிடிக்கப் படமாட்டார்.) நிச்சயமாக, அல்லாஹ் (இத்தகைய) பயபக்தியுடையவர்களை நேசிக்கின்றான்.

77. நிச்சயமாக அல்லாஹ்விடத்தில் செய்த வாக்குறுதிக்கும், தங்கள் சத்தியங்களுக்கும் பகரமாக சொற்பக் கிரயத்தை வாங்குகின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு மறுமையில் நிச்சயமாக யாதொரு (நற்பாக்கியமுமில்லை; அல்லாஹ் (மறுமை நாளில்) அவர்களுடன் (விரும்பிப்) பேசவுமாட்டான்; (அன்புடன்) அவர்களை மறுமை நாளில் பார்க்கவுமாட்டான்; அவர்களைத் தூய்மைப் படுத்தவுமாட்டான்; மேலும், அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُونِ السِّنَّةَ الَّتِي بَالِ الْكُذِبِ لِيَتَحَسَّبُوهُ
 مِنَ الْكُذِبِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ
 اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَ
 هُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
 وَالْحُكْمَ وَالنَّبُوءَةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
 وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٥٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا
 الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَاءَ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ
 أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا
 آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ
 لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ
 عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ
 مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٦١﴾ فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَغَيْرِ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلََّ أَسْلَمَ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٦٣﴾

78. நிச்சயமாக அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் — அவர்கள் வேதத்தைக் கொண்டு — ஒதும்போது அத்துடன் பல வாக்கியங்களைக் கலந்து அதுவும் வேதத்திலுள்ள துதான் என நீங்கள் எண்ணிக் கொள்ளும் பொருட்டு தங்கள் நாவுகளைச் சாய்த்துக் கொள்கின்றனர்; அது வேதத்தில் உள்ளதும் அல்ல; அன்றியும் அவர்கள், அது அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ளது என்றும் கூறுகின்றனர்; அது அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ளது அல்ல; இன்னும் அவர்கள் நன்கறிந்தவர்களாக, அல்லாஹ்வின்மீது (இவ்வாறு) பொய்யைக் கூறுகின்றனர்.

79. எந்த ஒரு மனிதருக்கும், வேதத்தையும், ஞானத்தையும், நபித்துவத்தையும் அல்லாஹ் அவருக்குக் கொடுத்திருக்க, பின்னர் அவர், மனிதர்களிடம், "அல்லாஹ்வையன்றி எனக்கே அடியார்களாகி (என்னையே வணங்கி) விடுங்கள்" என்று கூற இயலாது; எனினும், (மனிதர்களிடம்) "நீங்கள் வேதத்தை (மற்றவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டும், கற்றுக் கொண்டும் இருப்பதன் காரணமாக, (அதிலுள்ளவாறு) இரட்சகன் ஒருவனையே வணங்கி அவனைச் சார்ந்த அடியார்களாக ஆகிவிடுங்கள்" (என்றுதான் கூறுவார்).

80. மேலும், "மலக்குகளையும், நபிமார்களையும் (வணக்கத்திற்குரிய தெய்வங்களான) ரப்புகளாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றும், உங்களுக்கு அவர் கட்டளையிட மாட்டார்; (அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே) நீங்கள் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக (முஸ்லிம்களாக) ஆனதன் பின்னர் (அதனை) நிராகரிக்கும்படி உங்களுக்கு அவர் கட்டளையிடுவாரா?

81. மேலும், அல்லாஹ் நபிமார்களிடம்: வாக்குறுதி வாங்கிய சமயத்தில், (அவர்களிடம்) வேதத்தையும், ஞானத்தையும் நான் உங்களுக்குக் கொடுத்து, (இதற்குப்) பின்னர், உங்களிடமுள்ளதை உண்மைப் படுத்தும் ஒரு தூதர் உங்களிடம் வந்தால், அவரை நீங்கள் உண்மையாக விசுவாசித்து, நிச்சயமாக அவருக்கு உதவி செய்வீர்கள் (என்று கூறி, "இதனை" நீங்களும் உறுதிப் படுத்தினீர்களா? இதன்மீது என்னுடைய வாக்குறுதியை எடுத்துக் கொண்டீர்களா?" என்று கேட்டதற்கு, அவர்கள் "நாங்கள் (அதனை) உறுதிப் படுத்துகிறோம்" என்றே கூறினார்கள். ("இதற்கு) நீங்கள் சாட்சியாக இருங்கள்; நானும் உங்களுடன் சாட்சியாளர்களில் உள்ளவனாக இருக்கின்றேன்" என்று கூறினான்.

82. எனவே, இதற்குப் பின்னர் எவ்ரேனும் புறக்கணித்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் தாம்பாவிகள்.

83. அல்லாஹ்வுடைய மார்க்கமல்லாத (வேறு மார்க்கத்)தையா அவர்கள் தேடுகின்றார்கள்? வானங்கள், மற்றும் பூமியில் உள்ளவை, (அவை) விரும்பினாலும், வெறுத்தாலும் அவனுக்கே முழுமையாகக் கீழ்ப்படிந்து (தங்களை ஒப்படைத்து) விட்டன. மேலும், அவனளவிலேயே திரும்பக் கொண்டு வரப்படுவார்கள்.

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَ
 اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰى وَ
 عِيسٰى وَالتَّبٰىيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنُحْنُ
 لَهُ مُسْلِمُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْهُ
 وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾ كَيْفَ يَهْدِى اللّٰهُ قَوْمًا
 كَفَرًا وَاَبْعَدَ اِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوْا اَنَّ الرّٰسُوْلَ حَقٌّ وَجَآءَهُمُ
 الْبَيِّنٰتُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٤﴾ اُولٰٓئِكَ جَزَاؤُهُمْ
 اَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿٢٥﴾
 خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَخَفُّ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿٢٦﴾
 اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ اَبْعَدْ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
 غَفُوْرٌ رّٰحِيْمٌ ﴿٢٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاَبْعَدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ
 اَزْدَادُوْا كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰلُوْنَ ﴿٢٨﴾
 اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُّقْبَلَ
 مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلُّ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوْ اَفْتَدٰى بِهٖ
 اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٩﴾

84. "அல்லாஹ்வையும், நம்மீது இறக்கி வைக்கப் பட்டதையும், இன்னும், இப்நாஹீம், இஸ்மாயீல், இஸ்ஹாக், யஃகூப் ஆகியவர்கள் மீதும், அவர்கள் சந்ததிகள் மீதும் இறக்கி வைக்கப்பட்டவைகளையும், மூஸாவுக்கும், ஈஸாவுக்கும், நபிமார் களுக்கும் அவர்கள் இரட்சகனால் கொடுக்கப் பட்டவைகளையும் நாம் விசுவாசிக்கிறோம். அவர்களில் எவருக்குமிடையில் நாம் (பிரித்து) வேற்றுமை பாராட்ட மாட்டோம்; அல்லாஹ் ஒருவனுக்கே நாங்கள் (முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்கள்." என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

85. "இன்னும் இஸ்லாம் அல்லாததை மார்க்கமாக எவராவது தேடினால், அப்பொழுது அவரிடமிருந்து (அது) அங்கீகரிக்கப்பட வேமாட்டாது; மேலும் மறுமையில், அவர் நஷ்டமடைந்தோரில் இருப்பார்."

86. தங்களுடைய விசுவாசத்திற்குப் பின்னர், நிராகரித்து விட்ட ஒரு சமூகத்தினருக்கு அல்லாஹ் எவ்வாறு நேர் வழிகாட்டுவான்? நிச்சயமாக (அல்லாஹ்வுடைய) தூதர் உண்மையானவர் என்றும் அவர்கள் சாட்சியமும் கூறினர்; அவர்களுக்குத் தெளிவான அத்தாட்சிகளும் வந்திருந்தன; அல்லாஹ் (இத்தகைய) அநியாயக்கார சமூகத்தாரை நேரான வழியில் செலுத்த மாட்டான்.

87. அத்தகையோர் — அவர்களுக்குரிய கூலி, நிச்சயமாக அல்லாஹ், மலக்குகள், மனிதர்கள் (ஆகிய) யாவருடைய சாபம் அவர்கள் மீது உண்டு என்பதுதான்.

88. (இச்சாபத்)திலேயே அவர்கள் நிரந்தரமாக (நிலைத்து) இருப்பவர்கள்; அவர்களை விட்டும் வேதனை இலேசாக்கப்படவுமாட்டாது; (வேதனை செய்யப்படுவதிலிருந்து) அவர்கள் கால அவகாசம் கொடுக்கப்படவு மாட்டார்கள்—

89. அதன்பின்னர் பச்சாதாபப்பட்டு, (பாவங்களிலிருந்து விலகி) தங்களை சீர்திருத்திக் கொண்டார்களே அத்தகையோரைத் தவிர — (அல்லாஹ் அவர்களை மன்னித்துவிடுவான். ஏனென்றால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

90. நிச்சயமாக, தங்களுடைய விசுவாசத்திற்குப்பின்னர் நிராகரித்து, மேலும் நிராகரிப்பை அதிகமாக்கிக் கொண்டார்களே அத்தகையோர் — அவர்களுடைய தவ்பா (மன்னிப்புக்கோருதல்) அங்கீகரிக்கப்பட வேமாட்டாது; மேலும், அவர்கள் தாம் (முற்றிலும்) வழிகெட்டவர்கள்.

91. நிச்சயமாக நிராகரித்து, (அந்நிராகரிப்பிலிருந்து மீளாது) நிராகரித்தவர்களாகவே இறந்தும்விடுகின்றனரே அத்தகையோர் — பொன்னால் இப்பூமி நிறைய உள்ளதை அதனைத்தன் குற்றம் மன்னிக்கப்படுவதற்கு) ஈடாக அவர் கொடுத்த போதிலும், (அது) அவர்களில் எவரிடமிருந்தும் அங்கீகரிக்கப்பட வேமாட்டாது; அத்தகையோருக்கே துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு; அவர்களுக்கு உதவி செய்வோரும் (எவரும்) இல்லை.

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا
مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِّبَنِي
إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٨﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۖ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٩﴾ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ
لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا
إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ
مِنْ اسْتِطَاعَةٍ ۖ إِلَيْهِ سُبُلُهُ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ
شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ ۚ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا
مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

92. (தர்மம் செய்தால்) நீங்கள் விரும்புகின்றவற்றிலிருந்து நீங்கள் செலவு செய்யாதவரையில், நீங்கள் நன்மையை அடையவே மாட்டீர்கள்; நீங்கள் எதைச் செலவு செய்தபோதிலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், அதனை நன்கறிந்தவன்.

93. தவ்றாத் இறக்கப்படுவதற்கு முன்னர், இஸ்ராயீல் (எனும் யாஃகூப்) தன் மீது விலக்கிக் கொண்டதைத் தவிர, எல்லா உணவுகளும் இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டதாக இருந்தது (ஆகவே, இதற்கு மாறாகக் கூறும் யூதர்களிடம், நபியே! நீர் கூறுவீராக : "நீங்கள் உண்மை சொல்பவர்களாக இருந்தால், தவ்றாத்தைக் கொண்டு வந்து அதனை ஒதுங்கள்" (அதன் மூலம் உண்மை தெளிவாகும்).

94. எனவே, இதற்குப் பின்னரும், எவரேனும் அல்லாஹ்வின்மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்தால், அவர்கள்தாம் அநியாயக்காரர்களாவார்கள்.

95. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: (இவைகளைப் பற்றி) அல்லாஹ் உண்மையே கூறியுள்ளான்; ஆகவே, (விசுவாசிகளே! இவர்களைப் புறக்கணித்து விட்டு) சத்தியவழியைச் சார்ந்தவரான இப்ராஹீமுடைய மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுங்கள்; அவர் இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரில் (ஒருவராக) இருக்கவில்லை.

96. (இவ்வுலகில், அல்லாஹ்வை வணங்குவதற்கென) மனிதர்களுக்கு வைக்கப்பட்ட முதல் வீடு நிச்சயமாக பக்கா (மக்கா)வில் இருப்பது தான்; பரக்கத்துச் செய்யப்பட்டதாக (அதில் நன்மைகள் பன்மடங்காக்கப்பட்டதாக)வும், அகிலத்தார்க்கு நேர் வழியாகவும் இருக்கின்றது.

97. அதில் தெளிவான அத்தாட்சிகளும், இப்ராஹீம் (தொழுகைக்காக) நின்ற இடமான 'மகாம இப்ராஹீ' மும் இருக்கின்றது; மேலும் எவர் அதில் நுழைகின்றாரோ அவர், (அபயம் பெற்று) அச்சமற்றவராகி விடுகின்றார்; (ஆகவே) எவர்கள் அங்கு யாத்திரை செல்லச் சக்தியுடையவர்களாக இருக்கின்றார்களோ, அத்தகைய மனிதர்கள் மீது, அல்லாஹ்வுக்காக (அங்கு சென்று அவ்)வீட்டை ஹஜ்ஜுச் செய்வது கடமையாகும்; எவரேனும் (இதை) நிராகரித்தால் அப்போது, (அதனால் அல்லாஹ்வுக்கு ஒன்றும் குறைந்து விடுவதில்லை. ஏனென்றால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அகிலத்தார் அனைவரை விட்டும் தேவையற்றவன்.

98. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "வேதத்தையுடையவர்களே! அல்லாஹ்வின் வசனங்களை நீங்கள் ஏன் நிராகரிக்கின்றீர்கள்? அல்லாஹ்வோ நீங்கள் செய்பவற்றிற்கு சாட்சியாக (நேருக்கு நேர் பார்ப்பவனாக) இருக்கின்றான்.

99. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "வேதத்தையுடையவர்களே! அல்லாஹ்வின் பாதையிலிருந்து விசுவாசிகளை ஏன் தடை செய்கின்றீர்கள்? (அது உண்மைதான் என்று) நீங்கள் சாட்சியம் கூறிக்கொண்டே அதனைக் கோணலாக்கத் தேடுகின்றீர்கள்; இன்னும் நீங்கள் செய்பவைகளைப் பற்றி அல்லாஹ் பராமுகமானவனல்லன்"

100. விசுவாசங்கொண்டோரே! வேதங்கொடுக்கப்பட்டோரில் (உள்ள) ஒரு பிரிவினருக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து நடந்தால், உங்களுடைய விசுவாசத்திற்குப் பின்னரும் நிராகரிப்போராக உங்களை அவர்கள் திருப்பி விடுவார்கள்.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ
وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ١٠١ بَايَٰهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَتَوَشَّنَ إِلَّا وَأَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ١٠٢ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ
بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمُ
مِّنْهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٠٣ وَلَتَكُنْ
مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَّدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٠٤ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٠٥ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا
الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ آيَمَانِكُمْ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ١٠٦ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ
فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ١٠٧ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ١٠٨

101. இன்னும், நீங்கள் அல்லாஹ்வின் வசனங்கள் உங்களுக்கு ஒதிக்காண்பிக்கப் பட்டிருக்க; உங்களுக்கு மத்தியில் அவனுடைய தூதரும் இருக்க, நீங்கள் எவ்வாறு நிராகரிப்பீர்கள்? இன்னும், எவர் அல்லாஹ்வை (அவனது மார்க்கத்தை)ப் பலமாகப் பற்றிக் கொள்கின்றாரோ அப்போது அவர், திட்டமாக நேரான பாதையில் செலுத்தப்பட்டு விட்டார்.

102. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை அவனைப் பயப்பட்டு வேண்டிய முறைப்படி பயப்படுங்கள்; மேலும் நிச்சயமாக (முற்றிலும்) அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த முஸ்லிம்களாகவே தவிர நீங்கள் இறந்துவிட வேண்டாம்.

103. மேலும், நீங்கள் யாவரும் (ஒன்று சேர்ந்து) அல்லாஹ்வுடைய (வேதமாகிய) கயிற்பைப் பலமாகப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்; (உங்களுக்குள் கருத்துவேறுபட்டு, நீங்கள் பிரிந்துவிட வேண்டாம்; மேலும், உங்கள் மீது அல்லாஹ் புரிந்திருக்கும் அருளை நினைத்துப்பாருங்கள்; நீங்கள் ஒருவர் மற்றவருக்கு விரோதிகளாக இருந்த சமயத்தில், அவன் உங்கள் இதயங்களுக்கிடையே அன்புப் பிணைப்பை உண்டாக்கினான்; ஆகவே, அவனுடைய பேரருளால் நீங்கள் சகோதரர்களாகிவிட்டீர்கள். (அதற்கு முன்னர்) நீங்கள் நரக நெருப்புக்குழியின் விளிம்பின் மீதிருந்தீர்கள்; அதிலிருந்தும் அவன் உங்களை ஈடேற்ச்செய்தான். நீங்கள் நேர்வழி பெறுவதற்காக அல்லாஹ் தன் வசனங்களை உங்களுக்கு இவ்வாறு தெளிவுபடுத்துகின்றான்.

104. இன்னும், (விசுவாசங்கொண்டோரே!) உங்களில் ஒரு கூட்டத்தார் - அவர்கள் (மனிதர்களை) நன்மையின் பால் அழைக்கின்றவர்களாகவும், நல்வழைக்கொண்டு (மக்களை) ஏவுகின்றவர்களாகவும், தீய செயல்களிலிருந்து (அவர்களை) விலக்குகின்றவர்களாகவும் இருக்கட்டும்; அவர்களே தாம் வெற்றிபெற்றோர்.

105. மேலும், தங்களிடம் தெளிவான சான்றுகள் வந்ததன் பின்னரும் தங்களுக்குள் பிரிவை உண்டாக்கிக்கொண்டு, (கருத்து) வேறுபட்டுப் போனார்களே அத்தகையோரைப்போல நீங்களும் ஆகிவிட வேண்டாம்; அத்தகையோருக்குத்தான் (மறுமையில்) மகத்தான வேதனையுமுண்டு.

106. சிலமுகங்கள் (மலர்ச்சியால் பிரகாசமுள்ள) வெண்மையாகவும், சிலமுகங்கள் (துக்கத்தால்) கறுத்து (வாடிய) மிருக்கும் நாளில் (அவர்களுக்கு மகத்தான வேதனை உண்டு) ஆகவே, எவர்களுடைய முகங்கள் கறுத்து, (வாடி) இருக்கின்றனவோ, (அவர்களிடம்,) "நீங்கள் விசுவாசங்கொண்டபின் (அதனை) நிராகரித்து விட்டீர்களா? ஆகவே, நீங்கள் நிராகரித்துக்கொண்டிருந்ததன் காரணமாக (நரக) வேதனையைச் சுவையுங்கள்" (என்று கூறப்படும்).

107. இன்னும், எவர்களுடைய முகங்கள் (மலர்ச்சியால் பிரகாசமுள்ள) வெண்மையாக இருக்கின்றனவோ அவர்கள், அல்லாஹ்வின் அருளில் இருப்பார்கள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

108. (நபியே!) இவை அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களாகும்; உண்மையைக் கொண்டுள்ள அவற்றை நாம் உமக்கு ஒதிக்காண்பிக்கின்றோம். மேலும், அல்லாஹ் அகிலத்தார்க்கு அநீதியை (ச்செய்ய) நாடமாட்டான்.

وَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِلٰى اللّٰهِ تُرْجَعُ
 الْاُمُورُ ﴿٩٩﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَوْ
 اَمَّنْ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهْمُ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَاَنْتُمْ
 الْفٰسِقُونَ ﴿١٠٠﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ اِلَّا اَذًى وَاِنْ يُقَاتِلُوْكُمْ يُؤَلُّوْكُمْ
 الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَنْصُرُوْنَ ﴿١٠١﴾ ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةَ اَيْنَ مَا
 تُقِفُوْا اِلَّا لِحَبْلِ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلِ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُ وِبْغَضِبِ
 مِّنَ اللّٰهِ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا
 يَكْفُرُوْنَ بِآيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ
 بِمَا عَصَوْا وَاُكُنُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿١٠٢﴾ لَيْسُوْا سَوَآءً مِّنْ اَهْلِ
 الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قٰئِمَةٌ يَّتَتَلَوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِنَاءَ اللَّيْلِ وَ
 هُمْ يَسْجُدُوْنَ ﴿١٠٣﴾ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَ
 يَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُوْنَ
 فِي الْخَيْرٰتِ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٠٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوْا
 مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوْهُ وَاَللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿١٠٥﴾

109. வானங்களில் உள்ளவையும், பூமியில் உள்ளவையும், அல்லாஹ்வுக்கே உரியன; (இவை சம்பந்தமான) சகல காரியங்களும் அல்லாஹ்விடமே மீட்டுக் கொண்டு வரப்படும்.

110. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) மனிதர்களுக்காக தோற்றுவிக்கப்பட்ட (சமுதாயத்தார்களிலெல்லாம்) மிக்க மேன்மையான சமுதாயமாக நீங்கள் இருக்கிறீர்கள்; (ஏனெனில்) நன்மையான காரியங்களை நீங்கள் ஏவுகிறீர்கள்; தீமையை விட்டும் (அவர்களை) நீங்கள் விலக்குகிறீர்கள்; மேலும், நீங்கள் அல்லாஹ்வை விசுவாசிக்கின்றீர்கள். மேலும் (இவ்வாறே) வேதத்தையுடையவர்களும் விசுவாசித்து நடந்தால், அது அவர்களுக்கு நன்மையாக இருந்திருக்கும்; விசுவாசிப்போரும் அவர்களில்சிலர் இருக்கின்றனர்; இன்னும், அவர்களில் அதிகமானவர்கள், (அல்லாஹ்வின் கட்டளையை மீறும்) பாவிகளாவர்.

111. (விசுவாசிகளே! இத்தகையோர்) உங்களுக்குச் சிறிது தொல்லையிழைப்பதைத் தவிர (அதிகமாக) உங்களுக்கு (ஏதும்) தீங்கு செய்துவிடவே முடியாது; மேலும், உங்களுடன் அவர்கள் யுத்தம் புரிய முற்பட்டாலோ, அவர்கள் உங்களுக்குப் புறங்காட்டியே ஓடுவார்கள்; பின்னர் அவர்கள் (எவராலும்) உதவி செய்யப்படமாட்டார்கள்.

112. அவர்கள் எங்கு காணப்பட்ட போதிலும் அவர்கள் மீது இழிவு விதிக்கப்பட்டு விட்டது; (இவ்வேதமாகிய) அல்லாஹ்வின் உடன்படிக்கையைக் கொண்டும், (விசுவாசங்கொண்ட) மனிதர்கள் (அளிக்கும்) அபயமென்னும் உடன்படிக்கையைக் கொண்டுமேயன்றி (அவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது; மேலும் அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள கோபத்தைக்கொண்டு அவர்கள் திரும்பிவிட்டார்கள்; ஏழ்மையும் அவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்டுவிட்டது; இது(ஏனெனில்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வின் வசனங்களை எப்பொழுதுமே நிராகரித்துக்கொண்டும், நியாயமின்றி நபிமார்களைக் கொலை செய்துகொண்டும் இருந்ததின் காரணத்தினாலாகும். (மேலும்) அது, அவர்கள் மாறு செய்துகொண்டும், வரம்பு மீறிக் கொண்டும் இருந்த காரணத்தினாலாகும்.

113. அவர்கள் (அனைவரும்) சமமானவர்களல்லர். வேதத்தையுடையவர்களில், (நேர் வழியில்) நிற்கும் ஒரு கூட்டத்தினர் இருக்கின்றனர்; அவர்கள் இரவுக் காலங்களில் சிரம் பணிந்தவர்களாக (தொழுவவர்களாக) அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை ஒதுகின்றனர்.

114. அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் அவர்கள் விசுவாசிக்கின்றனர்; இன்னும் நன்மையைக் கொண்டும் (மனிதர்களை) ஏவுகின்றனர்; தீமையை விட்டும் தடுக்கின்றனர்; இன்னும், நன்மையானவற்றில் விரை(ந்தும் செல்)கின்றனர்; மேலும் இவர்கள் நல்லோர்களில் உள்ளோராவர்.

115. இவர்கள் எந்த நன்மையைச் செய்தபோதிலும், (அதற்காக நற்கூலி பெறுவதை) மறுக்கப்படமாட்டார்கள்; (இத்தகைய) பயபக்தியுடையோரை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾
 مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
 صُرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا
 ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 لَا تَتَّخِذُوا بَاطِلَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْتِيَنَّكُمْ خَبْرٌ لَكُمْ وَدُومًا
 عَنْتُمْ قَدْ بَدَأَ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صدورُهُمْ
 أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٩﴾ هَلَا نَتَمُ أَوْلَاءُ
 تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا الْقُومُ
 قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَظِيمَكُمْ أَلَا نَمْلِكُ مِنَ الْغَيْظِ
 قُلْ مَوْتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٠﴾ إِنْ
 تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تَصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَنْفِرُوا
 بِهَا وَإِنْ تَصِبُوا وَاتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ
 اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٢١﴾ وَإِذَا غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ
 تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

116. நிச்சயமாக நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் — அவர்களுடைய செல்வங்களும், அவர்களுடைய மக்களும், அல்லாஹ்வின்னுடைய வேதனையிலிருந்து அவர்களை விட்டு எந்த ஒன்றையும் தேவையுறச் செய்யாது. மேலும், அவர்கள் நரகவாசிகள் தாம்; அதில் நிரந்தரமாக அவர்கள் (தங்கி)இருப்பவர்கள்.

117. இவ்வுலக வாழ்க்கையில் (இஸ்லாத்திற்கு விரோதமாக) அவர்கள் செலவு செய்யும் பொருளின் உதாரணம்: ஒரு காற்றைப் போல் இருக்கின்றது. அதில் கடுமையான குளிர் இருக்கிறது; தமக்குத் தாமே அநியாயமிழைத்துக்கொண்ட ஒரு கூட்டத்தாரின் பயிரில் பட்டு அப்போது அதனை அது அழித்துவிடுகிறது. அல்லாஹ்வோ அவர்களுக்கு அநியாயமிழைத்துவிடவில்லை; எனினும், இவர்கள் தமக்குத் தாமே அநியாயமிழைத்துக் கொள்கின்றனர்.

118. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்கள் இனத்தவர்(களையன்றி) (மற்றவர்களை) உங்களுடைய அந்தரங்கச் செய்திகளை அறிபவர்களாக நீங்கள் ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள்; (ஏனென்றால்) அவர்கள் உங்களுக்குத் தீங்கிழைப்பதில் ஒரு சிறிதும் குறைவு செய்வதில்லை; மேலும், நீங்கள் துன்புறுவதை அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்; அவர்களுடைய வாய்ச் சொற்களிலிருந்தே (அவர்களுடைய) கடுமையான வெறுப்பு திட்டமாக வெளிப்பட்டுவிட்டது; (உங்களைப்பற்றி) அவர்களுடைய நெஞ்சங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பவையோ மிகப்பெரிதாகும். நீங்கள் விளங்கிக் கொள்பவர்களாக இருந்தால், நிச்சயமாக நாம், (அவர்களுடைய) அடையாளங்களை உங்களுக்குத் தெளிவாக்கி விட்டோம்;

119. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) தெரிந்து கொள்ளுங்கள்! நீங்கள் அவர்களை நேசிக்கிறீர்கள்; அவர்களோ, உங்களை நேசிப்பதில்லை. நீங்கள் வேதங்கள் யாவற்றையும் விசுவாசிக்கிறீர்கள்; இன்னும், அவர்கள் உங்களைச் சந்தித்தால், "நாங்கள் விசுவாசிக்கிறோம்" என்று கூறுகின்றனர்; இன்னும் (உங்களிலிருந்து விலகி) அவர்கள் தனித்துவிட்டாலோ, (உங்கள் மீதுள்ள) ஆத்திரத்தினால் (தங்கள் கை) விரல்களின் நுனிகளை கடித்துக் கொள்கின்றனர்; ஆகவே, (நபியே! அவர்களிடம், நீர் கூறுவீராக: "உங்கள் ஆத்திரத்திலேயே நீங்கள் இறந்து விடுங்கள் ! நிச்சயமாக அல்லாஹ், (உங்கள்) நெஞ்சங்களில் உள்ளவற்றை நன்கறிகின்றவன்".

120. உங்களுக்கு யாதொரு நன்மை ஏற்படின், (அது) அவர்களை வருந்தச் செய்கின்றது; உங்களுக்கு யாதொரு தீங்கு ஏற்பட்டாலோ, அதற்காக அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்; ஆகவே, நீங்கள் பொறுமையுடனிருந்து (அல்லாஹ்வை) பயந்தும் கொள்வீர்களாயின் அவர்களுடைய சூழ்ச்சி உங்களுக்கு யாதொரு தீங்கையும் விளைவித்துவிடாது. (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்கள் செய்பவற்றைச் சூழ்ந்து அறிகிறவன்.

121. (நபியே!) நீர் உம் குடும்பத்திலிருந்து அதிகாலையில் புறப்பட்டுச் சென்று விசுவாசங்கொண்டவர்களை, (உஹத் யுத்த களத்தில்) போருக்காக (அவரவருக்குரிய) இடங்களில் அமர்த்தி (ஒழுங்கு படுத்தி)க்கொண்டிருந்ததை (நினைத்துப் பார்ப்பீராக! யாவற்றையும்) அல்லாஹ், செவியுறுகிறவன் ; (உங்கள் இதயங்களில் இருப்பவற்றை) நன்கறிகின்றவன்.

إِذْ هَمَّتْ طَآئِفَتَيْنِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى
 اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَانْتَحَمُ
 أَذِلَّةٌ فَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ
 أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
 مُنْزَلِينَ ﴿٧٤﴾ بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَاتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ
 هَذَا يُبَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿٧٥﴾
 وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا
 النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٧٦﴾ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَآئِبِينَ ﴿٧٧﴾ لَيْسَ لَكَ
 مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٧٨﴾
 وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
 يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا
 اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٨٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ
 لِلْكَافِرِينَ ﴿٨١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٨٢﴾

الزيم

عنه

122. (அந்த யுத்தத்தில்) உங்களிலிருந்து இரு பிரிவினர் தைரியம் இழந்து ("உஹத் என்னும் யுத்த களத்தை விட்டுச் சென்று) விடலாமா என்று நாடிய சமயத்தில் (போர்க்களத்தில் அவர்களை அமர்த்திக் கொண்டிருந்தீர்) மேலும், அல்லாஹ் அவ்விருசாராருக்கும் உதவியானான்; இன்னும், அல்லாஹ்வின் மீதே விசுவாசிகள் (தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கவும்.

123. பதில் (நடந்த யுத்தத்தில்) நீங்கள் எண்ணிக்கையிலும், ஆயுதத பலத்திலும் மிகக் குறைந்தவர்களாகயிருந்த சமயத்தில், நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு உதவிசெய்தான்; ஆகவே, நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக அல்லாஹ்வுக்கு பயந்து நடந்து கொள்ளுங்கள்.

124. (நபியே!) விசுவாசங்கொண்டோரிடம், " (வானத்திலிருந்து) இறக்கி வைக்கப்பட்ட மூவாயிரம் மலக்குகளைக் கொண்டு, உங்கள் இரட்சகன் உங்களுக்கு உதவி செய்வது உங்களுக்குப் போதாதா?" என்று நீர் கூறியதையும் நினைவு கூர்வீராக!

125. "ஆம்; நீங்கள் பொறுமையுடனிருந்து, (அல்லாஹ்வுக்கு) பயந்தும் கொள்வீர்களானால், அந்நேரத்திலேயே உங்களிடம் (உங்களைத் தாக்க) அவர்கள் வந்த போதிலும், (மூவாயிரமென்ன?) போர்க்குறிகள் கொண்டவர்களான மலக்குகளில் ஐயாயிரத்தைக் கொண்டு உங்கள் இரட்சகன் உங்களுக்கு உதவி செய்வான்."

126. உங்களுக்கு ஒரு நன்மாராயமாகவும், இதைக் கொண்டு உங்களுடைய இதயங்கள் திருப்தியடைவதற்காகவுமே தவிர அல்லாஹ் இதை ஆக்கவில்லை. இன்னும் மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன் ஆகிய அல்லாஹ்விடமிருந்தே தவிர, இவ்வுதவி (உங்களுக்கு) இல்லை.

127. (அவன் உங்களுக்கு இவ்வுதவி புரிந்ததன் நோக்கம்) நிராகரிப்போரில் ஒரு பகுதியினரை அழித்துவிடுவதற்காக, அல்லது அவர்களைச் சிறுமை படுத்துவதற்காகவேயாகும்; அப்போது அவர்கள் நஷ்டமடைந்தவர்களாக, (ஏமாந்து) திரும்பிச் சென்று விடுவர்.

128. (நபியே!) இக்காரியத்தில் (நாம்கட்டளையிட்டதைத் தவிர) உமக்கு யாதோர் அதிகாரமில்லை; ஒன்று அவன் அவர்களின் தவ்பாவை ஏற்றுக் கொள்ளலாம்; அல்லது அவர்களை வேதனையும் செய்யலாம். அதன்காரணம், நிச்சயமாக அவர்கள் அநியாயக்காரர்களாவர்.

129. வானங்களிலுள்ளவை, மற்றும் பூமியிலுள்ளவை அல்லாஹ்வுக்கே உரியவை; அவன் நாடியவருக்கு மன்னிப்பளிப்பான்; இன்னும் அவன் நாடியவரைத் தண்டிப்பான்; அல்லாஹ்வோ மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

130. விசுவாங்கொண்டோரே! (அசலுக்கு அதிகமாகவும், வட்டிக்கு வட்டியாகவும்) இரட்டிப்பாக்கப்பட்டு பன்மடங்காக்கப் பட்ட நிலையில் வட்டியை எண்ணாதீர்கள்; இன்னும் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (இதனைத் தவிர்த்துக்கொண்டால்) நீங்கள் வெற்றியடைவீர்கள்.

131. இன்னும் (நரக) நெருப்பிற்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; அது எத்தகைய தென்றால் (இரட்சகனுடைய இக்கட்டளையை) நிராகரிப்போருக்காகத் தயார் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

132. அல்லாஹ்வுக்கும், (அவனுடைய) தூதருக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள் (அதனால்) நீங்கள் (அல்லாஹ்வின்) கிருபைக்குள்ளாக்கப்படுவீர்கள்.

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمُوتُ
 وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ
 وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينِ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ
 يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا
 أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ
 اللَّهُ فَمَا لَهُ بَرْدٌ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ
 يَعْلَمُونَ ﴿١٣٣﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَ
 جَنَّةٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ
 الْعَمِلِينَ ﴿١٣٤﴾ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٥﴾ هَذَا
 بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٦﴾ وَلَا تَهِنُوا
 وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٧﴾ إِنْ
 يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ
 الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣٨﴾

133. உங்கள் இரட்சகனின் மன்னிப்பின்பாலும், சுவனபதியின்பாலும் விரைந்து கொள்ளுங்கள்; அதன் அகலமாகிறது வானங்களும், பூமியுமாகும்; அது பயபக்தியுடையவர்களுக்காக (வே) தயார்செய்யப்பட்டுள்ளது.

134. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், செல்வ நிலையிலும், வறுமை நிலையிலும் செலவு செய்து கொண்டிருப்பார்கள்; கோபத்தையும் அடக்கிக்கொள்ளக் கூடியவர்கள்; மனிதர்(களின் குற்றங்களுக்கும் மன்னித்து விடக்கூடியவர்கள்; அல்லாஹ் வோ (இத்தகைய) நன்மை செய்வோரை நேசிக்கின்றான்.

135. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், யாதொரு மானக்கேடான காரியத்தை அவர்கள் செய்து விட்டால், அல்லது (ஏதும் பாவமிழைத்துத்) தங்களுக்குத் தாங்களே அநீதமிழைத்துக் கொண்டால், (உடனே) அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்வார்கள். இன்னும் (அவனிடமே) தங்களுடைய பாவங்களுக்காக மன்னிக்கத்தேடுவார்கள்; (அல்லாஹ்வும் அவர்களை மன்னித்து விடுவான்.) அல்லாஹ்வைத் தவிர, (இத்தகையோரின்) குற்றங்களை மன்னிப்பவனும் யார்? அவர்கள் செய்த (தவறான) காரியத்தை (த் தவறென்று) அவர்கள் அறிந்து கொண்டே (அதில்) நிலைத்திருக்கவு மாட்டார்கள் (உடனே அதிலிருந்து விலகி விடுவார்கள்).

136. அத்தகையோர் - அவர்களுடையகூலி அவர்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து மன்னிப்பு, மற்றும் சுவனபதிகளாகும்; இவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; அவர்கள் அவற்றில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (இத்தகு) காரியங்கள் செய்தோரின் கூலி அதுமிக நல்லது.

137. திட்டமாக உங்களுக்கு முன்னரும் (இத்தகைய) பலவழிமுறைகள் சென்றிருக்கின்றன. ஆகவே, நீங்கள் பூமியில் சுற்றித்திரிந்து (அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களைப்) பொய்யாக்கியோரின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதைப் பாருங்கள்.

138. இது, (பொதுவாக) மனிதர்களுக்கு (உண்மை)விளக்கமாகவும், (குறிப்பாக) பயபக்தியுடையோர்களுக்கு நேர் வழிகாட்டியாகவும், நல்லுபதேசமாகவும் இருக்கிறது.

139. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) நீங்கள் தைரியத்தை இழந்துவிட வேண்டாம்; கவலையும் பட வேண்டாம். (உண்மையாகவே) நீங்கள் விசுவாசங் கொண்டவர்களாக இருந்தால், நீங்கள் தாம் மிக்கமேலானவர்கள்.

140. உங்களுக்கு (உறுதுப்போரில் தோல்வியுற்றுக்) காயம் ஏற்பட்டதென்றால் (அதைப் பற்றி அதைரியமடையாதீர்கள். ஏனென்றால்,) அந்த ஜனங்களுக்கும், இதைப் போன்றே (பதரில் தோல்வியுற்றுக்) காயம் ஏற்பட்டுள்ளது; அந்த (சோதனையான) நாட்களை மனிதர்களுக் கிடையில் மாறி மாறி வரும்படி நாம் செய்கின்றோம். ஏனென்றால், (உங்களில்) உண்மையாகவே விசுவாசங்கொண்டவர்கள் யாரென்று அல்லாஹ் அறி(வித்து விடு)வதற்காகவும், உங்களில் (மார்க்கத்திற்காக உயிரைத் தத்தம் செய்யும் மாபெரும்) தியாகிகளை அவன் எடு(த்தறிவி)ப்பதற்காகவுமே (இவ்வாறு செய்கின்றான்). இன்னும், அநியாயக் காரர்களை அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான்.

وَلَيُمَخِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَدْحَقَ الْكُفْرِينَ ﴿١٣١﴾ أَمْ
 حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَكِنَّا يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
 مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٣٢﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمُوتُونَ الْمَوْتَ مِنْ
 قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٣٣﴾ وَمَا
 مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ
 مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى
 عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٣٤﴾
 وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا مُوَجِّعًا
 مَنْ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِيدُ ثَوَابَ
 الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٣٥﴾ وَكَأَيِّنْ
 مِنْ نَبِيِّ قُتِلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا
 لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا
 وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٣٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ
 قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا
 وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٣٧﴾

141. விசுவாசங்கொண்டிருந்தார்களே அவர்களை அல்லாஹ் பரிசுத்த மாக்குவதற்காகவும், நிராகரிப்போர்களை அழிப்பதற்காகவும் (இவ்வாறு செய்கின்றான்).

142. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) உங்களில் (அல்லாஹ்வுக்காக) யுத்தம் செய்பவர்கள் யார் என்பதை அல்லாஹ் பரிசோதித்து அறியாமலும், இன்னும் (துன்பங்களைப் பொறுமையுடன்) சகித்துக் கொள்பவர்கள் யார், என்பதை அவன் அறியாமலும், நீங்கள் சுவனபதியில் நுழைந்து விடலாமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றீர்களா?

143. மேலும், நீங்கள் மரணத்தை - அதை நீங்கள் சந்திப்பதற்கு முன்னதாக, திட்டமாக ஆசிக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தீர்கள்; ஆகவே (கண்ணுக்கெதிரில்) நீங்கள் கண்டவர்களாக இருக்க, அதை திட்டமாக நீங்கள் பார்த்து விட்டீர்கள். (எனவே, இந்த யுத்தத்தில் ஏன் தயங்குகின்றீர்கள்?)

144. இன்னும், முஹம்மது ஒரு தூதரேயன்றி, (இறக்காமல் இருக்கக்கூடியவர்) இல்லை. அவருக்கு முன்னரும், (இவ்வாறே) தூதர்கள் பலர் திட்டமாகச் சென்றிருக்கின்றனர். அவர் இறந்துவிட்டால் அல்லது கொல்லப்பட்டுவிட்டால் நீங்கள் உங்கள் குதிங்கால்களின் மேல் (புறங்காட்டித்) திரும்பி(ச் சென்று) விடுவீர்களா? (அவ்வாறு) எவரேனும் தனது இரு குதிங்கால்களின் மீது (புறங்காட்டித்) திரும்பி(ச் சென்று) விட்டால், அதனால் அவர் அல்லாஹ்வுக்கு எந்த இடையூறும் செய்யவேமாட்டார். மேலும், நன்றிசெலுத்துவோருக்கு அல்லாஹ் (நற்கூலியைத்) தருவான்.

145. மேலும், எந்த ஆன்மாவுக்கும் ஏற்கனவே (அதற்கு) நேரம்குறிக்கப்பட்ட (அல்லாஹ்வின்) எழுத்துப்படி, அல்லாஹ்வின் கட்டளையைக் கொண்டே தவிர அது மரணிப்பதற்கில்லை. மேலும், எவர் (தன் செயலுக்கு) இவ்வுலகத்தின் நன்மையை நாடுகிறாரோ அவருக்கு, அதிலிருந்தே வழங்குவோம். இன்னும் எவர் மறுமையின் நன்மையை நாடுகிறாரோ அவருக்கு, அதிலிருந்தே வழங்குவோம். நன்றி செலுத்துவோருக்கு நாம் நற்கூலியும் அளிப்போம்.

146. மேலும், எத்தனையோ நபிமார்கள், அவர்களுடன் அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள் கொண்ட அநேகம்பேர் சேர்ந்து (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) யுத்தம் செய்திருக்கின்றனர். ஆனால், அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (யுத்தம் செய்ததனால்) தங்களுக்கு (துன்பங்கள்) ஏற்பட்டவற்றின் காரணமாக, அவர்கள் தைரியமிழந்துவிடவில்லை; பலவீனமடைந்து விடவுமில்லை; (எதிரிகளுக்கு) ஐக்கியப்பட்டுவிடவுமில்லை. மேலும், (இவ்வாறு துன்பங்களைச் சகித்துக் கொள்ளும்) பொறுமையாளர்களை அல்லாஹ் நேசிக்கின்றான்.

147. (இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில், அவர்கள் தங்கள் இரட்சனிடம்) "எங்கள் இரட்சகனே! எங்கள் பாவங்களையும், எங்கள் செயல்களில் நாங்கள் வரம்புமீறிய (குற்றத்)தையும் நீ எங்களுக்கு மன்னிப்பாயாக! எங்கள் பாதங்களை (யுத்தத்தில் நழுவாது) நீ உறுதிப்படுத்தியும் வைப்பாயாக! (உன்னை) நிராகரிக்கும் சமுதாயத்தினர்க்கு எதிராக (வெற்றி கொள்ள) நீ எங்களுக்கு உதவியும் புரிவாயாக!" என்று அவர்கள் (பிரார்த்தித்துக்) கூறியதைத் தவிர (வேறொன்றும்) அவர்களின் கூற்றாக இருக்கவில்லை.

قَاتِلْهُمْ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنِ ثَوَابِ الْآخِرَةِ ۖ
 وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن
 تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا وَيُرَدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا
 خَاسِرِينَ ﴿١٣٩﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٤٠﴾
 سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا
 بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ وَ
 بَشِّرْ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٤١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ
 إِذْ تَحْسَبُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ
 فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّنْ بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا تُحِبُّونَ ۖ
 مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۖ
 ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۖ وَ
 اللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٢﴾ إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا
 تَلُونَ عَلَى أَحَدٍ ۖ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ
 فَأَتَابَكُمْ غَمًّا بُغِمَ لَكُمْ لِكَيْ لَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ
 وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۖ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٣﴾

148. ஆதலால், அல்லாஹ் அவர்களுக்கு இவ்வுலகத்தின் நன்மையையும், மறுமையின் நன்மையில் அழகானதையும் கொடுத்தான். இன்னும் அல்லாஹ் (இத்தகைய) நற்கருமங்கள் செய்வோரை நேசிக்கின்றான்.

149. விசுவாசங்கொண்டோரே! (அல்லாஹ்வை) நிராகரிப்போருக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து நடந்தால் அவர்கள் உங்களை (உங்கள் விசுவாசத்திலிருந்து நீங்கள் விலகி) குதிங்கால்களின் மீது (பின் செல்லும்படி) திருப்பிவிடுவார்கள்; அதனால் நீங்கள் நஷ்டமடைந்தவர்களாகத் திரும்பிவிடுவீர்கள்.

150. (இவர்கள்) அல்ல. அல்லாஹ்(தான்) உங்கள் பாதுகாவலன். இன்னும், அவனே உதவி செய்வோரில் மிகச்சிறந்தவன்.

151. எதற்கு அவன் சான்றை இறக்கி வைக்கவில்லையோ, அதை அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைத்ததன் காரணமாக நிராகரித்து விட்டார்களே அவர்களுடைய இதயங்களில், நாம் திகிலைப் போடுவோம்; அன்றியும் அவர்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான். மேலும், இந்த அநியாயக்காரர்களின் தங்குமிடம் (அது) மிகக் கெட்டது.

152. இன்னும், அவன் அனுமதிக்கொண்டு (எதிரிகளாகிய) அவர்களை நீங்கள் கொன்றழித்த சமயத்தில், அல்லாஹ் திட்டமாக தனது வாக்குறுதியை உங்களுக்கு உண்மையாக்கி வைத்தான். முடிவாக, நீங்கள் கோழைகளாகி உங்களுக்கிடப் பட்ட கட்டளையில் தர்க்கித்துக் கொண்டுமிருந்தீர்கள்; நீங்கள் எதை விரும்பினீர்களோ அதை, அவன் உங்களுக்குக் காட்டிய பிறகும் மாறு செய்யலானீர்கள். உங்களில் இம்மையை விரும்புவோரும் உண்டு; உங்களில் மறுமையை விரும்புவோரும் உண்டு; பின்னர் உங்களைச் சோதிப்பதற்காக அவ்வெதிரிகளை விட்டும் உங்களைத்திருப்பினான். மேலும், திட்டமாக அவன் உங்களுடைய குற்றங்களை மன்னித்துவிட்டான். அல்லாஹ்வோ விசுவாசிகள் மீது பேரருளுடையவன்.

153. (உறுத்யுத்தத்தில், அல்லாஹ்வுடைய) தூதர் உங்கள் பின்னிருந்துகொண்டு, ("என்னிடம் வாருங்கள்" என்று) உங்களை அழைத்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், நீங்கள் ஒருவரையுமே திரும்பிப் பாராது (வெருண்டோடி மலையில்) ஏறிக்கொண்டிருந்ததை நினைத்துப் பாருங்கள். அல்லாஹ்வின் தூதருக்கு நீங்கள் உண்டுபண்ணிய இது துக்கத்தின் காரணமாக, உங்களுக்கும் (தோல்வியின்) துக்கத்தையே பிரதிபலனாகக் கொடுத்தான்; ஏனென்றால், (இனி) உங்களுக்கு எது தவறிவிட்டதோ, அதன் மீதும், உங்களுக்கு எது ஏற்பட்டுவிட்டதோ, அதன் மீதும் நீங்கள் கவலை கொள்ளாதிருப்பதற் காகவேயாகும். மேலும், நீங்கள் செய்பவற்றையெல்லாம், அல்லாஹ் நன்கு உணர்பவன்.

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُبَإً سَائِغًا يَغْشَى طَآئِفَةً
 مِنْكُمْ وَطَآئِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
 ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ
 الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلّهِ يُخَفِّفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ
 لَوْ كُنَّا لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ لَقَاتِلْنَا هُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ
 لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ
 اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُبَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 بِذَاتِ الصُّدُورِ ٥٠ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ
 إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ
 عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥١ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ
 أَوْ كَانُوا غُرًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ
 اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَ
 اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٥٢ وَلَئِنْ قَتَلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَوْ مِتُّمْ لَغُفْرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ٥٣

154. பிறகு, (விசுவாசங்கொண்டோரே!) இத்துக்கத்திற்குப் பின்னர், (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் உங்களுக்கு அமைதியை அளிக்கக் கூடிய சிறுதுக்கத்தை இறக்கி வைத்தான்; உங்களில் ஒரு கூட்டத்தினரை அது சூழ்ந்து கொண்டது; மற்றொரு கூட்டத்தினரோ திட்டமாக அவர்களுடைய மனங்கள் அவர்களுக்கு கவலையை ஏற்படுத்தி விட்டன. அறியாமைக் காலத்தின் எண்ணம் போல, அல்லாஹ்வைப் பற்றி உண்மை அல்லாததை (தவறாக) எண்ண ஆரம்பித்து, "காரியத்தில் நமக்கேதும் உண்டா?" என்று அவர்கள் கூறினர். (அதற்கு) "நிச்சயமாக, காரியம்—அது அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்குரியனவே!" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! (இவையன்றி) அவர்கள் உமக்கு வெளியிடாததை தங்கள் மனங்களில் மறைத்திருக்கின்றனர். "நம்மிடம் ஏதும் அதிகாரம் இருந்திருந்தால் இங்கு வந்து (இவ்வாறு) நாம் கொல்லப்பட்டிருக்க மாட்டோம்" எனக் கூறுகின்றனர். (இதற்கு நபியே! அந்த முனாபிக்குகளிடம்.) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் உங்கள் வீடுகளில் (தங்கி) இருந்திருந்த போதிலும், கொல்லப் பட்டே இறக்க வேண்டுமென்று எவர்கள் மீது விதிக்கப்பட்டுள்ளதோ அவர்கள், தாங்கள் (கொல்லப்பட்டு) விழ வேண்டிய இடங்களுக்குத் தாமாக வந்தே இருப்பார்கள்". உங்கள் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை அல்லாஹ்பரிசோதனை செய்வதற்காகவும், உங்கள் இதயங்களில் உள்ளவற்றைச் சுத்தப் படுத்திவிடுவதற்காகவும் (இவ்வாறு சம்பவிக்கும்படி செய்தான்). மேலும், (உங்கள்) நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

155. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) இரு கூட்டத்தாரும் (போர்முனையில்) சந்தித்த நாளில், உங்களில் (அதிலிருந்து) திரும்பிவிட்டார்களே அவர்கள்—அவர்கள் சம்பாதித்துக்கொண்ட (தீவினைகள்) சிலவற்றின் காரணமாக அவர்களை (அதிலிருந்து திரும்பி)ச் சறுகுமாறு செய்ததெல்லாம் ஷைத்தானே. திட்டமாக அல்லாஹ் அவர்களின் குற்றங்களை மன்னித்தும் விட்டான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; சகிப்புத் தன்மையுடையவன்.

156. விசுவாசங்கொண்டோரே! நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போரைப் போல் நீங்கள் ஆகிவிட வேண்டாம்; அவர்கள், பூமியில் பிரயாணம் செய்தோ, அல்லது யுத்தம் செய்வோராகவோ இருந்து (இறந்து) விட்ட தங்கள் சகோதரர்களைப் பற்றி, "அவர்கள் நம்மிடமே இருந்திருந்தால், அவர்கள் இறந்திருக்கவு மாட்டார்கள், கொல்லப் பட்டிருக்கவுமாட்டார்கள்" என்று கூறுகின்றனர். அவர்களுடைய இதயங்களில், (என்றென்றுமே) இதை ஒரு (கடும்) துக்கமாக்குவதற்காகவே இவ்வாறு (அவர்கள் நினைக்கும்படி) அல்லாஹ் செய்து கிறான். அல்லாஹ்வே உயிர் கொடுக்கின்றான். அவனே மரணிக்கச் செய்கின்றான். மேலும், நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் பார்க்கிறவன்.

157. அல்லாஹ்வின் பாதையில் நீங்கள் கொல்லப்பட்டாலும், அல்லது இறந்துவிட்டாலும் (அதற்காக) நிச்சயமாக அல்லாஹ்விடம் கிடைக்கும் மன்னிப்பும், (அவனுடைய) அருளும், அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருப்பவைகளை விட மிகமேலானதாகும்.

وَلَيْنُ مُتَّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَا إِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿٤٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ
اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضَّوْا مِنْ
حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ
فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٤٩﴾
إِنَّ يَتَصَرَّكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُ لَكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي
يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾ وَمَا
كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَغْلُظَ وَمَنْ يَغْلُظْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
تَمَّ تَوْفِي كُلِّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥١﴾ أَفَمِنَ النَّاسِ
رِضْوَانُ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا أَوْهَهُ جَهَنَّمَ وَ
بِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٥٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرُوبِهِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ
أَصَابَتْكُمْ مُّصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ
هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٥﴾

158. நீங்கள் (அல்லாஹ்வுடைய பாதையில்) இறந்துவிட்டாலும் அல்லது கொல்லப் பட்டாலும்(கூட) நிச்சயமாக நீங்கள் அல்லாஹ்விடமே ஒன்றுதிரட்டப்படுவீர்கள்.

159. (நபியே) அல்லாஹ்வுடைய அருளின் காரணமாகவே நீர் அவர்களிடம் மென்மையாக (இரக்கமுள்ளவராக) நடந்து கொள்கிறீர்; மேலும், சொல்லில் கடுகுட்பானவராக, இரக்கமற்ற இதயமுள்ளவராக நீர் இருந்திருப்பீரானால், உம்மிடமிருந்து அவர்கள் பிரிந்து சென்றிருப்பார்கள். ஆகவே, அவர்(களின் பிழை)களை நீர் மன்னித்து, (அல்லாஹ்விடம்) அவர்களுக்காக மன்னிக்கக் கோருவீராக! மேலும் (யுத்தம், சமாதானம் முதலிய மற்ற) காரியத்தில் அவர்களுடன் கலந்தாலோசனைசெய்வீராக! (யாதொரு காரியத்தை) நீர் முடிவு செய்தால், அல்லாஹ்வின் மீதே நீர் (உம்முடைய காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கைவைப்பீராக! (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் (தம் காரியங்களை அவனிடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைப்போரை நேசிக்கின்றான்.

160. (விசுவாசிகளே!) அல்லாஹ் உங்களுக்கு உதவிசெய்தால், உங்களை மிகைப்பவர் எவருமில்லை; உங்களை அவன் (உதவிசெய்யாது) விட்டுவிட்டாலோ, அதற்குப் பின்னர், உங்களுக்கு உதவி செய்பவர் யார்? இன்னும் அல்லாஹ்வின் மீதே விசுவாசிகள் (தங்களின் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கவும்.

161. மேலும், (போரில் கிடைத்த பொருட்களில்) மோசம் செய்வது எந்த நபிக்கும் தகுமானதன்று; எவரேனும் மோசம் செய்தால் அவர், அந்த மோசம் செய்ததுடன் மறுமை நாளில் வருவார்; பின்னர் ஒவ்வோர் ஆத்மாவுக்கும், அது சம்பாதித்த வினைக்கு(ரிய பயனை)ப் பூரணமாக அளிக்கப்படும். (அவை செய்த நன்மையைக் குறைத்தோ, தீமையை அதிகரித்தோ எவ்வகையிலும்) அவர்கள் அநீதி செய்யப் படவுமாட்டார்கள்.

162. அல்லாஹ்வின் பொருத்தத்தைப் பின்பற்றியவர் அல்லாஹ்வின் கோபத்தைக் கொண்டு மீண்டவரைப் போன்றவரா? (அன்று! கோபத்தில் சிக்கிய) அவருடைய ஒதுங்குமிடமோ நரகமாகும்; மேலும், சேருமிடத்தில் (அது) மிகக்கூட்டது.

163 (அல்லாஹ்வின் பொருத்தைப் பின்பற்றிய) அவர்கள் அல்லாஹ்விடத்தில் பல படித்தரங்களில் உள்ளனர்; இன்னும் அல்லாஹ் அவர்கள் செய்பவற்றைப் பார்க்கிறவன்.

164. அல்லாஹ் விசுவாசிகளின் மீது அவர்களில் ஒரு தூதரை, (அதுவும்) அவர்களிலிருந்தே அவன் அனுப்பிவைத்த சமயத்தில் திட்டமாக பேரருள் செய்து விட்டான். அவர், அவர்களுக்கு அவனுடைய வசனங்களை ஒதிக் காண்பித்து, அவர்களைப் (பாவத்திலிருந்து) பரிசுத்தமாக்கியும் வைக்கின்றார்; அவர்களுக்கு வேதத்தையும், (குர்ஆனையும்) ஞானத்தையும் (ஸூன்னத்தையும்) கற்றுக் கொடுக்கின்றார். நிச்சயமாக அவர்கள் இதற்குமுன் பகிரங்கமான வழிகேட்டிலேயே இருந்தனர்.

165. இன்னும் உங்களுக்கு (உஹதுப் போரில்) ஒரு துன்பம் ஏற்பட்டபோது, நிச்சயமாக நீங்கள் (பதருப் போரில்) இதுபோன்று இருமடங்குத் துன்பத்தை ஏற்படுத்தி விட்டிருந்தீர்கள். (இவ்வாறு செய்துவிட்டு) "இது எவ்வாறு (யாரால்) ஏற்பட்டது?" என நீங்கள் கேட்க ஆரம்பித்து விட்டீர்களா? "நீங்கள் நம் தூதருக்கு மாறுசெய்ததால்" உங்களிடமிருந்தேதான் இது ஏற்பட்டது" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

وَمَا آصَابَكُمْ يَوْمَ التَّتْيِ الْجَمْعُ فَبِأَذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٣﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْادَفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَبْعَنَكُمُ
 هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ اقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَهِهِمْ
 تَالَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿٣٤﴾ الَّذِينَ قَالُوا
 إِخْوَانِهِمْ وَقَعْدُوا لَوِ اطَاعُونَا قُتِلُوا قُتِلُوا فَادْرَأُوهُمُ
 أَنْفُسَكُمْ أَلَمْ تَكُنْ صَادِقِينَ ﴿٣٥﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿٣٦﴾
 فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَهُمْ
 يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّاخَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٧﴾
 يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
 آصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٣٩﴾
 الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ
 فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿٤٠﴾

وقعت لاف

٢٠٥

لعمركم
عند التقاعد ١٣

166. இன்னும் இரு படைகளும் சந்தித்த நாளன்று, உங்களுக்கு ஏற்பட்டவைகளான துன்பங்கள் அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படியேதான் (ஏற்பட்டது). இன்னும், உண்மை விசுவாசிகளைப் பிரித்து அறிவித்து விடுவதற்காகவே இவ்வாறு செய்தான்.

167. இன்னும் முனாஃபிக்குகளாக (வேஷதாரிகளாக) ஆகி விட்டார்கள் அவர்களையும் (பிரித்து) அறிவித்துவிடுவதற்காகத்தான் இவ்வாறு செய்தான். விசுவாசிகளே! அந்த முனாஃபிக்குகளிடம், "நம்முடன் சேர்ந்து அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் புரிய வாருங்கள் அல்லது (அந்த நிராகரிப்பவர்களை) நீங்கள் தடுத்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டதற்கு, "யுத்தம் பற்றியதுதான் என்று இதனை நாங்கள் அறிந்திருந்தால் உங்களைத் தொடர்ந்தே வந்திருப்போம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள். அன்றையத்தினம், அவர்கள், விசுவாசத்தைவிட நிராகரிப்புக்கே மிகவும் சமீபத்திலிருந்தார்கள்; தங்கள் இதயங்களில் இல்லாதவைகளையே அவர்கள் தங்கள் வாய்களால் கூறுகிறார்கள்; மேலும், அவர்கள் (தங்கள் இதயங்களில்) மறைத்துக்கொண்டிருப்பதை அல்லாஹ் மிக அறிபவன்.

168. அத்தகையோர், (யுத்தத்திற்குச் செல்லாமல் தங்கள் வீட்டில்) இருந்து கொண்டே (யுத்தத்தில் இறந்துபோன) தங்கள் சகோதரர்களைப் பற்றி அவர்களும் எங்களுக்கு கீழ்ப்படிந்திருந்தால் (யுத்தத்திற்குச் சென்று இவ்வாறு) கொல்லப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள்" என்றும் கூறினார்கள். (ஆகவே) "நீங்கள் (உங்கள் கூற்றில்) உண்மையாளர்களாயிருந்தால், (அவர்களை என்ன!) நீங்கள் உங்களுக்கே மரணம் அணுகாதவாறு தடுத்துவிடுங்கள் (பார்ப்போம்) என்று (நபியே நீர்) கூறுவீராக!

169. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) அல்லாஹ்வின் பாதையில் (யுத்தம் செய்து) கொல்லப்பட்டோரை இறந்துவிட்டவர்களென நீங்கள் நிச்சயமாக எண்ண வேண்டாம்; மாறாக அவர்கள் தங்களின் இரட்சகனிடத்தில் உயிருள்ளோராக இருக்கிறார்கள்; அவனால் அவர்கள் உணவளிக்கப்படுகிறார்கள்.

170. அல்லாஹ் தன் பேரருளால் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றைக் கொண்டு ஆனந்தமடைந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். (மேலும், யுத்தத்தில் இறக்காது) தங்களுடன் சேராமல் தங்களுக்குப் பின் (இவ்வுலகில் உயிரோடு) இருப்பவர்களைப் பற்றி, "அவர்களுக்கு எவ்விதப் பயமும் இல்லை; அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்" என்றும் மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

171. அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள அருட் கொடையைக் கொண்டும், பேரருளைக் கொண்டும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசுவாசிகளின் (நற்) கூலியை (ஒரு சிறிதும்) வீணாக்கவுமாட்டான் என்பதைப் பற்றியும் மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

172. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்களுக்குக் காயம் ஏற்பட்ட பின்னரும் அல்லாஹ்வுடைய மற்றும் தூதருடைய அழைப்பை ஏற்றனர்; (ஆகவே யுத்தத்திற்குச் சென்றனர்.) அவர்களில் யார் அழகானவற்றைச் செய்து (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்து (பாவத்திலிருந்து தங்களைக் காத்துக்) கொண்டார்களோ அத்தகையவர்களுக்கு மகத்தான (நற்) கூலியுண்டு.

173. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (ஒருசில) மனிதர்கள் அவர்களிடம் (வந்து) உங்களுக்கு விரோதமாக (யுத்தம் புரிய) நிச்சயமாக மனிதர்கள் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்றனர்; ஆதலால், அவர்களுக்குப்பயந்து கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினர். அப்போது இக்கூற்றானது அவர்களுக்குப் பயம் ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக விசுவாசத்தை (சுமானை) அதிகப்படுத்தியது; மேலும் "அல்லாஹ்வே எங்களுக்குப் போதுமானவன்; பாதுகாவலரில் அவன் மிக்க நல்லவன்" என்றும் அவர்கள் கூறினார்கள்.

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَبْسُغْهُمْ سُوءُ وَاتَّبَعُوا
رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿٤٣﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾
وَلَا يَخْزِيكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُوا اللَّهَ شَيْئًا
يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤٥﴾
إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٦﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّئَ لَهُمْ خَيْرٌ
لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّئُهُمْ لِيُزِدُوا دُورَ الْآثِمِ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٤٧﴾
مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ
الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَ
لَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهِ مَنْ يَّشَاءُ فَاْمُنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
وَإِنْ تَوَلَّوْا وَتَقَرَّبُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٤٨﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا
لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَ
لِللَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٤٩﴾

174. ஆகவே, அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையையும் பேரருளையும் பெற்றுத்திரும்பினார்கள்; அவர்களை எத்தகைய தீங்கும் அணுகவில்லை; இன்னும் அவர்கள், அல்லாஹ்வின் பொருத்தத்தைப்பின்பற்றிச் சென்றார்கள். அல்லாஹ்வோ மகத்தான பேரருளுடையோன்.

175. இது, ஒரு வைத்தான்தான்; அவன் தன் நண்பர்களைப்பற்றி (அவர்கள் பலசாலிகள், கடுமையானவர்கள் என உங்களைப்) பயமுறுத்துகிறான்; ஆகவே, நீங்கள் (உண்மை)விசுவாசிகளாக இருந்தால், அவர்களுக்குப்பயப்பட வேண்டாம்; எனக்கே பயப்படுங்கள்.

176. இன்னும், (நபியே!) நிராகரிப்பில் விரைந்து செல்கிறார்களே அத்தகையோர் உம்மைக் கவலைக் குள்ளாக்க வேண்டாம். (ஏனென்றால், அதனால்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு யாதொரு இடரும் செய்து விடவே முடியாது; மறுமையில், அவர்களுக்கு எத்தகைய பாக்கியத்தையும் ஆக்காதிருப்பதை அல்லாஹ் நாடுகின்றான்; அவர்களுக்கு மகத்தான வேதனையுமுண்டு.

177. (தங்கள்) விசுவாசத்திற்கு பதிலாக நிராகரிப்பை நிச்சயமாக விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டார்களே அத்தகையோர் — அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு ஓர் அணுவளவும் தீங்கிழைத்துவிடவேமுடியாது. அவர்களுக்கு (அதனால்) துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

178. இன்னும் நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோர் — அவர்களை தாமதப்படுத்துவதெல்லாம் தங்களுக்கு நல்லதென்று நிச்சயமாக அவர்கள் எண்ணிவிட வேண்டாம். நாம் அவர்களுக்கு வேதனையைத் தாமதப்படுத்துவதெல்லாம், பாவத்தை (பின்னும்,) அவர்கள் அதிகப்படுத்துவதற்காகவே தான். (முடிவில்) அவர்களுக்கு இழிவு தரும் வேதனையுமுண்டு.

179. (நயவஞ்சகர்களே!) நல்லோரிலிருந்து தீயோரை பிரித்தறிவிக்கும்வரை நீங்கள் எதன்மீதிருக்கிறீர்களோ அதன்மீது, விசுவாசிகளை அல்லாஹ் விட்டு வைப்பவனாக இல்லை; மறைவானவற்றை அல்லாஹ் உங்களுக்கு அறிவித்துக் கொடுப்பவனாகவுமில்லை; எனினும், தன் தூதர்களில் தான் நாடியவர்களை (இதனை அறிவிக்க) அல்லாஹ் தேர்ந்தெடுக்கிறான். ஆகவே, அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதர்களையும் விசுவாசியுங்கள். நீங்கள் (உண்மையாகவே) விசுவாசித்தும், (அவனுக்குப்) பயந்தும் (நடந்து) கொண்டால் உங்களுக்கு மகத்தான (நற்கூடியுண்டு).

180. மேலும், அல்லாஹ் தன் பேரருளால் அவர்களுக்குக் கொடுத்தவைகளில் உலோபித்தனம் செய்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள், அது தங்களுக்கு நல்லதென்று நிச்சயமாக எண்ணிவிட வேண்டாம்; மாறாக, அது அவர்களுக்குத் தீங்காகும்; எதை அவர்கள் உலோபித்தனம் செய்தார்களோ அதைக் கொண்டு மறுமை நாளில் அவர்கள் கழுத்தில் மாலையாக மாட்டப்படுவார்கள். இன்னும் வானங்கள், மற்றும் பூமியின் அனந்தர உரிமை அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கு உணர்கிறவன்.

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ
أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْآنبيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۖ
وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ
أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ قَالُوا
إِنَّ اللَّهَ عَهْدُ الْإِنسَانِ أَلا تُؤْمِنُ لِرَسُولٍ حَتَّى يَأْتِيَنَا
بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٠﴾
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ جَاءُوا
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢١﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفُّونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَن
زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا
الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمَتَاعٌ الْغُرُورِ ﴿٢٢﴾ لَتَبْلُوكَ فِي
أَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا
وَإِنْ تَصْبِرُوا وَاتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِّن عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿٢٣﴾

181. "நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஏழை; நாங்கள் தான் சீமான்கள்" என்று கூறினார்களே அத்தகையவர்களுடைய சொல்லைத்திட்டமாக அல்லாஹ் செவியேற்றுவிட்டான்; (இவ்வாறு) அவர்கள் கூறியதையும், நியாயமின்றி நபிமார்களை அவர்கள் கொலை செய்ததையும் நாம் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கின்றோம்; மேலும், (மறுமையில் அவர்களிடம்,) "எரிக்கும் வேதனையை நீங்கள் சுவைத்துப்பாருங்கள்" என நாம் கூறுவோம்.

182. அது "உங்கள் கைகள் முற்படுத்தி வைத்த (செய்கைகளின்) காரணத்தினாலாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்கு எவ்வித அநியாயமும் செய்பவனல்ல."

183. (யூதர்களாகிய) அத்தகையோர் "எத்தூதராயினும், நம்மிடம் அவர் ஒரு "குர்பானி"யைக் கொண்டுவந்து அதை நெருப்பு உண்ணும்வரை, நாங்கள் விசுவாசம் (ஈமான்) கொள்ளவேண்டாம் என, நிச்சயமாக அல்லாஹ் எங்களிடம் உறுதிமொழி எடுத்துள்ளான்" என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். (நபியே!) நீர் "எனக்கு முன்னர் வந்த தூதர்கள், தெளிவான அத்தாட்சிகளையும், இன்னும் நீங்கள் கேட்டதையும் உங்களுக்குத் திட்டமாகக் கொண்டுவந்தார்கள்; நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், அவர்களை ஏன் கொலைசெய்தீர்கள்?" என்று கேட்பீராக.

184. (நபியே! இதற்குப்) பின்னரும், அவர்கள் உம்மைப் பொய்யாக்கினால் (அதற்காகக் கவலைப்பட வேண்டாம். ஏனென்றால்) உமக்கு முன்னர் தெளிவான அத்தாட்சிகளையும், ஆகமங்களையும், பிரகாசமான வேதத்தையும் கொண்டு வந்த தூதர்கள் பலரும் (அவர்கள் கூட்டத்தினரால் இவ்வாறே) பொய்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றனர்.

185. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் மரணத்தைச் சுவைக்கக் கூடியதாகும். இன்னும், உங்கள் (செயல்களுக்குரிய) கூலிகளை நீங்கள் பூரணமாக்கப்படுவதெல்லாம் மறுமை நாளில்தான். ஆகவே, (அந்நாளில்) எவர் (நரக) நெருப்பை விட்டும் தூரமாக்கப் பட்டு, சுவர்க்கத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்யப்படுகிறாரோ அவர், திட்டமாக வெற்றியடைந்துவிட்டார். மேலும், இவ்வுலகவாழ்க்கை ஏமாற்றக் கூடிய (அற்பு) இன்பத்தைத் தவிர வேறில்லை.

186. (விசுவாசங் கொண்டோரே!) உங்கள் செல்வங்களிலும், உங்கள் ஆத்மாக்களிலும் நிச்சயமாக நீங்கள் சோதிக்கப்படுவீர்கள்; உங்களுக்கு முன்னர் வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்களாலும், இணைவைப்பவர்களாலும் (வசைமொழி, நிந்தனைகளான) அதிகமான நோவினையை நிச்சயமாக நீங்கள் செவியேற்பீர்கள்; மேலும், (இத்தகைய கஷ்டங்களில்) நீங்கள் பொறுமையை மேற்கொண்டு, பயபக்தியோடும் இருந்தீர்களானால், நிச்சயமாக அதுதான் அனைத்துக் காரியங்களிலும் ஆக்கமான செயலாகும்.

وَاِذَا خَدَّ اللَّهُ مُيثَاقَ الَّذِيْنَ اُوتُوا الْكِتٰبَ لَتَبَيِّنَنَّهُ
لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْنَهُ فَنَبِّئُوْهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ وَ
اَشْتَرُوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَيُبْسَ مَا يَشْتَرُوْنَ ﴿٨٧﴾ لَا تَحْسَبَنَّ
الَّذِيْنَ يَفِرُّوْنَ بِهَا اَتَوْا وَيُحِبُّوْنَ اَنْ يُحْمَدُوا بِهَا لَمْ
يَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَتْهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٨٨﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ
عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
وَاجْتِلَافِ الْيَلِّ وَالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٩٠﴾
الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيَمًا وَقَعُوْا اَوْ عَلٰى جُنُوْبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُوْنَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٩١﴾
رَبَّنَا اِنَّكَ مِنْ تَدْخِيْلِ النَّارِ فَقَدْ اَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِيْنَ
مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٩٢﴾ رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي
لِلْاِيْمٰنِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
ذُنُوْبَنَا وَكْفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿٩٣﴾

187. வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்களிடம், " (உங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்ட) வேதத்தை மறைத்துவிடாது ஜனங்களுக்குத் தெளிவாக நீங்கள் எடுத்துரைக்க வேண்டும்" என்று, அல்லாஹ் உறுதிமொழி வாங்கியதை (நபியே! நீர் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துவீராக!) பின்னர் அவர்கள், (தங்களின்) இவ்வுறுதிமொழியைத் தங்கள் முதுகுகளுக்கு அப்பால் எறிந்துவிட்டு இதற்குப் பிரதியாகச் சொற்பக் கிரயத்தை வாங்கிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் இவ்வாறு வாங்கிக் கொண்டது மிக்க கெட்டதாகும்.

188. (நபியே!) தாங்கள் செய்த (அற்பக்) காரியத்தைப் பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறார்களே அவர்களையும், தாம் செய்யாத (நன்மையான) காரியங்களைப் பற்றி புகழப்படுவதை விரும்புகின்றவர்களையும் பற்றி நீர் நிச்சயமாக எண்ண வேண்டாம், - (அல்லாஹ்வின்) தண்டனையை விட்டும் (தப்பித்து) வெற்றியில் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களை நீர் திண்ணமாக எண்ண வேண்டாம். அவர்களுக்குத் தன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

189. வானங்கள், மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; இன்னும் அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

190. நிச்சயமாக, வானங்கள், மற்றும் பூமியைப் படைத்திருப்பதிலும், இரவும் பகலும் மாறி மாறி வருவதிலும், அறிவுடையோர்க்குப்பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

191. (அறிவுடைய) அத்தகையோர், நின்ற நிலையிலும், இருந்த இருப்பிலும், தங்கள் விலாப் புறங்களின் மீது (சாய்ந்தும்) அல்லாஹ்வையே நினைத்து, வானங்கள் மற்றும் பூமியின் படைப்பைப் பற்றியும் சிந்தித்து, "எங்கள் இரட்சகனே! நீ இவற்றை வினுக்காகப் படைத்துவிடவில்லை; நீ மிகத் தூயவன்; (நரக) நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களை நீ காத்தருள்வாயாக!" (என்றும்);

192. "எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நீ எவரை (நரக) நெருப்பில் புகுத்தினாயோ, அவரை நிச்சயமாக நீ இழிவு படுத்திவிட்டாய். இன்னும், அநியாயக்காரர்களுக்கு உதவி செய்வோர் (ஒருவரும்) இல்லை" (என்றும்);

193. "எங்கள் இரட்சகனே! 'உங்கள் இரட்சகனை விசுவாசியுங்கள்' என்று (எங்களை) விசுவாசத்தின் பால் அழைத்தோரின் அழைப்பை, நிச்சயமாக நாங்கள் செவியேற்று, நாங்களும் (அவ்வாறே) விசுவாசங் கொண்டோம். எங்கள் இரட்சகனே! ஆதலால், நீ எங்கள் குற்றங்களை மன்னிப்பாயாக! எங்களுடைய தீமைகளை எங்களை விட்டு நீக்கியும் விடுவாயாக! மேலும், (முடிவில்) நல்லோர்களுடன் எங்களை மரணிக்கச் செய்வாயாக!" (என்றும்);

رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا نَخْزَنَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْوَعْدَ ۖ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ
عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ
فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي
وَقُتِلُوا وَقَتِلُوا أَلْكَفَرَانِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَدْخَلَهُمْ
جَدَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَ
اللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ۝٩٧ لَا يَخْرُجُكَ قَلْبُ الَّذِينَ
كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۝٩٨ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۖ ثُمَّ مَا وَهُمْ جَهَنَّمُ وَ
بَيْتُ الْبَهَادُ ۝٩٩ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَدَّتٌ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ نَزَّلَ اللَّهُ وَمَا
عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ۝١٠٠ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خُشِعِينَ
لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ أَهْمُ أَجْرِهِمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝١٠١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝١٠٢

الثانية

١٠٢ =

194. "எங்கள் இரட்சகனே! இன்னும் உன் தூதர்கள் மூலம் எங்களுக்கு நீ வாக்களித்ததை எங்களுக்குத் தந்தருள் (புரிவாயாக! மறுமை நாளில் நீ எங்களை இழிவுபடுத்தாதிருப்பாயாக! நிச்சயமாக நீ வாக்குறுதியில் மாறு செய்யமாட்டாய்)"(என்றும் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருப்பார்கள்).

195. ஆதலால், அவர்களுடைய இரட்சகன், அவர்களுடைய (இந்தப்) பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்துக்கொண்டான்;(காரணம்)"உங்களில் ஆண் பெண் (இரு பாலரிலும்) எவர் நன்மை செய்தபோதிலும், நிச்சயமாக நான் அதை வீணாக்கி விட மாட்டேன்; (ஏனென்றால்) உங்களில் (ஆணாகவோ, பெண்ணாகவோ இருந்தபோதிலும்) சிலர் மற்ற சிலரில் உள்ளவர்தான். (ஆகவே, கூலி கொடுப்பதில் ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடில்லை. உங்களில்) (ஹிஜ்ரத்துச் செய்து) தங்கள் வீடுகளிலிருந்து வெளியேறியும், (பிறரால்) வெளியேற்றப்பட்டும், என்னுடைய பாதையில் துன்புறுத்தப்பட்டும், யுத்தம் செய்தும், (அதில்) கொல்லப்பட்டும் விட்டனரே அத்தகையோர் - அவர்களுடைய (பாவங்களான) தீயவைகளை நிச்சயமாக நான் அவர்களை விட்டும் நீக்கிவிடுவேன்; நிச்சயமாக அவர்களை நான் சுவனபதிகளிலும் பிரவேசிக்கச் செய்வேன்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்" (என்று கூறுவான். இது) அல்லாஹ் விடமிருந்துள்ள நற்கூலியாக (அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்). அல்லாஹ் விடத்தில் இன்னும் (இதனைவிட) மிக்க அழகான வெகுமதியும் இருக்கின்றது.

196. (நபியே!) நிராகரிப்போர், (பெரும் வர்த்தகர்களாகவும், தனவந்தர்களாகவும் ஆடம்பரமாக) நகரங்களில் திரிந்து கொண்டிருப்பது உம்மை ஏமாற்றி விட வேண்டாம்.

197. (இது) குறைந்த சுகமாகும்; பின்னர், அவர்கள் ஒதுங்குமிடம் நரகம்தான்; அது தங்குமிடத்தில் மிகக் கெட்டது.

198. ஆயினும், தங்கள் இரட்சகனுக்குப் பயந்து (ஒழுங்காக நடந்து) கொள்கின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு சுவனபதிகளுண்டு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (தங்கி) இருப்பவர்கள். (இது) அல்லாஹ் விடமிருந்து (கிடைக்கும்) விருந்தாகும்; இன்னும் அல்லாஹ் விடம் இருப்பது நல்லோர்க்கு மிகச் சிறந்ததாகும்.

199. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) நிச்சயமாக வேதத்தையுடையோரில் அல்லாஹ்வையும், உங்களுக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (இவ்வேதத்தையும், அவர்களுக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (மற்றவைகளையும்) அல்லாஹ்வுக்கு பயந்தவர்களாக விசுவாசம் கொள்கின்றவரும் இருக்கின்றனர்; அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை சொற்பக் கிரயத்திற்கு விற்றுவிடமாட்டார்கள். இத்தகையோருக்கு அவர்களுடைய கூலி, அவர்கள் இரட்சகனிடத்தில் (மகத்தானதாக) இருக்கின்றது. நிச்சயமாக, அல்லாஹ் கணக்கெடுப்பதில் மிகத் தீவிரமானவன்.

200. விசுவாசங்கொண்டோரே ! நீங்கள் பொறுமையைக் கடைப் பிடியுங்கள்; மேலும், (எதிரியை சந்திக்கும்போது) ஒருவருக்கொருவர் உறுதியாக இருந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும், (எதிரியை எதிர்க்க) எந்நேரமும் சித்தமாயிருங்கள்; அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் இம்மையிலும், மறுமையிலும் வெற்றியடைவீர்கள்.

سُورَةُ النِّسَاءِ مَكِّيَّةٌ وَمِنْ أَوَّلِهَا بِسْمُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَمَّتْ آيَةُ الْكِتَابِ بِحَمْدِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ

وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا

وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ٦ وَاتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ

وَلَا تَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ

إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ٧ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا

تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنْ

النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَّةَ وَرُبْعَ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا

فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ٨

وَاتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ

عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ٩ وَلَا تَوْتُوا

السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا وَارْزُقُوهُمْ

فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ١٠

அத்தியாயம் : 4

அன்னிஸா - பெண்கள்

வசனங்கள் : 176 மதனீ ருக்மிகள் : 24

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. மனிதர்களே! நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனுக்குப் பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள். அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களை (யாவரையும்) ஒரே ஆத்மாவிலிருந்து படைத்தான்; அதிலிருந்து அதற்குரிய ஜோடியையும் படைத்தான்; இன்னும் அவ்விருவரிலிருந்து அனேக ஆண்களையும், பெண்களையும் பரவச்செய்தான்; இன்னும், அல்லாஹ்வை அவனைக் கொண்டு (தமக்குரிய உரிமைகளை) நீங்கள் (ஒருவருக் கொருவர்) கேட்டுக்கொள்கிறீர்களே அத்தகையவனையும், மேலும் இரத்தக் கலப்பு சொந்தங்களை (துண்டித்து விடுவதையும்) நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களைக் கண்காணிப்பவனாக இருக்கிறான்.

2. மேலும், நீங்கள் அநாதைகளுக்கு அவர்களுடைய பொருட்களை (அவர்கள் பிராயமடைந்த பின், குறைவின்றி அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுங்கள்; (அதிலுள்ள) நல்லதுக்குப் பதிலாக கெட்டதை மாற்றியும் விடாதீர்கள்; அவர்களுடைய பொருட்களையும் உங்களுடைய பொருட்களுடன் சேர்த்து சாப்பிட்டும் விடாதீர்கள்; நிச்சயமாக அது பெரும்பாவமாக இருக்கிறது.

3. அநாதைப் பெண்களைத் திருமணம் செய்துகொண்டு, அவர்கள் விஷயத்தில் நீதம் செய்யமுடியாது என நீங்கள் அஞ்சினால் (மற்றப்) பெண்களில் உங்களுக்கு விருப்பமானவர்களை இரண்டிரண்டாகவோ, மும்மூன்றாகவோ, நன்னான் காகவோ நீங்கள் திருமணம்புரிந்து கொள்ளுங்கள்; அவர்களுக்கிடையில், நீங்கள் நீதமாக நடக்க முடியாதெனப் பயந்தால், ஒரு பெண்ணை (திருமணம் செய்து கொள்ளுங்கள்) அல்லது உங்கள் வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக்கொண்ட (அடிமைப் பெண்ணில் உள்ள)தை (க்கொண்டு போதுமாக்கிக்கொள்ளுங்கள்). நீங்கள் அநீதி செய்யாமலிருப்பற்கு இதுவே கலபமான வழியாகும்.

4. நீங்கள் (திருமணம் செய்து கொண்ட) பெண்களுக்கு அவர்களுடைய மஹர்களை (திருமணக் கொடைகளை) மகிழ்வோடு கொடுத்து விடுங்கள். அதிலிருந்து ஒரு சிறிதை, அவர்கள், (தங்கள்) மனமார உங்களுக்கு விட்டுக்கொடுத்தால் அதனை நீங்கள் தாராளமாக மகிழ்வுடன் புசியுங்கள்.

5. (அநாதைகளின் பொருளுக்குக் காரியஸ்தராக ஏற்பட்ட நீங்கள், அவர்களின் வாழ்க்கைக்கே ஆதாரமாக அல்லாஹ் அமைத்திருக்கும் உங்களிடமிருக்கும் (அவர்களுடைய) பொருட்களை, புத்திக் குறைவானவர்களாக அவர்கள் இருந்தால் அவர்களிடம் கொடுத்துவிட வேண்டாம்; இன்னும் அவர்களுக்கு அதிலிருந்து உணவளியுங்கள், அவர்களுக்கு ஆடைகளையும் அணிவியுங்கள்; அவர்களுக்கு நல்ல வார்த்தைகளையே கூறுங்கள்.

وَابْتَغُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ
مِّنْهُمْ رُّشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا
إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبُرُوا وَمَن كَانَ غَنِيًّا
فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسيْبًا ٥ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ
الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ
نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ٦ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو
الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْضَوْهُمْ مِنْهُ
وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ٧ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ
لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعْفًا خَافُوا
عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ٨
إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا
يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ٩ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ١٠

6. இன்னும், அநாதை(ச் சிறுவர்)களை அவர்கள் திருமண வயதையடையும் வரை (தொழில் முதலியவற்றில் ஈடுபடுத்தி, பழக்கி, கல்வியும் கற்பித்துச்) சோதித்து வாருங்கள். (தங்கள் சொத்தை நிர்வகிக்கக் கூடிய) பகுத்தறிவை அவர்களிடம் நீங்கள் கண்டால், அவர்களுடைய பொருட்களை அவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிடுங்கள்; அவர்கள் பெரியவர்களாகித் தங்கள் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொண்டு விடுவார்கள் என்று (எண்ணி), அவர்களுடைய பொருட்களை அவசர அவசரமாகவும், அளவு கடந்தும் நீங்கள் தின்றுவிடாதீர்கள். இன்னும் (அநாதையின் பொருட்களையுடைய காரியஸ்தனாகிய) அவர் செல்வந்தனாக இருந்தால் (அதை நிர்வகிப்பதற்காக எதையும் தனக்காக எடுத்துக் கொள்ளாது) தவிர்த்துக் கொள்ளவும்; அவர் ஏழையாக இருந்தாலோ நியாயமான அளவு (அதிலிருந்து) அவரும் புசிக்கவும். மேலும், அவர்களுடைய பொருட்களை, நீங்கள் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கும்போது, அவர்களுக்காகச் சாட்சிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். கணக்கெடுப்பதில் அல்லாஹ் போதுமானவன். (ஆகவே, அவர்களுடைய கணக்கில் ஏதும் மோசம் செய்யாதீர்கள்).

7. (இறந்துபோன) பெற்றோரோ, நெருங்கிய உறவினரோ விட்டுச் சென்றவை(களான பொருட்)களிலிருந்து ஆண்களுக்குப் பாகமுண்டு. (அவ்வாறே) பெற்றோரோ, நெருங்கிய உறவினரோ விட்டுச் சென்றவை(களான பொருட்)களிலிருந்து பெண்களுக்கும் பாகமுண்டு; (அவர்கள் விட்டுச் சென்ற சொத்து) குறைவாகவோ அல்லது கூடுதலாகவோ இருப்பினும் சரியே; (இது அல்லாஹ்வால்) விதிக்கப்பட்ட பாகமாகும்.

8. மேலும், (பாகப்) பிரிவினை செய்துகொள்ளும் இடத்திற்கு (சொத்துக்கு உரிமையற்ற) உறவினரோ, அநாதைகளோ, ஏழைகளோ வந்துவிட்டால் அவர்களுக்கும் அதிலிருந்து (ஏதும்) கொடுத்து, அவர்களுக்கு அன்பான வார்த்தைகளையும் (கொண்டு ஆறுதல்) கூறுங்கள்.

9. தங்களுக்குப் பின், (தங்கள் காரியத்தை நிர்வகிக்கச்) சக்தியற்ற சந்ததிகளை விட்டுச் சென்றால் அவர்களை (க் குறித்து) பயப்படுகிறார்களே அத்தகையோர் _ (அனாதைகள், சிறுவர்கள் சொத்துப் பங்கீடு விஷயத்தில்,) பயந்து கொள்ளவும்; ஆகவே அவர்கள் அல்லாஹ்வை அஞ்சி (அவர்களுக்கு நேர்மையான வார்த்தையே கூறவும்).

10. நிச்சயமாக, அநாதைகளின் பொருட்களை அநியாயமாக தின்கின்றார்களே அத்தகையோர் _ அவர்கள் தங்கள் வயிறுகளில் (நிரப்பித்) தின்னுவதெல்லாம் நெருப்பையேதான். இன்னும், அவர்கள் (மறுமையில்) கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பினுள் நுழைவார்கள்.

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِمُلُ حَظُّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ
 نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَاهُنَّ ثُلَاثًا مَاتَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا
 النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ
 كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَرِثَهُ أَبُوهُ فَلِلْمِةِ الثُّلُثُ
 فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْمِةِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصِي
 بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ
 نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑩ وَلَكُمْ
 نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ
 لَّهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصِيْنَ بِهَا
 أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ
 كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ
 تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورِثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً
 وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ
 مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصِي بِهَا
 أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ⑪

11. உங்கள் மக்கள் விஷயத்தில், (சொத்துப்பங்கீட்டில், ஓர்) ஆணுக்கு, இரு பெண்களுக்குரியது போன்ற பாகம் உண்டென்று அல்லாஹ் உங்களுக்கு கட்டளையிடுகிறான் ; ஆகவே, அவர்கள், (ஆணின்) இருவருக்கும் அதிகமாக பெண்களாக இருந்தால், அவர் (இறந்தவர்) விட்டுச் சென்ற(சொத்தில்) மூன்றில் இரண்டு பாகம் (அப்பெண்களாகிய) அவர்களுக்குண்டு. மேலும், ஒருத்தியாக அவள் இருந்தால், அவளுக்கு பாதி உண்டு. இன்னும், (உங்களில் இறந்த) அவருக்குப்பிள்ளை இருந்தால், அவருடைய தாய், தந்தை ஒவ்வொருவருக்கும் (இறந்தவர்) விட்டுச் சென்ற(சொத்தில்) ஆறிலொன்று உண்டு. (இறந்த) அவருக்குப்பிள்ளை இல்லாமலிருந்தால், பெற்றோர் (மட்டும்) அவருக்கு அனந்தரக் காரர்களானால், அப்பொழுது அவருடைய தாய்க்கு மூன்றிலொன்று உண்டு. (மற்ற இருபாகமும் தகப்பனுக்குரியதாகும்; இறந்த) அவருக்குப் பல சகோதரர்கள் இருந்தால், அப்பொழுது எதனை அவர் (மரண) சாசனம் செய்தாரோ அதை நிறைவேற்றப்பட்ட) தற்கு அல்லது கடனுக்கு (அதை கொடுக்கப்பட்டதற்குப்) பின்னர் அவரின் தாய்க்கு ஆறில் ஒன்று உண்டு; உங்கள் தந்தைகளோ இன்னும் உங்கள் ஆண் மக்களோ இவர்களில் உங்களுக்குப் பயனளிப்பதில் மிக நெருங்கியவர்கள் யாரென்பதை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள்; (ஆகவே, இவை) அல்லாஹ்வின் (உங்கள் மீது) விதிக்கப்பட்டுள்ள கட்டளையாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க அறிந்தவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

12. இன்னும், உங்கள் மனைவிகள் விட்டுச் சென்ற (சொத்தில்) அவர்களுக்குப் பிள்ளை இல்லாவிட்டால், உங்களுக்குப் பாதி(பாகம்) உண்டு. ஆனால் அவர்களுக்குப் பிள்ளை இருந்தாலோ, எதனை அவர்கள் (மரண) சாசனம் செய்தார்களோ அதை நிறைவேற்றப்பட்டதற்கு, அல்லது கடனுக்கு (அதை கொடுக்கப்பட்டதற்கும்) பின்னர், அவர்கள் விட்டுச் சென்ற (சொத்தில்) உங்களுக்குக் நான்கில் ஒன்று உண்டு; மேலும் உங்களுக்குப் பிள்ளை இல்லாவிட்டால், (உங்கள் மனைவிகளாகிய) அவர்களுக்கு நீங்கள் விட்டுச் சென்ற (சொத்தில்) நான்கில் ஒன்று உண்டு; உங்களுக்குப் பிள்ளை இருந்தாலோ எதனை நீங்கள் (மரண) சாசனம் செய்தீர்களோ அதை நிறைவேற்றப்பட்டதற்கு, அல்லது கடனுக்கு (அதைக் கொடுக்கப்பட்டதற்கும்) பின்னர், நீங்கள் விட்டுச் சென்றதில் எட்டில் ஒன்று அவர்களுக்குண்டு; அனந்தரங்கொள்ளப்படுகின்ற வாரிசுகள் இல்லாத ஓர் ஆணோ அல்லது ஒரு பெண்ணோ இறந்து, அவருக்கு ஒரு சகோதரன் அல்லது ஒரு சகோதரி இருந்தால், அவ்விருவரில் ஒவ்வொருவருக்கும், (இறந்தவர்) விட்டுச் சென்றதில் ஆறில் ஒன்று உண்டு. பின்னர், அவர்கள் அதைவிட அதிகமாக இருந்தால், (சொத்தில்) எதனைக்கொண்டு மரணசாசனம் செய்யப்பட்டதோ அதை நிறைவேற்றப்பட்டதற்கு, அல்லது கடனுக்கு (அதை கொடுக்கப்பட்டதற்கும்) பின்னர், மூன்றிலொன்றில் அவர்கள் (யாவரும்) கூட்டானவர்களாவார்கள். எனினும், (மரண சாசனத்தைக் கொண்டு, வாரிசுகளில் எவருக்கும்) கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணாதவராக இருக்க வேண்டும். (இது) அல்லாஹ்வுடைய கட்டளையாகும்; இன்னும், அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன், சகிப்புத் தன்மையுடையவன்.

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخِلْهُ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ
الْعَظِيمُ ١٣ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ
يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ١٤ وَالَّذِي
يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاَسْتَشْهِدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي
الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ
سَبِيلًا ١٥ وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَادْخُلُوا فِيهَا فَإِنْ تَابَا
وَأَصْلَحَا فَاَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ١٦
إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٧ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ
لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ
الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِثْمَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ
وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١٨

١٨

13. இவை அல்லாஹ்வின் வரம்புகளாகும்; எவர் (இவ் விஷயங்களில்) அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றாரோ அவரை சுவனபதிகளில் அவன் பிரவேசிக்கச் செய்வான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றிலேயே அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள். மேலும், இது மகத்தான வெற்றியாகும்.

14. இன்னும் எவர், (இவ் விஷயங்களில்) அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்து, (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் ஏற்படுத்திய வரம்புகளை மீறி விடுகின்றாரோ அவரை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் நரகத்தில் புகுத்தி விடுவான். அதில் அவர் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர். இன்னும் அவருக்கு இழிவுபடுத்தும் வேதனையும் (அதில்) உண்டு.

15. மேலும் உங்கள் பெண்களில் மானக்கேடான செயலைச் செய்தோர் — அவர்கள் மீது (அதை நிறுபிக்க) உங்களிலிருந்து நான்குநபரை சாட்சிகளாகக் கொண்டுவாருங்கள்; அவர்கள் (அதற்கு) சாட்சியம் கூறினால் அப்பொழுது அவர்களை மரணம் கைப்பற்றிவிடும் வரையில் அல்லது அல்லாஹ் அவர்களுக்கு ஒரு வழியை ஏற்படுத்தும் வரையில் அவர்களை வீடுகளில் தடுத்து வைப்பார்கள்.

16. உங்களில் இருவர், அ(ம்)மானக்கேடானதைச் செய்துவிட்டால், அவ்விருவரையும் துன்புறுத்துங்கள்; அவ்விருவரும் பச்சாதாபப்பட்டு, (அதிலிருந்து விலகி) இருவரும் ஒழுங்காக நடந்து கொண்டால் அவர்களை விட்டுவிடுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவனாக, மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்.

17. அல்லாஹ்விடம் தவ்பா அங்கீகாரமாவதெல்லாம், அறியாமையினால் தீமை செய்துவிட்டுப் பின்னர், (அதிலிருந்து) சம்பத்தில் (பாவமன்னிப்புத் தேடி) தவ்பாச் செய்கிறார்களே அத்தகையவர்களுக்குத்தான்; ஆகவே, அத்தகையோர் — அவர்களின் தவ்பாவை அல்லாஹ் ஏற்றுக் கொள்வான்; மேலும் அல்லாஹ் அறிந்தவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கிறான்.

18. மேலும், தீயவற்றைச் செய்து கொண்டேயிருப்போருக்கு, — முடிவில் அவர்களில் ஒருவருக்கு மரணம் (சம்பவிக்க) ஆஜரானபோது, "இப்போது நான் (என்பாவங்களுக்குப்) பச்சாதாபப் படுகிறேன் என்று கூறுகின்றாரே) அவருக்கு மற்றும் (விசுவாசம் கொள்ளாது நிராகரித்து விட்டு) நிராகரித்த வண்ணமே இறந்தும் விடுகிறார்களே, அவர்களுக்கும் தவ்பா (பாவமன்னிப்பு) அங்கீகாரமில்லை. அத்தகையோர் — (மன்னிக்கப்படுவதில்லை) அவர்களுக்காகத் துன்புறுத்தும் வேதனையை நாம் தயார் செய்து வைத்திருக்கின்றோம்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا
تَعْضُلُوهُنَّ لِيَنْتَهَبُوا بَعْضَ مَا كَسَبَتْهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۝ وَإِنْ
أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ قِنطَارًا
فَلَا تَأْخُذْ وَامْنُهُ شَيْئًا تَأْخُذُوهُ بُهْتَائًا وَإِنَّمَا مُبَيَّنًا ۝ وَ
كَيْفَ تَأْخُذُوهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ
بَيْنًا قَاعًا غَلِيظًا ۝ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ
سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ۝ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ
أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ
الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَ
أُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي جُحُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي
دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمُوهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ
الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

19. விசுவாசங்கொண்டோரே! பெண்களை (இறந்தவருடைய சொத்தாக மதித்து அவர்களை)ப் பலவந்தமாக நீங்கள் அனந்தரம் கொள்வது உங்களுக்கு ஆகுமானதல்ல; இன்னும், பகிரங்கமாக யாதொரு மானக்கேடான காரியத்தை அவர்கள் செய்தாலன்றி, (உங்கள்) பெண்களுக்கு நீங்கள் கொடுத்ததில் சிலவற்றை (எடுத்துக்) கொண்டுபோவதற்காக அவர்களை நீங்கள் தடுத்தும் வைக்காதீர்கள். மேலும், அவர்களுடன் அழகான முறையிலும் நடந்து கொள்ளுங்கள்; அவர்களை நீங்கள் வெறுத்துவிடுவீர்களானால், நீங்கள் ஒன்றை வெறுக்கக் கூடும்; (அவ்வாறு வெறுக்கக் கூடிய) அதில் அல்லாஹ் அநேக நன்மைகளை ஆக்கக் கூடும்.

20. மேலும், ஒரு மனைவியை நீக்கிவிட்டு அவள் இடத்தில் மற்றொரு மனைவியை மாற்றி(மணந்து)க்கொள்ள நீங்கள் நாடினால் (நீக்கிவிட விரும்பும்) அவர்களில் ஒருத்திக்கு நீங்கள் ஒரு (பொற்)குவியலைக் கொடுத்திருந்தபோதிலும், அதிலிருந்து ஏதனையும் நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள்; அபாண்டமாகவும், பகிரங்கப் பாவமாகவும் (அவளுக்கு நீங்கள் கொடுத்ததை நீங்கள் திருப்பி) எடுக்கிறீர்களா?

21. மேலும், உங்களில் சிலர் மற்ற சிலருடன் திட்டமாக (சேர்ந்து) கலந்து விட்டீர்கள்; உங்களிடமிருந்து உறுதியான வாக்குறுதியை (அப்பெண்களாகிய) அவர்கள் எடுத்தும் இருக்கிறார்கள்; (இந்நிலையில்) அதனை நீங்கள் எவ்வாறு எடுத்துக் கொள்வீர்கள்?

22. நிச்சயமாக, முன்னர் (அறியாமைக்காலத்தில்) நடந்துவிட்டதைத் தவிர, உங்கள் தந்தைகள் (இறப்பிற்குப்பின் அவர்கள்) மணம் செய்துகொண்ட பெண்களில் எவரையும், நீங்கள் மணம் செய்து கொள்ளாதீர்கள்; நிச்சயமாக இது மானக்கேடானதாகவும் (அல்லாஹ்வின்) கோபத்திற்குரியதாகவும் இருக்கிறது; இன்னும் வழியால் அது மிகக்கெட்டதுமாகும்.

23. உங்கள் தாய்மார்களும், உங்கள் புதல்வியரும், உங்கள் சகோதரிகளும், உங்கள் தந்தையின் சகோதரிகளும், உங்கள் தாயின் சகோதரிகளும், (உங்கள்) சகோதரனுடைய புதல்விகளும், (உங்கள்) சகோதரியுடைய புதல்விகளும், உங்களுக்குப் பாலூட்டிய உங்கள் (செவிவித்) தாய்மார்களும், உங்கள் பால்குடிச் சகோதரிகளும், உங்கள் மனைவியரின் தாய்மார்களும் உங்கள் மீது (அவர்களைத் திருமணம் செய்வது) விலக்கப்பட்டுள்ளது; இன்னும் நீங்கள் உடலுறவு கொண்டு விட்டீர்களே அத்தகைய உங்கள் மனைவியரிலிருந்து (முந்திய கணவனிடத்துப் பிறந்து), உங்கள் மடிகளில் வளர்ந்துவரும் பெண் மக்களையும் (நீங்கள் திருமணம் செய்வது விலக்கப்பட்டிருக்கிறது). ஆனால், (நீங்கள் மணம் செய்து,) அவர்களுடன் உடலுறவு கொள்ளவில்லையானால், (அவளை விலக்கிவிட்டு அவளுடைய மகனை மணம் செய்து கொள்வதில்) உங்கள் மீது குற்றமில்லை. இன்னும், உங்களுடைய முதுகத்தண்டுகளிலிருந்து உண்டான உங்கள் புதல்வர்களின் மனைவியர்களையும் (நீங்கள் மணம் செய்து கொள்வது விலக்கப்பட்டிருக்கிறது). இரு சகோதரிகளை ஒரே காலத்தில் மனைவியராக ஒன்று சேர்த்துக்கொள்வதும் (விலக்கப்பட்டிருக்கிறது). இதற்கு முன்னர் நடந்துவிட்டவைகளைத் தவிர, (அவற்றை) நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كَتَبَ
 اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَلِكَ أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ
 مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا اسْتَعْتَمَرْتُم بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ
 أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَضِيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ
 الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٧ وَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنكُمْ
 طَوْلًا أَن يَنكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمَن مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ
 فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَيْمَانِكُمْ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ
 فَانْكُحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ
 غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ قَانَ أَتَيْنَ
 بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ
 لِمَن خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ١٨ وَيُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِن
 قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٩ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ
 عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهْوَاتِ أَن تَبِيلُوا مِثْلًا كَثِيرًا ٢٠
 يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ٢١

24. பெண்களில் கணவனுள்ளவர்களுள் (திருமணம் செய்து கொள்ளப்படுவதற்கு, விலக்கப்பட்டுள்ளனர். நிராகரிப்போருடன் நிகழ்ந்த யுத்தத்தில் பிடிக்கப்பட்டு) உங்கள் வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக்கொண்ட (அடிமைப்) பெண்களைத் தவிர; (இவ்வாறு) உங்கள் மீது அல்லாஹ்வின் கட்டளையாக (இது விதியாக்கப்பட்டுள்ளது). இவர்களைத் தவிர மற்ற பெண்களைத் திருமணம் செய்பவர்களாக, விபச்சாரம் செய்யாதவர்களாக (திருமண அன்பளிப்பாக) உங்கள் செல்வங்களைக்கொண்டு (மஹரைக்குறிப்பிட்டு சட்டரீதியாக திருமணத்தின் மூலம்) தேடிக்கொள்வது உங்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டும் உள்ளது; ஆகவே, (இவ்வாறு) மணமுடித்த பெண்களாகிய அவர்களிடமிருந்து எதை நீங்கள் சுகமனுபவித்தீர்களோ, (அதற்காக) அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட மஹரைக் கட்டாயக்கடமையாக அவர்களுக்கு (க்குறைவின்றி) நீங்கள் கொடுத்து விடுங்கள்; மேலும் மஹரைக் குறிப்பிட்டதன் பின்னர், (அதனைக் குறைக்கவோ, கூட்டவோ) நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொருந்திக்கொள்வதில் உங்கள் மீது யாதொரு குற்றமும் இல்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ், (உங்கள் செயலை) நன்கறிந்தவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

25. மேலும், உங்களில் எவர் சுதந்திரமுள்ள விசுவாசியான பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ள (பொருளாதார)வசதியால் சக்தி பெறவில்லையோ, அவர், விசுவாசமுள்ள உங்களுடைய அடிமைப் பெண்களில், உங்கள் வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டதிலிருந்து (திருமணம் செய்து கொள்ளலாம்). இன்னும் அல்லாஹ் உங்களுடைய விசுவாசத்தை நன்கு அறிந்து இருக்கின்றான்; உங்களில் சிலர், சிலரைச் சேர்ந்தவர்களாவர்; ஆகவே (அப்பெண்கள், பத்தினித்தனமான) பரிசுத்தமானவர்களாக, விபச்சாரம் செய்யாதவர்களாக, மேலும், கள்ள நட்புக் கொள்ளாதவர்களாக இருக்கும் நிலையில் - அவர்களுடைய எஜமானனின் அனுமதி பெற்று மணம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்; அவர்களுக்குரிய மஹரையும் அறியப்பட்ட (நியாயமான) முறையில் அவர்களுக்கு கொடுத்து விடுங்கள்; ஆகவே, (இவ்வாறு) திருமணம் செய்யப்பட்டால் (அதற்குப்) பின் (அடிமைப்பெண்களான) அவர்கள் விபச்சாரம் செய்துவிட்டால், (அடிமையல்லாத) திருமணமான உரிமைப் பெண்களுக்கு விதிக்கப்படும் தண்டனையில் பாதி யே அவர்கள் மீது உண்டு; (அடிமைப் பெண்ணை திருமணம் செய்யும்) இது, உங்களில் எவர், (மனைவியின்றி இருந்து) விபச்சாரத்தை பயந்தாரோ அவருக்குத்தான். இன்னும், நீங்கள் பொறுத்திருப்பது உங்களுக்கு நன்று; மேலும் அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிக்கிருபையுடையவன்.

26. அல்லாஹ், (தன்னுடைய சட்டங்களை) உங்களுக்குத் தெளிவாக விளக்கவும், உங்களுக்கு முன்னிருந்த (நல்ல)வர்கள் சென்ற நேரான வழிகளில் உங்களையும் செலுத்தி உங்களது தவ்பாக்களை (பாவமன்னிப்பை) அங்கீகரித்து விடவும் நாடுகிறான்; மேலும் அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

27. மேலும், அல்லாஹ் உங்களது தவ்பாவை (பாவமன்னிப்பை) நாடுகின்றான்; இன்னும், (முற்றிலும்) மன இச்சைகளைப் பின்பற்றி நடப்பவர்களோ, நீங்கள் (நேர்வழியிலிருந்து) முற்றிலும் சாய்ந்து விடுவதையே நாடுகின்றனர்.

28. அல்லாஹ் (தன் சட்டங்களை) உங்களுக்கு இலேசாக்கிவைக்க நாடுகின்றான்; மேலும் மனிதன் பலவீனமானவனாக படைக்கப்பட்டுள்ளான்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ٢٨ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُوًّا وَظُلْمًا
فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ٢٩ إِنْ
تَجْتَنِبُوا كِبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ
فِي دُخْلٍ كَرِيمٍ ٣٠ وَلَا تَتَّبِعُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ
لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ
وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ٣١ وَلِكُلِّ
جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلَّذِينَ عَقَدْتَ
أَيْمَانُكُمْ فَاتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ٣٢
الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى
بَعْضٍ وَبِمَا آَنَفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَإِذَا صَلَّيْتُمْ قُنْتُمْ حِفْظًا
لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ
وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ
فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ٣٣

الحج

29. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களிடையே இரு சாராரின் சம்மதத்தின் பேரில் நடைபெறும் வர்த்தக மூலமாகவன்றி, (உங்களுடைய) பொருள்களைத் தவறான முறையில் நீங்கள் உண்ணாதீர்கள்; அன்றியும், (இதற்காக) உங்களையே நீங்கள் கொலை செய்து கொள்ளாதீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்களிடம் மிக்க கிருபையுடையோனாக இருக்கின்றான்.

30. மேலும், எவரேனும், வரம்பு மீறி, அக்கிரமமாக இவ்வாறு செய்தால், நாம் அவரை(விரைவில்) நரகத்தில் நுழையச் செய்து விடுவோம்; இவ்வாறு செய்வது அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க இலகுவானதாகவே இருக்கிறது.

31. எதை விட்டும் நீங்கள் விலக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களோ அத்தகைய பெரும் பாவமான காரிய)ங்களிலிருந்து நீங்கள் விலகிக் கொண்டால், உங்களுடைய (மற்ற சிறிய) தீயவைகளை உங்களை விட்டும் நாம் போக்கிவிடுவோம்; இன்னும், சங்கையான நுழைவிடத்தில் உங்களை நாம் நுழைவிட்போம்.

32. இன்னும் உங்களில் சிலரைக்காண சிலரை, அல்லாஹ் மேன்மையாக்கி இருப்பதைப் பற்றி நீங்கள் பேராசை கொள்ளாதீர்கள்; ஆண்களுக்கு, அவர்கள் சம்பாதித்தவற்றில் உரியபங்குண்டு; (அவ்வாறே) பெண்களுக்கும், அவர்கள் சம்பாதித்தவற்றில் (உரிய) பங்குண்டு. மேலும், (நற்செயல்களின் மூலம்) அல்லாஹ்விடத்தில் அவனின் பேரருளைக் கேளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

33. இன்னும், ஒவ்வொருவருக்கும் (அவருடைய) பெற்றோர், நெருங்கிய சுற்றத்தார் (ஆகியோர்) விட்டுச் சென்ற(சொத்திலிருந்து (அதை அடையக்கூடிய) வாரிஸுகளை நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றோம்; இன்னும், உங்களுடைய வலக்கரங்கள் (எவர்களுடன்) உடன்படிக்கை செய்து கொண்டனவோ அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு அவர்களுக்குரிய பங்கைக் கொடுத்து விடுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் சாட்சியாளனாக இருக்கின்றான்.

34. ஆண்கள், பெண்களை நிர்வகிக்கக்கூடியவர்களாவர்; ஏனெனில், அவர்களில் சிலரைக்காண (மற்ற)சிலரை அல்லாஹ் மேன்மையாக்கி வைத்திருப்பதாலும், (ஆண்களாகிய) அவர்கள், தங்கள் செல்வங்களிலிருந்து (பெண்களுக்காக)ச் செலவு செய்வதாலுமாகும். ஆகவே, நல்லொழுக்கமுள்ள பெண்கள், (என்போர் அல்லாஹ்வுக்குப்பயந்து, தங்கள் கணவனுக்கு) பணிந்து நடப்பவர்கள்; (கற்பு, மற்றும் தங்கள் கணவனது உடைமைகள் ஆகிய) மறைவானதை, அல்லாஹ் பாதுகாக்கின்ற காரணத்தால் பேணிக்காத்துக் கொள்பவர்கள்; இன்னும், (அப்பெண்களாகிய) அவர்களில் (தம் கணவனுக்கு) எவர்களின் மாறுபாட்டை அஞ்சுகிறீர்களோ, அப்போது அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்யுங்கள்; (அவர்கள் திருந்தாவிடில்) படுக்கைகளிலும் அவர்களை வெறுத்து (ஒதுக்கி) விடுங்கள்; (அதிலும் அவர்கள் சீர்திருந்தாவிடில்) அவர்களை (காயமேற்படாது) அடியுங்கள். அதனால் அவர்கள் உங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டுவிட்டால், அவர்கள் மீது (இதர குற்றங்களைச் சுமத்த) யாதொரு வழியையும் தேடாதீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக உயர்வானவனாக, மிகப் பெரியவனாக இருக்கின்றான்.

وَأِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ
وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ٣٥) وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَ
الْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجُنُبِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا
يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ٣٦) الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أُمُّوْنَ
النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ٣٧) وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ٣٨) وَمَا ذَا
عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ
وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ٣٩) إِنَّ اللَّهَ لَا يُظِلُّهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ
وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ٤٠) فَكَيْفَ
إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ٤١)

35. இன்னும், (கணவன் மனைவியாகிய) இருவருக்குள், (பிணக்குண்டாகி) பிளவை நீங்கள் அஞ்சினால், அப்போது அவன் குடும்பத்தாரில் ஒரு மத்தியஸ்தரையும், அவள் குடும்பத்தாரில் ஒரு மத்தியஸ்தரையும் நீங்கள் (ஏற்படுத்தி) அனுப்புங்கள்; அவ்விருவரும் (இவர்களுக்குள்) சமாதானத்தை உண்டுபண்ணாடினால், அல்லாஹ் இவ்விருவரையும் ஒற்றுமையாக்கி விடுவான். நிச்சயமாக அல்லாஹ், (யாவையும்) தெரிந்தவனாக, நன்கு உணர்கிறவனாக, இருக்கின்றான்.

36. மேலும், அல்லாஹ்வையே வணங்குங்கள்; அவனுக்கு யாதொன்றையும் இணையாக்காதீர்கள்; பெற்றோர்க்கு உபகாரம் செய்யுங்கள்; (அவ்வாறே) உறவினருக்கும், அநாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், உறவினரான அண்டைவீட்டினருக்கும், அந்நியரான அண்டைவீட்டினருக்கும் (எப்பொழுதும்) உங்களுடன் இருக்கக்கூடிய நண்பர்களுக்கும், வழிப்போக்கர்களுக்கும், உங்களுடைய வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களுக்கும் (அன்புடன் உபகாரம் செய்யுங்கள்.) கர்வங் கொண்டவனாக, பெருமையாளனாக இருப்பவரை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான்.

37. அத்தகைய (பெருமை குடி கொண்ட)வர்கள் உலோபித்தனம் செய்வார்கள்; (மற்ற) மனிதர்களை உலோபித்தனம் செய்யும்படியும் தூண்டுபவர்கள்; அல்லாஹ் தன் பேரருளிலிருந்து தங்களுக்குக் கொடுத்ததை (பிறருக்குக் கொடுக்காமல்) மறைத்தும் கொள்வார்கள். இன்னும் (நன்றி செய்யாது) நிராகரிப்போருக்கு இழிவுபடுத்தும் வேதனையையே நாம் தயார் செய்து வைத்திருக்கின்றோம்.

38. இன்னும், அத்தகைய (பெருமை குடி கொண்ட)வர்கள் (பெருமையை நாடி) மனிதர்களுக்குக் காண்பிப்பதற்காகத் தங்கள் செல்வங்களைச் செலவு செய்வார்கள்; அல்லாஹ்வையும், இறுதிநாளையும் விசுவாசங்கொள்ளவு மாட்டார்கள். மேலும், எவனுக்கு ஷைத்தான் தோழனாக இருக்கின்றானோ, அவன் தோழனால் மிகக் கெட்டவன்.

39. மேலும், அவர்கள் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங்கொண்டு, அல்லாஹ் அவர்களுக்களித்தவற்றிலிருந்து (தர்மமாக) செலவும் செய்து வந்தால், அதனால் அவர்களுக்கு என்னதான் நஷ்டம்? ஏற்பட்டு விடப்போகிறது? இன்னும் அல்லாஹ் இவர்களை நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

40. நிச்சயமாக அல்லாஹ், (யாருக்கும்) ஓர் அணுவளவும் அநியாயம் செய்யமாட்டான்; இன்னும், (ஓர் அணுவளவுள்ள) அது நன்மையாக இருந்தால் அதனை இரட்டிப்பாக்கி தன்னிடத்திலிருந்து மகத்தான நற்கூலியைக் கொடுக்கின்றான்.

41. (நபியே!) ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலிருந்தும் ஒரு சாட்சியை நாம் கொண்டுவரும்போது இவர்களுக்கு (விரோதமான) சாட்சியாக உம்மை நாம் கொண்டும் வந்தால், (நிராகரித்த இவர்களுடைய நிலைமை) எவ்வாறிருக்கும்?

يَوْمَئِذٍ يَكْفُرُونَ بِالَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ
بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا
مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ
الْغَائِطِ أَوْ لِمَسْتُمُ النِّسَاءِ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفُوًّا غَفُورًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوْتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ
يَشْتَرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ۝ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ نَصِيرًا ۝
مَنْ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَ
يَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَاعِنَا
لَيَّا بِالسِّنِّهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا وَاسْمِعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ وَ
لَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

42. நிராகரித்து, (அல்லாஹ்வுடைய) தூதருக்கும் மாறு செய்தோர், (அவ்வாறு நாம் கொண்டுவரும்) அந்நாளில் பூமி அவர்கள் மீது(தங்களை விழுங்கி தன்னுள்) சமமாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமே, என்று விரும்புவார்கள். மேலும், இவர்கள் அல்லாஹ்விடத்தில் எவ்விஷயத்தையும் மறைத்து விடமுடியாது.

43. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் போதையுடையோராகயிருக்கும் நிலையில், நீங்கள் கூறுவது இன்னதென்று நீங்கள் அறிந்து கொள்ளும் வரை, தொழுகைக்கு நெருங்காதீர்கள். அன்றியும், நீங்கள் (முழுக்காளி) குளிப்பு கடமையானவராயிருந்தால், குளிக்கும் வரையிலும் (தொழுகைக்கு நெருங்காதீர்கள். ஆனால்) பள்ளியைக் கடந்து செல்பவர்களாகவே தவிர; இன்னும் நீங்கள் நோயாளிகளாகவோ, அல்லது பிரயாணத்திலோ, அல்லது மலஜலம் கழித்தோ, அல்லது பெண்ணைத்தீண்டி(தாம்பத்திய உறவு கொண்டு) இருந்தோ, (சுத்தம் செய்து கொள்ள) நீங்கள் தண்ணீரைப் பெற்றுக் கொள்ளாவிடில், பரிசுத்தமான மண்ணை நாடுங்கள்; (அதைத்தொட்டு, உங்களுடைய முகங்களையும், கைகளையும் (தயம்மும் செய்து) தடவிக் கொள்ளுங்கள், (பிறகு தொழுங்கள்.) நிச்சயமாக அல்லாஹ் (பிழைகளை) மிகப் பொறுப்பவனாக, (குற்றங்களை) மிக்க மன்னிப்பவனாக இருக்கிறான்.

44. (நபியே!) வேதத்திலொரு பாகம் கொடுக்கப்பட்டவர்களை நீர் கவனிக்கவில்லையா? அவர்கள் (தாம்) வழிகேட்டை விலைக்கு வாங்கிக் கொள்கின்றனர்; நீங்களும் வழி கெட்டு விடவேண்டு மென்றே அவர்கள் நாடுகின்றனர்.

45. மேலும், அல்லாஹ் உங்களுடைய (இவ்) விரோதிகளை மிக்க அறிகிறவன்; (உங்களுக்குப்) பாதுகாவலனாக இருக்கவும் அல்லாஹ் போதுமானவன்; (உங்களுக்கு) உதவியாளனாக இருக்கவும் அல்லாஹ் போதுமானவன்.

46. யூதர்களில் சிலர், (வேத) வசனங்களை அதற்குரிய இடங்களிலிருந்து (அவற்றின் கருத்து வேறுபடும்படியான விதத்தில்) புரட்டுகின்றனர்; (நபியே! உம்மை நோக்கி, "நீர் சொன்னதை நாம் செவியுற்றோம்; இன்னும் நாம் (அதற்கு) மாறு செய்வோம், " (என்றுகூறி உம்) மார்க்கத்தில் குற்றம் சொல்ல " (நபியே! இதுவரை) நீர் கேட்க முடியாததை நீர் கேளும்" என்றும், 'ராயினா' என்று தங்கள் நாவுகளைக் கோணிக்கொண்டும் சன்மார்க்கத்தைப் பழித்தும் கூறுகின்றனர். "நபியே! நீர் சொன்னதற்கு" நாம் செவிசாய்த்தோம்; இன்னும் (உமக்கு) நாம் கீழ்ப்படிந்தோம்; (நாம் சொல்வதை) நீர் கேளும்" (என்று கூறி, ராயினா என்னும் பதத்திற்குப் பதிலாக) 'உன்னா' (எங்களை அன்பாக நோக்குவீரா?) என்றும் கூறியிருந்தால் அது, அவர்களுக்கே மிக நன்மையானதாகவும், மிக நேர்மையானதாகவும் இருந்திருக்கும். எனினும் அவர்களுடைய நிராகரிப்பின் காரணமாக, அல்லாஹ் அவர்களைச் சபித்துவிட்டான்; ஆதலால், (அவர்கள்) குறைவாகவேயன்றி விசுவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِنِزْلَانَا مُصَدِّقًا لِمَا
مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَقِطِسَ وُجُوهًا فَنَرُدُّهَا عَلَىٰ أَذْبَارِهَا
أَوْ نُلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾
إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ
يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٣٨﴾
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَنْ
يَشَاءُ وَلَا يُلْطَمُونَ فَتِيلًا ﴿٣٩﴾ أَنْظِرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى
اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ
آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٤١﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ
اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٤٢﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ
فَإِذَا لَبِثُوا فِي النَّاسِ نَقِيرًا ﴿٤٣﴾ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ
عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ
إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٤٤﴾

47. வேதம் கொடுக்கப்பட்டோரே! உங்கள் முகங்களை மாற்றி,பின்னர் அவைகளை அவைகளின் பின்புறமாக நாம் திருப்பிவிடுவதற்குமுன்பே உங்களிடமுள்ள (வேதத்)தை உண்மைப் படுத்துகின்ற நாம் இறக்கிவைத்த இவ்வேதத்தை விசுவாசங்கொள்ளுங்கள்; அல்லது (சனிக்கிழமையில் வரம்பு மீறியோரான) அஸ்ஹாபுஸ்ஸப்தினரை நாம் சபித்த பிரகாரம், அவர்களையும் நாம் சபித்துவிடுவோம். மேலும், அல்லாஹ்வுடைய கட்டளை நிறைவேற்றப்பட்டதாக ஆகிவிடும்.

48. நிச்சயமாக அல்லாஹ், தனக்கு இணைவைக்கப்படுவதை மன்னிக்க(வே) மாட்டான்; இதனைத் தவிர (மற்ற) எதனையும், தான் நாடியோருக்கு மன்னிப்பான்; எவர் அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைக்கின்றாரோ அவர், திட்டமாக மகத்தான பாவத்தை பொய்யாகக் கற்பனை செய்துவிட்டார்.

49. (நபியே!) தமக்குத் தாமே பரிசுத்தத்தைக் கற்பிப்போரை நீர் காணவில்லையா? (அவர்கள் கூறுவது சரி) அல்ல; அல்லாஹ், தான் நாடிய (நல்ல)வர்களைப் பரிசுத்தமாக்கி வைக்கிறான். (இவ்விஷயத்தில்) ஓர் அணுவளவும் அவர்கள் அநீதி செய்யப் படமாட்டார்கள்.

50. (நபியே!) அல்லாஹ்வின் மீது அவர்கள் (அபாண்டமான) பொய்யை எவ்வாறு கற்பனை செய்கின்றனர் என்பதை நீர் கவனிப்பீரா! பகிரங்கமான பாவத்திற்கு இதுவே போதுமானதாக இருக்கின்றது.

51. (நபியே!) வேதத்தில் ஒரு பாகம் கொடுக்கப் பட்டவர்களை நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள் விக்கிரகங்களையும்,தாசுத்தை (வைத்தானையும்) விசுவாசிக்கின்றனர்; மேலும் (இணை வைப்போராகிய குறைவியர்களைச் சுட்டிக் காண்பித்து), "இவர்கள் தாம், உண்மை விசுவாசிகளைவிட மிகவும் நேரான பாதையில் இருக்கின்றனர்" என்று காஃபிர்களுக்குக் கூறுகின்றனர்.

52. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால்_ அவர்களை அல்லாஹ் சபித்துவிட்டான். எவரை அல்லாஹ் சபித்துவிட்டானோ அவருக்கு உதவி செய்பவரை நீர் காணவேமாட்டீர்.

53. (இவ்வுலக) ஆட்சியில் ஏதேனும் ஒரு பங்கு (பாத்தியதை) அவர்களுக்கு சொற்ப பாகமாவது இருக்கின்றதா? (இல்லை!) அவ்வாறிருந்தால், அவர்கள் (அதிலிருந்து மற்ற) மனிதர்களுக்கு இம்மியேனும் கொடுக்க மாட்டார்கள்.

54. அல்லது, (நல்லடியார்களான) மனிதர்களைப் (பற்றி) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் தன் பேரருளால் கொடுத்தவற்றின் மீது (யூதர்களாகிய) அவர்கள் பொறாமைப்படுகிறார்களா? அவ்வாறாயின், இப்றாஹீமுடைய குடும்பத்தினருக்கு வேதத்தையும், ஞானத்தையும் கொடுத்திருந்தோம்; (அத்துடன்) மகத்தான அரசாங்கத்தையும் அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்திருந்தோம்.

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ
سَعِيرًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَلَّمَا
نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بِهَا لَنُحْمِلَهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلٌ ۝ إِنَّ اللَّهَ
يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَوَدُّوا الْأُمْنَىٰ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذْ حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ
أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ
أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ
أَنْ يَتَّخِذُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا
بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

بسم

٥٠

55. (அவ்வாறிருந்தும்) அவர்களிலிருந்து அதை விசுவாசித்தவரும் உண்டு; இன்னும் அவர்களிலிருந்து அதை விட்டும் விலகிக்கொண்டவரும் உண்டு. (நிராகரித்த அவர்களுக்குக்) கொழுந்து விட்டெரியும் நரகமே போதுமாகிவிட்டது.

56. நிச்சயமாக நம்முடைய (இவ்வேத) வசனங்களை நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்களை, (விரைவில்) நாம் நரகத்தில் புகுத்தி விடுவோம்; (அதில்) அவர்கள், வேதனையைச் (சதா) அனுபவிப்பதற்காக அவர்களுடைய தோல்கள் கருகி விடும்போதெல்லாம், அவையல்லாத (வேறு புதிய) தோல்களை நாம் மாற்றிக் கொண்டே இருப்போம். நிச்சயமாக அல்லாஹ், யாவரையும் மிகைத்தவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கிறான்.

57. இன்னும் (அவர்களில்) விசுவாசங்கொண்டு, நற்செயல்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்களைச் சுவனபதிகளில் நாம் பிரவேசிக்கச் செய்வோம்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவர்கள் அவற்றில் நிரந்தரமாக (தங்கி) இருப்பவர்கள்; பரிசுத்தமான துணைவியரும் அங்கு அவர்களுக்குண்டு; இன்னும் அவர்களை அடர்ந்த (நீங்காத) நிழலிலும் நாம் பிரவேசிக்கச் செய்வோம்.

58. (விசுவாசிகளே! உங்களிடம் நம்பி ஒப்படைக்கப்பட்ட) அமானிதங்களை அவற்றின் சொந்தக்காரர்களிடம் நீங்கள் ஒப்படைத்து விடுமாறும், மனிதர்களுக்கிடையில் நீங்கள் தீர்ப்புக் கூறினால், (பாரபட்சமின்றி) நீதமாகவே தீர்ப்பளிக்குமாறும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் எதனை உங்களுக்கு உபதேசிக்கிறானோ அது மிக்க நல்லதாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் செவியேற்கிறவனாக, பார்க்கிறவனாக இருக்கின்றான்.

59. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; (அவனது) தூதருக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள். இன்னும் உங்களில் (அல்லாஹ்வுக்கும், அவனது தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும்) அதிகாரம் உடைய (தலை)வர்களுக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்; ஆனால், யாதொரு விஷயத்தில் நீங்கள் பிணங்கிக்கொண்டால், அதனை அல்லாஹ்விடமும், (அவனுடைய) தூதரிடமும் திருப்பி (ஒப்படைத்து) விடுங்கள். (அவர்களுடைய தீர்ப்பை நீங்கள் திருப்தியாகவே ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.) மெய்யாகவே நீங்கள், அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங்கொண்டவர்களாக இருந்தால்; இதுதான் நன்மையாகவும், மிக அழகான முடிவாகவும் இருக்கும்.

60. (நபியே!) உம்மீது இறக்கப்பட்ட (இவ்வேதத்)தையும், உமக்கு முன்னர் இறக்கிவைக்கப்பட்டுள்ள (வேதங்கள் யா)வற்றையும் மெய்யாகவே தாங்கள் விசுவாசிப்பதாக எண்ணிக் கொண்டிருப்போர் பால் நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள் தாசுத்தை (ஷைத்தானை) தீர்ப்புக்கூறுபவனாக ஆக்க நாடுகிறார்கள். (ஆனால்) அவர்களோ, அவனை நிராகரித்து விடவேண்டுமெனத் திட்டமாகக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளார்கள். அந்த ஷைத்தானோ, அவர்களை வெகு தூரமான வழிகேட்டில் வழிகெடுத்துவிடவே நாடுகின்றான்.

وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلَى مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَ اِلَى الرَّسُوْلِ
رَاٰتِ السُّفٰٓفِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًا ۙ فَكَيْفَ اِذَا
اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۚ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيَهُمْ ثُمَّ جَاءُوكَ
يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَا اِلَّا اِحْسَانًا وَتَوَفِّيْنَا ۙ اُولٰٓئِكَ
الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَعْرَضَ عَنْهُمْ وَعِظَهُمْ
وَقُلْ لَهُمْ فِيْ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيْغًا ۙ وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ
رَّسُوْلٍ اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ
جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ
لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ۙ فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ
حَتّٰى يُحَكِّمُوْكَ فَيَسْجُرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِيْ اَنْفُسِهِمْ
حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيَسْلَمُوْا سَلِيْمًا ۙ وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا
عَلَيْهِمْ اَنْ اُقْتُلُوْا اَنْفُسَكُمْ اَوْ اَخْرَجُوْا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا
فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوْا مَا يُوعَظُوْنَ
بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ تَثِيْنًا ۙ وَاِذَا اَلَيْنَهُمْ مِّنْ
لَّدُنَّا اَجْرًا عَظِيْمًا ۙ وَلَهْدٰىهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ۙ

61. மேலும், (நியாயம் பெற,) "அல்லாஹ் அருளிய இ(வ்வேதத்)தின் பாலும், (அவனது) தூதரின் பாலும் நீங்கள் வாருங்கள்" (அந்த ஷைத்தானிடம் செல்லாதீர்கள்) என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், அந்த முனாஃபிக்குகளை (வேஷதாரிகளை) அவர்கள் உம்மைவிட்டுமுற்றிலும் புறக்கணித்து விடுவதையே நீர் காண்பீர்.

62. (நபியே!) அவர்களின் கரங்கள் முற்படுத்திய (பாவத்) தின் காரணமாக, அவர்களுக்கு ஒரு துன்பம் ஏற்பட்டால், (அதற்குப் பரிகாரம் தேடிக் கொள்ள முடியாமலாகிவிட்ட அவர்களின் இழிநிலைமை) எவ்வாறு இருக்கும்? (என்பதை நீர் பார்ப்பீராக) பின்னர், அவர்கள், நன்மையையும், ஒற்றுமையையும் தவிர(வேறெதையும்) நாங்கள் நாடவில்லை என்று அல்லாஹ்வைக் கொண்டு சத்தியம் செய்பவர்களாக உம்மிடம் வருகின்றனர்.

63. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் அவர்களின் இதயங்களில் இருப்பவைகளை அல்லாஹ் அறிவான்; ஆகவே, (நபியே!) நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்து விடுவீராக! மேலும், அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்வீராக! மேலும் (அவர்களில் உள்ள கெடுதல்களை) அவர்களுக்கு, அவர்களது மனங்களில் படும்படித் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுவீராக!

64. இன்னும், அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கொப்ப கீழ்ப்படியப் படுவதற்காகவே தவிர, (மனிதர்களிடம்) நாம் தூதர்களில் எவரையும் அனுப்பி வைக்கவில்லை; இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் தமக்குத் தாமே அநீதமிழைத்துக்கொண்டு, உம்மிடம் வந்து, பின்னர், அல்லாஹ்விடம் அவர்கள் பாவமன்னிப்புக் கோரி, அவர்களுக்காக (அல்லாஹ்வுடைய) தூதராகிய நீரும் பாவமன்னிப்புக் கோரியிருந்தால், தவ்பாவை ஏற்று மன்னிப்பவனாக, மிக்கிருபையுடையோனாக அல்லாஹ்வை அவர்கள் கண்டிருப்பார்கள்.

65. ஆனால், உமதிரட்சகன்மீது சத்தியமாக, அவர்கள் தங்களுக்குள் ஏற்பட்ட சச்சரவில் உம்மை நீதிபதியாக ஆக்கி, நீர் செய்யும் தீர்ப்பைத் தங்கள் மனங்களில் எத்தகைய அதிருப்தியையும் பெறாமல் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ளாத வரையில், அவர்கள் விசுவாசிகளாக மாட்டார்கள்.

66. இன்னும், "உங்களையே நீங்கள் கொலை செய்து கொள்ளுங்கள்; அல்லது நீங்கள் உங்களுடைய வீடுகளிலிருந்து வெளியேறி விடுங்கள்" என்று நிச்சயமாக நாம் அவர்களின் மீது விதித்திருந்தால், அவர்களில் சிலரைத் தவிர (பெரும்பாலானவர்கள்) இதனைச் செய்திருக்கவே மாட்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் எதை உபதேசிக்கப்பட்டார்களோ, அதை அவர்கள் செய்திருப்பார்களேயானால், அது, அவர்களுக்கு மிக்க நன்மையாகவும், (விசுவாசத்தில் அவர்களை) உறுதிப்படுத்துவதால் மிக்க வலுவாகவும் இருந்திருக்கும்.

67. மேலும், அது சமயம் அவர்களுக்கு, நம்மிடமிருந்து (மேற்கொண்டும்) மகத்தான ஒரு கூலியை நாம் கொடுத்திருப்போம்.

68. மேலும், அவர்களுக்கு நேரான வழியை நாம் காட்டி இருப்போம்.

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
 وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى
 بِاللَّهِ عَلِيمًا ۝ يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا
 ثُبَاتٍ أَوْ وَانْفِرُوا جَمِيعًا ۖ وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيَبْطُلَنَّ ۖ فَإِنْ
 أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ
 شَهِيدًا ۖ وَلَٰئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ
 تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَّابِتُنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ
 فَوْزًا عَظِيمًا ۖ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۖ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۖ وَمَا لَكُمْ
 لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
 وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
 مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا ۖ وَاجْعَلْ لَّنَا مِن
 لَّدُنكَ وَلِيًّا ۖ وَاجْعَلْ لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ۝

69. மேலும், எவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றார்களோ அவர்கள் நபிமார்கள், சத்தியவான்கள், (அல்லாஹ்வின் பாதையில் உயிர் நீத்த) ஷஹீதுகள், நல்லடியார்கள் ஆகியோர்களிலிருந்து எவர்கள் மீது அல்லாஹ் அருள் செய்திருக்கிறானோ அத்தகையோருடன் (சுவனத்தில்) இருப்பார்கள். தோழமைக்கு, இவர்கள் அழகானவர்கள்.

70. இப்பேரருள் அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ளதாகும்; இன்னும், (இவர்கள் செயலை) நன்கறிகிறவனாக இருக்க அல்லாஹ் போதுமானவனாக இருக்கின்றான்.

71. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் (யுத்தத்திற்குச் சென்றால்,) உங்கள் எச்சரிக்கையை (முதல் ஆயுதமாக) எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; பிறகு, அணி அணியாகவோ செல்லுங்கள். அல்லது அனைவரும் (கூட்டாக) இணைந்தோ செல்லுங்கள்.

72. மேலும், (யுத்தத்திற்கு வராது) பின் தங்கியவர்களும் நிச்சயமாக உங்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்; (அவர்கள் முனாஃபிக்குகளே! ஏனெனில், யுத்தத்திற்குச் சென்ற உங்களுக்கு யாதொரு கஷ்டமேற்பட்டாலோ, அவர்களில் ஒருவன் "நான் அவர்களுடன் (அங்கு) பிரசன்னமாகி இல்லாதிருந்தபோது நிச்சயமாக அல்லாஹ் எனமீது அருள் புரிந்து விட்டான்" என்று கூறுகின்றான்.

73. இன்னும், அல்லாஹ்விடமிருந்து உங்களுக்கு ஒரு பாக்கியம் கிடைத்தால், "நானும் அவர்களுடன் இருந்திருக்க வேண்டுமே! அவ்வாறிருந்தால், பெரும் பாக்கியத்தை நானும் அடைந்திருப்பேனே!" என்று, உங்களுக்கும் அவனுக்கும் இடையில் எத்தகைய நட்பும் இல்லாமலிருந்ததைப் போல் நிச்சயமாக அவன் கூறுகிறான்.

74. மறுமை (வாழ்க்கை)க்காக இவ்வுலக வாழ்க்கையை விற்றுவிடுபவர்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் செய்யவும்; இன்னும் எவர், அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் புரிந்து (அதில்) அவர் கொல்லப்பட்டாலும் அல்லது வெற்றி பெற்றாலும், நாம் அவருக்கு மகத்தான கூலியைக் கொடுப்போம்.

75. இன்னும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில், ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் ஆகியோரில் பலவீனமானவர்களின் (பாதுகாப்பு) விஷயத்திலும், நீங்கள் யுத்தம் செய்யாதிருக்க உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? அவர்களோ, "எங்கள் இரட்சகனே! இவ்வூரிலிருந்து எங்களை வெளியேற்றி விடுவாயாக! அதை (அவ்வூரை) யுடையவர்கள் அநியாயக்காரர்களாக இருக்கின்றனர். நீ எங்களுக்கு உன் புறத்திலிருந்து ஒரு பாதுகாவலரை ஆக்குவாயாக! நீ எங்களுக்கு உன் புறத்தால் ஓர் உதவியாளரையும் அளித்தருள்வாயாக!" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) கூறுகின்றனர்.

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ
 إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ
 لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ
 عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ
 اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ
 لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۖ وَالْآخِرَةُ
 خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝ أَيْنَ مَا تَكُونُوا
 يَدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُشِيدَةٍ ۚ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
 حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ
 يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ ۚ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ فَمَالِ
 هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝ مَا أَصَابَكَ مِنْ
 حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ۚ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ ۚ وَأَرْسَلْنَاكَ
 لِلنَّاسِ رَسُولًا ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝ مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ
 فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۚ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۝

76. (ஆகவே, இது போன்ற சமயத்தில்,) விசுவாசங்கொண்டார்களே அத்தகையோர்_அவர்கள், அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் செய்வார்கள். இன்னும், நிராகரித்தார்களே அத்தகையோர்_அவர்கள் (இவர்களுக்கு எதிராக) தாகூத் துடைய (ஷைத்தானுடைய) பாதையில் யுத்தம் செய்வார்கள்; ஆகவே, ஷைத்தானின் நண்பர்களுக்கு எதிராக போர் செய்யுங்கள். நிச்சயமாக ஷைத்தானுடைய சூழ்ச்சி மிகவும் பலவினமானதாக இருக்கின்றது.

77. "உங்களுடைய கைகளைத் (தற்சமயம் யுத்தம் செய்யாது) தடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; தொழுகையையும் (உறுதியாக) நிறைவேற்றுங்கள்; ஐகாத்தும் கொடுத்துவாருங்கள் என்று எவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதோ அத்தகையோர் பால் (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? (பின்னர்) யுத்தம் செய்வது அவர்கள் மீது விதியாக்கப்பட்ட பொழுது, அவர்களில் ஒரு பிரிவினரோ, அல்லாஹ்வுக்குப் பயப்படுவதைப் போல் அல்லது பயத்தால் அதைவிட கடினமாக (எதிரிகளான) மனிதர்களுக்குப் பயந்தார்கள்; மேலும், எங்கள் இரட்சகனே! ஏன் எங்கள் மீது யுத்தத்தை விதியாக்கினாய்? இன்னும் சிறிது காலம் எங்களுக்காக (இதனை)ப் பிற்படுத்தி இருக்க வேண்டாமா?" என்றும் கூறினார்கள். (இதற்கு, நபியே!) நீர் கூறுவீராக: இவ்வுலக சுகம் அற்பமானதே; (அல்லாஹ்வை) பயந்து நடப்பவருக்கு மறுமை (யின் வாழ்க்கை) தான் மிக்க மேலானது. (உங்களுடைய நன்மையைக் குறைத்தோ, பாவத்தைக் கூட்டியோ) நீங்கள் ஒரு நூல் அளவும் அநீதம் செய்யப்படமாட்டீர்கள்.

78. நீங்கள் எங்கிருந்த போதிலும் மரணம் உங்களை அடைந்தே தீரும்; மிகப் பலமாகக்கட்டப் பட்ட கோட்டை (கொத்தளங்)களில் நீங்கள் இருந்தபோதிலும் சரியே! மேலும், (நபியே! உம்முடைய கட்டளைப்படி யுத்தத்திற்குச் சென்ற) அவர்களுக்கு யாதொரு நன்மையும் ஏற்பட்டால், இது அல்லாஹ்விடமிருந்து (எங்களுக்குக்) கிடைத்தது எனக் கூறுகின்றனர்; (ஆனால்) அவர்களுக்கு யாதொரு தீங்கு ஏற்பட்டுவிட்டாலோ, (நபியே!) இது உம்மால்தான் (எங்களுக்கு ஏற்பட்டது) எனக் கூறுகின்றனர்; (ஆகவே), நீர் கூறுவீராக: (இவை) ஒவ்வொன்றும் அல்லாஹ்விடமிருந்தே உள்ளது. இந்த சமூகத்தவர்க்கு என்ன நேர்ந்துவிட்டது? எவ்விஷயத்தையுமே இவர்கள் விளங்கிக்கொள்ள நெருங்க மாட்டார்கள்.

79. (அன்றி, இவ்வாறு கூறுகின்றவனுக்கு,) "உமக்கு யாதொரு நன்மை ஏற்பட்டால் (அது) அல்லாஹ்வினால் ஏற்பட்டது" என்றும், உமக்கு யாதொரு தீங்கு ஏற்பட்டால், (அது நீ இழைத்த குற்றத்தின் காரணமாக) உன்னால்தான் (வந்தது)" என்றும் (கூறுவீராக). இன்னும், (நபியே!) நாம் உம்மை, ஒரு தூதராகவே மனிதர்களிடம் அனுப்பியிருக்கின்றோம். இன்னும் (இதற்கு) சாட்சியாளனாக இருக்க அல்லாஹ் போதுமானவன்.

80. எவர் (அல்லாஹ்வுடைய) தூதருக்கு (முற்றிலும்) கீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றாரோ அவர், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கே கீழ்ப்படிந்து விட்டார்; இவ்வாறு கீழ்ப்படிவதை எவரும் புறக்கணித்தால், (அதற்காக நீர் கவலைப்பட வேண்டாம். ஏனெனில்) உம்மை அவர்கள் மீது கண்காணிப்பவராக நாம் அனுப்பவில்லை.

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ
مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا^(٨١) أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ
الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا
كَثِيرًا^(٨٢) وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ
وَلَوْ رُدُّوهَ إِلَى الرَّسُولِ وَآلِ الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ
يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَفُتِنْتُمْ
الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا^(٨٣) فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكْفُفْ إِلَّا
نَفْسَكَ وَخَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِكَ بَأْسَ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا^(٨٤) مَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً
حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ
لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتِنًا^(٨٥) وَإِذَا حِيلَتْ
بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مِنْهَا أَوْ رُدُّوها إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا^(٨٦) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَكُمْ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا^(٨٧)

81. (நபியே) "உம்மிடமிருக்கும்போது உமக்கு முற்றிலும்) கீழ்ப்படிதலாகும்" என அவர்கள் (தங்கள் வாயால்) கூறுகின்றனர்; பிறகு, அவர்கள் உம்மிடத்திலிருந்து வெளியேறிவிட்டாலோ, அவர்களில் ஒரு கூட்டத்தினர் (உம்மிடம்) தாம் கூறிய தற்கு மாறாக இரவெல்லாம் (சதி) ஆலோசனை செய்து கொண்டே இருக்கின்றனர்; அவர்கள் இரவெல்லாம் (சதி) ஆலோசனை செய்பவற்றை அல்லாஹ் பதிவு செய்து கொள்கின்றான்; ஆதலால், நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்து விடுவீராக! (சகல காரியங்களையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) அல்லாஹ்வின் மீதே நம்பிக்கை வைப்பீராக! (உம்மைப் பாதுகாப்பதற்கு) பொறுப்பேற்பவனாக இருக்க அல்லாஹ் போதுமானவன்.

82. இந்தக்குர்ஆனை அவர்கள் ஆய்ந்துணர வேண்டாமா? அல்லாஹ் அல்லாத வரிடமிருந்து உள்ளதாக இது இருந்தால் இதில் அநேக முரண்பாடுகளை அவர்கள் கண்டிருப்பார்கள்.

83. மேலும், (யுத்த) அமைதியோ, அல்லது பீதியோ பற்றிய யாதொரு செய்தி அவர்களுக்கு வந்துவிட்டால், (உடனே) அவர்கள் அதனை (வெளியில் மக்களிடையே) பரப்பி விடுகின்றனர். (அவ்வாறு செய்யாது) அதனை (அல்லாஹ்வுடைய) தூதரிடமும், அவர்களில் (மார்க்க குரானமுள்ள) அதிகாரமுடையவர்களிடமும் தெரிவித்திருந்தால், அவர்களிலிருந்து அதனை ஆய்ந்து எடுப்பவர்கள் அதனை (நன்கு) அறிந்து கொள்வார்கள். மேலும், (விசுவாசிகளே!) அல்லாஹ்வுடைய பேரருளும், அவனுடைய கிருபையும் உங்கள் மீது இல்லாதிருந்தால், (உங்களில்) குறைவானவர்களைத் தவிர நீங்கள் யாவரும் ஷைத்தானையே பின்பற்றியிருப்பீர்கள்.

84. எனவே (நபியே) நீர் அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் போர்செய்வீராக! நீர் உம்மைத் தவிர (வேறெவரும்) கட்டாயப்படுத்தப்படுவதற்கில்லை. இன்னும் விசுவாசிகளை (போர்செய்ய)த் தூண்டுவீராக! நிராகரிப்போரின் யுத்தத்தை உங்களை விட்டும் தடுத்துவிட அல்லாஹ் போதுமானவன்; (ஏனென்றால்) அல்லாஹ், யுத்தம் செய்வதில் மிக வல்லவன்; தண்டிப்பதிலும் மிகக் கடுமையானவன்.

85. எவரேனும் (யாதொரு) நன்மையான காரியத்திற்கு பரிந்துரை செய்தால், அதில் அவருக்கும் ஒரு பங்கு இருக்கும்; (அவ்வாறே) யாதொரு தீய விஷயத்திற்கு எவரேனும் பரிந்துரை செய்தால், அதிலிருந்து அவருக்கும் ஒரு பங்கு இருக்கும்; மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுள்ளவனாக இருக்கின்றான்.

86. (எவராலும்) உங்களுக்கு முகமன் ('ஸலாம்') கூறப்பட்டால் (அதற்குப் பிரதியாக) அதைவிட அழகான வாக்கியத்தைக் கொண்டு நீங்கள் முகமன் கூறுங்கள்; அல்லது அதனையே திருப்பிக் கூறுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் கணக்குப் பார்க்கிறவனாக இருக்கின்றான்.

87. அல்லாஹ் — அவனைத் தவிர (வேறு) வணங்கப்படுபவன் இல்லை; அவன், நிச்சயமாக உங்களை மறுமை நாளில் ஒன்று சேர்ப்பான்; இதில் சந்தேகமேயில்லை. இன்னும், வார்த்தையால் (அதை அறிவிப்பதில்) அல்லாஹ்வை விட மிக உண்மையாளன் யார்?

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا
أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ
فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ وَذُؤَالُو تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا
فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يَهَاجَرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوا مِنْهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ إِلَّا
الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ
جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا
قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ
اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقَوَالِيكُمْ السَّلَامَ فَمَا
جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝ سَتَجِدُونَ آخَرِينَ
يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا دِينَكُمْ وَيُسَوِّدُوا وَجْهَكُمْ وَيُخْرِجُوا
أَفْتِنَةً أَرْكُسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ
السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوا مِنْهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
تَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝

88. (விசுவாசிகளே! வேவுதாரிகளான) முனாபிக்குகளைப் பற்றி நீங்கள் இருவகை (அபிப்பிராயங் கொண்ட) பிரிவினர்களாக இருக்க உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? அவர்கள் செய்த (தி)வினையின் காரணமாக, அல்லாஹ் அவர்களைத் தலை கீழாக்கி விட்டான்; எவரை அல்லாஹ் தவறான பாதையில் செல்ல விட்டு விட்டானோ அவரை, நீங்கள் நேரான வழியில் செலுத்த நாடுகின்றீர்களா? எவரை அல்லாஹ் தவறான வழியில் செல்ல விட்டானோ அவருக்கு, யாதொரு வழியையும் நீர் காணவே மாட்டீர்!

89. (விசுவாசிகளே!) அவர்கள் நிராகரிப்போராகிவிட்டதைப் போல் நீங்கள் நிராகரிப்போராகி, பின்னர் நீங்கள் (அவர்களுக்குச்) சமமாகி விடுவதை அவர்கள் நாடுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்கள் (தங்கள்) இல்லங்களை விட்டு அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் ஹிஜ்ரத்துச் செய்து புறப்படும் வரையில், நீங்கள் அவர்களிலிருந்து எவர்களையும் நண்பர்களாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்; (ஹிஜ்ரத்துச் செய்து புறப்பட வேண்டுமென்ற கட்டளையை) அவர்கள் புறக்கணித்து விட்டால், அவர்களை (க் கைதியாகப்) பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்; (எதிர்த்துப் போரிடும்) அவர்களைக் கண்டவிடமெல்லாம் கொன்று விடுங்கள்; தவிரவும், அவர்களிலிருந்து (யாரையும்) நண்பராகவும், உதவியாளராகவும் எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள் —

90. எவர்களுக்கும் உங்களுக்குமிடையே (சமாதான) உடன்படிக்கை இருக்கிறதோ அந்த சமூகத்தவர் பால் சென்று சேர்ந்து விட்டவர்களையும், அல்லது உங்களை எதிர்த்து யுத்தம் புரியவோ, தங்கள் இனத்தாரை எதிர்த்து யுத்தம் புரியவோ, அவர்களின் மனங்கள் நெருக்கடிக்குள்ளான நிலையில் உங்களிடம் வந்து சேர்ந்தவர்களையும் தவிர — (இத்தகையோரைக் கொல்லாதீர்கள்; சிறையும் பிடிக்காதீர்கள். ஏனென்றால்) மேலும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், அவர்களை உங்கள் மீது சாட்டியிருப்பான்; அப்போது உங்களை எதிர்த்து அவர்கள் போர் செய்திருப்பார்கள். ஆகவே, அவர்கள் உங்களை விட்டு விலகி இருந்து உங்களிடம் யுத்தம் புரியாமல், உங்களிடம் சமாதானத்தைக் கோரினால் (அதனை அங்கீகரித்துக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில்) அவர்களுக்கெதிராக (யுத்தம் புரிய) அல்லாஹ் உங்களுக்கு யாதொரு வழியையும் ஆக்கவில்லை.

91. (விசுவாசிகளே!) வேறு சிலரையும் நீங்கள் காண்பீர்கள்; அவர்கள் உங்களிடம் அபயம் பெற்றுக் கொள்வதுடன், (உங்களுடைய விரோதிகளாகிய) தங்கள் இனத்தாரிடமும் அபயம் பெற்றுக்கொள்ளவும் நாடுகிறார்கள்; குழப்பம் செய்வதின் பக்கம் இவர்கள் திருப்பப்படும் போதெல்லாம், அதில் (கண் மூடி முகங்) குப்புற விழுந்து விடுவார்கள். ஆகவே அவர்கள் உங்கள் விரோதத்திலிருந்து விலகாமலும், உங்களிடம் சமாதானத்தைக் கோராமலும், தங்கள் கைகளை (உங்களுக்குத் தீங்கிழைப்பதிலிருந்து) தடுத்துக் கொள்ளாமலும் இருந்தால், அவர்களை நீங்கள் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்; (பிடித்த அவர்களைச் சிறையாக்குங்கள்; எதிர்த்துப் போரிடும்) அவர்களைக் கண்டவிடமெல்லாம் அவர்களைக் கொன்றுவிடுங்கள். இன்னும் அத்தகையோர் — அவர்களுக்கு எதிராக (யுத்தம் புரிய), உங்களுக்குத் தெளிவான அதிகாரத்தை நாம் ஆக்கிவிட்டோம்.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ
كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ
كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمُ بِيْتَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَ
تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ
تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ٩١ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَدِّيًا
فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ
عَذَابًا عَظِيمًا ٩٢ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَى إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ
عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَايِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ
قَبْلُ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ٩٣
لَا يَسْتَوِي الْقَعْدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولَى الصَّرِ وَالْمُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَعْدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَعْدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ٩٤

92. மேலும் , தவறுதலாக அன்றி ஒரு விசுவாசிக்கு மற்றொரு விசுவாசியைக் கொலை செய்வது, ஆகுமானதல்ல; இன்னும் (உங்களில்) எவர் யாதொரு விசுவாசியைத் தவறுதலாகக் கொலை செய்து விட்டால், (அதற்கு நஷ்ட ஈடாக) விசுவாசியாகிய ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்தலாகும்; இன்னும் அவர் குடும்பத்தார்பால் ஒப்படைக்கப்படும் நஷ்டஈடுமாகும். அக்குடும்பத்தவர்கள் (மன்னித்து அதை) தர்மமாக விட்டுவிட்டாலன்றி; ஆகவே (இறந்த) அவர், உங்களுக்குவிரோதமுள்ள சமூகத்தாரில் உள்ளவராக இருந்து, விசுவாசியாகவும் அவர் இருந்தால் அப்போது , விசுவாசியாகிய ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்தலாகும். இன்னும் உங்களுக்கும், எவர்களுக்கும் மத்தியில் உடன்படிக்கை இருக்கிறதோ அந்த சமூகத்தாரில் உள்ளவராக அவர் இருந்தால், அவருடைய குடும்பத்தார் பால் ஒப்படைக்கப்படும் நஷ்டஈடும் , விசுவாசியான ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்தலுமாகும். (இவ்வாறு செய்யும் வசதியை) யார் பெறவில்லையோ அவர் அல்லாஹ்விடம் பாவ மீட்சிபெறுவதற்காக (மன்னிக்கக் கோரி) இரண்டு மாதம் தொடராக நோன்பு நோற்க வேண்டும். மேலும், அல்லாஹ் நன்கறிந்தவனாக; தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

93. மேலும் எவர், விசுவாசியை, வேண்டுமென்றே கொலை செய்தால், அவருக்குரிய கூலி நரகமாகும். அதில் அவர் நிரந்தரமாகத்தங்கி இருப்பவர்; இன்னும் அல்லாஹ் அவர் மீது கோபங்கொண்டு, அவரைச் சபித்தும் விடுவான். மகத்தான வேதனையையும் அவன் அவருக்குத் தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றான்.

94. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் (போருக்காக) நீங்கள் சென்றால், (வழியில் எதிர்ப்படுவோர் யார் என்பதைத்) தெளிவு படுத்திக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு ஸலாம் கூறியவரை இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய (அறப்ப) பொருளை நீங்கள் தேடியவர்களாக, 'நீ விசுவாசியல்ல' என்று கூறி (அவரைக் கொன்று) விடாதீர்கள். அல்லாஹ்விடத்தில் ஏராளமான போர்ப்பரிசுகள் இருக்கின்றன; இதற்கு முன்னர், நீங்களும் இவ்வாறே (பயந்து கொண்டு) இருந்தீர்கள்; அப்போது அல்லாஹ் உங்கள் மீது பேருபகாரம் செய்தான்; ஆகவே, (உங்கள் முன் இருப்பவர்கள், விசுவாசிகளா அல்லவா என்பதைத்) தெளிவு படுத்திக்கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் , நீங்கள் செய்வற்றை நன்கு உணர்பவனாக இருக்கின்றான்.

95. விசுவாசிகளில், தங்கடம் உடையவர்களைத் தவிர (விட்டில்) உட்கார்ந்து கொண்டவர்கள், (யுத்தத்திற்குச் சென்று) தங்களுடைய செல்வங்களாலும், உயிர்களாலும் அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் அறப்போர் செய்வோருக்குச் சமமாக மாட்டார்கள். (ஏனென்றால்) தங்கள் செல்வங்களாலும், தங்கள் உயிர்களாலும் அறப்போர் புரிந்தோரை படித்தரத்தால் (விட்டில்) உட்கார்ந்து விட்டவர்களைவிட அல்லாஹ் சிறப்பாக்கி வைத்திருக்கின்றான். இன்னும் (இவ்விரு பிரிவினரும் விசுவாசிகளாகவே இருப்பதனால்) இவர்கள் யாவருக்கும், நன்மையையே அல்லாஹ் வாக்களித்திருக்கின்றான்; இன்னும், அறப்போர் செய்வோரை (அதில்கலந்து கொள்ளாது) உட்கார்ந்திருப்போரைவிட மகத்தான நற்கூலியால் அல்லாஹ் சிறப்பாக்கியிருக்கிறான்.

دَرَجَتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
 رَّحِيمًا ١٦١ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْبَلِيَّةَ ظَالِمًا
 أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ
 فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا
 فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ١٦٢
 إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ١٦٣
 فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَن يَعْفُو عَنْهُمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا غَفُورًا ١٦٤ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ
 فِي الْأَرْضِ مُرْعًا كَثِيرًا وَاسِعَةً ۖ وَمَنْ يَخْرُجْ
 مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ
 الْوَيْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
 رَّحِيمًا ١٦٥ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ ۖ إِنَّ خِفَتُمْ أَنْ يُفْتِنَكُمْ
 الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ١٦٦

96. (அல்லாஹ்) தன்னிடமிருந்து பதவிகளையும், மன்னிப்பையும், அருளையும் (அவர்களுக்கு அளிக்கிறான்.) இன்னும் அல்லாஹ், மிக்க மன்னிப்பவனாக, (இத்தகையோர் மீது) மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

97. தமக்குத்தாமே அநீதமிழைத்துக் கொண்டவர்களாக இருக்க அவர்களின் உயிரை மலக்குகள் கைப்பற்றும் பொழுது (அவர்களிடம்) "நீங்கள் எதில் இருந்தீர்கள்?" என்று கேட்பார்கள். அதற்கு அவர்கள், "இப்பூமியில் நாங்கள் பலவீனமாக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தோம்" என்று (பதில்) கூறுவார்கள்; (அதற்கு மலக்குகள்), "அல்லாஹ்வுடைய பூமிவிசாலமானதாக இல்லையா? நீங்கள் (இருந்த) இவ்விடத்தை விட்டு (ஹிஜ்ரத்துச் செய்து) புறப்பட்டிருக்க வேண்டாமா!" என்று கேட்பார்கள்; இத்தகையோர், அவர்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான்; செல்லுமிடத்தால் அது மிகக்கெட்டது.

98. (ஆனால்) ஆண்களிலும், பெண்களிலும் சிறுவர்களிலும் பலவீனமாக்கப்பட்டவர்களைத் தவிர, (இவர்கள்) யாதொரு உபாயம் செய்துகொள்ள சக்திபெறமாட்டார்கள்; (அதை விட்டு வெளியேற) எந்த வழியையும் அறியமாட்டார்கள்.

99. ஆகவே அத்தகையோர் அவர்களை அல்லாஹ் மன்னித்துவிடக் கூடும்; இன்னும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, (பிழைகளை) மிகப் பொறுப்பவனாக இருக்கிறான்.

100. மேலும் (இத்தகைய நிலைமையில்) அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் எவர், (ஹிஜ்ரத்துச் செய்து) வெளியேறிவிடுகின்றாரோ அவர், பூமியில் வசதியான அநேக புகழிடங்களையும், (பொருளாதார) வசதியையும் அடைவார். இன்னும், எவர் அல்லாஹ்வின் பாலும், அவனுடைய தூதரின் பாலும் ஹிஜ்ரத்துச் செய்தவராக தன் இல்லத்திலிருந்து புறப்பட்டுப் பின்னர் (வழியிலேயே) அவரை மரணம் வந்தடைந்து விட்டால் அப்போது அவருடைய (நற்)கூலி திட்டமாக அல்லாஹ்வின் மீது கடமையாக ஆகிவிடுகின்றது. மேலும் (இத்தகையோருக்கு) அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

101. (விசுவாசங் கொண்டோரே!) நீங்கள் பூமியில் பிரயாணம் செய்தால், நிராகரிப்போர் உங்களைத் துன்புறுத்துவர் எனப் பயந்தால் நீங்கள் (கஸர் தொழுவது, அதாவது உங்கள்) தொழுகையைச் சுருக்கிக் கொள்வது உங்களின் மீது குற்றமாகாது; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக நிராகரிப்போர் உங்களுக்குப் பகிரங்கமான விரோதிகளாகவே இருக்கின்றனர்.

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَافِةٌ
 مِنْهُمْ مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا
 مِنْ وَرَائِكُمْ وَلِتَأْتِ طَافِةٌ أُخْرَى لَمْ يَصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا
 مَعَكَ وَلِيَأْخُذُوا وَاحِدَهُمْ وَأَسْلِحَتُهُمْ وَالدِّينَ
 كَفَرُوا وَلَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
 عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ
 أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَ
 خُذُوا وَاحِدَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ١٠١
 فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
 وَعَلَى جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ
 الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ١٠٢ وَلَا
 تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ
 يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَ
 كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٠٣ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ
 بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ١٠٤

102. (நபியே! யுத்த முனையில்) நீரும் அவர்களுடன் இருந்து அவர்களுக்கு நீர் தொழவைக்க(இமாமாக முன்)நின்றால், அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் (தொழ) நிற்கட்டும் ; மேலும், தங்களுடைய ஆயுதங்களை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். உம்முடன் இவர்கள் ஸஜ்தா செய்து முடித்துவிட்டால் அவர்கள் (அணியிலிருந்து விலகி) உங்கள் பின்புறம் (உங்களைக் காத்து) நிற்கவும்; (அது சமயம்) தொழாமலிருந்த மற்றொரு கூட்டத்தினர் வந்து உம்முடன் (சேர்ந்து) தொழவும்; அவர்கள் தம் எச்சரிக்கையையும் தம் ஆயுதங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளவும்.. (ஏனென்றால்) நீங்கள் உங்கள் பொருட்களிலிருந்தும், உங்கள் ஆயுதங்களிலிருந்தும் கவனக்குறைவாக இருந்துவிட்டால், உங்கள் மீது ஒரேயடியாகச் சாய்ந்து தாக்க வேண்டுமென்று அந்நிராகரிப்போர் விரும்புகின்றனர். இந்நிலைமையில், மழையின் காரணமாக உங்களுக்கு சங்கடமிருந்தாலோ, அல்லது நீங்கள் நோயாளிகளாக இருந்தாலோ, உங்கள் ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்து விடுவதில் உங்கள் மீது குற்றமில்லை; இன்னும் நீங்கள் எச்சரிக்கையாகவே இருங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், நிராகரிப்போருக்கு இழிவு தரும் வேதனையைத் தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றான்.

103. (விசுவாசங் கொண்டோரே! இவ்வாறு) நீங்கள் தொழுகையை முடித்துக்கொண்டால், பின்னர் நின்ற நிலையிலும், இருப்பிலும், உங்களுடைய விலாப்புறங்களின் மீது (படுத்தி)ருக்கும் நிலையிலும் அல்லாஹ்வை திக்ரு செய்யுங்கள். (விரோதிகளின் எதிர்ப்பிலிருந்து) நீங்கள் அச்சமற்றவர்களாகி விட்டால், அப்பொழுது (முறைப்படி) தொழுங்கள். ஏனென்றால், நிச்சயமாக தொழுகை விசுவாசிகளின் மீது நேரம் குறிக்கப்பட்ட கடமையாக இருக்கிறது.

104. மேலும் (பகைவரின்) கூட்டத்தைத் தேடிச் செல்வதில் நீங்கள் (சிறிதும்) சோர்வடையாதீர்கள்; நீங்கள் (போரில் காயமடைந்து) துன்பமடைந்திருப்பீர்களானால், நீங்கள் துன்பம் அடைந்தது போன்று நிச்சயமாக அவர்களும் துன்பம் அடைவர்; மேலும் அவர்கள் ஆதரவுவைக்காததை (நற்கூலியை) அல்லாஹ்விடமிருந்து நீங்கள் ஆதரவுவைக்கிறீர்கள். மேலும் அல்லாஹ் நன்கறிகிறவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

105. அல்லாஹ் உமக்கு அறிவித்ததைக் கொண்டு, மனிதர்களுக்கிடையில் நீர் தீர்ப்பளிப்பதற்காக, நிச்சயமாக (நபியே!) முற்றிலும் உண்மையைக் கொண்டுள்ள இவ்வேதத்தை நாமே உம்மீது இறக்கி வைத்திருக்கின்றோம். மேலும் சதி காரர்களுக்கு (ச்சார்பாக) வாதாடுபவராக நீர் ஆகிவிட வேண்டாம்.

وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ١٠١ وَلَا تُجَادِلْ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ
كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ١٠٢ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا
يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى
مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ١٠٣ هَآأَنَتُمْ
هُؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ
اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يُكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ١٠٤ وَ
مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ١٠٥ وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبْهُ عَلَى
نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٠٦ وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً
أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ١٠٧
وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ
أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصْرِوْكَ مِنْ
شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ١٠٨

الأنعام

الأنعام

106. இன்னும் நீர் அல்லாஹ்விடம் பாவ மன்னிப்புத்தேடுவீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிக்க கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

107. (நபியே! பிறருக்குத் தீங்கிழைத்து) தமக்குத்தாமே மோசடி செய்து கொண்டார்களே அத்தகையவர்களுக்காக, நீர் வாதாட வேண்டாம்; (ஏனென்றால்,) கொடிய பாவியான, மிக மோசக்காரனாக இருக்கிறவனை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேசிக்கமாட்டான்.

108. இவர்கள், (தங்கள் மோசடிகளை) மனிதர்களிடமிருந்து மறைக்கின்றார்கள்; அவர்கள் (அதனை) அல்லாஹ்விடமிருந்து மறைத்துவிடவே முடியாது. (ஏனெனில்) அவன் பேச்சால் பொருந்திக்கொள்ளாததைக் கொண்டு, இவர்கள் இரவெல்லாம் (சதிசெய்ய) ஆலோசனை செய்யும் போது அவன் அவர்களுடன்தான் இருக்கின்றான். மேலும், அல்லாஹ் அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பவற்றை (தன் அறிவால்) சூழ்ந்து கொண்டவனாக இருக்கின்றான்.

109. அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நீங்கள் தானே அவர்கள்; அவர்களுக்காக உலகவாழ்வில் நீங்கள் வாதாடுகிறீர்கள்; கியாமத்து நாளில் அவர்களுக்காக அல்லாஹ்விடம் வாதாடுபவர் யார்? அல்லது எவர் இவர்களுக்கு பொறுப்பேற்பவராக இருப்பார்?

110. மேலும், எவர் ஒரு தீமையைச் செய்துவிட்டு, அல்லது தனக்குத் தானே அநீதமிழைத்துவிட்டு, பின்னர் (பச்சாதாப்பப்பட்டு) அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரினால் அல்லாஹ்வை மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிக்க கிருபையுடையவனாக அவர் காண்பார்.

111. இன்னும், எவர் பாவத்தைச் சம்பாதிக்கின்றாரோ, அவர் அதனைச் சம்பாதிப்பதெல்லாம் நிச்சயமாகத் தனக்குக் கேடாகவே (தான்). இன்னும், அல்லாஹ், (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

112. அன்றியும் எவர், யாதொரு தவறையோ அல்லது பாவத்தையோ சம்பாதித்து, பின்னர் நிரபராதியான (மற்றொரு)வர்மீது அதனைச் சுமத்தினால், அப்போது நிச்சயமாக அவர் அவதூறையும், பகிரங்கமான பாவத்தையுமே சுமந்து கொண்டவராவார்.

113. இன்னும், (நபியே!) உம்மீது அல்லாஹ்வின் பேரருளும், அவனது கிருபையும் இல்லாதிருந்தால், அவர்களில் ஒரு கூட்டத்தினர் உம்மை வழி தவறச் செய்ய முயன்றியிருப்பர். இன்னும், அவர்கள் தங்களையே தவிர, (உம்மை) வழி கெடுக்க முடியாது, அவர்கள் உமக்கு யாதொரு தீங்கிழைத்துவிடவும் முடியாது; மேலும், அல்லாஹ் இவ்வேதத்தையும், ஞானத்தையும் உம்மீது இறக்கி வைத்தான்; இன்னும், நீர் அறியாதிருந்தவற்றையும் அவன் உமக்குக் கற்றுக் கொடுத்தான்; மேலும், உம்மீது அல்லாஹ்வுடைய பேரருள் மகத்தானதாகவே இருக்கின்றது.

لَأَخِيرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ
 مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
 ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٣﴾ وَمَنْ
 يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَ
 يُتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ
 جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١٤﴾ إِنْ اللَّهُ لَا يَغْفِرَ أَنْ يُشْرَكَ
 بِهِ وَيَعْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ
 فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٥﴾ إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا
 إِنشَاءً وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿١٦﴾ لَعَنَهُ اللَّهُ
 وَقَالَ لَا تُخِذْنَ مِنْ عِبَادِي نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١٧﴾
 وَلَا ضَلَالَتَهُمْ وَلَا مَنِيَّةَهُمْ وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيُبَيِّنَنَّ أَذَانَ
 الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْتَبَهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ ۖ وَمَنْ يَتَّخِذِ
 الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خَسْرًا مُّبِينًا ﴿١٨﴾
 يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٩﴾
 أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُجَدُّونَ عَنْهَا مَحِيصًا ﴿٢٠﴾

١٤٤

وقبل الان

114. தர்மத்தைப் பற்றி, அல்லது நன்மையானவற்றைப் பற்றி, அல்லது மனிதர்களுக்கிடையில் சமாதானம் ஏற்படுத்துவதைப் பற்றி ஏவியவரைத் தவிர, அவர்கள் பேசும் இரகசியங்களில் பெரும்பாலானவற்றில் யாதொரு நன்மையுமில்லை. மேலும், எவர் அல்லாஹ்வின் பொருத்தத்தை நாடி, அதைச் செய்தால் நாம் அவர்களுக்கு மகத்தான (நற்)கூலியைத் தருவோம்.

115. இன்னும், நேரான வழி இன்னதென்று தனக்குத் தெளிவானதன்பின்னர் எவர், (நம்முடைய) இத்தூதருக்கு மாறு செய்து, விசுவாசிகளின் வழியல்லாத (வேறுவழியான)தைப் பின்பற்றுகிறாரோ அவரை நாம், அவர் திரும்பிய (தவறான) வழியிலேயே திருப்பிவிடுவோம்; (பின்னர்) அவரை நரகத்தில் புகுத்திவிடுவோம். அது சென்றடையுமிடத்தில் மிகக் கெட்டது.

116. நிச்சயமாக அல்லாஹ், தனக்கு இணைவைக்கப் படுவதை மன்னிக்கமாட்டான்; மேலும், இதல்லாத (குற்றத்தை தான் நாடியவர்களுக்கு மன்னிப்பான்; இன்னும் யார் அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைப்பாரோ, அவர் திட்டமாக வெகு தூரமான வழிகேடாக வழிகெட்டுவிட்டார்.

117. அவனைத்தவிர்த்து, அவர்கள் பெண் (தெய்வங்களை)த்தவிர (வணக்கத்தில்) (வேறெதனையும்) அழைக்கவில்லை; மூர்க்கத்தனம் கொண்டவனான ஷைத்தானைத் தவிர (வேறு யாரையும்) அவர்கள் அழைக்கவுமில்லை.

118. (தீய வழி நடத்தும் ஷைத்தானாகிய) அவனை அல்லாஹ் சபித்தான்; அ(தற்க)வன், "உன் அடியார்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை நிச்சயமாக நான் எடுத்துக் கொள்வேன்" என்று கூறினான்.

119. "இன்னும் நிச்சயமாக நான் அவர்களை வழிகெடுப்பேன்; அவர்களுக்கு வீணான ஆசைகளையும் உண்டாக்குவேன்; நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நான் கட்டளையும் இடுவேன்; அப்போது (அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக நேர்ச்சை செய்து விடப்பட்ட ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் முதலிய) கால்நடைகளின் காதுகளை அவர்கள் அறுத்து விடுவர்; இன்னும், அவர்களை நிச்சயமாக நான் ஏவுவேன்; அப்போது அல்லாஹ்வின் சிருஷ்டி (களுடைய கோலங்)களை நிச்சயமாக அவர்கள் மாற்றிவிடுவர் (என்றும் ஷைத்தான் கூறினான்). மேலும் எவர் அல்லாஹ்வையன்றி, (இத்தகைய) ஷைத்தானை (தனக்குப்) பாதுகாவலனாக எடுத்துக் கொள்கின்றாரோ, நிச்சயமாக அவர் தெளிவான நஷ்டத்தையே அடைந்துவிடுவார்.

120. (ஷைத்தானாகிய) அவன் அவர்களுக்கு வாக்களிக்கின்றான்; அவர்களுக்கு வீணான ஆசைகளையும் ஊட்டுகின்றான்; மேலும், ஏமாற்றத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) ஷைத்தான் அவர்களுக்கு வாக்களிப்பதில்லை.

121. இத்தகையோர்—அவர்கள் தங்குமிடம் நரகம்தான்; அவர்கள் அதைவிட்டும் தப்பி ஓடும் இடத்தையும் காண மாட்டார்கள்.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ
حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا ﴿١٣٢﴾ لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ
وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزِيهِ وَ
لَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٣٣﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ
مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٣٤﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ
دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٣٥﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُخِيطًا ﴿١٣٦﴾
وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا
يُثَلَّى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتِمَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا
تُؤْتُوهُنَّ مَا كَتَبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ
وَالْمُسْتَضَعِفَيْنِ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى
بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ﴿١٣٧﴾

122. மேலும், விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் — அவர்களை நாம் (மறுமையில்) சுவனபதிகளில் பிரவேசிக்கச் செய்வோம் ; அவற்றின்கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவர்கள் அவற்றில் நிரந்தரமாக என்றென்றும் (தங்கி)இருப்பவர்கள் ; அல்லாஹ்வுடைய (இவ்வாக்குறுதி (முற்றிலும்) உண்மையானதே;மேலும்,அல்லாஹ்வைவிட சொல்லால் மிக்க உண்மையான யார்?

123. (விசுவாசிகளே! மறுமையில்) உங்கள் வீண் ஆசைப் படியோ, வேதத்தையுடையோர் வீண் ஆசைப் படியோ (சுவனம் பிரவேசிப்பதென்பது) இல்லை; எவர் தீமை செய்கின்றாரோ அவர், அதற்குரிய தண்டனையைக் கொடுக்கப்படுவார்; அவர் அல்லாஹ்வையன்றித் தனக்குப்பாது காவலனையோ அல்லது உதவி புரிவோரையோ (அங்கு)காணமாட்டார்.

124. இன்னும், ஆணாயினும்,அல்லது பெண்ணாயினும், எவர் உண்மையாகவே விசுவாசங்கொண்டவராக இருக்க, நற்கருமங்களைச் செய்வாராயின் — அத்தகையோர் சுவனத்தில் பிரவேசிப்பார்கள் ; அவர்கள் அற்ப அளவு அநீதியும் செய்யப் படமாட்டார்கள்.

125. எவர் அல்லாஹ்வுக்கு (முற்றிலும் வழிபட்டு) தன் முகத்தை ஒப்படைத்து விட்டு, அவர் நன்மை செய்தவராக இருக்க, (அசத்தியத்திலிருந்து நீங்கி) சத்தியத்தைச் சார்ந்த இப்ராஹீமுடைய மார்க்கத்தையும் பின்பற்றுகிறாரோ அவரைவிட மார்க்கத்தால் மிக அழகானவர் யார்? மேலும், அல்லாஹ் இப்ராஹீமைத் (தன்னுடைய)உற்றதோழராகடுத்துக் கொண்டான்.

126. வானங்களிலுள்ளவை, மற்றும் பூமியிலுள்ளவை அல்லாஹ்வுக்கே உரியன; மேலும் அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளையும் சூழ்ந்த(றிப)வனாக இருக்கின்றான்.

127. (நபியே!) உம்மிடம் அவர்கள், பெண்கள் பற்றிய மார்க்கத்தீர்ப்பைக் கேட்கின்றார்கள்; அவர்கள் பற்றி, அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தீர்ப்புக்கூறுவான் என்று நீர் கூறுவீராக! மேலும், (இதற்கு முன்னர் பெண்களைப் பற்றி) வேதத்தில் உங்களுக்கு ஒதிக்காண்பிக்கப்படுவது: எந்தப்பெண்களுக்கு அவர்களை நீங்கள் திருமணம் முடிக்க ஆசித்தவர்களாக இருக்க, அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டதை நீங்கள் கொடுக்கமாட்டீர்களோ அத்தகைய அனாதைப் பெண்களைப் பற்றியதும், சிறார்களில் பலவீனமாக்கப்பட்டவர்கள் பற்றியதும், இன்னும் அனாதைகளுக்கு நீங்கள் நீதியை நிலைநிறுத்துவது பற்றியதுமாகும். இன்னும், (அவர்களுக்கு)நீங்கள் நன்மையில் எதைச்செய்கின்றீர்களோ அதனை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

وَأِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ
وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ١٣٠ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَبْلُغُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَذَرُوهَا
كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَحِيمًا ١٣١ وَلَنْ يَتَّقَرَ قَائِعِنُ اللَّهِ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ ١٣٢ وَكَانَ
اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ١٣٣ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ
اتَّقُوا اللَّهَ ١٣٤ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ١٣٥ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ١٣٦ إِنَّ يُشَآيِدُ هَبَكُمْ
أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخِرِينَ ١٣٧ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ
قَدِيرًا ١٣٨ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ١٣٩ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ١٤٠

128. இன்னும் ஒரு பெண் தன் கணவனிடமிருந்து வெறுப்பையோ அல்லது புறக்கணிப்பையோ பயந்தாளானால், அவர்களிருவரும் தங்களிருவருக்கிடையே ஒரு சமாதானத்தை எற்படுத்திக் கொள்வதில் அவ்விருவர் மீதும் குற்றமில்லை; சமாதானமே மிகமேலானது; (பொதுவாக) மனங்கள் உலோபித்தனத்திற்கு உட்பட்டு விடுகின்றன; இன்னும் நீங்கள் (ஒவ்வொருவரும் மற்றவருக்கு) உபகாரியாயிருந்து (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்தும் கொண்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கு உணர்ந்து கொள்பவனாக இருக்கின்றான்.

129. இன்னும், நீங்கள் (உங்கள்) மனைவியருக்கிடையில் எவ்வளவு விரும்பிய போதிலும் நீதமாக நடக்க நீங்கள் சக்திபெறவே மாட்டீர்கள். ஆனால், (ஒரே மனைவியின் பக்கம்) நீங்கள் முற்றிலும் சாய்ந்து (மற்ற) அவளை (அந்தரத்தில்) தொங்கவிடப் பட்டவளைப்போல் விட்டுவிடாதீர்கள்; இன்னும் நீங்கள் சமாதானமாக நடந்துகொண்டு, (அல்லாஹ்வையும்) பயந்து கொண்டால் அப்போது நிச்சயமாக அல்லாஹ் (உங்கள் குற்றங்களை) மிக மன்னிப்பவனாக, மிகக்கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

130. மேலும் (சேர்ந்து வாழ முடியாமல்) அவ்விருவரும் பிரிந்து விட்டால், அல்லாஹ், தன் தாராளத்தினால் (அவர்களில்) ஒவ்வொருவரையும் முற்றிலும் தேவையற்றவராக ஆக்கி விடுவான்; (கொடையளிப்பதில்) அல்லாஹ் மிக விசாலமானவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

131. மேலும், வானங்களிலுள்ளவை, மற்றும் பூமியிலுள்ளவை அல்லாஹ்வுக்கே உரியன; உங்களுக்கு முன்னர் வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும், இன்னும் உங்களுக்கும் அல்லாஹ்வையே பயந்துகொள்ளுங்கள்" என்று நிச்சயமாக நாம் (நல்) உபதேசம் செய்தோம்; நீங்கள் அவனை நிராகரித்து விட்டால் நிச்சயமாக, வானங்களிலுள்ளவை, மற்றும் பூமியிலுள்ளவை அல்லாஹ்வுக்கே உரியன. அல்லாஹ் (எவருடைய) தேவையும் அற்றவனாக, (யாவரின்) புகழுக்குரியவனாக இருக்கின்றான்.

132. வானங்களிலுள்ளவை, மற்றும் பூமியிலுள்ளவை அல்லாஹ்வுக்கே உரியன; (உங்களின் எல்லாக்காரியங்களையும்) பொறுப்பேற்றுக் கொள்வதில் அல்லாஹ் (ஒருவனே) போதுமானவன்.

133. மனிதர்களே! அவன் நாடினால் உங்களை அழித்து, (உங்கள் இடத்தில்) மற்றவர்களைக் கொண்டு வருவான்; இன்னும் அல்லாஹ் இவ்வாறு செய்ய பேராற்றலுடையோனாகவே இருக்கின்றான்.

134. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) எவர், இம்மையின் பலனை (மட்டும் அடைய) நாடுபவராக இருப்பின் (அவர் அறிந்து கொள்ளட்டும்) அல்லாஹ் விடத்திலோ, இம்மை இன்னும் மறுமையின் பலன் இருக்கின்றது. மேலும் அல்லாஹ் செவியேற்கிறவனாக, பார்க்கிறவனாக இருக்கின்றான்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ
 وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا
 أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
 وَإِنْ تَلَوْا أَوْ تَعْرُضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ
 عَلَىٰ رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ
 وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا
 بَعِيدًا ٣١ إِنْ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ
 أَزْدَادُوا كُفْرًا أَلَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ٣٢
 بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ بِأَنَّهُمْ عَدَاؤُا لِكُلِّ سَبِيلٍ ٣٣ وَالَّذِينَ يَتَّخِذُونَ
 الْكُفْرَيْنَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلَيْسَتْ عِنْدَهُمْ
 الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ٣٤ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ
 أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا
 مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ٣٥ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ
 إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنْفِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ٣٦

135. விசுவாசங்கொண்டோரே! (நீங்கள் சாட்சிகூறினால், அது) உங்களுக்கோ, அல்லது உங்கள் பெற்றோருக்கோ, அல்லது நெருங்கிய உறவினருக்கோ விரோதமாக இருந்த போதிலும், நீதியை நிலைநிறுத்தியவர்களாக அல்லாஹ்வுக்காகவே சாட்சி கூறுபவர்களாக இருங்கள். (சாட்சி கூறப்படும்) அவர் பணக்காரராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஏழையாக இருந்தாலும் சரி, (உண்மையையே கூறுங்கள்.) அல்லாஹ் அவ்விருவருக்கும் (அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு) மிக உரியவன். இன்னும், நீங்கள் நியாயம் வழங்குவதில் (உங்கள் மனோ) இச்சையைப் பின்பற்றாதீர்கள்; நீங்கள் (சாட்சியத்தை) மாற்றிக்கூறினாலும், அல்லது (சாட்சிகூறாது) புறக்கணித்தாலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவனாக இருக்கின்றான்.

136. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும், அவன் தன்னுடைய (இத்) தூதர் மீது இறக்கிவைத்த இவ்வேதத்தையும், (இதற்கு) முன்னர் அவன் இறக்கிய வேதங்களையும் விசுவாசியுங்கள்; இன்னும் எவர் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய மலக்குகளையும், அவனுடைய வேதங்களையும், அவனுடைய தூதர்களையும், இறுதி நாளையும் நிராகரிக்கின்றாரோ, நிச்சயமாக அவர் மிக தூரமான வழிகேடாக வழிகெட்டுவிட்டார்.

137. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு, பின்னர் நிராகரித்து, பின்னர் அவர்கள் விசுவாசம் கொண்டு, பின்னரும் நிராகரித்து, பின்னரும் நிராகரிப்பை அதிகப்படுத்திக் கொண்டனரே அத்தகையோர் — அவர்களை அல்லாஹ் மன்னிப்பவனாக இல்லை; இன்னும் அவர்களுக்கு (நேர்) வழிகாட்டுபவனாகவும் இல்லை.

138. (நபியே! வேஷதாரிகளாகிய) முனாஃபிக்குகளுக்கு நிச்சயமாகத் துன்புறுத்தும் வேதனை உண்டென்று நீர் அவர்களுக்கு நன்மாராயங்கூறுவீராக!

139. அத்தகையோர் விசுவாசிகளைத் தவிர்த்து, நிராகரிப்போரையே (தங்கள்) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்; இவர்கள், அவர்களிடத்தில் கண்ணியத்தை (அடையத்) தேடுகிறார்களா? (அது அவர்களுக்கில்லை, ஏனெனில்) நிச்சயமாக கண்ணியம் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்.

140. மேலும், அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை — அவற்றை நிராகரிக்கப்படுவதையோ, அல்லது பரிகரிக்கப்படுவதையோ நீங்கள் செவியுற்றால் அவர்கள் இதனைத் தவிர்த்து வேறு விஷயத்தில் ஈடுபடும் வரையில் நீங்கள் அவர்களுடன் உட்கார வேண்டாம் என நிச்சயமாக (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் (இவ்) வேதத்தில் உங்களுக்கு இறக்கி வைத்திருக்கிறான். (அவ்வாறு உட்கார்ந்தால்) அந்நேரத்தில் நிச்சயமாக நீங்களும் அவர்களைப்போன்றுதான் (ஆவீர்கள்); நிச்சயமாக அல்லாஹ், (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகள், இன்னும் நிராகரிப்போர்கள் அனைவரையும் நரகத்தில் ஒன்று சேர்த்து விடக்கூடியவன்.

الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا
 أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ
 نَسْتَحِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ١٧١
 إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخِذُ عَوْنَ اللَّهِ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا
 إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ
 اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ١٧٢ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لَا إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا
 إِلَى هَؤُلَاءِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ١٧٣ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
 الْمُؤْمِنِينَ أَرْثِدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ١٧٤
 إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ
 لَهُمْ نَصِيرًا ١٧٥ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ
 وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي
 اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ١٧٦ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ
 إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ١٧٧

141. (வேஷதாரிகளாகிய) இத்தகையோர், உங்களைப்பற்றி எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருக்கின்றனர்; அல்லாஹ்வின் உதவியினால் உங்களுக்கு வெற்றி கிடைத்தால், "நாங்களும் உங்களுடன் இருக்கவில்லையா?" என்று கூறுகின்றனர். நிராகரிப்போருக்கு பங்கேதும் கிடைத்துவிட்டால், "நாங்கள் உங்களை வெற்றி கொள்ளக் கூடிய நிலையிலிருந்தும், விசுவாசங் கொண்ட அவர்களிடமிருந்து நாங்கள் உங்களைத் தடுக்கவில்லையா?" என்று கூறுகின்றனர்; ஆகவே, உங்களுக்கிடையில் அல்லாஹ் மறுமை நாளில் தீர்ப்பளிப்பான்; இன்னும், விசுவாசிகளுக்கு எதிராக அந்நிராகரிப்பவர்களுக்கு அல்லாஹ் யாதொரு வழியையும் ஆக்கவே மாட்டான்.

142. நிச்சயமாக (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகள் அல்லாஹ்வை வஞ்சிக்கக் கருதுகின்றனர்; இன்னும், அவனோ, அவர்களை வஞ்சிக்கக்கூடியவனாக இருக்கின்றான். இன்னும், அவர்கள் தொழுகைக்காகத் தயாரானால், சோம்பேறிகளாகவே நிற்கிறார்கள். மனிதர்களுக்குக் காண்பிக்க விரும்புகின்றார்கள்; இன்னும், அவர்கள் வெகு சொற்பமாகத் தவிர அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதில்லை.

143. அந்த முனாஃபிக்குகள் இறை நிராகரிப்பு, விசுவாசம் ஆகிய வற்றிற்கு மத்தியில் தத்தளித்தவர்களாக இருக்கின்றனர். (இவர்கள் மூமின்களாகிய) அவர்களுடனுமில்லை; (காஃபிர்களாகிய) இவர்களுடனுமில்லை. இன்னும் அல்லாஹ் எவரை வழிதவற விட்டுவிடுகிறானோ அவருக்கு (நபியே) நீர் யாதொரு வழியைக் காணவே மாட்டீர்.

144. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் விவாசிகளையல்லாமல், நிராகரிப்போரை உற்ற நண்பர்களாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள்; (இதன் மூலம்) உங்களுக்கெதிராக அல்லாஹ்வுக்கு ஒரு தெளிவான சான்றை ஏற்படுத்திவிட நீங்கள் நாடுகின்றீர்களா?

145. நிச்சயமாக (இவ்வேஷ தாரிகளாகிய) முனாஃபிக்குகள் நரகத்தின் மிகவும் கீழான அடித்தளத்தில் இருப்பார்கள்; இன்னும் (அங்கு) அவர்களுக்கு உதவியாளரை நீர் காணவேமாட்டீர்.

146. (ஆனால் அவர்களில்) தங்கள் பாவத்திற்காகப் பச்சாதாபப்பட்டு, (அதிலிருந்து விலகி தங்கள் செயல்களை) சீர்திருந்தி அல்லாஹ்வை (அவனுடைய வேதத்தை) உறுதியாகப் பிடித்துக் கொண்டு, தங்கள் மார்க்கத்தை (வணக்கத்தை) அல்லாஹ்வுக்காகக் கலப்பற்றதாகக்கிக் கொள்கின்றார்களே அத்தகையோர் தவிர; அவர்கள் விசுவாசிகளுடன் (மறுமையில்) இருப்பார்கள். இத்தகைய விசுவாசிகளுக்கு அல்லாஹ் மகத்தான (நற்கூலியை வழங்குவான்.

147. நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்திக்கொண்டும், (அவனை) விசுவாசம் கொண்டுமிருப்பின், உங்களை வேதனை செய்து அவன் என்ன செய்யப்போகிறான்? இன்னும் அல்லாஹ்வோ நன்றி பாராட்டுகிறவனாக, யாவையும் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ
 وَكَانَ اللَّهُ سَبِيحًا عَلِيمًا ﴿١٠٣﴾ إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ خَفَوْهُ أَوْ تَعَفَّوْا
 عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا ﴿١٠٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
 وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنُكْفِرُ بِبَعْضٍ وَهُمْ يُرِيدُونَ أَنْ
 يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٠٥﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَ
 أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٠٦﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ
 رُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ
 وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٧﴾ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ
 عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَهُمْ ذَلِكَ
 فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ
 اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ
 ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا ﴿١٠٨﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ
 الطُّورَ بَيِّنَاتٍ فِيهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا
 لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿١٠٩﴾

148. அநீதமிழைக்கப்பட்டவரைத் தவிர, வார்த்தையில் தீயதை பகிரங்கமாகக் கூறுவதை அல்லாஹ் விரும்பமாட்டான். அல்லாஹ் (யாவையும்) செவியேற்கிறவனாக, நன்கறிந்தோனாக இருக்கின்றான்.

149. (செய்யும்) நன்மையை நீங்கள் வெளிப்படுத்தினாலும், அல்லது அதனை மறைத்துக் கொண்டாலும், அல்லது (ஒருவர் உங்களுக்குச் செய்த)யாதொரு தீங்கை நீங்கள் மன்னித்துவிட்டாலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், (குற்றங்களை)மிக்க மன்னிப்போனாக, (தண்டிக்க) பேராற்றலுடையோனாக இருக்கின்றான்.

150. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதர்களையும் நிராகரித்துவிட்டு, இன்னும் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதர்களுக்கும் இடையில்பாடுபாடுசெய்வதைநாடி, "தூதர்களில்"சிலரைநாம்விகவாசிப்போம்; இன்னும்சிலரைநாம்நிராகரிப்போம் எனவும்கூறி, (நிராகரிப்பு,விகவாசம்ஆகிய) இவற்றிற்கு மத்தியில் ஒரு பாதையை ஏற்படுத்தவும் நாடுகிறார்களே அத்தகையோர்—

151. அவர்கள் தான் உண்மையாகவே நிராகரிப்போராவர்; இன்னும், நிராகரிப்போருக்கு, நாம் இழிவுதரும் வேதனையையே தயார் படுத்தியும் வைத்திருக்கின்றோம்.

152. மேலும், அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதர்களையும் விகவாசித்து, அவர்களில் எவருக்கிடையிலும் பிரிவினைசெய்யவில்லையே அத்தகையோர்— அவர்களுக்கு அவர்களுடைய நற்கூலிகளை (விரைவில்அல்லாஹ் மறுமையில்) கொடுப்பான். இன்னும் அல்லாஹ் மிக்க (பிழை) பொறுப்போனாக, மிகக் கிருபையுடையோனாக இருக்கின்றான்.

153. (நபியே!) வேதத்தையுடையவர்கள், (தாங்கள் விரும்புகின்ற பிரகாரம்) வானத்திலிருந்து தங்கள் மீது ஒரு வேதத்தை நீர் இறக்கிவைக்குமாறு உம்மிடம் கேட்கின்றனர்; நிச்சயமாக இதைவிடப் பெரிய தொன்றையே மூஸாவிடம் அவர்கள் கேட்டார்கள்; ஆகவே, "அல்லாஹ்வை எங்களுக்குப்பகிரங்கமாகக் காண்பிப்பீராக" என்று கூறினார்கள். பின்னர், அவர்களின் அநியாயத்தின் காரணமாக, அவர்களை பெரும் சப்தம் (நெருப்பு வடிவில்) தாக்கியது; பின்னர் அவர்களிடம் அத்தாட்சிகள் வந்ததன் பின்னும் காளைக் கன்றைத் தெய்வமாக எடுத்துக் கொண்டனர்; அப்பொழுதும்) அதனை நாம் மன்னித்தோம். இன்னும் மூஸாவுக்குத் தெளிவான சான்றைநாம் கொடுத்தோம்.

154. மேலும், அவர்களிடம் உடன்படிக்கை வாங்குவதற்காக, தூரை (எரினாய் மலையை) அவர்களின் மீது உயர்த்தினோம்; அன்றியும் ("இந்நகரத்தின்"வாயிலில் தலைகுனிந்தவர்களாக பிரவேசியுங்கள்" என்று நாம் அவர்களுக்குக் கூறினோம். மேலும், (மீன் வேட்டையாடி) சனிக்கிழமையில் நீங்கள் வரம்பு மீறாதீர்கள் என்றும் நாம் அவர்களுக்குக் கூறினோம்; (இன்னும் இவற்றிற்காக) உறுதியான வாக்குறுதியையும் நாம் அவர்களிடம் வாங்கினோம் (எனினும், அவர்கள் வாக்குறுதியை மீறி விட்டனர்).

فِيمَا نَقَضَهُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الرُّسُلَ
بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ ۝١٥٠ إِلَّا قَلِيلًا ۝١٥١ وَكَفَرَهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا
عَظِيمًا ۝١٥٢ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ
اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِمَّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ
الظُّلُمِ ۝١٥٣ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝١٥٤ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝١٥٥ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِمْ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝١٥٦ فَيُظْلَمُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ طَيْبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
كَثِيرًا ۝١٥٧ وَأَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالِ النَّاسِ
بِالْبَاطِلِ ۝١٥٨ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝١٥٩ لَكِنَّ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ
الْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۝١٦٠

155. ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் உடன்படிக்கையை முறித்ததன் காரணமாகவும், அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை அவர்கள் நிராகரித்ததாலும், நியாயமின்றி நபிமார்களைக் கொலை செய்ததாலும், இன்னும் "எங்களுடைய இதயங்கள் திரையிடப் பட்டுவிட்டன" என்று, அவர்கள் கூறியதாலும் (அல்லாஹ் அவர்களை சபித்துவிட்டான்; அதுமட்டும்தான்) அல்ல! அவர்களுடைய நிராகரிப்பின் காரணமாக அவற்றின் மீது அல்லாஹ் முத்திரையிட்டு விட்டான்; ஆதலால், (அவர்கள்) குறைவாகவேயன்றி விசுவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்.

156. இன்னும், அவர்களின் நிராகரிப்பின் காரணமாகவும், மர்யமின் மீது மாபெரும் அவதூறை அவர்கள் கூறியதாலும் (அவர்களை அல்லாஹ் சபித்துவிட்டான்).

157. இன்னும், "அல்லாஹ்வுடைய தூதர் மர்யமுடைய மகன் ஈஸா மஸீஹை, நிச்சயமாக நாங்கள் கொலை செய்து விட்டோம்", என்று அவர்கள் கூறியதன் காரணமாகவும் (அவர்களை அல்லாஹ் சபித்துவிட்டான்) அவரை அவர்கள் கொல்லவுமில்லை; அவரை அவர்கள் சிலுவையில் அறையவுமில்லை; எனினும் அவர்களுக்கு (ஈஸாவின் தோற்றத்தைப்பெற்ற) ஒருவனை ஒப்பாக் (கிண்பிக்கப்பட்டது. இன்னும் நிச்சயமாக இவ்விஷயத்தில், கருத்துவேறுபாடு கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையோர், அதுபற்றி சந்தேகத்திலேயே உள்ளனர்; வெறும் யூகத்தைப் பின்பற்றுவதைத் தவிர, அதில் அவர்களுக்கு உண்மையான அறிவு (ஆதாரம்) கிடையாது; மேலும், உறுதியாக அவர்கள் அவரை கொலைசெய்யவே இல்லை.

158. மாறாக, அல்லாஹ் அவரைத்தன் அளவில் உயர்த்திக் கொண்டான்; இன்னும் அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

159. வேதத்தையுடையவர்களிலிருந்து எவரும் அவர் இறப்பதற்கு முன்னதாக, திட்டமாக அவரை விசுவாசிக்காமல் இருப்பதில்லை; இன்னும், மறுமைநாளில், அவர்களுக்கு அவர் பாதகமான சாட்சியாளராக இருப்பார்.

160. ஆகவே, யூதர்களாக இருந்த அவர்களின் அநியாயத்தின் காரணமாகவும், இன்னும் அவர்கள் அநேகரை அல்லாஹ்வின் பாதையைவிட்டும் (அதில்செல்ல விடாது) தடுத்துக் கொண்டதன் காரணமாகவும் அவர்களுக்கு (முன்னர்) அனுமதிக்கப் பட்டவைகளில் நல்லவைகளை, நாம் அவர்களுக்குத் தடுத்து (ஹராமாக்கி) விட்டோம்.

161. வட்டியை, அதைவிட்டும் அவர்கள் தடுக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தும், (அதனை) வாங்கி வந்ததன் காரணமாகவும், மனிதர்களின் செல்வங்களை அவர்கள் நியாயமின்றி உண்டு வந்ததன் காரணமாகவும், அவர்களில், (இத்தகைய) நிராகரிப்போருக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையை நாம் தயார் செய்தும் வைத்திருக்கிறோம்.

162. எனினும், (நபியே!) அவர்களில் கல்வியில் உறுதியுடையோரும், இன்னும் விசுவாசிகளும் உம்மீது இறக்கிவைக்கப்பட்டதையும், உமக்கு முன்னர் இறக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தவற்றையும் விசுவாசிக்கிறார்கள். இன்னும் (அவர்கள்) தொழுகையை (முறையாக) நிறைவேற்றுவர்களாகவும், ஜகாத்தை கொடுப்பவர்களாகவும், அல்லாஹ்வையும், இறுதிநாளையும் விசுவாசிப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அத்தகையோருக்கு (மறுமையில்) மகத்தான நற்கூலியை நாம் கொடுப்போம்.

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ
 وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
 وَاتِّينَادَا وَدَاوُدَ زُورًا ۖ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ
 قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
 تَكْلِيمًا ۖ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
 عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝
 لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ
 يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ۖ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ
 صَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا يَهْدِيَهُمْ
 طَرِيقًا ۖ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
 عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۖ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ
 مِنْ رَبِّكُمْ فَامْنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

163. (நபியே!) நூஹுக்கும் அவருக்குப் பின் வந்த நபிமார்களுக்கும் நாம் வஹீ அறிவித்தவாறே, உமக்கும் நிச்சயமாக நாம் வஹீ அறிவித்தோம்; அன்றியும், இப்ராஹீம், இஸ்மாயில், இஸ்ஹாக், யஃகூப் ஆகியவர்களுக்கும், (அவர்களுடைய) சந்ததிகளுக்கும், ஈஸா, அய்யூப், யூனஸ், ஹாஸன், ஸலைமான் முதலியவர்களுக்கும் (இவ்வாறே நாம் வஹீ அறிவித்தோம்); இன்னும் தாவூதுக்கு ஜபூர் (என்னும்) வேதத்தை நாம் கொடுத்தோம்.

164. இன்னும் தூதர்கள் பலரையும் (நாம் அனுப்பி) அவர்களுடைய சரித்திரங்களையும் முன்னர் நாம் திட்டமாக உமக்குக் கூறியிருக்கின்றோம்; வேறு தூதர்கள் பலரையும் (நாம் அனுப்பி யிருக்கின்றோம். எனினும்,) அவர்களுடைய சரித்திரங்களை நாம் உமக்குக் கூறவில்லை; இன்னும், அல்லாஹ் மூஸாவுடன் உறுதியாக பேசியுமிருக்கின்றான்.

165. அல்லாஹ்வின் மீது மனிதர்களுக்கு (சாதகமாக) யாதொரு ஆதாரமும் இல்லாதிருப்பதற்காக, இத் தூதர்களுக்குப் பின்னரும், தூதர்கள் பலரை, (சுவர்க்கத்தைக் கொண்டு) நன்மாராயங் கூறுகின்றவர்களாகவும், (நரகத்தைக் கொண்டு) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கின்றவர்களாகவும் (அல்லாஹ் அனுப்பி வைத்தான்) மேலும், அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தோனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையோனாக இருக்கின்றான்.

166. எனினும், அவன் உமக்கு இறக்கிவைத்த (குர்ஆனாகிய இ)தற்கு அல்லாஹ்வே சாட்சி கூறுகின்றான்; அவ்வேதத்தைத் தன் அறிவுகொண்டே (உம்மீது) இறக்கிவைத்தான்; (இதற்கு) மலக்குகளும் சாட்சி கூறுகின்றனர்; மேலும், சாட்சியால் அல்லாஹ் போதுமானவன்.

167. நிச்சயமாக நிராகரித்து, அல்லாஹ்வுடைய பாதையை விட்டும் தடுத்தார்களே அத்தகையோர் - அவர்கள், திட்டமாக வெகு தூரமான வழிகேடாக வழிகெட்டு விட்டனர்.

168. (நபியே!) நிச்சயமாக, நிராகரித்துவிட்டு, அநியாயமும் செய்தார்களே அத்தகையவர்கள் - அவர்களை அல்லாஹ் மன்னிப்பவனாக இல்லை; இன்னும் (நேரான) வழியில் அவன் அவர்களைச் செலுத்துபவனாகவும் இல்லை -

169. நரகத்தின் வழியைத் தவிர - அதில்தான் அவர்கள் நிரந்தரமாக என்றென்றும் (தங்கி) இருப்பவர்கள்; இவ்வாறு செய்வது, அல்லாஹ்வுக்கு மிக எளிதாக இருக்கிறது.

170. மனிதர்களே! உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து உண்மையானவற்றுடன் ஒரு தூதர், திட்டமாக உங்களிடம் வந்துவிட்டார். ஆகவே, நீங்கள் (அவர் கொண்டு வந்ததை) விசுவாசியுங்கள், (அது) உங்களுக்கு மிக்க நன்று; நீங்கள் நிராகரித்தும் விட்டால் வானங்கள், மற்றும் பூமியில் உள்ளவை நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கே உரியன; அல்லாஹ்வோ, (யாவரையும்) நன்கறிந்தவனாக தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

يَا هُلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ
أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا
تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ إِنَّهُمْ خَيْرٌ ۚ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ
سُبْحَنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۚ لَنْ يُسْتَنْكَفَ الْمَسِيحُ أَنْ
يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَنْ يُسْتَنْكَفِ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَيْهِ جَمِيعًا ۚ فَأَمَّا
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَ
يَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا اسْتَكْبَرُوا
فَيَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۚ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۚ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ
مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ تُورًا مُبِينًا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ
مِنْهُ وَفَضْلٍ ۚ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ۚ

171. வேதத்தையுடையவர்களே! உங்கள் மார்க்கத்தில், நீங்கள் அளவு கடந்து செல்லாதீர்கள்; இன்னும், அல்லாஹ்வின் மீது உண்மையைத் தவிர (வேறெதையும்) கூறாதீர்கள்; நிச்சயமாக மர்யமுடைய மகன் ஈஸா மஸீஹ், அல்லாஹ்வுடைய ஒரு தூதரும், அவனுடைய வாக்கும் ஆவார்; அல்லாஹ், மர்யமின் பால் அந்த வாக்கானதைப் போட்டான்; (மற்ற ஆன்மாக்களைப் போன்று அவரும்,) அவனிடமிருந்து (படைக்கப்பட்ட) ஓர் ஆன்மாவே. ஆகவே, அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதர்களையும் நீங்கள் விசுவாசியுங்கள்; இன்னும் (வணக்கத்திற்குரிய தெய்வங்கள்) மூன்று என்று கூறாதீர்கள்; (இவ்வாறு கூறுவதை) விட்டுவிடிக் விடுங்கள். (அது) உங்களுக்குத்தான் மிக்க நன்று. (ஏனென்றால்), நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒரே நாயன்தான்; அவனுக்கு மக்கள் இருப்பதைவிட்டும் அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; வானங்களில் உள்ளவை, மற்றும் பூமியில் உள்ளவை அவனுக்கே உரியன— (உங்கள் யாவரின் காரியங்களை) பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள அல்லாஹ் (ஒருவனே) போதுமானவன்.

172. மஸீஹும், அல்லாஹ்வுக்கு நெருக்கமான மலக்குகளும், அல்லாஹ்வுக்கு அடிமை யாயிருப்பதைக் குறைவாகக் கொள்ளவே மாட்டார்கள்; எவர்கள், அவனுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதைவிட்டும் குறைவாகக்கருதி, கர்வமும் கொள்வார்களோ அவர்கள் யாவரையும் (மறுமையில் எழுப்பி) அவன் தன் பக்கமே ஒன்று திரட்டுவான்.

173. எனவே (உண்மையாகவே) விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்— அவர்களுடைய கூலிகளை அவன் அவர்களுக்குப் பூரணமாக அளிப்பான். இன்னும் தன் பேரருளிலிருந்து அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்துவான். மேலும் (அல்லாஹ்வுக்கு அடிமையாயிருப்பதைக்) குறைவாகக் கண்டு, கர்வமும் கொண்டார்களே அத்தகையோர்— அவர்களை, தன்புறுத்தும் வேதனையைக் கொண்டு அவன் வேதனை செய்வான். அல்லாஹ்வையன்றி வேறு எவரையும் தங்களுக்கு காரியஸ்தனாகவோ, இன்னும் உதவிபுரிபவனாகவோ (அங்கு) அவர்கள் காணமாட்டார்கள்.

174. மனிதர்களே! உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து (போதுமான) சான்று திட்டமாக உங்களிடம் வந்துவிட்டது; இன்னும், தெளிவான பேரொளியையே நாம் உங்களுக்கு இறக்கி வைத்திருக்கின்றோம்.

175. ஆகவே, அல்லாஹ்வை (உண்மையாகவே) விசுவாசித்து, அவனைப் பலமாக பற்றிப் பிடித்துக்கொள்கின்றார்களே அத்தகையோர்— அவர்களை, அவன் தன்னிடமிருந்துள்ள அன்பிலும், பேரருளிலும் பிரவேசிக்கச் செய்வான். அன்றியும் தன் பக்கம் (வருவதற்குரிய) நேரான வழியிலும் அவர்களைச் செலுத்துவான்.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَّةِ وَإِنْ امْرُؤٌ أَهْلَكَ
لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثُ مِمَّا
تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذِي كَرِهَ حِظُّ
الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٥

وَرِثَةُ الْوَالِدَيْنِ لِلَّذِينَ يَرِثُنَّ مِنْهُنَّ وَالْوَالِدَيْنِ أَيْ سَتَرُوا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ٥ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ
الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُبَلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ
يُحْكُمُ مَا يَرِيدُ ١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أُمُومِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ٥
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّواكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ
تَعْتَدُوا وَاتَّقُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٦

٥٠٤

المنزل الثاني

الزَّيْعُ وَقَعْلَانِ

176. 'கலாலா' (தாய், தகப்பன், பாட்டன், பிள்ளை, பேரன் ஆகிய வாரிசுகள் இல்லாத சொத்து) பற்றிய மார்க்கக் கட்டளையை (நபியே!) அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். (அதற்கு) 'கலாலா' பற்றி அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கட்டளையிடுகின்றான் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: எவரேனுமொரு மனிதன் இறந்து, அவனுக்கு குழந்தையில்லாது ஒரு சகோதரி இருந்தால், அவளுக்கு, அவன் விட்டுச் சென்ற சொத்தில் பாதி உண்டு; (இதற்கு மாறாக ஒரு பெண் இறந்து) அவளுக்கு குழந்தையில்லாதிருந்தால் அவன் அவள் விட்டுச் சென்றவைகளுக்கு வாரிசு ஆகி விடுவான்; (சகோதரிகளான) அவர்கள் இரு பெண்களாக இருந்தால், அவர் விட்டுச் சென்றதில் மூன்றில் இரண்டு (பாகங்கள்) அவ்விருவருக்கும் உண்டு; அன்றியும், ஆண்களும், பெண்களுமான சகோதரர்களாயிருந்தால், (இறந்தவர் விட்டுச் சென்றதில்) ஆணுக்கு, பெண்ணுக்கிருப்பதைப்போல் இரண்டுபங்குண்டு; நீங்கள் வழி தவறாமல் இருப்பதற்காக, (இவைகளை) அல்லாஹ், உங்களுக்கு (இவ்வாறு) தெளிவாக விவரிக்கின்றான்; அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகிறவன்.

அத்தியாயம் : 5

அல்மாயிதா — உணவு நிறைந்த மரவை

வசனங்கள் : 120

மதனி

ருகூஃகள் : 16

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. விசுவாசிகளே! நீங்கள் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைகளைப் பூரணமாக நிறைவேற்றுங்கள்; (அன்றி) உங்களுக்கு (இனி) ஒதிக்காட்டப்படுபவற்றைத் தவிர, (மற்ற ஆடு, மாடு, ஒட்டகை முதலிய) கால் நடைகள் உங்களுக்கு ஆகுமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன; (அவற்றை எந்நேரத்திலும் புசிக்கலாம், வேட்டையாடலாம். எனினும் உம்ரா, ஹஜ்ஜு யாத்திரையின் நிமித்தம்) நீங்கள் இஹ்ராமுடைய நிலையிலிருக்கும் சமயத்தில் (இவைகளை) வேட்டையாடுவதை, உங்களுக்கு ஆகுமாக்கிக் கொள்ளாதவர்களாக (இருப்பது கடமையாகும்); நிச்சயமாக அல்லாஹ் தான் நாடியதை (உங்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறான்.

2. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ்வின் (மார்க்க) அடையாளங்களையும், (ராஜப், துல்கஅதா, துல்ஹஜ்ஜு, முஹர்ரம் ஆகிய) சிறப்புற்ற மாதங்களையும், (ஹஜ்ஜின்) குர்பானிப் பிராணியையும், (குர்பானிகளுக்காக கழுத்தில்) அடையாளம் கட்டப்பட்டவைகளையும், தங்கள் இரட்சகனின் அருளையும், பொருத்தத்தையும் தேடியவர்களாக கண்ணியமான (அவன்) இல்லத்தை நாடிச் செல்வோரையும் (தாக்குவதையோ, அவ்மதிப்பதையோ) நீங்கள் ஆகுமாக்கிக் கொள்ளாதீர்கள்; இன்னும், நீங்கள் (உங்கள்) இஹ்ராமை களைந்து விட்டால், அப்பொழுது (முன்னர் தடுக்கப்பட்டவைகளை) நீங்கள் வேட்டையாடிக் கொள்ளுங்கள்; கண்ணியமான மஸ்திதுக்குச் செல்லவிடாது, உங்களைத் தடுத்துக் கொண்ட சமூகத்தார் மீது (உங்களுக்குள்ள பகைமை) (அவர்கள் மீது) நீங்கள் வரம்பு மீறும்படி உங்களைத் தூண்டிவிடவும் வேண்டாம்; இன்னும், நன்மைக்கும், (அல்லாஹ்வுடைய) பயபக்திக்கும் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக இருங்கள்; பாவத்திலும், பகைமையிலும் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக இருக்க வேண்டாம்; இன்னும், அல்லாஹ்வை நீங்கள் பயந்துகொள்ளுங்கள்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் தண்டிப்பதில் மிகக் கடினமானவன்.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخُزْنِ وَمَا أَهْلٌ لِّغَيْرِ
 اللَّهِ بِهِ وَالْمَنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا
 أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَيْتُمْ وَمَا ذَرَجَ عَلَى النَّصْبِ وَأَنْ تَسْقُسُوا
 بِالْأَرْكَامِ ذَلِكُمْ فَسُقُتِ الْيَوْمَ يَسِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
 فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ
 عَلَيْكُمْ نِعَمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
 مَخِصَّةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٥ يَسْأَلُونَكَ
 مَاذَا حَلَلَ لَهُمْ قُلْ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
 مُكَلَّبِينَ يَعْلَمُونَ هُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فكلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ
 وَادْكُرُوا السَّمَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ١٦
 الْيَوْمَ أَحَلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ
 لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 مُحْصِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ١٧

3. (விசுவாசிகளே! தானாகச்) செத்ததும், இரத்தமும், பன்றியின் இறைச்சியும், அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக (அறுப்புப் பிராணிகளில்) எதற்கு பெயர் கூறப்பட்டு விட)ப் பட்டதோ, அதுவும் கழுத்து நெறிபட்டுச் செத்ததும், அடிபட்டுச் செத்ததும், (மேலிருந்து) கீழே விழுந்து செத்ததும், கொம்பால் குத்திக் கொண்டு செத்ததும், (சிங்கம், புலி, சிறுத்தை போன்ற) வன விலங்குகள் தின்றவையும் உங்களுக்கு விலக்கப் பட்டிருக்கின்றன; (உண்ண அனுமதிக்கப்பட்டவற்றில் அவை உயிரோடிருந்து "பிஸ்மில்லாஹ்" சொல்லி) நீங்கள் அறுத்தவைகளைத் தவிர; (அவற்றை உண்ணலாம்; இதர வணக்கங்கள் செய்வதற்காக) நடப்பட்டவைகளுக்காக அறுக்கப் பட்டவைகளும், அம்புகள் மூலம் (அவற்றை எய்துகுறி கேட்டு) நீங்கள் பாகம் பிரித்துக் கொள்வதும் - (உங்களுக்கு விலக்கப் பட்டிருக்கின்றன); இவை (யாவும்) பாவமாகும். இன்றையத்தினம் நிராகரிப்போர், உங்கள் மார்க்கத்தை அழித்து விடலாம் என்பதைப் பற்றிய நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டனர். ஆகவே, அவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம்; எனக்கே பயப்படுங்கள். இன்றையத்தினம் உங்களுக்காக உங்களுடைய மார்க்கத்தை நான் பரிபூரணமாக்கி வைத்துவிட்டேன்; என்னுடைய அருட்கொடையை உங்களின் மீது முழுமையுமாக்கி விட்டேன்; இன்னும், உங்களுக்காக இல்லாததை மார்க்கமாக நான் பொருந்திக்கொண்டேன். ஆகவே, எவர் பாவத்தின்பால் சாயாதவராக, பசியின் கொடுமையினால் நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டு (மேலே கூறப்பட்ட, விலக்கப் பட்டவைகளைப் புசித்து) விட்டால் - (அது குற்றமாகாது). ஏனென்றால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிக்க கிருபையுடையவன்.

4. (நபியே! உண்ணுவதற்கு) தங்களுக்கு ஆகுமாக்கப் பட்டவை எவை, என்று அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர்; (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: (சுத்தமான) நல்ல பொருட்கள் உங்களுக்கு ஆகுமாக்கப் பட்டுள்ளன; இன்னும், வேட்டையாட நீங்கள் பயிற்சி அளித்தவர்களாக இருக்க - அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கற்றுத்தந்தவற்றிலிருந்து அவைகளுக்கு நீங்கள் (வேட்டையாட) கற்றுக் கொடுப்பவர்களாக இருக்க (நாய், சிறுத்தை, ராஜாளி போன்ற) வேட்டைப் பிராணிகளில் நீங்கள் கற்றுக்கொடுத்தவைகள் வேட்டையாடியும் (உங்களுக்கு உண்ணுவது ஆகுமாக்கப்பட்டுள்ளது) எனவே, அவை (வேட்டையாடி, தாம் புசிக்காமல்) உங்களுக்காகப் பிடித்து வைத்திருப்பவற்றிலிருந்து (அவை இறந்து விட்டபோதிலும்) நீங்கள் புசியுங்கள்; (எனினும், வேட்டைக்கு அனுப்பும்பொழுது, 'பிஸ்மில்லாஹ்' என்று) அவற்றின்மீது அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறுங்கள்; இன்னும், அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், கேள்விகளுக்குக் கேட்பதில் மிகத் துரிதமானவன்.

5. (விசுவாசங் கொண்டோரே!) இன்று (முதல், உணவுவகைகளில்) நல்லவைகள் உங்களுக்கு ஆகுமாக்கப்பட்டுள்ளன; வேதம் கொடுக்கப்பட்டார்களே அத்தகையோரின் உணவும் உங்களுக்கு ஆகுமானதாகும்; உங்களுடைய உணவும் அவர்களுக்கு ஆகுமானதாகும்; விசுவாசங் கொண்ட கற்புடைய பெண்களையும், உங்களுக்கு முன்னர் வேதம் கொடுக்கப் பட்டவர்களிலுள்ள கற்புடைய பெண்களையும், நீங்கள் விபச்சாரம் செய்யாதவர்களாகவும், வைப்பாட்டிகளாக வைத்துக்கொள்ளாதவர்களாகவும் இருக்கும் நிலையில், அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மஹர்களையும் அவர்களுக்கு நீங்கள் கொடுத்துவிட்டால், (திருமணம் செய்துகொள்வது உங்களுக்கு ஆகுமாக்கப்பட்டுள்ளது) மேலும், எவர் விசுவாசம் கொண்டதன் பின்னர், (இவற்றை) நிராகரிக்கின்றாரோ, அவருடைய (நற்)செயல் திட்டமாக அழிந்துவிடும்; மேலும் அவர் மறுமையில் (முற்றிலும்) நஷ்டமடைந்தவர்களில் (உள்ளவராக) இருப்பார்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ
مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَسْتُمْ بِالنِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا
طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهَّرَكُمْ وَ
لِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ① وَاذْكُرُوا
نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ
قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ② يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ
أَلَّا تَعْدِلُوا إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ③ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ④ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ⑤

6. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் தொழுகைக்குத் தயாரானால், (அதற்கு முன்னதாக) உங்கள் முகங்களையும், முழங்கைகள் வரையில் உங்கள் இரு கைகளையும், கழுவித் கொள்ளுங்கள்; (நீரைத் தொட்டு) உங்கள் தலைகளையும் தடவி ('மஸ்ஹு' செய்து)க் கொள்ளுங்கள்; கணுக்கால் வரையில் உங்கள் இரு பாதங்களையும் (கழுவித் கொள்ளுங்கள்). அன்றியும், நீங்கள் குளிக்கக் கடமைப் பட்டோராக இருந்தால் குளித்துப் பரிசுத்தமாகிக் கொள்ளுங்கள்; இன்னும், நீங்கள் நோயாளிகளாகவோ அல்லது பிரயாணத்திலோ இருந்தால், அல்லது உங்களில் எவரும் மலஜலம் கழிக்கச் சென்று வந்திருந்தாலும், அல்லது நீங்கள் பெண்களை (உடலுறவின்மூலம்) தீண்டியிருந்தாலும் அப்பொழுது (சுத்தம் செய் துகொள்ள) தண்ணீரை நீங்கள் பெறாவிடில், பரிசுத்தமான மண்ணை நாடுங்கள்; பின்னர், அதிலிருந்து உங்களுடைய முகங்களையும், உங்களது கைகளையும் தடவி ('தயம்மும் செய்து)க் கொள்ளுங்கள். அல்லாஹ் உங்களுக்கு நெருக்கடியைத் தர நாடவில்லை; எனினும், நீங்கள் (அவனுக்கு) நன்றி செலுத்துவதற்காக அவன் உங்களைப் பரிசுத்தமாக்கி வைக்கவும், தன் அருட்கொடையை உங்கள்மீது பூரணமாக்கி வைக்கவுமே நாடுகின்றான்.

7. (பூதர்களே!) உங்கள்மீதுள்ள அல்லாஹ்வின் கொடைகளையும், இன்னும் "நாங்கள் செவிசாய்த்தோம்; நாங்கள் (உனக்குக்) கீழ்ப்படிந்தோம்" என்று நீங்கள் கூறியசமயத்தில், எதைக் கொண்டு அவன் உங்களிடம் உறுதி மொழி எடுத்துள்ளானோ அத்தகைய அவனுடைய உறுதிமொழியையும் நினைவு கூருங்கள்; இன்னும் அல்லாஹ்வுக்குப் பயப்படுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (அனைவரின்) நெஞ்சங்களில் உள்ளவற்றை நன்கறிகிறவன்.

8. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்காக நீதியைக் கொண்டு சாட்சி கூறுகிறவர்களாக (உண்மையின் மீது) நிலைத்தவர்களாக ஆகிவிடுங்கள்; எந்த சமூகத்தவரின் விரோதமும், நீங்கள் நீதமாக நடந்து கொள்ளாதிருக்க உங்களைத் திண்ணமாக தூண்டிவிட வேண்டாம்; (எவ்வளவு விரோதமிருந்த போதிலும்) நீங்கள் நீதி செலுத்துங்கள்; அதுதான் பயபக்திக்கு மிக நெருக்கமானதாகும்; இன்னும், (எல்லா நிலைகளிலும்) நீங்கள் அல்லாஹ்வை பயப்படுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கு உணர்கின்றவன்.

9. (உண்மையாகவே) விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றார்கள், அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு பாவமன்னிப்பும், மகத்தான (நற்)கூலியும் உண்டு என அல்லாஹ் வாக்களித்திருக்கின்றான்.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 الْجَحِيمِ ⑩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
 فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ ⑪ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
 وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ
 لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ
 بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْ أَوْهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
 لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ
 فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ⑫ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ
 لَعْنُهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
 عَنْ مَوَاضِعِهِ ۖ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۖ وَلَا تَزَالُ
 تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
 فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ⑬

10. மேலும், நிராகரித்து, இன்னும், நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கினார்களே அத்தகையோர் - அவர்களே நரகவாசிகளாவர்.

11. விசுவாசங்கொண்டோரே! ஒரு கூட்டத்தினர் உங்களுக்குத் தீங்கிழைக்கத் தீர்மானித்துத் தங்கள் கைகளை உங்கள் அளவில் நீட்டிய பொழுது, அவர்கள் கைகளை உங்களைவிட்டுத் தடுத்து, அல்லாஹ் உங்கள் மீது அருள்புரிந்ததை நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள்; இன்னும், அல்லாஹ்வையே பயப்படுங்கள். அன்றியும் விசுவாசிகள் (யாவரும்) அல்லாஹ் (ஒருவன்)மீதே (தங்களின் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கவும்.

12. இஸ்ராயீலின் மக்களிடம் அல்லாஹ் திட்டமாக உறுதிமொழி வாங்கியிருக்கின்றான்; மேலும், அவர்களிலிருந்தே பன்னிரண்டு (நம்பிக்கைக் குரிய) பொருப்பாளர்களை நாம் அனுப்பியிருக்கின்றோம்; (அவ்வாறு உறுதிமொழி வாங்கிய போது, அவர்களிடம்), "நிச்சயமாக நான் உங்களுடனேயே இருக்கின்றேன்" என அல்லாஹ் கூறினான்; "நீங்கள் தொழுகையைத் தவறாது நிறைவேற்றி, ஜகாத்தும் கொடுத்து, என் தூதர்களையும் விசுவாசித்து, அவர்களுக்கு உதவியும் புரிந்து, (சிரமத்திலிருப்பவர்களுக்கு) அல்லாஹ்வுக்கு அழகிய கடனாக கடனும் கொடுத்தீர்களானால், நிச்சயமாக நான் (இவைகளை) உங்களுடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக்கி வைத்து, சுவனபதிகளிலும் உங்களைப் பிரவேசிக்கச் செய்வேன்; அவற்றின் கீழ், ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; ஆகவே, உங்களில் இதற்குப் பின்னர் எவர் நிராகரித்து விட்டாரோ, அப்பொழுது நிச்சயமாக அவர் நேர் வழியிலிருந்து தவறிவிட்டார்" (என்று அல்லாஹ் கூறினான்).

13. அவர்கள் தங்களுடைய உறுதிமொழிக்கு மாறு செய்ததன் காரணமாக, நாம் அவர்களை சபித்துவிட்டோம்; அவர்களுடைய இதயங்களை கல் நெஞ்சங்களாகவும் ஆக்கிவிட்டோம்; அவர்கள் (தங்கள் வேத) வசனங்களை, அவற்றின் சரியான இடங்களிலிருந்து மாற்றிவிடுகிறார்கள். அன்றியும், அவர்கள் எதனைக்கொண்டு உபதேசிக்கப்பட்டனரோ அதிலிருந்து ஒரு பாகத்தை (இந்நபியைப் பற்றி அதில் அவர்களுக்கு நினைவூட்டப் பட்டிருந்ததை) மறந்தும்விட்டார்கள்; இன்னும், (நபியே!) அவர்களில் சிலரைத் தவிர அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஏதேனுமொரு மோசடியின் மீது இருப்பதை நீர் சதாகண்டு கொண்டிருப்பீர்; ஆகவே, இவர்களை, நீர் மன்னித்துப் புறக்கணித்து விடுவீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்மை செய்வோரை நேசிக்கின்றான்.

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ
فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ
الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۖ وَسَوْفَ
يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٣﴾ يَا أَهْلَ
الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا
مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ
كَثِيرٍ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
مُبِينٌ ﴿١٤﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٥﴾ لَقَدْ
كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَنَهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يُخْلِقُ
مَا يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾

14. அன்றியும் தங்களை, " நிச்சயமாக நாங்கள் கிறிஸ்தவர்கள் " எனக் கூறுகின்றார்களே, அத்தகையோர்களிடமிருந்து அவர்களின் உறுதிமொழியை நாம் வாங்கியிருக்கின்றோம்; (ஆனாலும்) அவர்கள் எதைக் கொண்டு உபதேசிக்கப்பட்டனரோ அதிலிருந்து ஒரு பாகத்தை (இந்நபியைப் பற்றி, தங்கள் வேதத்தில் தங்களுக்கு நினைவுபடுத்தப்பட்டதை) மறந்துவிட்டார்கள்; ஆதலால், அவர்களிடையே விரோதத்தையும், குரோதத்தையும் மறுமை நாள் வரையில் (நீங்காதிருக்கும்படி) நாம் மூட்டிவிட்டோம்; (இவ்வுலகில்) அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்களென்பதையும் (மறுமையில்) அல்லாஹ் அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பான்.

15. வேதத்தையுடையவர்களே! உங்களிடம் நிச்சயமாக நம்முடைய ஒரு தூதர் வந்திருக்கின்றார்; வேதத்தில், நீங்கள் மறைத்துக் கொண்டிருந்த பல விஷயங்களை, அவர் உங்களுக்குத் தெளிவாக விளக்கிக் கூறுகிறார்; (வேதத்தைப் பற்றி நீங்கள் கொண்டுள்ள தவறான கருத்துக்கள்) பலவற்றை மன்னித்து (வெளியிடாது) விட்டும் விடுகின்றார்; திட்டமாக அல்லாஹ் விடமிருந்து பேரொளியும், தெளிவுமுள்ள ஒரு வேதமும் (இப்போது) உங்களிடம் வந்திருக்கின்றது.

16. அல்லாஹ்-அதன் மூலம் தன்னுடைய பொருத்தத்தைப் பின்பற்றுகின்றவர்களை சமாதானத்திற்குரிய வழிகளில் அவன் செலுத்துகின்றான்; அன்றியும், தன் அனுமதி கொண்டு இருள்களிலிருந்து அவர்களைப் பிரகாசத்தின் பால் வெளிப்படுத்துகிறான்; இன்னும் அவர்களை நேரான வழியின்பால் அவன் செலுத்துகிறான்.

17. நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவன்தான் மர்யமுடைய குமாரர் மஸீஹ் என்று கூறினார்களே அத்தகையோர் திட்டமாக நிராகரிப்பவர்களாகிவிட்டனர்; (ஆகவே, நபியே!) "மர்யமுடைய மகன் மஸீஹையும், அவருடைய தாயையும், பூமியிலுள்ள (மற்ற) யாவரையும் அவன் அழித்துவிட நாடிவிட்டால் அல்லாஹ்வின வேதனையிலிருந்து (அதனைத் தடுக்க) சிறிதேனும் எவர் சக்தி பெறுவார்?" (என) நீர் கேட்பீராக; (ஏனென்றால்) வானங்களுடைய, மற்றும் பூமியுடைய, இன்னும் இவை இரண்டிற்கு மத்தியிலிருப்பவைகளுடைய ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; அவன் நாடியதைப் படைக்கின்றான்; இன்னும் அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا ۚ وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝٨ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُلِ أَنَّ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَ نَذِيرٌ ۚ وَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝٩ وَ إِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمُوا ۚ ذَكَّرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ۚ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَ جَعَلَ لَكُم مَّلُوكًا ۚ وَ اتَّخَذَ لَكُمْ يَوْتَ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ۝١٠ يُقَوْمُوا ۚ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۚ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۝١١ قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۚ وَ إِنَّا لَنُدْخِلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا ۚ فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ۝١٢ قَالَ رَجُلَيْنِ مِّنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ۚ ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَانْكَبُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَ عَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا ۚ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝١٣

18. இன்னும், யூதர்களும், கிறிஸ்தவர்களும், "நாங்கள் அல்லாஹ்வுடைய குமாரர்கள், அவனது நேசர்கள்" என்று கூறுகின்றனர்; "அவ்வாறாயின், உங்கள் குற்றங்களுக்காக அவன் உங்களை ஏன் வேதனை செய்கிறான். (உண்மை) அவ்வாறன்று! நீங்களும், அவன் படைத்த (மற்ற) மனிதர்கள் (போன்று) தாம் (என்று நபியே!) நீர் கூறுவீராக! (ஆகவே, உங்களிலும்) அவன் நாடியவர்களை மன்னிக்கிறான்; இன்னும், அவன் நாடியவர்களை வேதனை செய்கிறான்." வானங்களுடைய, மற்றும் பூமியுடைய, இன்னும் அவை இரண்டிற்கு மத்தியில் இருப்பவைகளுடைய ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; அவனளவில்தான் (யாவரும்) மீண்டும் செல்ல வேண்டியதிருக்கிறது.

19. வேதத்தையுடையவர்களே! (ஈஸாவுக்குப் பின்னர்) தூதர்கள் வராத இடைப்பட்டிருந்த காலத்தில், "நன்மாராயங்கூறுபவரோ, அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவரோ எங்களிடம் வரவேயில்லை," என்று நீங்கள் (குறை) கூறாதிருப்பதற்காக (அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை) உங்களுக்குத் தெளிவுபடுத்துகின்ற நம்முடைய (இத்)தூதர், திட்டமாக உங்களிடம் வந்து விட்டார் - நன்மாராயங்கூறுபவரும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவரும் திட்டமாக உங்களிடம் வந்து விட்டார் - இன்னும் அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

20. அன்றியும், மூஸா தன் சமூகத்தாரிடம், "என் சமூகத்தினரே! அவன் உங்களில் நபிமார்களை ஆக்கிய நேரத்தில் உங்கள் மீதுள்ள அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையை நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள். மேலும், (ஃபிர்) அவ்னிடம் அடிமைகளாயிருந்த உங்களை அரசர்களாகவும் அவன் ஆக்கினான். இன்னும், அகிலத்தாரில் மற்றவருக்குமே கொடுக்காதவற்றையும், உங்களுக்கு அவன் கொடுத்திருக்கிறான்," என்று கூறியதை (நபியே! நீர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவீராக.)

21. (மேலும்,) "என் சமூகத்தினரே! அல்லாஹ் உங்களுக்கென விதித்த பரிசுத்தமான பூமியில் (எதிரியுடன் யுத்தம் செய்து, அதில்) பிரவேசியுங்கள்; இன்னும், (அவர்களுக்கு) நீங்கள் புறமுதுகிட்டுத் திரும்பாதீர்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) நீங்கள் நஷ்டமடைந்தவர்களாகவே திரும்புவீர்கள்" (என்றும் அவர் கூறினார்).

22. அ(தற்க)வர்கள் "மூஸாவே! நிச்சயமாக அதில் மிக்க பலசாலிகளான கூட்டத்தார் இருக்கின்றனர்; அவர்கள் அதைவிட்டு வெளியேறும் வரையில், நாங்கள் அதனுள் நுழையவே மாட்டோம்; அவர்கள் அதைவிட்டு வெளியேறி விட்டால், நிச்சயமாக நாங்கள் நுழைந்து விடக்கூடியவர்கள்" என்றனர்.

23. (அல்லாஹ்வை) பயந்தோர்களிலிருந்த இருமனிதர்கள் அவ்விருவரின் மீது அல்லாஹ் அருள் புரிந்திருந்தான்; அவர்கள் (மற்றவர்களிடம்) "நீங்கள் (அவர்கள் பலத்தைப் பற்றிப் பயப்பட வேண்டாம்.) அவர்களை எதிர்த்து, (அந்நகரத்தின்)வாயில் வரையில் சென்று விடுங்கள்; பின்னர், நீங்கள் அதில் நுழைந்து விட்டால் அப்போது நிச்சயமாக நீங்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள்; நீங்கள் விசுவாசிகளாக இருந்தால், உங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக அல்லாஹ்வின் மீதே நம்பிக்கை வையுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

قَالُوا يَهُوسَى ابْنُ مَرْيَمَ نَدَّ خُلُوهَا أَبَدًا ۖ إِنَّا ذَاذُؤُوا فِيهَا فَاذْهَبْ
 أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي
 لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
 الْفَاسِقِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ فَإِنَّا هُنَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
 يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ ۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾
 وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَى آدَمَ بِالْحَقِّ ۖ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ
 مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ ۚ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۖ قَالَ
 إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٥﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَى يَدِكَ
 لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِيَدَيْكَ ۖ إِلَيْكَ الْأَقْتُلُكَ ۖ إِنِّي أَخَافُ
 اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٦﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْشُرَ آبِي بِمَا تَشَاءُ
 إِلَهُكَ فَتَكُونَ مِنَ الصَّاحِبِينَ ۚ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٧﴾
 فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٨﴾
 فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحِثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِثُ
 سَوْءَةَ أَخِيهِ ۖ قَالَ يُوَيَّلَتِي ۖ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
 الْغُرَابِ فَأُوَارِثَ سَوْءَةَ أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٢٩﴾

وقعا لانه ٢

القصص

24. (இதன் பிறகும், அவர்கள்,) " மூஸாவே! அவர்கள் அதில் இருந்துகொண்டிருக்கும் காலமெல்லாம் ஒருக்காலும் நாங்கள் அதில் நுழையவே மாட்டோம்; ஆகவே நீரும், உம்முடைய இரட்சகனும் சென்று (அவர்களுடன்) நீங்கள் இருவரும் யுத்தம் புரியுங்கள்; நிச்சயமாக நாங்கள் இங்கேயே உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

25. (அதற்கு மூஸா,) " என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் என்னையும், என் சகோதரரையும் தவிர (மற்றவரையும் நான் உதவிக்குச்) சொந்தமாக்கிக் கொள்ளவில்லை; ஆகவே, எங்களுக்குக்கிடையிலும் தீயவர்களான இக்கூட்டத்தினருக்கிடையிலும் பிரித்து விடுவாயாக" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

26. அவ்வாறாயின், நிச்சயமாக (அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட பலஸ்தீன் என்ற) அந்த இடமானது, நாற்பது ஆண்டுகள் வரையில் அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தடுக்கப்பட்டு விட்டது; (அதுவரையில்) அவர்கள் பூமியில் தட்டழிவார்கள்; ஆகவே, இத்தீய கூட்டத்தாரைப் பற்றி நீர் கவலை கொள்ளாதீர்" என்று (மூஸாவுக்கு அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

27. மேலும், (நபியே!) ஆதமுடைய (ஹாபீல், காபீல் என்னும்) இரு குமாரர்களின் செய்தியை உண்மையைக் கொண்டு நீர் அவர்களுக்கு ஒதிக்காண்பிப்பீராக! அவ்விருவரும் குர்பானி (பலி) யை (அல்லாஹ்வின் பால் சமர்ப்பித்து) நெருக்கமாக்கி வைத்த சமயத்தில், அவ்விருவரில் ஒருவரிலிருந்து அது அங்கீகரிக்கப்பட்டது; மேலும், மற்றவரிலிருந்து அது அங்கீகரிக்கப் படவில்லை. ஆகவே, "நிச்சயமாக நான் உன்னைக் கொலை செய்து விடுவேன்" என்று (அங்கீகரிக்கப்படாதவர்) கூறினார்; (அதற்கு, அங்கீகரிக்கப் பெற்ற) அவர், "அல்லாஹ் அங்கீகரிப்பதெல்லாம் பயபக்தியுடையவர்களில் இருந்துதான்" என்று கூறினார்.

28. (மேலும்,) "நீ என்னைக் கொலைசெய்வதற்காக உன் கையை என்னளவில் நீட்டினாலும் நான், உன்னை கொலைசெய்வதற்காக என்னுடைய கையை என்னளவில் நீட்டுபவன் அல்ல; (ஏனென்றால்) நிச்சமாக நான், அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுகிறேன்" என்றும் கூறினார்).

29. "என்னுடைய பாவத்தையும், உன்னுடைய பாவத்தையும் நீ சுமந்து கொண்டு (அல்லாஹ்விடம்) வருவதையே நிச்சயமாக நான் நாடுகிறேன்; அவ்வாறாயின், நீ நரகவாசிகளில் உள்ளவனாகிவிடுவாய்; இதுதான் அநியாயக்காரர்களுக்குரிய கூலியாகும்" (என்றும் கூறினார்).

30. (இதன்பின்னரும்) அவர், தன் சகோதரரைக்கொலை செய்துவிடுவதையே அவருடைய மனம் அவருக்கு எளிதாகக்காட்டியது; ஆகவே, அவர் அவரைக் கொலைசெய்துவிட்டார்; அதனால், அவர் நஷ்டமடைந்தவர்களில் (உள்ளவராக) ஆகிவிட்டார்.

31. பின்னர், பூமியைத்தோண்டக்கூடிய ஒரு காக்கையை, தன் சகோதரரின் பிரேதத்தை எவ்வாறு அவர் மறைக்க வேண்டுமென்பதை அவருக்கு அது காண்பிப்பதற்காக அல்லாஹ் அனுப்பிவைத்தான்; (அது பூமியைத்தோன்றிற்று. இதனைக் கண்ட) அவர், "என்னுடைய கேடே! இந்தக் காக்கையைப் போல் ஆவதற்குக்கூட இயலாதவனாக நான் ஆகிவிட்டேனா? அவ்வாறு (நான் இருந்திருந்தாலும்,) என் சகோதரரின் சவத்தை நான் மறைத்திருப்பேன் என்று (அழுது) கூறி கைசேதப்பட்ட கூடியவர்களில் ஒருவராக அவர் ஆகிவிட்டார்.

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ
 قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ
 النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا
 وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعَدَ
 ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ
 يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيُهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ أَوْ
 يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَ
 لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٧﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا
 مِنْ قَبْلِ أَنْ تُقَدَّرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿٣٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا
 إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ كَانُوا
 فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ
 يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٠﴾

32. இதன் காரணமாகவே, "எவரொருவர் மற்றோர் ஆத்மாவின் கொலைக்குப் பிரதியாகவோ, அல்லது பூமியில் (உண்டாகும்) குழப்பத்தினைத் தடை செய்வதற்காகவோ தவிர, (அநியாயமாக மற்றொருவரை) கொலை செய்கின்றாரோ அவர், மனிதர்கள் யாவரையுமே கொலைசெய்தவர் போலாவார் என்றும், எவர் அதனை (ஓர் ஆத்மாவை) வாழவைக்கின்றாரோ அவர், மனிதர்கள் யாவரையுமே வாழவைத்தவர் போலாவார்" என்றும், இஸ்ராயீலின் மக்களின் மீது நாம் விதியாக்கி விட்டோம்; மேலும், நம்முடைய தூதர்கள் பலர் அவர்களிடம், நிச்சயமாகத் தெளிவான அத்தாட்சிகளையும் கொண்டு வந்திருந்தார்கள்; அப்பால் நிச்சயமாக அவர்களில் பெரும்பாலோர், இதற்குப் பின்னரும் பூமியில் வரம்பு கடந்தவர்களாகவே இருந்தனர்.

33. அல்லாஹ்வுடனும், அவனுடைய தூதருடனும் போர் தொடுத்து, பூமியில் குழப்பம் செய்து கொண்டும் திரிகின்றவர்களுக்குரிய தண்டனையெல்லாம் (அவர்கள்) கொல்லப்பட வேண்டும், அல்லது சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டும், அல்லது அவர்களின் கைகளும், அவர்களின் கால்களும் மாறாக (ஒரு பக்கத்துக்கையும் மறுபக்கத்துக்காலுமாகத்) துண்டிக்கப்பட வேண்டும், அல்லது நாடுகடத்தப் படுதல் வேண்டும்; இது இம்மையில் அவர்களுக்கு இழிவு (தரும் தண்டனை) ஆகும்; இன்னும், மறுமையில் மகத்தான வேதனை அவர்களுக்குண்டு.

34. (எனினும்,) பிடித்து தண்டிக்க அவர்கள் மீது நீங்கள் சக்தி பெறுவதற்கு முன்னதாக (அவர்களில்,) பச்சா தாபப்பட்டவர்களைத் தவிர; அப்போது நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

35. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும், அவன்பால் நெருங்குவதற்குரிய வழியை (வணக்கவழிபாடுகளின் மூலம்) தேடிக்கொள்ளுங்கள்; மேலும், அவனுடைய பாதையில் யுத்தம் செய்யுங்கள்; (அதனால்) நீங்கள் வெற்றியடையலாம்.

36. நிச்சயமாக நிராகரித்துவிட்டவர்கள் - அவர்களுக்கு, மறுமை நாளில் (அவர்கள்) படும் வேதனையிலிருந்து (தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள) இழப்பீடாகக் கொடுப்பதற்காக இப்பூமியில் உள்ள யாவும் இன்னும், அத்துடன் அதுபோன்றதும் நிச்சயமாக (ச்சொந்தமாக) இருந்தாலும் அவர்களிடமிருந்து, (அது) அங்கீகரிக்கப்படமாட்டாது; அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ
 مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ١٢٥ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
 أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ ١٢٦ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ
 يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٢٧ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ
 مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ
 يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٢٨ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا
 يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا
 آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
 هَادُوا سَمَّعونَ لِلْكَذِبِ سَمَّعونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ
 يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ
 إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا
 وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
 أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ
 فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ١٢٩ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٣٠

مع ٣٠ عبد النبي من ١١٥

37. அவர்கள் (நரக) நெருப்பிலிருந்து வெளியேறி விட நாடுவார்கள். (ஆனால்) அதைவிட்டு அவர்கள் வெளியேறுகிறவர்களாகவுமில்லை; மேலும், அவர்களுக்கு நிலையான வேதனையுண்டு.

38. திருடனும், திருடியும் அவ்விருவரும் சம்பாதித்ததற்குக்கூடியாக அல்லாஹ் விடமிருந்துள்ள தண்டனையாக அவ்விருவரின் கைகளைத் துண்டித்து விடுங்கள்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

39. ஆகவே, எவர், தம்முடைய அநீதத்திற்குப் பின்னர், பச்சாதாபப்பட்டு, (தன்னைச்) சீர் திருத்தியும் கொண்டாரோ, அப்போது நிச்சயமாக அல்லாஹ் நாடியவர்களை வேதனை செய்வான்; அவன் நாடியவர்களுக்கு மன்னிப்பும் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

40. (நபியே!) "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வாகிறவன் அவனுக்கே வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி உரித்தானதென்பதை நீர் அறியவில்லையா? (ஆகவே) அவன் நாடியவர்களை வேதனை செய்வான்; அவன் நாடியவர்களுக்கு மன்னிப்பும் அளிப்பான்; அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

41. (நம்முடைய) தூதரே! அவர்களது இதயங்கள் விசுவாசங் கொள்ளாதிருக்க, தங்களது வாய்களால் விசுவாசங்கொண்டோம் என்று கூறியோர்களிலிருந்தும், இன்னும் யூதர்களாகி விட்டவர்களிலிருந்தும் நிராகரிப்பில் விரைந்து சென்று கொண்டிருப்போர்கள் உமக்குக் கவலையைத்தரவேண்டாம். (அத்தகையோர்) பொய்யானவற்றையே (ஆவலோடு,) அதிகமாகக் கேட்கின்றவர்கள்; (இதுவையெல்லாம்) உம்மிடம் வராத மற்றொரு கூட்டத்தினருக்கு இவைகளை அறிவிப்பதற்காகவும் அதிகமாக (செவி கொடுத்துக்) கேட்கின்றவர்கள்; அவர்கள் (வேத) வசனங்களை, அவற்றின் உரிய இடங்களிலிருந்து மாற்றி (விட்டு) இவர்களிடம்) உங்களுக்கு (இந்த நபியிடமிருந்து) இன்னது கொடுக்கப்பட்டால், அதனை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; இன்னும் அது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படாவிடில், (அதிலிருந்து விலகி) எச்சரிக்கையாக இருந்து கொள்ளுங்கள்" என்று கூறுகின்றனர்; மேலும், அல்லாஹ் எவருடைய வழிகேட்டை நாடுகிறானோ அவருக்காக அல்லாஹ் விடமிருந்து (எதையும்) தடுக்க நீர் ஒரு போதும் சக்தி பெறமாட்டீர்; இத்தகையோர்தான் அவர்களின் இதயங்களைப் பரிசுத்தமாக்கி வைக்க அல்லாஹ் நாடவில்லை; இவர்களுக்கு, இம்மையில் இழிவுண்டு; மறுமையில் இவர்களுக்கு மகத்தான வேதனையுமுண்டு.

سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلْحَقِّ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُمْ
 بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ
 شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُقْسِطِينَ ٣٧ وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا
 حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
 بِالْمُؤْمِنِينَ ٣٨ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ
 يُحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَ
 الرُّسُلُ يُنَوِّنُ وَالْأَنْبِيَاءُ بِهَا اسْتَحْفَظُوا مِنْ كُتُبِ
 اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنَ
 اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِهَا
 أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ٣٩ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ
 فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
 بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
 قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ ٤٠ وَمَنْ
 لَمْ يَحْكَمْ بِهَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ٤١

42. (அன்றி இவர்கள்) பொய்யையே அதிகமாக செவிமடுக்கின்றவர்கள் — பாவமான (தடுக்கப்பட்ட)தையே அதிகமாக உண்பவர்கள் ; ஆகவே, அவர்கள் (தீர்ப்புத்தேடி) உம்மிடம் வந்தார்களானால், அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பீராக! அல்லது அவர்களைப் புறக்கணித்து விடுவீராக! நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்துவிட்டாலும், அவர்கள் யாதொருதீங்கும் ஒருபோதும் உமக்குச் செய்ய முடியாது; இன்னும், நீர் தீர்ப்பளித்தால், நீதியைக்கொண்டு அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பீராக! (ஏனென்றால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதிமான்களை நேசிக்கின்றான்.

43. மேலும், (நபியே!) அவர்கள் உம்மைத் தங்களுக்குத் தீர்ப்புக் கூறுபவராக எவ்வாறு எடுத்துக் கொள்வார்கள்? அவர்களிடத்திலோ, 'தவ்றாத்' (என்னும் வேதம்) இருக்கின்றது. அதில் அல்லாஹ்வுடைய சட்டமும் இருக்கின்றது; (அவ்வாறிருந்தும்) பின்னர், அதனை அதற்குப்பிறகு அவர்கள் புறக்கணித்து விடுகிறார்கள்; மேலும், (அதனை) அவர்கள் விசுவாசிக்கின்றவர்களல்லர்.

44. நிச்சயமாக நாம் தவ்றாத்தை இறக்கி வைத்தோம்; அதில்நேர்வழியும், பிரகாசமுமிருக்கின்றது; (அல்லாஹ்வுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடந்த நபிமார்களும், (யூதர்களுடைய பண்டிதர்களாகிய) 'ரிப்பிய்யூன்'களும் (குருமார்களாகிய) 'அஹ்பார்'களும், அல்லாஹ்வுடைய வேதத்தைப் பாதுகாக்க பொறுப்புக் கொடுக்கப்பட்டவர்கள் என்பதாலும், அதற்கு சாட்சிகளாக அவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதாலும் அதனைக் கொண்டே யூதர்களுக்கு தீர்ப்பளித்து வந்தார்கள்; எனவே, (விசுவாசங்கொண்டோரே!) நீங்கள் மனிதர்களுக்குப் பயப்பட வேண்டாம்; எனக்கே பயப்படுங்கள். என் வசனங்களுக்குப் பகரமாக சொற்பக்கிரயத்தையும் வாங்காதீர்கள்; மேலும், எவர் அல்லாஹ் இறக்கிவைத்ததைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்கவில்லையோ அத்தகையோர் தாம் நிராகரிப்பவர்களாவர்.

45. மேலும், உயிருக்குப் பதிலாக உயிரும், கண்ணுக்குப் பதிலாக கண்ணும், மூக்குக்குப் பதிலாக மூக்கும், காதுக்குப் பதிலாக காதும், பல்லுக்குப் பதிலாகப் பல்லும் எனவும், காயங்களுக்கும் (அதற்கு நிகரான) பழி வாங்குதல் உண்டு என்பதாகவும், அவர்களிடத்து அவர்களுடைய வேதமாகிய "தவ்றாத்" தில் நாம் விதித்திருந்தோம்; பின்னர், எவரேனும் பழிவாங்குவதைமன்னித்துத்தானமாக விட்டுவிட்டால் அது அவருடைய தீவினைக்குப் பரிகாரமாகிவிடும்; இன்னும், எவர் அல்லாஹ் இறக்கியதைக்கொண்டு தீர்ப்பளிக்கவில்லையோ அத்தகையோர்தாம் அநியாயக்காரர்கள் ஆவர்.

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ
مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ
لِّلْمُتَّقِينَ ٧٧ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ
لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٧٨ وَأَنزَلْنَا
إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ
وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
وَمِنْهَا جَاوِلُوشَاءَ اللَّهِ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ
فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ٧٩ وَإِنْ أَحْكَمْتُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا
أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ
بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ٨٠ فَاحْكُم
الْبَهِلِيَّةَ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا الْقَوْمُ يُوَفُّونَ ٨١

46. இன்னும், (முன்சென்ற நபிமார்களாகிய) அவர்களுடைய அடிச்சுவடுகளின் மீதே மர்யமுடைய மகன் ஈஸாவையும், அவருக்கு முன்பிருந்த தவ்றாத்தை உண்மையாக்கி வைப்பவராக நாம் தொடரச் செய்தோம். அன்றியும், அவருக்கு இன்ஜீலை நாம் கொடுத்தோம். அதிலும் நேர்வழியும், பிரகாசமும் இருந்தன; அது, அவருக்கு முன்பிருந்த தவ்றாத்தை உண்மையாக்குவதாகவும், பயபக்தியுடையோருக்கு அது ஒரு நேர் வழி(காட்டி)யாகவும், நல்லுபதேசமாகவும் இருந்தது.

47. இன்னும், (உண்மையான) இன்ஜீலையுடையவர்கள் அதில் அல்லாஹ் இறக்கி வைத்ததைக்கொண்டு தீர்ப்பளிக்கவும்; இன்னும் எவர், அல்லாஹ் இறக்கி வைத்ததைக்கொண்டு தீர்ப்பளிக்கவில்லையோ அத்தகையோர் - அவர்கள் பாவிளாவர்.

48. மேலும் (நபியே! முற்றிலும்) உண்மையைக் கொண்டுள்ள இவ்வேதத்தை நாம் உம்மீது இறக்கிவைத்துள்ளோம்; இது வேதத்திலிருந்து தனக்கு முன்னுள்ள வற்றை உண்மையாக்கி வைக்கக்கூடியதாகவும், அவற்றைப் பாதுகாப்பதாகவுமிருக்கின்றது; ஆகவே, அல்லாஹ் (உமக்கு) இறக்கிவைத்ததைக் கொண்டு அவர்களுக்கிடையில் (நபியே!) நீர் தீர்ப்பளிப்பீராக! இன்னும் உண்மையிலிருந்து உம்மிடம் வந்ததை புறக்கணித்துவிட்டு, அவர்களுடைய மன இச்சைகளை நீர் பின்பற்றாதீர்; உங்களில் ஒவ்வொருவருக்குப் பா)ருக்கும் மார்க்கத்தையும், வழிமுறையையும் நாம் ஆக்கினோம்; அல்லாஹ் நாடினால், உங்கள் அனைவரையும் ஒரே சமுதாயத்தவராக ஆக்கியிருப்பான்; எனினும், உங்களுக்கு அவன் கொடுத்ததில், எவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றீர்கள் என்று) உங்களைச் சோதிப்பதற்காகவே (இவ்வாறு அவன் செய்திருக்கின்றான்). ஆகவே, நன்மைகளின் பக்கம் முந்திக்கொள்ளுங்கள். அல்லாஹ் வின் பக்கமே உங்களனைவரின் திரும்பிச் செல்லுதலுமிருக்கின்றது; அப்பொழுது நீங்கள் எதில் மாறுபட்டுக் கொண்டிருந்தீர்களோ அதனை அவன் உங்களுக்கு நன்கறிவித்து விடுவான்.

49. மேலும், (நபியே!) அல்லாஹ் இறக்கிவைத்ததைக்கொண்டு நீர் அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பீராக! நீர், அவர்களுடைய மன இச்சைகளைப் பின்பற்றியும் விடாதீர்; அன்றியும், உமக்கு அல்லாஹ் இறக்கிவைத்ததில் சிலவற்றைவிட்டும் அவர்கள் உம்மைத் திருப்பி விடாதபடியும், நீர் அவர்களைப்பற்றி எச்சரிக்கையாக இருப்பீராக! (உம்முடைய தீர்ப்பை) அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டால், அப்போது அல்லாஹ் நாடுவதெல்லாம் அவர்களின் சில பாவங்களின் காரணமாக, அவர்களை அவன் (தண்டிக்க) பிடிப்பதைத்தான் என்பதை நீர் அறிந்து கொள்வீராக; மேலும், நிச்சயமாக மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் பாவிளாவர்.

50. அறியாமை காலத்துத் தீர்ப்பையா அவர்கள் தேடுகின்றனர்? உறுதியாக நம்பிக்கை கொண்ட சமூகத்தார்க்குத் தீர்ப்பளிப்பதில் அல்லாஹ்வைவிடவும் மிக்க அழகானவன் யார்?

وقن غفران
وقن منزل عند البعض
وقن لازم

الثانية

١٢

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ① فَتَرَى الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ
تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ
فِيُصِيبُوا عَلَى مَا أَسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ نُدْمِينَ ② وَيَقُولُ الَّذِينَ
آمَنُوا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ
لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَاصْبِرُوا خَيْرِينَ ③ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ
يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ
فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ④ أَمَّا وَلِيُّكُمْ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ⑤ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ⑥

51. விசுவாங்கொண்டோரே ! யூதர்களையும், கிறிஸ்தவர்களையும் (உங்களுக்கு) நண்பர்களாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள்; (உங்களுக்கு விரோதம் செய்வதில்) அவர்களில் சிலர், சிலருக்குப் பாதுகாவலர்களாக இருக்கின்றனர்; உங்களில் எவரேனும் அவர்களைத் தனக்குப் பாதுகாவலராக்கிக்கொண்டால், அப்போது நிச்சயமாக அவரும் அவர்களில் உள்ளவர்தாம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், (இந்த) அநியாயக்கார சமூகத்தார்க்கு நேர்வழிகாட்ட மாட்டான்.

52. ஆகவே, (நபியே!) எவர்களுடைய இதயங்களில் (நயவஞ்சக) நோய் இருக்கின்றதோ அத்தகையவர்களை - அவர்களிடம் (நட்புகொள்ள) அவர்கள் விரைந்து செல்வதை நீர் காண்பீர்; (அன்றி) "நாங்கள் அவர்களை விரோதித்துக் கொண்டால்," எங்களுக்கு யாதோர் ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடுமென்று நாங்கள் பயப்படுகின்றோம்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். ஆகவே, அல்லாஹ் தன்னிடமிருந்து வெற்றியையோ அல்லது ஒரு (நற்காரியத்தையோ) (அதிசீக்கிரத்தில் உங்களுக்கு) கொண்டுவந்துவிடலாம்; அது சமயம் அவர்கள் தங்கள் மனங்களில் மறைத்து வைத்திருந்ததைப் பற்றி கைசேதப்படுகிறவர்களாக ஆகிவிடுவார்கள்.

53. மேலும், "நிச்சயமாக தாங்களும் உங்களுடன் இருப்பதாக அல்லாஹ்வின் மீது உறுதியான சத்தியமாக சத்தியம் செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் இவர்கள் தானா" என விசுவாசிகள் (மறுமையில் இவர்களைச் சுட்டிக்காணித்துக் கூறுவார்கள்; இவர்களுடைய செயல்கள் அழிந்து விட்டன; ஆகவே, (இவர்கள்) நஷ்டமடைந்தவர்களாக ஆகிவிட்டனர்.

54. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களிலிருந்து எவர் தன் மார்க்கத்தைவிட்டும் மாறிவிடுவாரானால் (அப்பொழுது அவர்களுக்குப் பகரமாக) வேறு சமூகத்தாரை அல்லாஹ் கொண்டு வருவான்; அவன் அவர்களை நேசிப்பான்; அவர்களும் அவனை நேசிப்பார்கள்; அவர்கள், விசுவாசங் கொண்டவர்களிடம் இரக்கம் காட்டுபவர்கள்; நிராகரிப்பவர்களிடம் கண்டிப்பாக நடந்து கொள்கிறவர்கள்; அல்லாஹ்வின் பாதையில் யுத்தம் புரிவார்கள்; இன்னும் பழிப்பவரின் பழிப்புக்கும் அவர்கள் அஞ்சமாட்டார்கள்; இது அல்லாஹ்வின் பேரருளாகும்; அவன் நாடியவர்களுக்கு இதனை அவன் கொடுக்கின்றான்; மேலும், அல்லாஹ் மிக விசாலமானவன், (யாவரையும்) நன்கறிகிறவன்

55. உங்களுடைய நண்பனெல்லாம் அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும், இன்னும் விசுவாசங்கொண்டார்களே அவர்களும் தான்; அவர்கள் எத்தகையவரெனில் (அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கு) பணிந்தவர்களாக தொழுகையை நிறைவேற்றுவார்கள்; ஜகாத்தும் கொடுத்துவருவார்கள்.

56. அன்றியும், எவர்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும், விசுவாசங் கொண்டவர்களையும், (தங்களுக்குத்) தோழர்களாக எடுத்துக் கொள்கின்றார்களோ - அப்பொழுது அவர்கள் தாம், - அல்லாஹ்வின் கூட்டத்தினர் ஆவார்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் கூட்டத்தினர், அவர்கள்தாம் வெற்றியாளர்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هُزُوءًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ
وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾ وَ
إِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُوءًا وَلَعِبًا ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٦﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَتَّقُونَ
مِمَّا آتَاكُم مِّنَ اللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّنَ الْكِتَابِ قَبْلُ
وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَسِقُونَ ﴿٤٧﴾ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ
مَثُوبَةٌ عِندَ اللَّهِ مَنْ لَّعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ
مِنْهُمْ الْقِرَادَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ
مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٤٨﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا
آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٤٩﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ
فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٥٠﴾ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنِ
قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السَّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٥١﴾

57. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களுக்கு முன் வேதம் கொடுக்கப் பட்டவர்களில் உங்கள் மார்க்கத்தைப்பரிகாசமாகவும், (வீண்) விளையாட்டாகவும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனரே அத்தகையவர்களையும், நிராகரிப்போர்களையும் (உங்களுக்குத் தோழர்களாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம்; நீங்கள் (உண்மை) விசுவாசிகளாக இருந்தால் அல்லாஹ்வுக்கே பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள்.

58. அன்றியும், நீங்கள் (அவர்களைத்) தொழுகைக்கு அழைத்தால், அதனை அவர்கள் பரிகாசமாகவும், விளையாட்டாகவும் எடுத்துக் கொள்கின்றனர்; அது(ஏனெனில்) நிச்சயமாகவே அவர்கள் (முற்றிலும்) அறிவில்லாத சமூகத்தினர் என்பதினால்தான்.

59. "வேதத்தையுடையவர்களே! அல்லாஹ்வையும், எங்களுக்கு இறக்கி வைக்கப்பட்ட (இவ் வேதத்)தையும், இதற்கு முன் (உங்களுக்கு) இறக்கி வைக்கப்பட்டவைகளையும் நாங்கள் விசுவாசங் கொண்டுள்ளோம் என்பதைத் தவிர வேறு எதற்காகவும் எங்களை (இழித்துப் பழித்து) தண்டிக்கிறீர்களா? (என்று நபியே! நீர் அவர்களைக்கேட்டு) நிச்சயமாக உங்களில் பெரும்பாலோர் பாவிகள்" என்று கூறுவீராக!

60. "அல்லாஹ்விடம் இருக்கும் தண்டனையால் இதைவிடக் கெட்டவரை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? அல்லாஹ் எவரை சபித்து, அவர் மீது கோபமும் கொண்டு, அவர்களில் (சிலரைக்) குரங்குகளாகவும், பன்றிகளாகவும் ஆக்கினானோ அவரும், (அவர்களில்) ஷைத்தானை வணங்கியவரும் ஆவர்; அத்தகையோர் தகுதியால் கெட்டவர்கள்; அன்றியும், நேரான வழியிலிருந்தும் மிகத் தவறியவர்கள்" என்று நீர் கூறுவீராக!

61. மேலும், (விசுவாசங்கொண்டோரே! இத்தகையோராகிய) அவர்கள் உங்களிடம் வந்தால் "நாங்கள் விசுவாசங்கொண்டோம்" என்று கூறுகின்றனர்; இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள், நிராகரிப்பை (மனதில் வைத்துக்) கொண்டே (உங்களிடம்) வந்தார்கள்; நிச்சயமாக அதனுடனேயே (உங்கள் முன்னிருந்து) அவர்கள் வெளியேறியும் விட்டார்கள்; அவர்கள் மறைத்துக் கொண்டிருப்பவைகளை அல்லாஹ்வோ மிக்க அறிந்தவன்.

62. மேலும், (நபியே!) அவர்களில் அதிகமானோரை பாவத்திலும், பகைமையிலும், விலக்கப்பட்டதை அவர்கள் உண்ணுவதிலும் விரைந்து செல்வோராக நீர் காண்பீர்! அவர்கள் செய்துகொண்டிருப்பவை மிகக் கெட்டவையாகிவிட்டது.

63. பாவமான அவர்களின் கூற்றிலிருந்தும், விலக்கப்பட்டவைகளை அவர்கள் உண்பதிலிருந்தும், (அவர்களுடைய பண்டிதர்களாகிய வணக்கசாலிகளான) மேதைகளும் (அஹ்பார்களான) அறிஞர்களும் அவர்களைத் தடுத்திருக்க வேண்டாமா? அவர்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பவை மிகக் கெட்டவையாகிவிட்டது.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا
 قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيزِيدَنَّ كَثِيرًا
 مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقِتْلَانِ لَهُمْ
 الْعَادَاةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلُّهَا أَوْ قَدْ وَانَارَا
 لِلْحَرْبِ أَطْفَالَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا
 يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٣٧﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا الْكَفْرُنَا
 عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَدْخَلْنَاهُمْ جَذَّةَ النَّعِيمِ ﴿١٣٨﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَتَمُّوا
 التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْمَلُوا مِنْ
 فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ
 مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٩﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
 مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ
 مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٠﴾ قُلْ يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا
 أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
 مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾

64. மேலும், "அல்லாஹ்வுடைய கை கட்டப்பட்டிருக்கிறது" என்று யூதர்கள் கூறுகின்றனர்; அவர்களுடைய கைகள் தாம் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன; அன்றியும் இவ்வாறு அவர்கள் கூறியதன் காரணமாக அவர்கள் சபிக்கப்பட்டு விட்டனர்; எனினும், (அல்லாஹ்வாகிய) அவனுடைய இருகைகளோ விரிக்கப்பட்டே இருக்கின்றன; அவன் நாடிய வாரெல்லாம் செலவுசெய்கிறான்; இன்னும், உம் இரட்சகனால் உமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (இவ்வேதமான)து அவர்களில் பெரும்பான்மையினருக்கு அட்டுழியத்தையும், நிராகரித்தலையுமே நிச்சயமாக அதிகப்படுத்துகிறது; இன்னும், அவர்களுக்கிடையில் விரோதத்தையும், வெறுப்பையும் மறுமைநாள் வரையில் (இருக்கும்படி) நாம் போட்டு விட்டோம்; அவர்கள் யுத்த நெருப்பை மூட்டும் போதெல்லாம் அல்லாஹ் அதனை அணைத்து விடுகின்றான்; இன்னும் அவர்கள் பூமியில் குழப்பம் செய்து கொண்டே அலைகின்றார்கள்; மேலும், அல்லாஹ் குழப்பம் செய்வோரை நேசிக்கமாட்டான்.

65. மேலும், வேதத்தையுடைய (இ)வர்கள், (உண்மையாகவே) விசுவாசங்கொண்டு, (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்து (நடந்தும்) இருந்தால், அவர்களுடைய பாவங்களை அவர்களை விட்டும் நாம் போக்கிவிட்டிருப்போம்; மேலும், சகல இன்பங்களும் உள்ள சுவனபதிகளில் அவர்களை நிச்சயமாக நாம் பிரவேசிக்கச்செய்வோம்.

66. இன்னும் நிச்சயமாக தவ்றாத்தையும், இன்ஜீலையும், அவர்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து அவர்களுக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்டதையும் அவர்கள் நிலைநாட்டியிருந்தால், அவர்களுக்கு மேல் வானத்திலிருந்தும், அவர்களுடைய பாதங்களின் கீழ்ப்பூமியில் இருந்தும் புசித்திருப்பார்கள்; (ஆனால்) அவர்களில் சிலர் நேர்மையான சமுதாயத்தினராக இருக்கின்றனர். இன்னும், அவர்களில் பெரும்பான்மையினர் - அவர்கள் செய்யும் காரியங்கள் மிகக் கெட்டவையாக இருக்கின்றன.

67. (நம்முடைய) தூதரே! உம் இரட்சகனிடமிருந்து உமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்டதை, (மனிதர்களுக்கு) எத்திவைத்துவிடுவீராக! நீர் (அவ்வாறு) செய்யாவிடில், அவனுடைய தூதை (முற்றிலும்) நீர் எத்திவைக்கவில்லை. மனிதர் (களின் தீங்கு) களிலிருந்து அல்லாஹ்வோ உம்மைக்காப்பாற்றிக்கொள்வான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், நிராகரிக்கும் கூட்டத்தாரை நேர்வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

68. (அவர்களிடம்,) "வேதத்தையுடையவர்களே! நீங்கள் தவ்றாத்தையும், இன்ஜீலையும், உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து உங்களுக்கு இறக்கி வைக்கப்பட்டதையும் (உண்மையாகவே) நீங்கள் (கடைப்பிடித்தொழுகி) நிலைநிறுத்தும் வரை, நீங்கள் எதிலும் சேர்ந்தவர்களல்லர்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! உமதிரட்சகனிடமிருந்து உமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (இவ்வேதமான)து அவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு, அட்டுழியத்தையும், நிராகரிப்பையும் நிச்சயமாக அதிகப்படுத்துகிறது; ஆகவே, இந்நிராகரிக்கும் மக்களுக்காக நீர்கவலை கொள்ளவேண்டாம்!

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّبِئُونَ وَالنَّصَارَى
 مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ ﴿٣٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
 رَسُولًا كُلِّمَاهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا
 وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٤٠﴾ وَحَسِبُوا أَنَّ الْكُفْرَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ
 تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
 يَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
 وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ عِبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ
 مِنْ يُشْرِكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا فِيهَا النَّارُ
 وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٤٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ
 ثَلَاثَةٍ وَمِمَّنْ إِلَهٌ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
 لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى
 اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٤﴾ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا
 رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأَمَّا صِدْقُهُ فَمَا كُنَّا بِكَافِلِينَ
 الطَّعَامِ أَنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَتَى يُؤْفَكُونَ ﴿٤٥﴾

وقف لازم

69. நிச்சயமாக விசுவாசங் கொண்டார்களே அவர்களும், யூதர்களாகி விட்டார்களே அவர்களும், ஸாபியீன்களும், கிறிஸ்தவர்களும் (அவர்களில்) எவர் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசித்து நற்கருமத்தையும் செய்தாரோ அவர்களுக்கு (மறுமையைப்பற்றி) எவ்வித பயமுமில்லை. இன்னும், (உலகில் எதை விட்டுச்செல்கிறார்களோ அதைப்பற்றி) கவலையும் அடையமாட்டார்கள்.

70. நிச்சயமாக நாம், இஸ்ராயீலின் மக்களிடம், உறுதிமொழி வாங்கினோம்; இன்னும், அவர்களிடம் தூதர்களை நாம் அனுப்பி வைத்தோம்; அவர்களுடைய மனங்கள் விரும்பாததை (நம்முடைய) தூதர் அவர்களிடம் கொண்டு வந்தபோதெல்லாம், (அத்தூதர்களில்) ஒரு சாராரைப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஒரு சாராரை கொலையும் செய்தார்கள்.

71. (இவ்வாறு செய்தால்) எந்தவிதமான கடும் வேதனையும் தங்களுக்கு ஏற்படாது என்று அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டனர்; ஆதலால், அவர்கள் (உண்மையை உணராத) குருடர்களாகவும், (அதனைக் கேட்காத) செவிடர்களாகவும் ஆகிவிட்டனர்; பின்னரும், அல்லாஹ் அவர்களின் தவ்பாவை ஏற்றுக் கொண்டான்; (இதன்) பின்னரும் அவர்களில் பெரும்பான்மையினர், குருடர்களாகவும், செவிடர்களாகவும் ஆகிவிட்டனர். மேலும், அல்லாஹ் அவர்கள் செய்பவற்றை பார்க்கின்றவன்.

72. "நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவன்தான் மர்யமுடைய மகன் மஸீஹ்" என்று கூறியவர்கள் திட்டமாக நிராகரிப்போராகிவிட்டார்கள்; (எனினும்) அந்த மஸீஹோ, "இஸ்ராயீலின் மக்களே! என்னுடைய இரட்சகனும், உங்களுடைய இரட்சகனுமாகிய அல்லாஹ்வையே வணங்குங்கள்" என்றே கூறினார்; நிச்சயமாக எவர் அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைக்கின்றாரோ அவர்மீது திட்டமாக அல்லாஹ் கவனபதியைத் தடுத்துவிடுகின்றான்; மேலும், அவர் தங்குமிடம் நரகம்தான்; இன்னும், (இத்தகைய) அநியாயக்காரர்களுக்கு (மறுமையில்) உதவி செய்வோர் இல்லை.

73. "நிச்சயமாக அல்லாஹ் (பரிசுத்த ஆவி, பிதா, சுதன் ஆகிய இம்) மூவரில் மூன்றாவதான (ஒரு)வன்தான்" என்று கூறியவர்கள் திட்டமாகவே நிராகரிப்போராகிவிட்டார்கள். ஏனென்றால், (வணக்கத்திற்குரிய) ஒரே நாயனைத் தவிர வேறு நாயன் (இல்லவே) இல்லை; ஆகவே, (மூவரில் மூன்றாமவன் என்று) அவர்கள் கூறுவதைவிட்டும் விலகிக் கொள்ளாவிடில், அவர்களிலுள்ள நிராகரிப்போர்களைத் துன்புறுத்தும் வேதனை நிச்சயமாக பிடித்துக்கொள்ளும்.

74. எனவே, இவர்கள் அல்லாஹ்வின் பக்கம் மீண்டு (தவ்பா செய்து), இன்னும் அவனிடம் (தங்கள் குற்றத்திற்காக) பாவமன்னிப்புத்தேடமாட்டார்களா? மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிக்கிருபையுடையவன்.

75. மர்யமுடைய மகன் மஸீஹ் ஒரு தூதரேயன்றி (அல்லாஹ்வோ, அல்லாஹ்வுடைய குமாரரோ) இல்லை; இவருக்கு முன்னரும் (இவரைப் போல்) தூதர்கள் பலர் (வந்து) சென்றுவிட்டனர்; அவருடைய தாயும் (அல்லாஹ் அல்ல. அவர் மிக்க) உண்மையானவர்; இவ்விருவரும் (மற்றமனிதர்களைப்போல) உணவு உட்கொண்டே (வாழ்ந்து) வந்தனர்; ஆகவே, இவ்விருவரும் எவ்வாறு வணக்கத்திற்குரியவர்களாக ஆவார்கள்? இதனை பல அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு அவர்களுக்கு நாம் எவ்வாறு தெளிவாக்கினோம் என்பதை (நபியே!) நீர் கவனிப்பீரா! பின்னர், (உண்மையிலிருந்து) அவர்கள் எவ்வாறு திசை திருப்பப்படுகிறார்கள் என்பதையும் நீர் கவனிப்பீரா!

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا
 وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي
 دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ
 قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٢﴾ لَعِنَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
 ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٣﴾ كَانُوا لَا
 يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٤﴾
 تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَكَّلُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَيْتِ مَا قَدَّمَتْ
 لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ
 خَالِدُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ
 إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوا هُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
 فَسِقُونَ ﴿٦٦﴾ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا
 الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً
 لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ يَأَنَّ
 مِنْهُمْ قَسِيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٦٧﴾

76. (அன்றி, அவர்களிடம்,) "அல்லாஹ்வையன்றி, உங்களுக்கு யாதொரு இடரையோ, நன்மையையோ செய்யச் சக்தியற்றவற்றை நீங்கள் வணங்குகின்றீர்களா?" என்று (நபியே) நீர் கேட்பீராக; இன்னும், நிச்சயமாக அல்லாஹ்தான் செவியுறுவோன், (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தோன்.

77. "வேதத்தையுடையவர்களே! நீங்கள் உங்கள் மார்க்கத்தில் உண்மையல்லாததைக் (கூறுவது)கொண்டு வரம்பு மீறாதீர்கள்; அன்றியும் (இதற்கு) முன்னர், (இவ்வாறு) திட்டமாக வழிதவறிவிட்ட கூட்டத்தாரின் மனோஇச்சைகளையும் நீங்கள் பின்பற்றாதீர்கள்; (ஏனென்றால், முன்பே அவர்களும் வழி கெட்டு) இன்னும் அனேகரை வழி தவறவும் செய்துவிட்டனர்; மேலும், அவர்கள் நேரான வழியை விட்டும் (முற்றிலும்) தவறிவிட்டனர்.

78. இஸ்ராயீலின் மக்களில் நிராகரித்தார்களே அத்தகையவர்கள், தாஹுத், மர்யமுடைய மகன் ஈஸா, ஆகியோரின் நாவினால் சபிக்கப்பட்டுவிட்டனர்; அது ஏனென்றால், அவர்கள் மாறுசெய்து கொண்டும், இன்னும் வரம்பு மீறுபவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதினாலாகும்.

79. எதனை, அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அந்த வெறுக்கப்பட்ட (செயலான)தை விட்டும் ஒருவரையொருவர் தடுக்காதவர்களாக இருந்தனர்; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தது நிச்சயமாக மிகக்கெட்டதாகும்.

80. நிராகரித்துவிட்டார்களே அத்தகையோரை உற்ற நண்பர்களாக ஆக்கிக் கொள்வோராக அவர்களில் அநேகரை (நபியே) நீர் காண்பீர்! அல்லாஹ் அவர்கள் மீது கோபம் கொள்ளுமாறு தங்களுக்காக அவர்கள் முற்படுத்தி வைத்திட்ட (செயலான)து மிகக் கெட்டதாகி விட்டது; இன்னும் (நரக) வேதனையில், அவர்கள், நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

81. மேலும், அவர்கள் அல்லாஹ்வையும், இந்த நபியையும், அவருக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (வேதத்தையும்) (உண்மையாகவே) விசுவாசங் கொள்பவர்களாக இருந்திருப்பார்களானால் (நிராகரித்த) அவர்களைத் (தங்களுக்கு) உற்ற நண்பர்களாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள்; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் பாவிகளாவர்.

82. (நபியே) விசுவாசங்கொண்டோருக்கு விரோதத்தால், மனிதர்களில் மிகக் கொடியவர்களாக யூதர்களையும், இணைவைப்பவர்களையும் நிச்சயமாக நீர் காண்பீர்; மேலும், அவர்களில் (அம்மனிதர்களில்) "நிச்சயமாக நாங்கள் கிறிஸ்தவர்கள்" என்று கூறுகின்றனரே அத்தகையோரை விசுவாசங்கொண்டிருந்தோருக்கு, அன்பால் மிக்க நெருக்கமானவர்களாக நீர் காண்பீர்; அது (ஏனென்றால்) அவர்களில் (கற்றறிந்த) குருக்களும், துறவிகளும் இருக்கின்றனர்; மேலும், நிச்சயமாக அவர்கள் பெருமையடிக்கமாட்டார்கள் என்பதினாலாகும்.

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ
تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ٨٧ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ
الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ٨٨
فَأَتَاهَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَذِبَتْ جَحْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَلِدِينَ
فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ٨٩ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ٩٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا
يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ٩١ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَ
اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ٩٢ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
بِالْغُرُفَىٰ أَيَّامَكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ
فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَخْرِيرُ رَقَبَةٍ ٩٣ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ
ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا
أَيْمَانَكُمْ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٩٤

83. இன்னும், அவர்கள் (நம்) தூதர்மீது இறக்கப்பட்டதைச் செவியுற்றால், உண்மையை அவர்கள் அறிந்து கொண்டதன் காரணமாக, அவர்களின் கண்களை அவை கண்ணீரால் நிரம்பி வழிப்பதை நீர் காண்பீர்!" எங்கள் இரட்சகனே! (இவ்வேதத்தை) நாங்கள் விசுவாசித்தோம், ஆகவே, (இவ்வேதம் உண்மையான தெனச்) சாட்சி கூறுபவர்களுடன் எங்களையும் நீ பதிவு செய்து கொள்வாயாக!" என்று (பிரார்த்தித்துக்)கூறுகின்றனர்.

84. "மேலும், அல்லாஹ்வையும் (அவனிடமிருந்து) நமக்கு வந்த சத்திய (வேத)த்தையும் நாங்கள் விசுவாசங் கொள்ளாமலிருக்க, எங்களுக்கென்ன (தடை) இருக்கிறது! மேலும், எங்கள் இரட்சகன் (நற்கருமங்கள் செய்து) நல்லோருடன் எங்களையும் சேர்த்து வைக்கவே நாங்கள் ஆசை கொள்கின்றோம்" என்றும் (கூறுகின்றனர்).

85. எனவே, அவர்கள் இவ்வாறு கூறியதன் காரணமாக, அல்லாஹ் அவர்களுக்குச் சவனபதிகளைப் பிரதிபலனாகக் கொடுப்பான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; இன்னும் இதுவே நன்மை செய்வோருக்குரிய நற்கூலியுமாகும்.

86. இன்னும், நிராகரித்து, நம் வசனங்களையும் பொய்யாக்கினார்களே அத்தகையோர் அவர்கள் நரகவாசிகள்.

87. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஆகுமாக்கி வைத்திருக்கும் நல்லவற்றை நீங்கள் விலக்கப்பட்டதாக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள்; இன்னும் நீங்கள் வரம்பு மீறியும் செல்லாதீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் வரம்பு மீறுவோரை நேசிக்க மாட்டான்.

88. மேலும், அல்லாஹ் உங்களுக்கு அளித்தவற்றில் (நீங்கள் புசிக்க) ஆகுமான நல்லவற்றைப் புசியுங்கள். நீங்கள் யாரை விசுவாசித்திருக்கிறீர்களோ அத்தகைய அல்லாஹ்வை பயந்தும் கொள்ளுங்கள்.

89. உங்கள் சத்தியங்களில் வீணானவற்றைக் கொண்டு அல்லாஹ் உங்களைக் குற்றம்) பிடிக்கமாட்டான்; எனினும், (ஏதேனுமொன்றை) உறுதிப்படுத்த நீங்கள் செய்யும் சத்தியத்தைப்பற்றி (அதில் தவறினால்) உங்களைப் பிடிப்பான்; எனவே, (அதில் தவறி அந்த சத்தியத்தை முறித்துவிட்டால்) அதற்குப் பரிகாரமாவது; நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்தினருக்கு உண்ணக் கொடுக்கும் ஆகாரத்தில், மத்தியதரமான (ஆகாரத்)திலிருந்து பத்து ஏழைகளுக்கு உண்ணக் கொடுப்பதாயிருக்கும்; அல்லது அவர்களுக்கு ஆடை அணிவித்தலாயிருக்கும்; அல்லது ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்தலாயிருக்கும்; ஆகவே, எவர் (பரிகாரத்திற்குரிய ஏதனையும்) பெறவில்லையோ அப்போது மூன்று நாட்களுடைய நோன்பு (நோற்பது அதற்குப் பரிகாரம்) ஆகும்; இதுதான் உங்களுடைய சத்தியங்களுக்கு நீங்கள் சத்தியம் செய்து (முறித்து) விட்டால் பரிகாரமாகும்; இன்னும் நீங்கள் உங்கள் சத்தியங்களை (பேணிக்) காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக, அவன் தன்னுடைய வசனங்களை இவ்வாறு உங்களுக்கு விளக்குகின்றான்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْبَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْكَامُ
 رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩١﴾ إِنَّمَا
 يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ
 وَالْبَيْسِرِ وَيُصَدِّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُتَعَهُونَ ﴿٩٢﴾
 وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا
 عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْبَيِّنُ ﴿٩٣﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَبْلُغُكُمُ اللَّهُ شَيْءٌ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَ
 رِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَن أَعْتَدَى بَعْدَ
 ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ
 حُرْمٌ وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعَدًّا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ
 يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ
 مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِّذوقِ وَبَالِ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ
 عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٦﴾

90. விசுவாசங்கொண்டோரே! நிச்சயமாக மதுவும், சூதாட்டமும், (வணக்கத்திற்காக) நடப்பட்டுள்ளவை (களானசிலை) களும், குறிபார்க்கும் (சூதாட்ட)அம்புகளும்(ஆகிய இவையாவும்) ஷைத்தானுடைய செயலிலுள்ள அருவருக்கத்தக்கவையாகும்— ஆகவே, இவைகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்; (அதனால்) நீங்கள் வெற்றி பெறுவீர்கள்.

91. நிச்சயமாக ஷைத்தான் நாடுவதெல்லாம், மதுவிலும், சூதாட்டத்திலும் (அதன் மூலம்) உங்களுக்கிடையில் விரோதத்தையும், வெறுப்பையும் உண்டு பண்ணவும், அல்லாஹ்வை நினைவு கூருவதை விட்டும், தொழுகையை (நிறைவேற்றுவதை)விட்டும் உங்களை அவன் தடுப்பதையுமே யாகும்; (ஆகவே, அவைகளிலிருந்து) நீங்கள் விலகிக் கொள்கிறீர்களா?

92. அல்லாஹ்வுக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்; (அவனுடைய) தூதருக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்; (மாறு செய்யாது) எச்சரிக்கையாகவுமிருங்கள்; எனவே (இதனை) நீங்கள் புறக்கணித்து விட்டால், அப்போது நிச்சயமாக நம் தூதர் மீது கடமையெல்லாம் (நம் கட்டளைகளை உங்களுக்குத்) தெளிவாக எத்தி வைப்பதுதான் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

93. விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தவர்கள் மீது அவர்கள் பயந்து, விசுவாசங்கொண்டு (அதன்மீது நிலைத்திருந்து) நற்செயல்கள் புரிந்து பின்னர், அவர்கள் (அல்லாஹ்வை) பயந்து, விசுவாசங்கொண்டு பிறரும் (அல்லாஹ்வை) பயந்து, (பிறருக்கு) நன்மையும் செய்துகொண்டிருந்தால் (தடுக்கப் பட்டவற்றிலிருந்து முன்னர்) அவர்கள் சாப்பிட்டதில் எவ்வித குற்றமும் இல்லை. அல்லாஹ்வோ (இத்தகைய) நன்மை செய்வோரை நேசிக்கிறான்.

94. விசுவாசங்கொண்டோரே! (நீங்கள் இஹ்ராமிலிருக்கும் நிலையில்) உங்களுடைய கரங்களும், உங்களுடைய ஈட்டிகளும் எதனை எளிதில் அடையுமோ அத்தகைய வேட்டைப்பிராணிகளில் ஏதாவதொன்றைக்கொண்டு நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களைச் சோதிப்பான்; மறைவில் அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுபவர் யார் என்பதை அவன் அறிவித்து விடுவதற்காகவே (இவ்வாறு செய்கிறான்). ஆகவே இதற்குப் பின்னர் எவர் (அல்லாஹ்வின் கட்டளையை) மீறுகிறாரோ அவருக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

95. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் இஹ்ராமிலிருக்கும் நிலையில், வேட்டைப் பிராணிகளைக் கொல்லாதீர்கள்; மேலும், உங்களில் எவரேனும், வேண்டுமென்றே அதனைக் கொன்றுவிட்டால், (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) பிராணிகளிலிருந்து அவர்கொன்று விட்டதற்குச் சமமானது (அதற்கு) தண்டனையாகும்; உங்களில் நீதியுடைய இருவர் அதற்குத் தீர்ப்பளிக்கும் பொருளை நீங்கள் ஈடாகக் கொடுக்க வேண்டும்; (அது) 'கஅபா'வை அடையவேண்டிய குர்பானியாகும்; அல்லது (அதன் கிரயத்தில்), ஏழைகளுக்கு ஆகாரமளிப்பது அதற்குப் பரிகாரமாகும்; அல்லது தான்செய்த காரியத்தின் தண்டனையை அவன் அனுபவிப்பதற்காக (எண்ணிக்கையில்) அதற்குச் சமமான நோன்புகள் நோற்க வேண்டும்; முன் நடந்தவைகளை அல்லாஹ் மன்னித்து விட்டான். (இத்தகைய குற்றம் செய்ய) எவரும் (பின்னும்) மீண்டால் அப்போது, அல்லாஹ் அவரை தண்டனை செய்வான்; இன்னும், அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன், தண்டித்தவையுடையவன்.

أَحَلَّ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامَهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلنَّاسِ وَلِلْغَنَمِ
 عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ
 تُحْشَرُونَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ
 وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهُدَى وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿٩٧﴾ اذْكُرُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿٩٨﴾ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
 وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٩٩﴾ قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ
 أَجْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
 تَتَّقِحُونَ ﴿١٠٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ
 تُبَدِّلَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبَدِّلْ
 لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ
 مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ
 بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

96. (நீங்கள் இஹ்ராமிலிருக்கும் நிலையில்) உங்களுக்கும் (இதர) பிரயாணிகளுக்கும் பயன் பெறுவதற்காக கடலில் வேட்டையாடுவதும், அதைப் பிடிப்பதும் உங்களுக்கு ஆகுமாக்கப் பட்டுள்ளது; இன்னும், நீங்கள் இஹ்ராமுடைய நிலையில் இருக்கும் போதெல்லாம், கரையில் வேட்டையாடுவது உங்களுக்குத் தடுக்கப்பட்டுள்ளது; இன்னும், எவனின் பால் நீங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுவீர்களோ அத்தகைய அல்லாஹ்வை பயந்துகொள்ளுங்கள்.

97. சிறப்புற்ற வீடாகிய சுஅபாவை, மனிதர்களுக்கு (இம்மை, மறுமையின்) ஜீவிய ஆதாரமாக அல்லாஹ் ஆக்கியிருக்கின்றான்; (அவ்வாறே) சிறப்புற்ற மாதங்களையும், (ஹஜ்ஜில் அறுக்கப்படும்) அறுப்புப் பிராணிகளையும் (அறுத்துப் பிடியிடுவதற்காக) அடையாளம் கட்டப்பட்ட கால்நடைகளையும், (அபயம் பெற்றவையாக ஆக்கியிருக்கின்றான்.) அவ்வாறு செய்தது, வானங்களிலுள்ளவற்றை, மற்றும் பூமியிலுள்ளவற்றை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கறிகின்றான் என்பதையும் நீங்கள் அறிவதற்காகவேதான். இன்னும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகிறவன்.

98. நிச்சயமாக அல்லாஹ், தண்டிப்பதில் கடுமையானவன்; இன்னும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக்கிருபையுடையவன், என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

99. (நம்தூதை) எத்திவைப்பதைத் தவிர இத்தூதர் மீது (வேறு கடமை) இல்லை; இன்னும் நீங்கள் வெளிப்படுத்துவதையும், நீங்கள் மறைத்துக் கொண்டிருப்பதையும் அல்லாஹ் அறிவான்.

100. கெட்டது அதிகமாக இருப்பது உம்மை ஆச்சரியப்படுத்திய போதிலும், "கெட்டதும், நல்லதும் சமமாகாது" என (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! ஆகவே அறிவாளிகளே! அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து (தீயவற்றிலிருந்து விலகிக்) கொள்ளுங்கள். (அதனால்) நீங்கள் வெற்றியடைவீர்கள்.

101. விசுவாசங்கொண்டோரே! (நபியிடம்) பலவிஷயங்களைப் பற்றி கேட்காதீர்கள்; (அவைகள்) உங்களுக்கு வெளிப் படுத்தப்பட்டால், (அவை) உங்களுக்கு வருத்தம் தரக்கூடும்; மேலும் இந்தக் குர்ஆன் இறக்கப்படுகின்ற சமயத்தில் அவை பற்றி நீங்கள் கேட்பீர்களானால் அவை உங்களுக்கு தெளிவாக்கப்பட்டுவிடும்; (வீணாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்து) அதனைப் பற்றி அல்லாஹ் உங்களை மன்னித்து விட்டான்; மேலும் அல்லாஹ்வோ மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகுந்த சகிப்புத்தன்மையுடையவன்.

102. உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களில் ஒரு கூட்டத்தார் அவற்றை (அவர்களுடைய நபியிடம், இவ்வாறே) திட்டமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர்; (அவை பற்றி அவர்களுக்கு தெளிவு செய்யப்பட்ட) பின்னர், அவர்கள் அவற்றை நிராகரிப்பவர்களாக ஆகிவிட்டனர்.

103. பஹீரா (காதுகிழிக்கப்பட்ட பெண் ஓட்டகம்); ஸாயிபா (சுதந்திரமாக மேயவிடப்படும் பெண் ஓட்டகம்); வஸீலா (இரட்டைக் குட்டிகளை ஈன்றதால் விக்ரகங்களுக்கு நேர்ந்துவிடப்பட்ட ஆடுகள்; ஹாம் (வேலைக்கு பயன்படுத்தப் படாது வீணடிக்கப்பட்ட ஆண் ஓட்டகம்; முதலிய) இவைகளெல்லாம், அல்லாஹ் ஏற்படுத்தியவைகளல்ல; எனினும், நிராகரிப்போர் தாம் (அவைகள் அல்லாஹ் ஏற்படுத்தியவைகளென) அல்லாஹ்வின் மீது, பொய்யைக் கற்பனை செய்து கூறுகின்றனர்; மேலும், அவர்களில் அதிகமானோர் அறியமாட்டார்கள்.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا
حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا
يُضْرِكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَبَيْنَكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا
حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَيْنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ
أَوْ آخَرَيْنِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ
مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسَبُوهمَا مِّنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسَمْنَ بِاللَّهِ
إِنْ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ
شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّبِينَ الْإِثْمَيْنِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا
إِثْمًا فَآخَرَيْنِ يَقُومْنَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ
الْأَوَّلِينَ فَيُقْسَمْنَ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَ
مَا اعتَدَبْنَا إِنَّا إِذًا لَّبِينَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٠﴾ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا
بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهٍ أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ إِيمَانِهِمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢١﴾

104. "அல்லாஹ் இறக்கிவைத்த (வேதத்)தின் பாலும், (அவனுடைய) இத் தூதரின் பாலும் வாருங்கள்" என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், எங்களுடைய மூதாதையர்களை எதன் மீது இருக்க நாங்கள் கண்டோமோ அதுவே (நாங்கள் பின்பற்ற) எங்களுக்குப் போதும்" எனக் கூறுகின்றனர்; அவர்களுடைய மூதாதையர்கள் யாதொன்றையும் அறியாதவர்களாகவும், நேரான வழியில் இல்லாதவர்களாகவும் இருந்தாலுமா? (அவர்கள் தங்கள் மூதாதையர்களைப் பின்பற்றுவார்கள்?)

105. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் (தவறான வழியில் செல்லாது) உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் நேரான வழியில் சென்றால், வழி தவறியவர் உங்களுக்கு எவ்விதத்தீங்கும் செய்யமாட்டார்; அல்லாஹ்வின் பக்கமே உங்கள் யாவரின் மீட்சி இருக்கிறது; நீங்கள் (இங்கு) செய்து கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றி (அது சமயம்) அவன் உங்களுக்கு அறிவித்துவிடுவான்.

106. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களில் ஒருவருக்கு மரணம் (சம்பவிக்க) (அதன் அடையாளங்கள் காணப்பட்டு) ஆஜராகிவிட்டால் அவர் (மரண) சாசனம் செய்யும் சமயத்தில் உங்களுக்கிடையில் சாட்சி உங்களின் சுற்றத்தாரி) லிருந்து நீதியுடைய இருவர் இருத்தல் வேண்டும்; அல்லது நீங்கள் பூமியில் பிரயாணம் செய்து அப்பொழுது மரணத்துன்பம் உங்களைப் பீடித்துவிட்டால் உங்களையல்லாத வேறு இருவர் சாட்சிகளாக இருத்தல் வேண்டும்; (அந்த சாட்சிகளைப் பற்றி வாரிசுதாரர்களாகிய) நீங்கள் சந்தேகப்பட்டால் தொழுகைக்குப்பின் அவ்விருவரையும் நீங்கள் தடுத்து வைப்பீர்கள்; அப்போது அவ்விருவரும் அல்லாஹ்வைக் கொண்டு அதனை நீதியாக சாட்சி கூறுவதன் மூலம் எங்களுக்கு அல்லாஹ்விடம் கிடைக்க இருக்கும் பாக்கியத்தை பொய் சாட்சி கூறுவதைக் கொண்டு இவ்வுலகில் எங்களுக்குக் கிடைக்கும்) சொற்ப கிரயத்திற்கு விற்று விட்டோம். (எவருக்கு சாட்சியம் கூறுகிறோமோ) அவர் சுற்றத்தாராக இருந்தாலும் சரியே; இன்னும், அல்லாஹ்வின் சாட்சியத்தை மறைக்கவுமாட்டோம்; (அவ்வாறு மறைத்தால்) நிச்சயமாக நாங்கள் அப்பொழுது குற்றவாளிகளில் ஆகிவிடுவோம் என்று (கூறி அவ்விருவரும்) அல்லாஹ்வைக் கொண்டு சத்தியம் செய்வர்.

107. நிச்சயமாக அவ்விருவரும், (இவ்வாறு அவர்கள் சத்தியம் செய்து கூறியபின் சாட்சியத்தில் அல்லது சத்தியத்தில் பொய்கூறி மோசடி செய்திருப்பதன் மூலம்) பாவத்திற்குரியவர்களாகிவிட்டார்களென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவிட்டால், எவர்களுக்கு சாசனம் செய்யப்பட்ட பொருள் மீது உரிமை இருக்கிறதோ அத்தகையோரிலிருந்து (மரணசாசனம் செய்வித்தவர்க்கு) மிக உரியவர்களான வேறு இருவர் அவ்விருவரின் இடத்தில் நின்று கொண்டு, திட்டமாக எங்களின் சாட்சியம் அவ்விருவரின் சாட்சியத்தைவிட மிக்க உண்மையானதாகும்; நாங்கள் (இவ்வாறு சத்தியம் செய்வதில்) வரம்பு மீறவுமில்லை; (அவ்வாறு மீறி இருப்பின்) அப்போது நிச்சயமாக நாங்கள் அநியாயக்காரர்களில் உள்ளோராகிவிடுவோம் என்று அல்லாஹ்வைக்கொண்டு அவ்விருவரும் சத்தியம் செய்வர்.

108. (மேற்கூறப்பட்ட) அம்முறையானது சாட்சியத்தை அதன் சரியான முறைப்படி (மாற்றாது, மோசடி செய்யாது) அவர்கள் கொண்டு வருவதற்கும், அல்லது (உண்மை கூறும்) அவர்களின் சத்தியங்களுக்குப் பின்பொய் கூறிய இவர்களின்) சத்தியங்கள் மறுக்கப் பட்டுவிடும் என்பதை அவர்கள் பயப்படுவதற்கும் மிக நெருக்கமானதாகும்; மேலும் பொய்ச்சத்தியம் கூறும் விஷயத்தில்) அல்லாஹ்வை பயந்து கொள்ளுங்கள்; (அவனின் கட்டளைகளுக்கு செவியும் சாயுங்கள்; இன்னும் அல்லாஹ் பாவிகளான சமூகத்தாரை நேர்வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ
لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ١٢٤ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقِصَ ابْنُ مَرْيَمَ
اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ
الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
كَهَيِّئَةِ الطَّيْرِ بِأَذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأَذْنِي وَ
تُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْإِبْرَصَ بِأَذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِأَذْنِي
وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنكَ إِذْ جَعَلْتَهُمُ بَالِيسَتٍ
فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُ مُبِينٌ ١٢٥ وَ
إِذْ أُوحِيَتْ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا
أَمَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ١٢٦ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ
لِيَعْقِصَ ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ
عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ١٢٧ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ١٢٨ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا
وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ١٢٩

وقف لآدم

١٢٩

109. "அல்லாஹ் (தன்) தூதர்களை ஒன்று சேர்க்கும் நாளில், (நீங்கள் எனது தூதை மக்களுக்கு எடுத்துரைத்த சமயத்தில்) என்ன பதில் அளிக்கப்பட்டீர்கள்" என்று கேட்பான்; (அதற்கவர்கள் அதுபற்றி) "எங்களுக்கு எவ்வித அறிவுமில்லை; நிச்சயமாக நீதான் மறைவானவற்றை நன்கறிந்தவன்" என்று கூறுவார்கள்.

110. "மர்யமுடைய மகன் ஈஸாவோ! உம்மீதும், உம் தாய்மீதும் (நான் புரிந்து) உள்ள என்னுடைய அருளை நீர் நினைவுகூர்வீராக!" பரிசுத்த ஆன்மாவைக் கொண்டு, உம்மை நான் பலப்படுத்தியபொழுது, நீர் தொட்டிலிலும், பக்குவ வயதிலும், (மனிதர்களிடத்தில்) பேசினீரென்பதையும் (நினைவுகூர்வீராக!) மேலும், வேதத்தையும், ஞானத்தையும், தவ்றாத்தையும், இன்ஜீலையும் நான் உமக்குக் கற்றுக்கொடுத்ததையும், (நினைவுகூர்வீராக!) இன்னும், நீர் என் உத்தரவைக் கொண்டு, களிமண்ணால் பறவையின் உருவத்தைப்போல் செய்து, அதில் நீர் ஊதிய சமயத்தில், அது என் உத்தரவு கொண்டு பறவையானதையும், பிறவிக் குருடனையும், வெண் குஷ்டரோகியையும் என் உத்தரவைக் கொண்டு நீர் சுகப்படுத்தியதையும் (நினைவுகூர்வீராக!) நீர் என் உத்தரவைக் கொண்டு இறந்தோரைக் கல்லறையிலிருந்து உயிர்ப்பித்து நீர் வெளியேற்றியதையும் (நினைவுகூர்வீராக!) இன்னும் இஸ்ராயீலின் மக்களிடம் நீர் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு வந்த போது அவர்களில் நிராகரித்தவர்கள், "நிச்சயமாக இது தெளிவான சூனியத்தைத் தவிர வேறில்லை" என்று கூறியசமயத்தில், அவர் (களுடைய தீங்கு) களிலிருந்து நான் உம்மைத் தடுத்துக்கொண்டதையும் நினைவுகூர்வீராக! என்று (ஈஸாவை அழைத்து) அல்லாஹ் கூறியதை (நபியே! நினைவுகூர்வீராக!).

111. "அன்றியும் என்னையும், என்னுடைய தூதரையும் விசுவாசியுங்கள் என (உமது) சீடர்களுக்கு நான் அறிவித்த சமயத்தில், (அவ்வாறே) "நாங்கள் விசுவாசித்தோம், நிச்சயமாக நாங்கள் (முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்கள் என்பதற்கு நீரே சாட்சியாகவும் இருப்பீராக" என்று அவர்கள் கூறினார்கள் (என்பதையும் நினைவுகூர்வீராக! என்றும் அந்நாளில் கூறுவான்).

112. (தவிர, நபியே! நீர் அவர்களுக்கு நினைவுகூர்வீராக!) அச்சீடர்கள் (ஈஸாவிடம்,) "மர்யமுடைய மகன் ஈஸாவோ! உம்முடைய இரட்சகன் வானத்திலிருந்து எங்களுக்காக (உணவுப் பொருள்கள் நிறைந்த) ஒரு மரவையை இறக்கி வைக்க ஆற்றல்பெறுவானா?" என்று கேட்டபோது, (ஈஸா, அவர்களிடம்) "நீங்கள் விசுவாசங்கொண்டவர்களாக இருந்தால் (இத்தகைய கேள்வி கேட்பதைப்பற்றி) அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்" என்று அவர் கூறினார்.

113. (அதற்கவர்கள் " அதிலிருந்து நாங்கள் உண்பதையும், எங்கள் இதயங்கள் திருப்தியடைவதையும், இன்னும், நீர் (உம்முடைய தூதைப்பற்றி) திட்டமாக எங்களிடம் உண்மை கூறினீர் என்று நாங்கள் அறிந்து கொள்வதையும், அதற்கு நாங்கள் சாட்சியாளர்களாக ஆகிவிடுவதையுமே நாடுகின்றோம்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
 تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
 خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ
 مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَبَدًا إِلَّا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٨﴾
 وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي
 وَأُمَّيَّ الْهَيْئَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ
 مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي
 وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١٢٩﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ
 إِلَّا مَا أُمَرْتُ بِهِ أَنْ أَعْبُدُ وَاللَّهُ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ
 شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
 وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٣٠﴾ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن
 تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣١﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ
 الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣٢﴾
 لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٣٣﴾

١٢٨ هـ

وفق النبي الطاهر

١٢٨ هـ

114. (அதற்கு) மர்யமுடைய மகன் ஈஸா, "யா அல்லாஹ் ! எங்கள் இரட்சகனே! வானத்திலிருந்து ஒரு (உணவு நிறைந்த) மரவையை எங்களுக்கு நீ இறக்கி வைப்பாயாக! எங்களுக்கும், எங்கள் முன்னவர்களுக்கும், எங்களுக்குப் பின் வருபவர்களுக்கும் ஒரு பெரு நாளாகவும், உன்னிலிருந்து ஓர் அத்தாட்சியாகவும் அது ஆகிவிடும்; மேலும், (அவ்வாறே) எங்களுக்கும் உணவளிப்பாயாக! நீயோ, உணவளிப்பவர்களில் மிகச் சிறந்தவன்" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

115. (அதற்கு) அல்லாஹ், "நிச்சயமாக நான் அதனை உங்களுக்கு இறக்கி வைக்கிறவனாக உள்ளேன்; ஆனால் இதற்குப் பின்னர் உங்களில் எவர் நிராகரிப்பாரோ, அப்பொழுது நிச்சயமாக நான், அவரை அகிலத்தாரில் எவரையுமே நான் வேதனை செய்திராத கொடியதொரு வேதனையைக் கொண்டு நான் வேதனை செய்வேன்" என்று கூறினான்.

116. அன்றியும், அல்லாஹ், (மறுமை நாளில் ஈஸாவிடம்) "மர்யமுடைய மகன் ஈஸாவே! "அல்லாஹ்வைத் தவிர என்னையும், என்னுடைய தாயையும் இரண்டு வணக்கிற்றிருப்பவர்களாக எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று மனிதர்களுக்கு நீர் கூறினார்?" என்று கேட்பான். (அதற்கு) "நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்; எனக்கு ஒரு சிறிதும் உரிமை இல்லாததை நான் (ஒருபோதும்) கூறுவதற்கு எனக்குத் தகுதி இல்லை; அவ்வாறு நான் கூறியிருந்தால், நிச்சயமாக நீ அதனை அறிந்திருப்பாய்; என் உள்ளத்தில் உள்ளதை நீ நன்கறிவாய்; உன் உள்ளத்திலுள்ளதை நான் அறிய மாட்டேன். நிச்சயமாக நீதான் மறைவானவற்றை மிக்க அறிந்தவன்" என்று கூறுவார்.

117. "என்னுடைய இரட்சகனும், உங்களுடைய இரட்சகனுமான அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள்" (என்று மக்களுக்கு நான் கூறவேண்டும்) என்று நீ எதை எனக்குக் கட்டளையிட்டாயோ அதைத் தவிர (வேறு) எதையும் நான் அவர்களுக்கு கூறவில்லை; நான் அவர்களுடன் (உலகில்) இருந்தவரையில், அவர்களின் செயலைத் தெரிந்து கொண்டிருந்தேன்; பின்னர், நீ என்னைக் கைப்பற்றிய பொழுது, நீதான் அவர்களைக் கண்காணிப்பவனாக இருந்தாய்; நீயே ஒவ்வொரு பொருளின்மீதும் சாட்சியாளன்" (என்றும்),

118. (இரட்சகா) "அவர்களை நீ வேதனை செய்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் என்னுடைய அடியார்களே! அன்றியும், அவர்களை நீ மன்னித்துவிட்டால் நிச்சயமாக நீதான் (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்" (என்றும் கூறுவார்).

119. (அதற்கு) அல்லாஹ் "இது, உண்மையாளர்களுக்கு அவர்களுடைய உண்மை பலனளிக்கக் கூடிய நாளாகும்; அவர்களுக்கு சுவனபதிகள் உண்டு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள், நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள் என்று கூறுவான்; (அந்நாளில்) அவர்களைப் பற்றி அல்லாஹ்வும் திருப்தியடைவான்; அவர்களும், அவனைப் பற்றித் திருப்தியடைவார்கள்; அது மகத்தான வெற்றியாகும்.

120. வானங்களுடைய, மற்றும் பூமியுடைய இன்னும் இவைகளிலுள்ள யாவற்றினுடையவும் ஆட்சி, அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; அவனோ ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

سُورَةُ الْاِنْعَامِ مَكِّيَّةٌ اَرْبَعَةٌ وَخَمْسُونَ اَيَاتٌ وَفِيهَا كُتِبَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ

وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُوْنَ ۝۱ هُوَ الَّذِیْ

خَلَقَكُمْ مِنْ طِیْنٍ ثُمَّ قَضٰی اَجَلًا وَّاجِلٌ مُّسَمًّی عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ

تَمْتَرُوْنَ ۝۲ وَهُوَ اللّٰهُ فِی السَّمٰوٰتِ وَفِی الْاَرْضِ یَعْلَمُ سِرُّكُمْ وَ

جَهْرُكُمْ وَیَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ ۝۳ وَمَا تَاْتِیْهِمْ مِنْ اٰیَةٍ مِنْ اٰیٰتِ

رَبِّهِمْ اِلَّا کَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِیْنَ ۝۴ فَقَدْ کَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ

فَسَوْفَ یَاْتِیْهِمْ اَنْبَاُ مَا کَانُوْا بِهٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۵ اَلَمْ یَبْرَاکُمْ

اَهْلَکْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَّکَلْنَهُمْ فِی الْاَرْضِ مَا لَمْ یَمْلِكْ لَکُمْ

وَاَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَیْهِمْ مِّدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْاَنْهَارَ تَجْرٰی مِنْ

تَحْتِهِمْ فَاهْلَکْنَهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِیْنَ ۝۶

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَیْكَ کِتٰبًا فِیْ قَرْطَاسٍ فَلَمْسُوْهُ بِاَیْدِیْهِمْ لَقَالَ

الَّذِیْنَ کَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ مُّبِیْنٌ ۝۷ وَقَالُوْا لَوْلَا اَنْزَلَ

عَلَیْهِ مَلٰٓئُکٌ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَکًا لَّفُضِی الْاَمْرُ ثُمَّ لَا یَنْظُرُوْنَ ۝۸

அத்தியாயம் : 6

அல் அன் ஆம் — கால் நடைகள்

வசனங்கள் : 165

மக்கீ

ருகூஃகள் : 20

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. வானங்களை, மற்றும் பூமியைப் படைத்து; இருள்களை, மற்றும் ஒளியை ஆக்கியவனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும் உரியதாகும்; அதன்பின்னரும் நிராகரிப்போர் (அல்லாஹ்வாகிய) தங்கள் இரட்சகனுக்கு (அவன் படைத்தவற்றில் சிலவற்றை)ச் சமமாக்குகின்றனர்.

2. அவன் எத்தனையோனென்றால், உங்களைக் களிமண்ணால் அவன் படைத்தான்; பின்னர், (உங்களுக்கு) ஒரு தவணையையும் நிர்ணயம் செய்துள்ளான்; (உங்கள் விசாரணைக்காகவும்), ஒரு குறிப்பிட்ட தவணையும் அவனிடத்தில் உண்டு; பின்னும், நீங்கள் (அவன் வணக்கத்திற்குரியவன் என்பதில்) சந்தேகப்படுகிறீர்கள்.

3. மேலும் அவனே வானங்களிலும், பூமியிலும் (வணக்கத்திற்குரிய) அல்லாஹ்; அவன் உங்களுடைய இரகசியத்தையும், உங்களுடைய பரகசியத்தையும் நன்கறிவான்; இன்னும், (நன்மையோ, தீமையோ செய்து) நீங்கள் சம்பாதிப்பவைகளையும் அவன் நன்கறிவான்.

4. (நிராகரிப்போர்) தங்களுடைய இரட்சகனின் வசனங்களான அத்தாட்சிகளிலிருந்து எந்த வசனமும், அதனை அவர்கள் புறக்கணிக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தே தவிர அவர்களிடம் வருவதில்லை

5. ஆகவே, சத்திய(வேத)த்தை அது அவர்களிடம் வந்திருக்கும்போது திட்டமாக அவர்கள் பொய்யாக்கிவிட்டனர்; ஆகவே, எவ்விஷயங்கள் பற்றி, அவர்கள் பரிகசித்துக் கொண்டிருக்கின்றனரோ அவைபற்றிய செய்திகள் அவர்களுக்கு வந்தேதீரும்.

6. அவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்திருக்கின்றோம் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? பூமியில் உங்களுக்கு நாம் செய்து தராத வசதிகளையெல்லாம் அவர்களுக்கு நாம் செய்து தந்திருந்தோம்; மேலும் அவர்களின் மீது தொடர்ச்சியாக மழை பொழியுமாறு நாம் செய்தோம்; இன்னும், ஆறுகளை அவர்களுக்குக் கீழ் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்படியாக நாம் ஆக்கினோம்; ஆகவே, அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக அவர்களை நாம் அழித்து விட்டோம்; மேலும், அவர்களுக்குப் பின்னர் வேறு தலைமுறையினரை நாம் உண்டாக்கினோம்.

7. காகிதத்தில் (எழுதப்பட்ட) ஒரு வேதத்தையே நாம் உம்மீது இறக்கி வைத்து, அதனை அவர்கள் தங்கள் கைகளால் தொட்டுப் பார்த்திருந்தபோதிலும், "இது பகிரங்கமான சூனியத்தைத் தவிர வேறில்லை" என்றே நிச்சயமாக இந்நிராகரிப்போர் கூறியிருப்பர்.

8. இன்னும், "இவர் உண்மையான தூதர்தான் என்று சாட்சி கூற) அவருக்காக ஒரு மலக்கு வானத்திலிருந்து இறக்கப்பட வேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; (அவர்கள் கூறுகின்ற பிரகாரமே) ஒரு மலக்கை நாம் இறக்கி வைத்திருந்தால் (அவர்களின்) காரியம் முடிக்கப் பட்டிருக்கும்; பிறகு அவர்கள் அவகாசம் கொடுக்கப்பட மாட்டார்கள்.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا
 يَلْبَسُونَ ④ وَلَقَدْ اسْتَهْزَى بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ
 بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑤ قُلْ
 سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ⑥
 قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى
 نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْإِيلِ
 وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑧ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ اتَّخَذُ وَلِيًّا
 فَأَطِرَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ
 إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ⑨ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
 يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑩ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَ
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ⑪ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
 لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ⑫ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ⑬

9. மேலும், (நம் தூதரான) அவரை ஒரு மலக்காக நாம் ஆக்கி (அனுப்ப)யிருந்தால் அவரை ஒரு மனிதராகவே நாம் ஆக்கி (அனுப்பி)யிருப்போம். அப்பொழுது அவர்கள் குழம்பிக்கொண்டிருந்த ஒன்றையே அவர்களுக்கு நாம் குழப்பியவர்களாவோம்.

10. (நபியே!) உமக்கு முன்னர் (வந்த மற்ற) தூதர்களும் திட்டமாக பரிகரிக்கப் பட்டனர்; (முடிவில்,) அவர்கள் எந்த வேதனையானதைப் பரிகரித்துக் கொண்டிருந்தனரோ அது, அவர்களில் பரிகரித்துக் கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையோரைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

11. "நீங்கள் பூமியில் சுற்றித் திரிந்துபின்னர் (உங்களைப் போல் அல்லாஹ்வின் வசனங்களைப்) பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்று நீங்கள் கவனித்துப் பாருங்கள்" என்று (நபியே! நீர் அவர்களிடம்) கூறுவீராக!

12. (அன்றியும்) "வானங்களில், மற்றும் பூமியில் உள்ளவை (யாவும்) யாருக்கு உரியன?" என நீர் (அவர்களைக்) கேட்பீராக! , ("இவை யாவும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன" என்று கூறுவீராக! அவன் கருணையைத் தன் மீது கடமையாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றான்; நிச்சயமாக உங்களை, மறுமை நாளில் அவன் ஒன்று சேர்ப்பான்; அந்நாள் நடந்தேறுவதில் சந்தேகமேயில்லை; (நிராகரித்து, தங்களுக்குத் தாங்களே நஷ்டத்தை உண்டு பண்ணிக் கொண்டார்களே அத்தகையோர் - அவர்கள் இதனை நம்பவே மாட்டார்கள் .

13. இரவில், மற்றும் பகலில் வாழ்ந்திருப்பவை (அனைத்தும்), அவனுக்கே உரியன! அவனேதான் நன்கு செயியேற்பவன், (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தோன்.

14. "வானங்களை, மற்றும் பூமியைப் படைத்த அல்லாஹ் அல்லாதவனை (வணக்கத்திற்கும், உதவியை நல்குவதற்குமுரிய) பாதுகாவலனாக நான் எடுத்துக் கொள்வேனா? அவன்தான் (நமக்கு) உணவளிக் கின்றான்; (எவராலும்) அவன் உணவளிக்கப்படமாட்டான்" என (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! "முற்றிலும் அவனுக்கு கீழ்ப்படிந்தவர்களில் முதன்மையானவனாக நான் இருக்கவேண்டுமென்றும், (அல்லாஹ்வுக்கு) இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போரில் (ஒருவராக) நீர் ஆகி விடாதீர்" என்றும் நிச்சயமாக நான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன்" என்றும்) நீர் கூறுவீராக!

15. "என்னுடைய இரட்சகனுக்கு நான் மாறு செய்தால், மகத்தான நாளின் வேதனையை நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" என (நபியே! மேலும்) நீர் கூறுவீராக!

16. "எவர் அந்நாளில் அதனை (அவ்வேதனையை) விட்டுத்திருப்பப்படுகிறாரோ அவருக்கு திட்டமாக (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அருள் புரிந்து விட்டான்; அது தெளிவான வெற்றியுமாகும்"

17. இன்னும் (நபியே!) அல்லாஹ் உமக்கு ஏதாவது (ஒரு) துன்பத்தைக்கொண்டு பீடிப்பானாகில் அதனை நீக்குவோர் அவனையன்றி வேறு ஒருவரும் இல்லை; (அவ்வாறே) அவன் உமக்கு ஒரு நன்மையை ஏற்படுத்தித் தந்தால் (அதைத் தடுத்துவிடுவோர் எவருமில்லை) அவன், ஒவ்வொருபொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

18. மேலும், அவனே தன் அடியார்களுக்கு மேலிருந்து (அவர்களை) அடக்கி ஆள்பவன்; அன்றியும் அவனே தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; (யாவையும்) நன்கு உணர்பவன்.

قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
 وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ
 لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا
 هُوَ اللَّهُ وَاحِدٌ وَأَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ١٨ الَّذِينَ اتَّيَدْتُمْ
 الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
 فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٩ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
 كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ٢٠ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا
 ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شِرْكَائِكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ
 تَرْعَمُونَ ٢١ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنُّهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا مَا كُنَّا
 مُشْرِكِينَ ٢٢ أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَّبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢٣ وَمِنْهُمْ مَن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى
 قُلُوبِهِمُ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمًا
 آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٢٤ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ
 وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ٢٥

19. (நபியே!) "சாட்சியால் மிகப் பெரியது எது?" என நீர் (அவர்களைக்) கேட்பீராக; (அவர்களால் என்ன கூற முடியும்? நீரே அவர்களிடம்.) அல்லாஹ்வே எனக்கும் உங்களுக்குமிடையில் சாட்சியாக (வும்) இருக்கின்றான்; இன்னும், இந்தக் குர்ஆனைக் கொண்டு உங்களுக்கும், (இது) சென்றடைந்தவர்களுக்கும், நான் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவே இது எனக்கு வஹீ மூலம் அறிவிக்கப் பட்டுள்ளது" (என்று கூறி,) "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவர்கள் இருப்பதாக (மெய்யாகவே) நீங்கள் சாட்சி கூறுவீர்களா?" என்று (அவர்களை) நீர் கேட்பீராக. ("இல்லை அவ்வாறு" நான் சாட்சி கூறமாட்டேன்!" என்று நீர் கூறுவீராக! "நிச்சயமாக (வணக்கத்திற்குரிய) அவன் ஒரே நாயன் தான்; இன்னும், (அவனுக்கு) நீங்கள் இணைவைப்பதிலிருந்தும் நிச்சயமாக நான் நீங்கிக் கொண்டவன்" என்று கூறுவீராக!

20. எவர்களுக்கு நாம் வேதத்தை கொடுத்திருந்தோமோ அத்தகையவர்கள் - அவர்கள் தங்களுடைய ஆண்மக்களை அறிவதைப்போல, அவரை அறிவார்கள் (எனினும், அவர்களில்) எவர்கள் (இதனை மறைத்து) தமக்குத் தாமே நஷ்டமிழைத்துக் கொண்டனரோ, அவர்கள் தாம் நம்பிக்கைகொள்ளமாட்டார்கள்.

21. மேலும், அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்தவரைவிட, அல்லது அவனுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியவரை விடவோ மிகப்பெரிய அநியாயக்காரர் யார்? நிச்சயமாக அநியாயக்காரர்கள் வெற்றி பெறமாட்டார்கள்.

22. இன்னும் (அந்) நாளில் நாம், அவர்கள் அனைவரையும் ஒன்று திரட்டுவோம்; பின்னர் (அவர்களில்) இணைவைத்து வணங்கிக்கொண்டிருந்தோரிடம், ("உங்கள் இணையாளர்கள் என நீங்கள் எவர்களைக் கற்பனையாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்களோ, அத்தகைய உங்களுடைய இணையாளர்கள் எங்கே?" என்று நாம் கேட்போம்.

23. பின்னர் அவர்கள் "எங்களுடைய இரட்சகன் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நாங்கள் இணைவைக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கவில்லை!" என்று கூறுவதைத் தவிர அவர்களின் உபாயம் (வேறு) இல்லை.

24. தங்களுக்கெதிராக அவர்கள் எவ்வாறு பொய் கூறுகின்றனர் என்பதை (நபியே!) நீர் கவனிப்பீராக! (அல்லாஹ்வுக்கு இணையானவர்களென்று அவர்கள் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தவைகள் அவர்களைவிடும் மறைந்துவிடும்.

25. (நபியே!) மேலும், அவர்களில் சிலர் உம்பால் (உமது உபதேசங்களை) செவியேற்பவர்கள் போன்று நடிப்பார்கள். மேலும் அவர்கள் அதனை விளங்கிக் கொள்ளாதிருக்கும்படி, அவர்களுடைய இதயங்களில் திரைகளையும், அவர்களுடைய காதுகளில் (பயனுள்ளதைக்கேட்காத) செவிடையும் நாம் ஏற்படுத்தி விட்டோம். இன்னும் அத்தாட்சிகளை (கண்கூடாகக்) கண்டாலும், அவற்றை அவர்கள் நம்பவே மாட்டார்கள். (நபியே!) முடிவாக அவர்கள் உம்மிடம் வந்தால், உம்முடன் வாதாடுவார்கள்; "இவை முன்னோர்களின் கட்டுக் கதைகளேயன்றி (வேறு) இல்லை" என்றே நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போர் கூறுவார்கள்.

26. அன்றியும், அவர்கள் (மற்றவர்களையும்) இக்குர்ஆனை கேட்பதிலிருந்து தடுக்கிறார்கள். தாங்களும் இதைவிட்டு தூரமாகிக்கொள்கிறார்கள்; (இதனால்) அவர்கள் தங்களையே அல்லாது (வேறுவரையும்) நாசமாக்கிக் கொள்வதில்லை; இன்னும் (இதனை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வதில்லை.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا لَئِذَا نُرِدُّوهُ لَنُكَذِّبُ
 بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾ بَلْ بَدَأَ اللَّهُ مَا كَانُوا
 يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
 بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ
 هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا
 كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٨﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِإِلْقَاءِ اللَّهِ حَتَّى
 إِذَا جَاءَتْهُمْ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا لِمَ حَسَرْتَنَا عَلَى مَا قُطِّعْنَا فِيهَا
 وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ أَلَسَاءَ مَا يَنْزِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَ
 مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلَدَّا الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ
 يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٠﴾ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لِيَحْزُنَكَ الَّذِي
 يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ
 يَجْحَدُونَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ
 مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ
 لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٢﴾

27. (நரக) நெருப்பின் மீது அவர்கள் நிறுத்தப்படும் பொழுது, (நபியே!) நீர் (அவர்களைப்) பார்ப்பீராயின், "நாங்கள் (உலகத்திற்குத்) திரும்ப அனுப்பப்படவேண்டுமே! (அவ்வாறாயின்) எங்கள் இரட்சகனின் வசனங்களை நாங்கள் பொய்யாக்கவும் மாட்டோமே; இன்னும், விசுவாசிகளில் நாங்கள் ஆகிவிடுவோமே" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

28. அவ்வாறல்ல! இதற்கு முன்னர் அவர்கள் (தங்களுக்குள்) மறைத்து வைத்துக்கொண்டிருந்ததே அவர்களுக்கு வெளிப்பட்டு விட்டது. (ஏனென்றால்) அவர்கள் (இவ்வுலகத்திற்குத்) திரும்ப அனுப்பப்பட்ட போதிலும், எதைவிட்டுத்தடுக்கப்பட்டார்களோ அதன்பக்கமே திரும்புவார்கள்; இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள், பொய்யர்களாவர்.

29. அன்றியும், "இது, நம்முடைய இவ்வுலக வாழ்வைத் தவிர (இறந்தபின் வேறு வாழ்க்கை) இல்லை; (இறந்த பின்) நாம் (உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு) எழுப்பப்படுகிறவர்களுமல்ல" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

30. மேலும், அவர்கள் (உயிர்ப்பிக்கப்பட்டுத்) தங்கள் இரட்சகன் முன் நிறுத்தப்படும் பொழுது, (நபியே! அவர்களை) நீர் காண்பீராயின், (அது சமயம் அவர்களிடம், "விசாரணை நாளாகிய) இது உண்மையல்லவா?" என்று அவன் கேட்பான். அதற்கு அவர்கள், "ஆம்! எங்கள் இரட்சகன் மீது ஆணையாக (உண்மை தான்)" எனக் கூறுவார்கள். அதற்கு அவன், ("இதனை) நீங்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக (நரகத்தின்) வேதனையை நீங்கள் சுவைத்துப் பாருங்கள் என்று கூறுவான்.

31. (ஆகவே மறுமையில்) அல்லாஹ்வைச் சந்திப்பதைப் பொய்யாக்கினார்களே அத்தகையோர் நிச்சயமாக நஷ்டமடைந்தவர்களாகி விட்டனர்; முடிவாக, அவர்களுக்கு மறுமை நாள் திடீரென வந்துவிட்டால், அவர்களோ தங்கள் பாவச்சுமைகளைத் தங்கள் முதுகுகளின்மீது சுமந்தவர்களாக, "அவ்வுலகத்தில் நாங்கள் செய்யத்தவறவிட்டவைகளின்மீது எங்களுக்கு ஏற்பட்ட கைசேதமே!" என்று கூறுவார்கள்; தெரிந்து கொள்ளுங்கள்; அவர்கள் சுமந்து கொண்டிருப்பது மிகக் கெட்டதாகிவிட்டது.

32. மேலும் இவ்வுலக வாழ்க்கை விளையாட்டும், வீணுமேயன்றி (வேறு) இல்லை. இன்னும், பயபக்தியுடையோருக்கு நிச்சயமாக மறுமையின் வீடாகிறது மேலானதாகும்; நீங்கள் (இதனை) அறிந்து கொள்ளமாட்டீர்களா?

33. (நபியே! உம்மைப் பொய்யரென) நிச்சயமாக அவர்கள் கூறிக்கொண்டிருப்பது, உமக்குக் கவலையைத் தருகின்றது என்பதைத் திட்டமாக நாம் அறிவோம்; ஆகவே நிச்சயமாக அவர்கள் உம்மைப் பொய்யாக்கவில்லை; எனினும், அந்த அநியாயக்காரர்கள் அல்லாஹ்வின் வசனங்களை (யே பொய்யாக்கி) மறுக்கின்றனர்.

34. (நபியே!) திட்டமாக உமக்கு முன் (நம்முடைய) தூதர்களும் (இவ்வாறே) பொய்யாக்கப்பட்டனர்; தாம் பொய்யாக்கப்பட்டதன் மீதும், துன்புறுத்தப் பட்டதன் மீதும், அவர்களுக்கு நம்முடைய உதவி வரும் வரையில் அவர்கள் (உறுதியோடு) பொறுத்துக் கொண்டிருந்தனர்; அல்லாஹ்வுடைய வார்த்தை (பேச்சு)களை மாற்றுகிறவர் எவரும் இல்லை; (நம்) தூதர்களின் (இத்தகைய) செய்தி திட்டமாக உம்மிடம் வந்துமிருக்கிறது.

وَأِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ
نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا اسْتَغِيبُ
الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿١٧﴾ وَ
قَالُوا الْوَلَا يُنْزَلُ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ
يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَا ظَيْرٍ يُطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أَمَّ أَمْثَالَكُمْ مَا فَطَرْنَا
فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا هُمْ وَبِكُمْ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يُضِلِّهِ وَمَنْ يَشَاءُ
يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٠﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ
اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾
بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ
مَا تُشْرِكُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿٢٣﴾ فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا
وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٤﴾

35. இன்னும் (நபியே!) அவர்களுடைய புறக்கணிப்பு உமக்குப் பெரிதாகத் தோன்றினால், பூமியில்(அதன் ஆழத்தில் செல்ல) ஒருசுரங்கத்தையோ அல்லது வானத்தில்(ஏறிச்செல்ல) ஒரு ஏணியையோ தேடிக்கொள்வதற்கும், பின்னர் (அவர்கள் விருப்பப்படி) ஓர் அத்தாட்சியை நீர் அவர்களுக்குக்கொண்டு வருவதற்கும் நீர் சக்திபெற்றால்_(அவ்வாறு செய்வீராக!அப்போதும் அவர்கள் உம்மை நிராகரித்துக் கொண்டுதானிருப்பார்கள்)இன்னும்,அல்லாஹ்நாடினால் அவர்களை நேர் வழியின்மீது ஒன்று சேர்த்து விடுவான்; ஆகவே, நிச்சயமாக அறிவில்லாதவர்களில் (ஒருவராக)நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்.

36. (உமதழைப்பிற்கு) பதில் கூறுபவரெல்லாம்(உமக்குச்) செவியேற்கிறார்களே அவர்கள் தாம். (இவர்களோ செவியேற்க முடியாத இறந்தவர்களைப் போலவே யிருக்கின்றனர்). இன்னும் இறந்தவர்கள்_அவர்களை (மறுமையில் தான்) அல்லாஹ் (உயிர் கொடுத்து) எழுப்புவான். பின்னர் அவனிடமே அவர்கள் மீட்டப்படுவார்கள்.

37. "நம் விருப்பப் பிரகாரம்) அவருடைய இரட்சகனிடமிருந்து அவர்மீது ஓர் அத்தாட்சி இறக்கப்பட்டிருக்கக்கூடாது? " என்றும் அவர்கள் கேட்கின்றனர்; (அதற்கு நபியே) நீர் கூறுவீராக!" (அத்தகைய) ஓர் அத்தாட்சியை இறக்கிவைக்க நிச்சயமாக அல்லாஹ் சக்தியுடைவன். (அவ்வாறு இறக்கியும் வைத்துள்ளான்). எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (அதனை) அறியமாட்டார்கள்.

38. மேலும், பூமியில் ஊர்ந்து திரிகிறதும், தம்முடைய இரு இறக்கைகளால் (ஆகாயத்தில்) பறக்கக் கூடிய பறவையும், உங்களைப்போன்ற (ஜீவனுள்ள) இனங்களேயன்றி வேறில்லை; (இவைகளில்) எதையும் (நம்முடைய பதிவு)புத்தகத்தில் (லவ்ஹுல் மஹ்ஃபூலில்) குறிப்பிடாது நாம் விட்டுவிடவில்லை;பின்னர்,(ஒருநாளில் யாவரும்)தம் இரட்சகனின் பக்கம் ஒன்று திரட்டப்படுவர்.

39. இன்னும் நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகின்றனரே அவர்கள், இருள்களில் (தட்டழியும்) செவிடர்களாகவும், ஊமையர்களாகவும் இருக்கின்றனர். அல்லாஹ் எவரை நாடுகிறானோ அவரைத் தவறான வழியிற் செல்ல விட்டு விடுகின்றான்: இன்னும், எவரை அவன் நாடுகிறானோ அவரை நேரான வழியில் ஆக்குகின்றான்.

40. (நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக!" உங்களுக்கு அல்லாஹ்வுடைய வேதனை வந்து விட்டால், அல்லது உங்களுக்கு மறுமைநாள் வந்து விட்டால், அதிலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் அல்லாஹ் அல்லாத(இ)வைகளையா நீங்கள் (உங்கள் உதவிக்கு) அழைப்பீர்கள்?" என்பதை நீங்கள் எனக்குத் தெரிவியுங்கள்.

41. அவ்வாறன்று!(அந்நேரத்தில்)அவனையே நீங்கள் அழைப்பீர்கள்;அதுசமயம் எதற்காக நீங்கள் அழைத்தீர்களோ அதை அவன் நாடினால் நீக்கிவிடுவான். நீங்கள் (அந்த அல்லாஹ்வுக்கு)இணை வைத்திருந்தவற்றை மறந்தும்விடுவீர்கள்.

42. இன்னும் (நபியே!) உமக்கு முன்னர் பல சமூகத்தார்க்கும் நாம் (நம்முடைய) தூதர்களை நிச்சயமாக அனுப்பிவைத்தோம்.(எனினும்,அத்தூதர்களை அவர்கள் நிராகரித்துவிட்டனர். ஆகவே.) அவர்கள் பணிந்து வருவதற்காக வறுமையைக் கொண்டும்,நோயைக் கொண்டும் நாம் அவர்களைப் பிடித்தோம்.

43. நம் வேதனை அவர்களுக்கு வந்தபோது அவர்கள் (அதிலிருந்து காத்துக் கொள்ள பிரார்த்தனைகள் செய்து) பணிந்திருக்க வேண்டாமா? ஆனால், அவர்களுடைய இதயங்கள் கெட்டுஞ்சாகிவிட்டன. இன்னும், அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளை, வைத்தான் அவர்களுக்கு அலங்காரமாகக் காண்பித்துவிட்டான்.

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ
حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِهَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ
مُبْسُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَ
أَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظَرُ
كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَبُونَ ﴿٢٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ
الظَّالِمُونَ ﴿٣٠﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣١﴾
وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا بِأُيُوحَىٰ إِلَيَّ
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٣﴾
وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ
لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٣٤﴾

44. அவர்களுக்கு நினைவூட்டப் பட்ட (நல்லுபதேசத்)தை அவர்கள் மறந்துவிடவே, (அவர்களைச் சோதிக்கும் பொருட்டு) ஒவ்வொரு பொருளின் வாயில்களையும் நாம் அவர்களுக்குத் திறந்துவிட்டோம்; (அவர்களுக்கு தேவையானவை அனைத்தும் தாராளமாகக் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தன.) முடிவாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டவைகளைக் கொண்டு அவர்கள் ஆனந்தமடைந்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் (நம் வேதனையைக் கொண்டு) நாம் அவர்களைத் திடீரெனப் பிடித்துவிட்டோம்; அந்நேரத்தில் அவர்கள் நம்பிக்கை இழந்தவர்களாகி விட்டனர்.

45. ஆகவே, அநியாயம் செய்துகொண்டிருந்த அச்சமூகத்தாரின் வேர்துண்டிக்கப் பட்டுவிட்டது (அவர்கள் அடியோடு அழிக்கப் பட்டனர்.) இன்னும், எல்லாப் புகழும் அகிலத்தாரின் இரட்சகன் அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்.

46. "அல்லாஹ் உங்களுடைய செவிப் புலனையும், பார்வைகளையும் பறித்துவிட்டு, உங்கள் இதயங்களின் மீது முத்திரை வைத்துவிட்டால், அல்லாஹ்வையன்றி எந்த நாயன் அவைகளை உங்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுப்பான், என்பதை நீங்கள் (எனக்குத்) தெரிவியுங்கள்" என்று (நபியே!) நீர் (அவர்களைக்) கேட்பீராக! (நம்முடைய ஆற்றலுக்குரிய) அத்தாட்சிகளை எவ்வாறு (வித விதமாக) நாம் விவரிக்கின்றோம் என்பதையும் நீர் கவனிப்பீராக! (இவ்வாறிருந்தும்) பின்னும் அவர்கள் புறக்கணித்தே வருகின்றனர்.

47. (நபியே! அவர்களை) நீர் கேட்பீராக! "திடீரெனவோ, அல்லது வெளிப்படையாகக் கண்ணுக்கெதிரிலோ அல்லாஹ்வுடைய வேதனை உங்களிடம் வந்துவிட்டால், (என்னவாகும் என்பதை) நீங்கள் எனக்குக் கூறுங்கள். (அந்நேரத்தில் இந்த) அநியாயக்கார சமூகத்தாரைத் தவிர (மற்றெவரும்) அழிக்கப் படுவார்களா?" இல்லை இவர்கள்தான் அழிக்கப் படுவார்கள்.

48. இன்னும், நன்மாராயம் கூறுகிறவர்களாகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவர்களாகவுமே தவிர தூதர்களை நாம் அனுப்பவில்லை. ஆகவே, எவர்கள் (இந்நபியை) விகவாசித்து, (தங்களைச்) சீர்திருத்திக் கொண்டார்களோ அவர்களுக்கு எத்தகைய பயமுமில்லை; அவர்கள் (அதுபற்றி) கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

49. இன்னும், (உங்களில்) நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கினார்களே அத்தகையோர்—அவர்கள் (அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை ஏற்காது) பாவம் செய்து கொண்டிருந்ததன் காரணமாக அவர்களை வேதனை பிடித்துக் கொள்ளும்.

50. (நபியே! அவர்களுக்கு) நீர் கூறுவீராக! "அல்லாஹ்வுடைய பொக்கிஷங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன என்று நான் உங்களுக்குக் கூறவில்லை. மறைவானவற்றை நான் அறியவுமாட்டேன்; நிச்சயமாக நான் ஒரு மலக்கு என்று நான் உங்களிடம் கூறவுமில்லை; எனக்கு வஹீயின் மூலம் அறிவிக்கப் பட்டவைகளையன்றி (வேறெதையும்) நான் பின்பற்றுவதில்லை." குருடனும், பார்வையுடையவனும் சமமாவார்களா?" என (நபியே!) நீர் கேட்பீராக! ஆகவே நீங்கள் சிந்திக்க மாட்டீர்களா?

51. இன்னும், (நபியே! மறுமையில்) தங்கள் இரட்சகனிடம் ஒன்று திரட்டப் படுவதை பயப்படுகின்றார்களே அத்தகையோரை, (குர்ஆனாகிய) அதனைக் கொண்டு அவர்கள் பயபக்தியுடையோராவதற்காக நீர் எச்சரிக்கை செய்வீராக! அவர்களுக்கு (அந்நாளில்) பாதுகாப்பளிப்பவரோ பரிந்து பேசுபவரோ அவனையன்றி (வேறெவரும்) இல்லை.

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَ
مَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ
الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ
مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّكِرِينَ ﴿٥٨﴾
وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ
رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءً أَوْ جَهَالَةً
ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهَا وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَكَذَلِكَ
نُقِصِّلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَتِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٠﴾ قُلْ إِنِّي
نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا
أَسْمِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذْ أَوْمَأْنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٦١﴾
قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا
تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يُقْضَى الْحَقُّ وَهُوَ
خَيْرُ الْفَصِلِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ
لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

52. மேலும், (நபியே!) காலையிலும், மாலைமீலும் தங்களுடைய இரட்சகனை, அவனது (சங்கையான)முகத்தை நாடியவர்களாக அழைத்துப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருப்போரை நீர் விரட்டிவிட வேண்டாம்; அவர்களுடைய கணக்கிலிருந்து யாதொன்றும் உம்மீது (பொறுப்பாக) இல்லை. உம்முடைய கணக்கிலிருந்து யாதொன்றும் அவர்கள் மீது (பொறுப்பாக) இல்லை; ஆகவே, நீர் அவர்களை விரட்டினால், அநியாயக்காரர்களில் (ஒருவராக) நீர் ஆகிவிடுவீர்.

53. "நமக்கிடை யில் (ஏழைகளாகிய) இவர்கள் மீதா அல்லாஹ் பேரருள் புரிந்து விட்டான்?" என்று (பணக்காரர்கள்) கூறுவதற்காக இவ்வாறே அவர்களில் சிலரை, சிலரைக் கொண்டு நாம் சோதித்தோம்; நன்றி செலுத்துவோரை அல்லாஹ் மிக்க அறிந்தவனில்லையா?

54. மேலும், நம்முடைய வசனங்களை விசுவாசித்தோர் (நபியே!) உம்மிடம் வந்தால், (நீர் அவர்களுக்கு, "ஸலாமுன் அலைக்கும்) _ உங்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக! உங்களுடைய இரட்சகன் (உங்களுக்கு) அருள் புரிவதைத் தன்மீது கடமையாக்கிக் கொண்டான்; நிச்சயமாக உங்களில் எவரேனும் அறியாமையின் காரணமாக (யாதொரு) தீமையைச் செய்து விட்டு, பிறகு அதன் பின்னர் அதற்காகப் பச்சாதாபப் பட்டு (அதிலிருந்து விலகி) சீர் திருத்திக் கொண்டாரோ (அவருடைய குற்றங்களை அல்லாஹ் மன்னித்து விடுவான்; ஏனென்றால்) "நிச்சயமாக அவன் மிக்க மன்னிப்பவன், மிக்கிருபையுடையவன்" என்று நீர் கூறுவீராக!

55. அன்றியும் வசனங்களை இவ்வாறே நாம் விவரிக்கின்றோம்; குற்றவாளிகளின் வழி (இன்னதெனச் சந்தேகமறத்) தெளிவாகி விடுவதற்காகவும் (இவ்வாறு விவரிக்கின்றோம்.)

56. (அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் (வணங்கி) அழைக்கின்றீர்களே அவர்களை நான் வணங்குவதை விட்டும் நிச்சயமாக நான் தடுக்கப் பட்டுள்ளேன்" என்று (நபியே! நீர்) கூறுவீராக! "உங்களுடைய மன இச்சைகளை நான் பின்பற்ற மாட்டேன்; அப்போது திட்டமாக நானும் வழிதவறி விடுவேன்; நான் நேரான வழியை அடைந்தவர்களிலும் இருக்க மாட்டேன்" என்று (ம்) கூறும்.

57. "நிச்சயமாக நான், என் இரட்சகனின் தெளிவான அத்தாட்சியின்மீதே இருக்கின்றேன்; அதனையும் நீங்கள் பொய்யாக்கினீர்கள்; எதற்கு நீங்கள் அவசரப் படுகின்றீர்களோ (வ்வேதனையானது) என்னிடம் இல்லை; (அதன்) அதிகாரம் யாவும் அல்லாஹ்வுக்கேயன்றி (வேறு எவருக்கும்) இல்லை; அவன் உண்மையை விவரிக்கின்றான். இன்னும், தீர்ப்பளிப்போரில் அவன் மிக்க மேலானவன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

58. "எவ்வேதனையானதை நீங்கள் அவசரப் படுகின்றீர்களோ அது நிச்சயமாக என்னிடம் இருந்திருந்தால், உங்களுக்கும், எனக்குமிடையிலுள்ள விவகாரம் (இதுவரையில்) தீர்க்கப்பட்டிருக்கும். மேலும், அல்லாஹ், அநியாயக்காரர்களை மிக்க அறிந்தவன்" என்று கூறுவீராக!

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ يُعَلِّمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا
تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ أَرْضٍ وَلَا رَطْبٍ
وَلَا يَأْسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٥١ وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَ
يَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى
ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٥٢ وَهُوَ الْقَاهِرُ
فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً نَّحْتِ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ
مَوْتٌ تَوَفَّاهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ٥٣ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَسِيبِينَ ٥٤ قُلْ مَنْ
يُنْجِيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ
أُنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ٥٥ قُلْ اللَّهُ يُنْجِيكُمْ
مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ ٥٦ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ
أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ
يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُزَيِّقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ أُنْظُرْ كَيْفَ نَصَرُوا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ٥٧ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ
لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ٥٨ لِكُلِّ نَبِيٍّ مَّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ٥٩

59. இன்னும், அவனிடமே மறைவானவற்றின் சாவிகள் இருக்கின்றன; அவற்றிலுள்ளவற்றை அவனையன்றி வேறெவரும் அறியார்; மேலும், கரையிலும், கடலிலும் உள்ளவைகளையும் அவன் நன்கறிவான்; அவன் அறியாமல் யாதோர் இலையும் உதிர்வதில்லை; பூமியின் (ஆழத்தில்) அடர்ந்த இருள்களில் (புதைந்து) கிடக்கும் வித்தும், பசுமையானதும், உலர்ந்ததும் (அவனுடைய) தெளிவான (பதிவு) புத்தகத்தில் இல்லாமலில்லை.

60. அன்றியும், அவன் எத்தகையவனென்றால், (மனிதர்களே!) இரவில் (நீங்கள் நித்திரை செய்யும்பொழுது) அவன்தான், உங்களின் உயிர்களை கைப்பற்றிக் கொள்கிறான்; மேலும், நீங்கள் பகலில் சம்பாதிக்கின்றவற்றையும் அவன் அறிகின்றான்; பின்னர் (உங்களுக்குக்) குறிப்பிடப்பட்ட தவணை பூர்த்திசெய்யப்படுவதற்காக அப்பகலானதில் அவன் (உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணி) உங்களை எழுப்புகிறான்; பின்னர், உங்களுடைய (இறுதி) மீட்சி அவனின் பக்கமே இருக்கிறது; பின்னர், நீங்கள் (இங்கு) செய்து கொண்டிருந்தவைகளை (அங்கு) உங்களுக்கு அவன் அறிவிப்பான்.

61. மேலும், அவனே தன் அடியார்களுக்கு மேலிருந்து அடக்கி ஆளுகின்றவன்; இன்னும் உங்களுக்குப் பாதுகாப்பாளர்களான மலக்குகளையும் அவன் அனுப்புகிறான்; முடிவாக உங்களில் ஒருவருக்கு மரணம் வந்துவிடுமானால், அவனை நம்முடைய தூதர்கள் இறக்கச் செய்கின்றனர்; அவர்கள் கைப்பற்றிய உயிரை எங்கு சேர்த்து வைக்கவேண்டுமோ அங்கு சேர்த்து வைப்பதில் எக்குறையும் செய்யமாட்டார்கள்.

62. (இதன்) பின்னர், அவர்கள் தங்களின் உண்மையான எஜமானனாகிய அல்லாஹ்விடமே திருப்பிக் கொண்டுவரப்படுவார்கள்; அறிந்து கொள்ளுங்கள்; (அந்நேரத்தில்) தீர்ப்புக் கூறும் அதிகாரம் அவனுக்கே உரித்தானது; அன்றியும் அவன் கணக்கெடுப்போரில் மிகத்தவிரமானவன்.

63. "கரையிலும் கடலிலும் உள்ள இருள்களில் நீங்கள் சிக்கித்தவிக்கும் போது அவற்றி் லிருந்து உங்களை ஈடேற்றுவான் யார்? (அவ்வேளை) பணிவாகவும், மறைவாகவும் உங்களை அவன் இதைவிட்டும் ஈடேற்றிவிட்டால், நிச்சயமாக நாங்கள் நன்றி செலுத்துவோர்களில் ஆகிவிடுவோம் என்று நீங்கள் அவனிடம் பிரார்த்திக்கின்றீர்கள் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

64. இதிலிருந்தும், மற்றெல்லாக் கஷ்டத்திலிருந்தும் உங்களை ஈடேற்றுவான் அல்லாஹ்தான்; (அதிலிருந்து உங்களை ஈடேற்றிய) பின்னும் நீங்கள் (அவனுக்கு) இணைவைக்கின்றீர்கள் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

65. (நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக! "உங்கள் தலைகளுக்கு மேலிருந்தோ, அல்லது உங்கள் பாதங்களுக்குக் கீழிருந்தோ உங்களுக்கு (யாதொரு) வேதனையை அவன் அனுப்புவதற்கும், அல்லது உங்களைப் பல பிரிவுகளாக்கி, (உங்களுக்கு மத்தியில் நீங்கள் போர், சிறைச் சேதம் ஆகியவற்றைச் செய்து) உங்கள் சிலரின் கொடுமையைக் கொண்டு மற்ற சிலரைச் சுவைக்கச் செய்வதற்கும் அவன் சக்தியுடையவன்". அவர்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காக, நாம் நம்முடைய வசனங்களை எவ்வாறு பல வகைகளில் திருப்பித்திருப்பி கூறுகின்றோம் என்று நீர் கவனிப்பீராக.

66. (நபியே! குர்ஆனாகிய) இது முற்றிலும் உண்மையாக இருந்தும், உம்முடைய சமூகத்தார் இதனையும் பொய்யாக்குகின்றனர். (ஆகவே, அவர்களிடம்) "நான் உங்களிடம் பொறுப்பானல்ல" என்று நீர் கூறுவீராக!

67. "ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட கால நிர்ணயமுண்டு; (அதனைப் பற்றிவிரைவில்) நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்".

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى
يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ
بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ
مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَذَرِ
الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَ
ذَكَرِيهِ أَنْ يُبَسَّلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدِيلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ وَلِلَّهِ
الَّذِينَ أَسْلَمُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا
يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ
كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ ۚ لَهُ أَصْحَابٌ
يَدْعُوْنَهُ إِلَى الْهُدَىٰ اثْنَيْنَا ۚ قُلْ إِن هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ
وَأْمُرْنَا لِلْإِسْلَامِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ
اتَّقُوا ۚ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ

الأنعام

الأنعام

68. மேலும் (நபியே!) நம் வசனங்களைப் பற்றி (விணாக வாதிப்பதில்) மூழ்கி இருக்கிறார்களே—அத்தகையோரை நீர் கண்டால், அதல்லாத வேறு செய்தியில் அவர்கள் மூழ்கும் வரையில் நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்து விடுவீராக! (இக்கட்டளையை விட்டும்) திட்டமாக ஷைத்தான் உம்மை மறக்கடித்து (அவர்களுடன் நீரும் இருந்தும்) விட்டால், அது நினைவுக்கு வந்தபின்னர், அந்த அநியாயக்கார சமூகத்தாருடன் நீர் உட்கார்ந்திருக்க வேண்டாம்.

69. இன்னும், (விணாக வாதிப்பதில் மூழ்கிக் கிடக்கும்) அவர்களுடைய (செய்கையின்) கணக்கிலிருந்து பயபக்தியுடையவர்களுக்கு யாதொரு பொறுப்புமில்லை; எனினும், அவர்கள் பயபக்தியுடையவர்களாவதற்காக, அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்வது (இவர்கள்மீது) கடமையாகும்.

70. (நபியே!) தங்கள் மார்க்கத்தை விளையாட்டாகவும், வேடிக்கையாகவும் எடுத்துக் கொண்டார்களே, இன்னும் யாரை இவ்வுலக வாழ்க்கை (மயக்கி) ஏமாற்றிவிட்டதே—அத்தகையவர்களை, (அவர்கள் போக்கில்) நீர் விட்டுவிடுவீராக! இன்னும், ஒவ்வோர் ஆத்மாவும், தன் (தீய) செயல்களின் காரணமாக (முறுமை நாளில் நரகில்) தடுத்துவைக்கப்படா திருப்பதற்காக நீர் (அவர்களுக்குக் குர்ஆனாகிய) இதனைக் கொண்டு ஞாபகமூட்டுவீராக! (அந்நாளில்) அந்த (ஆத்மாவிற்குப் பாதுகாவலரோ, பரிந்து பேசுபவரோ அல்லாஹ்வையன்றி ஒருவருமிரார்; இன்னும், (தங்கள் வேதனைக்குப்) பிரதியாக (ச்சாத்தியமான) யாவற்றையும் அது (ஆத்மா) கொடுத்தபோதிலும் அதிலிருந்து (எதையும்) எடுக்கப் படமாட்டாது; அத்தகையோர்—அவர்கள் சம்பாதித்தவற்றைக் கொண்டு நரகத்தினுள்) தடுக்கப் பட்டோராவர். இவர்கள் நிராகரித்துக்கொண்டிருந்ததன் காரணமாக இவர்களுக்கு (குடிப்பதற்கு) எல்லைமீறி கொதித்ததிலிருந்து பானமும், மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையும் உண்டு.

71. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ்வையன்றி, நமக்கு யாதொரு பலனைத்தராத, நமக்கு இடரும் செய்யாதவற்றை நாம் அழைப்போமா? இன்னும், அல்லாஹ் நம்மை நேர் வழியில் செலுத்திய பின்னரும், (நாம்) நம் பின்புறமே திருப்பப்பட்டு விடுவோமா? (அவ்வாறாயின்) "எங்களிடம் நேர் வழியின்பால் வந்து விடு என அவனை அழைக்கும் நண்பர்கள் அவனுக்கு இருக்க, ஷைத்தான்கள் யாரை வழிதவறச்செய்து, பூமியில் தட்டிழிந்து திரிவோனாகி விட்டானோ அத்தகையவனைப்போல்—(நாங்களும் ஆகி விடுவோம்) "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் நேர்வழியாகிறது—அதுதான் நேர்வழியாகும்; மேலும், அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அவனுக்கே எங்களை நாங்கள் முற்றிலும் ஒப்படைத்து(தலை சாய்த்து)விட வேண்டுமென" என நாங்கள் கட்டளையிடப் பட்டுள்ளோம்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக.

72. "இன்னும் தொழுகையை நீங்கள் நிறைவேற்றி, அவனுக்கே அஞ்சி நடந்து கொள்ளுங்கள் (என்றும் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளோம்). இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால் அவன்பாலே நீங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள்".

73. மேலும், அவன் எத்தகையவனென்றால், வானங்களை, மற்றும் பூமியை உண்மையாகவே அவன் தான் படைத்தான்; மேலும் (அவன் யாதொன்றைப் படைக்கக் கருதி) "ஆகுக்" என அவன் கூறும் நாளில், அது ஆகிவிடும்;

قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَ
 الشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ٤٦ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ
 اتَّخَذَ أَصْنَامًا إِلَهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ٤٧
 وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ
 مِنَ الْمُوقِنِينَ ٤٨ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا
 رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْإِلَافِينَ ٤٩ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا
 قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ
 مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ٥٠ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي
 هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمُ رَبِّيَ مِمَّا شَرَكُونُ ٥١
 إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا
 أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٥٢ وَحَاجَّجَهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ
 وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا
 وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ٥٣ وَكَيْفَ أَخَافُ مَا
 أَشْرَكْتُمْ وَلَا يُخَافُونَ أَنتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ
 سُلْطَانًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٥٤

அவனுடைய சொல்தான் உண்மையானது; சூர் (குழல்) ஊதப்படும் நாளில் ஆட்சி (அதிகாரம்) அவ (ன் ஒருவ) னுடையதாகவே இருக்கும்; (அவனே) மறைவானவற்றையும், வெளிப்படையானவற்றையும் அறிகிறவன், அவனே தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; (யாவையும்) நன்கு உணர்பவன்.

74. இன்னும், இப்றாஹீம் தன் தந்தையாகிய ஆஜரிடம், "விக்கிரகங்களைத் தெய்வங்களாக எடுத்துக் கொண்டாரா? உம்மையும், உம்முடைய சமூகத்தாரையும் பகிரங்கமான வழிகேட்டில் இருப்பதை நிச்சயமாக நான் காண்கின்றேன்" என்று கூறியதை (நபியே! நினைவு கூர்வீராக)

75. மேலும், வானங்களுடைய இன்னும் பூமியுடைய (நம்முடைய) ஆட்சியை (அதில் நடந்தேறும் பிரமாண்டமான அத்தாட்சிகளை) நாம் இப்றாஹீமுக்கு இவ்வாறே காண்பித்தோம், அவர் உறுதி கொண்டவர்களில் ஆவதர்க்காகவும் (இவ்வாறு செய்தோம்).

76. ஆகவே அவரை இரவு மூடிக்கொண்டபோது (பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த) ஒரு நட்சத்திரத்தை அவர் கண்டுவிட்டு "இது(தான்) என்னுடைய இரட்சகன்" எனக் கூறினார். ஆனால், அது மறைந்தபோது, "மறையக் கூடியவற்றை நான் விரும்பமாட்டேன்" எனக் கூறிவிட்டார்.

77. பின்னர் சந்திரன் (பிரகாசமாக) உதயமாவதைக் கண்டபோது, "இது(வே) என்னுடைய இரட்சகன்" எனக் கூறினார்; அதுவும் மறையவே, (அதனையும் நிராகரித்துவிட்டு) "என் இரட்சகன் என்னை நேரான வழியில் செலுத்தாவிடில், வழி தவறிய சமூகத்தாரில் (ஒருவனாக) நிச்சயமாக நான் ஆகி விடுவேன்" என்று கூறினார்.

78. பின்னர் சூரியன் உதயமாவதைக் கண்டபோது, "இது என்னுடைய இரட்சகன்; இது மிகப் பெரியதாகும்" எனக் கூறினார்; பின்னர் அதுவும் மறையவே, அவர் (தம்சமூகத்தாரிடம்), "என் சமூகத்தாரே! நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) இணையாக்குபவையிலிருந்து நிச்சயமாக நான் (விலகி) நீங்கியவன்" என்று கூறினார்.

79. "வானங்களை, மற்றும் பூமியை எவன் படைத்தானோ (அந்த ஒருவனின் பக்கமே (அசத்தியமானவற்றைவிட்டு சத்தியத்தின்பால் நான்) சாய்ந்தவனாக, நிச்சயமாக நான் என் முகத்தைத் திருப்பி விட்டேன்; (அவனுக்கு எதனையும்) இணை வைப்போர்களிலும் (ஒருவனாக) நான் இல்லை" (என்று கூறினார்).

80. மேலும், (இதைப்பற்றி) அவருடன், அவருடைய சமூகத்தார்கள் விவாதித்தார்கள்; (அதற்கிவர் (அவர்களிடம்) கூறினார்: "நீங்கள், (படைத்தவனாகிய) அல்லாஹ்வைப்பற்றியா என்னுடன் வாதம் செய்கின்றீர்கள்? நிச்சயமாக அவன் எனக்கு நேர் வழியைக் காட்டி விட்டான்; என் இரட்சகன் யாதொன்றை நாடினாலன்றி, நீங்கள் எதை அவனுக்கு இணைவைக்கின்றீர்களோ அதை நான் பயப்படவுமாட்டேன்; என் இரட்சகன் ஒவ்வொன்றையும் (தன்) அறிவால் சூழ்ந்தறிகிறான்; (ஆகவே நீங்கள் வணங்கும் தெய்வங்கள் அசத்தியமானவை என்பதை) நீங்கள் நினைத்துப்பார்க்கவேண்டாமா?"

81. மேலும் "உங்களுக்கு யாதோர் அத்தாட்சியும் அவன் இறக்கிவைக்காமலிருந்தும் நிச்சயமாக நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைத்திருப்பதைப்பற்றி (ஒரு சிறிதும்) நீங்கள் பயப்படாதவர்களாக இருக்க, நீங்கள் இணைவைத்தவைகளுக்கு நான் எவ்வாறு பயப்படுவேன்? (நம்) இரு பிரிவினரில் அச்சமற்றிருக்க மிகத் தகுதியுடையோர் யார் என்பதை நீங்கள் அறிந்தவர்களாயிருந்தால்" (கூறுங்கள் என்றும் கூறினார்).

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ
 وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٨٤﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ شَاءَ إِنَّا رَبُّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٥﴾ وَهَبْنَا
 لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ
 وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَ
 هَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ
 وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٧﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ
 وَلُوطًا كُلًّا أَفَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾ وَمِن آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
 وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٩﴾
 ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ وَلَوْ
 أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ
 فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٩١﴾ أُولَٰئِكَ
 الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمْ أَقْتَدَ قُل لَّا
 أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٢﴾

82. விசுவாசங் கொண்டு, பின்னர் தங்களுடைய ஈமானை (இணைவைத்தல் எனும்) அநீதத்தைக் கொண்டு கலந்து விடவில்லையே அத்தகையோர் – அவர்களுக்கே அபயமுண்டு; அவர்களே நேர்வழி பெற்றவர்கள்.

83. இன்னும் (மேற் கூறப்பட்ட) அவை, நம்முடைய அத்தாட்சிகளாகும்; இப்றாஹீம் தன் சமூகத்தார்க்கெதிராக (வெற்றி கொள்வதற்காக) நாம் அவைகளை அவருக்குக் (கற்றுக்) கொடுத்தோம்; நாம் நாடுவோரின் பதவிகளை நாம் உயர்த்துவோம்; (நபியே!) நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் மிக தீர்க்கமான அறிவுடையவன், நன்கறிகிறவன்.

84. இன்னும், நாம் (இப்றாஹீமாகிய) அவருக்கு இஸ்ஹாக்கையும், (அவருடைய குமாரர்) யஃகூபையும் வெகுமதியாக வழங்கினோம்; இவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் நாம் நேர்வழியில் செலுத்தினோம்; (இதற்கு) முன்னர் நூஹையும், அவருடைய சந்ததியிலிருந்து தாவுதையும், ஸுலைமானையும், அய்யூபையும், யூஸுபையும், மூஸாவையும், ஹாருனையும் நாம் நேரான வழியில் செலுத்தினோம்; நன்மை செய்வோருக்கு, இவ்வாறே நாம் (நற்கூலி வழங்குகின்றோம்).

85. ஐகரியாவையும், யஹ்யாவையும், ஈஸாவையும், இல்யாஸையும் (நேரான வழியில் செலுத்தினோம்.) இவர்களில் ஒவ்வொருவரும் நல்லவர்களில் உள்ளவராவர்.

86. இஸ்மாயீலையும், அல்யஸைவையும், யூனுஸையும், லூத்தையும் (நேர் வழியில் செலுத்தி இவர்களில்) ஒவ்வொருவரையும் அகிலத்தாரை விட மேன்மையாக்கியும் வைத்தோம்.

87. இவர்களுடைய மூதாதையர்களிலிருந்தும், இவர்களுடைய சந்ததிகளிலிருந்தும் இவர்களுடைய சகோதரர்களிலிருந்தும், (பலரை மேன்மையாக்கி வைத்ததுடன்,) அவர்களை நாம் தேர்ந்தெடுத்து, நேரான வழியின்பாலும் அவர்களை நாம் செலுத்தினோம்.

88. (இவர்கள் யாவரும் சென்ற) அதுவே அல்லாஹ்வுடைய நேர் வழியாகும். தன் அடியார்களில் அவன் நாடுகிறவருக்கு இதன் மூலம் நேர் வழிகாட்டுகிறான்; இன்னும், அவர்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) இணை வைத்திருந்தால் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த (நன்மையான)வைகள் (யாவும்) அவர்களை விட்டு அழிந்துவிடும்.

89. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களுக்கு வேதத்தையும், (மார்க்க)சட்டத்தையும், நபித்துவத்தையும் நாம் கொடுத்திருந்தோம்; ஆகவே, அவைகளை (மக்காவாசிகளாகிய) இவர்கள் நிராகரித்து விடுவார்களாயின் (இவர்களுக்குப்பதிலாக) அவைகளை நிராகரிக்காதவர்களான (அல்லாஹ்வுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் முஸ்லிம்களாகிய) ஒருகூட்டத்தாரை, திட்டமாக நாம் அதற்கு பொறுப்பாக்கி (ஏற்படுத்தி) விடுவோம்.

90. (பொறுப்பாக்கப்பட்ட) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ் (அவர்களை) நேர் வழியில் செலுத்தினான்; ஆகவே, அவர்களுடைய நேர் வழியை நீரும் பின்பற்றுவீராக! "இந்தக் குர்ஆனை உங்களுக்கு அறிவிப்பதற்காக, நான் உங்களிடம் யாதொரு கூலியை (பிரதிபலனையும்) கேட்கவில்லை; (குர்ஆனாகிய) இது அகிலத்தார்க்கு நல்லுபதேசமே தவிர (வேறு) இல்லை" என (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ
 مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا
 وَهُدًى لِلنَّاسِ يَجْعَلُونَهُ قَرَارِيسَ يُبَدُّونَهَا وَيُخْفُونَ كَثِيرًا
 وَعِلْمُهُمْ طَائِلٌ تَعْلَمُونَ أَنَّهُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قَبْلَ اللَّهِ ثُمَّ ذَرَهُمْ فِي
 خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ^{٩١} وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبْرَكًا مُصَدِّقُ الَّذِي
 بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ^{٩٢} وَمَنْ
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ
 إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ
 الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيَهُمْ أُمْحَرُجُوا
 أَنْفُسُكُمْ الْيَوْمَ تُحْجَرُونَ عَذَابِ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
 غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ^{٩٣} وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا
 فِرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ
 وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
 لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ^{٩٤}

91. மேலும், அல்லாஹ் எந்த மனிதனின் மீதும் எதையும் இறக்கிவைக்கவில்லை என்று அவர்கள் கூறிய பொழுது, அல்லாஹ்வை அவனுக்குரிய தகுதிக்குத்தக்கவாறு அவர்கள் மதிக்கவில்லை; (ஆகவே, நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கேட்பீராக: "பிரகாசமானதாகவும், மனிதர்களுக்கு நேர் வழி காட்டக் கூடியதாகவும் (உள்ள) மூலா கொண்டு வந்த 'தவறாத' என்னும்) வேதத்தை இறக்கியவன் யார்? நீங்கள், (அவ்வேதத்)தைத் தனித்தனி ஏடுகளாகப் பிரித்து (அவற்றில் சிலவற்றை) வெளிப்படுத்துகிறீர்கள்; (உங்கள் நோக்கத்திற்கு மாறான) பெரும்பாலானவற்றை நீங்கள் மறைத்தும் விடுகிறீர்கள்; (அதன் மூலமாகவே) நீங்களும், உங்கள் மூதாதையர்களும் அறியாமலிருந்தவைகளை நீங்கள் கற்பிக்கப்பட்டீர்கள்; (ஆகவே இத்தகைய வேதத்தை உங்களுக்கு அருளியது யார்? என நீரே அவர்களிடம் கேட்டுவிட்டு,)" "அல்லாஹ்தான் (அதை இறக்கி வைத்தான்)" என்று கூறுவீராக! பின்னர் (வீண் விவாதத்தில்) அவர்கள் மூழ்கிக்கொண்டிருப்பதிலேயே அவர்கள் விளையாடிக்கொண்டிருக்குமாறு அவர்களை விட்டு விடுவீராக!

92. மேலும், (நபியே!) இது ஒரு வேதமாகும்; இதனை நாம் (உம்மீது) இறக்கிவைத்தோம்; (இதன் நன்மைகள் பன்மடங்காக்கப்பட்டதாக) பரகத்துச் செய்யப்பட்டதாகும், தனக்கு முன் உள்ள (வேதத்)தை உண்மையாக்கி வைக்கக் கூடியதாகும்; (ஆகவே, நீர் (இதனைக் கொண்டு) உம்முல்குரா (நகரங்களின் தாயாகிய மக்கா)வில் உள்ளவர்களையும், அதைச் சுற்றிலுமுள்ளவர்களையும் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும் (இவ்வேதத்தை உம்மீது இறக்கி வைத்தோம்) மேலும் மறுமையை நம்புகின்றார்களே, அத்தகையோர் - அவர்கள் இவ்வேதத்தை (அவசியம்) விசுவாசிப்பார்கள்; இன்னும் அவர்கள் தங்கள் தொழுகையைப் பேணுவார்கள்.

93. அல்லாஹ்வின்மீது பொய்யைக்கற்பனை செய்து கூறுபவனைவிட அல்லது வஹீ மூலம் அவனுக்கொன்றுமே அறிவிக்கப்படாமலிருக்க "எனக்கும் வஹீ அறிவிக்கப்பட்டது" என்று கூறுபவனைவிட அல்லது அல்லாஹ் இறக்கிய இவ்வேதத்தைப் போல் நானும் இறக்குவேன்" என்று கூறுபவனை விட மிகப் பெரிய அநியாயக்காரன் யார்? இன்னும், இவ்வநியாயக் காரர்கள் மரண வேதனையிலிருக்கும் சமயத்தில் நீர் அவர்களைப் பார்ப்பீராயின், "மலக்குகள் தங்கள் கைகளை நீட்டி, (அவர்களிடம்) உங்களுடைய உயிர்களை வெளியேற்றுங்கள்; நீங்கள் உண்மையல்லாததை அல்லாஹ்வின்மீது (பொய்யாகக்) கூறிக் கொண்டிருந்ததாலும், இன்னும் அவனது வசனங்களைவிட்டும் (அவற்றை ஏற்காமறுத்து) நீங்கள் பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்ததாலும் (அதற்குப் பகரமாக) இன்றையத்தினம் இழிவான வேதனையை நீங்கள் கொடுக்கப் படுகிறீர்கள். (என்று கூறுவதை நீர் காண்பீர்).

94. அன்றியும், (அல்லாஹ், மறுமையில் அவர்களிடம்)" முதன் முறையாக நாம் உங்களைப்படைத்த பிரகாரமே (உங்களுடன் ஒன்றுமில்லாது) நிச்சயமாக நீங்கள் தன்னந்தனியாக நம்மிடம் வந்து சேர்ந்து விட்டீர்கள்; நாம் உங்களுக்குக் கொடுத்திருந்தவற்றை யெல்லாம் உங்கள் முதுகுகளுக்குப் பின்னால் விட்டு விட்டீர்கள்; இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் உங்களில் இணையாளர்கள் என எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகைய உங்களுடைய பரிந்துரையாளர்களை உங்களுடன் நாம் காணவில்லை; உங்களுக்கிடையிலுள்ள (தொடர்புகளானது) திட்டமாக அறுந்தும்விட்டது; (உங்களுக்கு உதவியும், பரிந்துரையும் செய்வார்களென்று) நீங்கள் கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தீர்களே அவைகள் உங்களை விட்டு மறைந்தும் விட்டன" (என்று கூறுவான்).

إِنَّ اللَّهَ فَلَقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
 الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾ فَالِقَ الْإِصْبَاحِ وَ
 جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
 الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النَّجْمَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي
 ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾ وَ
 هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ
 قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا
 نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
 وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ
 مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ
 لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ
 وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٠٠﴾
 بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
 صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

95. நிச்சயமாக அல்லாஹ்தான் வித்துக்களையும், விதைகளையும் வெடித்து முளைக்கச் செய்கின்றவன்; இறந்ததிலிருந்து உயிருள்ளதை அவன் வெளிப்படுத்துகின்றான்; உயிருள்ளதிலிருந்து இறந்ததையும் அவனே வெளிப்படுத்துகின்றவன்; (இவ்வாறு செய்கின்ற) அவன்தான், (உங்கள்) அல்லாஹ். ஆகவே, நீங்கள் (அவனுக்கு வணக்க வழிபாடுகளைச் செய்வதிலிருந்து) எவ்வாறு திசை திருப்பப்படுகிறீர்கள்.

96. அவனே அதிகாலை நேர (வெளிச்ச)த்தை (இரவின் இருள் களிலிருந்து) வெடிக்கச் செய்கிறவன்; அவனே (படைப்பினங்கள் அனைத்தும் களைப்பாறுவதற்காக) இரவை அமைதியானதாகவும், காலக்கணக்கிற்காகச் சூரியனையும், சந்திரனையும் ஆக்கினான்; இவை யாவும் (யாவரையும்) மிகைத்தோனாகிய, மிக்க அறிந்தோனாகியவனின் ஏற்பாடாகும்.

97. மேலும் அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களுக்காக நட்சத்திரங்களை அவற்றைக்கொண்டு கரையிலும், கடலிலும் உள்ள இருள் களில் நீங்கள் (நேர்) வழியறிந்து செல்வதற்காக உண்டாக்கினான்; (அசத்தியத்தைத் தவிர்த்து உண்மையை) அறியக்கூடிய கூட்டத்தினருக்கு (நம்முடைய) வசனங்களை நிச்சயமாக (இவ்வாறு) நாம் விவரிக்கின்றோம்.

98. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், அவனே உங்களை ஓர் ஆத்மாவிலிருந்து உண்டாக்கினான்; பின்னர், (மனிதர்களே! ஒவ்வொருவருக்கும் தாயின் வயிற்றில்) தங்குமிடமும் (கப்ரில்) ஒப்படைக்கப்படும் இடமும் உண்டு; விளங்கிக்கொள்கிற சமூகத்தினர்க்கு, (நம்முடைய) வசனங்களை நிச்சயமாக விவரிக்கின்றோம்.

99. மேலும் அவன் எத்தகையவனென்றால், வானத்திலிருந்து மழையை அவன் இறக்கி வைக்கின்றான்; பின்னர் அதைக் கொண்டே ஒவ்வொரு பொருளின் புற்பூண்டுகளையும் நாம் (முளைக்கவைத்து) வெளிப்படுத்தினோம். பின்னர் அதிலிருந்து பசுமையான பயிர்கள் உள்ளதை நாம் வெளிப்படுத்தினோம்; பின்னர் அதிலிருந்து ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக அமைந்துள்ள (கதிர்களைப் போன்று) வித்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றோம். பேரிச்சமரத்திலிருந்து அதன் பாளையிலிருந்து (பறிப்பவர்களுக்குவளைந்து) அருகில் தொங்கும் பழக்குலைகளுமிருக்கின்றன; (அவற்றையும் நாமே வெளிப்படுத்துகின்றோம்.) திராட்சைத் தோட்டங்களையும், (பார்வைக்கு) ஒன்று போலும் (ரசனையில்) வெவ்வேறாகவும் உள்ள ஜெய்த்தூன் (ஒலிவம்) மாதுளை, ஆகியவற்றையும் நாமே (வெளிப்படுத்துகின்றோம்.) அவற்றின் கனிகளை - அவை (பூத்துக்) காய்க்கும்போதும், பின்னர் அதுகளிந்து பழமாகும் விதத்தையும் நோக்குவீர்களாக! விசுவாசங்கொள்ளும் சமூகத்தினர்க்கு, நிச்சயமாக இவற்றில் (பல) அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

100. இன்னும் அவர்கள், ஜின்களில் (பலரை) அல்லாஹ்வுக்கு இணையாளர்களாக ஆக்குகின்றனர். (ஜின்களான) அவர்களையும் அவனே சிருஷ்டித்திருக்கின்றான்; இன்னும் அவர்கள் எவ்வித அறிவுமின்றி ஆண்மக்களையும், பெண்மக்களையும் அவனுக்கு இணையாளர்களாகக் கற்பனை செய்துவிட்டார்கள்; அவன் (மகா) தூயவன்; அவர்கள் (இவ்வாறு) வர்ணிப்பவைகளை விட்டும் அவன் பரிசுத்தமடைந்து விட்டான்.

101. முன் மாதிரியின்றியே, வானங்களை, மற்றும் பூமியைப் படைத்தவன். அவனுக்கு மனைவியே இல்லாதிருக்க அவனுக்கு எவ்வாறு பிள்ளையிருக்க முடியும்? இன்னும் ஒவ்வொரு பொருளையும் அவனே படைத்திருக்கின்றான்; அன்றியும் அவன் ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நன்கறிந்தவன்.

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٦﴾ لَا تَدْرِكُهُ الْبَصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
 الْبَصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٧﴾ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ
 رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بِحَفِيفٍ ﴿١٨﴾ وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ
 وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾ اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢٠﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
 أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِوَكِيلٍ ﴿٢١﴾ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا
 اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ
 إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَأَقْسَمُوا
 بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ
 إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا
 يُؤْمِنُونَ ﴿٢٣﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا
 بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَنذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٢٤﴾

102. (இத்தகைய தகுதிகளையுடைய) அவன் தான் அல்லாஹ்; உங்களின் இரட்சகன்; வணக்கத்திற்குரியவன் அவனைத் தவிர (வேறு ஒருவரும்) இல்லை; அவனே ஒவ்வொரு பொருளையும் படைத்தவன்; ஆகவே அவன் ஒருவனையே நீங்கள் (யாவரும்) வணங்குங்கள்; அவனே ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் பொறுப்பாளன்.

103. பார்வைகள் அவனை அடையாது; அவனோ பார்வைகளை அடைகிறான்; அவனே (எவரின் பார்வைக்கும் அகப்படாது) நுட்பமானவன்; நன்கு உணர்பவன்.

104. உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து (நமது சத்தியத்திற்குரிய) அநேக சான்றுகள் உங்களிடம் திட்டமாக வந்துவிட்டன; ஆகவே, எவர் (அவற்றைக் கவனித்துப்) பார்க்கிறாரோ அப்பொழுது(அது) அவருக்கே (நன்று); மேலும் எவர் (அவற்றைப் பார்க்காது கண்ணை மூடிக்கொண்டு) குருடராகிவிடுகிறாரோ (அது) தமக்கே கேடாகும்; இன்னும் (நபியே! நீர் அவர்களிடம்) "நான் உங்களைக் காப்போன் அல்ல" (அல்லாஹ்வின் தூதை எத்திவைப்பவன் மாத்திரமே என்று கூறுவீராக!).

105. (நபியே! நீர் வேதக்காரர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டு இதை) பாடும் படித்த வந்தீர் என அவர்கள் கூறுவதற்காகவும், இன்னும் அறியக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு நாம் அதைத் தெளிவு செய்வதற்காகவும் (நமது) வசனங்களை இவ்வாறு(விதவிதமாக) திரும்பத்திரும்ப நாம் தெளிவுசெய்கிறோம்.

106. (நபியே!) உம் இரட்சகனால் உமக்கு வஹீ மூலம் அறிவிக்கப்பட்டவற்றையே நீர் பின்பற்றுவீராக! அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயன் இல்லவேயில்லை. இன்னும்(அவனுக்கு) இணை வைப்போரை விட்டும் நீர் புறக்கணித்து விடுவீராக!

107. மேலும் அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் அவர்கள் இணை வைத்திருக்கமாட்டார்கள்; அவர்கள் மீது காப்பாளராகவும் உம்மை நாம் ஏற்படுத்தவுமில்லை; இன்னும் நீர் அவர்களின் (காரியங்களை நிர்வகிக்கும்) பொறுப்பாளருமல்லர்.

108. (விசுவாசிகளே!) அல்லாஹ்வையன்றி அவர்கள் அழைத்துக்கொண்டிருப்போரை நீங்கள் திட்டாதிர்கள்; அதனால் அவர்கள் அறியாமையின் காரணமாக, விரோதத்தால் அல்லாஹ்வைத் திட்டுவார்கள்; இவ்வாறே ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் அவர்களுடைய செயலை நாம் அலங்காரமாக்கி வைத்திருக்கின்றோம்; பின்னர், அவர்களின் மீட்சி அவர்களின் இரட்சகனின் பாலே உள்ளது; பின்னர் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்ததைப் பற்றி அவன் அவர்களுக்கு அறிவித்து விடுவான்.

109. மேலும், (அவர்கள் விரும்பியவாறு) யாதோர் அத்தாட்சி அவர்களுக்கு வந்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் அதனை நம்புவார்கள் என அவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது உறுதியான சத்தியமாக சத்தியம் செய்து(கூறு)கின்றனர்; "நிச்சயமாக அத்தாட்சிகள் யாவும் அல்லாஹ்விடமேயிருக்கின்றன; (அவற்றை அவன் விரும்பியவாறே வெளியாக்குவான்); " என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக! (அவ்வாறு) அவர்களிடம் நிச்சயமாக அது வரும்பட்சத்தில், அதனை அவர்கள் விசுவாசிப்பார்கள் என்பதை(விசுவாசிகளே!) உங்களுக்கு அறிவித்தது எது?(11)

110. மேலும், முதல் தடவை அவர்கள் இவ்வேதத்தை விசுவாசிக்காது இருந்த பிரகாரமே நாம் அவர்களுடைய இதயங்களையும், பார்வைகளையும் புரட்டிவிடுவோம்; அவர்களுடைய வழிகேட்டிலேயே அவர்களைத் தட்டிவிட்டுத் திரியுமாறு விட்டுவிடுவோம்.

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلِئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَ
 حَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
 اللَّهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ
 عَدُوًّا شَيْطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ
 زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ
 وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾ أَفَغَيْرَ
 اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
 وَالَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابُ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ
 بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
 صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾
 وَإِنْ تَطِعْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا خَيْرُ صُورٍ ﴿١١٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ
 هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾
 فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

III. இன்னும், (அவர்கள் கேட்டவாறு) நிச்சயமாக மலக்குகளை அவர்களிடம் நாம் இறக்கிவைத்தாலும், இறந்தோர் அவர்களிடம் பேசினாலும், ஒவ்வொரு பொருளையும் அவர்கள் (கண்) முன் கொண்டுவந்து ஒன்று சேர்த்தாலும்—அல்லாஹ் நாடினாலே தவிர அவர்கள் விகவாசங் கொள்பவர்களாக இல்லை; அவர்களில் பெரும்பாலோர் அறியாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

II2. மேலும், இவ்வாறே ஒவ்வொரு நபிக்கும், மனிதரிலும், ஜின்களிலும் உள்ள ஷைத்தான்களை விரோதியாக நாம் ஆக்கியிருந்தோம்; அவர்களில் சிலர் சிலருக்கு அலங்காரமான (பொய்க்) கூற்றுக்களை, ஏமாற்றுதற்காக இரகசியமாக அறிவிக்கின்றனர்; மேலும், உம்முடைய இரட்சகன் நாடியிருந்தால் இவ்வாறு அவர்கள் செய்திருக்க மாட்டார்கள்; ஆகவே, (நபியே!) நீர் அவர்களையும் அவர்கள் கற்பனைசெய்துகொண்டிருப்பவைகளையும் விட்டுவிடுவீராக!

II3. மறுமையை நம்பாதோரின் இதயங்கள் (ஷைத்தானின் அலங்காரமான பொய்க்கூற்றுக்களாகிய) அதற்குச் செவி சாய்ப்பதற்காகவும், அதனை அவர்கள் பொருந்திக் கொள்வதற்காகவும், அவர்கள் எதைச் செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்களோ அதனை அவர்கள் செய்வதற்காகவுமே (இவ்வாறு ஷைத்தான்கள் மயக்கிவந்தனர்).

II4. "அல்லாஹ் அல்லாதவனையா தீர்ப்பாளனாக நான் தேடுவேன்? அவனே இவ்வேதத்தை விவரிக்கப்பட்டதாக உங்களுக்கு இறக்கி (அருளியிருக்கிறான்" என்று நபியே! நீர் கூறுவீராக! இதற்கு முன்னர்) எவர்களுக்கு நாம் வேதம் கொடுத்திருக்கின்றோமோ அத்தகையவர்கள், இது நிச்சயமாகவே உம் இரட்சகனிடமிருந்து உண்மையைக் கொண்டே இறக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை உறுதியாக அவர்கள் அறிவார்கள். ஆகவே, சந்தேகப்படுவோரில் நிச்சயமாக நீர் (ஒருவராக) ஆகிவிடாதீர்.

II5. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகனின் வார்த்தைகள் (அவன் கூற்றுக்களில்) உண்மையாலும் (அவன் செயல்களில்) நீதத்தாலும் பூர்த்தியாகிவிட்டன; அவனுடைய வாக்குகளை மாற்றுவோர் எவருமில்லை. அவனே (யாவையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

II6. மேலும், இப்புவியிலிருப்போரில் பெரும்பாலோருக்கு (அவர்களின் கூற்றை ஏற்று) நீர் கீழ்ப்படிந்து நடந்தால், அவர்கள் உம்மை அல்லாஹ்வுடைய பாதையிலிருந்து (திருப்பி) வழிகெடுத்து விடுவார்கள்; வெறும் யூகத்தைத் தவிர (வேறெதையும்) அவர்கள் பின் பற்றுவதில்லை; மேலும் அவர்கள் அனுமானம் செய்பவர்களே தவிர (வேறு) இல்லை.

II7. (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் தன் வழியைவிட்டும் தவறியவன் யார் என்பதை அவன் மிக்க அறிந்தவன்; மேலும் நேர் வழியைப் பெற்றுவிட்டவர்களையும் அவன் மிக்க அறிந்தவன்.

II8. ஆகவே, (விகவாசிகளே!) நீங்கள் அவனுடைய வசனங்களை விகவாசித்தவர்களாயிருந்தால், (அறுக்கும் பொழுது) எதன்மீது அல்லாஹ்வுடைய பெயர் கூறப்பட்டதோ அவற்றிலிருந்து நீங்கள் புசியுங்கள்.

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
لَكُمْ مَحَرَّمًا عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنْ كَثِيرًا
لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١٨﴾ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ
يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿١٩﴾ وَلَا تَأْكُلُوا
مِمَّا لَمْ يُذِكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ
لَيُوحِيَنَّ إِلَى أَوْلِيَهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ
لَمُشْرِكُونَ ﴿٢٠﴾ أَوْ مَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَاهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ
مِنْهَا كَذَلِكَ نُزِّنُ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾ وَكَذَلِكَ
جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا
يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٢﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ
آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا
صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

١٣٢

وَقَدْ نَزَّلَ

119. எதன்பக்கம் நீங்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவர்களாகி விட்டீர்களோ அதைத் தவிர, எதை உங்களின் மீது அவன் தடுத்து (ஹராமாக்கி உள்ளானோ அதை அவன் உங்களுக்குத் திட்டமாக தெளிவு செய்திருக்க, எவற்றின் மீது (அறுக்கும் பொழுது) அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறப்பட்டதோ அவற்றிலிருந்து நீங்கள் புசிக்காதிருக்க உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? மேலும், நிச்சயமாக (மனிதர்களில்) பெரும்பாலோர் அறிவின்றியே தங்கள் மன இச்சைகளின்படியெல்லாம் (மக்களை) உறுதியாகவே வழி கெடுத்துவிடுகிறார்கள் (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் - அவனே வரம்பு மீறியவர்களை மிக்க அறிந்தவன்.

120. (விசுவாசிகளே!) நீங்கள் பாவத்தில் வெளிப்படையானதையும், அதில், இரகசியமானதையும் விட்டு விடுங்கள்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக பாவத்தைச் சம்பாதிக்கின்றனரே அத்தகையோர் - தாங்கள் சம்பாதித்தவற்றுக்கு (மறுமையில்) அவர்கள் கூலி கொடுக்கப்படுவார்கள்.

121. மேலும், (விசுவாசிகளே! அறுக்கும் பொழுது) எதன் மீது அல்லாஹ்வுடைய பெயர் கூறப்படவில்லையோ அதிலிருந்து நீங்கள் புசிக்காதீர்கள்; இன்னும் நிச்சயமாக அது பாவமாகும்; (இதில்) உங்களுடன் தர்க்கிக்குமாறு, நிச்சயமாக வைத்தான்கள் தங்களுடைய நண்பர்களைத் தூண்டுகின்றனர்; நீங்கள் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தும்விட்டால், நிச்சயமாக நீங்கள் (அவர்களைப் போல்) இணைவைப்பவர்கள் (ஆவீர்கள்).

122. மரணித்தவனாக இருந்த ஒருவன்; பின்னர் நாம் அவனை உயிர்ப்பித்து, அவனுக்கு பிரகாசத்தையும் நாம் ஆக்கினோம்; அதன் மூலம் மனிதர்களிடையே நடக்கின்ற அவன் (குபர் எனும்) இருள்களில் (சிக்கி) அதிலிருந்து வெளியேற முடியாதிருக்கிறவனைப் போன்றவனுக்குச் சமமானவனா? (ஒருபோதும் இல்லை) இவ்வாறே நிராகரிப்போருக்கு அவர்கள் செய்துவந்த (திய) செயல்கள் அலங்காரமாக்கப்பட்டு விட்டன.

123. இன்னும், இவ்வாறே ஒவ்வோர் ஊரிலும், அதில் (உள்ள) குற்றச் செயல்களைப் புரிந்து வருபவர்களில் தலைவர்களை அதில் அவர்கள் சூழ்ச்சி செய்வதற்காக நாம் ஆக்கியிருந்தோம்; மேலும், அவர்கள் தங்களுக்கே தவிர (மற்றெவருக்கும்) சதி செய்வதில்லை. (இதனை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வது மில்லை.

124. இன்னும், அவர்களிடம் ஏதாவதொரு வசனம் வந்தால், "அல்லாஹ்வினுடைய தூதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது போன்றதை நாங்கள் கொடுக்கப்படாத வரை, நாங்கள் (அதனை) விசுவாசங்கொள்ள மாட்டோம்" என்று கூறுகின்றனர்; அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதுத்துவத்தை எங்கு (எவருக்கு) ஆக்குவது என்பதை மிக்க அறிந்தவன்; குற்றம் செய்துகொண்டிருந்தோரை - அவர்கள் சதி செய்து கொண்டிருந்த காரணத்தால் - அல்லாஹ்விடமிருந்து சிறுமையும், கொடிய வேதனையும் வந்தடையும்.

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَانْتَبَا
يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٥﴾ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ
جَمِيعًا يَمْعَشَرُ الْجِنَّ قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ
أُولَئِكَ هُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٍ لَكُمْ خَالِدِينَ
فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾ وَكَذَلِكَ
نُورِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٢٩﴾
يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَقْصُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُزِيدُكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَذَا قَالُوا اشْهَدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَخَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٠﴾

125. ஆகவே அல்லாஹ் எவருக்கு நேர்வழிகாட்ட நாடுகிறானோ அவருடைய நெஞ்சை, இஸ்லாத்திற்காக (அதை ஏற்றுக் கொள்ள) அவன் விரிவாக்குகின்றான்; இன்னும் எவரை (அவருடைய) வழிகேட்டிலேயே விட்டுவிட அவன் நாடுகிறானோ அவருடைய நெஞ்சத்தை - அவர் வானத்தில் ஏறுபவரைப்போன்று நெருக்கடியானதாக, மிகக்கஷ்டமடைந்ததாக ஆக்கி விடுகிறான்; இவ்வாறே விசுவாசங் கொள்ளாதவர்கள் மீது வேதனையை அல்லாஹ் ஆக்குகிறான்.

126. மேலும்,(நபியே!) நேரானதாக இருக்க இதுவே உமதிரட்சகனின் வழியாகும்; (அத்தாட்சிகளை சிந்தித்து) நினைவு கூரும் கூட்டத்தார்க்கு (நம்முடைய) வசனங்களை நிச்சயமாக நாம் விவரித்திருக்கின்றோம்.

127. அவர்களுக்காக, அவர்கள் இரட்சகனிடத்தில் (சொர்க்கமாகிய) சாந்தி இல்லம் உண்டு; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றின் காரணமாக அவனே அவர்களுக்குப்பாதுகாவலன்.

128. மேலும், அவர்கள் யாவரையும் அவன் ஒன்று திரட்டும் (மறுமை) நாளில், (ஐன் கூட்டத்தாரிடம்,) "ஐன் கூட்டத்தாரே! நீங்கள் மனிதர்களிலிருந்து (அநேகரைக் கெடுத்து உங்கள் வழி நடப்போரை) நீங்கள் அதிகப்படுத்திக் கொண்டீர்கள். (அல்லவா?" என்று கேட்பான். அதற்கு) மனிதர்களில் உள்ள அவர்களின் நண்பர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களில் சிலர் (மாறு செய்த) சிலரைக் கொண்டு பயனடைந்திருக்கின்றனர்; எங்களுக்கு நீ ஏற்படுத்திய காலத்தை நாங்கள் அடைந்தும்விட்டோம்" என்று கூறுவார்கள்; (அதற்கு அல்லாஹ்), "நரகந்தான் உங்கள் தங்குமிடம்; அல்லாஹ் நாடினாலன்றி அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன்கூறுவான்; (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; நன்கறிகிறவன்.

129. இவ்வாறே அநியாயக்காரர்களில் சிலரை மற்றும் சிலருக்கு அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த(தீய)செயல்களின் காரணமாக நாம் சேர்த்து (நண்பர்களாக்கியும்)விடுவோம்.

130. "ஐன் இன, மனித இன வர்க்கத்தாரே! என்னுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு ஒதிக் காண்பித்து, உங்களுடைய இந்நாளின் சந்திப்பைப்பற்றியும் உங்களுக்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யும் தூதர்கள் உங்களிலிருந்தே உங்களுக்கு வரவில்லையா?" (என்று கேட்பான்.) அதற்கு(வர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! நாங்களே எங்களுக்கு எதிராக சாட்சி கூறுகிறோம்" என்று கூறுவார்கள்; உலக வாழ்க்கை அவர்களை மயக்கி (ஏமாற்றி) யும் விட்டது; நிச்சயமாக அவர்கள் நிராகரிப்பவர்களாக இருந்தார்கள் என தங்களுக்கு பாதகமாக அவர்கள் சாட்சியும் கூறுவர்.

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
 غَفْلُونَ ﴿١٣١﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ
 بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ
 إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا
 أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنْ مَا تُوْعَدُونَ
 لَأَتِيَنَّكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى
 مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ
 عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
 مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا
 هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِلشُّرَكَائِنَا فَمَا كَانَ
 لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصُلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ
 يَصُلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَلِكَ
 زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ
 شُرَكَاءُهُمْ لِيُرْدُّوهُمْ وَلَيْلَسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

131. (நபியே!) இவ்வாறு நபிமார்களை அனுப்புவது எவ்வூராரையும் அவர்கள் பராமுகமானவர்களாக இருக்கும் சமயத்தில், (அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்யாமல்) அநியாயமாக அவர்களை அழிப்பவனாக உமதிரட்சகன் இருக்கவில்லை என்பதால்தான்.

132. (நபியே! அவர்கள்) ஒவ்வொருவருக்கும், அவர்களின் செயல்களுக்குத் தக்க பதவிகளும் உண்டு; அவர்கள் செயல்களைப்பற்றி உம்முடைய இரட்சகன் பராமுகமானவனாகவும் இல்லை.

133. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகன், (படைப்புகளைவிட்டும்) தேவையற்றவன்; நிகரற்ற அருளுடையவன்; (மனிதர்களே!) அவன் நாடினால், உங்களை அவன் போக்கிவிடுவான். மேலும், வேறு சமூகத்தவர்களின் சந்ததியிலிருந்து உங்களை அவன் உற்பத்தி செய்தது போன்று தான் நாடியவரை (உங்களுடைய இடத்தில்) உங்களுக்குப்பிறகு அவன்பகரமாக்கி விடுவான்.

134. நிச்சயமாக நீங்கள் வாக்களிக்கப்படுவது (மறுமை நாளானது) உறுதியாக வந்தே தீரும்; நீங்கள் (அதைத் தடுத்து) அல்லாஹ்வை இயலாமையிலாக்கி (மிகைத்து)விடக் கூடியவர்களும் அல்லர்.

135. (நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக! என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் உங்கள் வழி வகையின்படி (உங்கள்) காரியங்களைச் செய்து கொண்டே இருங்கள்; நிச்சயமாக நானும் (என் வழி வகையின்படி என் காரியங்களைச்) செய்து கொண்டிருப்பேன்; இம்மையின் முடிவு எவருக்குச் சாதகமாயிருக்கின்றது என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்; நிச்சயமாக அநியாயக்காரர்கள் வெற்றி பெறமாட்டார்கள்.

136. மேலும், விளைச்சல், இன்னும் (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) கால் நடைகள் ஆகியவற்றில் அவன் உற்பத்தி செய்தவற்றிலிருந்து ஒரு பாகத்தை அல்லாஹ்வுக்கென ஆக்கிவிட்டுப்பிறகு அவர்கள் எண்ணப்படி இது, அல்லாஹ்விற்குரியது (என்றும், மற்றொரு பாகத்தை) இது எங்களுடைய இணையாளர்களுக்குரியது என்றும் கூறுகிறார்கள்; அவர்களின் இணையாளர்களுக்கு என இருந்த (பாகத்திலிருந்து) எதுவும் அல்லாஹ்வின் பால் சேருவதில்லை; அல்லாஹ்வுக்காக உரிய (பங்கானது) தங்களது இணையாளர்கள் பால் சேரும் என்ற அவர்கள் (வணக்க வழிபாடுகளை இவ்வாறு அல்லாஹ்விற்கும் அவனுடன் மற்றவர்களுக்கும் கூட்டாக்கிக் கூறிவந்த தீர்ப்பு கெட்டது.

137. (விளைச்சல்மற்றும் கால் நடைகளிலிருந்து, ஒரு பாகத்தை தங்களது இணையாளர்களான ஷைத்தான்களுக்கு ஆக்கிவிடுவதை அழகாகக் காட்டியது போன்ற) அவ்வாறே இணைவைப்போரில் அதிகமானவர்களுக்கு, அவர்களின் குழந்தைகளைக் கொன்றுவிடுவதை, அவர்களின் இணையாளர்கள் (எனான ஷைத்தான்கள், அவர்களை அழித்து விடுவதற்காகவும், அவர்களின் மார்க்கத்தை அவர்களுக்குக் குழப்பிவிடுவதற்காகவும் அழகாக்கி வைத்துள்ளனர்; இன்னும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் அவர்கள் இவ்வாறு செய்திருக்க மாட்டார்கள்; ஆகவே, (நபியே!) நீர் அவர்களையும், அவர்களுடைய பொய்க் கூற்றுக்களையும் விட்டுவிடுவீராக.

وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْتُ حُجْرًا لَيَطْعَمَهَا إِلَّا مَن
 نَّشَاءُ بَزَعِیْهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ
 لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ
 بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣﴾ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ
 خَالِصَةٌ لِّذُنُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ
 مِّمَّتَهُ فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمُ إِنَّهُ حَكِيمٌ
 عَلِيمٌ ﴿١٤﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا
 بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
 قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٥﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ
 جَنَّتٍ مَّعْرُوشٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
 مُخْتَلِفًا أَلْوَنًا وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ
 مُتَشَابِهٍ كُلُّوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَاتُّوَاقُوا يَوْمَ
 حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٦﴾ وَ
 مِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسَاتٌ كُلُّوا مِنْ ثَمَرِهِمْ وَلَهُ
 لَآتِي بَعْضُ مَا تَخْشَوْنَ الْبَغْيَ وَالْجَبْنَ وَالْجَبْنَ وَالْجَبْنَ
 لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٧﴾

138. மேலும், இது(நேர்ச்சைக்காக)தடுக்கப்பட்ட கால்நடைகளும், விவசாயமுமாகும்; நாங்கள் விரும்புகின்ற (புரோகிதர் முதலியவர்களைத் தவிர (மற்றெவரும்) அதனைப் புசிக்கக் கூடாது என்று (தங்கள் தவறான எண்ணப்படி) அவர்கள் கூறுகின்றனர்; இன்னும், (அவ்வாறே வேறு) சில கால் நடைகள் அவற்றின் முதுகுகள் (அவற்றின் மீது சவாரிசெய்தல், சுமை ஏற்றுதல்) தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; என்றும், இன்னும் சில கால்நடைகள் (அவற்றை அறுக்கும் பொழுது) அவற்றின் மீது அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறக் கூடாதென்றும் அவனின் மீது கற்பனையாகக் கூறுகின்றனர்; அவர்கள் கற்பனையாகக் கூறியதன் காரணமாக நிச்சயமாக (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அவர்களுக்குக் கூலி கொடுப்பான்.

139. இன்னும், அவர்கள் (வேறு சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டு) "இக் கால் நடைகளின் வயிறுகளிலிருப்பவை, எங்களுடைய ஆண்களுக்கு (மட்டும்) சொந்தமானவையாகும்; எங்களுடைய மனைவியரின் மீது (அவையோ) தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன; மேலும், அவை செத்துப் பிறந்து இருந்தால் அதில் அவர்கள் கூட்டுக்காரர் களாவர்; என்றும் கூறுகின்றனர்; ஆகவே, அவர்களுடைய (பொய்யான) வர்ணனைக்காக, (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அவர்களுக்குக் கூலி கொடுப்பான். நிச்சயமாக அவன் தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்.

140. அறிவின்றி மடமையினால் தங்கள் (பெண்) மக்களைக் கொலை செய்தார்களே அவர்களும், அல்லாஹ் தங்களுக்குப் புசிக்கக் கொடுத்திருந்த (நல்ல)வற்றை, (ஆகாதென) அல்லாஹ்வின் மீது கற்பனையாகக் கூறி விலக்கிக் கொண்டார்களே அவர்களும், நிச்சயமாக நஷ்டமடைந்து விட்டார்கள். (ஆகவே) திட்டமாக அவர்கள் வழி கெட்டு விட்டனர்; அவர்கள் நேர் வழி பெற்றவர்களாக இருக்கவுமில்லை.

141. மேலும், (திராட்சை போன்ற பந்தலின் மீது) படரவிடப்பட்ட தோட்டங்களையும், இன்னும் படரவிடப்படாதவைகளையும், இன்னும் பேரீத்த மரங்களையும், புசிக்க விதவிதமான (காய்கறி, தானியங்கள் போன்றவை உருவாகும்) விவசாயத்தையும், (அதன் தோற்றத்தில் ஒன்று போலும், (சுவையில்) ஒன்றுபோல் இல்லாததுமான (ஒலிவம்) ஜைத் தானையும், மாதுளையையும், அவனே படைத்திருக்கிறான்; ஆகவே அவை(பருவ காலத்தில்) பலன் தந்தால், அவற்றின் கனியிலிருந்து (தாராளமாகப்) புசியுங்கள்; அவற்றை அறுவடை செய்யும் நாளில் (ஏழைகளுக்கு, அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக) அதில் அதனுடைய பாகத்தையும் கொடுத்து விடுங்கள்; இன்னும், (வீண்) விரயம் செய்யாதீர்கள்; வீண் விரயம் செய்பவர்களை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேசிக்க மாட்டான்.

142. இன்னும், கால் நடைகளில் சிலவற்றை சுமை சுமப்பதற்காகவும், (மற்ற சிலவற்றை) உணவுக்காகவும் (அவனே படைத்திருக்கிறான்; ஆகவே) அல்லாஹ் உங்களுக்கு அளித்ததிலிருந்து நீங்கள் புசியுங்கள்; (இதில்) ஷைத்தானுடைய அடிச்சுவடுகளையும் பின்பற்றாதீர்கள்; நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்குப் பகிரங்கமான விரோதியாவான்.

ثَنِيَّةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ
قُلْ ءَ الذَّكْرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْاُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
أَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٦٣
وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ ءَ الذَّكْرَيْنِ
حَرَّمَ أَمِ الْاُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ
أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْتُكُمْ بِاللَّهِ بِهَذَا فَمَن أَظْلَمُ مِمَّن
افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٦٤ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوْحَىٰ إِلَيَّ
مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ
دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا
أَهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمِنَ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ
رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٦٥ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ
ذِي ظْفِيرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا
إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ
بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ٦٦

143. (நபியே! புசிக்கக் கூடிய ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் முதலியவற்றில்) எட்டு ஜோடிகளை (அல்லாஹ் படைத்துள்ளான். அவையாவன :) செம்மறியாட்டில் (ஆண், பெண்) இரண்டு. மற்றும் வெள்ளாட்டில் (ஆண், பெண்) இரண்டு. (ஆகவே இவற்றில்) இரு இன ஆண்களையா அல்லது இரு இனப்பெண்களையா; அல்லது இரு பெண்ணினங்களுடைய கர்ப்பங்கள் எதனை உள்ளடக்கிவைத்திருக்கின்றனவோ அவற்றையா (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் தடுத்திருக்கின்றான்? நீங்கள் உண்மை சொல்பவர்களாயின், அறிவுடன் (இதனை) நீங்கள் எனக்கு அறிவியுங்கள்" (என நீர் கேட்பீராக).

144. இன்னும், ஒட்டகையில் (ஆண், பெண்) இரண்டு, மற்றும் மாட்டில் (ஆண், பெண்) இரண்டு (ஆகிய இவற்றையும் அல்லாஹ்வாகிய அவன் தான் படைத்தான்). இரு இன ஆண்களையா; அல்லது இரு இனப்பெண்களையா; அல்லது இரு பெண்ணினங்களுடைய கர்ப்பங்கள் எதனை உள்ளடக்கிவைத்திருக்கின்றனவோ அவற்றையா (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் தடுத்திருக்கின்றான்?" என்று (நபியே! நீர் கேட்பீராக! இவ்வாறு தடுத்து) அல்லாஹ் உங்களுக்கு (கட்டளையிட்டதாகக் கூறுகின்றீர்களே, அவ்வாறு அவன்) கட்டளையிட்ட சமயம் நீங்களும் பிரசன்னமாகி இருந்தீர்களா?" (என்றும் நபியே! நீர் அவர்களைக் கேட்பீராக!) அறிவின்றி மனிதர்களை வழி கெடுப்பதற்காக அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்பவனைவிட மிகுந்த அநியாயக்காரன் யார்? நிச்சயமாக அல்லாஹ் (இத்தகைய) அநியாயக்காரச் சமூகத்தவருக்கு நேர் வழி காட்டமாட்டான்.

145. செத்தவையாக அல்லது ஓடும் இரத்தமாக, அல்லது பன்றியின் மாமிசமாக இருந்தாலல்லாது, உண்ணுபவருக்கு அதை உண்ணத் தடை செய்யப்பட்டதாக எனக்குவஹீ மூலம் அறிவிக்கப்பட்டவற்றில் நான் காணவில்லை; — காரணம் நிச்சயமாக அவை அசுத்தமானவையாகும் — அல்லது அதை அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக பெயர் கூறப்பட்ட பாவமானதையும் தவிர; (வேறு ஏதும் தடுக்கப்பட்டதாக எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டவற்றில் நான் காணவில்லை). ஆகவே, வரம்பை மீறாதவராகவும், பாவம் செய்யாதவராகவும், எவரேனும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு (புசித்து) விட்டால், அப்போது (அது அவர் மீது குற்றமல்ல. காரணம்) நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

146. (நபியே! விரல்கள் பிளந்த) நகத்தையுடைய அனைத்தையும் (புசிக்கக் கூடாது என்று) யூதர்களாக இருந்தவர்கள் மீது நாம் தடுத்திருந்தோம்; இன்னும் மாடு, ஆடு ஆகியவற்றில் இருந்து அவ்விரண்டின் கொழுப்புகளையும் அவர்கள் மீது தடுத்திருந்தோம் — அவை இரண்டின் முதுகுகள் சுமந்து கொண்டிருப்பதையும் அல்லது அவ்விரண்டின் (வயிற்றினுள்) சிறு குடல்கள் (மீது சுற்றப்பட்டு) சுமந்து கொண்டிருப்பதையும் அல்லது எலும்போடு கலந்திருப்பதையும் தவிர (மற்றவைகளை அவர்கள் உண்ணலாகாது) அது (ஏனெனில்) அவர்கள் (நமக்கு) மாறுசெய்ததன் காரணமாக அவர்களுக்கு நாம் கூலி கொடுத்து தண்டித்தோம்; இன்னும் நிச்சயமாக நாம் (அவற்றை அவர்களுக்கு தடுத்து விட்டதுபற்றிய விஷயத்தில்) உண்மையாளராவோம்.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ
بِأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢٩﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَاسَنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ
إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا خُرُوصٌ ﴿١٣٠﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ
فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٣١﴾ قُلْ هَلَمْ شَهِدَ آكُمْ
الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا
فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ ﴿١٣٢﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا
تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي
حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَُمْ وَصَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٣٣﴾

147. ஆகவே, (நபியே! இதற்குப் பின்னரும்) அவர்கள் உம்மைப் பொய்யாக்கினால் (அவர்களிடம்) "உங்களுடைய இரட்சகன் மிக்க விசாலமான அருளுடையவன் (தான்; எனினும்) குற்றம் செய்தவர்களான கூட்டத்தாரை விட்டு அவனது தண்டனை தடுக்கப்படவுமாட்டாது என்று கூறுவீராக!

148. "அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் நாங்களும், எங்களுடைய மூதாதையர்களும், (அல்லாஹ்வுக்கு எதனையும்) இணைவைத்திருக்க மாட்டோம்; (உண்ணக்கூடிய) யாதொன்றையும் (ஆகாதென்று) நாங்கள் விலக்கியிருக்கவுமாட்டோம்" என்று, இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போர் கூறுவார்கள்; இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் நம்முடைய வேதனையைச் சுவைக்கும் வரையில் இவ்வாறே (தூதர்களைப்) பொய்யாக்கிக்கொண்டிருந்தனர். (ஆகவே நீர் "உங்கள் கூற்றுக்கு) உங்களிடம் ஏதும் அறிவார்த்த (மான ஆதார)முண்டா? (அவ்வாறு இருந்தால்) அதனை நமக்கு வெளிப்படுத்திக்காட்டுங்கள்; (உங்களது அர்த்தமற்ற வீணான எண்ணத்தையல்லாது வேறு எதையும் நீங்கள் பின்பற்றவில்லை. இன்னும் நீங்கள் அனுமானம் கொள்கிறவர்களேயன்றி வேறில்லை - என்று கூறுவீராக!

149. (யாருக்கு அவன் நேர்வழிகாட்டி விட்டானோ, இன்னும் யாரை வழிதவறச் செய்து விட்டானோ அதுபற்றிய மறுக்க முடியாத) பூரணமான ஆதாரம் அல்லாஹ்விற்கே இருக்கிறது; ஆகவே, அவன் நாடியிருந்தால் உங்கள் யாவரையும் நிச்சயம் நேர் வழியில் செலுத்தியிருப்பான்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

150. (மேலும் அவர்களிடம், நீங்களாக உங்கள் மீது புசிக்க ஆகுமாக்கப் பட்டவற்றை தடுத்திக் கொண்டு, "நிச்சயமாக அல்லாஹ் தான் இதனைத் தடுத்திருக்கிறான் என்று சாட்சி கூறுகிறார்களே அத்தகைய உங்களது சாட்சியாளர்களை நீங்கள் கொண்டுவாருங்கள்", என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! அவர்களும் (அவ்வாறே பொய்) சாட்சி கூறுவார்களேயானால், (அதற்காக) நீரும் அவர்களுடன் (சேர்ந்து) சாட்சி கூறவேண்டாம்; மேலும், நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியவர்கள், இன்னும், மறுமையை விசுவாசங் கொள்ளாதவர்கள் ஆகியோரின் மனஇச்சைகளை, நீர் பின்பற்றவேண்டாம். அவர்களோ தங்கள் இரட்சகனுக்கு (வழிபாட்டில் மற்றவர்களை) சமமாக்குகின்றனர்.

151. (நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக! "வாருங்கள்! உங்கள் இரட்சகன் உங்களுக்கு விலக்கியிருப்பவற்றையும் ஏவியிருப்பவற்றையும்) நான் உங்களுக்கு ஓதிக்காண்பிக்கிறேன்; (அவையாவன:) அவனுக்கு எதையும் நீங்கள் இணையாக்காதீர்கள், இன்னும் (உங்கள்) பெற்றோருக்கு (அன்புடன்) உபகாரம் செய்யுங்கள்; (அவர்களோடு நன்றியுடன் நடந்து கொள்ளுங்கள்); வறுமைக்காக (அதைப்பயந்து) உங்கள் குழந்தைகளை நீங்கள் கொலை செய்தும்விடாதீர்கள்; உங்களுக்கும், அவர்களுக்கும் நாமே உணவளிக்கின்றோம்; மேலும், மானக்கேடான காரியங்களை - அதில் வெளிப்படையானவற்றையும், இரகசியமானவற்றையும் (செய்ய) நீங்கள் நெருங்காதீர்கள்; இன்னும் (கொலை செய்யக் கூடாதென்று) அல்லாஹ் தடுத்துள்ள எந்த ஆத்மாவையும் (நியாயமான) உரிமையின்றிக் கொலை செய்யாதீர்கள்; (மேற்கூறப்பட்ட உபதேசங்களடங்கிய) அவை நீங்கள் (அவனுடைய ஏவல், விலக்கல்பற்றிய கட்டளைகளை அறிந்து) விளங்கிக் கொள்வதற்காக அவற்றைக்கொண்டு அவன் உங்களுக்கு ஏவுகிறான்.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى
 يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكِفُّ
 نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
 وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَضَعُكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٦﴾
 وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
 فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَضَعُكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٧﴾
 ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا
 لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَالَمٍ يَلْقَاءُ رَبَّهُمْ يَوْمَئِذٍ ﴿١٥٨﴾
 وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا عَالَمَكُمْ
 تُرْحَمُونَ ﴿١٥٩﴾ أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ
 مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ ﴿١٦٠﴾ أَوْ تَقُولُوا
 لَوْ أَنَّا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ فَقَدْ
 جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ
 مِنْ كَذِّبِ بَايَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَاجِدِي الَّذِينَ
 يَصُدُّونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٦١﴾

152. "அநாதையின் பொருளை - அவர் பிராயமடையும் வரையில் நியாயமான முறையிலன்றி (அனுபவிக்க) நெருங்காதீர்கள்; அளவையும், நிறுவையையும் நீதமாக நிறைவு செய்யுங்கள்; எந்த ஒரு ஆத்மாவையும் அதன் சக்திக்குட்பட்டதைத்தவிர நாம் கஷ்டப்படுத்துவதில்லை; நீங்கள் பேசினால் (பாதிக்கப்படுவர் நெருங்கிய) உறவினராயினும் (சரியே) நீதத்தையே கூறுங்கள்; நீங்கள் அல்லாஹ்விடம் செய்த வாக்குறுதியையும் பூரணமாக நிறைவேற்றுவீர்கள்; (மேற்கூறப்பட்ட உபதேசங்களடங்கிய) அவை நீங்கள் நினைவு கூர்வதற்காக அவற்றைக்கொண்டு அவன் உங்களுக்கு ஏவுகிறான்.

153. இன்னும் "நிச்சயமாக இது நேரானதாக இருக்க என்னுடைய வழியாகும்; ஆகவே இதனையே நீங்கள் பின்பற்றுங்கள்; இன்னும், மற்ற வழிகளைப் பின்பற்றாதீர்கள். அவை, அவனுடைய வழியிலிருந்து உங்களைப் பிரித்துவிடும். (மேற்கூறப்பட்ட உபதேசங்களடங்கிய) அவை நீங்கள் பயபக்தியுடையவர்களாவதற்காக இவற்றை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் உங்களுக்கு ஏவுகிறான்" (என்று கூறுவீராக).

154. பின்னர், நன்மை செய்தோரின் மீது (நமது அருட்கொடையை) நிறைவு செய்வதற்காகவும், ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் தெளிவாகவும், நேர்வழியாகவும், அருளாகவும் மூஸாவுக்கு வேதத்தை நாம் கொடுத்தோம்; தங்கள் இரட்சகனின் சந்திப்பை அவர்கள் விசுவாசம் கொள்வதற்காக வேண்டி (இதனை நாம் இறக்கிவைத்தோம்).

155. (மனிதர்களே!) இதுவும் வேத நூலாகும்; இதனை நாம் இறக்கிவைத்துள்ளோம்; (இதன் நன்மைகள் பன்மடங்காக்கப்பட்டதாக) பரக்கத்துச் செய்யப்பட்டதாகும்; ஆகவே, இதனை நீங்கள் பின்பற்றுங்கள்; மேலும் நீங்கள், (அல்லாஹ்வினால்) அருள் செய்யப்படுவதற்காக (அவனுக்குப்) பயந்து (பாவத்திலிருந்து விலகிக்) கொள்ளுங்கள்.

156. (இணை வைப்போரே!) "இரு கூட்டத்தினர் (களாகிய யூத, கிறிஸ்தவர்கள்) மீது தான் நமக்கு முன்னர் வேதம் இறக்கப்பட்டது; ஆகவே, நாங்கள் அதனைப் படிக்கவும், படித்துக் கேட்கவும் முடியாமல் பராமுகமானவர்களாகி விட்டோம்" என்று நீங்கள் கூறாதிருப்பதற்காகவும்;

157. அல்லது, நிச்சயமாக நாங்கள் - எங்கள் மீது ஒரு வேதம் இறக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்களை விட மிக்க நேர்வழியில் நாங்கள் இருந்திருப்போம், என்று நீங்கள் கூறாதிருப்பதற்காகவும் இப்பொழுது உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து உங்களுக்குத் தெளிவான ஆதாரமும், நேர்வழியும், பெருங்கிருபையும் (கொண்டதுமான வேதம்) வந்து விட்டது; ஆகவே, எவர் அல்லாஹ்வுடைய (இத்தகைய) வசனங்களைப் பொய்யாக்கி, அவற்றிலிருந்து விலகிக் கொள்கிறாரோ அவரைவிட மிகுந்த அநியாயக்காரர் யார்? நம்முடைய வசனங்களிலிருந்து (இவ்வாறு) விலகிக் கொள்கின்றவர்களுக்கு, அவர்கள் விலகிக் கொண்டதன் காரணமாக - நாம், கொடிய வேதனையைக் கூலியாகக் கொடுப்போம்.

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
 بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا
 إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ
 أَنْتَظِرُوا إِنَّا مَتَّعِظُرُونَ ﴿١٥٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَفَّوْا دِينَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا
 لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا
 يَفْعَلُونَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ
 بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ إِنِّي
 هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ هَذَا قِيمًا مِثْلَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَ
 حَيَايَ وَمِمَّا يُبَى اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لِأَشْرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ
 وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ
 وَلَا تَتَكَبَّرْ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهِاءٌ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى
 رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿١٦٤﴾ وَهُوَ الَّذِي
 جَعَلَ لَكُمْ خَلْفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ
 فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٦﴾

158. மலக்குகள் அவர்களிடம் (நேரில்) வருவதையோ, அல்லது உம் இரட்சகன் வருவதையோ, அல்லது உம்முடைய இரட்சகனின் அத்தாட்சிகளில் சில வருவதையோ தவிர, (வேறெதனையும்) அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனரா? உம் இரட்சகனின் சில அத்தாட்சிகள் வரும் அந்நாளில் அதற்கு முன்னர் விசுவாசங்கொள்ளாதிருந்து, அல்லது (விசுவாசங்கொண்டிருந்தும்) அதன் ஈமானில் எந்த ஒரு நன்மையையும் சம்பாதிக்காதிருந்த எந்த ஆத்மாவிற்கும் அது (அந்நாளில்) கொள்ளும் விசுவாசம், யாதொரு பலனையும் அளிக்காது; ஆகவே, (அவர்களிடம்), "அப்பெரிய அத்தாட்சிகளை" நீங்கள் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நிச்சயமாக நாம் எதிர்பார்த்திருப்பவர்களாவோம்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

159. நிச்சயமாக தங்கள் மார்க்கத்தைப் (பலவாறாக)ப் பிரித்து, பல பிரிவினர்களாகி விட்டனரே அத்தகையோர்— அவர்களின் எக்காரியத்திலும் நீர் இல்லை; அவர்களுடைய விஷயமெல்லாம் அல்லாஹ்விடமே இருக்கின்றது; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை பின்னர் அவன் அவர்களுக்கு அறிவித்து விடுவான்.

160. எவர் ஒருவர் ஒரு நன்மையைச் செய்கிறாரோ அவருக்கு (நன்மைகளில்) அதைப் போன்றவை பத்து(பங்கு) உண்டு; எவர் ஒருவர் ஒரு தீமையைச் செய்கிறாரோ, அதைப் போன்றதைத் தவிர (அதிகமாக) அவருக்குக் கூலியாக கொடுக்கப்பட மாட்டாது; அவர்களோ அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

161. "நிச்சயமாக நான் என்னை என்னுடைய இரட்சகன் நேர் வழியில் செலுத்தி விட்டான்; (அது) மிக்க உறுதியான, நிலையான மார்க்கமாகும்; இன்னும் (அது) அசத்தியமான எல்லா வழிகளை விட்டு நீங்கி) சத்தியத்தின் பால் சார்ந்தவரான இப்ராஹீமுடைய மார்க்கமுமாகும்; அவர் இணைவைத்து வணங்குவோரில் இருந்ததுமில்லை" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

162. நிச்சயமாக என்னுடைய தொழுகையும், என்னுடைய அறுப்பு(குர்பானியும்), என் வாழ்வும், என் மரணமும் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரித்தானவையாகும், "என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

163. "அவனுக்கு யாதோர் இணையுமில்லை; (துணையுமில்லை) இதைக் கொண்டே நான் ஏவப்பட்டுள்ளேன்; இன்னும் (அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களில் (இந்த உம்மத்தில்) நான் முதன்மையானவன்" (என்றும் கூறுவீராக!).

164. "அல்லாஹ் அல்லாதவனையா (எனக்கு) இரட்சகனாக நான் தேடுவேன்? அவனோ ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் இரட்சகனுமாவான்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! பாவம் செய்யும் ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் தனக்குப் பாதகமாகவே அல்லாது (பாவத்தை) சம்பாதிப்பதில்லை; இன்னும் (பாவத்தைச்) சுமக்கக்கூடிய (ஓர் ஆத்மாவானது) மற்றொன்றின் (பாவச்) சுமையைச் சுமக்காது; (இறந்த) பின்னர் நீங்கள் யாவரும் உங்கள் இரட்சகனிடமே திரும்பிச் செல்ல வேண்டியுள்ளது. அப்போது நீங்கள் எதில் அபிப்பிராய பேதம் கொண்டிருந்தீர்களோ அது பற்றி அவன் உங்களுக்கு அறிவிப்பான்.

165. அவன்தான் (உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்களுக்கு) பிரதிநிதிகளாகப் பூமியில் உங்களை ஆக்கியுள்ளான்; அவன் உங்களுக்குக் கொடுத்துள்ளவற்றில் உங்களைச் சோதிப்பதற்காக உங்களில் சிலரை மற்ற சிலரை விடப் பதவிகளில் உயர்த்தியுமிருக்கின்றான்; (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் தண்டிப்பதில் மிகத் தீவிரமானவன்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க பிழைபொறுப்பவன்; பேரன்புடையவன்.

وَرَكْعَةً الْاَعْرَافُ وَكَذَلِكَ نَبَاِ الْاَنْبِيَاءِ وَارْتَعِبْ غَيْرَ كُفْرًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْمَصِّ ۝ كَتَبَ اَنْزَلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ

مِّنْهُ لِتَنْذِرِ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۝ اتَّبِعُوا مَا اُنْزِلَ

اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِيَاءَ قَلِيْلًا مَّا

تَذْكُرُوْنَ ۝ وَكَم مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا فَاَجَاءَهَا اُسْنًا بَيَاتًا

اَوْ هُمْ قَائِلُوْنَ ۝ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ اِذْ جَاءَهُمْ اَسْنًا اِلَّا اَنْ

قَالُوْا اِنَّا كُنَّا ظَالِمِيْنَ ۝ فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ

وَلَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ فَلَنَقْصُصَ عَلَيْهِمْ بَعْلِهِمْ وَمَا كُنَّا

غَآئِبِيْنَ ۝ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ۝ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَاُولٰٓئِكَ

الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوْا بِاَيَاتِنَا يَظْلِمُوْنَ ۝ وَلَقَدْ

مَكَّنَّاكُمْ فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعٰیشٍ ۝ قَلِيْلًا مَّا

تَشْكُرُوْنَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ

اَسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلٰسَ ۝ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّٰجِدِيْنَ ۝

அத்தியாயம் : 7
அல் அஃராஃப் _ சிகரங்கள்
வசனங்கள் : 206 மக்கீ ருக்ஃகள் : 24

**அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).**

1. அலிஃப் லாம் மீம் ஸாத்
2. நபியே! இது உம்மீது இறக்கப்பட்டுள்ள வேதமாகும்; இவ்வேதத்தை மக்களுக்கு எத்திவைப்பதனால் உம்முடைய நெஞ்சத்தில் யாதொரு கலக்கமும் இருக்கவேண்டாம். இதனைக் கொண்டு நீர் (மனிதர்களுக்கு) அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும், விசுவாசங் கொண்டோருக்கு ஒரு நல்லுபதேசமாகவும் (இவ்வேதம் இறக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது)
3. (மனிதர்களே!) உங்களுக்காக உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து இறக்கிவைக்கப்பட்ட (இவ்வேதத்)தைப் பின்பற்றுங்கள்; அவனையன்றி (மற்றவரையும்) உங்களுக்குப் பாதுகாவலர் (களாக ஆக்கி, அவர்) களை நீங்கள் பின்பற்றாதீர்கள்; (எனினும், இதனைக் கொண்டு) நீங்கள் மிகக் குறைவாகவே நல்லுணர்ச்சி பெறுகிறீர்கள்.
4. இன்னும், (அல்லாஹ்வின் தூதர்களைப் பொய்யாக்கியும் அவர்களுக்கு மாற்றமாகவும் நடந்துவந்தவர்கள் வசித்திருந்த) எத்தனையோ ஊர்களை அவற்றை நாம் அழித்திருக்கின்றோம். இரவோடு இரவாக, அல்லது அவர்கள் (களைப்பாறுவதற்காக) பகலில் தூங்கிக் கொண்டிருக்க நம்முடைய வேதனை அவற்றை வந்தடைந்தது.
5. நம்முடைய வேதனை அவர்களுக்கு வந்தடைந்தபோது "நிச்சயமாக நாம் அநியாயக்காரர்களாகி விட்டோம்" என்று அவர்கள் கூறியதைத் தவிர வேறு எதுவும் அவர்களுடைய கூப்பாடாக இருக்கவில்லை.
6. ஆகவே, எவர்கள் பால் தூதர்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டார்களோ அவர்களையும் நிச்சயமாக நாம் கேட்டு விசாரிப்போம்; மேலும், (நம்முடைய) தூதர்களையும் நிச்சயமாக நாம் கேட்டு விசாரிப்போம்.
7. (அவர்களின் செயலைப்பற்றி நாம்) நன்கறிந்துள்ளவாறு (விசாரணைக்காலத்தில்) நிச்சயமாக நாம் அவர்களுக்குக் கூறிக்காண்பிப்போம்; இன்னும் (அவர்களின் சகல நிலைகளை விட்டும்) மறைந்திருப்பவர்களாக நாம் இருக்கவில்லை.
8. மேலும், (ஒவ்வொருவரின் நன்மை தீமைகளையும்) அந்நாளில் (கூடுதல் குறைவின்றி) எடைபோடுவது உண்மையாகும்; அப்போது எவர்களுடைய (நன்மையின்) எடைகள் கனத்தனவோ அவர்கள்தாம் நிச்சயமாக வெற்றியாளர்கள்.
9. இன்னும், எவர்களுடைய (நன்மையின்) எடைகள் (கனம் குறைந்து) இலேசாக இருக்கின்றனவோ அத்தகையோர், நம்முடைய வசனங்களை பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக அவர்கள் தங்களுக்குத் தாமே நஷ்டமிழைத்துக் கொண்டவர்கள் ஆவர்.
10. (மனிதர்களே!) மேலும், நிச்சயமாக நாம் உங்களை பூமியில் (அனைத்து அதிகாரங்களுடன்) வசிக்கச் செய்தோம். அதில் உங்களுக்கு வாழ்க்கை (வசதி)க்குரிய (அனைத்து) சாதனங்களையும் நாம் ஆக்கித்தந்தோம். (இவ்வாறிருந்தும்) நீங்கள் மிகக் குறைவாகவே நன்றி செலுத்துகிறீர்கள்.
11. இன்னும், திட்டமாக நாம் உங்களைப் படைத்தோம்; பின்பு உங்களுக்கு உருவமைத்தோம்; அதன் பின்னர், "ஆதமுக்குச் சிரம் பணியுங்கள் என மலக்குகளுக்கு நாம் கூறினோம்; அப்பொழுது இப்லீஸைத் தவிர (மற்ற யாவரும்) அவருக்கு சிரம் பணிந்தார்கள்; சிரம் பணிந்தவர்களில் அவன் இருக்கவில்லை.

قَالَ مَا مَنَّكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي
 مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ١٣ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ
 أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ ١٤ قَالَ أَنْظِرْنِي
 إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ١٥ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ١٦ قَالَ فَمَا غَوَيْتَنِي
 لَا قَعْدَنَ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ١٧ ثُمَّ لَا تَبْهَتُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
 وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
 شَاكِرِينَ ١٨ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَنْ تَبْعَكَ مِنْهُمْ
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ١٩ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ
 الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
 مِنَ الظَّالِمِينَ ٢٠ فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
 عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِحِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ
 إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ٢١ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي
 لَكُمَا لَهِنَ النَّصِيحِينَ ٢٢ فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لُهُمَا
 سَوَاتِمُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ وُرْقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا الْمَلَكُ
 أَنهَمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ٢٣

12. (ஆகவே, அல்லாஹ் இப்லீஸிடம்) "நான் உனக்குக் கட்டளையிட்ட சமயத்தில், நீ சிரம் பணிவதிலிருந்து உன்னைத் தடுத்தது எது?" என்று கேட்டான்; அதற்கு "நான் அவரைவிட மேலானவன் (ஏனென்றால்) நீ என்னை நெருப்பால் படைத்தாய்; அவரையோ களிமண்ணால் படைத்தாய்" என்று (இறுமாப்புடன் இப்லீஸாகிய) அவன் கூறினான்.

13. "இதிலிருந்து நீ இறங்கிவிடு; நீ இதில் பெருமை கொள்வதற்கு உனக்குத் தகுதியில்லை; ஆதலால், நீ வெளியேறிவிடு; (உன் பெருமையின் காரணமாக) நிச்சயமாக நீ சிறுமைப்பட்டோரில் இருக்கின்றாய்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

14. (அதற்கு இப்லீஸாகிய) அவன், "(இறந்தோர் மண்ணைகளிலிருந்து) எழுப்பப்படும் நான் வரையில் நீ எனக்கு அவகாசம் அளிப்பாயாக" என்று கேட்டான்.

15. "நிச்சயமாக நீ (அவ்வாறே) அவகாசமளிக்கப்பட்டோரில் (ஒருவனாக) இருக்கின்றாய்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

16. "நீ என்னை வழிகெட்டவனாக ஆக்கியதன் காரணத்தால் (ஆதமுடைய சந்ததிகள்) உன்னுடைய நேரான வழியில் (செல்லாது தடை செய்ய வழி மறித்து அதில்) அவர்களுக்காக திட்டமாக உட்கார்ந்து கொள்வேன்" என்றும் (இப்லீஸாகிய) அவன் கூறினான்.

17. "பின்னர், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு முன்னும், அவர்களுக்குப் பின்னும், அவர்களின் வலப் புறங்களிலும், அவர்களின் இடப் புறங்களிலும் அவர்களிடம் நான் வந்து (அவர்களை வழி கெடுத்துக்) கொண்டேயிருப்பேன்; மேலும், அவர்களில் பெரும் பாலோரை (உனக்கு) நன்றி செலுத்துவோர்களாக நீ காணமாட்டாய்" என்றும் கூறினான்.

18. இகழப்பட்டவனாகவும், விரட்டப்பட்டவனாகவும் நீ இதிலிருந்து வெளியேறி விடு; நிச்சயமாக (உன்னையும்,) அவர்களில் உன்னைப் பின்பற்றியவர்களையும் (சேர்த்து) உங்கள் அனைவரிலிருந்தும் நிச்சயமாக நரகத்தை நான் நிரப்புவேன்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

19. மேலும், "ஆதமே! நீரும், உம்முடைய மனைவியும் (இச்)சுவர்க்கத்தில் வசித்திருங்கள்; பின்னர், நீங்கள் இருவரும் நீங்கள் நாடிய இடத்திலெல்லாம் (சென்று நாடியவாறு) புசியுங்கள்; இன்னும் இம்மரத்திற்கு (அருகில்) நீங்களிருவரும் நெருங்காதீர்கள்; (அவ்வாறு சென்றால்) நீங்களிருவரும் அநியாயக்காரர்களில் ஆகிவிடுவீர்கள்" என்றும் அல்லாஹ் கூறினான்.

20. பின்னர், அவ்விருவருக்கும் மறைக்கப்பட்டிருந்த அவ்விருவருடைய வெட்கத்தலங்களை அவ்விருவருக்கும் வெளியிட்டுத் துவதற்காக, ஷைத்தான் (அவர்களிடம் இரகசியமாகப் பேசி தவறான எண்ணத்தை ஊசாட்டத்தை அவ்விருவருக்கும் உண்டாக்கினான். மேலும், "(அதன் கனியைப் புசித்தால்) நீங்கள் இருவரும் மலக்குகளாகிவிடுவீர்கள்; அல்லது நிரந்தரமாக இருப்பவர்களில் நீங்கள் இருவரும் ஆகிவிடுவீர்கள் என்பதற்காகவே தவிர (வேறெதற்காகவும்) உங்கள் இரட்சகன் அம்மரத்தைவிட்டும் உங்களிருவரையும் தடுக்கவில்லை" என்று கூறினான்.

21. "நிச்சயமாக நான் உங்களிருவருக்கும் உபதேசம் செய்பவர்களில் (ஒருவனாக) இருக்கின்றேன்" என்று அவ்விருவரிடம் (இப்லீஸாகிய அவன்) சத்தியமும் செய்தான்.

22. (பின்னர்) அவ்விருவரை ஏமாற்றி (படிப்படியாக தங்கள் நிலையிலிருந்து) கீழே இறங்கச்செய்தான்; எனவே அவ்விருவரும், அம்மரத்தை (அதன் கனியை)ச் சுவைக்கவே, அவ்விருவரின் வெட்கத்தலங்களும் அவ்விருவருக்கும் வெளியாகித் தெரியலாயிற்று; அச்சுவனத்தின் இலைகளைக் கொண்டு அவ்விருவரும் தங்களை மூடிக்கொள்ளவும் ஆரம்பித்தனர். மேலும் (அதுசமயம்) அவ்விருவரின் இரட்சகன் அவ்விருவரையும் அழைத்து, "இம்மரத்தைவிட்டும் உங்களிருவரையும் நான் தடுக்கவில்லையா? நிச்சயமாக ஷைத்தான் உங்களிருவருக்கும் பகிரங்கமான பகைவன் என்றும் நான் உங்களுக்குக் கூறவில்லையா?" என்று அவ்விருவரையும் கேட்டான்.

قَالَارَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
 تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ يَبْنِي أَدَمُ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
 يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ
 آيَةِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ يَذْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ يَبْنِي أَدَمُ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
 كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِمَا
 إِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ
 أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا
 عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
 اتَّقُوا اللَّهَ عَلَىٰ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ
 وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ
 لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٣٩﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ وَ
 فَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۚ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
 أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٤٠﴾

23. (அதற்கு) "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுக்கு நாங்களே அநீதமிழைத்துக் கொண்டோம்; நீ எங்களை மன்னித்து எங்களுக்கு அருள் புரியாவிடில் நிச்சயமாக நாங்கள் நஷ்டமடைந்தவர்களில் ஆகிவிடுவோம்" என்று அவ்விருவரும் (பிரார்த்தித்துக்) கூறினர்.

24. (அதற்கு அல்லாஹ், இதிலிருந்து) நீங்கள் இறங்கிவிடுங்கள்; உங்களில் சிலர் (மற்ற) சிலருக்கு பகைவர்களாவீர்கள்; பூமியில் உங்களுக்குத் தங்குமிடமும் உண்டு; (அதில்) ஒரு காலம் வரை சுகம் அனுபவித்தலும் உண்டு" என்று கூறினான்.

25. "அதிலேயே நீங்கள் வாழ்வீர்கள்; அதிலேயே நீங்கள் இறப்பீர்கள்; (பின்னர் ஒரு நாளில்) அதிலிருந்தே நீங்கள் (மீண்டும் உயிர் கொடுத்து) வெளியாக்கப் படுவீர்கள்" என்று கூறினான்.

26. ஆதமுடைய மக்களே! உங்களுடைய மானத்தை மறைக்கக் கூடிய ஆடையையும் அலங்காரத்தையும் திட்டமாக நாம் உங்களுக்கு இறக்கிவைத்திருக்கின்றோம்; இன்னும் (பாவங்களை மறைத்துவிடக் கூடிய, பரிசுத்தத்தன்மையான) பயபக்தி எனும் ஆடை அதுதான் மிக்க மேலானது; அது அல்லாஹ்வுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும். (இதனைக் கொண்டு) அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறலாம்.

27. ஆதமுடைய மக்களே! ஷைத்தான் உங்கள் பெற்றோர் இருவரையும், அவ்விருவரின் மானத்தை அவ்விருவருக்கும் காண்பிப்பதற்காகவேண்டி அவ்விருவரின் ஆடையை அவ்விருவரை விட்டும் அவன் களைந்து (அவர்கள் இன்பமுடன் வசித்து வந்த) சுவனத்திலிருந்து வெளியேற்றி (சோதனைக்குள்ளாக்கி)யது போன்று உங்களையும் அவன் சோதனைக்குள்ளாக்கி விட வேண்டாம்; நிச்சயமாக அவனும், அவனுடைய இனத்தாரும் நீங்கள் அவர்களைக் காண முடியாதவாறு (மறைவாக இருந்து கொண்டு) உங்களை (வழிகெடுக்க சமயம்) பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; நிச்சயமாக விக்வாசங் கொள்ளாதவர்களுக்கு அந்த ஷைத்தான்களை நாம் நண்பர்களாக்கி யிருக்கின்றோம்.

28. மேலும், (விசுவாசங்கொள்ளாத) அவர்கள், யாதொரு மானக்கேடான காரியத்தைச் செய்து விட்டால் அவர்கள், "எங்கள் மூதாதையர்களை இதன் மீதே நாங்கள் கண்டோம்; அல்லாஹ்வும் இதைக்கொண்டே எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கின்றான்" என்று கூறுகின்றனர்; (அதற்கு நபியே! அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக அல்லாஹ், மானக்கேடான காரியங்களைக்கொண்டு (அவற்றைச் செய்யுமாறு) அவன்கட்டளையிடமாட்டான்; அல்லாஹ்வின் மீது நீங்கள் அறியாதவற்றைப் பொய்யாகக் கூறுகிறீர்களா? என்று நீர் கூறுவீராக!

29. "என் இரட்சகன் நீதத்தையே கட்டளையிட்டிருக்கின்றான்; ஒவ்வொரு தொழும் இடத்திலும் (தொழுகையின் போது) நீங்கள் உங்கள் முகங்களை (அவனளவிலேயே) நிலைப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் அவனுக்கே வணக்கத்தைக் கலப்பற்றதாக ஆக்கியவர்களாக அவனையே அழையுங்கள்; அவன் (இல்லாணமையிலிருந்து) உங்களை (ப்படைக்கத் துவக்கிய பிரகாரமே, நீங்கள் இறந்த பின்னரும், அவனால் உயிர்ப்பிக்கப் பெற்று அவனிடமே) நீங்கள் மீள்வீர்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

30. (உங்களில்) ஒரு கூட்டத்தாரை அவன் நேரான வழியில் செலுத்தினான்; மற்றொரு கூட்டத்தாருக்கோ வழிகேடு அவர்கள் மீது உறுதியாகி விட்டது; (காரணம்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வையன்றி, ஷைத்தான்களையே (நீங்கள்) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டார்கள்; மேலும், தாங்கள் நிச்சயமாக நேர் வழி பெற்றவர்கள் என எண்ணுகிறார்கள்.

يَبْنِيْ اَدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا
تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ۝٣١ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِي
اُخْرِجَ لِعِبَادَةٍ وَالطَّيِّبَتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي
الحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذٰلِكَ نَفِصِلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُوْنَ ۝٣٢ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَ
الْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ اَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطٰنًا
وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝٣٣ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ فَاِذَا جَآءَ
اَجْلُهُمْ لَا يَسْتَاخِرُوْنَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۝٣٤ يَبْنِيْ اَدَمَ اِمًا
يَا تَبَيَّنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقْضُوْنَ عَلَيْكُمْ اَيَّتِي تَقْنٰى وَاصْلَحَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝٣٥ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
وَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝٣٦ فَمَنْ
اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا وَّكَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖٓ اُولٰٓئِكَ
يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِنَ الْكِتٰبِ حَتّٰى اِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا
يَتَّقُوْنَهُمْ قَالُوْا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ۝٣٧

31. ஆதமுடைய மக்களே! ஒவ்வொரு மஸ்ஜிதிலும் (ஆடைகளினால்) உங்களுடைய அலங்காரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; மேலும், (அல்லாஹ் உங்களுக்கு அனுமதித்தவற்றை) நீங்கள் (தாராளமாக) உண்ணுங்கள்; மேலும், பருகுங்கள். (ஆனால்) வீண் விரயமும் செய்யாதீர்கள்; ஏனென்றால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் வீண் விரயம் செய்வோரை நேரிக்கமாட்டான்.

32. (நபியே!) "அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்காக வெளிப்படுத்தியிருக்கும் (சகலவித) அலங்காரத்தையும், உணவு வகைகளில் நல்லவற்றையும் (ஆகாதவையென்று) தடுத்தவர் யார்?" என்று கேட்பீராக! "அது இவ்வுலக வாழ்வில் விசுவாசங் கொண்டவர்களுக்கு (உரியதாகும். எனினும்,) மறுமை நாளில் (மற்றவர்களுக்கன்றி அவர்களுக்கு மட்டுமே) பிரத்தியேகமானதாகும் என்று கூறுவீராக! அறியக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு (நம்முடைய) வசனங்களை இவ்வாறு விவரிக்கின்றோம்.

33. என்னுடைய இரட்சகன் (ஆகாதென்று) தடுத்திருப்பதெல்லாம் மானக்கேடான செயல்களை—அவற்றில் வெளிப்படையானதையும், மறைமுகமானதையும், (இதர) பாவத்தையும், உரிமையின்றி வரம்பு மீறுதலையும், அல்லாஹ்விற்கு நீங்கள் இணைவைப்பதையும்—அதற்கு எந்தவித ஆதாரத்தையும் அவன் இறக்கிவைக்காதிருக்க, இன்னும் நீங்கள் அறியாதவற்றை அல்லாஹ்வின் மீது (பொய்யாகக்) கூறுவதையும்—தான்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

34. ஒவ்வொரு சமுதாயத்தாருக்கும் ஒரு தவணையுண்டு; ஆகவே, அவர்களுடைய தவணை வந்துவிட்டால் ஒரு கணப் பொழுது பிந்தவு மாட்டார்கள்; முந்தவு மாட்டார்கள்.

35. ஆதமுடைய மக்களே! உங்களிலிருந்தே நிச்சயமாக உங்களிடம் (என்னுடைய) தூதர்கள் வந்து, என்னுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு விவரித்துக்காண்பிக்கும் போது, எவர்கள் (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்து, (தங்களைச்) சீர்திருத்திக்கொண்டார்களோ, அவர்களுக்கு எத்தகைய பயமுமில்லை; அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

36. இன்னும் நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கி, அவற்றை (ஏற்பதை) விட்டும் கர்வமும் கொண்டார்களே அத்தகையோர்—அவர்கள் நரகவாசிகளாவர்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

37. அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்து கூறுகின்றவரைவிட, அல்லது அவனுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகின்றவரைவிட மிக அநியாயக்காரர் யார்? அத்தகையோர்—அவர்களுக்கு எழுதப்பட்ட (உணவு, செல்வம் முதலிய)வைகளிலிருந்து அவர்களின் பாத்தியதை அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்; முடிவாக நம் தூதர் (களான மலக்கு)கள் அவர்களிடம் வந்து அவர்களுடைய உயிர்களை கைப்பற்றும் சமயத்தில் "அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் அழைத்துக் கொண்டிருந்தீர்களே அவர்கள் எங்கே?" என்று கேட்பார்கள். அ(தற்க)வர்கள், (அவர்கள் யாவும்) எங்களை விட்டு(ஒடி) மறைந்துவிட்டனர்" என்று கூறி, நிச்சயமாகவே தாங்கள் (சத்தியத்தை) நிராகரிப்பவர்களாக இருந்தனர், என தங்களுக்கு விரோதமாகவே அவர்கள் சாட்சியம் கூறுவார்கள்.

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
 فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا فِيهَا
 جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَأَمْرُهُمْ
 عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٨﴾
 وَقَالَتْ أُولَهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
 فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَفْتَحْ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا
 يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ
 نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقَهُمْ غَوَاشٍ
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا
 لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
 وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

= ١٥٦

الثالثة

38. (அதற்கு அல்லாஹ் அவர்களிடம்)"ஜின்களிலும், மனிதர்களிலும் உங்களுக்கு முன்னர் சென்றுவிட்ட கூட்டத்தினர்களுடன் நீங்களும் சேர்ந்து நரக நெருப்பில் நுழையுங்கள்" என்று கூறுவான்; அவர்களில் ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினரும் (நரகத்திற்குள்) நுழையும் பொழுதெல்லாம் (தனக்கு முன் அங்கு வந்துள்ள) தங்கள் (இனத்தாரின் முன்சென்ற) சகக்கூட்டத்தினரை சபிப்பார்கள்; முடிவாக அவர்கள் யாவரும் நரகத்தையடைந்த பொழுது (அவர்களில்) பிந்தியவர்கள் (பின்பற்றியவர்கள், பின்பற்றப்பட்ட தலைவர்களான) முந்தியவர்களைப் பற்றி "எங்கள் இரட்சகனே! இவர்கள்தாம் எங்களை வழிகெடுத்தவர்கள்; ஆகவே, அவர்களுக்கு (எங்களைவிட) நரகத்தில் இரட்டிப்பான வேதனையைக் கொடுப்பாயாக!" என்று கூறுவார்கள்; அதற்கு அவன், "உங்களில் ஒவ்வொருவருக்குமே இரட்டிப்பு (வேதனை) உண்டு; எனினும், (இதன் காரணத்தை) நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள்" என்று கூறுவான்.

39. அவர்களில் முந்தியவர்கள் அவர்களில் பிந்தியவர்களிடம், "எங்களைவிட உங்களுக்கு யாதொரு மேன்மையும் கிடையாது; ஆதலால் நீங்கள் சம்பாதித்துக் கொண்ட (தீ) வினையின் காரணமாக (நீங்களும் இரட்டிப்பு) வேதனையைச் சுவையுங்கள்" என்று கூறுவார்கள்.

40. நிச்சயமாக நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்ப்பித்து, அவற்றை (ஏற்பதை) விட்டும் பெருமையும் கொண்டார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு, (அல்லாஹ்வின் அருளுக்குரிய) வானத்தின் (அருள்) வாயில்கள் திறக்கப்பட மாட்டாது; மேலும் ஊசியின் துவாரத்தில் ஒட்டகம் நுழையும் வரையில் அவர்கள் சுவனத்தில் நுழையமாட்டார்கள்; மேலும் குற்றவாளிகளுக்கு இவ்வாறே நாம் கூலி கொடுப்போம்.

41. அவர்களுக்கு நரகத்திலிருந்து (நெருப்பு) விரிப்புகளும், அவர்களுக்கு மேலிருந்து (போர்த்திக் கொள்ள நெருப்பு) போர்வைகளும் உண்டு; இன்னும் இவ்வாறே அநியாயக்காரர்களுக்கு நாம் கூலி கொடுப்போம்.

42. இன்னும், விசுவாசங்கொண்டு, நற்காரியங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் - எந்த ஓர் ஆத்மாவையும் அதன் சக்திக்குத் தக்கவாரல்லாது நாம் சிரமப்படுத்தமாட்டோம் - அவர்கள் தான் சுவனவாசிகள்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (ததங்கி) இருப்பவர்கள்.

43. மேலும், அவர்களுடைய நெஞ்சங்களிலிருந்த குரோதத்தை நாம் நீக்கி விடுவோம்; அவர்களுக்குக் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; இன்னும் அவர்கள், "இந்தச் சுவனபதியை அடைவதற்குரிய நேரான வழியில் எங்களைச் செலுத்திய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும் உரியதாகும். அல்லாஹ் எங்களை நேர் வழியில் செலுத்தியிருக்காவிடில், நிச்சயமாக நாங்கள் நேர் வழியை அடைந்தவர்களாக ஆகி இருக்கவேமாட்டோம்; எங்கள் இரட்சகனின் தூதர்கள் (சந்தேகமின்றி) சத்திய மார்க்கத்தை யே நிச்சயமாக (எங்களுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள்" என்று கூறுவார்கள். அந்த சொர்க்கம், நீங்கள் பூமியில்) செய்து கொண்டிருந்த (நன்மையான)வற்றின் (மூலம் அல்லாஹ்வின் அருளைப்பெற்று அதன்) காரணமாகவே அதனை நீங்கள் வாரிசாக்கப் பட்டுள்ளீர்கள் என்று (சப்தமிட்டு) அழைக்கப்படுவார்கள்.

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ
مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفِرُونَ ﴿١٧﴾
وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ
وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿١٨﴾
وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا
يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَعَلَكُمْ وَمَا كُنْتُمْ
تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٠﴾ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٢١﴾ وَنَادَىٰ
أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٢﴾ الَّذِينَ
اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا قَالِیَوْمَ
نَسُفُهُمْ كَمَا سَأَلُوا الْيَوْمَیَوْمَ هَذَا أَوْ مَا كَانُوا بِالْآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٣﴾

وقف لا اله الا الله

الحمد لله

44. இன்னும், (அந்நாளில்) சுவர்க்கவாசிகள் நரகவாசிகளை அழைத்து "எங்கள் இரட்சகன் எங்களுக்கு வாக்களித்திருந்ததை நாங்கள் உண்மையாக பெற்றுக்கொண்டோம்; நீங்களும், உங்கள் இரட்சகன் உங்களுக்கு வாக்களித்திருந்ததை உண்மையாகவே பெற்றுக் கொண்டீர்களா?" என்று (சப்தமிட்டுக்கேட்பார்கள். அதற்கு)வர்கள், "ஆம்!(பெற்றுக்கொண்டோம்)" என்று கூறுவார்கள்; அது சமயம், அவர்களுக்கு மத்தியில் அறிவிப்பாளர் ஒருவர் நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய சாபம் (வரம்பு மீறிய) அநியாயக்காரர்கள் மீது உண்டாவதாக! என அறிவிப்பார்.

45 அத்தகையோர் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பாதையைவிட்டு (மனிதர்களைத்) தடுத்துக்கொண்டும், இன்னும் (அவ்வழிக்கு யாரும் செல்லாதிருக்க)அதனைக் கோணலாக்கவும் தேடினார்கள்; அன்றியும் அவர்கள் மறுமையை நிராகரிப்பவர்கள்.

46. (நரக வாசிகளும் சுவன வாசிகளும் ஆகிய) அவ்விருவருக்குமிடையில் ஒரு திரை(தடுப்புச் சுவர்)இருக்கும்;(அதன்)சிகரங்களில் சிலமனிதர்கள் இருப்பார்கள்; (நரகவாசி, சுவர்க்கவாசியாகிய) ஒவ்வொருவரையும் அவர்களின் அடையாளத்தைக் கொண்டே அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்; மேலும், அவர்கள், சுவர்க்கவாசிகளை அழைத்து, "அல்லாஹ்வின் சாந்தி உங்கள் மீது உண்டாவதாக!" என்று சப்தமிட்டுக் கூறுவார்கள். (சிகரங்களில் இருக்கும்) இவர்கள் (இதுவரையிலும்) அதில்(சுவனத்தில்) நுழையவில்லை; அவர்களோ (அதில்) நுழைவதைக்கூசித்து) ஆவல்கொண்டிருப்பார்கள்.

47. இன்னும், இவர்களின் பார்வைகள் நரகவாசிகளின் பக்கம் திருப்பப் பட்டால், (அவர்கள் படும் வேதனையைக் கண்டு திடுக்கிட்டு) "எங்கள் இரட்சகனே! அந்த அநியாயக்கார சமூகத்தாருடன் (நரகத்தில்) எங்களையும் நீ ஆக்கிவிடா திருப்பாயாக!" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறுவார்கள்.

48.சிகரங்களில் இருப்பவர்கள், சிலமனிதர்களை அவர்களின் அடையாளத் தைக்கொண்டு அவர்களை அறிந்துகொண்டு, அழைத்து "உங்களின் கூட்டமும், இன்னும் நீங்கள் பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தீர்களே அதுவும், உங்களை விட்டும் எதையும் தேவையற்று வைக்க (பலனளிக்க) வில்லையே" எனக் கூறுவார்கள்.

49. (முஸ்லிம்களான) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அருளைக் கிடைக்கச் செய்யமாட்டான் என்று(காபிர்களாகிய)நீங்கள் சத்தியம்செய்தீர்களே அவர்கள் இவர்கள் அல்லவா?!" என்றும் கூறுவார்கள். பிறகு சிகர வாசிகளை நோக்கி, "நீங்கள் சுவனபதிசென்றுவிடுங்கள் உங்களுக்கு எவ்வித பயமுமில்லை; நீங்கள் கவலையும் அடையமாட்டீர்கள்"(என்று அல்லாஹ் கூறுவான்).

50. பின்னர், நரகவாசிகள் சுவன வாசிகளை அழைத்து "தண்ணீரில் (சிறிதளவு) எங்கள் மீது கொட்டுங்கள்; அல்லது அல்லாஹ் உங்களுக்கு உணவாக அளித்ததிலிருந்து (சிறிதளவேனும்) எங்களுக்குத் தாருங்கள்." என்று (பெருந்திக்) கேட்பார்கள்; அதற்கவர்கள், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (உங்களைப் போன்ற) நிராகரிப்போரின்மீது இவ்விரண்டையும் தடுத்துவிட்டான்" என்று (பதில்) கூறுவார்கள்.

51. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் தங்களுடைய மார்க்கத்தை வீணாகவும், விளையாட்டாகவும் எடுத்துக் கொண்டார்கள்; இவ்வுலக வாழ்க்கை அவர்களை ஏமாற்றியும் விட்டது. எனவே அவர்களுடைய இந்நாளின் சந்திப்பை அவர்கள் மறந்து, நம்முடைய வசனங்களையும் அவர்கள் மறந்துக் கொண்டிருந்ததைப் போன்று, நாமும் இன்றைய தினம் அவர்களை மறந்து விடுவோம்"என்று அல்லாஹ் கூறிவிடுவான்).

وَلَقَدْ جِئْنَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٦﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي
تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ سُوءُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ
رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٥٧﴾ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى الْبَيْتَ
النَّهَارِ يُطَلِّبُهُ حِثِّثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ
بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٨﴾ ادْعُوا
رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٥٩﴾ وَلَا تُفْسِدُوا
فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ
اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّحَ
بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا
سَقَنَاهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ
كُلِّ الشَّجَرِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٦١﴾

52. திட்டமாக நாம் அவர்களுக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொண்டு வந்தோம். அதில் ஒவ்வொன்றையும் நம் அறிவின் படி (அதன் அடிப்படையில்) விவரித்திருக்கின்றோம்; (அன்றி, அது) விசுவாசங் கொண்ட சமூகத்தார்க்கு நேரான வழியாகவும், அருளாகவும் இருக்கின்றது.

53. (மக்கா வாசிகள், தங்களுக்கு எச்சரிக்கப்பட்டு வந்த) அதன் முடிவு (வெளிப்படுவதைத்) தவிர (வேறெதனையும்) இவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனரா? அதன் முடிவு (வெளிப்பட்டு) வரும் நாளில் இதற்கு முன் அதனை (முற்றிலும்) மறந்திருந்தோர், "நிச்சயமாக எங்கள் இரட்சகனின் தூதர்கள் (எங்களிடம்) சத்திய வேதத்தைக் கொண்டு வந்தனர், (இன்று) எங்களுக்குப் பரிந்துரையாளர்கள் எவரும் உண்டா? அவ்வாறாயின், அவர்கள் எங்களுக்குப் பரிந்துரைக்கட்டும்; அல்லது நாங்கள் (உலகத்திற்குத்) திருப்பப்படுவோமா? (அவ்வாறாயின் முன்னர்) நாங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றல்லாததைச் செய்வோம்" என்று கூறுவார்கள்; திட்டமாக இவர்கள் தமக்குத் தாமே இழப்பை உண்டாக்கிக் கொண்டனர்; அன்றியும் இவர்கள் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தவையும் (அது சமயம்) இவர்களை விட்டு மறைந்தும் விடும்.

54. நிச்சயமாக உங்கள் இரட்சகன் அல்லாஹ்தான்; அவன் எத்தகையவனென்றால், வானங்களையும், பூமியையும் ஆறு நாட்களில் படைத்தான்; பின்னர் (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத்துவத்திற்குரியவாறும்) அர்ஷின் மீது இருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே அவன் அர்ஷின் மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டான்; அவனே இரவால் பகலை மூடுகிறான். அது தீவிரமாக அதனைப் பின்தொடர்கிறது; இன்னும் சூரியனையும், சந்திரனையும், நட்சத்திரங்களையும் தன் கட்டளைக்கு வயப்படுத்தப்பட்டதாகப் (படைத்திருக்கிறான்) படைத்தலும், கட்டளையும் அவனுக்கே உரியதெனத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்; அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ் மகத்துவமுடைய வனாகி விட்டான்.

55. (ஆகவே, விசுவாசிகளே!) உங்கள் இரட்சகனை மிக்க பணிவாகவும், (தாழ்ந்த குரலில்) மெதுவாகவும் (உங்களுக்கு வேண்டியவைகளைக் கோரிப் பிரார்த்தனை செய்து) நீங்கள் அழையுங்கள்; நிச்சயமாக அவன் வரம்பு மீறுவோரை நேசிக்கமாட்டான்.

56. மேலும், பூமியில் (மனிதர்களே! சமாதானமும், அமைதியும் உண்டாகி) அது சீர்திருத்தமான பின்னர், அதில் குழப்பம் செய்யாதீர்கள்; (இரட்சகனுடைய தண்டனைக்குப்) பயந்தும், (அவனுடைய அருளை) ஆசித்தும் அவனிடம் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் அருள் நன்மை செய்வோருக்கு மிக்க சமீபத்திலிருக்கிறது.

57. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால், அவனுடைய அருள் மாரிக்கு முன்னர், நன்மாராயமாக, (குளிர்ந்த) காற்றுகளை அவன் அனுப்பி வைக்கின்றான்; முடிவாக அது (சுருக்கொண்டு) கனத்த மேகங்களைச் சுமந்து வருமானால் அதனை நாம், (வரண்டு) இறந்த ஊரின் பக்கம் ஓட்டிச் செல்கிறோம்; பின்னர் அதைக் கொண்டு நாம் தண்ணீரை இறக்கி வைக்கிறோம்; பின்னர் அதைக் கொண்டு சகலவகைக் கனிகளையும் வெளிப்படுத்துகின்றோம்; இவ்வாறே மரணத்தோரை (அவர்களின் சமாதிகளிலிருந்து) உயிர் கொடுத்து நாம் வெளிப்படுத்துவோம்; (இதனை அறிந்து) நீங்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறலாம்.

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبَتْ

لَا يَخْرِجُ إِلَّا نَكِدًا كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيْتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا

لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ

يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

أَبْلَغُكُمْ رَسُولًا رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

أَوْ عَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ

لَا يَنْذِرُكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ

وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ

يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي

سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَقَوْمِ

لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

58. வளமான நல்லபூமி — தன் இரட்சகனின் கட்டளையைக் கொண்டு அதன் தாவரத்தை வெளியாக்குகிறது; இன்னும், கெட்டது (வளமற்ற பூமி) வெகு சொற்பமேயன்றி வெளியாக்குவதில்லை; நன்றி செலுத்தும் மக்களுக்கு இவ்வாறு திரும்பத்திரும்ப (பலவகைகளிலும் நம்முடைய) வசனங்களை விவரிக்கின்றோம்.

59. திட்டமாக நாம், "நூஹை" அவருடைய சமூகத்தாரின்பால் (நம்முடைய தூதராக) அனுப்பி வைத்தோம்; அப்பொழுது அவர் (அவர்களிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள்; அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் உங்களுக்கில்லை. (இதற்கு நீங்கள் மாறு செய்தால்) நிச்சயமாக, உங்களுக்கு (வரக்கூடிய) மகத்தானதொரு நாளின் வேதனையை நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

60. அதற்கு அவருடைய சமூகத்தாரிலிருந்த பிரதானிகள் " நிச்சயமாக நாங்கள் உம்மை பகிரங்கமான வழிகேட்டிலிருப்பதையே காண்கின்றோம்" என்று கூறினார்கள்.

61. அ(தற்கு)வர், "என்னுடைய சமூகத்தினரே! என்னிடத்தில் எத்தகைய வழிகேடும் இல்லை; எனினும், நிச்சயமாக நான் அகிலத்தாரின் இரட்சகனிடமிருந்து (அனுப்பப்பட்ட) ஒரு தூதன்" என்று கூறினார்.

62. "நான் என் இரட்சகனின் தூதுகளையே உங்களுக்கு எத்திவைக்கிறேன்; உங்களுக்கு நல்லுபதேசமும் செய்கிறேன். மேலும், அல்லாஹ்விடமிருந்து நீங்கள் அறியாதவற்றை நான் அறிகிறேன்" (என்றும்),

63. "உங்களை அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும், நீங்கள் பயந்து நடப்பதற்காகவும், (அல்லாஹ்வால்) நீங்கள் அருள் செய்யப்படவேண்டுமென்பதற்காகவும் உங்களிலுள்ள ஒரு மனிதர் மீது உங்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து உங்களுக்கு நல்லுபதேசம் வருவதைப் பற்றி நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்களா?" (என்றும் கூறினார்).

64. பின்னும், அவரை அவர்கள் பொய்யாக்கினர்; ஆதலால், அவரையும் அவருடனிருந்தோரையும் கப்பலில் (ஏற்றிக்) காப்பாற்றினோம்; மேலும், நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்ப்படுத்தியவர்களைப் பெரு வெள்ளத்தில் மூழ்கடித்து விட்டோம்; நிச்சயமாக அவர்கள் (சத்தியத்தைக் காண முடியாத) குருட்டு சமூகத்தாராகவே இருந்தனர்.

65. மேலும், "ஆது" (கூட்டத்தினர்) பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஹூதையும் (நம்முடைய நபியாக அனுப்பினோம்.) அவர் (அவர்களிடம்), "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள்; அவனைத் தவிர உங்களுக்கு (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயனில்லை; (ஆகவே) நீங்கள் (அவனுக்குப்) பயப்பட வேண்டாமா?" என்று கூறினார்.

66. (அதற்கு) அவருடைய சமூகத்தாரிலிருந்து நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகைய பிரதானிகள், "நிச்சயமாக நாம் உம்மை மடமையில் (ஆழ்ந்து கிடப்பவராகவே) காண்கிறோம்; அன்றியும் நிச்சயமாக உம்மைப் பொய்யர்களில் (உள்ளவரென) நாம் எண்ணுகின்றோம்" என்று கூறினார்கள்.

67. அ(தற்கு)வர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! என்னிடம் மடமையில்லை, எனினும் நிச்சயமாக நான் அகிலத்தாரின் இரட்சகனிடமிருந்து (அனுப்பப்பட்ட) ஒரு தூதன் ஆவேன்" என்று கூறினார்.

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَتِي وَإِنَّا لَكُم نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿١٧﴾ أَوْحَيْتُمُ
أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُنَا عَلَى رِجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
وَأَذْكُرُوا أَنذَجَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً ۖ فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨﴾
قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَمَا كَانَ يَعْبُدُ
أَبَاؤُنَا فَاتَّبِعْنَاهُ إِنَّا لَكُنْتُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٩﴾
قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَّا
نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۖ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُنْتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَ
قَطَعْنَاهُ إِبْرَاهِيمَ الَّذِي كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٢١﴾
وَالِى شُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَقُومُوا عِبُدُوا اللَّهَ مَا
لَكُمْ مِّن إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ
هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَمَنْ رَوَاهَا تَاكُلْ فِي
أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوْهَا سُوًى ۖ فَيَاخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٢﴾

68. "என் இரட்சகனின் தூது(ச்செய்தி) களையே நான் உங்களுக்கு எத்திவைக்கிறேன்; மேலும், நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கையான உபதேசியாகவும் இருக்கின்றேன்".

69. "உங்களை அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காக, உங்களிலுள்ள ஆடவர் மீது உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து உங்களுக்காக நல்லுபதேசம் வந்திருப்பதைப்பற்றி நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்களா? மேலும், நூஹ் உடைய சமூகத்தாருக்குப் பின்னர், அவன் உங்களை (முன்னவர்களுக்குப்) பின்தோன்றல் களாக்கி வைத்து, படைப்பில் (உடலமைப்பில் உயரமானவர்களாகவும்) விரிந்த தேகத்தையும் (மற்றவர்களைவிட) உங்களுக்கு அதிகமாக்கியிருப்பதையும் நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள். ஆகவே நீங்கள் வெற்றியடைவதற்காக அல்லாஹ்வின் எண்ணிலடங்காத ஏனைய அருட்கொடைகளை நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள்" (என்றும் கூறினார்).

70. அதற்கவர்கள், "எங்கள் மூதாதையர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவைகளை நாங்கள் விட்டு விட்டு, அல்லாஹ்வை (வணக்கத்தில்) அவன் தனித்தவனாக இருக்க நாங்கள் வணங்கவேண்டும் என்பதற்காகவா எங்களிடம் நீர் வந்தீர்? (நாங்கள் அவ்வாறு செய்யமாட்டோம்.) ஆகவே நீர் உண்மையாளர்களில் உள்ளவராக இருந்தால், நீர் வாக்களித்ததை எங்களுக்குக் கொண்டு வரும்" என்று கூறினர்.

71. அதற்கவர், "உங்கள்மீது உங்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து வேதனையும் (அவனுடைய) கோபமும் திட்டமாக விதியாகிவிட்டது; (நீங்கள் தெய்வங்களெனப் பெயர்வைத்திருக்கும்) சில பெயர்களில் என்னிடம் நீங்கள் தர்க்கிக்கின்றீர்களா? அவற்றை நீங்களும், உங்கள் மூதாதையர்களும் பெயர்களாக வைத்துக் கொண்டீர்கள்; அல்லாஹ் அதற்கு எவ்விதச்சான்றையும் இறக்கிவைக்கவில்லை; ஆகவே, (உங்களுக்கு வரக்கூடிய வேதனையை) நீங்கள் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நிச்சயமாக நானும் உங்களுடன் எதிர்பார்ப்பவர்களில் இருக்கின்றேன்" என்று கூறினார்.

72. ஆகவே, அவரையும், அவருடன் இருந்தோரையும் நம்முடைய அருளைக் கொண்டு நாம் காப்பற்றினோம்; நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியோரையும், விசுவாசங்கொள்ளாதவர்களாக இருந்தோரையும் வேரறுத்து விட்டோம்.

73. "ஸமூது" கூட்டத்தாருக்கு அவர்களுடைய சகோதரர் ஸாஸிஹையும் (நம்முடைய தூதராக அனுப்பிவைத்தோம்) அவர் (அவர்களிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ் ஒருவனையே வணங்குங்கள்; உங்களுக்கு அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயனில்லை; (இதற்காக) உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து தெளிவான ஒரு அத்தாட்சி உங்களிடம் திட்டமாக வந்திருக்கின்றது; உங்களுக்கோர் அத்தாட்சியாக, இது அல்லாஹ்வுடைய பெண்ஓட்டமாகும்; ஆகவே அதனை நீங்கள் விட்டு விடுங்கள்; அது (தன் இஷ்டப்படி) அல்லாஹ்வுடையபூமியில்(எங்கும் தடையின்றி தாராளமாக)மேய்ந்துகொள்ளும்; மேலும் அதை எத்தகைய தீங்கும் கொண்டு தீண்டாதீர்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) துன்புறுத்தும் வேதனை உங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளும்" என்று கூறினார்.

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
الْجِبَالَ بَيْوتًا فَاذْكُرُوا الْآءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿٥٧﴾ قَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا الْبَنَ أَمِنْ مِنْهُمْ أَعْلَمُونَ أَنَّ صَلَاحًا
مُرْسَلٌ مِّنْ رَبِّهِ طَالُوا إِنَّا بِنَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾
قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ
كَاذِبُونَ ﴿٥٩﴾ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَ
قَالُوا يَصْلِحْ أَمْتِنَا بِنَا تَعْدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثِيمِينَ ﴿٦١﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَوْمَ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴿٦٢﴾
وَلَوْ طَآذِ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ
شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ طَبَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿٦٤﴾

74. "ஆது (கூட்டத்தாரு)க்குப் பின்னர் உங்களை அவன் பின்தோன்றல்களாக்கி வைத்ததையும், பூமியில் உங்களை வசிக்கச் செய்ததையும் நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள்; நீங்கள் அதன் இலகுவான பூமியில் மாளிகைகளைக் கட்டிக் கொள்கின்றீர்கள்; மலைகளை வீடுகளாகக் குடைந்து அமைத்துக் கொள்கின்றீர்கள்; ஆகவே அல்லாஹ்வின் இவ்வருட்கொடைகளையெல்லாம் நீங்கள் நினைத்துப்பாருங்கள்; அன்றியும் பூமியில் குழப்பம் செய்பவர்களாக அலையாதீர்கள்" (என்றும் கூறினார்).

75. (அதற்கு) அவருடைய சமூகத்தாரில் கர்வங்கொண்டிருந்த பிரதானிகள், தங்களை விட பலவீனமானவர்களென எண்ணப்பட்டிருந்த அவர்களில் விசுவாசங்கொண்டோரிடம் "நிச்சயமாக (இந்த) ஸாஸிஹ் அவர் இரட்சகனால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு தூதரென நீங்கள் உறுதியாக அறிவீர்களா?" என்று கேட்டார்கள்; அதற்கு அவர்கள், "நிச்சயமாக நாங்கள் எதைக்கொண்டு அவர் அனுப்பப்பட்டாரோ அத் தூதரை விசுவாசம் கொள்ளக்கூடியவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

76. (அதற்கு) கர்வங்கொண்டிருந்தார்களே அவர்கள், (அவ் விசுவாசிகளிடம்) "நீங்கள் எதை விசுவாசங் கொண்டிருக்கிறீர்களோ அதை நிச்சயமாக நாங்கள் நிராகரிக்கக்கூடியவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

77. பின்னர், அந்த ஒட்டகத்தை அறுத்துவிட்டார்கள், தங்கள் இரட்சகனின் கட்டளையை மீறியும் விட்டனர்; இன்னும் (அவர்கள் ஸாஸிஹிடம்) "ஸாஸிஹே! நீர் (அல்லாஹ்வுடைய) தூதர்களில் (உள்ளவராக) இருந்தால், நீர் எங்களுக்கு வாக்களித்த (வேதனையான)தை எங்களிடம் கொண்டு வாரும்" என்று கூறினார்கள்.

78. ஆகவே, முன்னர் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கப்பட்டுவந்த பூகம்பம் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது; அதனால் அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் (இறந்து) குப்புற வீழ்ந்து கிடக்க, காலப்போழுதை அடைந்தனர்.

79. (அந்நேரத்தில் ஸாஸிஹ் நபி) அவர்களை விட்டும் திரும்பிக் கொண்டார்; மேலும், (அவர்களிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு என் இரட்சகனின் தூதரென எத்திவைத்தேன்; உங்களுக்கு நல்லுபதேசமும் செய்தேன்; எனினும், நீங்களோ நல்லுபதேசம் செய்பவர்களை நேசிப்பவர்களாக இல்லை" என்று கூறினார்.

80. "லூத்" தையும் (நம்முடைய தூதராக அவருடைய சமூகத்தார்க்கு நாம் அனுப்பிவைத்தோம்.) அவர் தம் சமூகத்தாரிடம், "மானக்கேடானதொரு காரியத்தை நீங்கள் செய்கின்றீர்களா? அசிலத்தாரில் எவரும் அதைச் செய்வது கொண்டு உங்களை முந்திவிடவில்லை" என்று கூறியதை நினைவு கூருங்கள்.)

81. "நிச்சயமாக நீங்கள் பெண்களை விட்டு (விட்டு) ஆண்களிடம் காம இச்சைக்காக (அதைத் தணித்துக் கொள்ள) வருகின்றீர்கள்; மாறாக நீங்கள் மிக்க வரம்பு மீறிய சமூகத்தவராகவே இருக்கின்றீர்கள்" (என்று கூறினார்).

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ
مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَجْبَيْنَاهُ
وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُكَيْفَ ۚ كَانَ عَاقِبَةُ الْبَاجِرِينَ ﴿٨٤﴾
وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ قَالَ يَبْنَؤُا بَعْدِي وَاعْبُدُوا اللَّهَ
مَّا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۚ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ صَلَاحِهَا
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُوا
بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ أَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ
قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ ۚ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا
بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا
حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾

82. (அதற்கு) அவரது சமுதாயத்தினரின் பதில் "அவர்களை உங்கள் ஊரை விட்டு வெளியேற்றிவிடுங்கள்; (காரணம்) நிச்சயமாக அவர்கள் மிக்க பரிசுத்தமான மனிதர்களாக இருக்க (விரும்பு) கிறார்கள்" என்று அவர்கள் கூறியதைத் தவிர (வேறெதுவாகவும்) இருக்கவில்லை.

83. எனவே, அவருடைய மனைவியைத் தவிர அவரையும், (மற்ற) அவருடைய குடும்பத்தினரையும் காப்பாற்றினோம். (அவருடைய மனைவியாகிய) அவள் (அவரைப் பின்பற்றாது அழிந்து போவோரில் ஒருத்தியாக) பின்தங்கியவர்களுடன் இருந்துவிட்டாள்.

84. மேலும், அவர்கள் மீது நாம் (கல்) மாரியைப் பொழிவித்து (அவர்களை அழித்து) விட்டோம். ஆகவே, (இக்) குற்றவாளிகளின் (இறுதி) முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே) நீர் நோக்குவீராக!

85. இன்னும் "மத்யன்" (என்னும் நகர) வாசிகளிடம் அவர்களுடைய சகோதரர் "ஷுஹபை" (நம்முடைய தூதராக அனுப்பிவைத்தோம்). அவர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ் ஒருவனையே வணங்குங்கள்; அவனைத் தவிர உங்களுக்கு (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு) நாயனில்லை; உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து திட்டமாக உங்களுக்குத் தெளிவான அத்தாட்சி வந்திருக்கின்றது; ஆகவே, அளவைப் பூர்த்தியாக அளந்து, எடையையும் சரியாக நிறுங்கள்; நீங்கள் கொடுக்கவேண்டிய) மனிதர்களுடைய பொருட்களில் யாதொன்றை அவர்களுக்குக் குறைத்தும் விடாதீர்கள்; மேலும், பூமியில் (சமாதானம், அமைதி ஏற்பட்டு) அது சீர்திருத்தம் அடைந்த பின்னர், குழப்பத்தை உண்டுபண்ணாதீர்கள்; நீங்கள் விசுவாசிகளாயின், இவைதாம் உங்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும்" என்று கூறினார்.

86. மேலும், "ஒவ்வொரு வழியிலும், பயமுறுத்துபவர்களாகவும், அல்லாஹ்வின் வழியைவிட்டும் அவனை விசுவாசங்கொண்டோரை தடுப்பவர்களாகவும் அதில் கோணலைத் தேடக் கூடியவர்களாகவும் அமராதீர்கள்; குறைவானவர்களாக நீங்கள் இருந்தபோது, உங்களை அவன் அதிகமாக ஆக்கிவைத்ததையும் (அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செய்வதற்காக) நீங்கள் நினைவுகூருங்கள்; பூமியில் குழப்பம் செய்து கொண்டலைந்தவர்களின் (இறுதி) முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதையும் நீங்கள் (கவனித்துப்) பார்ப்பீர்களாக!

87. "இன்னும் நான் எதைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டேனோ அதை உங்களில் ஒருசாரார் விசுவாசம் கொண்டவர்களாக இருந்தும், ஒருசாரார் விசுவாசங் கொள்ளாதவர்களாகவும் இருந்தால், (அப்போது) நமக்கு மத்தியில் அல்லாஹ் தீர்ப்பு வழங்கும் வரை பொறுமையாக இருங்கள்; அவனே தீர்ப்பு வழங்குவோரில் மிக்க மேலானவன்" (என்று கூறினார்).

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
 يَشْعِبُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِي مِلَّتِنَا
 قَالَ اَوْ لَوْ كُنَّا كِرْهِيْنَ ۚ قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا
 فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ خَلَقْنَا اللّٰهَ مِنْهَا وَاَيَكُوْنُ لَنَا اَنْ نَعُوْدَ فِيْهَا
 اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللّٰهِ
 تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا لِحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ
 الْفَاتِحِيْنَ ۝ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيَنَّ اَبْعَثُ
 شَعِيْبًا اِنَّكُمْ اِذَا الْخَسِرُوْنَ ۝ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا
 فِيْ دَارِهِمْ جَثِيْمِيْنَ ۝ ۙ الَّذِينَ كَذَّبُوْا شَعِيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا
 فِيْهَا ۚ الَّذِينَ كَذَّبُوْا شَعِيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا ۝ فَتَوَلَّى
 عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰلَتِ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ
 فَكَيْفَ اَسٰى عَلَى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ۝ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ
 اِلَّا اَخَذْنَا اَهْلَهَا بِالْبَاسِ اَوَّٰرٍ وَظَرَآءٍ لَّعَلَّهُمْ يَضَّرِعُوْنَ ۝ ۙ
 ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَقَالُوْا قَدْ مَسَّ
 اٰبَاءَنَا الظَّرَآءُ وَالسَّرَآءُ فَاَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝

88. அவருடைய சமூகத்தினரில் கர்வங் கொண்டிருந்தார்களே அந்தப்பிரதானிகள், "ஷுஹபே! நிச்சயமாக நாம், உம்மையும் உம்முடன் விசுவாசித்தோரையும் நம்முடைய ஊரிலிருந்து வெளியேற்றிவிடுவோம்; அல்லது நிச்சயமாக நீங்கள் நம்முடைய மார்க்கத்திற்குத் திரும்பிவிடவேண்டும்" என்று கூறினார்கள். அ(தற்க)வர் (அவர்களிடம், உங்களுடைய மார்க்கத்தை) நாங்கள் வெறுப்பவர்களாக இருந்தபோதிலுமா?" என்று கேட்டார்.

89. (அன்றி), "உங்கள் மார்க்கத்திற்கு - அதிலிருந்து அல்லாஹ் எங்களைக் காப்பாற்றிவிட்டதன் பின்னர் - நாங்கள் திரும்பினால், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் மீது நாங்கள் பொய்யைப் புனைந்து கூறியவர்களாகிவிடுவோம்; எங்கள் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ் நாடினாலன்றி, நாங்கள் அதன்பால் மீளவதற்கு எங்களுக்கு எவ்வித உரிமையும் இல்லை; எங்கள் இரட்சகன் தன் அறிவால் எல்லாப்பொருட்களையும் சூழ்ந்திருக்கிறான். அல்லாஹ்வின் மீதே நாங்கள் (எங்களுடைய காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்துள்ளோம்." (என்று கூறி,) "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுக்கும், எங்கள் சமூகத்தாருக்குமிடையில் நீ நியாயமான தீர்ப்பை வழங்குவாயாக! நிச்சயமாக நீயே தீர்ப்பளிப்போரில் மிக்கமேலானவன்" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்).

90. அவருடைய சமூகத்தாரில் நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகைய பிரதானிகள், (மற்றவர்களிடம்) "நீங்கள் ஷுஹபைப் பின்பற்றினால், அப்போது நிச்சயமாக நீங்கள் தாம் நஷ்டமடைந்தவர்கள் என்று கூறினார்கள்.

91. ஆகவே, அவர்களை (மிகக் கொடூரமான) பூதம்பம் பிடித்துக் கொண்டது; அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் குப்புற வீழ்ந்து (இறந்து) கிடந்தவர்களாக காலைப்பொழுதை அடைந்தனர்.

92. ஷுஹபைப் பொய்யாக்கினார்களே அத்தகையவர்கள், அவற்றில் (தங்கள் வீடுகளில்) ஒருகாலத்திலுமே வசித்திராதவர்களைப் போலாகி (யாதோர் அடையாளமுமின்றி அழிந்து) விட்டனர். ஷுஹபைப் பொய்யாக்கினார்களே அத்தகையோர் - அவர்களே (முற்றிலும்) நஷ்டமடைந்தவர்களாக ஆகிவிட்டார்கள்.

93 (அது சமயம் ஷுஹபாகிய) அவர் அவர்களைவிட்டும் திரும்பி, "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நிச்சயமாக நான் என் இரட்சகனின் தூதுகளையே உங்களுக்கு (எடுத்துரைத்து) எத்திவைத்துவிட்டேன்; இன்னும் உங்களுக்கு நல்லுபதேசமும் செய்துவிட்டேன்; ஆகவே, (அதனை) நிராகரித்துவிட்ட சமூகத்தாரின்மீது நான் எவ்வாறு கவலைப்படுவேன்" என்று கூறினார்.

94. மேலும், எந்த ஊரிலும் அவ்வூர்வாசிகளை, அவர்கள் பணிந்து வருவதற்காக வறுமையாலும், பிணியாலும் நாம் அவர்களை பிடித்தே தவிர எந்த நபியையும் நாம் அனுப்பவில்லை.

95. பின்னர் நாம் (வறுமை, பிணிபோன்ற) தீயதின் இடத்தில் நல்லதை மாற்றிக்கொடுத்தோம்; முடிவாக (பல்கிப் பெருகி) அதிகமானவர்களாகிவிட்ட அவர்கள்: நம்முடைய முதாதையர்களுக்குமே இத்தகைய சுக, துக்கம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது" என்று (தாங்கள் அனுபவித்துவரும் இவையாவும் காலத்தின் ஏற்றத்தாழ்வினால் ஏற்பட்டதே என அலட்சியமாகக்) கூறினார்கள்; ஆதலால், அவர்கள் (ஒருசிறிதும்) உணர்ந்து கொள்ளாதவிதத்தில் (வேதனையைக் கொண்டு) திடீரென அவர்களை நாம் பிடித்துக் கொண்டோம்.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
 مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا
 كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَّاتِيَهُمْ
 بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٨﴾ وَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن
 يَّاتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿١٩﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ
 فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٠﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ
 لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْنَشَاءُ
 أَصْبَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنُطْبِعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَمُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾
 تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقِصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنبِيَآئِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ
 رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
 كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٢﴾ وَمَا وَجَدْنَا
 إِلَّا أَكْثَرَهُمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿٢٣﴾
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَظَلَمُوا بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٢٤﴾ وَ
 قَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٥﴾

96. மேலும், அவ்வூர்களை உடையவர்கள் விசுவாசங்கொண்டு (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்தும் நடந்திருந்தால், அவர்களுக்காக வானத்திலும், பூமியிலும் உள்ள பாக்கியங்களின் வாசல்களை நாம் திறந்து விட்டிருப்போம்; எனினும், அவர்கள் (நபிமார்களை விசுவாசிக்காது) பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்ட (பாவத்தின் காரணமாக நாம்) (வேதனையைக் கொண்டு) அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டோம்.

97. (நபியே! நிராகரித்த) அவ்வூர்களை உடையவர்கள் (தங்கள் வீடுகளில்) இரவில் அவர்கள் நித்திரை செய்து கொண்டிருக்கும் நிலையில், நம்முடைய வேதனை அவர்களிடம் வந்து விடுவதைப் பற்றி அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றனரா?

98. அல்லது (நிராகரித்த) அவ்வூர்களை உடையவர்கள் (கவலையற்று) முற்பகலில் விளையாடிக் கொண்டு பராமுகமாக அவர்கள் காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிலையில், நம்முடைய வேதனை அவர்களிடம் வந்து விடுவதைப் பற்றி அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றனரா?

99. அல்லாஹ்வின் சூழ்ச்சியை அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றனரா? (முற்றிலும்) நஷ்டமடையக்கூடிய சமூகத்தாரைத் தவிர (எவரும்) அல்லாஹ்வின் சூழ்ச்சியை அச்சமற்றிருக்கமாட்டார்கள்.

100. பூமியை - அதை உடையவர்களுக்குப் பின்னர் - வாரிசாக அடைந்தோருக்கு நாம் நாடினால், இவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக இவர்களையும், (அவ்வாறே) பிடித்திருப்போம் என்ற விஷயம் இவர்களுக்கு விளங்கவில்லையா? மேலும் நாம் இவர்களுடைய இதயங்களின் மீது முத்திரையிட்டு விடுகிறோம்; ஆகவே, இவர்கள் (நல்லுபதேசங்களைச்) செவியேற்க மாட்டார்கள்.

101. (நபியே!) அந்த ஊர்கள் - அவற்றின் (வரலாற்றுச்) செய்திகளை நாம் உமக்கு (விவரித்துக்) கூறுகின்றோம். (அவற்றில் வசித்திருந்த) அவர்களுக்கு (அல்லாஹ்வினால்) அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள், அவர்களிடம் திட்டமாகத் தெளிவான அத்தாட்சிகளையே கொண்டு வந்தனர்; (ஆயினும்) அவர்களோ, முன்னர் பொய்யாக்கிய காரணத்தினால் விசுவாசங் கொள்பவர்களாக இருக்கவில்லை; இவ்வாறே நிராகரிப்போரின் இதயங்களின் மீது அல்லாஹ் முத்திரையிட்டு விடுகின்றான்.

102. அவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு, எந்த வாக்குறுதியையும் (நிறைவேற்றும் தன்மை) இருப்பதாகவும் நாம் காணவில்லை; அன்றியும், நிச்சயமாக நாம் அவர்களில் பெரும்பாலோரைப் பாவிகளாகவே கண்டோம்.

103. (நபிமார்களாகிய நூஹ், ஹூத், ஸாலிஹ், ஷுஐப்) அவர்களுக்குப் பின்னர் மூஸாவை நம் அத்தாட்சிகளுடன் ஃபிர் அவ்னிடமும், அவனுடைய பிரதானிகளிடமும் நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; (ஆயினும்) அவர்கள் அவற்றை நிராகரித்து (அநியாயம் செய்து) விட்டனர்; ஆகவே, (இத்தகைய) குழப்பக்காரர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே!) நீர் கவனிப்பீராக!

104. மேலும், மூஸா (ஃபிர் அவ்னிடம்), "ஃபிர் அவ்னே! நிச்சயமாக நான் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாக (உன்னிடம்) அனுப்பப்பட்ட ஒரு தூதன்" என்று கூறினார்.

حَقِيقٌ عَلَى أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ
 مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٨﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ
 بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٥٩﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ
 فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَنَزَعْنَا مِنْهُ آيَةَ الْكُفْرِ وَآيَةَ الْإِسْلَامِ
 لِلظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
 عَلَيْهِمْ ﴿٦٢﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٦٣﴾
 قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٦٤﴾ يَا ثَوَكُ
 بِكُلِّ سَحَرٍ عَلَيْهِمْ ﴿٦٥﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا
 إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٦٧﴾
 قَالُوا يَٰمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿٦٨﴾
 قَالُوا أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ
 وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿٦٩﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ
 فَإِذَا هِيَ ثَلَاثُ نَمِرٍ ﴿٧٠﴾ وَنَزَعْنَا مِنْهُ آيَةَ الْكُفْرِ وَآيَةَ الْإِسْلَامِ
 لِلظَّالِمِينَ ﴿٧١﴾ قَالُوا أَلْقِ السَّحَرَةَ سِجْدِينَ ﴿٧٢﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٣﴾

105. (அன்றி) "நான், அல்லாஹ்வின்மீது உண்மையையன்றி (வேறு எதையும்) கூறாமலிருப்பது (என்மீது) கடமையாகும்; உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து தெளிவான அத்தாட்சியை திட்டமாக நான் உங்களிடம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்; ஆதலால், நீ (அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கும்) இஸ்ராயீலின் மக்களை என்னுடன் அனுப்பிவை" என்றும் அவர் கூறினார்.

106. (அதற்கவன், "நீர் ஏதேனும் அத்தாட்சியைக் கொண்டு வந்திருந்தால் (அதுபற்றி) நீர் உண்மையாளர்களில் இருந்தால் அதனை நீர் கொண்டுவரும்" என்று கூறினான்.

107. அப்போது அவர் தன் கைத்தடியை போட்டார்; அதே சமயம் அது தெளிவான பெரியதொரு பாம்பாகிவிட்டது.

108. அன்றியும் அவர் தன்னுடைய கையைச் சட்டைப் பையிலிட்டு வெளியில் எடுத்தார்; அதேசமயம் அது பார்ப்போருக்கு வெண்மையானதாக (வும் பிரகாசமானதாகவும்) இருந்தது.

109. (இதனைக்கண்ட) ஃபிர் அவ்னுடைய சமூகத்தாரைச் சேர்ந்த பிரதானிகள் "நிச்சயமாக இவர் மிக அறிந்த சூனியக்காரர்" என்று கூறினார்கள்.

110. "அவர் உங்களை உங்களுடைய பூமிலிருந்து (நாட்டிலிருந்து) வெளியேற்றிவிட நாடுகிறார்; ஆகவே, இதைப்பற்றி நீங்கள் எதைக் கட்டளையிடுகிறீர்கள்?" என்று ஃபிர் அவன் கேட்டான்.

111. (அதற்கவர்கள், "அவருக்கும், அவருடைய சகோதரருக்கும் தவணை கொடுத்துவிட்டு, பல பட்டணங்களுக்கு (சூனியக்காரர்களைத்) திரட்டிக் கொண்டுவருபவர்களை அனுப்பிவை" என்று கூறினார்கள்

112. "அவர்கள், நன்கறிந்த ஒவ்வொரு சூனியக்காரரையும் உம்மிடம் (அழைத்துக்கொண்டுவருவார்கள்)" என்று கூறினார்கள்.

113. (அவ்வாறு அனுப்பியதில் பல திசைகளிலும் இருந்து) சூனியக்காரர்கள் ஃபிர் அவ்னிடம் வந்து "நாங்கள் (மூஸாவை) வென்றவர்களாக ஆகிவிட்டால், நிச்சயமாக எங்களுக்கு (அதற்குரிய) வெகுமதி உண்டா?" என்று கேட்டனர்.

114. அதற்கவன், "ஆம்! (உங்களுக்கு வெகுமதி உண்டு) மேலும் நிச்சயமாக நீங்கள் (எம் சபையில் எமக்கு மிக்க) நெருக்கமாக்கப்பட்டவர்களிலுமிருப்பீர்கள்" என்று கூறினான்.

115. (பின்னர் அச்சூனியக்காரர்கள்) "மூஸாவே! (முதலில்) நீர் போடுகிறீரா? அல்லது (முதலில்) போடுபவர்களாக நாங்கள் இருக்கட்டுமா?" என்று கேட்டனர்.

116. (அதற்கு) மூஸா, "நீங்களே (முதலில்) போடுங்கள்" என்று கூறினார்; அவ்வாறு அவர்கள் (தங்களது கைத்தடிகளை) போட்டபோது அதனால் மனிதர்களுடைய கண்களைக் (கட்டி) சூனியம் செய்தனர்; அவர்களைத் திடுக்கிடும்படியும் செய்துவிட்டனர்; இன்னும் மகத்தான சூனியத்தை அவர்கள் கொண்டு வந்து விட்டனர்.

117. (அது சமயம்) நாம், "மூஸாவுக்கு நீர் உம்முடைய கைத்தடியை போடும்" என்றும் வஹீ அறிவித்தோம்; (அவ்வாறு அவர் போடவே, உடனே அது (பெரியதொரு பாம்பாகி) அவர்கள் (சூனியத்தால்) கற்பனை செய்தவற்றை விழுங்கிவிட்டது.

118. ஆகவே உண்மை வெளிப்பட்டுவிட்டது, அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவையாவும் வீணாகியும் விட்டது.

119. ஆகவே, (கர்வங்கொண்டிருந்த) அவர்கள் அங்கேயே வெற்றி கொள்ளப்பட்டனர்; அவர்கள் சிறுமையடைந்தவர்களாகவும் திரும்பினார்கள்.

120. அன்றியும், அச்சூனியக்காரர்கள் சிரம்பணிந்தவர்களாக (க்கீழே) வீழ்த்தப்பட்டனர்.

121. "அகிலத்தாரின் இரட்சகனை நாங்கள் ஈமான் (விசுவாசம்) கொண்டுவிட்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٣٣﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ
 اٰذِنَ لَكُمْ اِنَّ هٰذَا الْمَكْرُ مَكْرُتُهُوْهُ فِى الْمَدِيْنَةِ لِيُخْرِجُوْا مِنْهَا
 اَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٤﴾ لَا قَطْعَنَ اَيْدِيْكُمْ وَاَرْجُلُكُمْ
 مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَا صِلٰبَ لَكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٣٥﴾ قَالُوْا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا
 مُنْقَلِبُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَمَا تَنْقُمُ مِنْنَا اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا
 جَآءَتْنَا رَبَّنَا اَفِرْغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٧﴾ وَقَالَ
 الْهٰلِكُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا
 فِى الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَالْهٰتِكُ قَالَ سَنَقْتِلُ اِبْنَاءَهُمْ
 وَنَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُوْنَ ﴿٣٨﴾ قَالَ مُوسٰى
 لِقَوْمِهٖ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاَصْبِرُوْا اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ
 يُورِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٩﴾
 قَالُوْا اَوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيْنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا
 قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى
 الْاَرْضِ فَيَنْظُرْ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ اَخَذْنَا اِلَٰ
 فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ وَنَقَضْنَا الشَّجَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُوْنَ ﴿٤١﴾

الحجرات

٥٩

122. (அவனே)மூஸாவிற்கும், ஹாருனுக்கும் இரட்சகன்" (என்று கூறினார்கள்).

123. (அதற்கு)ஃபிர் அவன், "உங்களுக்கு நான் அனுமதியளிப்பதற்குமுன்னதாகவே நீங்கள் (மூஸா, ஹாருனுடைய இரட்சகனாகிய) அவனை விசுவாசங்கொண்டு விட்டீர்கள்? நிச்சயமாக இது ஒரு சதியாகும். இந்நகரத்தில் அதற்குரியவர்களை அதிலிருந்து நீங்கள் வெளியேற்றுவதற்காக இதை நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள் ; ஆகவே(இச்சதியின் பலனை) நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்" என்று கூறினான்.

124. "நிச்சயமாக நான் உங்களுடைய கைகளையும், உங்களுடைய கால்களையும் மாறாக (ஒரு பக்கத்துக் காலையும் மறுபக்கத்துக் கையையும்) துண்டித்து விடுவேன்; அதன்பின் உங்கள் யாவரையும் கழுவேற்றுவேன்" என்று கூறினான்.

125. (அதற்கு)வர்கள், (அவ்வாறாயின்) "நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் இரட்சகனின் பால் திரும்பிச் செல்லக் கூடியவர்கள் (அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை)" என்று கூறினார்கள்.

126. எங்கள் இரட்சகனின் அத்தாட்சிகளை - அவை எங்களிடம் வந்த போது நாங்கள் ஈமான் கொண்டுவிட்டோம் என்பதற்கல்லாது நீ எங்களைத் தண்டிக்கவில்லை ; (என்று கூறிவிட்டு) "எங்கள் இரட்சகனே! எங்கள் மீது பொறுமையைப் பொழிவாயாக! இன்னும் (உனக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்பட்டவர்களாக (எங்களை ஆக்கி) நீ எங்கள் உயிர்களைக் கைப்பற்றிக் கொள்வாயாக!" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்கள்)

127. இன்னும், ஃபிர் அவனுடைய சமூகப்பிரதானிகள் (ஃபிர் அவ்னிடம்,) "மூஸாவையும், அவருடைய சமூகத்தாரையும் பூமியில் குழப்பம் செய்வதற்காகவும், உம்மையும், உம்தெய்வங்களையும் (புறக்கணித்து) விட்டுவிடுவதற்காகவும் நீர் அவர்களை விட்டு வைப்பீரா?" என்று கேட்டார்கள்; (அதற்கு)வன், " (அன்று) அவர்களுடைய ஆண் மக்களை வெட்டிக் கொன்று விடுவோம்; அவர்களுடைய பெண் மக்களை (மட்டுமே) உயிருடன் வாழவும் விடுவோம்; இன்னும் நிச்சயமாக நாம் அவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடியவர்கள்" என்று கூறினான்.

128. (அதற்கு) மூஸா தன் சமூகத்தாரிடம், "நீங்கள் அல்லாஹ்விடம் உதவி தேடுங்கள்; இன்னும், பொறுமையாகவுமிருங்கள் சகித்திருங்கள்; நிச்சயமாக இந்தப்பூமி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; இதனை அவன் தன் அடியார்களில், தான் நாடியவர்களுக்கு (உரிமைப்படுத்தி) அனந்தரமாக்கி விடுவான்; (நல்ல) முடிவு (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயப்படுகிறவர்களுக்கே" என்று கூறினார்.

129. (அதற்கு மூஸாவுடைய சமூகத்தார் அவரிடம்,) "நீர் நம்மிடம் வருவதற்கு முன்னரும் நாங்கள் துன்புறுத்தப்பட்டோம்; நீர் வந்ததன் பின்னரும் (துன்புறுத்தப்பட்டே வருகின்றோம்;)" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்; (அதற்கு மூஸா,) "உங்களுடைய இரட்சகன் உங்களுடைய விரோதிகளை அழித்து, (அவர்களுடைய) பூமிக்கு உங்களை பின்தோன்றல்களாக்கி வைக்கக்கூடும்; அப்பால் நீங்கள் எவ்வாறு செயலாற்றுகிறீர்கள் என்பதைக் கவனிப்பான்" என்று கூறினார்.

130. மேலும், ஃபிர் அவனைச் சார்ந்தவர்களை - அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக பஞ்சங்களைக் கொண்டும், காய்கனிப் பொருள்களில் குறைவைக் கொண்டும் திட்டமாக நாம் பிடித்தோம்.

فَإِذَا جَاءَ تَهُمُ الْحُسْنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ
يَطَّيِّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا يَطِيرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ
مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَتَمَّا خُنَّكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ
مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٣٣﴾ وَلَمَّا
وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يُمُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ
عِنْدَكَ ۖ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ
مَعَكَ بَنِيَ إِسْرَءِيلَ ﴿٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى
أَجَلٍ هُمْ بِلُغْوِهِ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ
فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا
غَافِلِينَ ﴿٣٦﴾ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ
مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَتَبَّتْ كَلِمَةُ
رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا
مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا لَيَعْرِشُونَ ﴿٣٧﴾

131. பின்னர், அவர்களுக்கு (யாதொரு) நன்மை வருமானால், இது எங்களுக்கே உரியது எனக் கூறுகிறார்கள்; மேலும், அவர்களுக்கு தீமை ஏற்படுமானால், மூஸாவையும், அவருடனிருப்பவர்களையும்(கொண்டு ஏற்பட்ட) துர்ச்சகுனம் என்பார்கள். அவர்களுடைய துர்ச்சகுனமெல்லாம் அல்லாஹ்விடமிருந்தே (வந்து) உள்ளது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் இதனை அறிந்துகொள்வதில்லை.

132. அன்றியும், அவர்கள் (மூஸாவிடம்,) "அவற்றின் மூலம் நீர் எங்களை வசியப்படுத்துவதற்காக,எவ்வளவு(அற்புதமான)அத்தாட்சியைநீர் (எங்களுக்குக்) கொண்டுவந்த போதிலும், நாங்கள் உம்மை விசுவாசிக்கக்கூடியவர்களாக இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

133. ஆகவே, அவர்களமீது (மழையுடன் கூடிய) புயல் காற்று, வெட்டுக்கிளி, பேன், தவளைகள், இரத்தம் ஆகியவற்றை தெளிவான அத்தாட்சிகளாக (ஒன்றன் பின் ஒன்றாக) நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; (இதன் பின்னரும்) அவர்கள், கர்வங்கொண்டார்கள்; குற்றம் செய்யும் சமூகத்தாராகவும் அவர்கள் இருந்தார்கள்.

134. அவர்களின் மீது(வானத்திலிருந்து)வேதனை வரும் போதெல்லாம் அவர்கள் (மூஸாவிடம்,) "மூஸாவே! உமதிரட்சகனிடம் அவன் உமக்கு அளித்திருக்கும் வாக்குறுதியின் பிரகாரம், (இக்கஷ்டத்தை நீக்கும்படி) எங்களுக்காக நீர் பிரார்த்தனை செய்வீராக; எங்களை விட்டும் இவ்வேதனையை நீர் நீக்கிவிட்டால், நிச்சயமாக நாங்கள் உம்மை விசுவாசித்து, இஸ்ராயீலின் மக்களையும் நிச்சயமாக நாம் உம்முடன் அனுப்பி விடுவோம்" என்றும் கூறினார்கள்.

135. ஆகவே, அதை அவர்கள் சென்றடையும் ஒரு தவணை வரை அவர்களைவிட்டும் வேதனையை நாம் நீக்கியபொழுது, அச்சமயம் அவர்கள்(தாம் அளித்த வாக்குறுதியை)முறித்துவிடுகின்றனர்.

136. ஆகவே, நிச்சயமாக அவர்கள் நம்முடைய அத்தாட்சிகளைப் பொய்யாக்கி, (அவற்றைப் பொருட்படுத்தாது) மறதியாளர்களாகவும் அவர்கள் இருந்ததன் காரணமாக அவர்களை நாம் தண்டித்தோம்; (அப்போது) அவர்களைக் கடலில் மூழ்கடித்தும் விட்டோம்.

137. இன்னும், பலமற்றவர்கள் எனக்கருதப்பட்டிருந்தார்களே அத்தகைய சமூகத்தவரை, எதில் நாம் பெரும் பாக்கியங்களை நல்கியிருந்தோமோ அத்தகைய பூமியின் கிழக்குப்பகுதிகளுக்கும், அதன் மேற்குப்பகுதிகளுக்கும் நாம் வாரிசுகளாக்கினோம்; மேலும், இஸ்ராயீலின் மக்கள் மீது (ஃபிர் அவ்னாஹ் ஏற்பட்ட கஷ்டங்களைப்) பொறுமையுடன் அவர்கள் (சகித்துக்கொண்டு) இருந்ததன் காரணமாக உம் இரட்சகனின் அழகிய வாக்கு பரிபூரணமாகி (நிறைவேறி) விட்டது; மேலும் பிர் அவ்னும், அவனுடைய சமூகத்தாரும் (மாடமாளிகைகளாக) உற்பத்தி செய்திருந்தவைகளையும், மிக உயர்வாக்கக்கட்டி அவர்கள் உயர்த்தியிருந்தவைகளையும் நாம் தரைமட்டமாக்கிவிட்டோம்.

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ
عَلَى أَصْنَامِهِمْ ۖ قَالُوا أَيُّ هَؤُلَاءِ جَعَلَ لَنَا الْهَآكِمَ كَمَا لَهُمُ
الْهَآءُ ۖ قَالِ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٢٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُمُ
فِيهِ وَبِطُلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ
إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٣٠﴾ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ
فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَ
يَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٣١﴾
وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْنَةٍ
مِيقَاتِ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۖ وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ
هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٣٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ
رَبِّ ارْنِي ۖ أَنْظِرْ إِلَيْكَ ۖ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظِرْ إِلَى
الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي ۖ فَلَمَّا تَجَلَّى
رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَوْعًا ۖ فَلَمَّا أَفَاقَ
قَالَ سُبْحَنكَ ثُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

138. மேலும் நாம் இஸ்ராயீலின் மக்களைக் கடலைக் கடந்து செல்லவைத்தோம்; (அப்போது) தங்களுக்குரிய விக்கிரகங்களை ஆராதனை செய்து கொண்டிருந்த ஒரு சமூகத்தினர் அருகில் அவர்கள் வந்தடைந்தனர்; (அப்போது, மூஸாவிடம்) மூஸாவே! அவர்களுக்கு தெய்வங்கள் இருப்பதைப்போல் எங்களுக்கும் ஒரு தெய்வத்தை (நாங்கள் வணங்குவதற்கு) ஆக்கிவைப்பீராக! என்று கூறினார்கள்; அதற்கு (மூஸாவாகிய) அவர், நிச்சயமாக நீங்கள் அறியாதவர்களான ஓர் கூட்டத்தினராவீர்கள் என்று கூறினார்.

139. "நிச்சயமாக (விக்கிரக ஆராதனை செய்யும்) இவர்கள் எதில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அது அழிந்துவிடக்கூடியதும், அவர்கள் எதை செய்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அது முற்றிலும் வீணானதேயாகும்" என்று கூறினார்.

140. (தவிர,)" அல்லாஹ் அல்லாததையா நான் உங்களுக்கு இரட்சகனாகத் தேடுவேன்? அவனோ உங்களை அகிலத்தாரை விட மேன்மையாக்கி வைத்துள்ளான்" என்றும் அவர் கூறினார்.

141. மேலும், (இஸ்ராயீலின் மக்களே!) பிர்அவ்னுடைய கூட்டத்தாரிடமிருந்து நாம் உங்களைக் காப்பாற்றியதை (நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள்.) அவர்கள் உங்களைக் கொடியவேதனையால் துன்புறுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள்; அவர்கள் உங்கள் ஆண் மக்களைக் கொலை செய்துவிட்டு, உங்கள் பெண் மக்களை (மட்டும்) உயிருடன் வாழ விட்டும் வந்தார்கள்; இதில் உங்களுக்கு உங்கள் இரட்சகனால் மகத்தானதொரு சோதனையும் (ஏற்பட்டு) இருந்தது.

142. இன்னும், மூஸாவுக்கு நாம் முப்பது இரவுகளை வாக்களித்திருந்தோம்; மேலும், அதை பத்து (இரவுகளைக்) கொண்டு நாம் பூர்த்தியாக்கியும் வைத்தோம்; ஆகவே, அவருடைய இரட்சகனின் தவணை நாற்பது இரவுகளாகப் பூர்த்தியாயிற்று; அதுசமயம் மூஸா தன் சகோதரர் ஹாருனிடம், "நீர் என்னுடைய சமூகத்தாரிடையே என் பிரதிநிதியாக இருந்து, அவர்களைச் சீர்திருத்தமும் செய்வீராக! அன்றியும் குழப்பக்காரர்களுடைய வழியை நீர் பின்பற்றா திருப்பீராக!" என்று கூறினார்.

143. மேலும், நாம் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் (குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு), மூஸா வந்து, அவருடைய இரட்சகனும் அவருடன் பேசியபொழுது, "என் இரட்சகனே! நீ (உன்னை) எனக்குக் காண்பிப்பாயாக! உன்பால் நான் பார்ப்பேன்" என்று கூறினார்; (அதற்கு அல்லாஹ், மூஸாவே! நீர் என்னை ஒருபோதும் பார்க்க முடியாது, எனினும், இம்மலையை நீர் பார்ப்பீராக; அது தன்னுடைய இடத்தில் நிலைத்திருந்தால் அப்போது நீர் என்னைக் காண்பீர்" என்று கூறினான்; ஆகவே அவருடைய இரட்சகன் அம்மலைமீது வெளிப்பட்டபோது அவ்வாறு வெளிப்பட்ட நிலையானது, அம்மலையானதை தூளாக்கிவிட்டது; இன்னும் மூஸா (திடுக்கிட்டு) மூர்ச்சையாகி விழுந்துவிட்டார்; பின்னர் அவர் தெளிவு பெற்றபோது (அல்லாஹ்விடம்) "நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்; நான் உன்னிடம் பாவமீட்சி கோருகின்றேன்; இன்னும், (உன்னை) விசுவாசிப்போரில் நான் முதன்மையானவன்" என்று கூறினார்.

قَالَ يُوسَىٰ إِنَّيٰ اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَ
 بِكَلَامِي ۖ فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَكَتَبْنَا
 لَهُ فِي الْأَكْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ
 شَيْءٍ ۖ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسِنَاهَا
 سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٨﴾ سَاصْرِفْ عَنِ الْاِتْيِ الَّذِيْنَ
 يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ اِيَّةِ
 لَا يُؤْمِنُوْا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا
 وَإِنْ يَرَوْا سَبِيْلَ الْغْيِ يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۚ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
 كَذَّبُوْا بِآيَاتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٤٩﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
 بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ
 اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٥٠﴾ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰى مِنْۢ بَعْدِهِ مِنْ
 حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا اِلٰهَ خَوَاطِا ۚ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ لَا يَكْلَبُهُمْ
 وَلَا يَهْدِيْهُمْ سَبِيْلًا ۚ اَتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿١٥١﴾ وَلَمَّا
 سَقَطَ فِيْ اَيْدِيْهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا قَالُوْا لِيْنِ
 لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿١٥٢﴾

144. (அதற்கு)" மூஸாவே! என்னுடைய தூதுகளைக்கொண்டும், என்னுடைய பேச்சைக்கொண்டும் (எல்லா) மனிதர்களைவிட நிச்சயமாக நான் உம்மைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றேன்; ஆகவே, நான் உமக்கு கொடுப்பதைப் (பலமாகப் பற்றிப்) பிடித்துக் கொள்வீராக! நன்றிசெலுத்துபவர்களிலும் நீர் ஆகிவிடுவீராக" என்று கூறினான்.

145. மேலும், (நாம் அவருக்குக் கொடுத்த) பலகைகளில் ஒவ்வொரு விஷயத்திலிருந்து நல்லுபதேசத்தையும், ஒவ்வொருவிஷயத்திற்குரிய விளக்கத்தையும் அவருக்காக நாம் எழுதி இருந்தோம், (ஆகவே), "நீர் இதனைப் பலமாகப் (பற்றிப்) பிடித்துக் கொண்டு, அதிலிருக்கும் நல்லவைகளை எடுத்து(செயல்பட்டு)க்கொள்ளுமாறு உம்முடைய சமூகத்தாரை நீர் கட்டளையும் இடுவீராக! (உமக்கு மாறு செய்யும்) பாவிகளின் வீட்டை (தங்குமிடத்தை) நான் உங்களுக்குக் காண்பிப்பேன்" என்றும் (கூறினான்).

146. நியாயமின்றி, பூமியில் கர்வங்கொண்டிருப்போரை, என்னுடைய அத்தாட்சிகளை (விளங்கிக்கொள்வதைவிட்டும்) திருப்பிவைத்துவிடுவேன்; அவர்கள் அத்தாட்சிகள் யாவையும் கண்ட போதிலும் அவைகளை நம்பிக்கை கொள்ளவுமாட்டார்கள்; (அவ்வாறே) நேர் வழியை அவர்கள் கண்டாலும் அதனை அவர்கள் (நேரான) வழியாக எடுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள்; (ஆனால்) தவறான வழியை அவர்கள் கண்டாலோ, அதனையே (தங்களுக்குரிய) வழியாக எடுத்துக்கொள்வார்கள்; அது(ஏனெனில்) நிச்சயமாக அவர்கள், நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கினர் என்பதாலும், அவைகளை விட்டும் அவர்கள் மறந்தவர்களாகவும் இருந்தார்கள் என்ற காரணத்தினாலுமாகும்.

147. நம்முடைய வசனங்களையும், மறுமையின் சந்திப்பையும் பொய்யாக்குகின்றார்களே அத்தகையோர் அவர்களுடைய (நற்) காரியங்கள் யாவும் அழிந்து விட்டன; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்கே தவிர (வேறெதற்கும்) கூலி கொடுக்கப்படுவார்களா?

148. மூஸாவுடைய சமூகத்தார் அவருக்குப்பின்னர், தங்கள் ஆபரணங்களிலிருந்து ஒருகாளைக்கன்றை (அதன்) உடலை(தெய்வமாக) எடுத்துக் கொண்டார்கள்; அதற்கு, (மாட்டின் சப்தத்தைப் போன்ற) சப்தமிருந்தது. நிச்சயமாக அது, அவர்களுடன் பேசவுமாட்டாது; அவர்களுக்கு யாதொரு வழியைக் காட்டவுமாட்டாது என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? (எனினும்,) அவர்கள் அதனையே (தெய்வமாக) எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் (தமக்குத் தாமே) அநியாயக்காரர்களாகவும் ஆகிவிட்டனர்.

149. மேலும், அவர்கள் (செய்து விட்டது பற்றி) மிகவும் கைசேதப்பட்டு, திட்டமாகத் தாங்களே வழிதவறி விட்டார்கள் என்பதையும் அவர்கள் கண்டபொழுது, "எங்கள் இரட்சகன் எங்களுக்கு அருள் புரிந்து எங்களை மன்னிக்காவிடில் நிச்சயமாக நாங்கள் நஷ்டமடைந்தவர்களில் ஆகிவிடுவோம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

وَلَبَّازَجَعِ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا
خَلَقْتُمُوْنِي مِنْ بَعْدِي أَفَعِلُكُمْ أَمْرًا رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأُلُوحَ
وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنُ أُمِّ إِبْرَاهِيمَ الْقَوْمُ
اسْتَضَعُّونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءُ وَ
لَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَ
ادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
الْعِجْلَ سِينًا لَهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَكَذَلِكَ يَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا
مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٥٣﴾
وَلَبَّاسَكْتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأُلُوحَ وَفِي نُسْخَتِهَا
هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾ وَاخْتَارَ مُوسَى
قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِيبْقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ
لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ
مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ
تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

150. மேலும், (இதனை அறிந்த மூஸா) கோபங்கொண்டவராகப் பெரும் வருத்தம் நிறைந்தவராக தன் சமூகத்தாரிடம் திரும்பி வந்தபொழுது, (அவர்களிடம்) "நான் இல்லாத சமயத்தில் நீங்கள் செய்த இச்செயலானது மிகக் கெட்டது; உங்கள் இரட்சகனின் கட்டளை (வேதனை) வருவதை நீங்கள் அவசரப் படுகின்றீர்களா?" என்று கூறி (அல்லாஹ்வின் கட்டளைகள் எழுதப்பட்ட) பலகைகளைப்போட்டுவிட்டு, தன் சகோதரரின் தலை (முடி)யைப் பிடித்துத் தன் பக்கம் இழுத்தார்; (அதற்கு)வர், "என் தாயின் மகனே! இந்த மக்கள் நிச்சயமாக என்னை பலவீனப்படுத்திவிட்டனர்; என்னைக் கொலை செய்துவிடவும் முற்பட்டனர். என்னுடைய விரோதிகள் என்னைப் பார்த்து சிரிக்குமாறு நீர் செய்துவிடாதீர்; இந்த அக்கிரமக்கார சமூகத்தாருடன் என்னை ஆக்கியும் விடாதீர்" என்று கூறினார்.

151. "என் இரட்சகனே ! என்னையும், என் சகோதரரையும் நீ மன்னித்தருள் வாயாக! உன்னுடைய கிருபையில் எங்களையும் பிரவேசிக்கச் செய்வாயாக ! நீ கிருபை செய்வோரிலெல்லாம், மிக்க கிருபையாளன்" என்று (பிரார்த்தனை செய்து)கூறினார்.

152. "நிச்சயமாக காளைக் கன்றை (த் தெய்வமாக) எடுத்துக்கொண்டார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து கோபமும், இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இழிவும் அவர்களை வந்தடையும்; பொய்க் கற்பனை செய்வோருக்கு இவ்வாறே நாம் கூலி கொடுப்போம்" (என்று அல்லாஹ் கூறினான்).

153. மேலும், தீயசெயல்கள் செய்துவிட்டு, (மனம் வருந்தி) அதன் பின் பச்சாதாபப்பட்டு, (அதிலிருந்து விலகி, உண்மையாகவே) விசுவாசமும் கொண்டு விட்டார்களே அத்தகையோர்_(அவர்களுடைய பாவத்தை) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் அதற்குப்பின் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபை செய்பவன்.

154. மேலும் மூஸாவுடைய கோபம் தணிந்த போது, அவர் (அந்தப்) பலகைகளை எடுத்துக்கொண்டார்; அவற்றில் வரையப்பட்டிருந்ததில் தங்களுடைய இரட்சகனை பயப்படுகின்றார்களே அத்தகையோருக்கு நேர் வழியும், (அவனின்) பேரருளும் இருந்தன.

155. மேலும், மூஸா நாம் குறித்த நேரத்திற்காக தம் சமூகத்தாரில் எழுபது ஆண்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்; அவர்களைப் புகம்பம் பிடித்தபொழுது, "என் இரட்சகனே! நீ நாடியிருந்தால், இதற்கு முன்னதாகவே இவர்களையும், என்னையும் நீ அழித்திருக்கலாமே! எங்களிலுள்ள அறிவீனர்கள் சிலர் செய்ததற்காக, எங்களை நீ அழித்துவிடுகிறாயா? இது உன்னுடைய சோதனையேயன்றி வேறில்லை; இதனைக் கொண்டு நீ நாடியவர்களை வழி தவறச்செய்கிறாய்; நீ நாடியவர்களை நேர் வழியிலும் செலுத்துகிறாய்; நீயே எங்களுடைய பாதுகாவலன்; ஆகவே நீ எங்களை மன்னித்தருள்வாயாக! மேலும், எங்களுக்கு நீ அருள் புரிவாயாக! நீயே மன்னிப்பவர்களில் மிக்க மேலானவன்" என்று அவர் (பிரார்த்தித்துக்)கூறினார்.

وَكُتِبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا
 هُدُنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي
 وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ
 الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ١٤١
 يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا
 عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
 وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ
 الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ
 عَلَيْهِمْ ١٤٢ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَ
 اتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ١٤٣ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ١٤٤
 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا
 الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي
 وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٤٥ وَ
 مِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ١٤٦

156. இன்னும், "இவ்வுலகத்தில் எங்களுக்கு நன்மையை எழுதிவிடுவாயாக! மறுமையிலும் நன்மையை எழுதுவாயாக! நிச்சயமாக நாங்கள் உன்பக்கமே திரும்பி விட்டோம்" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்). அதற்கு அல்லாஹ்வாகிய அவன், "என்னுடைய வேதனையாகிறது அதனைக்கொண்டு நான் நாடியவர்களை பிடிப்பேன்; என்னுடைய அருளோ எல்லா வஸ்துக்களிலும் சூழ்ந்து விசாலமாகியுள்ளது; ஆகவே, (என்னுடைய அருளாகிய) அதனை, (எனக்குப்) பயந்து, ஐகாத்தும் கொடுத்து வருகிறார்களே அத்தகையோருக்கும், நம்முடைய வசனங்களை விசுவாசிக்கிறார்களே அத்தகையோருக்கும் நான் (விதித்து) எழுதிவிடுவேன்" என்று கூறினான்.

157. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்களிடமுள்ள தவ்றாத்திலும், இன்ஜிலிலும், அவரைப் பற்றி எழுதப்பட்டவராகக் காண்கிறார்களே அத்தகைய (எழுத்தாற்றல் அற்ற) உம்மிநபியான இத்தூதரை பின்பற்றுகிறார்கள்; (இத்தூதரோ) அவர்களை நன்மையான காரியங்களைச் செய்யுமாறு ஏவி, பாவமான காரியங்களிலிருந்து அவர்களை விலக்குவார்; நல்லவைகளையே அவர்களுக்கு (உண்ண) அவர் ஆகுமாக்கியும் வைப்பார்; கெட்டவற்றை அவர்களுக்குத் தடுத்தும்விடுவார்; அவர்களுடைய பளுவையும், அவர்கள் மீதிருந்ததே அத்தகைய கடினமானவைகளையும் (இரட்சகனின் அனுமதி கொண்டு) அவர்களை விட்டும் நீக்கிவிடுவார்; ஆகவே, அவரை (உண்மையாகவே) விசுவாசித்து, இன்னும் அவரை கண்ணியம் செய்து, அவருக்கு உதவியும் புரிந்து, அவருடன் இறக்கி வைக்கப்பட்ட ஒளி மிக்க (இவ்வேதத்)தையும் பின்பற்றுகிறார்களே அத்தகையோர் அவர்கள் தாம் வெற்றியாளர்களாவர்.

158. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! மனிதர்களே! நிச்சயமாகவே நான் உங்கள் யாவருக்கும், அல்லாஹ்வின் தூதராக இருக்கிறேன்; அவன் எத்தகையோனென்றால், வானங்கள், பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; வணக்கத்திற்குரியவன் அவனைத் தவிர (வேறு எவரும்) இல்லை; அவனே உயிர்ப்பிக்கிறான்; அவனே மரணிக்கச் செய்கிறான். ஆகவே, அந்த அல்லாஹ்வையும், (எழுத்தாற்றல் அற்ற) உம்மி நபியாகிய அவனுடைய (இத்தூதரையும்) நீங்கள் விசுவாசிப்பீர்களாக! அவர் எத்தகைய வரென்றால் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய வசனங்களையும் விசுவாசிக்கின்றார்; (ஆகவே) நீங்கள் நேர்வழி பெறுவதற்காக அவரையே நீங்கள் பின்பற்றுங்கள்.

159. இன்னும், மூஸாவுடைய சமூகத்தாரில் ஒரு கூட்டத்தினர் இருக்கின்றனர்; அவர்கள் சத்தியத்தைக் கொண்டு (மற்ற மனிதர்களுக்கு) வழி காண்பிக்கின்றனர்; அதன்படி நீதியும் செய்கின்றனர்.

وَقَطَّعْنَهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا مِمَّا وَادَّحَيْنَا إِلَى
مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
فَاتَّبَعْتَ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ
الْمَنَّ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَ
مَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٣٠﴾ وَادْقِطْ
لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ
لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَتَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾ فَبَدَّلَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا
يَظْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ
كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٣٣﴾

١٤٢ - وَقَدْ لَافَ

معنافة
عند التالين
النصون

160. மேலும், (மூஸாவுடைய கூட்டத்தாராகிய) அவர்களை பன்னிரண்டு பிரிவினர்களாக - கூட்டத்தினர்களாக - நாம் பிரித்தோம்; மூஸாவிடம் அவருடைய கூட்டத்தார் தண்ணீர் கேட்டபோது, நாம் (அவரிடம்) உம்முடைய கைத் தடியைக் கொண்டு இக்கல்லை அடிப்பீராக! " என்று அவருக்கு வஹீ அறிவித்தோம்; அப்போது (அவர் அவ்வாறு அடிக்கவே,) அதிலிருந்து பன்னிரண்டு ஊற்றுக்கள் பொங்கிவந்தன; ஒவ்வொரு பிரிவினரும் (அவற்றில்) தங்கள் நீரருந்துமிடத்தைத் திட்டமாக அறிந்து கொண்டனர்; மேலும், அவர்கள் மீது மேகங்களை நிழலிடும்படிச் செய்தோம்; அவர்களுக்காக 'மன்னு', 'ஸல்வா' (எனும் மேலான உணவையும்) இறக்கிவைத்து, நாம் உங்களுக்கு அளித்துள்ள நல்லவற்றிலிருந்து புகியுங்கள்; (என்னும் நம் கட்டளைக்கு மாறுசெய்தனர். அதனால்) அவர்கள் நமக்கு அநியாயம் செய்துவிடவில்லை; எனினும், அவர்கள் தமக்குத்தாமே அநியாயம் செய்கிறவர்களாக இருந்தனர்.

161. இன்னும், (அவர்களிடம்) "நீங்கள் இவ்வூரில் குடியிருங்கள்; இதில் நீங்கள் நாடிய இடத்திலெல்லாம் உண்ணுங்கள்; ஹித்ததுன் (எங்கள் பாவச் சுமை நீங்குக!) என்று கூறுங்கள்; (அதன் வாயிலில் தலை தாழ்த்தியவர்களாகவும் நுழையுங்கள்; நாம் உங்களுடைய குற்றங்களை உங்களுக்கு மன்னித்துவிடுவோம்; நன்மை செய்வோருக்கு (அதன்கூலியை) நாம் அதிகப்படுத்துவோம், என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டபோது;

162. அவர்களில் அநியாயம் செய்தோர் அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதல்லாத (வேறு) வார்த்தையாக (அதை) மாற்றி விட்டார்கள்; ஆகவே, (இவ்வாறு) அவர்கள் அநியாயம் செய்ததன் காரணமாக நாம் அவர்கள் மீது வானத்திலிருந்து வேதனையை இறக்கிவைத்தோம்.

163. மேலும், (நபியே!) கடலோரத்திலிருந்த ஓர் ஊர் (மக்களைப்) பற்றி நீர் அவர்களைக் கேட்பீராக! (தடுக்கப்பட்ட நாளாகிய) சனிக்கிழமையன்று (மீன் பிடிப்பது தடுக்கப்பட்டிருந்தும்) அவர்கள் வரம்புமீறி (மீன் பிடித்து)க் கொண்டிருந்தார்கள். ஏனென்றால், சனிக்கிழமையன்று (அக்கடலிலிருந்து) மீன்கள் நீர்மட்டத்திற்கு மேலாக தங்கள் தலைகளை நீட்டிக் கொண்டு அவர்கள் முன் வந்தன. சனிக்கிழமையல்லாத நாட்களில் அவர்களிடம் அவைவருவதில்லை; இவ்வாறு அவர்கள் பாவங்கள் செய்து கொண்டிருந்ததன் காரணத்தால் அவர்களை நாம் சோதனைக்குள்ளாக்கினோம்.

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُونَ قَوْمًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ
مُعْزٍّ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا أَقَالُوا مَعْدَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿١٧٣﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِزِّ بَيْسٍ يَبِأُ كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿١٧٤﴾ فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا
قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٧٥﴾ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٦﴾ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا
مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٧﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا
الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهَا يَأْخُذُوهَا أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيثَاقُ
الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّذَّارِ
الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٧٨﴾ وَالَّذِينَ يُمْسِكُونَ
بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُنْصِيْعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٩﴾

164. இன்னும், அவர்களில் ஒரு சாரார், (நல்லுபதேசம் செய்தவர்களிடம்) "அல்லாஹ் எவர்களை அழித்துவிடுகிறவனாக அல்லது அவர்களை கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்கிறவனாக இருக்கின்றானோ அந்த மக்களுக்கு நீங்கள் ஏன் நல்லுபதேசம் செய்கிறீர்கள் என்று கூறியபொழுது அவர்கள், இதனால் நாம் உங்கள் இரட்சகனிடம்(நம்) பொறுப்பிலிருந்து நீங்கிவிடுவதற்காகவும் (அதனால் மீன் பிடிக்கும்) அவர்கள் (ஒருக்கால் தவறிலிருந்து விலகி அல்லாஹ்வை) அஞ்சி விடலாம்" என்பதற்காகவும் (நாங்கள் உபதேசம் செய்கிறோம்) எனக்கூறினார்கள்.

165. பின்னர் அவர்களுக்கு எதுபற்றி நினைவுபடுத்தப்பட்டதோ அதை அவர்கள் மறந்து (மீன்பிடிக்கமுற்பட்டு) விட்டபோது தீமைசெய்வதிலிருந்து தடுத்துக் கொண்டிருந்தோரை நாம் காப்பாற்றினோம்; அநியாயம் செய்தவர்களை அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்த பாவத்தின் காரணமாக கொடிய வேதனையைக் கொண்டும் நாம் பிடித்துக் கொண்டோம்.

166. ஆகவே, எதனைவிட்டும் அவர்கள் தடுக்கப்பட்டிருந்தனரோ அதனைவிட்டும் அவர்கள் வரம்புமீறியபோது, "நீங்கள் இகழப்பட்டவர்களாக, குரங்குகளாகி விடுங்கள்" என்று அவர்களுக்கு நாம் (சபித்துக்) கூறினோம்.

167. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகன் அவர்களுக்குக் கொடிய வேதனை கொடுக்கக் கூடியவர்களையே அவர்கள் மீது (ஆதிக்கம் வகிக்கும்படி) இறுதிநாள் வரையில் அவன் நிச்சயமாக அனுப்பி வருவான் என்று (அவர்களுக்கு) அறிவித்ததை (நீர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவீராக!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் (அவனுக்கு மாறு செய்து வந்தோரை) தண்டிப்பதில் மிக்க தீவிரமானவன்; மேலும் நிச்சயமாக (அவன்பால் மீளுகிறவர்களுக்கு) அவன் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; நிகரற்ற அன்புடையவன்.

168. மேலும், அவர்களை இப்புவியில் பல கூட்டத்தினர்களாக நாம் பிரித்து விட்டோம்; அவர்களிலிருந்து நல்லோர்களும் இருக்கின்றனர்; இதுவல்லாத (பொல்லாத)வர்களும் அவர்களில் இருக்கின்றனர்; அவர்கள் (பாவங்களிலிருந்து) மீளுவதற்காக நல்லவைகளைக் கொண்டும், தீயவைகளைக் கொண்டும் நாம் அவர்களைச் சோதித்தோம்.

169. அவர்களுக்குப் பின்னர், அவர்களுடைய இடத்தை தீய ஒரு சாரார் அடைந்தனர்; அவர்கள் (தவறாத்) வேதத்திற்கு அனந்தரக்காரர்களாக ஆனார்கள்; இவ்வற்ப (உலகின்) பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டு வேதத்தை மாற்றி விட்டனர். (இதைப்பற்றி) "எங்களுக்கு மன்னிப்பளிக்கப்படும்" என்றும் கூறுகிறார்கள்; (பின்னும் முன்போல் புரட்டுவதற்காக) இதேபோன்ற அற்பப் பொருள் அவர்களிடம் வருமானால், அதனை எடுத்துக்கொள்வார்கள்; அவர்கள், அல்லாஹ்வின் மீது உண்மையைத் தவிர வேறு எதையும் கூறக்கூடாதென்று (அவர்களுடைய) வேதத்தின் மூலம் அவர்களிடம் உறுதிமொழி வாங்கப் படவில்லையா? அதில் உள்ளதை அவர்கள் ஒதியும் வருகின்றனர்; (எனினும், அவற்றை அவர்கள் பொருட்படுத்துவதில்லை.) மேலும் பயபத்தியுடையவர்களுக்கு, மறுமையின் வீடே மிக்க மேலானதாகும். நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டீர்களா?

170. இன்னும், (இவ்)வேதத்தைப் பலமாகப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு, தொழுகையையும் நிறைவேற்றி வருகின்றார்களே அத்தகையோர் (அதுபோன்ற) நல்லோர்களின் கூலியை நிச்சயமாக நாம் வீணாக்கமாட்டோம்.

وَإِذْ نَفَقْنَا الْجِبْلَ فُوتَهُمْ كَآئِهٌ ظُلُمٌ أَدْمَاقَهُمْ وَالْجِبْلَ أَوْ قَعُ بِهِمْ
 خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٤١﴾
 إِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِيِّ آدَمَ مِنْ طُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَ
 أَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ
 تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿٤٢﴾ وَقُولُوا إِنَّمَا
 أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَنفَعُ لَكُنَا
 بِهِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿٤٣﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿٤٤﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَاهُ
 مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَايِينَ ﴿٤٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا
 لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَبَثَلُهُ
 كَمِثْلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحِمَلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثُ
 ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ
 الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾ سَاءَ مَثَلًا لِقَوْمٍ الَّذِينَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ ﴿٤٧﴾ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ
 فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِلْ فَلَا وَلِيكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٤٨﴾

171. மேலும், ('எரினாய்') மலையை அவர்களுக்கு மேல் அது நிழலைப் போன்று (இருக்க) நாம் உயர்த்தியசமயத்தில் நிச்சயமாக அம்மலையானது அவர்கள்மீது விழுந்து விடுமென்று அவர்கள் எண்ணி (பயந்த)னர்; (அப்போது,) "நாம் உங்களுக்குக் கொடுத்த (வேதத்)தைப் பலமாகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்; இன்னும், அதிலுள்ளவற்றை எப்பொழுதும் கவனத்தில் வைத்து நினைவு கூருங்கள்; (இன்னும் அதிலுள்ளவாறு நீங்கள் செயல்பட்டால்) நீங்கள் பயபத்தியுடையோர்களாகி விடலாம்" (என்று நாம் அவர்களுக்குக் கூறியதை, நபியே! நீர் அவர்களுக்கு நினைவு கூர்வீராக!)

172. (நபியே!) உமதிரட்சகன் ஆதமுடைய மக்களில் அவர்களுடைய முதுகுகளிலிருந்து அவர்களுடைய சந்ததிகளை (வெளியாக்கி), அவர்களைத் தங்களுக்கே சாட்சியாக்கி, (அவர்களிடம்) "நான் உங்கள் இரட்சகனல்லவா?" என்று (கேட்டு உடன் படிக்கையை) எடுத்த சமயத்தில் "ஆம்! நீதான் இரட்சகன், அதன்மீது நாங்கள் சாட்சியம் கூறுகிறோம்" என்று அவர்கள் கூறியதை, (நீர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவீராக! இது ஏனென்றால், "இதனை ஒருவரும் எங்களுக்கு நினைவூட்டாததனால்) நிச்சயமாக நாங்கள் இதனை மறந்தவர்களாக இருந்துவிட்டோம்" என்று மறுமைநாளில் நீங்கள் சொல்லாதிருப்பதற்காக.

173. அல்லது, "இணையாக்கியதெல்லாம் (எங்களுக்கு) முன்னிருந்த எங்கள் மூதாதையர்கள்தாம், நாங்களோ அவர்களுக்குப் பின்னுள்ள (அவர்களுடைய) சந்ததியினராக இருக்கிறோம்— ஆகவே அந்த வழி கெட்டோர்கள் செய்தவற்றுக்காக நீ எங்களை அழித்துவிடலாமா?" என்று நீங்கள் சொல்லாமலிருப்பதற்காக (இதனை உங்களுக்கு நாம் நினைவூட்டுகிறோம் என்று நபியே! நீர் கூறுவீராக!).

174. மேலும், இவ்வாறே (நம்) வசனங்களை நாம் விவரிக்கிறோம்; (இதன் மூலம்) அவர்கள் (பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு நம்மிடம்) திரும்புவதற்காகவும் (நாம்விவரித்துக் கூறுகிறோம்.)

175. நாம் எவனுக்கு நம் அத்தாட்சிகளைக் கொடுத்திருந்தோமோ, அத்தகையவனின் செய்தியை (யூதர்களாகிய) அவர்களுக்கு (நபியே! நீர்) ஒதிக் காண்பிப்பீராக! பின்னர், அவன் அதிலிருந்து கழன்று கொண்டான்; ஆகவே, ஷைத்தான் அவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றான்; எனவே, (அவனது சூழ்ச்சிக்குள் சிக்கி) அவன் வழி தவறியவர்களில் (ஒருவனாக) ஆகிவிட்டான்.

176. மேலும், நாம் நாடியிருந்தால், (நம் அத்தாட்சிகளான) அவற்றைக் கொண்டு அவனை நாம் உயர்த்தியிருப்போம்; எனினும் அவன்பூமியின் (ஆடம்பர வாழ்க்கையின்) பால் சாய்ந்துவிட்டான்; தன் (மன) இச்சையையும் பின்பற்றி விட்டான்; ஆகவே அவனுடைய உதாரணம்: (ஒரு) நாயின் உதாரணத்தை ஒத்திருக்கின்றது; நீர் அதனைத் துரத்தினாலும் நாக்கைத் தொங்கவிட்டுக் கொள்கிறது; அதனைத் துரத்தாது விட்டுவிட்டாலும் நாக்கைத் தொங்கவிட்டுக் கொள்கிறது; இதுவே, நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கினார்களே அந்தக் கூட்டத்தினர்க்கு உதாரணமாகும். ஆகவே, அவர்கள் சிந்தித்து நல்லுணர்வு பெருவதற்காக (இத்தகைய) வரலாற்றைக் கூறுவீராக!

177. நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கிய கூட்டத்தாரின் உதாரணம் மிகக் கெட்டதாகும்; அவர்கள் தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்கிறவர்களாகவும் இருந்தனர்.

178. அல்லாஹ், யாரை நேர்வழி செலுத்துகின்றானோ அவரே நேர்வழி அடைந்தவர்; மேலும், எவரை அவன் வழிதவறச்செய்கிறானோ அத்தகையோர் தாம் நஷ்டவாளிகள்.

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا
يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا
يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٤٥﴾
وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ
فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٦﴾ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً
يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٤٧﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤٨﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي
مَتِينٌ ﴿١٤٩﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ
مِّمَّنْ ﴿١٥٠﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ
حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥١﴾ مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَ
يَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥٢﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ
مُرْسُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقَّتِهَا إِلَّا هُوَ تَنَزَّلَتْ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ خَفِيٌّ
عَمَّا قُلِ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٥٣﴾

١٤٥

وقيل
منزل

179. திட்டமாக ஜின்களிலும், மனிதர்களிலும் அநேகரை நரகத்திற்காகவே நாம் படைத்திருக்கின்றோம்; (அவர்கள் எத்தகையோரென்றால்,) அவர்களுக்கு இதயங்களிருக்கின்றன; அவற்றைக் கொண்டு (நல்லவற்றை) அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு கண்களுமுண்டு; (எனினும்) அவற்றைக் கொண்டு (இவ்வுலகிலுள்ள அல்லாஹ்வின் அத்தாட்சிகளை) அவர்கள் பார்க்கமாட்டார்கள்; அவர்களுக்குக் காதுகளுமுண்டு; அவற்றைக் கொண்டு அவர்கள் (நல்லவற்றைச்) செவியேற்கமாட்டார்கள்; அவர்கள் கால் நடைகளைப் போன்றவர்கள்; ஏன் (அவற்றைவிட) அவர்கள் மிக அதிகமாக வழிகெட்டவர்கள்; அவர்களேதாம், (நம் வசனங்களை அலட்சியம் செய்து) பராமுகமானவர்களாவர்.

180. இன்னும், அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க அழகான பெயர்கள் இருக்கின்றன; ஆகவே, அவற்றைக் கொண்டே நீங்கள் அவனை அழையுங்கள்; அவனுடைய பெயர்களில் (தவறான பொருள் கொண்டு) திரித்துக்கூறுவோரை விட்டுவிடுங்கள்; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைக்குரிய கூலியைக் கொடுக்கப் படுவார்கள். (12)

181. மேலும், நாம் படைத்தவர்களில் ஒரு கூட்டத்தார் இருக்கிறார்கள்; அவர்கள் உண்மைக்கு வழி காட்டுகிறார்கள்; (அதைப் பின்பற்றுவதுடன், மற்ற மனிதர்களுக்கும் அறிவித்து) அதனைக் கொண்டே நீதியும் செய்கின்றனர்.

182. இன்னும், நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகின்றார்களே அத்தகையோர் — (அவர்களுக்கு சகலத்தையும் கொடுத்து) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாத விதத்தில், அவர்களை நாம் படிப்படியாக (கீழ்நிலைக்கு இறக்கி)ப் பிடித்துவிடுவோம்.

183. அன்றியும், (இவ்வுலகில்) நான் அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுப்பேன்; நிச்சயமாக என்னுடைய சதி(த்திட்டம்) மிக்க உறுதியானது.

184. (நம் நபியாகிய) அவர்களுடைய தோழருக்கு எவ்விதப் பைத்தியமும் இல்லை என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லையா? அவர் பகிரங்கமாக அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்கின்றவரே தவிர வேறில்லை.

185. இன்னும் வானங்களுடையவும், பூமியுடையவும் ஆட்சியிலும், எப்பொருளிலிருந்தும், அல்லாஹ் படைத்திருக்கின்றவற்றிலும், இன்னும், அவர்களுடைய (மரண) தவணை நெருங்கியதாக ஆகி இருக்கக் கூடும் என்பதிலும் அவர்கள் (உணர்ந்து) பார்க்கவில்லையா? (குர்ஆனாகிய) இதற்குப் பின்னர், எந்தச் செய்தியைத்தான் அவர்கள் விகவாசங்கொள்ளப் போகிறார்கள்?

186. எவரை அல்லாஹ் தவறான வழியில் செலுத்திவிடுகிறானோ அவரை நேரான வழியில் செலுத்துபவர் எவரும் இல்லை. தங்கள் வழிகேட்டிலேயே அவர்களை தட்டழிகிறவர்களாக அவன் விட்டும்விடுகின்றான்.

187. (நபியே!) மறுமை நாள் பற்றி — அதனுடைய வருகை எப்பொழுது என — அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள்; (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: அதன் அறிவெல்லாம் என் இரட்சகனிடத்தில்தான்; அதை (வரவேண்டிய) அதற்குரிய நேரத்தில் அவனையன்றி வேறு எவரும் வெளிப்படுத்தமாட்டார்; (அதுபற்றி முற்றிலும் அறிந்தவன் அவனே! அதுசமயம்) வானங்களிலும், பூமியிலும் பளுவான சம்பவங்கள் ஏற்பட்டுவிடும்; திடீரெனவே தவிர அது உங்களிடம் வராது; நிச்சயமாக நீர் அதனை முற்றிலும் அறிந்துகொண்டவர் போல் (அதனைப்பற்றி) உம்மிடம் கேட்கிறார்கள்; (அதற்கு) அதன் அறிவெல்லாம் அல்லாஹ்விடத்தில்தான் இருக்கிறது; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (அதனை) அறியமாட்டார்கள் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ
 كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ
 السُّوءُ إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٨٨ هُوَ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا
 فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَبَرَّتْ بِهِ ۖ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ
 دَعَا اللَّهَ رَبَّهَا لِيُنْزِلَ إِلَيْهَا صَالِحًا لَّئِنْ كُنْتُمْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ٨٩
 فَلَمَّا أَتَاهَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيهَا أَتَاهَا فَتَعَلَّى اللَّهُ
 عَمَّا يَشْرِكُونَ ٩٠ أَيْشُرُكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ٩١
 وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ٩٢ وَإِنْ
 تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ
 أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ٩٣ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 عِبَادُ أَمْثَالِكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ٩٤ اَلْهُمَّ ارْجُلُ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ أَيْدِي يَبْطِشُونَ
 بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ
 بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ ٩٥

188. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ் நாடியதைத் தவிர எனக்கே எவ்வித நன்மையைச் செய்வதற்கும், தீமையைத் தடுத்துக் கொள்வதற்கும் நான் சக்தி பெறமாட்டேன்; மறைவானவற்றை நான் அறிந்தவனாக இருந்திருந்தால், நன்மைகளையே அதிகமாகத் தேடிக்கொண்டிருப்பேன்; தீமை என்னைத்தொட்டிருக்காது; நான் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனும், விசுவாசங்கொண்ட சமுதாயத்தினருக்கு நன்மாராயங் கூறுபவனுமேயன்றி வேறில்லை".

189. அவன் எத்தகையவனென்றால், ஒரே ஆத்மாவிலிருந்து உங்களைப் படைத்து, அதிலிருந்து அதற்குரிய ஜோடியான மனைவியை அவருடன் கூடி வசிப்பதற்காகவும் உண்டாக்கினான். அவளை அவர் மூடிக்கொண்டபோது, அவள் இலேசான சுமை சுமந்தாள்; பின்னர் அதனைச் சுமந்துக்கொண்டு திரிந்தாள்; அது கனமானபோது, "நீ எங்களுக்கு(சந்ததியில்) நல்லதை அளித்தால், நிச்சயமாக நாங்கள் (உனக்கு) நன்றி செலுத்துவோரில் இருப்போம்" என்று அவ்விருவருடைய இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்விடம் அவ்விருவரும் பிரார்த்தித்தார்கள்.

190. அவ்விருவருக்கும் நல்ல(சந்ததியான)தை அவன் கொடுத்தபோது, அவர்களுக்கு அவன் கொடுத்தவற்றில் அவ்விருவரும் இணையாளர்களை ஆக்கினார்கள்; அவர்கள் இணைவைப்பதை விட்டும் அல்லாஹ் உயர்வானவன்.

191. எப்பொருளையும் படைக்காதவற்றை அவர்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) இணையாக்குகின்றனரா? அவர்களும்(அவனால்) படைக்கப்பட்டவர்களே!

192. மேலும், அவர்கள் இவர்களுக்கு எத்தகைய உதவி செய்யச்சக்தி பெற மாட்டார்கள்; தங்களுக்குத்தாங்களே (ஏதும்) உதவி செய்து கொள்ளவும்(சக்தி பெற)மாட்டார்கள்.

193. நீங்கள் அவர்களை நேர் வழியின்பால் அழைத்தபோதிலும் உங்களை அவர்கள் பின்பற்றமாட்டார்கள்; நீங்கள் அவர்களை அழைப்பதும் அல்லது அழைக்காது வாய்மூடிக்கொண்டவர்களாக இருப்பதும் உங்களுக்குச் சமமேயாகும்.

194. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வைத் தவிர, நீங்கள் (தெய்வங்களென) அழைக்கின்றீர்களே அத்தகையவர்கள் உங்களைப் போன்ற அடியார்களே; (உங்களுக்குப்பயனளிப்பார்கள் என்ற கூற்றில்) நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், அவர்களை நீங்கள் அழைத்துப் பாருங்கள்; உங்களுக்கு அவர்கள் பதிலளிக்கட்டும்.

195. (இணை வைப்போரே! நீங்கள் வணங்கும்) அவர்களுக்கு எவற்றைக்கொண்டு அவர்கள் நடப்பார்களோ அத்தகைய கால்கள் உண்டா? அல்லது எவற்றைக்கொண்டு அவர்கள் பிடிப்பார்களோ அத்தகைய கைகள் அவர்களுக்கு உண்டா? அல்லது எவற்றைக்கொண்டு அவர்கள் பார்ப்பார்களோ அத்தகைய கண்கள் அவர்களுக்கு உண்டா? அல்லது எவற்றைக்கொண்டு அவர்கள் செவியுறுவார்களோ அத்தகைய செவிகள் அவர்களுக்கு உண்டா? (அவ்வாறாயின்) "நீங்கள் உங்களுடைய இணையாளர்களை அழையுங்கள்; பிறகு (எனக்கு இடையூறு செய்ய) சூழ்ச்சி செய்யுங்கள்; (இதில்) நீங்கள் சிறிதும் எனக்கு அவகாசம் கொடுக்கவேண்டாம்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿٣١﴾
 وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصَرَكُمْ وَلَا
 أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿٣٢﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
 وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٣٣﴾ خذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ
 بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّمَا يَنْزَغُكَ مِنَ
 الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ
 اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ
 مُبْصِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَإِخْوَانُهُمْ يَبْتَغُونَ فِي الْغِيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿٣٧﴾
 وَإِذَا أَلَمَتْ أَنفُسُهُمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ
 مَا يُوحَىٰ إِلَىٰ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَآئِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَ
 رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا
 لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٩﴾ وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ
 تَضَرَّعًا وَخِيفَةً وَدُؤْنَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
 وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَجِيبُونَ لَهُ وَيَسْجُدُونَ ﴿٤١﴾

196. நிச்சயமாக இவ்வேதத்தை இறக்கிவைத்தவனாகிய அல்லாஹ்தான் என்பாதுகாவலன்; மேலும் அவனே நல்லடியார்களைப் பாதுகாக்கின்றான்.

197. (இணைவைத்து வணங்குவோரே!) அவனையன்றி நீங்கள் அழைக்கின்றீர்களே அத்தகையோர், உங்களுக்கு உதவி செய்ய சக்தி பெறமாட்டார்கள்; தமக்குத் தாமே உதவி செய்துகொள்ளவும் மாட்டார்கள்.

198. நீங்கள் அவர்களை நேர்வழியின் பக்கம் அழைப்பீர்களானாலும், அதை அவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள்; (நபியே!) மேலும் அவர்களை உம்பால் அவர்கள் பார்ப்பதாக நீர் காண்பீர் (ஆனால்) அவர்களோ (உண்மையில் உம்மைப்) பார்ப்பதில்லை.

199. (நபியே!) நீர் மன்னிப்பை எடுத்துக்கொள்வீராக! நன்மையை ஏவியும் வருவீராக! அறிவீனர்களைப் புறக்கணித்தும் விடுவீராக!

200. ஷைத்தானிலிருந்து ஓர் (சிறிய) ஊசாட்டம் உமக்கு நிச்சயமாக ஊசாடுமானால் அல்லாஹ்வைக் கொண்டு நீர் காவல் தேடிக்கொள்வீராக! நிச்சயமாக அவன் செவியுறுகிறவன், (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்.

201. நிச்சயமாக (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயப்படுகிறார்களே அத்தகையோர் — அவர்களை ஷைத்தானுடைய (தவறான) எண்ணம் தொட்டால், அவர்கள் (அல்லாஹ்வை) நினைவு கூறிவிடுவார்கள்; அது சமயம் அவர்கள் (கண் திறந்து) விழிப்படைந்தவர்கள் (ஆவர்).

202. இன்னும், (ஷைத்தான்களாகிய) அவர்களின் சகோதரர்களோ, அவர்களை வழிகேட்டில் இழுத்துச் செல்வார்கள்; பின்னர் யாதொரு குறைவும் செய்யமாட்டார்கள்.

203. மேலும், யாதொரு வசனத்தை நீர் அவர்களிடம் கொண்டுவரவிடில், அதனை நீர் (உம்புறத்திலிருந்தே) தேர்ந்தெடுத்திருக்கக் கூடாதா? என்று (பரிசாசமாகக்) கூறுகின்றனர்; அதற்கு (நபியே) நீர் கூறும்: "நான் பின்பற்றுவதெல்லாம் என் இரட்சகனால் எனக்கு வஹீ மூலம் அறிவிக்கப்பட்டவைகளைத்தான்"; இது உங்கள் இரட்சகனால் (உங்களுக்கு) அளிக்கப்பட்ட அறிவொளிகளாகவும், விகவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்கு நேர் வழியாகவும், (அல்லாஹ்வின்) அருளாகவும் இருக்கின்றது.

204. இன்னும் (மனிதர்களே!) குர்ஆன் ஒதப்பட்டால் அதனை நீங்கள் செவிதாழ்த்திக் கேளுங்கள்; வாய்பொத்தியும் இருங்கள்; (அதனால்) நீங்கள் அருள் செய்யப்படலாம்.

205. (நபியே!) உம் மனதிற்குள் மிக்க பணிவோடும், பயத்தோடும் (மெதுவாக) சொல்லில் உரத்த சப்தமின்றியும், காலையிலும், மாலையிலும் உமதிரட்சகனை நினைவுகூர்வீராக! (அவனை) மறந்திருப்போரில் நீர் ஆகியும் விடாதீர்.

206. நிச்சயமாக உமதிரட்சகனிடத்தில் இருக்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள், அவனை வணங்குவதில் இறுமாப்புக் கொள்ளமாட்டார்கள். இன்னும், அவனை (எப்பொழுதும்) துதி செய்து கொண்டும், அவனுக்குச் சிரம்பணிந்து (வணங்கிக்) கொண்டும் இருப்பீர்.

سُورَةُ الْاَنْفَالِ الْمَدِيْنَةُ مِائَةٌ وَسَبْعُونَ اَيَةً عَشْرٌ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا

اللّٰهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ① إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ

قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى

رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ② الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ③ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ

دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ ④ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤ كَمَا

أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

لَكَرِهُونَ ⑥ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّهُمْ يُسَاقُونَ

إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑦ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ إِحْدَى

الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ

تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللّٰهُ أَنْ يُخَيِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ

الْكَافِرِينَ ⑧ لِيُخَيِّقَ الْحَقَّ وَيَبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ⑨

அத்தியாயம் : 8

அல் அன்ஃபால் _ போரில் கிடைத்த வெற்றிப் பொருட்கள்

வசனங்கள் : 75 மதனீ ருக்ஃகள் : 10

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே!) 'அன்ஃபால்' (போர் முனையில் கிடைத்த வெற்றிப் பொருட்களைப்) பற்றி அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர். (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "அன்ஃபால் அல்லாஹ்வுக்கும், (அவனுடைய) தூதருக்கும் உரியதாகும்; ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (அதில் யாதொன்றையும் மறைத்துக் கொள்ளாது) உங்களுக்கிடையில் (உங்களுடைய) நிலைகளை சீராக்கிக் கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் உண்மை விசுவாசிகளாயிருந்தால் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடந்து கொள்ளுங்கள்."

2. (உண்மையான) விசுவாசிகள் யாரென்றால், அல்லாஹ் (அவன் பெயர் அவர்கள் முன்) கூறப்பட்டால், அவர்களுடைய இதயங்கள் பயந்து நடுங்கிவிடும்; மேலும், (இவ்வேதத்தை இறக்கிவைத்த) அவனுடைய வசனங்கள் அவர்களுக்கு ஒதிக் காண்பிக்கப்பட்டால், அவை அவர்களுக்கு ஈமானை அதிகப்படுத்தும்; அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனின் மீது (தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கையும் வைப்பார்கள்.

3. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தொழுகையை நிறைவேற்றுவார்கள், நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்த (செல்வத்திலிருந்து) தானமாகச் செலவும் செய்வார்கள்.

4. இத்தகையோர்தாம் உண்மையாகவே விசுவாசிகள்; அவர்களுக்கு, அவர்கள் இரட்சகனிடத்தில் பல உயர் பதவிகளும், மன்னிப்பும், சங்கையான உணவும் உண்டு.

5. (நபியே!) யுத்தப் பொருட்கள் பங்கீடு விஷயத்தில் அவர்கள் அதிருப்தியுற்றது) உமதிரட்சகன், உம் இல்லத்திலிருந்து உண்மையைக் கொண்டு உம்மை வெளியேற்றியதை (அவர்கள் விரும்பாததைப்) போன்றிருக்கிறது. நிச்சயமாக, விசுவாசிகளில் ஒரு கூட்டத்தினர், ('பத்ரு' யுத்தத்தின்போது உம்முடன் வருவதை) வெறுக்கக் கூடியவர்களாக இருக்க;

6. (யுத்தம் செய்வது அவசியம் என அவர்களுக்குத் தெளிவான பின்னர், தாங்கள் (கண்ணால் மரணத்தைப்) பார்த்துக் கொண்டிருக்க, (யாரோ ஒருவரால்) மரணத்தின்பால் அவர்கள் இழுத்துச் செல்லப்படுபவர்களைப் போன்று இவ்வுண்மை விஷயத்திலும் அவர்கள் உம்முடன் விவாதம் செய்கின்றனர்.

7. மேலும், (விரோதிகளின்) இரு கூட்டங்களில் (ஏதேனும்) ஒன்றை நிச்சயமாக அது உங்களுக்குத்தான் என அல்லாஹ் உங்களுக்கு வாக்களித்ததை (நினைவு கூருங்கள்; அவ்விரண்டில்) நிச்சயமாக ஆயுதமில்லாத வர்த்தகக் கூட்டமானது உங்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென நீங்கள் விரும்பினீர்கள்; இன்னும் அல்லாஹ்வோ, தன் வாக்குகளின் மூலம் உண்மையை நிலைநாட்டவும், நிராகரிப்போரை வேரறுத்துவிடவும் நாடுகிறான்.

8. குற்றவாளிகள் வெறுத்தபோதிலும் அவன் உண்மையை நிலைநாட்டிவிட, மற்றும் பொய்யை அவன் அழித்துவிடவுமே (நாடுகிறான்).

اذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبْ لَكُمْ اِنِّي مُبْدِكُمْ بِالْفِ
 مِّنَ الْمَلِكَةِ مُرْدٍ فَيَنْ ① وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ الْاَبْرَى وَلِتَطْمَئِنَّ
 بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ اِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
 حَكِيمٌ ② اذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ اَمْنَةً مِّنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ
 مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ كُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ
 الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ③ اذْ
 يُوحِي رَبُّكَ اِلَى الْمَلِكَةِ اِنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا
 سَالِقِي فِي قُلُوبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرَّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ
 الرُّعْنَقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ④ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
 شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَاِنَّ
 اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤ ذٰلِكُمْ فَذُوقُوْهُ وَاَنْ لِلْكَافِرِيْنَ
 عَذَابَ النَّارِ ⑥ يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اِذْ اَقِيْتُمْ الَّذِيْنَ
 كَفَرُوا رَحْفًا فَلَا تُولُوْهُمْ الْاَدْبَارَ ⑦ وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ
 دُبْرَهُ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزًا اِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ
 بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَّهْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑧

9. நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனிடம் (உங்களை) இரட்சிக்கத்தேடியபோது, "(அணி அணியாக) உங்களோடு இணைந்து (அடுத்தது) வரக் கூடியவர்களாக மலக்குகளில் ஆயிரம்பேர்களைக்) கொண்டு நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு உதவி செய்வேன்" என்று அவன் உங்களுக்கு பதிலளித்தான்.

10. (உங்களுக்கு) நன்மாராயமாகவும், அதனால் உங்கள் இதயங்கள் அமைதி பெறுவதற்காகவுமே தவிர அதை அல்லாஹ் ஆக்கவில்லை; இன்னும், உதவி அல்லாஹ்விடமிருந்தே தவிர இல்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

11. (விசுவாசிகளே! உங்கள் மனம் மிகக் கூடுதலான எதிரிகளைக் கண்டு பயப்படாது) அபயம் பெறுவதற்காக அவனிடமிருந்து உங்களுக்கு சிறிய தூக்கத்தை அவன் போட்டான் என்பதை (நினைத்துப் பார்ப்பீர்களாக! அது சமயம்) உங்களை அதைக்கொண்டு தூய்மைப் படுத்துவதற்காகவும், உங்களை விட்டு ஷைத்தானுடைய அசுத்தத்தை (தீய ஊசாட்டத்தைப் போக்கிவிடுவதற்காகவும், உங்கள் இதயங்களைப் பலப்படுத்தி, அதைக்கொண்டு உங்கள் பாதங்களை உறுதிப் படுத்துவதற்காகவும், அவனே வானத்திலிருந்து உங்கள் மீது மழையையும் இறக்கிவைத்தான்.

12. (நபியே!) உமதிரட்சகன் மலக்குகளின்பால், "நிச்சயமாக நான் உங்களுடன் இருக்கிறேன்; ஆகவே, நீங்கள் விசுவாசங்கொண்டோரை உறுதிப்படுத்துங்கள், (என்று கட்டளையிட்டு) நிராகரிப்போருடைய இதயங்களில் திகிலை நான் போட்டு விடுவேன்; ஆகவே நீங்கள் அவர்களுடைய கழுத்துகளுக்கு மேல் வெட்டுங்கள்; அவர்களின் (உடலில் உள்ள உறுப்புக்களின்) இணைப்புகளைத் துண்டித்துவிடுங்கள்" என்று (விசுவாசிகளுக்குக் கூறுமாறு வஹீமூலம்) அறிவித்ததை (நினைத்துப் பார்ப்பீராக!)

13. அது, நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்துவிட்டனர் என்ற காரணத்தினாலாகும்; இன்னும், எவர் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் முரண்படுகிறாரோ நிச்சயமாக அல்லாஹ் (அவர்களை) தண்டனை செய்வதில் மிகக் கடினமானவன்.

14. ("நிராகரிப்போர்களே! நீங்கள் அடையப்போகும் வேதனை) இதோ! இதனை நீங்கள் சுவைத்துப் பாருங்கள். (உங்களைப் போன்ற) நிராகரிப்போருக்கு (மறுமையில்) நிச்சயமாக நரக வேதனையுமுண்டு" (என்று கூறப்படும்).

15. விசுவாசங்கொண்டோரே! போர்முனையில் போரிட இரு அணியும் நெருங்கி நிற்கும்போது காஃபிர்களை நீங்கள் சந்தித்தால், நீங்கள் அவர்களுக்குப் புறமுதுகுகளைக் காட்டி ஓடிவிடாதீர்கள்.

16. போருக்காகப் பின்சென்று தாக்குவதன் நிமித்தம் ஒதுங்கக் கூடியவரையும் அல்லது (தன்) கூட்டத்துடன் சேர்ந்து கொள்ளக்கூடியவரையும் அன்றி, எவரெனும் அது சமயம் புறமுதுகிட்டுச் சென்றால், நிச்சயமாக அவர் அல்லாஹ்வுடைய கோபத்தைக் கொண்டு மீண்டு விட்டார்; அவர் ஒதுங்குமிடமும் நரகமாகும்; இன்னும் சென்றடையும் இடத்தில் அது மிகக் கெட்டது.

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ إِذْ رَمَيْتُمْ وَ
لَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٤﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٥﴾ إِنَّ
تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْهُمُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَ
إِنْ تَعُودُوا نَعُدَّ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ
وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عُنُوهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿١٧﴾ وَلَا
تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٨﴾ إِنَّ
شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٩﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ
أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُ
تُحْشَرُونَ ﴿٢١﴾ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾

٢٢

17. (விசுவாசிகளே! பத்ருப் போரில் எதிரிகளாகிய) அவர்களை நீங்கள் கொல்லவில்லை; எனினும், அல்லாஹ்தான் அவர்களைக் கொன்றான்; (நபியே! விரோதிகளின்மீது) நீர் (மண்ணை) எறிந்தபோது (அதனை) நீர் எறியவில்லை; எனினும், அல்லாஹ்தான் (உம்மூலம் அதனை) எறிந்தான்; (அதன்மூலம்) அழகான முறையில் விசுவாசிகளுக்கு அருட் கொடையை நல்குவதற்காக (இவ்வாறு அல்லாஹ் செய்தான்). நிச்சயமாக அல்லாஹ் செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

18. (இணை வைப்பவர்கள் கொல்லப்பட்டு முஸ்லிம்கள் வெற்றியடைந்த) அது (அல்லாஹ்விடமிருந்தாகும்.) இன்னும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நிராகரிப்போரின் சூழ்ச்சியை பலவினப் படுத்தக் கூடியவன்.

19. நீங்கள் தீர்ப்பைத் தேடக் கூடியவர்களாக இருந்தால் (இதோ அது பற்றிய) தீர்ப்பு உங்களிடம் திட்டமாக வந்துவிட்டது; இன்னும் நீங்கள் போர் செய்வதை விட்டும்) விலகிக்கொண்டால், அது உங்களுக்கே நன்று. இன்னும் நீங்கள் (போர் செய்யத்) திரும்பினால் (உதவியை நல்க) நாமும் திரும்புவோம்; உங்களுடைய கூட்டம் (படை) அது எவ்வளவு பெரியதாக இருந்தபோதிலும் (அது) உங்களுக்கு யாதொரு பலனையும் ஒரு போதும் அளிக்காது; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசுவாசிகளுடன் இருக்கின்றான்.

20. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்; நீங்கள் (அவருடைய போதனைகளைச் செவியுற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே) அவருடைய கட்டளைக்கு மாறு செய்து அவரைவிட்டும் திரும்பி விடாதீர்கள்.

21. "நாங்கள் செவியுற்றோம்" என்று (வாயால் மட்டும்) கூறி(உண்மையாகச்) செவியேற்காமல் இருந்தவர்களைப் போல் நீங்களும் ஆகிவிட வேண்டாம்.

22. அல்லாஹ்விடம் நிச்சயமாக (பூமியில்) ஊர்ந்து திரிபவைகளில் மிகக்கெட்டவை (உண்மையை) விளங்கிக்கொள்ளாதவர்களான செவிடர்களும் ஊமையர்களுமே யாவர்.

23. அவர்களிடம் ஏதேனும் நன்மை இருக்கிறதென்று அல்லாஹ் அறிந்திருந்தால், அவன் அவர்களைச் செவிமடுக்கச் செய்திருப்பான்; (அவர்களிடம் யாதொரு நன்மையும் இல்லாததனால்) அவன் அவர்களைச் செவிமடுக்கச் செய்திருந்த போதிலும் (அதனைப்) புறக்கணித்தவர்களாகவே அவர்கள் திரும்பிவிடுவார்கள்.

24. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ்வுக்கும், (அவனுடைய) தூதருக்கும் — உங்களை வாழவைப்பதன்பால் (அல்லாஹ்வின் தூதராகிய) அவர் உங்களை அழைத்தால் பதில் அளியுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மனிதனுக்கும், அவனுடைய இதயத்திற்கும் மத்தியில் சூழ்ந்து (செயலாற்றிக் கொண்டு) இருக்கிறான். (ஆகவே, மனிதன் எதையும் அல்லாஹ்வின் அருளின் றி செய்யும் ஆற்றல் பெறமாட்டான்) என்பதையும், நிச்சயமாக அவனின் பாலே நீங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள் என்பதையும் நீங்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள். (13)

25. மேலும், உங்களில் அநியாயம் செய்தோரை மட்டுமே குறிப்பாகப் பிடிக்காத வேதனையை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (அதனால் ஏற்படும் விளைவு உங்களையும் சூழ்ந்து கொள்ளலாம்.) நிச்சயமாக அல்லாஹ் தண்டிப்பதில் மிகக்கடினமானவன் என்பதையும் நீங்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ
أَنْ يَتَخَفَكُمُ النَّاسُ فَالْوَلَكُمُ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمُ
مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا
تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾
وَعَلِمُوا أَنَّهَا مَوَالِكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فَتَنَّهُ وَأَنَّ اللَّهَ
عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّقُوا اللَّهَ
يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَ
اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤٢﴾ وَاذْهَبْكَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِيُنْزِلُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَكْفُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ
وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِيينَ ﴿٤٣﴾ وَإِذْ أَتَى عَلَىٰ عَلَيْهِمُ الْيَتْنَا قَالُوا
قَدْ سَبَعْنَا لَوْنَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٤﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا
هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ
أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ
فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٤٦﴾

26. நீங்கள் (மக்காவெனும்) பூமியில் பலவினமான மிகச் சிறுபான்மையினராக இருந்து உங்களை எம்மனிதரும், (எந்நேரத்திலும் பல வந்தமாக) இறாய்ஞ்சிக்கொண்டு சென்றுவிடுவார்களோ என்று நீங்கள் அஞ்சி நடுங்கிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில், அவன் உங்களுக்கு (மதீனாவில்) இடமளித்து, தன் உதவியைக்கொண்டும் உங்களைப் பலப்படுத்தி, பரிசுத்தமான ஆகாரங்களை அவன் உங்களுக்கு அளித்ததையும் நினைத்துப் பாருங்கள். நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக (இவ்வாறு செய்தான்).

27. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கும், (அவனுடைய) தூதருக்கும் மோசம்செய்யாதீர்கள்; மேலும், நீங்கள் செய்வது அக்கிரமம் என அறிந்துகொண்டே உங்களிடம் உள்ள அமானிதங்களுக்கும் மோசம் செய்யாதீர்கள்.

28. "நிச்சயமாக உங்களுடைய செல்வங்களும், உங்களுடைய பிள்ளைகளும், (உங்களுக்குச்) சோதனையாயிருக்கின்றன என்பதையும், நிச்சயமாக அல்லாஹ்-அவனிடத்தில்தான் (உங்களுக்கு) மகத்தான (வெகுமதி) நற்கூலி உண்டு என்பதையும் நீங்கள் நன்கு அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

29. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயப்படுவீர்களாயின், அவன் உங்களுக்கு (பதரில் நடத்தியதுபோன்று தீர்க்கமான) முடிவை ஆக்குவான்; உங்களை விட்டும் பாவங்களைப் போக்கி உங்களை மன்னித்தும் விடுவான்; இன்னும் அல்லாஹ் மிக்க மகத்தான பேரருளுடையவன்.

30. மேலும், (நபியே!) நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போர் உம்மை அவர்கள் சிறைப்படுத்தவோ, அல்லது உம்மை அவர்கள் கொலை செய்யவோ, அல்லது உம்மை அவர்கள் (ஊரை விட்டு) வெளியேற்றி விடவோ உமக்கு விரோதமாக, சூழ்ச்சி செய்து கொண்டிருந்த (நேரத்தை) நினைத்துப் பார்ப்பீராக! அவர்களும் சூழ்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தனர்; (அவர்களுக்குக் கெதிராக) அல்லாஹ்வும் சூழ்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தான். இன்னும் சூழ்ச்சி செய்வோரில் அல்லாஹ் மிக்க மேலானவன்.

31. "நம்முடைய வசனங்கள் அவர்களுக்கு ஒதிக் காண்பிக்கப்படுமானால், (அதற்கவர்கள், "திட்டமாக நாம், (இதனை முன்னரே) செவியுற்றுள்ளோம்; நாங்கள் நாடினால், இதைப்போன்று நாங்களும் கூறிவிடுவோம்; இவை முன்னோரின் கட்டுக்கதைகளேயன்றி வேறில்லை" என்று கூறுகின்றனர்.

32. இன்னும் (நிராகரிப்போர்) "அல்லாஹ்வே! உன்னிடமிருந்து வந்த இதுவே உண்மையானால் எங்கள் மீது 'வானத்திலிருந்து கல் மாரியைப் பொழியச்செய்வாயாக! அல்லது துன்புறுத்தும் (ஒரு) வேதனையை எங்களுக்குக் கொண்டுவருவாயாக" என்று அவர்கள் கூறியதை- (நபியே! நீர் நினைத்துப் பார்ப்பீராக!)

33. நீர் அவர்களுக்கு மத்தியிலிருக்கும் நிலையில், அல்லாஹ் அவர்களை (ஒரு போதும்) வேதனை செய்பவனாக இல்லை; இன்னும் அவர்கள் பாவமன்னிப்பைக் கோரிக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், அல்லாஹ் அவர்களை வேதனை செய்பவனாக இல்லை.

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاءُؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا امْكَاءٌ وَتَصَدِيَةٌ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ هَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
إِلَى جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ﴿٣٨﴾ لِيَبْزِلَ اللَّهُ الْخُبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَ
يَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا
فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٩﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ يَدْنُوهُمْ أَعِفَّ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٤٠﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا
تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا
فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤١﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ النَّصِيرُ ﴿٤٢﴾

34. அல்லாஹ் அவர்களை வேதனை செய்யாமலிருப்பதற்கு அவர்களுக்கு வேறு (காரணம்) என்ன இருக்கிறது? இன்னும், அவர்களோ (புனிதப் பள்ளியான) மஸ்ஜிதுல் ஹராமை விட்டு (முஸ்லிம்களை) தடுத்திருக்கின்றனர்; அவர்கள் அதற்குரிய காரியஸ்தர்களாகவும் இருக்கவில்லை; அதற்குரிய காரியஸ்தர்கள் பயபக்தியுடையவர்களேயன்றி (வேறெவரும்) இல்லை; எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் (அதனை) அறிய மாட்டார்கள்.

35. மேலும், (அல்லாஹ்வின்) இல்லத்தில் அவர்களின் தொழுகையெல்லாம் சீட்டியடிப்பதும், கை தட்டுவதும் தவிர வேறு (எதுவுமாக) இருக்கவில்லை; ஆகவே, "நீங்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக (இன்றையத் தினம்) வேதனையைச் சுவையுங்கள்" (என்று மறுமையில் கூறப்படும்).

36. நிச்சயமாக, நிராகரிப்பவர்கள், தங்கள் செல்வங்களை அல்லாஹ்வுடைய பாதையை விட்டும் (மனிதர்கள் செல்வதைத்) தடைச்செய்வதற்காக செலவு செய்கின்றனர்; இனியும் அவர்கள் அதை (இவ்வாறே) செலவு செய்வர்; பின்னர் (முடிவில்) அது அவர்களுக்கே துக்கமாக ஏற்பட்டுவிடும்; பின்னர் அவர்கள் வெற்றி கொள்ளப்படுவார்கள்; மேலும், (இத்தகைய) நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போர், (மறுமையில்) நரகத்தின் பால் ஒன்று திரட்டப்படுவார்கள்.

37. அல்லாஹ், நல்லவரிலிருந்து கெட்டவரை பிரிப்பதற்காகவும், கெட்டவரை அவர்களில் சிலரைச் சிலரின் மீது ஆக்கி, அவர்கள் அனைவரையும் குவியலாக்கிப் பின்னர், அக்குவியலானதை அவன் நரகத்தில் ஆக்கி விடுவதற்காகவே (இவ்வாறு செய்தான்) அவர்கள் தான் நஷ்டம் அடைந்தவர்கள்.

38. (நபியே) நிராகரிப்போருக்கு நீர் கூறுவீராக: (இனியேனும்) அவர்கள், (விஷமம் செய்யாது) விலகிக்கொண்டால், திட்டமாக சென்றுவிட்ட (முந்திய) குற்றங்கள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படும்; (அவ்வாறின்றி, விஷமம் செய்யவே) மீண்டும் அவர்கள் திரும்புவார்களாயின், முன் சென்ற இவர்கள் போன்றோரின் வழி திட்டமாக ஏற்பட்டேயிருக்கின்றது (அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கதிதான் இவர்களுக்கும் ஏற்படும்).

39. (விசுவாசிகளே! இந்நிராகரிப்போரின் துன்புறுத்தலெனும்) குழப்பம் ஏற்படாமல் (இருக்கவும்,) மார்க்கம் அது, முற்றிலும் அல்லாஹ்விற்கு (நிலைபெற்றதாக) ஆகும் வரையிலும் (மக்காவாசிகளாகிய நிராகரிக்கும்) அவர்களுடன் யுத்தம் புரியுங்கள். (விஷமம் செய்வதிலிருந்து) அவர்கள் விலகிக்கொண்டால் நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவர்கள் செய்வதைப் பார்க்கிறவன்.

40. அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டாலோ, நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுடைய பாதுகாவலன் என்பதை நீங்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்; பாதுகாவலனில் அவன் மிக நல்லவன்; இன்னும் அவன், உதவி செய்பவரிலும் மிக நல்லவன்.

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَ
 لِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ
 السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ
 الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقِي الْأَجْمَعِينَ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣١﴾
 إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدُوَّةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدُوَّةِ الْقُصْوَىٰ وَ
 الرُّكْبِ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافْتُمْ فِي
 الْمُبْعَدِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ
 مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ
 اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا
 وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٣٣﴾ وَ
 إِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ التَّقِيْتُمْ فِي آعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيَقْلِلُكُمْ
 فِي آعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَى اللَّهِ
 تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيْتُمْ فِتْنَةٌ
 فَاتَّبِعُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾

41. மேலும், (விசுவாசிகளே!) நீங்கள் (உறுதியாக) அறிந்துகொள்ளுங்கள் ; நிச்சயமாக நீங்கள் (போர் செய்து) வெற்றிப் பொருளாக அடைந்தது, எப்பொருளாயினும், அப்பொழுது நிச்சயமாக அதனுடைய ஐந்திலொரு பாகம் அல்லாஹ்வுக்கும், (அவனுடைய) தூதருக்கும், (அவருடைய) பந்துக்களுக்கும், அநாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் உரியதாகும். அல்லாஹ்வையும், இரு படைகளும் (பத்ருயுத்தத்தில்) சந்தித்ததீர்ப்பு நாளில், நாம் நம் அடியார்பீது இறக்கி வைத்த (உதவியை அவன்தான் இறக்கிவைத்தான் என்பதையும் நீங்கள் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருந்தால்) (மேற் கூறிய அல்லாஹ்வின் கட்டளை பற்றி, உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்) மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

42. (" பத்ரு யுத்த களத்தில் உங்களுக்கு) சமீபமாக உள்ள பள்ளத்தாக்கில் நீங்களும், (உங்களுக்கு எதிர்ப்புறமுள்ள) தூரமான பள்ளத்தாக்கில் அவர்களும், (அபூசுஃப்பாநும்) அவருடன் இருந்த வர்த்தகக் கூட்டத்தினராகிய) வாகனக்காரர்கள் உங்களுக்குக் கீழ்ப் புறத்திலும் இருந்த நேரத்தை (நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள்); நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் (சந்திக்கும் காலத்தையும், இடத்தையும் குறிப்பிட்டு) வாக்குறுதி செய்துகொண்டுமிருந்தால் (நீங்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் அங்கு வந்து சேராது) அவ்வாக்குறுதியில் நீங்கள் மாறுபட்டு இருந்திருப்பீர்கள்; எனினும் செய்யப்படவேண்டிய காரியத்தை அல்லாஹ் நிறைவேற்றுவதற்காகவும், (உங்கள் யாவரையும் ஒரே நேரத்தில் அங்கு ஒன்று சேர்த்தான்). அழிந்தவர்கள் தக்க முகாந்திரத்துடன் அழிவதற்காகவும், (தப்பிப்) பிழைத்தவர்கள் தக்க முகாந்திரத்தைக் கொண்டே (தப்பிப்) பிழைப்பதற்காகவும் (அல்லாஹ் இவ்வாறு செய்தான்), நிச்சயமாக அல்லாஹ் செவியேற்கிறவன்; (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்.

43. (நபியே!) உம்முடைய கனவில் அல்லாஹ் (எண்ணிக்கையில்) அவர்களைக் குறைத்துக்காணித்ததையும், (நினைவு கூர்வீராக!) அவர்களை (எண்ணிக்கையில்) அதிகப் படுத்தி உமக்குக் காணித்திருந்தால், நீங்கள் தைரியமீழ்ந்து யுத்தம் செய்வதைப் பற்றி உங்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் பிணங்கிக்கொண்டு இருந்திருப்பீர்கள்; எனினும், அல்லாஹ் (உங்களைப்) பாதுகாத்துவிட்டான்; நிச்சயமாக அவன் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை நன்கறிகிறவன்.

44. நீங்கள் (இரு படையினரும்) சந்தித்த சமயத்தில் அவர்களுடைய எண்ணிக்கைகளை, உங்கள் கண்களுக்குக் குறைவாக அவன் காட்டியதையும், உங்களுடைய எண்ணிக்கைகளை அவர்களுடைய கண்களுக்கு அவன் குறைவாக்கிக்காட்டியதையும் (நினைவு கூருங்கள்) நடந்தேற்படவேண்டிய காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக (அல்லாஹ் அவ்வாறு செய்தான் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்); மேலும், அல்லாஹ்விடமே எல்லாக் காரியங்களும் திரும்பக் கொண்டுவரப்படும்.

45. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் யுத்தத்தின் போது எதிரியின் கூட்டத்தைச் சந்தித்தால், (கலக்கமுறாது) உறுதியாக இருங்கள் ; அல்லாஹ்வை நீங்கள் அதிகமாக நினைவும் கூருங்கள்; (அதனால்) நீங்கள் வெற்றியடைவீர்கள்.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٣٨﴾ وَلَا تَكُونُوا
كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَ
يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُخِيطٌ ﴿٣٩﴾
وَأَذْرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ
الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَ اتِ الْفِتْنِ
نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٠﴾ إِذْ يَقُولُ
الْمُنْفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّهُوا إِلَهُ دِينِهِمْ
وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤١﴾ وَ
لَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٤٢﴾ ذَلِكَ
بِمَا قَدَّمْتُمْ أَبْدَانَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٣﴾
كَذَابَ آلِ فِرْعَوْنَ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤٤﴾

46. அன்றியும் நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்; மேலும், உங்களுக்குள் பிணங்கிக் கொள்ளாதீர்கள். அவ்வாறாயின் நீங்கள் தைரியத்தை இழந்துவிடுவீர்கள்; மேலும், உங்கள் வலிமை குன்றிவிடும்; ஆகவே நீங்கள் (துன்பங்களைச் சகித்துக் கொண்டு) பொறுமையாக இருங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், பொறுமையுடையோர்களுடன் இருக்கின்றான்.

47. பெருமைக்காகவும், மனிதர்களுக்குக் காண்பிப்பதற்காகவும் தங்கள் வீடுகளிலிருந்தும் (முஸ்லிம்களை எதிர்க்க "பத்ரு" யுத்தத்திற்குப்) புறப்பட்டு, அல்லாஹ்வுடைய பாதையை விட்டும் (அதில் மனிதர்கள் செல்வதைத்) தடைசெய்துகொண்டும் இருந்தவர்களைப் போல நீங்களும் ஆகிவிட வேண்டாம்; மேலும், அல்லாஹ், அவர்கள் செய்கின்றவற்றை சூழ்ந்து அறிந்துகொண்டிருக்கின்றான்.

48. ஷைத்தான், அவர்களுடைய (பாவச்) செயல்களை அவர்களுக்கு அலங்கரித்துக் காண்பித்து, "இன்று மனிதர்களில் உங்களை வெற்றிகொள்வோர் எவருமில்லை; நிச்சயமாக நானும் உங்களுக்கு (ப்பக்கத்) துணையாக நிற்கின்றேன்" என்று கூறிக் கொண்டிருந்ததையும் (நபியே! நினைவு கூர்வீரா! இவ்வாறு கூறிக்கொண்டிருந்த) அவன், இரு படைகளும் நேருக்கு நேராக சந்தித்துக் கொண்டபொழுது, புறமுதுகிட்டுச் சென்று, "நிச்சயமாக நான் உங்களை விட்டு விலகிக்கொண்டேன்; நிச்சயமாக நீங்கள் பார்க்காதவற்றை நான் பார்க்கின்றேன்; நிச்சயமாக நான் அல்லாஹ்வுக்குப் பயப்படுகிறேன்; தண்டிப்பதில் அல்லாஹ் மிக்க கடுமையானவன்" என்றும் கூறினான்.

49. (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகளும், இதயங்களில் நோயுள்ளவர்களும், (விகவாசிகளைச் சுட்டிக்காண்பித்து) "இவர்களை இவர்களுடைய மார்க்கம் மயக்கிவிட்டது" என்று கூறிக்கொண்டிருந்ததையும் (நபியே! நீர் நினைவுகூர்வீரா!) இன்னும் எவர் (தன் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை வைக்கின்றாரோ, (அவரே வெற்றியடைந்தவர்.) ஏனென்றால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

50. நிராகரிப்போ(ரின் உயி)ர்களை மலக்குகள் கைப்பற்றும் சமயத்தில் (நபியே!) நீர் பார்ப்பீராயின், (பயங்கர நிலையையே நீர் பார்ப்பீர். மலக்குகளான) அவர்கள், அவர்களின் முகங்களிலும், அவர்களின் பின் புறங்களிலும் அடிப்பார்கள்; மேலும், "எரிக்கும் (நர) வேதனையைச் சுவையுங்கள்" (என்றும் கூறுவார்கள்).

51 (அன்றி, மலக்குகள் அவர்களிடம்) 'அ(வ்வேதனையானது உங்கள் கைகள் (தேடி) முற்படுத்தியவைகளின் காரணத்தினாலாகும்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் (தன்) அடியார்களுக்கு ஒரு சிறிதும் அநியாயம் செய்பவனாக இல்லை (என்றும் கூறுவார்கள்).

52. (நாம் தண்டிப்பதில்) "ஃபிர் அவ்னுடைய கூட்டத்தார், இன்னும் அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் நிலைமையும் போலவே (இவர்களுடைய நிலைமையும்) இருக்கிறது; அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை நிராகரித்தனர்; ஆதலால், அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக அல்லாஹ் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டான்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் வல்லமை மிக்கவன்; தண்டிப்பதில் மிகக் கடினமானவன்.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعَمَهُ أَنْتُمْ عَلَيْهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى
 يُغَيِّرُ وَأَمَّا بِنَفْسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ٥٧ كَذَّابٌ إِل
 فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
 بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَاهُ فِرْعَوْنَ وَكُلُّ كَاذِبٍ لَئِيمٌ ٥٨
 إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٥٩
 الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ
 مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ٦٠ فَاِمَاتَتْ تَقَاتُهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرَّدَ بِهِمْ
 مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ ٦١ وَأَمَّا اتَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ
 خِيَانَةً فَاِنْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ٦٢ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ٦٣
 وَلَا يُحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْقُوا أَنْهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ٦٤ وَ
 اَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ
 تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
 لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ٦٥ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ
 فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٦٦

53. அ(வ்வாறு தண்டிப்பது, நிச்சயமாக அல்லாஹ் எந்த ஒரு அருட்கொடையையும் ஒரு சமூகத்தார் மீது அவன் அருட் செய்தானே அதை - (அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துதல், அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடத்தல் போன்ற)தங்களுக்குள்ள நிலைகளை அ(ச்சமூகத்தவர்கள் மாற்றிக்கொள்ளாத வரையில் அவன் மாற்றுபவனாக இல்லை என்ற காரணத்தினாலாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், செவியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன்.

54. "ஃபிர் அவ்னுடைய கூட்டத்தார், இன்னும் அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் நிலைமையைப் போலவே, (இவர்களின் நிலைமையும் இருக்கின்றது.) அவர்களும், (இவர்களைப்போலவே) தங்கள் இரட்சகனின் அத்தாட்சிகளைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தனர்; ஆகவே, அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக நாம் (பலவகை வேதனைகளைக் கொண்டு, ஃபிர் அவ்னுக்கு முன்னிருந்த அவர்களை) அழித்துவிட்டோம்; மேலும், ஃபிர் அவ்னுடைய கூட்டத்தினரை நாம் (தண்ணீரில்) மூழ்கடித்துவிட்டோம். இவர்கள் ஒவ்வொருவருமே அநியாயக்காரர்களாக இருந்தனர்.

55. அல்லாஹ்விடத்தில், நிச்சயமாக (பூமியில்) ஊர்ந்து திரிபவைகளில் மிகக் கெட்டவை நிராகரித்தார்களே அவர்கள்தாம்; ஆகவே, அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்.

56. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களில் (உள்ளோருடன்) நீர் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டீர்; (அத்தகையோர் அல்லாஹ்விடத்தில் மிகக்கெட்டவர்களாவர்) பின்னர், அவர்களின் உடன்படிக்கையை ஒவ்வொரு தடவையும் அவர்கள் முறித்து விடுகின்றனர்; அவர்கள் (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயப்படுவதில்லை.

57. ஆகவே, யுத்தத்தில் நீங்கள் அவர்களை (த்தாக்கும் வாய்ப்பை)ப் பெற்றுவிட்டால், அவர்களைக் (கொலை செய்வது கொண்டு, சிறை பிடிப்பது) கொண்டு பின்னிருப்பவர்களை (பயந்தோடுமாறு) சிதறடித்து விடுவீராக! (இதனால்) அவர்கள் படிப்பினை பெறலாம்.

58. மேலும், ஏதாவது ஒரு கூட்டத்தினரிடமிருந்து துரோகத்தை நீர் பயந்தால், (அதற்குச்) சமமாகவே அவ்வுடன்படிக்கையை அவர்கள் பால் எறிந்துவிடும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், துரோகம் செய்வோரை நேசிக்கமாட்டான்.

59. நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போர் (நம் தண்டனையிலிருந்து) தாங்கள் தப்பித்துவிட்டதாக அவர்கள் எண்ணவும் வேண்டாம்; நிச்சயமாக அவர்கள் (நம்மை எதிலும்) இயலாமையில் ஆக்கிவிடமாட்டார்கள்.

60. மேலும், அவர்களுக்காக (அவர்களோடு போர் செய்வதற்காக) உங்களுக்கு பலத்தால் சாத்தியமானதையும், (திறமையான) போர்க் குதிரைகளைக் கட்டிவைப்பதையும் நீங்கள் (எந்நேரமும்) தயார் செய்து வைங்கள்; இதனால், அல்லாஹ்வுடைய விரோதியையும், உங்களுடைய விரோதியையும், இவர்களல்லாத மற்றவர்களையும் பயப்படச்செய்வீர்கள்; அவர்களை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள்; அல்லாஹ்தான் அவர்களை அறிவான்; (இதற்காக) அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் நீங்கள் எதைச் செலவு செய்த போதிலும், (அதன் கூலியை) உங்களுக்குப் பூரணமாகவே வழங்கப்படும்; (அதில் ஒரு சிறிதும்) நீங்கள் அநீதி இழைக்கப்படவு மாட்டீர்கள்.

61. அன்றியும் அவர்கள், சமாதானத்தின் பக்கம் சாய்ந்தால், அப்பொழுது (நபியே!) நீரும் அதன் பக்கம் சாய்வீராக! அல்லாஹ்வின்மீதே (காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கையும் வைப்பீராக! நிச்சயமாக அவனே செவியுறுவோன், (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தோன்.

وَأِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي
 آتَاكَ بُنْصُرَهُ وَبِالْمُؤْمِنِينَ^(١٢) وَالْأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا آَلَفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
 آَلَفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ^(١٣) يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبَكَ اللَّهُ وَ
 مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ^(١٤) يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ
 عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا
 مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ^(١٥) أَلَمْ تَرَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ
 وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا
 مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ
 مَعَ الصَّابِرِينَ^(١٦) مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يُكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى
 يُتَخَنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ
 الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ^(١٧) لَوْ لَا كُتِبَ مِنَ اللَّهِ سَبَقٌ
 لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ^(١٨) فَكُلُوا مِنْ مَّا غَنِمْتُمْ
 حَلَالًا طَيِّبًا^(١٩) وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ^(٢٠)

١٨٦

١٨٦

62. மேலும், (நபியே!) அவர்கள் ஏமாற்றி உமக்குச் சதி செய்யக்கருதினால் அப்பொழுது (உம்மைப் பாதுகாக்க) நிச்சயமாக, அல்லாஹ் உமக்குப் போதுமானவன்; அவன் தான் உம்மைத் தன் உதவியைக் கொண்டும், விசுவாசிகளைக் கொண்டும் பலப்படுத்தினான்.

63. மேலும், (விசுவாசிகளாகிய) அவர்களுடைய இதயங்களுக்கிடையில் (சிதறிக்கிடந்த அவர்களை இஸ்லாத்தின் மூலம்) அன்பையூட்டினான்; பூமியிலுள்ள யாவையும் நீர் செலவு செய்த போதிலும் அவர்களுடைய இதயங்களில் அன்பையூட்ட உம்மால் முடிந்திருக்காது; எனினும், அல்லாஹ்தான் அவர்களுக்கிடையில் அன்பை உண்டாக்கினான்; நிச்சயமாக அவன் (யாவையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

64. நபியே! உமக்கும், விசுவாசிகளில் உம்மைப்பின்பற்றியவர்களுக்கும் அல்லாஹ் போதுமானவன்.(14)

65. நபியே! நீர், விசுவாசிகளை யுத்தத்திற்குத் (தயாராகும்படி) தூண்டுவிராக! உங்களில் (சகிப்புத் தன்மையும், உறுதியும் கொண்ட) பொறுமையாளர்களான இருபது பேர்களிருந்தால், இருநூறு பேர்களை வெற்றி கொண்டுவிடுவார்கள்; உங்களில் (அத்தகைய) நூறு பேர்களிருந்தால், நிராகரிப்போரில் ஆயிரம்பேரை வெற்றிகொண்டு விடுவார்கள்; நிச்சயமாக இவர்கள், விளங்கிக்கொள்ளாத கூட்டத்தினராக இருப்பதுதான் இதற்குக்காரணமாகும்.

66. இப்பொழுது நிச்சயமாக உங்களில் பலவீனம் இருக்கின்றது என்பதை அல்லாஹ் நன்கறிந்து கொண்டு, (அதனை) உங்களுக்கு இலேசாக்கி விட்டான்; ஆகவே, உங்களில் (சகிப்புத் தன்மையும், உறுதியும் கொண்ட) பொறுமையுடைய நூறு பேர்களிருந்தால், (மற்ற) இரு நூறு பேர்களை அவர்கள் வெற்றி கொண்டு விடுவார்கள்; (இத்தகைய) ஆயிரம் பேர் உங்களில் இருந்தால் அல்லாஹ்வின் உத்தரவு கொண்டு (மற்ற) இரண்டாயிரம் பேர்களை அவர்கள் வெற்றிகொண்டு விடுவார்கள்; அல்லாஹ்வோ பொறுமையாளர்களுடன் இருக்கின்றான்.

67. எந்த நபிக்கும் இரத்தத்தைப் பூமியில் ஓட்டாத வரையில் போர்க்கைதிகள் அவருக்கு இருப்பது தகுமானதல்ல; நீங்கள் இவ்வுலகப் பொருளை நாடுகின்றீர்கள்; அல்லாஹ்வோ (உங்களுடைய) மறுமை (வாழ்க்கை)யை நாடுகின்றான்; இன்னும் அல்லாஹ், மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

68. அல்லாஹ்விடமிருந்து ஓர் எழுத்து முந்தி விடாதிருப்பின், நீங்கள் (பதருப் போரின் போது ஈட்டுப் பணத்தை) எடுத்துக்கொண்டதில் மகத்தானதொரு வேதனை உங்களைப்பீடித்திருக்கும்.

69. ஆகவே, போரில் நீங்கள் அடைந்த வெற்றிப்பொருளிலிருந்து (அதை) ஆகுமானதாக, நல்லதாகப்)புசியுங்கள்; மேலும், அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கின்றவன்; மிகக்கிரபை உடையவன்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُلْ لَسَنَ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِن يُعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا لِّأَبْوَابِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٥٠ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥١ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ وَإِلَىٰ مَوَالِيهِمْ وَأَنْفُسُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُم مِّنْ وَلَايَتِهِم مِّنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ٥٢ وَإِنْ اسْتَشَرُواكُم فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصَرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٥٣ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِبَعْضِ مَا تَفْعَلُونَ تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ٥٤ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ وَإِلَىٰ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٥٥ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ وَأَمْعَهُمْ فَاوْلَئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٥٦

70. நபியே! உங்கள் கைகளின்வசத்தில் இருக்கும் கைதிகளிடம் கூறுவீராக: "உங்களுடைய உள்ளங்களில் ஏதேனும் நன்மை இருப்பதை அல்லாஹ் அறிந்தால், உங்களிடமிருந்து (ஈட்டுத்தொகையாக) எடுக்கப்பட்டதை விட மிக சிறந்ததை உங்களுக்குக் கொடுப்பான், உங்களை அவன் மன்னித்தும்விடுவான்; இன்னும் அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

71. (நபியே!) அவர்கள் உமக்கு மோசம் செய்ய நாடினால், (அதற்காக நீர் கவலைப் படவேண்டாம்.) இதற்கு முன்னரும் அவர்கள், அல்லாஹ்வுக்கு மோசம் செய்திருந்தவர்கள்; ஆதலால்தான், அவர்களிலிருந்து (அந்நிறைப்படுத்த உமக்கு) அவன் சக்தி அளித்தான்; அல்லாஹ், (அனைத்தையும்) மிக்க அறிந்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

72. நிச்சயமாக விசுவாசங் கொண்டு, (தங்கள்) ஊரைவிட்டும் வெளியேறி, அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் தங்கள் செல்வங்களாலும், தங்கள் உயிர்களாலும் அறப்போர் புரிந்தார்களே அத்தகையோரும், அவர்களுக்கு (த் தங்கள் வீடுகளில்) இடமளித்து வைத்துக் கொண்டு உதவியும் புரிந்தார்களே அத்தகையோருமாகிய இவர்கள் - இவர்களில் சிலர் சிலருக்கு உற்ற நண்பர்களாவார்கள்; இன்னும் விசுவாசங் கொண்டு, (தங்களுடைய) ஊரைவிட்டு (ஹிஜ்ரத்துச் செய்து) புறப்படாமலிருக்கின்றனரே அத்தகையவர்கள் - அவர்கள், (தங்களுடைய) ஊரை விட்டுப் புறப்படும் (ஹிஜ்ரத்துச் செய்யும்) வரையில் அவர்களுடைய நட்பில் உங்களுக்கு எதுவும் இல்லை; (எனினும்) அவர்கள் மார்க்க விஷயத்தில் உங்களிடம் உதவி தேடினாலோ, அவர்களுக்கு உதவி செய்வது உங்கள் மீது கடமையாகும்; (ஆயினும்) வேறொரு சமூகத்தாராகிய அவர்களுக்கும், உங்களுக்குமிடையில் உடன்படிக்கை உள்ளதோ அந்த சமூகத்தாரைத் தவிர, (அவர்களுக்கு விரோதமாக உதவி செய்வது கூடாது.) மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவைகளை பார்க்கிறவன்.

73. மேலும், நிராகரித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் - அவர்களில் சிலர், சிலருக்கு பாதுகாவலர்களாவர். (இணைவைப்பவர்களைத் தவிர்த்து, விசுவாசிகளை நீங்கள் உங்களின் காரியஸ்தர்களாக ஆக்கிக் கொள்ளும்) இதை நீங்கள் செய்யாவிட்டால் பூமியில் குழப்பமும், பெருங்கலகமும் ஏற்பட்டுவிடும்.

74. விசுவாசங்கொண்டு, (தங்களுடைய) ஊரைவிட்டும் வெளியேறி (ஹிஜ்ரத்தும் செய்து), அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் யுத்தம் புரிகின்றார்களே அத்தகையோரும், இன்னும், இவர்களுக்கு இடமளித்து (த் தங்களுடைய வீடுகளில்) வைத்துக் கொண்டு, (இவர்களுக்கு) உதவியும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோருமாகிய இவர்கள் தாம் உண்மையான விசுவாசிகள்; அவர்களுக்கு மன்னிப்பும், கண்ணியமான ஆகாரமும் உண்டு.

75. இதன் பின்னரும் விசுவாசங் கொண்டு, (தங்களுடைய) ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டு, உங்களுடன் சேர்ந்து (விரோதியை எதிர்த்து) யுத்தம் புரிகிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்கள் உங்களைச் சார்ந்தவர்கள்; (இன்னும்) இரத்தக்கலப்புடைய பந்துக்கள் அல்லாஹ்வுடைய வேதத்தில் உள்ளபடி அவர்களில் சிலர் சிலருக்குவாரிசு உரிமைபெற) மிக உரியவர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகிறவன்.

وَرَدَّ الْقَوْمَ عَلَىٰ رِجْلَيْهِمْ فَبَقِيَ الرُّسُلُ الْغَافِلُونَ ۚ وَالْأَشْهُرُ الْحُرُمُ ۚ فَذُنُّهُنَّ ذُنُوبٌ كَثِيرَةٌ مِّنْ ذُنُوبِهِمْ ۚ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَىٰ شِرْكٍ مُّكْرًا ۚ وَبَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۚ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ ۚ أَنَّ اللَّهَ بَرِئُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ وَهُوَ رَسُولُهُ ۚ فَإِنْ تَبَتُّمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۚ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتَيْتُمُ الْيَهُودَ عَاهِدَهُمْ إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۚ فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاتُّبُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخَذُواهُمْ وَهَمُّهُمْ وَأَحْصَرُواهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ ۚ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ۚ

அத்தியாயம் : 9

அத்தவ்பா _ பச்சாதாபம்

வசனங்கள் : 129

மதனீ

ருக்மிகள் : 16

1. (விசுவாசிகளே! இது) இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போரில் நீங்கள் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகையோர் பால் அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் நீங்கிக்கொண்ட(து பற்றிய)தாகும்.

2. ஆகவே, (இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரே!) "நீங்கள் (இன்றிலிருந்து) நான்கு மாதங்கள் (வரையில்) பூமியில்(எங்கும்)சுற்றித்திரியுங்கள்; நிச்சயமாக நீங்கள், அல்லாஹ்வை இயலாமையில் ஆக்கக்கூடியவர்களல்லர் என்பதையும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நிராகரிப்போரை இழிவுபடுத்தக்கூடியவன் என்பதையும் நீங்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்! (என்று நபியே! நீர் கூறுவீராக!)

3. (இது) நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரிலிருந்து விலகிக் கொண்டவர்கள் என்ற விஷயத்தை (ஹஜ்ஜுல் அக்பர் எனும்) இம்மாபெரும் ஹஜ்ஜுடைய நாளில், அல்லாஹ் விடமிருந்தும் அவனின் தூதரிடமிருந்தும் மனிதர்கள் பால் பகிரங்கமாக அறிவிப்பதாகும்; ஆகவே, (இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரே!) நீங்கள் தவ்பாச் செய்து கொண்டால், அது உங்களுக்குத்தான் மிக்க நன்று; (அவ்வாறின்றி) நீங்கள் புறக்கணித்தாலோ, நிச்சயமாக நீங்கள், அல்லாஹ்வை இயலாமையில் ஆக்கக்கூடியவர்களல்லர் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; நபியே! இந் நிராகரிப்போருக்கு துன்புறுத்தும் வேதனையைக் கொண்டு நீர் நன்மாராயங் கூறுவீராக!.

4. (ஆயினும்) இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரிலிருந்து நீங்கள் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டு, பிறகு யாதொன்றையும் உங்களுக்குக் குறைவுசெய்யாமலும், உங்களுக்கு விரோதமாக எவருக்கும் உதவி செய்யாமலும் இருக்கின்றனரே அத்தகையோரைத்தவிர; அவர்களின் உடன்படிக்கையை அதன் தவணைவரையில் அவர்களுக்குப்பூர்த்தியாக்கி வையுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் பயபக்தியுடையோரை நேசிக்கின்றான்.

5. ஆகவே, சிறப்புற்ற மாதங்கள் சென்றுவிட்டால், இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரை_ அவர்களைக் கண்டவிடமெல்லாம் கொன்றுவிடுங்கள்; இன்னும், அவர்களைப் பிடியுங்கள்; அவர்களை முற்றுகையிடுங்கள்; ஒவ்வொரு பதுங்குமிடத்திலும், அவர்களைக் குறிவைத்து உட்காருங்கள்; பின்னர் அவர்கள் (தங்கள் பாவங்களுக்கு) பச்சாதாப்பப்பட்டு விலகி, (விசுவாசித்துத்) தொழுகையையும் நிறைவேற்றி, ஜகாத்தையும் கொடுத்துவந்தால், அவர்கள் வழியில் (அவர்களை) விட்டுவிடுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

6. மேலும், (நபியே!) இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போரில் எவரொருவர் உம்மிடம் அபயம் தேடினால் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை அவர் செவியேற்கும் வரையில் அவருக்கு அபயமளிப்பீராக! பின்னர், அவருக்கு அபயமளிக்கும் (வேறு) இடத்தில் அவரைச்சேர்த்து வைப்பீராக! அது, (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவர்கள் அறியாத சமூகத்தினர் என்ற காரணத்தினாலாகும்.

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
 إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا
 لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ٤ كَيْفَ وَإِنْ
 يَظْهَرُ عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا ذِمَّةً يُرْضَوْنَكُمْ
 بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ٥
 اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ
 إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٦ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا
 ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ٧ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخِوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُقِصَلُ
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٨ وَإِنْ نَكَثُوا آيَانَ هُمْ
 مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا
 آيَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا آيَانَ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ
 يَنْتَهُونَ ٩ أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا آيَانَ هُمْ
 وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 أَتَخْشَوْنَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ أَنْ تَخْشَوْهُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ١٠

7. அல்லாஹ்விடத்திலும், அவனுடைய தூதரிடத்திலும் இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போருக்கு எப்படி உடன்படிக்கை இருக்கமுடியும்? (ஆயினும் மஸ்ஜிதுல்ஹராமாகிய) சிறப்புற்ற மஸ்ஜிதில் நீங்கள் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டீர்களே அவர்களைத்தவிர, ஆகவே அவர்கள் (தங்களுடைய உடன்படிக்கையின்படி) உங்களுடன் உறுதியாக இருக்கும் வரையில், நீங்களும் அவர்களுடன் உறுதியாகவே இருங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் பயபக்தியுடையோரை நேசிக்கின்றான்.

8. (எனினும்) எப்படி (உடன்படிக்கை இருக்கமுடியும்)? இன்னும் உங்களை அவர்கள் வெற்றிகொண்டால் உங்களிலே (இருந்துவரும்) உறவையும், (செய்துகொண்ட) உடன்படிக்கையையும் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள்; தங்கள் வாய்களைக் கொண்டு உங்களைத் திருப்திப்படுத்துகின்றனர்; அவர்களுடைய இதயங்களோ விலகிக்கொள்கின்றன; இன்னும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் பாவிகளாவர்.

9. அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களுக்குப்பகரமாக சொற்பக் கிரயத்தை வாங்கிக்கொண்டனர்; பின்னர் (மனிதர்களை) அவனுடைய பாதையை விட்டும் தடுக்கின்றனர்; நிச்சயமாக அவர்கள்—அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தார்களே அது மிகக் கெட்டது.

10. அவர்கள், எந்த விகவாசியின் விஷயத்திலும் உறவையும், உடன்படிக்கையையும் பொருட்படுத்தவேமாட்டார்கள்; மேலும், இத்தகையோர்தாம் வரம்பு மீறியவர்கள்.

11. ஆகவே, அவர்கள் (தங்கள் பாவங்களிலிருந்து விலகிப்) பச்சாதாப்பப்பட்டு, தொழுகையையும் நிறைவேற்றி, ஐகாத்தையும் கொடுத்து வந்தால், அப்பொழுது (அவர்கள்) உங்களுக்கு மார்க்கத்தில் சகோதரர்களாவர்; இன்னும் அறிவுள்ள சமூகத்தார்க்கு நாம் வசனங்களை (இவ்வாறு) விவரிக்கின்றோம்.

12. தங்களுடைய உடன்படிக்கைக்குப் பின்னரும், அவர்கள் தங்களுடைய சத்தியங்களை முறித்து, உங்களுடைய மார்க்கத்தைப் பற்றிருறைகள் கூறிக் கொண்டிருப்பார்களானால் (அவர்கள் மேற்கூறிய செயலிலிருந்து) விலகிக்கொள்வதற்காக நிராகரிப்போரின் தலைவர்களுடன் போரிடுங்கள்; ஏனெனில், நிச்சயமாக அவர்கள்—அவர்களுக்கு சத்தியங்கள் (அவற்றைப் பேணிக்காத்தல்) எதுவுமில்லை.

13. தங்களுடைய சத்தியங்களை முறித்து, (நம்) தூதரை (ஊரைவிட்டு) வெளியேற்றவும் உறுதிக்கொண்ட மக்களுடன் நீங்கள் யுத்தம் புரிய வேண்டாமா? அவர்கள்தாம் உங்களிடம் முதன்முறையாக ஆரம்பித்தனர்; அவர்களுக்கு நீங்கள் பயப்படுகிறீர்களா? நீங்கள் விகவாசங் கொண்டவர்களாயின், அல்லாஹ்—அவனே நீங்கள் பயப்படுவதற்கு மிகத்தகுதியானவன்.

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ
 وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ^(١٧) وَيَذْهَبُ غِيظُ قُلُوبِهِمْ وَ
 يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ^(١٨) أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ
 تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ
 بِمَا تَعْمَلُونَ ^(١٩) مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ
 شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمُ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
 فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ^(٢٠) إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ
 فَعَسَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ^(٢١) أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ
 الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَ
 اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ^(٢٢) الَّذِينَ آمَنُوا وَ
 هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ^(٢٣)

٢

وقف لان

14. நீங்கள் அவர்களுடன் யுத்தம் செய்யுங்கள்; உங்கள் கைகளைக் கொண்டே அல்லாஹ் அவர்களை வேதனை செய்வான்; அவர்களை இழிவும்படுத்துவான்; அவர்களுக்கு பாதகமாக உங்களுக்கு உதவியும் செய்வான்; மேலும் விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தாரின் நெஞ்சங்களுக்கு ஆறுதலுமளிப்பான்.

15. (விசுவாசங்கொண்ட) அவர்களுடைய இதயங்களின் ஆத்திரத்தை அவன் (வெற்றியளிப்பதின் மூலம்) போக்கியும்விடுவான்; இன்னும், அல்லாஹ் (அவர்களில்) தான் நாடியவர்களின் தல்பாவை ஏற்றுக்கொள்வான்; இன்னும், அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

16. (விசுவாசிகளே!) உங்களில் யுத்தம் செய்தோரையும், அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் விசுவாசிகளையும் தவிர, (வேறுஎவரையும் தங்களுடைய) அந்தரங்க நண்பர்களாக (உங்களில்) எவரும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதையும், அல்லாஹ் (சோதித்து) அறியாத நிலையில் நீங்கள் விட்டுவிடப் படுவீர்களென்று எண்ணிக்கொண்டீர்களா? அல்லாஹ், நீங்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவன்.

17. இணை வைத்துக் கொண்டிருப்போருக்கு இவர்கள், தங்களுக்குத் தாங்களே நிராகரிப்பைக் கொண்டு சாட்சி கூறிக்கொள்பவர்களாக இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்வுடைய பள்ளிகளை இவர்கள் பரிபாலனம் செய்ய எவ்வித உரிமையுமில்லை; அத்தகையோர் அவர்களுடைய செயல்கள் அழிந்து விட்டன; இன்னும், அவர்கள் (நரக) நெருப்பில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

18. அல்லாஹ்வுடைய பள்ளிகளைப் பரிபாலனம் செய்கிறவரெல்லாம் அல்லாஹ்வையும் இறுதிநாளையும் விசுவாசித்து, தொழுகையையும் நிறைவேற்றி, ஜகாத்தும் கொடுத்து, அல்லாஹ்வையன்றி மற்றெவருக்கும் பயப்படாமலும் இருக்கின்றவர்கள் தாம்; எனவே, அத்தகையோர் நேர்வழி பெற்றவர்களில் அவர்கள் இருக்கப் போதுமானவர்கள்.

19. (விசுவாசங்களாளாமல் இருந்து கொண்டு) ஹாஜிகளுக்குத் தண்ணீர் புகட்டுவோரையும், சிறப்புற்ற அப்பள்ளியைப் பரிபாலஞ்செய்வோரையும் அல்லாஹ்வையும் இறுதி நாளையும் விசுவாசங்கொண்டு, அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் யுத்தம் புரிந்தோரைப் போன்று, (சமமானவர்களாக) நீங்கள் ஆக்கி விட்டீர்களா? அல்லாஹ்வின் சமூகத்தில் (இவ்விருசாராரும்) சமமாக மாட்டார்கள்; மேலும், அல்லாஹ் அநியாயக்கார சமூகத்தாரை நேர் வழியில் செலுத்த மாட்டான்.

20. விசுவாசங்கொண்டு, (தங்கள்) ஊர்களிலிருந்தும் (ஹிஜ்ரத்துச் செய்து) வெளியேறி, அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் தங்கள் செல்வங்களாலும், தங்கள் உயிர்களாலும் யுத்தம் புரிகின்றனரே அத்தகையோர் அல்லாஹ்விடம் பதவியால் மிக மகத்தானவர்கள்; மேலும், இத்தகையோர்தாம் வெற்றியடைந்தவர்கள்.

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَدَتْ لَهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٣١﴾ خُلْدَيْنَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ﴿٣٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَ
إِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ
يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ إِنْ كَانَ
أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَ
أَمْوَالٌ بَاقَرْتُمْوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَ
مَسْكَنٌ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ
جِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٣٤﴾ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي
مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ
فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحَبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ﴿٣٥﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٣٦﴾

٣٦
٣٥
٣٤
٣٣
٣٢
٣١

21. அவர்களுடைய இரட்சகன் தன்னிடமிருந்து கிருபையையும், பொருத்தத்தையும் (அளித்து), சுவனங்களையும் (தருவதாக) அவர்களுக்கு நன்மாராயங்கூறுகிறான்; அவர்களுக்கு அவற்றில் என்றென்றும் நிலையான சுகங்களுண்டு.

22. அவற்றில் அவர்கள் என்றென்றும் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவனிடத்தில்(அவர்களுக்கு) மகத்தான கூலி உண்டு.

23. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களுடைய தந்தையர்களையும், உங்களுடைய சகோதரர்களையும்_விசுவாசத்தைவிட நிராகரிப்பை அவர்கள் நேசித்தால்_நீங்கள் அவர்களை (உங்கள்) பாதுகாப்பாளர்களாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம்; உங்களில் எவரேனும் அவர்களைப் பாதுகாப்பாளர்களாக எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள்தாம் அநியாயக்காரர்கள்.

24. (நபியே! விசுவாசிகளிடம்,) நீர் கூறுவீராக: உங்களுடைய தந்தைகளும், உங்களுடைய ஆண்மக்களும், உங்களுடைய சகோதரர்களும், உங்களுடைய மனைவியரும், உங்களுடைய குடும்பத்தினரும், நீங்கள் எதனைச் சம்பாதித்து வைத்திருக்கிறீர்களோ அந்தச் செல்வங்களும், நீங்கள் எதனுடைய நஷ்டத்தைப் பயப்படுகிறீர்களோ அத்தகைய வியாபாரமும், நீங்கள் எதனை திருப்திப்படுகிறீர்களோ அத்தகைய (உங்கள்) குடியிருப்பிடங்களும் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும், அவனுடைய பாதையில் போர் செய்வதையும் விட உங்களுக்கு மிக்க விருப்பமானவைகளாக இருந்தால், அப்போது நீங்கள் (தண்டனையைப்பற்றிய) அல்லாஹ்வுடைய கட்டளை வரும் வரையில் எதிர்பார்த்திருங்கள்; மேலும், பாவிகளான கூட்டத்தினரை, அல்லாஹ் நேர் வழியில் செலுத்தவுமாட்டான்.

25. அநேக (யுத்த) களங்களில் திட்டமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு உதவி செய்திருக்கின்றான்; இன்னும், 'ஹுனைன்' யுத்தத்தன்று உங்களை அகமகிழ்ச்சியுடையதுகொண்டிருந்த உங்களுடைய (ஜனத்தொகையின்) அதிகம் உங்களுக்கு யாதொரு பயனுமளிக்கவில்லை_பூமியானது அது விசாலமாகயிருந்தும் உங்களுக்கு நெருக்கடியாகி விட்டது; பின்னர் நீங்கள் புறமுதுகிட்டவர்களாகத் திரும்பிவிட்டீர்கள்.

26. பின்னர், அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதரின்மீதும், விசுவாசிகளின்மீதும் தன்னுடைய அமைதியை இறக்கியருளினான்; இன்னும் படைகளை (உங்களுக்கு உதவியாக) இறக்கி வைத்தான்; அவற்றை நீங்கள் பார்க்கவில்லை; இன்னும் நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தோரை வேதனை செய்தான்; இதுவே நிராகரிப்போருக்குரிய கூலியாகும்.

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
 نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَ
 إِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ
 إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٣٣﴾ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَ
 رَسُولُهُ وَلَا يَبْدِيئُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ
 صَاغِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ غُزِيرُ بْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ
 النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
 يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
 قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَتَى يَوْمُكُمُوهٗ ﴿٣٥﴾ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ
 وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ
 ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمُّرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾

27. அப்பால் (அவர்கள் மனம்திருந்தி மன்னிப்புக் கோரினால்) அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களுக்கு அதன் பின்னரும், தவ்பாவை (பாவமன்னிப்பை) அங்கீகரித்துக் கொள்கிறான்; மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

28. விசுவாசங்கொண்டோரே! நிச்சயமாக, இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரெல்லாம் அசுத்தமானவர்களே; ஆகவே அவர்கள் இவ்வருடத்திற்குப் பின்னர் சிறப்புற்ற இப்பள்ளியை (மஸ்ஜிதில் ஹராமை) நெருங்கவேண்டாம்; வறுமையை நீங்கள் பயந்தால் அல்லாஹ் (விரைவில்) தன் பேரருளைக் கொண்டு அவன் நாடினால், உங்களைச் செல்வந்தர்களாக்கிவிடுவான் (என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்); நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

29. (விசுவாசிகளே!) வேதம் கொடுக்கப்பட்டவர்களில் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொள்ளாமலும், அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் விலக்கியவைகளை விலக்கிக் கொள்ளாமலும், இந்த உண்மை மார்க்கத்தை, மார்க்கமாக ஏற்காமலும் இருக்கின்றனரே, அத்தகையோரை இழிவடைந்தவர்களாக அவர்கள் (தங்கள்)கையால் "ஜிஸ்யா" (வரியை) கொடுக்கும் வரை நீங்கள் (அவர்களுடன்) யுத்தம் புரியுங்கள்.

30. மேலும் யூதர்கள், "உஜைர்" அல்லாஹ்வுடைய மகன் என்று கூறுகின்றனர்; கிறிஸ்தவர்கள் "மஸீஹ்" அல்லாஹ்வுடைய மகன் என்றும் கூறுகின்றனர்; அது இவர்கள் தங்கள் வாய்களால் கூறும் கூற்றே ஆகும்; இவர்களுக்கு முன்னிருந்த நிராகரிப்போரின் கூற்றுக்கு (கூற்றால் அவர்களைப்போன்று) ஒத்திருக்கிறார்கள்; அல்லாஹ் இவர்களை அழித்துவிடுவானாக! (சத்தியத்தைப் புறக்கணித்து, இவர்கள் எங்கு திருப்பப்படுகிறார்கள்?)

31. (இவ்வாறே) அவர்கள் அல்லாஹ்வையன்றித் தங்கள் பாதிரிகளையும், தங்கள் சந்நியாசிகளையும், மர்யமுடைய குமாரர் மஸீஹையும் தங்கள் தெய்வங்களாக எடுத்துக் கொண்டனர். இன்னும், ஒரே ஒரு இரட்சகனையே வணங்கவேண்டுமென்றல்லாது (வேறு எதனையும்) அவர்கள் கட்டளையிடப்படவில்லை; அவனையன்றி வணக்கத்திற்குரியவன், (வேறெவரும்) இல்லை; அவர்கள் இணைவைப்பவற்றை விட்டும் அவன் மிகவும் பரிசுத்தமானவன்.

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى
اللَّهُ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٦﴾ هُوَ
الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيََاكُلُونَ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا ينفِقُونَهَا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٨﴾ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا
فِي نَارِجَهْمُ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ
هَذَا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٩﴾ هَذَا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ
إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي
كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا
أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا
فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا
يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٤٠﴾

32. அவர்கள் தங்கள் வாய்களினால் (ஊதி) அல்லாஹ்வின் பிரகாசத்தை அணைத்துவிட நாடுகின்றனர்; இந்நிராகரிப்போர் வெறுத்தபோதிலும், அல்லாஹ் தன்னுடைய பிரகாசத்தை பூர்த்தியாக்கி வைப்பதைத் தவிர (வேறெதையும்) நாடவில்லை.

33. அவன் எத்தகையவனென்றால், தன்னுடைய தூதரை நேர்வழியைக் கொண்டும், சத்திய மார்க்கத்தைக்கொண்டும் அனுப்பி வைத்தான்; இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போர் (அதனை) வெறுத்தபோதிலும், (உலகிலுள்ள) எல்லா மார்க்கங்களையும் விட அதை மேலோங்கச்செய்யவே (அவ்வாறு செய்தான்).

34. விசுவாசங்கொண்டோரே! நிச்சயமாக (அவர்களுடைய) பாதிரிகளிலும், சந்நியாசிகளிலும் அநேகர், மனிதர்களின் பொருட்களைத் தவறான முறையில் உண்ணுகிறார்கள்; இன்னும் அல்லாஹ்வுடைய பாதையை விட்டும் (மனிதர்கள்செல்வதை) தடை செய்கின்றனர்; (ஆகவே, இவர்களுக்கும்) இன்னும், பொன்னையும், வெள்ளியையும் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு அதனை அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் செலவு செய்யாதிருக்கின்றனரே அத்தகைய வர்களுக்கும், (நபியே!) நீர் துன்புறுத்தும் வேதனையைக்கொண்டு நன்மாராயங் கூறுவீராக!

35. (பொன், வெள்ளியாகிய) அவற்றை நரக நெருப்பில் பழுக்கக்காய்ச்சப்பட்டு, பின்னர் அவற்றைக்கொண்டு அவர்களுடைய நெற்றிகளிலும், விலாப்புறங்களிலும், அவர்களுடைய முதுகுகளிலும் சூடுபோடப்படும்நாளில்— "உங்களுக்காக நீங்கள் சேகரித்து வைத்திருந்தது இதுதாம்; ஆகவே, நீங்கள் சேகரித்து வைத்திருந்ததை சுவைத்துப் பாருங்கள் (என்று அப்போது அவர்களுக்குக் கூறப்படும்).

36. வானங்களையும், பூமியையும் படைத்த நாளில், (இருந்து மறுமைநாள் வரை நடந்தேறும் அனைத்து விஷயங்களும் எழுதப்பட்ட) அல்லாஹ்வின் பதிவேட்டில் உள்ளவாறு நிச்சயமாக மாதங்களின் எண்ணிக்கை அல்லாஹ்விடத்தில் (ஒரு வருடத்திற்குப்) பன்னிரண்டு மாதங்களாகும்; அவற்றில் நான்கு (மாதங்கள்) புனிதமானவையாகும்; (இவ்வாறு அல்லாஹ்வின் கட்டளையை ஏற்று செயல்படுவதற்குரிய) அதுதான் நேரான மார்க்கமாகும். ஆகவே, அவற்றில் (நீங்கள் வரம்புமீறி) உங்களுக்கு நீங்களே அநீதமிழைத்துக் கொள்ளாதீர்கள்; அவர்கள் ஒருங்கிணைந்து உங்களுடன் போர் செய்வதைப்போன்று நீங்களும் ஒருங்கிணைந்து இணைவைப்பவர்களுடன் போர் செய்யுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் பயபக்தியுடையோருடன் இருக்கின்றான் என்பதையும் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

إِنَّمَا التَّسْمِيُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِّئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ
 اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سُوءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ
 إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ
 أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٦﴾ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
 وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٧﴾ إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا أَخْرَجَهُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ
 لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 السُّفْلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٨﴾
 انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالاً وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

37. (சிறப்புற்ற மாதங்களை, அவர்கள் விருப்பப்படி) முன்பின் ஆக்குவதெல்லாம் நிச்சயமாக நிராகரிப்பில் அதிகப்படுத்துவதாகும். அதனால் நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போர் வழி கெடுக்கப்படுகின்றனர்; ஒரு வருடத்தில் அவ்வாறு முன்பின் ஆக்குவதை ஆகுமாக்கிக் கொள்கின்றனர்; மற்றொரு வருடத்தில் அதை ஆகாததாக்கி விடுகின்றனர்; இவ்வாறு செய்வதெல்லாம், அல்லாஹ் தடுத்திருக்கும் மாதங்களின் எண்ணிக்கைக்கு (அவர்களின் எண்ணிக்கையை) சரியாக்குவதற்காகத்தான்; (பின்னர்) அல்லாஹ் தடுத்தவற்றை அவர்கள் ஆகுமாக்கிக் கொள்கின்றனர்; அவர்களுடைய செயல்களின் தீமை (ஷைத்தானால்) அவர்களுக்கு அலங்காரமாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டது; மேலும் அல்லாஹ், நிராகரிக்கும் (இக்) கூட்டத்தாரை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

38. விசுவாசங்கொண்டோரே! "அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் (போர் செய்ய) நீங்கள் புறப்படுங்கள்" என்று உங்களுக்குக் கூறப்பட்டால், (அவ்வாறு புறப்படாமல்) நீங்கள் பூமியின்பால் சாய்ந்துவிடுகிறீர்களே, உங்களுக்கு என்ன (நேர்ந்து விட்டது)? மறுமையைவிட இவ்வுலக வாழ்க்கையைக்கொண்டு நீங்கள் திருப்தியடைந்துவிட்டீர்களா? மறுமையின் வாழ்க்கைக்கு முன்பாக இவ்வுலக வாழ்வின் இன்பம் வெகு சொற்பமே தவிர (வேறு) இல்லை.

39. (அல்லாஹ் உடைய பாதையில் போர் செய்ய அழைக்கப்பட்டு) நீங்கள் புறப்படாவிடில், மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையால் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் உங்களை வேதனை செய்வான்; அன்றியும், (உங்களைப் போக்கி உங்களிடத்தில்) உங்களல்லாத (வேறு) சமூகத்தாரை பகரமாக்கி விடுவான்; நீங்கள் எந்த ஒன்றாலும் அவனுக்குத் தீங்கிழைக்கவுமுடியாது; (ஏனென்றால்) அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

40. (நம்முடைய தூதராகிய) அவருக்கு நீங்கள் உதவி செய்யாவிட்டால், (அதனால் அவருக்கு எந்த நஷ்டமும் ஏற்பட்டு விடாது; ஏனென்றால்) நிராகரிப்போர் அவரை (ஊரைவிட்டு) வெளியேற்றிய சமயத்தில் திட்டமாக அல்லாஹ் அவருக்கு உதவி செய்து இருக்கின்றான்; இருவரில் ஒருவராக அவர் இருக்க (எதிரிகள் சூழ்ந்து கொண்ட சமயத்தில் அந்த) இருவரும் ('தவர்' மலைக்குகையில் இருந்த போது, (நம் தூதர்) தன்னுடன் (குகையில்) இருந்த தோழராகிய அபூபக்ரை நோக்கி "நீர் கவலைப்படாதீர்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நம்முடன் இருக்கின்றான்" என்று அவர் கூறிய நேரத்தில் (அல்லாஹ் அவருக்கு உதவி செய்துள்ளான்) அப்போது அல்லாஹ் அவர் மீது தன்னுடைய அமைதியை இறக்கி வைத்தான்; மேலும், அவரைப் படைகளைக்கொண்டு பலப்படுத்தினான்; அவற்றை நீங்கள் பார்க்கவில்லை; இன்னும், நிராகரிப்போரின் வாகன்கள் (நிறைவேறாது) கீழாக்கினான்; (ஏனென்றால்) மேலும், அல்லாஹ் வின் வாக்கு அதுதான் (எப்போதும்) உயர்வுடையது; அன்றியும் அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

41. இலேசாகவும், கனமாகவும் (இளைஞர்கள், முதியவர்கள், செல்வந்தர்கள், செல்வமில்லாதவர்கள், வாகனத்தில் ஏறியவர்கள், நடப்பவர்கள் ஆகியோர்) புறப்பட்டு, உங்களின் செல்வங்களாலும், உங்களின் உயிர்களாலும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் நீங்கள் போர் செய்யுங்கள்; நீங்கள் அறிந்தவர்களாக இருந்தால் இதுவே உங்களுக்கு மிகச்சிறந்ததாகும்.

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ
 وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السَّعَةُ ۖ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
 لَوِ اسْتَطَعْنَا الْخُرْجًا مَعَكُمْ يَهُلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ۗ
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۖ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ
 أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ
 الْكَذِبِينَ ۚ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالْمُتَّقِينَ ۚ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ
 لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ
 فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ۚ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ
 لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً ۚ وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ
 فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقُعْدِيْنَ ۖ ۝
 لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا
 وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ
 وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمُ وَاللَّهُ عَلِيمُ بِالظَّالِمِينَ ۝

42. (நபியே! நீர் எதன்பால் அவர்களை அழைத்தீரோ) அது சமீபமான (உடனே கிடைக்கக்கூடியதான) பொருளாகவும், (வெகு தூரமில்லாத) நடு நிலையான பயணமாகவுமிருந்தால், நிச்சயமாக அவர்கள் உம்மைப் பின்பற்றி வந்தேயிருப்பார்கள்; எனினும், மிக தூரமான பயணம் அவர்கள் மீது பெரும் சிரமத்தைத் தந்தது; (ஆதலால், அவர்கள்) "நாங்கள் சக்தி பெற்றிருந்தால், நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களுடன் வந்திருப்போம்" என்று அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்து கூறுவார்கள். (இதனால்) அவர்கள் தங்களையே அழித்துக் கொள்கின்றனர்; மேலும், நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்கள்தான் என்பதை அல்லாஹ் நன்கறிவான்.

43. (நபியே! அல்லாஹ் உம்மை மன்னித்தருள்வானாக! (போருக்கு வராது தங்கிவிட்ட) அவர்களில் உண்மை சொல்பவர்கள் (யார் என்பது) உமக்குத் தெளிவாகி, பொய்யர்களை நீர் அறியும் வரை ஏன் அவர்களுக்கு நீர் அனுமதியளித்தீர்?

44. அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொள்கிறார்களே அத்தகையோர் - தங்கள் செல்வங்களைக் கொண்டும், தம் உயிர்களைக் கொண்டும் யுத்தம் புரிவதற்கு உம்மிடம் அனுமதி கோரமாட்டார்கள்; மேலும், பயபக்தியுடையவர்களை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

45. (போருக்குச் செல்லாமலிருக்க) உம்மிடம் அனுமதி கேட்பதெல்லாம் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொள்ளாதவர்கள் தாம்; இன்னும், அவர்களுடைய இதயங்கள் சந்தேகத்தில் ஆழ்ந்து விட்டன; ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் சந்தேகத்திலேயே தடுமாறிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

46. மேலும், அவர்கள் (போர் செய்யப்) புறப்படுவதை நாடிமிருந்தார்கள் எனால், அதற்கு வேண்டிய தயாரிப்புகளை அவர்கள் செய்திருப்பார்கள்; எனினும் (உம்முடன்) அவர்கள் புறப்படுவதை அல்லாஹ் வெறுத்து, அவர்களைப் புறப்படாது தடுத்தும் விட்டான். "(யுத்தத்திற்கு வரமுடியாது வீட்டில்) உட்கார்ந்திருப்போருடன் நீங்களும் உட்கார்ந்து விடுங்கள்" என்று (அவர்களுக்குக்கூறப்பட்டு விட்டது).

47. அவர்கள் உங்களுடன் புறப்பட்டிருந்தாலும் குழப்பத்தைத் தவிர (வேறெதையும்) உங்களுக்கு அவர்கள் அதிகப்படுத்தியிருக்கமாட்டார்கள்; மேலும், உங்களுக்கு குழப்பத்தைத் தேடியவர்களாக இருக்கும் நிலையில், உங்களுக்கிடையே கோள்மூட்டியும் இருப்பார்கள்; அவர்களுக்காக (உங்களின் விஷயங்களை) செவியேற்போரும் உங்களில் இருக்கிறார்கள்; இன்னும் அல்லாஹ் அநியாயக்காரர்களை நன்கறிகிறவன்.

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ
حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٢٨﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي ۖ أَلَا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۚ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٩﴾
إِنْ تُصِيبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ
فَرِحُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ
مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾ قُلْ
هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا أَحَدًا ۚ هَلْ يَنْصَرِفُونَ إِلَّا
نَحْنُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِكُمْ
أَوْ بآيِدِنَا ۖ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ﴿٣٢﴾ قُلْ
أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّنْ يَتَّخِذَ مِنْكُمْ إِلَهُكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا
فَاسِقِينَ ﴿٣٣﴾ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا
أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ﴿٣٤﴾

48. இதற்கு முன்னரும், திட்டமாக அவர்கள் குழப்பத்தையே தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள்; உம்முடைய காரியங்களையும் (தலைகீழாய்ப்) புரட்டிக் கொண்டே இருந்தனர்; முடிவாக, உண்மை வந்து விட்டது—மேலும், அவர்கள் வெறுக்கக்கூடியவர்களாக இருக்க, அல்லாஹ்வின் காரியம் (மார்க்கம்) வெளிப்பட்டு (மேலோங்கி) விட்டது.

49. (நபியே! நான் வீட்டில் தங்கியிருக்க)" எனக்கு அனுமதி தாரும்; நீர் என்னைச் சோதனைக்குள்ளாக்கியும் விடாதீர்" என்று கூறுவோரும் அவர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்; (இவ்வாறு கூறும்) அவர்கள் சோதனையில் விழுந்து விட்டனர் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும், நிச்சயமாக நரகம் நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போரை சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

50. (நபியே!) உமக்கு யாதொரு நன்மை ஏற்படின் (அது) அவர்களுக்குத் துன்பத்தைத் தருகின்றது; உமக்கு யாதொரு துன்பம் ஏற்படின்" திட்டமாக (இதற்கு) முன்னரே எங்களுடைய காரியத்தை (உங்களை சம்பந்தப்படுத்தாது எச்சரிக்கையாக) நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டோம்" என்று கூறி மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாக (உம்மை விட்டுத்) திரும்பிச் சென்றும் விடுகின்றனர்.

51. (ஆகவே நபியே! அவர்களிடம்) "அல்லாஹ் எங்களுக்கு விதித்துள்ளதைத் தவிர (வேறொன்றும்) நிச்சயமாக எங்களை அணுகவே செய்யாது; அவன்தான் எங்களுடைய பாதுகாவலன்" என்று நீர் கூறுவீராக! அல்லாஹ்வின் மீதே விசுவாசிகள் (தங்களுடைய காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கவும்.

52. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: (வெற்றி அல்லது வீர மரணம் ஆகிய) இரு அழகிய நன்மைகளில் ஒன்றைத் தவிர வேறு எதையும் நீங்கள் எங்களுக்காக எதிர் பார்க்கின்றீர்களா? ஆனால் அல்லாஹ் தன்னிடத்திலிருந்தோ, அல்லது எங்கள் கைகளைக் கொண்டோ உங்களுக்கு வேதனையை ஏற்படுத்துவதை உங்களுக்காக நாங்கள் எதிர் பார்க்கின்றோம்; (ஆகவே) நீங்கள் (எங்களுக்கு வரவேண்டியதை) எதிர்பாருங்கள்; நிச்சயமாக நாங்கள் (உங்களுக்கு வரவேண்டியதை) உங்களுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

53. "நீங்கள் விருப்பத்துடனோ அல்லது வெறுப்புடனோ (தர்மமாகச்) செலவு செய்யுங்கள்; (அது) உங்களிடமிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்படவே மாட்டாது; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக நீங்கள் பாவம் செய்யும் கூட்டத்தினர்களாகவே இருக்கின்றீர்கள்" என்றும் (நபியே!) நீர் கூறிவிடும்.

54. அவர்களுடைய (தர்மச்) செலவுகள் (அல்லாஹ்வினால்) அங்கீகரிக்கப்படுவதை அவர்களுக்குத் தடுத்தது, நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் நிராகரித்து விட்டார்கள் என்பதற்காக அல்லாமல் (வேறு) இல்லை. மேலும், அவர்கள் சோம்பேறிகளாகவேயன்றி தொழுகைக்கு வருவதில்லை; வெறுப்படைந்தவர்களாகவே தவிர அவர்கள் (தர்மச்) செலவுகள் செய்வதுமில்லை.

فَلَا تَحْبُبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
 بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٥٠﴾
 وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ
 يَفْرَقُونَ ﴿٥١﴾ لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغْرَبًا أَوْ مَدَّ خَلًّا
 لَوَكَّلُوا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿٥٢﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ
 فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا
 مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿٥٣﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ
 رَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ
 وَالسَّكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي
 الرِّقَابِ وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ
 مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٥﴾ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
 النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَذُنُّ قُلٍّ أَذُنْ خَيْرٌ لَّكُمْ يَوْمَ
 يَأْتِيهِ اللَّهُ وَالْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

55. ஆகவே, (நபியே!) அவர்களுடைய செல்வங்களும், அவர்களுடைய மக்களும் (பெருகியிருப்பது) உம்மை வியப்படையச் செய்ய வேண்டாம்; அல்லாஹ் நாடுவதெல்லாம் அவைகளைக்கொண்டு அவர்களை இவ்வுலக வாழ்விலேயே வேதனை செய்யவும், அவர்கள் நிராகரிப்பவர்களாக இருக்கும் நிலைமையில் அவர்களுடைய உயிர்கள் பிரிவதையும் தான்.

56. "நிச்சயமாக அவர்கள் உங்களைச் சார்ந்தவர்கள்தாம்" என்று அவர்கள் அல்லாஹ்வைக்கொண்டு சத்தியமும் செய்கின்றனர்; அவர்களோ உங்களைச் சார்ந்தவர்களன்று; எனினும் அவர்கள் பயந்த கூட்டத்தவராவர்.

57. (தப்பித்துக்கொள்ள) ஓர் ஒதுங்குமிடத்தையோ அல்லது (மலைக்) குகையோ அல்லது ஒரு சுரங்கத்தையோ அவர்கள் காண்பார்களேயானால் (உம்மிடமிருந்து விலகி) விரைந்தோடிய நிலையில் அவற்றின் பக்கம் அவர்கள் ஒதுங்கி விடுவார்கள்.

58. (நபியே! நீர்) தர்ம (ங்களை பங்கீடு செய்யும் விஷயங்க)ளில் உம்மைக் குறை கூறுவோரும் அவர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர். ஆகவே, அதிலிருந்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் அவர்கள் திருப்தியடைகின்றனர்; அதிலிருந்து அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படாவிட்டாலோ அப்பொழுது ஆத்திரமடைகின்றனர்.

59. அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் அவர்களுக்கு கொடுத்ததைக்கொண்டு திருப்தியடைந்து, அல்லாஹ் நமக்குப் போதுமானவன்; அல்லாஹ் தன் பேரருளிலிருந்தும், அவனுடைய தூதரும் (போர்க்களத்தில் கிடைத்த, வெற்றிப் பொருட்களிலிருந்து) கொடுப்பார்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் பாலே (அவனிடமிருப்பதையே) நாங்கள் ஆசை கொண்டவர்கள்" என்றும் நிச்சயமாக அவர்கள் கூறியிருப்பார்களேயானால் (அது அவர்களுக்கு நலமாக இருந்திருக்கும்).

60. தர்மங்களெல்லாம் வறியவர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும், அதற்காக (வசூல் செய்வது, கணக்கிடுவது போன்ற வேலைகளில்) உழைப்பவர்களுக்கும், (புதிதாக இஸ்லாத்தை தழுவியோரில்) எவர்களின் இதயங்கள் அன்பு செலுத்தப்பட வேண்டுமோ அத்தகையோருக்கும், இன்னும் (அடிமைகளின்) பிடரினை விடுதலை செய்வதற்கும், கடனில் மூழ்கியவர்களுக்கும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் செல்வாழிப்பதிலும், வழிப் போக்கருக்கும் உரித்தானதாகும்; (இது) அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய கடமையாகும்; மேலும், அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

61 (வேஷதாரிகளான) அவர்களில் நபியைத் துன்புறுத்துவோரும் இருக்கின்றனர்; "அவர் (எதைக் கூறியபோதிலும் அதைக் கேட்டு உண்மைப் படுத்தும்) செவி" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; (அதற்கு நபியே!) நீர் கூறுவீராக: (அவர்) "உங்களுக்கு நன்மையின் செயியாக இருக்கிறார்; அவர் அல்லாஹ்வை ஈமான கொள்கிறார்; விசுவாசிகளையும் உண்மைப்படுத்துகிறார்; அன்றியும், உங்களில் விசுவாசங் கொண்டோருக்கு அருளாகவும் ஆவார்; (ஆகவே) அல்லாஹ்வுடைய (அந்தத்) தூதரைத் துன்புறுத்துகிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு".

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ
 أَحَقُّ أَنْ يَرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
 أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿١٧﴾ يَحْذَرُ الْمُنْفِقُونَ
 أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ
 قُلِ اسْتَهِزْءُوا إِنْ أَرَادَ اللَّهُ مُخْرَجًا مَّا تَحْذَرُونَ ﴿١٨﴾ وَلَئِنْ
 سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ
 وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٩﴾ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ
 كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعَفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ
 نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٢٠﴾ الْمُنْفِقُونَ
 وَالْمُنْفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ تَسُوا
 اللَّهُ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٢١﴾ وَعَدَ اللَّهُ
 الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
 فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَّ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٢٢﴾

62. (விசுவாசிகளே!) உங்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக உங்களுக்காக அவர்கள் அல்லாஹ்வைக்கொண்டு சத்தியம் செய்கின்றனர்; அவர்கள் விசுவாசிகளாயிருந்தால் அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதருமே - அவர்களை அவர்கள் திருப்திப்படுத்துவதற்கு - மிகத்தகுதியுடையோர் (என்பதை அறிந்திருப்பார்கள்).

63. "நிச்சயமாக எவர் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்கின்றாரோ அப்பொழுது, நிச்சயமாக அவருக்குத்தான் நரக நெருப்பு இருக்கிறது; அதில் அவர் நிரந்தரமாகத் தங்கி இருப்பவர்" என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லையா? அது மாபெரிய இழிவாகும்.

64. (விசுவாசிகளாகிய) அவர்கள் மீது தங்கள் இதயங்களிலுள்ளவற்றை வெளிப்படுத்திவிடும் ஓர் அத்தியாயம் இறக்கிவைக்கப்படுவதை முனாஃபிக்குகள் (வேஷதாரிகள்) பயப்படுகின்றனர்; (நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக: நீங்கள் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருங்கள்; நீங்கள் பயப்படுவதையே நிச்சயமாக அல்லாஹ் வெளிப்படுத்தக்கூடியவன்.

65. (இதனைப் பற்றி) நீர் அவர்களைக் கேட்பீராயின், "நாங்கள் (வீண்) பேச்சில் மூழ்கியும், விளையாடிக் கொண்டுமிருந்தோம்" என்று நிச்சயமாக அவர்கள் கூறுவார்கள். (அதற்கு நபியே! அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்வையும், அவனது வசனங்களையும், அவனது தூதரையுமா நீங்கள் பரிகசித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள்?" என்று நீர் கேட்பீராக!

66. "நீங்கள் (செய்யும்) பரிகாசத்திற்கு வீண்) புகல் கூறவேண்டாம்; உங்களின் விசுவாசத்திற்குப்பின்னர், திட்டமாக (அதனை) நீங்கள் நிராகரித்தே விட்டீர்கள்; (ஆகவே) உங்களில் ஒரு கூட்டத்தினரை நாம் மன்னித்தபோதிலும், மற்றொரு கூட்டத்தினரை நிச்சயமாக அவர்கள் குற்றவாளிகளாகவே இருப்பதனால், நாம் வேதனை செய்வோம்" (என்று நபியே! நீர் கூறுவீராக!)

67. முனாஃபிக்குகளான (வேஷதாரிகளான) ஆடவர்களும், முனாஃபிக்குகளான பெண்டிரும் அவர்களில் சிலர் சிலரைச்சேர்ந்தவர்கள் (ஒத்த செயல்களையுடையவர்கள்) அவர்கள் பாவமான காரியத்தைச் செய்யுமாறு பிறரை ஏவுவார்கள்; நன்மையைச் செய்வதைவிட்டும் (பிறரைத்) தடுப்பார்கள்; (அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவுசெய்யாது) தங்கள் கைகளை இறுக்கி (மூடி)யும் கொள்வார்கள்; இவர்கள் அல்லாஹ்வை மறந்துவிட்டார்கள்; ஆதலால், அவன் இவர்களை மறந்துவிட்டான்; நிச்சயமாக இந்த முனாஃபிக்குகள் - அவர்கள் பாவிகள்.

68. முனாஃபிக்குகளான (வேஷதாரிகளான) ஆண்களுக்கும், முனாஃபிக்குகளான பெண்களுக்கும், (அவ்வாறே மற்ற) நிராகரிப்போருக்கும் நரக நெருப்பையே அல்லாஹ் வாக்களித்திருக்கின்றான்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாகத் தங்கி இருப்பவர்கள்; அது அவர்களுக்குப் போதுமானதாகும்; அன்றியும், அல்லாஹ் அவர்களைச் சபித்து விட்டான். அவர்களுக்கு நிலையான வேதனையுமுண்டு.

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثَرَ
أَمْوَالَهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ
بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ
وَحُضُّتُمْ كَالَّذِينَ خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾ أَلَمْ يَأْتِهِمْ
نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۖ وَقَوْمِ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُوتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُظْلَمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يُظْلِمُونَ ﴿٢٠﴾ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١﴾
وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَدَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَدَّتِ عَدْنٌ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٢٢﴾

وقف لازم

الرجوع

69. (முனாஃபிக்குகளே! நீங்கள்) உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களைப் போன்றிருக்கிறீர்கள்; அவர்கள் பலத்தால் உங்களைவிடமிகக் கடினமானவர்களாகவும், செல்வங்களாலும், மக்களாலும் மிக அதிகமானவர்களாகவும் இருந்தார்கள்; ஆகவே, (இவ்வுலகில்) தங்களுக்குக் கிடைத்த பங்கைக் கொண்டு அவர்கள் சுகமடைந்தார்கள்; உங்களுக்கு முன்னிருந்த அவர்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த பங்கைக் கொண்டு (இவ்வுலகில்) சுகமடைந்தவாறே, நீங்களும் உங்களுக்குக் கிடைத்த பங்கைக் கொண்டு சுகமடைந்து விட்டீர்கள்; அவர்கள் (இவ்வுலக வாழ்வில்) மூழ்கிக்கிடந்தவாறே நீங்களும் மூழ்கிவிட்டீர்கள்; அத்தகையோர்—அவர்களுடைய (நற்) செயல்கள் யாவும் இம்மையிலும், மறுமையிலும் அழிந்துவிட்டன; மேலும், அவர்கள்தாம் நஷ்டமடைந்தவர்கள்.

70. இவர்களுக்கு முன்னிருந்த (நபி)நூஹ் உடைய கூட்டத்தினர், ஆது, ஸமுது, (வர்க்கத்தினர்) இப்ராஹீமுடைய கூட்டத்தினர், மத்யன் வாசிகள், தலைகீழாகப் புரட்டியடிக்கப்பட்ட ஊரார் ஆகியோரின் செய்தி அவர்களுக்கு வரவில்லையா? (நம்மால் அனுப்பப்பட்ட) அவர்களுடைய தூதர்கள் அவர்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு வந்தனர். ஆகவே, அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்பவனாக இல்லை; எனினும் அவர்கள் தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தனர்.

71. விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களும், விசுவாசங்கொண்ட பெண்களும் அவர்களில் சிலர் சிலருக்கு உற்ற காரியஸ்தர்களாயிருக்கின்றனர்; அவர்கள், (பிறரை) நன்மையைக் கொண்டு ஏவுகிறார்கள்; (மார்க்கத்தில் மறுக்கப்பட்ட) தீமையைவிட்டும் விலக்குகிறார்கள்; தொழுகையையும் நிறைவேற்றுகிறார்கள்; ஐகாத்தையும் கொடுத்து வருகிறார்கள்; அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்பட்டு நடக்கிறார்கள்; இத்தகையோர்—அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அருள் புரிவான்— நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

72. விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களுக்கும், விசுவாசங்கொண்ட பெண்களுக்கும் அல்லாஹ் சுவனங்களை வாக்களித்திருக்கின்றான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவர்கள், அவற்றிலேயே நிரந்தரமாக (தத்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (அத்து எனும்) நிலையான சுவனங்களில் பரிசுத்தமான (அழகிய உயர்ந்த) குடியிருப்புகளையும் (அவன் வாக்களித்திருக்கின்றான்) இன்னும், (இவை யாவற்றையும்விட) அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள பொருத்தம் மிகப் பெரியது; அது தான் மகத்தான வெற்றியாகும்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ جَاهَدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَأَوْهَمُوا بِهِمْ جَهَنَّمَ وَيُشِ الْمَصِيرُ ﴿٥٦﴾ يُخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُّوا بِهَا لَمْتًا لَّوْا وَمَنْ تَقْبَلُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٥٧﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عٰهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٨﴾ فَلَمَّا آتَاهُمُ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٥٩﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٦٠﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سَرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٦١﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٢﴾

73. நபியே! நிராகரிப்போருடனும், (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகளுடனும் நீர் போரிடுவீராக! அவர்கள் மீது கண்டிப்பாகவும் நடந்து கொள்வீராக! அவர்கள் தங்குமிடமும் நரகம்தான்; சென்றடையுமிடத்தில் அது மிகவும் கெட்டது.

74. நிராகரிப்பான வார்த்தையை திட்டமாகக் கூறியிருந்தும் தாங்கள் கூறவே இல்லை என்று அல்லாஹ்வைக் கொண்டு (முனாஃபிக்குகளாகிய) அவர்கள் சத்தியம் செய்கின்றனர்; அன்றியும், இவர்கள் இஸ்லாத்தில் சேர்ந்ததன் பின்னர் (அதனை) நிராகரித்து மறுக்கின்றனர்; அவர்கள் அடையமுடியாததையும் நாடினார்கள்; அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் அவனுடைய பேரருளைக்கொண்டு இவர்களைச் சீமாள்களாக்கியதற்காகவே தவிர இவர்கள் (முஸ்லிம்களாகிய உங்களை) பழிவாங்கவில்லை; இனியேனும், இவர்கள் பச்சாதாபப்பட்டு விலகிக் கொண்டால் (அது) அவர்களுக்கே நன்மையாகும்; அன்றியும் அவர்கள் புறக்கணித்தாலோ, இம்மையிலும், மறுமையிலும் அல்லாஹ் அவர்களை மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையாக வேதனை செய்வான்; இன்னும் பாதுகாப்பவரோ, உதவி செய்பவரோ அவர்களுக்கு இப்பூமியில் (ஒருவரும்) இல்லை.

75. இன்னும், "அல்லாஹ் தன் பேரருளிலிருந்து நமக்கு (செல்வத்தை)க் கொடுத்தால், நிச்சயமாக நாம் தர்மம் செய்வோம்; நிச்சயமாக நாம் நல்லடியார்கள்ளும் ஆகிவிடுவோம்" என்று அல்லாஹ்விடம் வாக்குறுதி செய்தவர்களும் அவர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்.

76. எனவே, அவன் அவர்களுக்குத் தன் பேரருளிலிருந்து (செல்வத்தைக்) கொடுத்த பொழுது, அவர்கள் அதில் உலோபத்தனம் செய்தனர்; அவர்கள் (தங்கள் வாக்குறுதியைப்) புறக்கணித்தவர்களாகத் திரும்பியும் விட்டனர்.

77. ஆகவே, அல்லாஹ்வுக்கு அவனுக்கு வாக்களித்ததில், அவர்கள் அவனுக்கு மாறு செய்துகொண்டும், பொய் சொல்லிக் கொண்டுமிருந்ததன் காரணமாக, அவனைச் சந்திக்கும் (இறுதி) நாள் வரையில் (தண்டனையாக) அவர்களுடைய இதயங்களில் அவர்களுக்கு நிஃபாக்கை (கபடத்தனத்தைத்) தொடருமாறு அவன் செய்து விட்டான்.

78. நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்களுடைய இரகசியத்தையும், அவர்களுடைய இரகசிய ஆலோசனையையும் அறிவான் என்பதையும், இன்னும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் மறைவானவற்றை மிக்க அறிந்தவன் என்பதையும் அவர்கள் அறியவில்லையா?

79. இவர்கள் எத்தகையோரென்றால், விகவாசிகளில் தாராளமாக தர்மம் செய்பவர்களையும், தங்களது உழைப்பைத் தவிர வேறு எதையும் (தர்மம் செய்வதற்கு) பெறாதவர்களையும் குறைகூறுகிறார்கள்; பின்னர் அவர்களை ஏளனமும் செய்கிறார்கள்; (விசிவாசிகளை ஏளனம் செய்யும்) அவர்களை அல்லாஹ் ஏளனம் செய்கின்றான்; அன்றியும் (மறுமையில்) துன்புறுத்தும் வேதனையும் அவர்களுக்குண்டு.

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
 فَلَنْ يُغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٨٥﴾ فَرِحَ الْخَلْفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ
 خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ
 حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨٦﴾ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا
 جَزَاءً لِّبِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٧﴾ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ
 مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا
 وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَلَفِينَ ﴿٨٨﴾ وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ
 أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا
 وَهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨٩﴾ وَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
 اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَ بِهِمُ بَٰيَ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿٩٠﴾
 وَإِذْ أَنْزَلْتَ سُورَةَ أَنْ اٰمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ
 اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطُّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقُعْدِيِّينَ ﴿٩١﴾

80. (நபியே) நீர் அவர்களுக்குப் பாவ மன்னிப்பைக் கோரும்; அல்லது நீர் அவர்களுக்குப் பாவ மன்னிப்பைக் கோராமலும்; (இரண்டும் சமம்தான். ஏனென்றால்,) அவர்களுக்காக நீர் எழுபது தடவை பாவ மன்னிப்புக் கோரியபோதிலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்களை மன்னிக்கவே மாட்டான்; அது ஏனெனில் நிச்சயமாக அவர்கள், அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் (மனமுரண்டாக) நிராகரித்தார்கள் என்பதினாலாகும்; அல்லாஹ், பாவம் செய்யும் (இத்தகைய) கூட்டத்தாரை நேர் வழியில் செலுத்தவு மாட்டான்.

81. (தபூக் யுத்தத்திற்குச் செல்லாது) பின் தங்கி விட்டவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதருக்கு மாறாகத் தங்கள் வீடுகளில் அவர்கள் இருந்து கொண்டதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்; அன்றியும் அல்லாஹ்வுடைய பாதையில், தங்கள் பொருட்களாலும், தங்கள் உயிர்களாலும் யுத்தம் செய்வதையும் வெறுக்கின்றனர்; (மற்றவர்களிடம்) "இந்த வெப்பத்தில் நீங்கள் யுத்தத்திற்குச் செல்லாதீர்கள்" என்றும் கூறுகின்றனர். அதற்கு நபியே! அவர்களிடம், "நரகத்தின் நெருப்பு வெப்பத்தால் (இதைவிட) மிகக் கடுமையானதாகும்" என்று நீர் கூறுவீராக! (இதனை) அவர்கள் விளங்குபவர்களாக இருந்தால் (பின் தங்கி இருக்கமாட்டார்கள்).

82. ஆகவே, (இம்மையில்) அவர்கள் வெகு சொற்பமாகவே சிரிக்கட்டும்; அவர்கள் சம்பாதித்துக்கொண்டிருந்த (தீய)வற்றின் பிரதிபலனாக (மறுமையில்) அதிகமாக அவர்கள் அழட்டும்.

83. (நபியே) நீர் அவர்களில் ஒரு சாராரின்பால் அல்லாஹ் உம்மை திரும்பி (வெற்றியுடன்) வரச்செய்து விட்டால், (உமது வெற்றியை) அவர்கள் கண்டு உம்முடன் மற்றொரு யுத்தத்திற்குப் புறப்பட உம்மிடம் அனுமதி கேட்பார்கள்; அப்பொழுது "நீங்கள் ஒரு காலத்திலும் என்னுடன் புறப்படவே வேண்டாம்; என்னுடன் சேர்ந்து, எந்த விரோதியுடனும் நீங்கள் ஒருபோதும் யுத்தம் புரியவும் வேண்டாம்; ஏனென்றால், நிச்சயமாக நீங்கள் முதற்தடவையில், (வீட்டில்) தங்கி விடுவதையே பொருந்திக் கொண்டீர்கள்; ஆதலால், (இது சமயமும்) நீங்கள் (வீட்டில்) தங்கிவிடுவோருடன் இருந்து விடுங்கள்" என்று நீர் கூறுவீராக!

84. அன்றியும், அவர்களில் இறந்துபோன எந்த ஒருவரின் மீதும் ஒருபோதும் நீர் தொழுகவும் வைக்காதீர் அவருடைய கப்ரின்மீதும் (மன்னிப்புக்கோர) நிற்கவும் வேண்டாம்; (ஏனென்றால், நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் நிராகரித்தார்கள்; இன்னும் அவர்கள் பாவிகளாகவே இறந்துமிருக்கின்றனர்.

85. அவர்களுடைய செல்வங்களும், அவர்களுடைய மக்களும் (அதிகரிப்பது) உம்மை ஆச்சரியப்படுத்த வேண்டாம்; அல்லாஹ் நாடுவதெல்லாம் அவற்றைக் கொண்டு இவ்வுலகிலேயே அவர்களை அவன் வேதனை செய்வதையும், அவர்கள் (கர்வங்கொண்டு) நிராகரித்த வண்ணமே அவர்களின் உயிர் பிரிவதையும் தான்.

86. மேலும், "அல்லாஹ்வை விசுவாசம் கொள்ளுங்கள்; அவனுடைய தூதருடன் (சேர்ந்து) யுத்தமும் புரியுங்கள்" என ஏதாவது ஒரு அத்தியாயம் இறக்கப்பட்டால், அவர்களிலுள்ள வசதிபடைத்தவர்கள் (வீட்டில் தங்கிவிட) உம்மிடம் அனுமதி கோரி, "எங்களை விட்டுவிடும்; (வீட்டில்) தங்கியிருப்பவர்களுடன் நாங்களும் தங்கிவிடுகின்றோம்" என்றும் கூறுகின்றனர்.

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
 فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٨٥﴾ لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
 وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨٦﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٨٧﴾ وَ
 جَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ
 كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٨٨﴾ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا
 عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْصَحُوا لِلَّهِ وَ
 رَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾
 وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلُوا لَمْ يُحِبِّلَهُمْ طَلَتِ لَا أَجِدُ
 مَا أَحْبَبْتُ عَلَيْهِ تَوَكَّلُوا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
 حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
 يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا
 مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩١﴾

87. (போரில் கலந்துகொள்ளாதிருக்க அனுமதியளிக்கப்பட்ட) பின் தங்கி விடுபவர்களுடன் தாங்களும் இருந்துவிடுவதை, அவர்கள் பொருந்திக் கொண்டுவிட்டார்கள்; அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது முத்திரையிடப்பட்டிருவிட்டது. ஆதலால், (இதிலுள்ள தீமையை) அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டார்கள்.

88. எனினும், (அல்லாஹ்வுடைய) தூதரும், அவருடன் உள்ள விசுவாசிகளும் தங்கள் செல்வங்களாலும், தங்கள் உயிர்களாலும் (அர்ப்பணம் செய்வதுகொண்டு) யுத்தம் புரிகின்றார்கள்; அத்தகையோர் அவர்களுக்குத்தான் நன்மைகள் (யாவும்) உண்டு; மேலும், அத்தகையோர் அவர்கள் தாம் வெற்றியடைந்தவர்கள்.

89. அவர்களுக்காக சுவனபதிகளை அல்லாஹ் தயார் செய்து வைத்திருக்கின்றான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாகத்தங்கி இருப்பவர்கள்; அதுவே, மகத்தான வெற்றியாகும்.

90. (மதினாவைச் சுற்றியுள்ள அரபிகளான) கிராமவாசிகளில் புகல் கூறுபவர்கள் (சிலர் யுத்தத்திற்குச் செல்லாதிருக்கத்) தங்களுக்காக அனுமதி அளிக்கப்படவேண்டுமென்று (உம்மிடம்) வந்தனர்; அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் பொய்யாக்கியவர்கள் (அனுமதி கோராமலேயே வீட்டில்) உட்கார்ந்து கொண்டனர்; ஆகவே, இவர்களிலுள்ள (இந்) நிராகரித்தவர்களை மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனை வந்தடையும்.

91. பலவீனர்களின் மீதும், நோயாளிகளின் மீதும், (யுத்தத்திற்குச்) செலவிடுவதற்கு எதையும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையே அவர்கள் மீதும் அல்லாஹ்விற்காகவும், அவனுடைய தூதருக்காகவும் அவர்கள் நன்மையை நாடியிருந்தார்களானால் (போருக்குச் செல்லாது வீட்டில் தங்கிவிடுவது) குற்றமில்லை. நன்மைசெய்வோரின் மீது (குறைகூற) எந்த வழியும் இல்லை; இன்னும், அல்லாஹ் மிகவும் மன்னிக்கிறவன்; மிகக்கிருபை உடையவன்.

92. (யுத்தத்திற்குரிய) வாகனத்தை நீர் தருவீரென உம்மிடம் அவர்கள் வந்தபொழுது, "எதன் மீது உங்களை நான் ஏற்றிச் செல்வேனோ அத்தகைய (வாகனத்தை நான் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையே" என்று கூறினீர்; அவர்கள், தாம் செலவு செய்வதற்கு எதையும் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையே என்ற துக்கத்தினால் தங்கள் கண்கள் கண்ணீர் வடித்தவாறு (தம் இருப்பிடம்) திரும்பிச் சென்றார்களே அவர்கள் மீதும் (குற்றம்) இல்லை.

93. (குற்றம் சுமத்தப்படும்) வழியெல்லாம், அவர்கள் பணக்காரர்களாக இருக்க, உம்மிடம் அனுமதி கோரி (யுத்தத்திற்குச் செல்லாது வீட்டில்) தங்கிவிடுவோர்களுடன் தாங்களும் இருந்துவிடுவதைப் பொருந்திக் கொண்டார்களே அத்தகையவர்கள் மீதுதான்; மேலும் அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது அல்லாஹ் முத்திரையிட்டு விட்டான், ஆகவே, அவர்கள் (இதனால் இதன் தீமையை) அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا
تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ بَيَّنَّا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَ
سَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
وَاللَّهِ شَهِيدٌ فَيَنْبِئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَنَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ
إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَا بِهِمْ جَهْدٌ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٨﴾
يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَنَرَضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرَضُوا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٩﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَ
نِفَاقًا وَاجْدُرُ الْأَيْعِلُ أَحَدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ
رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٠﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ
مَآيِنُفِقٍ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمْ الدَّوَابِرُ عَلَيْهِمْ
دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا
عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ
سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٠٢﴾

94. (விசுவாசிகளே! போர் செய்து) நீங்கள் (வெற்றியோடு) அவர்களிடம் திரும்புவீர்களானால், உங்களிடம் அவர்கள் (வராததற்காக) புகல் கூறுகின்றனர்; (அதற்கு, நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் புகல் கூறாதீர்கள்; நாங்கள் உங்களை நம்பவேமாட்டோம்; உங்கள் விஷயங்களை திட்டமாக அல்லாஹ் எங்களுக்கு அறிவித்துவிட்டான்; அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் உங்கள் செயலைக்காணுபவர்கள். பின்னர், மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் அறிந்தவனிடம் நீங்கள் திருப்பப்படுவீர்கள்; நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளை உங்களுக்கு அவன் அறிவிப்பான்".

95. (விசுவாசிகளே! வெற்றியுடன்) அவர்களிடம் நீங்கள் திரும்பி விடுவீர்களானால், நீங்கள் அவர்களைப் புறக்கணித்து (விட்டு) விடுவதற்காக அல்லாஹ்வைக்கொண்டு அவர்கள் உங்களிடம் சத்தியம் செய்வார்கள்; ஆகவே, நீங்களும் அவர்களைப் புறக்கணித்து (விட்டு)விடுங்கள்; நிச்சயமாக அவர்கள் அசுத்தமானவர்கள்; அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தவற்றிற்குக் கூலியாக அவர்கள் செல்லுமிடமும் நரகம்தான்.

96. அவர்களைப்பற்றி நீங்கள் திருப்தியடைவதற்காக அவர்கள் உங்களிடம் சத்தியம்செய்கின்றனர்; ஆகவே, அவர்களைப்பற்றி நீங்கள் திருப்தியடைந்தாலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் பாவிகளான இந்தக் கூட்டத்தாரைப்பற்றித் திருப்தியடையமாட்டான்.

97. (அரபிகளிலுள்ள) கிராமவாசிகள் நிராகரிப்பிலும், "நிஃபாக்" கிலும் (கபடத்தனத்திலும்) மிகக் கொடியவர்கள்; அன்றியும், அல்லாஹ் தன் தூதர்மீது இறக்கிவைத்திருக்கும் (வேத) வரம்புகளை அறியாதிருக்கவும் மிகத்தகுதியானவர்கள்; (கல்வியால் குறைந்தவர்களாவர்.) இன்னும் அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

98. (அரபிகளிலுள்ள) கிராமவாசிகளில் (சிலர்) அவர்கள் (தர்மத்திற்காகச்) செய்யும் செலவை நஷ்டமாக (க்கருதி அதை) ஆக்குவோரும் இருக்கின்றனர்; (ஆபத்துச்) சுழற்சிகளையும் அவர்கள் உங்களுக்கு எதிர் பார்க்கின்றனர்; (ஆபத்துகளின்) தீயசுழற்சி அவர்கள் மீதுதான் இருக்கிறது; மேலும், அல்லாஹ் செவியுறுகிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

99. (அரபிகளிலுள்ள) கிராமவாசிகளில்: அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசங் கொள்கின்ற சிலரும் இருக்கின்றனர்; அவர்கள், தாம் (தர்மமாகச்) செலவு செய்வதை அல்லாஹ்விடத்தில் நெருக்கங்களுக்காகவும், (அவனுடைய) தூதரின் பிரார்த்தனைகளுக்காகவும் ஆக்குகின்றனர்; நிச்சயமாக அது அவர்களை (அல்லாஹ்வுக்குச்) சமீபமாக்கிவைக்கும் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்! அல்லாஹ் அவர்களை தன் அருளில் நுழைவிப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிக்கிருபையுடையவன்.

وَالسَّيْقُونِ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
 جَدَّتِ تَجْرِي تَحْتَهُمَا الْأَنْهَارُ خُلْدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ
 الْعَظِيمُ ۝ وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ ؕ وَمِنْ
 أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا عَلَى النَّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ
 نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ۝
 وَالْآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرًا سَيِّئًا
 عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ خُذْ
 مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
 إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَ
 أَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ
 عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَالْآخَرُونَ مُرْجُونَ
 لِمَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَإِنَّا لَآبَعِدٌ بِهِمْ وَمَا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

٥
 قُلْتُ مَن
 عَنِ الْمُتَعَذِّرِينَ ۝

100. முஹாஜிர்களிலும், அன்ஸார்களிலும் (இஸ்லாத்தை ஏற்க) முதலாவதாக முந்திக் கொண்டவர்களும், (அவர்களின் சொல், செயல்களாகிய) நற்கருமத்தில் அவர்களைப் பின்பற்றினார்களே அவர்களும் - அவர்களை அல்லாஹ் திருப்தியடைந்தான்; அவர்களும் (அல்லாஹ்வாகிய) அவனை திருப்தியடைந்தனர்; அன்றியும், சுவனபதிகளை அவர்களுக்கென அவன் தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றிலேயே அவர்கள் நிரந்தரமாகத் தங்கி இருப்பவர்கள்; இது மகத்தான வெற்றியாகும்.

101. உங்களைச் சுற்றியுள்ள (அரபிகளிலுள்ள) கிராமத்து வாசிகளில் முனாஃபிக்குகளும் (வேஷ்தாரிகளும்) இருக்கின்றனர்; மதீனாவாசிகளிலும் (சிலர்) நிஃபாக்கிலேயே (கபடத்திலேயே) நிலைத்து விட்டவர்களும் இருக்கின்றார்கள்; (நபியே) நீர் அவர்களை அறியமாட்டீர்; நாமே அவர்களை அறிவோம்; அவர்களை இரு முறை நாம் வேதனை செய்வோம்; முடிவில் கடுமையான வேதனையின் பால் அவர்கள் திருப்பப்படுவார்கள்.

102. இன்னும் வேறு சிலர், (அவர்கள்) தங்கள் பாவங்களை ஒப்புக் கொள்கின்றனர்; நல்ல செயலை மற்றொரு தீய செயலைக் கொண்டும் கலந்து விட்டனர்; அல்லாஹ் அவர்களுடைய தவ்பாவை ஏற்று பாவங்களை மன்னித்து விடப்போதுமானவன்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்கமன்னிக்கிறவன்; மிக்ககிருபையுடையவன்.

103. (நபியே) அவர்களுடைய செல்வங்களிலிருந்து தர்மத்தை (ஐகாத்தை) எடுப்பீராக! அதனால் அவர்களை நீர் சுத்தப்படுத்தி, அவர்களின் அகங்களை தூய்மையாக்கிவைப்பீராக! மேலும், அவர்களுக்காகப் பிரார்த்தனை செய்வீராக! நிச்சயமாக உமது பிரார்த்தனை அவர்களுக்கு நிம்மதியளிப்பதாகும்; மேலும், அல்லாஹ் செவியேற்கிறவன்; மிக்க அறிகிறவன்.

104. நிச்சயமாக அல்லாஹ் - தன் அடியார்களிடமிருந்து தவ்பாவை (மன்னிப்புக் கோருதலை) அவனே ஒப்புக்கொள்கின்றான் என்பதையும், தருமங்களையும் அவனே எடுத்துக்கொள்கிறான் என்பதையும், இன்னும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவனே தவ்பாக்களை மிகுதியாக ஏற்போன், மிக்ககிருபையுடையோன் என்பதையும் அவர்கள் அறியவில்லையா?

105. மேலும், (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் செய்பவற்றைச் செய்யுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும், விசுவாசிகளும் உங்கள் செயலைப் பார்ப்பார்கள்; மேலும், மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் அறிந்தவன்பால் நிச்சயமாக நீங்கள் திருப்பப்படுவீர்கள்; அப்போது நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றைப்பற்றி அவன் உங்களுக்கு அறிவித்து விடுவான்.

106. வேறு சிலரோ அல்லாஹ்வின் உத்தரவிற்காக பிற்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்; (அல்லாஹ்) ஒருவேளை அவர்களை வேதனை செய்யலாம்; அல்லது அவர்களை மன்னித்து (விட்டு) அவர்களின் தவ்பாவை அங்கீகரித்தும் விடலாம்; மேலும், அல்லாஹ் (அவர்கள் செயலை) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ
 وَلِيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ ﴿١٠﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِّلْمَسْجِدِ أُسُسٌ عَلَى الثَّقَاتِ
 مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ
 يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿١١﴾ أَفَمَنْ أَكْسَرَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرًا مِّنْ أَكْسَرَ بُنْيَانَهُ
 عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارِفًا نَّهَارِيهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا
 رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٣﴾
 إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
 بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَ
 يُقْتَلُونَ تَوْعَدًا عَلَيْهِ حَقٌّ فِي الثَّوْرَةِ وَالْإِنجِيلِ
 وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
 بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٤﴾

107. (முஸ்லிம்களுக்குத்) தீங்கிழைப்பதற்காகவும், (அல்லாஹ்வை) நிராகரிப்பதற்காகவும், விசுவாசிகளுக்கிடையில் பிரிவினையை உண்டு பண்ணுவதற்காகவும், முன்னர் அல்லாஹ்வுடனும், அவனுடைய தூதருடனும் விரோதமாய் போர் புரிந்தவர்களுக்குப் பதுங்குமிடமாயிருப்பதற்காகவும் ஒரு பள்ளியைக் கட்டியிருக்கின்றார்களே அத்தகையோர் - (அந்நயவஞ்சகர்களில் இருக்கின்றனர்.) மேலும், " நிச்சயமாக நாங்கள் நன்மையைத் தவிர (வேறெதனையும்) நாடவில்லை " என்று திண்ணமாக சத்தியமும் செய்கின்றனர்; இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்கள் என்று அல்லாஹ் சாட்சி கூறுகின்றான்.

108. (நபியே!) நீர் ஒருபோதும் அதில்(தொழுவதற்காக) நிற்க வேண்டாம்; ஆரம்பநாளிலிருந்தே (அல்லாஹ்வின்) பயபக்தியின் மீது அஸ்திவாரமிடப்பட்ட பள்ளியானது, அதில்தான், நீர் (தொழுகக்காக) நிற்பது மிகத் தகுதியுடையது; பரிசுத்தமாக இருப்பதையே விரும்பும் (சிறந்த) மனிதர்கள் அதில் இருக்கின்றனர்; அல்லாஹ்வும்(இத்தகைய) பரிசுத்தமாக இருப்போரை நேசிக்கின்றான்.

109. ஆகவே, அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள பயபக்தியின் மீதும், (அவனுடைய) பொருத்தத்தின் மீதும் தன்கட்டடத்தை அஸ்திவாரமிட்டவர் சிறந்தவரா? அல்லது தன்கட்டிடத்தை வெள்ளத்தால் அரிக்கப்பட்டு விழுந்து விடும் ஓரக்கரையின் மீது அஸ்திவாரமிட்டவரா? ஆகவே, அது அவருடன் சேர்ந்து நரகநெருப்பில் சரிந்து விழுந்து விட்டது; மேலும் அநியாயக்கார சமூகத்தாரை அல்லாஹ் நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

110. அவர்கள் கட்டிய அவர்களின் கட்டடம் அவர்களின் இதயங்களில் சந்தேகத்தை உடையதாகவே - அவர்களுடைய இதயங்கள் துண்டு துண்டாகி அவர்கள் மரணிக்)கும் வரை-இருந்து கொண்டிருக்கும்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவரையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

III. நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசுவாசிகளிடமிருந்து அவர்களின் உயிர்களையும், அவர்களது செல்வங்களையும் நிச்சயமாக அவர்களுக்குச் சுவனம் உண்டு என்பதற்குப்பகரமாக (விலைக்கு) வாங்கிக் கொண்டான்; அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் போர் செய்து, அப்போது (விரோதிகளைக்) கொன்று விடுவார்கள்; (அல்லது விரோதிகளால்) கொல்லப்படும் விடுவார்கள்; (இவர்களுக்குச் சுவனபதி தருவதாக) தவறாத்திலும், இன்ஜீனிலும், குர் ஆனிலும் (அல்லாஹ்) தன்மீது உண்மையான வாக்குறுதியாக (ஆக்கிக் கொண்டிருக்கின்றான்). அல்லாஹ்வைவிட தன் வாக்குறுதியைப் பூரணமாக நிறைவேற்றுவார் யார்? ஆகவே, (விசுவாசிகளாகிய) நீங்கள் எதைக் கொண்டு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டீர்களோ அத்தகைய உங்களுடைய (இவ்)வர்த்தகத்தைக் கொண்டு மகிழ்ச்சியடையுங்கள்; மேலும், இதுவேதான் மகத்தான வெற்றியாகும்.

التَّائِبُونَ الْعِبَادُونَ الْحُمِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ
 السَّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَالْحَفَظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ مَا كَانَ
 لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ
 كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
 أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٤﴾ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ
 إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ
 لِلَّهِ تَبَرَّأ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١٥﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ
 لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا
 يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُم مِّنْ
 دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٧﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى
 النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي
 سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ
 مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨﴾

112. (அத்தகையவர்கள்) பாவத்திலிருந்து மன்னிப்புக்கோரி (தவ்பாச் செய்து) மீண்டவர்கள், (அல்லாஹ் ஒருவனையே) வணங்குபவர்கள்; புகழ்பவர்கள்; நோன்பு நோற்பவர்கள்; ருகூஉ செய்பவர்கள்; ஸுஜூது செய்பவர்கள்; நன்மையான காரியங்களைச் செய்யும்படி ஏவுபவர்கள்; தீமையானவற்றை விட்டும் விலக்குபவர்கள்; அல்லாஹ்வுடைய வரம்புகளைப் பேணுபவர்கள்— (அவர்கள் தான் அல்லாஹ்விடம் தங்களை விறற்றவர்களாவார்கள்) விசுவாசிகளுக்கு (சு சுவனபதி உண்டென்று, நபியே!) நீர் நன்மாராயமும் கூறுவீராக.(15)

113. நபிக்கோ, விசுவாசிகளுக்கோ இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போருக்காக— அவர்கள் (இவர்களுக்கு) நெருங்கிய பந்துக்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் நிச்சயமாக நரகவாசிகள் தாம் என்று இவர்களுக்கு தெளிவானதன் பின்னர் — மன்னிப்புக் கோருவது ஆகுமானதல்ல.

114. மேலும், (நபி) இப்ராஹீம் தன் தந்தைக்காக மன்னிப்புக் கோரியது, ஒரு வாக்குறுதியேதவிர வேறில்லை; அதை அவருக்கு அவர் வாக்களித்திருந்தார்; பின்னர், நிச்சயமாக (அவருடைய தந்தையாகிய) அவர் அல்லாஹ்வுக்கு விரோதி எனத் தெளிவாகிவிட்ட பொழுது, அதிலிருந்து அவர் விலகிக்கொண்டார்; நிச்சயமாக, இப்ராஹீம் மிக்க இரக்க மனமுடையவர்; துன்பங்களைச் சகித்துக்கொள்ளக்கூடியவர்.

115. எந்தக் கூட்டத்தினரையும் — அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நேர் வழி காட்டிய பின்னர், அவர்கள் விலகிக் கொள்ள வேண்டியதை, அவன் அவர்களுக்கு விவரமாகத் தெளிவுபடுத்துகின்ற வரை— அவர்களை அவன் வழி கெடுப்பவனாக இல்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் நன்கறிகிறவன்.

116. நிச்சயமாக அல்லாஹ்—அவனுக்கே வானங்கள், மற்றும் பூமியின் ஆட்சி உரியது; (அவனே) உயிர்ப்பிக்கின்றான்; (அவனே) மரணிக்கும்படியும் செய்கின்றான்; அல்லாஹ்வையன்றி உங்களுக்கு எந்த பாதுகாவலரும் இல்லை; எந்த உதவியாளரும் இல்லை.

117. (அல்லாஹ் தன்னுடைய) நபியின் மீதும், (அவ்வாறே) "முஹாஜிர்கள்" மீதும், இன்னும் அன்ஸார்கள் மீதும் (தவ்பாவை ஏற்று) திட்டமாக அல்லாஹ் பாவமன்னிப்புச் செய்தான்; அவர்கள் எத்தகையவர்களென்றால், அவர்களில் ஒரு சாராரின் இதயங்கள் சறுகி விடுவதற்கு நெருங்கிய பின்னர் நெருக்கடி சமயத்தில் (நமது நபியாகிய) அவரை (முழுமனதுடன்) பின் பற்றினர்; பின்னும் அவர்கள் மீது (தவ்பாவை ஏற்று) பாவமன்னிப்புச் செய்தான்; நிச்சயமாக அவன் அவர்களோடு மிக்க இரக்கமுடையவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ
الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّهُ
لَا مَلْجَأُ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ
اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ
حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَ
لَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ
ظُلُمٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ
مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ
لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٠﴾
وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَكَوَلْنَا نَفَرَ
مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَ
لِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿٢٢﴾

١٨

٢٢

118. பிற்படுத்திவைக்கப்பட்டிருந்தோரான மூவரின் மீதும் (அல்லாஹ் அவர்களின் தவ்பாவை ஏற்று மன்னித்துவிட்டான்); முடிவில் பூமி – அது விஸ்தீரணமாக இருந்தும் அவர்களுக்கு நெருக்கடியாகிவிட்டது; இன்னும், அவர்கள் மீது அவர்களின் உயிர்களும் நெருக்கடியாகிவிட்டன; அல்லாஹ் விடமிருந்து ஒதுங்குமிடம் அவனின்பால் அல்லாது இல்லை என்பதையும் அவர்கள் உறுதியாக அறிந்துகொண்டனர்; ஆதலால், அவர்கள் (பாவத்திலிருந்து) விலகிக் கொள்வதற்காக, அவர்களை மன்னித்து அருள் புரிந்தான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வே தவ்பாவை மிகவும் ஏற்று மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

119. விசுவாசங் கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (சொல்லாலும், செயலாலும்) உண்மையாளர்களுடனும் ஆகிவிடுங்கள்.

120. மதீனாவாசிகளுக்கும், (அரபிகளிலுள்ள) கிராமவாசிகளில் அவர்களைச் சூழ வசிப்பவருக்கும் – அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய தூதரைவிட்டுப் பின் தங்குவதும், (அல்லாஹ்வுடைய) தூதரின் உயிரைவிடத் தங்களின் உயிர்களையே (பெரிதாகக் கருதி) ஆசைவைப்பதும் அவர்களுக்குத் தகுமானதல்ல; அதன் காரணமாகவது, "நிச்சயமாக அவர்கள், அல்லாஹ்வின் பாதையில் (செல்கையில்)தாகம், களைப்பு, பசி ஆகியவையும் அவர்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை; (அதுபோன்றே) நிராகரிப்பவர்களை ஆத்திரமூட்டக்கூடிய எந்த இடத்திலும் அவர்கள் மிதிப்பதுமில்லை; எதிரியிடமிருந்து எந்தத் துன்பத்தையும் அவர்கள் அடைவதுமில்லை; அவற்றுக்குப் பகரமாக அவர்களுக்கு நல்ல செயல் (அதனுடைய நன்மை) எழுதப்பட்டே தவிர" என்பதாகும்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் (இத்தகைய) நன்மை செய்தோரின் கூலியை வீணாக்கி விடமாட்டான்.

121. இன்னும், அவர்கள் சிறிய அளவிலோ, பெரிய அளவிலோ செலவு செய்வதுமில்லை; எந்தப் பள்ளத்தாக்கையும் அவர்கள் கடப்பதுமில்லை அவர்களுக்கு (அவைகள் நற்கருமங்களாக) எழுதப்பட்டே தவிர; காரணம் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைக்கு மிக அழகான கூலியை அவர்களுக்கு அல்லாஹ் நல்குவதற்காகவே.

122. விசுவாசிகள் ஒட்டுமொத்தமாக(ஊரை விட்டு) புறப்பட்டுச் செல்லலாகாது; அவர்களில் ஒவ்வொரு கூட்டத்திலிருந்தும் ஒரு சிறிய கூட்டத்தார், மார்க்கத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்காகவும், இன்னும் அவர்களின் கூட்டத்தாரை அவர்கள் பால் திரும்பிவிடும் பொழுது எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும் அவர்கள் புறப்பட்டுச் செல்லவேண்டாமா? (அதன் மூலம்) அவர்கள் (தீயவைகளை) தவிர்த்துக்கொள்ளலாம்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ
 الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الصَّادِقِينَ ﴿١٣٦﴾ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ
 إِنَّا كُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ آيَانَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا
 فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٣٧﴾ وَأَمَّا
 الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى
 رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٣٨﴾ أَوَلَا يَرَوْنَ
 أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا
 يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٣٩﴾ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ
 نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاهُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ
 انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
 يَفْقَهُونَ ﴿١٤٠﴾ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ
 عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
 رَّحِيمٌ ﴿١٤١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٤٢﴾

الْبَقَرَةِ

الْبَقَرَةِ

123. விசுவாசங்கொண்டோரே! நிராகரிப்போரிலிருந்து உங்களை அடுத்திருப்போருடன் போர் செய்யுங்கள்; அவர்கள் உங்களிடம் கடுமையையே காணவேண்டும்; இன்னும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், பயபக்தியுடையோர்களுடன் இருக்கின்றான் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

124. மேலும், ஏதேனும் ஓர் (புதிய) அத்தியாயம் இறக்கிவைக்கப்பட்டால் "உங்களில் யாருக்கு இது விசுவாசத்தை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறது?" என்று கேட்கக்கூடியவர்களும் அவர்களில் இருக்கின்றனர்; ஆகவே, விசுவாசங்கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு அது விசுவாசத்தை அதிகப்படுத்தி விட்டது; (இதுகுறித்து) அவர்களோ மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்.

125. அன்றியும், எவர்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதோ, அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு அவர்களுடைய அசுத்தத்துக்கு மேல் அசுத்தத்தையே அது அதிகப்படுத்திவிட்டது; இன்னும், அவர்கள் நிராகரித்தவர்களாக இறந்தும் விட்டனர்.

126. "நிச்சயமாக அவர்கள் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் ஒரு தடவையோ, அல்லது இரு தடவையோ (துன்பங்களுக்குள்ளாகிச்) சோதிக்கப்படுகின்றனர்" என்பதையும், (அதன்) பிறகும் அவர்கள் தவ்பாச்செய்து மீள்வதுமில்லை; நல்லுணர்ச்சி பெறுவதுமில்லை என்பதையும் அவர்கள் காணவில்லையா?

127. இன்னும், ஓர் அத்தியாயம் இறக்கிவைக்கப்பட்டால், அவர்களில் சிலர் சிலரைப் பார்க்கின்றனர்; (கண்ணால் சாடை காட்டி, விசுவாசிகளில்) "உங்களை எவரும் பார்த்தாரா?" என்று (கேட்டுவிட்டுப்) பின்னர் திரும்பி விடுகின்றனர். நிச்சயமாக அவர்கள் (சத்தியத்தை) விளங்கிக் கொள்ள முடியாத கூட்டத்தாராக இருப்பதன் காரணத்தால் அல்லாஹ் அவர்களுடைய இதயங்களை திருப்பிவிட்டான்.

128. (விசுவாசிகளே!) உங்களிலிருந்தே திட்டமாக ஒரு தூதர் உங்களிடம் வந்திருக்கின்றார்; (உங்களுக்கு யாதொரு துன்பம் ஏற்பட்டு) நீங்கள் கஷ்டப்படுவது அவருக்கு மிக வருத்தமாக இருக்கும்; உங்கள்மீது மிகப் பேராசை கொண்டவர்; விசுவாசிகளோடு மிக இரக்கமுள்ளவர்; மிகக் கிருபையுடையவர்.

129. (நபியே! இதற்குப்) பின்னரும், அவர்கள் (உம்மை ஏற்காது) விலகிக் கொண்டால், (அவர்களிடம்,) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ்வே எனக்குப் போதுமானவன்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயனில்லை; அவன்மீது (என் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன்; அவனே மகத்தான அர்ஷின் அதிபதியாவான்".

وَرَوْىَ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي مِائَةِ ثَمَانِينَ آيَةً أَحَدُ مِائَةٍ مِائَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّسُولُ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ① أَكَانَ لِلنَّاسِ عِجَابًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدْ مَصَدَّقَ وَعْدُ رَبِّهِمْ قَالِ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ② إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأُمُورَ مَنْ شَفِيعٌ إِلَّا مَنْ أَعِزَّ إِلَيْهِ ③ بَعْدَ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ④ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ⑤ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑥ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ⑦

அத்தியாயம் : 10

யூனஸ்

வசனங்கள் : 109

மக்கீ

ருகூல்கள் : 11

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் நா. இவை தீர்க்கமான அறிவு நிறைந்த இவ் வேதத்தின் வசனங்களாகும்.

2. (நபியே!) மனிதர்களுக்கு நீர் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக(என்றும்) விசுவாசங்கொண்டார்களே அத்தகையோருக்கு நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் தங்கள் இரட்சகனிடத்தில் பெரும் பதவியுண்டென்று நீர் நன்மாராயமும் கூறுவீராக என்று அவர்களில் ஒரு மனிதருக்கு நாம் வஹீ அறிவித்தது மனிதர்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கின்றதா? "நிச்சயமாக இவர் தெளிவான ஒரு சூனியக்காரர்" என்று இந் நிராகரிப்போர் கூறுகின்றனர்.

3. நிச்சயமாக உங்களுடைய இரட்சகன் அல்லாஹ்தான்; அவன் எத்தகையவனென்றால், வானங்களை மற்றும், பூமியை ஆறு நாட்களில் படைத்தான்; பின்னர் (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத்துவத்திற்குரியவாறும் அர்வின் மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே) அவன் அர்வின் மீது உயர்ந்து(நிலைபெற்று) விட்டான். (இவைகள் பற்றிய) சகல காரியங்களையும் அவனே (திட்டமிட்டு) நிர்வகிக்கின்றான்; அவனுடைய அனுமதிக்குப் பின்னரே தவிர (அவனிடம்) பரிந்துரைப்போர் எவருமில்லை; அவன் தான் உங்கள் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்! ஆகவே, அவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; நீங்கள் நினைவு கூரமாட்டீர்களா?

4. அவன்பக்கமே உங்கள் திரும்பிச்செல்லுதல் இருக்கிறது; அல்லாஹ்வுடைய வாக்கு உண்மையானது. நிச்சயமாக, அவன்(தான்) படைப்பினங்களை முதல் தடவை(படைக்க) ஆரம்பிக்கிறான்; பின்னர், விசுவாசித்து, நற்கருமங்களையும் செய்தோருக்கு நீதமாக (நற்) கூலி கொடுப்பதற்காக (இறந்தபின் மீண்டும் உயிர்கொடுத்து எழுப்பி) அவற்றை மீட்டுவான்; இன்னும் நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுக்கு, அவர்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக முடிவுறக் காய்ந்த(கொதிநீரின்) பானமும், மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

5. அவன் எத்தகையவனென்றால், சூரியனை மின்னும் ஒளிமிகுந்ததாகவும், சந்திரனை (வெளிச்சந்தரக்கூடிய) பிரகாசமாகவும் ஆக்கினான்; இன்னும் வருடங்களின் எண்ணிக்கையையும், (மாதங்களின்) கணக்கையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக (சந்திரனாகிய) அதற்கு தங்குமிடங்களையும் அவன் ஏற்படுத்தினான்; உண்மையைக்கொண்டே தவிர இவைகளை அல்லாஹ் படைக்கவில்லை; அறியக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு சான்றுகளை (இவ்வாறு) அவன் விவரிக்கின்றான்.

6. நிச்சயமாக இரவு மற்றும், பகல் (ஒன்றன்பின் ஒன்றாக) மாறி மாறி வருவதிலும், வானங்களில், மற்றும் பூமியில் அல்லாஹ் படைத்திருப்பவற்றிலும் பயபக்தியுடைய சமூகத்தார்க்குப் பலசான்றுகள் திட்டமாக இருக்கின்றன.

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَاطْمَأْثَرُوهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غِفْلُونَ ① أُولَٰئِكَ
 مَا لَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ② إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ يَهْدِيُهُمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
 الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ③ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ
 تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ④ وَاِخْرَدُ عُيُودُهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ⑤ وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَاسِ تَعْجَالَهُم بِالْخَيْرِ
 لَافْتَضَى إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي
 طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑥ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا
 لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ
 كَانٌ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ
 مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑦ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ
 لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ⑧ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ
 خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ⑨

7. நிச்சயமாக நம்முடைய சந்திப்பை (அதன் மூலம் ஏற்படும் தண்டனையை) பயப்படாது, இவ்வுலக வாழ்க்கையைப் பொருந்திக்கொண்டு, இன்னும் அதனைக் கொண்டு திருப்தியடைந்து (அதிலேயே மூழ்கியும்) விட்டார்களே அவர்களும், இன்னும் நம் வசனங்களைப் (புறக்கணித்து) விட்டு மறந்தவர்களாக இருக்கின்றனரே அவர்களும் - (ஆகிய)

8. அத்தகையோர்; அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த(தீய)வற்றின் காரணமாக அவர்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான்.

9. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களுக்கும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுடைய இரட்சகன் அவர்களின் விசுவாசத்தின் காரணமாக அவர்களுக்கு நேர்வழிகாட்டுவான்; இன்பந்தரும் சுவனங்களில் (வசிக்கும்) அவர்களுக்குக் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்.

10. அவற்றில் அவர்களின் பிரார்த்தனையாகிறது "எங்கள் அல்லாஹ்வே! நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்" என்பதாகும்; அதில் (ஒருவர் மற்றவருக்கு கூறும்) அவர்களுடைய காணிக்கையாவது "ஸலாமுன் (சாந்தி உண்டாவதாக)" என்பதாகும். இன்னும், "புகழனைத்தும், அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரியது" என்பது அவர்களுடைய பிரார்த்தனையின் முடிவாக இருக்கும்.

11. மனிதர்களுக்கு நன்மையை அடைய அவர்கள் அவசரப்படுவதைப்போல், கோபத்தில் மனிதர்கள், தங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பாதகமாக பிரார்த்தித்துக் கேட்ட தீமையை (அவர்களுக்கு) அல்லாஹ்வும் அவசரப்பட்டால், (இதுவரையில்) நிச்சயமாக அவர்களுடைய காலம் அவர்களுக்கு முடிக்கப் பெற்றே இருக்கும். ஆகவே, நம்முடைய சந்திப்பை (அதன் மூலம் ஏற்படும் தண்டனையை) பயப்படாதவர்களை, அவர்களுடைய வழிகேட்டிலேயே தட்டழிந்து கெட்டலையும்படி (இம்மையில்) நாம் விட்டுவிடுகிறோம்.

12. மனிதனை துன்பம் தீண்டுமானால் (அதனை நீக்குமாறு) அவன் (சாய்ந்து) படுத்தவனாக, அல்லது உட்கார்ந்தவனாக, அல்லது நின்றவனாக நம்மை அவன் (பிரார்த்தித்து) அழைக்கிறான். பின்னர், அவனுடைய துன்பத்தை அவனை விட்டு நாம் நீக்கிவிட்டோமானால், அவன் தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை நீக்கும்படி நம்மிடம் பிரார்த்தனை செய்யாதவனைப் போல் (புறக்கணித்துச்) சென்றுவிடுகிறான்; வரம்புமீறுவோருக்கு அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த(தீய)து இவ்வாறு அலங்காரமாக ஆக்கப்பட்டு விட்டது.

13. மேலும், (மனிதர்களே!) உங்களுக்கு முன்னிருந்த எத்தனையோ தலைமுறையினரை, அவர்கள் அநியாயம் செய்து விட்டபோது திட்டமாக நாம் அழித்துவிட்டோம்; அவர்களிடம் (நம்மால்) அனுப்பப்பட்ட அவர்களுடைய தூதர்கள் தெளிவான சான்றுகளையே கொண்டுவந்தனர்; (அவற்றை) அவர்கள் நம்புபவர்களாகவும் இல்லை. குற்றவாளிகளான சமூகத்தினருக்கு இவ்வாறே நாம் கூலிகொடுத்துத் தண்டிக்கின்றோம்.

14. பின்னர், நீங்கள் எவ்வாறு செய்கின்றீர்கள் என்று நாம் கவனிப்பதற்காக, பூமியில் அவர்களுக்குப்பின்னர் உங்களை (அவர்களுக்கு) பின் தோன்றல்களாக நாம் ஆக்கினோம்.

وَإِذَا تَنَادَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 لِقَاءَنَا إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَإِنْ غُرِهَذَا أَوْ بَدَّلَهُ أَفُلَ مَا يَكُونُونَ لِي
 أَنْ أَبْدِلَهُ مِنْ تِلْقَائِي أَنفُسِي إِنَّ إِلَهُي إِلَّا مَا يُؤْخَىٰ إِلَىٰ
 إِلَهِي أَخَافُ إِنَّ عَصِيَّتِي رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٥ قُلْ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ
 فِيكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ١٦ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
 افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
 الْمُجْرِمُونَ ١٧ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ
 وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ
 أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
 سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ١٨ وَمَا كَانَ النَّاسُ
 إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ
 رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِي مَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ١٩ وَيَقُولُونَ
 لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
 الْغَيْبُ لِلَّهِ فَاتَّظَرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظَرِينَ ٢٠

15. மேலும், அவர்கள் மீது நம்முடைய தெளிவான வசனங்கள் ஒதிக் காண்பிக்கப்பட்டால், (மறுமையில்) நம்முடைய சந்திப்பை (அதன் மூலம் ஏற்படும் தண்டனையை) பயப்படாத (இ)வர்கள் "இதல்லாத (வேறொரு) குர்ஆனை நீர் கொண்டுவரும்; அல்லது (நாங்கள் விரும்புகிறவாறு) இதனை மாற்றிவிடும்" என்று கூறுகின்றனர்; (அதற்கு, "நீங்கள் விரும்புகிறவாறு) நான் என் புறத்திலிருந்து இதனை மாற்றிவிட எனக்கு எவ்வித உரிமையுமில்லை; எனக்கு அறிவிக்கப் படுவதைத் தவிர (வேறெதையும்) நான் பின்பற்றுவதில்லை; என்னுடைய இரட்சகனுக்கு நான் மாறு செய்தால், மகத்தான நாளுடைய வேதனையை நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

16. அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், நான் இதனை உங்களுக்கு ஒதிக் காண்பித்திருக்க மாட்டேன்; இதனை உங்களுக்கு அவன் அறிவித்திருக்கவுமாட்டான்; ஆகவே நிச்சயமாக நான் இதற்கு முன்னரும் நீண்ட காலம் உங்களுடன் திட்டமாக தங்கியிருக்கிறேன்; ஆகவே, (இதை) நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடாதா? என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

17. ஆகவே, அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக்கற்பனைச் செய்பவனைவிட, அல்லது அவனுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குபவனைவிட மிகப்பெரிய அநியாயக்காரன் யார்? நிச்சயமாக குற்றவாளிகள் வெற்றியடையமாட்டார்கள்.

18. மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி, தங்களுக்கு இடர் அளிக்காதவற்றை இன்னும், தங்களுக்குப் பலன் அளிக்காதவற்றை அவர்கள் வணங்குகிறார்கள்; (இவர்கள் அல்லாஹ்விடத்தில் எங்களுக்கு பரிந்துரையாளர்கள் என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; (ஆகவே, நபியே! நீர் அவர்களிடம், "வானங்களிலோ, பூமியிலோ அல்லாஹ்வுக்குத் தெரியாதவைகளை நீங்கள் அவனுக்கு அறிவிக்கின்றீர்களா? (அவனோ யாவையும் நன்கறிந்தவன்) அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவர்கள் இணைவைப்பவைகளை விட்டும் உயர்வடைந்துவிட்டான்" என்று கூறுவீராக!

19. மேலும், மனிதர்கள் (தொடக்கத்தில்) ஒரே சமுதாயத் தினராகவே தவிர இருக்கவில்லை; பின்னரே அவர்கள் (பிரிந்து) மாறுபட்டுவிட்டனர்; மேலும், (ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் தவணை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்ற) உமது இரட்சகனின் வாக்கு முந்தியிருக்காவிடில், அவர்கள் எதில் மாறுபட்டிருக்கின்றனரோ அதைப்பற்றி அவர்களிடையேமுடிவு செய்யப்பட்டேயிருக்கும்.

20. மேலும், "முன்பிருந்த நபிமார்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டவாறு ஏதோர் அத்தாட்சி (அல்லாஹ்வின் தூதராகிய) அவர் மீது அவருடைய இரட்சகனிடமிருந்து இறக்கப்பட்டிருக்கவேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அதற்கு மறைவானவைகள் அல்லாஹ்விற்கே உரியன; ஆகவே, நீங்கள் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நிச்சயமாக நான், உங்களுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்போரில் இருக்கிறேன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

وَاِذَا دَقَّنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُمْ اِذَا اَنتُمْ تَكْفُرُوْنَ
فِيْ اَيَاتِنَا قُلُوبٌ لِّلّٰهِ اَسْرَعُ مَكَرًا اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُوبُوْنَ مَا تَكْفُرُوْنَ ﴿٢١﴾
هُوَ الَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتّٰى اِذَا كُنْتُمْ فِى الْفُلِكِ وَ
جَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوْا بِهَا جَاءَتْهَا رَحْمَةُ عَاصِفٍ
وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَكَانُوا اَحْيٰطَ بِرَمِّ دَعَوْا
اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ هَٰلِكُنْ اُنْجِيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُوْنَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿٢٢﴾ فَلَمَّا اُنْجَاهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ يَٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ اِنَّمَا مَثَلُ
الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ
الْاَرْضِ وَمِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُ حَتّٰى اِذَا اخَذَتِ الْاَرْضُ
زُخْرُفَهَا وَاَزْيَنَتْ وَطَنَ اَهْلِهَا اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَا اِنَّهَا
اَمْرٌ نَّالِيًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَهَا حَصِيْدًا اِذَا كَانَ لَكُمْ تَعْنُ
بِالْاَمْسِ كَذٰلِكَ نَقُصُّ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاللّٰهُ
يَدْعُوْا اِلٰى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِىْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٢٥﴾

21. மேலும், மனிதர்களை அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்களுக்குப்பின் ஒரு அருளைக் கொண்டு இன்பமடையும்படி நாம் செய்தால், அச்சமயம் அவர்கள் நம் வசனங்களில் (தவறான பொருள் கற்பிக்கச்) சூழ்ச்சி செய்வது அவர்களுக்கு (வழக்கமாக) உண்டு; (அதற்கு நபியே! உங்கள் சூழ்ச்சியைமுறியடிக்க) அல்லாஹ்(வின் சூழ்ச்சி முந்திக்கொள்ளும்; அவன்) சூழ்ச்சியால் மிகத்தீவிரமானவன் என்று கூறுவீராக! நிச்சயமாக, நம்முடைய தூதர்களாகிய மலக்குகள் நீங்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகளை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

22. கரையில் மற்றும் கடலில் அவனே உங்களை பயணம் செய்ய வைக்கின்றான்; முடிவாக, நீங்கள் கப்பல்களில் இருக்கும்போது நல்ல காற்றுடன் அவர்களை அவைகள் கொண்டு சென்றன; (அவ்வாறு நன்கு அவை செல்லும்) அதனைக் கொண்டு அவர்கள் மகிழ்ச்சியும் அடைந்திருந்த சமயத்தில் புயல் காற்று அதனிடம் வந்துவிட்டது; எல்லா இடங்களிலிருந்து அவர்களிடம் அலைகளும் வந்து விட்டன; "நிச்சயமாக அவர்கள் (அலைகளால்) சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்டார்கள்; (அதிலிருந்து கரைசேரமுடியாது) என்றும் அவர்கள் எண்ணிவிட்டனர்; (அப்பொழுது) அல்லாஹ்வை அவனுக்கே மார்க்கத்தை(வணக்கத்தை) கலப்பற்றதாகிய வர்களாக, (தூய உள்ளத்துடன், "எங்கள் இரட்சகனே!) இதிலிருந்து நீ எங்களை காப்பாற்றி விட்டால், நிச்சயமாக நாங்கள் (உனக்கு) நன்றி செலுத்துபவர்களில் உள்ளவர்களாக நாங்கள் இருப்போம்" என்று பிரார்த்திக்கின்றனர்.

23. ஆகவே அவன் அவர்களைக் காப்பாற்றியபொழுது, அவர்கள் (கரை சேர்க்கப்பட்ட) அந்நேரமே, நியாயமின்றி பூமியில் அழிச்சாட்டியம் செய்கின்றனர்; மனிதர்களே! உங்களுடைய அழிச்சாட்டியமெல்லாம் உங்களுக்கே கேடாக முடியும்; (அதனால்) இவ்வுலக வாழ்க்கையில் சிறிது சுகமனுபவிக்கலாம்; பின்னர், நம்மிடமே உங்கள் திரும்புதல் இருக்கிறது; (அப்போது) நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை நாம் உங்களுக்கு அறிவித்துவிடுவோம்.

24. இவ்வுலக வாழ்க்கையின் உதாரணமெல்லாம் நீரைப் போன்றாகும்; அதை வானத்திலிருந்து நாம் இறக்கிவைத்தோம்; அது, மனிதர்களும், கால் நடைகளும் பூசிக்கக் கூடிய புற்பூண்டு முதலியவைகளுடன் கலந்து (அவை பூத்துக் காய்த்து, கதிர் வாங்கி) முடிவாக பூமி தனது செழிப்பைப்பிடித்து அலங்காரமும் அடைந்தபோது அதன் சொந்தக்காரர்கள், (நாளை) அதன்மீது நிச்சயமாக தாங்கள் (அறுவடை செய்ய) சக்தியுடையவர்கள் என்றும் தங்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்தனர்; (அச்சமயம், இரவிலோ அல்லது பகலிலோ நம்முடைய கட்டளை வந்து (அதைநாம் அழித்துவிட்டோம்.) அதனால், அவை நேற்றைய தினம் அவ்விடத்தில் இல்லாததைப் போன்று அறுவடை செய்யப்பட்டதாக அதை நாம் ஆக்கிவிட்டோம்; சிந்தித்துணரக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு நாம் (நம்முடைய) வசனங்களை இவ்வாறே (தெளிவாக) விவரிக்கிறோம்.

25. (மனிதர்களே!) அல்லாஹ்வோ சாந்தி அளிக்கக்கூடிய (சுவன) வீட்டின்பால் (உங்களை) அழைக்கின்றான்; மேலும், அவன் நாடியவர்களை (அதற்குரிய) நேரான வழியின்பால் செலுத்துகிறான்.

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا
 ذِلَّةٌ ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ كَسَبُوا
 السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ يَمْشِلُهَا وَيُرهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَّا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
 مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا
 أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
 جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ
 فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿٢٩﴾
 فَكُفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ
 لَغَوِيلِينَ ﴿٣٠﴾ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ
 مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ
 يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
 مَنْ يَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ
 الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ فذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ
 فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الصَّلَٰةُ ۚ فَآتَىٰ تَصْرَفُونَ ﴿٣٣﴾ كَذَلِكَ
 حَقَّقْتُ كَلِمَاتِ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

26. நன்மை செய்தவர்களுக்கு(க்கூலி) நன்மையும், (அவர்கள் செய்ததைவிட) இன்னும் அதிகமும் (அல்லாஹ்வின் கண்ணியமான முகத்தைக் காணும் பாக்கியமும்) உண்டு; அவர்கள் முகங்களை (துக்கத்தின் காரணமாக தூசிபடிந்தது போன்று இருளோ அல்லது இழிவோ சூழ்ந்து கொள்ளாது; நிச்சயமாக அவர்கள் சுவனவாசிகள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாகத்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

27. மேலும், தீமைகளைச் சம்பாதித்தார்களே அத்தகையோர் (அவர்கள் செய்த) தீமைக்குரிய கூலி அதைப் போன்றதாகும்; அவர்களை இழிவும் சூழ்ந்து கொள்ளும்; அல்லாஹ்வின் வேதனையிலிருந்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பவர் (எவரும்) இல்லை; இருண்ட இருளையுடைய இரவின் ஒருபாகத்தால் அவர்களுடைய முகங்கள் மூடப்பட்டது போன்று (காணப்படும்); அவர்கள் நரகவாசிகள்; அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாகத்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

28. மேலும், அவர்கள் அனைவரையும் நாம் ஒன்று திரட்டும் நாளை (நபியே! அவர்களுக்கு நினைவு கூர் வீராக!) பின்னர், இணைவைத்துக் கொண்டிருந்தார்களே அவர்களுக்கு, "நீங்களும் (அல்லாஹ்வின் வணக்கத்தில் கூட்டாக்கிய) உங்கள் இணையாளர்களும் உங்கள் இடத்திலேயே (அதை விட்டு நகராது) நில்லுங்கள்" என்று கூறுவோம்; (பின்னர்) "எங்களை நீங்கள் வணங்கக் கூடியவர்களாக இருக்கவே இல்லை" என்று அவர்களின் இணையாளர்கள் கூறியவர்களாக இருக்க, அவர்களுக்கு மத்தியில் இருந்த தொடர்பை நீக்கி) நாம் பிரித்து விடுவோம்.

29. "ஆகவே, எங்களுக்கும் உங்களுக்குமிடையில் அல்லாஹ்வே சாட்சியாக இருக்கப்போதுமானவன்; உங்கள் வணக்கத்தைப்பற்றி நிச்சயமாக, நாங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்தோம்" (என்றும் கூறுவர்).

30. அவ்விடத்தில் ஒவ்வோர் ஆதாமும் தான் முற்படுத்தியதைச் சோதித்து (கண் கூடாகப்பார்த்து)க் கொள்ளும். மேலும், அவர்கள் தங்களுடைய உண்மையான அதிபதியாகிய அல்லாஹ்வின் பக்கமே திருப்பப்படுவார்கள்; அவர்கள் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தார்களே அவை அவர்களை விட்டுமறைந்தும் விடும்.

31. "வானத்திலிருந்தும், பூமியிலிருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பவன் யார்? அல்லது செவிப்புலனையும், பார்வைகளையும் சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருப்பவன் யார்? இறந்ததிலிருந்து உயிருள்ளதை வெளிப்படுத்துபவனும், உயிருள்ளதிலிருந்து இறந்ததை வெளிப்படுத்துபவனும் யார்? (அகிலத்தாரின்) சகல காரியங்களைத் திட்டமிட்டு நிகழ்த்துபவனும் யார்?" என (நபியே! நீர் (அவர்களைக்) கேட்பீராக! அதற்கு)வர்கள் "அல்லாஹ்தான்" என்று கூறுவார்கள்; அவ்வாறாயின், "(அவனுக்கு) நீங்கள் பயப்படமாட்டீர்களா?" என்று நீர் கூறுவீராக!

32. (இத்தகைய தகுதிகளுக்குரிய) "அவன்தான் உங்களுடைய உண்மையான இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்; இந்த உண்மைக்குப் பின்னர், வழிகேட்டைத் தவிர வேறு (எஞ்சியிருப்பது)யாது? (இவ்வுண்மையை விட்டு) நீங்கள் எங்கு திருப்பப்படுகிறீர்கள்?" (என்றும் நபியே! நீர் கேட்பீராக!)

33. "(இவர்கள் நிராகறித்த) இவ்வாறே பாவம் செய்பவர்கள்மீது, "நிச்சயமாக அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்" என்ற உமதிரட்சகனின் வாக்கு உண்மையாகிவிட்டது.

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ
 يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنْتُمْ تُؤْفَكُونَ ﴿٢٧﴾ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ
 مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي
 إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ فَمَا لَكُمْ
 كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يَغْنِي
 مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ هَذَا
 الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي
 بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَارِيبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾
 أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ
 اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ بَلْ كَذَّبُوا
 بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَ
 مِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
 بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٣٣﴾ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ إِنِّي عَمَلٌ لَكُمْ
 أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

34. "உங்களுடைய இணையாளர்களில் தொடக்கமாகப் படைப்பைத் தொடங்கி, (அது அழிந்த) பின்னர் அதனை மீட்டுபவர் (யாரேனும்) உண்டா?" என்று (நபியே!) நீர் கேட்பீராக! (நீரே அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்தான் சிருஷ்டிகளை முதலாவதாக உற்பத்தி செய்து, (அவைமரித்த) பின்னர், அவற்றை அவன் மீளவைப்பான்" என்று கூறி, இந்த உண்மையை விட்டு நீங்கள் எப்படித்தான் திருப்பப்படுகின்றீர்கள்?" என்று கேட்பீராக!

35. "உங்களுடைய இணையாளர்களில், சத்தியத்தின் பால் வழிகாட்டுபவர் உண்டா?" என்று கேட்பீராக! (நீரே அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்தான் சத்திய (மார்க்க)த்திற்கு வழி காட்டுகிறான்" எனக்கூறுவீராக! சத்தியத்திற்கு வழிகாட்டுபவன் பின்பற்றப்பட மிக உரியவனா? அல்லது வழிகாட்டப்பட்டாலேயன்றி நேர் வழியை அடைய மாட்டானே (அவன் பின்பற்றத்தக்கவனா? உங்களுக்கு என்ன (கேடு) நேர்ந்தது? (இதற்கு மாறாக) நீங்கள் எவ்வாறு தீர்ப்பளிக்கிறீர்கள்?.

36. மேலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (அவசியமில்லாத) எண்ணத்தையேயன்றி (வேறெதையும்) பின்பற்றுவதில்லை; நிச்சயமாக (அவசியமில்லாத) எண்ணம், உண்மையை அறிவதற்கு ஒரு சிறிதும் பயன்படாது; நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவர்கள் செய்பவைகளை நன்கறிந்தவன்.

37. இன்னும், இந்தக்குர்ஆன் அல்லாஹ்வால் (இறக்கப்பட்டதே) தவிர (மற்றெவராலும்) பொய்யாகக் கற்பனை செய்யப்பட்டதன்று; எனினும், (இது) இதற்கு முன்னுள்ள (வேதங்களான)தை உண்மையாக்கி வைத்து, வேதத்தை (அதிலுள்ளவற்றை) விவரித்துக் கூறுவதாகவும் இருக்கிறது; அகிலத்தாரின் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள இதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

38. அல்லது (குர்ஆனாகிய) இதனை (நம்முடைய தூதராகிய) "அவர் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்துகொண்டார்" என அவர்கள் கூறுகின்றனரா? (அவ்வாறெனின் நபியே! அவர்களிடம் "உங்கள் கூற்றில்" நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் அதனைப்போன்ற ஒரு அத்தியாயத்தைக் கொண்டுவருங்கள்; அல்லாஹ்வையன்றி உங்களுக்குச் சாத்தியமானவர்களையும் (உங்களுக்கு உதவி செய்ய) அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று நீர் கூறுவீராக!

39. மாறாக! (குர்ஆனாகிய) அதன் அறிவை(ப்பற்றி) அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியாததையும், அதன் விளக்கம் பற்றி அவர்களுக்கு வராதவற்றையும் அவர்கள் பொய்யாக்குகின்றனர்; அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் இவ்வாறே (அவற்றைப்) பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தனர்; ஆகவே, அந்த அநியாயக் காரர்களின் முடிவு எப்படியிருந்தது என்பதை (நபியே!) நீர் பார்ப்பீராக.

40. மேலும், அவர்களில் (குர்ஆனாகிய) இதனை விசுவாசிப்பவரும் உள்ளனர்; அவர்களில் இதனை விசுவாசங் கொள்ளாதோரும் உள்ளனர்; இன்னும், உம்முடைய இரட்சகன் குழப்பக்காரர்களை மிக அறிந்தவன்.

41. இன்னும், (நபியே!) உம்மை அவர்கள் பொய்ப்படுத்தினால், (நீர் அவர்களிடம்) என் செயல் (அதன் பலன்) எனக்குரியது; (அவ்வாறே) உங்கள் செயல் (அதன் பலன்) உங்களுக்குரியது; நான் செய்வதிலிருந்து நீங்கள் நீங்கியவர்கள்; நீங்கள் செய்வதிலிருந்து நானும் நீங்கியவன்" என்று கூறுவீராக!

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمْعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا
 لَا يَعْقِلُونَ ﴿٣١﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى
 وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يُظِلُّمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ
 النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَانُ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا
 سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا
 بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِنَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي
 نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا رَجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا
 يَفْعَلُونَ ﴿٣٥﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قَضَىٰ بَيْنَهُمْ
 بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي خَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ
 اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً
 وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ اتَّكُمُ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا
 مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٣٩﴾ أَتُمْ إِذَا مَاقَعِ امْتَمُّ بِهِ
 النَّاسَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤١﴾

42. மேலும், உமக்கு செவியேற்போரும் அவர்களில் இருக்கின்றனர்; செவிடர்களை அவர்கள் (எதனையும்) விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவர்களாக இருந்தாலும் நீர் செவியேற்கச் செய்வீரா?

43. இன்னும், உம்மைப் பார்ப்போரும் அவர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்; குருடர்களுக்கு அவர்கள் பார்க்காதவர்களாக இருப்பினும் நீர் வழிகாட்டுவீரா?

44. நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்களுக்கு கொஞ்சமும் அநீதமிழைக்கமாட்டான். எனினும் மனிதர்கள் தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொள்கின்றனர்.

45. மேலும், அவர்களை அவன் ஒன்று திரட்டும் நாளில் (ஒரு பகலில் சொற்ப நேரத்தைத் தவிர, (இவ்வுலகில்) தங்கள் தங்கவில்லை என்பதைப் போன்று (அவர்கள் எண்ணுவதுடன்) தங்களுக்கிடையில் ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகமாகிக் கொள்வார்கள்; அல்லாஹ்வின் சந்திப்பைப் பொய்யாக்கியோர் திட்டமாக (அந்நாளில்) நஷ்டமடைந்தே விட்டார்கள்; அவர்கள் நேர்வழி பெற்றவர்களாகவும் இருக்கவில்லை.

46. மேலும் (நபியே) நாம் அவர்களுக்கு வாக்களித்திருக்கும் (தண்டனைகளில்) சிலவற்றை (உம்முடைய வாழ்நாளிலேயே) நாம் உமக்குக் காண்பித்தாலும், அல்லது (நீர் பார்ப்பதற்கு முன்) நாம் உம்மைக் கைப்பற்றிக் கொண்டாலும் (எவ்வாறாயினும்), அவர்களுடைய திரும்புதல் நம்பாலேயாகும்; பின்னர், அவர்கள் செய்பவற்றிற்கு அல்லாஹ் சாட்சியாளனாவான்.

47. ஒவ்வொரு சமூகத்தினருக்கும் (நம்மால் அனுப்பப்பட்ட) ஒரு தூதர் உண்டு; எனவே, அவர்களுடைய தூதர் (அவர்களிடம்) வந்துவிடும் பொழுது அவர்களுக்கிடையில் நீதமாகவே தீர்ப்பளிக்கப்படும்; மேலும், அவர்கள் அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

48. "நீங்கள் (மறுமை நாள் பற்றிக் கூறுவதில்) உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இந்த வாக்குறுதி எப்பொழுது (நடந்தேறும்)?" என்று (நிராகரிப்போராகிய) அவர்கள் கேட்கின்றனர்.

49. (அதற்கு நபியே) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ் நாடியதையன்றி எனக்கு யா தொரு இடரை (நீக்கிக்கொள்வதையும், யா தொரு பலனை (ஈர்த்துக் கொள்வதையும்) நான் சக்தி பெறமாட்டேன்; ஒவ்வொரு சமுதாயத்தாருக்கும் ஒரு (குறிப்பிட்ட) தவணையுண்டு; அவர்களுடைய தவணை வந்துவிட்டால் ஒரு நாழிகை பிந்தவுமாட்டார்கள், முந்தவுமாட்டார்கள்.

50. நீர் கூறுவீராக: "அவனுடைய வேதனை இரவிலோ அல்லது பகலிலோ உங்களிடம் வந்தடைந்து விடுமானால் (நீங்கள் அதனை தடுத்துவிட முடியுமா என்பதை) எனக்குக் கூறுங்கள்?" (நபியே) "இக் குற்றவாளிகள் (எப்பொழுது வரும் என்று கேட்டு) அவனிடமிருந்து எதை அவசரப் படுகின்றனர்?"

51. "(அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்) அது நிகழ்ந்து விட்டதன் பின்னரா அதனை நீங்கள் நம்புவீர்கள்? நீங்கள் அவசரப் பட்டுக் கொண்டிருந்த நிலையில் (நிகழ்ந்துவிட்ட அதனை) இப்போது தானா நம்பிக்கை கொள்கிறீர்கள்? (என்று அப்போது கூறப்படும்)

52. பிறகு அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களிடம், "நிலையான (இவ்) வேதனையைச் சுவைத்துக் கொண்டிருங்கள்; நீங்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்ததைத் தவிர (வேறு எதற்கும்) நீங்கள் கூவி கொடுக்கப்படுகிறீர்களா?" என்றும் கேட்கப்படும்.

وَيَسْتَشِيرُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ٥٤
وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ
لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٥٥
إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِلَهَ الْإِلَهِ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٥٦ هُوَ يَحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٥٧ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ٥٨ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ
فِي ذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ٥٩ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ إِذْ
لَكُمْ أَمْرٌ عَلَى اللَّهِ تَقْتَرُونَ ٦٠ وَمَا ظُنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكُذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ٦١ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ
قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا
فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٦٢

53. (நபியே) "அது உண்மைதானா? என்று தெரிவிக்குமாறு அவர்கள் உம்மிடம் செய்திகேட்கின்றனர்; (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக : "ஆம்! என் இரட்சகன் மீது சத்தியமாக நிச்சயமாக அது உண்மைதான்; (மண்ணோடு மண்ணாக ஆகியபின் மீண்டும் உங்களைத் திருப்பிக் கொண்டு வருவதிலிருந்து அல்லாஹ்வை) நீங்கள் இயலாதவனாக ஆக்கிவிடக்கூடியவர்களுமல்லர்.

54. மேலும், அநியாயம் செய்த ஒவ்வோர் ஆத்மாவிடமும் உலகத்தில் உள்ள (பொருள்) யாவும் இருந்த போதிலும் அவை யாவையுமே (அல்லாஹ்வின் தண்டனை யிலிருந்து தன்னை நீக்கிக்கொள்ள) ஈடாகக் கொடுத்துவிடும்; மேலும் அவர்கள் தண்டனையைக் கண்டடாகப் பார்க்கின்ற பொழுது கைசேதத்தை (உள்ளூற) அவர்கள் மறைத்துக்கொள்வர்; (அந்நாளில்) அவர்களிடையே நீதியாகவே தீர்ப்பளிக்கப்படும்; அவர்கள் அநியாயம் செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

55. (மனிதர்களே!) வானங்கள், மற்றும் பூமியிலுள்ளவை நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கே உரியன என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானதுதான் என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; எனினும், அவர்களில் அதிகமானோர் (இதனை) அறிய மாட்டார்கள்.

56. அவனே (உங்களுக்கு) உயிர் கொடுக்கிறான்; அவனே (உங்களை) மரணிக்கச் செய்கிறான். பின்னர் அவனிடமே (மறுமையில்) நீங்கள் திருப்பப்படுவீர்கள்.

57. மனிதர்களே! உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து திட்டமாக ஒரு நல்லுபதேசமும், (உங்கள்) இதயங்களிலுள்ளவற்றைக் குணப்படுத்துவதும் உங்களுக்கு வந்துவிட்டது; மேலும், (அது) விசுவாசங் கொண்டவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், அருளாகவும் இருக்கிறது.

58. (அது) "அல்லாஹ்வின் பேரருளைக் கொண்டும், அவனுடைய அருளைக் கொண்டுமுள்ளதாகும்; ஆகவே அதைக்கொண்டு அவர்கள் சந்தோஷமடையட்டும்; இது அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருப்பவற்றைவிட மிகச்சிறந்தது" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

59. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக : "உங்களுக்காக அல்லாஹ் இறக்கி வைத்த உணவு வகைகளை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? அவற்றில் சிலவற்றை ஆகாதவையென்றும், சிலவற்றை ஆகுமானவை யென்றும் நீங்கள் ஆக்கிக்கொண்டீர்கள்;" (இவ்வாறு செய்ய) "அல்லாஹ்தான் உங்களுக்கு அனுமதி அளித்திருக்கின்றானா? அல்லது, அல்லாஹ்வின்மீது (பொய்யைக்) கற்பனை செய்கிறீர்களா?" என்று நீர் கேட்பீராக!

60. "அல்லாஹ்வின்மீது பொய்யைக் கற்பனைசெய்கின்றார்களே அவர்களின் எண்ணம் மறுமை நாளைப்பற்றி என்ன? (அவர்கள் தண்டிக்கப் படமாட்டார்களென எண்ணிக்கொண்டனரா?) நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது பேரருடையோனாக இருக்கிறான்; எனினும், அவர்களில் அதிகமானோர் நன்றி செலுத்துவதில்லை.

61. எக்காரியத்திலும் நீர் இருப்பதில்லை; இந்தக் குர்ஆனிலிருந்து நீங்கள் ஒதுவதுமில்லை; செயலில் எதையும் நீங்கள் செய்வதுமில்லை; நீங்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுது உங்கள் மீது நாம் பிரசன்னமானவர்களாக இருந்தே தவிர. இன்னும், பூமியிலோ, வானத்திலோ உள்ளவற்றில் ஒர் அணுவளவும் (நபியே!) உமதிரட்சகனுக்குத் தெரியாமல் மறைந்து விடுவதில்லை; இன்னும், இவற்றைவிடச் சிறிதோ, பெரிதோ (எதுவாயினும்) அவனுடைய தெளிவான (லஹூல் மஹ்பூல் எனும்) பதிவுப் புத்தகத்தில் (பதிவு செய்யப்பட்டு) இருந்தேயல்லாமல் இல்லை.

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٢٦
 الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ٢٧ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
 الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٢٨ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ
 جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٢٩ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَمِنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
 دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا
 يَخْرُصُونَ ٣٠ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا
 فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
 يُسْمِعُونَ ٣١ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ
 لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ
 سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٣٢
 قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا
 يُفْلِحُونَ ٣٣ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ
 نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٣٤

وقف لازم

الأنبياء

62. (விசுவாசிகளே!) அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் நேசர்கள்—அவர்களுக்கு யாதொரு பயமுமில்லை; அவர்கள் கவலையும் அடைய மாட்டார்கள்.

63. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (அல்லாஹ்வை உண்மையாகவே) விசுவாசித்து, (அவனைப்) பயந்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

64. அவர்களுக்கு இவ்வுலக வாழ்விலும், மறுமையிலும் நன்மாராயமுண்டு; (உயர் பதவிகளை அவர்களுக்கு வழங்குவதாகக் கூறியிருக்கும்) அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதிகளில் எவ்வித மாற்றமுமில்லை; இதுவே மகத்தான வெற்றியாகும்.

65. இன்னும் (நபியே! உம்மை இழிவாகக் கூறும்) அவர்களுடைய கூற்று(கள்), உம்மைக் கவலைப்படுத்தவேண்டாம்; நிச்சயமாகக் கண்ணியம் (அது) அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது! அவனே செவியேற்கிறவன்; (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்.

66. வானங்களில் இருப்பவை, மற்றும் பூமியில் இருப்பவை நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கே உரியன என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள். (இவ்வாறிருக்க), அல்லாஹ்வையன்றி இணையாளர்களை (தெய்வங்கள் என) அழைப்போர் எதைப் பின்பற்றுகின்றனர்? (வீண்) யூகத்தையன்றி வேறெதையும் அவர்கள் பின்பற்றுவதில்லை; அன்றியும், அவர்கள் வெறும் அனுமானங்கள் செய்பவர்களே அன்றி இல்லை.

67. அவன் எத்தகையோனென்றால், இரவை உங்களுக்காக — அதில் நீங்கள் அமைதி பெறுவதற்காகவும், பகலை பார்வைக்குரிய (பிரகாசமான)தாகவும் ஆக்கினான். (அவனுடைய வசனங்களுக்குச்) செவியாக்கும் சமுதாயத்தவர்க்கு நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

68. அல்லாஹ், குமாரனை எடுத்துக் கொண்டான் என அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அவனோ (இக் கூற்றிலிருந்து) மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவன் தேவையற்றவன்; வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன; (அவனுக்கு மக்கள் உண்டென்று கூறும்) இதற்கு உங்களிடத்தில் எத்தகைய சான்றும் இல்லை; நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாததை அல்லாஹ்வின் மீது (பொய்யாகக்) கூறுகிறீர்களா?

69. "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் மீது (இவ்வாறு) பொய்யைக் கற்பனை செய்கின்றனரே அத்தகையோர்—அவர்கள் வெற்றியடையமாட்டார்கள்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

70. (இத்தகையோருக்கு) இவ்வுலகில் (சிறிது) சுகமனுபவித்தல் உண்டு; பின்னர், (மறுமையில்) நம்மிடமே அவர்களின் திரும்புதல் இருக்கிறது; பின்னர், (உண்மையை) அவர்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக, அவர்களுக்கு நாம் கடினமான வேதனையை சுவைக்கச் செய்வோம். "

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَاقَوْمِ إِن كَانَ كِبُرُ عَلَيْكُمْ
مَقَامِي وَتَذِكْرِي بآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا
أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ
وَلَا تَنْظُرُونَ^(٤) فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ
إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ^(٥) فَكَذَّبُوهُ
فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَةً وَأَعْرَفْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ^(٦)
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا لِلْيَوْمِ مُؤَايِمًا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى
قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ^(٧) ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى
فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ^(٨)
فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا السَّحَرُ مَبِينٌ^(٩)
قَالَ مُوسَى اتَّقُوا اللَّهَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ اسْعُرْ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ
السَّحَرُونَ^(١٠) قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَكَ وَنَعْبُدَ آبَاءَنَا
وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمُ بِمُؤْمِنِينَ^(١١)

71. மேலும் (நபியே!) நூஹ்வுடைய சம்பவத்தை நீர் அவர்களுக்கு ஓதிக் காண்பிப்பீராக! அவர் தம் சமூகத்தாரிடம், "என்னுடைய சமூகத்தினரே! நான் (உங்களுக்கு மத்தியில்) இருப்பதும், நான் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை ஓதிக் காண்பித்து, (உபதேசித்து) நினைவு படுத்துவதும், உங்களுக்குப் பளுவாகத் தோன்றி (எனக்கு தீங்கு செய்யவேண்டுமா) எனால், நான் அல்லாஹ்வின் மீதே (என் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்துள்ளேன்; (நீங்கள் முடிவெடுத்த) உங்களுடைய காரியத்தையும், உங்களுடைய இணையாளர்களையும் ஒன்றுகூட்டி முடிவுசெய்யுங்கள்; பின்னர் உங்களுடைய (அக்)காரியம் உங்களிடம் மறைமுகமாகவும் இருக்கவேண்டாம். பின்னர் (அம்முடிவை) என்னில் நிறைவேற்றிவிடுங்கள்; (இதில்) எனக்கு நீங்கள் காலதாமதம் கொடுக்கவேண்டாம்" என்று கூறியதை(நினைவு கூர்வீராக).

72. "ஆகவே, நீங்கள் (என்னுடைய தூதைப்) புறக்கணித்தால் நான் உங்களிடத்தில் யாதொரு கூலியும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலியெல்லாம் அல்லாஹ்வின் மீதே தவிர (மற்றொவரிடமும்) இல்லை; நான் (அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும்) முஸ்லிம்களில் (உள்ளவனாக) இருக்குமாறே ஏவப்பட்டுள்ளேன்" (என்று கூறினார்).

73. பின்னர் அவர்கள், அவரைப் பொய்யாக்கி விட்டனர்; ஆகவே, நாம் அவரையும், அவரைச் சார்ந்தோரையும் கப்பலில் (ஏற்றிக்) காப்பாற்றினோம்; மேலும் அவர்களை (முன்னவர்களுக்குப்) பின்தோன்றல்களாகவும் நாம் ஆக்கினோம்; இன்னும் நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியோரைப் பெரு வெள்ளத்தில் மூழ்கடித்தோம்; பின்னர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டவர்களுடைய முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே!) நீர் கவனிப்பீராக!

74. பிறகு, அவருக்கு(நூஹுக்கு)ப் பின்னர், தூதர்களை அவர்களின் சமூகத்தவர் பால் நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர்களும் தெளிவான அத்தாட்சிகளையே அவர்களிடம் கொண்டு வந்தார்கள்; அப்பொழுது, இவர்களுக்கு முன்னர் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தவைகளை, இவர்களும் விசுவாசிப்பவர்களாக இருக்கவில்லை; வரம்பு மீறியவர்களின் இதயங்கள் மீது இவ்வாறே நாம் முத்திரையிட்டு விடுவோம்.

75. பின்னர், அவர்களுக்குப்பிறகு மூஸாவையும், ஹாருனையும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளுடன் (நம்முடைய தூதர்களாக) ஃபிர் அவ்னிடமும், அவனுடைய பிரதானிகளிடமும் அனுப்பிவைத்தோம்; அப்பொழுது அவர்கள் கர்வங் கொண்டனர்; (உண்மையை நிராகரித்த) குற்றவாளிகளான சமூகத்தாராகவும் அவர்கள் இருந்தனர்.

76. எனவே நம்மிடமிருந்து அவர்களுக்கு சத்தியம் வந்தபொழுது, "நிச்சயமாக இது தெளிவான சூனியமாகும்" என்று கூறினார்கள்.

77. (அதற்கு) மூஸா, (அவர்களிடம்), "உண்மையைப்பற்றி அது உங்களிடம் வந்தபொழுது இது சூனியமா? என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்களா? சூனியக் காரர்களோ வெற்றி பெறமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

78. (அதற்கு) அவர்கள், "எங்கள் மூதாதையர்களை எதில் இருக்க நாங்கள் கண்டோமோ அதிலிருந்து எங்களைத் திருப்பிவிடவும், இப்பூமியில் உங்களிருவருக்கும் பெருமை(தலைமைத்தனம்) ஆகிவிடவேண்டுமென்பதற்குமா நீங்கள் எங்களிடம் வந்தீர்கள்? இன்னும், உங்களிருவரையும் (அல்லாஹ்வின் தூதர்களென்று) நாங்கள் விசுவாசங் கொள்ளக்கூடியவர்கள் அல்லர்" என்று கூறினர்.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلَيْهِ^(۹) فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
 قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوَامَ اَنْتُمْ مُتَقُونَ^(۱۰) فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوسَى
 مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ اِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ اِنَّ اللَّهَ لَا يَصُدُّهُ عَمَلُ
 الْمُفْسِدِينَ^(۱۱) وَيُخَيِّئُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ^(۱۲)
 فَمَا اَمَنَ لِمُوسَى اِلَّا ذَرِيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ
 وَمَلَائِهِمْ اَنْ يَقْتُلَهُمْ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ وَاِنَّهٗ
 لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ^(۱۳) وَقَالَ مُوسَى يَقُومُونَ كُنْتُمْ اَمْنْتُمْ بِاللَّهِ
 فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ^(۱۴) فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
 رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ^(۱۵) وَنَحْنُ بِرَحْمَتِكَ مِنَ
 الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ^(۱۶) وَاَوْحَيْنَا اِلَى مُوسَى وَاَخِيهِ اَنْ تَبَوَّآ
 لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَّاَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَاَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ^(۱۷) وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا اِنَّكَ
 اَتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَكَ زِينَةً وَّاَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى اَمْوَالِهِمْ وَاَشْدُدْ
 عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ^(۱۸)

١٠
 ١١
 ١٢
 ١٣
 ١٤
 ١٥
 ١٦
 ١٧
 ١٨

79. ஃபிரீ அவன், (தன் கூட்டத்தாரிடம்,) "கற்றறிந்த சூனியக்காரர் ஒவ்வொருவரையும் என்னிடம்(அழைத்துக்)கொண்டு வாருங்கள்" என்றும் கூறினான்.

80. (பல பகுதிகளிலும் இருந்த) சூனியக்காரர்கள் (குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு) வந்த போது, மூஸா (அவர்களிடம்,) "நீங்கள் (சூனியம் செய்ய) போடக் கூடியதைப் போடுங்கள்" என்று கூறினார்.

81. (அவ்வாறு) அவர்கள் போட்டபொழுது, மூஸா (அவர்களிடம்) "நீங்கள் எதைக் கொண்டு வந்தீர்களோ அது (வெறும்) சூனியமே; நிச்சயமாக அல்லாஹ் இவைகளை அழித்துவிடுவான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் குழப்பம் செய்வோரின் செயலைச் சீர்படுத்தமாட்டான்" என்று கூறினார்.

82. மேலும், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் வாக்குகளைக் கொண்டு சத்தியத்தை (அதனைக்) குற்றவாளிகள் வெறுத்த போதிலும் சரியே உண்மையாக்கியும் வைக்கிறான். (என்றும் கூறினார்.)

83. (இதன்பின்னர்) ஃபிரீ அவனும், அவர்களின் பிரதானிகளும் தங்களைத் துன்புறுத்துவார்கள் என்ற பயத்தின்மீது அவருடைய சமூகத்தாரிலிருந்து ஒரு கிணியினரைத் தவிர (வேறு எவரும்) மூஸாவை ஈமான் கொள்ளவில்லை; மேலும், நிச்சயமாக ஃபிரீ அவன், (அப்பூமியில்) மிக்க சக்திவாய்ந்தவன்; (கொடுமை செய்வதில்) நிச்சயமாக அவன் வரம்பு மீறியவர்களிலும் உள்ளவனாவான்.

84. மூஸா (தன் சமூகத்தாரிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை விசுவாசித்து, நீங்கள் அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படி கிறவர்களாகவும் இருந்தால், (அவனிடமே உங்கள் காரியங்கள் யாவையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவனின் மீதே நம்பிக்கை வைங்கள்" என்று கூறினார்.

85. (அதற்க)வர்கள், "(அவ்வாறே) அல்லாஹ்வின் மீதே (எங்கள் காரியங்கள் யாவையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைத்து விட்டோம்; எங்கள் இரட்சகனே! அநியாயக்காரர்களான சமூகத்தாரின் சோதனைக்கு நீ எங்களை ஆக்கி விடாதே!" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்கள்.

86. மேலும், "(எங்கள் இரட்சகனே!) நிராகரிக்கும் சமூகத்தாரிடமிருந்து உன் அருளைக் கொண்டு எங்களை நீ காப்பாற்றுவாயாக!" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்கள்.)

87. மேலும் மூஸாவுக்கும், அவருடைய சகோதரருக்கும் "நீங்கள் இருவரும் உங்களுடைய சமூகத்தாருக்காக 'மிஸில்' பல வீடுகளை அமைத்துக்கொடுங்கள், உங்களுடைய (அவ்) வீடுகளை கிப்லாவாக (பள்ளிகளாக)வும் ஆக்குங்கள்; (அவற்றில் தவறாது) தொழுகையையும் நிறைவேற்றுங்கள்; (அப்போது நீங்கள் வெற்றியடைந்து விடுவீர்கள் என்று) விசுவாசங் கொண்டோர்க்கு நீர் நன்மாராயமும் கூறுவீராக என்று நாம் வஹீ அறிவித்தோம்:

88. இன்னும், "எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நீ ஃபிரீ அவனுக்கும், அவனுடைய பிரதானிகளுக்கும் அலங்காரத்தையும், இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய செல்வங்களையும் கொடுத்திருக்கிறாய்; ஆகவே, எங்கள் இரட்சகனே! அவர்கள் என்னுடைய பாதையிலிருந்து மற்றவர்களை வழி கெடுத்து விடுவதற்காக (சோதனையாக நீ கொடுத்திருக்கிறாய்!) எங்கள் இரட்சகனே! அவர்களின் செல்வங்களை அழித்து, அவர்களுடைய இதயங்களையும் கடினமாக்கி விடுவாயாக! ஆகவே துன்புறுத்தும் வேதனையை அவர்கள் காணும் வரையில் அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ளமாட்டார்கள்" என்று மூஸா (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ سَبِيلَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ وَجُوزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبُحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ
 فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ
 امْنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ وَ
 أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَا قَدْ عَصَيْتُ قَبْلُ وَكُنْتُ مِنَ
 الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٠﴾ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ
 آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ
 بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبَآئِدَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 فَمَا اخْتَفَوْا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ
 مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ
 قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٣﴾
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ ﴿٩٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا
 يُؤْمِنُونَ ﴿٩٥﴾ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٦﴾

89. "முஸா, ஹாருனே! உங்களிருவரின் பிரார்த்தனை திட்டமாக அங்கீகரிக்கப் பட்டுவிட்டது; ஆகவே நீங்களிருவரும் உறுதியாக இருங்கள்; அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்களின் வழியை நிச்சயமாக நீங்களிருவரும் பின்பற்றி விடாதீர்கள்" என்று அவன் (அல்லாஹ்) கூறினான்.

90. இஸ்ராயீலின் மக்களை கடலைக் கடக்குமாறு நாம் செய்தோம்; அப்போது ஃபிர் அவ்னும், அவனுடைய படையினரும் (அளவு கடந்த) அநியாயமும், பகைமையும் கொண்டு அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள்; முடிவாக (ஃபிர் அவ்னாகிய) அவனை மூழ்குதல் வந்தடைந்தபோது, "இஸ்ராயீலின் மக்கள் யாரை விசுவாசங்கொண்டுள்ளார்களோ, அத்தகையவனைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயனில்லை என நான் விசுவாசம் கொண்டு விட்டேன்; இன்னும், நான் அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தோரில் (முஸ்லிம்களில் ஒருவனாக) இருக்கிறேன்" என்று கூறினான்.

91. (அதற்கு நாம் அவனிடம்,) "இப்பொழுது? (நீ விசுவாசங்கொள்கிறாய்? சற்று முன்னர் நீ திட்டமாக மாறு செய்து கொண்டிருந்தாய்; குழப்பவாதிகளில் ஒருவனாகவும் இருந்தாய்."

92. எனவே, "உனக்குப் பின்னுள்ளவர்களுக்கு, நீ ஓர் அத்தாட்சியாக ஆவதற்காக, இன்றையத்தினம் உன்னை (உயிரற்ற) உன்னுடைய தேகத்தோடு நாம் காப்பாற்றுவோம்" (என்று கூறினோம்.) "இன்னும், நிச்சயமாக மனிதர்களில் அநேகர் நம்முடைய சான்றுகளை விட்டும் பராமுகமானவர்கள்" (என்றும் அவனுக்குக் கூறப்பட்டது).

93. நிச்சயமாக, நாம் இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு மிக்க விருப்பமான இடத்தில் குடியேறச் செய்து, நல்ல வற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு உணவளித்தும் வந்தோம்; எனவே (வேதமாகிய உண்மையான) அறிவு அவர்களிடம் வரும் வரையில், அவர்கள் மாறுபடவில்லை; எது விஷயத்தில் அவர்கள் மாறுபட்டிருந்தார்களோ, அதில் அவர்களுக்கிடையே நிச்சயமாக உமதிரட்சுகன் மறுமை நாளில் தீர்ப்பு வழங்குவான்.

94. (நபியே!) நாம் உமக்கு இறக்கிவைத்துள்ளதில் நீர் சந்தேகத்தில் இருந்தால், உமக்கு முன்னர் வேதத்தை ஒதுவோரிடம் நீர் கேட்டுப் பார்ப்பீராக; நிச்சயமாக உமதிரட்சுகனிடமிருந்தே (இவ்வேதமாகிய) உண்மை உம்மிடம் வந்துவிட்டது; ஆதலால், சந்தேகிக்கிறவர்களில் (உள்ளவராக) திண்ணமாக நீர் ஆகிவிட வேண்டாம்.

95. அன்றியும், அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியோர்களில் (உள்ளவராக) நீர் நிச்சயமாக ஆகிவிட வேண்டாம்; அவ்வாறாயின், நஷ்டமடைந்தோரில் நீர் ஆகிவிடுவீர்.

96. நிச்சயமாக எவர்களின்மீது உமதிரட்சுகனுடைய வாக்கு நிரூபணமாகி (உரித்தாகி) விட்டதோ, அத்தகையவர்கள் விசுவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்.

97. துன்புறுத்தும் வேதனையை அவர்கள் காணும் வரையில், அனைத்து அத்தாட்சிகள் அவர்களுக்கு வந்தாலும் (அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளவே மாட்டார்கள்.)

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَنَفَعَهَا آيَاتُنَا أَلَّا قَوْمٌ يُؤْتَسَّرَ لَهَا
 أَمْوَالُهَا كَشَفْنَا عَنْهُمْ غَدَابَ الْخَزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
 إِلَىٰ حِينٍ ٩٨ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا
 أَفَأَنْتَ تُتَكَبِّرُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ٩٩ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ
 أَنْ تَوْفَّيَهُ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا
 يَعْقِلُونَ ١٠٠ قُلْ أَنْظِرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْبِئِي
 الْآيَاتِ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠١ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا
 مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
 مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ١٠٢ ثُمَّ نَحْنِي رَسُولَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ ١٠٣
 حَقًّا عَلَيْنَا نُنَاجِي الْمُؤْمِنِينَ ١٠٤ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي
 شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ ١٠٥ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ ١٠٦ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٠٧ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَ
 لَا يَضُرُّكَ ١٠٨ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ ١٠٩

98. எனவே, (நாம் அழித்து விட்ட எத்தனையோ ஊர்களில் நம் வேதனை வரும் முன்) ஊர் (மக்கள்) விசுவாசங் கொண்டு பின்னர், அதன் விசுவாசம் அதற்கு பயனளித்திருக்கக்கூடாதா? (அவ்வாறு எந்த ஊரும் இருக்கவில்லை) யூனஸின் சமூகத்தாரைத் தவிர. (அவர்கள் அல்லாஹ்வின் தண்டனை வரும் முன் விசுவாசங்கொண்டு அதன் விசுவாசம் பயனளித்த ஊரைச்சார்ந்தவர்களாவர்) அவர்கள் விசுவாசங் கொண்டபோது, இவ்வுலக வாழ்வில் இழிவுபடுத்தும் வேதனையை அவர்களை விட்டும் நாம் அகற்றிவிட்டோம்; சிறிது காலம்வரை அவர்களை சுகமனுபவிக்குமாறும் செய்தோம்.

99. மேலும், உமதிரட்சுகன் நாடியிருந்தால், பூமியிலுள்ள அனைவருமே முற்றிலும் விசுவாசித்திருப்பார்கள்; எனவே மனிதர்களை அவர்கள் (அனைவருமே) விசுவாசிகளாகிவிட வேண்டுமென்று நீர் நிர்ப்பந்திக்கிறார்?

100. மேலும், எந்த ஆத்மாவிற்கும், அல்லாஹ்வின் அனுமதியின்றி அது விசுவாசங்கொள்வதற்கில்லை; மேலும் (இதை) விளங்கிக் கொள்ளாதவர்களின் மீது தண்டனையை அவன் ஆக்குகிறான்.

101. (நபியே! அவர்களிடம்,) "வாணங்களிலும் பூமியிலும் என்ன இருக்கின்றன என்பதை கவனித்துப் பாருங்கள்" எனக்கூறுவீராக! எனினும், விசுவாசங் கொள்ளாதவர்களான சமூகத்தார்க்கு (நம்முடைய) அத்தாட்சிகளும், எச்சரிக்கைகளும் யாதொரு பயனுமளிக்கமாட்டா.

102. (நபியே!) அவர்கள் தங்களுக்கு முன் சென்றவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நாட்களைப் போன்றதேயன்றி, (வேறெதனையும்) எதிர்பார்க்கின்றனரா? ஆகவே, (அந்நாட்களை) நீங்களும் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நிச்சயமாக (அந்நாட்கள் உங்களுக்கு வருவதை) உங்களுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களில் நானும் இருக்கிறேன் என்று கூறுவீராக!

103. பின்னர், (அவ்வாறு தண்டனைவந்தால்) நம்முடைய தூதர்களையும், அவ்வாறே விசுவாசங்கொண்டவர்களையும் நாம் காப்பாற்றுவோம்; விசுவாசங் கொண்டவர்களை நாம் காப்பாற்றுவது நம்மீது (கடமையாகவே) இருக்கிறது.

104. (நபியே! அவர்களிடம்,) "மனிதர்களே! நீங்கள் என்னுடைய மார்க்கத்தில் சந்தேகத்திலிருந்தால், அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் வணங்குபவற்றை நான் வணங்கமாட்டேன்; எனினும், உங்களுடைய உயிர்களைக் கைப்பற்றுபவனான அல்லாஹ்வையே நான் வணங்குகிறேன்; மேலும், விசுவாசிகளில் (உள்ளவனாக) இருக்க வேண்டுமென்றே நான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன்" என்று (நபியே!) நீர்கூறுவீராக!

105. (நபியே!) மேலும் (அசத்தியமான எல்லா மதங்களை விட்டும் நீங்கி) நேரான மார்க்கத்தின்பால் சார்ந்தவராக உம்முடைய முகத்தை நிலைபெறச்செய்வீராக! இணைவைக்கக்கூடியவர்களில் (உள்ளவராக) நிச்சயமாக நீரும் ஆகிவிட வேண்டாம்.

106. இன்னும், அல்லாஹ்வைத் தவிர உமக்கு பயனளிக்காதவற்றை மற்றும் உமக்கு இடர் செய்யாதவற்றை நீர் அழைக்க வேண்டாம்; அவ்வாறு செய்வீராயின், நிச்சயமாக அச்சமயமே அநியாயக்காரர்களில் (உள்ளவராக) நீர் ஆகிவிடுவீர்:

وَأَنْ يُمْسَسَكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ
بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١١﴾ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ
إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٢﴾

وَرَقَّةٌ مِّنْ مَّا وَكَّلَ بِهَآ وَتِلْكَ الْيَمِينُ مَوْكُوفَةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكَعَتَيْنِ أَحْكَمَتِ إِلَهُ ثُمَّ فَصَلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾ أَلَا
تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾ وَإِنْ اسْتَغْفَرُوا
رَبَّكُمْ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ يُمْتَعُوا مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَ
يُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٣﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤﴾
أَلَا أَنَّهُمْ يُشْفُونَ صُدُورُهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا إِنَّا بِمَا يَسْتَعْمِلُونَ
شَاوِعُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾

107. அல்லாஹ் உமக்கு ஒரு இடரை அடையச் செய்தால் அதனை நீக்குகிறவன் அவனைத் தவிர (வேறு) எவரும் இல்லை; மேலும், அவன் உமக்கு யாதொரு நன்மையை நாடினால் அவனது பேரருளை தடுப்பவர் எவருமில்லை; தன் அடியார்களில் அவன் நாடியவர்களுக்கு அதனை பெற்றுக்கொள் ளுமாறு செய்கின்றான்; அவனோ மிக்க மன்னிப்போன்; மிகக் கிருபையுடையோன்.

108. நபியே! நீர் கூறுவீராக: "மனிதர்களே! நிச்சயமாக உங்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து இந்தச் சத்திய(வேதம்) உங்களிடம் வந்திருக்கிறது; ஆகவே எவர் நேர் வழியில் செல்கின்றாரோ, அவர் (அந்)நேர் வழியில் செல்வதெல்லாம் தனது நன்மைக்காகவேதான்; மேலும், எவர் வழி தவறுகின்றாரோ, அவர்வழி தவறுவதெல்லாம் அவருக்கே (கேடாகத்) தான்; அன்றியும், (நீங்கள் விசுவாசிகளாக ஆவதற்கு) உங்களுக்குநான் பொறுப்புடையவனல்லன்".

109. (நபியே!) உமக்கு (வஹீ மூலம்) அறிவிக்கப்படுகின்றவற்றையே நீர் பின்பற்று வீராக! மேலும், அல்லாஹ் தீர்ப்பு வழங்கும் வரையில் பொறுமையுடன் இருப்பீராக! இன்னும், அவன் தீர்ப்பளிப்பவர்களில் மிகவும் சிறந்தவன்.

அத்தியாயம் : 11

ஹூது

வசனங்கள் : 123 மக்கீ ருகூஃகள் : 10

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் ரா. (இது அல்லாஹ்வின்) வேதம்; இதன் வசனங்கள் உறுதியாக்கப்பட்டு, அதன் பின்னர் அவை தீர்க்கமான அறிவுடையவன், நன்கறிந்தவனிடமிருந்து தெளிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

2. "நீங்கள் அல்லாஹ்வைத்தவிர (வேறு யாரையும்) வணங்காதீர்கள்; அவனிடமிருந்து உங்களுக்கு நிச்சயமாக நான் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனாகவும், நற்செய்தி கூறுபவனாகவும் இருக்கிறேன்" (என்றும்),

3. மேலும், "நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனிடத்தில் பாவ மன்னிப்பைத் தேடுங்கள்; அதன் பின்னர் (பாவங்களை விட்டுத் தவ்பாச் செய்து) அவன் பக்கம் திரும்புங்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) அவன் குறிப்பிட்ட ஒரு காலம் வரையில் உங்களை அழகான சுகமாக சுகமடையச் செய்வான்; இன்னும், சிறப்புற்றுரியவர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது சிறப்பை அவன் கொடுப்பான்; நீங்கள் (அவனைப்) புறக்கணித்தால், (மா)பெரும்நாளின் வேதனையை நிச்சயமாக உங்கள் மீது நான் பயப்படுகின்றேன்" (என்றும்),

4. "அல்லாஹ்வின் பக்கமே உங்கள் மீளுமிடம் இருக்கிறது; அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்" (என்றும் நபியே! நீர் கூறுவீராக.)

5. (மனிதர்கள்) தங்களை (அல்லாஹ்வாகிய) அவனிடமிருந்து மறைத்துக் கொள்வதற்காக, தங்கள் நெஞ்சங்களைச் சுற்றி(மறைத்து)க்கொள்கின்றனர் என்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்து கொள்வீராக! (நித்திரைக்குச் செல்லும்போது) அவர்கள் தங்கள் ஆடைகளால், தங்களை மூடிக் கொள்ளும் சமயத்தில் (தங்கள் நெஞ்சங்களில்) அவர்கள் இரகசியமாக்குவதையும், (அதற்கு மாறாக) அவர்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் அவன் (நன்கு) அறிகிறவன் என்பதை (நீர்) அறிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக அவன் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை நன்கறிகிறவன்.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَ
يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ① وَ
هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ
إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ② وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى آتِيَةٍ
مَعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَجِبُ سَهْلٌ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا
عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ③ وَلَئِنْ أَذَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِتَارِحَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوسُ كُفُورًا ④
وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ⑤ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑥
فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ
صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا الْوَلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ
مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ ⑦ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ⑧

6. பூமியிலுள்ள எந்த ஊர்வனவும் அவற்றின் உணவு அல்லாஹ்வின் மீது (பொறுப்பாக) இருந்தே தவிர இல்லை; அவை தங்குமிடத்தையும், அவை ஒப்படைக்கப் பட்டு (சேரு)மிடத்தையும் அவன் (நன்கு) அறிகிறவன்; (இவை) யாவும் (லவ்ஹுல் மஹ்ஃபூல் என்னும்) தெளிவான புத்தகத்தில் (பதிவு செய்யப் பட்டு) இருக்கின்றன.

7. அவன் எத்தகையோனென்றால், வானங்களை, மற்றும் பூமியை ஆறு நாட்களில் படைத்தான் - (அச்சமயம்) அவனுடைய 'அர்ஷு' தண்ணீரின் மீதிருந்தது; உங்களில் செயலால் அழகானவர் (சிறந்தவர்) யார், என்று உங்களை அவன் சோதிப்பதற்காக (அவன் படைத்தான்) மேலும், "இறந்த பின்னர் நிச்சயமாக (உயிர் கொடுத்து) நீங்கள் எழுப்பப்படுபவர்கள்" என்று அவர்களிடம் நீர் கூறினால் அதற்கு, இது பகிரங்கமான சூனியமேதவிர வேறில்லை" என்று நிச்சயமாக நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போர் கூறுகின்றனர்.

8. அவர்களுக்கு வேதனையை ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் நாம் பிற்படுத்தினால், "அதனைத் தடுத்துக் கொண்டது எது!" எனத்திட்டமாக அவர்கள்) கேட்கின் றார்கள்; அறிந்து கொள்ளுங்கள்! அவர்களிடம் அது வரும் நாளில், அவர்களை விட்டும் அது தடுக்கப்படுவதாக இல்லை; இன்னும், அவர்கள் எதைப்பரிசாகச் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்ளும்.

9. மேலும், நாம் மனிதனுக்கு நம்மிடமிருந்து அருளை சுவைக்கும்படிச் செய்து, பின்னர் அதனை அவனிடமிருந்து நாம் பிடுங்கிக்கொண்டால், நிச்சயமாக அவன் நம்பிக்கையிழந்தவன்; பெரும் நன்றி கெட்டவன் (ஆக மாறி விடுகிறான்).

10. மேலும், அவனுக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்திற்குப்பின் அருட்கொடைகளை அவனுக்கு நாம் சுவைக்கச்செய்தால், (அதற்கு)வன், "என்னை விட்டும் துன்பங்கள் போய் விட்டன;" என்று நிச்சயமாகக் கூறுகின்றான்; நிச்சயமாக அவன் மகிழ்ச்சி யடையக்கூடியவன்; பெருமையடிப்பவன் (ஆக மாறி விடுகின்றான்) -

11. (துன்பங்களைச் சகித்துப்) பொறுத்துக் கொண்டு, நன்மையான காரியங்களைச் செய்தும் வருகின்றார்களே அத்தகையவர்களைத் தவிர - அத்தகையோர் - அவர்களுக்கும்ன்னிப்பும், மாபெரும் (நற்கூலியும்) உண்டு.

12. ஆகவே, (நபியே!) "அவர்மீது ஒரு பொக்கிஷம் இறக்கிவைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா? அல்லது அவருடன் ஒரு மலக்குவரவேண்டாமா?" என்று அவர்கள் (உம்மைப்பற்றி) கூறுவதற்காக, உமக்கு வஹீ மூலம் அறிவிக்கப்படுகின்றவற்றில் சிலதை (எத்தி வைக்காது) நீர்விட்டு விடக்கூடும். உம்முடைய நெஞ்சம் (வஹீமூலம் அறிவிக்கப்பட்ட) அதைக்கொண்டு இக்கட்டுக்குள்ளாகி விடக்கூடும்; நிச்சயமாக நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர் தான்; அல்லாஹ்வோ ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் பொறுப்பாளனாவான்.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَةٌ
 ادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾
 فَإِلَّا يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّهُمْ أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَآنْ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ
 زِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾
 أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا
 صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى
 بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَى
 إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ
 الْأَحْزَابِ فَأَلْثَمَ عَلَيْهِ فَلَاتَكَ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ
 مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ
 مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَ
 يَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا
 لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿١٩﴾

13. அல்லது (நமது தூதராகிய) "அவர் இதனைக் கற்பனை செய்துவிட்டார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? (அவ்வாறாயின், நபியே!) "இதைப் போன்று கற்பனை செய்யப்பட்ட பத்து அத்தியாயங்களை நீங்கள் கொண்டு வாருங்கள்; (நீங்கள் உங்கள் கூற்றில்) உண்மையாளர்களாக இருந்தால், அல்லாஹ்வையன்றி உங்களுக்குச் சாத்தியமானவர்களையும் (இதுபோன்றதைக் கொண்டு வருவதற்காக) அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று நீர் கூறுவீராக!

14. அவர்கள் உங்களுக்கு பதிலளிக்கவில்லையானால், நிச்சயமாக அது இறக்கப்பட்டதெல்லாம் அல்லாஹ்வின் அறிவைக் கொண்டேதான்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயன் இல்லை என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; (இப்போதாவது) நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த முஸ்லிம்களாக ஆகிவிடுகிறீர்களா? (என்று கேளுங்கள்).

15. எவர்கள், இவ்வுலக வாழ்வையும், அதன் அலங்காரத்தையும் நாடுபவர்களாக இருக்கின்றார்களோ, அவர்கள் செயல்களுக்குரிய பலன்களை, இவ்வுலகத் திலேயே நாம் பூரணமாக அவர்களுக்கு நிறைவு செய்வோம்; அவர்களோ அதில் குறைவு செய்யப்படமாட்டார்கள்.

16. இத்தகையோர் தாம் - அவர்களுக்கு மறுமையில் (நரக) நெருப்பைத்தவிர (வேறு ஒன்றும்) இல்லை; அவர்கள் (அவ்வுலகத்)தில் செய்தவை அழிந்தும் விட்டன; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவை வீணானவையேயாகும்.

17. தம் இரட்சகனிடமிருந்து வந்த தெளிவின் மீது இருப்பவர், (அதன் உண்மைக்குச் சான்றாக) அவனிடமிருந்து அவரை ஒரு சாட்சியும் அடுத்திருக்க இன்னும் அதற்கு முன்பு மூலாவுடைய வேதம் வழிகாட்டியாகவும், அருளாகவும் இருக்க, அத்தகையவரா? (நிராகரிப்போர் போன்று ஆவார்? ஆகமாட்டார்.) அத்தகைய (ஆதாரங்களைக் கொண்ட)வர்களே அவரை நம்பிக்கை கொள்வார்கள்; மேலும், பல கூட்டத்தார்களிலிருந்து அவரை எவர் நிராகரிப்பாரோ, அப்பொழுது நரகமே அவருக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட இடமாகும்; ஆகவே, (அவ்வேதத்)தைப் பற்றி நீர் சந்தேகத்தில் இருக்க வேண்டாம்; நிச்சயமாக அது உம்முடைய இரட்சகனிடமிருந்து (வந்துள்ள உண்மையாகும்; எனினும் மனிதர்களில் அதிகமானோர் (அதனை) நம்பிக்கை கொள்ளமாட்டார்கள்.

18. மேலும், அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்பவரைவிட மிகப் பெரிய அநியாயக்காரர் யார்? அத்தகையோர் (மறுமையில்) தங்கள் இரட்சகன் முன் நிறுத்தப்படுவர்; மேலும், "இவர்கள் தாம் தங்கள் இரட்சகன் மீது பொய்யுரைத்தவர்கள்" என்று (மலக்குகளான) சாட்சிகள் கூறுவார்கள்; அநியாயக்காரர்கள் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் உண்டென்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்து கொள்வீராக!

19. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ்வின் பாதையை விட்டும் (அதில் செல்வோரைத்) தடுத்து, அதைக் கோணலாக்கத் தேடுகிறார்கள்; அவர்கள்தாம் மறுமையையும் நிராகரிப்பவர்கள் ஆவார்கள்.

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا
 يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ٢٠ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢١ لَأَجْرَمَ
 أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِسُونَ ٢٢ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ وَآخَبْتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ
 فِيهَا خَالِدُونَ ٢٣ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَبْصِرِ
 وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٤ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ٢٥ أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا
 اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ إِلَهِ ٢٦ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ
 اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنْ يَبَادُوا بِلِلَّائِي وَمَا نَرِي
 لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَحْنُكُمْ كَذِبِينَ ٢٧ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ
 إِن كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَنِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ
 فَعَبَّيْتُ عَلَيْكُمْ أَنْلِزُكُمْ مِثْلُهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ٢٨

وقل لا

الذين

20. அத்தகையோர் _ பூமியில் (அல்லாஹ்வை) இயலாமையில் ஆக்கக் கூடியவர்களாக அவர்கள் இருக்கவில்லை; மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி அவர்களுக்கு பாதுகாவலர்களுமில்லை; (மறுமையிலோ) அவர்களுக்கு வேதனை இரட்டிப்பாக்கப்படும்; (நல்லவற்றை) செவியேற்கச் சக்தியுடையோராக அவர்கள் இருக்கவில்லை; (நேர்வழியைப்) பார்ப்போராகவும் அவர்கள் இருக்கவில்லை.

21. அத்தகையோர் தாம், தமக்குத் தாமே நஷ்டத்தை விளைவித்துக் கொண்டவர்கள்; அவர்கள் கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தவை (அந்நாளில்) அவர்களை விட்டும் மறைந்தும் விடும்.

22. நிச்சயமாக அவர்கள் _ மறுமையில் அவர்களே முற்றிலும் நஷ்டமடைந்தவர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

23. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து, தங்களுடைய இரட்சகன் பக்கம் அடிபணியவும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் _ அவர்கள் சுவனத்திற்குரியவர்கள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

24. இவ்விரு பிரிவினருக்கு உதாரணம்: (ஒரு பிரிவினர்) குருடரையும், செவிடரையும்; (மற்றொரு பிரிவினர்) பார்வையுடையவரையும், நன்கு கேட்பவரையும் போலாவர்; இவ்விரு பிரிவினரும் தன்மையால் சமமாவார்களா? (இதனைக் கொண்டு) நீங்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறமாட்டீர்களா?

25. மேலும், நிச்சயமாக நாம் நூறாவது அவருடைய சமூகத்தாரிடம் அனுப்பி வைத்தோம்; "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்குப் பகிரங்கமாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவன்" என்று அவர் கூறினார்.

26. "அல்லாஹ்வைத் தவிர (மற்றொத்தையும்) நீங்கள் வணங்காதீர்கள். (அவ்வாறு மற்றொத்தையும் நீங்கள் வணங்கினால்,) துன்புறுத்தும் நாளின் வேதனையைப் பற்றி நிச்சயமாக உங்களின்மீது நான் பயப்படுகின்றேன்" என்று கூறினார்.

27. அதற்கு, அவருடைய சமூகத்தாரில் நிராகரித்தோரின் பிரதானிகள், (நூலாசிரியர்) உம்மை எங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதராகவே தவிர (வேறு விதமாக) நாங்கள் காணவில்லை; இன்னும் எங்களில் ஆழ்ந்து சிந்திக்காத இழிவானவர்களே தவிர (வேறெவரும்) உம்மைப் பின்பற்றி நடப்பதாக நாங்கள் காணவில்லை; உங்களுக்கு எங்களைவிட எந்தச்சிறப்பும் இருப்பதாக நாங்கள் காணவில்லை; மாறாக உங்களைப் பொய்யர்களெனவே நாங்கள் எண்ணுகின்றோம்" என்று கூறினார்கள்.

28. அ(தற்க)வர் கூறினார்: "என்னுடைய சமூகத்தாரே ! நீங்கள் கவனித்தீர்களா? என் இரட்சகனுடைய ஆதாரத்தின் மீது நான் இருந்து, அவன் தன் புறத்திலிருந்து அருளை எனக்குக்கொடுத்திருந்தும் (அது உங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படாமல்) உங்களுக்கு மறைக்கப்பட்டு விடுமானால், அதனை நீங்கள் வெறுத்தவர்களாக இருக்க, அதனைப் பின்பற்றும் படி நாம் உங்களை நிர்ப்பந்திப்போமா?"

وَيَقُومُوا لَاسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَإِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا
بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَلَكِنِّي أَرَكُمُ قَوْمًا
يَجْهَلُونَ ١٣ وَيَقُومُ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ١٤ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدِرِي أَعْيُنُكُمْ
لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا
لَبِسَ الظُّلُمِينَ ١٥ قَالُوا ابْيُتُّوهْ قَدْ جَادَلْتَنَا فَاكْثَرْتَ جِدَالَنَا
فَاتَّبَعْنَا بِمَا تَعُدُّنَا أَنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ١٦ قَالَ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ وَإِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ بَعْجَحِينَ ١٧ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ
أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ
وَالْيَهُ تُرْجَعُونَ ١٨ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ
فَعَلَى إِجْرَائِي وَأَنَا بِرَبِّي مِمَّا تَجْرِمُونَ ١٩ وَأَوْحَى إِلَى نُوحٍ
أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ
بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ٢٠ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ٢١

29. அன்றியும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இதற்காக நான் உங்களிடம் எப் பொருளையும் (கூலியாகக்) கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலி அல்லாஹ்விடமே தவிர (உங்களிடம்) இல்லை விசுவாசங்கொண்டோரை நான் விரட்டுபவனாகவும் இல்லை; நிச்சயமாக, அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனை (க் கண்ணியத்துடன்) சந்திக்கிறவர்களாவர். எனினும், நிச்சயமாக உங்களை அறியாதவர்களான சமூகத்தவராகவே நான் காண்கின்றேன்."

30. மேலும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! (விசுவாசங்கொண்டோரான) அவர்களை நான் விரட்டிவிட்டால், அல்லாஹ் வின்தண்டனையிலிருந்து எனக்கு உதவி செய்கிறவராயா? நீங்கள் சிந்திக்கமாட்டீர்களா?

31. "அல்லாஹ்வுடைய பொக்கிஷங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன வென்று நான் உங்களிடம் கூறவுமாட்டேன்; நான் மறைவானவற்றை அறியவுமாட்டேன்; நிச்சயமாக நான் ஒரு மலக்கு என்று கூறவுமாட்டேன். மேலும், உங்களுடைய கண்கள் இழிவாக்காண்கின்றனவோ அத்தகையவர்களுக்கு அல்லாஹ் யாதொரு நன்மையையும் அளிக்கவேமாட்டான் என்று நான் கூறவுமாட்டேன்; அவர்களின் மனங்களிலுள்ளதை (உங்களைவிட) அல்லாஹ் (தான்) மிக அறிந்தவன்; (இதற்கு மாறாக நான் எதையும் கூறினால்) நிச்சயமாக நான் அச்சமயமே அநியாயக்காரர்களில் உள்ளவன் (ஆகி விடுவேன்) என்றும் கூறினார்).

32. அ(தற்க)வர்கள், "நூஹே! நிச்சயமாக நீர் எங்களுடன் தர்க்கித்து விட்டீர்; பின்னும், எங்களுடன் தர்க்கிப்பதை அதிகமாக்கி விட்டீர். ஆகவே, நீர் உண்மையானர்களில் உள்ளவராக இருந்தால், நீர் எங்களுக்கு வாக்களித்ததை எங்களிடம் கொண்டு வாரும்" என்று கூறினார்கள்.

33. அ(தற்க)வர், "அ(வ்வேதனையான)தை உங்களிடம் கொண்டு வருபவன் அல்லாஹ்தான்; (அதுவும்) அவன் நாடினால், (அதனைக் கொண்டு வந்து விடுவான்) அவனை நீங்கள் இயலாமலாக்கிவிடுகிறவர்களும் அல்லர்" என்று கூறினார்.

34. "நான் உங்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்ய நாடினாலும், அல்லாஹ் உங்களை வழிகேட்டிலேயே விட்டு விட வேண்டுமென்று அவன் நாடியிருந்தால், என்னுடைய நல்லுபதேசம் உங்களுக்கு யாதொரு பயனையும் அளிக்காது; அவன்தான் உங்களுடைய இரட்சகன். (மறுமையில்) அவன்பக்கமே நீங்கள் மீண்டும் கொண்டு வரப்படுவீர்கள்" (என்றும் கூறினார்).

35. அல்லது "அவர் இதனைக் கற்பனை செய்துவிட்டார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? "நான் அதனைக் கற்பனை செய்திருந்தால், குற்றம் என்மீதே சாரும்; நீங்கள் செய்யும் குற்றங்களிலிருந்து நான் நீங்கியவனாவேன்" என்று (நபியே) நீர்கூறுவீராக!

36. மேலும், நிச்சயமாக அது: "(முன்னர்) விசுவாசம் கொண்டவர்களைத்தவிர, (இனி) உம்முடைய சமூகத்தாரில் ஒருவரும் நிச்சயமாக விசுவாசம் கொள்ளவே மாட்டார்கள்; ஆதலால், அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பதைப் பற்றி நீர் கவலைப்படாதீர் என்று (நபி) நூஹ்வுக்கு வஹீ அறிவிக்கப்பட்டது.

37. மேலும், "நம்முடைய கண்கள் முன்பாகவே, நம்முடைய அறிவிப்பின்படி, ஒரு கப்பலை நீர் செய்யும்; அக்கிரமம் செய்தவர்களைப் பற்றி (இனி) நீர் என்னுடன் (பரிந்து) பேசாதீர். நிச்சயமாக அவர்கள் (பெரு வெள்ளத்தில்) மூழ்கடிக்கப் படுகிறவர்கள்" (என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது).

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ تَوْبِهِ سَخِرُوا مِنْهُ
 قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٦٨﴾ فَسَوْفَ
 تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُّقِيمٌ ﴿٦٩﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ
 كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمِنَ وَمَا أَمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٧٠﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ
 اللَّهِ حَجْرُهَا وَمُرْسُهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧١﴾ وَهِيَ تَجْرِي
 بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَتَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي
 مَعْزِلٍ يَبْنِيْ اِرْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٢﴾ قَالَ سَلَوْنِي
 إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ إِعْصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ
 اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿٧٣﴾
 وَقِيلَ يَا رَأْسُ ائْبَلْعِي مَاءَكَ وَسِمَاءُ ائْقِلْعِي وَغِيْضُ الْمَاءِ
 وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدَ لِلْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿٧٤﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ
 أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكِمِينَ ﴿٧٥﴾

38. மேலும், அவர் கப்பலைச் செய்து கொண்டிருந்தார்; (அப்போது) அவருடைய சமூகத்தாரின் பிரதானிகள் அதன் சமீபமாகச் சென்ற போதெல்லாம் அவரைப் பரிகசித்தனர்; அதற்கு, "நீங்கள் எங்களைப் பரிகசிப்பீர்களானால், (இப்போது எங்களை) நீங்கள் பரிகசிப்பதுபோல் நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களைப் பரிகசிப்போம்" என்று கூறினார்.

39. "யாருக்கு - அவரை, இழிவுபடுத்தும் வேதனை வருமென்பதையும், எவர் மீது நிலையான வேதனை இறங்குமென்பதையும் நீங்கள் தெரிந்து கொள்வீர்கள்" என்றும் கூறினார்.

40. இறுதியாக, நம்முடைய கட்டளை வந்து அடுப்பும் பொங்கிய போது, (நூஹே!), "ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் (ஆண், பெண் ஆகிய) இரண்டு கொண்ட ஜோடியை அதில் நீர் ஏற்றிக் கொள்வீராக! (அழிந்து விடுவார் என) எவரின் மீது நம் வாக்கு முந்தி விட்டதோ, அவரைத்தவிர உம்முடைய குடும்பத்தவரையும், (மற்ற) விசுவாசிகளையும் அதில் ஏற்றிக் கொள்வீராக" என்று நாம் கூறினோம்; வெகு சொற்பமானவர்களைத் தவிர (மற்றவர்) அவருடன் விசுவாசங் கொள்ளவில்லை.

41. அதற்கு, "இக் கப்பலானது செல்வதும், இது நிற்பதும் அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கொண்டாகும் (எனக்கூறி) இதில் ஏறுங்கள்; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிக்கிருபையுடையவன்" என்று கூறினார்.

42. அக்கப்பலானது, மலைகளைப் போன்ற அலைகளில் அவர்களைக் கொண்டு சென்று கொண்டிருக்கிறது; நூஹ் தன் மகனை அழைத்தார்; அவனோ ஒதுங்கிய இடத்திலிருந்தான்; "என் மகனே! எங்களுடன் (விசுவாசித்து) நீயும் (இதில்) ஏறிக்கொள்; (விசுவாசிக்காது) நிராகரிப்பவர்களுடன் நீ ஆகிவிடவும் வேண்டாம்" என்று கூறினார்.

43. அதற்கு, "தண்ணீரில் மூழ்குவது) லிருந்து என்னைப் பாதுகாக்கக் கூடிய ஒரு மலையின்பால் நான் ஒதுங்கிக் கொள்வேன்" என்று கூறினான்; அதற்கு, "இன்றையதினம் அல்லாஹ்வின் கட்டளையிலிருந்து யாருக்கு அவன் 'அருள் புரிந்திருக்கின்றானோ அவரைத்தவிர காப்பாற்றுகிறவர் எவருமில்லை' என்று கூறினார். (அச் சமயம்) அவ்விருவருக்கிடையிலும் ஓர் அலை எழும்பி குறுக்கிட்டது; அப்போது மூழ்கடிக்கப்பட்டவர்களில் அவன் ஆகிவிட்டான்.

44. (பின்னர்) "பூமியே! நீ உன் நீரை விழுங்கிவிடு! வானமே! (மழை பொழிவதை) நிறுத்திக்கொள்" என்றும் கூறப்பட்டது. நீர் (குறைக்கப்பட்டு பூமியினுள்) வற்றவைக்கப்பட்டது. (அவர்கள் அழிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய) காரியமும் முடிக்கப்பட்டுவிட்டது. (அக்கப்பலும்) ஜூதி (என்னும் மலை) யின் மீது நிலை பெற்று விட்டது; அநியாயக்காரர்களான சமூகத்தார்க்கு (இத்தகைய) அழிவுதான்" என்றும் கூறப்பட்டது.

45. மேலும், நூஹ் தன் இரட்சகனை அழைத்தார்; அப்பொழுது அவர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக, என் மகன் என் குடும்பத்திலுள்ளவன்; நிச்சயமாக நீ என் குடும்பத்தினரைக் காப்பாற்றுவதாக வாக்களித்து உன்னுடைய வாக்குறுதியும் உண்மையானது; மேலும், தீர்ப்பளிப்போரில் நீ மிக மேலாகத் தீர்ப்பளிப்பவன்" என்று கூறினார்.

قَالَ يَنْوَحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا
 تَسْأَلُنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ
 الْجَاهِلِينَ ﴿٥٠﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي
 بِهِ عِلْمٌ وَالْأَتَغْفِرُ لِي وَتَرْحَمَنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٥١﴾
 قِيلَ يَنْوَحُ أَهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ
 مِمَّنْ مَعَكَ وَأَمْرٌ سُنَّيْتُهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مِتَاعٌ دَابِ إِلَيْمُ ﴿٥٢﴾
 تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
 وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٥٣﴾
 وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودٌ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
 إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٤﴾ يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٥﴾
 وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُ وَارْبَكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
 عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
 مُجْرِمِينَ ﴿٥٦﴾ قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ
 بِتَارِكِي آلِ هَيْثَنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾

مع آفة عند التناخير ١٢
 الوقت على فاصد احسن واليق ١٢

46. (அதற்கு) "நூஹே! நிச்சயமாக அவன் உம் குடும்பத்தினரில் உள்ளவனல்லன்; நிச்சயமாக அவன் ஒழுக்கமில்லா செயலுடையவன்; ஆதலால், எதில் உமக்கு (உறுதியான) அறிவு இல்லையோ அதைப்பற்றி நீர் என்னிடம் கேட்க வேண்டாம்; அறியாதோரில் உள்ளவராக நீர் ஆவதை விட்டும் நிச்சயமாக நான் உமக்கு நல்லுபதேசம் செய்கிறேன்" என்று கூறினான்.

47. அ(தற்க)வர், "என் இரட்சகனே! எதில் எனக்கு (உறுதியான) அறிவு இல்லையோ அது பற்றி (இனி) உன்னிடம் கேட்பதை விட்டும் உன்னைக் கொண்டே நிச்சயமாக நான் பாது காவல் தேடுகிறேன்; மேலும், நீ என்னை மன்னித்து, எனக்கு நீ கிருபை செய்யாவிடில், நிச்சயமாக நான் நஷ்ட மடைந்தோரில் ஆகிவிடுவேன்" என்று கூறினார்.

48. "நூஹே! உம் மீதும், உம்முடனிருப்பவர்களிலிருந்துள்ள சமூகத்தவர்கள் மீதும் நம்முடைய சாந்தியுடனும், அபிவிருத்தி (பரக்கத்)களுடனும் நீர் இறங்குவீராக! (பிற காலத்தில்) இன்னும் சில சமூகத்தவர்கள் _ (இவ்வுலகில்) அவர்களை நிச்சயமாக நாம் சுகமனுபவிக்கச் செய்வோம்; பின்னர், நம்மிலிருந்து துன்புறுத்தும் வேதனை அவர்களை வந்தடையும்" என்று கூறப்பட்டது.

49. (நபியே!) இவை (உமக்கு) மறைவான செய்திகளில் உள்ளவையாகும்; நாம் இதனை உமக்கு அறிவிக்கின்றோம்; இதற்கு முன்னர் நீரோ, அல்லது உம்முடைய சமூகத்தாரோ இவற்றை அறிந்திருக்கவில்லை; ஆகவே, (நபியே! கஷ்டங்களைச் சகித்துப்) பொறுமையுடனிருப்பீராக! நிச்சயமாக (நல்ல) முடிவு பயபக்தியுடைய வர்களுக்காகும்.

50. மேலும், ஆது (சமூகத்தாரின்) பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஹுதையும் (நம் தூதராக அனுப்பிவைத்தோம்);_அவர் கூறினார்: "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ் ஒருவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் உங்களுக்கு இல்லை; (வேறு நாயன் உண்டென்று கூறினால்) நீங்கள் (பொய்க்) கற்பனை செய்பவர்களே தவிர (வேறு) இல்லை.

51. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இதற்காக நான் உங்களிடத்தில் யாதொரு கூலியையும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலி என்னைப் படைத்தானே அத்தகையவனிடமே தவிர (வேறு யாரிடமும்) இல்லை; (இதை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டீர்களா?"

52. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனிடம் பிழை பொறுக்கத்தேடுங்கள்; அப்பால் (தவ்பாச் செய்து) அவன் பக்கமே திரும்புங்கள்; (அவ்வாறு செய்வீர்களாயின்) மழையை உங்கள் மீது தொடர்ச்சியாக பொழியச்செய்வான்; உங்களுடைய பலத்திற்கு மேல் பலத்தையும் உங்களுக்கு அதிகரிக்கச் செய்வான்; மேலும், குற்றவாளிகளாக நீங்கள் (அவனைப்) புறக்கணித்து விடாதீர்கள்" என்றும் கூறினார்.

53. அ(தற்க)வர்கள், "ஹுதே! (நாம் கேட்டவாறு) எந்த ஒரு தெளிவான ஆதாரத்தையும் நீர் நம்மிடம் கொண்டு வரவில்லை; உம்முடைய சொல்லுக்காக நாங்கள் உங்களுடைய தெய்வங்களை விட்டு விடுகிறவர்களும்ல்லர்; உம்மை நாங்கள் நம்பிக்கை கொள்ளக் கூடியவர்களும்ல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

اِنْ تَقُولُ اِلَّا اعْتَرِكَ بَعْضُ الْهَيْئَةِ سَوْءٌ قَالَ اِنِّي اَشْهَدُ اللّٰهَ
 وَاَشْهَدُوْا اَنِّيْ رِبِّيُّ مُبْتَلٰى ثُمَّ لَمَّا شَرَكُوْا ۖ مِنْ دُوْنِهٖ فُكِّدُوْنِيْ جَمِيعًا
 ثُمَّ لَا تَنْظُرُوْنَ ۝٥١ اِنِّيْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ
 اِلَّا هُوَ اخَذُ بِنَاصِيَدِهَا اِنَّ رَبِّيْ عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٥٢ فَاِنْ
 تَوَلَّوْا فَقَدْ اُبْلَغْتُكُمْ مَا اُرْسِلْتُ بِهِ اِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّيْ قَوْمًا
 غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوْنَهُ شَيْئًا اِنَّ رَبِّيْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۝٥٣
 لَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُوْدًا اَوَّالِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَ
 نَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝٥٤ وَتِلْكَ اَعَادُ جَدُّ وَاَبَايْتِ رَبِّيْ
 وَعَصَوْتُ اٰرْسُلَهُ وَاتَّبَعُوْا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝٥٥ وَاتَّبِعُوْا اِنِّيْ
 هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعَنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَلَا اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا وَاَرْبَهُمْ
 اَلَا بُعْدُ لِعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ۝٥٦ وَاِلَى ثَمُوْدَ اٰخَاهُمْ صٰلِحًا قَالَ يَقُوْمُ
 اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ
 وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تَوْبُوْا اِلَيْهِ اِنَّ رَبِّيْ قَرِيْبٌ
 مُّجِيْبٌ ۝٥٧ قَالَ اَوْ يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَا اَتَنْهٰنَا اَنْ
 نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ مُّرِيْبٌ ۝٥٨

هود
 وقيل لا

54. (அன்றி) "எங்களுடைய தெய்வங்களிற் சில, கேட்டைக்கொண்டு உம்மைப் பிடித்துக்கொண்டு விட்டன என்பதைத் தவிர, நாங்கள் (வேறு எதையும்) கூறுவதற்கில்லை" (என்றார்கள்) அதற்கவர், "நிச்சயமாக நான், அல்லாஹ்வை சாட்சியாக்குகிறேன்; இன்னும், நிச்சயமாக நான் (அவனையன்றி) நீங்கள் இணைவைப்பவைகளிலிருந்து விலகிக் கொண்டவன் என்பதற்கு நீங்களும் சாட்சியாயிருங்கள்" என்று கூறினார்.

55. "அவனையன்றி (நீங்கள் இணைவைப்பவைகளிலிருந்து நான் நீங்கிக் கொண்டேன்), ஆகவே, நீங்கள் அனைவரும் எனக்கு (ச்செய்யக்கூடிய) சூழ்ச்சியைச் செய்துவிடுங்கள்; பின்னர், நீங்கள் எனக்கு அவகாசம் (ஏதும்) அளிக்கவேண்டாம்" என்றும் கூறினார்.

56. "நிச்சயமாக (என்னுடைய காரியங்களும் யாவற்றையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) என்னுடைய இரட்சகனும், உங்களுடைய இரட்சகனுமாகிய அல்லாஹ்வின்மீது நான் நம்பிக்கை வைத்துவிட்டேன். (பூமியின் மீது) ஊர்ந்துதிரியும் எந்த ஜீவராசியானும் — அதன் முன்நெற்றி உரோமத்தை அவன் பிடித்துக்கொண்டே தவிர இல்லை; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் நேரான வழியின் மதிருக்கின்றான்" (என்றும்),

57. நீங்கள் (என்னைப்) புறக்கணிப்பீர்களாயின், நான் உங்களிடம் எதனைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டேனோ அதனை நிச்சயமாக நான் உங்களிடம் சேர்ப்பித்து வைத்து விட்டேன்; (உங்களை அழித்து) உங்களை அல்லாத வேறுசமூகத்தை என் இரட்சகன் (உங்கள்இடத்தில்) பகரமாக்கிவிடுவான்; (இதற்காக) நீங்கள் அவனுக்கு எப்பொருளாலும் (யாதொரு) தீங்கும் செய்து விட முடியாது; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் யாவற்றையும் பாதுகாப்பவன்" (என்றும் கூறினார்).

58. மேலும், (அவர்களுக்கு தண்டனைக்குரிய) நம்முடைய உத்தரவு வந்தபொழுது, ஹுதையும், அவருடன் விசுவாசங் கொண்டவர்களையும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளால் நாம் காப்பாற்றிவிட்டோம்; கடுமையான வேதனையிலிருந்தும் நாம் அவர்களைக் காப்பாற்றிவிட்டோம்.

59. (நபியே!) ஆதுதான் ஆது (கூட்டத்தினர் சரித்திரமாகும்); அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனின் அத்தாட்சிகளை மறுத்து அவனுடைய தூதர்களுக்கு மாறுபாடும் செய்தார்கள்; பிடிவாதக்காரனான ஒவ்வொரு வம்பனின் கட்டளையையும் அவர்கள் பின்பற்றவும் செய்தார்கள்.

60. மேலும், இவ்வுலகிலும், மறுமை நாளிலும் (அல்லாஹ்வுடைய) சாபத்தால் அவர்கள் தொடரப்பட்டார்கள்; அறிந்துகொள்ளுங்கள்: நிச்சயமாக ஆது (கூட்டத்தினர்), தங்கள் இரட்சகனை நிராகரித்தார்கள்; ஹுதுடைய சமூகத்தாராகிய ஆதுக்குக் கேடுதான் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

61. மேலும், ஸமூது (கூட்டத்தினர்) பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஸாலிஹை (நம் தூதராக அனுப்பிவைத்தோம்) — அவர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ்வை (அவன் ஒருவனையே) நீங்கள் வணங்குங்கள்; உங்களுக்கு அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; அவனே உங்களைப் பூமியிலிருந்து உண்டாக்கினான்; அதிலேயே அவன் உங்களை வசிக்கச் செய்தான்; ஆதலால், நீங்கள் அவனிடமே பிழை பொறுக்கத் தேடுங்கள்; பின்னர், தவ்பாச் செய்து அவன் பக்கமே திரும்புங்கள்; நிச்சயமாக என்னுடைய இரட்சகன் (உங்களுக்கு) மிகச் சம்பமானவன், (பிரார்த்தனைகளை) அங்கீகரிப்பவன்" என்று கூறினார்.

62. அதற்கவர்கள், "ஸாலிஹே! இதற்கு முன் பெல்லாம் நீர் எங்களுடைய விருப்பத்திற்குரியவராக இருந்தீர்; எங்கள் மூதாதையர் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவைகளை நாங்கள் வணங்குவதை விட்டும் நீர் எங்களைத் தடை செய்கிறீர்? மேலும், நீர் நம்மை எதனளவில் அழைக்கிறீரோ அதனைப்பற்றி நிச்சயமாக நாம் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்திலிருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ يَقَوْمِ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَاتَّبَعِي مِنْهُ
 رَحْمَةً فَمَنْ يَتَصَرَّنِي مِنَ اللَّهِ اِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُوْنِي غَيْرَ
 تَحْسِيْرٍ ﴿٦٢﴾ وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ اٰيَةٌ فَذُرُوْهَا تَاْكُلْ فِي
 اَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوْهَا بِسَوْءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ ﴿٦٣﴾
 فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَتَّبِعُوْنِيْ دَارَكُمْ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعَدُوْ غَيْرُ
 مَكْدُوْبٍ ﴿٦٤﴾ فَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ
 بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيٍ يَوْمَئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿٦٥﴾
 وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا الصَّيْحَةَ فَاصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جِثْمِيْنَ ﴿٦٦﴾
 كَانَ لَمْ يَغْتَوِاْ فِيْهَا الْاَرَاْنَ ثُمَّ دَاكَفَرُوْا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا
 لِّثُمَّودَ ﴿٦٧﴾ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا اِبْرٰهِيْمَ بِالْبَشْرٰى قَالُوْا سَلِمًا
 قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَاءَ بِجَحْشٍ حَنِيدٍ ﴿٦٨﴾ فَنَمَرًا اٰيَدِيْهِمْ
 لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكَرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّا
 اَرْسَلْنَا اِلَيْ قَوْمِ لُوطٍ ﴿٦٩﴾ وَاَمْرًا اَنْهَ قَابِلَةً فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا
 بِاِسْحٰقَ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ﴿٧٠﴾ قَالَتْ يٰوَيْلَتِيْ اِلٰهٍ اِدُّ
 وَاَنَا عَجُوْزٌ وَهٰذَا بَعْلِيْ شَيْخًا اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيْبٌ ﴿٧١﴾

63. அ(தற்க)வர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் கவனித்தீர்களா? நான் என் இரட்சகனின் தெளிவான அத்தாட்சியின் மீதிருக்க, அவன் தன் புறத்திலிருந்து அருளையும் எனக்குக் கொடுத்திருக்க, நான் அவனுக்கு மாறு செய்தால், (அதற்காக அவன் என்னைத் தண்டித்துவிட்டால் அந்நேரத்தில்) அல்லாஹ்விடத்தில் எனக்கு உதவி செய்பவர் யார்? நீங்களோ, எனக்கு நஷ்டத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) அதிகமாக்கி விடமாட்டீர்கள்" என்று கூறினார்.

64. "அன்றியும் என்னுடைய சமூகத்தாரே! உங்களுக்கு ஓர் அத்தாட்சியாக, இது அல்லாஹ்வுடைய ஒரு பெண் ஓட்டமாகும்; ஆகவே, அதனை விட்டுவிடுங்கள்; அல்லாஹ்வுடைய பூமியில் மேய்ந்து கொள்ளும்; அதற்கு யாதொரு தீமையும் செய்யக் கருதி அதனைத் தொடாதீர்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) மிகவும் சமீபித்த வேதனை உங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும்" (என்றும் கூறினார்).

65. ஆகவே, அவர்கள் (அதன் கால்நரம்பினை துண்டித்து) அதை அறுத்து விட்டார்கள்; அப்பொழுது, அவர் மூன்று நாட்கள் வரையில் உங்கள் வீடுகளில் நீங்கள் சுகமடையுங்கள்; இது பொய்ப்பிக்கப்படாத வாக்காகும்" என்று கூறினார்.

66. நம்முடைய கட்டளைக்கொப்ப வேதனை அவர்களுக்கு வந்தபொழுது, ஸாணிஹையும், அவருடன் விகவாசம் கொண்டோரையும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளைக் கொண்டு அந்நாளின் இழிவை விட்டும் நாம் காப்பாற்றினோம். (நபியே) நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் - அவனே பலமிக்கவன்; (யாவரையும்) மிகைத்தவன்.

67. மேலும், அநியாயம் செய்தோரை பயங்கரமான இடி முழக்கம் பிடித்துக் கொண்டது; ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் காலைப் பொழுதை குப்புற விழுந்தநிலையில் (இறந்து)கிடக்க, அடைந்தனர்.

68. அதில் அவர்கள் ஒரு காலத்திலும் வசித்திருக்காதவர்களைப்போல் (அழிந்துவிட்டனர்). நிச்சயமாக, ஸமூது (கூட்டத்தினர்) தங்கள் இரட்சகனை நிராகரித்து விட்டார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; அந்த ஸமூது (கூட்டத்தினர்) க்கு நாசம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

69. திட்டமாக, (மலக்குகளான) நம்முடைய தூதர்கள் இப்ரஹீமுக்கு நன்மாராயம் கொண்டு வந்து, "உமக்குச் சாந்தி உண்டாவதாக, என்று கூறினர்; (அதற்கு, "உங்களுக்கும்) சாந்தி உண்டாவதாக" என்று கூறி (விருந்தளிக்க, அறுத்துப்) பொரித்ததொரு கன்றை(அதன் மாமிசத்தைக் கொண்டுவருவதில் அவர் தாமதிக்கவில்லை).

70. ஆனால், அவர்களுடைய கைகள் அதன்பால் செல்லாததை அவர் கண்டபோது, அவர்களைப்பற்றி அவர் சந்தேகித்தார்; அவர்களைப்பற்றிய பயத்தையும் அவர் (தன்) மனதில் உணர்ந்தார்; (அப்பொழுது) அவர்கள், "நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நாங்கள்" லூத் துடைய சமூகத்தார்பால் அனுப்பப் பட்டுள்ளோம்" என்று கூறினார்கள்.

71. மேலும், அவருடைய (வயதான) மனைவியும் (மறைவில் அங்கு) நின்று கொண்டிருந்தார்; அப்போது அவர் சிரித்தார்; பின்னர், அவருக்கு இஸ்ஹாக் பற்றியும், இஸ்ஹாக்குக்குப் பின்னர், யஃசூப் பற்றியும் நாம் நன்மாராயங் கூறினோம்.

72. "என்னுடைய கேடே! (மாதவிடாய் நின்று) நான் கிழவியாகவும், என்னுடைய இக்கணவர் ஒரு வயோதிகராகவும் இருக்க, நான் (கர்ப்பமாகி) பிள்ளை பெறுவேனா? நிச்சயமாக இது ஆச்சரியமான விஷயம்!" என்று (அவருடைய மனைவியாகிய) அவர் கூறினார்.

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ
 الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مُمِيدٌ ٤٦ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ
 وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ٤٧ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
 لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ٤٨ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ
 جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مُرْدُدٍ ٤٩ وَلَمَّا
 جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئِلًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا
 يَوْمٌ عَصِيبٌ ٥٠ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ
 كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ
 لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ
 رَشِيدٌ ٥١ قَالُوا الْقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
 وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ٥٢ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ
 آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ ٥٣ قَالُوا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ
 لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا
 يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ
 إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ٥٤

73. அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹ்வுடைய கட்டளையைப் பற்றி நீ ஆச்சரியமடைகின்றாயா? அல்லாஹ்வுடைய அருளும், அவனுடைய பாக்கியங்களும், இவ்வீட்டிலுள்ள உங்கள் மீதுள்ளன; நிச்சயமாக அவன் புகழப்படுபவன்; மாட்சிமையுடையவன்" என்று கூறினார்கள்.

74. இப்றாஹீமை விட்டு திடுக்கம் நீங்கி அவருக்கு நன்மாராயமும் வந்தபோது, லாத்துடைய சமூகத்தாரைப் பற்றி அவர் நம்முடைய மலக்குகளுடன் தர்க்கம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்.

75. நிச்சயமாக இப்றாஹீம் மிக்க சகிப்புத்தன்மையுடையவர்; இளகிய மனமுடையவர்; (எதற்கும் அல்லாஹ்வின் பாலே) திரும்பக்கூடியவர்.

76. (ஆகவே, அத்தூதர்கள்) "இப்றாஹீமே! நீர் இதைப் புறக்கணித்து விடும்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகனுடைய கட்டளை வந்து விட்டது; அன்றியும், நிச்சயமாக அவர்கள் - தட்ட முடியாத வேதனை அவர்களை வந்தடையும்" என்று கூறினார்கள்.

77. நம் தூதர்கள் லாத்திடம் வந்தபொழுது, அவர்களால் அவர் கவலைக்குள்ளாக்கப்பட்டார்; மேலும் (அவர்களைக் காப்பதற்குத் தம் சக்தியின்மையினால்) அவர்களால் மன சங்கடத்திற்குள்ளானார், (அப்போது) "இது மிக்ககடினமான நாள்" என்றும் கூறினார்.

78. அன்றியும், அவருடைய சமூகத்தார் அவரின் பால் விரைந்தவர்களாக அவரிடம் வந்தனர்; முன்னரும் அவர்கள் தீயவற்றையே செய்து கொண்டிருந்தனர்; அதற்கு (லாத் நபி, அவர்களிடம்,) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! இவர்கள் என்னுடைய பெண்மக்கள்; அவர்கள் உங்களுக்கு (த்திருமணத்திற்கு) மிக்க பரிசுத்தமானவர்கள்; ஆகவே, அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; என் விருந்தினர் விஷயத்தில் என்னை நீங்கள் அவமானப்படுத்தியும் விடாதீர்கள்; (உங்களுக்கு உபதேசிக்க) நேர்மையான மனிதன் (ஒருவர் கூட) உங்களில் இல்லையா?" என்று கூறினார்.

79. அ(தற்க)வர்கள், "உம்முடைய பெண்மக்களிடம் எங்களுக்கு எந்தத் தேவையுமில்லை என்பதை நீர் நன்கறிவீர்; நாங்கள் விரும்புவது என்ன என்பதையும் நிச்சயமாக நீர் அறிந்திருக்கிறீர்" என்றும் கூறினார்கள்.

80. அ(தற்க)வர் "உங்களைத் தடுக்கப் போதுமான பலம் எனக்கு இருந்திருப்பின், அல்லது பலமான ஆதரவை நான் அடைந்திருப்பின், (உங்களை தண்டித்து எதையெல்லாம் செய்ய இயலுமோ அவையனைத்தையும் செய்திருப்பேன்)" என்று கூறினார்.

81. (அதைச் செவியுற்ற விருந்தினர்களான மலக்குகள்,) "லாத்தே! நிச்சயமாக, நாங்கள் உமதிரட்சகனின் தூதுவர்களாவோம்; இவர்கள் நிச்சயமாக உம்மை வந்தடையவே முடியாது; இரவின் ஒருபகுதியில் நீர் உம் குடும்பத்துடன் செல்வீராக! உங்களில் ஒருவரும் (அவர்களைத்) திரும்பியும் பார்க்க வேண்டாம்; (உமக்கு மாறுசெய்த) உம்முடைய மனைவியைத் தவிர; அவர்களைப் பீடிக்கக்கூடிய (அழிவான)து நிச்சயமாக அவளையும் பீடிக்கும்; (அழிவு வர) நிச்சயமாக இவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட நேரம் விடியற் காலையாகும்; விடியற்காலை மிகச்சீமையூக இல்லையா?" என்று கூறினார்கள்.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَىٰهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ ۖ مَّنْضُودٍ ۖ مُّسَوَّمَةٌ عِندَ رَبِّكَ وَ
مَا هِيَ مِّنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۖ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا
قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّن إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ وَلَا
تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرِكُمْ بَخِيرًا يُنِيتُ
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۖ وَيَقَوْمِ أَوفُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ وَلَا تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۖ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن
كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۖ قَالَُوا لَشُعَيْبُ
أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَأَنْ تَفْعَلَ
فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ ۖ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّشِيدُ ۖ قَالَ
يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا ۖ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَكُمْ
عَنْهُ ۖ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۖ وَمَا
تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

82. நம்முடைய கட்டளை வந்ததும், அவர்களுடைய ஊரின் மேல்பகுதியை அதன் கீழ்ப்பகுதியாக (தலை கீழாக) ஆக்கிவிட்டோம்; அன்றியும், (அதற்கு முன்னர்) அதன் மீது சுடப்பட்ட செங்கற்களை (மழையாகப்) பொழியச் செய்தோம்.

83. ஆகவே, (பொழியப்பட்ட செங்கல் ஒவ்வொன்றும்) உம் இரட்சகனால் அடையாளமிடப்பட்டதாக இருந்தது; (புரட்டப்பட்ட) அ(வ்வூரான)து இந்த அநியாயக்காரர்களுக்கு வெகு தூரமான துமல்ல.

84. "மத்யன்" (என்னும் ஊர்வாசிகள்) பாலும் அவர்களுடைய சகோதரர் ஷுஹபை (நம் தூதராக அனுப்பி வைத்தோம்) அவர், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ்வையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; உங்களுக்கு அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; அளவையும், நிறுவையையும் நீங்கள் குறைக்காதீர்கள்; நீங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருப்பதையே நான் காண்கிறேன்; (அவ்வாறிருக்க ஏன் மோசம் செய்கிறீர்கள்? அவ்வாறு செய்தால்) நிச்சயமாக (உங்களைச்) சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடிய ஒருநாளின் வேதனையை உங்கள் மீது நான் பயப்படுகிறேன் என்று கூறினார்.

85. "அன்றியும் என்னுடைய சமூகத்தாரே! அளவையும், நிறுவையையும் நீதமாகவே நிறைவு செய்யுங்கள்; மனிதர்களுக்கு அவர்களுடைய பொருட்களைக் குறைத்தும் விடாதீர்கள்; பூமியில் குழப்பம் செய்கிறவர்களாக வரம்புமீறியும் அலையாதீர்கள்."

86. "நீங்கள் விகவாசங் கொண்டவர்களாக இருந்தால், (உங்கள் தொழிலில்) அல்லாஹ் மீதப்படுத்துவதே உங்களுக்கு மிக்க மேலானதாகும்; (நீங்கள் நிறுக்கும் போதும், அளக்கும் போதும் குறைத்தால் அதன்தீயவிளைவுகளிலிருந்து) நான் உங்களைப் பாதுகாப்பவனும் அல்ல" (என்றும் கூறினார்).

87. அ(தற்க)வர்கள், "ஷுஹபே! எங்கள் மூதாதையர் வணங்கியவற்றையும், அல்லது எங்களுடைய செல்வங்களில் நாங்கள் நாடியவாறு செய்வதை நாங்கள் விட்டுவிடுமாறும் (நீர் எங்களுக்குக் கட்டளையிடும்படி) உம்முடைய தொழுகையா உம்மை ஏவுகிறது?" நிச்சயமாக நீர் தான் மிக்க சகிப்புத் தன்மையுடையவர்; (இன்னும்) நேர்மையாளர்" என்று (பரிகாசமாகக்) கூறினார்கள்.

88. அ(தற்க)வர், என்னுடைய சமூகத்தாரே! என் இரட்சகனின் தெளிவான அத்தாட்சியின் மீது நான் இருப்பதையும், அவன் தன்னிடமிருந்து எனக்கு அழகான உணவை வழங்கி இருப்பதையும் நீங்கள் கவனித்தீர்களா? (ஆகவே) நான் (தீமையிலிருந்து) எதைவிட்டும் உங்களைத் தடுக்கின்றேனோ அதன்பால் (தீமையானவற்றைச் செய்துகொண்டு) உங்களுக்கு மாறுசெய்வதையும் நான் நாடவில்லை; என்னால் இயன்ற மட்டும் (உங்களைச்) சீர்திருத்துவதைத் தவிர (வேறெதையும்) நான் நாடவில்லை; எனக்கு நல்லுதவி அல்லாஹ்வைக் கொண்டே தவிர இல்லை; (என்காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவன் மீதே நான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன்; அவன்பாலே நான் மீளுகிறேன் என்று கூறினார்.

وَيَقُومُ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
 قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمُ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
 بِبَعِيدٍ ٩٨ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ
 وَدُودٌ ٩٩ قَالُوا اإِشْعِيبْ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا
 لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا
 بِعَزِيزٍ ١٠٠ قَالَ يَقُومُ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَ
 اتَّخَذَ ثَمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرِيَّ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ١٠١
 وَيَقُومُ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ١٠٢
 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّي
 مَعَكُمْ رَقِيبٌ ١٠٣ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ
 آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
 فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثْمِينَ ١٠٤ كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا
 بُعْدَ الْبُدَيْنِ كَمَا بَعْدَتْ ثَمُودُ ١٠٥ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ
 بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُبِينٍ ١٠٦ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَاتَّبَعُوهُ أَمْرٌ فِرْعَوْنٌ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ١٠٧

89. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! என்னுடன் நீங்கள் பகைமைகொண்டிருப்பது நூஹ் உடைய சமூகத்தாரையும் அல்லது ஹூத் உடைய சமூகத்தாரையும் அல்லது ஸாலிஹ் உடைய சமூகத்தாரையும் பீடித்ததுபோன்ற (வேதனையானது), உங்களையும் பீடித்துக்கொள்ளுமாறு உங்களைத் திண்ணமாக சுமத்தி விடவேண்டாம்; இன்னும், ஓர்த்துடைய சமூகத்தார் (வாழ்ந்த காலம்) உங்களுக்குத் தொலைவில் இல்லை."

90. "மேலும், உங்கள் இரட்சகனிடம் நீங்கள் மன்னிப்புக் கோருங்கள்; பின்னர் (மனம் வருந்தி) அவன் பக்கமே (தவ்பாச் செய்து) நீங்கள் மீளுங்கள்; நிச்சயமாக, என் இரட்சகன் மிக்கிருபையுடையவன்; மிக்க நேசிப்பவன்" (என்று கூறினார்).

91. அ(தற்க)வர்கள், "ஷுஹுபே! நீர் கூறுபவற்றில் அநேகவற்றை நாம் விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை; நிச்சயமாக நாம் உம்மை எங்களில் மிக்க பலவீனமானவராகவே காண்கிறோம்; மேலும், உம்முடைய குடும்பத்தார் இல்லாவிடில் உம்மைக் கல்லெறிந்து (கொன்று) இருப்போம். மேலும், நீர் நம்முடைய மதிப்பிற்குரியவரல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

92. அ(தற்க)வர் "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ்வைவிட என்னுடைய குடும்பத்தார் உங்களுக்கு மிக்க மதிப்புடையவர்களா? நீங்களோ (அல்லாஹ்வாகிய) அவனை உங்களுடைய முதுகுக்குப் பின் தள்ளிப் புறக்கணித்து விட்டீர்கள்; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் நீங்கள் செய்யக்கூடியவற்றை சூழ்ந்து அறிகிறவன்" என்று கூறினார்.

93. அன்றியும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நீங்கள் உங்கள் வழியில் (உங்கள் காரியத்தைச்) செய்து கொண்டிருங்கள்; நானும் (என் வழியில் என் காரியத்தைச்) செய்து கொண்டிருக்கின்றேன்; எவருக்கு இழிவு படுத்தும் வேதனை அவரை வந்தடையும்? (என்றும்) இன்னும், பொய்யர் யார்? என்பதையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்; (அதனை) நீங்கள் எதிர்பார்த்தும் இருங்கள்; நிச்சயமாக நான் உங்களுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்" (என்று ஷுஹுப் கூறினார்).

94. மேலும், (அவர்களிடம்) நம்முடைய கட்டளை வந்தபொழுது, ஷுஹுபையும், அவருடன் விசுவாசங் கொண்டிருந்தோரையும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளைக் கொண்டு நாம் (இரட்சித்துக்) காப்பாற்றினோம்; அநியாயம் செய்தவர்களை பேரிடி முழக்கம் பிடித்துக் கொண்டது; அவர்கள் காலைப்பொழுதைதங்கள் வீடுகளில் முகம்குப்புற (இறந்து) கிடக்க அடைந்தனர்.

95. அதற்கு முன்னர் அதில் அவர்கள் வசித்திருக்காதவர்களைப் போல் (அழிந்துவிட்டனர்). ஸமூது நாசமானது போன்றே இந்தமத்யன் சமூகத்தார்க்கும் நாசம் ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

96. இன்னும் நம் வசனங்களுடனும், தெளிவான சான்றுடனும் மூஸாவை நிச்சயமாக நாம் அனுப்பிவைத்தோம்.

97. ஃபிர் அவ்னிடமும், அவனுடைய பிரதானிகளிடமும் (அவர் சென்றார்). ஃபிர் அவ்னுடைய கட்டளையை அவர்கள் பின்பற்றிக் கொண்டிருந்தனர்; ஃபிர் அவ்னுடைய கட்டளையோ நேர்மையுடையதாக இருக்கவில்லை.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوَرْدُ
الْمُرُودُ ١٩ وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بِئْسَ
الرِّقْدُ الْمَرْفُودُ ٢٠ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا
قَالِمٌ وَحَصِيدٌ ٢١ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا
أَخَذَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ لِنُجَاءِ أَمْرِ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ٢٢ وَكَذَلِكَ
أَخَذْنَا مِنْكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخَذَهُ أَلِيمٌ
شَدِيدٌ ٢٣ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ط
ذَلِكَ يَوْمُ مَجْمُوعٍ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمُ مَشْهُودٍ ٢٤ وَمَا
نُوحِرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدودٍ ٢٥ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ إِلَّا
بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ٢٦ فَأَمَّا الَّذِينَ شَفَعُوا فِي
النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ٢٧ خَلِيدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا
يُرِيدُ ٢٨ وَأَمَّا الَّذِينَ سُعدُوا فِي الْجَنَّةِ خَلِيدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُودٍ ٢٩

98. மறுமை நாளில், அவன் தன் சமூகத்தார்க்கு முன் (வழிகாட்டியாகச்) சென்று, அவர்களை (நரக) நெருப்பில் சேர்ப்பான்; அவர்கள் சென்று போய்ச்சேருமிடம் மிகக்கெட்டது.

99. (உலகமாகிய) இதிலும், மறுமைநாளிலும் சாபத்தால் அவர்கள் தொடரப் பட்டுள்ளனர்; அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த சன்மானம் மிகக் கெட்டது.

100. இவை, சில ஊர் (வாசி)களின் சம்பவங்களாகும். இவற்றை நாம் உமக்கு அறிவித்தோம்; இவற்றில் சில நிலைத்து இருக்கின்றன; சில அறுவடை செய்யப்பட்டு (வேறுபடுத்தப்பட்டு) மீட்டின.

101. இன்னும், அவர்களுக்கு நாம் அநியாயம் செய்யவில்லை; எனினும் அவர்கள் தமக்குத்தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டனர்; எனவே, உமதிரட்சகனின் கட்டளை (அவர்களை அழித்துவிட) வந்த சமயத்தில், அல்லாஹ்வையன்றி அவர்கள் அழைத்து (வணங்கி)க் கொண்டிருந்த அவர்களின் வணக்கத்திற் குறியவர்கள் அவர்களுக்கு எவ்விதப் பயனளிக்கவில்லை; அன்றியும், நஷ்டத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) அவர்களுக்கு அவர்கள் அதிகப்படுத்தவில்லை.

102. ஊர்களை - அவை அநியாயம் செய்து கொண்டிருக்க (வேதனையைக் கொண்டு) அவன் பிடித்தால் உம்முடைய இரட்சகனின் பிடி இப்படித்தான் இருக்கும்; நிச்சயமாக அவனுடைய பிடியானது துன்புறுத்தக் கூடியது; மிக்க கடினமானது.

103. மறுமையின் வேதனையைப் பயப்படக்கூடியவருக்கு நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சி இருக்கிறது; அம்மறுமையானது, ஒரு நாள் - அதற்காக மனிதர்கள் ஒன்று சேர்க்கப் படுவார்கள்; இன்னும், அது (அவர்கள் அனைவரும் அல்லாஹ்வின் சந்நிதியில்) முன்னிலைப்படுத்தப்படும் நாளாகும்.

104. அதற்கென குறிப்பிடப்பட்ட தவணைக்காகவே தவிர, அதனை நாம் பிற்படுத்தி வைக்கவில்லை.

105. அது வரும் நாளில் அவனுடைய அனுமதியின்றி, எந்த ஆத்மாவும் (அவனுடன்) பேசமுடியாது; அவர்களில் துர்பாக்கியவானும், நற்பாக்கியவானும் மிகுபவர்.

106. எனவே, துர்பாக்கியமடைந்து விட்டனரே அத்தகையோர் - நரகத்தில் வீழ்த்தப்படுவார்கள்; அப்பொழுது வேதனையைத் தாங்க முடியாது - அதில் அவர்களுக்கு (கழுதையின் சப்தத்தைப் போன்று தொடக்கத்தில்) பெரும் கூச்சலும், (இறுதியில்) தேம்பியழுதலும் இருக்கும்.

107. உமதிரட்சகன் நாடினாலன்றி, வானங்கள், மற்றும் பூமி நிலைத்திருக்குங் காலமெல்லாம் அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாகத் தங்கி இருப்பவர்கள்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், தான் நாடியதைத் தடையின்றிச் செய்து முடிப்பவன்.

108. இன்னும் நற்பாக்கியமடைந்து விட்டனரே அத்தகையோர் - சுவனபதியில் (நுழைந்துவிடுவார்கள்); உமதிரட்சகன் நாடினாலன்றி, வானங்கள், மற்றும் பூமி நிலைத்திருக்குங் காலமெல்லாம் அதில்தான் அவர்கள் நிரந்தரமாகத் தங்கி இருப்பவர்கள்; (அது) முடிவுறாத ஓர் அருட் கொடையாக நிலைத்திருக்கும்).

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا
 يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَنُوقُوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ
 مَنْقُوصٍ ۖ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۖ وَ
 لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ بِهِنَّ ۖ وَإِنَّهُمْ لَفِي
 شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۖ وَإِنْ كُنَّا لَنَاقِفِيهِمْ رَبِّكَ أَعْمَالَهُمْ
 إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۖ فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ
 مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۖ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى
 الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَسْكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۖ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا
 مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَىٰ
 لِلَّذِينَ كَرِهُوا ۖ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۖ فَكُلُوا
 كَمَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةً يَنْهَوْنَ عَنِ
 الْفُسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَجْبَيْنَا مِنْهُمْ ۖ وَاتَّبَعَ
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَوْا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۖ وَمَا
 كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ۖ

109. மேலும், (நபியே!) இவர்கள் வணங்குபவைகளைப் பற்றி நீர் சந்தேகத்திலிருக்க வேண்டாம். (இதற்கு) முன்னர் இவர்களுடைய மூதாதையர் (யாதொரு ஆதாரமுமின்றி) வணங்கிக் கொண்டிருந்ததைப்போன்றே தவிர இவர்களும் வணங்கவில்லை. இவர்களுடைய (வேதனையின்) பாகத்தை இவர்களுக்கும், குறைவின்றி நிச்சயமாக, நாம் பூரணமாக கொடுக்கக்கூடியவர்கள்.

110. மேலும், நிச்சயமாக நாம் மூஸாவுக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொடுத்தோம்; பின்னர், அதில் கருத்து வேறுபாடு கொள்ளப்பட்டது; (அவர்களின் காலம் மறுமை தான் என்று) உமதிரட்சுகனின் வாக்கு முன்னரே ஏற்பட்டிராவிடில், இவர்களுக்கிடையில் (இம்மையிலேயே) தீர்ப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கும்; மேலும், நிச்சயமாக அவர்கள் (குர்ஆனாகிய) அதைப் பற்றி அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்தில் இருக்கின்றனர்.

111. நிச்சயமாக உமதிரட்சுகன், அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களுடைய செயல்(களுக்குரிய கூலி)களை திட்டமாக அவர்களுக்கு பூரணமாகக் கொடுப்பான்; நிச்சயமாக அவன், அவர்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவன்.

112. (நபியே!) உமக்கேவப்பட்ட பிரகாரம் நீரும், உம்முடன் பச்சாதாபப் பட்டோரும், (நேரான வழியில்) உறுதியாக இருங்கள்; (இதில்) நீங்கள் வரம்பு மீறியும் விடாதீர்கள்; நிச்சயமாக, அவன் நீங்கள் செய்பவற்றைப் பார்க்கிறவன்.

113. (விசுவாசிகளே!) இன்னும், அநியாயம் செய்து கொண்டிருப்போரின் பால் (சிறிதும்) நீங்கள் சாய்ந்துவிடாதீர்கள்; அவ்வாறாயின், நரக நெருப்பு உங்களைத்தீண்டிவிடும்; அல்லாஹ்வையன்றி எந்த உற்ற நேசர்களும் உங்களுக்கு இல்லை; பின்னர், (எவராலும்) நீங்கள் உதவி செய்யப்படமாட்டீர்கள்.

114. மேலும், பகலின் இருமுனை (களாகிய காலை, மாலை)களிலும், இரவின் நேரங்களிலும் தொழுகையை நிறைவேற்றுவீராக! நிச்சயமாக நற்செயல்கள் தீய செயல்களைப் போக்கிவிடும்; (அல்லாஹ்வை) நினைவு கூர்வோருக்கு இது ஒரு நல்லுபதேசமாகும்.

115. மேலும், (நபியே!) பொறுமையுடன் இருப்பீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் அழகானவற்றைச் செய்தோரின் கூலியை வீணாக்கிவிடமாட்டான்.

116. உங்களுக்கு முன்னிருந்த சமூகத்தார்களில், பூமியில் குழப்பம் செய்யாது தடுத்து வரக் கூடிய அறிவாளிகள் இருந்திருக்க வேண்டாமா! அவர்களிலிருந்து நாம் யாரைக் காப்பாற்றினோமோ அந்த சொற்ப எண்ணிக்கையினர் தவிர (மற்ற அனைவரும் குழப்பவாதிகளாக இருந்தனர்) ஆனால், அநியாயக்காரர்கள் எதில் சுகபோகமாக்கப் பட்டிருந்தார்களோ அதனையே பின்பற்றினார்கள்; இன்னும் குற்றம் செய்பவர்களாகவும் இருந்தனர்.

117. இன்னும், (நபியே!) ஊர்களை - அவ்வூரார் சீர்திருத்துபவர்களாக இருக்கும் நிலையில், அநியாயமாக உமதிரட்சுகன் அழித்து விடுபவனாக இல்லை.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا نَزَّلُونَ
 مُخْتَلِفِينَ ۚ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ
 رَبِّكَ لَا مَلَكَنَ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١١٩ وَكُلًّا
 نَقَضْ عَلَيْكَ مِن بَنَاءِ الرَّسُلِ مَا نَبَّيْتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ
 فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ١٢٠ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ اْعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ١٢١ وَانظُرُوا إِنَّا
 مُنْتَظِرُونَ ١٢٢ وَبِاللَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ
 كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ١٢٣

سُورَةُ يُونُسَ مَكِّيَّةٌ مِّمَّا نَزَّلَ اللَّهُ عَلَىٰ نَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ ﷺ فِي الْبَيْتِ الْمَكِّيِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الرَّسُلَ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ١ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
 لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٢ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا
 أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ ٣ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ
 الْغَافِلِينَ ٤ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ
 عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ٥

118. மேலும், உமதிரட்சகன் நாடியிருந்தால் (அனைத்து) மனிதர்களை ஒரே சமூகத்தினராக ஆக்கியிருப்பான்; இன்னும், அவர்கள் தங்களுக்குள் மாறுபட்டுக் கொண்டவர்களாகவே இருப்பார்கள்—

119. (அவர்களில்) உமதிரட்சகன் அருள் புரிந்தவர்களைத் தவிர; இதற்காகவே (மாறுபடும்) அவர்களைப் படைத்துமிருக்கிறான்; "பாவம் செய்த) ஜின்கள் மற்றும் மனிதர்கள் ஆகிய அனைவராலும் நிச்சயமாக நான் நரகத்தை நிரப்புவேன்" என்ற உமதிரட்சகனின் வாக்கும் பூர்த்தியாகிவிட்டது.

120. நம் தூதர்களின் செய்திகளிலிருந்து உம் இதயத்தை எதைக்கொண்டு நாம் உறுதிப்படுத்துவோமோ, அவை ஒவ்வொன்றையும் நாம் உமக்குக் கூறினோம்; உமக்கு இவற்றில் உண்மை (யானவையு)ம் விசுவாசிகளுக்கு நல்லுபதேசமும், நினைவூட்டலும் வந்துவிட்டது.

121. மேலும், விசுவாசங்கொள்ளாதவர்களுக்கு (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் உங்கள் வழியில் (உங்கள் காரியங்களைச்) செய்து கொண்டிருங்கள்; நிச்சயமாக நாங்களும் எங்கள் வழியில் எங்கள் காரியங்களை) செய்து கொண்டிருக்கிறோம்."

122. நீங்களும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருங்கள்; நிச்சயமாக நாங்களும் (அதை) எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்."

123. வானங்களில் மற்றும், பூமியில் மறைந்திருப்பவை (யாவும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியன; சகல காரியமும் அவனிடமே மீட்டப்படும்; ஆதலால், அவன் ஒருவனையே நீர் வணங்குவீராக! (சகல காரியங்களையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக); அவன் மீதே நம்பிக்கையும் வைப்பீராக! உமதிரட்சகன், நீங்கள் செய்பவைகளைப்பற்றி பராமுகமானவனாகவுமில்லை.

அத்தியாயம் : 12

யூஸுஃப்

வசனங்கள் : 111 மக்கீ ருக்ஃகன் : 12

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிப் லாம் நா. இவை தெளிவான (இவ்) வேதத்தின் வசனங்களாகும்.
2. நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காக, இதனை அரபி (மொழி)யிலான குர் ஆனாக நிச்சயமாக நாமே இறக்கி வைத்தோம்.
3. (நபியே!) இந்தக் குர் ஆனை நாம் உமக்கு அறிவித்திருப்பதின்மூலம் மிக்க அழகான வரலாற்றை உமக்கு நாம் கூறுகிறோம்; இதற்கு முன்னர், நிச்சயமாக (இதனைப்பற்றி) அறியாதவர்களில் (ஒருவராக) நீர் இருந்தீர்.
4. யூஸுஃப் தன் தந்தையிடம், "என் தந்தையே! பதினொரு நட்சத்திரங்களையும், சூரியனையும், சந்திரனையும் நிச்சயமாக நான் (கனவில்) கண்டேன்; எனக்குச் சிரம் பணிபவையாக அவற்றை நான் கண்டேன்" என்று கூறிய சமயத்தில்,

قَالَ يَبْنَئِي لَا تَقْصُصْ رُيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ
 كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ⑤ وَكَذَلِكَ
 يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ
 عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَتْهَا عَلَىٰ أَبِيكَ مِنْ قَبْلُ
 إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑥ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ
 وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلْمُتَلَبِّينَ ⑦ إِذْ قَالَ الْيُوسُفُ لِأَخِيهِ أَحَبُّ
 إِلَيَّ مِنْ مَّا وَخَنَ عُسْبَةٌ إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ⑧
 اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَ
 تَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ⑨ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا
 يُوسُفَ وَالْقُوَّةُ فِي غَيْبَتِ الْحَبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ
 إِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ ⑩ قَالُوا يَا بَنَا مَالِكِ لَا تَآمِنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ
 وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ ⑪ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَعِ وَيَلْعَبْ وَانَّا
 لَهُ لَحَفِظُونَ ⑫ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنَّ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
 أَنْ يَأْكُلَهُ الدِّبُّ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُونَ ⑬ قَالُوا لَئِنْ
 أَكَلَهُ الدِّبُّ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخٰسِرُونَ ⑭

5. "என் அருமை மகனே! நீர் கண்ட கனவை உம் சகோதரர்களிடம் சொல்லிக்காட்ட வேண்டாம்; (அவ்வாறு செய்தால்) அவர்கள் உமக்கு யாதேனும் தீங்கிழைக்கச் சதி செய்வார்கள்; (ஏனெனில்) நிச்சயமாக ஷைத்தான் மனிதனுக்கு பகிரங்கமான விரோதியாக இருக்கிறான்" என்று (யஃகூப் நபியாகிய) அவர் கூறினார்.

6. மேலும், " (நீர் கனவில் கண்ட) அவ்வாறே உமதிரட்சகன் உம்மைத் தேர்ந்தெடுத்து, கனவுகளின் விளக்கங்களையும் உமக்குக் கற்றுக் கொடுத்து, இதற்கு முன்னர் இப்ராஹீம், இஸ்ஹாக் ஆகிய உம்முடைய இரு மூதாதையர் மீதும் (தம் அருளாகிய) அதனைப் பூர்த்தியாக்கி வைத்தவாரே உம் மீதும், யஃகூபின் மற்ற குடும்பத்தினர் மீதும் அவன் தன் அருளைப் பூர்த்தியாக்கி வைப்பான்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்" (என்றும் கூறினார்).

7. (நபியே) நிச்சயமாக யூஸுஃபின் சரித்திரத்திலும், அவரது சகோதரர்களின் சரித்திரத்திலும் வினவுகின்றவர்களுக்கு பல படிப்பினைகள் இருக்கின்றன.

8. "நாம் (பலசாஸிகளான) ஒரு கூட்டமாக இருந்தும், நிச்சயமாக யூஸுஃபும், அவருடைய சகோதரரும் நம் தந்தைக்கு நம்மைவிட அதிகப் பிரியமுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர்; (இதில்) நிச்சயமாக நம் தந்தை பகிரங்கமான தவற்றில் இருக்கிறார்" என்று அவர்கள் கூறிய சமயத்தை (நினைவு கூர்வீராக).

9. "(ஆகவே,) யூஸுஃபைக் கொலை செய்துவிடுங்கள்; அல்லது பூமியில் எங்கேனும் எறிந்து விடுங்கள்; உங்கள் தந்தையின்முகம் (கவனம்) முற்றிலும் உங்கள் பக்கமே இருக்கும்; இதன் பின்னர், நீங்கள் (அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்புத் தேடிக்கொண்டு) நல்லவர்களான கூட்டத்தினராகிவிடுவீர்கள்" (என்று கூறினார்கள்).

10. (அதற்கு) அவர்களில் (நற்போதனை) கூறக்கூடிய ஒருவர், "யூஸுஃபை நீங்கள் கொலை செய்யாதீர்கள்; இன்னும், நீங்கள் (அவருக்கு ஏதும் தீமை) செய்பவர்களாக இருந்தால், ஆழமான ஒரு பாழ் கிணற்றில் அவரை போட்டு விடுங்கள்; பிரயாணிகளில் சிலர் அவரைக்கிணற்றிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளக்கூடும்" என்று கூறினார்.

11. (பின்னர் அவர்கள் தங்கள் தந்தையிடம் வந்து,) "எங்கள் தந்தையே! யூஸுஃபைப்பற்றி (அவர் விஷயத்தில்) நீங்கள் எங்களை நம்பாமலிருக்க உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? நாங்களோ, நிச்சயமாக அவருக்கு நன்மையை நாடுபவர்களாக இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

12. "நானைய தினம் அவரை எங்களுடன் அனுப்பி வையுங்கள்; அவர் (காட்டிலுள்ள கனிகளை) நன்கு புசித்துக்கொண்டும், விளையாடிக்கொண்டும் இருப்பார். நிச்சயமாக, நாங்கள் அவரைப் பாதுகாத்துக் கொள்வோராகவும் இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

13. (அதற்கவர்) "நீங்கள் அவரை (அழைத்து)க்கொண்டு செல்வது நிச்சயமாக என்னைக் கவலையடையச் செய்கிறது. நீங்கள் (விளையாடிக்கொண்டு) அவரைவிட்டும் பராமுகமானவர்களாகயிருக்கும் நிலையில் ஓநாய் அவரை (அடித்துத்) தின்று விடும் என்று நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

14. (அதற்கவர்கள், "ஆற்றல் மிக்க ஒரு கூட்டத்தினராக நாங்கள் இருந்தும், அவரை ஓர் ஓநாய் தின்றுவிடுமானால், நிச்சயமாக நாங்கள் அப்போது நஷ்டமடைந்தவர்களாகிவிடுவோம்" என்று கூறினர்.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ١٥
وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ١٦ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا
نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا
أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ١٧ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ
بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ
جَمِيلٌ ١٨ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ١٩ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ
قَارَسُوا وَاوَارِدَهُمْ فَادُلِيَ دُلُوكَ ٢٠ قَالَ يُبَشِّرِي هَذَا عِلْمٌ
وَأَسْرُوكَ بِضَاعَةٌ ٢١ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ٢٢ وَشَرَوْكَ
بِثَمَنِ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ ٢٣ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ٢٤
وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ
عَسَى أَنْ يَتِفَعْنَا أَوْ تَنْجِيَنَاهُ وَلَدًا ٢٥ وَكَذَلِكَ مَكَتَ يُوسُفُ
فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ٢٦ وَاللَّهُ غَالِبٌ
عَلَى أَمْرِهِ ٢٧ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٢٨ وَلَمَّا بَلَغَ
أَشَدَّهُ اتِّبَانَهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ٢٩ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ٣٠

الثانية

الحج ٢

15. ஆகவே, (யூசுஃபாகிய)அவரை(அழைத்து)க்கொண்டு சென்று, அவரை ஆழமான ஒரு பாழ்கிணற்றில் ஆக்கிவிட வேண்டுமென்றே அவர்கள் ஒருமித்து முடிவு செய்த போது, அவர்களோ (உம்மை) அறியாதவர்களாக இருக்க, அவர்களுடைய இக்காரியத்தைப்பற்றி (ஒரு காலத்தில்) நீர் அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத்தெரிவிப்பீர்" என்று (யூசுஃபாகிய)அவருக்குநாம்வஹீ அறிவித்தோம்.

16. மேலும், (அன்று) பொழுதடைந்த பின், அவர்கள் தங்கள் தந்தையிடம் அழுதவர்களாகவே வந்தனர்.

17. "எங்கள் தந்தையே! நிச்சயமாக நாங்கள்(ஒருவரை ஒருவர்)முந்திக் கொண்டு சென்று விட்டோம்; யூஸுஃபை எங்கள் சாமான்களிடம் நாங்கள் விட்டு விட்டோம்; அப்போது, அவரை ஓநாய் (அடித்துத்) தின்று விட்டது; நாங்கள் (எவ்வளவு) உண்மையாளர்களாக இருப்பினும் நீர் எங்களை நம்பக் கூடியவர் அல்லர்" என்று கூறினார்கள்.

18. அன்றியும்,(தங்கள் கூற்றைப்பலப்படுத்த)அவருடைய சட்டையில்(ஆட்டின்) பொய்யான இரத்தத்தைத் தோய்த்துக் கொண்டு வந்து காண்பித்தார்கள்; (இரத்தத்தோய்ந்த அச்சட்டை கிழியாதிருப்பதைக்கண்ட யாஃகூப் நபி,) "இல்லை; உங்கள் மனங்கள் ஒரு (தீய) காரியத்தை உங்களுக்கு அழகாகக் காண்பித்து விட்டன; ஆகவே, அழகான பொறுமை (யைக்கடைப் பிடிப்பது) தான் நன்று; மேலும், நீங்கள் வர்ணிக்கின்றவற்றிலிருந்து (யூஸுஃபை இரட்சிக்க)அல்லாஹ்வே உதவி தேடப்படுபவன் (அவனிடமே உதவி தேடுகிறேன்) என்று கூறினார்.

19. (பின்னர், அக்கிணற்றின் சமீபமாக) ஒரு பிரயாணக் கூட்டமும் வந்தது; தங்களது தண்ணீர் கொண்டு வருபவரைத் (தண்ணீருக்காக) அவர்கள் அனுப்பினார்கள்; அவர் தன் வாளியை (அக் கிணற்றில்) விட்டார். (யூஸுஃப் அதில் உட்கார்ந்து கொண்டார். அதைக் கண்டு) உங்களுக்கு ஓ நன்மாராயமே! இதோ ஓர் (அழகிய)சிறுவன்!" என்று (யூஸுஃபைச் சுட்டிக் காட்டிக்) கூறினார்; (அவரைக் கண்ணுற்ற அவர்கள், தங்கள்) வர்த்தகப் பொருளாக அவரை (ஆக்கிக் கொள்ளக் கருதி) மறைத்துக் கொண்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

20. மேலும், அவரை அவர்கள் அற்பக் கிரயத்திற்கு (விரல் விட்டு) எண்ணப்படுகின்ற (சொற்ப) வெள்ளிக் காசுகளுக்கு விற்று விட்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் அதில் பற்றற்றவர்களாக இருந்தனர்.

21. (யூசுஃபை வாங்கியவர், அவரை எகிப்துக்குக் கொண்டு வந்து விற்றுவிட்டார்.)எகிப்தில் அவரை வாங்கியவர் தன் மனைவியிடம், "நீ அவர் தங்குமிடத்தை கண்ணியமாக வைத்துக் கொள்; அவர் நமக்குப்பயன்தரலாம்; அல்லது அவரை நாம் (சுவீகாரப்) புத்திரனாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்" என்று கூறினார். அவ்வாறே அந்த (எகிப்து)பூமியில், யூஸுஃபுக்கு நாம் இடமளித்தோம்; கனவுகளின் விளக்கங்களை அவருக்குக் கற்பிப்பதற்காகவும் (நாம் அவருக்கு இடமளித்தோம்.) அல்லாஹ், தன் காரியத்தில் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

22. இன்னும், அவர் தன் வாஸிபத்தை அடைந்தபொழுது நாம் அவருக்கு சட்ட நுணுக்கத்தையும், கல்வியையும் கொடுத்தோம்; இவ்வாறே நன்மை செய்வோருக்கு நாம் கூலி தருகிறோம்.

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْت لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يَفْعِلُ الزُّلْمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ
رَأَىٰ بَرَاهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿١٧﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ
قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ
مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾
قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا
إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٩﴾
وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿٢٠﴾ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ
كِبِدِكُنَّ إِنَّ كِبِدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢١﴾ يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا
وَاسْتَغْفِرُ لِيذْنِكَ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٢﴾ وَقَالَ
يَسُوءَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ
نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٣﴾

23. மேலும், அவர் எவளுடைய வீட்டில் இருந்தாரோ, அவள் அவர் மீது காதல் கொண்டு, தன் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு எல்லாக் கதவுகளையும் மூடிவிட்டு அவரை "வாரும்" என்றழைத்தாள்; அ(தற்க)வர், "அல்லாஹ் (இத் தீய செயலிலிருந்து) காத்தருள் வானாகவும்! நிச்சயமாக என் எஜமானனாகிய (உன்கண)வர் என் தங்குமிடத்தை அழகாக்கி வைத்திருக்கிறார்; நிச்சயமாக, (இத்தகைய நன்மை செய்வோருக்குத் துரோகம் செய்யும்) அநியாயக்காரர்கள் வெற்றி பெறமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

24. அவள் அவரை(அடைய) திடமாக ஆசைகொண்டு விட்டாள்; அவர் தன் இரட்சகனுடைய சான்றைக் கண்டிராவிடில், அவரும் அவள் மீது ஆசை கொண்டே இருப்பார்; தீமையையும், மானக்கேடான செயல்களையும் அவரைவிட்டும் நாம் திருப்பிவிடுவதற்காக (அவருக்கு) இவ்வாறு (எச்சரிக்கை செய்தோம்.) நிச்சயமாக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நம் அடியார்கள்ில் உள்ளவராவார்.

25. (யூசூஃப் அவளை விட்டுத் தப்பிக்க வெளியில் செல்ல ஓடினார்; அவள் அவரைப் பிடிக்க இவ்வாறாக) இருவரும், ஒருவரை ஒருவர் முந்திக் கொள்ள வாசல் பக்கம் ஓடினார்கள்; (யூசூஃப் முந்திக் கொள்ளவே, அவருடைய சட்டையை அவள் பிடித்திழுத்தாள்.) ஆகவே, அவருடைய சட்டையைப் பின்புறமாக அவள் கிழித்துவிட்டாள்; (அச்சமயம்) வாசலில் அவளுடைய கணவரை இருவரும் (காணப்)பெற்றனர்; (ஆகவே, அவள் தான் தப்பிக்க அவரிடம்) "உம்முடைய மனைவிக்குத் தீங்கை நாடியவனுக்கு அவன் சிறையிலிடப்படுவதையோ அல்லது துன்புறுத்தும் வேதனையையோ தவிர (வேறு) என்ன தண்டனை இருக்கக்கூடும்?" என்று கூறினாள்.

26. (யூஸூஃப் அதனை மறுத்து) "அவள்தான் தன் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு என்னை அழைத்தாள்" என்று கூறினார்; (அது சமயம்) அவளுடைய குடும்பத்திலிருந்த சாட்சியாளர் ஒருவர் (பின் வருமாறு) சாட்சி கூறினார்: "அவருடைய சட்டை முன்புறமாகக் கிழிக்கப்பட்டிருந்தால், அவள் உண்மை சொல்கிறாள்; அவரோ பொய்யர்களில் உள்ளவராவார்."

27. அன்றியும், அவருடைய சட்டை பின்புறமாக் கிழிக்கப்பட்டிருந்தால், அவள் பொய் சொல்கிறாள்; அவர் உண்மையாளர்களில் உள்ளவராவார் (என்றார்).

28. ஆகவே, (யூஸூஃபாகிய) அவருடைய சட்டையை - அது பின்புறமாகக் கிழிக்கப்பட்டிருப்பதை அவர் பார்த்தபோது (தன் மனைவியிடம்) "நிச்சயமாக இது (பெண்களாகிய) உங்களுடைய சதியிலுள்ளதே; நிச்சயமாக உங்களின் சதி மகத்தானது" என்று கூறினார்.

29. (யூஸூஃபிடம்) "யூஸூஃபே! நீர் இதனை விட்டும் புறக்கணித்து விடும் (என்று கூறி மீண்டும் அவளிடம்,) நீ உன் பாவத்திற்கு மன்னிப்புத் தேடிக்கொள்; நிச்சயமாக நீ தவறு செய்தவர்களில் இருக்கிறாய்" என்று (அவளது கணவராகிய) அவர் கூறினார்.

30. அப்பட்டணத்திலுள்ள பெண்கள் பலரும் "(எகிப்திய அரசின்) அமைச்சருடைய மனைவி தன்னுடைய (அடிமை) வாஸிபனை தன் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு அழைக்கிறாள்; காதலால் அவர் அவளை மிகைத்து விட்டார்; நிச்சயமாக, அவளை பகிரங்கமான வழி கேட்டிலேயே நாம் காண்கின்றோம்" என்று (இழிவாகக்) கூறினர்.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا
وَاتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا
رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا
إِن هَذَا إِلَّا الْمَلَكُ كَرِيمٌ ﴿٣٧﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَ
لَقَدْ رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ
لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ
إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ
إِلَيْهِنَّ وَآكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٩﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ
كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤٠﴾ ثُمَّ بَدَأَ الصُّورَ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا
الْآيَةَ لِيَسْجُذَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤١﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيْنِ قَالَ
أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أُحْمَلُ فَوْقَ
رَأْسِ خُبْرٍ تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتُهَا بِتَأْوِيلِهِ إِذَا نَارُكَ مِنَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا
بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٤٣﴾

31. அவர்களின் சூழ்ச்சியை (எகிப்திய அரசின் அமைச்சருடைய மனைவியாகிய) அவள் செவியுற்றபோது, (அழைத்து வருபவரை அப்பெண்களாகிய) அவர்கள் பால் அனுப்பினான். அவர்களுக்காக ஒரு விருந்து சபையை ஏற்பாடும்செய்தான்; அங்கு வந்திருந்தவர்களில் ஒவ்வொருத்திக்கும் (ஒரு பழமும்,) ஒரு கத்தியும் கொடுத்தான்; இன்னும் (யூஸுஃபாகிய) அவரை (அலங்கரித்து) "அவர்கள் முன் வெளிப்படுவீராக" என்று கூறினான்; (அப்பெண்களாகிய) அவர்கள் அவரைப் பார்த்த பொழுது (அவருடைய அழகில் மயங்கி) அவரை மிக்க மேன்மையாகக் கண்டு, தங்கள் கைவிரல்களை அறுத்துக் கொண்டனர்; மேலும், "அல்லாஹ் பரிசுத்தமானவன்! இவர் மனிதரல்ல; இவர் மேன்மைக்குரிய ஒரு மலக்கே தவிர (வேறு) இல்லை" என்று கூறினார்கள்.

32. அ(தற்க)வன், "நீங்கள் எவரைப் பற்றி என்னை நிந்தித்தீர்களோ அவர் இவர்தான்; நிச்சயமாக, நான் தான் என் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு அவரை நான் அழைத்தேன்; எனினும், அவர் (மன உறுதியுடன் தப்பித்து) விலகிக் கொண்டார்; இனியும் நான் கட்டளையிடுகிறபடி அவர் செய்யாவிடில், நிச்சயமாக அவர் சிறையிலிடப்படுவார்; மேலும் அவர் சிறுமைப்பட்டவர்களில் உள்ளவராக நிச்சயமாக ஆகிவிடுவார்," என்று கூறினான்.

33. அ(தற்க)வர், "என் இரட்சகனே! அவர்கள் என்னை எதன்பக்கம் அழைக்கிறார்களோ (அத்தீய காரியத்)தை விட சிறைக்கூடமே எனக்கு மிக விருப்பமானதாகும்; ஆகவே, (இப்பெண்களாகிய) அவர்களுடைய சூழ்ச்சி யிலிருந்து நீ என்னைத் திருப்பாவிட்டால், அவர்களின் பக்கம் சாய்ந்து விடுவேன்; மேலும் (பாவம் செய்யும்) அறிவீனர்களில் ஒருவனாக நான் ஆகிவிடுவேன்" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

34. எனவே அவரது பிரார்த்தனையை அவருடைய இரட்சகன் அங்கீகரித்தான்; பின்னர், (அப்பெண்களாகிய) அவர்களின் சூழ்ச்சியை அவரை விட்டும் திருப்பிவிட்டான்; நிச்சயமாக, அவனே செவியுறுகிறவன்; யாவையும் நன்கறிகிறவன்.

35. பின்னர், (யூஸுஃப் தூயவர் என்பதற்குரிய) அத்தாட்சிகளை அவர்கள் கண்டதன் பிறகு, சிறிது காலம்வரை (யூஸுஃபாகிய) அவரை, அவர்கள் நிச்சயமாக சிறையிலிடுவார்கள் என அவர்களுக்குத் தோன்றியது (ஆகவே, அவரைச் சிறையிலிட்டனர்).

36. மேலும் (மற்ற குற்றங்களுக்காக வேறு) இரு வாலிபர்கள் அவருடன் சிறையில் நுழைந்தனர்; அவ்விருவரில் ஒருவன், "நான் திராட்சையைப்பிழிந்து மதுரஸம் தயார் செய்துகொண்டிருப்பதாக நிச்சயமாக என்னை நான் (கனவில்) கண்டேன்" என்று கூறினான்; மற்றவன், "என் தலையின் மீது ரொட்டியை சுமந்து கொண்டிருக்க அதிலிருந்து பட்சிகள் (கொத்திப்) பூசிப்பதாக நிச்சயமாக என்னை நான் (கனவில்) கண்டேன்," என்று கூறி, "இவற்றின் விளக்கத்தை எங்களுக்கு நீர் தெரிவிப்பீரா? நிச்சயமாக நாங்கள் உம்மை மிக்க (ஞானமுடைய) நல்லவர்களில் ஒருவராகக் காண்கிறோம்" (என்று யூஸுஃபிடம் கூறினார்கள்).

37. (அதற்கு யூஸுஃப்,) நீங்களிருவரும் எதை உணவாக வழங்கப் படுகிறீர்களோ அது உங்களிருவருக்கும் வந்து சேரும் முன் அதன் விளக்கத்தை உங்களிருவருக்கும் நான் அறிவித்தே அல்லாது (அந்த) உணவு உங்களிருவருக்கும் வருவதில்லை; இவ்விரண்டுக்குரிய விளக்கமும் என் இரட்சகன் எனக்குக்கற்றுக் கொடுத்தவற்றில் உள்ளவையாகும்; அல்லாஹ்வை விசுவாசிக்காத சமூகத்தாரின் மார்க்கத்தை நிச்சயமாக நான் விட்டு விட்டேன்; இன்னும், அவர்கள் அவர்களே மறுமையை நிராகரிக்கக் கூடியவர்கள்.

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ
لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا
وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ يُصَاحِبِي
السَّجْنِ ۚ أَرَبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٦﴾
مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ
آبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
أَمَرَ أَلا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ يُصَاحِبِي السَّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا
فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا ۖ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ
مِنْ رَأْسِهِ ۖ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ﴿٣٨﴾ وَقَالَ
لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّه نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ
الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٣٩﴾
وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ
سَبْعُ عِجَافٍ ۖ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ ۖ وَأُخْرَىٰ يُسَبِّتُ يَآئِهَا
الْمَلَآئِكَةُ فِي رُءْيَايَ ۖ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٠﴾

38. அன்றியும், என்னுடைய மூதாதையர்களான இப்றாஹீம், இஸ்ஹாக், யஃகூப் ஆகியோரின் மார்க்கத்தையே நான் பின்பற்றிவிட்டேன்; (ஆதலால்,) அல்லாஹ்வுக்கு எப்பொருளையும் நாங்கள் இணையாக்குவது எங்களுக்குத் தகுமானதல்ல; இக் கொள்கை மீது இருப்பது, எங்கள் மீதும், (மற்ற) மனிதர்கள் மீதும் அல்லாஹ் புரிந்த பேரருளாகும்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர், (அல்லாஹ்வின் அருளுக்கு) நன்றி செலுத்த மாட்டார்கள்.

39. சிறைச்சாலையின் என்னிரு தோழர்களே! (யாதொரு சக்தியுமற்ற) பல்வேறு தெய்வங்கள் மேலா? அல்லது (யாவற்றையும்) அடக்கி ஆளுகின்ற ஒருவனான அல்லாஹ்வா?

40. அவனையன்றி நீங்கள் வணங்குபவை வெறும் (கற்பனைப்) பெயர்களைத் தவிர (வேறொன்றும்) இல்லை; நீங்களும் உங்கள் மூதாதையர்களும் அவற்றைப் பெயர்களாக வைத்துக்கொண்டீர்கள்; அல்லாஹ் இதற்கு யாதோர் ஆதாரத்தையும் இறக்கி வைக்கவில்லை; அல்லாஹ் ஒருவனுக்கேயன்றி (மற்றெவருக்கும்) அதிகாரம் இல்லை; அவனைத் தவிர (மற்றெவரையும்) நீங்கள் வணங்கக் கூடாதென்று அவனே கட்டளையிட்டிருக்கின்றான்; இதுதான் நிலையான மார்க்கமாகும்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள் (என்று யூஸுஃப் அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்த பின்);

41. (அவர்களிடம்,) “சிறைச்சாலையின் என்னிரு தோழர்களே! (உங்கள் கனவுகளின் விளக்கம்:) உங்களில் ஒருவன் (முன் போலவே)தன் எஜமானனுக்கு மது ரஸம் புகட்டிக்கொண்டிருப்பான்; மற்றொருவனோ சிலுவையில் அறையப்பட்டு, அவன் தலையிலிருந்து பட்சிகள் (கொத்தித்) தின்னும்; எதில் நீங்கள் இருவரும் விளக்கம் தேடினீர்களோ அக்காரியம் விதிக்கப்பட்டு விட்டது (அவ்வாறு நடந்தே தீரும்)” என்று கூறினார்.

42. அவ்விருவரில் எவர் நிச்சயமாக விடுதலை பெறுவார் என அவர் எண்ணினாரோ அத்தகையவரிடம், “நீ உன் எஜமானனிடம் என்னைப்பற்றிக் கூறுவாயாக!” என்று (யூஸுஃபாகிய) அவர் கூறினார்; ஆனால் (சிறைக் கூடத்திலிருந்து வெளியேறிய) அவர் தன் எஜமானனிடம் கூற இருந்த (எண்ணத்)தை விடுத்தான் அவருக்கு மறக்கடித்துவிட்டான்; ஆதலால் அவர் சிறைக் கூடத்தில் (பின்னும்) சில ஆண்டுகள் தங்கிவிட்டார்.

43. மேலும், (எகிப்தின்) அரசர், (தம் பிரதானிகளிடம்,) “கொழுத்துப் பருத்த ஏழு பசுக்கள் – அவற்றை இளைத்து வற்றிய ஏழு பசுக்கள் புசிப்பதாகவும், நன்கு விளைந்த பசுமையான ஏழு கதிர்களையும், காய்ந்த வேறு (ஏழு)கதிர்களையும் நிச்சயமாக நான் (கனவில்) கண்டேன்; என் பிரதானிகளே! நீங்கள் கனவுகளுக்கு விளக்கம் கூறக்கூடியவர்களாக இருந்தால் என்னுடைய கனவுக்கு விளக்கம் கூறுங்கள்” என்று கூறினார்.

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعِلْمِينَ ﴿٢٣﴾
 وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمُهَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسِلُونِ ﴿٢٤﴾ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ
 سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ
 يَبْسُتُ لَعَلَّيْ أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ تَزْعُمُونَ
 سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذُرُّوهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا
 مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٢٦﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا
 قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٢٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامٌ فِيهِ يَغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ انْتَبِهْ
 يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِمَّةُ الْبِغْيَاءُ الْجَائِعُ الرَّسُولُ قَالِ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ
 النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِبِكِيدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾
 قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذْ رَأَوْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ
 لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ إِنَّنِي حَصَصَ
 الْحَقُّ أَنَا وَدَّتْهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصِّدِّيقِينَ ﴿٣٠﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ
 أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٣١﴾

44. அ(தற்க) வர்கள், "இது பொய்க் கனவுகளாகும்; (இத்தகைய) பொய்க் கனவுகளுக்கு விளக்கம்கூற நாங்கள் அறிந்தோராக இல்லை என்று கூறினார்கள்.

45. மேலும் அவ் விருவரில், விடுதலையடைந்தவர், இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் (யூசுஃபை) நினைவுபடுத்திக் கொண்டவராகிய அவர், "இக்கனவின் விளக்கத்தை நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்; ஆகவே, என்னை (சிறைக் கூடத்திற்கு) அனுப்பி வையுங்கள்" என்று கூறினான்.

46. (சிறைக்கூடம் சென்று அவன்,) "யூஸுஃபே! உண்மையாளரே! கொழுத்துப் பருத்த ஏழு பசுக்களை _அவற்றை இளைத்து வற்றிய ஏழு பசுக்கள் புசிப்பதைப் பற்றியும், நன்கு விளைந்த பசுமையான ஏழு கதிர்களையும் (சாவியாகிய) காய்ந்து உலர்ந்த மற்ற (ஏழு) கதிர்களையும் (கனவில் கண்டால் அதன் பொருள் என்ன? என்பதைப்) பற்றி நீர் எங்களுக்கு அறிவிப்பீராக; என்னை (அனுப்பிய) மக்கள் (இதனைத்) தெரிந்து கொள்வதற்காக அவர்களிடம் நான் திரும்பிச் செல்ல வேண்டியதிருக்கின்றது" (என்று கேட்டார்).

47. அ(தற்க)வர், "தொடர்ந்து வழக்கப்படி (நல்ல விதமாக) ஏழு ஆண்டுகள் நீங்கள் விவசாயம் செய்வீர்கள்; நீங்கள் அறுவடை செய்வதை _ நீங்கள் உண்பதற்கு வேண்டிய ஒருசொற்ப அளவைத் தவிர _ (மற்ற யாவற்றையும்) அதன் கதிர்களிலேயே விட்டு வையுங்கள் என்று கூறினார்.

48. "பின்னர், அதற்கப்பால், கடினமான (பஞ்சத்தைக் கொண்ட) ஏழு (ஆண்டுகள்) வரும். நீங்கள் சேமித்து வைத்திருப்பவற்றிலிருந்து, (பஞ்சமான வருடங்களாகிய) அவைகளுக்காக நீங்கள் (கதிர்களில்) முற்படுத்திவைத்தவற்றில் குறைவானவற்றைத் தவிர (மற்றதை) அவை தின்று விடும்.

49. பின்னர், "அதற்கப்பால் ஒரு வருடம் வரும்; அதில் மனிதர்கள் ஏராளமாக மழை பொழிவிக்கப்படுவர்; (கனிவர்க்கங்களிருந்து அவற்றின் ரஸத்தைப்) பிழிந்து கொண்டுமிருப்பார்கள்" (என்றும் கூறினார்.)

50. மேலும், (கனவுகளின் விளக்கம்பற்றி அவன் கேட்டு வந்ததை அரசருக்கு அவன் அறிவிக்கவே) அதற்கு அரசர், "இவ்விளக்கங் கூறிய) அவரை என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள்" எனக் கட்டளையிட்டுக் கூறினார்; அவருடைய தூதர் யூஸுஃபிடம் (இதுபற்றிச் சொல்ல) வரவே, (அவரிடம்) "நீர் உம் எஜமானனிடம் திரும்பிச் சென்று, தங்கள் கைகளை வெட்டிக்கொண்டவர்களான பெண்களின் நிலை என்ன?" என்று அவரைக்கேளும்; நிச்சயமாக, அவர்களின் சூழ்ச்சியை என் இரட்சகன் நன்கறிந்தவன்" என்று கூறினார்.

51. (அதற்கரசர், அப்பெண்களை அழைத்து,) "நீங்கள் யூஸுஃபை (கண்டு) விரும்பியபோது உங்களுக்கு நேர்ந்ததென்ன?" என்று கேட்டார்; அதற்கு வர்கள், "அல்லாஹ் தூய்மையானவன்; நாங்கள் அவரிடத்தில் யாதொரு தீங்கையும் அறியவில்லை" என்று கூறிவிட்டார்கள்; (எகிப்திய அரசின்) அமைச்சருடைய மனைவி, "உண்மை இப்போது வெளிப்பட்டுவிட்டது. நான்தான் என் விருப்பத்திற்கிணங்குமாறு அவரை அழைத்தேன்; யூஸுஃப் அழைக்கவில்லை" நிச்சயமாக, அவர் உண்மையாளர்களில் உள்ளவர்" என்று கூறினான் _

52. இதன் காரணம்: நிச்சயமாக (என்னைவிட்டு அவரும், அவரை விட்டு நானும்) மனவாக இருந்த சமயத்தில் அவருக்கு நான் துரோகம் செய்யவில்லை என்பதையும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் துரோகிகளின் சூழ்ச்சிக்கு வழி காட்டமாட்டான் என்பதையும் அவர் அறிந்து கொள்வதற்காகவேதான்" (என்றும்);

وَمَا أBRئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا
 مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٦﴾ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي
 بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا
 مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٧﴾ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ
 عَلَيْهِ ﴿٥٨﴾ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ
 يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾
 وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٠﴾ وَجَاءَ
 إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٦١﴾ وَ
 لَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا
 تَرَوْنَ أَنِّي أَوْفِي الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٢﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي
 بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿٦٣﴾ قَالُوا اسْرُوا دُعِنْتُهُ
 أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿٦٤﴾ وَقَالَ لِفَتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي
 رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿٦٥﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا
 الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانَ نَكْتَلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفُظُونَ ﴿٦٦﴾

53. "மேலும், நான் (யூஸுஃபின் மீது மோகங்கொள்ளவில்லை என்று கூறி) என் மனதை நான் தூய்மைப்படுத்தவில்லை; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக என் இரட்சகன் அருள் புரிந்தவரையன்றி, (மனிதனுடைய) மனம் பாவம் செய்யும்படி அதிகம் தூண்டக்கூடியதாகவே இருக்கின்றது; நிச்சயமாக என் இரட்சகன் மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்" (என்று எகிப்திய அரசரின் அமைச்சருடைய மனைவி கூறினாள்) (16)

54. (சிறைச் சாலையிலிருக்கும் யூஸுஃபின் ஞானத்தை அறிந்த) அரசர்: "அவரை என்னிடம் (அழைத்துக்) கொண்டு வாருங்கள்; எனக்கு மட்டும் பிரத்தியேக மானவராக அவரை நான் அமர்த்திக் கொள்வேன்" என்று கூறினார்; (ஆகவே சிறையிலிருந்து வெளியாகிய) அவருடன் பேசிய பொழுது, நிச்சயமாக நீர் இன்றிலிருந்து நம்மிடம் பெரும் மதிப்பும், நம்பிக்கையும் பெற்றவராக இருக்கிறீர்" என்று கூறினார்.

55. (அதற்கவர், "இந்தப் பூமியின் களஞ்சியங்களின்மீது (நிர்வாகியாக) என்னை ஆக்கிவிடும்; நிச்சயமாக நான் (அவற்றைப்) பாதுகாக்கக் கூடியவன்; நன்கறிந்தவன்" என்று சொன்னார் (அரசரும் அவ்வாறே செய்தார்).

56. இவ்வாறே யூஸுஃபுக்கு பூமியில் அவர் விரும்பியவாறு வசித்துக்கொள்ள நாம் அவருக்கு வசதியளித்தோம்; நாம் விரும்பியவர்களுக்கு (இவ்வாறே) நம் அருளை கிடைக்கும்படிச் செய்கிறோம்; நன்மை செய்பவர்களின் கூலியை நாம் வீணாக்கிவிடவுமாட்டோம்.

57. மேலும், விசுவாசங் கொண்டு, பயபத்தியுடையவர்களாகவும் இருந்தார்களே அவர்களுக்கு மறுமையின் கூலியானது மிக மேலானதாக இருக்கும்.

58. மேலும், யூஸுஃபுடைய சகோதரர்கள் (கன் ஆனிலிருந்து) வந்து, அவரிடம் நுழைந்த பொழுது, அவர்களோ அவரையூஸுஃபை அறியாதவர்களாக இருந்த நிலையில் அவர்களை (தன் சகோதரர்கள் என யூஸுஃபாகிய) அவர் அறிந்து கொண்டார்.

59. மேலும், (யூஸுஃபாகிய) அவர் அவர்களுக்கு (வேண்டிய) தானியங்களைச் தயார்ப்படுத்திக் கொடுத்தபோது, (மறுமுறை நீங்கள் வந்தால்) "உங்களுடைய தந்தையிலிருந்துள்ள உங்களுக்குரிய சகோதரன் புன்யாமி) னையும் என்னிடம் (அழைத்துக்) கொண்டுவாருங்கள்; நான் நிச்சயமாக (உங்களுக்கு தானியங்களைப்) பூர்த்தியாக்குபவன் என்பதையும், விருந்துபசாரம் செய்பவர்களில் நான் மிகச் சிறந்தவன் என்பதையும் நீங்கள் பார்க்கவில்லையா?" என்று கூறினார்.

60. "ஆகவே, நீங்கள் அவரை என்னிடம் கொண்டு வரவிடில், என்னிடம் உங்களுக்கு (தானியத்தை) அளப்பது இல்லை, நீங்கள் என்னை நெருங்கவும் வேண்டாம்" (என்று கூறினார்).

61. (அதற்க) வர்கள், "நாங்கள் அவருடைய தந்தையிடம் (உங்களிடம் அவரைக் கொண்டு) வர அவரைப் பற்றி (சாத்தியமான எல்லா) முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வோம்; நிச்சயமாக நாங்கள் (அதைச்) செய்பவர்களாகவும் இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

62. (பின்னர் யூஸுஃப்) தன் பணியாட்களிடம், " (கிரயமாகக் கொடுத்து) அவர்களின் பொருளை அவர்களுடைய (பொதி) மூட்டைகளில் ஆக்கி (மறைத்து வைத்து) விடுங்கள்; அவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் சென்றடைந்தால், (தானிய மூட்டைகளை அவிழ்க்கும்போது) அதனை அவர்கள் அறிந்துகொண்டு, (அதனை நம்மிடம் செலுத்த) அவர்கள் திரும்பி வரக்கூடும்" என்று கூறினார்.

63. அவர்கள் தம் தந்தையிடம் திரும்பி வந்தபொழுது, "எங்கள் தந்தையே! எங்களுக்கு (த் தானியம்) அளப்பது தடுக்கப்பட்டு விட்டது; ஆதலால், எங்கள் சகோதரனையும் எங்களுடன் அனுப்பிவையுங்கள். நாங்கள் தானியம் அளந்து வாங்கிக்கொண்டு, நிச்சயமாக அவரையும் பாதுகாப்பவர்களாக இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ هَلْ اٰمَنْتُمْ عَلَيَّ اِلَّا كَمَا اٰمَنْتُمْ عَلٰى اَخِيهِ مِنْ قَبْلُ
 فَاَللّٰهُ خَيْرٌ حِفْظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِيْمِيْنَ ﴿٣٧﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا
 مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوْا يَا بَنٰى اٰمَانَ
 نَبَغِىْ هٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا وَاَنۡمِيْرُ اَهْلِنَا وَنَحْفَظُ اٰخَانَنَا
 وَنَزِدُّ اُدْكِيْلَ يَبْعِيْزُ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ﴿٣٨﴾ قَالَ لَنْ اُرْسِلَ
 مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْا نِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَاْتِنِيْ بِهٖ اِلَّا اَنْ
 يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٣٩﴾
 وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ وَّادْخُلُوْا مِنْ
 اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا اُعِنِىْ عَنْكُم مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
 اِنَّ الْحُكْمَ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمۡ مَا
 كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا الْحَاجَةُ فِى نَفْسِ
 يٰعُقُوْبَ قَضٰهَا وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهٗ وَلٰكِنۡ اَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اَوۡى اِلَيْهِ
 اَخَاهُ قَالَ اِنِّىْ اَنَا اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَغِسْ بِهَا كَاَنۡوَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٤٢﴾

64. அதற்கு (யாஃகூபாகிய)அவர், "இதற்கு முன்னர் இவருடைய சகோதரர் (யூஸுஃப்) விஷயத்தில் நான் உங்களை நம்பி (மோசம்போ)னது போல் அல்லாது இவர் விஷயத்திலும் நான் உங்களை நம்புவேனா? (முடியாது) ஆகவே, பாதுகாப்பவனில் அல்லாஹ் மிக்க மேலானவன்; மேலும், அவனே அருள் புரிவோரிலெல்லாம் மிக்க அருளாளன்" என்று கூறிவிட்டார்.

65. இன்னும், அவர்கள் தங்கள் சாமான் (மூட்டை)களை அவிழ்த்தபொழுது, அவர்கள் (கிரயமாகக்)கொடுத்த பொருளை அவர்களிடமே திருப்பப் பட்டுவிட்டதைக் கண்டு, "எங்கள் தந்தையே! (இன்னும்), நாங்கள் எதைத் தேடுவோம்? இதோ, நாம் (கிரயமாகக்)கொடுத்த பொருள் நம்மிடமே திருப்பப்பட்டுவிட்டது; (ஆகவே, புன்யாமினையும் அழைத்துச் செல்ல அனுமதி தாருங்கள்.) நம் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய தானியங்களையும் நாங்கள் வாங்கி வருவோம்; எங்கள் சகோதரனையும் பாதுகாத்து வருவோம்; (அவருக்காகவும்) ஓர் ஒட்டகச் சுமை தானியத்தை அதிகமாகவும் கொண்டு வருவோம்.இவ்வாறு அவர்கள் அதிகமாகக் கொடுப்பது, எளிதான (தானிய) அளவைதான்" என்று கூறினார்கள்.

66. (அதற்கு) "உங்கள் யாவரையும் (ஏதேனும் ஆபத்து) சூழ்ந்து கொண்டாலன்றி, நிச்சயமாக அவரை என்னிடம் கொண்டு வருவீர்களென்று அல்லாஹ்வின்மீது நீங்கள் (யாவரும்) எனக்கு உறுதிமொழி கொடுக்கும்வரை, நான் அவரை உங்களுடன் அனுப்பவே மாட்டேன்," என்று (யாஃகூப் நபியாகிய)அவர் கூறினார்; ஆகவே அவர்கள் (அவ்வாறு) அவருக்கு உறுதிமொழி கொடுக்கவே, (அதற்கு) அவர் "நாம் பேசிக்கொண்டதற்கு அல்லாஹ்வே கண்காணிப்பவனாக இருக்கிறான்" என்று கூறினார்;

67. இன்னும் (அவர்களிடம்) "என் (அருமை) மக்களே! (எகிப்தினுள்) ஒரே வாசலில் நுழையாதீர்கள்; வெவ்வேறு வாசல்களில் நுழையுங்கள்; அல்லாஹ்விலிருந்து ஏற்படவிருக்கும்) எந்த ஒன்றை விட்டும் உங்களை நான் தடுத்து விடவும் முடியாது; (ஏனென்றால், சகல) அதிகாரம் அல்லாஹ்வுக்கேயன்றி (வேறெவருக்கும்) இல்லை; (உங்கள் யாவரையும் அவனிடமே ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவன் மீது நம்பிக்கை வைத்துவிட்டேன்; ஆகவே, (முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கிறவர்கள் (இவ்வாறே) அவன் மீதே (முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கவும்" என்றார்.

68. மேலும், அவர்களின் தந்தை அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டவாறு அவர்கள் (எகிப்தில்) நுழைந்தபோது, யாஃகூபினுடைய மனதிலிருந்த ஒரு தேவையை அதை அவர் நிறைவேற்றி விட்டார் என்பதைத் தவிர, அல்லாஹ் விடமிருந்து (ஏற்படமிருந்த) எந்த ஒன்றையும் அவர்களைவிட்டு அவர்தடுத்து விடுபவராக இருக்கவில்லை; மேலும், நாம் அவருக்குக் கற்றுக் கொடுத்தவற்றில் நிச்சயமாக அவர் அறிவுடையவராக இருந்தார்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (அதனை) அறிமடாட்டார்கள்.

69. மேலும், யூஸுஃபிடம் அவர்கள் நுழைந்தபொழுது, அவர் தன் சகோதர (ன் புன்யாமி) னைத் (தனியாக அழைத்து) தன்பால் ஒதுக்கிக் கொண்டு "நிச்சயமாக நான் தான் உம்முடைய சகோதரன் (யூஸுஃப்); ஆகவே, (எனக்கு இவர்கள்) செய்தவற்றைப் பற்றி நீர் கவலைப்படாதீர்" என்று (இரகசியமாகக்) கூறினார்.

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رُحْلِ
أَخِيهِ ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنُ أَيَّتَهَا الْعِيزُ إِنَّكُمْ لَسْرِقُونَ ٥٠ قَالُوا
وَأَقْبِلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ٥١ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ
الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ٥٢
قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا
كُنَّا سَارِقِينَ ٥٣ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُكَ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ٥٤ قَالُوا
جَزَاؤُكَ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُكَ كَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ ٥٥ فَبَدَأَ أَبَاوَعَيْتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ
اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا
كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ
دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ٥٦ قَالُوا إِنْ
يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي
نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالِ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَاتِصِفُونَ ٥٧ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا
كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ٥٨

70. பின்னர், அவர்களுக்கு வேண்டிய தானியங்களைத் தயார் செய்த பொழுது, தன்னுடைய சகோதரன் புன்யாமீ)னுடைய சுமையில் (ஒரு பொற்) குவளையை ஆக்கி விட்டார்; பின்னர், (அவர்கள் சிறிது தூரம் செல்லவே) "ஓ! ஓட்டக் கூட்டத்தார்களே! நிச்சயமாக நீங்கள் திருடர்களே" என்று ஓர் அறிவிப்பாளர் அறிவித்தார்.

71. அ(தற்க)வர்கள், இவர்களை முன்னோக்கி வந்து "நீங்கள் எதை இழந்துவிட்டீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள்.

72. அ(தற்க)வர்கள், "அரசருடைய (ஒரு பொற்) குவளையை நாங்கள் இழந்துவிட்டோம்; மேலும், அதனை எவர் (தேடிச்) கொண்டுவந்த போதிலும் அவருக்கு ஓர் ஓட்டக் சுமை (தானியம் வெகுமதி) உண்டு; இதற்கு நானே பொறுப்பாளியாவேன்" என்று (அவர்களில் ஒருவன்) கூறினான்.

73. அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹ்வின்மீது சத்தியமாக, நாங்கள் (இப்) பூமியில் குழப்பம் செய்வதற்காக வரவில்லை என்பதைத் திட்டமாக நீங்களும் நன்கறிந்திருக்கிறீர்கள்; அன்றியும், நாங்கள் திருடர்களாக இருந்ததில்லை" என்று கூறினார்கள்.

74. அ(தற்க)வர்கள், "நீங்கள் (இதில்) பொய்யர்களாயிருந்தால், அதற்குரிய தண்டனை என்ன?" என்று கேட்டனர்.

75. "அதற்குரிய தண்டனையானது: எவனுடைய சுமையில் அது காணப்படுகிறதோ அப்போது அவனே அதற்குரிய தண்டனையாகும்; அநியாயக்காரர்களுக்கு இவ்வாறே நாங்கள் தண்டனை அளிப்போம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

76. ஆகவே, தன் சகோதரன் புன்யாமீ)னின் பொதிக்கு முன்னதாக மற்றவர்களின் பொதிகளைச் சோதிக்க ஆரம்பித்தார். பின்னர், தன் சகோதரனின் பொதியிலிருந்து அதனை வெளிப்படுத்தினார்; யூஸுஃபுக்கு இவ்வுபாயத்தை நாம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தோம்; அல்லாஹ் நாடினாலன்றி, அவர் தன் சகோதரனை எடுத்துக்கொள்ள(எகிப்து) அரசரின் சட்டப்படி முடியாதிருந்தார்; நாம் நாடியவர்களின் பதவிகளை உயர்த்துகிறோம்; அறிவுடைய ஒவ்வொருவருக்கும் மேலாக (அவரைவிட) மிக அறிந்தவர் இருக்கிறார்.

77. (இவ்வாறு கண்ட யூஸுஃபின் மற்ற சகோதரர்கள்) "அவன் (அதனைத்) திருடியிருந்தால், அவனுடைய சகோதரன் (யூஸுஃபும்) இதற்கு முன் நிச்சயமாகத் திருடியே இருப்பான்" என்று, கூறிக் கொண்டனர்; யூஸுஃப் அவர்களுக்கு வெளியாக்காது, அவர் அதைத் தன்மனதுக்குள் மறைத்து வைத்துக்கொண்டு, "நீங்கள் இடத்தால் தீயவர்கள்; (இவர் சகோதரரும்) திருடியதாக! நீங்கள் வர்ணிக்கிறீர்களே அதனை அல்லாஹ் மிக்க அறிந்தவன்" என்று (மனதில்) கூறிக் கொண்டார்.

78. அ(தற்க)வர்கள் (யூஸுஃபிடம், எகிப்திய அரசின்) "அமைச்சரே! நிச்சயமாக முதிர்ச்சியடைந்த வயோதிகரான தந்தை அவருக்கு இருக்கிறார். ஆகவே, அவருக்குப் பதிலாக எங்களில் ஒருவரை நீர் எடுத்துக்கொள்வீராக! நிச்சயமாக நாம் உம்மை உபகாரம் செய்பவர்களில் (ஒருவராகக்) காண்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مِنْ وَجْدِنَا مَتَاعًا عِنْدَهُ
 إِنَّا إِذْ الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
 قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ
 مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ
 أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ
 خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٥٠﴾ ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ
 ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمَنَا وَمَا كُنَّا
 لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٥١﴾ وَسُئِلَ الْقَرْيَةُ الَّتِي كُنَّا فِيهَا
 وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿٥٢﴾ قَالَ بَلْ
 سَأَلْتُ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ طَعَسَى اللَّهُ أَنْ
 يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَبِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٥٣﴾ وَتَوَلَّى
 عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَفَى عَلَىٰ يُونُسَ وَابْيَضَّتْ عَيْنُهُ مِنْ
 الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوُا تَذَكَّرُ يُونُسَ حَتَّى
 تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا
 بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾

79. அ(தற்க)வர், "எம்முடைய பொருளை எவரிடம் நாங்கள் பெற்றுக் கொண்டோமோ அவரைத் தவிர, (மற்றவரையும்) பிடித்துக் கொள்ளாது (எங்களை) அல்லாஹ் காப்பாற்றுவானாக! (மற்றவரையும் பிடித்துக் கொண்டால்) அச்சமயத்தில் நிச்சயமாக நாம் அநியாயக்காரர்களாகிவிடுவோம்" என்று கூறி விட்டார்.

80. அவரிடம் அவர்கள் நம்பிக்கை இழந்துவிடவே, அவர்கள் (தங்களுக்குள்) தனித்து ஆலோசனை செய்தார்கள்; அவர்களில் பெரியவர், (மற்றவர்களிடம்) "உங்கள் தந்தை உங்களிடம் அல்லாஹ்வின் உறுதிமொழியை வாங்கியிருப்பதையும், இதற்கு முன்னர் நீங்கள் யூஸுஃப் விஷயத்தில் செய்த பெருங்குறையையும் நீங்கள் அறியவில்லையா? ஆகவே, என் தந்தை எனக்கு அனுமதியளிக்கும் வரையில், அல்லது அல்லாஹ் எனக்கு தீர்ப்பளிக்கும் வரையில் (நான் இருக்கும்) இப்பூமியிலிருந்து நான் அகலவேமாட்டேன்; தீர்ப்பளிப்போரில் அவன்தான் மிக்க மேலானவன்" என்று கூறினார்.

81. (மேலும், அவர்களிடம்) "நீங்கள் (யாவரும்) உங்கள் தந்தையிடம் திரும்பிச் சென்று: எங்கள் தந்தையே! உங்கள் மகன் (புன்யாமீன்) நிச்சயமாகத் திருடி விட்டான்; உண்மையாகவே நாங்கள் கண்டதையே அன்றி (வேறெதையும்) நாங்கள் கூறவில்லை; இன்னும், மறைவானவற்றின் பாதுகாவலர்களாகவும் நாங்கள் இருக்கவில்லை" என்று கூறுங்கள்.

82. "(எங்கள் கூற்றை நீங்கள் நம்பாவிட்டால்), நாங்கள் தங்கியிருந்த அவ்வுராரையும், எங்களுடன் வந்த ஒட்டகைக் கூட்டத்தினரையும் நீங்கள் கேட்டறிந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக, நாங்கள் உண்மையாளர்களாவோம்" (என்று சொல்லுங்கள் என்று கூறியனுப்பினார்).

83. (ஊர் திரும்பியவர்கள் நடந்தவற்றைத் தங்கள் தந்தையிடம் கூறவே அதற்கவர், "நீங்கள் கூறுவது) சரியல்ல! உங்கள் மனங்கள் ஒரு(தவறான)விஷயத்தைச் செய்யும்படி உங்களைத் தூண்டிவிட்டன; ஆகவே, அழகான பொறுமையைக் கைக்கொள்வதே மிக்க நன்று; அல்லாஹ் அவர்கள் யாவரையும் என்னிடம் கொண்டு வந்து சேர்த்து வைக்கப் போதுமானவன்; நிச்சயமாக அவனே யாவற்றையும் அறிந்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்" என்று கூறினார்.

84. இன்னும் அவர்களை விட்டு அவர் விலகிச் சென்று, "யூஸுஃபைப் பற்றி ஏற்பட்டிருக்கும் என்னுடைய துக்கமே!" என்று அவர் (வருத்தப்பட்டுக்) கூறினார்; அவரது இரு கண்களும் துக்கத்தால் (அழுதழுது) வெளுத்துப்போயின; பின்னர், அவர் (தன் துக்கத்தையும்) விழுங்கி (அடக்கி)க் கொள்பவராக இருந்தார்.

85. (இதனைக் கண்ட அவருடைய மக்கள் தந்தையே), "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக (நீங்கள் யூஸுஃபை நினைத்து நினைத்து) இளைத்தவராக நீர் ஆகிவிடும் வரை அல்லது அழிந்துவிடுவோரில் நீர் ஆகி விடும் வரை யூஸுஃபை நினைத்துக் கொண்டே யிருப்பீர்" என்று (கடிந்து) கூறினார்கள்.

86. அ(தற்க)வர், "என்னுடைய துக்கத்தையும், கவலையையும் நான் முறையிடுவதெல்லாம் அல்லாஹ்விடமேதான்; நீங்கள் அறியாதவற்றையும் அல்லாஹ்விடம் புறத்திலிருந்து நான் மிக்க அறிந்திருக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

يَبْنِي اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيهِ وَلَا تَأْسُوا
مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا
وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعٍ مُزُجَّةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ
وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾ قَالَ
هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَآخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾
قَالُوا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي
قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَشَقِّ وَيَصْدِرْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٠﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَشْرَكَ
اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخُطِيئِينَ ﴿٩١﴾ قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمْ
الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٩٢﴾ اذْهَبُوا
بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقُوهُ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا
وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٣﴾ وَلَمَّا فَصَلَتِ
الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ
تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

87. "என்னுடைய மக்களே! நீங்கள் செல்லுங்கள்; பின்னர், யூஸுஃபையும், அவரது சகோதரரையும் துருவித்தேடுங்கள்; அல்லாஹ்வின் அருளிலிருந்து நீங்கள் நம்பிக்கை இழந்துவிடாதீர்கள்! நிச்சயமாக (அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கையற்ற நிராகரிப்போரைத் தவிர, (மற்றெவரும்) அல்லாஹ்வின் அருளில் நம்பிக்கை இழந்துவிட மாட்டார்கள் (என்றும் கூறினார்).

88. பிறகு, அவர்கள் (எகிப்துக்கு வந்து யூஸுஃபாகிய) அவர்பால் நுழைந்து அவரிடம் (எகிப்திய அரசின்) "அமைச்சரே! எங்களையும் எங்கள் குடும்பத்தினரையும் (பஞ்சத்தின்) கொடுமை பீடித்துக்கொண்டது; (எங்களிடமிருந்து) அறப்ப் பொருளையே நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்; ஆகவே, (அதனைப் பெற்றுக்கொண்டு) எங்களுக்கு வேண்டிய (தானியத்) தைப் பூரணமாக அளந்து கொடுத்து(மேற் கொண்டும்) எங்களுக்குத் தானமாகவும் கொடுத்தருள் வீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் தானம் செய்வோருக்கு நற்கூலி அளிப்பான்" என்று கூறினார்கள்.

89. (அச்சமயம் அவர்.) "நீங்கள் அறிவீனர்களாக இருந்தபோது, யூஸுஃபையும், அவருடைய சகோதரரையும் என்ன செய்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களா?" என்று கேட்டார்.

90. அ(தற்க)வர்கள் (திடுக்கிட்டு) "நிச்சயமாக நீர் தான், யூஸுஃபா?" என்று கேட்டார்கள். அ(தற்க)வர், "நான்தான் யூஸுஃப்; இவர் என் சகோதரர்; திட்டமாக அல்லாஹ் எங்கள் மீது பேரருள் புரிந்திருக்கிறான்; (ஏனென்றால்,) அது நிச்சயமாக: எவர் பயபக்தியுடன் இருந்து (கஷ்டங்களையும் சகித்துப்) பொறுத்துக் கொள்கிறாரோ (அத்தகைய) நன்மை செய்தோரின் கூலியை நிச்சயமாக அல்லாஹ் வீணாக்கி விடமாட்டான்" என்று கூறினார்.

91. அ(தற்க)வர்கள், "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நாங்கள் (உமக்கு பெரும்) தவறிழைத்தவர்களாக இருப்பினும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், எங்களைவிட (பெருங்கிருபை கொண்டு) உம்மை மேன்மையாக்கி வைத்திருக்கிறான்" என்று கூறினார்கள்.

92. அ(தற்க)வர், "இன்றையத்தினம் உங்கள் மீது யாதொரு நிந்தனையும் இல்லை; அல்லாஹ் (வும்) உங்கள் குற்றங்களை மன்னித்து விடுவானாக! அவனே கிருபையாளர்களிலெல்லாம் மகாக்கிருபையாளன்" என்று கூறினார்.

93. "நீங்கள் என்னுடைய இந்தச் சட்டையைக்கொண்டுபோய் என் தந்தை முகத்தின் மீது போடுங்கள்; (அதனால், உடனே) அவர் பார்வையுடையவராக (த்திரும்பி) வருவார்; பின்னர், நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்திலுள்ள யாவரையும் அழைத்துக்கொண்டு என்னிடம் வாருங்கள்" என்று கூறி (அனுப்பி)னார்.

94. (அவர்களுடைய) ஓட்டக்கூட்டம் (எகிப்திலிருந்து) பிரிந்த சமயமே, அவர்களின் தந்தை "இதோ யூஸுஃபுடைய வாடையை நிச்சயமாக நான் நுகர்கிறேன்; (முதுமையின் காரணமாக) அறிவு மங்கிப் பேசுவதாக என்னை நீங்கள் கூறாதிருக்க வேண்டுமே! என்றார்.

95. (இதனைச் செவியுற்ற அவருடைய ஏனைய மக்கள்) "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக நீர் உம்முடைய பழைய வழிகேட்டில்தான் இருக்கிறீர்" என்று கூறினார்கள்.

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

قَالُوا يَا بَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا

مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ أَمِينٌ ﴿٩٩﴾ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ

وَخَرَّوَاهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ

قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي

مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ

الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ

إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَ

عَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

أَنْتَ وَهِيَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي

بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ

وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾

96. அப்போது (யூஸுஃபைப்பற்றி) நன்மாராயங்கூறுபவர் வந்து, (யூஸுஃபுடைய சட்டையாகிய) அதனை அவர் (தந்தையின்) முகத்தின்மீது போடவே, அவர் (இழந்த தன்) பார்வையை அடைந்து, "யூஸுஃப் உயிரோடிருப்பதைப் பற்றி) நீங்கள் அறியாதவற்றையெல்லாம் அல்லாஹ்வின் புறத்திலிருந்து நிச்சயமாக நான் அறிவேன் என்பதாக (முன்னர்) நான் உங்களுக்குக் கூறவில்லையா?" என்று கேட்டார்.

97. "எங்கள் தந்தையே! எங்கள் பாவங்களை மன்னிக்குமாறு நீங்கள் எங்களுக்குக் காசு மன்னிப்புத் தேடுவீர்களாக! நிச்சயமாகவே நாங்கள் குற்றவாளிகளாகவே இருக்கிறோம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

98. அ(தற்க)வர், "நான் என் இரட்சகனிடம் அடுத்து உங்களுக்காக மன்னிப் பைக் கோருவேன்; நிச்சயமாக அவனே மிக மன்னிப்போன், மிகக் கிருபையுடையோன்" என்று கூறினார்.

99. (மின்னர், குடும்பத்துடன் கன்ஆனிலிருந்து) அவர்கள் யூஸுஃபிடம் (எகிப்துக்கு) வந்து நுழைந்தபொழுது, அவர் தன் தாய் தந்தையை (மிகக் மரியாதையுடன் வரவேற்று) தன் பக்கம் சேர்த்துக் கொண்டு, "அல்லாஹ் நாடினால் நீங்கள் அச்சமற்றவர்களாக எகிப்தில் நுழையுங்கள்" என்றும் கூறினார்.

100. இன்னும், அவர் தன் பெற்றோரை சிம்மாசனத்தின்மீது உயர்த்தி (கண்ணியமாக அமரச்செய்யலா)னார். (எகிப்தின் அதிபதியாக இருந்த) அவருக்கு (அக்காலத்திய முறைப்படி) அவர்கள் அனைவரும் சிரம்பணிந்தவர்களாகவும் விழுந்தார்கள்; அச்சமயம் யூஸுஃப் (தன் தந்தையிடம்,) "என் தந்தையே! முன்னர் நான் கண்ட கனவின் விளக்கம் இதுதான்; என் இரட்சகன் அதனைத் திட்டமாக உண்மையாக்கிவிட்டான்; (எவருடைய சிபாரிசுமின்றியே) சிறைக்கூடத்திலிருந்து என்னை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் வெளியேற்றியபோது (அல்லாஹ்) எனக்குத் திட்டமாக பேருபகாரம் புரிந்துவிட்டான்; எனக்கும், என் சகோதரர்களுக்குமிடையில் வைத்தான் பிரிவினையை உண்டுபண்ணிய பின்னரும், உங்கள் யாவரையும் கிராமப்புறத்திலிருந்து என்னிடம் கொண்டு வந்துள்ளான்; நிச்சயமாக என் இரட்சகன், தான் நாடியதை மிக நுட்பமாகச் செய்கின்றவன்; நிச்சயமாக அவனே (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்" என்றார்.

101. (அன்றி) "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நீ எனக்கு ஓர் ஆட்சியையும் தந்தருள் புரிந்து, கனவுகளின் விளக்கங்களையும் எனக்குக் கற்பித்தாய்; வானங்களை மற்றும் பூமியைப்படைத்தவனே! இம்மையிலும், மறுமையிலும் நீயே என்பாதுகாவலன்; முற்றிலும் (உனக்கு) கீழ்ப்படிந்த முஸ்லிமானவனாகவே என்னை நீசைப்பற்றிக் கொள்வாயாக! நல்லோர்களுடன் என்னையும் சேர்த்தருள்வாயாக" என்று பிரார்த்தித்தார்).

102. (நபியே) இது (நீர் அறியாத) மறைவான செய்திகளில் உள்ளதாகும்; இதை உமக்கு நாம் (வஹீ மூலமே) அறிவிக்கிறோம்; இன்னும், அவர்கள் சூழ்ச்சி செய்கிறவர்களாக, (யூஸுஃபைக் கிணற்றில் தள்ள வேண்டுமென்று) தங்கள் காரியத்தில் அவர்கள் முடிவெடுக்க ஒருமித்த போது நீர் அவர்களிடத்தில் இருக்கவுமில்லை.

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ وَمَتَسَلَّهُمْ عَلَيْهِ
مِنْ آجُرَانِ هُوَ الْأَذَى لِلْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴿١٥﴾
وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ أَكْثَرِهِمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾ أَفَأَمِنُوا أَنْ
تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَ
هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٧﴾ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى
بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي يُسَبِّحُنَ اللَّهَ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَكَ أُورِثُ الْآخِرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٩﴾
حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ
نَصْرُنَا فَنُفِخَ مِنْ نَّشَأٍ وَلَا يَرُدُّ بِأَسْنَانٍ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠﴾
لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ مَا كَانَ
حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَ
تَفْصِيلُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْقَوْمِ الْيُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾

103. நீர் (எவ்வளவுதான்) பேராவல் கொண்டாலும் (அம்) மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (அல்லாஹ்வை) விசுவாசங் கொள்பவர்களாக இல்லை.

104. இதற்காக நீர் அவர்களிடத்தில் யாதொரு கூலியையும் கேட்பதில்லை; அகிலத்தார்க்கும் இது ஒரு நல்லுபதேசமே தவிர (வேறு) இல்லை.

105. இன்னும், வானங்களில், மற்றும் பூமியில் எத்தனையோ அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன; (ஆனால்) அவற்றைச் சிந்திக்காது புறக்கணித்தவர்களாகவே அவற்றின் பக்கம் அவர்கள் (அனுதினமும்) செல்கின்றனர்.

106. மேலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் அவர்கள் இணைவைக் கிறவர்களாகவே தவிர அல்லாஹ்வை விசுவாசிப்பதில்லை.

107. (அவர்களைச்) சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடிய அல்லாஹ்வின் வேதனை அவர்களிடம் வந்து விடுவதைப் பற்றியும், அல்லது அவர்கள் அறியாத நிலைமையில் திடுக்கூறாய் (அவர்களுடைய முடிவு காலமான) மறுமை அவர்களுக்கு வந்து விடுவதைப்பற்றியும் அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றனரா?

108. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: இதுவே எனது (நேரான) வழியாகும்; நான் (உங்களை) அல்லாஹ்வின் பக்கம் அழைக்கிறேன்; தெளிவான ஆதாரத்தின்மீதே நானும், என்னைப் பின்பற்றியவர்களும் இருக்கிறோம்; அல்லாஹ் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; நான் (அவனுக்கு) இணைவைப்போரில் உள்ளவனுமல்லன்.

109. உமக்கு முன்னர் ஊர் வாசிகளிலுள்ள (மனித இனத்தவர்களில்) ஆடவர்களை அல்லாமல் (மலக்குகளை) நாம் (தூதர்களாக) அனுப்பவில்லை; அவர்களுக்கு (நம்முடைய கட்டளைகளை) வஹீ மூலம் அறிவிக்கின்றோம்; அவர்கள் பூமியில் பிரயாணம் செய்யவில்லையா? (அவ்வாறு பிரயாணம் செய்தால்) அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி ஆயிற்று என்பதை அவர்கள் கண்டுகொள்வார்கள்; மறுமையின் வீடோ பயபத்தியுடையோர்களுக்கு மிக்க மேலானது; நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டீர்களா?

110. (நபியே!) எந்த சமூகத்தார் மீதும் தண்டனையை நாம் துரிதப்படுத்தவில்லை. எதுவரையெனில், (தம் சமூகத்தவர்கள் விசுவாசம் கொள்ளவே மாட்டார்கள் என அத்தூதர்கள் நிராசை அடைந்து, நிச்சயமாக நாம் (அவர்களால்) பொய்ப்படுத்தப்பட்டுவிட்டோம் என அவர்கள் உறுதி கொண்டுவிட்டனர். (அப்போது) அவர்களுக்கு நம்முடைய உதவி வந்தது; (பின்னர்) நாம் நாடியவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டனர்; குற்றவாளிகளான சமூகத்தாரை விட்டும் நம் தண்டனை நீக்கப்படவு மாட்டாது.

111. அறிவுடையோருக்கு, (நபிமார்களாகிய) இவர்களுடைய வரலாற்றில் நல்லதொரு படிப்பினை திட்டமாக இருக்கிறது; (இந்தக் குர்ஆன்) பொய்யாகக் கற்பனை செய்யப்படுகின்ற செய்தியாக இருந்ததில்லை; ஆயினும், இதற்கு முன் உள்ள (வேதத்)தை உண்மையாக்கி வைத்து, ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் விவரித்துக்கூறுவதாகவும் இருக்கிறது; அன்றியும், விசுவாசங் கொண்டோருக்கு நேர் வழியாகவும், அருளாகவும் இருக்கிறது.

سُورَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ ١٦ آيَاتٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ① اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ

عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ

بَلِقَاءَ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ② وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا

رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ

يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ③ وَ

فِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُّتَبَعَرٌ وَجَدْتُمْ مِنْ آعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ

صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُقِضَ لَهُ بَعْضُهَا

عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ④ وَ

إِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ إِذْ كُنَّا ثَرَاتًا لِّمَا لَفِيَ خَلْقِ

جَدِيدِهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَى فِي

آعْنَابِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑤

அத்தியாயம் : 13

அர்ரஃது - இடி

வசனங்கள் : 43

மக்கீ

ருஃஃகன் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் மீம் றா இவை இவ்வேதத்தின் வசனங்களாகும்; (நபியே!) உம்முடைய இரட்சகனிடமிருந்து உம்பால் இறக்கிவைக்கப்பட்ட இது (முற்றிலும்) உண்மையானதாகும்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) நம்புவதில்லை.

2. (இவ்வேதத்தை உமக்கு இறக்கிவைத்த) அல்லாஹ் எத்தகையோனென்றால், வானங்களைத் தூணின்றி உயர்த்தியுள்ளான்; அவற்றை நீங்கள் (உங்கள் கண்களால்) காண்கிறீர்கள்; பின்னர், (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத்துவத்திற்குரியவாறும் அர்ஷின் மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே) அவன் அர்ஷின்மீது உயர்ந்து(நிலைபெற்று)விட்டான்; அவனே சூரியனையும், சந்திரனையும் (தன்) அதிகாரத்திற்குள் (வசப்படுத்தி) வைத்திருக்கிறான்; (இவை) ஒவ்வொன்றும் (அவற்றிற்குக்)குறிப்பிடப்பட்ட தவணையின்படி நடந்து வருகின்றன; (அவற்றில் நடைபெறும்) சகல காரியங்களையும் அவனே நிர்வகிக்கிறான்; நீங்கள் (இறந்த பின்னர் உயிர் பெற்று) உங்கள் இரட்சகனைச் சந்திப்பதை உறுதி கொள்வதற்காக (த்தன்னுடைய) வசனங்களை (இவ்வாறு உங்களுக்கு) விவரிக்கிறான்.

3. மேலும், அவன் எத்தகையோனென்றால், பூமியை விரித்து, அதில் உறுதியான (பெரிய பெரிய) மலைகளையும், (நீண்ட) ஆறுகளையும் அவன் ஆக்கினான்; ஒவ்வொரு கனி வர்க்கத்திலிருந்தும் (இருவகை கொண்ட) ஜோடிகள் இரண்டை அதில் உண்டாக்கினான்; இரவைப் பசலால் அவன்மூடுகிறான்; சிந்திக்கக்கூடிய கூட்டத்தினர்க்கு நிச்சயமாக, இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

4. மேலும், பூமியில் அடுத்தடுத்த பலபகுதிகள் உண்டு; இன்னும், (அதில்) திராட்சைத் தோட்டங்களும், விவசாயப்பயிர் நிலங்களும், கிளைகள் உள்ளவையும், கிளைகள் இல்லாதவையுமான பேரீச்சமரங்களும் உள்ளன; (அவைகளுக்கு) ஒரே வித நீர் புகட்டப்படுகிறது. (அவ்வாறிருக்க) சிலவற்றை, சிலவற்றைவிடச் சுவையில் நாம் மேன்மையாக்கியும் வைத்திருக்கிறோம்; இதில், சிந்தித்து அறியும் மக்களுக்கு நிச்சயமாகப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

5. இன்னும், (நபியே! இந்நிராகரிப்போர் மறுமையைப் பொய்யாக்குவதுபற்றி நீர் ஆச்சரியப்படுவதாயின், நிச்சயமாக நாம் (இறந்து உக்கி) மண்ணாக ஆகி விட்டாலுமா? புதியதொரு படைப்பில் நிச்சயமாக நாம் இருப்போம்? என்று அவர்கள் கூறுவது (இதனை விட மிக்க) ஆச்சரியமானதே! அத்தகையோர் தான் அவர்கள் தங்களின் இரட்சகனை நிராகரித்து விட்டவர்களாவர்; மேலும், அத்தகையோர் (மறுமையில்) விலங்குகள் அவர்களுடைய கழுத்துக்களில் இருக்கும்; இன்னும், அவர்கள் நரக வாசிகளே! அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ
قَبْلِهِمُ الْمَثَلُ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى
ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ① وَيَقُولُ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَلَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَ
لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ② اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيصُ
الْأَرْحَامُ وَمَا تَرْزَأُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ③ عِلْمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ④ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَ
مَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ⑤
لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُعَيِّرُ وَمَا
بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ
مِنْ دُونِهِ مِنْ وَّالٍ ⑥ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ⑦ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ
مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ
يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ⑧

6. மேலும், (நபியே!) நன்மைக்கு முன்னதாகவே தீமையைக்கொண்டு (வருமாறு) இவர்கள் உம்மிடம் அவசரப்படுகின்றனர்; இவர்களுக்கு முன்னர் நிச்சயமாக (தண்டனை கொடுக்கப்பட்ட) முன்மாதிரியானவைகள் நிகழ்ந்தும் இருக்கின்றன; மேலும், நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், மனிதர்களுக்கு அவர்களின் அக்கிரமங்களுக்காக மன்னிப்பை உடையவன்; (அவ்வாறே) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் தண்டிப்பதிலும் மிகக் கடுமையானவன்.

7. மேலும், (நபியே!) நிராகரிப்போர் (உம்மைப்பற்றி) "இவர் மீது இவருடைய இரட்சகனிடமிருந்து (நாம் விரும்புகிறவாறு) ஒர் அத்தாட்சி இறக்கப்பட வேண்டாமா?" என்று கூறுகின்றனர்; (நபியே!) நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவரே (ஆவீர்); மேலும், ஒவ்வொரு சமூகத்தவர்க்கும் ஒரு நேர்வழி காட்டியுண்டு.

8. ஒவ்வொரு பெண்ணும் கர்ப்பம் தரிப்பதையும், கர்ப்பப் பைகள் (கர்ப்பம் தரித்த பின் குறை சிசுவாக விழுவதன் மூலம் கர்ப்பங்கள்) குறைவதையும் (கர்ப்பம் தரித்த பின் சிசு ஒன்பது மாதம் நிறைவு பெற்று) அவை அதிகமாவதையும் அல்லாஹ் (நன்கு) அறிவான்; ஒவ்வொரு பொருளும் அவனிடம் (அவன் ஏற்படுத்திய) அளவைக் கொண்டே இருக்கிறது.

9. (இம்மட்டுமா!) மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் (அவன்) நன்கறிகிறவன்; (எல்லோரையும் விட) அவன் மிகப் பெரியவன்; மிக்க உயர்வுடையவன்.

10. உங்களில், கூற்றை மெதுவாகக் கூறியவரும், அதை உரக்கக் கூறியவரும், எவர் இரவில் மறைந்து கொள்கிறாரோ அவரும், பகலில் வெளிப்படையாக நடப்பவரும் (இவர்கள் யாவரும் அல்லாஹ்விடம்) சமமே.

11. (மனிதர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும்) அவருக்கு முன்னும், அவருக்கு பின்னும் தொடர்ந்து வரக்கூடிய (மலக்குகள்) பலர் இருக்கின்றனர்; அவர்கள், அல்லாஹ்வுடைய கட்டளையைக் கொண்டு அவரைப் பாதுகாக்கின்றார்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், எந்த ஒரு சமுதாயத்திற்குரியதையும் அவர்கள் தங்களுக்குரிய (அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துதல், அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடத்தல் போன்ற நிலைகளான)தை மாற்றிக் கொள்ளாத வரையில் நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வும் (அவர்களுக்குப் புரிந்த அருளை) மாற்றிவிடுவதில்லை; மேலும், அல்லாஹ் ஒரு சமூகத்தினருக்கு தீங்கிழைக்க நாடினால், அதனைத் தடுப்போர் ஒருவருமில்லை; அவர்களுக்கு அவனையன்றி உதவி செய்பவருமில்லை.

12. அவன் எத்தகையோனென்றால், (உங்களில் பிரயாணம் செய்பவருக்கு) பயமாகவும், (ஊரில் தங்கியிருப்பவருக்கு) ஆதரவாகவும் மின்னலை உங்களுக்கு அவன் காட்டுகிறான்; (மழையைச் சுமந்த) பளுவான மேகங்களையும் அவனே உருவாக்குகிறான்.

13. இடியும் அவனது புகழைக்கொண்டு துதிக்கிறது; (அவ்வாறே) அவனின் பயத்தால் மலக்குகளும் — (அவனைத் துதி செய்கின்றனர்) அவனே இடிகளையும் அனுப்புகிறான்; (பின்னர்) அவன் நாடியவர்களை அதைக்கொண்டு அவன் (தாக்கிப்) பிடிக்கச் செய்கிறான். அவர்களோ அல்லாஹ்வைப் பற்றி (உம்மிடம்) தர்க்கம் செய்கின்றனர்; மேலும், (அவர்களை தண்டிக்க நாடினால், அவர்களை நடுவாது பிடிப்பதில்) அவன் பலமிக்கவன்.

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ
لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا كِبَاسٌ كَفِيٍّ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَهُ فَاهُ وَمَا هُوَ
بِالْغِيهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ١٣ وَبِاللَّهِ يَسْجُدُ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلُّهُمْ بِالْغُدُوِّ
وَالْأَصَالِ ١٤ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ
أَفَاتُخَذَ ثَمَمٌ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا
وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ
تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا
كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ١٥ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ
أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا
يُوْقَدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حُلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ
مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ه فَاَمَّا
الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً ه وَامَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ
فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ١٦

14. "உண்மையான அழைப்பு (பிரார்த்தனை) அவனுக்கே உரியதாகும்; அவனையன்றி (மற்ற பொய்யான தெய்வங்களைப் பிரார்த்தனை செய்து) அழைக்கிறார்களே அத்தகையவர்கள் - அவர்களுக்கு, யாதொரு விடையும் (அழைக்கப்பட்ட) அவர்கள் அளிக்கமாட்டார்கள். (அல்லாஹ்வையன்றி பிறவற்றை அழைப்போரின் உதாரணம்) தண்ணீரின் பால் அது (தானாகவே) தன் வாயில் சென்றுவிட வேண்டுமென்று கருதி, தன் இரு முன் கைகளையும் (நீட்டி அள்ளிக்குடிக்காமல்) விரித்துக்கொண்டே இருப்பவனைப்போல் அல்லாமல், (வேறில்லை. அள்ளிக் குடிக்கும் வரையில், அவனுடைய) வாயை அது அடைந்தும்விடாது; மேலும் நிராகரிப்போர் செய்யும் பிரார்த்தனை (இத்தகைய) வழிகேட்டிலல்லாது இல்லை.

15. வானங்களில் மற்றும் பூமியில் இருப்பவை (யாவும் அவை) விருப்பத்துடனும், வெறுப்புடனும் அல்லாஹ்வுக்கே சிரம் பணிகின்றன; அவற்றின் நிழல்களும் காலையிலும், மாலையிலும் (அவனுடைய கட்டளைக்குப் பணிந்து சாஷ்டாங்கம் செய்கின்றன).

16. (நபியே! அவர்களிடம்) "வானங்கள், மற்றும் பூமியின் இரட்சகன் (ரப்பு) யார்?" என்று நீர் கேட்பீராக! (அவர்களிடம்) "அல்லாஹ் தான் என்று நீர் கூறுவீராக! (அவ்வாறிருக்க) அவனையன்றி பாதுகாவலர்களாக (பொய்யான தெய்வங்களை) நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டீர்களா? (அவர்களோ) தங்களுக்கே யாதொரு நன்மையும் தீமையும் செய்யச் சக்தியற்றவர்களாக இருக்கின்றனர்" என்று கூறுவீராக! (பின்னும் அவர்களிடம்) "குருடரும், பார்வையுடையவரும் சமமாவாரா? அல்லது இருள்களும், பிரகாசமும் சமமாகுமா?" என்று கேட்பீராக! அல்லது "அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு இணையாளர்களை ஆக்கியிருக்கின்றனரே அவர்கள் அவன் படைத்திருப்பதைப்போன்று (எதனையும்) படைத்திருக்கின்றனரா? அவ்வாறாயின், அப்படைப்பு இவர்களுக்கு (அல்லாஹ் படைத்த தற்கு) ஒப்பாகி விட்டதா?" (அவ்வாறுமில்லையே! ஆகவே, அவர்களிடம்) அல்லாஹ்தான் "ஒவ்வொரு பொருளையும் படைக்கிறவன்; மேலும், அவன் ஒருவன், (அவனே யாவற்றையும்) அடக்கி ஆளுபவனாவான்." என்று (நபியே! நீர் கூறுவீராக!

17. "வானத்திலிருந்து நீரை அவன் இறக்கினான்; பின், ஓடைகள் தம் அளவுக்குத் தக்கவாறு (நீரைக்கொண்டு) ஓடின; பிறகு, வெள்ளம் (நீருக்கு மேல் மிதக்கும்) நுரையை மேலே சுமந்து சென்றது; (இது போன்றே) ஆபரணங்களையோ அல்லது (வேறு) சாமான்களையோ செய்வதற்காக நெருப்பில் அவர்கள் (உலோகங்களை) உருக்குவதிலிருந்தும், அது போன்ற நுரை உண்டாகின்றது; இவ்வாறே சத்தியத்தையும், அசத்தியத்தையும் அல்லாஹ் உதாரணமாகக் கூறுகின்றான்; எனவே, (அழுக்கு) நுரையோ வீணாகிப் போய்விடுகிறது; (ஆனால், மனிதர்களுக்குப் பலன் அளிக்கக் கூடியதோ பூமியில் தங்கிவிடுகிறது) - இவ்வாறே (நிராகரிப்போரை அழுக்கு நுரைக்கும், விகவாசிகளைப் பூமியில் பயன்தரும் பொருட்களுக்கும் ஒப்பிட்டு) அல்லாஹ் உவமைகளை விவரிக்கின்றான்.

لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْحُسْنَىٰ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ
 لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
 سُوءُ الْحِسَابِ ۚ وَمَا أُولَٰئِكَ بِجَهَنَّمَ فَبِئْسَ الْبِهَادُ ۝١٨ أَفَمَنْ يَعْلَمُ
 أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ غَمِيٌّ ۖ إِنَّمَا تَذَكَّرُ أُولَٰئِكَ
 الْأَلْبَابُ ۝١٩ الَّذِينَ يُؤْتُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ ۖ
 وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَ
 يَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝٢٠ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۝٢١ جَنَّتْ عَدْنٌ
 يَدُّ خُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ
 يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۝٢٢ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ
 عُقْبَى الدَّارِ ۝٢٣ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
 وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولَٰئِكَ
 لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝٢٤ اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
 وَفَرَحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ۝٢٥

18. தங்கள் இரட்சகனுக்கு (அவனுடைய கட்டளைகளை ஏற்று)பதில் கூறினார்களே அத்தகையவர்களுக்கு (மறுமையில் அழகான நற் கூலிகள் எனும்)நன்மையுண்டு; இன்னும், அவனுக்கு (அவன் கட்டளையை ஏற்று)பதில் கூறவில்லையே அத்தகையவர்கள் — நிச்சயமாக அவர்களுக்கு பூமியில் உள்ள அனைத்தும், அத்துடன் அதுபோன்றதும் இருந்தால் (அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வேதனையிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள)அவற்றை ஈடாகக் கொடுத்து விடுவார்கள்; (எனினும், அது ஆகாத காரியம்! அன்றியும்)அத்தகையோர் — அவர்களுக்கு(மிக்க)கொடிய(கேள்வி)கணக்குண்டு;இன்னும்,அவர்கள் தங்குமிடம் நரகமாகும்;தங்குமிடத்திலும்(அது)மிகக் கெட்டது.

19. நிச்சயமாக உமதிரட்சகனால் உமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்டதெல்லாம் உண்மைதான் என்று உறுதியாக (நம்பி)அறிகின்றவர், யார்குருடராக இருக்கின்றாரோ அவர் போன்று ஆவாரா? (ஆகமாட்டார்.) நிச்சயமாக, (இதனைக் கொண்டு)நல்லுபதேசம் பெறுபவரெல்லாம் அறிவுடையோர் தாம்.

20. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ்விடம் செய்த வாக்குறுதியை(ப் பூரணமாக) நிறைவேற்றுவார்கள்; (தாங்கள் செய்த) உடன்படிக்கையை முறித்து விடவுமாட்டார்கள்.

21. மேலும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், எதை சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென அல்லாஹ் கட்டளையிட்டானோ (அந்த இரத்த சொந்தத்)தையும்சேர்த்துக்கொள்வார்கள்; (அதைத்துண்டித்து விடும்விஷயத்தில்) தங்கள் இரட்சகனுக்குப் பயந்தும் நடப்பார்கள்; கேள்வி கணக்கின் கடுமையையும் பயந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

22. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் இரட்சகனின் (சங்கையான) முகத்தைத் தேடி (எத்தகைய இன்னலையும் பொறுமையுடன்) சகித்துக் கொள்வார்கள்; தொழுகையையும் நிறைவேற்றுவார்கள்; நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து இரகசியமாகவும், பரகசியமாகவும் (நம் வழியில்) செலவும் செய்வார்கள்; நன்மையைக் கொண்டே தீமையைத் தட்டி விடுவார்கள்; இத்தகைய அவர்களுக்கு (இம்மையில் செய்த நன்மைகளின் நற் கூலியாக)மறுமையில் நல்ல இருப்பிட(மாகிய)சுவர்க்கம் உண்டு.

23. (அவை) நிலையான சுவனங்களாகும்; அவற்றில் அவர்களும் பிரவேசிப்பார்கள்; இன்னும், அவர்களின் தந்தையர்களில், அவர்களின் மனைவியரில், அவர்களுடைய சந்ததிகளில் (அல்லாஹ்வுடைய கட்டளைகளை ஏற்று)யார் நல்லவர்களாக இருந்தார்களோ அவர்களும் (அதில் பிரவேசிப்பர்); மலக்குகளும் ஒவ்வொரு வாசலிலிருந்து அவர்களிடம் பிரவேசிப்பார்கள்.

24. நீங்கள் (உங்கள் வாழ்க்கையில் கஷ்டங்களைப்) பொறுத்துக் கொண்டதன் காரணமாக, உங்களுக்குச் சாந்தி உண்டாவதாக! (உங்களுடைய இந்தக்) கடைசி வீடு மிக நல்லதாயிற்று (என்று அவர்களிடம் கூறுவார்கள்).

25. மேலும், அல்லாஹ்வின் வாக்குறுதியை — அதனை உறுதிப்படுத்திய பின்னர் — முறித்து விடுகிறார்களே(அவர்களும்), இன்னும் சேர்த்துக் கொள்ளப் படவேண்டுமென அல்லாஹ் கட்டளையிட்ட (இரத்த சொந்தத்தைத்)துண்டித்து, பூமியில் குழப்பமும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் — அவர்களுக்கு, (அல்லாஹ்வுடைய) சாபந்தான் உண்டு; அவர்களுக்கு(நரகமான) மிகக் கெட்ட வீடும் உண்டு.

26. அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தை ஏராளமாகக் கொடுக்கிறான்; (தான் விரும்பியவர்களுக்கு) அளவோடும் கொடுக்கிறான். இன்னும், (நிராகரிப்போர்) இவ்வுலக வாழ்க்கையைக் கொண்டே மிகச்சியடைகின்றனர். இவ்வுலக வாழ்க்கையோ மறுமைக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அதன்)முன்னே மிக அற்ப சுகமே தவிர (வேறு)இல்லை.

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن أَرَادَ أَنَابًا ۚ ﴿٢٥﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ
 قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۚ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسُنَ مَا يَكُونُ لَكَ أَرَسَلْنَاكَ فِي
 أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ لَّتَتَّبَعُوا أَعْيُنُهُمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَ
 هُمْ يَكْفُرُونَ ۚ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ
 مَتَابٌ ۚ ﴿٢٧﴾ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ
 أَوْ كَلَّمَتْهُهُ الْأُمُوتُ بَلْ لَدَى اللَّهِ الْأُمُورُ جَمِيعًا ۚ أَفَلَمْ يَأْنِسْ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ
 لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَئِن لَّا زَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَتُصِيبَهُمْ
 بَٰمَصْنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ إِنَّ
 اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ۚ ﴿٢٨﴾ وَلَقَدْ آسَفْنَاهُ بِنُوحٍ ۚ إِنَّكَ فَمَا لَمَلَكَ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا أَخَذْتُم مِّنْهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۚ ﴿٢٩﴾ أَفَمَن هُوَ قَائِمٌ
 عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ
 بِمَا لَا يَعْلَمُونَ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
 مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۚ ﴿٣٠﴾

٢٥٢

27. இன்னும், "அவர்மீது அவருடைய இரட்சகனிடமிருந்து ஓர் அத்தாட்சி இறக்கி வைக்கப்படவேண்டாமா" என்று (உம்மைப் பற்றி) நிராகரித்துவிட்டார்களே அவர்கள், கூறுகின்றனர்(அதற்கு நபியே! நீர் கூறுவீராக: நிச்சயமாக, அல்லாஹ் அவன் (தண்டிக்க) நாடியவரைத் தவறான வழியில் விட்டு விடுகிறான்; மேலும், (தவ்பாச் செய்து) அவன்பால் திருப்பி வருபவரை, நேர் வழியில் செலுத்துகிறான்.

28. (இத்தகுதிக்குரியோர்) எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் (மெய்யாகவே) விகவாசங் கொண்டார்கள்; இன்னும், அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வது கொண்டு அவர்களுடைய இதயங்கள் அமைதி பெறுகின்றன; (ஏனென்றால்), அல்லாஹ்வை நினைவுகூர்வதால் இதயங்கள் நிச்சயமாக அமைதி பெறும் என்பதை அறிந்து கொள்வீர்களாக!

29. விகவாசங்கொண்டு நற்காரியங்களையும் செய்துவருகிறார்களே, அத்தகையோர் _ அவர்களுக்கு நல்வாழ்க்கையுண்டு; மேலும், நல்ல இருப்பிடமும் உண்டு.

30. (நபியே! தூதர்கள் பலரை அனுப்பிய)அவ்வாறே உம்மையும் நாம் (நம் தூதராக) ஒரு கூட்டத்தாரிடம் அனுப்பிவைத்தோம்; இதற்கு முன்னரும் (இவர்களில்) பல சமுதாயங்கள் திட்டமாக சென்றிருக்கின்றன; ஆகவே, நாம் உமக்கு வஹீ மூலம் அறிவிப்பவற்றை அவர்களுக்கு நீர் ஒதிக்காண்பிப்பதற்காகவே (உம்மை அனுப்பினோம். ஆனால், இவர்களோ (அளவற்ற அருளாளனாகிய) அர்ரஹ்மானையே நிராகரிக்கின்றனர்; நீர் (அவர்களிடம்) கூறுவீராக: "அவன்தான் என்னுடைய இரட்சகன்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய நாயன் (வேறு) ஒருவனுமில்லை. (என் காரியங்களை முழுமையாக ஒப்படைத்து) அவன் மீது நான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன்; அவன்பாலே (என்) மீட்சியும் இருக்கிறது.

31. நிச்சயமாக குர்ஆன் அதைக்கொண்டு மலைகள் நகர்த்தப் பட்டாலும், அல்லது அதைக்கொண்டு பூமியைத் துண்டு துண்டாக ஆக்கப்பட்டாலும், அல்லது அதைக்கொண்டு இறைந்தவர்களைப் பேசும்படியாகச் செய்யப்பட்டாலும் (அவர்கள் விகவாசங்கொள்ளவே மாட்டார்கள்) மாறாக, காரியங்கள் யாவும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியனவாகும்; ஆகவே, நிச்சயமாக அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், மனிதர்கள் அனைவரையும் நேர் வழியில் நடத்தியிருப்பான் என்பது(பற்றி) விகவாசிகளுக்கு தெளிவாகவில்லையா? நிராகரிப்போரை, அவர்கள் செய்திட்ட (தீய)வற்றின் காரணமாக (அவர்கள் திடுக்கிடக் கூடிய) யாதேனுமொரு சம்பவம் அவர்களை வந்தடைந்து கொண்டேயிருக்கும்; அல்லது அவர்கள் வீட்டிற்குச் சமீபமாகவேனும், (அதுபோன்ற சம்பவங்கள்) அல்லாஹ்வின் வாக்குறுதி (அவர்களுக்கு மரணம்) வரும்வரை அது இறங்கி(சம்பவித்துக் கொண்டேயிருக்கும்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் வாக்குறுதியில் மாறு செய்யமாட்டான்.

32. மேலும், (நபியே!) உமக்கு முன்னர் தூதர்கள்(பலரும் இவ்வாறே) நிச்சயமாகப் பரிசுதிக்கப்பட்டனர்; நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு நான் தவணையளித்து (விட்டு)வைத்தேன்; பின்னர், நான் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டேன்; ஆகவே (நம்முடைய) தண்டனை எப்படி இருந்தது? (என்பதைச் சிந்திப்பீராக!)

33. எவன் ஒவ்வொரு ஆத்மாவின் மீதும் அது சம்பாதித்தவற்றுக்கு பொறுப்பேற்று நிற்கிறானோ அவனா? (அவர்களின் விக்கிரகங் களைப்போன்றாவான்?) அவர்களோ அல்லாஹ்விற்கு இணையாளர்களை ஆக்குகிறார்கள்; (நீங்கள் வணங்கும் தெய்வங்கள், அவனுக்கு இணையானவையாயிருந்தால்), அவற்றின் பெயரை நீங்கள் கூறுங்கள், அல்லது பூமியில் (அவனுக்கு இணையான ஒன்றிருந்து அதனை) அவன் அறியாதுபோய் அதைப்பற்றி அவனுக்கு நீங்கள் அறிவிக்கிறீர்களா? அல்லது, (நீங்கள் கூறுவது, உண்மையல்லாத) வெளிப்படையான (வெறும்) வார்த்தைதாமா?" என்று கேட்பீராக; (இவைகளில் ஒன்றும்) இல்லை! நிராகரிப்பவர்களுக்கு அவர்களுடைய சூழ்ச்சி அழகாகக் காண்பிக்கப்பட்டுவிட்டது; (ஆகவே, நேரான) வழியிலிருந்து அவர்கள் தடுக்கப்பட்டும் விட்டனர்; இன்னும், எவரை அல்லாஹ் தவறான வழியில் விட்டுவிட்டானோ, அவரை நேர் வழியில் செலுத்தக்கூடியவர் ஒருவருமில்லை.

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا
لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ٣١ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ٣٢
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى
الَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ٣٣ وَالَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ
الْكِتَابُ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ
بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أَشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ
أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَآبٍ ٣٤ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۖ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ٣٥ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَ
جَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ٣٦ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ
وَيُثَبِّتُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ٣٧ وَإِنْ مَا نُرِيدُكَ بَعْضَ
الَّذِي نَعِدُ هُمْ أَوْ نَتَوَفِّيكَ ۖ فَاتِمَّا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا
الْحِسَابُ ٣٨ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٣٩

34. அவர்களுக்கு இவ்வுலக வாழ்க்கையில் வேதனையுண்டு; (அவர்களுக்கு), மறுமையின் வேதனையோ மிகக் கடுமையானது; அல்லாஹ்விடத்திலிருந்து அவர்களைக் காப்போர் எவருமில்லை.

35. பயபத்தியுடையவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட சுவனபதியின் தன்மையாகிறது, நீரருவிகள் அதன் கீழ் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; (கனி வகைகளால்) அதன் உணவும் நிலையானதாகும்; அதன் நிழலும் (அவ்வாறே நிலையானதாகும்). இது பயபத்தியுடையோரின் முடிவாகும்; இன்னும் நிராகரிப்போரின் முடிவு நரகமாகும்.

36. நாம் எவர்களுக்கு வேதம் கொடுத்திருந்தோமோ அத்தகையவர்கள், உம்பால் இறக்கப்பட்டதைப்பற்றி மகிழ்ச்சியடைவார்கள்; (அதில்) சிலவற்றை மறுப்பவர்களும் அக்கூட்டத்தார்களில் இருக்கிறார்கள்; ஆகவே, நீர், "நான் ஏவப்பட்டிருப்பதெல்லாம் அல்லாஹ்வையே நான் வணங்கவேண்டும், அவனுக்கு யாதொன்றையும் நான் இணையாக்கக் கூடாது" என்றுதான்; அவன் பக்கமே (உங்களை) நான் அழைக்கின்றேன்; இன்னும் அவன்பக்கமே (என்) மீட்சியும் இருக்கின்றது" என்று (அவர்களுக்குக்) கூறுவீராக!

37. இன்னும், இவ்வாறே அரபி (மொழி)யில் சட்டதிட்டங்களைக் கொண்டதாக (குர்ஆனாகிய) இதனை நாம் இறக்கிவைத்திருக்கிறோம்; ஆகவே, உமக்கு (குர்ஆனின்) ஞானம் வந்து விட்டதற்குப் பின்னரும், நீர் அவர்களுடைய இச்சைகளைப் பின்பற்றினால் அல்லாஹ்விடமிருந்து உமக்கு உதவி செய்பவரும், காப்பவரும் (எவரும்) இல்லை.

38. (நபியே!) நிச்சயமாக, நாம் உமக்கு முன்னரும் தூதர்களை அனுப்பியிருக்கிறோம்; அவர்களுக்கு மனைவியரையும், சந்ததியினரையும் நாம் ஆக்கியிருந்தோம்; அன்றியும், அல்லாஹ்வின் அனுமதியின்றி, எந்தத் தூதருக்கும் எத்தகைய அத்தாட்சியையும் கொண்டு வருவதற்கில்லை; ஒவ்வொரு தவணைக்கும் (பதிவு) ஏடு உள்ளது.

39. (அப்பதிவேட்டில்) அல்லாஹ் அவன் நாடியதை அழித்துவிடுவான்; (அவன் நாடியதை) நிலைப்படுத்தியும் விடுவான்; இன்னும், (அனைத்திற்கும்) மூலப்பதிவேடு அவனிடத்தில் உள்ளது.

40. (நபியே!) அவர்களுக்கு நாம் வாக்களித்த (வேதனைகளில்) சிலவற்றை (நீர் உயிரோடிருக்கும் போதே உம்முடைய கண்ணால் நீர் காணும்படி) நாம் உமக்குக் காண்பித்தாலும், அல்லது (அது வரு முன்) நாம் உம்மைக் கைப்பற்றிக் கொண்டாலும் (நீர் கவலைப்படாதீர்) உம்முடைய கடமையெல்லாம் தூதை எத்திவைப்பதுதான்! இன்னும், (அவர்களுடைய) கணக்கு நம் மீதாகும்.

41. பூமியை அதன் ஓரங்களிலிருந்து நிச்சயமாக நாம் (படிப்படியாகக்) குறைத்து வருவதை அவர்கள் காணவில்லையா? மேலும் அல்லாஹ் தீர்ப்பளிப்பான்; அவனுடைய தீர்ப்பைத் தடை செய்யக் கூடியவர் எவருமில்லை; இன்னும், அவன் கேள்வி கணக்குக் கேட்பதில் மிகத்தீவிரமானவன்.

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْكُرْجِيُّعَاءُ يُعْلَمُ

مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ٣١

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلَسَتْ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ٣٢

سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٣٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٣٤

الرَّسْمُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى

النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ٣٥

اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَبِهِ يُكْفَرُ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ٣٦

لِلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ

سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ٣٧

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ

مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٣٨

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ٣٩

42. (நபியே!) இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் திட்டமாகச் சூழ்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தனர்; ஆகவே, சூழ்ச்சிகள் (அதனுடைய தண்டனைகள்) யாவும் அல்லாஹ்விடமே அவன்கைவசமே உள்ளன; (ஏனென்றால்), ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் சம்பாதிக்கின்றவற்றை அவன் (திட்டமாக) நன்கறிவான்; ஆகவே, இறுதி வீடு யாருக்குநல்லதாக இருக்கும் என்பதை நிராகரிப்போர் அறிந்து கொள்வார்கள்.

43. மேலும் (நபியே!) நீர் (அல்லாஹ்வினால்) அனுப்பப்பட்ட தூதர் அல்ல" என்று நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போர் கூறுகின்றனர்; ("இதைப்பற்றி) எனக்கும் உங்களுக்குமிடையில் அல்லாஹ், மற்றும் வேதஞானம் யாரிடமிருக்கிறதோ அவர்கள் சாட்சியால் போதுமானவர்கள்" என்று கூறுவீராக!

அத்தியாயம் : 14

இப்றாஹீம்

வசனங்கள் : 52

மக்கீ

ருகூஃகள் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் ரா. (நபியே! இது) வேதமாகும்; (இதன் மூலம்) மனிதர்களை, அவர்களுடைய இரட்சகனின் அனுமதிக்கொண்டு இருங்களிலிருந்து பிரகாசத்தின்பால் (சகலரையும்) மிகைத்தோன், புகழுக்குரியோன் ஆகியவனின் பாதையின்பால் நீர் வெளியேற்றுவதற்காக இவ் வேதத் தை நாமே உம்மீது இறக்கிவைத்திருக்கிறோம்.

2. (அவனே) அல்லாஹ்; (அவன்) எத்தகையோனென்றால் வானங்களில் உள்ளவையும் பூமியில் உள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன; மேலும், (இதனை) நிராகரிப்போருக்கு கடினமான வேதனையின் காரணமாக பெருங்கேடுதான்.

3. (நிராகரிப்போராகிய) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் மறுமையைவிட, இவ்வுலக வாழ்க்கையையே விரும்புகின்றனர்; அல்லாஹ்வுடைய பாதையை விட்டும் (மற்றவர்களை) தடுக்கின்றனர்; (அப்பாதை மிகச்சரியானதாயிருக்க) அதை கோணலுடையதாகவும் தேடுகின்றனர்; அவர்கள் வெகுதூரமான வழிகேட்டிலிருக்கின்றனர்.

4. மேலும், (நபியே! ஒவ்வொரு சமூகத்தார்க்கும்) அவர்களுக்கு (நம் தூதுத் துவத்தை) அவர் விளக்கிக் கூறுவதற்காக, எந்த ஒரு தூதரையும் அவ்(ரவ்)ருடைய சமூகத்தாரின் மொழியைக் கொண்டேயல்லாது நாம் அனுப்பவில்லை; (ஆகவே) அல்லாஹ் நாடியவர்களை தவறான வழியில் விட்டுவிடுகிறான்; மேலும், அவன் நாடியவர்களை நேர் வழியில் செலுத்துகிறான்; அவனே (யாவற்றையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

5. திட்டமாக நாம் மூஸாவை நம்முடைய பல அத்தாட்சிகளுடன் அனுப்பிவைத்து, நீர் உம் சமூகத்தாரை இருங்களிலிருந்து பிரகாசத்தின்பால் வெளியேற்றுவீராக! இன்னும், (சென்றுவிட்ட சமூகத்தாரில் அருட்கொடைகளாலும், தண்டனைகளாலும் நிறையப்பெற்ற) அல்லாஹ்வின் (அந்)நாட்களை அவர்களுக்கு நீர் நினைவூட்டுவீராக! (என்று அவருக்கு நாம் ஏவினோம்;) மிகுந்த பொறுமையுடனிருப்போர், அதிக நன்றி செலுத்துவோர் ஆகிய ஒவ்வொருவருக்கும் நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ
اَنْجَاكُمْ مِّنْ اِلٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُوْنَكُمْ سُوًۢءَ الْعَذَابِ وَاِذْ
يَذِيحُوْنَ اَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَاءَكُمْ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ
مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝٦ وَاِذْ تَاٰذَنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ
لَا زِيْدَ لَكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ ۝٧ وَقَالَ
مُوسٰى اِنْ تَكْفُرُوْا اَنْتُمْ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا فَاِنَّ
اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝٨ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبُوۡا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ
قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَوْدَةٌ ۝٩ وَالَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ اَمْ لَا
يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ جَاۤءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْۤا
اَيْدِيَهُمْ فِىۤ اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوْا اِنَّا كٰفِرُوۡنَا۟ بِمَا۟ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ
وَاِنَّا لَفِىۤ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوۡنَا۟ اِلَيْهٖ مُّرِيْبٍ ۝١٠ قَالَتْ رُسُلُهُمْ
اِنِّىۤ اللّٰهُ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوۡكُمْ
لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوۡبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ اِلَىۤ اَجَلٍ مُّسَمًّى
قَالُوْا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّاۤ اَشْرَءُ مِّثْلُنَا۟ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوۡنَا
عَمَّا۟ كَانِ يَعْبُدُ اٰۤبَاؤُنَا۟ فَاتُّوۡنَا۟ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيۡنٍ ۝١١

- (١٣)

لَعَنَ عِنْدَ الْمُتَّقِينَ ١٣

الْبَاقِيَةُ

6. மூஸா தன் சமூகத்தாரிடம், "அல்லாஹ் உங்கள் மீது — அவன் உங்களை ஃபிரீஅவ்னுடைய கூட்டத்தாரிடமிருந்து காப்பாற்றியபொழுது — புரிந்திருக்கும் அருட்கொடையை நினைத்துப் பாருங்கள்; அவர்கள், உங்களை கொடிய வேதனை செய்து கொண்டிருந்தார்கள்; மேலும், உங்கள் ஆண் மக்களை அறுத்துக்கொலை செய்தும், பெண் மக்களை (உயிருடன் வாழ்) விட்டும் விட்டார்கள்; இதில் உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து உங்களுக்குப் பெரும் சோதனை ஏற்பட்டிருந்தது" என்றும் கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக).

7. அன்றியும், உங்கள் இரட்சகன் (இதற்காக) நீங்கள் (எனக்கு) நன்றி செலுத்தினால் (என் அருளை) நிச்சயமாக உங்களுக்கு அதிகப்படுத்துவேன்; இன்னும், நீங்கள் மாறு செய்தீர்களானால், நிச்சயமாக என்னுடைய வேதனை மிகக் கடினமானது" என்று அறிவித்ததையும் (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக).

8. இன்னும், மூஸா (தன் சமூகத்தாரிடம்) "நீங்களும், பூமியிலுள்ள (மனிதர்கள்) அனைவரும் (அல்லாஹ்வுக்கு) மாறு செய்த போதிலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் தேவையற்றவன்; புகழப்படுபவன்" என்றும் கூறினார்.

9. உங்களுக்கு முன்னர் இருந்தவர்களில் நூஹ், ஆது, ஸமூது ஆகிய சமூகத்தாருடையவும், அவர்களுக்குப் பின்னர் உள்ளவர்களுடையவும் செய்திகள்) உங்களுக்கு வரவில்லையா? அவர்கள் (களின் விபரங்களை அல்லாஹ்வைத் தவிர (மற்றெவரும்) அறியமாட்டார்; (அல்லாஹ்வினால் அனுப்பப்பட்ட) அவர்களுடைய தூதர்கள் தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் அவர்களிடம் வந்தார்கள்; (நேரான வழிக்கு) வாருங்கள், என்று அழைத்த சமயத்தில்,) அவர்களுடைய கைகளை அவர்களுடைய வாய்களின் பக்கமே கொண்டுசென்று (தூதர்களின் கூற்றை மறுத்து அவர்களிடம்,) "நிச்சயமாக நீங்கள் எதைக்கொண்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றீர்களோ, அதை நிச்சயமாக நாங்கள் நிராகரிக்கின்றோம்; அன்றியும், நீங்கள் எங்களை எதன் பால் அழைக்கின்றீர்களோ, அதைப்பற்றி நிச்சயமாக நாங்கள் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்திலிருக்கிறோம்" என்றும் கூறினார்கள்.

10. அதற்கு, அவர்களுடைய தூதர்கள் (அவர்களிடம்), "வானங்களையும், பூமியையும் படைத்த அல்லாஹ்வைப் பற்றியா சந்தேகம்? உங்களுடைய குற்றங்களை உங்களுக்கு மன்னிப்பதற்காக உங்களை அவன் அழைக்கிறான்; ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் உங்களை (வாழ்ந்திருக்க) பிற்படுத்தியும் வைப்பான்" என்று கூறினார்கள்; அதற்கவர்கள், "நீங்கள் நம்மைப்போன்ற மனிதர்களேயன்றி (வேறு) இல்லை; எங்கள் மூதாதையர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவற்றை விட்டு எங்களைத் தடை செய்ய நீங்கள் நாடுகிறீர்கள்; அவ்வாறாயின் (அதற்குரிய) தெளிவான சான்றை எங்களுக்குக் கொண்டுவாருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ
 عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَنٍ
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١١ وَمَا لَنَا أَلَّا
 نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنْصَبِرَ عَلَىٰ مَا
 أَذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ١٢ وَقَالَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا الرُّسُلُهُمْ لَنْخْرِجَنَّهُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا
 فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنْهْلِكَنَ الظَّالِمِينَ ١٣ وَلَنَسْكُنَنَّكَ الْأَرْضَ
 مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ١٤ وَاسْتَفْتَوْا
 وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ١٥ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَاءٍ
 صَدِيدٍ ١٦ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ
 مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ١٧ مِثْلُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ
 لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ١٨
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ
 وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ١٩ وَمَا ذَلِكُ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ٢٠

11. (அதற்கு) அவர்களுடைய தூதர்கள் அவர்களிடம், "நாங்கள் உங்களைப் போன்ற மனிதர்களே தவிர வேறில்லை; எனினும், அல்லாஹ் தன் அடியார்களில் தான் நாடியவர்கள் மீது பேரருள் புரிகின்றான்; மேலும், அல்லாஹ்வுடைய அனுமதி கொண்டல்லாது எந்தச் சான்றையும் உங்களுக்கு நாங்கள் கொண்டு வருவது எங்களுக்கு(சாத்தியம்)இல்லை; (சகலகாரியங்களையும் அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) விசுவாசிகள் அல்லாஹ்வின் மீதே நம்பிக்கை வைக்கட்டும்" என்று கூறினார்கள்.

12. "இன்னும், நாங்கள் அல்லாஹ்வின் மீது (முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்காதிருக்க எங்களுக்கென்ன (நேர்ந்தது)? திட்டமாக, அவன் எங்களுடைய வழிகளை எங்களுக்கு காண்பித்துள்ளான்; மேலும் (நிராகரிப்போரே!) நீங்கள் எங்களுக்கிழைக்கும் துன்பங்களை நிச்சயமாக, நாங்கள் பொருத்துக்கொண்டு (உறுதியாக) இருப்போம்; இன்னும், (சகல காரியங்களையும் அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கிறவர்கள் (யாவரும்) அல்லாஹ்வின் மீதே (முழுமையாக) நம்பிக்கை வைக்கட்டும் (என்றும் கூறினார்கள்).

13. "நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தோர், தங்களின் பால் அனுப்பப்பட்ட அத்தூதர்களிடம் நிச்சயமாக, நாங்கள் உங்களை எங்கள் பூமியிலிருந்து வெளியேற்றிவிடுவோம்; அல்லது நிச்சயமாக எங்கள் மார்க்கத்தில் நீங்கள் திரும்பி விடவேண்டும் என்று கூறினார்கள்; அப்போது, அநியாயக்காரர்களை நிச்சயமாக நாம் அழித்துவிடுவோம் என அவர்கள்பால் அவர்களின் இரட்சகன் (வஹி) அறிவித்தான்.

14. இன்னும், "அவர்களுக்குப் பின்னர் உங்களை, (இந்த) பூமியில் நிச்சயமாக நாம் குடியேற்றுவோம்" (என்றும் வஹி மூலம் அறிவித்து), "இது, என் முன்னால் (விசாரணைக்காக) நிற்பதை பயந்தவருக்கும், என் அச்சமுட்டலைப் பயந்தவருக்குமாகும் (என்றும் இரட்சகன் அறிவித்தான்).

15. இன்னும், அத்தூதுவர்கள் (அல்லாஹ்வின்) உதவியைக் கோரினார்கள்; பிடிவாதக்கார வம்பன் ஒவ்வொருவனும் நஷ்டமடைந்துவிட்டான்.

16. அவனுக்கு முன்பாக நரகம்தான் இருக்கிறது; மேலும், சீழ் நீரிலிருந்து அவன் புகட்டப்படுவான்.

17. அதனை அவன் (சங்கடத்தோடு) சிறுகச்சிறுக விழுங்குவான்; எனினும், அதை அவன் எளிதாக விழுங்க நெருங்கமாட்டான்; ஒவ்வொரு திசையிலிருந்தும் மரணம் அவனுக்கு வந்துகொண்டுமிருக்கும்; அவன் மரணிப்பவனுமல்லன்; மேலும், அதற்கப்பால் கடினமான வேதனையுமுண்டு.

18. தங்கள் இரட்சகனை நிராகரிக்கின்றார்களே, அத்தகையவர்களுக்கு உதாரணம்: அவர்களுடைய செயல்கள் சாம்பலைப் போலிருக்கிறது! கடும்புயல் வீசும் நாளில் காற்று கடினமாக அதனை அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது; இது போன்றே தாங்கள் சம்பாதித்தவற்றிலிருந்து எதன் மீதும் (எப்பயனையும் அடைய) அவர்கள் சக்தி பெற மாட்டார்கள்; இதுவே வெகு தூரமான வழிகேடாகும்.

19. நிச்சயமாக அல்லாஹ்(தான்) வானங்களையும், பூமியையும் உண்மையைக் கொண்டே படைத்திருக்கிறான் என்பதை (மனிதனே!) நீ பார்க்கவில்லையா? அவன் நாடினால் உங்களைப் போக்கிவிட்டு, புதியதொரு படைப்பைக்கொண்டு வந்தும்விடுவான்.

20. மேலும், (அவ்வாறு செய்வதானது) அல்லாஹ்வின் மீது சிரமமான துமல்ல.

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعْفُؤُا^{٢٢} الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا
كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ قَالُوا الْوَهْدُنَا اللَّهُ لَهْدِيْنَكُمْ سُوءَ عَلَيْنَا آجِزْ عَنَّا أَمْ
صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ^{٢٣} وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ
إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ
لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا
تَلُمُونِي وَلَوْ مَوَّأَ انْفُسُكُمْ مَا أَنَا بِصُرْحَكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِبَصِيرِيْنَ
إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ^{٢٤} وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ^{٢٥} أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً
طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ^{٢٦}
تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ^{٢٧} وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ
خَبِيثَةٍ لَجَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ^{٢٨}

21. மேலும், (மறுமையில்) அனைவரும் அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் வெளிப்பட்டு (நின்று)விடுவார்கள். (இவ்வுலகில்) பலவீனமானவர்கள் கர்வங்கொண்டிருந்தவர்களிடம், "நிச்சயமாக (உலகில்) நாங்கள் (நீங்கள் காட்டியவழியில்) உங்களையே பின்தொடர்ந்தவர்களாக இருந்தோம். ஆகவே (வர இருக்கும்), அல்லாஹ்வுடைய வேதனையிலிருந்து ஒரு சிறிதளவையேனும் எங்களைவிட்டும் நீங்கள் தடுக்கக் கூடியவர்களா!" என்று கேட்பார்கள்; (அதற்கு) வர்கள், "அல்லாஹ் எங்களுக்கு (யாதொரு) வழியைக் காண்பித்தால் (அதனை) நாங்கள் உங்களுக்குக் காண்பித்துத் தருவோம்; (எங்கள் வேதனையைப்பற்றி) நாங்கள் பதைபதைத்துத் துடிதுடிப்பதும், அல்லது பொறுத்திருப்பதும் எங்களுக்கு சமமானதாகும்; (இவ்வேதனையிலிருந்து விலகி) தப்பிச் செல்லுமிடம் எங்களுக்கில்லையே" என்று (வருந்திக்) கூறுவார்கள்.

22. (இக்குற்றவாளிகளைப் பற்றித்) தீர்ப்புக் கூறப்பட்ட பின்னர், ஷைத்தான் (இவர்களிடம்) "நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு உண்மையான வாக்குறுதியாக வாக்களித்திருந்தான் (அவ்வாறே நிறைவேற்றியும் விட்டான்); உங்களுக்கு நானும் (பொய்யாக) வாக்களித்திருந்தேன்; ஆனால் நான் உங்களுக்கு (கொடுத்த வாக்கில்) மாறுசெய்தேன்; நான் உங்களை அழைத்தேன்; நீங்கள் எனக்கு பதில் கூறினீர்கள் என்பதைத் தவிர, எனக்கு யாதோர் அதிகாரமும் உங்கன்மீது இல்லை. ஆதலால், நீங்கள் என்னை நிந்திக்காதீர்கள்; உங்களையே நீங்கள் நிந்தித்துக் கொள்ளுங்கள்; நான் உங்களை காப்பாற்றுவவனல்ல; என்னை நீங்கள் காப்பாற்றுவவர்களும்ல்ல; (இதற்கு) முன்னர் நீங்கள் என்னை (அல்லாஹ்வுக்கு) இணையாக்கிக் கொண்டிருந்ததையும் நிச்சயமாக நான் நிராகரித்துவிட்டேன்; நிச்சயமாக அநியாயக்காரர்கள் - அவர்களுக்கு மிக்க துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு" என்று கூறுவான்.

23. இன்னும், விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் சுவனபதிகளில் பிரவேசிக்கப்படுவார்கள்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; தங்கள் இரட்சகனின் உத்தரவு கொண்டு அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; அவற்றில் அவர்களின் காணிக்கை (யானது ஒருவர் மற்றவருக்கு, உங்களுக்கு) சாந்தி உண்டாவதாக!" என்பதாகும்.

24. நல்ல வாக்கியத்திற்கு அல்லாஹ் எவ்வாறு உதாரணத்தைக் கூறியுள்ளான் என்பதை (நபியே!) நீர்பார்க்கவில்லையா? (அது) நல்லமரத்தைப் போன்றாகும்; அதன் வேர் பூமியில் ஆழப்பதிந்தும், அதன் கிளை வானளாவியும் இருக்கிறது.

25. அது தன் இரட்சகனின் அனுமதி கொண்டு ஒவ்வொரு நேரத்திலும் கனிகளைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது; மேலும், மனிதர்களுக்கு அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக இவ்வுதாரணங்களை அல்லாஹ் கூறுகிறான்.

26. இன்னும், கெட்டவாக்கியத்திற்கு உதாரணமாகிறது பூமியின் மேற்புறத்திலிருந்து வேரோடு பிடுங்கப்பட்ட கெட்ட மரத்தைப் போன்றாகும்; அதற்கு (நிலைத்து நிற்கும்) உறுதியான நிலை இல்லை.

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿١٢﴾
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ
دَارَ الْبَوَارِ ۖ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿١٣﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ
إِلَى النَّارِ ﴿١٤﴾ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا بَئِعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿١٥﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ
مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ
بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿١٦﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿١٧﴾ وَاتَّكُم مِّن كُلِّ مَا
سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِن الْإِنْسَانَ
لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿١٨﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا
الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَّعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿١٩﴾

27. விசுவாசங் கொண்டுள்ளார்களே அத்தகையோரை, இம்மை வாழ்விலும், மறுமையிலும் (ஷஹாதத்துக் கலிமாவை கூறுவதன் மூலம்) உறுதியான சொல்லைக் கொண்டு அல்லாஹ் நிலைப்படுத்துகிறான்; மேலும் அல்லாஹ், அநியாயக்காரர்களை (அவர்களுடைய பாவத்தின் காரணமாகத்) தவறான வழியில் விட்டும் விடுகிறான்; மேலும் அல்லாஹ் தான் நாடியதைச் செய்கிறான்.

28. அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையை நிராகரிப்பாக மாற்றி, தங்கள் சமூகத்தினரை அழிவுவீட்டில் இறக்கிவிட்டவர்களையும் (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா?

29. (அழிவு வீடான அது) நரகமாகும்; அதில் அவர்கள் பிரவேசிப்பார்கள்; இன்னும், தங்குமிடத்தில் (அது) மிகக்கெட்டது.

30. இன்னும், அல்லாஹ்வுக்கு - அவனுடைய பாதையை விட்டும் அவர்கள் (மக்களை) வழிகெடுப்பதற்காக - சமமானவர்களை அவர்கள் ஆக்கினர்; (நபியே!) அவர்களிடம், "நீங்கள் சுகமனுபவித்துக் கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக, நீங்கள் திரும்பிச் சேருமிடம் நரகம்தான்" என்று கூறுவீராக!

31. விசுவாசங் கொண்ட என் அடியார்களுக்கு - "அவர்கள் தொழுகையை நிறைவேற்றவும், கொடுக்கல் வாங்கலோ, நட்போ இராத நாள் வருவதற்கு முன்னதாகவே, நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தவற்றிலிருந்து இரகசியமாகவும், பகிரங்கமாகவும் (தர்மச்) செலவு செய்யவும்" - என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

32. அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால், அவன் தான் வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தான்; அவனே வானத்திலிருந்து மழைபொழியச் செய்து பின்னர், அதைக்கொண்டு உங்களுக்கு உணவாக (பற்பல) கனிவர்க்கங்களையும் வெளிப்படுத்தினான்; மேலும், நீங்கள் பிரயாணம் செய்வதற்காகக் கப்பலை தன் கட்டளைப்படி கடலில் அது செல்வதற்காக உங்களுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்தான்; மேலும், ஆறுகளையும் உங்களுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்தான்.

33. சூரியனையும், சந்திரனையும் (முறைப்படி தத்தம் வழிகளில்) அவ்விருண்டும் சென்று கொண்டேயிருக்க, அவன் உங்களுக்கு வசப்படுத்தித்தந்தான். மேலும், (மாறிமாறிவரும்) இரவையும், பகலையும் உங்களுக்கு அவன் வசப்படுத்தித் தந்தான்.

34. (இவையன்றி) மேலும், எவற்றை நீங்கள் அவனிடம் கேட்டீர்களோ அவற்றில் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் அவன் உங்களுக்குக் கொடுத்தான்; ஆகவே, அல்லாஹ்வுடைய அருட்கொடைகளை நீங்கள் எண்ணுவீர்களாயின் அவற்றை நீங்கள் கணக்கிட்டு (எண்ணிவரையறுத்து) விடமாட்டீர்கள்; நிச்சயமாக மனிதன் மிக்க அநியாயக்காரன்; மிக்க நன்றி கெட்டவன்.

35. இப்றாஹீம்: "என்னுடைய இரட்சகனே! (மக்காவாகிய) இவ்வுரை, அபயமளிக்கக்கூடியதாய் நீ ஆக்கி வைப்பாயாக! மேலும், என்னையும், என் மக்களையும் சிலைகளை வணங்குவதிலிருந்து தூரப்படுத்துவாயாக!" என்று கூறியதை நபியே! நீர் நினைவுகூர்வீராக!

رَبِّ اِنَّهُمْ اَضْلَلْنَ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ
تَبِعَنِىْ فَاِنَّهٗ مِنِّىْ وَمَنْ عَصَانِىْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ
رَّحِيْمٌ ﴿٣٦﴾ رَبَّنَا اِنِّىْ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِىْ بُوَادٍ غَيْرِ
ذِىْ ذُرْرِ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيْمُوا
الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفِئْدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِىْ اِلَيْهِمْ
وَادْرُقْهُمْ مِّنَ الشَّجَرِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا
اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نَخْفِىْ وَمَا نَعْلُنُ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ
مِنْ شَيْءٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَاءِ ﴿٣٨﴾ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ
وَهَبَ لِىْ عَلَى الْكِبَرِ اِسْعٰىلَ وَاَسْحَقُ اِنَّ رَبِّىْ لَسَمِيْعٌ
الدُّعَاۗءِ ﴿٣٩﴾ رَبِّ اجْعَلْنِىْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِىَّ
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاۗءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِىْ وَلِوَالِدَيْ
وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ وَلَا تَحْصِبْنِىْ
اللّٰهُ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظّٰلِمُوْنَ ۚ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ
لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ﴿٤٢﴾ مُهْطِعِيْنَ مُّقْنِعِيْ
رُءُوْسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَاَفِئْدَتُهُمْ هَوَاۗءُ ﴿٤٣﴾

36. "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக (சிலைகளாகிய) அவைகள் மனிதர்களில் அநேகரை வழிகெடுத்துவிட்டன; ஆகவே, (அவைகளை வணங்காது) எவர் என்னைப் பின்பற்றுகிறாரோ, அவர்தான் நிச்சயமாக என்னில் உள்ளவராவார்; மேலும், எவர் எனக்கு மாறு செய்கிறாரோ, அப்போது நிச்சயமாக நீ மிக்க மன்னிப்பவன்; மிகக் கிருபைசெய்பவன்."

37. "எங்களுடைய இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் என்னுடைய சந்ததியை மிக்க கண்ணியம் வாய்ந்த உன் வீட்டின் சமீபமாக, விவசாயமில்லாத பள்ளத்தாக்கில் குடியேற்றிவிட்டேன்; எங்களுடைய இரட்சகனே! அவர்கள் (அங்கு)தொழுகையை நிறைவேற்றுவதற்காக; ஆகவே, மனிதர்களில் (ஒரு சிலரி)ன் இதயங்களை அவர்கள் பால் சாய்ந்தவையாக நீ ஆக்குவாயாக! அவர்கள் உனக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக, (பற்பல) கனிவர்க்கங்களிலிருந்து நீ அவர்களுக்கு உணவும் அளிப்பாயாக!"

38. "எங்களுடைய இரட்சகனே! நாங்கள் (இதயங்களில்) மறைத்துக் கொள்வதையும், நாங்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் நிச்சயமாக நீ நன்கறிவாய்; பூமியிலோ, வானத்திலோ (உள்ளவற்றில்) எப்பொருளும் அல்லாஹ்வுக்கு மறைந்ததல்ல."

39. "(என்னுடைய) வயோதிக(கால)த்தில் இஸ்மாயீலையும், இஸ்ஹாக்கையும் எனக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினானே அத்தகைய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும். நிச்சயமாக என் இரட்சகன் பிரார்த்தனையைச் செவியேற்கிறவன்"

40. மேலும், "என்னுடைய இரட்சகனே! என்னையும், என் சந்ததியிலுள்ளோரையும் தொழுகையை நிறைவேற்றுவவர்களாக ஆக்கி வைப்பாயாக! எங்களுடைய இரட்சகனே! என்னுடைய பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்தும் கொள்வாயாக!"

41. "எங்களுடைய இரட்சகனே! எனக்கும், என் பெற்றோருக்கும், (மற்ற) விசுவாசிகளுக்கும் கேள்வி கணக்கு நிலைபெறும் (மறுமை) நாளில் மன்னித்தருள்வாயாக" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்).

42. மேலும், (நபியே!) அநியாயக்காரர்கள் செய்கின்றவைகளைப்பற்றி அல்லாஹ்வை பராமுகமானவனாக நீர் நிச்சயமாக எண்ண வேண்டாம்; அவர்களை அவன் தாமதப்படுத்துவதெல்லாம் பார்வைகள் எதில் நிலைகுத்தியவாறு இருக்குமோ அந்த (கொடியதொரு மறுமை) நாளுக்காகத்தான்.

43. (அந்நாளில்) அவர்கள் விரைந்து ஓடக்கூடியவர்களாக, தங்கள் தலைகளை உயர்த்தி (மேல் நோக்கியவர்களாக இருப்பர். அவர்களுடைய (நிலைகுத்திய) பார்வை அவர்கள் பக்கம் திரும்பாது அவர்களுடைய இதயங்கள் (திக்கிரமை கொண்டு) செயலற்று விடும்.

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَىٰ آجَلٍ قَرِيبٍ نَّحِبُّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ زَوَالٍ ۚ وَسَكَنْتُمْ
فِي مَسْكِنٍ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمُ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْآمَثَالَ ۖ وَقَدْ مَكُرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ
وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۖ فَلَا تَخْشَبَنَّ اللَّهَ فَخَلَفَ
وَعْدِهِ رَسُولُهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۖ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ
غَيْرِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۚ وَتَرَى
الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۖ سَرَابِيلُهُمْ مِّنْ
قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ ۚ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا
كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۖ هَذَا بَلَغَ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا
بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرُوا لَوِ الْأَلْبَابِ ۚ

رَبَّنَا إِنَّا أَلَمَّا أَهْمَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرُوا لَوِ الْأَلْبَابِ ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّتْ تِلْكَ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ①

44. அன்றியும், (நபியே!) மனிதர்களை _ அவர்களுக்கு வேதனை வரும்நாளைப் பற்றி நீர் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக! அநியாயம் செய்தார்களே அத்தகையோர் _ (அந்நாளில்) "எங்கள் இரட்சகனே! சமீபத்திய (சொற்ப்) தவணை வரை எங்களைப் பிற்படுத்துவாயாக! (அவ்வாறு நீ எங்களை பிற்படுத்தினால்) நாங்கள் உன் அழைப்பை ஏற்கின்றோம்; (உன்) தூதர்களையும் பின் பற்றுகின்றோம்" என்று கூறுவார்கள். "(இதற்கு) முன்னர் உங்களுக்கு அழிவே இல்லை என்று நீங்கள் சத்தியம் செய்து (கூறிக்) கொண்டிருக்கவில்லையா?" (என்றும்),

45. "அன்றியும், தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களின் வசிப்பிடங்களில் நீங்கள் வசித்தீர்கள்; நாம் அவர்களை எவ்வாறு (வேதனை) செய்தோம் என்பது உங்களுக்கு நன்கு தெளிவாகியும் விட்டது; இதனைப்பற்றி, உங்களுக்குப் பலமுன் உதாரணங்களையும் நாம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம்" (என்றும் அல்லாஹ் பதில் கூறுவான்).

46. இன்னும், அவர்கள் தங்கள் சூழ்ச்சியை உறுதியாகச் செய்து கொண்டிருந்தனர்; அவர்களுடைய சூழ்ச்சிக்குரிய தண்டனை அல்லாஹ்விடம் இருக்கிறது; அவர்களுடைய சூழ்ச்சி, அதனால் மலைகளும் பெயர்ந்துவிடக் கூடியவைகளாக இருந்த போதிலும், (ஒன்றும் பலனளிக்கப் போவதில்லை!)

47. அல்லாஹ்வை _ தன்னுடைய தூதர்களுக்கு தான் வாக்களித்ததற்கு மாறுசெய்கின்றவன் என (நபியே!) நீர் நிச்சயமாக எண்ணவேண்டாம்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தண்டித்தலையுடையவன்.

48. இந்த பூமி வேறு (விதப்) பூமியாகவும்; வானங்களும் (அவ்வாறே) மாற்றப்படும்நாளில் (அல்லாஹ் தன் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவான்) மேலும், யாவரையும் அடக்கி ஆளுகின்ற ஒருவனாகிய அல்லாஹ்வின் சந்நிதியில் அவர்கள் (அனைவரும் அணியணியாக) வெளியாகி (நின்று) விடுவர்.

49. அன்றியும், அந்நாளில் குற்றவாளிகளை (சிலரைச்சிலரோடு) சங்கிலிகளில் இணைக்கப்பட்டவர்களாக நீர் காண்பீர்.

50. அவர்களுடைய சட்டைகள் தாரால் (செய்யப்பட்டு) இருக்கும்; அவர்களுடைய முகங்களை நெருப்பு மூடிக்கொண்டுமிருக்கும்.

51. ஒவ்வோர் ஆத்மாவுக்கும் அது சம்பாதித்தவற்றுக்கு அல்லாஹ் கூலி நல்குவதற்காக (இவ்வாறு நபியே! நீர் காண்பீர்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் (கேள்வி) கணக்குக் கேட்பதில் மிக்க தீவிரமானவன்.

52. (இவ்வேதமான) துமனிதர்களுக்கு எத்திவைத்தலாகும்; இதனைக்கொண்டு அவர்கள் எச்சரிக்கப்படுவதற்காகவும், வணக்கத்திற்குரியவன் ஒரே நாயன் (ஆன அல்லாஹ்) தான் என்று அவர்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்வதற்காகவும், இன்னும் அறிவுடையோர் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காகவுமாகும்.

அத்தியாயம் : 15

அல் ஹிஜ்ர் _ ஸமுது கூட்டத்தார் வாழ்ந்த பகுதி

வசனங்கள் : 90 மக்கீ ருகூஃகள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் ரா. இவை இவ்வேதத்தினுடைய _ இன்னும், தெளிவான குர்ஆனுடைய _ வசனங்களாகும்.

رَبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ①
 ذَرَهُمْ يَٰكُلُوا وَيَسْتَمِعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ ② وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ
 مَّعْلُومٌ ③ مَا سَبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجْلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ④ وَ
 قَالُوا يَٰيَٰهَا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ⑤ لَوْ
 مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑥ مَا نَنْزِلُ
 الْمَلَكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ ⑦ إِنَّا نَحْنُ
 نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ⑧ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ
 قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ⑩ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
 كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ⑪ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ⑫
 لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ⑬ وَلَوْ فَتَحْنَا
 عَلَيْهِمُ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ⑭ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ
 أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ⑮ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ
 بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِينَ ⑯ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
 رَّجِيمٍ ⑰ إِلَّا مِنْ أَسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ ⑱

2. நிராகரிப்போர் தாங்களும் முஸ்லிம்களாக இருந்திருக்க வேண்டுமே என்று பெரிதும் விரும்புவர்.

3. (நபியே!) நீர் அவர்களை விட்டு விடுவீராக! அவர்கள் உண்ணட்டும். சுகமுமனுபவிக்கட்டும்; (அவர்களுடைய வீண்) ஆசை (மறுமையை) அவர்களுக்கு மறக்கடித்து விட்டது; இதன் முடிவை) அவர்கள் நன்கறிந்து கொள்வார்கள்.

4. எவ்வூ(ரா)ரையும், அதற்குக் குறிப்பிட்ட (காலத்) தவணையிலன்றி, நாம் (அவர்களை) அழித்துவிடவில்லை.

5. (அழிக்கப்படுவதற்காக உள்ள) எந்த ஒரு சமுதாயமும் தனக்குரிய தவணையை முந்தவும் மாட்டாது; அவர்கள் பிந்தவும் மாட்டார்கள்.

6. மேலும், (குர் ஆனாகிய) "உபதேசம் எவர் மீது இறக்கப்பட்டுள்ளதோ அத்தகையவரே! நீர் நிச்சயமாக பைத்தியக்காரர்தான்" என அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

7. "உண்மையாளர்களில் உள்ளவராக நீர் இருந்தால், (உமக்குச் சாட்சியாக) நீர் எங்களிடம் மலக்குகளை (அழைத்து) க்கொண்டு வந்திருக்க வேண்டாமா?" (என்றும் கூறுகின்றனர்).

8. (நபியே!) உண்மையைக்கொண்டல்லாது மலக்குகளை நாம் இறக்கி வைப்பதில்லை, (எனவே, வேதனையைக்கொண்டு அவர்கள் இறங்கினால்) அச்சமயம் அவர்கள் அவகாசம் கொடுக்கப்படுபவர்களாகவும் இருக்க மாட்டார்கள்.

9. நிச்சயமாக நாம்தான் (திக்கு என்னும் இவ்) வேதத்தை (உம்மீது) இறக்கி வைத்தோம்; நிச்சயமாக நாமே அதனை பாதுகாப்பவர்கள்.

10. (நபியே!) உமக்கு முன்னர் (சென்று போன) முந்தைய பல கூட்டதார்களிலும் நிச்சயமாக நாம் (தூதர்களை) அனுப்பிவைத்தோம்.

11. (நம்முடைய) எந்தத் தூதரும் - அவரை அவர்கள் பரிசாசம் செய்பவர்களாக இருந்தேயல்லாது அவர்களிடம் - அவர் வரவில்லை;

12. இவ்வாறே குற்றவாளிகளின் உள்ளங்களிலும் அ(வ்விஷமத்)தை நாம் புகச்செய்கிறோம்.

13. (ஆகவே, வேதமான) இதனை அவர்கள் விகவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்; (இவ்வாறே அவர்களுக்கு) முன் சென்றவர்களின் வழிமுறை திட்டமாகச் சென்றே விட்டது.

14. மேலும், வானத்திலிருந்து ஒரு வாசலை நாம் அவர்களுக்குத் திறந்து விட்டு, அவர்கள் அதில் (நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து) ஏறிக் கொண்டிருந்தாலும், (அவ்வேதத்தை உண்மைப்படுத்தமாட்டார்கள்; மாறாக, அவர்கள்)

15. (பார்க்க முடியாது, தடுக்கப்பட்டு) "மயக்கப்பட்டதெல்லாம் எங்களுடைய பார்வைகள் தான்; (அது மட்டும்) அல்ல, நாங்கள் சூனியம் செய்யப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தினர்" என்றே கூறுவார்கள்.

16. மேலும், நிச்சயமாக நாம் வானத்தில் கிரகங்களை அமைத்து, பார்ப்போருக்கு அதனை அலங்கரித்துள்ளோம்..

17. மேலும், விரட்டப்பட்ட ஒவ்வொரு ஷைத்தானை விட்டும் அவற்றை நாம் பாதுகாத்துக்கொண்டோம்.

18. திருட்டுத்தனமாக (ஒட்டு)க் கேட்பவ(னான ஷைத்தா)னைத்தவிர; அப்போது பிரகாசமான தீப்பந்தம் அவனை (விரட்டி)ப் பின் தொடர்ந்து செல்லும்.

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا
 مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُّوَزَّوْنٍ ۖ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ
 لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ۚ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا
 نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۖ وَارْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَاَنزَلْنَا
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنتُمْ لَهُ بِخَزَائِنٍ ۚ وَ
 إِنَّا لَنَحْنُ مُّحِي وَنَبِيتٌ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۚ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
 الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ۚ وَإِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ خَشِرُهُمْ ۚ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۚ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
 الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۚ وَالْجَانَّ
 خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّوْمِ ۚ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ
 لِلْمَلِكَةِ إِنِّي خَالِقُ بَشَرٍ مِّنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۚ
 فَإِذَا اسْوَيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوْا لَهُ سَاجِدِينَ ۚ
 فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَسْبَعُونَ ۚ إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ
 السَّاجِدِينَ ۚ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۚ قَالَ
 لَمْ أَكُنْ لِسَاجِدٍ لِّبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۚ

19. பூமியை_ அதனை நாம் விரித்து அதில் அசையாத மலைகளையும் நாட்டினோம்;மேலும்,ஒவ்வொருபொருளையும்(அதற்குரிய)அளவின்படி அதில் நாம் முளைக்கவைத்தோம்.

20. "உங்களுக்கும், நீங்கள் எவருக்கு உணவளிக்கிறவர்களாக இல்லையோ அவர்களுக்கும் வாழத்தேவையானவற்றை அதில் நாமே ஆக்கியுள்ளோம்.

21. எந்தப் பொருளும் அதன் களஞ்சியங்கள் நம்மிடமிருந்தே தவிர இல்லை; எனினும், அவற்றை குறிப்பிட்ட அளவிலே தவிர நாம் இறக்கிவைப்பதும் இல்லை.

22. இன்னும், காற்றுகளை சூல் கொண்ட மேகங்களாக நாமே அனுப்புகிறோம்; பின்னர் வானத்திலிருந்து நாமே (மழையெனும்) நீரைப் பொழிவித்து, அதனை உங்களுக்கு நாம் புகட்டுகிறோம்;நீங்கள் அதனைச் சேமித்து வைப்பவர்களாகவும் இல்லை.

23. (படைப்பினங்களுக்கு) நிச்சயமாக நாம்தாம் உயிரும் கொடுக்கிறோம்; நாமே (அவற்றை) இறக்கவும் வைக்கிறோம்; (யாவற்றிற்கும்) நாமே வாரிசாவோம்.

24. மேலும் உங்களில் (உங்களுக்கு) முன் சென்றோரையும் நிச்சயமாக நாம் அறிந்துள்ளோம்; (உங்களுக்குப்) பின் வரக்கூடியவர்களையும் நிச்சயமாக நாம் அறிந்துள்ளோம்.

25. இன்னும்,(நபியே) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் தான், அவர்களை மறுமையில் ஒன்று திரட்டுவான்; நிச்சயமாக அவன் தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்.

26. இன்னும் (தட்டினால்) சப்தம் வரக்கூடிய, மாற்றமடைந்த கறுப்பான களிமண்ணிலிருந்து மனிதனை(ஆதமை)திட்டமாக நாம் படைத்தோம்.

27. மேலும், ஜின்னை(அதற்கு) முன்னதாகக் கொடிய உஷ்ணமுள்ள நெருப்பிலிருந்து அதனை நாம் படைத்தோம்.

28. மேலும்,(நபியே) உமதிரட்சகன் மலக்குகளிடம், "நிச்சயமாக நான், மனிதனை (தட்டினால்) சப்தம் வரக்கூடிய, மாற்றமடைந்த கறுப்புக் களிமண்ணிலிருந்து படைக்கப்போகிறேன்" என்று கூறிய சமயத்தை(நபியே! நினைவு கூர்வீராக!)

29. பின்னர், "அவரை நான் சரியாக உருவாக்கி, அவரில் என் ஆவியிலிருந்தும் நான் ஊதியபோது, அவருக்கு சிரம்பணிந்தவர்களாக விழுங்கள்"(என்று மலக்குகளிடம் அல்லாஹ் கூறியதும்)

30. உடனே மலக்குகள் - அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒருமித்து (அவருக்கு மரியாதை செலுத்த) சிரம்பணிந்தார்கள் -

31. - இப்லீஸைத் தவிர ; சிரம்பணிந்தவர்களுடன் ஆகுவதிலிருந்து அவன் விலகிக்கொண்டான்.

32. (அதற்கு அல்லாஹ்) "இப்லீஸே! சிரம்பணிந்தோருடன் நீயும் ஆகாதிருக்க உனக்கு என்ன நேர்ந்தது?" என்று கேட்டான்.

33. அ(தற்கு)வன், "தட்டினால்) சப்தம் கொடுக்கக் கூடிய மாற்றமடைந்த கருப்புக் களிமண்ணால் நீ அவரை சிருஷ்டித்த (ஒரு) மனிதனுக்கு, (நெருப்பால் படைக்கப்பட்ட) நான் சிரம்பணிபவனாக இருப்பதற்கில்லை" என்று கூறினான்.

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۖ وَإِنَّ عَلَيْكَ
 اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۗ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ
 يُبْعَثُونَ ۖ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۖ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ
 الْمَعْلُومِ ۖ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي
 الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۖ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ
 الْمُخْلِصِينَ ۖ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۖ إِنَّ
 عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ
 مِنَ الْغَاوِينَ ۖ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ۖ
 لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ۖ
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۖ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ
 أَمِينٍ ۖ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى
 سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۖ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا
 بِمُخْرَجِينَ ۖ نَبِيُّ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۖ وَأَنَّ
 عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ۖ وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ۖ
 إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ۖ

34. "இங்கிருந்து நீ வெளியேறிவிடு; ஏனெனில் நிச்சயமாக நீ விரட்டப் பட்டவன்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன்கூறினான்.

35. மேலும், "நியாயத்தீர்ப்பு நாள் வரையில் உன் மீது நிச்சயமாக (என்னுடைய) சாபம் உண்டாவதாக!" (என்றும் அல்லாஹ் கூறினான்).

36. (அதற்க)வன், "என்னுடைய இரட்சகனே! (இறந்தோரான) அவர்கள் எழுப்பப்படும் நாள் வரையில் நீ எனக்கு அவகாசமளிப்பாயாக" என்று கூறினான்.

37. (அதற்கு அல்லாஹ்,) "நிச்சயமாக நீ அவகாசம் அளிக்கப்பட்டோரில் இருக்கிறாய்" என்று கூறினான்.

38. "குறிப்பிட்ட நேரத்தின் நாள் வரை" (என்று அல்லாஹ் கூறினான்).

39. (அதற்க)வன், "என்னுடைய இரட்சகனே! நீ என்னை வழிகேட்டில் விட்டு விட்டதன் காரணமாக பூமியில் (உள்ளவற்றை) நான், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அலங்கரித்துக் காண்பித்து, அவர்கள் அனைவரையும் நிச்சயமாக நான் வழி கெடுத்து விடுவேன்" என்று கூறினான்.

40. "அவர்களில் (உன்னால்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உன் (அருள் பெற்ற நல்) அடியார்களைத் தவிர".

41. (அதற்கு அல்லாஹ், என்னால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நல்லடியார்களின் வழி யாகிய) "இதுதான் என்னிடம் (வருவதற்குரிய) நேரான வழியாகும்" என்று கூறினான்.

42. "நிச்சயமாக என்னுடைய அடியார்கள், உனக்கு அவர்கள் மீதுயாதொரு அதிகாரமும் இல்லை. (திசைதிருப்பப்பட்டு) வழிகெட்டவர்களிலிருந்து உன்னைப் பின்பற்றியவர்களைத் தவிர.

43. "நிச்சயமாக நரகமாகிறது, (உன்னைப் பின்பற்றிய) அவர்கள் அனைவருக்கும் வாக்களிக்கப்பட்ட இடமாகும்."

44. "அதற்கு ஏழுவாசல்கள் இருக்கின்றன; ஒவ்வொருவாசலுக்கும் அவர்களிலிருந்து (குறிப்பிட்ட) பங்கீடுசெய்யப்பட்ட ஒருபகுதி உண்டு" (என்றும் அல்லாஹ் கூறினான்).

45. நிச்சயமாக பயபக்தியுடையவர்கள் சுவனபதிகளிலும், நீருற்றுகளிலும் (மகிழ்ச்சியுடையோராக) இருப்பார்கள்.

46. (அவர்களிடம்,) "நீங்கள் சாந்தியுடன், அச்சமற்றவர்களாக அவற்றில் நுழையுங்கள்" (என்று கூறப்படும்).

47. மேலும், (இம்மையில்) அவர்களின் நெஞ்சங்களில் இருந்த குரோதத்தை நாம் நீக்கிவிடுவோம்; (அவர்களும் உண்மையான) சகோதரர்களாக ஒருவரை ஒருவர் முன்னோக்கியவர்களாகக் கட்டில்களில் (மகிழ்ச்சியுடையோராக சாய்ந்து) இருப்பார்கள்.

48. அவற்றில் அவர்களை யாதொரு சிரமமும் அணுகாது; அதிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்படுபவர்களும் அல்லர்.

49. (நபியே!) "நிச்சயமாக, நானே மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்" என என் அடியார்களுக்குத் தெரிவிப்பீராக!

50. "என்னுடைய வேதனையோ, அதுவே நோவினை தரும் வேதனையாகும்" (என்றும் நபியே! நீர் தெரிவிப்பீராக!)

51. இன்னும், (நபியே!) இப்ராஹீமுடைய விருந்தாளிகள் பற்றி நீர் அவர்களுக்கு தெரிவிப்பீராக!

52. அவர்கள் அவரிடம் நுழைந்தபோது "ஸலாமுன்" (சாந்தி உண்டாவதாக!) என்று கூறினார்கள்; "நிச்சயமாக அவர், நாம் உங்களைப் பற்றி பயப்படக் கூடியவர்கள்" என்றார்.

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿٥٣﴾ قَالَ أَبَشْرُكُمْ نُونِي
 عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فِيمَ تُبَشِّرُونَ ﴿٥٤﴾ قَالُوا بِشْرُكَ
 بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَنِطِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ
 رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الصَّاَلُونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا
 الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٥٨﴾ إِلَّا آلَ
 لُوطٍ إِنَّا لَنَجِّيهِمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ
 الْغَائِبِينَ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿٦١﴾ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ
 مُّنْكَرُونَ ﴿٦٢﴾ قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَمِرُونَ ﴿٦٣﴾ وَ
 اتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٤﴾ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ
 اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا
 حَيْثُ تُوْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَهُمْ لَآءٌ
 مَّقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ﴿٦٦﴾ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٦٧﴾
 قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونَّ ﴿٦٨﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا
 تَخْزُونَّ ﴿٦٩﴾ قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾ قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي
 إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٧١﴾ لَعَنَّاكَ إِنَّهُمْ لَكِفِّي سَكَرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٢﴾

53. அதற்கவர்கள், "நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நாம் உமக்கு மிக்க அறிவார்ந்த ஒரு குமாரனைக் கொண்டு நன்மாராயங் கூறுவதற்காகவே வந்திருக்கின் றோம்" என்று கூறினார்கள்.

54. அதற்கவர், "என்னை முதுமை வந்தடைந்து விட்டபோதா நீங்கள் எனக்கு (குமாரனைக் கொண்டு) நன்மாராயங் கூறுகின்றீர்கள்? எதனைக் கொண்டு நீங்கள் எனக்கு நன்மாராயம் கூறுகின்றீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

55. அதற்கவர்கள், "உண்மையைக்கொண்டே நாங்கள் உமக்கு (மகனைப் பற்றி) நன்மாராயம் கூறுகிறோம். (அதைப்பற்றி) நிராசை கொண்டோரில் (ஒருவராக) நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

56. அதற்கவர், "வழிகெட்டவர்களைத் தவிர, வேறெவர் தன் இரட்சகனின் அருளைப்பற்றி நிராசை கொள்வார்?" என்றார்.

57. (பின்னர் மலக்குகளிடம், "அல்லாஹ்வினால்) அனுப்பப்பட்டவர்களே! உங்கள் செய்தி என்ன? என்று கேட்டார்.

58. அதற்கவர்கள் "பாவிகளான ஒரு கூட்டத்தார்பால் (அவர்களை அழித்துவிட) நிச்சயமாக நாங்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளோம்" என்று கூறினார்கள்.

59. லூத்தூடைய குடும்பத்தாரைத் தவிர - நிச்சயமாக நாங்கள் அவர்கள் அனைவரையும் காப்பாற்றுகிறவர்கள் -

60. - "அவருடைய மனைவியைத் தவிர; நிச்சயமாக அவள் (வேதனையடைவதில்) தங்கியவர்களில் உள்ளவளென்று நாம் நிர்ணயித்துவிட்டோம்" (என்று அல்லாஹ் கூறியதாகக் கூறினார்கள்).

61. (அல்லாஹ்வால்) அனுப்பப்பட்ட (மலக்குகளான அத்தூதுவர்கள், லூத்தூடைய குடும்பத்தாரிடம் வந்தபொழுது -

62. அவர் (அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக நீங்கள் (எனக்கு) அறிமுகமில்லாக் கூட்டத்தவர்" என்று கூறினார்.

63. அதற்கவர்கள், அல்ல! அவர்கள் எதைச் சந்தேகித்துக் கொண்டிருந்தார்களோ அதை நாம் உம்மிடம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

64. "நடந்தேறக் கூடியதான) உண்மையையே நாம் உம்மிடம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்; நிச்சயமாக நாம் உண்மையாளர்களாகவே இருக்கிறோம்.

65. ஆகவே, இரவின் ஒருபகுதியில் நீர் உம் குடும்பத்தினருடன் சென்றுவிடுவீராக! அன்றியும், அவர்களுக்குப் பின்னால் நீர் தொடர்ந்து செல்வீராக! உங்களில் ஒருவருமே திரும்பிப் பார்க்கவும் வேண்டாம்; நீங்கள் ஏவப்பட்டு இடத்திற்குச் சென்றும்விடுங்கள்" (என்றார்கள்).

66. அன்றியும், நிச்சயமாக இவர்கள் அனைவரும் காலைப்பொழுதை அடைந்தவர்களாக வேரறுக்கப்பட்டு விடுவார்கள் என்றும் நாம் முடிவெடுத்து அவருக்கு அறிவித்தோம்.

67. மேலும், (வாஸிபர்கள் சிலர் வந்திருப்பதாக அறிந்த) அந்நகரவாசிகள், மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாக வந்து விட்டனர்.

68. (லூத் நபி அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக இவர்கள் என்னுடைய விருந்தாளிகள்; ஆகவே, அவர்கள் விஷயத்தில்) என்னை நீங்கள் அவமானப்படுத்திவிடாதீர்கள்" என்று கூறினார்.

69. அன்றியும், நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; என்னை இழிவுப்படுத்தியும்விடாதீர்கள்" (என்று கூறினார்).

70. அதற்கவர்கள், "அகிலத்தார் பற்றியெல்லாம் (பேசவேண்டாம் என) நாம் உம்மைத் தடுக்கவில்லையா!" என்று கூறினார்கள்.

71. அதற்கவர், "இவர்கள் என்னுடைய பெண் மக்கள்; நீங்கள் (ஏதும்) செய்பவர்களாக இருந்தால், (இவர்களைத் திருமணம் செய்து கொள்ளுங்கள்)" என்று கூறினார்.

72. (நபியே!) உம்முடைய உயிரின் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக அவர்கள் தங்களுடைய மதிமயக்கத்திலேயே தட்டிழிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

فَاخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ﴿٤٦﴾ فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَافِلًا وَ
أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٤٧﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ﴿٤٨﴾ وَآنَهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ﴿٥١﴾ فَانْتَقَمْنَا
مِنْهُمْ وَآتَيْنَاهُمُ الْبَأْسَ مُبِينٍ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ
الرُّسُلِينَ ﴿٥٣﴾ وَاتَّيْنَاهُمُ الْيَتِيمَافَكَانُوا عَنَّا مُعْرِضِينَ ﴿٥٤﴾
وَكَانُوا يُنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ﴿٥٥﴾
فَاخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴿٥٦﴾ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٥٧﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفِرِ الصَّفْحَ
الْجَمِيلَ ﴿٥٨﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٥٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَكَ
سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿٦٠﴾ لَا تَمُدَّنَّ
عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ
عَلَيْهِمْ وَارْحُضْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٦١﴾ وَقُلْ إِنِّي أَنَا
النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿٦٢﴾ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِبِينَ ﴿٦٣﴾

73. ஆகவே, பொழுது உதயத்திற்குப்பிறகுள்ள நேரத்தை அவர்கள் அடைய, பேரிடிமுழக்கம் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது.

74. அ(வ்வுரான)தன் மேற்பகுதியை அதன் கீழ்ப்பகுதியாக (மேல்கீழாக) ஆக்கிவிட்டோம்; இன்னும் (களிமண்ணாலான)சுடப்பட்ட கற்களை அவர்கள் மீது நாம் பொழியச் செய்தோம்.

75. சிந்திப்போருக்கு நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

76. நிச்சயமாக அ(வ்வுரான)து (நீங்கள் பிரயாணத்தில் சென்று திரும்பும்) நேரான பாதையில்தான் இருக்கிறது.

77. நிச்சயமாக இதில்விசுவாசங் கொண்டோர்க்கு ஒரு அத்தாட்சி இருக்கிறது.

78. (வூஹுபுடைய சமூகத்தாராகிய) அடர்ந்த தோப்புடையோரும் நிச்சயமாக அநியாயக்காரர்களாகவே இருந்தனர்.

79. ஆகவே, அவர்களை நாம் தண்டித்தோம்; நிச்சயமாக (அழிக்கப்பட்ட) இவ்விரண்டு (ஊர்களும்) பகிரங்கமான வழியில்தான் இருக்கின்றன.

80. (மதீனாவிற்கும், தபூக்கிற்கும் இடைப் பகுதியிலுள்ள "ஹிஜர்" என்ற ஊரில் வாழ்ந்து வந்த ஸமுது கூட்டத்தினரான) ஹிஜருவாசிகளும் (நம்) தூதர்களை திட்டமாகப் பொய்யாக்கினர்.

81. நாம் அவர்களுக்கு நம்முடைய பல அத்தாட்சிகளையும் கொடுத்தோம்; அப்பொழுது அவற்றைவிட்டும் அவர்கள் புறக்கணித்தவர்களாகவே இருந்தார்கள்.

82. அவர்கள் அச்சமற்றவர்களாக மலைகளிலிருந்து வீடுகளைக் குடைந்து உருவாக்குபவர்களாகவும் இருந்தனர்.

83. அவர்கள் அதிகாலைப்பொழுதை அடைந்தவர்களாக இருக்க, பேரிடி முழக்கம் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது.

84. அவர்கள் (தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளச்)செய்திருந்தவைகளில் ஏதும் அவர்களுக்கு அப்போது பலனளிக்கவில்லை.

85. வானங்களையும், பூமியையும், இவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் உண்மையைக் கொண்டேயல்லாது நாம் படைக்கவில்லை; (நபியே! இவர்களுடைய தண்டனைக்குரிய காலமான) மறுமை நாள் நிச்சயமாக வரக்கூடியதே! (அது வரையில் இத் தீயவர்களின் துன்புறுத்தலை) நீர் முற்றாகப் புறக்கணித்து அழகாக மன்னித்துவிடுவீராக.

86. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் - அவனே (அனைத்தையும்) படைத்தோன்; (இவர்களைப்பற்றி) நன்கறிந்தோன்.

87. (நபியே!) நிச்சயமாக நாம் உமக்கு, திரும்பத் திரும்ப ஓதக் கூடிய ஏழு வசனங்களை யுடைய அல்லாபாத்திறா அத்தியாயத்தையும், இந்த மகத்தான குர்ஆனையும் தந்திருக்கிறோம்.

88. எதை நாம் அவர்களில் பலதரப்பட்டவர்களுக்கு சுகமனுபவிக்க வைத்துள்ளோமோ, அதன் பால் உம்முடைய இருகண்களை (பார்வைகளையும்) நிச்சயமாக நீர் நீட்டாதீர்! நீர் அவர்களுக்காக கவலையும் படாதீர்; இன்னும், நீர் விசுவாசிகளுக்கு (பணிவெனும்) இறக்கையைத் தாழ்த்துவீராக.

89. அன்றியும், "நிச்சயமாக நானே பகிரங்கமாக அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவன்" என்றும் நீர் கூறுவீராக!

90. (நபியே! முந்தைய வேதங்களைப்) பலவாறாகப் பிரித்தோர் மீது, இறக்கியவாறே, (வேதனையை நாம் இறக்குவோம்)

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ۖ قَوْرَبِكَ لَسْتُ لَهُمْ
 أَجْبَعِينَ ۖ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۖ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ
 أَعْرَضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۖ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۖ الَّذِينَ
 يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۖ وَلَقَدْ نَعْلَمُ
 أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۖ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ
 مِنَ السَّاجِدِينَ ۖ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ۖ

سُورَةُ النِّحْلِ ۝ ثَمَانِيَّةٌ ۝ وَالْأَوَّلُ ۝ وَالْآخِرُ ۝ وَالْأَوَّلُ ۝ وَالْآخِرُ ۝ وَالْأَوَّلُ ۝ وَالْآخِرُ ۝ وَالْأَوَّلُ ۝ وَالْآخِرُ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 أَنِّي أَمُرُ اللَّهَ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
 يُشْرِكُونَ ۖ يَنْزِلُ الْمَلَكَةُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ۖ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۖ خَلَقَ
 الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۖ وَالْأَنْعَامَ
 خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۖ
 وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْيَعُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۖ

91. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் (இந்தக்) குர்ஆனைப் பல பாகங்களாக ஆக்கி விட்டனர்.

92. ஆகவே, உமதிரட்சகன் மீது சத்தியமாக, அவர்கள் அனைவரையும் நிச்சயமாக நாம் (விசாரணைசெய்து) கேட்போம்—

93. அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றி.

94. ஆகவே, உமக்கு ஏவப்பட்டதைத் (தயக்கமின்றி) நீர் அவர்களுக்குத் தெளிவாகக் கூறி விடுவீராக! இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போரை புறக்கணித்தும் விடுவீராக!

95. (உம்மைப்) பரிகாசம் செய்பவர்களுக்கு (தண்டனை அளிக்க,) நிச்சயமாக நாமே உமக்குப் போதுமானவர்களாக இருக்கிறோம்.

96. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால்— அல்லாஹ்வுடன் (பொய்யாக) மற்றொரு வணக்கத்திற்குரிய (தெய்வத்)தையும் (இணையாக) ஆக்குகிறார்கள்; (இதன் முடிவைப்பின்னர்) இவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.

97. மேலும், (நபியே!) அவர்கள் (கேவலமாகக்) கூறுபவற்றின் காரணமாக உமது நெஞ்சம் கலக்கத்திற்குள்ளாவதை நிச்சயமாக நாம் அறிவோம்.

98. ஆகவே நீர் (அவர்களின் கூற்றைப் பொருட்படுத்தாது) உமதிரட்சகனின் புகழைக்கொண்டு துதிப்பீராக! இன்னும், சிரம் பணிவோர்களில் நீரும் ஆகிவிடுவீராக!

99. உமக்கு (யகீன் என்னும்) மரணம் வரும்வரையில் உமதிரட்சகனை வணங்கிக் கொண்டிருப்பீராக!

அத்தியாயம் : 16

அந்நவ்ஸ் — தேனீ

வசனங்கள் : 128 மக்கீ ருக்ஃகள் : 16

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. (இதோ) அல்லாஹ்வுடைய கட்டளை வந்துவிட்டது; ஆகவே, அதைப்பற்றி நீங்கள் அவசரப்படாதீர்கள்; அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவர்கள் இணைவைப்பவற்றை விட்டும் (மிக்க) உயர்வானவன்.

2. நிச்சயமாக அது (காரியம் என்னவென்றால்) "வணக்கத்திற்குரியவன் என்னைத் தவிர வேறு எவரும்) இல்லை; (ஆகவே) என்னைவே பயந்து கொள்ளுங்கள் என நீங்கள் எச்சரிக்கை செய்யுங்கள்" என்று தன் அடியார்களில் தான் நாடியவர் மீது, தன் கட்டளையினால் வஹீயைக்கொண்டு அமரர்களை அவன் இறக்கி வைக்கிறான்.

3. வானங்களையும், பூமியையும் (வீண் விளையாட்டிற்காக இல்லாமல்) உண்மையைக்கொண்டு அவன் படைத்திருக்கிறான்; அவர்கள் இணை வைப்பவைகளைவிட்டும் அவன் மிக்கப் பரிசுத்தமானவன்.

4. ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்து மனிதனை அவன் படைத்தான்; (அவ்வாறு படைக்கப்பட்ட அவன் வளர்ந்து நிறைவு பெற்று விட்டு) இப்போது அவன் பகிரங்கமாகத் தர்க்கிக்கக்கூடியவன் (ஆக இருக்கிறான்).

5. மேலும், (மனிதர்களே!) கால்நடைகளை— அவற்றை (உங்களுக்காக) அவனே படைத்தான். அவற்றில் உங்களுக்காக (குளிரைத்தடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய) கதகதப்புண்டு. இன்னும், (வேறு) பயன்களும் உங்களுக்குண்டு; மேலும், அவற்றிலிருந்து நீங்கள் புகிக்கின்றீர்கள்.

6. நீங்கள் அவற்றை (மேய்த்து, மாலையில் ஒட்டி வரும்பொழுதும், (மேய்ச்சலுக்காக) காலையில் ஒட்டிச்செல்லும்பொழுதும் அவற்றில் உங்களுக்கு அமுகுமிருக்கிறது.

وَتَحْبِلْ أَتَقَالِكُمْ إِلَىٰ بَدَلٍ لَّكُمْ تَكُونُوا بِلِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ
الْأَنْفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوْفٌ رَّحِيمٌ ٨ وَالْخَيْلَ وَالْبُغَالَ
وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٩
وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ ١٠ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَّكُمْ مِنْهُ
شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسَيُّونَ ١١ يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ
الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
الشَّجَرِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ١٢ وَسَخَّرَ
لَكُمْ الْبَيْلَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ وَالنَّجُومُ
مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ١٣
وَمَا ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ١٤ وَهُوَ الَّذِي
سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا
مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلَ كَمَا إِذَا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ١٥

7. மேலும், மிக்க கஷ்டத்துடன் நீங்கள் சென்றடையமுடியாத அத்தகைய ஊர்களுக்கு அவை உங்களுடைய பளுவான சுமைகளையும் சுமந்து செல்கின்றன; நிச்சயமாக உங்கள் இரட்சகன் (உங்கள் மீது) மிக்க இரக்கமுள்ளவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

8. இன்னும் குதிரைகளையும், கோவேறு கழுதைகளையும், கழுதைகளையும்— அவற்றில் நீங்கள் ஏறிச் செல்வதற்காகவும், (உங்களுக்கு) அலங்காரமாகவும் (அவனே படைத்துள்ளான்). இன்னும் நீங்கள் அறியாதவற்றையும் அவன் படைக்கின்றான்.

9. (கோணலில்லாத) நேரான வழியைத் தெளிவு செய்வது அல்லாஹ்வின் மீதே இருக்கிறது; அதில் கோணல் வழியும் உண்டு; இன்னும் அவன் நாடினால், உங்கள் அனைவரையும் நேர் வழியில் செலுத்திவிடுவான்.

10. அவன் எத்தகையவனென்றால், வானத்திலிருந்து நீரை உங்களுக்கு இறக்கிவைத்தான்; அதிலிருந்து குடிப்பும் உங்களுக்குண்டு; அதிலிருந்து (வளர்ந்த) மரங்களும் உங்களுக்குண்டு; அதில் (உங்கள் கால் நடைகளை) நீங்கள் மேய்க்கிறீர்கள்.

11. அதனைக்கொண்டே (விவசாயப்) பயிர்களையும், ஐஜத்தூன், பேரீச்சை, திராட்சைகளையும், இன்னும் பலவகைக் கனிகளிலிருந்தும் அவன் உங்களுக்காக முளைப்பிக்கச் செய்கிறான்; நிச்சயமாக இதில், சிந்திக்கக்கூடிய கூட்டத்தார்க்கு ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

12. இன்னும், அவன் இரவையும், பகலையும், சூரியனையும், சந்திரனையும் உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்துள்ளான்; (அவ்வாறே) நட்சத்திரங்களும் அவனுடைய கட்டளைப்படியே வசப்படுத்தப்பட்டுள்ளன; நிச்சயமாக இதிலும், நினைவுகூறக்கூடிய கூட்டத்தார்க்கு (தகுந்த) அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

13. பூமியில் உங்களுக்காக அவன் படைத்தவற்றையும், அதன் நிறங்கள் மாறுபட்டவைகளாக இருக்க (அவனே அவற்றை உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்துள்ளான்); நிச்சயமாக, அதில் படிப்பினைபெறும் சமூகத்தார்க்கு அத்தாட்சியிருக்கிறது.

14. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால், கடலை — அதிலிருந்து நீங்கள் புதிய இறைச்சியை(மீன் போன்றவற்றை) உண்ணுவதற்காகவும், இன்னும், எதை நீங்கள் அணிகின்றீர்களோ அத்தகைய ஆபரணத்தை அதிலிருந்து நீங்கள் வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் வசப்படுத்திக் கொடுத்துள்ளான்; இன்னும், தண்ணீரைக் கிழித்துக் கொண்டு அதில் செல்பவைகளாக கப்பல்களை நீர் காண்பீர்; மேலும், அவனது பேரருளை நீங்கள் தேடிக்கொள்வதற்காகவும், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் (இவ்வாறு கடலை அவனே உங்களுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்துள்ளான்).

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَانْحَرًا وَسَبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ^(١٥) وَعَلِمْتَ بِالْجَمِّ هُمْ يَهْتَدُونَ^(١٦) أَفَمَنْ
يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ^(١٧) وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ
لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ ذَرِيعٌ^(١٨) وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَ
مَا تَعْلَنُونَ^(١٩) وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ
شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ^(٢٠) أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ
أَيَّانَ يَبْعَثُونَ^(٢١) إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ^(٢٢) فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ^(٢٣) لَأَجْرَمَ أَنْ
اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ^(٢٤)
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالَوا أَسَاطِيرُ
الْأَوَّلِينَ^(٢٥) لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ^(٢٦) أَلَسَاءَ مَا
يَزِمُونَ^(٢٧) قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَى
اللَّهُ بُدْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ
فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ^(٢٨)

١٤

١٤

15. பூமியின் மீது —அது உங்களைக் கொண்டு அசையாதிருப்பதற்காகப் (பெரிய) பெரிய மலைகளை உறுதியாக அவன் அமைத்தான்! (உங்கள் போக்குவரத்துக்கு சரியான வழியை) நீங்கள் அறிவதற்குப் (பல) பாதைகளையும், ஆறுகளையும் (அமைத்தான்).

16. இன்னும், (வழிகாட்டும்) பல அடையாளங்களையும் (அவன் அமைத்துள்ளான்; நட்சத்திரங்களைக் கொண்டும் (பிரயாணிகளாகிய) அவர்கள் (தங்கள்) வழியை அறிந்து கொள்கின்றனர்.

17. எவன் படைக்கின்றானோ (அவன் எதையுமே) படைக்காத ஒருவனைப் போன்றவனா? நீங்கள் (இதை) சிந்திக்க மாட்டீர்களா?

18. மேலும், அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையை நீங்கள் எண்ணுவீர்களாயின், அதனை நீங்கள் (கணக்கிட்டு எண்ணி) வரையறுத்து விடமாட்டீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்கமன்னிக்கிறவன்; மிகக்கிருபையுடையோன்.

19. நீங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும், நீங்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கு அறிவான்.

20. மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி, அவர்கள் அழைக்கிறார்களே அத்தகையோர் — அவர்கள் எந்தப் பொருளையும் படைக்கமாட்டார்கள்; அவர்களோ (அவனால்) படைக்கப்படுபவர்களாவர்.

21. (அன்றி, அவர்கள்) இறந்தவர்களே — உயிருள்ளவர்களல்லர்; அவர்கள் எப்பொழுது (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவார்கள் என்பதையும் அவர்கள் அறியமாட்டார்கள்.

22. உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் ஒரே நாயன்தான்; ஆகவே, மறுமையை நம்பவில்லையே அத்தகையோர் — அவர்களுடைய இதயங்கள் (எதைக்கேட்டபோதிலும்) மறுப்பவைகளாகவே இருக்கின்றன; அவர்கள் பெருமையடித்துக் கொண்டவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

23. நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும், அவர்கள் பகிரங்கப்படுத்துவதையும் நன்கு அறிவான் என்பதில் சந்தேகமில்லை; நிச்சயமாக அவன் பெருமையடித்துக்கொண்ட (இவர்களை நேசிப்பதில்லை).

24. இன்னும், (குர்ஆனைக் குறிப்பிட்டு அதில்), "உங்களுடைய இரட்சகன் எதை இறக்கி வைத்தான்" என்று அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டால், "(இது) முன்னுள்ளோரின் கட்டுக்கதைகள்" என்று அவர்கள் (பதில்) கூறுகின்றனர்.

25. மறுமை நாளில் தங்கள் பாவச் சுமைகளை இவர்கள் பூரணமாகச் சுமப்பதற்காக மற்றும் அறிவின்றி இவர்கள் வழிகெடுத்த மற்றவர்களின் பாவச்சுமைகளை இவர்களே சுமப்பதற்காக வேண்டி (இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்; இருவரின் பாவச்சுமைகளை) அவர்கள் சுமப்பது மிகக் கெட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

26. இவர்களுக்கு முன்னிருந்தார்களே அவர்களும் நிச்சயமாகச் சூழ்ச்சி செய்து கொண்டிருந்தார்கள்; ஆகவே, அல்லாஹ் அவர்களின் கட்டடத்தை அடித்தளங்களிலிருந்து அடியோடு பெயர்த்தெடுத்து விட்டான்; (எனவே அக்கட்டடத்தின்) முகடு அவர்களுக்கு மேலிருந்து அவர்களின் மீது விழுந்து விட்டது; இன்னும், அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளமுடியாத விதத்தில், வேதனை அவர்களை வந்தடைந்தது.

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ
 كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ
 الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾ الَّذِينَ تَتَوَفَّهِمُ الْمَلَائِكَةُ
 ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقُوا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ
 اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ
 خَالِدِينَ فِيهَا فَلَئِمْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٧﴾ وَقِيلَ لِلَّذِينَ
 اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي
 هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَكَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٨﴾
 جَدَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا
 مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يُجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٩﴾ الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ
 الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ
 يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَظْلَمَهُمْ
 اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣١﴾ وَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ
 مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٢﴾

27. பின்னர், மறுமைநாளில் அவன் அவர்களை இழிவுபடுத்துவான்; மேலும், "(விசுவாசிகளுடன்) நீங்கள் தர்க்கித்துக் கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகைய என்னுடைய இணையாளர்கள் எங்கே?" என்றும் கேட்பான்; (அச்சமயம்,) அறிவு கொடுக்கப்பட்டார்களே அத்தகையோர் "இன்றையத்தினம் இழிவும், வேதனையும் நிச்சயமாக நிராகரிப்போரின் மீதுதான்" என்று கூறுவார்கள்.

28. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்துகொண்டவர்களாக இருக்கும் நிலையில் அவர்(களின் உயிர்) களை மலக்குகள் கைப்பற்றுவார்கள்; அவர்கள் "நாங்கள் எவ்விதக் குற்றமும் செய்யவில்லை" என்று (கூறி மலக்குகளிடம்) சமாதானத்தைக் கோருவார்கள்; "அல்ல! நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை நன்கறிந்தவன்" என்று மலக்குகள் பதிலளிப்பார்கள்.

29. ஆகவே, "நரகத்தின் வாயில்களில் - அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்களாக நீங்கள் புகுந்துவிடுங்கள்" (என்று கூறுவார்கள்). ஆகவே, பெருமையடித்துக்கொண்டிருந்த (இவர்களின்) ஒதுங்குமிடம் மகா கெட்டது.

30. மேலும், பயபத்தியுடையவர்களிடம், உங்கள் இரட்சகன் எதை இறக்கிவைத்தான் என்று கேட்கப்பட்டது; (அப்போது) அவர்கள், "நன்மையையே (இறக்கி வைத்தான்)" என்று கூறுவார்கள்; இவ்வுலகில் அழகானவற்றைச் செய்தார்களே அத்தகையோருக்கு (இவ்வுலகிலும் அழகான) நன்மையுண்டு; (அவர்களுடைய) மறுமையின் வீடும் மிக்க மேலானதாக இருக்கும்; இன்னும், பயபத்தியுடையவர்களின் வீடு திட்டமாக நல்லதாகி விட்டது.

31. நிலைத்திருக்கக்கூடிய சுவனபதிகளாகும்; அவற்றில் அவர்கள் பிரவேசிப்பார்கள்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவர்கள் விரும்பியவை அவற்றில் அவர்களுக்குண்டு; பயபத்தியுடையோருக்கு இவ்வாறே அல்லாஹ் நற்கூலி கொடுக்கின்றான்.

32. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (ஈமானுடன்) நல்லவர்களாக இருக்கும் நிலைமையில் மலக்குகள் அவர்(களுடைய உயிர்)களைக் கைப்பற்றுவார்கள்; அவர்களிடம் "ஸலாமுன் அலைக்கும் (உங்களுக்குச் சாந்தி உண்டாவதாக)! நீங்கள் செய்துகொண்டிருந்ததின் காரணமாக சுவனபதியில் பிரவேசியுங்கள்" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

33. (நிராகரிப்போர்களோ, தங்கள் உயிரைக் கைப்பற்றுவதற்காக) அவர்களிடம் மலக்குகள் வருவதையோ, அல்லது உமதிரட்சகனின் கட்டளை வருவதையோ தவிர, (வேறெதனையும்) அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனரா? இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் இவ்வாறே செய்துகொண்டிருந்தனர்; அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அநியாயம் (எதுவும்) செய்யவில்லை; எனினும், அவர்கள் தமக்குத்தாமே அநியாயம் செய்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

34. ஆகவே, அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்த தீமைகள் அவர்களை வந்தடைந்தன; மேலும் எதை அவர்கள் பரிகாசம் செய்துகொண்டிருந்தார்களோ, அது அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ
 مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ
 كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا
 الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٥٥﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ
 اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ
 وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٦﴾ إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ
 فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَ
 اقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ ۖ
 بَلَى وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾
 يُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٠﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
 ظَلَمُوا النَّبِيِّينَ هُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَاجِرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ
 كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٦٢﴾

35. "அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், நாங்களும், எங்கள் மூதாதையர்களும அவனையன்றி மற்றெதையும் வணங்கி இருக்கவும் மாட்டோம்; அவனுடைய கட்டளையின்றி எதனையும் (ஆகாதவையெனத்) தடுத்திருக்கவும் மாட்டோம்" என்று இணைவைத்துக் கொண்டிருந்தோர் கூறுகின்றனர். இவ்வாறே இவர்களுக்கு முன் இருந்தவர்களும் செய்தார்கள். நம் தூதைத் தெளிவாக எத்திவைப்பதைத்தவிர (வேறு எதுவும் நம்) தூதர்களின் மீது உண்டா?

36. ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் திட்டமாக நாம் ஒரு தூதரை அனுப்பியிருக்கிறோம்; (அத்தூதர் அச்சமூகத்தவர்களிடம்) அல்லாஹ்வையே வணங்குங்கள்; (அல்லாஹ் அல்லாத வணங்கப்படும் ஸைத்தான்களாகிய அனைத்து) தாகூத்திலிருந்தும் நீங்கள் விலகிக்கொள்ளுங்கள்; (என்று கூறினார்கள்) ஆகவே, அவர்களில் அல்லாஹ் நேர்வழியில் செலுத்தியவர்களும் இருக்கிறார்கள்; இன்னும் எவர்மீது வழிகேடு விதியாகிவிட்டதோ அவரும் அவர்களில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் பூமியில் சுற்றித்திரிந்து (அத்தூதர்களைப்) பொய்யாக்கியவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (கவனித்து)ப்பாருங்கள்.

37. (நபியே!) அவர்கள் நேர் வழிபெறுவதின் மீது நீர் (எவ்வளவுதான்) பேராசை கொண்டாலும் நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவன் வழிதவறச் செய்தவரை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்; இன்னும், அவர்களுக்கு உதவிசெய்பவர்கள் (எவரும்) இல்லை.

38. (நபியே!) இறந்தவர்களை அல்லாஹ் (உயிர்கொடுத்து) எழுப்பமாட்டான் என்று அல்லாஹ்வின் மீது (நிராகரிப்போரான) அவர்கள் மிக்க உறுதியான சத்தியமாக சத்தியம் செய்கின்றனர்; அவ்வாறன்று! (இறந்தவர்களை உயிர்கொடுத்து எழுப்புவான் என்ற) அவனின் வாக்கு முற்றிலும் உண்மையானதே; எனினும் மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

39. (உலகில்) எ(வ்விஷயத்)தில் அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களோ அதனை அவர்களுக்கு அவன் தெளிவு செய்வதற்காகவும், நிராகரித்தோர் நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்களாகவே இருந்தார்கள் என்பதை அறிந்துகொள்வதற்காகவும் (அவர்களை அவன் உயிர்கொடுத்து எழுப்புவான்).

40. ஏதேனும் ஒரு பொருளுக்கு அதை (உண்டுபண்ண) நாம் நாடினால், நமது கூற்றெல்லாம் "ஆகு" என்று அதற்கு நாம் கூறுவதுதான்; (உடனே) அது ஆகிவிடும்.

41. (விகவாசிகளே!) விரோதிகளால் அநீதமிழைக்கப்பட்ட பின்னர், அல்லாஹ்வுக்காக (தங்கள் ஊரைத்துறந்து) ஹிஜ்ரத்துப் புறப்பட்டார்களே அத்தகையோர் - அவர்களை நிச்சயமாக நாம் இவ்வுலகில் அழகிய இடத்தில் குடியிருத்தாட்டுவோம்; அவர்கள் அறிந்துகொண்டவர்களாக இருந்தால் மறுமையின் கூலியோ மிகப்பெரியதாகும்.

42. இவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (இம்மை வாழ்க்கையில் கஷ்டங்களை சகித்துப்) பொறுத்துக்கொண்டார்கள்; (தங்களின்காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) தங்களுடைய இரட்சகன் மீதே நம்பிக்கையும் வைப்பார்கள்.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَسَئَلُوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
 الذِّكْرَ لَتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾
 أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
 أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٨﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ
 فِي تَقَابُحِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿٣٩﴾ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ
 رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
 يَتَفَيَّؤُا ظِلُّهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَالِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ
 دَخْرُونَ ﴿٤١﴾ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
 ذَاتِ أَنْفٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٢﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قُدْرَتِهِ
 وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٤٣﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا آلَ هَارُونَ
 أَنْبَاءَهُ إِلَّا وَاحِدًا فَايَايَ فَارْهَبُونَ ﴿٤٤﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصْبَاً أَغْيَرَ اللَّهُ تَقَفُّونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا يَكُ
 مِنْ نِعْمَةٍ فَبِمَنْ أَلَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْعَرُونَ ﴿٤٦﴾
 ثُمَّ إِذَا كُشِفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٤٧﴾

النحل

النحل ١٦

43. (நபியே!) இன்னும் உமக்கு முன்னர் (மனிதர்களில் தூதுவர்களாக) ஆடவர்களையே தவிர நாம் அனுப்பவில்லை; அவர்கள் பால் நாம் வஹீ அறிவித்தோம்; ஆகவே, நீங்கள்(அதனைப்பற்றி) அறியாதவர்களாக இருந்தால் அறிந்தவர்களிடம்கேட்டு(த்தெரிந்து)க்கொள்ளுங்கள்.

44. தெளிவான அத்தாட்சிகளையும், வேதங்களையும் (அத்தூதர்களுக்கு நாம் கொடுத்தனுப்பினோம்). மேலும், மனிதர்களுக்கு அவர்கள் பால் இறக்கி வைக்கப்பட்டதை நீர் அவர்களுக்குத்தெளிவுபடுத்துவதற்காக மற்றும் அவர்கள் சிந்திப்பவர்களாக ஆகிவிடலாம் என்பதற்காகவும் உம்பால் இவ்வேதத்தை நாம் இறக்கி வைத்தோம்.

45. தீமைகளைச் (செய்திட) சூழ்ச்சி செய்வோர் - அல்லாஹ் அவர்களைக் கொண்டு பூமியை விழுங்குமாறு செய்வான் என்பதையோ, அல்லது அவர்கள் அறிந்து கொள்ளாத விதத்தில் அவர்களை வேதனை வந்தடையும் என்பதையோ அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கிறார்களா?

46. அல்லது அவர்கள் (காரியங்களில்) ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கும் போதே அவர்களை அவன் பிடித்துவிடுவான் என்பதையும் (அச்சமற்றிருக்கிறார்களா?) அவர்கள் (நம்மை) இயலாமலாக்கக்கூடியவர்கள் அல்லர்.

47. அல்லது (யாதோர் ஆபத்துவருமென்ற) பயத்தின்மீது (இவர்கள் இருக்கும் நிலையில்) இவர்களை அவன் பிடித்துவிடுவான் என்பதையும்(அவர்கள் அச்சமற்றிருக்கிறார்களா?) ஆகவே, நிச்சயமாக உங்கள் இரட்சகன் மிக்க இரக்கமுடையவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

48. அல்லாஹ் படைத்தவற்றில் உள்ள எப்பொருளும் அதனுடைய நிழல்கள், அவை தாழ்வானவையாக இருக்கும் நிலையில் அல்லாஹ்வுக்கு சாஷ்டாங்கம் செய்தவையாக வலப்பக்கமும், இடப்பக்கங்களிலும் சாய்கின்றன என்பதை இவர்கள் பார்க்கவில்லையா?

49. ஜீவராசிகளில் வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹ்வுக்கே சிரம் பணிந்து வணங்குகின்றன; இன்னும் மலக்குகளும்- (அவ்வாறே சிரம் பணிகின்றனர்.) அவர்களோ பெருமையடிக்கமாட்டார்கள்.

50. அவர்கள் தங்களுக்கு மேல் உள்ள தங்கள் இரட்சகனைப் பயப்படுகின்றனர்; இன்னும் தங்களுக்கு கட்டளையிடப்படுகின்றதைச் செய்கின்றனர்.

51. இன்னும், அல்லாஹ் கூறுகிறான்: (ஒன்றுக்குப் பதிலாக)"இரு தெய்வங்களை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள்; நிச்சயமாக, அவன் (வணக்கத்திற்குரிய)ஒரே ஒரு நாயன்தான்; ஆகவே (மனிதர்களே!அந்த ஒருவனாகிய) என்னையே நீங்கள் பயப்படுங்கள்".

52. மேலும், வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியன; வணக்கமும் நிரந்தரமாக அவனுக்கே உரியதாகும்; எனவே, அல்லாஹ் அல்லாததையா நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள்?

53. அருட்கொடைகளில் உங்களிடம் இருப்பவை அல்லாஹ்விடமிருந்து உள்ளவையாகும்; பிறகு உங்களை யாதொரு துன்பம் தொட்டுவிட்டால் (அதிலிருந்து விடுபட) அவனிடமே முறையிடுகிறீர்கள்.

54. பின்னர், உங்களைவிட்டும் அத்துன்பத்தை அவன் நீக்கிவிட்டால், அச்சமயத்தில் உங்களில் ஒரு பிரிவினர் (இத்தகைய) தங்கள் இரட்சகனுக்கே இணைவைக்கின்றனர்.

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ فَتَمْتَعُوا^{٥١} فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ^{٥٢} وَيَجْعَلُونَ
 لَهَا لَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَسُنُكِنَ عَلَيْكُمْ^{٥٣}
 تَفْتَرُونَ^{٥٤} وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ^{٥٥}
 وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ^{٥٦}
 يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ أَيَسْكَهَ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ
 يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ^{٥٧} لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السُّوءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ^{٥٨}
 وَلَوْ يَوَّاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ
 يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَخِرُونَ
 سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ^{٥٩} وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ
 أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جُرْمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ
 أَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ^{٦٠} تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ
 فَرِيقٌ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ وِلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ^{٦١} وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا التَّبِينَ لَهُمُ الَّذِي
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ^{٦٢}

55. நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தவற்றைக்கொண்டு அவர்கள் நிராகரித்து விடுவதற்காக (இணை வைக்கின்றனர்). ஆதலால் (இவ்வுலகில்) சிறிது சுகம் அனுபவித்துக்கொள்ளுங்கள்; பின்னர் (மறுமையில்) நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

56. அன்றியும், நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தவற்றிலிருந்து ஒருபாகத்தைத் தாங்கள் அறியாதவை (களான தெய்வங்) களுக்கென ஆக்குகின்றனர்; அல்லாஹ்வின்மீது சத்தியமாக! நீங்கள் இட்டுக்கட்டிக் கூறிக்கொண்டிருந்ததைப் பற்றி, நிச்சயமாக நீங்கள் (மறுமையில்) கேட்கப்படுவீர்கள்.

57. மேலும், (நபியே!) அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பெண் மக்களை ஆக்குகிறார்கள்; அவனோ, (இதனை விட்டும்) மிகப் பரிசுத்தமானவன்; இன்னும், தங்களுக்காக அவர்கள் (தங்கள் மனம்) விரும்புவதை (ஆண் மக்களை ஆக்குகின்றனர்).

58. இன்னும், அவர்களில் ஒருவன் பெண் குழந்தை (பிறந்திருப்பது) கொண்டு நன்மாராயங் கூறப்பட்டால், கோபத்தை அடக்கி விழுங்கியவனாக அவன் இருக்க, அவனுடைய முகம் (துக்கத்தால்) கறுத்ததாக ஆகிவிடுகிறது.

59. எதனைக் கொண்டு நன்மாராயங்கூறப்பட்டானோ, அதன் தீமையினால் இழிவுடன் அதை வைத்துக்கொள்வதா? அல்லது அதை மண்ணில் புதைத்து விடுவதா? என்று (கவலைப்பட்டு, மக்கள் முன் வராமல்) சமூகத்தாரை விட்டும் மறைந்து கொள்கிறான்; அவர்கள் செய்யும் தீர்மானம் மிகக் கெட்டது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

60. (இத்தகைய) கெட்ட வர்ணனை மறுமையை விசுவாசிக்காதவர் களுக்குரியதாகும்; அல்லாஹ்வுக்கோ, மிக்க மேலான வர்ணனை உண்டு; அவனே(யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

61. இன்னும், மனிதர்களை அவர்கள் செய்யும் அநியாயத்துக்காக அவர்களை (உடனுக்குடன்) அல்லாஹ் பிடிப்பதாக இருந்தால், (பூமியில்) ஊர்ந்து திரிபவைகளில் எதையுமே அவன் விட்டுவைக்கமாட்டான்; எனினும், ஒரு குறிப்பிட்ட தவணை வரையில் அவர்களைப் பிற்படுத்துகிறான்; ஆகவே அவர்களுடைய தவணை வந்து விட்டால், ஒரு கனமேனும் அவர்கள் பிந்தவோ, முந்தவோ மாட்டார்கள்.

62. மேலும், தாங்கள் வெறுக்கின்ற(பெண் சந்ததியான)தை அல்லாஹ்வுக்கு அவர்கள் ஆக்குகின்றனர்; இன்னும், (மறுமையில்) நிச்சயமாகத் தங்களுக்கு நன்மை உண்டு என்று இவர்களுடைய நாவுகள் பொய்யை வர்ணிக்கின்றன; நிச்சயமாக இவர்களுக்கு நரக நெருப்புத்தான் உண்டு என்பதிலும், நிச்சயமாக, முதலாவதாக (நரகத்திற்கு) இவர்கள் தாம் முற்படுத்தப்படுபவர்கள் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

63. அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! உமக்கு முன்னிருந்த பல சமூகத்தார்பால் திட்டமாக நாம் (நம்) தூதர்களை அனுப்பி வைத்தோம்; அப்போது வைத்தான் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய (தீய) காரியங்களை அலங்கரித்துக் காண்பித்தான்; ஆகவே இன்றையத்தினம் அவர்களுக்கு அவனே தோழனாக இருக்கிறான்; (மறுமையில்) அவர்களுக்கு மிக்க துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

64. அன்றியும், (நபியே!) அவர்கள் எ(வ்விஷயத்)தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறார்களோ அதனை, நீர் தெளிவாக்குவதற்காகவும், விசுவாசமுடைய கூட்டத்தினருக்கு (இது) நேர் வழியாகவும், ஓர் அருளாகவும் இருப்பதற்கே தவிர இவ்வேதத்தை உம்மீது நாம் இறக்கி வைக்கவில்லை.

وَاللَّهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي
ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿١٥﴾ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لَسُقِيَكُمْ
مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ آبٍ بَيْنَ قَرْنٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿١٦﴾
وَمِنْ شَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا
حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى
النَّحْلِ أَنْ اخْتَبِي مِنْ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٨﴾
ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الشَّجَرِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ
بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٩﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ
يُورِدُ إِلَى آذُنِ الْعَبْرِيِّ لَأَيَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ
فُضِّلُوا بِرَأْدِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ
اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٢١﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ
الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٢٢﴾

65. இன்னும், அல்லாஹ் வானத்திலிருந்து நீரை இறக்கிவைத்து , அதைக் கொண்டு பூமியை அது உயிரிழந்த பின் உயிர் பெறச்செய்கின்றான்; செவியேற்கும் கூட்டத்தினர்க்கு, நிச்சயமாக இதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

66. (மனிதர்களே ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் போன்ற) கால் நடைகளிலும் உங்களுக்கு நிச்சயமாக ஒரு படிப்பினை உண்டு; சாணத்திற்கும், இரத்தத்திற்குமிடையே — அதன் வயிறுகளிலிருந்து கலப்பற்ற பாலை (உற்பத்தி செய்து, அதை) அருந்துபவர்களுக்கு மிக்க இன்பகரமானதாக இருக்க, நாம் உங்களுக்குப் புகட்டுகிறோம்.

67. பேரிச்சை, திராட்சைகள்(ஆகிய) பழங்களிலிருந்து மதுவையும், அழகான உணவையும் நீங்கள் எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள்; நிச்சயமாக இதிலும் அறிகின்ற கூட்டத்தினர்க்கு ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

68. மேலும், "மலைகளிலும், மரங்களிலும், அவர்கள் கட்டுபவைகளிலும் நீ கூடுகளை அமைத்துக் கொள்" என்று உமதிரட்சகன் தேனீக்கு உள்ளுணர்ச்சியை உண்டாக்கினான்.

69. "பின்னர், நீ எல்லா விதமான கனி(யின் மலர்)களிலிருந்தும் உணவருந்தி, பின்னர், உனதிரட்சகனின் வழிகளில் (அவை உனக்கு) எளிதாக்கப்பட்டதாக இருக்கச் செல்" (எனவும் உணர்வை உமதிரட்சகன் உண்டாக்கினான்). இதனால் அதன் வயிறுகளிலிருந்து (தேனாகிய) ஒரு பானம் வெளியாகின்றது; அதன் நிறங்கள் மாறுபட்டவையாகும்; அதில் மனிதர்களுக்கு குணப்படுத்துதலுண்டு. நிச்சயமாக, இதிலும் சிந்திக்கக்கூடிய கூட்டத்தினர்க்கு ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

70. இன்னும், அல்லாஹ் உங்களைப் படைத்தான்; பின்னர், அவனே உங்களை மரணிக்கச் செய்கின்றான்; (கற்று)அறிந்தபின் அவர் ஒன்றுமே அறியாதவராக ஆவதற்காக தளர்ந்த வயது வரையில் (வாழ்வதற்கு) தள்ளப்படுபவர்களும் உங்களில் உண்டு; (உங்களில் யார் யாரை எவ்வளவு காலம் விட்டுவைக்க வேண்டுமென்பதை) நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கறிந்தவன்; (அவ்வாறு செய்ய) மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

71. மேலும், உங்களில் சிலரை, (மற்ற) சிலரைவிடச் சம்பத்தில் அல்லாஹ் மேன்மையாக்கி வைத்திருக்கின்றான்; ஆகவே, அவ்வாறு மேன்மையாக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் சம்பத்தை தங்களது வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களான அடிமைகளுக்கு அதில் அவர்கள் (அணைவரும்) சமமானவர்களாக இருக்க, கொடுத்து விடுபவர்களாக இல்லை; ஆகவே, (அல்லாஹ் வினால் படைக்கப்பட்ட அவனின் அடியார்களை அவனுக்குக் கூட்டாக்கி) அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையை இவர்கள் மறுக்கிறார்களா?

72. உங்களிலிருந்தே உங்களுக்காக மனைவியரை அல்லாஹ் ஆக்கியுள்ளான்; உங்கள் மனைவியரிலிருந்து ஆண் மக்களையும், பேரக்குழந்தைகளையும் உங்களுக்கு அவன் ஆக்கியுள்ளான்; இன்னும், நல்லவற்றிலிருந்து உங்களுக்கு உணவளித்துள்ளான்; அவர்கள் பொய்யானதை விசுவாசித்து அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையையும் நிராகரிக்கின்றனரா?

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٦﴾ فَلَا تَضْرِبُوا
لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾ ضَرَبَ
اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ
مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ
يَسْتَوُونَ ط الْحَمْدُ لِلَّهِ ط بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾ وَضَرَبَ
اللَّهُ مَثَلًا لَرَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ
كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي
هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٩﴾
وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا
كَلِمَةٍ الْبَصَرِ أَوْ هَوَاءٍ قَرِيبٌ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾
وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَ
جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥١﴾
أَلَمْ يَرْوِ إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوْ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ
إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

73. மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி — வானங்கள் மற்றும் பூமியிலிருந்துள்ள எப்பொருளையும் இவர்களுக்கு உணவாக அளிக்கச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளாத, இன்னும் (அதற்கு) சக்தி பெறாதவைகளை அவர்கள் வணங்குகிறார்கள்.

74. ஆகவே, அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் உதாரணங்களைக் கூறாதீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (சகலவற்றையும்) அறிவான்; நீங்களோ அறிய மாட்டீர்கள்.

75. எதன் மீதும் ஆற்றல் பெறாத (பிறருக்குச்) சொந்தமாக்கப்பட்ட ஒரு அடிமையையும், நம்மிடமிருந்து அழகான சம்பத்தை நாம் அவருக்கு நல்கியவரையும் (ஆகிய இருவரை) அல்லாஹ் உதாரணமாகக் கூறுகிறான்; (சம்பத்துக்கள் நல்கப்பட்ட) அவர் அவற்றிலிருந்து இரகசியமாகவும், பகிரங்கமாகவும் (தர்மமாகச்) செலவு செய்து வருகிறார்; இவ்விரு நிலையுடையவர்கள் சமமாவார்களா? (சமமாக மாட்டார்கள்). புகழ்னைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியன; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

76. மேலும், இரு மனிதரை அல்லாஹ் உதாரணமாகக் கூறுகின்றான்; அவ்விருவரில் ஒருவன் ஊமை (யான அடிமை); எதன் மீதும் சக்தி பெற மாட்டான்; இன்னும் அவன் தன் எஜமானனுக்குச் சுமையாகவும் இருக்கிறான்; (எஜமானாகிய) அவன், அவனை எங்கு அனுப்பிய போதிலும், யாதொரு நன்மையையும் அவன் கொண்டுவர மாட்டான்; அவனும், நேரான வழியில் தானும் இருந்து கொண்டு (பிறருக்கு) நீதத்தையே ஏவிக் கொண்டுமிருப்பவனும் சமமாவானா?

77. மேலும், வானங்கள் மற்றும் பூமியினுடைய மறைவானது அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்; ஆகவே, மறுமையின் காரியம் இமை கொட்டி விழிப்பதைப்போல், அல்லது அதைவிட மிகச் சமீபமாகவே தவிர இல்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

78. அல்லாஹ்தான் ஒன்றையுமே நீங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்த நிலைமையில், உங்களுடைய தாய்மார்களின் வயிறுகளிலிருந்து உங்களை வெளிப்படுத்தினான்; அன்றியும், உங்களுக்கு செவிப் புலனையும், பார்வைகளையும், இதயங்களையும் — நீங்கள் (அவனுக்கு) நன்றி செய்வதற்காக ஆக்கியுள்ளான்.

79. வானவெளியில், (அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்குக்) கட்டுப் பட்டவையாக (பறந்துசெல்லும்) பறவைகளை அவர்கள் பார்க்க வில்லையா? அல்லாஹ்வைத்தவிர (வேறொருவரும்) அவற்றை தடுத்தது நிறுத்தவில்லை; நிச்சயமாக, விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்கு இதிலும் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ
 الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اقَامَتِكُمْ
 وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا
 إِلَى حِينٍ ٨٠ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا خَلْقَ ظِلَالٍ وَجَعَلَ لَكُمْ
 مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ
 وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ بَأْسَكُمْ كَذَلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ
 لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ ٨١ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ
 الْمُبِينُ ٨٢ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ
 الْكَافِرُونَ ٨٣ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا
 يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ٨٤ وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ
 ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ٨٥ وَ
 إِذَا رَأَوْا الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَشْرَكَاهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
 شُرَكَائُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ فَأَلْقَوْا
 إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ٨٦ وَالْقَوَا إِلَى اللَّهِ
 يَوْمَئِذٍ لِلَّسْلَمِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٨٧

80. மேலும், அல்லாஹ் உங்கள் வீடுகளை உங்களுக்கு அமைதி தரும் இடமாக அமைத்துள்ளான்; உங்கள் பிரயாண நாளிலும், உங்களுடைய (ஊரில் நீங்கள்) தங்கும் நாளிலும் எளிதாக அவற்றைப் பயன்படுத்த (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) கால் நடைகளின் தோல்களிலிருந்தும் உங்களுக்கு (கூடாரங்களாக உபயோகிக்கும்) வீடுகளையும் அவன் ஆக்கினான்; அவற்றில் செம்மறியாட்டின் கதகதப்பான உரோமங்கள், ஒட்டகத்தின் உரோமங்கள், வெள்ளாட்டின் உரோமங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து உங்களுக்கு ஆடைகளை (அதை விற்று அதன் மூலம் சாதனங்களையும் குறிப்பிட்ட காலம் வரை சுகத்தையும்) அவற்றில் அல்லாஹ் அமைத்துத் தந்திருக்கிறான்.

81. அல்லாஹ் தான் படைத்திருப்பவைகளிலிருந்து உங்களுக்கு நிழல் (தரக்கூடியவை) களையும் ஆக்கியிருக்கிறான்; மலைகளில் உங்களுக்கு (தங்குமிடங்களாக) குகைகளையும் அவன் ஆக்கியிருக்கிறான்; வெப்பத்திலிருந்து உங்களைக் காக்கக்கூடிய சட்டைகளையும், உங்களுடைய போரில் உங்களைக் காக்கக்கூடிய (கவசங்களையும், உருக்குச்) சட்டைகளையும் உங்களுக்காக அவனே ஆக்கியிருக்கிறான்; நீங்கள் (அவனுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதற்காக இவ்வாறு அவன் தன் அருளை உங்கள் மீது பூர்த்தியாக்கி இருக்கிறான்.

82. ஆகவே, (நபியே) அவர்கள் (உம்மைப்) புறக்கணித்தால் (நீர் கவலைப்படாதீர்; ஏனென்றால்) உம்மீது (கடமையு)ள்ள தெல்லாம் (தூதை) தெளிவாகச் சேர்ப்பிப்பதுதான்.

83. அல்லாஹ்வின் (இத்தகைய) அருட் கொளையை அவர்கள் நன்றாக அறிகின்றனர்; பின்னர் அதனை அவர்கள் நிராகரிக்கின்றனர்; அவர்களில் பெரும்பாலோர் (நன்றி கெட்ட) காஃபீர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

84. ஒவ்வொரு சமூகத்தாரிலிருந்தும் (அவர்களுக்கு) சாட்சியாளரை நாம் எழுப்பும் நாளை (நபியே! நீர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவீரா!) ; பின்னர் நிராகரித்தோருக்கு (ஏதும் பேச) அனுமதியளிக்கப்பட மாட்டாது; (அவர்களின் இரட்சகனைத் திருப்திப் படுத்தும் எச்செயலையும் செய்ய) அவர்கள் சிரமப் படுத்தப்படவும் மாட்டார்கள்.

85. மேலும், அநியாயம் செய்தார்களே அவர்கள் (மறுமையில்) வேதனையைக் கண்டுவிட்டால் அவர்களை விட்டும் (அவ்வேதனையானது குறைக்கப்பட மாட்டாது; அவர்கள் அவகாசம் அளிக்கப்படவும் மாட்டார்கள்; துரிதமாக அவர்களை நரகில் சேர்க்கப்படும்).

86. இணைவைத்துக்கொண்டிருந்தோர் தாங்கள் இணையாக்கியவர்களை (மறுமையில்) கண்டால் (அல்லாஹ்விடம்) "எங்கள் இரட்சகனே! உன்னையன்றி, (வணக்கத்திற்குரியவர்கள் என்று) நாங்கள் அழைத்து (வணங்கி) வந்தோமே அத்தகைய எங்களுடைய இணையாளர்கள் இவர்கள்தான்" என்று கூறுவார்கள்; அப்போது அவர்கள் "நிச்சயமாக நீங்கள் பொய்யர்கள் (நாங்கள் வணக்கத்திற்குரியவர்களல்லர்)" என்ற கூற்றை அவர்கள் பால் போடுவர்.

87. மேலும், (அந்நாளில்) இவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு முற்றிலும் பணிந்து விடுவதை எடுத்துவைப்பார்கள்; பின்னர், இவர்கள் (பொய்யாகக்) கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தவை அவர்களை விட்டும் மறைந்துவிடும்.

الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْذُوعُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا
 فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٨٨﴾ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
 أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا
 عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَ
 هُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿٨٩﴾ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ
 بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ
 الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾ وَ
 أَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ
 يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا
 مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ
 تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبُوءُكُمْ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ
 لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ
 وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

88. நிராகரித்து, அல்லாஹ்வுடைய பாதையை விட்டு தடுத்துக் கொண்டுமிருந்தார்களே அத்தகையோர் — அவர்கள் குழப்பம் செய்துகொண்டிருந்ததன் காரணமாக, வேதனைக்கு மேல் வேதனையை அவர்களுக்கு நாம் அதிகப்படுத்துவோம்.

89. இன்னும், (நபியே!) ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினரிலும் அவர்களின் மீது ஒரு சாட்சியாளரை அவர்களிலிருந்தே நாம் எழுப்பும் நாளில், உம்மையும் (உம் சமூகத்தாராகிய) இவர்கள் மீது சாட்சியாளராக நாம் கொண்டு வருவோம்; (நபியே!) ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் தெளிவாகவும், நேர் வழியாகவும், அருளாகவும், முற்றிலும் தங்களை இரட்சகனிடம் ஒப்படைத்து விட்டவர்களுக்கு நன்மாராயமாகவும் உம்மீது இவ்வேதத்தை நாம் இறக்கி வைத்திருக்கிறோம்.

90. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதி செலுத்துமாறும், நன்மை செய்யுமாறும், உறவினர்களுக்கு (பொருளை)க் கொடுக்குமாறும் (உங்களை) ஏவுகிறான்; மேலும், மானக்கேடான காரியங்கள், (மார்க்கத்தில்) மறுக்கப்பட்டவை, வரம்பு மீறுதல் ஆகியவற்றை விட்டும் (உங்களை) அவன் விலக்குகிறான். (இவைகளை) நீங்கள் நினைவில் வைத்துக் கொள்வதற்காக அவன் உங்களுக்கு உபதேசிக்கிறான்.

91. இன்னும், நீங்கள் உங்களுக்கு மத்தியில் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டால், அல்லாஹ்வின் (பெயரால்) செய்யப்பட்ட) உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுங்கள்; சத்தியங்களை அவற்றை உறுதிப்படுத்திய பின்னர், உங்கள் மீது (அவற்றுக்கு) அல்லாஹ்வை பொறுப்பாகவும் நீங்கள் ஆக்கியிருக்க நீங்கள் துண்டித்தும் விடாதீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்வதை நன்கு அறிவான்.

92. (மனிதர்களே! உறுதிப்படுத்திய உடன் படிக்கைகளையும், சத்தியங்களையும் துண்டிக்கும் விஷயத்தில்) தான் உறுதியாக நெய்தபின் அவள் நெய்ததை பல துண்டுகளாக்கி விட்டவளைப்போன்று நீங்களும் ஆகி விடவேண்டாம்; (அன்றி) ஒரு வகுப்பாரை விட மற்றொரு வகுப்பார் எண்ணிக்கையில் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்னும் காரணத்தால், உங்கள் சத்தியங்களை ஏமாற்றி மோசடியாக உங்களுக்கிடையில் எடுத்து (ஆக்கி)க் கொள்கிறீர்கள்; அல்லாஹ் உங்களைச் சோதிப்பதெல்லாம் இதைக் கொண்டுதான்; இன்னும், எதில் நீங்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தீர்களோ அதை மறுமைநாளில் நிச்சயமாக அவன், உங்களுக்குத் தெளிவாக்குவான்.

93. மேலும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், உங்களை ஒரே (மார்க்கத்தைக்கொண்ட) சமுதாயத்தினராக ஆக்கி இருப்பான்; எனினும், தான் நாடியவர்களை தவறான வழியில் அவன் விட்டு விடுகிறான்; இன்னும் தான் நாடியவர்களை நேர் வழியில் செலுத்துகிறான்; மேலும், நீங்கள் செய்துகொண்டிருந்தவை பற்றி நிச்சயமாக நீங்கள் (மறுமையில்) கேட்கப்படுவீர்கள்.

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخْلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ
ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا الشُّوْءَ بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
لَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٧﴾ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾ مَا عِنْدَكُمْ
يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا
أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٠﴾ فَإِذَا
قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١٠١﴾
إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ
هُم بِهٖ مُّشْرِكُونَ ﴿١٠٣﴾ وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ
وَلَا يَشْعُرُونَ ۚ أَلَمْ يَعْلَم بِمَا يُنْزَلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٥﴾

94. நீங்கள் உங்களுடைய சத்தியங்களை உங்களுக்கிடையே மோசடியாக ஆக்கிக்கொள்ளாதீர்கள்; (அவ்வாறு செய்தால் உங்களுடைய) பாதம் - அது நிலை பெற்றபின் சறுகிவிடும்; அன்றியும் அல்லாஹ்வின் பாதையை விட்டும் நீங்கள் (மக்களை) தடுத்ததன் காரணமாக (இம்மையில் பெரும்) துன்பத்தை நீங்கள் சுவைத்துவிடுவீர்கள்; (மறுமையில்) உங்களுக்கு மகத்தான வேதனையும் உண்டு.

95. அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதிக்குப் பகரமாக சொற்பக் கிரயத்தை நீங்கள் வாங்கிக்கொள்ளாதீர்கள்; நீங்கள் அறிந்தவர்களாக இருந்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ்விடம் இருப்பது - அதுதான் உங்களுக்கு மிகவும் நன்மையானதாக இருக்கும்.

96. உங்களிடமுள்ளவை (யாவும்) தீர்ந்துவிடும்; அல்லாஹ்விடம் உள்ளதோ நிலைத்திருக்கும்; பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தோர்க்கு - அவர்களுடைய கூலியை அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றில் மிக அழகானதைக் கொண்டு திண்ணமாக நாம் வழங்குவோம்.

97. ஆண் அல்லது பெண் - அவர் விசுவாசங்கொண்டவராக இருக்க, யார் நற்செயலைச் செய்தாரோ நிச்சயமாக நாம் அவரை நல்ல வாழ்க்கையாக வாழச் செய்வோம்; இன்னும், நிச்சயமாக, அவர்களுக்கு அவர்களது கூலியை அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றில், மிக அழகானதைக் கொண்டு நாம் கொடுப்போம்.

98. (நபியே!) நீர் குர்ஆனை ஓத ஆரம்பித்தால், விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் காவல் தேடிக்கொள்வீராக!

99. நிச்சயமாக (ஷைத்தானாகிய) அவன் - விசுவாசங்கொண்டு, (தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) தங்கள் இரட்சகனின் மீது நம்பிக்கையும் வைத்திருக்கிறார்களே அத்தகையவர்களின் மீது (ஷைத்தானாகிய) அவனுக்கு எவ்வித அதிகாரமுமில்லை.

100. அவனுடைய அதிகாரமெல்லாம், அவனை நண்பராக எடுத்துக் கொள்கிறார்களே அத்தகையவர்கள் மீதும், அவனால் இணை வைக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்களே அத்தகையவர்களின் மீதும் தான்.

101. மேலும், (நபியே!) ஒரு வசனத்தை மற்றொரு வசனத்தின் இடத்தில் நாம் மாற்றினால் - அல்லாஹ்வோ தான் இறக்கி வைப்பதை நன்கு அறிந்தவன் - (இந்நிலையில்) இவர்கள் "நிச்சயமாக நீர் இட்டுக்கட்டுபவர்தான்" என்று (உம்மைப் பற்றிக்) கூறுகின்றனர்; என்றாலும், இவர்களில் பெரும்பாலோர் (உண்மையை) அறிய மாட்டார்கள்.

102. "விசுவாசங்கொண்டோரை உறுதிப் படுத்துவதற்காகவும், முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடப்போருக்கு நேர் வழியாகவும், நன்மாராயமாகவும் இருப்பதற்காக உண்மையைக் கொண்டு இதனை உமதிரட்சகனிடமிருந்து 'ருஹுல் குத்ஸ்' (என்னும் ஜிப்ரீல்) இறக்கிவைத்தார்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي
يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٠٣﴾
إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيَهُمُ اللَّهُ وَلَا هُمْ
عَذَابُ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٠٥﴾ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ
بَعْدِ إيمَانِهِ إِلَّا مِنْ أَكْثَرِ قُلُوبِهِ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ
مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٧﴾
أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٨﴾ لَاجِرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ
الْخُسْرُونَ ﴿١٠٩﴾ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ
مَا فُتِنُوا تَجَاهِدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تَجَادِلُ عَنْ
نَفْسِهَا وَتُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١١﴾

103. அவருக்குக் கற்றுக் கொடுப்பதெல்லாம் ஒரு மனிதர்தான் என்று அவர்கள் கூறுவதையும் நிச்சயமாக நாம் அறிவோம்; எவர் பால் (கற்றுத்தந்ததாக) இணைத்துக்கூறுகிறார்களோ அவருடைய மொழி அரபி அல்லாத மொழியாகும்; ஆனால் இவ்வேதமோ மிகத்தெளிவான அரபி மொழியாகும்.

104. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை விசுவாசிக்கவில்லையே அத்தகையோர்—அவர்களை, அல்லாஹ் நேர் வழியில் செலுத்த மாட்டான். அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

105. நிச்சயமாக பொய்யைக் கற்பனை செய்வதெல்லாம் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை நம்பாதவர்கள்தாம்; இன்னும், (உண்மையில்) அத்தகையவர்கள் தாம் பொய்யர்கள்.

106. எவர், தாம் விசுவாசங்கொண்ட பின்னர் அல்லாஹ்வை நிராகரித்து விடுகிறாரோ, (அவரின் மீது அல்லாஹ்வின் கோபம் உண்டு; ஆயினும்) அவருடைய உள்ளம் ஈமானைக் கொண்டு அமைதி பெற்றிருக்க (நிராகரிக்குமாறு) நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டாரோ அவரைத் தவிர; (அவர் மீது குற்றமில்லை) எனினும், எவர் நெஞ்சத்தை நிராகரிப்பைக் கொண்டு விரிவடையச் செய்து (அதை ஏற்றுக்) கொண்டாரோ — அவர்கள் மீது அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள கோபம் உண்டு; அவர்களுக்கு (மறுமையில்) மகத்தான வேதனையுமுண்டு.

107. அது, நிச்சயமாக அவர்கள் மறுமையைவிட இவ்வுலக வாழ்க்கையையே நேசிக்கிறார்கள் (என்பதாலும்), மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நிராகரிக்கும் இத்தகைய சமூகத்தானை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான் என்ற காரணத்தினாலுமாகும்.

108. அத்தகையோர்தான்—அவர்களுடைய இதயங்களின் மீதும், அவர்களின் செவிப்புலன் மீதும், அவர்களின் பார்வைகள் மீதும் அல்லாஹ் முத்திரையிட்டு விட்டான்; இன்னும், அவர்கள் தாம் மறந்தவர்களாவர்.

109. நிச்சயமாக அவர்கள் தாம் மறுமையில் முற்றிலும் நஷ்டமடைந்தோர் என்பதில் எவ்விதச் சந்தேகமுமில்லை.

110. பின்னர், (நபியே! பகைவர்களால் துன்புறுத்தப்பட்டதால்) சோதனைகளுக்குள்ளாக்கப்பட்ட பின் (தங்கள் இல்லங்களைத் துறந்து) ஹிஜ்ரத்துச் செய்து, (வெளியேறி) பின்னர் அறப்போர் செய்து (அதனால் ஏற்படும் துன்பங்களை) பொறுத்துக் கொண்டும் (உறுதியாக) இருந்தார்களே, அவர்களுக்கு (ருள் புரிவதற்காகவே) நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் இருக்கிறான்; நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் அதற்குப் பின் (அவர்களை) மிக்க மன்னிக்கிறவன்; (அவர்கள் மீது) மிகக் கிருபையுடையவன்.

III. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் தன்னைப் பற்றி அது வாதாட வரும் நாளை, (நபியே! நீர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவீராக! அந்நாளில்) ஒவ்வோர் ஆத்மாவுக்கும், அது செய்ததற்குரிய (கூலியான)து பூரணமாகக் கொடுக்கப்படும்; அவர்களோ அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً
يَأْتِيهِمْ هَارِزُهَا رِزْقًا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ
اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿١٣٧﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ
فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٣٨﴾ فَكُلُوا مِنْهَا
رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٣٩﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَ
الدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ
اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٠﴾
وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا
حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ
الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١٤١﴾
مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤٢﴾ وَعَلَى الَّذِينَ
هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا
ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٤٣﴾

112. மேலும், அல்லாஹ் ஓர் ஊரை உதாரணமாகக் கூறுகிறான்; அது அச்சமற்றதாக, அமைதியானதாக இருந்தது; அதற்குரிய உணவு(வகைகள்) ஒவ்வொரு திசையிலிருந்தும் அதற்கு தாராளமாக வந்து கொண்டுமிருந்தது; அல்லாஹ்வுடைய அருட் கொடைகளுக்கு (நன்றி செலுத்தாமல்) அவ்வூரானது மாறு செய்தது; ஆகவே, அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றின் காரணமாக அல்லாஹ் பசி, பயம் என்னும் ஆடையை அதற்கு (அணிவித்து, அவ்வூரர்களை)ச் சுவைக்கச் செய்தான்.

113. மேலும், அவர்களிலிருந்தே (நம்முடைய) ஒரு தூதர் நிச்சயமாக அவர்களிடம் வந்தார்; பின்னர், அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கிவிட்டனர்; ஆகவே, அவர்கள் அநியாயக்காரர்களாக இருக்கும் நிலையில், அவர்களை வேதனை பிடித்துக் கொண்டது.

114. ஆகவே, அல்லாஹ் உங்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து ஆகுமான நல்லவைகளையே புசியுங்கள்; நீங்கள் அவளையே வணங்குவோராக இருந்தால், அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளுக்கு நீங்கள் நன்றியும் செலுத்திக் கொண்டிருங்கள்.

115. (புசிக்கக் கூடாதென்று) உங்களுக்கு அவன் (ஹராமாக்கி) விலக்கியிருப்பவையெல்லாம் செத்ததையும், இரத்தத்தையும், பன்றியின் மாமிசத்தையும், எதை அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காக பெயர் கூறப்பட்டுவிடப்பட்டதோ அதையும் தான்; ஆகவே, எவரொருவர் வரம்பு மீறாமலும், பாவம் செய்யும் எண்ணமின்றியும், நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு (இவைகளைப் புசித்து) விட்டால், அப்பொழுது நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிக்கிருபையுடையவன்.

116. அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்வதற்காக உங்கள் நாவுகள் பொய்யாக வர்ணிப்பதை, (சில பிராணிகள் பற்றி) இது (ஹலால்) ஆகும், இது (ஹராம்) ஆகாது என்று கூறாதீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்கிறார்களே அவர்கள் வெற்றியுடைய மாட்டார்கள்.

117. (இத்தகையோருக்கு இவ்வுலகில்) குறைந்த இன்பம் தான்; (மறுமையில்) அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

118. இன்னும், (நபியே!) முன்னர் நாம் உமக்கு விவரித்தவைகளை, யூதர்களின்மீது நாம் தடுத்து விட்டோம்; நாம் அவர்களுக்கு அநீதமிழைத்துவிடவுமில்லை; எனினும் அவர்கள் தமக்குத் தாமே அநீதமிழைப்பவர்களாக இருந்தனர்.

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ١١٩
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ
 الْمُشْرِكِينَ ١٢٠ شَاكِرًا لِلْنِّعَةِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ١٢١ وَاتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَآتَاهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
 الصَّالِحِينَ ١٢٢ ثُمَّ آوَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
 وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ١٢٣ إِنَّمَا جَعَلُ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا
 كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ١٢٤ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ
 وَالنُّوعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ
 رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ١٢٥
 وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ ١٢٦ وَلَئِنْ
 صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ١٢٧ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ١٢٨
 إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ١٢٩

119. பிறகு, (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், (எவர்கள் தங்கள்) அறியாமையினால் பாவத்தைச் செய்துவிட்டு, அதற்குப் பின்னர் (அதிலிருந்து விலகி) தவ்பாச் செய்து, (தங்களைச்) சீர்திருத்தியும் கொள்கிறார்கள் அத்தகையோருக்கு மன்னிப்பதற்காகவே இருக்கிறான்; அதன் பின்னரும் நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், மிக்க மன்னிப்பவன்; (அவன்) மிகக் கிருபையுடையவன்.

120. நிச்சயமாக இப்றாஹீம், பின்பற்றப்படும் ஒரு தலைவராகவும், அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து அடிபணிபவராகவும், (இணைவைத்தலை விட்டு முற்றிலும் நீங்கி) ஏகத்துவத்தின்பால் சார்ந்தவராகவும் இருந்தார்; மேலும், இணைவைப்போரில் (ஒருவராக) அவர் இருக்கவில்லை.

121. (அல்லாஹ்வாகிய) அவனின் அருட்கொடைகளுக்கு நன்றிசெலுத்துபவராக (இருந்தார்; அல்லாஹ்வாகிய) அவன், அவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டான்; மேலும் அவரை நேரான பாதையில் செலுத்தினான்.

122. மேலும், நாம் அவருக்கு இவ்வுலகில் அழகானதைக்கொடுத்தோம்; மேலும், நிச்சயமாக அவர் மறுமையில் (ஸாவிஹா) நல்லவர்களில் உள்ளவர்.

123. பின்னர், (இணை வைத்தலை விட்டு முற்றிலும் நீங்கி) ஏகத்துவத்தைச் சார்ந்தவரான இப்றாஹீமுடைய (நேரான) மார்க்கத்தை "நீர், பின்பற்றுவீராக!" என்று (நபியே!) உமக்கு நாம் வஹீ அறிவித்தோம். மேலும், அவர் இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரில் உள்ளவராக இருக்கவேயில்லை.

124. சனிக்கிழமை (ஒன்றுக்கும் நாளாக) ஆக்கப்பட்டதெல்லாம், அதைப்பற்றி கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களே அவர்களுக்குத்தான்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவர்களுக்கிடையில், எதில் அவர்கள் (இம்மையில்) கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களோ அதுபற்றி மறுமைநாளில் தீர்ப்பளிப்பான்.

125. (நபியே) நீர் (மனிதர்களை) விவேகத்தைக்கொண்டு, மற்றும் அழகான நல்லுபதேசத்தைக் கொண்டு உமதிரட்சகனின் வழியின்பக்கம் அழைப்பீராக! அன்றியும் எதுமிக அழகானதோ, அதைக்கொண்டு அவர்களுடன் நீர் விவாதம் செய்வீராக! நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவனுடைய வழியிலிருந்து தவறியவரை மிக்க அறிந்தவன்; இன்னும் நேர்வழி பெற்றவர்களையும் அவன் மிக்க அறிந்தவன்.

126. விசுவாசிகளே! (உங்களைத் துன்புறுத்தியவர்களை) நீங்கள் தண்டிப்பதாக இருந்தால் எந்த அளவிற்கு நீங்கள் தண்டிக்கப்பட்டீர்களோ, அதுபோன்ற அளவிற்கே தண்டியுங்கள்; (தண்டிக்காது) பொறுத்துக்கொள்வீர்களானால், நிச்சயமாக அது பொறுமையாளர்களுக்கு மிகச்சிறந்ததாகும்.

127. இன்னும், (நபியே) நீர் பொறுமையுடன் இருப்பீராக! இன்னும், உம்முடைய பொறுமை அல்லாஹ்வைக்கொண்டே தவிர இல்லை; அவர்களுக்காக நீர் கவலைப்படவும் வேண்டாம். அவர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சிகளைப்பற்றி நீர் இக்கட்டிலும் ஆகிவிடவேண்டாம்.

128. நிச்சயமாக அல்லாஹ், பயபக்தியுடையவர்களாக இருக்கிறார்களே அத்தகையோருடனும், நன்மைகள் செய்கிறார்களே அவர்களுடனும் (உண்மையாகவே) இருக்கின்றான்.

وَرَدَّ إِسْرَءِيلَ بِكَتْمَتِهِ مَا دَسَّطَ إِلَيْهِمَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَرِهَ اللَّهُ مُوَاصَلَتَهُمَا فَسُحِقَ الْبَصِيرُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ

الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ

أَيْتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ٢ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَ

جَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ٣

ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ٤

وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ

مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقٌ كَبِيرًا ٥ فَآذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا

عَلَيْكُمْ عَبَادَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلْلَ الدِّيَارِ

وَكَانَ وَعْدُ الْمَفْعُولِ ٦ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ

وَأَمَدَدْنَكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ٧

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ٨

فَآذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءَ وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا

الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ٩

அத்தியாயம் : 17

பனி இஸ்ராயில் — இஸ்ராயீலின் மக்கள்

வசனங்கள் : 111

மக்கீ

ருகூல்கள் : 12

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. தன் அடியாரை (கஅபாவாகிய) சிறப்புப் பெற்ற பள்ளியிலிருந்து (பைத்துல் முகத்தலிலுள்ள) மஸ்ஜிதுல் அக்ஸாவிற்கு, இரவின் ஒரு பகுதியில் பயணம் செய்வித்தானே அத்தகையவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; (மஸ்ஜிதுல் அக்ஸாவாகிய)அது எத்தகையதென்றால் நாம், அதனைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளை அபிவிருத்தி யடையச் செய்திருக்கிறோம்; நம்முடைய அத்தாட்சிகளை அவருக்குக் காண்பிப்பதற்காகவே (அழைத்துச் சென்றோம்.) நிச்சயமாக (உமதிரட்சகனாகிய) அவனே, செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்.

2. மேலும், மூஸாவிற்கு வேதத்தை நாம் கொடுத்தோம்; அதனை இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும் ஆக்கி, "நீங்கள் என்னைத் தவிர (மற்றெவரையும் உங்கள் செயல்களுக்கு) பொறுப்பாளராக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம்" (என்றும் கட்டளையிட்டோம்).

3. (நபி)நூஹுடன் (கப்பலில்) நாம் ஏற்றிக்(காப்பாற்றிக்) கொண்டவர்களின் சந்ததிகளே! நிச்சயமாக அவர் (அதற்கு) மிக்க நன்றி செலுத்தும் அடியாராகவே இருந்தார்.

4. இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு, "நிச்சயமாக நீங்கள் இரு தடவை பூமியில் குழப்பம் செய்வீர்கள்" என்றும், நிச்சயமாக நீங்கள் (அகம்பாவத்துடன் அக்கிரமங்கள் செய்து) பெரும் உயர்வாக உயர்வீர்கள்" என்றும் (உங்களுக்களிக்கப்பட்ட) வேதத்தில் நாம் முடிவு செய்திருந்தோம்.

5. எனவே, அவ்விரண்டில் முதல் வாக்குறுதி வந்த சமயத்தில், நம் அடியார்களில் பெரும் பலசாலிகளாகிய மனிதர்களை உங்களுக்கு எதிராக (உங்கள் மீது ஏவி) அனுப்பினோம். அவர்கள் (பைத்துல் முகத்தலிலிருந்த உங்கள்) வீடுகளுக்குள் ஊடுருவிச் சென்று விட்டார்கள். அது நிறைவேற்றப்பட்ட வாக்காகவும் இருந்தது.

6. பின்னர், அவர்கள் மீது நீங்கள் வெற்றி கொள்ளும் வாய்ப்பை உங்கள் வகையில் திருப்பினோம்; (ஏராளமான) பொருட்களையும், ஆண்மக்களையும் (நல்கியது) கொண்டு நாம் உங்களுக்கு உதவி புரிந்தோம்; மேலும், உங்களை எண்ணிக்கையில் (அவர்களை விட) மிக அதிகமானவர்களாக நாம் ஆக்கினோம்.

7. நீங்கள் நன்மை செய்தால் உங்கள் ஆத்மாக்களுக்கே நன்மை செய்து கொள்கிறீர்கள்; நீங்கள் தீமை செய்தால் (அதன் தீமையானது) அவற்றின் மீதேயாகும்; (என்று நாம் கூறினோம். பின்னும், அவர்கள் அக்கிரமம் செய்யத் தலைப்பட்டனர். ஆகவே, இரண்டாவது தவணை வந்த சமயத்தில், உங்களுடைய முகங்களை அவர்கள் இழிவடையச் செய்வதற்காகவும், (அக்ஸா) பள்ளியில் முந்திய தடவை அதில் அவர்கள் நுழைந்தவாறே (இந்தத் தடவையும்) அவர்கள் நுழைந்துவிடுவதற்காகவும், எவற்றை அவர்கள் மிகைத்து விட்டார்களோ அவற்றையெல்லாம் அவர்கள் (இடித்தழித்து) பெரும் சேதத்தை விளைவித்து விடுவதற்காகவும் (அவர்களை நாம் உங்கள் மீது ஏவி அனுப்பினோம்).

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُثِرْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
 لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ١٥ هَذَا الْقُرْآنُ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَ
 يُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ١٦
 وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١٧
 وَيَذَرُ الْإِنْسَانُ بِالْإِشْرَافِ ١٨ وَالْإِنْسَانُ عَجُولًا ١٩
 وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَحْوَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ
 النَّهَارِ مُبْصَرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
 وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلُهُ تَفْصِيلًا ٢٠ وَكُلُّ إِنْسَانٍ لِّزَمْنِهِ
 لَظِيْرَةٌ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ٢١
 اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ٢٢ مَن اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا
 يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
 وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ٢٣ وَإِذَا أَرَدْنَا
 أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
 الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ٢٤ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِّنَ الْقُرُونِ مِن
 بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبٍ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ٢٥

8. (நீங்கள் குழப்பம் செய்வதை விட்டு விலகிக் கொண்டால்) உங்கள் இரட்சகன் உங்கள் மீது கருணை புரியப் போதுமானவன்; (அவ்வாறின்றி, உங்கள் குழப்பத்தின் பாலே) பின்னும் நீங்கள் திரும்புவீர்களானால், நாமும் (தண்டிக்கத்திரும்புவோம்; இன்னும், நிராகரிப்போருக்கு நரகத்தைச் சிறைச்சாலையாக நாம் ஆக்கியுள்ளோம்.

9. நிச்சயமாக இந்தக் குர்ஆன், (மனிதர்களுக்கு) எது மிகமிக நேர்மையானதோ அதன்பால் வழிகாட்டுகிறது; நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகைய விகவாசிகள்— அவர்களுக்கு நிச்சயமாக மிகப் பெரிய நற்கூலி உண்டென்று நன்மாராயமும் கூறுகின்றது.

10. மேலும், நிச்சயமாக மறுமையை விகவாசங் கொள்ளவில்லையே அத்தகையோர்—அவர்களுக்கு நாம் மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையை தயாராக்கி வைத்திருக்கிறோம் (என்று எச்சரிக்கையும் செய்கிறது).

11. மேலும், மனிதன் நன்மையைக் கோரி அவன் பிரார்த்திப்பதைப் போலவே, (சில சமயங்களில்) தீமையைக் கோரியும் பிரார்த்திக்கின்றான்; மனிதன் (பொறுமையிழந்த) அவசரக்காரனாகவே இருக்கின்றான்.

12. இரவையும், பகலையும் இருசான்ருகளாக நாம் ஆக்கினோம்; (அதில்) இரவின் சான்றினை மங்கச் செய்தோம்; (பல பகுதிகளுக்கும் சென்று) நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனின் பேரருளைத் தேடிக் கொள்வதற்காகவும், ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையையும், (மாதங்களின்) கணக்கையும் நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்காகவும், பகலின் சான்றினை பார்ப்பதற்குரிய (பிரகாசமான)தாக ஆக்கினோம்; ஒவ்வொரு பொருளையும்— அதைத் தெளிவாக நாம் விவரித்துள்ளோம்.

13. மேலும், ஒவ்வொரு மனிதனின் செயலைப் பற்றிய (தினசரிக்குறிப்பை அவனுடைய கழுத்தில் அவனுக்கு நாம் மாட்டி இருக்கின்றோம்; மறுமைநாளில் அவனுக்காக ஒரு புத்தகத்தையும் வெளிப்படுத்துவோம்; அவன் அதனை விரிக்கப் பட்டதாகப் பெற்றுக் கொள்வான்.

14. "உன்னுடைய புத்தகத்தை நீயே படித்துப் பார்; இன்றையத்தினம் உனக்கு (எதிராக) நீயே கணக்குப்பார்ப்பவனாக இருக்கப்போதும்" (என்று அவனிடம் கூறப்படும்).

15. எவர் நேர் வழியில் செல்கின்றாரோ, அவர் நேர் வழியில் செல்வதெல்லாம் தனது நன்மைக்காகவேதான்; எவர் வழிகேட்டில் செல்கின்றாரோ அவர் வழி கெடுவதெல்லாம் தனக்கே (தீங்கிழைத்துக் கொள்ளத்)தான்; இன்னும், (பாவத்தைச்) சுமக்கக்கூடிய (ஒரு ஆத்மாவான)து மற்றொன்றின் (பாவச்) சுமையைச் சுமக்காது; மேலும், (நம்முடைய) தூதரை அனுப்பாத வரையில் நாம் (எவரையும்) வேதனை செய்பவர்களாக இல்லை.

16. மேலும், ஏதேனும் ஓர் ஊரை நாம் அழித்துவிட நாடினால், அதில் சுகமாக வாழ்வோரை (நம் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப் படிந்து நடக்குமாறு) நாம் ஏவுவோம்; (ஆனால்) அவர்கள் (நம் கட்டளைகளை மீறி) அதில் பாவம் செய்ய ஆரம்பித்து விடுவார்கள்; பின்னர், அதன் மீது (வேதனை பற்றிய) நம்முடைய வாக்கு உறுதியாகிவிடுகிறது; ஆகவே, அதனை நாம் அடியோடு அழித்துவிடுகிறோம்.

17. நூஹுவுக்குப் பின் நாம் எத்தனையோ தலை முறையினரை அழித்திருக்கிறோம்; தன் அடியார்களின் பாவங்களை நன்கு உணர்பவனாக, பார்க்கிறவனாக இருப்பதற்கு உமதிரட்சகனே போதுமானவன்.

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ يُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا
 لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ١٨ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا
 سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ١٩ كَلَّا لَمُبْدٍ هُوَ لَآءٍ
 وَهُوَ لَآءٍ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ٢٠ أَنْظِرْ كَيْفَ
 فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ دَرَجَاتٍ ٢١ وَالْكِبَرُ تَفْضِيلًا ٢٢
 لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَحْدُورًا ٢٣ وَقَضَى رَبُّكَ
 أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا آيَاتُهُ وَيَالِ الْيَادِينَ إِحْسَانًا أَلَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ
 أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تُنْهَرُهَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا
 كَرِيمًا ٢٤ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
 كَمَا رَبَّيْنِي صَغِيرًا ٢٥ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
 فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ٢٦ وَارِثَ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْيَسِيرِينَ
 وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْ رِيبَيرًا ٢٧ إِنَّ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ
 الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ٢٨ وَإِنَّمَا تَعْرِضُ عَنْهُمْ أَيْتَاءٌ
 رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيَّسُورًا ٢٩ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ
 مَغْلُولَةً إِلَى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ٣٠

18. எவர், (மறுமையை மறந்து விட்டு) இம்மையை நாடுகிறவராக இருக்கிறாரோ, அவருக்கு அதில் நாம் நாடியதை, நாம் நாடியவருக்குத் துரிதமாக கொடுத்துவிடுகிறோம்; பின்னர், மறுமையில் அத்தகையவருக்காக நரகத்தை நாம் ஆக்குகின்றோம். அத்தகையவர் நிந்திக்கப் பட்டவராக, (அல்லாஹ்வின் அருளிலிருந்து) தூரமாக்கப்பட்டவராக அதில் நுழைவார்.

19. இன்னும், எவர் மறுமையை நாடி அவர் விசுவாசியாக இருக்க, அதற்குரிய முயற்சியையும் அதன்பொருட்டு முயன்றாரோ அத்தகையோர் - அவர்களின் முயற்சி (அல்லாஹ்விடம்) அங்கீகரிக்கப் பட்டதாகும்.

20. (இம்மையை விரும்பும்) இவர்களுக்கும், (மறுமையை விரும்பும்) அவர்களுக்கும் (இவ்விருவரில்) - ஒவ்வொருவருக்கும், உம்முடைய இரட்சகனின் அன்பளிப்பிலிருந்து நாம் அதிகப்படுத்துகின்றோம்; மேலும், உமதி ரட்சகனின் அன்பளிப்பு (இவ்விருவரருக்கும்) தடுக்கப் பட்டதாக இல்லை.

21. (நபியே! இவர்களில்) சிலரைச் சிலரை விட எவ்வாறு மேன்மையாக்கி வைத்திருக்கின்றோம் என்பதை, நீர் (கவனித்துப்) பார்ப்பீராக! மறுமையோ, பதவிகளால் மிகப் பெரியதும், சிறப்பால் மிகப் பெரியதுமாகும்.

22. (நபியே!) அல்லாஹ்வுடன் மற்றோர் வணக்கத்திற்குரியவனை (இணையாக) நீர் ஆகக் வேண்டாம். (அவ்வாறு செய்தால்) நீர் நிந்திக்கப் பட்டவராக, உதவியற்றவராக, அமர்ந்து விடுவீர்.

23. (நபியே!) உமதிரட்சகன் - அவனைத் தவிர (மற்றவரையும்) நீங்கள் வணங்கக் கூடாதென்றும், பெற்றோர்க்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டுமென்றும் கட்டளை யிட்டிருக்கின்றான்; அவ்விருவரில் ஒருவரோ, அல்லது அவ்விருவருமோ உம்மிடத்தில் திண்ணமாக முதுமையை அடைந்து விட்டால், அவ்விருவருக்கும் (இழித்துக் கூறப்படும் வார்த்தைகளிலுள்ள) "சீ" என்று (கூட) நீ சொல்ல வேண்டாம்; (உம்மிடமிருந்து) அவ்விருவரையும் விரட்டி விடவும் வேண்டாம்; அவ்விருவருக்கும் மரியாதையான வார்த்தையைக் கூறுவீராக!

24. இன்னும், இவ்விருவருக்காக இரக்கத்துடன் பணிவு எனும் இறக்கையை நீர் தாழ்த்துவீராக! மேலும் "என் இரட்சகனே! நான் குழந்தையாக இருந்தபொழுது (மிக்க அன்பாக) என்னை அவர்கள் வளர்த்தது போன்று நீயும் அவ்விருவருக்கும் அருள் புரிவாயாக!" என்றும் (பிரார்த்தித்துக் கூறுவீராக!

25. (பெற்றோரை நடத்துவது பற்றி) உங்கள் உள்ளங்களில் இருப்பதை உங்கள் இரட்சகன் மிக்க அறிந்தவன்; நீங்கள் நன்னடத்தையுடையவர்களாக இருந்தால், அப்போது நிச்சயமாக (மன்னிப்புக் கோரி, அல்லாஹ்வின் பால்) திரும்பு கின்றவர்களுக்கு அவன் மன்னிப்பவனாகவே இருக்கின்றான்.

26. இன்னும், உறவினருக்கு அவரின் உரிமையை வழங்குவீராக! மேலும் ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் (அவரவர்களுடைய உரிமையை வழங்குவீராக! செல்வத்தை) அளவு கடந்து வீண் விரயம் செய்யாது மிரப்பீராக!

27. நிச்சயமாக வீண் விரயம் செய்வோர், ஷைத்தானுடைய சகோதரர்களாக இருக்கின்றனர்; ஷைத்தானோ, தன் இரட்சகனுக்கு நன்றி செலுத்தாது மாறு செய்தவனாக இருக்கின்றான்.

28. (நபியே!) நீர் உமதிரட்சகனின் அருளை எதிர்பார்த்திருக்கும் சமயத்தில், (உம்மிடம் யாரேனும் வந்து ஏதேனும் பொருள் கேட்டு, நீர் ஒன்றும் கொடுக்க இயலாமல்போய்) அவர்களை நீர் புறக்கணிக்கும்படி நேரிட்டால் அவர்களுக்கு (அன்பான) கடினமில்லாச் சொல்லையே கூறுவீராக!

29. மேலும், (உலோபியைப் போன்று, செலவு செய்யாது) உம்முடைய கையை உம்முடைய கழுத்தில் கட்டப்பட்டதாக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்! அன்றியும், (உம்மிடம் இருப்பதை செலவழித்துவிட்டு) அக்கையானதை ஒரே விரிப்பாக விரித்தும் விடாதீர்! அதனால் நீர் நிந்திக்கப் பட்டவராக, முடைப்பட்டவராக உட்கார்ந்துவிடுவீர்.

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ
 خَبِيرًا بَصِيرًا ١٠ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا لَقِيَهُنَّ نَزْوَاهُمْ
 وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا ١١ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزَىٰ إِنَّهُ كَانَ
 فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ١٢ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
 بِالْحَقِّ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ
 فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ١٣ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
 مَسْئُولًا ١٤ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمُ وَزَنُوا بِالْقِسْطِ أَيْسَرَ الْمُسْتَقِيمِ
 ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ١٥ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ
 السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ١٦ وَلَا
 تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ
 طُولًا ١٧ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ١٨ ذَلِكَ مِمَّا
 أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
 فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ١٩ أَفَأَصْفُكُمْ رَبُّكُمُ بِالْبَنِينَ وَ
 اتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ٢٠

30. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், தான் நாடியவர்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தை விரிவாகக் கொடுக்கின்றான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு) அளவாகவும் கொடுக்கின்றான்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவன், தன் அடியார்(களின் தன்மை)களை நன்குணர்ந்தவனாக, பார்ப்பவனாக இருக்கின்றான்.

31. (மனிதர்களே!) நீங்கள் வறுமைக்குப் பயந்து, உங்கள் குழந்தைகளைக் கொலை செய்யாதீர்கள்; அவர்களுக்கும், உங்களுக்கும் நாமே உணவை(வாழ்க்கைத் தேவைகளை) வழங்குகிறோம்; நிச்சயமாக அவர்களைக் கொலை செய்வது, பெரும் குற்றமாக இருக்கிறது.

32. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) நீங்கள் விபச்சாரத்தையும் நெருங்காதீர்கள்; நிச்சயமாக அது, மானக்கேடானதாக இருக்கிறது. இன்னும், அது (மனித குலத்திற்கு பெரும் கேடு விளைவிக்கும்)வழியால் மிக்க கெட்டது.

33. மேலும், அல்லாஹ் தடுத்துள்ள எந்த உயிரையும் உரிமையின்றிக் கொலைசெய்யாதீர்கள்; எவரேனும் அநீதியிழைக்கப்பட்டவராக கொலை செய்யப்பட்டு விட்டால், (பழி வாங்க) அவனுடைய வாரிசுக்கு நாம் அதிகாரம் அளித்திருக்கிறோம்; ஆகவே, (பழிவாங்க) கொலை செய்வதில் அவன் வரம்பு கடந்து விட வேண்டாம்; நிச்சயமாக (கொலையுண்டவரின் வாரிசாகிய) அவர் (நீதியைக் கொண்டு) உதவி செய்யப்பட்டவராவார்.

34. மேலும், (விசுவாசங் கொண்டோரே!) அநாதையின் செல்வத்திற்கு அவர் தன் பருவ வயதை எய்தும் வரையில் எது அழகிய முறையோ அதைத் தவிர – (வேறு வழியில் அதை அனுபவிக்க) நீங்கள் நெருங்காதீர்கள்; இன்னும், வாக்குறுதியை நீங்கள் பரிபூரணமாக நிறைவேற்றுங்கள்; (ஏனெனில்) நிச்சயமாக வாக்குறுதி (மறுமையில்) விசாரிக்கப்படக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

35. நீங்கள் அளந்தால், அளவை (குறைவின்றி) நிறைவு செய்யுங்கள்; (நிறுத்தால்) சரியான தராசைக் கொண்டு நிறுங்கள்; இது, (உங்களுக்கு) மிக்க சிறந்ததும், முடிவால் மிக அழகான துமாகும்.

36. (நபியே!) எதைப்பற்றி உமக்குத் தீர்க்கமான அறிவில்லையோ அதை நீர் பின் தொடராதீர்! (ஏனெனில்) நிச்சயமாக, செவி, பார்வை, இதயம் (ஆகிய) இவை ஒவ்வொன்றும் – அதனைப் பற்றி (மறுமையில்) விசாரிக்கப்படக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

37. மேலும், பூமியில் கர்வம் கொண்டு நீர் நடக்க வேண்டாம்; (அவ்வாறு நீர் நடப்பதால்), நிச்சயமாக நீர் பூமியை (ஆழத்தால்) பிளந்து விடவே மாட்டீர்; இன்னும், உயரத்தால் மலைகளை அடைந்துவிடவே மாட்டீர்.

38. மேற்கூறப்பட்ட) அவை ஒவ்வொன்றும் – அதன் தீமை உமதிரட்சகனிடத்தில் வெறுக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றது.

39. (நபியே! மேற்கூறப்பட்ட) அவை, தீர்க்கமான அறிவிவிருந்து உம்முடைய இரட்சகன் உமக்கு (வஹீ மூலம்) அறிவித்தவற்றில் உள்ளவையாகும்; ஆகவே, அல்லாஹ்வுடன், மற்றோர் வணக்கத்திற்குரியவனை (இணையாக) ஆக்காதீர்; (அவ்வாறு செய்தால்), அப்பொழுது நிந்திக்கப் பட்டவராக, (அல்லாஹ்வின் அணைத்து தன்மைகளிலிருந்து) தூரமாக்கப்பட்டவராக நரகத்தில் நீர் எறியப் படுவீர்.

40. (மனிதர்களே!) உங்கள் இரட்சகன் உங்களுக்கு (மட்டும்) ஆண் மக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டுத் (தனக்கு மட்டும்) மலக்குகளிலிருந்து பெண்மக்களை ஆக்கிக் கொண்டானா? (இவ்வாறு கூறும்) நீங்கள், நிச்சயமாக, மகத்தான (பொய்க்கூற்றையே கூறுகிறீர்கள்).

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۝ قُلْ
لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذْ الْأَبْتَعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۝
سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝ تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَيْسَرُ بِهِ وَمَعْدَهُ وَلَكِنْ لَا
تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ
جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ۝
وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا
ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّاعًا عَلَىٰ آذَانِهِمْ نُفُورًا ۝ نَحْنُ
أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ
يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْجُورًا ۝ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا
لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝ وَقَالُوا إِذَا كُنَّا
عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْ أُنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۝ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً
أَوْ حَدِيدًا ۝ أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ
يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْخَضِرُونَ إِلَيْكَ
رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۝

41. இன்னும், அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக, (இந்தக்) குர்ஆனில் நிச்சயமாக நாம் பற்பல வகையில் (நல்லுபதேசங்களைத் திரும்பத்திரும்பக்) கூறி இருக்கின்றோம்; மேலும் புறக்கணிப்பைத் தவிர, (வேறெதனையும்) அது அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்தவில்லை.

42. (ஆகவே, நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக: அவர்கள் சொல்லுகின்றதைப்போன்று அவனுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவர்கள் (தெய்வங்கள்) இருந்தால், அப்போது அர்ஷுடைய (அல்லாஹ்வாகிய அ)வனின் பக்கம் (அவனை மிகைக்க) ஒரு வழியை அவர்கள் தேடி இருப்பார்கள்.

43. அவன் மிகப்பரிசுத்தமானவன்; அவர்கள் கூறுவதைவிட்டும் மிகப் பெரும் உயர்வாக (அவன்) உயர்ந்துவிட்டான்.

44. ஏழு வானங்களும், பூமியும், அவற்றில் உள்ளவையும் அவனைத் துதிசெய்கின்றன. (இவற்றில்) எப்பொருளும் அவனின் புகழைக் கொண்டு துதிசெய்துகொண்டே தவிர இல்லை; எனினும், அவற்றின் துதியை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டீர்கள்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க சகித்துக் கொள்ளக்கூடியவனாக, மிக்க மன்னிக்கக்கூடியவனாக இருக்கின்றான்.

45. மேலும், (நபியே!) நீர் குர்ஆனை ஒதினால் உமக்கும், மறுமையை நம்பிக்கை கொள்ளாதோருக்குமிடையில் மறைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு திரையை நாம் ஆக்கி விடுகிறோம்.

46. மேலும், அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது, அதனை அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதவாறு திரைகளையும் (அமைத்து), அவர்களுடைய காதுகளில் அடைப்பையும் ஆக்கிவிடுகின்றோம். மேலும், குர்ஆனில் உம்முடைய இரட்சகனை (மட்டும்) அவர்களின் கூட்டுக்காரர்களைத் தவிர்த்து அவனைத்தனித்தவனாக நீர் கூறினால், அவர்கள் வெறுப்படைந்து தங்கள் பின் புறங்களில் (திரும்பிச்) சென்று விடுகின்றனர்.

47. அவர்கள் உமக்குச் செவி சாய்க்கின்றபொழுது எதற்கு (என்ன நோக்கத்துடன்) செவி சாய்க்கிறார்கள் என்பதையும், மேலும், அவர்கள் (தங்களுக்குள்) இரகசியமாக ஆலோசனை செய்யும் சமயத்தில், "சூனியம் செய்யப்பட்ட மனிதனையேயன்றி (வேறொருவரையும்) நீங்கள் பின்பற்றவில்லை" என்று அறியாயக்காரர்கள் (உம்மைப் பற்றிக்) கூறுகின்ற போதும் நாம் மிக்க அறிவோம்.

48. (நபியே!) உமக்கு எப்படி உதாரணங்களை அவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்பதை நீர் கவனிப்பீராக! (அவ்வாறு கூறுவதால்) அவர்கள் வழிகெட்டு விட்டார்கள்; ஆகவே, (நேர்)வழியை அடைய அவர்கள் சக்தி பெறமாட்டார்கள்.

49. "நாங்கள் (இறந்து) எலும்புகளாகவும், மக்கிப்போனவையாகவும் ஆகிவிட்டாலுமா நிச்சயமாக புதிய படைப்பாக நாங்கள் எழுப்பப் படுகிறவர்கள்? என்று அவர்கள் கேட்கின்றார்கள்.

50. (அதற்கு, நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் கல்லாகவோ, இரும்பாகவோ ஆகிவிடுங்கள் -

51. "அல்லது உங்கள் நெஞ்சங்களில் பெரிதாக இருப்பதிலிருந்து (அவ்வாறு தோன்றும்) ஒரு படைப்பாக ஆகிவிடுங்கள்; (இவ்வாறு ஆகிய) பின்னர், எங்களை எவன் (உயிர் கொடுத்து) மீட்டுவான் என்று அவர்கள் கேட்பார்கள்; (அவ்வாறு கேட்டால், நபியே! நீர்) "உங்களை முதலாவதாக எவன் படைத்தானோ அவன் தான் (நீங்கள் மரணித்த பின்னும் உங்களை எழுப்புவான்)" என்று கூறுவீராக! அப்போது அவர்கள் தங்கள் சிரசுகளை உம் அளவில் சாய்த்து, "அது எப்பொழுது (வரும்)?" என்றும் கேட்பார்கள். (அதற்கு) "அது வெகு சமீபத்தில் ஏற்பட்டு விடலாம்" என்று நீர் கூறுவீராக!

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَقُولُونَ إِن لَّبِثْنَا إِلَّا
قَلِيلًا ﴿٥٧﴾ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ
بَيْنَهُمْ ط إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿٥٨﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ
إِنْ تَشَاءُ رَحْمَتُكُمْ أَوْ إِنْ تَشَاءُ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿٥٩﴾
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِهِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ
الَّذِينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ
مِّنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرَعِ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ﴿٦٠﴾ أُولَئِكَ
الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ
رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ط إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ﴿٦١﴾ وَإِنْ
مِّنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا
شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦٢﴾ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ
بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ط وَآتَيْنَا نُوحًا النِّاقَةَ مُبْصَرَةً
فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ﴿٦٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ
أَحَاطَ بِالنَّاسِ ط وَاجْعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي آرَيْتَكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَ
الشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُوحُوا فِيهِمْ فَأَيُّ زُيْغٍ يُظْلَمُونَ أَكْبَرًا ﴿٦٤﴾

۵۴

۵۵

52. உங்களை அவன் அழைக்கும் நாளில், நீங்கள் அவனின் புகழைக்கொண்டு (அதைக் கூறியவர்களாக) பதில் கூறுவீர்கள்; (இறந்த பின்) வெகு சொற்ப (நேர)மேயன்றி தங்கியிருக்கவில்லை — என்றும் (அன்றையத் தினம்) நீங்கள் எண்ணுவீர்கள்.

53. என்னுடைய அடியார்களுக்கு (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: (எம் மனிதருடன் பேசியபோதிலும்) எது நல்லதோ அதையே அவர்கள் கூறவும்; நிச்சயமாக ஷைத்தான் அவர்களுக்கிடையில் குழப்பம் செய்வான். (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக ஷைத்தான் மனிதனுக்குப் பகிரங்கமான விரோதியாக இருக்கின்றான்.

54. உங்களுடைய இரட்சகன் உங்களை (பப்பற்றி) மிக்க அறிந்தவன்; அவன் நாடினால் உங்களுக்கு அவன் அருள் புரிவான்; அல்லது அவன் நாடினால் உங்களை வேதனை செய்வான்; இன்னும், அவர்கள் மீது பொறுப்பாளராக (நபியே!) உம்மை நாம் அனுப்பவில்லை.

55. வானங்கள் மற்றும் பூமியில் உள்ளவர்களைப்பற்றியும் உமதிரட்சகன் மிக்க அறிந்தவன். நபிமார்களில் சிலரை, வேறு சிலரை விடவும் நிச்சயமாக நாம் மேன்மையாக்கி வைத்தோம்; இன்னும் (நபி தாவுதுக்கு ஐபூர் (என்னும்) வேதத்தை நாம் கொடுத்தோம்.

56. "அல்லாஹ்வையன்றி (வேறு வணக்கத்திற்குரியவர்கள் இருப்பதாக) நீங்கள் எண்ணிக்கொண்டு இருக்கின்றீர்களே, அத்தகையவர்களை நீங்கள் (உங்கள் கஷ்டங்களை நீக்க) அழையுங்கள்; (அவ்வாறு அழைத்தால்) அவர்கள் உங்களை விட்டும் யாதொரு கஷ்டத்தை நீக்கி வைக்கவும், (அதனைத்) திருப்பி விடவும் சக்தி பெறமாட்டார்கள்" என்று நபியே! நீர் கூறுவீராக!

57. எவர்களை (இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரான) அவர்கள் அழைக்கிறார்களோ அத்தகையோர் — தங்கள் இரட்சகனின் பால் (நற்செயல்கள் செய்வதுகொண்டு) அவர்களில் யார் மிக்க நெருக்கமானவர்கள் என்று நெருக்கத்தைத் தேடுகிறார்கள்; அவனது அருளை ஆதரவும் வைக்கிறார்கள்; அவனது வேதனையை பயப்படவும் செய்கிறார்கள்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகனின் வேதனை எச்சரிக்கப்பட்டதாக இருக்கின்றது.

58. (அக்கிரமக்காரர்கள் வசிக்கும்) எந்த ஊரையும் — மறுமை நாளைக்கு முன்னதாக நாம் அதை — அழிப்போராகவோ, அல்லது அதனைக் கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்வோராகவோ தவிர இல்லை. இது (நம்மிடமுள்ள) பதிவேட்டில் வரையப்பட்டதாக இருக்கின்றது.

59. (நம்முடைய அத்தாட்சிகளை) முன்னிருந்தவர்கள் பொய்யாக்கி விட்டனர் என்பதைத் தவிர, (இவர்கள் கோரும்) அத்தாட்சிகளை அனுப்ப (வேறெதுவும்) நம்மைத் தடுக்க வில்லை; (இதற்கு முன்னர்) ஸபாது சமூகத்தார்க்கு ஒரு பெண் ஓட்டகத்தைக் கண்கூடான அத்தாட்சியாகக் கொடுத்திருந்தோம்; அவர்களோ, (வரம்பு மீறி) அதற்கு அநியாயம் செய்து விட்டனர்; இத்தகைய அத்தாட்சிகளை (யெல்லாம் மனிதர்களுக்குப்) பயமுறுத்துவதற்காகவே அன்றி நாம் அனுப்புவதில்லை.

60. மேலும், நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் மனிதர்களை (தன் அறிவால், சக்தியால்) சூழ்ந்து கொண்டான் என்று நாம் உமக்கு கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக!) மேலும், உமக்கு நாம் (மஃராஜின் போது) காண்பித்த காட்சியையும், குர்ஆனில் சபிக்கப்பட்ட மரத்தையும் மனிதர்களுக்கு சோதனையாகவே தவிர நாம் ஆக்கவில்லை; இன்னும், அவர்களை நாம் பயமுறுத்துகிறோம்; ஆனால் பெரும் அழிச்சாட்டியத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) அவர்களுக்கு அது அதிகப்படுத்தவில்லை.

وَاذْقُنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ قَالَ
ءَاسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۖ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ
عَلَيَّ لَنْ أَخِرَّ ۚ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا
قَلِيلًا ۖ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ
جَزَاءً مَوْفُورًا ۖ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۚ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ بَصَوْتِكَ
وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَبِيلِكَ وَرَجِّلْ فِيهِمُ الْآمُورَ
وَالْأَوْلَادِ وَعَدْهُمْ وَمَا يَدْعُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۚ إِنَّ عِبَادِي
لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَنٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۖ رَبُّكُمْ الَّذِي
يُزْجِي لَكُمُ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّه كَانَ بِكُمْ
رَحِيمًا ۖ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ
إِلَّا آيَاتُهُ فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
كَفُورًا ۖ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۖ ثُمَّ لَا تَجِدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا أَمْنَةً أَنْ
يُعِيدَ كُفْرَ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ ۚ فَيُرْسِلْ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ
الرَّيْحِ فَيُغَرِّقَكُم بِمَا كَفَرْتُمْ ۖ ثُمَّ لَا تَجِدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا تَبِعًا ۖ

61. மேலும், மலக்குகளிடம், "ஆதமுக்கு நீங்கள் சிரம் பணியுங்கள்" என்று நாம் கூறிய சமயத்தில், இப்லீஸைத்தவிர (மலக்குகளான) அவர்கள் சிரம்பணிந்தார்கள்; அவனோ, "களிமண்ணால் நீ படைத்தவருக்கு நான் சிரம் பணிவேனா?" என்று கூறினான்.

62. (அன்றியும்,) "என்னைவிட மேலாக நீ கண்ணியப் படுத்திய (ஆதமாகிய) இவரை நீ பார்த்தாயா? என்னை மறுமை நான் வரையில் பிற்படுத்தி (வாழ்) வைத்தால், சிலரைத்தவிர இவருடைய சந்ததியினரை நான் (வழி கெடுத்து) திண்ணமாகவேறுத்து விடுவேன்" என்று (இப்லீஸாகிய) அவன் கூறினான்.

63. (அதற்கு) "நீ சென்று விடு; அவர்களில் யார் உன்னைப் பின்பற்றுகிறாரோ, (அவருக்கும் உனக்கும்) நிச்சயமாக நரகம்தான் நிரப்பமான கூலியாக உங்களுடைய கூலியாகும்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

64. இன்னும், "அவர்களிலிருந்து (வழி தவறச் செய்ய) நீ சக்தி பெற்றிருக்கின்றவர்களை உன் கூப்பாட்டைக் கொண்டு வழி தவறச் செய்; உன்னுடைய குதிரைப் படைகளையும், காலாட்படைகளையும் அவர்கள் மீது ஏவி விடு; (அவர்களுடைய செல்வங்களிலும், பிள்ளைகளிலும் நீ கூட்டாகவும் இருந்து கொள்; இன்னும், (பொய்யானவற்றைக் கொண்டு) அவர்களுக்கு வாக்களித்து விடு; ஏமாற்றத்தைத் தவிர, வேறு எதையும் ஷைத்தான் அவர்களுக்கு வாக்களிப்பதில்லை" என்றும் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

65. "நிச்சயமாக என்னுடைய அடியார்கள் மீது (ஷைத்தானே!) உனக்கு எவ்வித அதிகாரமுமில்லை" (ஆகவே, அவர்களுக்குப்) பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள உமதிரட்சகனே போதுமானவன்.

66. உங்களுடைய இரட்சகன் எத்தகையவனென்றால், (கடலில் நீங்கள் யாத்திரை செய்து), அவனது பேரருளை நீங்கள் தேடிக் கொள்வதற்காக அவனே உங்களுக்காக கடலில் கப்பலை செலுத்துகின்றான்; நிச்சயமாக அவன் உங்கள் மீது மிகக்கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

67. இன்னும், கடலில் உங்களை ஏதேனும் ஆபத்து அணுகினால், (அல்லாஹ்வாகிய) அவனையன்றி நீங்கள் யாரை (வணக்கத்திற்குரிய தெய்வங்கள் என்று) அழைக்கிறீர்களோ அவர்கள் (உங்களை விட்டும்) மறைந்து விடுவர்; (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் உங்களைக் கரையளவில் ஈடேற்றிச் சேர்க்கும் பொழுது (அல்லாஹ்வை) நீங்கள் புறக்கணித்து விடுகின்றீர்கள்! மேலும், மனிதன் மிக்க நன்றி கெட்டவனாக இருக்கின்றான்.

68. (கரை சேர்ந்த பின்) கரையின் ஒரு பகுதியில் உங்களை அவன் விழுங்கச் செய்வதையோ, அல்லது உங்கள் மீது கல் மாரியை அவன் அனுப்புவதையோ நீங்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றீர்களா? (அவ்வாறு நிகழ்ந்தால் அதன்) பின்னர், உங்களுக்கு உதவி செய்பவர் எவரையும் நீங்கள் காணமாட்டீர்கள்.

69. அல்லது (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் மீண்டும் ஒரு முறை உங்களைக் கடலில் திரும்ப (பிரயாணிக்க)ச் செய்து (நீங்கள் கடலில் இருக்கும் பொழுது எல்லாவற்றையும் அழித்து விடும்) புயல் காற்றை உங்கள் மீது அவன் அனுப்பி, நீங்கள் நிராகரித்ததன்காரணமாக உங்களை மூழ்கடித்து விடுவதை நீங்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றீர்களா? (அவ்வாறெல்லாம் செய்ததன்) பின்னர், அதற்காக நம்மைத் தொடர்ந்து பழிவாங்குபவர் எவரையும் உங்களுக்காக நீங்கள் காணமாட்டீர்கள்.

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ
الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝۱۰
نَدْعُوهُمْ أَكُلْ أَنْاسِ يَا مَعْمُومِينَ أَوْ تَنِي كَتَبَهُ يَمِينُهُ فَأُولَئِكَ
يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْيَلًا ۝۱۱ وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ
أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝۱۲ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ
عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَةً ۝۱۳ وَإِذَا اتَّخَذُوا
خَلِيلًا ۝۱۴ وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝۱۵
إِذَا أَدْنَىٰكَ ضَعْفَ الْحَيَاةِ وَضَعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ
عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝۱۶ وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لَيُخْرِجُوكَ
مِنْهَا وَإِذَا لَا إِلَهَ إِلَّا يَكْبِتُونَ خَلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۷ سِنَّةٌ مِنْ قَدْ أَرْسَلْنَا
قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝۱۸ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ
الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا ۝۱۹ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ لَهُ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ
رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۝۲۰ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَ
أَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ۝۲۱

70. மேலும், ஆதமுடைய மக்களைத் திட்டமாக நாம் கண்ணியப் படுத்தினோம்; கரையிலும், கடலிலும் நாம் அவர்களை சுமந்து செல்லும்படி செய்கின்றோம்; நல்லவற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு நாமே உணவளிக்கின்றோம் ; நாம் படைத்தவற்றில் அனேகவற்றை விட (தகுதியில்) நாம் அவர்களை மிகமிக மேன்மையாக்கியும் வைத்திருக்கின்றோம்.

71. ஒவ்வொரு மனிதரையும் அவரவருடைய தலைவருடன் (அந்தந்த சமூகத்தாரின் நபியுடன் விசாரணைக்காக) நாம் அழைக்கும் நாளில், அவர்களின் (செயல்கள் எழுதப் பட்ட) புத்தகம், எவர்களுடைய வலது கையில் கொடுக்கப் பட்டதோ அவர்கள், தங்களுடைய அப் புத்தகத்தை (மிக்க மகிழ்ச்சியோடு) வாசிப்பார்கள். (அவர்களுடைய கூலியில்) ஓர் அனுவனவும் (குறைத்து) அநியாயம் செய்யப் படவுமாட்டார்கள்.

72. எவர் இம்மையானதில் (நேர் வழியைக் காணாது) குருடராக இருக்கின்றாரோ, அவர் மறுமையிலும் குருடரே; இன்னும், பாதையால் அவர் மிகத் தவறியவராவார்.

73. நிச்சயமாக நாம் உமக்கு வஹீ மூலம் அறிவித்தோமே அத்தகையதை விட்டு (விட்டு) அதல்லாததை நீர் நம் மீது பொய்யாகக் கற்பனை செய்து கூறும்படி உம்மை அவர்கள் திசை திருப்பவே முனைந்தார்கள்; (அவ்வாறு நீர் செய்திருந்தால்) அப்போது உம்மை அவர்கள் (தங்கள்) உற்ற நண்பராகவும் ஆக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

74. உம்மை நாம் உண்மை வழியில் நிலைப் படுத்தி வைக்காவிடில், நீர் ஒரு சிறிதேனும் அவர்களின் பக்கம் சாய்ந்து விட சமீபித்திருப்பீர்.

75. அப்பொழுது (அவ்வாறு நீர் சமீபித்திருந்தால்) ஜீவியத்தில் இருமடங்கு (வேதனையையும்), உமது மரணத்தில் இருமடங்கு (வேதனையையும்) நாம் உம்மைச் சுவைக்கச் செய்திருப்போம்; பின்னர், நமக்கு எதிராக உமக்கு உதவியாளரை நீர் பெற்றுக்கொள்ளமாட்டீர்.

76. நிச்சயமாக, (நபியே! உம்முடைய) ஊரிலிருந்து உம்மை அடிபெயரச்செய்து, அதிலிருந்து உம்மை வெளியேற்றிவிட அவர்கள் முனைகின்றார்கள்; (அப்படிச் செய்திருந்தால்) உமக்குப் பின்னர் வெகு சொற்பமேயன்றி அவர்களும் அங்கு (மக்காவில்) தங்கியிருக்க மாட்டார்கள்.

77. நம்முடைய தூதர்களிலிருந்து உமக்கு முன்னர் திட்டமாக நாம் அனுப்பியவர்களின் வழி முறையாக (இதுவே) இருந்தது; நம்முடைய (அந்த) வழி முறையில் நீர் யாதொரு மாற்றத்தையும் காணமாட்டீர்.

78. (நபியே!) சூரியன் (உச்சியை விட்டுச்) சாய்ந்ததிலிருந்து, இரவின் இருள் சூழும் வரையில் (ஹஹர், அஸர், மஃக்ரிப், இஷா ஆகிய நேரத்) தொழுகைகளை நிறைவேற்றுவீராக! ஃபஜ்ருத் தொழுகையையும் (நிறைவேற்றுவீராக! இன்னும் நிச்சயமாக ஃபஜ்ருத் தொழுகையானது (இரவின் மலக்குகளும், பகலின் மலக்குகளும் ஒருமித்து) ஆஜராகும் தொழுகையாக உள்ளது.

79. நீர் உமக்கு உபரியாக இரவிலும் "தஹஜ்ஜூத்" தொழுகையை (குர் ஆனாகிய) இதை (ஒதுவதைக்) கொண்டு நிறைவேற்றுவீராக! (இதனால் மக்காமே மஹ்முத் என்னும்) மிக்க புகழ் பெற்ற இடத்தில் உம்மை உமதிரட்சுடன் (மறுமையில்) எழுப்பப் போதுமானவன்.

80. அன்றியும், "என் இரட்சகனே! என்னை (மதினாவில்) உண்மையான பிரவேசமாக பிரவேசிக்க வைப்பாயாக! (மக்காவிலிருந்து) உண்மையான வெளியேற்றுதலாக என்னை வெளியேற்றி வைப்பாயாக! உன்னிடமிருந்து உதவியைப் பெறும் அதிகாரத்தையும் எனக்கு நீ ஆக்கித்தருவாயாக!" என்று (நபியே!) நீர் பிரார்த்தித்துக்கூறுவீராக!

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ٨١
 وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ
 الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ٨٢ وَإِذْ أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَا
 بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ٨٣ قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى
 شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ٨٤ وَيَسْأَلُونَكَ
 عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ
 إِلَّا قَلِيلًا ٨٥ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ هَبْنِي بِالدِّمِّي أَوْ حِينَا إِلَيْكَ ثُمَّ
 لَا تُجِدْ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ٨٦ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ
 كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ٨٧ قُلْ لِّمَنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى
 أَنْ يَأْتُوا بِشَيْءٍ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِشَيْءٍ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ
 لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ٨٨ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
 كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ٨٩ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِكَ
 حَتَّى تَنْفُجِرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَدْبُوعًا ٩٠ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ
 نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرُ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ٩١ أَوْ تُسْقِطُ السَّيَّءَ
 كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بِلِلِّهِ وَالْمَلِكَةِ قَبِيلًا ٩٢

81. அன்றியும், "சத்தியம் வந்து விட்டது; அசத்தியம் அழிந்துவிட்டது; நிச்சயமாக அசத்தியம் அழிந்தே தீரும்" என்றும் கூறுவீராக!

82. விசுவாசங்கொண்டோருக்கு, எது குணப்படுத்துமோ அதையும், இன்னும் அருளையும் இந்தக் குர்ஆனிலிருந்து நாம் இறக்கி வைக்கிறோம். இன்னும், அக்கிரமக்காரர்களுக்கு இது நஷ்டத்தையே தவிர (வேறெதையும்) அதிகமாக்காது.

83. மேலும், நாம் மனிதனுக்கு அருட் கொடைகளை வழங்கினால் அவன் புறக்கணித்து (நம்மை விட்டும்) அவன் வெகு தூரத்தில் சென்றும் விடுகின்றான்; அவனை (ஏதேனும் ஒரு) தீங்கு அணுகினாலோ (நம்பிக்கை இழந்து) நிராசையுடையவனாகி விடுகிறான்.

84. "ஒவ்வொருவரும் தன் வழியிலேயே செயல்படுகிறார்; ஆகவே, நேர் வழியில் செல்பவர் யார் என்பதை உங்கள் இரட்சகன்தான் மிக்க அறிந்தவன்" என்று (நபியே! நீர்) கூறுவீராக!

85. (நபியே!) ஸுஹை(ஆன்மாவை)ப் பற்றி (யூதர்களாகிய) அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றார்கள்; (அதற்கு) நீர், "ஸுஹு" எனது இரட்சகனின் கட்டளையில் உள்ளதாகும்; (அதைப் பற்றிய) அறிவிலிருந்து வெகு சொற்பமே தவிர நீங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை; (ஆதலால் அதன் நுட்பங்களை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள முடியாது)" என்று கூறுவீராக!

86. மேலும், (நபியே!) நாம் நாடினால் உமக்கு வஹீ மூலம் அறிவித்திருந்தோமே அத்தகைய (குர்ஆனாகிய) தை (உம்மிடமிருந்து) நிச்சயமாக நாம் போக்கி விடுவோம்; பிறகு (இதனை உம்மிடம் கொண்டுவர) நமக்கு விரோதமாக, அதற்காகப் பொறுப்பேற்கக் கூடிய எவரையும் நீர் காணமாட்டீர்.

87. உமதிரட்சகனின் அருளாகவே தவிர (அதை நாம் விட்டுவைத்திருக்கவில்லை) நிச்சயமாக உம்மீது அவனுடைய பேரருள் மிகப் பெரிதாகவே இருக்கிறது.

88. "இந்தக் குர்ஆனைப் போன்று கொண்டுவருவதற்கு மனிதர்களும், ஜின்களும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் இதனைப் போன்று அவர்கள் கொண்டுவரமாட்டார்கள்; அவர்களில் சிலர் சிலருக்கு உதவியாளராக இருந்தாலும் சரியே!" என்று (நபியே! நீர்) கூறுவீராக!

89. மேலும், இந்தக் குர்ஆனில், சகல உதாரணங்களையும் மனிதர்களுக்கு நாம் (திருப்பித் திருப்பி) விவரித்துத் தெளிவாக்கியுள்ளோம்; ஆனால், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) நிராகரிப்பதைத் தவிர (வேறு எதையும்) ஏற்பதில்லை.

90. இன்னும், "நபியே! இப்பூமியிலிருந்து, நீர் ஒரு நீருற்றை எங்களுக்காக பீறிட்டு ஓடச் செய்யும் வரை உம்மை நாங்கள் விசுவாசிக்கவே மாட்டோம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள் _

91. _அல்லது பேரிச்சை, திராட்சை (மரங்களை) யுடைய ஒரு தோட்டம் உமக்கு இருந்து, அவைகளுக்கிடையில் ஆறுகளை (ஏற்படுத்தி) நீர் ஓடச் செய்யும் வரை _

92. _ அல்லது நீர் எண்ணியதுபோன்று எங்களின் மீது வானத்திலிருந்து துண்டுகளை விழச்செய்யும்வரை _ அல்லது அல்லாஹ்வையும், மலக்குகளையும் (நம்) முன்பாக நீர் கொண்டுவரும்வரை _

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرِفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ
 لِرُقَيْكَ حَتَّىٰ تُنَزَّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ ۚ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ
 كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۖ وَمَا مَنَعُ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ
 الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۖ قُلْ لَّوْكَانَ فِي
 الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّبَشُرُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ
 مَكًّا رَسُولًا ۖ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
 بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۖ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ
 يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَآ وَبُكْمًا ۚ وَصَلَّامًا وَلَهُمْ جَهَنَّمُ كُلَّمَا خَبَتْ
 زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ۖ ذَلِكَ جَزَاءُ هُمُ يَا نَهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا
 ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَاِنَا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۖ
 أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ
 أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَّارْيَبِ فِيهِ ۚ فَبِأَيِّ الظُّلُمِ
 إِلَّا كُفْرًا ۖ قُلْ لَّوْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا
 لَّأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ ۚ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ۖ

١٠٠

النص

==

93. _ அல்லது (மிக்க அழகான) பொன்னாலாகிய ஒரு (மாளிகை) வீடு உமக்கு ஆகும்வரை, அல்லது வானத்தில் நீர் உயர்ந்து செல்லும்வரை (உம்மை விசுவாசிக்க மாட்டோம்) இன்னும், நாம் ஒதக்கூடிய ஒரு வேதத்தை நீர் (நேராக) நம் மீது இறக்கி வைக்கும் வரை (நீர் வானத்தில்) ஏறியதை நம்பவே மாட்டோம் (என்றும் கூறுகின்றனர். அதற்கு) "என் இரட்சகன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; நான் (அல்லாஹ்வின்) தூதனாகிய ஒரு மனிதனாகவே தவிர இருக்கின்றேனா!" என்று நீர் கூறுவீராக!

94. மனிதர்களை _அவர்களிடம் நேர் வழி வந்த சமயத்தில், "அல்லாஹ் ஒரு மனிதரையா (தன்) தூதராக அனுப்பிவைத்தான்" என்று அவர்கள் கூறுவதைத் தவிர _அவர்கள் விசுவாசங் கொள்வதை (வேறெதுவும்) தடுக்கவில்லை.

95. (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "பூமியில் மலக்குகள் (வசித்து) இருந்து, (அதில்) அவர்கள் நிம்மதியுடையோராக நடந்து திரிந்து கொண்டிருந்தால், நிச்சயமாக நாம் வானத்திலிருந்து ஒரு மலக்கையே நம்முடைய) தூதராக அவர்களிடம் இறக்கிவைத்திருப்போம்; (எனினும், அவர்கள் மனிதர்களாக இருப்பதனால் ஒரு மனிதரே தவிர அவர்களுக்குத் தூதராக வரமாட்டார்).

96. (இன்னும்) நீர் கூறுவீராக: "எனக்கும், உங்களுக்குமிடையிலும் (உண்மையை நிலை நிறுத்த) சாட்சியாக அல்லாஹ் (ஒருவனே) போதுமானவன்; (ஏனென்றால்,) நிச்சயமாக அவன் தன் அடியார்களைப் பற்றி நன்குணர்பவனாக, (சாட்சியாக இருக்க, யாவற்றையும்) பார்ப்பவனாக இருக்கின்றான்.

97. மேலும், அல்லாஹ் எவரை நேர் வழியில் செலுத்துகிறானோ அவர் தாம் நேர் வழி பெற்றவராவார். எவர்களை (அல்லாஹ்) தவறான வழியில் விட்டு விடுகிறானோ அவர்களுக்கு அவனையன்றி (வேறு) உதவியாளரை நீர் காணமாட்டீர். மேலும், அவர்களைக் குருடர்களாகவும், ஊமையர்களாகவும், செவிடர்களாகவும் (ஆக்கி) அவர்கள் தங்கள் முகங்கள் மீது குப்புற வரும்படி (ச்செய்து) அவர்களை (மறுமை நாளில்) ஒன்றுசேர்ப்போம்; அவர்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான்; (அதன் நெருப்பானது தணியும் போதெல்லாம் (அது) கொழுந்து விட்டெரிவதை அவர்களுக்கு (பின்னும்) நாம் அதிகப்படுத்துவோம்.

98. நிச்சயமாக அவர்கள் நம் வசனங்களை நிராகரித்துவிட்டனர் என்பதாலும், அன்றியும் "எலும்புகளாகவும், மக்கிவிட்டதாகவும் நாம் ஆகிவிட்டாலும் நிச்சயமாக நாங்கள் புதிய படைப்பாக (உருவாக்கப்பட்டு) எழுப்பப் படுபவர்களா!" எனக்கூறியதாலும் அது அவர்களுக்குரிய கூனியாகும்.

99. நிச்சயமாக வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தானே அத்தகைய அல்லாஹ் (மறுதடவையும் முன்னிருந்த) அவர்களைப் போன்றே படைக்க ஆற்றலுடையோன் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? மேலும் (இதற்காக) அவர்களுக்கு ஒரு தவணையையும் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறான்; அதில் யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. ஆகவே அநியாயக்காரர்கள் நிராகரிப்பைத்தவிர வேறு எதையும் ஏற்பதில்லை.

100. (நபியே) நீர் கூறுவீராக! என் இரட்சகனின் அருட்களஞ்சியங்களை நீங்களே சொந்தப்படுத்திக்கொண்டு இருப்பீர்களானால், அப்போது அது செலவாகி விடுவதைப் பயந்து (எவருக்கும் எதையும் கொடுக்காது) நீங்கள் தடுத்துக் கொள்வீர்கள்! மனிதன் பெரும் உலோபியாகவும் இருக்கிறான்.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسَعَلَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِدْجَاءَهُمْ
فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يُمُوسَى مَسْحُورًا ^(١٦) قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا
أَنزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَافِرٍ عَوَّانٍ لَأَظُنُّكَ
يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ^(١٧) فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَ
مَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ^(١٨) وَقَتَلْنَا مَنْ بَعْدَ دَلْنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا
الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جُنَيْنًا كَثِيفًا ^(١٩) وَبِالْحَقِّ أَنزَلْنَاهُ
وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ^(٢٠) وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ
لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَلْنَاهُ تَنْزِيلًا ^(٢١) قُلِ الْمُؤْمِنِينَ أَوْ
لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ
يَخِرُّونَ لِلْآذِقَانِ سُجَّدًا ^(٢٢) وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ
وَعْدُ رَبِّنَا الْمَفْعُولَ ^(٢٣) وَيَخِرُّونَ لِلْآذِقَانِ يَسْجُدُونَ وَيَزِيدُهُمْ
خُشُوعًا ^(٢٤) قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُوهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ
سَبِيلًا ^(٢٥) وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكِبْرُهُ كَبِيرًا ^(٢٦)

تَفَقُّدُ الْأَنْزَالِ

السُّجُودَاتُ ٢٢

٢٥٣ =

101. மேலும், திட்டமாக நாம் மூஸாவுக்குத் தெளிவான ஒன்பது அத்தாட்சிகளைக் கொடுத்திருந்தோம். (அதைப் பெற்றுக் கொண்ட) அவர், (தன் சமூகத்தினரான) அவர்களிடம் (அதைக் கொண்டு) வந்த பொழுது (என்ன நடந்ததென) இஸ்ராயீலின் மக்களிடம் (நபியே!) நீர் கேட்பீராக! அப்போது ஃபிர் அவன் அவரிடம், "மூஸாவே! நிச்சயமாக நீர் சூனியம் செய்யப்பட்டவரென நான் உம்மை எண்ணுகிறேன்" என்று கூறினான்.

102. (அதற்கு) மூஸா, வானங்கள், மற்றும் பூமியின் இரட்சகனைத்தவிர (வேறு எவரும்) இவற்றை உங்களுக்குத் தெளிவான சான்றுகளாக இறக்கி வைக்கவில்லை என்பதைத் திட்டமாக நீ அறிந்து விட்டாய்; மேலும், ஃபிர் அவனே! நிச்சயமாக நான் உன்னை, அழிக்கப்படுபவன் என்றே நான் எண்ணுகிறேன்" என்று கூறினார்.

103. எனவே, (மூஸாவையும், அவருடைய சமூகத்தினருமான) அவர்களை தன் தேசத்திலிருந்து விரட்டி விடவே அவன் நாடினான்; பின்னர், அவனையும், அவனுடனிருந்த (அவனுடைய சமூகத்தார்) யாவரையும் நாம் மூழ்கடித்து விட்டோம்.

104. இதன் பின்னர் இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு நாம் கூறினோம்: "நீங்கள் இப்பூமியில் வசித்திருங்கள்; மறுமையின் வாக்குறுதி வந்தால், உங்கள் யாவரையும் எல்லாக் கிளையினரிலிருந்தும் விசாரணைக்காக ஒரு சேர நம்மிடம் கொண்டு வந்து சேர்ப்போம்."

105. இன்னும், உண்மையைக் கொண்டே (குர் ஆனாகிய) இதை நாம் இறக்கி வைத்தோம்; அதுவும் உண்மையைக் கொண்டே இறங்கியது; மேலும், (நபியே!) நாம் உம்மை நன்மாராயங் கூறுபவராகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிப்பவராகவுமே தவிர அனுப்பவில்லை.

106. குர் ஆனை மனிதர்களுக்கு அதனைச் சிறிது சிறிதாக நீர் ஒதிக்காண்பிப்பதற்காக, அதனை நாம் பிரித்து இறக்கி வைத்தோம்; இன்னும், அதனைப் படிப்படியாக இறக்கி வைத்தோம்.

107. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "இதனை நீங்கள் விகவாசியுங்கள்; அல்லது விகவாசிக்காதிருங்கள்; நிச்சயமாக இதற்கு முன் (வேத) அறிவு கொடுக்கப்பட்டிருந்தார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு இது ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால், (இதனை விகவாசித்து பணிந்து) ஸுஜூது செய்தவர்களாக முகங்குப்புற விழுவார்கள்;

108. "எங்கள் இரட்சகன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; எங்களுடைய இரட்சகனுடைய வாக்கு நிச்சயமாக நிறைவேற்றப்பட்டதாக ஆகிவிட்டது," என்றும் அவர்கள் கூறுவார்கள்.

109. இன்னும், அவர்கள் அழுதவர்களாக முகங்குப்புற விழுவார்கள்; அவர்களுக்கு அது பயபக்தியை அதிகப்படுத்தும்.

110. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ் என்று அழையுங்கள்; அல்லது அர்ரஹ்மான் என்று அழையுங்கள்; (இவ்விரண்டில்) எதைக் கொண்டு நீங்கள் அவனை அழைத்த போதிலும் அவனுக்கு அழகான பெயர்கள் இருக்கின்றன; (நபியே!) உம்முடைய தொழுகையில் நீர் (மிக்க) சப்தமிட்டும் ஓத வேண்டாம்; அதில் (மிக) மெதுவாகவும் ஓத வேண்டாம்; இவற்றிற்கிடையே (மத்திய) ஒரு வழியைத் தேடிக்கொள்வீராக!

111. இன்னும், "பிள்ளையை (தனக்கு) எடுத்துக் கொள்ளாதவனும், ஆட்சியில் தனக்கு துணைவன் இல்லாதவனும், இழிவிலிருந்து (காக்க) அவனுக்கு உதவி செய்பவரே இல்லாதவனும் ஆகிய - இத்தகைய அல்லாஹ்விற்கே புகழ் அனைத்தும் உரித்தாகுக" எனவும் (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! ஆகவே (மாபெரும் மகத்துவத்திற்குரிய) அவனை மிக மிக பெருமைப்படுத்துவீராக!

سُبْحَانَكَ يَوْمَئِذٍ يَكُونُ لَكَ عَرَسٌ أَوْ فُتْرٌ أَوْ يَوْمٌ مُّكْرَرٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ

لَهُ عِوَجًا ① قَيِّمًا لِّيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا لِّمَنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ②

مَّا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ③ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ

وَكْدًا ④ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً

تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ⑤ فَلَعَلَّكَ

بِأَخَعْتَ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَ الْحَدِيثِ

أَسْفَا ⑥ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ

أَحْسَنُ عَمَلًا ⑦ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ⑧

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيِّمِ كَانُوا مِنْ

الْبَتَّةِ عَجَبًا ⑨ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا

آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا ⑩

فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ⑪

அத்தியாயம் : 18

அல் கஹ்ஃப் _ குகை

வசனங்கள் : 110

மக்கீ

ருகூஃகள் : 12

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. தன் அடியார் மீது (இவ்) வேதத்தை இறக்கிவைத்தானே, அத்தகைய அல்லாஹ்விற்கே புகழ் அனைத்தும் உரியதாகும்; அதில் அவன் எத்தகைய (குறை பாட்டையும்) கோணலையும் ஆக்கவில்லை.

2. அது (மாற்ற முடியாத) மிக்க உறுதியானது. அவனிடமிருந்து கடினமான வேதனையைப் பற்றி (நிராகரிப்போருக்கு) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும், நற்கருமங்கள் செய்கிறார்களே, அத்தகைய விசுவாசிகளுக்கு _ நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அழகிய கூலிஉண்டு என நற்செய்தி கூறுவதற்காகவும் (இதனை இறக்கிவைத்தான்).

3. அதில் அவர்கள் என்றென்றும் தங்கியவர்களாக இருப்பார்கள் .

4. அன்றியும், அல்லாஹ் பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டான் என்று கூறுவோரை அது எச்சரிப்பதற்காகவும் (இதனை இறக்கிவைத்தான்).

5. அவர்களுக்கோ, அவர்களுடைய மூதாதையர்களுக்கோ இதைப்பற்றிய அறிவாதாரம் (ஒரு சிறிதும்) இல்லை; இவர்கள் வாயிலிருந்து வெளியாகும் வார்த்தையால் இது பெரிதாகிவிட்டது; பொய்யையன்றி (வேறெதையும்) அவர்கள் கூறவில்லை.

6. (நபியே!) இவ்வேதத்தை அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளாவிட்டால், (புறக்கணித்து விட்ட) அவர்களின் அடிச்சுவடுகள் மீது நீர் (அதே) துக்கத்தால் உம்மையே அழித்துக்கொள்ளக்கூடியவராக இருக்கிறீர்; (அதற்காக நீர் கவலைப்பட்டு அவ்வாறு செய்யவேண்டாம்).

7. அவர்களில் யார் செயலால் அழகானவர் (கள்) என்று அவர்களை நாம் சோதிப்பதற்காக, பூமியின் மீதிருப்பவற்றை அதற்கு அலங்காரமாக நிச்சயமாக நாம் ஆக்கினோம்.

8. மேலும், (ஒரு நாளில்) நிச்சயமாக நாம் அதன் மீது உள்ளவற்றை (அழித்து) புற்பூண்டில்லா வெட்டவெளியாக்கிவிடக்கூடியவர்கள்.

9. (நபியே!) "அஸ்ஹாபுல் கஹ்ஃபு" என்னும் குகையுடையவர்களைப் பற்றி யூதர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர். அந்தக் குகையுடையவர்களும், சாஸனத்தையுடையவர்களும், நிச்சயமாக நம்முடைய அத்தாட்சிகளில் ஆச்சரியமா (எவர்களா)க இருந்தனர் என்று எண்ணிக்கொண்டீரா? (அவர்களின் சம்பவத்தைக் கூறுகிறோம்).

10. ஒரு சில இளைஞர்கள் (ஒரு) குகையினுள் (அபயத்தை நாடி) ஒதுங்கிய போது அவர்கள் "எங்கள் இரட்சகனே! உன்னிடமிருந்து அருளை எங்களுக்கு அளிப்பாயாக! நீ எங்களுக்காக எங்கள் காரியத்தில் நேர்வழியை (எங்களுக்கு இலகுவாக்கி) அமைத்துத் தருவாயாக!" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) கூறினார்கள்.

11. ஆதலால், அக்குகையில் எண்ணப்பட்ட பல வருடங்கள் வரை அவர்களை நித்திரை செய்யும்படிச் செய்தோம்.

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَالِ بَثْوًا ۖ أَمَدًا ۝^{١٦}
 نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ۖ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ
 وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۝^{١٧} وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ ۖ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا
 رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَبْدَعُ مِنْ دُونِهِ ۚ الْهَالِكُونَ
 قُلُوبُهُمْ ۖ إِذْ أَشْطَطَ ۝^{١٨} هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً ۖ لَوْ
 لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمُ سُلْطَانٌ بَيِّنٌ ۖ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى
 عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝^{١٩} وَإِذْ أَعْتَزَلْتُمُوهُمْ ۖ وَمَا يَعْهَدُونَ إِلَّا اللَّهَ
 فَأَوَّالَى الْكَهْفِ يَنْشُرْكُمْ رَبُّكُمْ ۖ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ
 مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ۝^{٢٠} وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ عَنْ
 كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ
 وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِّنْهُ ۚ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ۖ مَن يَهْدِ اللَّهُ فُهِو
 الْمُهْتَدِ ۖ وَمَن يُضِلِلْ فَلَن تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ۝^{٢١} وَ
 تَحْسَبُهُمْ آيَاتِنَا ۖ وَهُمْ رُقُودٌ ۖ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَ
 ذَاتَ الشِّمَالِ ۖ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ ۖ لَوِ اطَّلَعَتْ
 عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَلَ لِيْلْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ۝^{٢٢}

12. பின்பு அவர்கள் (அக்குகையில்) தங்கி இருந்த காலத்தை, (ப்பற்றி கருத்து வேறு பாடு அவர்களில் இருந்த) இரு வகுப்பாரில் எவர்கள் நன்கு அறிந்தவர்கள் என்பதை நாம் அறிவித்து விடுவதற்காக, (நித்திரையிலிருந்து) அவர்களை எழுப்பினோம்.

13. (நபியே) நாம் அவர்களுடைய செய்தியை உண்மையைக் கொண்டு உமக்குக் கூறுகிறோம்; நிச்சயமாக அவர்கள் சில இளைஞர்கள்; அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனை விசுவாசித்தார்கள்; இன்னும் நேர் வழியை அவர்களுக்கு நாம் அதிகப்படுத்தினோம்.

14. மேலும், (அக்காலத்திய அரசன் முன்னிலையில்) அவர்கள் எழுந்து நின்று, "வானங்களுக்கும், பூமிக்கும் இரட்சகன்தான் எங்கள் இரட்சகன்; அவனையன்றி வணக்கத்திற்குரிய(வேறு)நாயனை நாங்கள் அழைக்கவேமாட்டோம்; (அவ்வாறு அழைத்தால்), அப்போது திட்டமாக நாம் வரம்பு மீறிய வார்த்தையைக் கூறிவிட்டோம்" என்று அவர்கள் உறுதியாகக்கூறியபோது, அவர்களுடைய உள்ளங்களை (நேரான வழியில்) நாம் உறுதிப்படுத்தி விட்டோம்.

15. "எங்கள் சமுதாயத்தவராகிய இவர்கள் அவனையன்றி வணக்கத்திற்குரிய(வேறு) தெய்வங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்; அவர்களின் வணக்கத்தின்மீது தெளிவான அத்தாட்சியை அவர்கள் கொண்டு வர வேண்டாமா? ஆகவே, அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யை இட்டுக்கட்டுபவனைவிட அநியாயக்காரன் யார்?" (என்றார்கள்.)

16. "அவர்களையும், அல்லாஹ்வையன்றி அவர்கள் வணங்குபவற்றையும் விட்டு நீங்கள் விலகி விட்டால், இக்குகையின்பால் நீங்கள் ஒதுங்கிக் கொள்ளுங்கள்; உங்கள் இரட்சகன் உங்கள் மீது தன் அருளை விசாலமாகக் கொடுத்து, உங்கள் காரியங்களை எளிதாக்கவும் உங்களுக்கு அமைத்துத்தருவான் (என்றும் தங்களுக்குள் கூறிக்கொண்டனர்.)

17. மேலும், சூரியனை அது உதிக்கும்போது அவர்கள் (இருக்கும் அக்குகையின் வலப் பக்கத்தில் அது சாய்வதையும், அது மறையும்போது அவர்களின் இடப் பக்கத்தை அது கடந்து செல்வதையும் நீர் காண்பீர்! அவர்களோ, அதில் (நடு மையமான) விசாலமான இடத்தில் இருக்கின்றனர்; இது அல்லாஹ்வுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்; எவரை அல்லாஹ் நேர்வழியில் செலுத்துகிறானோ அவர் நேர் வழியை அடைந்தவராவார்; எவரை அவன் தவறான வழியில் விட்டும் விடுகிறானோ, அவருக்கு நேரான வழியை அறிவிக்கக்கூடிய எந்த உதவியாளரையும் நீர் காணவேமாட்டீர்.(17)

18. (நபியே! அக்குகையிலுள்ள) அவர்கள் நித்திரை செய்து கொண்டிருக்க, அவர்களை விழித்துக் கொண்டிருப்பவர்களாகவே நீர் எண்ணுவீர்; அவர்களை வலப்பக்கமாகவும், இடப்பக்கமாகவும் (மாற்றி மாற்றி) நாம் புரட்டுகிறோம்; அவர்களுடைய நாயோ, தன் இரு முன்னங்கால்களையும் விரித்துக் கொண்டு வாசலில் (உட்கார்ந்து) இருக்கிறது (என்பதை நீர் காண்பீர்;) அவர்களை நீர் உற்றுப்பார்த்தால், அவர்களை விட்டு வெருண்டோடிப் பின் வாங்குவீர்; அவர்களிலிருந்து (ஏற்பட்டிருக்கும் பயங்கர நிலையைக் கண்டு உம் மனதில்) நீர் திடுக்கத்தால் நிரப்பப்பட்டுவிடுவீர்.

19. அவர்கள் (அதில் எவ்வளவு காலம் இருந்தனர் என்பதைத்) தங்களுக்கிடையே கேட்டு(அறிந்து)க் கொள்ளும் பொருட்டு (நித்திரை செய்யும்) அவர்களை இவ்வாறே நாம் எழுப்பினோம். அவர்களிலிருந்து கேட்பவர் ஒருவர், "நீங்கள் எவ்வளவு (நேரம் நித்திரையில்) தங்கி இருந்தீர்கள்?" என்று கேட்டார். (அதற்கு) அவர்களில் சிலர், "ஒரு நாள் அல்லது ஒரு நாளில் சிறிது தங்கி இருந்திருப்போம் என்று கூறினார்கள்; (மற்ற சிலர்) நீங்கள் (நித்திரையில்) தங்கி இருந்த (காலத்)தை உங்கள் இரட்சகன்தான் நன்கு அறிந்தவன்; ஆகவே உங்களில் ஒருவரை உங்களுடைய இந்த வெள்ளி நாணயத்தைக் கொண்டு, பட்டணத்திற்கு அனுப்பிவையுங்கள்; அவர் (அங்கு சென்று) எது மிகச் சக்தமான உணவு என்பதைத் தேடிப்பார்த்து அதிலிருந்து உணவை உங்களுக்காகக் கொண்டு வரட்டும்; இன்னும் அவர் (ஊர் மக்களிடம்) இனிதாக நடந்து கொள்ளவும்; உங்களைப் பற்றி (மனிதர்களில்) எவருக்கும் நிச்சயமாக அவர் அறிவித்துவிடவும் வேண்டாம்" என்று கூறினார்கள்.

20. "நிச்சயமாக (அவ்வூர்வாசிகளான) அவர்கள் உங்களை அறிந்து கொண்டால், அவர்கள் உங்களைக் கல்லால் எறிந்து கொண்டு விடுவார்கள்; அல்லது தங்களுடைய மார்க்கத்தில் உங்களைத் திருப்பி விடுவார்கள்; அப்பொழுது ஒரு போதும் நீங்கள் வெற்றி பெறவே மாட்டீர்கள்" (என்று கூறினார்கள்).

21. மேலும், அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி நிச்சயமாக உண்மையானது என்றும், நிச்சயமாக மறுமை வருவதில் யாதொரு சந்தேகமும் இல்லை என்றும், அவர்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டே இவ்வாறு (உணவு தேடி அப்பட்டணத்திற்குச் செல்லுமாறு நாம் செய்து) அவர்களுக்கு இவர்களைப் பற்றிய (விஷயத்)தை வெளிப்படுத்தினோம்; (அந்நகரவாசிகள்) இவர்கள் யார் என்பதைப் பற்றி தங்களுக்கிடையில் தர்க்கித்துக் கொண்டிருந்தபோது, இவர்கள் (இருந்த இடத்தின்) மீது ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டுங்கள்; இவர்களைப் பற்றி இவர்களின் இரட்சகனே நன்கறிந்தவன் என்றும் கூறினார்கள்; தம்காரியத்தில் (விவாதித்து அதில்) வெற்றிபெற்றார்களே அவர்கள், "இவர்கள் (இருந்த இடத்தின்) மீது ஒரு பள்ளியை நிச்சயமாக நாம் அமைத்துவிடுவோம்" என்று கூறினார்கள்.

22. (குகையிலிருந்தவர்கள்) மூவர்; அவர்களில் நான்காவது அவர்களுடைய நாய் என்று (சிலர்) கூறுகின்றனர். (வேறு சிலர், அவர்கள்) ஐவர்; அவர்களில் ஆறாவது அவர்களுடைய நாய் என்றும், மறைவானதை யூகம் செய்து கூறுகின்றனர். இன்னும் (சிலரோ, அவர்கள்) எழுவர்; அவர்களில் எட்டாவது அவர்களுடைய நாய் என்று கூறுகின்றனர். (நபியே!) "அவர்களுடைய தொகையை என் இரட்சகன்தான் மிக அறிந்தவன்; அவர்களைப் பற்றிய உண்மையை குறைவானவர்களே தவிர அறிய மாட்டார்கள்" என்று கூறுவீராக! தவிரவும் அவர்களைப் பற்றி வெளிப்படையான தர்க்கத்தைத் தவிர நீர் தர்க்கம் செய்யாதீர்; அவர்களைப் பற்றி இவர்களில் எவரிடமும் நீர் தீர்ப்புக் கேட்கவும் வேண்டாம்.

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۚ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ ۚ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَلَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِي
رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا ارشَادًا ۖ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ
ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ۖ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ ۚ مَا
لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۖ
وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ
وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۖ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ
يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ
وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ
وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا ۖ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمَرْ
وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا
أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ
كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ۚ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۖ

23. (நபியே!) இன்னும் எந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் " நிச்சயமாக நான் அதனை நாளைக்குச் செய்வேன்" என்று திண்ணமாக நீர் கூறவேண்டாம்_

24. "அல்லாஹ் நாடினாலே தவிர_ (இன்ஷா அல்லாஹ் என்று இணைத்துக் கூறுவீராக!) நீர் (இதனை)மறந்து விட்டால் (நினைவு வந்ததும்) உம் இரட்சகனை நினைவு கூர்வீராக! நல்வழியில் இன்னும் இதைவிட மிக நெருக்கமானவற்றின் பால் எனக்கு நேர்வழி காட்ட என் இரட்சகன் எனக்குப் போதுமானவன்" என்றும் கூறுவீராக!"

25. இன்னும், அவர்கள் குகையில் முன்னூறு வருடங்கள் தங்கியிருந்தனர்; (என்றும்) இன்னும் (அதற்கு மேல்) ஒன்பதை அதிகப்படுத்தி(த்தங்கி)னார்கள், (என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்).

26. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அவர்கள் (அதில்) தங்கி இருந்த (காலத்)தை அல்லாஹ்தான் மிக்க அறிந்தவன்; வானங்கள், இன்னும் பூமியில் மறைவானது அவனுக்கே உரியதாகும்; அவனைப்பார்க்கச்செய்ததும், கேட்கச்செய்ததும் எது? அவனைத் தவிர (காரியங்களை)நிர்வகிப்பவன் அவர்களுக்கு வேறு எவருமில்லை; அவன் தன்னுடைய தீர்ப்பில் ஒருவரையும் கூட்டாக்கிக் கொள்ளவுமாட்டான்".

27. இன்னும், (நபியே!) உம்முடைய இரட்சகனின் வேதத்திலிருந்து உமக்கு (வஹீ மூலம்) அறிவிக்கப்பட்டதை நீர் ஒதி (உபதேசித்து) வருவீராக! அவனுடைய வார்த்தை (கட்டளை)களை மாற்றுபவர் இல்லை; அவனையன்றி (உமக்கு) எந்தப் புகலிடத்தையும் நீர் காணவேமாட்டீர்.

28. (நபியே!) தங்கள் இரட்சகனைக்காலையிலும், மாலையிலும் அழைத்துக் கொண்டு அவனுடைய (மேன்மையான) முகத்தையும் நாடுகின்றார்களே அத்தகையோருடன் உம்மை நீரும் (ஆக்கிக்) கட்டுப்படுத்திக் கொள்வீராக! இவ்வுலக வாழ்வின் அலங்காரத்தை நீர் நாடி அத்தகைய (நல்ல)வர்களை விட்டு உம் கண்களை திருப்பியும் விடாதீர்; மேலும் எவனுடைய இதயத்தை நம்மை நினைவு கூர்வதிலிருந்து நாம் மறக்கச் செய்து அவன் தன்மனோ இச்சையைப் பின் பற்றி விட்டானோ அவனுக்கும் நீர் கீழ்ப்படியாதீர்; அவனுடைய காரியமும் எல்லை கடந்ததாகி விட்டது.

29. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து (நான் கொண்டு வந்திருக்கும்) இவ்வேதமானது சத்தியமானதாகும்; ஆகவே, எவர் நாடுகிறாரோ அவர் (இதை) விசுவாசித்துக்கொள்ளட்டும்; இன்னும் எவர் நாடுகிறாரோ அவர் (இதை) நிராகரித்துவிட்டும். " (ஆனால் இதை நிராகரிக்கும்) அநியாயக் காரர்களுக்கு நிச்சயமாக நாம் நரகத்தை தயார்ப்படுத்தி உள்ளோம்; அந்நரகத்தின் சுவர்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டுவட்டது; அவர்கள் (தண்ணீர் கேட்டு) இரட்சிக்கத் தேடினால், சூட்டின் உச்சத்தை அடைந்த_ பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்டதைப் போன்ற தண்ணீரைக் கொண்டே அவர்கள் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்; அது அவர்களுடைய முகங்களைச் சுட்டுக் கருக்கிவிடும். (அன்றி) அது மிக்க கெட்டபானமாகும்; அவர்கள் இளைப்பாற இறங்கு மிடத்தாலும் அது மிகக்கெட்டதாகும்.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ
 أَحْسَنَ عَمَلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ
 تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُخَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ
 يَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ
 فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعَمَ الثَّوَابِ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۖ وَأُخْرِجُوا
 لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ
 وَحَفَفْنَاهُمَا سَخْلًا وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ۖ كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ
 اتَّتَا أَكْلَاهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلْفَاهُمَا نَهْرًا ۖ
 وَكَانَ لَهُ شَمْرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا
 أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۖ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ
 ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ ۖ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۖ
 وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ
 خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۖ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
 أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
 سَوَّاكَ رَجُلًا ۖ لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۖ

30 . நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோர் — நிச்சயமாக நாம்(அத்தகைய) அழகிய செயல் புரிந்தோரின் கூலியை வீணாக்கமாட்டோம்.

31 . அத்தகையோர் — அவர்களுக்கு நிலையான சுவனபதிகள் உண்டு; அவர்களுக்குக் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் (அவர்களுக்குப் பரிசாக) பொன்னால் (ஆன) கடகங்கள் அணிவிக்கப்படுவார்கள்; மெல்லிய தாகவோ, அழுத்தமானதாகவோ (அவர்கள் விரும்பிய) பசுமையான பட்டாடைகளையும் அணிவார்கள்; அவற்றில் (உள்ள) ஆசனங்களின் மீது சாய்ந்தவர்களாக (மிக்க உல்லாசமாக) இருப்பார்கள்; (இவர்களுடைய) கூலி அது நல்லதாகி விட்டது; இணைப்பாறுமிடத்தாலும் அது நல்லதாகி விட்டது.

32. (நபியே!) இரு மனிதர்களை அவர்களுக்கு உதாரணமாகவும் கூறுவீராக! அவர்களில் ஒருவனுக்கு திராட்சைகளின் இரு தோட்டங்களை நாம் ஆக்கியிருந்தோம்; பேரீச்ச மரங்களைக் கொண்டு அவ்விரண்டையும் சூழச் செய்திருந்தோம்; அவ்விரண்டிற்கும் மத்தியில் விவசாயத்தையும் அமைத்தோம்.

33. அவ்விரு தோட்டங்களில் ஒவ்வொன்றும், அதனதன் பலனையாதொரு குறைவுமின்றிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது; அவ்விரண்டிற்கும் மத்தியில் ஒரு ஆறையும் பீறிட்டு ஓடச்செய்தோம்.

34. அவனுக்கு (இவைகளன்றி) வேறு பல கனி(கொடுக்கும் மரங்)களும் இருந்தன. அப்பொழுது (ஒரு நாள்) அவன் தன்னுடன் பேசிக் கொண்டிருந்த தன் தோழனிடம், "நான் உன்னைவிட பொருளால் மிக அதிகமானவன்; ஜனத் தொகையிலும் நான்(உன்னை) மிகைத்தவன்" என்று (கர்வத்துடன்) கூறினான்.

35. மேலும், அவன் தனக்குத் தானே அநியாயம் இழைத்துக் கொண்டவனாக, தன் தோப்புக்குள் நுழைந்து "இவை ஒரு காலத்திலும் அழிந்துவிடுமென நான் எண்ணவில்லை" என்று கூறினான்.

36. மேலும், "மறுமை நாள் நிலைபெறக்கூடியது என்றும் நான் எண்ணவில்லை; (அப்படியே) நான் என் இரட்சகனிடம் மீண்டும் கொண்டு செல்லப்பட்டாலும் திரும்புமிடத்தால் இங்கிருப்பதை விட மிக மேலானதையே நிச்சயமாக நான் பெறுவேன்" என்றும் கூறினான்.

37. (அதற்கு) அவனுடைய தோழன் அவனுடன் இதுபற்றி தர்க்கித்தவனாக, "உன்னை மண்ணிலிருந்தும், பின்னர் ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்தும் படைத்து, பின்னர் உன்னை சரியான மனிதனாக ஆக்கி விட்டானே அவனையா நீ நிராகரிக்கின்றாய்?" என்று அவனிடம் கேட்டான்.

38. எனினும், "அவனே அல்லாஹ்; அவன் என் இரட்சகன் (என்று, நான் உறுதியாக நம்பி இருக்கிறேன்.) ஆகவே, நான் என்னுடைய இரட்சகனுக்கு ஒருவரையும் இணையாக்கவுமாட்டேன்.

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 إِنَّ تَرِنَ أَنَا أَقَلُّ مِنْكَ مَا لَوْ وَلَدًا ٢٩ فَعَصَى رَبِّي أَنِ
 يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَاءِ
 فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ٣٠ أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ
 لَهُ طَلَبًا ٣١ وَأَحِيطْ بِشَرِّهِ فَاصْبِحْ يَاقُلُّبُ كَفِيَّةً عَلَى مَا
 أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ لِيَلَيْتَنِي
 لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ٣٢ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ٣٣ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ
 لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ٣٤ وَاصْرَبْ لَهُمْ
 مِّثْلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
 فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ
 الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ٣٥ أَلَمْ يَأْتِ
 الْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ
 عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ٣٦ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَ
 تَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ٣٧

١٥

39. மேலும், உன் தோட்டத்தில் நீ நுழைந்தபொழுது அல்லாஹ் நாடியதே நடக்கும்; சக்தி அனைத்தும் அல்லாஹ்வைக் கொண்டல்லாது இல்லை என்று நீ கூறி இருக்க வேண்டாமா? செல்வத்திலும், பிள்ளையிலும் நான் உன்னைவிடக் குறைவாக இருப்பதாக நீ கண்டபோதிலும்—

40. "உன்னுடைய தோட்டத்தைவிட மிக்க மேலானதை என் இரட்சகன் எனக்குக் கொடுக்கவும், மேலும் (உன் நன்றி கெட்ட தன்மையின் காரணமாக) அதன்மீது வானத்திலிருந்து வேதனையை (பேரிடியைக் கொண்ட மழையை) அனுப்பி வைக்கவும் போதுமானவன், அப்பொழுது அது வழுக்கக்கூடிய வெட்ட வெளியாக ஆகிவிடும்.

41. "அல்லது, அதன் நீர் முழுவதும் பூமிக்குள் உறிஞ்சப்பட்டதாகி விடக்கூடும்; பின்னர் அதை நீ தேடிக்காண சக்தி பெறமாட்டாய்"(என்றும் கூறினார்.)

42. (அவர் கூறியவாறே) அவனுடைய விளைபொருள் யாவும் (அழிவினால்) சூழப்பட்டது; அவை அவற்றின் முகடுகளின் மீது வீழ்ந்து கிடந்த நிலையில் அதற்காக அவன் செலவுசெய்ததைப்பற்றி வருந்தி தன் இருகைகளையும் பிசைந்து கொண்டிருந்தான்; (இந்நிலைக்கு ஆளாகிய பின்) "என் இரட்சகனுக்கு நான் எவரையும் இணைவைக்காமல் இருந்திருக்க வேண்டுமே" என்று கூறினான்.

43. அல்லாஹ்வையன்றி அவனுக்கு உதவி செய்யும் கூட்டத்தார் எவரும் அவனுக்காக இருக்கவில்லை; மேலும் (அல்லாஹ்விடம்) பழிவாங்குகிற (சக்தியுடைய) வனாகவும் அவன் இருக்க வில்லை.

44. அந்த இடத்தில் உதவிசெய்தல் உண்மையான அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்; அவனே (தன் அடியார்களுக்கு) கூலி கொடுப்பதால் மிக்க மேலானவன்; (தன் அடியார்களின் செயல்களுக்கு நற்கூலி வழங்க) முடிவு செய்வதிலும் மிக்க மேலானவன் (என்பதையும் அவன் அறிந்து கொண்டான்).

45. மேலும், (நபியே!) இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு ஓர் உதாரணத்தை அவர்களுக்குக் கூறுவீராக: (அது) வானத்திலிருந்து நாம் இறக்கிவைத்த நீரைப் போல் இருக்கிறது; பூமியிலுள்ள புற்பூண்டுகள் (அதனைக்குடித்து) அதனுடன் கலந்தன; (அதனால்) பயிர்கள் செழித்தன. இந்நிலைக்குப்பின் (அது) காய்ந்த சருகாகி அவற்றைக் காற்றுகள் (அடித்துச் சென்று) பரத்தி விடுகிறது; (இதுவே இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கு உதாரணமாகும்.) மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் ஆற்றலுடையோனாக இருக்கிறான்.

46. (ஆகவே) செல்வமும், ஆண்மக்களும் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய அலங்காரமாகும்; மேலும், என்றுமே நிலையான நற்கருமங்கள் தாம், உம் இரட்சகனிடத்தில் நற்கூலியால் மிகச் சிறந்ததாகும்; (மறுமையை) ஆதரவு கொள்வதற்கும் மிகச் சிறந்ததாகும்.

47. மேலும், (நபியே!) நாம், மலைகளை (அவற்றின் இடங்களிலிருந்து பெயர்த்து) நடத்தாட்டி விடும் நாளை (நினைவு கூர்வீராக! அந்நாளில்) பூமியைச் சமமான வெட்ட வெளியாகவும் நீர் காண்பீர்; (அந்நாளில்) அவர்களையும் நாம் ஒன்று திரட்டுவோம்; பின்னர், அவர்களில் ஒருவரையும் நாம் விட்டு வைக்க மாட்டோம்.

وَعَرَضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
 أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۖ وَوَضَعَ
 الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَ
 يَقُولُونَ يَوْمَلْتَنَا مَا لِهَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً
 وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَ
 لَا يَظِلُّمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۖ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا
 لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ
 أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
 لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۖ مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ
 الْمُضِلِّينَ عَصَدًا ۖ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
 زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمُ
 مَوْبِقًا ۖ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِعُوهَا وَ
 لَمْ يَحِذُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۖ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ
 لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۖ

١٥

١٨

48. மேலும், உமதிரட்சகன் முன் அவர்கள் யாவரும் அணியணியாகக் கொண்டு வரப்படுவார்கள்; "நாம் உங்களை முதல் தடவை படைத்ததுபோன்றே, (இப்பொழுதும் உங்களுக்கு நாம் உயிர் கொடுத்து) நீங்கள் நம்மிடம் திட்டமாக வந்து விட்டீர்கள்; மாறாக, (நம்) வாக்கை நிறைவேற்றுமிடத்தை (இந்நாளை) உங்களுக்கு நாம் ஆக்கவேமாட்டோம் என்று நீங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்கள் (இவ்வாறு நடந்ததெறுமென நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்கவே இல்லை).

49. (செயல்கள் பதியப்பட்ட) புத்தகமும் (அவர்கள் முன்) வைக்கப்படும்; அப்போது, அதில் இருப்பதைக் கண்டு பயந்தவர்களாக குற்றவாளிகளை நீர் காண்பீர். மேலும் அவர்கள், "எங்களுடைய கேடே! இந்தப் புத்தகத்திற்கு என்ன நேர்ந்தது? (எங்களுடைய பாவங்கள்) சிறிதோ, பெரிதோ அதைக்கணக் கெடுத்ததுபதிந்தே தவிர, அது விட்டுவைக்கவில்லை" எனக் கூறுவார்கள்; அவர்கள் செய்தவற்றை (எதிரில்) முன் வைக்கப்பட்டதாகவும் பெறுவார்கள்; இன்னும், உமதிரட்சகன் எவருக்கும் அநியாயம் செய்ய மாட்டான்.

50. அன்றியும் மலக்குகளிடம், "ஆதமுக்குச் சிரம் பணியுங்கள்" என்று நாம் கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக!) அப்போது இப்லீஸைத் தவிர அவர்கள் (அனைவரும்) சிரம் பணிந்தார்கள்; அவன் ஜின் இனத்திலுள்ளவனாக இருந்தான்; ஆகவே, அவன் தன் இரட்சகனுடைய கட்டளைக்கு மாறு செய்து விட்டான்; எனவே (மனிதர்களே!) நீங்கள் என்னையன்றி அவனையும், அவனுடைய சந்ததிகளையும் உற்ற நண்பர்களாக எடுத்துக் கொள்வீர்களா? அவர்களோ உங்களுக்குக் கொடிய விரோதிகள்; அநியாயக்காரர்களுக்கு (அவர்கள் என்னை விட்டுவிட்டு, அவர்களைத் தங்களுக்கு உற்ற நண்பர்களாக) மாற்றிக் கொண்டது மிகக் கெட்டது.

51. வானங்களையும், பூமியையும் சிருஷ்டிப்பதற்கும், மேலும் அவர்களையே சிருஷ்டிப்பதற்கும், அவர்களை நான் (உதவிக்காக) முன் னிலையாக்கிக் கொள்ளவில்லை; வழிகெடுப்பவர்(களான இவர்)களை (எவ்விஷயத்திலும்) நான் என்னுடைய உதவியாளர்களாக ஆக்கிக்கொள்பவனாகவும் இல்லை.

52. (இரட்சகன், இணைவைத்து வணங்குவோரிடம்,) "நீங்கள் எனக்கு இணையானவர்களேன எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்களே அவர்களை நீங்கள் அழையுங்கள்! என்று கூறும் நாளில், அவர்கள் அவர்களை அழைப்பார்கள்; (எனினும்) அவர்கள் அவர்களுக்குப் பதில் கொடுக்க மாட்டார்கள்; அன்றியும், நாம் அவர்களுக்கிடையில் நரக்கிடங்கை ஏற்படுத்தி விடுவோம்".

53. இன்னும், குற்றவாளிகள் (அந்நாளில் நரக) நெருப்பைப் பார்த்து விடுவார்கள்; அப்போது நிச்சயமாக, அதில் தாங்கள் விழக்கூடியவர்கள் என்பதை அவர்கள் உறுதியாக அறிந்து கொள்வார்கள்; மேலும், அவர்கள் அதிலிருந்து (தப்ப வேறு) திரும்பும் இடத்தைக் காண மாட்டார்கள்.

54. நாம் மனிதர்களுக்கு இந்தக்குர்ஆனில், ஒவ்வோர் உதாரணத்தையும் திட்டமாக விவரித்திருக்கிறோம்; (எனினும்) மனிதன் (வீண்)தர்க்கம் செய்வதால் மிக அதிகமானவனாக இருக்கிறான்.

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا
رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ
الْعَذَابُ قُبُلًا ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَيَجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا
بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آلِيئِي وَمَا أَنْذَرُوا هَٰزُوا ۝ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ
يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي
آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ يَهْتَدُوا
إِذَا أْبَدْنَا ۝ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا
كُتِبَ الْعَجَلُ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا
مِنْ دُونِهِ مَوْيلًا ۝ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ
أَبْلُغَ جَمْعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ
بَيْنَهُمَا نِسْيَا حَوَاطُهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝ فَلَمَّا
جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ إني قَتَلْتُ مَا هَٰذَا نَصَبًا ۝

55. மனிதர்களை அவர்களிடம் நேர்வழி வந்தபோது, (அதை) அவர்கள் ஈமான் கொள்வதிலிருந்தும், அவர்களுடைய இரட்சகனிடம் அவர்கள் பாவ மன்னிப்புக் கேட்பதிலிருந்தும், முன் சென்றவர்களுக்குரிய அல்லாஹ்வின் வழி முறையான தண்டனை அவர்களுக்கு வருவதையும், அல்லது (கண்) முன் வேதனை அவர்களுக்கு வருவதையும் தவிர (வேறெதுவும்) தடுக்கவில்லை.

56. நன் மாராயங்கூறுபவர்களாகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்களாகவும் அல்லாமல் தூதர்களை நாம் அனுப்பவில்லை; நிராகரிப்போரோ பொய்யைக் கொண்டு தர்க்கம் செய்கிறார்கள்; காரணம், அதைக்கொண்டு சத்தியத்தை அவர்கள் அழித்து விடுவதற்காக; மேலும், என்னுடைய வசனங்களையும், அவர்கள் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்பட்ட (வேதனை வருவ)தையும் பரிசாசமாக அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

57. மேலும், தன்னுடைய இரட்சகனின் வசனங்களைக் கொண்டு நினைவு படுத்தப்பட்டு, பின்னர் அவற்றைப் புறக்கணித்து, தன்கைகள் முற்படுத்தியவற்றை மறந்தும் விட்டவனை விட மிக அநியாயக்காரன் யார்? (குர்ஆனாகிய) இதனை அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளாதவாறு அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது திரைகளையும், அவர்களுடைய காதுகளில் அடைப்பையும் நிச்சயமாக நாம் ஆக்கி விட்டோம். (ஆதலால், நபியே! நீர் அவர்களை நேர் வழியின்பால், எவ்வாறு வருந்தி) அழைத்த போதிலும், அப்போது அவர்கள் ஒருபோதும் நேர் வழியை அடையவே மாட்டார்கள்.

58. இன்னும், (நபியே!) உமதிரட்சகன் மிக்க பிழை பொறுப்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்; அவர்கள் சம்பாதித்த (தீய)வற்றின் காரணமாக அவன், (உடனுக்குடன்) அவர்களைப் பிடிப்பதாயிருந்தால், நிச்சயமாக அவர்களுக்கு வேதனையை துரிதமாக்கியிருப்பான்; எனினும், (அவர்களைப் பிடிக்க) அவர்களுக்கு ஒரு வாக்களிக்கப்பட்ட தவணையுண்டு. அவனையன்றி அவர்கள் (தப்பி) ஒதுங்குமிடத்தைப் பெறவே மாட்டார்கள்.

59. மேலும், இத்தகைய ஊர் (வாசி)கள் - அவர்கள் பாவம் செய்த போது அவர்களை நாம் அழித்து விட்டோம்; அவர்களை அழிப்பதற்கு ஒரு தவணையையும் நாம் ஏற்படுத்தியிருந்தோம் (அத்தவணையில் நாம் அவர்களை அழித்தோம்).

60. மூஸா தன்னுடனிருந்த இளைஞனிடம், "இரு கடல்களும் சந்திக்குமிடத்தை நான் அடையும் வரையில் நான் சென்று (பிரயாணித்துக்) கொண்டேயிருப்பேன்; அல்லது நீண்ட காலம் (பிரயாணிக்க நேர்ந்தாலும்) நான் சென்று கொண்டிருப்பேன்" என்று கூறியதை (நபியே! அவர்களுக்கு நீர் நினைவு படுத்துவீராக!)

61. அவர்கள் இருவரும், அவ்விரண்டு (கடல்களுக்குமிடையே சந்திக்குமிடத்தை அடைந்தபோழுது, தங்களுடைய மீனை அவர்களிருவரும் மறந்து விட்டனர்; அப்போது அது, கடலில் தன்னுடைய வழியைச் சுரங்கமாக அமைத்துக் கொண்டு (சென்று) விட்டது.

62. (தாங்கள் செல்லுமிடம் அதுதான் என அறியாது) அவ்விருவரும் (அதைக்) கடந்து விட்டபோது, (மூஸா) தன் இளைஞனிடம், "நம்முடைய (காலை) உணவை நீர் நமக்குக் கொண்டுவரும்; நிச்சயமாக நாம் நம்முடைய இந்த யாத்திரையில் களைப்பைச் சந்தித்து விட்டோம்" என்று கூறினார்.

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَ
 مَا أَنَسِينِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي
 الْبَحْرِ مَجْجَبًا ١٣ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ ١٤ فَارْتَدَّ عَلَى آثَارِهِمَا
 قَصَصًا ١٥ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا آتِيَهُ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا
 وَعِلْمُهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ١٦ قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَبَعَكَ عَلَى
 أَنْ تُعَلِّمَ مِنَّا عِلْمَ رُشْدًا ١٧ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ
 مَعِيَ صَبْرًا ١٨ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ١٩
 قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ٢٠
 قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ
 لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ٢١ فَانْطَلَقَا ٢٢ حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا
 قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ٢٣
 قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ٢٤ قَالَ لَا
 تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ٢٥
 فَانْطَلَقَا ٢٦ حَتَّى إِذَا الْبَيَاضُ غَمَقَتْهُ ٢٧ قَالَ أَقْتَلْتُ
 نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ٢٨

63. அ(தற்க)வர், "அக்கற்பாறையில் நாம் ஒதுங்கிய சமயத்தில் நீங்கள் பார்த்தீர்களா? அப்போது நிச்சயமாக நான் மீனை (ப்பற்றிக்கூற) மறந்து விட்டேன்; அதனை நான்கூறுவதை ஸைத்தானையன்றி (மற்றெவரும்) எனக்கு மறக்கச்செய்யவில்லை; (அங்கு அது) கடலில் (செல்ல) ஆச்சரியமான விதத்தில் தன் வழியை எடுத்துக்கொண்டது" என்று கூறினார்.

64. (அதற்கு மூஸாவாகிய) அவர் "அதுதான் நாம் தேடிக்கொண்டிருந்த (இடமான) தாகும்" என்று கூறினார்; பின்னர் அவ்விருவரும் (அவ்விடத்தைத் தேடித்) தங்கள் அடிச்சுவடுகளின் மீதே பின்பற்றி, (வந்த வழியே) இருவரும் திரும்பிச் சென்றார்கள்.

65. ஆகவே, அவ்விருவரும் (அங்கு) நம் அடியார்களில் ஒரு அடியாரைக் கண்டார்கள். அவருக்கு நம்மிடமிருந்து அருளை அளித்திருந்தோம்; இன்னும் நாம் அவருக்கு நம்மிடமிருந்து அறிவையும் கற்பித்திருந்தோம்.

66. மூஸா அவரிடம், "உங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்ட நன்மையானவற்றை நீங்கள் எனக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதற்காக நான் உங்களைப் பின் தொடரட்டுமா?" என்று கேட்டார்.

67. அ(தற்க)வர், "என்னுடன் பொறுமையாக இருக்க நிச்சயமாக நீர் சக்தி பெறவே மாட்டீர்!" என்று கூறினார்.

68. "ஆகவே, செய்தியால் எதைப்பற்றி நீர் முழுமையாக அறியமாட்டீரோ அதன் மீது நீர் எவ்வாறு பொறுமையாக இருப்பீர்" (என்றும் கூறினார்).

69. (அதற்கு மூஸாவாகிய) அவர், "அல்லாஹ் நாடினால் (எவ்விஷயத்திலும்) பொறுமையானனாகவும், எக்காரியத்திலும் நான் உமக்கு மாறு செய்யாத வனாகவும் என்னை நீர் காண்பீர்" என்று கூறினார்.

70. அ(தற்க)வர், "நீர் என்னைப் பின்பற்றுவதாயின், எந்த ஒரு விஷயத்தைப் பற்றியும், நானாகவே அதனைப்பற்றி உமக்கு செய்தி விளக்கும்வரையில் நீர் என்னிடம் கேட்காதீர்" என்று கூறினார்.

71. (இவ்வாறு முடிவெடுத்துக் கொண்டு) பின்னர், அவ்விருவரும் ஒரு கப்பலில் ஏறும் வரையில் சென்றார்கள்; (கப்பலில் ஏறிய பின்னர்) அவர் (அதன் ஒரு பலகையைப் பெயர்த்து) அதனை ஓட்டையாக்கிவிட்டார்; (அதற்கு மூஸாவாகிய) அவர் "இதிலுள்ளவர்களை மூழ்கடிக்கவா நீர் ஓட்டையாக்கினீர்; நிச்சயமாக நீர் மிகப்பெருங்காரியத்தைச் செய்துவிட்டீர்!" என்று கூறினார்.

72. அ(தற்க)வர், "நிச்சயமாக நீர் என்னுடன் பொறுமையாக இருக்கச்சக்தி பெறவேமாட்டீர் என்று நான் கூறவில்லையா?" என்றார்.

73. அ(தற்க)வர் "நான் மறந்துவிட்டதைப்பற்றி நீர் என்னைக் குற்றம் பிடிக்க வேண்டாம், என் விஷயத்தில் எனக்கு சிரமத்தையும் ஏற்படுத்தி என்னை நெருக்கடியிலும் ஆக்கிவிடவேண்டாம் என்று கூறினார்.

74. பின்னர் இருவரும் (கப்பலிலிருந்து இறங்கி) நடந்தனர்; முடிவாக (வழியில்) ஒரு சிறுவனை அவ்விருவரும் சந்திக்கவே, அவர் (அச்சிறுவனை கொன்று விட்டார்; கொலைக் குற்றமின்றி ஒரு பரிசுத்தமான ஆத்மாவை நீர் கொலை செய்து விட்டீரே? நிச்சயமாக, நீர் மறுக்கப்படவேண்டிய ஒரு (தகாத) காரியத்தைச் செய்துவிட்டீர்!" என்று (மூஸாவாகிய) அவர் கூறினார்.

قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ⑤
 قَالَ إِنْ سَأَلْتِكِ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصَحِّبْنِي قَدْ بَلَغْتَ
 مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ⑥ فَأَنْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا
 أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ
 يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتُ لَخَذْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا ⑦ قَالَ
 هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَأْنِيكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ
 صَبْرًا ⑧ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ
 فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِدَّبَهَا وَكَانَ وَرَاءَ هُمُ الْمَلِكُ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ
 غَصْبًا ⑨ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا
 طُغْيَانًا وَكُفْرًا ⑩ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً
 وَأَقْرَبَ رُحْمًا ⑪ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي
 الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ
 رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
 وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ⑫
 وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ⑬

75. அ(தற்க)வர் " நிச்சயமாக நீர் என்னுடன் பொறுமையாக இருக்க சக்தி பெறவே மாட்டீர் என்று நான் உமக்கு (முன்னரே) கூறவில்லையா?" என்று (மூஸாவிடம்)கேட்டார்.

76. (அதற்கு மூஸா) "இதன் பின்னர், எவ்விஷயத்தைப் பற்றியும் உம்மிடம் நான் கேட்பேனாயின், நீர் என்னை உம்முடன் வைத்துக்கொள்ளவேண்டாம்; என்னிடமிருந்து மன்னிக்கும் எல்லையை நிச்சயமாக நீர் அடைந்துவிட்டீர்" என்று கூறினார்.

77. பின்னர், அவ்விருவரும் ஓர் ஊர்வாசிகளிடம் வந்து சேரும் வரை நடந்தனர்; (அங்கு வந்துசேர்ந்தபின்) தங்களிருவருக்கும் உணவளிக்குமாறு அவ்வூராரைக் கேட்டார்கள்; ஆனால், அவர்கள் இவ்விருவருக்கும் விருந்தளிக்க மறுத்துவிட்டனர். பிறகு, அதில் ஒரு சுவரை அது துரிதமாக இடிந்து விழுந்துவிடக்கூடியதாக அவ்விருவரும் கண்டனர்; ஆகவே, அவர் அதனை (விழாது) நிறுத்திவைத்தார், (அதற்கு மூஸா அவரிடம்,) "நீர் நாடியிருந்தால் (இவ்வூராரிடம்)இதற்குரிய கூலியை எடுத்திருக்கலாமே" என்று கூறினார்.

78. அ(தற்க)வர், " எனக்கும், உமக்குமிடையில் இதுதான் பிரிவாகும்; எதன் மீது பொறுமையாய் இருக்க நீர் சக்தி பெறவில்லையோ அதன் விளக்கத்தை நான் உமக்கு அறிவிக்கிறேன்"என்று கூறினார்.

79. அக்கப்பல், கடலில் வேலை செய்யும் ஏழைகள் சிலருக்கு உரியதாக இருந்தது; ஆகவே, அதனைப் பழுதாக்க நான் நாடினேன்; மேலும், (இது, செல்லும் வழியில்) அவர்களுக்கு (முன்) அப்பால் ஓர் அரசன் இருக்கிறான்; அவன் (பழுதற்ற) கப்பல் ஒவ்வொன்றையும் அபகரித்து எடுத்துக்கொள்கிறான்.

80. மேலும், "(கொல்லப்பட்ட) அந்தச் சிறுவன் அவனுடைய பெற்றோர் இருவரும் விசுவாசிகளாக இருக்கிறார்கள்; அவன் (வளர்ந்து) அவ்விருவரையும் அக்கிரமம் செய்யுமாறும், (அல்லாஹ்வை) நிராகரிக்குமாறும் சிரமப்படுத்தி விடுவான் என்று நாம் பயந்து அவ்வாறு செய்தோம்."

81. ஆகவே, அவ்விருவருக்கும் (கொல்லப்பட்ட) இவனைவிட பரிசுத்தத்தால் மிகச் சிறந்தவனையும், (பெற்றோர் மீது) அன்பு செலுத்துவதில் (நன்றியுள்ள) மிக நெருக்கமுடையவனையும் அவ்விருவரின் இரட்சகன் மாற்றிக் கொடுப்பதை நாம் நாடினோம்.

82. "அந்தச் சுவர்: அப்பட்டணத்திலுள்ள அனாதைச் சிறுவர் இருவருக்குரியதாக இருந்தது; அதற்குக் கீழ் அவ்விருவருக்குச் சொந்தமான புதையல் ஒன்றும் இருந்தது; அவ்விருவரின் தந்தை மிக்க நல்லவராக இருந்தார்; ஆகவே, உமதிரட்சகனிடமிருந்துள்ள அருளாக, உமதிரட்சகன், அவ்விருவரும் அவ்விருவரின் வாலிபத்தையடைந்து, தங்களிருவருடைய புதையலை வெளியிலெடுத்துக் கொள்ளுமாறு செய்ய நாடினான். இதனை நான் என் இஷ்டப்படி செய்துவிடவில்லை. இதுதான் எதன்மீது பொருமையாகியிருக்க நீர் சக்தி பெறவில்லையோ அதனுடைய விளக்கமாகும்"என்று கூறினார்.)

83. (நபியே) துல்கர்னைனைப் பற்றியும் (யூதர்கள்) உம்மிடம் கேட்கின்றனர்; "அவருடைய செய்தியை நான் உங்களுக்கு ஒதிக் காண்பிக்கிறேன்" என்று நீர் கூறுவீராக.

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۚ فَاتَّبَعَهُ
 سَبِيلَهُ ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ
 حَمِئَةٍ ۖ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۖ قُلْنَا يَذَّكَّرُ أَنْ يَقْرَأَ الشُّرْطَينِ ۖ إِمَّا أَنْ
 تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۚ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ
 فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا ثَكْرًا ۚ وَأَمَّا مَنْ
 آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ الْحُسْنَىٰ ۖ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا
 يُسْرًا ۚ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ
 عَلَىٰ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۚ كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا
 بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۚ ثُمَّ اتَّبَعَ سَبَبًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ
 وَجَدَ مِنْ دُونِهَا قَوْمًا لَاجِبًا دُونَ يُفْقَهُونَ ۖ قَوْلًا ۚ قَالُوا يَٰذَا
 الْقُرْنَيْنِ إِنَّ يَٰجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ
 نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۚ قَالَ مَا
 مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ
 رَدْمًا ۚ أَتَوْنِي زُرَّ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ
 انْفُخُوا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتَوْنِي أَفْرَغَ عَلَيْهِ قَطْرًا ۚ

84. நிச்சயமாக, நாம் அவருக்குப் பூமியில் (அவருடைய ஆட்சியை நிறுவ) வசதியளித்தோம்; ஒவ்வொரு பொருளிலிருந்தும் (தக்க பயனடையும்) வழியை அவருக்கு நாம் கொடுத்தோம்.

85. ஆகவே, அவர் ஒரு வழியைப் பின்பற்றிச் சென்றார்.

86. முடிவாக, சூரியன் மறையுமிடத்தை அவர் அடைந்தபொழுது சேற்றுக் கடலில் அது மறைவதைக்கண்டார்; அவ்விடத்தில் ஒரு சமூகத்தாரையும் கண்டார். (நாம் அவரிடம்,) "துல்கர்னைனே! ஒன்று நீர் (இவர்களை) வேதனை செய்யலாம்; அல்லது அவர் களுக்கு அழகிய நன்மையை நீர் உண்டாக்கலாம்" என்று கூறினோம்.

87. ஆகவே, அவர் (அவர்களிடம்) "எவர், அநியாயம் செய்கிறாரோ அவரை, நாம் வேதனை செய்வோம்; பின்னர், அவர் தன் இரட்சகனிடம் திருப்பப்படுவார்; அப்போது அவரை அவன் மிகக் கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்வான்" என்கூறினார்.

88. அன்றியும், "எவர் விசுவாசங்கொண்டு (அதனடிப்படையில்) நற்கருமமும் செய்கிறாரோ அவருக்கு, (இரட்சகனிடத்திலும்) அழகான (நற்கூலி இருக்கிறது; நாமும் நம்முடைய காரியத்திலிருந்து சுலபமானதை அவருக்குக் கூறுவோம்" (என்றும் கூறினார்)

89. பின்னர், அவர் ஒரு வழியைப் பின்பற்றிச் சென்றார்.

90. முடிவாக, அவர் சூரியன் உதயமாகுமிடத்தை அடைந்தபொழுது, அது ஒரு சமூகத்தாரின் மீது உதயமாகி இருப்பதையும் கண்டார்; அவர்களுக்கு அதைத்தவிர்த்து (அதன் வெப்பத்திலிருந்து காத்துக்கொள்ள) எந்தத் தடுப்பையும் நாம் ஏற்படுத்தவில்லை.

91. (அவர்களுடைய நிலைமை உண்மையில்) அவ்வாறே (இருந்தது); இன்னும், அவரிடம் இருந்ததை நிறைவான அறிவால் திட்டமாக நாம் நன்கறிந்திருந்தோம்.

92. பின்னர், அவர் ஒரு வழியைப் பின்பற்றிச் சென்றார்.

93. முடிவாக, அவர் இரு மலைகளுக்கிடையே இருந்த ஓர் இடத்தை அடைந்தபொழுது அவ்விரண்டிற்கும் அப்பால் (இருந்த) ஒரு சமூகத்தாரைக் கண்டார்; (அவர்களுடைய மொழியிலல்லாத அவரின்) கூற்றை விளங்கக் கூடியவர்களாக அவர்களிருக்கவில்லை.

94. அவர்கள், (இவரிடம் சாடைமூலம்) "துல்கர்னைனே! நிச்சயமாக யாஜூஜும், மாஜூஜும் (எங்கள்) பூமியில் (வந்து) பெரும் குழப்பவாதிகளாக இருக்கிறார்கள்; எங்களுக்கும் அவர்களுக்குமிடையில் நீர் ஒரு தடையை (தடுப்புச் சுவற்றை) ஏற்படுத்துவதற்காக ஒரு தொகையை உமக்காக நாங்கள் ஆக்கித்தரலாமா?" என்று கேட்டார்கள்.

95. (அதற்கு) வர், "என் இரட்சகன் எனக்கு எதில் வசதியளித்துள்ளானோ அது மிக்க மேலானது. (உங்கள்) பலம்கொண்டு எனக்கு உதவிசெய்யுங்கள்; உங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் இடையில் உறுதியான ஒரு தடுப்பை நான் அமைத்துவிடுகிறேன்" என்று கூறினார்.

96. "நீங்கள் இரும்புப் பாளங்களை என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள்" (அவைகளைக் கொண்டு இரு மலைகளுக்கிடையிலுள்ள பள்ளத்தை நிரப்புங்கள்) முடிவாக இரு மலைகளுக்கிடையில் (உச்சிக்கு) அவை சமமாகும்போது ஊதுங்கள் என்றார்; அதனை நெருப்பாக ஆக்கியதும் (உருக்கிய செம்பை) என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள். (அந்த) உருக்கிய செம்பை நான் அதன்மேல் ஊற்றுவேன்" என்று கூறினார்.

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۝١٠ قَالَ
هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ
وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝١١ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جُمُعًا ۝١٢ وَعَرَّضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ
عُرْضًا ۝١٣ الَّذِينَ كَانَتْ آعْيُنُهُمْ فِي غَطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْتَبْشِرُونَ سَمْعًا ۝١٤ أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا
عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ إِنَّآ أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝١٥
قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝١٦ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝١٧ أُولَئِكَ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا
نَقِيصَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَرَبَّنَا ۝١٨ ذَلِكَ جَزَاءُ هُمُ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا
وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ۝١٩ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝٢٠ خَالِدِينَ فِيهَا
لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ۝٢١ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَكَلِمَتِ رَبِّي
لَنَفَذَ الْبَعْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَذَ كَلِمَتِ رَبِّي وَلَوْ جُنُتَا بِسِلْءٍ مَدَدًا ۝٢٢

97. பின்னர், (யாஜூஜ், மாஜூஜ் கூட்டத்தாராகிய) அவர்கள் அதன்மீது ஏறச்சக்தி பெறமாட்டார்கள்; அதனைத் துளைத்துத் துவாரமிடவும் அவர்கள் சக்தி பெறமாட்டார்கள்.

98. (இவ்வாறு தடுப்பை உண்டாக்கிய அவர்,) "இது என் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள அருளாகும்; என் இரட்சகனின் வாக்குறுதியாகிய மறுமை நாள் வந்துவிட்டால் இதனை அவன் தூள் தூளாக்கி விடுவான். என் இரட்சகனின் வாக்குறுதி (முற்றிலும்) உண்மையானதாக இருக்கிறது" என்று கூறினார்.

99. அந்நாளில் சிலரைச் சிலருடன் (சமுத்திர அலைகளைப்போல்) கலந்து (மோதி) விடுமாறும் நாம் விட்டுவிடுவோம்; (பின்னர்) சூர் (எக்காளம்) ஊதப்பட்டு யாவரும் அழிந்துவிட்டால், பின்னர் (உயிர் கொடுத்து) அவர்கள் யாவரையும் முற்றிலுமாக ஒன்று சேர்த்துவிடுவோம்.

100. மேலும், நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தோருக்கு, அந்நாளில் நரகத்தை நாம் (நிச்சயமாக) அவர்கள் முன்னிலையில் எடுத்துக் காட்டுவோம்.

101. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், என்னை நினைவு கூர்வதைவிட்டும் அவர்களுடைய கண்கள் திரைக்குள் இருந்தன; இன்னும், அவர்கள் (நல்லுபதேசங்களைச்) செவியேற்கச் சக்தியற்றவர்களாக ஆகிவிட்டனர்.

102. நிராகரிப்போர், என்னை விட்டுவிட்டு, என் அடியார்களைத் தங்களுக்கு பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக்கொள்ள எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர்? நிச்சயமாக நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போருக்கு நரகத்தை தங்குமிடமாக நாம் தயார்செய்து வைத்திருக்கிறோம்.

103. (தம்) செயல்களால் மிகப் பெரிய நஷ்டவாளிகள் யார் என்பதை உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? என்று (நபியே) நீர் கேட்பீராக!

104. (அவர்கள்) எத்தகையோரென்றால், இவ்வுலக வாழ்க்கையில் அவர்களின் முயற்சி பயனற்றுவிட்டது; நிச்சயமாக அவர்களோ, காரியங்களில் அழகானவற்றையே தாங்கள் செய்வதாக எண்ணிக் கொள்கின்றனர்.

105. இத்தகையோர்தாம் தங்கள் இரட்சகனின் வசனங்களையும் (மறுமையில்) அவனுடைய சந்திப்பையும் நிராகரித்துவிட்டவர்கள்; ஆகவே, அவர்களுடைய (நற்) செயல்கள் யாவும் அழிந்துவிட்டன; (அவர்களின் செயல்கள் நிறுவையில் கனமானதாக இராது) ஆகவே, மறுமை நாளில் அவர்களின் செயல்களுக்காக எந்த எடையையும் (மதிப்பையும்) நாம் ஏற்படுத்த மாட்டோம்.

106. (உண்மையை) அவர்கள் நிராகரித்து, என்னுடைய வசனங்களையும், என்னுடைய தூதர்களையும் பரிகாசமாக எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக அதுவே அவர்களின் கூலி நரகமாகும்.

107. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்_ஃபிர் தவ்ஸ் என்னும் சுவனபதிகள் அவர்களுக்கு விருந்தினர் தங்குமிடமாக ஆகிவிட்டது.

108. அதில், அவர்கள் என்றென்றும் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; அதை விட்டுமாறுவதை அவர்கள் தேட மாட்டார்கள்.

109. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: என் இரட்சகனின் வாக்கியங்களுக்கு (அதை எழுதுவதற்கு) கடல் (நீர்) யாவும் மையாக இருந்தாலும் என் இரட்சகனின் வாக்கியங்கள் (எழுதி) முடிவதற்கு முன்னதாகவே, கடல் (நீர்) முடிந்து (செலவாகி)விடும்_அதுபோன்றதை இன்னொரு கடலையும்) நாம் உதவிக்கு கொண்டுவந்த போதிலும் சரியே.

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىَّ أَمَّا الْهُكْمُ فَالِلَّهِ وَاحِدٌ مَّن كَانَ
يَرْجُو الْقَاءَ رَبِّهِ فَلْيُحْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ١١٠

سُورَةُ مَرْيَمَ وَفِيهَا أَسْمَاءُ ثَمَانٍ وَعِشْرِينَ نَبِيًّا وَفِيهَا آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥

كَهَيْلَعَصَ ١ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ٢ إِذْ نَادَى رَبَّهُ

يَدَا خَفِيًّا ٣ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ

شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ٤ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ

وَرَأْيِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ٥ فَيُرْسِلْنِي

وَيَرِثُنِي مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ٦ يَزَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ

بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ٧ قَالَ رَبِّ إِنِّي

يَكُونُ لِي عِلْمٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ

عِتْيًا ٨ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ ٩ وَقَدْ خَلَقْتَنكَ

مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُنْ شَيْئًا ١٠ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً ١١ قَالَ

إِنِّي نَارِيكَ أَتَى النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ١٢ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ

مِنَ الْبَحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ١٣

110. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நிச்சயமாக, நான் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதன் தான்; நிச்சயமாக உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் ஒரே நாயன்தான் என்று எனக்கு வஹீமூலம் அறிவிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, எவர் தன் இரட்சகனைச் சந்திக்க ஆதரவு வைக்கிறாரோ, அவர் நற்கருமங்களைச் செய்யவும்; தன் இரட்சகனின் வணக்கத்தில், அவர் எவரையும் இணையாக்க வேண்டாம்.

அத்தியாயம் : 19

மார்ச்சு

வசனங்கள் : 98 மக்கீ ருகூஃகள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. காஃப் ஹா யா ஐன் ஸாத்.
2. (நபியே! இது) உம்முடைய இரட்சகன் தன் அடியார் ஜகரிய்யாவுக்குப் புரிந்த அருள் பற்றி நினைவு கூர்வதாகும்.
3. அவர் தன் இரட்சகனைத் தாழ்ந்த குரலில் அழைத்துப்பிரார்த்தித்தபொழுது,
4. "என்னுடைய இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் — என் எலும்புகள் பலவீனமடைந்துவிட்டன; என் தலையும் நரையால் இலங்குகிறது; என் இரட்சகனே! (இது வரையில்) நான் உன்னிடம் பிரார்த்தனை செய்து (கேட்டதில்) பாக்கியம் இல்லாதவனாக நான் ஆகவில்லை" என்று கூறினார்.
5. "நிச்சயமாக நான் எனக்குப் பின் என் உறவினர்களுடைய (தீமைகளை) பயப்படுகிறேன்; என்னுடைய மனைவியோ மலடாக ஆகிவிட்டாள்; ஆகவே, உன்னிடத்திலிருந்து (எனக்குப்பின் என் காரியங்களை கவனிக்கும்) ஒருவாரிசை நீ அளிப்பாயாக!
6. "அவர் எனக்கு (என் உடமையில்) வாரிஸாகவும் இருப்பார்; யஃகூபுடைய சந்ததிகளிலிருந்து (நபித்துவத்திற்கு) வாரிஸாகவும் இருப்பார்; என் இரட்சகனே! அவரை (உன்னால்) பொருந்திக்கொள்ளப்பட்டவராகவும் நீ ஆக்கிவைப்பாயாக" (என்று பிரார்த்தித்துக்கூறினார்).
7. (அதற்கு அல்லாஹ் அவரிடம்) "ஜகரிய்யாவே! நிச்சயமாக நாம் ஒரு மகனை (த்தருவதாக) உமக்கு நன்மாராயங் கூறுகிறோம்; அவர் பெயர் யஹ்யாவாகும். இதற்கு முன் அப்பெயரிடப்பட்ட ஒருவரையும் அதற்கு நாம் ஆக்கவில்லை" (என்று கூறினான்).
8. அதற்கு வர் "என் இரட்சகனே! என் மனைவியோ மலடியாக இருக்கிறாள், நானோ முதுமையின் முடிவை திட்டமாக அடைந்து விட்டேன் (இந்நிலையில்) எனக்கு எவ்வாறு ஒருபுதல்வன் உண்டாவான்?" என்று கேட்டார்.
9. "அதற்கு வன், அவ்வாறே (நடைபெறும்) என்று கூறினான்; இது எனக்கு மிக்க எளிதானது; இதற்கு முன்னர், நீர் ஒன்றுமில்லாமலிருந்த நிலையில் நானே உம்மைப்படைத்தேன்" என்று உமதிரட்சகன் கூறினான்.
10. அதற்கு வர், "என் இரட்சகனே! (இதற்கு) எனக்கோர் அத்தாட்சியை ஆக்குவாயாக! என (பிரார்த்தித்துக்கேட்டார். அவன் "உமக்கு அத்தாட்சியாவது, நீர் சரீர சுகவாசியாக இருக்க மூன்று இரவுகள் (பகல்கள்) மனிதர்களுடன் பேச முடியாமல் இருப்பதாகும்" என்று கூறினான்.
11. பின்னர், அவர் தொழுமிடத்திலிருந்து தன் சமூகத்தினர்பால் வெளியேறி (முன் வந்து) காலையிலும் மாலைவிலும் (அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து) துதிசெய்யுங்கள் என்று (தன் கையால்) அவர்களுக்கு சாடையாகக் காண்பித்தார்.

يُحْيِي خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝^{١٢} وَحَنَانًا
مِّن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝^{١٣} وَبَرَّ أَبَوَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ
جَبَّارًا عَصِيًّا ۝^{١٤} وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ
يُبْعَثُ حَيًّا ۝^{١٥} وَأُذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝^{١٦} فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا
إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝^{١٧} قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ
بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِن كُنْتَ تَقِيًّا ۝^{١٨} قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ
لَا هَبَ لَكِ غَلْمًا زَكِيًّا ۝^{١٩} قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غَلْمٌ وَلَمْ
يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا ۝^{٢٠} قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ
هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَلَنَجْعَلَ لَآيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ
أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝^{٢١} فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝^{٢٢}
فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ
قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ۝^{٢٣} فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا
أَلَا تَحْزَنِينَ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝^{٢٤} وَهَرَبَتْ
إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ فَسَقَطَ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا ۝^{٢٥}

- ١٩
وقف لآلئ

الريم

12. (நாம் வாக்களித்தவாறே யஹ்யா பிறந்த பின்னர் நாம் அவரிடம்) "யஹ்யாவே! நீர் இவ்வேதத்தை பலமாகப் பிடித்துக்கொள்வீராக! (என்று கூறினோம்). அவர் குழந்தையாக இருந்தபோதே அவருக்கு (சட்ட)ஞானத்தையும் நாம் அளித்தோம்.

13. அன்றியும், நம்மிடமிருந்து இரக்கத்தன்மையையும், பரிசுத்தத் தன்மையையும் (நாம் அவருக்குக் கொடுத்தோம்;) இன்னும், அவர் மிக்க பயபக்தியுடையவராக இருந்தார்.

14. இன்னும் அவர், தம் பெற்றோர்க்கு நன்மை செய்பவராகவும் (இருந்தார்); அவர் பெருமை கொண்டவராகவோ (அல்லாஹ்வுக்கு) மாறு செய்பவராகவோ இருக்கவில்லை.

15. அவர் பிறந்த நாளிலும், அவர் இறக்கும் நாளிலும், அவர் உயிர் பெற்றவராக எழுப்பப்படும் (மறுமை)நாளிலும் அவர் மீது சாந்தி உண்டாவதாக.

16. (நபியே!) இவ்வேதத்தில், மர்யமைப் பற்றியும் நினைவு கூர்வீராக! அவர் தன் குடும்பத்தினரை விட்டு கிழக்குப் பக்கமுள்ள இடத்தில் தனித்தபோது;

17. அவர் (தம்மை) அவர்களிடமிருந்து (மறைத்துக் கொள்வதற்காக) ஒரு திரையை ஆக்கிக் கொண்டார்; அப்பொழுது (ஜிப்ரீல் என்னும்) நம்முடைய ரூஹை அவரிடம் நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர் சரியான ஒரு மனிதருடைய உருவத்தில் அவருக்குமுன் தோற்றமளித்தார்.

18. (மர்யம் ஜிப்ரீலைக் கண்டதும்) "நிச்சயமாக நான் உம்மைவிட்டும் (காக்குமாறு) ரஹ்மானிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்; நீர் பயபக்தியுடையவராக இருந்தால் என்னிடம் நெருங்காதீர்" என்று கூறினார்.

19. (அதற்க)வர், "பரிசுத்தமான ஒரு மகனை (அல்லாஹ்விடமிருந்து) உமக்கு நான் நன்கொடையளிப்பதற்காக நிச்சயமாக நான் உமதிரட்சகனின் (மலக்காகிய) ஒரு தூதன்தான்" என்று கூறினார்.

20. (அதற்க)வர், "எனக்கு எவ்வாறு புதல்வன் உண்டாக முடியும்? (விவாகத்தின்மூலம்) எந்த ஆடவரும் என்னைத்தீண்டியதில்லையே! நான் கெட்ட நடத்தையுள்ளவளுமல்லவே" என்று கூறினார்.

21. (அதற்க)வர், அவ்வாறே! "அது எனக்கு எளிது; அவரை மனிதர்களுக்கு ஒரு அத்தாட்சியாகவும், நம்மிடமிருந்து ஓர் அருளாகவும் நாம் ஆக்குவதற்காக (நாம் அவரை உண்டாக்கினோம்) என்றும், இது விதிக்கப்பட்டுவிட்ட ஒரு விஷயம் என்றும் உமதிரட்சகனே கூறுகிறான்" என்று கூறினார்.

22. பின்னர், அவர் (மர்யம், ஈஸாவாகிய) அவரைக்கருவுற்றார். பின்னர், அக்கர்ப்பத்துடன் தூரமான ஓர் இடத்திற்கு ஒதுங்கிச் சென்றடைந்தார்.

23. பின்பு (அவருக்கு ஏற்பட்ட) பிரசவவேதனை, ஒரு பேரிச்ச மரத்தின் (காய்ந்த) அடிபாகத்தின் பால் அவரைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தது; இதற்கு முன்னதாகவே நான் இறந்து முற்றிலும் மறக்கடிக்கப்பட்டவனாக நான் ஆகியிருக்கவேண்டுமே" என்று (மர்யம்) கூறினார்.

24. அப்போது, அவருக்குக் கீழ் புறமிருந்து (ஜிப்ரீலீலாகிய) அவர் சப்தமிட்டு அவரை அழைத்து, "மர்யமே! நீர் கவலைப்படாதீர்! உம (துபாதத்து)க்கு கீழாக உமதிரட்சகன் ஓர் ஊற்றை திட்டமாக ஆக்கியிருக்கின்றான்" (என்றும்),

25. மேலும், "இப்பேரிச்ச மரத்தின் அடிப்பாகத்தை நீர் உம்பக்கம் (இழுத்துக்) குலுக்குவீராக! அது பழுத்த பழங்களை உம் மீது சொரியும்" (என்றும்),

فَكُلِّيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا فَاِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا
فَقُولِيْ اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ اَكَلَمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿٣٦﴾
فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا ايمريمُ لقد جئتِ شيئا فريا ﴿٣٧﴾
يَا خُتُّ هَرُونَ مَا كَانَ اَبُوكَ اِمْرًا سُوًى وَمَا كَانَتْ اُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٣٨﴾
فَاشارَتْ اِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٣٩﴾
قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللَّهِ اَنْبِئْنِي الْكِتٰبَ وَجَعَلْنِي نَبِيًّا ﴿٤٠﴾ وَجَعَلْنِي
مُبْرَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصِنِي بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ
حَيًّا ﴿٤١﴾ وَبَرَّ اَبُو الدِّي وَوَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٤٢﴾ وَالسَّلَامُ
عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٤٤﴾ مَا كَانَ
لِلّٰهِ اَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰنَهُ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ
لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٥﴾ وَاِنَّ اِلٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ فَاَعْبُدُوْهُ هٰذَا
صِرَاطٌ مُسْتَقِيْمٌ ﴿٤٦﴾ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٤٧﴾ اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصُرْ
يَوْمَ يَأْتُوْنَنا لٰكِنِ الظَّالِمُوْنَ الْيَوْمَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٨﴾

26. "அப்போது, (அப்பழங்களை) நீர் உண்பீராக! இன்னும், (ஊற்றின் நீரைக்) குடித்துக்கொள்வீராக! (இக்குழந்தையினால் உம்) கண் குளிர்ந்துமிருப்பீராக! பின்னர், மனிதர்களில் எவரையேனும் நிச்சயமாக நீர் கண்டால், நான் அர்ரஹ்மானுக்கு நோன்பை நேர்ச்சை செய்திருக்கின்றேன்; ஆகவே, இன்றையத் தினம் எந்தமனிதருடனும் நான் பேசவே மாட்டேன் என்று (சைகை மூலம்) கூறிவிடுவீராக!" (என்றும் கூறினார்.)

27. (அக்குழந்தையைப் பிரசவித்த) பின்னர், அவர்(மர்யம்) அதைச் சுமந்து கொண்டு தன் சமூகத்தாரிடம் வந்தார்; அவர்கள் (இவரை நோக்கி) "மர்யமே! நிச்சயமாக மறுக்கப்பட்ட(இழிவான ஒரு பெருங்) காரியத்தை நீர் கொண்டுவந்து விட்டீர்" என்று கூறினார்கள்.

28. "ஹாருனுடைய சகோதரியே! உன் தந்தை கெட்டமனிதராக இருக்கவில்லையே)! உன் தாயும் நடத்தை கெட்டவராக இருக்கவில்லை" என்று நிந்தித்துக் கூறினார்கள்.

29. (இதைப்பற்றித் தன் குழந்தையிடமே கேட்குமாறு மர்யமாகிய) அவர் அதன் பக்கம் சுட்டிக் காண்பித்தார்; அ(தற்க)வர்கள், "மடியில் குழந்தையாக இருப்பவரிடம் நாங்கள் எவ்வாறு பேசுவோம்?" என்று கூறினார்கள்.

30. (அப்பொழுது அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக நான், அல்லாஹ்வுடைய அடியான்; அவன் எனக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொடுத்து நபியாகவும் என்னை அவன் ஆக்கி இருக்கிறான்" என்று (அக்குழந்தை) கூறியது.

31. "நான் எங்கிருந்த போதிலும், அவன் என்னை (மிக்க) பரக்கத்துச் செய்யப்பட்டவனாகவும் ஆக்கியிருக்கிறான்; நான் ஜீவித்திருக்கும் காலமெல்லாம் தொழுகையை (நிறைவேற்றுவது) க்கொண்டும், ஐகாத்தைக்(கொடுத்துவருவது) கொண்டும் அவன் எனக்கு உபதேசம் செய்திருக்கிறான்.

32. "இன்னும், என்னுடைய தாயாருக்கு நான் நன்றி செய்பவனாகவும், (என்னை ஆக்கினான்.) பெருமைக்காரனாக(வோ), துர்ப்பாக்கிய முள்ளவனாக(வோ) அவன் என்னை ஆக்கவில்லை.

33. "நான் பிறந்த நாளிலும், நான் இறக்கும் நாளிலும் (மறுமையில்) நான் உயிர் பெற்றவனாக எழுப்பப்படும் நாளிலும், (அல்லாஹ்வின்) சாந்தி என் மீது உண்டாவதாக" (என்றும் கூறியது).

34. அவர்தான் மர்யமுடைய மகன் ஈஸா(ஆவார்); எதில் அவர்கள் (சந்தேகித்து) தர்க்கித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அது பற்றிய உண்மையான சொல் இதுதான்.

35. அல்லாஹ்விற்கு - எந்த ஒரு புதல்வனையும் - அவன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது (அவசியம்) இல்லை; அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவன் ஒரு காரியத்தை முடிவு செய்தால், அவன் அதற்குச் சொல்லுவதெல்லாம் "ஆகு!" என்பதுதான். (உடனே) அது ஆகிவிடும்.

36. (மனிதர்களே!) நிச்சயமாக அல்லாஹ்தான் என்னுடைய இரட்சகனும், உங்களின் இரட்சகனுமாவான்; (ஈஸாவாகிய நானல்ல); ஆகவே, அவன் ஒருவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; இதுதான் நேரான வழி" (என்று ஈஸா கூறினார்).

37. ஆனால், அவர்களிலுள்ள (பல்வேறுகருத்துக்கொண்ட) கூட்டத்தார்கள் (இதைப்பற்றி) தங்களுக்கிடையே கருத்துவேறுபாடு கொண்டனர்; ஆகவே (நாம் கூறிய இதனை) நிராகரிப்போருக்கு மகத்தான (மறுமை) நாளின் (பெரும்) காட்சியை காணுமிடத்தில் கேடுதான் (உண்டு).

38. நம்மிடம் அவர்கள் வரும் (மறுமை) நாளில் அவர்களைக் கேட்கச் செய்ததும், பார்க்கச் செய்ததும் எது? (நன்றாகக் கேட்கவும், பார்க்கவும் செய்வார்கள்.) எனினும், அந்த அநியாயக்காரர்கள் இன்றையத்தினம் பகிரங்கமான வழிகேட்டிலேயே இருக்கிறார்கள்.

وَأَنْذَرُهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٨﴾ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِرَبِّهِ أَصَدِّيقًا ﴿٤٠﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤١﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٢﴾ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ﴿٤٣﴾ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٤﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ كُنْتُ نَادٍ مُنْذِرًا وَنَسَى الْإِنْسَانُ مَا نَذَرَ لَأُصْلِحَنَّ بَعْضُهُمْ أَمْرًا فَقَالَ ثَبَرْتُ عَلَىٰ مَا نَحْنُ عَلَىٰ بَاطِلٍ مُّتَّبِعِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْقِصَّةَ الْأُولَىٰ وَالثَّانِيَةَ لِيُقْذَرُوا بِهِمْ وَلَقَدْ ذُكِّرُوا بِهِ ثُمَّ نَكَلَوْا فَلَنُصْلِحَنَّ بَعْضُهُمْ أَمْرًا فَقَالَ ثَبَرْتُ عَلَىٰ مَا نَحْنُ عَلَىٰ بَاطِلٍ مُّتَّبِعِينَ ﴿٤٦﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْقِصَّةَ الْأُولَىٰ وَالثَّانِيَةَ لِيُقْذَرُوا بِهِمْ وَلَقَدْ ذُكِّرُوا بِهِ ثُمَّ نَكَلَوْا فَلَنُصْلِحَنَّ بَعْضُهُمْ أَمْرًا فَقَالَ ثَبَرْتُ عَلَىٰ مَا نَحْنُ عَلَىٰ بَاطِلٍ مُّتَّبِعِينَ ﴿٤٧﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْقِصَّةَ الْأُولَىٰ وَالثَّانِيَةَ لِيُقْذَرُوا بِهِمْ وَلَقَدْ ذُكِّرُوا بِهِ ثُمَّ نَكَلَوْا فَلَنُصْلِحَنَّ بَعْضُهُمْ أَمْرًا فَقَالَ ثَبَرْتُ عَلَىٰ مَا نَحْنُ عَلَىٰ بَاطِلٍ مُّتَّبِعِينَ ﴿٤٨﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْقِصَّةَ الْأُولَىٰ وَالثَّانِيَةَ لِيُقْذَرُوا بِهِمْ وَلَقَدْ ذُكِّرُوا بِهِ ثُمَّ نَكَلَوْا فَلَنُصْلِحَنَّ بَعْضُهُمْ أَمْرًا فَقَالَ ثَبَرْتُ عَلَىٰ مَا نَحْنُ عَلَىٰ بَاطِلٍ مُّتَّبِعِينَ ﴿٤٩﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْقِصَّةَ الْأُولَىٰ وَالثَّانِيَةَ لِيُقْذَرُوا بِهِمْ وَلَقَدْ ذُكِّرُوا بِهِ ثُمَّ نَكَلَوْا فَلَنُصْلِحَنَّ بَعْضُهُمْ أَمْرًا فَقَالَ ثَبَرْتُ عَلَىٰ مَا نَحْنُ عَلَىٰ بَاطِلٍ مُّتَّبِعِينَ ﴿٥٠﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْقِصَّةَ الْأُولَىٰ وَالثَّانِيَةَ لِيُقْذَرُوا بِهِمْ وَلَقَدْ ذُكِّرُوا بِهِ ثُمَّ نَكَلَوْا فَلَنُصْلِحَنَّ بَعْضُهُمْ أَمْرًا فَقَالَ ثَبَرْتُ عَلَىٰ مَا نَحْنُ عَلَىٰ بَاطِلٍ مُّتَّبِعِينَ ﴿٥١﴾

39. மேலும் (நபியே! நியாயத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டு)காரியம் முடிக்கப் பட்டுவிடும்போது மிக்க கைசேதமான (அந்த) நாளைப்பற்றி நீர் அவர்களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக! இன்னும், (இன்றையத் தினம்) அவர்கள் (அதுபற்றி) மறதியில் இருக்கிறார்கள்; அவர்களோ விகவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்.

40. நிச்சயமாக, நாமே பூமியையும், அதன் மீதிருப்பவர்களையும் வாரிசாக்கி (அனந்தரமாக்கிக்) கொள்வோம்; அவர்கள் (யாவரும்) நம்மிடமே மீட்கப்பட்டுக் கொண்டுவரப்படுவார்கள்.

41. மேலும், (நபியே!) இவ்வேதத்தில், இப்ராஹீமைப் பற்றி) நினைவு கூர்வீராக! நிச்சயமாக அவர் மிக்க உண்மையாளராக, நபியாக இருந்தார்.

42. அவர் தன் தந்தையிடம், "என் தந்தையே! எதையும் செவியேற்காத, மற்றும் (எதையும்) பார்க்காத, (நன்மையை ஈர்த்தும், தீமையைத் தடுத்தும்) உம்மைவிட்டும் எதையும் தடுக்காததை நீர் ஏன் வணங்குகிறீர்?" என்று கூறியதை (நபியே! நினைவு கூர்வீராக! அப்போது)

43. "என் தந்தையே! நிச்சயமாக நான் என்னிடம் அறிவிலிருந்து உமக்கு வந்திராதது திட்டமாக வந்திருக்கிறது, ஆகவே நீர் என்னைப் பின்பற்றுவீராக! (அப்பொழுது) நான் உமக்கு செவ்வையான வழியைக் காட்டுவேன் (என்றும்),

44. "என் தந்தையே! ஷைத்தானை நீர் வணங்காதீர்; நிச்சயமாக ஷைத்தான் மிகக்கிருபையுடையோ (னாகிய ரஹ்மானுக்கு மாறு செய்பவனாக இருக்கிறான் (என்றும்),

45. "என் தந்தையே! மிகக்கிருபையுடையவனிலிருந்து வேதனை உம்மைப் பிடித்து (அதனால்) ஷைத்தானுக்கு நீர் சினேகிதராகிவிடுவதை நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" (என்றும் கூறியபோது),

46. (அதற்கு) அவர் (தந்தை), "இப்ராஹீமே! நீர் என்னுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களைப் புறக்கணிக்கின்றீரா? நீர் இவ்வெண்ணத்திலிருந்து விலகிக்கொள்ளாவிடில் உம்மைக்கல்லால் எறிந்து கொல்வேன்; (இனி) நீர் என்னை விட்டு நெடுங்காலத்திற்கு விலகிப் போய்விடும், என்று கூறினார்.

47. (அதற்கு இப்ராஹீம்) "உம்மீது சாந்தி உண்டாவதாக! (பின்னர்) நான் உமக்காக என் இரட்சகனிடத்தில் பாவமன்னிப்புக் கோருவேன்; நிச்சயமாக அவன் என்னுடன் இரக்கமுடையோனாக இருக்கிறான்" என்று கூறினார்.

48. "உங்களையும், அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் (தெய்வமென) அழைப்பவைகளையும் விட்டு நான் விலகிக்கொள்கிறேன்; என் இரட்சகனையே நான் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருப்பேன்; என் இரட்சகனைப் பிரார்த்திப்பது கொண்டு நான் தூர்ப்பாக்கியமுடையவனாக ஆகாமல் இருக்கப்போதும் (என்றும் கூறினார்).

49. பின்னர் அவர், அவர்களையும், அல்லாஹ்வையன்றி அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவற்றையும் விட்டு விலகிக் கொண்ட போது, இஸ்ஹாக்கையும், யஃகூபையும் அவருக்கு (ச்சந்ததிகளாக) நாம் அன்பளிப்பாக அளித்தோம்; அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் நபியாக நாம் ஆக்கினோம்.

50. இன்னும், அவர்களுக்கு நம் அருளிலிருந்து அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தோம்; (எல்லாச் சமூகத்தாரிடத்தும்) உயர்வான நற்பெயரையும் நாம் அவர்களுக்கு ஆக்கினோம்.

51. மேலும், இவ்வேதத்தில் மூஸாவைப்பற்றி (நபியே!) நினைவு கூர்வீராக! நிச்சயமாக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவராக இருந்தார்; இன்னும், அவர் (நம்முடைய) தூதராக, நபியாக இருந்தார்.

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ٥٢ وَ
وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ٥٣ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ٥٤ وَ
كَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ٥٥
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ٥٦ وَرَفَعْنَاهُ
مَكَانًا عَلِيًّا ٥٧ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْرَءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذِ اتَّخَلَّفُوا عَلَىٰ آلِهِمْ
الرَّحْمَنِ خَوْفًا مَوْجِبًا ٥٨ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ
أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ٥٩
إِلَّا مَنِ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ٦٠ جَدَّتْ عَدْنُ الْإِنْسِ وَوَعَدَ
الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ٦١ لَا يَسْمَعُونَ
فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ٦٢
تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ٦٣

52. இன்னும் தூர்(வினாய்) மலையின் வலப் பக்கத்திலிருந்து அவரை நாம் கூப்பிட்டோம்; இரகசியம்பேசுகிறவராக அவரை நாம்(நமக்கு) நெருக்கமாக்கியும் வைத்தோம்.

53. மேலும், நம் அருளிலிருந்து அவருடைய சகோதரர் ஹாருனை நபியாக அவருக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தோம்.

54. மேலும், இவ்வேதத்தில் இஸ்மாயீலைப் பற்றி(நபியே!) நினைவு கூர்வீராக! நிச்சயமாக அவர் வாக்குறுதியில் உண்மையானவராக இருந்தார்; இன்னும் அவர், (நம்முடைய) தூதராக, நபியாக இருந்தார்.

55. இன்னும், அவர் தன் குடும்பத்தினரை, தொழுகையை (நிறைவேற்றுவது)க்கொண்டும், ஐகாத்தைக்(கொடுத்து வருவது) கொண்டும் ஏவுகிறவராக இருந்தார்; அவர் தன் இரட்சகனிடத்தில் பொருந்திக் கொள்ளப்பட்டவராகவும் இருந்தார்.

56. மேலும், இதரீஸைப் பற்றி(நபியே!) இவ்வேதத்தில் நினைவு கூர்வீராக! நிச்சயமாக அவர் மிக்க உண்மையாளராக, (நம்முடைய) நபியாக இருந்தார்.

57. மேலும், அவரை மிக்கமேலான இடத்திற்கு நாம் உயர்த்தினிட்டோம்.

58. (மேற் கூறப்பட்ட) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், ஆதமுடைய சந்ததியிலுள்ள நபிமார்களிலிருந்தும், (நபி) நூஹ்வுடன் கப்பலில் நாம் ஏற்றிக் கொண்டவர்களின் சந்ததிகளிலிருந்தும், இப்ராஹீம், இஸ்ராயீலின் சந்ததியிலிருந்தும் நாம் நேர் வழியில் செலுத்தி, நாம் தேர்ந்தெடுத்தவர்களிலிருந்தும் (உள்ளோராவர்) அவர்களின் மீது அல்லாஹ் அருள் செய்து விட்டான். அவர்கள் மீது அர்ரஹ்மானுடைய வசனங்கள் ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால் (சிரம் பணிந்து) ஸூஜூது செய்தவர்களாக, மற்றும் அழுதவர்களாக விழுந்து விடுவார்கள்.

59. இவர்களுக்குப் பின்னர், (வழிகெட்ட) தீய பிண்தோன்றல்கள் இவர்களுடைய இடத்தை அடைந்தார்கள்; தொழுகையை (த் தொழாது) வீணாக்கினார்கள்; மனோ இச்சைகளையும் பின்பற்றினார்கள்; ஆகவே அவர்கள் (மறுமையில்) பெரும் தீமையைச் சந்திப்பார்கள்.

60. (ஆயினும்,) அவர்களில் எவர் (பச்சாதாபப்பட்டு) தவ்பாச் செய்து, விசுவாசமுங் கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தார்களோ அவர்களைத்தவிர, எத்தகையோர் சுவனத்தில் பிரவேசிப்பார்கள்; இன்னும் அவர்கள் ஒருசிறிதும் அநியாயம் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

61. "அத்னு" என்ற (நிலையான) சொர்க்கங்கள் (அவர்களுக்கு கூலியாகும்) அவை எத்தகையவை யென்றால், ரஹ்மான் தன் (நல்) அடியார்களுக்கு (அவை) மறைவாக இருக்கும் நிலையில் வாக்களித்துள்ளான்; நிச்சயமாக அவனுடைய வாக்கு வரக்கூடியதாகவே உள்ளது.

62. அவற்றில் அவர்கள் ஸலாம் (எனும் சாந்தி) என்பதைத் தவிர (வார்த்தைகளால்வேறு) வீணானதைச் செயலியேற்கமாட்டார்கள்; அவற்றில் அவர்களுக்குக்காலையிலும், மாலையிலும் (மிக்கமேலான) உணவும் உண்டு.

63. அந்தசொர்க்கம் எத்தகையதென்றால், நம் அடியார்களில் பயபக்தியுடையவர்களுக்கு (அதை) நாம் அனந்தரமாக்கிவிடுவோம்.

وَمَنْتَزَلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا
وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٣﴾ رَبُّ السَّمُوتِ وَ
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ
لَهُ سَمِيًّا ﴿٦٤﴾ وَقِيلُوا لِلْإِنْسَانِ إِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أَخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٥﴾
أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٦﴾
فَوَرَّبُّكَ لَتُحْشَرُ لَهُمُ وَالشَّيْطَانُ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
جِثْيًا ﴿٦٧﴾ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّمًا أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ
عِتْيًا ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لَنَنْحُنُّ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَى بِهَا صِلِيًّا ﴿٦٩﴾ وَإِنْ
مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧٠﴾ ثُمَّ نُنْجِي
الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثْيًا ﴿٧١﴾ وَإِذَا نُتِلَّى عَلَيْهِمُ
الْكِتَابُ كَانُوا الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا أَيْ الْفَرِيقَيْنِ
خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٢﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ
أَحْسَنُ آثَانًا وَرِثِيًّا ﴿٧٣﴾ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَبْدُدْ لَهُ
الرَّحْمَنُ مَدًّا هَ حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا
السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ﴿٧٤﴾

64. மேலும், (ஜிப்ரீலானவர், நபியிடம்) உமதிரட்சகனின் கட்டளையைக் கொண்டல்லாது நாம் இறங்குவதில்லை; எங்களுக்கு முன்னிருப்பவைகளும், பின்னிருப்பவைகளும், இவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலிருப்பவைகளும் அவனுக்குச் சொந்தமானவைகளாக இருக்கின்றன; மேலும், (இதில் யாதொன்றையும்) உமதிரட்சகன் மறப்பவனாக இல்லை என்று கூறினார்).

65. வானங்களுக்கும், பூமிக்கும் அவை இரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளுக்கும் (அவனே) இரட்சகனாவான்; ஆதலால் அவன் ஒரு வனையே நீர் வணங்குவீராக! அவனை வணங்குவதில் (உமக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்களையும்) நீர் பொறுத்துக்கொள்வீராக; (பெயரில், வல்லமையில் மற்றும் அனைத்துப் பண்புகளில்) அவனுக்கு ஒப்பானவனை நீர் அறிவீரா? (இவற்றில் ஒப்பானவர் அவனுக்கு நிகராக எவருமே இல்லை)

66. (இவ்வாறிருக்க) "மனிதன் நான் இறந்துவிட்டால், பின்னர் உயிருள்ளவனாக வெளியாக்கப்படுவேனா?" என்று கேட்கிறான்.

67. (அதற்கு) "முன்னர் யாதொரு பொருளாகவும் இல்லாதிருக்க, நாம் தான் அவனைப் படைத்தோம் என்பதை மனிதன் நினைத்துப்பார்க்க வேண்டாமா?"

68. ஆகவே (நபியே) உமதிரட்சகன் மீது சத்தியமாக! நாம் அவர்களையும் (அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருக்கிற) வைத்தான்களையும் நிச்சயமாக (உயிர் கொடுத்து) ஒன்று திரட்டுவோம்; பின்னர் நரகத்தைச் சூழ முழந்தாளிட்டவர்களாக அவர்களை நாம் நிச்சயமாக முன்னிலைப் படுத்துவோம்.

69. பின்னர், ஒவ்வொரு கூட்டத்திலிருந்தும் அவர்களில் எவர் ரஹ்மானுக்கு மாறு செய்வதில் மிக்க கடினமானவரோ அவரை நிச்சயமாக நாம் (பிரித்து) கழற்றி எடுத்துவிடுவோம்.

70. பின்னர், (ந்நரகத்தில் நுழைவதற்கு எவர்கள் மிகத் தகுதியுடையோரோ, அவர்களை நிச்சயமாக நாம் அறிவோம்.

71. இன்னும், உங்களில் எவரும் (விராத் எனும் பாலமான) அதற்கு வரக்கூடியவராகவெயல்லாது இல்லை; உமது இரட்சகன் மீது இது கட்டாயமான முடிவு செய்யப்பட்டதாக ஆகிவிட்டது.

72. (அவ்வாறுவந்ததன்) பின்னர் பயபக்தியுடையோராக இருந்தார்களே அவர்களை நாம் ஈடேற்றுவோம்; அநியாயக்காரர்களை முழந்தாளிட்டவர்களாக அதில் விட்டும்விடுவோம்.

73. மேலும், அவர்கள் மீது நம்முடைய வசனங்கள் தெளிவானவையாக ஒதுப்பிட்டால், விகவாசிகளிடம் நிராகரிப்பவர்கள், நம் இரு வகுப்பாரில் தங்குமிடத்தால் மிகச் சிறந்தவர் யார்? இன்னும் சபையால் மிக்க அழகானவர் யார்? என்று கூறுகின்றனர்.

74. இன்னும், அவர்களுக்கு முன்னர் நாம் எத்தனையோ கூட்டத்தாரை அழித்திருக்கின்றோம்; அவர்கள் தளவாடங்களாலும், தோற்றத்தாலும் மிக அழகானவர்கள் (ஆவர்).

75. "எவர் வழிகேட்டிலிருக்கிறாரோ அவருக்கு அர்ரஹ்மான் கால அவகாசத்தை நீட்டிவிடுகிறான்; முடிவாக அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டதை (அதாவது) ஒன்று: இம்மையில் வேதனையை, மற்றொன்று: மறுமையை அவர்கள் கண்டுவிட்டால் அப்போது இடத்தால் கெட்டவர் யார்? படையால் மிகவும் பலவீனமானவர் யார்? என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்" (என்று நபியே!) நீர் (அவர்களுக்குக்) கூறுவீராக!

وَنَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحُونَ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ۝٩١ أَقْرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ
بِالْإِتْنَاءِ وَقَالَ لِلْأُوتَيْنِ مَا الْآوُولَاءُ ۝٩٢ أَطْلَعَهُ الْغَيْبُ أَمْ اتَّخَذَ
عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝٩٣ كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ
الْعَذَابِ مَدًّا ۝٩٤ وَنَزَّلْنَاهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝٩٥ وَاتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝٩٦ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ
بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝٩٧ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيْطِينَ
عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا ۝٩٨ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ۝٩٩
يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۝١٠٠ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ
إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا ۝١٠١ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ
الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝١٠٢ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۝١٠٣ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا
إِذَا لَا تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ
هَدًّا ۝١٠٤ أَلَمْ تَرَ أَنَّ دَعْوَالِلِ الرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝١٠٥ وَمَا يَتَّبِعُنِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يُتَّخَذَ وَلَدًا ۝١٠٦
إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا ۝١٠٧ لَقَدْ
أَخْصَصْنَاهُمْ وَقَدَّحْنَاهُمْ عَدًّا ۝١٠٨ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۝١٠٩

76. இன்னும், நேர் வழியில் செல்கிறார்களே அத்தகையோருக்கு அல்லாஹ் (மேலும்) நேர் வழியை அதிகப்படுத்துகிறான்; நிலையாக இருக்கக்கூடிய நற்செயல்கள் தாம் உம்முடைய இரட்சகனிடத்தில் நற்கூலியால் மிகச் சிறந்ததாகும்; திரும்பிச் செல்லும் இடத்தாலும் மிகச் சிறந்ததாகும்.

77. (நபியே) நம்முடைய வசனங்களை நிராகரித்தோனை நீர் பார்த்தீரா? அவன் (மறுமையிலும்) நான் நிச்சயமாக செல்வமும், பிள்ளையும் கொடுக்கப்படுவேன் எனவும் கூறினான்.

78. (மறுமையில் அவன் கூறியது போன்றது உண்டா? என்று) மறைவானதை அவன் அறிந்திருக்கின்றானா? அல்லது அர்ரஹ்மானிடத்தில் அதுபற்றியதொரு உறுதி மொழியைப் பெற்றிருக்கின்றானா?

79. (அவன் கூறுகிற அவ்வாறு) அன்று! அவன் கூறுகின்றவற்றை நாம் எழுதி வருவோம்; (அதற்குத் தக்கவாறு) வேதனையிலிருந்து நாம் அவனுக்கு மிக மிக அதிகப்படுத்தியும் விடுவோம்.

80. இன்னும், அவன் கூறுகின்றவற்றுக்கு நாமே அனந்தரங் கொண்டு விடுவோம்; (இவைகளை இழந்துவிட்டு) தனியாகவே நம்மிடம் அவன் வருவான்.

81. (இணை வைத்துக்கொண்டிருந்த) இவர்கள், (அல்லாஹ்வின் வேதனையிலிருந்து காத்து) தங்களுக்கு உதவியாக அவர்கள் ஆவதற்காக அல்லாஹ்வையன்றி வேறு தெய்வங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

82. அவ்வாறன்று! தங்களை இவர்கள் வணங்கியதையும் (அத்தெய்வங்கள்) நிராகரிப்பார்கள்; இவர்களுக்கு விரோதமாகவும் அவர்கள் ஆகிவிடுவர்.

83. (நபியே!) நிராகரிப்போரை (தீயவைகளைச் செய்யுமாறு) தூண்டிக் கொண்டிருப்பதற்காகவே வைத்தான்களை நாம் (அவர்களிடம்) அனுப்பியிருக்கிறோம் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா?

84. ஆதலால், அவர்களுக்காக நீர் அவசரப்படாதீர்; அவர்களுக்காக (வேதனை ஏற்படக்கூடிய நாட்களை) எண்ணிக்கையால் நாம் கணித்துக் கொண்டேயிருக்கிறோம்.

85. பயபக்தியுடையவர்களை அர்ரஹ்மானிடம், கண்ணியமிக்க (விருந்தினர்) குழுவாக நாம் ஒன்று திரட்டும் நாளில்—

86. மேலும், குற்றவாளிகளைத் தாக்கித்தவர்களாக நரகத்தின்பால் (அந் நாளில்) நாம் ஓட்டிச் செல்வோம்.

87. அர்ரஹ்மானிடம் உறுதிமொழி பெற்றவர்களைத் தவிர எவரும் (எவருக்கும்) பரிந்துரை செய்ய அதிகாரம் பெறமாட்டார்கள்.

88. இன்னும், (கிறிஸ்தவர்களான) அவர்கள் ரஹ்மான் (தனக்கு) குமாரனை எடுத்துக்கொண்டான் எனக் கூறுகின்றனர்.

89. நிச்சயமாக நீங்கள் பெரியதோர் அபாண்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறீர்கள் (என்று நபியே! அவர்களிடம் நீர் கூறுவீரா?)

90. (இவ்வாறு நீங்கள் கூறுவதனால்) வானங்கள் வெடித்துவிடவும், பூமி பிளந்து விடவும், மலைகள் இடிந்து நொறுங்கி விடவும் நெருங்கிவிடும்.

91. ரஹ்மானுக்கு குமாரன் உண்டென்று அவர்கள் அழைத்ததன் காரணமாக (அவை நிகழக் கூடும்).

92. குமாரனை எடுத்துக்கொள்வது அர்ரஹ்மானுக்கு அவசியமும்மல்ல.

93. (ஏனென்றால்,) வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ள (மனிதர்கள், ஜின் இனத்தவர், அமரர்கள் ஆகியோரில்) ஒவ்வொருவரும் அர்ரஹ்மானிடம் அடிமையாக வந்தேயல்லாமல் (வேறு) இல்லை.

94. அவர்களை திட்டமாக அவன் (பூரணமாக) சூழ்ந்தறிந்துள்ளான்; அவர் (களின்) எண்ணிக்கைகளை துள்ளியமாக கணக்கிட்டும் வைத்திருக்கிறான்.

95. அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் மறுமைநாளில் அவனிடம் தனியாகவே வருவர்.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ
وُدًّا ١٩ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ
بِهِ قَوْمًا لَّدَا ٢٠ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هَلْ يُحْسِنُ
مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ٢١

رُكَّةُ الْمَلَكِ الْمُسَوِّمِ وَإِنَّ إِلَهَهُ لَكُنَّ يَوْمَئِذٍ بِكُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٠
طه ١ مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ٢ إِلَّا تَذَكُّرٌ لِّمَن
يَخْشَى ٣ تَنزِيلًا مِّنْ خَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ٤
الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ٥ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ٦ وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ
فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ٧ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى ٨ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ٩ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ
لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا عَلَيَّ أَتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ
أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ١٠ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَوْمَئِذٍ ١١ إِنِّي أَنَا
رَبُّكَ فَاحْلُمْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى ١٢

الرحمن

وقف لآخر

96. நிச்சயமாக விசுவாசங் கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் அவர்களுக்கு (விசுவாசிகளின் இதயங்களில்) நேசத்தையும் அர்ரஹ்மான் நிச்சயமாக ஏற்படுத்திக் கொடுப்பான்.

97. (நபியே!) உம்முடைய மொழியில் நாம் இதை (இறக்கி,) எளிதாக்கி வைத்ததெல்லாம், இதைக் கொண்டு நீர் பயபக்தியுடையவர்களுக்கு நன்மாராயங் கூறுவதற்காகவும், இன்னும், இதனைக் கொண்டு வீண்தர்க்கம் செய்யும் சமூகத்தார்க்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும்தான்.

98. அவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்திருக்கிறோம்; அவர்களில் எவரையேனும் நீர் காண்கின்றீரா? அல்லது அவர்களுடைய இலேசான சப்தத்தையேனும் நீர் கேட்கின்றீரா?

அத்தியாயம் : 20

தாஹா

வசனங்கள் : 135 மக்கீ ருக்ஃகன் : 8

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. தா ஹா.
2. நீர் சங்கடப்படுவதற்காக (இந்தக்) குர் ஆனை உம்மீது நாம் இறக்கி வைக்கவில்லை.
3. (அல்லாஹ்வாகிய அவனை) பயந்தோருக்கு உபதேசமாகவே அன்றி (இதனை நாம் இறக்கவில்லை).
4. பூமியையும், உயர்ந்த வானங்களையும் படைத்தவனிடமிருந்து (இவ்வேதம்) இறக்கப்பட்டுள்ளது.
5. அர்ரஹ்மான் (தன் கண்ணியத்திற்குத்தக்கவா றும், மகத்துவத்திற்குரியவா றும் அர்ஷின்மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே) அவன் அர்ஷின் மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டான்.
6. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியில் உள்ளவையும், இவ்விரண்டிற்கு மத்தியில் உள்ளவையும், பூமிக்குக் கீழ் (ஈரமான மண்ணுக்கடியில்) உள்ளவையும் அவனுக்கே உரியவையாகும்.
7. (நபியே! உம்) சொல்லை நீர் சப்தமாகக் கூறினாலும், நிச்சயமாக அவன் இரகசியத்தையும் அதைவிட மறைவானதையும் அறிகிறான்.
8. அல்லாஹ் அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய வேறு நாயன் இல்லை; அவனுக்கு அழகான (பல) பெயர்கள் இருக்கின்றன.
9. இன்னும், (நபியே!) மூஸாவின் செய்தி உம்மிடம் வந்ததா?
10. (தூர் என்னும் மலைமீது) நெருப்பை அவர் கண்டபோது, தன் குடும்பத்தினரிடம், "நீங்கள் (இங்கு சிறிது) தங்குங்கள்; நிச்சயமாக நான் நெருப்பைக் காண்கிறேன்; அதிலிருந்து ஒரு தீப்பந்தத்தை உங்களுக்குக் கொண்டு வரவோ, அல்லது நெருப்பி (ன் வெளிச்சத்தி) னால் வழியை நான் பெறவோ செய்யலாம்" என்றார்.
11. ஆகவே, அவர் அதனிடம் வரவே மூஸாவே! என அவர் அழைக்கப்பட்டார்.
12. "நிச்சயமாக நான் தான் உமதிரட்சகன்; ஆகவே உம்முடைய காலணிகள் இரண்டையும் கழற்றிவிடும்; நிச்சயமாக நீர் துவா" என்னும் பரிசுத்தமான பள்ளத்தாக்கில் இருக்கிறீர்."

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ۚ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۚ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ
أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ۚ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا
مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبِعْهُ هُوَ فَتَرْدِي ۚ وَآتٰكَ بِمِثْلِكَ بِمُوسَىٰ ۚ
قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَأَهْشُوا عَلٰى غَنَمِي وَلِي فِيهَا
مَارِبٌ أُخْرٰى ۚ قَالَ الْقَهَايَ مُوسَىٰ ۚ فَالْقَهَا فَاذَاهِيَ حَيَّةٌ
تَسْعٰى ۚ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۚ فَنُفِثَ فِي سُبْحَانَهَا الْأَوَّلٰى ۚ
وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سَوءٍ ۚ آيَةٌ
أُخْرٰى ۚ لِلزُّبُرِ مِنَ آيَاتِنَا الْكُبْرٰى ۚ إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
طَغٰى ۚ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۚ وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي ۚ وَاحْلُلْ
عُقْدَةَ مِنِّي لِسَانِي ۚ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۚ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ
أَهْلِي ۚ هَارُونَ أَخِي ۚ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۚ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۚ
كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۚ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۚ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا
بَصِيرًا ۚ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَىٰ ۚ وَلَقَدْ مَنَّا
عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرٰى ۚ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحٰى ۚ

13. மேலும், "நான் உம்மை (என்னுடைய தூதராக)த் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டேன்; ஆதலால் (வஹி மூலம் உமக்கு) அறிவிக்கப்படுபவைகளை நீர் செவியேற்பீராக!"

14. "நிச்சயமாக நான் தான் அல்லாஹ்; என்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய வேறு நாயன் இல்லை; ஆகவே, என்னையே நீர் வணங்குவீராக! என்னை நினைவு கூர்வதற்காக தொழுகையையும் நிறைவேற்றுவீராக".

15. "நிச்சயமாக மறுமைவரக்கூடியதாக இருக்கிறது; ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் அது முயற்சி செய்ததற்குத்தக்க கூலி வழங்கப்படுவதற்காக அதனை நான் (மனிதர்களுக்கு) மறைத்துவைக்க சம்பிக்கிறேன் (முற்றிலும் மறைத்து வைத்துள்ளேன்).

16. ஆகவே, அதனை நம்பிக்கை கொள்ளாது, தன் (மன) இச்சையையும் பின்பற்றியவன் அதனைவிட்டும் திண்ணமாக உம்மைத் தடுத்து விடவேண்டாம். அவ்வாறாயின் நீர் அழிந்துவிடுவீர்! (என்று கூறி)

17. "மேலும், மூஸாவே! உமது வலது கையில் இருப்பது என்ன?" (என்றும் கேட்டான்.)

18. அதற்கவர், "இது என்னுடைய கைத்தடி; இதன்மீது நான் சாய்ந்து கொள்வேன்; இதைக்கொண்டு என்னுடைய ஆடுகளுக்கு (த்தழை குழைகளையெமரங்களிலிருந்து) பறிப்பேன்; இன்னும் இதில் எனக்கு வேறுபலதேவைகளும் இருக்கின்றன" என்று கூறினான்.

19. (அதற்கு அல்லாஹ்) "மூஸாவே! நீர் அதனை(த்தரையில்) போடுவீராக" என்று கூறினான்.

20. அப்பொழுது அவர் அதனைப்போட்டார்; அச்சமயமே அது நெளிந்துசெல்லும் ஒரு பெரியபாம்பாயிற்று.

21. "நீர் அதைப் பிடியும்; மேலும், பயப்படாதீர்; உடனே அதனைமுந்திய நிலைக்கே (கைத்தடியாக)நாம் மீட்டுவோம்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

22. மேலும் "உம்முடைய கையை உம்முடைய விலாப்புறத்தின் பால் சேர்ப்பீராக! அது இன்னொரு அத்தாட்சியாக எவ்விதத்தீங்குமின்றி வெண்மையாக வெளிவரும்.

23. "(இவ்வாறு) நம்முடைய பெரிய அத்தாட்சிகளிலிருந்து (சிலவற்றை) உமக்கு காண்பிப்பதற்காக (இவற்றைச் செய்யுமாறு நாம் கட்டளையிட்டோம்).

24. "நீர் ஃபிர் அவ்னிடம் செல்வீராக! நிச்சயமாக அவன் தன் (தகுதியை மறந்து இரட்சகனின்) வரம்பை மீறிவிட்டான்" (என்றும் கூறினான்).

25. (அதற்கு மூஸா) கூறினார்: "என் இரட்சகனே! என் நெஞ்சத்தை (த் திடப்படுத்தி) விரிவாக்கி வைப்பாயாக!"

26. "என்னுடைய காரியத்தை எனக்கு எளிதாக்கியும் வைப்பாயாக!

27. "என் நாவிலுள்ள முடிச்சை அவிழ்த்தும் விடுவாயாக!

28. "(அப்பொழுது) என் சொல்லை அவர்கள் விளங்கிக் கொள்வார்கள்.

29. "என் குடும்பத்திலிருந்து எனக்கு உதவியாளரை ஆக்கியும் வைப்பாயாக!

30. "என் சகோதரர் ஹாருனை (அவ்வாறு ஆக்கி வைப்பாயாக).

31. "அவரைக் கொண்டு என் பலத்தை உறுதிப்படுத்தி வைப்பாயாக!

32. "என் காரியங்களில் அவரைக் கூட்டாக்கியும் வைப்பாயாக!

33. நாங்கள் உன்னை அதிகமாகத் துதி செய்து போற்றுவதற்காகவும்;

34. "நாங்கள் உன்னை அதிகமாக நினைவு கூர்வதற்காகவும் (என் கோரிக்கைகளை ஏற்று அருள்வாயாக).

35. "நிச்சயமாக நீ எங்களை பார்க்கக்கூடியவனாகவே இருக்கிறாய்" (என்று மூஸா நபி பிரார்த்தனை செய்தார்).

36. (அதற்கு) "மூஸாவே! நீர் கேட்டவற்றை திட்டமாக நீர் கொடுக்கப்பட்டு விட்டீர்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

37. மற்றொரு தடவையும் திட்டமாக நாம் உம்மீது பேரருள் புரிந்திருக்கிறோம்.

38. உமது தாய்க்கு (உம்மைப்பற்றி) அறிவிக்கப்பட வேண்டியவற்றை நாம் அறிவித்த சமயம் (அதாவது)

اِنْ اَقْدَفِيْهِ فِي التَّابُوْتِ فَاَقْدِفِيْهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ
 بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوْلُهُ وَاسْتَفْتَيْتُكَ عَلَيْهِ مَحَبَّةً
 مِّمِّيَّةً وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِي ^(٣٨) اِذْ تَمْشِيْ اُخْتُكَ فَتَقُوْلُ هَلْ
 اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَّكْفُلُهُ فَرْجَعْنٰكَ اِلٰى اُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
 وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَكَلَّمْتَ نَفْسًا فَبَجَّيْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ
 فُتُوْنًا ۚ فَلَمَّثَتْ سِنِيْنَ فِيْ اَهْلِ مَدْيَنَ ۚ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ
 يُّمُوْسٰى ^(٣٩) وَاَصْطَفٰىكَ لِنَفْسِيْ ^(٤٠) اِذْ هَبَّ اَنْتَ وَاُخُوْكَ بِآيٰتِيْ
 وَلَا تَنِيَّآ فِىْ ذِكْرِيْ ^(٤١) اِذْ هَبَّآ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ^(٤٢) فَقُوْلَا لَهُ
 قُوْلَا لِّنَّاسِكَ اَللّٰهُ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ^(٤٣) قَالَا رَبَّنَا اِنَّا نَخَافُ اَنْ
 يَّفْرَطَ عَلَيْنَا اَوْ اَنْ يَّطْغٰى ^(٤٤) قَالَ لَا تَخَافَا اِنِّيْ مَعَكُمْ اَسْمِعْ
 وَاَرٰى ^(٤٥) فَاَتِيْهُ فَقُوْلَا اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيَّ
 اِسْرَآءِيْلَ ۚ وَلَا تَعْدِبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ
 عَلٰى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدٰى ^(٤٦) اِنَّا قَدْ اَوْحٰى اِلَيْنَا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ
 كَذَّبَ وَتَوَلٰى ^(٤٧) قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُّمُوْسٰى ^(٤٨) قَالَ رَبُّنَا الَّذِيْ اَعْطٰى
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدٰى ^(٤٩) قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُولٰى ^(٥٠)

39. "அவரை பேழையில் வைத்து (நைல்) நதியில் அதனை எறிந்துவிடு; அந்நதி அவரைக் கரையில் சேர்த்து விடும்; எனக்கு விரோதியும், அவருக்கு விரோதியாகவும் உள்ளவன் அவரை எடுத்துக்கொள்வான்" என்றும் (உம்தாய்க்கு அறிவித்தோம்); என்னிடமிருந்து அன்பையும் உம்மீது நான் பொழிந்தேன், இன்னும் என் கண் காணியில் நீர் வளர்க்கப்படுவதற்காக.

40. உம் சகோதரி நடந்தபோது (அப்பேழையை எடுத்தவர்களிடம்) "அவருக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும் ஒருவரை (செவிலித்தாயை) உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா?" என்று கூறினாள். பின்னர், உமது தாயாரின்பால், அவரின் கண் குளிர்த்திருப்பதற்காக இன்னும், அவர் கவலை கொள்ளாதிருப்பதற்காக உம்மை நாம் திருப்பிக் கொடுத்தோம்; இன்னும் நீர் ஒரு மனிதரைக் கொலை செய்து விட்டீர்; (அதன்) கவலையிலிருந்து உம்மை நாம் ஈடேற்றினோம்; இன்னும், உம்மை சோதிப்பதற்காக (பல சோதனைகளைக் கொண்டு) சோதித்தோம்; பின்னர் மத்யன் வாசிகளிடையே பல வருடங்கள் நீர் தங்கியிருந்தீர்; அதன் பின்னர் (நாம் உம்மை, முன்பு நம் தூதராக்க) நிர்ணயித்தபடி மூஸாவே நீர் வந்தீர்!

41. மேலும், உம்மை எனக்காக நான் தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றேன்.

42. (ஆகவே) "நீரும், உம்முடைய சகோதரரும் என்னுடைய அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு செல்லுங்கள்; நீங்கள் இருவரும் என்னைத் தியானிப்பதில் சோர்வடைந்தும் விடாதீர்கள்".

43. "நீங்கள் இருவரும் ஃபிர் அவ்னிடம் செல்லுங்கள்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க வரம்பு கடந்து விட்டான்.

44. ஆகவே, நீங்கள் இருவரும் கனிவான சொல்லை அவனுக்குச் சொல்லுங்கள்; அதனால் அவன் நல்லுபதேசம் பெறலாம்; அல்லது அச்சமடையலாம் (என்று அல்லாஹ் கூறினான்).

45. (அதற்கு) "எங்கள் இரட்சகனே! அவன் எங்களுக்கு (தீங்கிழைக்க) அவசரப்படவோ, அல்லது வரம்பு மீறவோசெய்யலாம் என்று நிச்சயமாக நாங்கள் பயப்படுகிறோம்" என்று அவ்விருவரும் கூறினார்கள்.

46. "நீங்கள் இருவரும் பயப்பட வேண்டாம்; நிச்சயமாக நான் உங்களிருவருடன் (யாவையும்) கேட்டுக்கொண்டும், பார்த்துக்கொண்டும் இருப்பேன் என (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்".

47. "ஆகவே, நீங்களிருவரும் அவனிடம் வந்து, பின்னர், "நாங்கள் இருவரும் உன் இரட்சகனின் தூதர்கள்; இஸ்ராயீலின் மக்களை எங்களுடன் அனுப்பிவிடு; அவர்களை வேதனையும் செய்யாதே; திட்டமாக நாங்கள் உன் இரட்சகனிடமிருந்து அத்தாட்சியை உன்னிடம் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம்; நேர் வழியைப் பின்பற்றியவர் மீது சாந்தியும் உண்டாவதாக!" என்று நீங்களிருவரும் கூறுங்கள்.

48. "நிச்சயமாக நாங்கள் _ எங்கள் பால் _ எவன் பொய்யாக்கிப் புறக்கணிக்கின்றானோ அவன் மீது நிச்சயமாக வேதனை ஏற்படுமென்று திட்டமாக (வஹீமூலம்) அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது" (என்றும் கூறுங்கள்).

49. (அவ்விருவரும் ஃபிர் அவ்னிடம் வந்து கூறவே, அதற்கு) அவன் "மூஸாவே உங்களிருவரின் இரட்சகன் யார்?" என்று கேட்டான்.

50. (அதற்கு) "எவன் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அதற்குரிய தோற்றத்தை கொடுத்து பின்னர் வழியையும் காட்டியிருக்கிறானோ அவன்தான் எங்கள் இரட்சகன்" என்று அவர் கூறினார்.

51. (அதற்கு) அவன் "முன்னர் சென்றுபோன தலைமுறையினரின் (உண்மை) நிலையாது!" என்று கேட்டான்.

قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ٥١
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَاسْلَكْ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَ
 أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّى ٥٢
 كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ ٥٣
 خَلَقْنَاهُمْ فِيهَا نَعْبُدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ٥٤ وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ
 الْآيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ٥٥ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا
 بِسِحْرِكَ يَمْوُسَىٰ ٥٦ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
 مَوْعِدًا لَا تُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سَوَىٰ ٥٧ قَالَ مَوْعِدُكُمْ
 يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَن يُخَشِرَ النَّاسُ ضُمِّي ٥٨ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ
 كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ٥٩ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
 فَيَسْجِتَكُمْ بَعْدَ آيٍ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرَى ٦٠ فَتَنَّا زَعْوَاهُمْ
 بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى ٦١ قَالُوا إِنَّ هَٰذِهِ لَسِحْرُنِ يُرِيدُنَ أَنْ
 يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهَا وَيَذْهَبَ بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى ٦٢
 فَاجْبِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اتُّوَاصُوا فَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى ٦٣
 قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ تَكُونَ أَوَّلَ مَنِ الْقَىٰ ٦٤

52. அவர், "அது பற்றிய அறிவுஎன் இரட்சகனிடம்(இருக்கும் பதிவுப்)புத்தகத்தில் இருக்கின்றது;என் இரட்சகன்(அதில் யாதொன்றைத்)தவறிழைத்து(விட்டு)விடவு மாட்டான்;மறந்துவிடவும்மாட்டான்" என்று கூறினார்.

53. "(என்னுடைய இரட்சகன்) எத்தகையவனென்றால், அவன் பூமியை உங்களுக்கு விரிப்பாக அமைத்து, அதில் உங்களுக்காக பாதைகளையும் ஏற்படுத்தினான்; மேலும், வானத்திலிருந்து (மழை) நீரை இறக்கினான்; இதைக்கொண்டு நாம் பலதரப்பட்ட தாவரங்களிலிருந்து பலவகைகளை வெளிப்படுத்தி விட்டோம்" (என்று தன் இரட்சகனின் தகுதி பற்றி மூஸா கூறினார்).

54. "(அவற்றை) நீங்களும் உண்ணுங்கள்; உங்கள் (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம், முதலிய) கால் நடைகளையும் மேயவிடுங்கள்; அறிவுடையோருக்கு நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

55. (பூமியாகிய) அதிலிருந்தே நாம் உங்களைப்படைத்தோம்; பின்னர், அதிலேயே நாம் உங்களை மீளவைப்போம்; மற்றொரு தடவையும் (உங்களுக்கு உயிர் கொடுத்து) அதிலிருந்தே நாம் உங்களை வெளிப்படுத்துவோம்" (என்று அவனுக்குக் கூறும்படிச் செய்தோம்).

56. இன்னும், நம்முடைய அத்தாட்சிகளை அவையாவையும் நாம் அவனுக்குக் காண்பித்தோம்; ஆனால் அவனோ (அவையாவற்றையும்) பொய்ப்படுத்தி விட்டான்; மேலும், (விசுவாசிக்காது) விலகிக்கொண்டான்.

57. "மூஸாவே! உம்முடைய சூனியத்தின் மூலம் எங்களை எங்களின் பூமியைவிட்டு வெளியேற்றுவதற்காகவா எங்களிடம் நீர் வந்தீர்?" என்று கூறினான்.

58. அவ்வாறாயின் இதைப்போன்ற சூனியத்தை(எதிராக)க்கொண்டு நிச்சயமாக நாங்களும் உம்மிடம் வருவோம்; ஆகவே, நாங்களோ அல்லது நீரோ, மாறு படாது இருக்கக் கூடியவாறு மையமான இடத்தில் நமக்கும், உமக்குமிடையே ஒரு தவணையை(க்குறிப்பிட்டு)ஆக்குவீராக! என்று கூறினான்.

59. (அதற்கு மூஸா " உங்கள் பண்டிகை நாளே உங்களுக்குத் தவணையாகும்; இன்னும், மனிதர்கள் யாவரும் முற்பகலிலேயே ஒன்று திரட்டப்பட்டு விடவேண்டும்" என்று கூறினார்.

60. பின்னர், ஃபீர் அவன் (அங்கிருந்து) திரும்பிச் சென்று, (சூனியத்திற்குரிய) தன்னுடைய (சகல) சூழ்ச்சிகளையும் சேகரித்துக் கொண்டு பின்னர் (குறித்த இடத்திற்கு)வந்தான்.

61. மூஸா, அங்கு கூடியிருந்தவர்களிடம்: "உங்களுக்குக் கேடுதான். அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யை இட்டுக் கட்டாதீர்கள்; (அவ்வாறு செய்தால்) அவன் (தன்) வேதனையைக் கொண்டு உங்களை அழித்து விடுவான்; இன்னும், எவன் (பொய்யை) இட்டுக்கட்டுகிறானோ திட்டமாக அவன் நஷ்டப்பட்டு விட்டான்" என்று கூறினார்.

62. (இதைக்கேட்டு) அவர்கள், தங்களுடைய காரியத்தில் தங்களுக்கிடையே தர்க்கித்துக் கொண்டு, இரகசியமாக ஆலோசனையும் செய்தனர்.

63. அவர்கள், "நிச்சயமாக இவ்விருவரும் இரு சூனியக்காரர்களே! தங்களுடைய சூனியத்தினால் உங்களை, உங்களுடைய பூமியை விட்டும் இவ்விருவரும் வெளியேற்றி விடவும், உங்களுடைய மேலான (மார்க்கப்)பாதையை இருவரும் போக்கிவிடவும் இவ்விருவரும் நாடுகிறார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

64. "ஆதலால் உங்கள் சூழ்ச்சித் திட்டத்தில் நீங்கள் உறுதிக்கொண்டு அதன் பின்னர் அணியாகவாருங்கள்; இன்றையத்தினம் (மற்றவரை) மிகைத்து விட்டவர் திட்டமாக வெற்றி பெறுவார்" என்று கூறினார்கள்.

65. பின்னர், (சூனியம் செய்ய வந்த) அவர்கள், (மூஸாவிடம்) "மூஸாவே! ஒன்று நீர்போடுகிறீரா? அல்லது போடுபவரில் முதலாவதாக நாங்கள் இருக்கவா?" என்று கேட்டார்கள்.

قَالَ بَلْ أَقُولُ فَأَذِجِبَالَهُمْ وَعَصِيَهُمْ يُخَيِّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ
 أَنَّهُ تَسْعَى ٢٦ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ٢٧ قُلْنَا لَا تَخَفْ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ٢٨ وَالْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا
 صَنَعُوا كَيْدُ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ٢٩ فَأَلْقَى السَّحْرَةَ
 سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَرُونَ وَمُوسَى ٣٠ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ
 أَنْ أَدْنَى لَكُمْ أَنَّهُ لَكِبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السَّحْرَ فَلَا قِطْعَنَ
 أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَبْتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ
 وَكُتِلْتُمْ إِيَّانَا أَشْدَّ عَذَابًا وَابْقَى ٣١ قَالُوا لَنْ نُوْثِرَكَ عَلَى مَا
 جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ
 إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ٣٢ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا
 خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السَّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ٣٣
 إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَ
 لَا يَحْيَى ٣٤ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ
 لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ٣٥ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ٣٦

66. அத்தற்கவர் "அவ்வாறன்று; நீங்கள் (முதலில்) போடுங்கள்" என்று கூறினார்; (அவர்கள் போடவே, போடப்பட்ட) அந்நேரத்தில் அவர்களுடைய கமிறுகளும் அவர்களுடைய தடிகளும், அவர்களின் சூனியத்தின் காரணமாக, நிச்சயமாகவே அவை (பாம்புகளாக) விரைந்து ஓடுவது போல் இவருக்குத் தோன்றியது.

67. ஆகவே, மூஸா தன் மனதில் பயத்தை உணர்ந்தார்.

68. (அது சமயம் அவரிடம்), "நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நீர் தான் (இந்த சூனியக்காரர்களை மிகைத்து) மிகமேலோங்கியவர்" என்று நாம் கூறினோம்.

69. மேலும், "உமது வலக்கையில் இருப்பதை நீர் போடுவீராக; அவர்கள் செய்தவற்றை அது விழுங்கிவிடும்; அவர்கள் செய்ததெல்லாம் சூனியக்காரரின் சூழ்ச்சியை ஆகும்; சூனியக்காரன் எங்கு வந்த போதிலும் வெற்றி பெறமாட்டான்" என்றும் கூறினோம்.

70. (மூஸா மேலோங்கிய பொழுது) அச்சூனியக்காரர்கள் சிரம் பணிந்தவர்களாக (ஸஜ்தாவில்) வீழ்த்தப்பட்டு, "நாங்கள் ஹாஜன், மூஸா ஆகிய இவ்விருவருடைய இரட்சகனை (கொண்டு) விசுவாசித்துவிட்டோம்", என்று கூறினார்கள்.

71. (இதனைக்கண்ட ஃபிர் அவன்) "நான் உங்களுக்கு அனுமதியளிப்பதற்கு முன் அவருக்கு நீங்கள் விசுவாசங் கொண்டு விட்டீர்கள்; உங்களுக்கு சூனியத்தைக் கற்றுக் கொடுத்தாரே அத்தகைய உங்களின் பெரியவர் நிச்சயமாக அவர்தான். ஆகவே, நிச்சயமாக நான் உங்களது கைகளையும், உங்களது கால்களையும் மாறாக (ஒரு பக்கத்துக் காலையும் மறு பக்கத்துக் காலையும்) துண்டிப்பேன்; இன்னும் பேரிச்ச மரங்களின் அடிப்பாகங்களில் உங்களை நிச்சயமாக நான் கழுவேற்றுவேன்; வேதனைசெய்வதில் மிகக் கடுமையானவரும், (அவ்வேதனையில்) மிக நிலையானவரும் நம்மில் யார் என நிச்சயமாக நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள் என்று கூறினான்.

72. (அத்தற்கவர்கள் ஃபிர் அவனிடம்) "எங்களுக்கு வந்து விட்ட தெளிவான அத்தாட்சிகளை விடவும், எங்களைப்படைத்தானே அவனை விடவும், உன்னை நாங்கள் (பெரிதாகக் கருதி) தேர்வு செய்யமாட்டோம்; ஆகவே, எதை நீ தீர்ப்புக் கூற இருக்கிறாயோ (அதை) நீ தீர்ப்புக் கூறிவிடு; நீ தீர்ப்புக் கூறுவதெல்லாம் இவ்வுலக வாழ்க்கையில்தான்" என்று கூறினர்.

73. "நிச்சயமாக நாங்கள் (மெய்யான) எங்கள் இரட்சகனையே விசுவாசித்தோம்; எங்களுடைய குற்றங்களையும், உன்னுடைய நிர்ப்பந்தத்தினால் நாங்கள் செய்த சூனிய(த்தின் குற்ற)ங்களையும் அவன் எங்களுக்கு மன்னித்துவிடுவான்; அல்லாஹ் மிக்க மேலானவனும், நிலைத்திருப்பவனும் ஆவான்" என்று கூறினார்கள்.

74. நிச்சயமாக எவன் தன் இரட்சகனிடம் குற்றவாளியாக வருகின்றானோ, அவனுக்கு நிச்சயமாக நரகம் இருக்கிறது. அதில் அவன் சாகவும் மாட்டான்; (சுத்ததுடன்) வாழவும் மாட்டான் (வேதனையை அனுபவித்துக் கொண்டே யிருப்பான்).

75. மேலும், எவர் விசுவாசங்கொண்டவராக, திட்டமாக நற்கருமங்களைச் செய்த நிலையில் (அல்லாஹ்வாகிய) அவனிடத்தில் வருகின்றாரோ — அத்தகையோர்களுக்கு உயர் பதவிகள் இருக்கின்றன.

76. (அத்தகையோருக்கு) நிலையான சொர்க்கங்கள் உண்டு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (தத்தங்கி) இருப்பவர்கள்; மேலும், அது பரிசுத்தமானவருடைய கூலியாகும்.

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرِبْ

لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ٤٤

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ٤٥

وَاضْلَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَاهَدَى ٤٦ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ

أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى ٤٧ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا

رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ

يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى ٤٨ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَنْ

تَابَ وَأَمِنَ وَعِبِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ٤٩ وَمَا أَعْجَلَكَ

عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَى ٥٠ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَشْرَىٰ وَ

عَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى ٥١ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا

قَوْمَكَ مِنْ أَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ٥٢ فَرَجَعَ

مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ

رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ

يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمُ مَّوْعِدِي ٥٣

77. மேலும், நிச்சயமாக நாம், மூஸாவுக்கு "நீர் என்னுடைய அடியார்களை அழைத்துக் கொண்டு, இரவில் சென்றுவிடுவீராக! (வழியில்) கடலில் (உமது தடியால்) அடித்து உலர்ந்த வழியை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவீராக! (உம்மை ஃபிர் அவன்) அடைந்து விடுவானென்று நீர் பயப்படவேண்டாம்; (கடலில் மூழ்கிவிடுவோம் என) நீர் அஞ்சவும் வேண்டாம் என்றும் அறிவித்தோம்.

78. ஃபிர் அவன் தன் படைகளுடன் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து சென்றான்; அப்போது அவர்களை மூடிக்கொள்கிற(அலையான)து அவர்களை மூடிக்கொண்டது.

79. ஃபிர் அவன் தன் சமூகத்தாரை வழிகெடுத்தான்; (அவர்களுக்கு) நேர்வழியை அவன் காட்டவில்லை.

80. "இஸ்ராயீலின் மக்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களை, உங்களுடைய பகைவனிடமிருந்து ஈடேற்றிக் கொண்டோம்; (எனினாய் மலையான) தூரின் வலப்பாகத்தை உங்களுக்கு நாம் வாக்களித்தோம்; உணவாக உங்களுக்கு 'மன்னு, ஸல்வா' வையும் இறக்கி வைத்தோம்.

81. "நாம் உங்களுக்கு அளித்தவற்றில் நல்லவற்றிலிருந்து நீங்கள் உண்ணுங்கள்; அதில் நீங்கள் வரம்புமீறியும் விடாதீர்கள்; (மீறினால்) உங்கள் மீது என்கோபம் இறங்கிவிடும்; எவரின் மீது என்னுடைய கோபம் இறங்குகிறதோ அவர், நிச்சயமாக ஹாவியா எனும் நரகத்தில் வீழ்ந்து விட்டார்.

82. "இன்னும், எவர் பச்சாதாபப்பட்டு (பாவத்திலிருந்து தவ்பாச்செய்து), விசுவாசமும் கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து அதன் பின்னர் நேர் வழியில் நிலைத்திருக்கிறாரோ அவருக்கு நிச்சயமாக நான் மிக மன்னிக்கிறவன்."

83. மேலும், (அவரிடம்) மூஸாவே! நீர் உம்முடைய சமூகத்தாரை விட்டு (விட்டு நீர் மட்டும் வர) உம்மை அவசரப்படுத்தியது எது? (என்று அல்லா ஹ்வாகிய அவன் கேட்டான்).

84. அ(தற்க)வர், "அவர்கள் என் அடிச்சவட்டின் மீது வருகின்றனர்; என் இரட்சகனே! நீ (என் மீது) திருப்திப்படுவதற்காக துரிதமாக உன்னிடம் (முன்னதாகவே) வந்துவிட்டேன்" என்று கூறினார்.

85. அதற்கு, "நீர் வந்த பின்னர் நிச்சயமாக நாம் உம்முடைய சமூகத்தாரை ஒரு சோதனைக்குள்ளாக்கினோம்; சாமிரீ என்பவன் அவர்களை வழிகெடுத்து விட்டான்" என்று (அவர்) என்னாய் மலைக்கு வந்த சமயம் அல்லா ஹ்வாகிய அவன் கூறினான்.

86. (உடனே) மூஸா கோபங்கொண்டவராகப் பெரும் வருத்தம் நிறைந்தவராகத் தன்னுடைய சமூகத்தாரிடம் திரும்பி வந்து; "என்னுடைய சமூகத்தார்களே! உங்கள் இரட்சகன் உங்களுக்கு அழகான வாக்குறுதியை அவன் வாக்களிக்கவில்லையா? எனவே அவ்வாக்குறுதியின் காலம்) உங்களுக்கு நீண்டுவிட்டதா? அல்லது உங்கள் மீது, உங்கள் இரட்சகனின் கோபம் இறங்கவேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்பியே, எனக்கு நீங்கள் செய்த வாக்குறுதிக்கு மாறு செய்தீர்களா?" என்று அவர்கேட்டார்.

قَالُوا مَا آخَلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْ زَارَ مَنْ زِينَةِ
 الْقَوْمِ فَقَدْ فُتِنَ فَاذْكُفْ لَكَ الْفَى السَّامِرِيُّ ۖ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا
 جَسَدًا آلِهَ خُورًا فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى ۖ فَانْصَرَفُوا ۚ
 يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا ۚ وَلَا بَيِّنَاتُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ
 وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنِّي أَنْتَابُتُ نَفْسِي بِهِ وَإِنَّ
 رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ۚ قَالُوا لَنْ تَبْرَحَ
 عَلَيْهِ عَافِيَةٌ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ۚ قَالَ يُهْرُونَ مَا
 مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۚ أَذَلَّتْ بَعِينٌ ۚ أَفَعَصَيْتُ أَمْرِي ۚ
 قَالَ يَبْنَؤُمْ وَأَتَاخَذُ بِالْحَقِيقَةِ وَلَا أَرَى إِلَىٰ خَشْيَتِي أَنْ
 تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ۚ قَالَ
 فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ۚ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ
 فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ
 لِي نَفْسِي ۚ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا
 مِسَاسَ ۚ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَنَّهُ ۚ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلَهِكَ الَّذِي
 ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۚ

87. அ(தற்க)வர்கள் நாங்கள் உமக்குச் செய்த வாக்குறுதிக்கு எங்கள் சக்தி கொண்டு (சுயமாக) மாறு செய்யவில்லை; என்றாலும், நாங்கள் (ஃபிர் அவ்னுடைய) சமூகத்தாரின் அலங்கார (ஆபரண)ங்களிலிருந்து கனமான சுமைகளைச் சுமத்தப்பட்டோம்; ஆகவே, அவற்றை நாங்கள் (நெருப்பில்) எறிந்தோம்; அவ்வாறே சாமிரீயும் (தன்னிடமிருந்தவற்றை) எறிந்தான்.

88. "பின்னர், அவன் அவர்களுக்காக ஒரு காளைக் கன்றை (உருவாக்கி) உடலாக வெளியாக்கினான்; அதற்கு (அர்த்தமற்ற) சப்தமுமிருந்தது; (இதைக்கேட்ட) சிலர், "இதுதான் உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) இரட்சகனும், மூஸாவினுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) இரட்சகனுமாகும்; இதனை அவர் (மூஸா) மறந்து (மலைக்குச் சென்று) விட்டார்" என்று கூறினார்கள்.

89. நிச்சயமாக, அவர்களுடைய எந்தப் பேச்சுக்கும் அவர்களின் பால் அ(க்கா)னை மாடானது (பதில் கூற) திரும்பாமல் இருப்பதையும், அவர்களுக்கு தீமையோ நன்மையோ செய்யச் சக்திபெறாமல் இருப்பதையும் அவர்கள் பார்க்க வில்லையா?

90. இன்னும், (இதற்கு) முன்னதாகவே ஹாருன் அவர்களிடம், "என்னுடைய சமூகத்தார்களே! நீங்கள் சோதனைக்குள் ளாக்கப்பட்டதெல்லாம் இதைக் கொண்டுதான்; நிச்சயமாக உங்கள் இரட்சகன் அர்ரஹ்மான் தான்; (இதுவல்ல) ஆகவே என்னைப்பின்பற்றுங்கள்; என்னுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள் என திட்டமாகக் கூறியிருந்தார்.

91. அ(தற்க)வர்கள் "மூஸா எங்கள் பால் திரும்பி வரும்வரையில் இதன் (வணக்கத்தின்) மீதே நிலைத்தவர்களாக நீங்காது இருப்போம்" என்று கூறி விட்டார்கள்.

92. (மூஸா, ஹாருனிடம்) "ஹாருனே! இவர்கள் வழிகெட்டுவிட்டார்கள் என்பதை நீர் கண்டபோது (அதை மறுக்காமலிருக்க) எது உம்மைத் தடுத்தது?" எனக்கேட்டார்.

93. "நீர் என்னைப் பின்பற்றுவதிலிருந்து (உம்மைத்தடுத்தது எது?) என் கட்டளைக்குமாறு செய்தீர்?" (என்று கேட்டார்).

94. அ(தற்க)வர் "என் தாயின் மகனே! என்னுடைய தாடியையும், என்னுடைய தலையையும் பிடி (த்திழு)க்காதீர்; இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கிடையில், நீர் பிரிவினையை உண்டு பண்ணிவிட்டீர்; என்னுடைய வார்த்தைக்காக நீர் காத்திருக்கவில்லை என்று நீர் கூறுவீர் என்பதை நிச்சயமாக நான் பயந்தேன்" என்று கூறினார்.

95. (பின்னர், மூஸா) "சாமிரீயே! உன் விஷயமென்ன? எனக் கேட்டார்.

96. அ(தற்க)வன், "அவர்கள் பார்க்காத (வியப்பான) ஒன்றை நான் பார்த்தேன். தூதருடைய (அடிச்)சுவட்டிலிருந்து ஒரு பிடி (மண்) பிடித்து அதில் எறிந்தேன்; இவ்வாறு (செய்யுமாறு) என் மனம் என்னைத் தூண்டிற்று" என்று கூறினான்.

97. (அதற்கு) மூஸா ("இங்கிருந்து) நீ சென்று விடு; நிச்சயமாக நீ (யாரைப்பார்த்தாலும்) என்னைத் தீண்டாதீர் என்று கூறுவதுதான் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் உனக்குரியது. (மறுமையிலோ), நிச்சயமாக உனக்கு ஒரு தவணையும் உண்டு; அதில் நீ மாற்றம் செய்யப்படமாட்டாய்;" அதிலிருந்து நீ தப்பிவிட மாட்டாய்) மேலும், (வணக்கம் செலுத்துவது கொண்டு) "எதன் மீது நீ நிலையானவனாக இருந்தாயோ அத்தகைய உனது (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வத்தைப் பார்; நிச்சயமாக நாம் அதனை நெருப்பிலிட்டு எரிப்போம்; பின்னர், திண்ணமாகக் கடலில் அதை முற்றிலுமாகத் தூவி விடுவோம்" என்று கூறினார்.

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ كَذَلِكَ
 نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
 ذِكْرًا ۖ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ۖ خَلِدَ فِيهِ
 فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۖ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ
 الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۖ يَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا
 عَشْرًا ۖ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ
 لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۖ وَسِئْلُوا نَارَ الْجَهَنَّمَ فَمِ لَهَا يَوْمَئِذٍ أَجَابًا ۖ
 نَبِّئُوهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۖ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۖ يَوْمَئِذٍ
 يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ أَعْوَجَ لَهُ وَخِشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ
 فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۖ يَوْمَئِذٍ لَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ
 لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۖ وَعَدَّتْ الْجُودَةُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ
 خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۖ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَلَا يَخِفُّ ظُلْمًا ۖ وَلَا هَضْمًا ۖ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَ
 صَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۖ

98. "உங்கள் (வணக்கத்திற்குரிய)நாயன் அல்லாஹ் (ஒருவன்)தான்; அவன் எத்தகையவனென்றால் அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் (வேறு எவரும்) இல்லை; அவன், ஒவ்வொரு பொருளையும் (தன்) அறிவால் விசாலமாக (அறிந்து) வைத்துள்ளான்" (என்றும் மூஸா) கூறினார்.

99. (நபியே) இவ்வாறே (உமக்கு) முன்னர் சென்றுபோனவர்களின் செய்திகளை நாம் உமக்குக்கூறுவோம்; நம்மிடமிருந்து (இவ்வேதமாகிய) நல்லுபதேசத்தை நிச்சயமாக நாம் உமக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

100. எவர் அதனைப் புறக்கணிக்கின்றாரோ நிச்சயமாக அவர், மறுமை நாளில் (பெரிய தொடு) பாவத்தை (அதற்குரிய தண்டனையையே) சுமப்பார்.

101. அந்நரகத்தில் அவர்கள் நிரந்தரமாக இருப்பவர்கள்; மறுமை நாளில், சுமையால் அவர்களுக்கு அது மிகக்கெட்டது.

102. (ஸூர்) "குழல்" ஊதப்படும் நாளை (நினைவு கூர்வீராக!) குற்றவாளிகளை அந்நாளில், நீலம் பூத்த (கண்களுடைய)வர்களாக (இழுத்துக் கொண்டு வந்து) ஒன்றுதிரட்டுவோம்.

103. நீங்கள் பத்து (நாட்கள்) தவிர (உலகில்) தங்கியிருக்கவில்லை என்று அவர்களுக்குமத்தியில் இரகசியமாக பேசிக்கொள்வார்கள்.

104. அவர்களில் நிறையறிவுடையவர்கள் (அவர்களிடம்) "ஒரு நாளேயன்றி நீங்கள் தங்கியிருக்கவில்லை" என்று கூறும் சமயத்தில், அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பதை நாம் நன்கறிவோம்.

105. மேலும், (நபியே) உம்மிடம் அவர்கள் மலைகளைப் பற்றிக்கேட்கிறார்கள்; (அதற்கு) நீர் கூறும்: என் இரட்சகன் அவைகளைத் தூள் தூளாக்கிவிடுவான்.

106. (பின்னர்) அவற்றை (புழப்பூண்டோ, கட்டிடங்களோ இல்லாத) சம வெளியாக்கி விட்டுவிடுவான்.

107. அதில் பள்ளத்தையோ, மேட்டையோ நீர் காணமாட்டீர்.

108. அந்நாளில் (ஸூர்) ஊதுகின்ற அழைப்பாளரையே பின்பற்றிச் செல்வார்கள்; அதில் எவ்விதக் கோணலும் (மறுப்பும்) இருக்காது; சப்தங்கள் (அனைத்தும்) அர்ரஹ்மானுக்குப் பணிந்து (அடங்கி)விடும்; ஆகவே, (மெதுவான) காலடிச் சப்தத்தைத் தவிர (வேறெதனையும்) நீர் கேட்கமாட்டீர்.

109. அந்நாளில் அர்ரஹ்மான் எவருக்கு அனுமதி அளித்து, சொல்லால் அவருக்காக பொருந்திக்கொண்டானோ அவரைத் தவிர (மற்றெவருக்கும்) பரிந்துரை பயனளிக்காது.

110. அவர்களுக்கு முன்னுள்ளதையும், அவர்களுக்குப் பின்னுள்ளதையும் அவன் நன்கறிவான்; அவர்கள் அவனைத் தங்கள்) கல்வியால் தீர் அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

111. (அந்நாளில் அல்லாஹ்வான) நிலையானவனாகிய நித்திய ஜீவனுக்கு (முன்) யாவருடைய முகங்களும் கவிழ்ந்துவிடும்; எவன் இணையாக்குதல் என்னும்) அநியாயத்தைச் சுமந்து கொண்டானோ அவன் திட்டமாக நஷ்டமடைந்துவிட்டான்.

112. எவர் விசுவாசங் கொண்ட நிலையில், நற்கருமங்களையும் செய்கிறாரோ அவர் (தனக்கு) அநீதத்தையோ, (தன்செயல்களுக்குரிய நற்கூவியில்) குறைவையோ பயப்படமாட்டார்.

113. இவ்வாறே, இதனை அரபி மொழியிலான குர்ஆனாக நாம் இறக்கிவைத்தோம்; அவர்கள் பயபக்தியுடையவர்களாக ஆவதற்காக, அல்லது இது அவர்களுக்கு நல்லுபதேசத்தை உண்டாக்குவதற்காக இடில் நாம் நம்முடைய வேதனையைப் பற்றி அவர்களுக்கு எச்சரிக்கையை (பலவாறாக) திரும்பத்திரும்ப விவரித்திருக்கிறோம்.

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۖ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۖ وَلَقَدْ عَهِدْنَا
إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ نُجِدْ لَهُ عَزْمًا ۖ (١٥) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ أَبَىٰ ۖ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا
عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۖ إِنَّ
لَكَ الْإِغْوَاءَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۖ (١٦) وَأَنَّكَ لَا تَظَاهَرُفِيهَا وَلَا تَتَضَوَّىٰ ۖ (١٧)
فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةٍ
الْحُلْدِ وَمُلْكٍ لَآيِبِلٍ ۖ (١٨) فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا
وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ
فَغَوَىٰ ۖ (١٩) ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ۖ (٢٠) قَالَ اهْبِطَا
مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَأَمَّا يَا تَبَتُّكُم مِّنِّي هَدَىٰ ۖ
فَمَنِ اتَّبَعَ هَدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ۖ (٢١) وَمَنْ أَعْرَضَ
عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
أَعْمَىٰ ۖ (٢٢) قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۖ (٢٣)
قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا كَذَلِكَ الْيَوْمِ تُنْسَىٰ ۖ (٢٤)

114. எனவே உண்மையான அரசனாகிய அல்லாஹ் (இணை வைப்பவர்களின் இணைவைப்பிலிருந்து) உயர்ந்துவிட்டான். (நபியே!) குர்ஆனைக்கொண்டு —அதனுடைய அறிவிப்பு உம்மளவில் முடிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக (அதனை ஓது) நீர் அவசரப்படவேண்டாம்; "இன்னும், என் இரட்சகனே! எனக்கு அறிவை அதிகப்படுத்துவாயாக" என்றுநீர் (பிரார்த்தனை செய்து) கூறுவீராக!

115. மேலும், இதற்கு முன்னர், ஆதமிடம் நிச்சயமாக நாம் வாக்குறுதி வாங்கியிருந்தோம்; பின்னர், (அதனை) அவர் மறந்து விட்டார்; மேலும், (அதன்படி நடக்கும்) உறுதியை நாம் அவரிடம் காணவில்லை.

116. மேலும், மலக்குகளிடம் நீங்கள் ஆதமுக்குச் சிரம்பணியுங்கள் என்று நாம் கூறிய சமயத்தில், இப்லீஸைத் தவிர அவர்கள் சிரம்பணிந்தார்கள்; அவன் விலகிக்கொண்டான் (என்பதை நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக).

117. ஆதலால் (நாம் ஆதமிடம்), "ஆதமே! நிச்சயமாக இவன் உமக்கும், உம்முடைய மனைவிக்கும் விரோதியாவான்; எனவே உங்களிருவரையும் இச்சுவனத்திலிருந்து (தன் சூழ்ச்சியால்) அவன் நிச்சயமாக வெளியேற்றிவிட வேண்டாம்; அவ்வாறெனில், நீர் கஷ்டத்திற்குள்ளாகிவிடுவீர்" என்று கூறினோம்.

118. நீர், பசியில்லாதிருப்பதும், நீர் நிர்வாணமாகாதிருப்பதும் இச்சுவனத்தில் நிச்சயமாக உமக்குண்டு.

119. அன்றியும் இதில் நிச்சயமாக நீர் தாக்கிக்கவுமாட்டீர்; வெயிலில் (கஷ்டப்படவுமாட்டீர்) என்று கூறினோம்).

120. ஆனால் ஷைத்தான் அவருக்கு (அவர்மனதில்) ஊசாட்டத்தை உண்டாக்கி விட்டான்; நித்தியவாழ்வளிக்கும் மரத்தையும், முடிவில்லா அரசாங்கத்தையும், உமக்கு நான் அறிவித்துத்தரட்டுமா? என்று கேட்டான்.

121. (முடிவாக) அவ்விருவரும் அம்மரத்திலிருந்து புசித்து விட்டார்கள்; உடனே (அவ்விருவரின் பார்வையிலிருந்து மறைக்கப்பட்டிருந்த) அவ்விருவரின் மர்மஸ்தானங்களும் அவ்விருவருக்கும் வெளியாயின; அச்சுவனத்தின் இலைகளைக் கொண்டு, தங்களை மறைத்துக்கொள்ள அவ்விருவரும் முற்பட்டனர்; ஆகவே, ஆதம் தன் இரட்சகனுக்கு மாறுசெய்துவிட்டார்; எனவே, அவர் வழிதவறிவிட்டார்.

122. பின்னர், அவருடைய இரட்சகன் அவரைத்தேர்ந்தெடுத்தான்; அவருடைய தப்பாவை (பாவமீட்சியை) ஏற்று (அவருக்கு) நல்வழியும் காட்டினான்.

123. (அன்றி அவ்விருவரிடம்) "நீங்கள் இருவரும் இதிலிருந்து சேகரமாக இறங்கிவிடுங்கள்; உங்களுடைய சந்ததிகளில் சிலர் சிலருக்கு விரோதிகளாவார்கள்; நிச்சயமாக என்னிடமிருந்து நேர்வழி உங்களுக்கு வரும். ஆகவே, என்னுடைய நேர்வழியை எவர் பின்பற்றுகிறாரோ, அவர் வழி தவறமாட்டார்; துர்பாக்கியவானாக ஆகவுமாட்டார்" என்று கூறினான்.

124. மேலும், "எவர் என்னுடைய நல்லுபதேசத்தைப் புறக்கணிக்கின்றாரோ, நிச்சயமாக அவருக்கு நெருக்கடியான வாழ்க்கையே இருக்கிறது; மேலும், மறுமை நாளில் நாம் அவனைக்குருடனாகவே எழுப்புவோம்".

125. (அதுசமயம்) அவன் "என் இரட்சகனே! ஏன் என்னை குருடனாக நீ எழுப்பினாய்? நான் திட்டமாக (உலகத்தில்) பார்க்கிறவனாக இருந்தேனே" என்று கேட்டான்.

126. (அதற்கு) "அவ்வாறே! நம் வசனங்கள் உன்னிடம் வந்தன; நீ அவைகளை மறந்து விட்டாய்; (நீ மறந்த) அவ்வாறே இன்றையத்தினம் நீயும் (நம் அருளிலிருந்து) மறக்கப்படுகியாய்" என்று (அல்லாஹ்) கூறுவான்.

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ١٤٠ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ
الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ ١٤١
وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ١٤٢
فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ
وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ
لَعَلَّكَ تَرْضَى ١٤٣ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا
مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْثَنَّهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَى ١٤٤ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا
تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ١٤٥ وَقَالُوا
لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ
الْأُولَى ١٤٦ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بَعْدَ آيٍ مِّنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا
رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزَى ١٤٧ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا
فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ١٤٨

١٤٨

١٤٨

127. எனவே, தன் இரட்சகனின் வசனங்களை விசுவாசிக்காது வரம்பு மீறி நடக்கின்றவருக்கு இவ்வாறே நாம் கூலி கொடுப்போம்; (அவனுக்குக் கிடைக்கும்) மறுமையின் வேதனையோ மிகக் கடினமானதும், நிலையானதுமாகும்.

128. இவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்து விட்டோம் என்பது இவர்களை நேர்வழியில் செலுத்தவில்லையா? (அழிக்கப்பட்ட) அவர்கள் குடியிருந்த இடங்களில் (சமீபமாகவே) இவர்கள் செல்கின்றனர்; அறிவுடையோருக்கு, நிச்சயமாக அதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

129. மேலும், (நபியே! தீர்ப்பளிக்கப்படுவது மறுமையில் தான் என்ற) உம்முடைய இரட்சகனின் வாக்கு மற்றும் குறிப்பிடப்பட்ட தவணை முந்தியிரா விட்டால் அழிவானது கட்டாயமாகியிருக்கும்.

130. ஆகவே, அவர்கள் (உம்மைக்குறை) கூறுவதைப் பற்றி நீர் பொறுத்துக் கொள்வீரா! மேலும், சூரிய உதயத்திற்கு முன்னரும், அது மறைவதற்கு முன்னரும் உம்முடைய இரட்சகனின் புகழைக்கொண்டு துதி செய்து கொண்டிருப்பீரா! இரவு நேரங்களிலும் (இவ்வாறே) பகலின் ஓரங்களிலும் (இரட்சகனைப் புகழ்ந்து) துதி செய்து கொண்டிருப்பீரா! இதனால் நீர் திருப்தியடையலாம்.

131. (நபியே!) அவர்களில் சில பிரிவாருக்கு உலக வாழ்க்கையின் அலங்காரமாக எதைக்கொண்டு சுகமனுபவிக்கச் செய்திருக்கிறோமோ அதன் பக்கம் உம்முடைய இரு கண்களையும் நீர் திண்ணமாகச் செலுத்த வேண்டாம்; (இவையாவும்) அதில் அவர்களை சோதிப்பதற்காகவே (நாம் கொடுத்திருக்கிறோம்). ஆனால் உம் இரட்சகன் (உமக்கு மறுமையில்) கொடுக்கவிரும்புபது மிகச்சிறந்ததும், மிக நிலையானதுமாகும்.

132. மேலும், (நபியே!) "நீர் உம் குடும்பத்தினரைத் தொழுகையைக்கொண்டு ஏவுவீரா! நீரும் அதன் மீது (பொறுமையுடன்) நிலைத்திருப்பீரா! நாம் உம்மிடம் உணவைக்கேட்கவில்லை; உமக்கு நாமே உணவளிக்கிறோம்; மேலும் நல்லமுடிவு பயபக்தி (உடையவர்களுக்கே உரியதாகும்).

133. "தன் இரட்சகனிடமிருந்து ஓர் அத்தாட்சியை அவர் நம்மிடம் கொண்டு வர வேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; முந்திய வேதங்களிலுள்ள தெளிவு, (அத்தாட்சி) அவர்களிடம் வரவில்லையா?

134. மேலும், (நம் தூதராகிய) இவருக்கு முன்னதாகவே நிச்சயமாக நாம் இவர்களை வேதனையைக் கொண்டு அழித்திருந்தால், எங்கள் இரட்சகனே! நீ எங்களுக்கு ஒரு தூதரை அனுப்பியிருக்க வேண்டாமா? (அவ்வாறிருந்தால்) நாங்கள் இழிவுபடுவதற்கும், கேவலப்படுவதற்கும் முன்னதாகவே உன்னுடைய வசனங்களை நாங்கள் பின் பற்றியிருப்போமே" என்று கூறுவார்கள்.

135. (நபியே!) நீர் கூறுவீரா: ஒவ்வொருவரும் (மறுமைநாளை) எதிர்பார்த்திருப்பவரே! ஆகவே, நீங்களும் எதிர்பார்த்திருங்கள்; நேரான வழியை உடையவர்கள் யார்? என்பதையும், நேர்வழி பெற்றவர் யார்? என்பதையும் (பின்னர்) நீங்கள் நிச்சயமாக நன்கறிந்துகொள்வீர்கள்.

سُورَةُ الْاَنْبِيَاءِ وَفِيهَا ثَمَانِيَةَ اَيَّاتٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ

مُعْرِضُونَ ① مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ اَلَا اسْتَمِعُوهُ

وَهُمْ يَلْعَبُونَ ② لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَاَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوا

هَلْ هَذَا اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ اَفَتَأْتُونَ السَّحَرَاءَ اَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ③

قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ④

بَلْ قَالُوا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلْ اَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا

بَايَةٍ كَمَا اُرْسِلَ الْاَوَّلُونَ ⑤ مَا اَمْنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا

اَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ⑥ وَمَا اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ

فَسْأَلُوا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ⑦ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ

جَسَدًا اِلَّا اَيَّا كُلُّوْنَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ⑧ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمْ

الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَاهْلَكْنَاهُ الْمُسْرِفِينَ ⑨ لَقَدْ

اَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيْهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ⑩ وَكَمْ قَصَمْنَا

مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِينَ ⑪

الْحَنِيمِ

- نوح -

அத்தியாயம் : 21

அல் அன்பியா _ நபிமார்கள்

வசனங்கள் : 112

மக்கீ

ருகூல்கள் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. மனிதர்களுக்கு அவர்களுடைய (கேள்வி) கணக்கு (நான்) நெருங்கிவிட்டது; அவர்களோ (அதனைப்) புறக்கணித்தவர்களாக மறதியில் இருக்கின்றனர்.

2. அவர்களுடைய இரட்சகனிடமிருந்து புதிதாக யாதொரு நினைவூட்டுதல் - அவர்கள் விளையாடியவர்களாக - அதைச் செவிமடுத்தேயல்லாது அவர்களுக்கு வருவதில்லை.

3. அவர்களுடைய உள்ளங்கள் (உண்மையைச் சிந்திக்காது) மறதியாக இருக்கும் நிலையில் - (செவியேற்கின்றனர்) இன்னும், இத்தகைய அநியாயக்காரர்கள், (நம்முடைய தூதரைப் பற்றி) "இவர் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரேயன்றி, (வேறு) இல்லை; நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க (அவருடைய) சூனியத்திற்கு அதைப் பின்பற்ற வருகிறீர்களா?" என்று தங்களுக்குள் இரகசியமாகப் பேசிக்கொள்கின்றனர்.

4. "என்னுடைய இரட்சகன், வானிலும், பூமியிலும் உள்ள கூற்றை நன்கறிவான்; (ஏனென்றால்) அவனோ (யாவையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்" என்று (நபியாகிய) அவர்கூறினார்.

5. அதற்கவர்கள் அவ்வாறல்ல! "இவை அர்த்தமற்ற கனவுகளாகும்! அல்ல, அவரே அதனைப் பொய்யாக்கற்பனை செய்துகொண்டார்! அல்ல, அவர் ஒரு கவிஞர்! ஆகவே, (அவர் அல்லாஹ்வின் உண்மையான தூதராக இருப்பின்) "முந்தையவர்கள் (அத்தாட்சிகளுடன்) அனுப்பப்பட்டது போன்று இவரும் (நாம் விரும்புகிறவாறு) ஓர் அத்தாட்சியை நம்மிடம் கொண்டுவரட்டும்" என்று கூறுகின்றனர்.

6. இவர்களுக்கு முன்னர், நாம் அதை அழித்துவிட்ட எந்த ஊ(ரா)ரும் விசுவாசங் கொள்ளவில்லை; (அவ்வாறிருக்க) இவர்கள் விசுவாசங் கொள்வார்களா?

7. மேலும், (நபியே!) உமக்கு முன்னரும் (மனிதர்களிலிருந்து) ஆடவர்களையே அன்றி, வேறெவரையும் நாம் நம்முடைய தூதராக அனுப்பவில்லை; (உமக்கு அறிவிக்கிற பிரகாரமே) அவர்களுக்கு நாம் வஹீ அறிவித்தோம்; ஆகவே (இவர்களிடம் நீர் கூறுவீராக: "இதனை) நீங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்தால் (வேதத்தை) அறிந்தோரிடம் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்.

8. அன்றியும், அவர்களுக்கு உணவே உண்ணாதிருக்கக்கூடிய உடலை நாம் ஆக்கவில்லை; மேலும், அவர்கள் (பூமியில்) நிரந்தரமானவர்களாகவும் இருக்கவில்லை.

9. பின்னர், (அவர்களைக் காப்பாற்றுவதாக,) அவர்களுக்கு (அளித்த) வாக்குறுதியை நாம் உண்மையாக்கினோம்; ஆகவே அவர்களையும், நாம் நாடியவர்களையும் காப்பாற்றினோம். வரம்பு மீறியவர்களை நாம் அழித்தும்விட்டோம்.

10. திட்டமாக, உங்கள் பால் ஒரு வேதத்தை நாம் இறக்கி இருக்கிறோம். - அதில் உங்களுடைய நினைவுகூர்தல் (உங்களைப்பற்றிய சிறப்பு) இருக்கிறது (அதை) நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ளமாட்டீர்களா?

11. அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்த எத்தனையோ ஊர்களை நாம் அழித்து விட்டோம். அதற்குப் பின்னர், (அவ்விடத்தில்) வேறு சமூகத்தவர்களை உண்டாக்கினோம்.

فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿١٧﴾ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَتَرْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ﴿١٨﴾
قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٩﴾ فَمَا زِلْتَ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِيدِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ﴿٢١﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ آلَاتٍ خِذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنَّ كُنَّا لَفَاعِلِينَ ﴿٢٢﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدُ مَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ﴿٢٣﴾
وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿٢٤﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٥﴾ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنْ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢٦﴾
لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٧﴾ لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٨﴾ أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا إِذْ كُرِّمَ مِنِّي وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٩﴾

12. அவர்கள் நமது வேதனையை (அது அவர்களுக்கு வரவிருப்பதை) உணர்ந்து கொண்ட பொழுது, அதே சமயம் அவர்கள் அங்கிருந்து (துரிதமாக) வெருண்டோடலானார்கள்.

13. (அது சமயம்) "நீங்கள் வெருண்டோடாதீர்கள்! எதில் நீங்கள் சுகபோக வாழ்வு கொடுக்கப்பட்டிருந்தீர்களோ அதன்பாலும், இன்னும் உங்கள் குடியிருப்புகளின் பாலும் திரும்பிச் செல்லுங்கள்; நீங்கள் (அதுபற்றிக்) கேட்கப்படலாம்" (என்று கூறினோம்).

14. (அதற்கு)வர்கள் "எங்களுடைய கேடே! நிச்சயமாக நாங்கள் (இரட்சகனை மறுத்து) அநியாயக்காரர்களாக இருந்தோம்" என (வருந்திக் கூறினார்கள்).

15. அதுவடை செய்யப்பட்ட (மயலின்) அரிதாள்களைப் போன்று கரிந்து அழிந்து விட்டவர்களாக நாம் அவர்களை ஆக்கும் வரையில் (எங்களுடைய கேடே! என்ற) இதுவே அவர்களின் அழைப்பாக, (கூப்பாடாக) நீங்காமல் இருந்தது.

16. வானையும், பூமியையும், அவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் விளையாடியவர்களாக (விண் விளையாட்டுக்காக) நாம் படைக்கவில்லை.

17. (விண்) விளையாட்டுக்கென மனைவி, மக்கள் கொண்ட) எதனையும் ஆக்கிக் கொள்ள நாம் நாடி, (அதை) செய்வோராக நாம் இருந்திருப்பின் நம்மிடத்திலுள்ளவற்றிலிருந்தே அதை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருப்போம்.

18. அவ்வாறன்று! சத்தியத்தை அசத்தியத்தின் மீது எறிகின்றோம்; (அந்த சத்தியமானது) அசத்தியத்தை அடக்கி விடுகின்றது; உடனே அது அழிந்து விடுகின்றது; (அல்லாஹ்வைப் பற்றி, அவனுக்கு தகுதியற்றவைகளைக் கூறி) நீங்கள் வர்ணிப்பதிலிருந்து உங்களுக்குக் கேடுதான் (உண்டு).

19. வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளோர் அவனுக்கே உரியவர்கள்; மேலும், அவனிடமிருப்பவர்கள் (ஆகிய மலக்குகள்) அவனை வணங்குவதை விட்டும் பெருமையடிக்கமாட்டார்கள்; சோர்வடையவுமாட்டார்கள்.

20. அவர்கள் இரவிலும், பகலிலும் துதி செய்கின்றனர்; (ஆனால் அதில்) அவர்கள் தள்ள்ச்சியடையமாட்டார்கள்.

21. பூமியிலுள்ளவற்றிலிருந்து அவர்கள் (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றனரே அவர்கள், (மரணித்தோரை) உயிர் கொடுத்து எழுப்புவார்களா?

22. (வானங்கள், பூமி ஆகிய) அவை இரண்டிலும் அல்லாஹ்வைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு தெய்வங்கள் இருந்திருந்தால், அவை இரண்டும் சீர்குலைந்து (அழிந்து) போயிருக்கும்; ஆகவே, அர்வின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ், அவர்கள் வர்ணிக்கும் (இத்தகைய) தன்மைகளிலிருந்து மிகப் பரிசுத்தமானவன்.

23. அவன் செய்பவைகளைப் பற்றி, (எவராலும் விசாரணை செய்து) அவன் கேட்கப்படமாட்டான்; (ஆனால்) அவர்கள்தாம் (அவனால் விசாரணை செய்து) கேட்கப்படுவர்.

24. (நபியே!) அவர்கள் அவனையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு தெய்வங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனரா? "அவ்வாறாயின், அது பற்றிய) உங்கள் ஆதாரத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்; (இன்னும், அவர்களிடம்) இது (டூர் ஆன்) என்னுடன் இருப்பவர்களின் உபதேசமும், எனக்கு முன் சென்றவர்களின் உபதேசமுமாகும்" என்று கூறுவீராக; எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் உண்மையை அறிந்துகொள்ளமாட்டார்கள்; ஆகவே, (இதனை) அவர்கள் புறக்கணிக்கக் கூடியவர்கள்.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ٢٥ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا
سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ٢٦ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ
بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ٢٧ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَ
لَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ٢٨
وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ
كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ٢٩ أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ
كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ٣٠ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ
تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ٣١
وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ٣٢
وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ٣٣ وَمَا جَعَلْنَا الْبَشَرِ مِنْ قَبْلِكَ الْخَلْدَ
أَفَلَا يَمُوتُ فَهُمْ الْخَلْدُونَ ٣٤ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ
الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَأَلَيْنَا تُرْجَعُونَ ٣٥

25. மேலும் (நபியே!) உமக்கு முன்னர் எந்தத் தூதரையும் "நிச்சயமாக என்னைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு நாயனில்லை; எனவே, என்னையே நீங்கள் வணங்குங்கள்" என்று அவர்பால் நாம் வஹீ அறிவித்தே தவிர நாம் அனுப்பவில்லை.

26. மேலும், அவர்கள், "அர் ரஹ்மான் (தனக்காக) குமாரனை எடுத்துக் கொண்டான்" என்று கூறுகின்றனர்; அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; (மலக்குகள் அவனுடைய சந்ததிகள்) அல்ல; (அவர்கள் அவனுடைய) கண்ணியமிக்க அடியார்கள்.

27. சொல்லைக்கொண்டு அவனை அவர்கள் முந்தமாட்டார்கள்; அவர்களோ அவனின் கட்டளையைக் கொண்டு செயல்படுவார்கள்.

28. அவர்களுக்கு முன்னிருப்பவற்றையும், பின்னிருப்பவற்றையும் அவன் நன்கறிவான்; அவன் பொருந்திக் கொண்டவரைத் தவிர (மற்றெவருக்கும்) இவர்கள் பரிந்துரை செய்யவுமாட்டார்கள்; இன்னும் அவனது பயத்தால் அவர்கள் நடுங்குபவர்களாவர்.

29. இன்னும் அவர்களில் எவர், "(அல்லாஹ்வாகிய) அவனையன்றி நிச்சயமாக நான் தான் (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன்" என்று கூறுகிறாரோ (அவ்வாறு கூறுபவ்) அவருக்கு நரகத்தையே நாம் கூலியாகக் கொடுப்போம்; அநியாயக்காரர்களுக்கு இவ்வாறே நாம் கூலி கொடுப்போம்.

30. (ஆரம்பத்தில்) நிச்சயமாக வானங்களும், பூமியும் (இடைவெளியின்றி) இணைந்திருந்தன; பின்னர், அவ்விரண்டையும் நாமே பிரித்தோம் என்பதையும், உயிருள்ள ஒவ்வொருபொருளையும் தண்ணீரிலிருந்து உண்டாக்கினோம் என்பதையும் இந்நிராகரிப்போர் பார்க்கவில்லையா? (இதைப்பார்க்கும்) அவர்கள் விசுவாசங்கொள்ளமாட்டார்களா?

31. இன்னும் பூமி, (மனிதர்களாகிய) அவர்களைக்கொண்டு அசைந்து விடாதிருப்பதற்காக, அதில் உறுதியான மலைகளை நாம் ஆக்கினோம்; அவர்கள் நேரான வழியைப் பெறுவதற்காக அதில் விசாலமான பாதைகளையும் நாம் ஆக்கினோம்.

32. வானத்தைப் பாதுகாக்கப்பட்ட முகடாகவும் நாம் ஆக்கினோம்; அவர்களோ அவற்றின் அத்தாட்சிகளைவிட்டும் புறக்கணிக்கின்றவர்களாக இருக்கின்றனர்.

33. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால் இரவையும், பகலையும், சூரியனையும், சந்திரனையும் படைத்தான்; (அவை) ஒவ்வொன்றும் (வானத்தில் தமக்குரிய) மண்டலங்களில் நீந்திச் செல்கின்றன.

34. மேலும், (நபியே!) உமக்கு முன்னர் எம்மனிதருக்கும் (இவ்வுலகில்) நிரந்தர(ஜீவிய)த்தை நாம் ஆக்கவில்லை; ஆகவே, நீர் இறந்துவிட்டால் அவர்கள் (மட்டும் என்றென்றும்) நிரந்தரமாக இருக்கப்போகிறார்களா?

35. ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் மரணத்தைச் சுவைக்கக்கூடியதாகவே இருக்கிறது; தீமையை (துன்பங்களை)க் கொண்டும், நன்மையை (இன்பங்களை)க் கொண்டும் பரீட்சிப்பதற்காக உங்களை நாம் சோதிக்கிறோம்; மேலும், நீங்கள் நம்மிடமே திருப்பப்படுவீர்கள்.

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا وَرَأَوْا أَن يَتَّخِذُوا نَكَالًا لَّهُمْ وَأَهْلًا هَٰذَا
الَّذِي يَدْعُونَ إِلَهُكُمْ وَأَهُمْ يَدْعُونَ الرَّحْمَنَ هُمْ كَفَرُوا ۖ ﴿٣٦﴾
خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۖ سَأَوْرِكُكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ۖ ﴿٣٧﴾
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۖ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَآخِرِينَ لَا يَكْفُورُونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا
عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۖ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً
فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۖ ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۖ ﴿٤١﴾ قُلْ مَن يَكْلُوكُمْ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ ۖ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ ۖ ﴿٤٢﴾
أَمْلَهُمُ إِلَهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّن دُونِنَا ۖ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُونَ ۖ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَ
أَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۖ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي
الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۖ أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ۖ ﴿٤٤﴾ قُلْ إِنَّمَا
أَنْذَرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۖ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمَمُ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ۖ ﴿٤٥﴾

36. (நபியே!) நிராகரிப்போர் உம்மைக் கண்டால் உம்மை அவர்கள் பரிகாசமாகவேயன்றி எடுத்துக்கொள்வதில்லை; "உங்கள் தெய்வங்களைக் குறை கூறுபவரீவரா?" (என்று உம்மைச் சுட்டிக்காட்டி அதிசயமாகக் கூறுகின்றனர்) அவர்களோ, "ரஹ்மான்" என்று (இரட்சகனின் பெயரைக்) கூறுவதையும் மறுப்பவர்களாக இருக்கின்றனர்.

37. மனிதன் அவசரக்காரனாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றான்; (ஆகவே வேதனை பற்றிய) என்னுடைய அத்தாட்சிகளை நான் உங்களுக்குக் காண்பிப்பேன்; (அதற்காக) நீங்கள் என்னிடம் அவசரப்பட வேண்டாம்.

38. மேலும், "(வேதனை வருமென்ற கூற்றில் விசுவாசிகளாகிய) நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் இந்த வாக்குறுதி எப்பொழுது (நடந்தேறும்)?" என்று அவர்கள் (நிராகரிப்பவர்கள்) கேட்கிறார்கள்.

39. தங்கள் முகங்களையும், தங்கள் முதுகுகளையும் (நரக) நெருப்பிலிருந்து தடுத்துக்கொள்ள முடியாமலும், யாராலும் தங்களுக்கு உதவி செய்யப்படாமலும் இருப்பார்களே அந்த நேரத்தை நிராகரிப்பவர்களாகிய (இ)வர்கள் அறிந்துகொள்வார்களானால் (அதுபற்றி) கேட்கமாட்டார்கள்.)

40. அவ்வாறல்ல! அது இவர்களிடம் திடீரென வந்து, அவர்களைத் தட்டுக் கெட்டுத் தடுமாறச் செய்துவிடும்; அதனைத் தட்டி (க் கழித்து) விட இவர்கள் சக்திபெற மாட்டார்கள்; இவர்கள் (தப்பித்துக்கொள்ள) அவகாசம் கொடுக்கப் படவுமாட்டார்கள்.

41. (நபியே!) உமக்கு முன்னர் (வந்த நம்முடைய) தூதர்களும், (இவ்வாறே விரோதிகளால்) பரிகாசம் செய்யப்பட்டனர்; ஆகவே, அவர்கள் ஏதனைப் பற்றிப் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது, அவர்களில் பரிகாசம் செய்து வந்தோரைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

42. (நபியே! இவர்களிடம்) இரவிலும், பகலிலும் (வரக்கூடிய) அர்ரஹ்மானின் வேதனையிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாக்கக் கூடியவர் யார்? என்று நீர் கேட்பீராக; ஆனால், இவர்களோ தங்கள் இரட்சகனை நினைப்பதையே முற்றிலும் புறக்கணிக்கக் கூடியவர்களாவர்.

43. இவர்களை (நம்முடைய வேதனையை) விட்டும் தடுக்கக்கூடிய (வேறு) தெய்வங்கள் நம்மையன்றி அவர்களுக்கு இருக்கின்றனவா? அவர்கள் தமக்குத் தாமே உதவி செய்து கொள்ள சக்திபெறமாட்டார்கள்; இன்னும் அவர்கள் நம்மிடமிருந்து (நம் வேதனையை விட்டும்) காப்பாற்றப்படவுமாட்டார்கள்.

44. எனினும், இவர்களையும், இவர்களுடைய மூதாதையரையும், இவர்களின் ஆயுட்காலம் நீண்டதாக ஆகும் வரை சுகமனுபவிக்கச் செய்தோம்; நிச்சயமாக, நாம் பூமியை அதன் ஓரங்களிலிருந்து குறைத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதை இவர்கள் பார்க்கவில்லையா? (அவ்வாறிருக்க,) இவர்களா நம்மை மிகைத்துவிடுகிறவர்கள்?

45. (நபியே! அவர்களிடம்) "நான் உங்களுக்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதெல்லாம் வஹீயைக் கொண்டுதான்" என்று நீர் கூறுவீராக; இன்னும் அவர்கள் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்படும்பொழுது, அச்செவிடர்கள் (உம்) அழைப்பை செவியேற்கமாட்டார்கள்.

وَلَكِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُوَيْلَنَا
 إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٣٩﴾ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ
 فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ
 خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
 مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤١﴾
 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ
 مُشْفِقُونَ ﴿٤٢﴾ وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبْرَكٌ أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ
 مُنْكَرُونَ ﴿٤٣﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَ
 كُنَّا بِهٖ عَلِيمِينَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ
 الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاقِبُونَ ﴿٤٥﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا
 عِبَادِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ
 مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٤٨﴾
 قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي
 فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٩﴾ وَ
 تَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٠﴾

وَاللَّهُ
 عَزَّ وَجَلَّ

46. மேலும், உம் இரட்சகனுடைய வேதனையிலிருந்து ஒரு சிறிதளவு அவர்களைத் தொட்டு விடுமானால், "எங்களுக்கு ஏற்பட்ட கேடே! திட்டமாக, நாங்கள் அநியாயக்காரர்களாக இருந்தோம்" என்று நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்.

47. மேலும், மறுமை நாளில் நீதமான தராசுகளை நாம் வைப்போம்; எந்த ஓர் ஆத்மாவும், (எதையும் குறைத்தோ, கூட்டியோ) சிறிதளவும் அநியாயம் செய்யப்படமாட்டாது; (நன்மையோ, தீமையோ) ஒரு கடுகின் வித்தளவு அது இருந்தபோதிலும், அதனையும் (நிறுக்கக்) கொண்டு வருவோம்; கணக்கெடுப்பவர்களில் (நமக்கு) நாமே போதும்; (கணக்கெடுக்க மற்றவரின் உதவி நமக்குத் தேவையில்லை).

48. இன்னும், மூஸாவுக்கும், ஹாரூனுக்கும் (நன்மை தீமையைப்) பிரித்தறிவிக்கக் கூடியதையும், ஒளியையும், பயபக்தியுடையோருக்கு உபதேசத்தையும் நிச்சயமாக நாம் கொடுத்திருந்தோம்.

49. (பயபக்தியுடைய) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், மறைந்த நிலையில் தங்கள் இரட்சகனை பயப்படுவார்கள்; இன்னும், அவர்கள் மறுமையைப் பற்றியும் பயந்து (நடுங்கிக்) கொண்டிருப்பவர்கள்.

50. இன்னும், இந்த குர்ஆனாகிறது (அதன் நன்மைகள் பன்மடங்காக் கப்பட்ட நிலையில்) பரக்கத்துச் செய்யப்பட்ட நல்லுபதேசமாகும், இதனை நாம் இறக்கி வைத்தோம்; இதனை நீங்கள் மறுக்கக்கூடியவர்களா?

51. நிச்சயமாக, இப்ராஹீமுக்கு முன்னரே (சிறு பிராயத்திலிருந்தே) அவருடைய நல்வழியை நாம் கொடுத்திருந்தோம்; அவரைப்பற்றி நாம் நன்கறிந்தோராகவும் இருந்தோம்.

52. அவர் தன் தந்தையிடமும், தன் சமூகத்தாரிடமும், "இச்சிலைகளென்ன? அவை எத்தகையவையென்றால் நீங்கள் அவற்றிற்காக (வழிபடுவதில்) நிலைத்திருக்கிறீர்கள்" என்று கேட்டபோது,

53. அவர்கள், "எங்கள் மூதாதையர்கள் இவைகளை வணங்கக்கூடியவர்களாக (இருந்ததை) நாங்கள் கண்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

54. அதற்கவர், "திட்டமாக நீங்களும், உங்கள் மூதாதையரும் பகிரங்கமான வழி கேட்டில்தான் இருந்துவிட்டீர்கள்" என்று கூறினார்.

55. அதற்கவர்கள், "நீர் எங்களிடம் ஏதும் உண்மையான செய்தியைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றீரா? அல்லது வினையாடுபவர்களில் நீர் இருக்கின்றீரா?" என்று கேட்டனர்.

56. அதற்கவர்; (அவ்வாறு) "அல்ல! உங்களுடைய இரட்சகன் (அவன் தான்) வானங்களுக்கும், பூமிக்கும் இரட்சகனாவான்; அவனே அவற்றைப்படைத்தான்; இதற்கு சாட்சியம் கூறுபவர்களில் நானும் ஒருவனாக இருக்கிறேன்" என்று (இப்ராஹீம்) கூறினார்.

57. "இன்னும், அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக! நீங்கள் (இங்கிருந்து) புறங்காட்டியவர்களாகத் திரும்பிச் சென்றபின், உங்கள் சிலைகளுக்குத் திண்ணமாக நான் சதி செய்வேன்" (என்றும் கூறினார்.)

فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كِبِيرَ الْأَلْهَمِ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾
قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتَانِ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا
سَبْعُنَا فَنِي يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا
فَاتُّوَاهُ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا
ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتَانِ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ ۖ
كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ فَرَجَعُوا إِلَى
أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ ثُمَّ نَكَسُوا عَلَى
رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَاهُوَ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٦٥﴾ قَالَ اتَّعَبُّوْنَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ أَفِ
لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾
قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فاعِلِينَ ﴿٦٨﴾
قُلْنَا نَارُكُمْ نَبْرَدٌ وَأَوْسَلْنَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿٦٩﴾ وَأَرَادُوا
بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْخَسِرِينَ ﴿٧٠﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَهَبْنَا لَهُ
إِسْحَاقَ ۖ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾

58. (அவர்கள் அங்கிருந்து சென்ற பின்னர்) அவற்றில் பெரியதைத் தவிர (மற்ற யாவற்றையும் துண்டு துண்டாக ஆக்கி(உடைத்துத் தள்ளி விட்டார்; (பெரிய சிலையாகிய) அதன்பால் (விளக்கம் கேட்டு) அவர்கள் திரும்புவதற்காக (அதனை மட்டும் உடைக்கவில்லை).

59. (திரும்ப வந்து, இவற்றைக் கண்ட) அவர்கள், "எங்கள் (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை இவ்வாறு செய்தவன் யார்? நிச்சயமாக, அவன் அநியாயக் காரர்களில் உள்ளவன்" என்று கூறினார்கள்.

60. அ(தற்க)வர்களில் சிலர் "ஒரு இளைஞர் இவைகளைப் பற்றிக் (குறை) கூறிக்கொண்டிருந்ததை நாங்கள் செவியுற்றிருக்கிறோம், அவருக்கு இப்றாஹீம் என்று (பெயர்) கூறப்படுகிறது" என்று கூறினார்கள்.

61. அ(தற்க)வர்கள், "அவ்வாறாயின், அவரை மக்களின் கண்களுக்கெதிரில் கொண்டுவாருங்கள்; (அவரை யாவரும் பார்த்து) அவர்கள் சாட்சியம் கூறலாம்" என்று கூறினார்கள்.

62. (அவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்ட அவரிடம்) "இப்றாஹீமே! எங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை இவ்வாறு செய்தவர் நீர் தானா?" என்று கேட்டனர்.

63. அ(தற்க)வர், "அவ்வாறல்ல! அதை அவர்களில் பெரியது தான் செய்தது; (உடைக்கப்பட்ட) அவர்கள் பேசக்கூடியவர்களாக இருந்தால் அவர்களையே கேளுங்கள்!" என்று கூறினார்.

64. அவர்கள் (நாணமுற்று) தங்கள் பக்கமே திரும்பி (ஒருவர் மற்றவரிடம்,) "நிச்சயமாக நீங்கள் தான் (இவற்றை வணங்கி) அக்கிரமம் செய்துவிட்டீர்கள்" என்று கூறிக்கொண்டார்கள்.

65. பின்னர், (வெட்கத்தால்) அவர்கள் தலை குனியச் செய்யப்பட்டார்கள்; (சற்று நேரத்திற்குப்பிறகு இப்றாஹீமிடம்,) "இவைகள் பேசமாட்டா என்பதை நிச்சயமாக நீர் அறிந்திருக்கிறீர்" என்று கூறினார்கள்.

66. "கொஞ்சமும் உங்களுக்கு நன்மை செய்யாத, உங்களுக்குத் தீமையும் செய்யாத, அல்லாஹ் அல்லாதவற்றையா நீங்கள் வணங்குகிறீர்கள்?" என்று (இப்றாஹீமாகிய) அவர் கேட்டார்.

67. "சீச்சீ! உங்களுக்கும், நீங்கள் வணங்கும் அல்லாஹ் அவ்வாத (இ)வைகளுக்கும் (நாசம்தான்) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டீர்களா?" என்று கூறினார்.

68. அ(தற்க)வர்கள், "நீங்கள் ஏதும் செய்பவர்களாக இருந்தால், இவரை (நெருப்பிலிட்டு) எரியுங்கள்; (அதன் மூலம்) உங்கள் (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள்" என்று (தங்களைச் சார்ந்தோரிடம்) கூறினார்கள்.

69. (அவர்கள், இப்றாஹீமை நெருப்புக் கிடங்கில் எறியவே,) "நெருப்பே! இப்றாஹீமுக்குக் குளிர்ச்சியாகவும், சுகமளிக்கக்கூடியதாகவும் ஆகிவிடு!" என்று நாம் கூறினோம்.

70. மேலும், அவர்கள், அவருக்குச் சதி செய்ய நாடினார்கள்; நாம் அவர்களையே நல்டுமடைந்தவர்களாகச் செய்து விட்டோம்.

71. நாம் அவரையும், லுத்தையும் அகிலத்தார்க்கு நாம் பாக்கியத்தை நல்கிய பூமியின் (பைத்துல் முகத்தரின்) பால்(வரச்செய்து) ஈடேற்றம் பெறச் செய்தோம்.

72. அன்றியும், நாம் அவருக்கு இஸ்ஹாக்கையும், கூடுதலாக யஃகூபையும் அன்பளிப்புச் செய்தோம்; (இவர்களில்) ஒவ்வொருவரையும் நல்லோர்களாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ
الْخَيْرَاتِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَكَانُوا الْتَاعِبِينَ ﴿٤٦﴾
وَلَوْ طَآئِفَةٌ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجِيَّةٌ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي
كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ ﴿٤٧﴾
وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٨﴾ وَنُوحًا
إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ ﴿٤٩﴾ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾ وَدَاوُدَ
وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ غَمَمٌ
الْقَوْمِ وَكَانَا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٥١﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ
وَكُلًّا آتَيْنَاهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ
يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكَانَا مُفْعِلِينَ ﴿٥٢﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ
لَبُوسٍ لَكُمْ لَتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ
شَاكِرُونَ ﴿٥٣﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكَانَا بَلِّغَ شَيْءٍ عِلْمِينَ ﴿٥٤﴾

73. இன்னும், நம்முடைய கட்டளையின்படி நேர் வழி காட்டுகின்ற தலைவர்களாகவும் அவர்களை நாம் ஆக்கினோம்; அன்றியும், நன்மையான காரியங்களைச் செய்யுமாறும், தொழுகையை நிறைவேற்றுமாறும், ஜகாதத்தைக் கொடுத்து வருமாறும் இவர்களுக்கு (வஹீ மூலம்) நாம் அறிவித்தோம்; இவர்கள் அனைவரும் நம்மையே வணங்குபவர்களாக இருந்தார்கள்.

74. லூத்தையும் (நபியாக்கி) —அவருக்கு நபித்துவத்தையும், கல்வியையும் கொடுத்து, அருவருக்கத்தக்க செயல்களைச் செய்துகொண்டிருந்த ஊரிலிருந்தும் நாம் அவரை காப்பாற்றிக் கொண்டோம்; நிச்சயமாக, அவர்கள் (மனிதர்களில்) மிகக் கெட்ட சமூகத்தினராக, பெரும் பாவிகளாக இருந்தனர்.

75. நாம் (லூத் ஆகிய)அவரை நம்முடைய அருளில் புகுத்திக்கொண்டோம், நிச்சயமாக, அவர் நல்லோர்களில் உள்ளவராவார்.

76. நூஹையும்(நினைவுகூர்வீராக!) முன்னர் அவர் (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்தபோது, அவருக்கு (அவரது பிரார்த்தனையை ஏற்று) நாம் பதில் கூறினோம்; (அதன் பொருட்டு) அவரையும், அவரது குடும்பத்தினரையும் பெரும் கஷ்டத்திலிருந்து நாம் காப்பாற்றினோம்.

77. நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கிய சமூகத்தாரிலிருந்து (அவர்களின் தீமையைத் தடுத்து) அவருக்கு நாம் உதவியும் செய்தோம்; நிச்சயமாக அவர்களுள் மிகக் கெட்ட சமூகத்தவராகவே இருந்தனர்; ஆதலால் அவர்கள் யாவரையும் (பெரு வெள்ளத்தில்) மூழ்கடித்துவிட்டோம்.

78. வேளாண்மை நிலத்தில் ஒரு சமூகத்தாரின் ஆடுகள் இரவில் இறங்கி மேய்ந்து விட்டபோது, அவ் வேளாண்மை விஷயத்தில் தாலுது,சுலைமான்(ஆகிய இருவரும்) தீர்ப்பளித்த சந்தர்ப்பத்தை (நபியே! நினைவு கூர்வீராக! அப்போது) அவர்களுடைய தீர்ப்பை பார்ப்பவர்களாக நாம் இருந்தோம்.

79. தீர்ப்புக் கூறுவதில் நாம் ஸுலைமானுக்கு (அதன் நியாயத்)தை விளங்க வைத்தோம்; (அவ்விருவரில்) ஒவ்வொருவருக்கும் (தீர்ப்புக் கூறும்) அறிவையும், ஞானத்தையும் நாம் கொடுத்திருந்தோம்; மலைகளையும், பட்சிகளையும் தாலுதுடன் (தஸ்பீஹ் செய்ய) வசப்படுத்தியும் கொடுத்தோம். அவை (அவருடன் அல்லாஹ்வை) துதிசெய்தன; நாம்தாம் (இவற்றை யெல்லாம்) செய்வோராய் இருந்தோம்.

80. இன்னும்,(நீங்கள் எதிரிகளுடன் போரிடும்போது) உங்களுடைய யுத்தத்தில் உங்களை தற்காத்துக் கொள்வதற்காக அணிந்துகொள்ளும் கவசங்கள் செய்வதை உங்களுக்காக நாம் அவருக்குக் கற்றுக்கொடுத்தோம்; இதற்காக நீங்கள் நன்றி செலுத்துபவர்களாக இருக்கிறீர்களா?

81. ஸுலைமானுக்கு, வேகமாக வீசும் காற்றையும் (நாம் வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்). அது அவருடைய கட்டளையின்படி, எந்த பூமியில் பாக்கியத்தை நாம் நல்கினோமோ அந்த பூமியின்பால் (அவரை எடுத்துச்) செல்லும்; மேலும், ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நாம் அறிந்தோராக இருந்தோம்.

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَّغْوُصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ﴿٨٧﴾ وَيَأْتِيكَ إِذْ نَادَى
رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٨﴾
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضِرٍّ وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَ
مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَبِيدِينَ ﴿٨٩﴾
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٩٠﴾
وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٩١﴾ وَ
ذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٩٢﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُصَيِّحُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٣﴾ وَذَكَرْنَا
إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ
الْوَارِثِينَ ﴿٩٤﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا
لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ
يَدْعُونََنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿٩٥﴾

82. ஷைத்தான்களிலிருந்து அவருக்காக கடலில் மூழ்கி (முத்துக்களை மற்றும் பவளங்களையும் கொண்டு) வரக்கூடியவர்களையும், (நாம் அவருக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்திருந்தோம்.) இது தவிர (அவருக்காக வேறு) வேலைகளையும் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தனர். மேலும், நாம்தாம் அவர்களைப் பாதுகாப்போராக இருந்தோம்.

83. (நபியே!) அய்யூபையும் (நினைவு கூர்வீராக!) அவர், தன் இரட்சகனிடம், "நிச்சயமாகத் துன்பம் என்னைப் பிடித்துக் கொண்டது; நீயோ கிருபையாளர்களிலெல்லாம் மிகக் கிருபையாளன்" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்தபோது,

84. நாம் அவருக்கு பதிலளித்து; பின்னர், அவருக்கிருந்த துன்பத்தையும் நீக்கிவிட்டோம்; அவருடைய குடும்பத்தையும், அவர்களுடன் அவர்களைப் போன்றவர்களையும் அவருக்கு நாம் கொடுத்தோம்; இது, நம்மிடத்திலிருந்துள்ள கிருபையாகவும் (நம்மை) வணங்குவோருக்கு நினைவூட்டுதலாகவும் இருக்கிறது.

85. இஸ்மாயீலையும், இதரீஸையும், துல்கிபிலுவையும்—(நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக!) இவர்கள் ஒவ்வொருவரும், பொறுமையாளர்களாக இருந்தனர்.

86. இன்னும், அவர்களை நாம் நம்முடைய அருளில் புகுத்திக்கொண்டோம். நிச்சயமாக அவர்கள் நல்லோர்களில் உள்ளவராவார்கள்.

87. துன்னூனையும் (யூனஸ் நபியாகிய மீனுடையவரை நபியே! நினைவு கூர்வீராக! தம் சமூகத்தாரை விட்டு—அவர் கோபமாக வெளியேறிய சமயத்தில், (நாம் அவரைப் பிடித்து) நெருக்கடிக்குள்ளாக்கி (தண்டித்து) விடமாட்டோம் என்று எண்ணிக் கொண்டார்; (ஆகவே மீன் வயிற்றின்) இருள்களில் "நெருக்கடிக்குள்ளான அவர்" உன்னைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய நாயன் (வேறு ஒருவனும்) இல்லை; நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்; நிச்சயமாக நான், அநியாயக்காரர்களில் (ஒருவனாக) ஆகிவிட்டேன்;" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்தார்.

88. பின்னர், அவருக்கு நாம் பதிலளித்தோம்; (அவருடைய) துக்கத்திலிருந்து, அவரை நாம் (விடுவித்துக்) காப்பாற்றினோம். இவ்வாறே விசுவாசிகளையும் நாம் காப்பாற்றுவோம்.

89. ஜகரிய்யாவையும் (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக!) அவர் தன் இரட்சகனை அழைத்து, "என் இரட்சகனே! என்னைச் சந்ததியில்லாது தனித்தவனாக நீ விட்டுவிடாதே! நீயோ, வாரிகரிமை கொள்வோரில் மிக்க மேலானவன்" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) சமயத்தில்,

90. நாம் அவருக்கு பதில் கூறினோம்; யஹ்யாவை அவருக்கு (மகனாக)க் கொடுத்தோம்; இன்னும், (மலடாக இருந்த) அவருடைய மனைவியை (மகப்பேறுபெற) சீராக்கினோம்; நிச்சயமாக, இவர்கள் யாவரும், நன்மைகளில் (மிகத்துரிதமாக) விரைபவர்களாக இருந்தார்கள்; (நம்முடைய அருளை) ஆசித்தும், (நம் தண்டனையைப்) பயந்தும், நம்மை (பிரார்த்தனை செய்து) அழைப்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள்; இன்னும் அவர்கள் (யாவரும்) நம்மிடம் உள்ளச் சமுடையோர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَ
جَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ٩١ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ
أُمَّةً وَاحِدَةً ٩٢ وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ٩٣ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ
بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ٩٤ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدِهِ ٩٥ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ٩٦ وَ
حَرَمٌ عَلَى قُرْبَى أَهْلَكْنَاهَا أَتَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ٩٧ حَتَّى إِذَا
فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ٩٨
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ
كُنَّا ظَالِمِينَ ٩٩ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
حَصْبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ١٠٠ لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ
إِلَٰهَةً مَا وَرَدُوا هَاطُوا كُلٌّ فِيهَا خَلِدُونَ ١٠١ لَهُمْ فِيهَا
زَفِيرٌ ١٠٢ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ١٠٣ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ
لَهُمُ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ١٠٤ لَا يَسْمَعُونَ
حَسِيرَةً ١٠٥ وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَلِدُونَ ١٠٦

91. தன் கற்பைக் காத்துக்கொண்ட (மர்யம் என்ப)வரையும் (நீர் நினைவு கூர்வீராக!) நம் ஆன்மாவிலிருந்து அவரில் நாம் ஊதினோம்; அவரையும், அவருடைய மகனையும் அகிலத்தார்க்கு ஓர் அத்தாட்சியாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

92. நிச்சயமாக (உங்களுக்குத் தெளிவு செய்யப்பட்ட)இது ஒரே மார்க்கமான உங்களுடைய மார்க்கமாகும்; மேலும் நான்(தான்) உங்கள் இரட்சகன். ஆகவே என்னையே வணங்குங்கள்.

93. தங்களது (மார்க்கக்) காரியத்தில் அவர்களுக்கு மத்தியில் அவர்கள் பிளவுபட்டும் விட்டனர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் நம்மிடம் திரும்ப வரக்கூடியவர்கள்.

94. ஆகவே, (இவர்களில்) எவர் விகவாசங்கொண்டவராக, நற்கருமங்களைச் செய்கின்றாரோ, அவருடைய முயற்சி மறுப்பிற்குரியதல்ல; நிச்சயமாக நாம் அவருக்காக (அவரின் செயல்களை)பதிவு செய்வோராய் இருக்கின்றோம்.

95. மேலும், எதனை நாம் அழித்துவிட்டோமோ அவ்வூ(ரா)ர் மீது(அவர்கள் உலகிற்குத் திரும்புவது) தடுக்கப்பட்டுள்ளது; நிச்சயமாக அவர்கள் திரும்பமாட்டார்கள்.

96. கடைசியாக, யாஹூஜூ, மாஹூஜூக்(கூட்டத்திற்கு) (வழி) திறக்கப்பட்டால், அவர்கள் ஒவ்வொரு மேட்டிலிருந்தும் இறங்கி(குழப்பம் விளைவிக்க உலகின் பல பாகங்களிலும்) விரைவார்கள்.

97. (மறுமை நாள் பற்றிய) உண்மையான வாக்குறுதி நெருங்கியும்விட்டது; எனவே, (அது வந்து விட்டால்) நிராகரிப்போரின் கண்கள் திறந்தது திறந்தவாறே இருக்கும்; (அப்பொழுது) "எங்களுடைய கேடே! திட்டமாக நாம் இதனைப் பற்றிமறந்தவர் களாக இருந்துவிட்டோம்; அதுமட்டுமல்லாது; நாங்கள் அநியாயக்காரர்களாகவுமிருந்தோம்"(என்று கூறுவார்கள்).

98. (அப்போது அவர்களிடம்,) நிச்சயமாக நீங்களும் அல்லாஹ்வையன்றி (நீங்கள்) வணங்கியவைகளும் நரகத்தின் விறகுகளே! நீங்கள் யாவரும் அதற்கு வரவேண்டியவர்களாவர் (என்று கூறப்படும்).

99. (அவர்களால் வணங்கப்பட்ட) இவை வணக்கத்திற்குரியவர்களாக இருந்தால், அதன்(அந்நரகத்தின்) பால் வந்திருக்கமாட்டா; இன்னும், அவர்கள் யாவரும் நிரந்தரமாக (நரகமாகிய) அதில் (தங்கி) இருப்பவர்கள்.

100. அதில் அவர்களுக்கு (வேதனையின் கடினம் காரணமாக) விம்மிக்கதறுதல் உண்டு. மேலும், அங்கு அவர்கள் (வேறு) எதையும் செவியுறமாட்டார்கள்.

101. நிச்சயமாக எவர்களுக்கு நம்மிடமிருந்து நன்மை முந்திவிட்டதோ அத்தகையோர் அவர்கள் (அந்நரகத்தைவிட்டும் தூரமாக்கப்பட்டவர்களாவர்).

102. (நரகமாகிய) அதன் (அசைவின்) சப்தத்தைக்கூட அவர்கள் (தங்கள் காதால்) கேட்கமாட்டார்கள்; அன்றியும் அவர்கள் தங்களின் மனங்கள் விரும்பிய (சுகபோகங்களைச் சுவைப்ப)தில் நிரந்தரமாக இருப்பவர்கள்.

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ
 الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٩٦﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ
 لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نَعِيدُهُ وَوَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا
 فَاعِلِينَ ﴿٩٧﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ
 الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿٩٨﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا
 لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿٩٩﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٠﴾
 قُلْ إِنَّمَا يُوْحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ ﴿١٠١﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اذْنَبْتُكُمْ عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي
 أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٢﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ
 الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١٠٣﴾ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ
 وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٠٤﴾ قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا
 الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١٠٥﴾

وَرُفْعَةُ الْيَمِينِ وَتَلَاوُحُهَا
 سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾

103. (மறுமைநாளில்) மாபெரும் திடுக்கம், அவர்களை கவலைக்குள்ளாக்காது; மேலும், மலக்குகள் அவர்களை எதிர்கொண்டழைத்து நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தீர்களே அத்தகைய உங்களுடைய நான் இதுதான்" என்று கூறுவார்கள்).

104. (நபியே!) எழுதப்பட்ட (பெரும்) ஏடுகளைச் சுருட்டுவதைப்போல, நாம் வானத்தைச் சுருட்டிவிடும் நாளை (நினைவு கூர்வீராக!) முதல் படைப்பை நாம் ஆரம்பித்ததுபோன்றே அதை நாம் (திரும்பவும்) மீளவைப்போம். (இது) நம் மீது கட்டாயமான வாக்குறுதியாகும். நிச்சயமாக நாம் (இதை) செய்வோராய் இருக்கிறோம்.

105. மேலும், நிச்சயமாக நாம், ஐயூர் (என்னும்) வேதத்தில் நல்லுபதேசங்களுக்குப் பின்னர், நிச்சயமாக பூமியை என்னுடைய நல்லடியார்கள்தாம் அதை வாரிசாக அடைவார்கள் என்று எழுதிவிட்டோம்.

106. (இரட்சகனையே) வணங்குகின்ற சமூகத்தார்களுக்கு நிச்சயமாக இதில் (வழிகாட்டல்களைக் கொண்ட அத்தாட்சிகள்) போதுமானது உள்ளது.

107. (நபியே!) உம்மை அகிலத்தார்க்கு ஓர் அருளாகவேயன்றி நாம் அனுப்பவில்லை.

108. (எனவே) நீர் கூறுவீராக: " எனக்கு வஹீ அறிவிக்கப்படுவதெல்லாம், உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய)நாயன் ஒரே ஒரு நாயன் என்று தான்; ஆகவே நீங்கள் (அவனுக்கு)முற்றிலும் வழிப்பட்டு (முஸ்லிம்களாக) நடப்பீர்களா?"

109. "எனவே அவர்கள் (இதைப்) புறக்கணித்துவிட்டால், நான் (என்னுடைய தூதை) உங்கள் யாவருக்கும் சமமாக அறிவித்துவிட்டேன். நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டது (வேதனையான அது) சமீபத்திலிருக்கிறதா, அல்லது தூரத்திலிருக்கிறதா என்பதை நான் அறியமாட்டேன்" என்று (நபியே!) நீர்கூறுவீராக!

110. " நிச்சயமாக, (என் இரட்சகனாகிய) அவன் சொல்லில் பகிரங்கமானதை அறிகிறான்; (அதற்கு மாறாக) நீங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும் அறிந்துகொள்கிறான்.

111. "இன்னும் (உங்களுக்கு வேதனையை பிற்படுத்திவைத்திருப்பதான)அது உங்களுக்குச் சோதனையாகவும், சிறிதுகாலம் வரை (நீங்கள்) சுகம் அனுபவிப்பதற்காகவும் இருக்கலாமோ என்பதையும் நான் அறிய மாட்டேன்." (என்றும் கூறுவீராக!)

112. (மேலும்) என் இரட்சகனே! (எனக்கும், சத்தியத்தைப் பொய்யாக்கி யோருக்குமிடையில்) சத்தியத்தீர்ப்பு வழங்குவாயாக!" என்று கூறினார். எங்கள் இரட்சகனோ பேரருளாளன்; நீங்கள் (பொய்யாக) வர்ணிப்பவைகளுக்கெதிராக உதவி தேடப்படுபவன்.

அத்தியாயம் : 22

அல் ஹஜ்

வசனங்கள் : 78

மதனீ

ருகூல்கள் : 10

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. மனிதர்களே! நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனை பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக மறுமை நாளின் அதிர்ச்சி மகத்தானதாகும்.

يَوْمَ تَرَوْهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ
وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى
وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ٢٠ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ
شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ٢١ كَتَبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ
وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ٢٢ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ
فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ثَرَابٍ ثُمَّ مِّنْ
نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ
مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى
أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ
وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَفَّى وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ
لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ
هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ٢٣ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٤

2. அதனை நீங்கள் காணும் அந்நாளில், பாலூட்டிக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொருத்தியும், தான் பாலூட்டியதை (குழந்தையை) மறந்து விடுவாள்; கர்ப்பமுடைய ஒவ்வொருத்தியும் தன் சுமையை வைத்துவிடுவாள்; மேலும் மனிதர்களை (பிதியின் கடுமையால்) மதிமயக்கம் கொண்டவர்களாக இருக்க நீர் காண்பீர்; அவர்கள் (மதுவினால்) மதிமயங்கியவர்களும் அல்லர்; எனினும், அல்லாஹ்வுடைய வேதனை மிக்க கடினமானதாகும்.

3. மேலும், அறிவின்றி அல்லாஹ்வுடைய விஷயத்தில் தர்க்கம் செய்கின்றவரும், மனமுரண்டான ஒவ்வொரு வைத்தானைப் பின்பற்றுகிறவரும் மனிதர்களில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்.

4. நிச்சயமாக எவன் (வைத்தானாகிய) அவனை நண்பனாக ஆக்கிக் கொள்கிறானோ, நிச்சயமாக காரியம்: அவன், இவனை (வைத்தானாகிய) அவன் வழிகெடுத்து, நரக வேதனையின் பக்கமே செலுத்திவிடுவான் என்று (வைத்தானாகிய) அவன்மீது விதியாக்கப்பட்டுவிட்டது.

5. மனிதர்களே! (இறந்தபின் உங்களுக்கு உயிர்கொடுத்து) எழுப்புவதைப் பற்றி நீங்கள் சந்தேகத்தில் இருந்தால், (அது பற்றித் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.) நிச்சயமாக உங்களை (ஆரம்பமாக) மண்ணிலிருந்தும், பின்னர் (உங்களை) ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்தும், பின்னர் இரத்தக்கட்டியிலிருந்தும், பின்னர் (நிறைவாக உருவம் கொடுக்கப்பட்டு) படைக்கப்பட்ட, (அல்லது நிறைவாக உருவம் கொடுக்கப்பட்டு) படைக்கப்படாத தசைக்கட்டியிலிருந்தும் நாம் படைத்தோம்; (என்ற நம் ஆற்றலை) உங்களுக்குத் தெளிவு செய்வதற்காகவே (இவ்வாறு விளக்குகிறோம்.) மேலும், நாம் நாடியவைகளைக் கர்ப்பப்பைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் (நிலைப்படுத்தி) தங்கிவிடும்படிச் செய்கிறோம்; பின்னர் உங்களைக் குழந்தையாக நாம் வெளிப்படுத்துகிறோம்; பின்பு உங்கள் வாஸிபத்தை நீங்கள் அடைவதற்காக (தக்க வளர்ச்சியை த்தருகிறோம்) இன்னும் உங்களில் (சிலர் பருவ வயதை அடையுமுன்பே) இறந்துவிடுகிறவரும் இருக்கின்றனர்; (அல்லது ஜீவித்திருந்து) யாவையும் அறிந்தபின்னர், ஒன்றுமே அறியாதவர்களைப் போல் ஆகிவிடக்கூடிய தளர்ந்தவயதுவரையில் (உயிர் வாழ்) விட்டுவைக்கப்படுபவரும் உங்களில் இருக்கின்றனர்; மேலும், பூமியை வரண்டதாகப் பார்க்கிறீர்; அப்பொழுது, அதன் மீது நாம் மழையை இறக்கிவைப்போமானால், அது பசுமையாகி, இன்னும் வளர்ந்து, அழகான ஒவ்வொருவகையிலிருந்தும் (உயர்ந்த புற்பூண்டுகளை) முளைப்பிக்கின்றது.

6. இது (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அல்லாஹ்—அவனே உண்மையானவன்; நிச்சயமாக அவன் தான் மரித்தோரை உயிர்ப்பிக்கின்றான்; நிச்சயமாக அவன் தான் ஒவ்வொரு பொருளின்மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன் என்பதனாலாகும்.

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّارْيَبَ فِيهَا وَلَئِنْ اللَّهُ يَبْعَثُ مَنْ
 فِي الْقُبُورِ ٤ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ٥ ثَانِي عَظْفُهُ لِيُخْلَعَ عَنْ
 سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 عَذَابُ الْحَرِيقِ ٦ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ
 بِظَلَامٍ لِّلْعَبِيدِ ٧ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ
 فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى
 وَجْهِهِ تَتَخَسَّرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ٨
 يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَمَا لَا يَضُرُّهُ ذَلِكَ هُوَ
 الصَّلُّ الْبَعِيدُ ٩ يَدْعُوا الْمَنَ خَرَّةً أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ
 لِبَشَرِ الْمَوْتَى وَلِبَشَرِ الْعَشِيرِ ١٠ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ١١ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ
 يَنصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى
 السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ١٢

7. இன்னும், நிச்சயமாக மறுமைநாள் வரக்கூடியதாகும்; அதில் சந்தேகமில்லை; இன்னும், சமாதிகளில் இருப்போரை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் (அந்நாளில் உயிர் கொடுத்து) எழுப்புவான் (என்பதினாலுமாகும்).

8. "அறிவின்றியும், நேர்வழியின்றியும் பிரகாசமான வேத(ஆதார)மின்றியும் அல்லாஹ்வுடைய விஷயத்தில் தர்க்கம் செய்பவர்கள் மனிதர்களில் (சிலர்) இருக்கிறார்கள்.

9. அல்லாஹ்வுடைய பாதையிலிருந்து (ஜனங்களைத் திருப்பி) வழி கெடுப்பதற்காக (கர்வங்கொண்டு) தன் கழுத்தைத் திருப்பியவனாக, (உண்மையைப் புறக்கணிக்கின்றான்). அவனுக்கு இம்மையில் இழிவு இருக்கிறது; மறுமைநாளிலோ, எரிக்கும்(நெருப்பின்) வேதனையை அவனுக்கு நாம் சுவைக்கச் செய்வோம்.

10. "இது, உன்னுடைய இரு கரங்களும் முற்படுத்திவைத்த (பாவங்களின்) காரணத்தாலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், தன் அடியார்களுக்கு எவ்வகையிலும் ஒரு சிறிதும் அநியாயம் செய்கிறவனல்லன் என்பதினாலுமாகும்" (என அந்நாளில் அவனுக்குக் கூறப்படும்).

11. இன்னும், மனிதர்களில் (உறுதியின்றி, சந்தேகத்தின்) விளிம்பின் மீதிருந்து (கொண்டு) அல்லாஹ்வை வணங்குகிறவனும் இருக்கிறான்; எனவே, அவனுக்கு ஒரு நன்மை ஏற்படுமாயின் அதைக் கொண்டு அவன் திருப்தியடைகிறான். அவனுக்கு ஏதேனும் துன்பம் ஏற்படுமாயின் அவன் தன் முகத்தின் மீது (ஈமானை விட்டும்) இறை நிராகரிப்பின் பால் புரண்டுவிடுகிறான். (இத்தகையவன்) இம்மையிலும், மறுமையிலும் நஷ்டமடைந்து விட்டான்; இது தான் தெளிவான நஷ்டமாகும்.

12. அல்லாஹ்வையன்றி அவன் தனக்கு தீங்கிழைக்காததையும், இன்னும் தனக்கு பயனளிக்காததையும் (வணங்கி) அழைக்கிறான். அதுவே தெளிவான நஷ்டமாகும்.

13. எவனுடைய தீங்கு அவனுடைய பயனைவிட மிகச்சமீபமாக இருக்கிறதோ, அவனையே இவன் அழைக்கிறான்; திடமாக (அவன் அழைக்கும்) பாதுகாவலன் மிகக் கெட்டவன்; (அவனின்) நண்பனும் திடமாக மிகக் கெட்டவன்.

14. நிச்சயமாக அல்லாஹ், விசுவாசங் கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றவர்களைச் சுவனபதிகளில் பிரவேசிக்கச் செய்கிறான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியதைச் செய்வான்.

15. தூதராகிய அவருக்கு எவன் இம்மையிலும், மறுமையிலும் அல்லாஹ் உதவி செய்யவேமாட்டான் என்று (தன்னுடைய காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக) எண்ணுகின்றானோ அவன், ஒரு கயிற்றை வானத்தின் பால் (அதன் அளவிற்கு) நீட்டவும்; பின்னர் (நபிக்குக்கிடைத்துவரும் உதவியை தடுக்க முடிந்தால்) அவன் துண்டித்துவிடவும். இப்பொழுது அவனுடைய சூழ்ச்சி அவன் கோபம் கொண்டதைத் திண்ணமாகப் போக்கிவிட்டதா என்று (கவனித்துப்) பார்க்கவும்.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ①٦

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى

وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ①٧

إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ①٨ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ

فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَ

الْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ ①٩ وَكَثِيرٌ حَقٌّ

عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنَ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ

يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ②٠ هَذِهِ ^{السَّجْدَةُ} خُصَمَاءُ الَّذِينَ خَفَوْا بِرَبِّهِمْ

فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ تَارٍ يُصَبُّ مِنْ

فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ②١ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ②٢

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ②٣ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا

مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ②٤

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ

أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ②٥

16. இன்னும், இவ்வாறே தெளிவான வசனங்களாகவே (குர் ஆனாகிய) இதனை நாம் இறக்கிவைத்தோம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களையே (இதன் மூலம்) நேர்வழியில் செலுத்துகின்றான்.

17. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டார்களே அவர்களும், யூதர்களாக இருந்தார்களே அவர்களும், ஸாபியீன்களும், கிறிஸ்தவர்களும், (நெருப்பை வணங்குபவர்களான) மஜூஸிகளும், இணைவைத்துக்கொண்டிருந்தோரும் (ஆகிய இவர்களில் நேர்வழியில் இருந்தவர்கள் யார் என்பதை) இவர்களுக்கிடையில், நிச்சயமாக அல்லாஹ் மறுமை நாளில் தீர்ப்பளிப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் சாட்சியாக இருக்கிறான் (அவனுக்கு எதுவும் மறைந்ததல்ல).

18. (நபியே) நிச்சயமாக அல்லாஹ் - அவனுக்கு வானங்களிலுள்ளவர்களும், பூமியிலுள்ளவர்களும், சூரியனும், சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும், மலைகளும், மரங்களும், (பூமியின் மீது) ஊர்ந்துதிரியும் பிராணிகளும், மனிதர்களில் அதிகமானோரும் சிரம்பணிந்து வணங்குகின்றனர் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா? இன்னும், பெரும்பாலோர் அவர்கள் மீது வேதனை விதியாகிவிட்டது. மேலும், அல்லாஹ்யாரை இழிவுபடுத்துகின்றானோ அவனை கண்ணியப்படுத்துபவர் எவருமில்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியதைச்செய்வான்.

19. (விசுவாசிகளும், நிராகரிக்கும் காஃபீர்களும் ஆகிய) இவ்விரு வழக்காளிகள் தங்கள் இரட்சனைப்பற்றி தர்க்கித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆகவே நிராகரிக்கின்றார்களே அவர்கள் - நெருப்பு ஆடைகள் அவர்களுக்கு வெட்டி வைக்கப்பட்டுதயார்ப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. (அக்கினியைப் போல்) கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் தண்ணீர் அவர்களின் தலைகளின் மீது ஊற்றப்படும்.

20. அதனால் அவர்களுடைய வயிறுகளில் இருப்பவைகளும், (அவர்களின்) தோல்களும் உருக்கப்பட்டு வடிந்து விடும்.

21. அவர்களுக்காக இரும்பினால்(ஆன) சம்மட்டிகளுமுண்டு. (அவைகளைக் கொண்டு அவர்கள் அடிக்கப்படுவார்கள்.)

22. துக்கத்தால் (நரகமாகிய) அதிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற நாடும்போதெல்லாம், அதிலேயே திருப்பப்படுவார்கள்; இன்னும், "எரிக்கும் (நெருப்பு) வேதனையைச் சுவைத்துக்கொண்டிருங்கள்" (எனவும் கூறப்படும்).

23. விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அவர்களை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் சுவனபதிகளில் நுழைவிப்பான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; (பின்னும்) அவற்றில் தங்கத்தினாலான கடகங்களும், முத்து(ஆபரணமும்) அவர்கள் அணிவிக்கப்படுவர்; அதில் அவர்களுடைய உடைகளும் பட்டாகும்.

وَهْدُ إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۖ وَهْدٌ إِلَى صِرَاطِ
الْحَمِيدِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفِ
فِيهِ وَالْبَادِ ۖ وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بُطْلًا ۖ تَذِقْهُ مِنْ
عَذَابِ الْيَوْمِ ۖ وَادْبُوْا إِلَى بَرْهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا
تُشْرِكُوا بِي شَيْئًا ۚ وَطَهَّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَ
الرُّكْعِ السُّجُودِ ۚ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا
وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۖ لِيَشْهَدُوا
مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَةٍ
عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ فَكُلُوا مِنْهَا
وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۚ ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ
وَلِيُوفُوا نَذْرَهُمْ وَيُطَوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۚ
ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْ حُرْمَتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ
وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يَتْلَى عَلَيْكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا
الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۚ

١٤

24. இன்னும் (கலீமா தைய்யிபா எனும்) பரிசுத்தமான கூற்றின் பால் அவர்கள் வழிகாட்டப்பட்டிருந்தனர்; இன்னும் புகழுக்குரியவனின் பாதையின்பாலும் அவர்கள் (இம்மையில்) செலுத்தப்பட்டிருந்தனர்.

25. நிச்சயமாக நிராகரித்து, அல்லாஹ்வின் பாதையை (அதில் விசுவாசிகள் செல்வதை) விட்டும், (மற்றும்) அதில் வசிப்போராயினும், (அதற்கு தூரமாக) வெளியில் வசிப்போராயினும், மனிதர்களில் யாவருக்குமே சமமாக அதை நாம் ஆக்கியிருக்கிறோமே அத்தகைய புனிதமான பள்ளியை (மஸ்ஜிதுல் ஹராமு_அதனுள் செல்வதை விட்டும் தடுக்கிறார்களே அத்தகையோர் (நஷ்டமாளிகளாவர்.) இன்னும் அதில் (பாவம் செய்தலெனும்) அநியாயத்தைக்கொண்டோர் (அசத்தியத்தின்பால்) சாய்வதை நாடுகிறாரோ அவருக்கு நோவினைதரும் வேதனையிலிருந்து நாம் சுவைக்கச் செய்வோம்.

26. (நபியே!) இப்ராஹீமுக்கு (நமது) வீட்டின் இடத்தை நிர்ணயித்து, நீர் எனக்கு எவரையும் இணையாக்காதீர்; என்னுடைய வீட்டை சுற்றி வருவோருக்கும், அதில் (தொழுகைகளை நிறைவேற்ற) நிற்போருக்கும், அதில் குளிந்து சிரம்பணிந்து (தொழு) வோருக்கும் அதனைப் பரிசுத்தப்படுத்தி வைப்பீராக! என்று நாம் கூறியதை நீர் நினைவுகூர்வீராக!)

27. "ஹஜ்ஜுக்காக (அதைச் செய்ய வருமாறு) நீர் மனிதர்களை அழைப்பீராக! (அவ்வழைப்பை ஏற்று) நடந்தவர்களாக உம்மிடம் வருவார்கள்; இன்னும், இளைத்தகளைப் புற்ற) ஒட்டகங்களின் மீது (சவாரி செய்தவர்களாகவும் வருவார்கள்.) அவை தூரமான ஒவ்வொரு வழியிலிருந்தும் (அவர்களைக் கொண்டு) வருகும்.

28. தங்களுக்குரிய (இம்மை மறுமையின்) பலன்களை அவர்கள் அடைவதற்காகவும், அல்லாஹ்வின் பெயரை _அவன் அவர்களுக்குக் கொடுத்த (குர்பானிப் பிராணிகளான ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் முதலிய) நாற்கால் பிராணிகள் மீது குறிப்பிட்ட நாட்களில் கூறுவதற்காகவும் (வருவார்கள்.) ஆகவே, அ(றுக்கப்பட்ட)வைகளிலிருந்து நீங்களும் புசியுங்கள்; கஷ்டப்படும் ஏழைக்கும் உண்ணக் கொடுங்கள்.

29. பின்னர் (தலைமுடி இறக்கி, நகம் தறித்து, குளித்து இஹ்ராமை களைவதன் மூலம்) தங்கள் அழுக்குகளை அவர்கள் நீக்கிக்கொள்ளவும்; தம்நேர்ச்சைகளையும் அவர்கள் நிறைவேற்றவும்; (ஹஜ்ஜின் அடிப்படைக்கடமையான தவாபை நிறைவேற்ற) பூர்வீக ஆலயமான (கஃபா எனும்) வீட்டையும் அவர்கள் (தவாஃபு செய்ய) சுற்றி வரவும்.

30. இதுவே (ஹஜ்ஜுடைய கிரியைகள் பற்றிய முறையாகும்). மேலும், அல்லாஹ்வினால் புனிதமாக்கப்பட்டவைகளை எவர் மேன்மைப்படுத்துகிறாரோ அது அவருடைய இரட்சகனிடத்தில் அவருக்கு மிகச்சிறந்ததாகும்; மேலும், (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) கால்நடைப் பிராணிகளிலிருந்து உங்களுக்கு (விலக்கப்பட்டவையென) ஒதிக்காட்டப்பட்டதைத் தவிர, மற்றவை உங்களுக்கு (உண்ண) அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன; ஆகவே விக்ரக (வணக்கங்களிலுள்ள) அசுத்தத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்; பொய்க்கூற்றையும் நீங்கள் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا
 خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي
 مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ
 تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ
 مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا
 لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۚ
 فَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٣٤﴾
 الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ
 مَا أَصَابَهُمُ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾
 وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۚ
 فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۚ فَإِذَا وُجِبَتْ جُنُوبُهَا
 فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا
 لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا
 دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا
 لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾

31. அல்லாஹ்வுக்காக (அசத்தியத்தை விட்டும் சத்தியத்தின் பால்) சாய்ந்தவர்களாக, அவனுக்கு எதனையும் இணை வைக்காதவர்களாக, (வழிப்பட்டுவிடுங்கள்.) இன்னும், எவன் அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைக்கின்றானோ அப்பொழுது அவன், வானத்திலிருந்து முகங்குப்புற) விழுந்து பறவைகள் அவனை இராய்ஞ்சிக் கொண்டு சென்றதைப் போன்றோ அல்லது (பெருங்) காற்று அவனை வெகு தூரத்தில் உள்ள இடத்திற்கு அடித்துக் கொண்டு சென்றதைப் போன்றோ இருக்கின்றான்.

32. அதுவே (அவனுடைய கதியாகும்); இன்னும் எவர் அல்லாஹ்வின் அடையாளச் சின்னங்களை கண்ணியப்படுத்துகின்றாரோ அப்போது நிச்சயமாக அது இதயங்களிலுள்ள பயபக்தியில் (ஏற்பட்டது) ஆகும்.

33. (குர்பானிப் பிராணிகளான, ஆடு, மாடு, ஒட்டகங்கள் ஆகியவைகளான) அவைகளில் (அவற்றின் பாலை அருந்துதல், சவாரிசெய்தல், அவற்றின் உரோமங்களை பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் போன்ற) பலன்கள் குறிப்பிட்ட நேரம் வரை உங்களுக்குண்டு; பின்னர், அவைகளுக்குரிய இடம் பூர்வீக வீட்டின்பாலாகும்.

34. (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) கால்நடைப் பிராணிகளிலிருந்து அவன் அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கின்றவற்றின் மீது அல்லாஹ்வின் பெயரை அவர்கள் கூறுவதற்காக ஒவ்வொரு சமூகத்தாருக்கும் குர்பானி செய்வதை நாம் ஏற்படுத்தியிருந்தோம்; ஆகவே உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் (ஒரு) ஒரு நாயன்தான்; அவன் ஒருவனுக்கே நீங்கள் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள். மேலும், உள்ளச்சம் உடையவர்களுக்கு (நபியே!) நீர் நன்மாராயங் கூறுவீராக!

35. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ்வுடையபெயர்) கூறப்பட்டால், அவர்களுடைய இதயங்கள் (அச்சத்தால் பயந்து) நடுங்கிவிடும்; (துன்பங்களிலிருந்து) அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதின் மீது பொறுமையாளர்களாகவும், தொழுகையை நிறைவேற்றுவவர்களாகவும் இருப்பர்; அவர்களுக்கு நாம் அளித்தவற்றிலிருந்து (தர்மமாகச்) செலவும் செய்வார்கள்.

36. (அல்லாஹ்வின் பெயரால் ஹரமின் பால் கொண்டு செல்லப்படும் கொழுத்து) ஒட்டகங்களை - அவற்றை உங்களுக்காக அல்லாஹ்வுடைய அடையாளங்களில் உள்ளவையாக நாம் ஆக்கியிருக்கிறோம்; உங்களுக்கு அவற்றில் பெரும் நன்மை இருக்கிறது; ஆகவே (அதன் இடது முன் காலை மடக்கிக் கட்டி மீதுமுள்ள மூன்று மூன்று கால்களில் அது நிற்குமாறு) நிறுத்தி வைத்து, அல்லாஹ்வின் பெயரைக் கூறி (அறுத்து) விடுங்கள். அது விலாப்புறமாக கீழே விழுந்து விட்டால், அதிலிருந்து நீங்களும் உண்ணுங்கள்; (தேவையுடையோராய் இருந்தும் பிறரிடம்) கேட்காதவர்களுக்கும், அதை யாசித்துக் கேட்டவர்களுக்கும் உண்ணக் கொடுங்கள்; நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காக அவ்வாறு அதனை உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்தோம்.

37. (இவ்வாறு குர்பானி செய்யப்பட்ட,) அவற்றின் மாமிசங்களோ அல்லது அவற்றின் இரத்தங்களோ அல்லாஹ்வை ஒருபோதும் அடைந்து விடுவதில்லை; எனினும் உங்களிலுள்ள பயபக்திதான் அவனை அடையும்; உங்களை அவன் நேர்வழியில் செலுத்தியதற்காக (தக்பீர் கூறி) அல்லாஹ்வை நீங்கள் பெருமைப்படுத்துவதற்காக, இவ்வாறு அவைகளை உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்தான்; மேலும், (நபியே!) நன்மை செய்வோருக்கு நீர் நன்மாராயங் கூறுவீராக!

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ
 خَوَّانٍ كَفُورٍ ۝۸۱ اُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ
 عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۝۸۲ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ
 إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ ۖ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
 بِبَعْضٍ لَهَادِمَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ
 فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ
 عَزِيزٌ ۝۸۳ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا
 الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ
 الْأُمُورِ ۝۸۴ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ
 وَثَمُودٌ ۝۸۵ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۝۸۶ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ
 مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝۸۷
 فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَمِنْ ذَلِكُمْ عَلَىٰ عُرُوشِهِمْ
 وَإِذْ مُعْظَلَةٌ وَقَصْرٌ مَشِيدٌ ۝۸۸ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ
 لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ وَأَنَّهُمْ لَا
 تَعْيَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْيَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۝۸۹

38. நிச்சயமாக அல்லாஹ் விகவாசங் கொண்டவர்களை (நிராகரிப்போரின் தீங்கு அவர்களை அணுகாது) தடுத்துக்கொள்கிறான். (உடன்படிக்கைகளை உடைத்தெறிகின்ற) அதிமோசக்காரர்களை, (அவனின் அருட் கொடைகளுக்கு நன்றி செய்யாது) மறுப்பவர்களை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நேசிக்க மாட்டான்.

39. (நிராகரிப்போரால்) போர் தொடுக்கப்பட்டோர்க்கு அவர்கள் அநீதமிழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் (போர்த் தொடுத்தோரை எதிர்த்து) யுத்தம் செய்ய அனுமதியளிக்கப்பட்டுவிட்டது; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வோ, இவர்களுக்கு உதவி செய்ய மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

40. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் நியாயமின்றித் தங்கள் வீடுகளிலிருந்து (விரோதிகளால்) வெளியேற்றப்பட்டார்கள்; "எங்களுடைய இரட்சகன் அல்லாஹ் (ஒருவன்)தான்" என்று கூறியதைத்தவிர(வேறெதுவும் அவர்கள் வாக்காக இருக்கவில்லை). மேலும், மனிதர்களில் (அநியாயம் செய்யும்) சிலரை, (மற்ற) சிலரைக் கொண்டு அல்லாஹ் தடுக்காதிருந்தால், (பாதிரிகளின்) மடங்களும், கிறிஸ்தவர்களின் வணக்கஸ்தலங்களும், யூதர்களின் வணக்கஸ்தலங்களும், மஸ்திதுகளும்_ இவற்றில் அல்லாஹ்வுடைய பெயர் அதிகமாகக் கூறப்படுபவையாவும் இடிக்கப்பட்டுப் போயிருக்கும்; அல்லாஹ்வுக்கு எவன் உதவி செய்கிறானோ அவனுக்கு நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும் உதவி செய்கிறான். நிச்சயமாக அல்லாஹ் வலிமைமிக்கவன், யாவரையும் மிகைத்தவன்.

41. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், நாம் அவர்களுக்கு பூமியில் (காரியங்களை நிர்வகிக்கும்) ஆற்றலை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தால், அவர்கள் தொழுகையை முறையாக நிறைவேற்றுவார்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுத்து வருவார்கள்; நன்மையை ஏவி தீமையை விட்டும் விலக்குவார்கள்; மேலும் சகல காரியங்களின் முடிவும் அல்லாஹ்விடமே இருக்கிறது.

42. மேலும் (நபியே!) இவர்கள் உம்மைப் பொய்யாக்கினால், (அதனால் நீர் கலக்கமுற வேண்டாம்; ஏனெனில்) இவர்களுக்கு முன்னிருந்த நூற்றுவருடைய சமூகத்தாரும், ஆதுகூட்டத்தாரும், ஸமூதுகூட்டத்தாரும் (தங்கள் நபிமார்களை) நிச்சயமாகப் பொய்யாக்கினர்.

43. இன்னும், (இப்ராஹீமை) இப்ராஹீமுடைய சமூகத்தவரும், (லூத்தை)லூத்துடைய சமூகத்தவரும் (பொய்யாக்கினார்கள்).

44. (இவ்வாறே) மதியன் வாசிகளும், (அல்லாஹ்வின் தூதரைப் பொய்ப்படுத்தினர். இவ்வாறே) மூஸாவும் (தம் சமூகத்தாரால்) பொய்யாக்கப்பட்டார்; ஆகவே, நிராகரித்தோருக்கு நான் அவகாசம் கொடுத்தேன், பின்னர் அவர்களை நான் பிடித்துக்கொண்டேன்; (என்னுடைய வேதனை (யின் பயங்கரம்) எவ்வாறிருந்தது? (என்பதை கவனிப்பீராக).

45. எத்தனையோ ஊர்களை அவை அநியாயம் செய்துகொண்டிருக்க நாம் அவற்றை அழித்துள்ளோம்; அவை அவற்றின் முகடுகளின் மீது விழுந்து கிடக்கின்றன; இன்னும், பாழடிக்கப்பட்ட கிணறுகளின்மீதும், உறுதியாக கட்டப்பட்ட கோட்டைகளின்மீதும், (அவை விழுந்தழிந்து கிடக்கின்றன).

46. பூமியில் அவர்கள் பிரயாணம் செய்யவில்லையா? (அவ்வாறு பிரயாணம் செய்வார்களாயின்) உணர்ந்து கொள்ளக்கூடிய இதயங்கள் அதன்மூலம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்; அல்லது (நல்லுபதேசத்தைக்) கேட்கக்கூடிய காதுகள் அதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்; நிச்சயமாக, அவர்களுடைய (வெளிப்பா)வைகள் குருடாகவில்லை; எனினும், நெஞ்சங்களிலுள்ள (அவர்களுடைய) இதயங்கள் குருடாகிவிட்டன.

وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ تُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ﴿٤٦﴾ وَكَأَيُّنَ مِنْ قَرْيَةٍ
أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَالَّتِي الْأَمْصِيرُ ﴿٤٧﴾ قُلْ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كُنْزٌ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٤٨﴾ فَأَلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْا
فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٥٠﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ
فِي أَمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ
إِيَّاهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ
قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٣﴾
وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ
السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٤﴾

47. மேலும், (நபியே!) அவர்கள் வேதனையை (அது எங்கே எனக்கேட்டு) உம்மிடம் அவசரமாகத்தேடுகின்றனர்; அல்லாஹ் தன் வாக்கிற்கு ஒரு போதும் மாற்றம் செய்யமாட்டான்; மேலும் நிச்சயமாக, உம் இரட்சகனிடத்தில் ஒரு நாளாகிறது, நீங்கள் கணக்கிடும் ஆயிரம் வருடங்கள் போன்றதாகும்.

48. எத்தனையோ ஊர் (வாசி) கள் - அவை அநியாயம் செய்துகொண்டிருந்த நிலையில் நான் அவற்றுக்கு அவகாசம் அளித்திருந்தேன்; (ஆனால் அவர்கள் அக்கிரமமே செய்து வந்தார்கள்) பின்னர் நான் அவற்றைப் பிடித்துக்கொண்டேன்; (அவர்கள் இறந்த பின்னரும்) என்பாலே மீண்டும் வரவேண்டியதிருக்கின்றது.

49. (நபியே!) நீர் கூறும்: மனிதர்களே! நான் உங்களுக்குத் தெளிவாக அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்கின்றவன்தான்.

50. ஆகவே விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு மன்னிப்பு, மற்றும் கண்ணியமான உணவும் உண்டு.

51. இன்னும், நம்முடைய வசனங்களில் (நம்மை) இயலாமலாக்குவதற்காக முயற்சிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்கள் நரகவாசிகள்!

52. (நபியே!) உமக்கு முன் எந்தத் தூதரையும், எந்த நபியையும் அவர் ஓதினால், அவருடைய ஒதுதலில் ஷைத்தான் (நோயிருப்பவர்களின் நெஞ்சங்களில்) குழப்பத்தைப் போட்டே அல்லாமல் நாம் (அவர்களை) அனுப்பவில்லை. (அவர்களுடைய மனதில்) ஷைத்தான் போட்டதை அல்லாஹ் நீக்கிவிட்டு அதன்பின்னர், தன்னுடைய வசனங்களை (அறிவுடையோர்களுடைய இதயங்களில்) உறுதிப்படுத்திவிடுகிறான். இன்னும் அல்லாஹ் யாவையும் நன்கறிந்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

53. (இவ்வாறு) ஷைத்தான் போட்ட (குழப்பத்)தை எவர்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதோ அவர்களுக்கும், எவர்களுடைய இதயங்கள் (கல்லைப்போல்) கடினமாயிருக்கின்றனவோ அவர்களுக்கும் சோதனையாக ஆக்குவதற்காகவே (அல்லாஹ் அவ்வாறு செய்தான்) நிச்சயமாக அநியாயக்காரர்கள் வெகு தூரமான பிளவில்தான் இருக்கின்றனர்.

54. மேலும், அறிவு கொடுக்கப்பட்டிருந்தார்களே அத்தகையவர்கள், நிச்சயமாக இவ்வேதமானது, உம் இரட்சகனிடமிருந்து வந்த உண்மை என அறிந்து, அதை அவர்கள் விசுவாசிப்பதற்காகவும், இன்னும் (இதனால்) அவர்களின் இதயங்கள் அவனுக்குப் பணிவதற்காகவும் (அவ்வாறு செய்தான்). மேலும், விசுவாசங்கொண்டோரை நிச்சயமாக அவர்களை, அல்லாஹ் நேரான வழியில் செலுத்துகிறவன்.

55. நிராகரிப்போர், தங்களிடம் மறுமைநாள் திடீரென வரும் வரை; அல்லது மலட்டுநாளின் வேதனை அவர்களிடம் வரும் வரையில், இவ்வேதத்தைப்பற்றி சந்தேகத்திலேயே இருந்து கொண்டிருப்பர்! (18)

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَ
 عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي حُدُودِ النِّعَمِ ٥١ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ
 كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ٥٢ وَالَّذِينَ
 هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَاتَلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ
 اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ٥٣
 لِيَذَّخِلَهُمْ مَّدْ خَلَايَرُضُونَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ
 حَلِيمٌ ٥٤ ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوِّقَ بِهِ
 ثُمَّ بَغَىٰ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ٥٥
 ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ
 فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ٥٦ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ
 الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ
 اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ٥٧ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ
 اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ٥٨ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ٥٩

56. அந்நாளில், (சர்வ அதிகாரமும் கொண்ட) ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது. அவனே அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பான்; ஆகவே ; விசுவாசங் கொண்டு நற்கருமங்களும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் அருட்கொடைகள் உடைய சுவனபதிகளில் இருப்பார்கள்.

57. இன்னும், நிராகரித்து, நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகிறார்களே அத்தகையோர் — அவர்களுக்கே இழிவுதரும் வேதனையுண்டு.

58. மேலும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் (ஹிஜ்ரத்துச் செய்து) புறப்பட்டு, பின்னர் (யுத்தத்தில்) கொல்லப்பட்டோ, அல்லது இறந்தோ விடுகின்றனரே அத்தகையோர் — அவர்களுக்கு நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க அழகான (முறையில்) உணவளிக்கிறான்; இன்னும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் — அவன் தான் உணவளிப்பவர்களிலெல்லாம் மிக்க மேலானவன்.

59. (ஆகவே) நிச்சயமாக, எதனை அவர்கள் பொருந்திக் கொள்கிறார்களோ அப்பிரவேசிக்குமிடத்தில் அவன் அவர்களைப் பிரவேசிக்கச் செய்வான்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், யாவையும் நன்கறிகிறவன், மிகுந்த சகிப்புத்தன்மையுடையவன்.

60. (அத்தகைய அருட்கொடைகள் அனைத்தும் கொண்ட) அது (அவர்களுக்கே உரியதாகும்.) மேலும், எவர் தான் எதனால் துன்புறுத்தப் பட்டாரோ அது போன்றே (துன்புறுத்தியவரை) தண்டித்துவிட்டு, அதன்பின்னர் அவர் மீது கொடுமை செய்யப்படுமானால் நிச்சயமாக அல்லாஹ் (துன்பத்திற்குள்ளான) அவருக்கு உதவி புரிவான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிகவும் பிழை பொறுப்பவன், மிக்கமன்னிப்பவன்.

61. அ(வ்வாறு உதவி செய்து) நிச்சயமாக அல்லாஹ், இரவைப் பகலில் புகுத்துகிறான்; பகலை இரவில் புகுத்துகிறான் எனும் (அவனது வல்லமையின்) காரணத்தினாலாகும். இன்னும் (அனைத்தையும்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் செவியேற்கிறவன்; பார்க்கிறவன்.

62. (இரவைப் பகலிலும் பகலை இரவிலும் நுழைவிக்கும் மாபெரிய ஆற்றலாகிய) அது, (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் — அவன் தான் உண்மையானவன்; மற்றும் நிச்சயமாக அவனையன்றி (வேறு) எதை அவர்கள் பிரார்த்திக்கின்றார்களோ அதுவே பொய்யானதாகும்; இன்னும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் — அவன் தான் மிக உயர்ந்தவன், மிகப் பெரியவன் என்பதினாலுமாகும்.

63. நிச்சயமாக அல்லாஹ் வானத்திலிருந்து நீரை (மழையை) இறக்குகிறான்; (அதனால்) பூமி பசுமையாகிவிடுகிறது என்பதை (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக அல்லாஹ் நுட்பமாக அறிகிறவன், (யாவையும்) நன்குணர்பவன்.

64. வானங்களில் உள்ளவையும், பூமியில் உள்ளவையும் அவனுக்கே உரியவையாகும்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் — அவன் தான் (பிறரின்) தேவையற்றவன்; புகழுக்குரியவன்.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرِي
 فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ
 إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾ وَهُوَ الَّذِي
 أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾
 لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَارِعُ عَنْكَ فِي
 الْأَمْرِ وَاذْعُرْ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾
 وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾ اللَّهُ
 يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلَفُونَ ﴿٦٩﴾ أَلَمْ
 تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ
 إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا
 لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَالِيسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
 مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾ وَإِذْ اتَّخَذْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَيْدِيَكُمْ
 وَأَعْيُنَكُمْ عَلَىٰ الْكُفَرِ الْأُولَىٰ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ
 يَتَّبِعُونَ عَلَىٰ هُمْ أَيْدِيَهُمْ قُلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكُمْ
 النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَابْسِ اسْمُ الْبَصِيرِ ﴿٧٢﴾

65. (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக அல்லாஹ் பூமியிலுள்ளவற்றையும், அவனுடைய கட்டளையைக் கொண்டு கடலில் செல்லும் கப்பலையும் உங்களுக்கு வசப்படுத்தத்தந்திருக்கிறான்; வானத்தை—அது தன்னுடைய அனுமதியின்றி, பூமியின் மீது விழுந்து விடாதவாறும் அவன் அதனை தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது மிக்க இரக்கமுடையவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

66. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களுக்கு அவன் உயிரளித்தான்; பின்னர் உங்களை அவன் மரணிக்கச் செய்வான்; பின்னர் உங்களை அவன் உயிர்ப்பிப்பான்; (எனினும்) நிச்சயமாக மனிதன் மிக நன்றி கெட்டவனாக இருக்கிறான்.

67. (நபியே!) ஒவ்வொரு சமூகத்தினருக்கும் வழிபாட்டுமுறையை நாம் ஆக்கினோம்; அவர்கள் அதனை (முறையாக)ச் செய்கிறவர்களாக இருக்கின்றனர்; ஆகவே அவர்கள் திட்டமாக இக்காரியத்தில் உம்முடன் பிணங்கிக் கொள்ள வேண்டாம்; இன்னும், நீர் அவர்களை உம்முடைய இரட்சகன் (ஏற்படுத்திய வழியின்) பக்கம் அழைப்பீராக! நிச்சயமாக, நீர் தான் நேர் வழியில் இருக்கின்றீர்.

68. (நபியே! பின்னும்) அவர்கள் உம்முடன் தர்க்கம் செய்தாலோ, "நீங்கள் செய்பவைகளை அல்லாஹ் மிக அறிந்தவன்" என்று (அவர்களுக்கு) நீர் கூறுவீராக!

69. நீங்கள் எதில் (என்னுடன்) கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறீர்களோ அதில் அல்லாஹ் மறுமை நாளில் உங்களிடையே தீர்ப்பளிப்பான் (என்றும் கூறுவீராக).

70. (நபியே!) வானத்திலும், பூமியிலும் இருப்பவற்றை நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறிவான் என்பதை நீர் அறியவில்லையா? நிச்சயமாக, இது (லவ்ஹுல் மஹ்ஃபூல் என்னும்) புத்தகத்தில் இருக்கின்றது; நிச்சயமாக இது அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க சுலபமானதேயாகும்.

71. (நபியே!) இன்னும் அவர்கள் அல்லாஹ்வையன்றி — அதற்கு அவன் எந்தச்சான்றையும் இறக்கிவைக்காததையும், இன்னும், எதுபற்றிய அறிவு அவர்களுக்கில்லையோ அதையும் வணங்குகின்றனர்; (இத்தகைய) அநியாயக்காரர்களுக்கு (மறுமையில்) உதவி செய்வோர் எவருமில்லை.

72. இன்னும் தெளிவானவைகளான நம்முடைய வசனங்கள் இவர்களுக்கு ஒதிக் காண்பிக்கப்பட்டால், (அவற்றை) நிராகரிப்பவர்களுடைய முகங்களில் (கோபத்தினால் ஏற்பட்ட) வெறுப்பை நீர் அறிவீர்; நம்முடைய வசனங்களை அவர்களுக்கு ஒதிக் காண்பிப்போரை அவர்கள் தாக்குவதற்கு நெருங்குவர்; (ஆகவே) இவர்களிடம் நீர் கூறுவீராக: "நான் உங்களுக்கு இதனை விடக் கெட்டதை அறிவிக்கட்டுமா? (அது நரக) நெருப்புத்தான்; அதனையே (உங்களைப் போன்ற) நிராகரிப்போருக்கு அல்லாஹ் வாக்களித்திருக்கின்றான்; (அது) சேருமிடத்திலும் மிக்ககெட்டது."

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ
اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ
مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٣٦﴾ مَا قَدَرُوا اللَّهَ
حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٣٧﴾ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ
الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٣٨﴾
يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٣٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَ
اعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٠﴾
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا
جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مُمَلَّةً أَيْكُمْ
إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ هَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا
لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا
بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤١﴾

عند الشافعي

الحج ٢٢

73. மனிதர்களே! ஓர் உதாரணம் கூறப்படுகிறது; ஆகவே அதனைச் செவிதாழ்த்திக் கேளுங்கள்; அல்லாஹ்வையன்றி நிச்சயமாக நீங்கள்(தெய்வங்களென) அழைக்கிறீர்களே அத்தகையவர்கள் - அவர்கள் அதற்காக ஒன்று கூடினாலும் சரியே! ஒரு "ஈ" யைக்கூட படைக்கவே மாட்டார்கள்; மேலும், ஓர் "ஈ" அவர்களிடமிருந்து ஏதேனும் ஒரு பொருளை பறித்துக் கொண்டாலும் அதனை அதனிடமிருந்து விடுவிக்கவும்(அவர்களால் முடியாது; ஏனென்றால், அவற்றை தெய்வங்களெனத்) தேடுபவரும், (அவர்களால் தெய்வங்களென) தேடப்படுகிறவரும் பலவீனமடைந்துவிட்டனர்!

74. அல்லாஹ்வை அவனுடைய தகுதிக்குத் தக்கவாறு அவர்கள் மதிக்கவில்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க பலம் வாய்ந்தவன், (யாவரையும்) மிகைத்தவன்.

75. அல்லாஹ் - மலக்குகளிலிருந்தும், மனிதர்களிலிருந்தும் தூதர்களை - அவன் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், (யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்.

76. அவர்களுக்கு முன்னர் சென்று இருப்பவற்றையும், அவர்களுக்குப் பின்னர் (வர) இருப்பவற்றையும் அவன் அறிவான்; இன்னும் எல்லாக் காரியங்களும் அல்லாஹ்வின் பக்கமே (தீர்ப்புக்காக) திருப்பிக் கொண்டுவரப்படும்.

77. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் (குனிந்து) ருகூஉச் செய்யுங்கள்; இன்னும்(சிரம்பணிந்து)ஸூஜூதும் செய்யுங்கள்; இன்னும் உங்கள் இரட்சகனை வணங்குங்கள்; மேலும் நீங்கள் வெற்றியடைவதற்காக நன்மையைச் செய்யுங்கள்.

78. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) இன்னும் நீங்கள் அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் (உங்களுடைய முழு சக்தியையும் பயன்படுத்தி) அறப்போர் செய்ய வேண்டிய முறைப்படி அறப்போர் (ஜிஹாது) செய்யுங்கள்; அவனே உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து மேன்மையாக்கி வைத்திருக்கிறான்; இந்த மார்க்கத்தில் அவன் உங்களுக்கு யாதொரு சிரமத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை; உங்களுடைய தந்தை இப்ராஹீமுடைய மார்க்கத்தை(கடைபிடியுங்கள்!) அவன்தான் (இதற்கு) முன்னர், உங்களுக்கு முஸ்லிம்கள் எனப்பெயரிட்டான்; இ(வ் வேதத்)திலும்தான் (அவ்வாறே உங்களுக்குப் பெயர் கூறப்பட்டுள்ளது; இதுஏனெனில் நம்முடைய) இத்தூதரே உங்களுக்குச் சாட்சியாக இருப்பதற்காகவும், நீங்கள் மற்ற மனிதர்களுக்குச் சாட்சியாக இருப்பதற்காகவுமேயாகும்; எனவே, தொழுகையை நீங்கள் நிறைவேற்றுங்கள்; ஐகாத்தையும் கொடுங்கள்; அல்லாஹ்வை (அவனின் மார்க்கத்தைப்) பலமாகப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்; அவன் தான் உங்களுடைய பாதுகாவலன்; பாதுகாவலனில் அவன் நல்லவன்; மேலும், நல்ல உதவியாளன்.

وَرَفَعْنَا لَكُمْ ذِكْرَنَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ١ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ

خَاشِعُونَ ٢ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ النَّغْوِ مُعْرِضُونَ ٣ وَالَّذِينَ

هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ٤ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ٥ إِلَّا

عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ٦ فَمَنِ

ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ٧ وَالَّذِينَ هُمْ

لِأَمْنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ٨ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ٩

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ١٠ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ ١١ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ١٢

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ١٣ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً

فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا الْعِظَ

لَحْمًا ١٤ ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَرَكْنَا اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ١٥

ثُمَّ إِنَّاكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمِيَّتُونَ ١٦ ثُمَّ إِنَّاكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تَبَعُونَ ١٧

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ١٨

அத்தியாயம் : 23

அல் முஃமினூன் _ விசுவாசிகள்

வசனங்கள் : 118 மக்கீ ரகூகள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. விசுவாசிகள் திட்டமாக வெற்றியடைந்துவிட்டனர்.
2. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தம் தொழுகையில் மிக்க உள்ளச்சம் உடையவர்கள்.
3. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், வீணானவற்றைப்புறக்கணித்து இருப்பவர்கள்.
4. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், ஐகாத்தை(முறைப்படி) செய்து விகுகிறவர்கள்.
5. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் வெட்கத்தலங்களை (விபச்சாரத்திலிருந்து) பாதுகாத்துக்கொள்கிறவர்கள்.
6. (ஆனால்) தங்கள் மனைவியரிடமோ, அல்லது தங்கள் வலக்கரம் சொந்தமாகக் கொண்டவர் (களான அடிமைப்பெண்களிடமோ தவிர; (இவர்களோடுள்ள உறவில்) நிச்சயமாக அவர்கள் நிந்திக்கப்படுபவர்களல்லர்.
7. ஆகவே, எவர்கள் இதனைத்தவிர (வேறு தவறான வழிகளைத்) தேடுகிறார்களோ அப்போது அவர்கள் தாம் வரம்பு மீறியவர்கள்.
8. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்களுடைய அமானிதங்களையும், தங்களுடைய வாக்குறுதியையும் (பேணிக்) காப்பாற்றுகிறவர்கள்.
9. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் தொழுகைகளைப் பேணுவார்கள்.
10. இத்தகையோர்தாம் (சுவர்க்கத்தை) அனந்தரம் கொள்பவர்கள்.
11. இவர்கள் எத்தகையோரென்றால் 'ஃபிர் தெளஸ்' (என்னும் சுவனபதியை) அனந்தரமாகக் கொள்வார்கள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்.
12. நிச்சயமாக, (முதல்) மனிதனைக் களிமண்ணின் மூலச்சத்திலிருந்து படைத்தோம்.
13. பின்னர், (அதெற்கென உள்ள) ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தில் (கர்ப்பப்பையில்) நாம் அவனை இந்திரியத்துளியாக்கினோம்.
14. பின்னர், அந்த இந்திரியத்தை இரத்தக் கட்டியாகப்படைத்தோம்; பின்னர், அவ்விரத்தக் கட்டியை மாமிசத்துண்டாகப் படைத்தோம்; பின்னர், அம்மாமிசத்துண்டை எலும்புகளாகப் படைத்தோம்; பின்னர், அவ்வெலும்புகளுக்கு மாமிசத்தை அணிவித்தோம்; பின்னர், நாம் அதனை வேறு படைப்பாக (முழு மனிதனாக) உருவாக்கினோம்; ஆகவே, படைக்கிறவர்களில் மிக அழகானவனான (பெரும் பாக்கியங்களுக்குரிய) அல்லாஹ் உயர்வானவன்.
15. (மனிதர்களே!) பின்னர், நிச்சயமாக நீங்கள் இறப்பெய்தக் கூடியவர்கள்.
16. பின்னர், மறுமை நாளின் போது நிச்சயமாக நீங்கள் (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவீர்கள்.
17. நிச்சயமாக உங்களுக்கு மேலுள்ள ஏழு பாதைகளை (வானங்களையும்) நாமே படைத்திருக்கிறோம்; இப்படைப்புகளைப்பற்றி ஒரு போதும் நாம் பராமுகமானவர்களாகவும் இருக்கவில்லை.

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ ۗ وَ إِنَّا عَلَى
 ذَهَابٍ بِهِ لَقَدِيرُونَ ^(١٨) فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَدَّتٍ مِّنْ نَّحِيلٍ وَ
 أَغْنَيْنَا لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةً وَمِمَّا تَأْكُلُونَ ^(١٩) وَشَجَرَةً
 تَخْرِجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدَّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْأَكْلَيْنِ ^(٢٠) وَ
 إِنَّا لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا
 مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِمَّا تَأْكُلُونَ ^(٢١) وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ^(٢٢)
 وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتُومِرْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 مِّنَ إِلَهِ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ^(٢٣) فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
 قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأَسْمِعْنَا بِهِذَانِي آيَاتِنَا الْأُولَىٰ ^(٢٤) إِنَّهُ هُوَ
 الْارْجُلُ بِهِ جَنَّةٌ فَنَزَّلْنَا بِهٖ هٗنَ حَتَّىٰ جِئْنَا ^(٢٥) قَالَ رَبِّ انصُرْنِي
 بِمَا كَذَّبُونِ ^(٢٦) فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
 وَحِينَا فَادْجَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
 زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ^(٢٧)

18. வானத்திலிருந்து அளவோடு தண்ணீரை(மழையை) நாம் இறக்கி வைக்கிறோம்; (அதன் பின்னர்) அதனைப் பூமியில் தங்குமாறு செய்கின்றோம், நிச்சயமாக, அதனைப் (பூமிக்குள் இழுக்கப்பட்டு) போக்கிவைக்கவும் நாம் ஆற்றலுடையோர் (ஆவோம்).

19. பின்னர் அதனைக்கொண்டு பேரீச்சை, திராட்சைகள் (முதலிய) தோட்டங்களை உங்களுக்காக நாம் உற்பத்தி செய்திருக்கின்றோம்; அவைகளில் உங்களுக்கு அநேகக் கனிகள் இருக்கின்றன; இன்னும் அவற்றிலிருந்தும் நீங்கள் உண்ணுகின்றீர்கள்.

20. தூர் ஸைனாவிலிருந்து (முளைத்து) வெளிப்படும் ஒரு மரத்தையும் (நாம் படைத்தோம்). அது எண்ணையையும், புசிப்போருக்கு (சுவைமிக்க) குழம்பையும் கொண்டு முளைக்கிறது.

21. இன்னும், நிச்சயமாக (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் ஆகிய) கால்நடைகளில் உங்களுக்கொரு படிப்பினை இருக்கின்றது; அவற்றின் வயிறுகளில் உள்ளவற்றிலிருந்து (பாலை) நாம் உங்களுக்குப் புகட்டுகிறோம்; அவைகளில் உங்களுக்கு அநேகப்பயன்களும் இருக்கின்றன; மேலும், அவற்றிலிருந்து நீங்கள் புசிக்கின்றீர்கள்.

22. அவற்றின் மீதும், கப்பல்களின்மீதும் நீங்கள் சுமந்து செல்லப்படுகின்றீர்கள்.

23. மேலும், நிச்சயமாக நாம் "நூஹை" நம்முடைய தூதராக அவருடைய சமூகத்தாரின்பால் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர் (அவர்களிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ்வை நீங்கள் வணங்குங்கள்; அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு நாயன் உங்களுக்கு இல்லை; (அவனுக்கு) நீங்கள் பயப்படமாட்டீர்களா?" என்று கூறினார்.

24. அப்போது (அவரை) நிராகரித்துவிட்ட அவருடைய சமூகத்தாரில் உள்ள தலைவர்கள் "இவர் உங்களைப்போன்ற ஒரு மனிதரேயன்றி வேறில்லை; (எனினும்) இவர், உங்கள்மீது சிறப்புப்பெற நாடுகிறார்; மேலும், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் மலக்குகளைத் திட்டமாக இறக்கிவைத்திருப்பான்; முன்னுள்ள நம் மூதாதையர்களிடம், இதனைப் பற்றி நாங்கள் கேள்விப்பட்டதேயில்லை" என்று கூறினார்கள்.

25. "இவர் ஒரு பைத்தியக்கார மனிதரே தவிர வேறில்லை; ஆகவே சிறிது காலம்வரை இவரை எதிர்பார்த்திருங்கள் (என்றும் கூறினார்கள்.)

26. "என்னுடைய இரட்சகனே! என்னை இவர்கள் பொய்யாக்கியதன் காரணமாக நீ எனக்கு உதவி செய்வாயாக!" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

27. (அதற்கு) "நீர் நம் கண்களின் முன்பாகவும், நாம் அறிவிக்கின்ற பிரகாரமும் ஒரு கப்பலைச் செய்வீராக! நம்முடைய உத்தரவு வந்து, அடுப்புக்கொதிக்க ஆரம்பித்தால், (ஒவ்வொரு ஜீவராசிகளிலும்) ஆண், பெண், இரண்டிரண்டு சேர்ந்த ஜோடிகளையும், உம்முடைய குடும்பத்தினரில், எவர் மீது நம்முடைய (தண்டனை பற்றிய) வாக்கு முந்திவிட்டதோ அவரைத் தவிர, மற்ற (உம்முடைய குடும்பத்த)வரையும் நீர் அதில் ஏற்றிக்கொள்வீராக; அநியாயம் செய்து விட்டார்களே அவர்களைப் பற்றி, நீர் என்னிடம் பேசாதீர், நிச்சயமாக அவர்கள் (பெரு வெள்ளத்தில்) மூழ்கடிக்கப்பட்டுவிடுபவர்கள்" என்று அவருக்கு நாம் வஹீ அறிவித்தோம்.

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِّ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَقُلْ رَبِّ انْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَبَشِيرِينَ ﴿٣٠﴾
ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا
مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ
الْمَلَائِكَةُ قَوْمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالْآخِرَةُ وَأَتْرَفْنَاهُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا ابْشِرْ مِثْلَكُمْ بِأَكْلِ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ
وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشْرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا
لَخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَعِيدَ كُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنْكُمْ
تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هِيَ هِيَ هِيَ هِيَ لَهَا تَوَعْدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا
حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِبَعْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ
إِلَّا رَجُلٌ إِفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ
رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ﴿٣٩﴾ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَدِيمِينَ ﴿٤٠﴾
فَاخَذَ اللَّهُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبَعَثَ الْقَوْمُ
الظَّالِمِينَ ﴿٤١﴾ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ﴿٤٢﴾

28. ஆகவே, நீரும், உம்முடன் உள்ளவர்களும் கப்பலில் ஏறி அமர்ந்துவிட்டால் அப்போது, "அநியாயக்கார சமூகத்தாரிடமிருந்து எங்களைக் காப்பாற்றிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும்" என்று கூறுவீராக! (என்றும்),

29. "மேலும், என் இரட்சகனே! நீ என்னை, மிக்க பாக்கியம் செய்யப்பட்ட இறங்கும் இடத்தில் இறக்கி வைப்பாயாக! நீயே இறக்கி வைப்பவர்களில் மிக்க மேலானவன் என்றும் (பிரார்த்தித்துக்) கூறுவீராக! (என்றும் கூறினோம்).

30. (இவ்வாறு) நாம் சோதிப்பவர்களாக இருப்பினும் நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

31. அப்பால் (பெருவெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்கப்பட்ட) இவர்களுக்குப் பின்னர், மற்றொரு தலைமுறையினரை நாம் உண்டாக்கினோம்.

32. ஆகவே, அவர்களிலிருந்தே ஒரு தூதரை அவர்களிலே நாம் அனுப்பி வைத்தோம்; அவர் (அவர்களிடம்,) "அல்லாஹ்வை நீங்கள் வணங்குங்கள்; அவனைத்தவிர உங்களுக்கு (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு நாயன் இல்லை; (அவனுக்கு) நீங்கள் பயப்படமாட்டீர்களா?" (என்று கூறினார்).

33. அதற்கு, அவருடைய சமூகத்தாரிலிருந்து (அவரை) நிராகரித்து, மறுமையின் சந்திப்பைப் பொய்யாக்கி இவ்வுலக வாழ்க்கையில் சுகபோகங்களை நாம் யாருக்குக் கொடுத்திருந்தோமோ அத்தகைய தலைவர்கள் (இந்நபியைக் காண்பித்து) "இவர் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரேயன்றி வேறில்லை; நீங்கள் எதிலிருந்து உண்ணுகிறீர்களோ அதையே அவரும் உண்கிறார்; நீங்கள் குடிப்பதிலிருந்து அவரும் குடிக்கிறார்" என்று கூறினார்கள்.

34. ஆகவே, "உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதருக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்தால் அப்போது நிச்சயமாக நீங்கள் நஷ்டமடைந்தவர்கள்" (என்றும்) _

35. "நிச்சயமாக நீங்கள் இறந்து மண்ணாகவும், எலும்புகளாகவும் ஆகிவிட்டால், நிச்சயமாக நீங்கள் மீண்டும் உயிர் கொடுத்து வெளிப்படுத்தப்படுபவர்கள் என்று அவர் உங்களுக்கு வாக்குறுதி அளிக்கிறாரா?" (என்றும்) _

36. "உங்களுக்கு வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டது (எவ்வாறு நடந்தேறும்) அதுவெகுதொலைவு, (அது) வெகு தொலைவு" (என்றும்) _

37. "இது நம்முடைய இவ்வுலக வாழ்க்கையைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை; (இதிலேயே) நாம் இறந்துவிடுவோம்; (இப்போது) நாம் உயிரோடும் உள்ளோம்; (ஆனால், நாம் இறந்தபின்னர்) நாம் உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்பட்ட போகிறவர்களும் அல்லர்" (என்றும்) _

38. "இவர், அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனை செய்து கூறும் ஒரு மனிதரே தவிர வேறில்லை; இவரை நாம் நம்பக்கூடியவர்களாகவும் இல்லை" (என்றும் கூறினார்கள்).

39. (அதற்கவர், "என் இரட்சகனே! இவர்கள் என்னைப் பொய்ப்படுத்திவிட்டதன் காரணத்தால் நீ எனக்கு உதவி செய்வாயாக" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

40. (அதற்கு) "சிறிது காலத்தில் நிச்சயமாக அவர்கள் கைசேதத்தை உடையோராக ஆகிவிடுவர்" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

41. ஆகவே, ஒரு பெரும் சப்தம் உண்மையாக அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது; அவர்களை (வெள்ளத்தில் மிதக்கும்) குப்பை கூளங்களாய் நாம் ஆக்கிவிட்டோம்; ஆகவே, அநியாயக்கார சமூகத்தார்க்கு அல்லாஹ்வின் அருள் தூரமாகிவிட்டது.

42. பிறகு அவர்களுக்குப் பின், வேறு பல தலைமுறையினரையும் நாம் உண்டாக்கினோம்.

مَا تَسْقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا
 رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رُسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ
 بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبَعْدَ الْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٣﴾ ثُمَّ
 أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٢٥﴾ فَقَالُوا
 أَنْتُمْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِيدُونَ ﴿٢٦﴾ فَكَذَّبُوهُمَا
 فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٢٧﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ
 يَهْتَدُونَ ﴿٢٨﴾ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّةً آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ
 رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٢٩﴾ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّو مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾ وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّةُكُمْ أُمَّةً
 وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ﴿٣١﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا
 كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾ فَذَرَهُمْ فِي غَسَرَتِهِمْ حَتَّىٰ
 حِينٍ ﴿٣٣﴾ أَيْحَسِبُونَ أَنَّنَا نُنْذِرُهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَيْنٍ ﴿٣٤﴾ نَسَارِعُ
 لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ
 رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾

43. எந்த ஒரு சமுதாயமும் அதனுடைய தவணையை முந்தவும்மாட்டாது, அவர்கள் பிந்தவுமாட்டார்கள்.

44. பின்னர், நாம் நம்முடைய தூதர்களை தொடர்ச்சியாக (ஒருவர் பின்ஒருவராக) அனுப்பிவைத்தோம்; ஏதேனும் ஒரு சமுதாயத்திற்கு அதன் தூதர் வந்தபோதெல்லாம் அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்; ஆகவே அவர்களில் சிலரை சிலருக்குப்பின் (அழிப்பதில்) நாம் தொடரச்செய்தோம்; அவர்களை (பின்வந்தோர் பேசும்) கதைகளாக்கி விட்டோம்; ஆகவே, விசுவாசங் கொள்ளாத (இத்தகைய) சமூகத்தவர்க்கு (அல்லாஹ்வின் அருள்) வெகுதூரமாகிவிட்டது.

45. பின்னர் நாம், மூஸாவையும், அவருடைய சகோதரர் ஹாரூனையும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளைக்கொண்டும், தெளிவான சான்றைக்கொண்டும் (நம்முடைய தூதர்களாக) அனுப்பினோம்.

46. ஃபிர் அவ்னிடமும், அவனுடைய பிரதானிகளிடமும் (அனுப்பினோம்). அவர்கள் கர்வங்கொண்டு (தங்களை) உயர்வாகக்கருதும் சமூகத்தவராக இருந்தார்கள்.

47. ஆகவே, "நம்மைப் போன்ற இரு மனிதர்களை நாம் விசுவாசிப்போமா? அவ்விருவரின் சமூகத்தாரும் நமக்கு (ஊழியம் செய்து) அடிமைகளாக இருக்கும் நிலையில்!" என்று கூறினார்கள்.

48. ஆகவே, அவ்விருவரையும் அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்; எனவே அவர்கள் அழிக்கப்பட்டவர்களில் ஆகிவிட்டனர்.

49. அவர்கள் நேர் வழி பெறுவதற்காக, மூஸாவுக்குத் திட்டமாக நாம் வேதத்தையும் கொடுத்தோம்.

50. இன்னும், மர்யமுடைய மகனையும், அவருடைய தாயாரையும் ஓர் அத்தாட்சியாக நாம் ஆக்கினோம்; தங்கும் வசதியும், நீர்வளமும் பொருந்திய (தகுதியான) உயர்ந்த இடத்தில் அவ்விருவரையும் நாம் தங்கவும் வைத்தோம்.

51. (என்னுடைய) தூதர்களே! நீங்கள் நல்லவற்றிலிருந்து உண்ணுங்கள்; நல்ல காரியத்தையும் செய்யுங்கள்; நிச்சயமாக நான் நீங்கள் செய்பவைகளை நன்கறிகிறவன் (என்றும்),

52. "நிச்சயமாக (உங்களுக்குத் தெளிவு செய்யப்பட்ட) இது ஒரே மார்க்கமான உங்களுடைய மார்க்கமாகும். இன்னும் நான் (தான்) உங்கள் இரட்சகன்; ஆகவே, என்னையே நீங்கள் பயப்படுங்கள்" (என்றும் கூறினோம்).

53. பிறகு (அச்சமூகத்தவர்களான) அவர்கள், தங்கள் (மார்க்கக்) காரியத்தைத் தங்களிடையே பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து விட்டனர்; ஒவ்வொரு வகுப்பாரும் தங்களிடம் இருப்பதைக்கொண்டு மகிழ்ச்சியடைபவர்களாக உள்ளனர்.

54. எனவே (நபியே!) நீர் ஒரு காலம் வரையில் அவர்களை, அவர்களுடைய வழிகேட்டிலேயே (ஆழ்ந்து கிடக்க) விட்டுவிடுவிடுவீராக!

55. "செல்வத்தாலும், குமாரர்களாலும் எதை நாம் அவர்களுக்கு கொடுத்து உதவினோமோ, அது பற்றி அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டார்களா?"

56. (அவ்வாறு நாம் செய்வதால்) அவர்களுக்கு நன்மையானவற்றை விரைந்து வழங்குகின்றோம் (என எண்ணிக்கொண்டார்களா?) அவ்வாறல்ல, (அது ஏன் என) அவர்கள் உணரமாட்டார்கள்.

57. நிச்சயமாக, தங்கள் இரட்சகனின் பயத்தால் அஞ்சி எச்சரிக்கையாக இருக்கிறார்களே அத்தகையோரும்.

58. இன்னும், தங்கள் இரட்சகனின் வசனங்களை விசுவாசிக்கின்றார்களே அத்தகையோரும்.

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ^(٥) وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا اتَّوَاوُ
 قُلُوبُهُمْ وَجِلَةً أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ^(٦) أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ
 فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ^(٧) وَلَا تَكُلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا
 وَلَدَيْنَا مَكْتُبٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ^(٨) بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي
 غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُونَ^(٩)
 حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْرُونَ^(١٠) لَا تَجْرُوا
 الْيَوْمَ مَنَازِكَكُمْ مِّنَ الْأَشْجَارِ^(١١) قَدْ كَانَتْ آيَتِي تُشَلَّىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ
 عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنَكُّصُونَ^(١٢) مُسْتَكْبِرِينَ^(١٣) فِيهِ سُبْرَاتُهُمْ يَجْرُونَ^(١٤)
 أَفَلَمْ يَذَّبُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ^(١٥)
 أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ^(١٦) أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ
 بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَكَثُرَهُمُ الْخَبِيُّ^(١٧) كُفُّوا عَنِ الْحَقِّ أَهْوَاءَهُمْ
 لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ آتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ
 عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُونَ^(١٨) أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَّجَ رَبُّكَ خَيْرًا
 وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ^(١٩) وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ^(٢٠)
 وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنُكَبُّونَ^(٢١)

بَلْ

59. இன்னும், தங்கள் இரட்சகனுக்கு (எதனையும்) இணையாக்கா திருக்கின்றனரே அத்தகையோரும்—

60. இன்னும், தம் இரட்சகனின் பால் தாங்கள் திரும்பக்கூடியவர்கள் என்று அவர்களுடைய இதயங்கள் அஞ்சக்கூடியதாகயிருக்க, (தான தர்மங்களாக) அவர்கள் கொடுத்தவற்றை (அல்லாஹ்விற்காக) கொடுக்கிறார்களே அத்தகையோரும்—

61. (ஆகிய) இவர்கள்தாம் நன்மையான காரியங்களில் விரைகின்றனர்; இன்னும் (அதை நிறைவேற்ற) அவற்றிற்காக அவர்கள் முந்திக்கொள்ளக்கூடியவர்கள்.

62. நாம் எந்த ஆத்மாவையும், அதனுடைய சக்திக்குத் தக்கவாறல்லாது (அதிகமாக) சிரமப்படுத்தமாட்டோம்; மேலும், (அவர்களின் செயல்கள் பற்றிய) உண்மை பேசும் புத்தகம் நம்மிடம் இருக்கிறது; (சிறிதளவேனும்) அவர்கள் அநியாயம் செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

63. எனினும், அவர்களுடைய இதயங்கள் இ(வ்வேதத்)தைப்பற்றி மறதியில் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றன; இன்னும், இதுவன்றி அவர்களுக்கு வேறு(தீய)காரியங்களும் உண்டு; அவற்றை அவர்கள் செய்யக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர்.

64. முடிவாக, அவர்களில் சுக போக வாழ்க்கைக் கொடுக்கப்பட்டவர்களை வேதனையைக் கொண்டு நாம் பிடித்துக்கொண்டால், அப்போது அவர்கள் அபயம்தேடி சப்தமிடுவார்கள்.

65. "இன்றையத் தினம் நீங்கள் சப்தமிடாதீர்கள்; நிச்சயமாக நீங்கள் நம்மால் உதவி செய்யப்பட்ட மாட்டீர்கள்" (என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்).

66. "நிச்சயமாக, என்னுடைய வசனங்கள் உங்களுக்கு ஒழிக்காண்பிக்கப்பட்டன; ஆனால், நீங்கள் உங்கள் குதிங்கால்கள் மீது திரும்பிச் சென்று கொண்டிருந்தீர்கள்.

67. "நீங்கள் கர்வங்கொண்டவர்களாக இராக்காலத்தில் (கூடி, குர்ஆனாகிய) அதனைப் பற்றி குறைகளைக் கூறிவந்தீர்கள் (என்றும் அவர்களிடம் கூறப்படும்).

68. "குர்ஆனின் வாக்கியத்தைப் பற்றி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லையா? அல்லது அவர்களுடைய முந்தையவர்களான மூதாதையருக்கு வராதது ஏதும் அவர்களுக்கு வந்துவிட்டதா?"

69. அல்லது, தங்களுடைய தூதரை தாங்கள் அறிந்து கொள்ளவில்லையா? அதனால் அவர்கள் அவரை நிராகரிக்கக்கூடியவர்களா?

70. அல்லது "அவருக்குப் பைத்தியமிருக்கின்றது" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? இல்லை; (நம் தூதராகிய) அவர் அவர்களுக்குச் சத்தியத்தைக் கொண்டு வந்தார்; இன்னும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (அந்தச் சத்தியத்)தை வெறுக்கின்றவர்கள்.

71. இன்னும், (இச்) சத்தியம் அவர்களுடைய மனோஇச்சைகளைப் பின்பற்றுவதென்றால், வானங்களும், பூமியும் அவற்றிலுள்ளவைகளும் சீர் கெட்டுவிடும். மாறாக, அவர்களுடைய நல்லுபதேசத்தை (குர்ஆனை) அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்தோம்; ஆனாலும் அவர்கள், தங்களுடைய நல்லுபதேசத்தை (குர்ஆனைப்) புறக்கணிக்கக் கூடியவர்கள் (ஆக இருக்கின்றனர்).

72. அல்லது அவர்களிடம் நீர் கூலியைக் கேட்கின்றீரா? (இல்லை; ஏனெனில்) உமதிரட்சகனின் கூலியே மிக்க மேலானது; அவனோ கொடுப்பவர்களில் மிக்க மேலானவன்.

73. இன்னும், (நபியே!) நிச்சயமாக, நீர் அவர்களை நேரான வழியின்பால் அழைக்கிறீர்.

74. இன்னும், நிச்சயமாக மறுமையை விசுவாசங்களில்லையே அத்தகையவர்கள், (நேரான) வழியை விட்டும் பிசகியவர்களாவர்.

وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلْجَوَانِ طُعْيَانِهِمْ
 يَعْمَهُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
 وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
 إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٤٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٤٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٠﴾ بَلْ قَالُوا
 مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ
 عِظَامًا إِنَّا لَبَعُوثُونَ ﴿٥٢﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا
 مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٥٣﴾ قُلْ لَيْسَ الْأَرْضُ
 وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٥٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا
 تَذَكَّرُونَ ﴿٥٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ ﴿٥٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٥٧﴾ قُلْ مَنْ
 يَدِيرُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ
 كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٥٩﴾

75. நாம் அவர்கள்மீது அருளும் செய்து, அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டத்தை நாம் நீக்கி விடுவோமானாலும், அவர்கள் தங்களுடைய அழிச்சாட்டியத்திலேயே தட்டிழிகிறவர்களாக நிலைத்து விடுகின்றனர்.

76. திட்டமாக, நாம் அவர்களை வேதனையைக் கொண்டு பிடித்தும் கொண்டோம்; ஆனால், (அதன் மூலம்) அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனுக்கு அடிபணியவுமில்லை; அவர்கள் (அவனிடம்) தாழ்ந்து பிரார்த்தனை செய்யவுமில்லை!

77. முடிவாக, அவர்கள் மீது கடினமான வேதனையுடைய ஒரு வாயிலை நாம் திறந்து விடுவோமானால், அப்போது அவர்கள் அதில் நிராசையானவர்களாக ஆகிவிடுகின்றனர்.

78. இன்னும், (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் எத்தகையவனென்றால் உங்களுக்குச் செவிப்புலனையும், பார்வைகளையும், இதயங்களையும் உண்டாக்கினான்; (இவ்வாறிருந்தும் அவனுக்கு) நீங்கள் வெகு சொற்பமாகவே நன்றி செலுத்துகிறீர்கள்.

79. மேலும், அவன் எத்தகையவனென்றால் உங்களைப் பூமியில் (பல பகுதிகளிலும் பல்கிப் பெருக) பரவச் செய்திருக்கின்றான்; மேலும், மரணத்திற்குப்பிறகு அவனிடமே நீங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள்.

80. அவன் எத்தகையவனென்றால், அவனே உயிர் கொடுக்கின்றான்; இன்னும் அவனே மரணிக்கச் செய்கின்றான்; மற்றும் இரவு, பகல் மாறி மாறி வருவதும் அவனுக்கு உரியது. (இவற்றையெல்லாம் தொடக்கத்திலிருந்து செய்து வரும் அவனுக்கு உங்களை உயிர் கொடுத்து எழுப்புவது கடினம் அல்ல என்பதை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளமாட்டீர்களா?

81. மாறாக, (இவர்களுக்கு) முன்னுள்ளோர்கள் கூறியவாறே, இவர்களும் கூறுகின்றனர்.

82. (அதாவது) "நாம் இறந்து, மண்ணாகவும், எலும்புகளாகவும் ஆகிவிட்டாலுமா நிச்சயமாக, நாங்கள் (மீண்டும்) எழுப்பப்படுவீர்கள்?" என்று கூறினார்கள்.

83. (அன்றி) "நாமும், இதற்கு முன்னர் நம்முடைய மூதாதையர்களும் இதனையே திட்டமாக வாக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்; (ஆனால்) இது முன்னுள்ளோரின் கட்டுக்கதையன்றி (வேறு) இல்லை" என்றும் கூறுகின்றனர்.

84. "பூமியும், அதிலுள்ளவையும் யாருக்கு உரியது என நீங்கள் அறிந்திருந்தால் கூறுங்கள்! என்று (நபியே) நீர் கேட்பீராக!

85. (அதற்கவர்கள், "அல்லாஹ்வுக்கே உரியன" என்று கூறுவார்கள்; "(அவ்வாறாயின் அல்லாஹ்தான் வணக்கத்திற்குரியவன் என்பதை) நீங்கள் நினைத்துப்பார்க்க மாட்டீர்களா?" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

86. (அன்றி) "ஏழு வானங்களின் இரட்சகனும், மகத்தான அர்ஷின் இரட்சகனும் யார்?" என்று (நபியே) நீர் கேட்பீராக!

87. (அதற்கவர்கள் (அவையாவும்), "அல்லாஹ்வுக்கே உரியன" என்று கூறுவார்கள். "(அவ்வாறாயின்) நீங்கள் (அவனுடைய தண்டனையை) பயப்பட மாட்டீர்களா?" என்று நீர் கூறுவீராக!

88. ஒவ்வொரு பொருளின் ஆட்சியும் எவன் கைவசம் இருக்கின்றது? அவன் பாதுகாக்கிறான், (அவனது தண்டனையிலிருந்து தப்ப) அவனுக்கு எதிராக எவரும் பாதுகாக்கப்படமுடியாதே - அவன் யார்? என நீங்கள் அறிந்தவர்களாக இருப்பின் (கூறுங்கள்) என்று கேட்பீராக!

89. (அதற்கவர்கள்) "சகல அதிகாரமும்" அல்லாஹ்வுக்கே உரியது" என்று கூறுவார்கள். "(அவ்வாறாயின்) நீங்கள், எங்கிருந்து சூனியமாக்கப்படுகிறீர்கள் (எவ்வாறு மதிமயக்கப்படுகிறீர்கள்) என்று கேட்பீராக!

بَلْ اتَيْنُهُم بِالْحَقِّ وَاتَّهُمُ لَكَذِبُونَ ﴿٩٠﴾ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ
 وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذْ أَذْهَبَ كُلَّ إِلَهٍ مِمَّا خَلَقَ
 وَلَعَلَّ ابْغِضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾ عِلْمُ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾ قُلْ رَبِّ إِمَّا
 تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ وَإِنَّا عَلَى أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ﴿٩٥﴾
 إِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾
 وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ
 رَبِّ أَنْ يُخْضِرُونِ ﴿٩٨﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ
 ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ
 قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾ وَإِذَا نَفَخَ
 فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾
 فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمَنْ خَفَّتْ
 مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ
 خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾ تَلَفَهُمْ وَجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

90. எனினும், நாம் அவர்களுக்குச் சத்தியத்தையே கொடுத்திருந்தோம்; (இதனை மறுத்துக் கூறும்) அவர்கள் நிச்சயமாகப் பொய்யர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

91. அல்லாஹ் எந்த ஒரு மகவையும் (தனக்குச் சந்ததியாக) எடுத்துக் கொள்ளவில்லை; அவனுடன் (வணக்கத்திற்குரிய வேறு எந்த) நாயனும் இல்லை; (அவர்கள் கற்பனையின்படி) அவ்வாறிருப்பின் ஒவ்வொரு நாயனும் தான் படைத்ததைக் கொண்டு சென்றுவிடுவர்; இன்னும் தம்மில் சிலர், சிலரை (மிகைத்து) உயர்ந்தும் விடுவர். இந்நிராகரிப்பவர்கள் வர்ணிப்பவற்றை விட்டும் அல்லாஹ் மிகத் தூயவன்.

92. (அவன்) மறைவானதையும், பகிரங்கமானதையும் நன்கறிந்தவன்; இவர்கள் இணைவைப்பவைகளை விட்டும் அவன் மிக்க உயர்ந்தவன்.

93. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: என் இரட்சகனே! எதை அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டார்களோ அவ்வேதனையானதை எனக்கு நீ காண்பிப்பதாயின்—

94. "என் இரட்சகனே! (அது சமயம்) இந்த அநியாயக்காரர்களான சமூகத்தாரில் என்னை நீ ஆக்கிவிடாதிருப்பாயாக" (என்றும் நபியே! நீர் பிரார்த்தித்துக் கூறுவீராக).

95. இன்னும், நிச்சயமாக நாம், அவர்களுக்கு வாக்களித்த ஒன்றை உமக்குக் காண்பிக்கவும் நாம் ஆற்றலுடையோராக உள்ளோம்.

96. எது மிக அழகானதோ அதைக் கொண்டு தீமையை நீர் தடுத்துக் கொள்வீராக! அவர்கள் (பொய்யாக) வர்ணிப்பதை நாம் நன்கறிவோம்.

97. இன்னும், "என் இரட்சகனே! ஷைத்தானுடைய தூண்டுதல்களிலிருந்து நான் உன்னிடம் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்" என்றும் (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

98. "என் இரட்சகனே! இன்னும் அவை (என் காரியங்களில்) பிரசன்னமாகாதிருக்கவும் உன்னிடம் நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்" (என்றும் நபியே! நீர் பிரார்த்தித்துக் கூறுவீராக!).

99. முடிவாக, அவர்களில் ஒருவருக்கு மரணம் வந்துவிடுமானால் (அவன் தன் இரட்சகனிடம்) "என் இரட்சகனே! என்னை (உலகத்திற்குத்) திருப்பி அனுப்பிவிடுவாயாக!" என்று கூறுவான்.

100. "உலகில் நான் விட்டுவந்ததில், (இனி) நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்காக" (என்றும் கூறுவான்); அவ்வாறன்று! நிச்சயமாக அது — அவன் அதைக் கூறக்கூடிய (வெறும்) ஒரு வார்த்தையாகும்; இன்னும், அவர்கள் (மறுமைக்காக) எழுப்பப்படும் நாள் வரை அவர்கள் முன்னே தடுப்பு இருக்கிறது (அதனால் அவர்கள் உலகுக்குத்திரும்பி வர ஆற்றல்பெறமாட்டார்கள்).

101. ஆகவே, சூர் (குழல்) ஊதப்பட்டால், அந்நாளில் அவர்களுக்கிடையில் பந்தங்கள் (பயனளிப்பது) இல்லை; ஒருவரின் செய்தியை மற்றொருவர் விசாரிக்கவும் மாட்டார்கள் (ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் கவலையே பெரிதாக இருக்கும்).

102. ஆகவே, எவர்களுடைய (நன்மையின்) எடைகள் கனமாக இருக்கின்றனவோ அவர்கள்தாம் வெற்றியாளர்கள்.

103. இன்னும் எவர்களுடைய (நன்மையின்) எடைகள் கனம் குறைந்து இருக்கின்றனவோ, அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே நஷ்டத்தையுண்டு பண்ணிக் கொண்டவர்கள்; (அவர்கள்) நரகத்தில் நிரந்தரமாக (தத்தங்கி) இருப்பவர்கள்.

104. அவர்களுடைய முகங்களை, (நரகத்தின்) நெருப்புப் பொசுக்கும்; அதில் அவர்கள் விகாரமானவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

أَلَمْ تَكُنْ أَلَيْسَى تُشَلَّى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٠٩﴾ قَالُوا

رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ﴿١١٠﴾ رَبَّنَا

أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ﴿١١١﴾ قَالَ اخْسُؤْافِيهَا

وَلَا تَكَلِّمُونَ ﴿١١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ

رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١١٣﴾

فَاتَّخَذَ تَوَهُؤُهُمُ سُخْرِيًّا حَتَّىٰ أَسْوَكَمُ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ

تَضَحِكُونَ ﴿١١٤﴾ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ

الْفَائِزُونَ ﴿١١٥﴾ قُلْ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿١١٦﴾

قَالُوا الْبَيْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِّينَ ﴿١١٧﴾

قُلْ إِنْ لَّبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١٨﴾

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ آلِنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٩﴾

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

الْكَرِيمِ ﴿١٢٠﴾ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ

لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿١٢١﴾

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴿١٢٢﴾

105. "என்னுடைய வசனங்கள் உங்கள் மீது ஒழிக் காண்பிக்கப் படவில்லையா? அப்போது அவற்றை நீங்கள் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்கள்" (என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்.)

106. அ(தற்க)வர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுடைய துர்பாக்கியம் எங்கள் மீது மிகைத்துவிட்டது, (ஆகவே), நாங்கள் வழி தவறிவிட்ட சமூகத்தவராகவும் இருந்துவிட்டோம்" என்று கூறுவார்கள்.

107. (அன்றி) "எங்கள் இரட்சகனே! இந்த நரகத்திலிருந்து எங்களை வெறியேற்றிவிடுவாயாக! பின்னர் நாங்கள் (திரும்பவும் பாவம் செய்ய) மீண்டால் நிச்சயமாக நாங்கள் அநியாயக்காரர்கள்" (என்பார்கள்).

108. (அதற்கு) அவன், "அதிலேயே சிறுமைப்பட்டவர்களாகக்கிடங்கள்; என்னிடம் நீங்கள் பேசாதீர்கள்" என்று கூறுவான்.

109. நிச்சயமாக என்னுடைய அடியார்களில் ஒரு பிரிவினர் "எங்கள் இரட்சகனே! நாங்கள் (உன்னை) விகவாசம் கொண்டோம்; ஆகவே, நீ எங்களுடைய குற்றங்களை மன்னித்து விடுவாயாக; மேலும், எங்களுக்குக்கிருபை செய்வாயாக! கிருபைசெய்வோரிலெல்லாம் நீயே மிக்க மேலானவன்" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறுபவர்களாக இருந்தனர்.

110. அப்போது என்னை நினைவுகூருவதை விட்டும் உங்களை அவர்கள் மறக்கச் செய்யும் வரை, அவர்களை நீங்கள் பரிகாசமாக எடுத்துக் கொண்டீர்கள்; இன்னும், நீங்கள் அவர்கள் பற்றி சிரித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள்.

111. "உங்கள் பரிகாசத்தைப்பற்றிக் கவலைகொள்ளாது) அவர்கள் பொறுமையாக இருந்ததன் காரணமாக, இன்றையத்தினம் நிச்சயமாக நான் அவர்களுக்கு (நற்) கூலி கொடுத்துவிட்டேன்; நிச்சயமாக, அவர்கள்தாம் வெற்றி பெற்றோர்" (என்றும் அல்லாஹ் கூறுவான்).

112. "ஆண்டுகளின் எண்ணிக்கையால் நீங்கள் பூமியில் எவ்வளவு காலம் தங்கியிருந்தீர்கள்?" என்று அவன் கேட்பான்.

113. அ(தற்க)வர்கள், "ஒரு நாள், அல்லது ஒரு நாளில் சிறிது பாகம் தங்கியிருந்திருப்போம்; (ஆகவே) கணக்கு வைத்திருப்பவர்களை நீ கேட்பாயாக!" எனக் கூறுவார்கள்.

114. அ(தற்க)வன் "ஒரு சொற்ப காலத்தைத் தவிர நீங்கள் தங்கவில்லை (இதை முன்னதாகவே) நீங்கள் அறிந்திருந்தால்!" (இதைப் பற்றித் தெரிந்திருப்பீர்கள்) என்று கூறுவான்.

115. "உங்களை நாம் படைத்ததெல்லாம் வீணுக்காகத்தான் என்றும், நிச்சயமாக நீங்கள் நம்மிடம் மீட்டப்படமாட்டீர்கள் என்றும் நீங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்களா?" (என்று கூறுவான்).

116. ஆகவே, உண்மையான அரசனாகிய அல்லாஹ் மிக்க உயர்ந்தவன்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயன் இல்லை; (அவன்) கண்ணியத்திற்குரிய (அழகான தோற்றமுடைய) அர்ஷின் இரட்சகன்.

117. மேலும், (நபியே) எவன், அல்லாஹ்வுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரிய நாயனை அழைக்கிறானோ அவனுக்கு, அதைப்பற்றி யாதொரு சான்றும் இல்லை. அவனுடைய கணக்கெல்லாம் அவனுடைய இரட்சகனிடத்தில்தான் (உண்டு); நிச்சயமாக நிராகரிக்கக்கூடியவர்கள் வெற்றி பெறமாட்டார்கள்.

118. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: என் இரட்சகனே! நீ (என்னை) மன்னிப்பாயாக! கிருபையும் செய்வாயாக! கிருபை செய்பவர்களில் நீயே மிகச்சிறந்தவன்."

سُورَةُ النُّورِ مَكِّيَّةٌ اَرْبَعٌ وَاثْنَانِ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ

تَذَكَّرُونَ ٢ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا

مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْشَهِدَ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ٣ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَ

الزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى

الْمُؤْمِنِينَ ٤ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا

بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ

شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ٦ وَالَّذِينَ

يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ

فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ٧

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ٨

அத்தியாயம் : 24

அந்நூர் _ பிரகாசம்

வசனங்கள் : 64 மதனீ ருக்மிகள் : 9

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (இது) ஓர் அத்தியாயம்; இதனை நாம் இறக்கி வைத்தோம்; இதனை _ (இதிலுள்ள சட்டங்களை உங்கள் மீது) நாமே விதியாக்கினோம்; இன்னும், (இதனைக் கொண்டு) நீங்கள் நல்லுபதேசம் பெறுவதற்காக, இதில் தெளிவான வசனங்களை நாம் இறக்கி வைத்தோம்.

2. (திருமணமாகாத) விபச்சாரி, விபச்சாரகன் இவ்விருவரில் ஒவ்வொருவரையும் நூறு கசையடி அடியுங்கள்; நீங்கள் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் விசுவாசம் கொண்டவர்களாக இருந்தால் அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தில் விதிக்கப்பட்ட சட்டத்தை அமுல்செய்வ) தில், அவ்விருவருக்காக உங்களை இரக்கம் பிடித்து விட வேண்டாம்; இன்னும், அவ்விருவரின் வேதனையை விசுவாசிகளில் ஒரு சாரார் (நேரில் பிரசன்னமாகிப்) பார்க்கவும்.

3. விபச்சாரகன், விபச்சாரியை அல்லது இணைவைப்பவளையே தவிர (மற்றெவளையும்) மணந்து கொள்ளமாட்டான்; அவ்வாறே) விபச்சாரி_அவளை விபச்சாரகனோ, அல்லது இணைவைப்பவனோ தவிர (மற்றெவரும்) மணந்து கொள்ளமாட்டான்; மேலும், (இத்தகையோரைத் திருமணம் செய்வது) விசுவாசிகளுக்குத் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

4. மேலும், பத்தினிப்பெண்களை அவதூறு கூறி (அதன்) பிறகு (அதற்குரிய) நான்கு சாட்சிகளை அவர்கள் கொண்டு வரவில்லையே அத்தகையோர் _ அப்போது அவர்களை நீங்கள் எண்பது கசையடி அடியுங்கள்; மேலும், அவர்களின் சாட்சியத்தை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளாதீர்கள்; இன்னும் அத்தகையோர் பாவிகளாவர்.

5. இதற்குப் பின்னர் (தங்கள் குற்றங்களிலிருந்து விலகிப்) பச்சாதாபப்பட்டுத் தங்கள் நிலைகளை சீர்திருத்திக் கொண்டவர்கள் தவிர (இத்தகையோரை) நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்கமன்னிப்பவன்; பெருங்கிருபை செய்பவன்.

6. இன்னும், தங்கள் மனைவியரை (விபச்சாரக் குற்றம் சாட்டி) அவதூறு கூறி, இன்னும், தங்களையன்றி அவர்களுக்கு வேறு சாட்சிகள் இருக்கவில்லையே அத்தகையோர், அப்போது (அவதூறு கூறிய) அவர்களில் ஒருவரின் சாட்சியானது _ "நிச்சயமாக தான் உண்மையாளர்களில் உள்ளவன்" என்று அல்லாஹ்வைக் கொண்டு நான்கு முறை சத்தியம் செய்து) சாட்சி கூறுவதாகும்.

7. இன்னும், ஐந்தாவது முறையாக (இவ்விஷயத்தில்) "தான் பொய் சொல்பவர்களில் உள்ளவனாக இருந்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய சாபம் தன்மீது உண்டாவதாக" என்று (அவன் கூறவேண்டும்).

وَيَذَرُوا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ
لَمِنَ الْكَذِبِينَ^(١٧) وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَنْ كَانَ
مِنَ الصَّادِقِينَ^(١٨) وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ^(١٩) إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا
تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ^(٢٠) لَوْلَا
إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا
هَذَا افْكٌ مِّبِينٌ^(٢١) لَّوِ احْبَاءُ وَعَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شَهَادَةٍ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشَّهَادَةِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَذِبُونَ^(٢٢) وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسَسَّمْتُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ
عَذَابٌ عَظِيمٌ^(٢٣) إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا
لَيْسَ لَكُم بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ^(٢٤) وَ
لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ
هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ^(٢٥) يَعْظُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ^(٢٦) وَيَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ^(٢٧)

8. மேலும், அவனுடைய மனைவி தன்மீது சுமத்தப்பட்ட அவதூறை மறுத்து "நிச்சயமாக அவன் பொய்யர்களில் உள்ளவன்" என்று அல்லாஹ்வைக்கொண்டு (சத்தியம் செய்து) நான்கு முறை அவள் சாட்சி கூறுவது அவளை விட்டும் (விபச்சாரக்குற்றத்திற்கான) தண்டனையை நீக்கிவிடும்.

9. இன்னும், ஐந்தாவது முறையாக, "அவன் (இவ்விஷயத்தில்) உண்மையாளர்களில் உள்ளவனாக இருந்தால், நிச்சயமாக தன் மீது அல்லாஹ்வின் கோபம் உண்டாவதாக" (என்றும் அவள் கூறுவாள்.)

10. அல்லாஹ்வுடைய பேரருளும், அவனுடைய கிருபையும் உங்கள் மீது இல்லாதிருந்திருப்பின், (உங்களுக்கு அழிவு ஏற்பட்டிருக்கும்) இன்னும் நிச்சயமாக, அல்லாஹ் மிகுதியாக (தவ்பாக்களை ஏற்று) பாவமன்னிப்பளிப்பவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

11. நிச்சயமாக (ஆழிஷா ரஸியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் பற்றி பொய்யாக) அவதூறைக் கொண்டு வந்தார்களே அத்தகையவர்கள் உங்களில் உள்ள ஒரு கூட்டத்தினரே; அதை உங்களுக்கு தீமையாக நீங்கள் எண்ணவேண்டாம்; மாறாக, அது உங்களுக்கு நன்மையாகும்; அவர்களில் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும், பாவத்தால் தை அவர் சம்பாதித்தாரோ அது அவருக்கு உண்டு; இன்னும், இந்த அவதூறை உருவாக்கிய விஷயத்தில் அவர்களில் பெரும் பங்கெடுத்துக் கொண்டானே அத்தகையவன் - அவனுக்கு மகத்தான வேதனையுண்டு.

12. நீங்கள் இதைக் கேள்வியுற்ற சமயத்தில், விசுவாசம் கொண்ட ஆண்களும், விசுவாசம் கொண்ட பெண்களும் தங்கள் கூட்டத்தினர்களைப் பற்றி நன்மையானதையே எண்ணி "இது தெளிவான அவதூறு(தான்)" என்றும் கூறியிருக்க வேண்டாமா?

13. இதன்மீது நான்கு சாட்சிகளை அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்க வேண்டாமா? (இதற்குரிய) சாட்சிகளை அவர்கள் கொண்டுவராதபொழுது அத்தகையோர் - அல்லாஹ்விடத்தில் அவர்கள் பொய்யர்கள்.

14. இன்னும், உங்கள் மீது அல்லாஹ்வுடைய பேரருளும், அவனின் பெருங்கிருபையும் இம்மையிலும், மறுமையிலும் இல்லாதிருந்தால், எதில் நீங்கள் ஈடுபட்டிருந்தீர்களோ (அதன் காரணமாக,) அதில் மகத்தான வேதனை நிச்சயமாக உங்களைத் தொட்டிருக்கும்.

15. இதனை நீங்கள் (சிலரிடமிருந்து சிலர்) உங்கள் நாவுகளால் எடுத்துக் கொண்டு, உங்களுக்கு எதுபற்றி அறிவு இல்லையோ (அந்த விஷயத்தை, உங்கள் வாய்களால் கூறிக்கொண்டிருந்த பொழுது (உங்களுக்கு வேதனை ஏற்பட்டிருக்கும்); இதனை நீங்கள் இலேசாகவும் எண்ணிவிட்டீர்கள்; இதுவோ, அல்லாஹ்விடத்தில் மிகமகத்தானதாகும்.

16. நீங்கள் இதனைக் கேள்விப்பட்டபோது "இதனை நாம் பேசுவது நமக்குத் தகுதி இல்லை; (அல்லாஹ்வே!) நீயே மிகப் பரிசுத்தமானவன், இதுமகத்தான (பெரும்) அவதூறு" என்று நீங்கள் கூறி இருக்க வேண்டாமா?

17. நீங்கள் விசுவாசிகளாகியிருந்தால், இதுபோன்ற தின்பால் ஒருபோதும் நீங்கள் மீளலாகாது என்று அல்லாஹ் உங்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்கிறான்.

18. இன்னும், அல்லாஹ் (தன்னுடைய) வசனங்களை உங்களுக்கு விளக்கிக் கூறுகிறான்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிந்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ^(١٩)
 وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَحِيمٌ^(٢٠)
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُورَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُورَ
 الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ
 وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ^(٢١) وَلَا يَأْتِلْ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ
 يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ^(٢٢) إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغُفْلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعُنُوا
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ^(٢٣) يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ
 أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^(٢٤) يَوْمَئِذٍ يُوقِفُهُمُ
 اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ^(٢٥) أَخْيِثُ
 لِلْخَيْثِثِينَ وَالْخَيْثِثُونَ لِلْخَيْثِثِ وَالطَّيِّبُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ
 لِلطَّيِّبِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ^(٢٦)

19. (இதற்குப் பின்னரும்) விசுவாசங்கொண்டோருக்கிடையில் (இவ்வாறான) மானக்கேடான விஷயம் பரவவேண்டுமென விரும்புகிறார்களே நிச்சயமாக அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு இம்மையிலும், மறுமையிலும் மிக்க துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு; (அதனால் ஏற்படும் தீங்குகளை) அல்லாஹ்வே நன்கறிவான்; நீங்களோ அறியமாட்டீர்கள்.

20. இன்னும், உங்கள் மீது அல்லாஹ்வுடைய பேரருளும், அவனின் கிருபையும் இல்லாதிருந்தால், (உங்களை வேதனை பிடித்திருக்கும்) நிச்சயமாக அல்லாஹ்வோ மிக்க இரக்கமுடையவன்; மிக்கிருபையுடையவன்.

21. விசுவாசம் கொண்டோரே! ஷைத்தானுடைய அடிச் சுவடுகளைப் பின்பற்றாதீர்கள்; எவன் ஷைத்தானுடைய அடிச் சுவடுகளைப் பின்பற்றுகிறானோ அவனை, மானக்கேடானதைக்கொண்டும், வெறுக்கப் பட்டதைக்கொண்டும் நிச்சயமாக (ஷைத்தானாகிய) அவன் ஏவுவான்; இன்னும் உங்கள் மீது அல்லாஹ்வுடைய பேரருளும், அவனின் கிருபையும் இல்லாதிருப்பின் உங்களில் ஒருவருமே ஒருபோதும் பரிசுத்தமாக முடியாது; எனினும் அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களை பரிசுத்தமாக்குகிறான்; மேலும், அல்லாஹ் செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

22. உங்களிலுள்ள (செல்வ)வளம் பெற்றோரும், (மற்றவருக்கு உதவு) வசதியுடையோரும், (தங்கள்) பந்துக்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் ஹிஜ்ரத் செய்தவர்களுக்கும் (எப்பொருளையும்) அவர்கள் கொடுக்காமலிருக்க சத்தியம் செய்யவேண்டாம்; அவர்களை மன்னித்து விடவும்; (பழைய வருத்தத்தைப்) பொருட்படுத்தாது விட்டுவிடவும்; அல்லாஹ் உங்களுக்கு மன்னிப்பளிப்பதை நீங்கள் விரும்பமாட்டீர்களா? மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன், மிக்க கிருபையுடையவன்.

23. நிச்சயமாக, கற்புள்ள அப்பாவிகளான விசுவாசிகளான பெண்களை அவதூறு கூறுகிறார்களே அத்தகையோர் - இம்மையிலும், மறுமையிலும் (அல்லாஹ்வினால்) அவர்கள் சபிக்கப்பட்டுள்ளனர்; இன்னும், (மறுமையில்) அவர்களுக்கு மகத்தான வேதனையும் உண்டு.

24. அவர்களுடைய நாவுகளும், அவர்களுடைய கைகளும், அவர்களுடைய கால்களும் அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்ததைப்பற்றி அவர்களுக்கு விரோதமாக சாட்சி சொல்லும் நாளில் (அவர்களுக்குக் கடுமையான வேதனையுண்டு).

25. அந்நாளில் அவர்களுக்குரிய (செயல்களுக்கு) உண்மையான கூலியை அல்லாஹ் அவர்களுக்குப் பூரணமாகக் கொடுப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் - அவனே (கணக்குகளை நீதமாகவைத்து அவற்றை) வெளியாக்கிவிடக்கூடிய உண்மையாளன் என்பதை அவர்கள் அறிந்தும் கொள்வார்கள்.

26. கெட்ட பெண்கள், கெட்ட ஆண்களுக்கும்; கெட்ட ஆண்கள், கெட்ட பெண்களுக்கும்; இன்னும் பரிசுத்தமான பெண்கள், பரிசுத்தமான ஆண்களுக்கும்; பரிசுத்தமான ஆண்கள், பரிசுத்தமான பெண்களுக்கும் (தகுதியானவர்கள்); அத்தகையவர்கள், இவர்கள் கூறுவதைவிட்டும் நீக்கம் செய்யப்பட்ட (பரிசுத்தமான)வர்கள்; இவர்களுக்கு மன்னிப்பும், கண்ணியமான உணவும் உண்டு.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا
وَتَسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾ وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا
فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا
فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٦﴾ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
أَرْوَاحَهُمْ ذَلِكُمْ أَزْكى لَهُمْ إِنْ اللَّهُ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٢٧﴾ وَقُلْ
لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ أَرْوَاحَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا
يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ
بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرُ
أُولَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى
عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيَعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ
زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٨﴾

27. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்கள் வீடுகள் அல்லாத (வேறு) வீடுகளில் (நீங்கள் நுழைய அவசியம் ஏற்பட்டால் அவ் வீடுகளில் உள் ளவர்களிடம்) நீங்கள் (மூன்றுமுறை) அனுமதி கோரி, அவ் வீடுகளில் உள்ளோருக்கு ஸலாம் கூறாதவரை (அவற்றில்) நுழையாதீர்கள்; இவ்வாறு நடந்துகொள்வதுவே உங்களுக்கு மிகச்சிறந்ததாகும். நீங்கள் நல்லுபதேசம் பெறும் பொருட்டு (இது உங்களுக்குக் கூறப்படுகிறது).

28. அவற்றில் எவரையுமே நீங்கள் காணவில்லையென்றால், உங்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்படும் வரையில் அவற்றில் நுழையாதீர்கள்; மேலும், "நீங்கள் திரும்பிவிடுங்கள்" என்று (அவற்றில் உள்ளோரிடமிருந்து) உங்களுக்குக் கூறப்பட்டால் நீங்கள் திரும்பிவிடுங்கள்; அதுவே உங்களுக்கு மிகப் பரிசுத்தமானதாகும்; இன்னும், நீங்கள் செய்பவைகளை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

29. (விசுவாசிகளே! எவராலும்) குடியிருக்கப்படாத வீடுகளில் - அவற்றில் உங்களுடைய பொருட்கள் இருந்து, (அதற்காக) நீங்கள் அவற்றில் நுழைவது உங்களமீது குற்றமாகாது; மேலும், அல்லாஹ், நீங்கள் வெளியாக்குவதையும், மறைத்துக்கொள்வதையும் அறிவான்.

30. (நபியே!) விசுவாசிகளுக்கு நீர் கூறுவீராக: "அவர்கள் தங்கள் பார்வைகளைத் தாழ்த்திக் கொள்ளவும்; தங்கள் மர்மஸ்தானங்களையும் பேணிக்காத்துக் கொள்ளவும்; "அது அவர்களுக்கு மிகப் பரிசுத்தமானதாகும்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்கள் செய்பவைகளை நன்கு உணர்பவன்.

31. மேலும், (நபியே!) விசுவாசிகளான பெண்களுக்கு நீர் கூறுவீராக: "தங்கள் பார்வைகளை அவர்கள் தாழ்த்திக் கொள்ளவும்; தங்கள் மர்மஸ்தானங்களையும் பேணிப்பாதுகாத்துக் கொள்ளவும்; அதினின்று வெளியில் தெரியக்கூடியவைகளைத் தவிர, தங்கள் (அலங்காரத்தை) அவர்கள் வெளிப்படுத்தவேண்டாம்; தங்கள் முந்தானைகளை தம் மேல்சட்டைகளின்மீது போட்டு (தலை, கழுத்து, நெஞ்சு ஆகியவற்றை மறைத்து)க் கொள்ளவேண்டும்; மேலும், அவர்கள் தம் அலங்காரத்தை தம் கணவர்கள், அல்லது தம் தந்தையர், அல்லது தம் கணவர்களின் தந்தையர், அல்லது தம் குமாரர்கள், அல்லது தம் சகோதரர்களின் குமாரர்கள், அல்லது தங்களுடைய பெண்கள், அல்லது தங்களுடைய வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்கள், அல்லது (ஆண்களில் பெண்களின் மீது) விருப்பமற்ற பணியாளர்கள், அல்லது பெண்களின் மறைவான அவயங்களை அறிந்து கொள்ளாத சிறு பிராயத்தையுடைய சிறார்கள் ஆகியவர்களைத் தவிர, (மற்றெவருக்கும்) வெளிப்படுத்தவேண்டாம். அன்றியும் தம் அலங்காரத்தினிருந்து தாம் மறைத்திருப்பதை அறியப்படுவதற்காக, தங்களுடைய கால்களை (பூமியில்) அடிக்க வேண்டாம்; விசுவாசிகளே! நீங்கள் வெற்றிபெறுவதற்காக அல்லாஹ்வின் பக்கம் (பாவமன்னிப்பைக்கோரி) தவ்பாச் செய்யுங்கள்.

وَأَنكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَأَمَّا لَكُمْ أَن
يَكُونُوا أَفْقَرًا يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾
وَلَيْسَتُ غَفِيفَ الَّذِينَ لَا يُحِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ
إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَآتُوهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا
تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ ۚ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْصِنَ ۖ لَّا تَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٣٨﴾ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ
خَلَّوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ ۖ مِثْلُ نُّورٍ كَمِشْكُوتٍ ۖ فِيهَا مِصْبَاحٌ مِّصْبَاحُ الْبُصْبَاحِ ۖ فِي
زُجَاجَةٍ ۖ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ
مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ ۖ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضَيُّ ۖ وَلَوْ
لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ ۚ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَهُوَ
يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٤٠﴾ فِي بُيُوتِ أَذْنِ
اللَّهِ أَنْ تُرْفَعَ وَيَذْكُرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٤١﴾

32. உங்களில் வாழ்க்கைத் துணையில்லாதவருக்கும் (அவ்வாறே வாழ்க்கைத் துணைவரில்லாத) உங்களுடைய ஆண் அடிமைகள், இன்னும், அடிமைப் பெண்களிலிருந்து நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களுக்கும் திருமணம் செய்து வைப்புகள்; அவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தால், அல்லாஹ் தன்னுடைய பேரருளைக் கொண்டு அவர்களைச் சீமான்களாக்கி வைப்பான்; மேலும், (நல்குவதில்) அல்லாஹ் மிக்க விசாலமானவன்; (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தவன்.

33. திருமணத்தைச் செய்ய வசதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவர்கள், அல்லாஹ் தன்பேரருளால் அவர்களை சீமான்களாக்கி வைக்கும் வரை பத்தினித்தனமாக இருந்துகொள்ளவும்; உங்கள் வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக்கொண்டவர்களிலிருந்து தன்னை விடுவிப்பதற்குரிய) உரிமைப் பத்திரத்தை எழுதுமாறு தேடுகிறார்களே அதற்கையோர் — அவர்களில் நன்மையை நீங்கள் அறிந்தால், (உரிமைப் பத்திரத்தை) அவர்களுக்கு எழுதிக்கொடுத்து விடுங்கள்; (விசுவாசிகளே!) இன்னும், அல்லாஹ் உங்களுக்குக்கொடுத்திருக்கும் பொருளிலிருந்து நீங்கள் அவர்களுக்குக் கொடுங்கள்; இன்னும், உங்கள் அடிமைப் பெண்களைப் பத்தினித்தனத்தை அவர்கள் நாடுவார்களானால் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்குரிய ஓர் அற்பப் பொருளை நீங்கள் அடைவதற்காக, விபச்சாரத்திற்கு (அதைச் செய்யுமாறு) நிர்ப்பந்திக் காதீர்கள்; அவர்களை எவரேனும் நிர்ப்பந்தித்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டபின் (அவர்களை) மிக்க மன்னிப்பவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

34. இன்னும், தெளிவுபடுத்தும் வசனங்களையும், உங்களுக்கு முன் சென்றுள்ளோர்களிலிருந்து உதாரணத்தையும், பயபக்தியுடையோர்க்கு நல்லுபதேசத்தையும் (இதில்) உங்கள் பால் நிச்சயமாக நாம் இறக்கி வைத்திருக்கிறோம்.

35. அல்லாஹ் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் பிரகாசமாக இருக்கிறான். அவனுடைய பிரகாசத்திற்கு உதாரணம்: அதில் விளக்கு இருக்கும் ஒருமாடம் போன்றதாகும்; அவ்விளக்கு கண்ணாடியினுள் இருக்கிறது; நிச்சயமாக அக்கண்ணாடி பிரகாசிக்கும் ஒரு நட்சத்திரத்தைப் போன்றதாகும். (அது) பாக்கியம் பெற்ற ஜைத் தூன் மரத்தின் எண்ணெயினால் எரிக்கப்படுகிறது (அது) கீழ்த்திசையைச் சேர்ந்ததுமன்று; மேல்திசையைச் சேர்ந்ததுமன்று; அதன் எண்ணெய், அதை நெருப்பு தொடாவிடிலும் பிரகாசிக்கவே முற்படும் (இவை யாவும் இணைந்து ஒளிக்குமேல் ஒளியாகும்; அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களைத் தன்பிரகாசத்தின் பால் செலுத்துகிறான்; மேலும், மனிதர்களுக்கு அல்லாஹ் இத்தகைய உதாரணங்களைக் கூறுகிறான். அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் நன்கறிந்தவன்.

36. (அல்லாஹ்வின் இல்லங்களான அவ்) வீடுகளில் (வணக்க வழிபாடுகளின்மூலம்) அவை உயர்த்தப்படவும், அவற்றில் அவனது பெயர் கூறப்பட வேண்டுமெனவும் அல்லாஹ் கட்டளையிடுகிறான். அவற்றில் காலையிலும் மாலையிலும் அவனை நல்லடியார்கள் துதி செய்வார்.

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَ
 آيَتِ الزَّكَاةِ يُخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٢٥﴾
 لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا أَوْ يَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
 مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٦﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ
 بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَ
 وَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَقَّعُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ أَوْ
 كَظُلُمٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ
 سَحَابٌ ظُلُمَتْ أَعْصَاهُ فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكِدْ
 يَرُهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٢٨﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 اللَّهَ يَسْخَرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفٍّ كُلٌّ قَدْ
 عِلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْمِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَبِاللَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزَيِّجُ سَحَابًا ثُمَّ
 يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ
 مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَ
 يَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ لِيُكَاذِبَ سَاقِرَ قَوْمٍ يَدَّهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٣١﴾

37. (அவ்வாறு துதி செய்யும்)ஆடவர்கள்_அவர்களை வாணிபமோ (கொடுப்பினையின் மூலம்) விற்பனையோ, அல்லாஹ்வை நினைவு கூருவதைவிட்டும், தொழுகையை முறையாக நிறைவேற்றுவதைவிட்டும், ஜகாத் கொடுப்பதைவிட்டும் (பராமுகமாக்கி) வீணாக்கிவிடாது; இன்னும், ஒருநாளை அவர்கள் பயந்து கொண்டிருப்பர். அதில் (அந்நாளில்) இதயங்களும், பார்வைகளும்(திடுக்கிட்டுத்தடுமாற்றமடைந்து விடும்).

38. அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்ததற்கு மிக அழகானதை அல்லாஹ் அவர்களுக்கு நன்குலியாகக் கொடுப்பதற்காகவும், தன் பேரருளிலிருந்து அவர்களுக்கு அதிகமாக்கவும், (இவ்வாறு தொழுது அல்லாஹ்வை தஸ்பீஹ் செய்து வருபவர்கள்.)மேலும்,அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களுக்குக் கணக்கின்றியே கொடுப்பான்.

39. இன்னும் நிராகரித்துவிட்டார்களே அவர்கள்_அவர்களின் செயல்கள் பாவைவனத்தில் (தோற்றமளிக்கும்)கானல் (நீரைப்) போலாகும்; தாகித்தவன் அதைத்தண்ணீர் என எண்ணிக் கொள்கிறான்; எதுவரை யெனில் (முடிவாக) அவன் அதனிடத்தில் வந்தடைந்தால் அதை அவன் ஒரு பொருளாகப் பெற்றுக் கொள்ளமாட்டான். மறுமையில் இது காஃபீர்களின் நிலையாகும். அங்கு அதனிடத்தில்தனக்கெதிரில் அல்லாஹ்வைக் காண்கிறான். அப்போது அவனுடைய கணக்கை அவனுக்கு அவன்(அல்லாஹ்) நிறைவு செய்துவிடுகிறான்; இன்னும்,அல்லாஹ் கணக்குத்தீர்ப்பதில் தீவிரமானவன்.

40. அல்லது (அவர்களுடைய செயல்களுக்கு உதாரணம்): ஆழ் கடலிலுள்ள இருள்களைப்போன்றதாகும்;அதனை ஒருஅலைமூடிக்கொள்கிறது;அதற்குமேல் மற்றோர் அலை; அதற்கு மேல் மேகம்; (இவ்வாறு)பல இருள்கள்; அதில் சில, சிலவற்றுக்குமேல் இருக்கின்றன; (இருள்களால் சூழப்பட்ட நிலையில் பார்ப்பவன்) தன் கையை வெளியாக்கி(நீட்டி)னால் அதனை அவனால் பார்க்கமுடியாது; இன்னும், எவருக்கு அல்லாஹ் ஒளியை ஆக்கவில்லையோ அவருக்குஎங்கும்)ஒளி இல்லை.

41. நிச்சயமாக, அல்லாஹ்_ அவனை வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளவைகளும், (தங்கள்)இறக்கைகளை விரித்துப் பறந்தவண்ணமாக பறவைகளும் துதி செய்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை (நபியே!) நீர் காணவில்லையா?(இவற்றில்) ஒவ்வொன்றும் தன் தொழுகையையும், அவனைத் துதி செய்யும் முறையையும் திட்டமாக அறிந்திருக்கின்றன. மேலும், அல்லாஹ் அவைகள் செய்பவற்றை நன்கறிகிறவன்.

42. இன்னும், வானங்களுடையவும், பூமியினுடையவும் ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது! அல்லாஹ்வின் பாலே அனைவரின் திரும்பச் செல்லுதல் இருக்கிறது.

43. (நபியே!)நீர் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக, அல்லாஹ் தான் (பல பாகங்களிலிருந்து) மேகங்களை மெதுவாக இழுத்து, பின்னர் அவைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து, அதன்பின் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக இணையச்செய்கிறான்; (பின்னர், அம்மேகங்களான) அவற்றிற்கு மத்தியிலிருந்து மழை வெளிப்படுவதை நீர் காண்கிறீர்; அவனே வானத்திலுள்ள மலைகளிலிருந்து ஆலங்கட்டி யையும் இறக்கிவைக்கிறான்; அதனைக் கொண்டு அவன் நாடியவர்களைப் பிடிக்கச் செய்கிறான். இன்னும், அவன் நாடியவர்களை விட்டு அதனைத் திருப்பி விடுகிறான்; அதன் மின்னலின் ஒளி பார்வைகளைப் பறிக்க நெருங்குகிறது.

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٣٣﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَّمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ
مَّن يَّمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَّمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا
يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٤﴾ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَ
اللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ امْتَنَّا
بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْقٌ مِّنْهُمْ مِّن بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فِرْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٣٧﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٣٨﴾ أَفَبِقُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ
يَخَافُونَ أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ أَلَّا يُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٩﴾
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٤٠﴾ وَمَنْ
يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٤١﴾
وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا
تَقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾

الأنبياء

44. இரவையும், பகலையும் அல்லாஹ்வே (திருப்பித் திருப்பி)மாற்றிக்கொண்டு இருக்கிறான். பார்வைகள் உடையோர்க்கு நிச்சயமாக இதில் ஒரு (நல்ல) படிப்பினை உண்டு.

45. அல்லாஹ் - (பூமியின் மீது ஊர்ந்து திரியும்) ஒவ்வொரு உயிர்ப்பிராணியையும் நீரிலிருந்து - அவன் படைத்திருக்கின்றான்; அவைகளில் தன் வயிற்றின்மீது நடப்பவையும் உண்டு; அவைகளில் இரு கால்களால் நடப்பவையும் உண்டு; இன்னும் அவைகளில் நான்கு(கால்)களால் நடப்பவைகளும் உண்டு; (இவ்வாறு) அல்லாஹ் தான் நாடியதை படைக்கிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் பேராற்றலுடையவன்.

46. (மனிதர்களே!) தெளிவாக்கி வைக்கக்கூடிய வசனங்களையே நிச்சயமாக நாம் (இதில்) இறக்கியிருக்கிறோம்; இன்னும், அல்லாஹ் தான் நாடிய (நல்ல)வர்களை நேரான வழியின்பால் செலுத்துகிறான்.

47. "அல்லாஹ்வையும், (அவனுடைய) தூதரையும் நாங்கள் விசுவாசித்திருக்கிறோம்; (அவர்களின் கட்டளைகளுக்கு) நாங்கள் கீழ்ப்படிக்கிறோம் என்றும் (நபியே! இந்த முனாஸிபிக்குகள்) கூறுகின்றனர்; பின்னர், அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் அதற்குப்பிறகு புறக்கணித்துவிடுகின்றனர்; ஆகவே, இவர்கள் (உண்மையான) விசுவாசிகள் அல்லர்.

48. மேலும், தங்களுக்கிடையில் (ஏற்பட்டவற்றில் அல்லாஹ்வின் தூதராகிய) அவர் தீர்ப்பளிக்க அல்லாஹ்விடமும், அவனுடைய தூதரிடமும் வாருங்கள் என அவர்கள் அழைக்கப்பட்டால், அப்போது அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் புறக்கணிக்கக்கூடியவர்களாக இருக்கின்றனர்.

49. மேலும், உண்மை அவர்கள் பக்கம் இருக்குமானால் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக (விரைந்து) அவரிடம் வருகிறார்கள்.

50. அவர்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதா? அல்லது (அவரைப்பற்றி) இவர்கள் சந்தேகிக்கின்றனரா? அல்லது அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் அவர்களுக்கு அநீதியிழைத்துவிடுவார்கள் என்று பயப்படுகின்றனரா? அல்ல; இவர்கள் தாம் (தமக்குத்தாமே) அநியாயக்காரர்கள்.

51. விசுவாசிகளின் கூற்றாக இருப்பதெல்லாம் - அவர்களுக்கிடையே (அல்லாஹ்வுடைய தூதராகிய) அவர் தீர்ப்புக்கூறுவதற்காக அல்லாஹ்விடமும், அவனுடைய தூதரிடமும் (வருமாறு) அவர்கள் அழைக்கப்பட்டால் - "நாங்கள் செவியுற்றோம், இன்னும் கீழ்ப்படிந்தோம்" என்று அவர்கள் கூறுவதுதான்; இன்னும், அவர்கள் தாம் வெற்றியாளர்கள்

52. இன்னும், எவர் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து, இன்னும், அல்லாஹ்வை அஞ்சி, அவனைப் பயந்தும் கொள்கிறாரோ அத்தகையோர் - அவர்கள்தாம் வெற்றிபெற்றவர்கள்.

53. (நபியே!) நீர் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டால், நிச்சயமாக அவர்கள் (போர்செய்ய) புறப்பட்டுவிடுவதாக அல்லாஹ்வின் மீது அவர்கள் உறுதியான சத்தியம் செய்து கூறுகின்றார்கள்; "சத்தியம் செய்யாதீர்கள் என்று நீர் கூறுவீராக; (உங்களுடைய) கீழ்ப்படிதல் (நயவஞ்சக மானதென) அறியப்பட்டது தான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கு உணர்பவன்."

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ
 مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى
 الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ٥٤ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَ
 عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ
 مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ
 كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥٥ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ
 آتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٥٦ لَا تَحْسَبَنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا أَوْفَتْهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ
 الْمَصِيرُ ٥٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ
 أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ
 قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ
 وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَ
 لَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى
 بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥٨

54. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படியுங்கள்; (அவனுடைய) தூதருக்கும் நீங்கள் கீழ்ப்படியுங்கள்; நீங்கள் புறக்கணித்தாலோ, அவர் மீதுள்ளதெல்லாம் அவர்மீது சுமத்தப்பட்ட (தூதை உங்களுக்கு எடுத்துரைப்பது) தான்; உங்கள் மீதுள்ளதெல்லாம் நீங்கள் சுமத்தப்பட்ட (வாறு கீழ்ப்படிவது) தான்; மேலும், நீங்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தால் நீங்கள் நேர் வழியை அடைந்து விடுவீர்கள்; (நம் தூதைத்) தெளிவாக எத்திவைப்பதைத் தவிர, (வேறொன்றும் நம்) தூதர்மீது (கடமை) இல்லை.

55. (மனிதர்களே!) உங்களில் விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையவர்களுக்கு அவர்களுக்கு முன்னர் சென்றவர்களை அதிபதிகளாக்கிய பிரகாரமே, இவர்களையும் நிச்சயமாகப் பூமிக்கு அதிபதிகளாக்கிவைப்பதாகவும், அவன் அவர்களுக்குப் பொருந்திக்கொண்ட மார்க்கத்தில் அவர்களை நிச்சயமாக உறுதிப்படுத்திவைப்பதாகவும், அவர்களுடைய பயத்திற்குப்பிறகு அமைதியைக் கொண்டு நிச்சயமாக மாற்றிவிடுவதாகவும் - அல்லாஹ் வாக்களித்திருக்கின்றான்; அவர்கள் எனக்கு யாதொன்றையும் இணையாக்காது என்னையே வணங்குவார்கள்; இதன் பின்னர் (உங்களில்) எவர் நிராகரிப்பவராகிவிட்டாரோ நிச்சயமாக, அவர்கள்தாம் (அல்லாஹ்வின் கட்டளையை ஏற்காத) பாவிகள்.

56. இன்னும், (விசுவாசிகளே!) தொழுகையை (முறையாக) நிறைவேற்றுவங்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுங்கள்; மேலும், (அல்லாஹ்வின்) தூதருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; (அவற்றின் மூலம்) நீங்கள் அருள் செய்யப்படுவீர்கள்.

57. (நபியே!) நிராகரிப்போர் பூமியில் தப்பித்துக் கொண்டுவிடுவார்கள் என நிச்சயமாக நீர் எண்ணவேண்டாம்; (மறுமையில்) அவர்கள் ஒதுங்குமிடம் நரகம்தான். திட்டமாக திரும்பிச் செல்லும் இடத்தில் அது மிகவும் கெட்டது.

58. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்களுடைய வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களும் (அடிமைகளும்), உங்களில் பிராயமடையாத சிறுவர்களும், (நீங்கள் வீட்டினுள் இருக்கக்கூடிய நேரங்களில் உங்களிடம் வருவதாயின்,) மூன்று நேரங்களில் அவர்கள் அனுமதி கோரவேண்டும்; (அந்நேரங்களாவன;) ஃபஜ்ரு தொழுகைக்கு முன்னரும், உச்சிப்பொழுதில் உங்களுடைய (மிச்சமான) ஆடைகளைக் களைந்துவைத்திருக்கும் நேரத்திலும், இஷா தொழுகைக்குப் பின்னரும் (இவை) உங்களுக்கு மறைவுடைய மூன்று (நேரங்கள்) ஆகும்; இவற்றுக்குப் பின் (வருவது) உங்கள் மீதோ, அவர்கள் மீதோ குற்றமில்லை. (காரணம்) இவர்கள் (அடிக்கடி) உங்களிடம் சுற்றி வருபவர்கள்; உங்களில் சிலர் சிலரிடம் (திரும்பத்திரும்ப வருபவர்களாகவும் இருக்கிறீர்கள்). இவ்வாறு அல்லாஹ் (தன்)வசனங்களை உங்களுக்கு விளக்குகிறான்; இன்னும், அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
 اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٩﴾ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي
 لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ
 شَيْئًا بِهِنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ
 خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٠﴾ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى
 حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
 وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ
 بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ
 أَوْ بُيُوتِ أَخَوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ
 مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
 تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا
 فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبْرَكَةٌ
 طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦١﴾

59. இன்னும், உங்களிலுள்ள சிறுவர்கள் பிராயமடைந்துவிட்டால், அவர்களுக்கு முன்னுள்ள (முத்த)வர்கள் அனுமதி கேட்டதுபோன்று அவர்களும் அனுமதி கேட்கவேண்டும்; இவ்வாறே அல்லாஹ் தன்னுடைய வசனங்களை உங்களுக்கு விளக்குகிறான்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

60. பெண்களில் திருமண விருப்பமற்ற (மாதவிலக்கு நின்று குழந்தைகள் பெறும் நிலையைத் தாண்டிவிட்ட) முதியவர்கள், தங்கள் அழகை வெளிப்படுத்தாதவர்களாக, தங்கள் மேல் ஆடைகளைக் களைந்து விட்டிருப்பதில் அவர்கள் மீது குற்றமில்லை. (இதனையும் தவிர்த்து) அவர்கள் பேணிக்கொள்வது அவர்களுக்கு மிக்க நன்று. அல்லாஹ்வோ (யாவற்றையும்) கேட்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

61. (விசுவாசிகளே! உங்களுடன் சேர்ந்து உண்ணுவதில்) குருடர் மீதும் குற்றமில்லை; முடவர் மீதும் குற்றமில்லை; நோயாளியின் மீதும் குற்றமில்லை; நீங்கள் உங்கள் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தந்தைகள் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தாய்மார்கள் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் சகோதரர்களின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் சகோதரிகளின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தந்தையுடைய சகோதரர்களின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தந்தையுடைய சகோதரிகளின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தாயுடைய சகோதரர்களின் வீடுகளிலோ, அல்லது உங்கள் தாயுடைய சகோதரிகளின் வீடுகளிலோ அல்லது எ(ந்)த(வீட்டி)ன் சாவிகளை நீங்கள் உடமையாக்கிக்கொண்டிருக்கலோ அவற்றிலோ, அல்லது உங்கள் தோழர்களிடத்திலோ நீங்கள் உண்பது உங்கள் மீது குற்றமில்லை; நீங்கள் (பலர்) ஒன்று சேர்ந்தோ அல்லது தனித்தனியாகவோ உண்பது உங்கள் மீது குற்றமில்லை; ஆகவே, நீங்கள் வீடுகளில் நுழைந்தால், அல்லாஹ் விடமிருந்துள்ள பரிசுத்தமான பாக்கியமுள்ள காணிக்கையாக உங்களின் மீது நீங்கள் ஸலாம் சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் விளங்கிக்கொள்வதற்காக இவ்வாறு அல்லாஹ் (தன்) வசனங்களை உங்களுக்கு விவரிக்கின்றான்.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا
مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ
الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لَنْ سِتَّتْ مِنْهُمْ
وَاسْتَغْفَرُوا لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ
الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ وَدُعَاءِ اللَّهِ بَعْضُكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ
أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧﴾ إِلَّا أَنْ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ مِنْ ثَمَانِيَةِ مِائَتَيْنِ آيَةٍ وَهِيَ الْآيَةُ الْخَامِسَةُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾
لَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا ﴿٢﴾

62. உண்மையான விசுவாசிகளெல்லாம், "அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் விசுவாசங்கொண்டார்களே அத்தகையோர்தாம்; மேலும், அவர்கள் யாதொரு பொது விஷயத்தைப் பற்றி (ஆலோசனைசெய்ய) அவ(னுடைய தூதருடன் இருந்தால், அவரிடம் அனுமதி பெறும் வரை(கூட்டத்திலிருந்து) அவர்கள் போக மாட்டார்கள். நிச்சயமாக உம்மிடம் அனுமதி கோருகின்றனரே அத்தகையோர் — அவர்கள்தாம் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் விசுவாசங் கொண்டவர்கள்; ஆகவே, அவர்கள் தங்களுடைய காரியத்தின் சிலவற்றுக்காக உம்மிடம் அனுமதிக்கோரினால், அவர்களில் நீர் நாடுபவர்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பீராக! அவர்களுக்காக அல்லாஹ்விடத்தில் மன்னிப்பும் கோருவீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

63. உங்களுக்கு மத்தியில் சிலர் சிலரை (ப்பெயர்கூறி) அழைப்பது போன்று அல்லாஹ்வின் தூதரின் அழைப்பை (முஹம்மதே என்று கூறி) ஆக்கிக்கொள்ளாதீர்கள்; நிச்சயமாக உங்களில் (கூட்டத்திலிருந்து) மறைவாக நழுவி விடுகிறார்களே அத்தகையவர்களை, அல்லாஹ் அறிவான்; ஆகவே, (நம் தூதராகிய) அவருடைய கட்டளைக்கு மாறு செய்கிறார்களே அத்தகையவர்கள், (உலகில்) தங்களுக்கு யாதொரு துன்பம் பிடித்துவிடுவதையோ அல்லது துன்புறுத்தும் வேதனை பிடித்துவிடுவதையோ பயந்து கொண்டிருக்கவும்.

64. நிச்சயமாக வானங்களிலும், பூமியிலும் இருப்பவை அல்லாஹ்வுக்கே உரியன என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்; நீங்கள் எந்நிலையில் இருக்கிறீர்களோ அதை அவன் திட்டமாக அறிவான்; இன்னும், அவன்பக்கமே அவர்கள் மீட்டப்படும் (அந்நாளில் அவர்கள் செய்தவற்றை அவர்களுக்கு அவன் அறிவிப்பான்; மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருள் பற்றியும் நன்கறிந்தவன்.

அத்தியாயம் : 25

அல்ஃபுர்கான் — பிரித்தறிவித்தல்

வசனங்கள் : 77 மக்கீ ருகூஃகள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. தன் அடியார் (முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள்) மீது (அசத்தியத்திலிருந்து சத்தியத்தைப் பிரித்தறிவிக்கும்) ஃபுர் காணை — அது அகிலத்தார்க்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியதாக ஆவதற்காக — இறக்கிவைத்தானே அத்தகையோன் மிக்க பாக்கியமுடையவன்.

2. (இவ்வேதத்தை அருட்செய்தவன்) எத்தகையோனென்றால், வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; அவன் (தனக்கென) மகனை எடுத்துக்கொள்ளவுமில்லை; (அவனுடைய) ஆட்சியில் அவனுக்குக் கூட்டுக் காரரும் இல்லை; அவனே ஒவ்வொரு பொருளையும் படைத்தான்; பிறகு அதனதன் முறைப்படி அதைச் சரியாக அமைத்தான்.

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا
وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ٣١ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا
إِفْكٌ لِفِتْرَتِهِ وَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا
ظُلْمًا وَزُورًا ٣٢ وَقَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٣٣ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ
تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ٣٤ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ٣٥ وَقَالُوا
مَا لَ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيُشْبِي فِي الْأَسْوَاقِ
لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ٣٦ أَوْ يُلْقَى
إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ
إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ٣٧ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا الْكَافِرِينَ
الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ٣٨ تَبَارَكَ الَّذِي
إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا ٣٩ بَلْ كَذَّبُوا
بِالسَّاعَةِ ٤٠ وَأَعْتَدْنَا لِلْمَكْذِبِ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ٤١

3. (ஆனால் இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போர்) அவனையன்றி (வேறு வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் எதையும் படைக்க (சக்தி பெற) மாட்டார்கள்; அவர்களோ (அல்லாஹ்வின்) படைக்கப்படுகிறார்கள்; மேலும், அவர்கள் தங்களுக்குத் தீமையையோ, நன்மையையோ செய்து கொள்ள அதிகாரம் (சக்தி) பெறமாட்டார்கள். இன்னும் அவர்கள் (யாரையும்) மரணிக்கச் செய்யவோ, (எதையும்) உயிர்ப்பிக்கவோ, (இறந்ததை உயிர் கொடுத்து) மீண்டும் எழுப்பவோ அதிகாரம் பெறமாட்டார்கள்.

4. இன்னும் (குர்ஆனாகிய) "இது பொய்யே அன்றி (வேறு) இல்லை; இதனை (அபாண்டமாக) அவர் கற்பனைசெய்துகொண்டார்; இதில் வேறு கூட்டத்தினரும் அவருக்கு உதவி புரிந்துள்ளார்கள்" என்று நிராகரிப்பவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் (இவ்வாறு கூறுவதால்) அக்கிரமத்தையும், பொய்யையும் திட்டமாக அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ளார்கள்.

5. இன்னும், (இது) முன்னோர்களின் கட்டுக்கதைகள்; (மற்றவரின் உதவி கொண்டு) இவற்றை இவரே எழுதச்செய்து கொண்டிருக்கிறார்; அது இவருக்குக் காலையிலும், மாலையிலும் ஒதிக்காண்பிக்கப்படுகிறது என்று நிராகரிப்பவர்களாகிய அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

6. (அதற்கு) "வானங்களிலும், பூமியிலுமுள்ள இரகசியத்தை அறிகின்றானே அத்தகையவன் இதனை இறக்கிவைத்தான்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க மன்னிக்கிறவனாக, மிக்க கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

7. மேலும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்: "இந்தத் தூதருக்கென்ன? அவர் (மற்ற மனிதர்களைப் போன்றே) உணவு உண்ணுகிறார்; இன்னும், கடைவீதிகளில் நடக்கிறார். (அல்லாஹ்வுடைய தூதராக அவர் இருந்தால்) அவர்பால் ஒரு மலக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டாமா? அப்பொழுது அவர் இவருடனிருந்து அச்சமுட்டி எச்சரிக்கைச்செய்பவராக இருப்பார்.

8. அல்லது அவர்பால் ஒரு புதியல் போடப்பட்டிருக்கவேண்டாமா? அல்லது அவர் அதிலிருந்து புசித்துக்கொள்வாரே அத்தகைய ஒரு சோலை, அவருக்கு உண்டாகி இருக்கவேண்டாமா? (என்றும் கூறுகிறார்கள்). அன்றியும் இந்த அநியாயக்காரர்கள் ஞானியம் செய்யப்பட்ட மனிதரையே அன்றி (வேறெவரையும்) நீங்கள் பின்பற்றவில்லை என்று (விசுவாசிகளிடம்) கூறுகிறார்கள்.

9. உம்மைப்பற்றி அவர்கள் எப்படி உதாரணங்களைக் கூறுகின்றார்கள் என்பதை (நபியே! கவனித்து) பார்ப்பீராக; இவர்கள் வழிகெட்டுப் போனார்கள்; ஆதலால் நேர்வழிக்கு (வர) அவர்கள் சக்திபெறமாட்டார்கள்.

10. (நபியே!) மிக்க பாக்கியமுடைய அவன் எத்தகையவனெனின், அவன் நாடினால், இதைவிட மிக்க மேலான சுவனங்களை உமக்கு ஆக்கித்தருவான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; இன்னும் உமக்கு (அதில்) மாளிகைகளையும் அமைத்துவிடுவான்.

11. எனினும், இவர்கள் மறுமைநாளைப் பொய்யாக்குகின்றனர்; மறுமைநாளைப் பொய்யாக்குகிறவனுக்கு (கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கும்) நரகத்தை நாம் தயார் செய்தும் வைத்துள்ளோம்.

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَبَّحُوا بِهَا تَعِيْظًا وَزَفِيرًا ۝١١

وَإِذَا الْقَوَا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّنَيْنِ دَعَوْا هُنَا لَكَ

ثُبُورًا ۝١٢ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا

كَثِيرًا ۝١٣ قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ

الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا ۝١٤ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ

خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدٌ مَسْئُولًا ۝١٥ وَيَوْمَ يَجْشُرُهُمْ

وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ

عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۝١٦ قَالُوا سُبْحَنَكَ

مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَ

لَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا

بُورًا ۝١٧ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا

وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمِ مَنكُم نَذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ۝١٨

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنَّهُمْ لِيَاكُلُونَ

الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ

لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۝١٩

12. அந்நரகமானது இவர்களை வெகுதொலைவான இடத்திலிருந்து கண்டால் அதற்குரிய கொந்தளிப்பையும், அது மூச்சுவிடும் பேரிரைச்சலையும் இவர்கள் (தங்கள் செவியால்) கேட்பார்கள்.

13. மேலும், அவர்கள் (சங்கிலியால்) கட்டப்பட்டவர்களாக, அதில் மிக்க நெருக்கடியான ஓர் இடத்தில் போடப்பட்டால் (கஷ்டத்தைத் தாங்க முடியாமல்) அழிவை அங்கு அவர்கள் அழைப்பார்கள்.

14. "இன்றையத் தினம் நீங்கள் ஓர் அழிவை மாத்திரம் அழைக்காதீர்கள்; இன்னும் அநேக அழிவுகளை அழைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்.

15. "(நரகமாகிய) அது மேலானதா? அல்லது பயபக்தியுடையவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளார்களே அத்தகைய நிலையான சுவனபதி மேலானதா?" என்று நீர் கேட்பீராக! அது அவர்களுக்கு (நற்) கூலியாகவும், (அவர்கள்) சேருமிடமாகவும் இருக்கின்றது.

16. அவர்கள் நாடியவைகளெல்லாம் அதில் அவர்களுக்குண்டு; (அதில்) அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (நபியே) அது உமது இரட்சகனிடம் (மலக்குகளால் பிரார்த்தித்துக்) கேட்கப்படக் கூடிய வாக்குறுதியாக இருக்கிறது.

17. அவர்களையும், அல்லாஹ்வையன்றி அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்த (அல்லாஹ் அல்லாத)வர்களையும் அவன் (விசாரணைக்காக) ஒன்று திரட்டும் (மறுமை) நாளில், "என்னுடைய இந்த அடியார்களை நீங்கள் தாம் வழிகெடுத்தீர்களா? அல்லது அவர்கள் தாமாகவே வழிகெட்டுவிட்டனரா?" என்று (அல்லாஹ்) கேட்பான்.

18. அ(தற்க)வர்கள் "நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்; உன்னையன்றி (மற்றெதனையும்) நாங்கள் எங்களுக்குப் பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொள்வது எங்களுக்கு அவசியமன்று; எனினும், நீதான் அவர்களையும், அவர்களின் மூதாதையரையும் (உன்னை) நினைவுகூர்வதை அவர்கள் மறந்துவிடும்வரை சுகமனுபவிக்கச் செய்தாய்; மேலும், அவர்கள் அழிந்து போகும் கூட்டத்தினராகி விட்டார்கள்" என்று கூறுவர்.

19. ஆகவே, நீங்கள் கூறியதை திட்டமாக இவர்கள் பொய்யாக்கிவிட்டனர்; ஆதலால் (நம்முடைய தண்டனையைத்) தடுத்துக் கொள்ளவோ, இன்னும் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ நீங்கள் சக்திபெறமாட்டீர்கள்; மேலும், உங்களில் எவர் அநியாயம் செய்கிறாரோ அவரை மாபெரும் வேதனையைச் சுவைக்குமாறு நாம் செய்வோம்" என்று அவர்களுக்கு நாம் கூறுவோம்).

20. மேலும், (நபியே! உமக்கு) முன்னர் (நாம் அனுப்பிய) தூதர்களிலிருந்து நிச்சயமாக அவர்கள் உணவு உண்பவர்களாகவும், கடைத்தெருவில் நடமாடுபவர்களாகவுமே தவிர நாம் அனுப்பவில்லை; மேலும் உங்களில் சிலரை, (மற்றும்) சிலருக்குச் சோதனையாக ஆக்கிவைத்தோம். (அச்சோதனையில்) நீங்கள் பொறுமையாய் இருப்பீர்களா? (நபியே!) மேலும், உம்முடைய இரட்சகன் (யாவற்றையும்) பார்க்கக்கூடியவனாக இருக்கிறான்.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا
 الْمَلِئِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا
 كَبِيرًا ٢١ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلِئِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَ
 يَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا ٢٢ وَقَدْ مَنَّ آلِي مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ
 فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ٢٣ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا
 وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ٢٤ وَيَوْمَ تَشَقُّ السَّمَاءُ بِالسَّحَابِ وَنُزِّلَ الْمَلِئِكَةُ
 تَنْزِيلًا ٢٥ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْخَافِضُ وَالرَّافِعُ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
 الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ٢٦ وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ
 يَلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ٢٧ يُؤِيلَتِي لَيْتَنِي لَمْ
 أَخْذُ فَلَنَأْخِيضَنَّكَ ٢٨ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
 وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ٢٩ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ
 إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ٣٠ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا الْكُلَّ
 نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ٣١
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
 وَاحِدَةً ٣٢ كَذَلِكَ ۖ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ٣٣

١٩

مع عند التثنية من

21. மேலும், (மறுமையில்) நம் சந்திப்பை நம்பாதிருக்கிறார்களே அத்தகையோர், "எங்கள் மீது மலக்குகள் இறக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா? அல்லது நாங்கள் எங்கள் இரட்சகனை (கண்களால்) காணவேண்டாமா?" என்று கூறுகின்றனர்; இவர்கள் தங்கள் மனங்களில் திட்டமாக தங்களைப் பெரிதாக எண்ணிக் கொண்டனர்; பெரிய அளவு வரம்பு கடந்து (சென்றும்) விட்டனர்.

22. (அவர்களை மரணிக்கச் செய்ய வரும்) மலக்குகளை அவர்கள் காணும் நாளில், அக் குற்றவாளிகளுக்கு அன்றையத்தினம் யாதொரு நற்செய்தியும் இராது; (உங்களுக்கு நற் செய்தி கூறப்படுவது) முற்றாகத் தடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்றும் அவர்கள் கூறுவார்கள்.

23. மேலும், (இம்மையில்) செயலால் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றின் பால் நாம் முன்னோக்கி, பின்னர் (அவர்கள் உலகில் விசுவாசம் கொள்ளாததால்) பரத்தப்பட்ட புழுதியாக (பலனற்றதாக) அவைகளை நாம் ஆக்கிவிடுவோம்.

24. அந்நாளில் சுவனவாசிகள் தங்குமிடத்தால் மிகச்சிறந்தவர்களாகவும், ஓய்வுபெறும் இடத்தால் மிக அழகானவர்களாகவும் இருப்பர்.

25. இன்னும், வானம் மேகத்தால் பிளந்து, மலக்குகள் உறுதியாகவே இறக்கிவைக்கப்படும் நாளை (அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்வீராக).

26. அந்நாளில் உண்மையான ஆட்சி அர்ரஹ்மா(ன் ஒருவ)னுக்கே இருக்கும்; மேலும், நிராகரிப்போருக்கு அது (மிக்க) கடினமான நாளாகவும் இருக்கும்.

27. மேலும், "அத்தூதருடன் நானும் (நேரான) வழியை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமே!" என்று கூறியவனாக அநியாயக்காரன் தன் இரு கைகளையும் கடித்துக்கொள்ளும் நாளை (அவர்களுக்கு நீர் நினைவுபடுத்துவீராக).

28. "எனக்கு வந்த கேடே! (வழிகேட்டிற்கு அழைத்த) இன்னவனை நான் என்னுடைய சிநேகிதனாக ஆக்கிக் கொள்ளாதிருந்திருக்க வேண்டுமே!" (என்றும்),

29. "நல்லுபதேசத்தை விட்டும் — அது என்னிடம் வந்ததன் பின்னர் (நல்லுபதேசம் பெறுவதிலிருந்து) அவன்தான் என்னைத்திட்டமாக வழி கெடுத்துவிட்டான்; மேலும், 'ஷைத்தான் மனிதனுக்குப் பெரும் மோசக்காரனாக இருக்கிறான்' (என்றும்) பிதற்றுவான்).

30. (நம்முடைய) தூதர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக என்னுடைய சமூகத்தார் இந்தக் குர்ஆனை முற்றிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டதாக எடுத்துக் கொண்டனர்" என்று கூறுவார்.

31. இவ்வாறே ஒவ்வொரு நபிக்கும், குற்றவாளிகளிலிருந்து பகைவரை நாம் ஆக்கினோம். நேர் வழிகாட்டுபவனாகவும், உதவி செய்பவனாகவும் இருக்க (நபியே) உம் இரட்சகன் (உமக்குப்) போதுமானவன்.

32. மேலும், (நபியே) நிராகரித்தோர், "இவர் மீது குர்ஆன் (தவறாத், இன்ஜில், ஐபூர் ஆகிய வேதங்கள் இறக்கப்பட்டது போன்று முழுவதும்) ஒரே தொகுப்பாக இறக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா?" என்று கூறுகின்றனர்; அப்படித்தான் அதைக் கொண்டு உம் இதயத்தை நாம் உறுதிப்படுத்துவதற்காக; (இறக்கிவைத்தோம்) இன்னும் இதனைப் படிப்படியாக நாம் ஒதிக்காண்பித்து விளக்கத்தையும் தெளிவு செய்தோம்.

وَلَا يَتُوبُوكَ بِمِثْلِ الْإِجْتِنَاكَ بِالحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝ الَّذِينَ
يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ
سَبِيلًا ۝ وَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
وَزِيرًا ۝ فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَذَرْنَهُمْ
تَدْمِيرًا ۝ وَقَوْمُ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
آيَةً ۝ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ وَعَادًا وَثَمُودًا ۝
أَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۝ وَكُلًّا ضَرَبْنَاهُ
الْأَمْثَالَ ۝ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ۝ وَقَدْ آتَوْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي
أُمْطِرَتْ مَطَرِ السَّوْءِ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا
يَرْجُونَ نُشُورًا ۝ وَإِذَا رَأَوْا كُوفًا يَتَّخِذُونَهَا الْهَازِلَ ۝ وَهُمْ لَا
يَذْكُرُونَ ۝ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝ إِنَّ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَدْيِ لَوْ
لَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۝ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ
مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا ۝ أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۝ أَفَأَنْتَ
تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا ۝ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ
أَوْ يَعْقِلُونَ ۝ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝

٤٣١

٤٣٢

33. உம்மிடம் எந்த உதாரணத்தையும் அவர்கள் கொண்டு வருவதில்லை, (அதைவிட) உண்மையானதையும், விளக்கத்தால் மிக அழகானதையும் நாம் உம்மிடம் கொண்டுவந்தே தவிர.

34. தங்களின் முகங்களின் மீது (முகங்குப்பு) நரகத்தின் பால் இழுத்துச் செல்லப்படுவார்களே அத்தகையோர்—அவர்கள் (தங்கும்) இடத்தால் மிகவும் கெட்டவர்கள்; பாதையால் மிகவும் வழி தவறியவர்கள்.

35. மேலும், நிச்சயமாக, மூஸாவுக்குத் 'தவ்றாத்' என்னும்) வேதத்தை நாம் கொடுத்தோம்; அவருடன் அவருடைய சகோதரர் ஹாருனை உதவியாளராகவும் ஆக்கினோம்.

36. ஆகவே நாம், "நீங்கள் இருவரும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளைப் பொய்யாகக் கிளார்களே அத்தகைய சமூகத்தாரிடம் செல்லுங்கள்" எனக்கூறினோம்; பின்னர், (அவ்விருவரையும் விசுவாசம் கொள்ளாத) அவர்களை நாம் அடியோடு அழித்துவிட்டோம்.

37. இன்னும், (நபி) நூஹ்வுடைய சமூகத்தாரை — அவர்கள் (நம்) தூதர்களைப் பொய்யாக்கியபோது அவர்களை மூழ்கடித்தோம்; அவர்களை மனிதர்களுக்குள் அத்தாட்சியாகவும் ஆக்கினோம்; இன்னும், அநியாயக்காரர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையை நாம் தயாராக்கி வைத்திருக்கிறோம்.

38. ஆதுக்கூட்டத்தையும், ஸமூதுக்கூட்டத்தையும், ரஸ்(கிணறு) வாசிகளையும், இவர்களுக்கிடையில் இன்னும் அநேக தலைமுறையினர்களையும் (நாம் அழித்துவிட்டோம்).

39. ஒவ்வொருவருக்கும் (நாம்) தெளிவான சான்றுகளைக் கொடுத்து (அவ(ரவ)ருக்குரிய பல உதாரணங்களையும் கூறினோம்; (அவைகளை ஏற்காது மறுத்துவிட்ட) ஒவ்வொருவரையும் நாம் அடியோடு அழித்துவிட்டோம்.

40. நிச்சயமாக (மக்கத்துக்காஃபிற்களான) இவர்கள், தீய (கல்மாரி) மழை பொழிவிக்கப்பட்டிருந்ததே அத்தகைய ஊருக்கு (ச்) சென்று வந்திருக்கிறார்கள்; அதை அவர்கள் பார்த்திருக்கவில்லையா? எனினும், (மரணத்திற்குப்பின் உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவதை அவர்கள் நம்பாதவர்களாக இருந்தனர்.

41. மேலும், (நபியே!) அவர்கள் உம்மைப்பார்த்துவிட்டால், பரிகாசமாகவே தவிர அவர்கள் உம்மை எடுத்துக் கொள்வதில்லை; "அல்லாஹ் (தன்னுடைய) தூதராக அனுப்பினானே அத்தகையவர்தானா இவர்?" (என்று கூறுகின்றனர்).

42. (தெய்வங்களாகிய) அவற்றின் மீது நாம் உறுதியாக இல்லாதிருந்தால், நம்முடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை விட்டும் திருப்பி நம்மை இவர் வழிகெடுக்க சமீபித்து இருப்பார் (என்றும் கூறுகின்றனர்; மறுமையில்) அவர்கள் வேதனையைக் கண்ணால் காணும் நேரத்தில், பாதையால் மிக வழிகெட்டவர்கள் யார் என்பதை நன்கறிந்துகொள்வார்கள்.

43. (நபியே!) தன் மனோ இச்சையைத் தன் (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வமாக எடுத்துக் கொண்டவனை நீர் பார்த்தீரா? நீர் அவனுக்குப் பாதுகாப்பாளராக இருப்பீரா?

44. அல்லது, நிச்சயமாக அவர்களில் பெரும்பாலோர் (உம்முடைய கூற்றை) கேட்கின்றார்கள் என்றோ, அல்லது அதனை விளங்கிக் கொள்கிறார்கள் என்றோ நீர் எண்ணிக் கொண்டீரா? அவர்கள் (ஆடு, மாடு, ஒட்டகங்கள் ஆகிய) கால்நடைகளைப் போன்றவர்களேயன்றி வேறில்லை. அல்ல; (அவற்றை விட) அவர்கள் பாதையால் மிக வழிதவறியவர்கள்.

أَلَمْ تَر إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ
 جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۝
 وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ
 النَّهَارَ نُشُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
 رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ۝ لِنُنْجِيَ بِهِ بَلَدَةً
 مَّيْمَنًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّ كَرِيمٌ ۝ وَلَقَدْ
 صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كْفُورًا ۝ وَلَوْ
 شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَ
 جَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا
 عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا
 مَحْجُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَ
 صِهْرًا ۝ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ
 ظَهِيرًا ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

45. (நபியே!) உம் இரட்சகனின் பக்கம்— நிழலை அவன் எவ்வாறு நீட்டுகிறான் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா? அவன் நாடியிருந்தால் அதனை நிலை பெற்றதாகவும் ஆக்கிவிடுவான்; பிறகு சூரியனை (நிழலாகிய) அதற்கு ஆதாரமாக நாம் ஆக்கினோம்.

46. பின்னர், நாம் அதனைச் சிறுகச் சிறுக குறைத்து நம்மளவில் அதைக் கைப்பற்றிக்கொள்கிறோம்.

47. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால் உங்களுக்கு இரவை ஆடையாகவும், நித்திரையை இளைப்பாறுதலாகவும் ஆக்கினான்; பகலை (நீங்கள் தூக்கத்திலிருந்து) மீண்டெழுந்து வாழ்க்கைக்குரியவற்றை பூமியின் பல பாகங்களிலும் தேடிக்கொள்வதற்காகவும் ஆக்கினான்.

48. மேலும், அவன் எத்தகையவனென்றால், (மழை எனும்) தன் அருளுக்கு முன்னதாகக் (குளிர்ந்த) காற்றுகளை நன்மாராயமாக அனுப்பிவைக்கின்றான்; (மனிதர்களே!) நாம் தாம் வானத்திலிருந்து பரிசுத்தமான நீரை இறக்கியும் வைக்கிறோம்.

49. அதனைக் கொண்டு இறந்த பூமியை நாம் உயிர்ப்பிப்பதற்காகவும், நாம் படைத்தவற்றில் (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் போன்ற) கால்நடைகளுக்கும், அநேக மனிதர்களுக்கும் அதனைப் புகட்டுவதற்காகவும் (நீரை இறக்கிவைக்கிறோம்).

50. திட்டமாக நாம் (நம் அருட்கொடைகளை) அவர்கள் நினைவு கூர்வதற்காக (மழையான) அதை அவர்களுக்கிடையில் (தேவைக்குத்தக்க) பங்கீடு செய்தோம். (ஆனால்) மனிதர்களில் அதிகமானவர்கள் நிராகரிப்பைத்தவிர (வேறு எதையும்) ஏற்பதில்லை.

51. மேலும், நாம் நாடியிருந்தால் ஒவ்வொரு ஊரிலும், அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியவரை, திட்டமாக நாம் அனுப்பியிருப்போம்.

52. ஆகவே, நீர் நிராகரிப்போருக்கு (நபியே!) கீழ்ப்படியாதீர்; அன்றி (குர்ஆனாகிய) இதனை (சான்றாகக் கொண்டு, நீர் அவர்களுடன் பலமாகப் போராடுவீராக).

53. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், இரு கடல்களையும் அவன் ஒன்று சேர்த்திருக்கின்றான்; (அதில் ஒன்றான) இது மிக்க மதுரமானது, தாகம் தீர்க்கக் கூடியது; (அதில் மற்றொன்றான) இது உப்புக்கரிப்பானது, கசப்பானது; இவ்விரண்டிற்கிடையில் (அவை ஒன்றோடொன்று கலந்திடாமல்) திரையையும், மீறமுடியாத ஒரு தடையையும் அவன் ஆக்கியிருக்கின்றான்.

54. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், மனிதனை (ஒரு துளி) நீரிலிருந்து படைத்தான். பின்னர் அவனுக்கு வம்சாவழியையும், (அதன் மூலம் ஏற்படும்) உறவையும், திருமணம் மூலம் ஏற்படும்) சம்பந்தத்தையும் ஆக்கினான்; மேலும், (நபியே!) உம் இரட்சகன் (எவ்வாறும் செய்ய) ஆற்றலுடையோனாக இருக்கின்றான்.

55. மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி தங்களுக்கு பலன் தராதவற்றையும், தங்களுக்கு இடர் செய்யாதவற்றையும் இணைவைப்பவர்களான அவர்கள் வணங்குகின்றனர்; நிராகரிப்பவன் தன் இறைவனுக்கு விரோதமாக (ஷைத்தானுக்கு) உதவுபவனாக இருக்கின்றான்.

56. மேலும், நன்மாராயங்கூறுபவராகவும், அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவராகவுமே தவிர (நபியே!) உம்மை நாம் அனுப்பவில்லை.

57. இதன் மீது எந்தக் கூலியையும் உங்களிடம் நான் கேட்கவில்லை; தன் இரட்சகனின் பக்கம் (செல்லும்) வழியை எடுத்துக்கொள்ள நாடுகிறவரைத்தவிர; (மற்ற யாவரும் நஷ்டத்தில் உள்ளனர்) என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ
بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۝۱۱ الَّذِي خَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ
بِهِ خَبِيرًا ۝۱۲ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا
الرَّحْمَنُ أَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝۱۳ تَبَارَكَ الَّذِي
جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۝۱۴
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ
أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝۱۵ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ
هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝۱۶ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ
لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝۱۷ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا
عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝۱۸ إِنَّهَا سَاءَتْ
مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝۱۹ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ
يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝۲۰ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ فَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝۲۱

58. இறப்பெய்தமாட்டானே அத்தகைய (அல்லாஹ்வான) உயிருள்ளவனின்மீது (உமது காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கையும் வைப்பீராக! இன்னும், அவனின் புகழைக் கொண்டு (அவனைத்)துதி செய்வீராக! இன்னும் அவன் தன் அடியார்களின் பாவங்களை நன்குணர்ந்திருப்பது அவனுக்கு போதுமானதாகும்.

59. அவன் எத்தகையவனென்றால், வானங்களையும், பூமியையும், இவை யிரண்டுக் கிடையிலுள்ளவைகளையும் ஆறு நாட்களில் அவன் படைத்தான்; பின்னர் (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத்துவத்திற்குரியவாறும் அர்வின் மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே) அவன் அர்வின்மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டான். அவன் தான் (பேரருளாளனாகிய) அர்ரஹ்மான்; அவனைப் பற்றி நன்கு தெரிந்தவரைக் கேட்பீராக!

60. (ஆகவே மிக்கிருபையுடையவனாகிய) அர்ரஹ்மானுக்கு சிரம்பணியுங்கள் என அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், அர்ரஹ்மான் யார்? நீர் கட்டளையிடு பவனுக்கு நாங்கள் சிரம்பணிவோமா? என்று கேட்கின்றனர்; (அவ்வாறு கூறுவது அவர்களுக்கு வெறுப்பையே அதிகமாக்குகிறது).

61. வானத்தில் (கோளங்கள் சுழன்று வர) பெரும் தங்குமிடங்களை ஆக்கி, அதில் ஒரு விளக்கை (ப்போன்று சூரியனையும், பிரகாசிக்கக்கூடிய சந்திரனையும் அமைத்தானே அத்தகையவன் (அந்த ரஹ்மான் மிக்க) பாக்கியமுடையவன்.

62. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், (அவனது பேராற்றலை) நினைவுகூர நாடியவர்களுக்கு, அல்லது (அவனுக்கு) நன்றி செலுத்த நாடியவர்களுக்கு இரவையும், பகலையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக (மாறி மாறி) வருமாறு ஆக்கினான்.

63. இன்னும், அர்ரஹ்மானுடைய அடியார்கள் எத்தகையோரெனில், அவர்கள் பூமியில் பணிவாக நடப்பார்கள்; மூடர்கள் அவர்களுடன் (வேண்டாத வற்றைப்) பேசமுற்பட்டால், "ஸலாமுன்" (சாந்தி உண்டாகட்டும்) என்று கூறி (அவர்களை விட்டு விலகி) விடுவார்கள்.

64. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரெனில், தங்கள் இரட்சகனை, சிரம்பணிந்தவர்களாக (ஸஜ்தா செய்தவர்களாக)வும், நின்றவர்களாகவும் (அல்லாஹ்வின் வழிபாட்டில்) இரவைக் கழிப்பார்கள்.

65. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரெனில், "எங்கள் இரட்சகனே! நரகத்தின் வேதனையை எங்களைவிட்டும் நீ திருப்பிவிடுவாயாக! (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அதன் வேதனை நிலையானதாகும், என்று (பிரார்த்தனை செய்து) கூறுவார்கள்.

66. "நிச்சயமாக அது நிலையாகத் தங்குமிடத்தாலும், சிறிது நேரம் தங்குமிடத்தாலும் மிகக் கெட்டது.

67. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரெனில், அவர்கள் செலவு செய்தால், வீண் விரயம் செய்யமாட்டார்கள்; (ஒரேயடியாக) சுருக்கிக்கொள்ளவும் மாட்டார்கள்; (அவ்வாறு செலவு செய்வதானது அவ்விரண்டு நிலைகளுக்கும் மத்தியிலிருக்கும்).

68. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரெனில், அல்லாஹ்வுடன் வேறொரு நாயனை (வணக்கத்திற்குரியவனாக பிரார்த்தித்து) அழைக்கமாட்டார்கள்; அல்லாஹ் தடுத்திருக்கும் எந்த உயிரையும் அவர்கள் உரிமையின்றி கொலை செய்து விடவுமாட்டார்கள்; அவர்கள் விபச்சாரமும் செய்யமாட்டார்கள்; எவரேனும் இவைகளைச் செய்யமுற்பட்டால், அவர் (அதற்குரிய) தண்டனையைச் சந்திப்பார்.

69. மறுமை நாளில் அவருக்கு வேதனை இரட்டிப்பாக்கப்படும்; மேலும், இழிவுபடுத்தப்பட்டவராக அதில் என்றென்றும் தங்கிவிடுவார்.

70. இப்பாவங்களிலிருந்து எவர் தவ்பாச்செய்து, விசுவாசமும் கொண்டு நற்செயலும் செய்தாரோ அவரைத் தவிர; எனவே அத்தகையோர் — அவர்களுடைய தீமைகளை நன்மைகளாக அல்லாஹ் மாற்றிவிடுவான்; மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்.

71. இன்னும், எவர் தவ்பாச்செய்து, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றாரோ அவர், நிச்சயமாக முற்றிலும் அல்லாஹ்வின் பாலே திரும்பிவிடுகின்றார்.

72. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், பொய்சாட்சி சொல்ல மாட்டார்கள்; (ஒருகால்) வீணான காரியம் நடக்கும் இடத்தின் பக்கம் அவர்கள் சென்றுவிட்டால், கண்ணியமானவர்களாக (அதனைவிட்டும் ஒதுங்கிச்) சென்றுவிடுவார்கள்.

73. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் இரட்சகனின் வசனங்களைக் கொண்டு உபதேசிக்கப்பட்டால் செவிடர்களாகவும், குருடர்களாகவும் அதன் மீது விழுமாட்டார்கள் (அதனை நன்குணர்ந்து அதன்படி நடப்பார்கள்).

74. மேலும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் "எங்கள் இரட்சகனே! எங்கள் மனைவியர்களிடமிருந்தும், எங்கள் சந்ததிகளிலிருந்தும் எங்களுக்குக் கண்களின் குளிர்ச்சியைத் தந்தருள்வாயாக! அன்றியும், பயபக்தியுடையவர்களுக்கு எங்களை நல்வழியில் நின்று அதன்பால் அழைக்கும் வழிகாட்டியாகவும் நீ ஆக்குவாயாக" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறுவார்கள்.

75. அத்தகையோர் — அவர்கள் கஷ்டங்களைப்பொறுத்துக் கொண்டதன் காரணமாக, உயர்ந்த மாளிகையை (மறுமையில்) அவர்கள் கூலியாகக் கொடுக்கப்படுவார்கள். காணிக்கையாலும், சாந்தியாலும் அதில் வரவேற்கப்படுவார்கள்.

76. அதில் (அவர்கள்) நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; நிலையாகத் தங்குமிடத்தாலும், சிறிதுநேரம் தங்குமிடத்தாலும் அது அழகானதாகிவிட்டது.

77. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் (அல்லாஹ்வை) அழைத்துப்பிரார்த்திப்பது (மட்டும்) இல்லையெனில், என்னுடைய இரட்சகன் உங்களை பொருட்படுத்தியிருக்க மாட்டான்; ஏனெனில், நீங்கள் (அவனுடைய வசனங்களைப்) பொய்ப்படுத்திவிட்டீர்கள்; எனவே அ(தற்குரிய தண்டனையான)து கட்டாயமாக உங்களுக்கு உண்டாகும்.

அத்தியாயம் : 26

அஷ்டௌ அரா — கவிஞர்கள்

வசனங்கள் : 227 மக்கீ ருக்ஃகன் : 11

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. தாளம் மீம்.
2. இவை, தெளிவான வேதத்தின் வசனங்களாகும்.
3. (நபியே! உம்மை) விசுவாசங் கொள்பவர்களாக அவர்கள் இல்லாததன் காரணமாகத் துக்கத்தால்) உம்மை நீரே மாய்த்துக்கொள்வீர் போலும்!
4. நாம் நாடினால் வானத்திலிருந்து ஓர் அத்தாட்சியை அவர்கள் மீது இறக்கியிருப்போம்; (அப்போது) அவர்களுடைய கழுத்துகள் அதற்குக்குனிந்து பணிந்தவையாக ஆகிவிடும்.

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ
مُعْرِضِينَ ⑤ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِءُونَ ⑥ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجٍ كَرِيمٍ ⑦ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ⑧
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑨ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ
اأْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑩ قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلا يَتَّقُونَ ⑪ قَالَ رَبِّ
إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ⑫ وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطِقُ لِسَانِي
فَأَرْسِلْ إِلَى هَارُونَ ⑬ وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ⑭
قَالَ كَلَّا فَإِذْ هَبَا بَايِتَنَا لِنَا مَعَكُمْ مُسْتَمْعُونَ ⑮ فَأَتَيَا فِرْعَوْنَ
فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑯ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ⑰
قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ⑱
وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ⑲ قَالَ فَعَلْتُمَا
إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ⑳ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْ فَوَهَبَ لِي
رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ㉑ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَى
أَنْ عَبَدْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ㉒ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ㉓

5. அர்ஹமாண்டமிருந்து புதிதான யாதொரு (நல்)உபதேசமும் – அதனை அவர்கள் (நிராகரித்துப்)புறக்கணிக்கிறவர்களாக இருந்தேதவிர – அவர்களிடம் வருவதில்லை.

6. (ஆகவே, வேதமாகிய இத்தனையும்) அவர்கள் திட்டமாகப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் எதனைப் பரிசுத்தித்துக் கொண்டிருந்தார்களோ அதன் (உண்மைச்) செய்திகள் அவர்களிடம் வந்துவிடும்.

7. பூமியின் பால் அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? (அதில்) மேலான ஒவ்வொரு வகையிலிருந்தும் (பயன்தரக்கூடிய) எவ்வளவோ (புற்பூண்டுகளை ஜதை ஜதையாகவே) நாம் முளைப்பித்திருக்கின்றோம்.

8. நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சி இருக்கின்றது; (எனினும்) அவர்களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசங்கொள்வோராக இருக்கவில்லை.

9. மேலும், (நபியே!) உம்முடைய இரட்சகன் – அவனே நிச்சயமாக (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; மிகக் கிருபையுடையோன்.

10. இன்னும், (நபியே!) உம்முடைய இரட்சகன், "நீர் அநியாயக்கார சமூகத்தாரிடம் செல்வீரா?" என (க்கட்டளையிட்டு) மூஸாவை அழைத்ததை (நீர் நினைவு கூர்வீரா?);

11. ஃபிர் அவ்னுடைய சமூகத்தாரிடம் (செல்வீரா?) அவர்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) பயப்பட்டு மாட்டார்களா?

12. (அதற்கு) வர் "என் இரட்சகனே! அவர்கள் என்னைப் பொய்ப்படுத்தி விடுவார்கள் என்று நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

13. "அவ்வாறு பொய்ப்படுத்தினால்" என் மனம் நெருக்கடிக்குள்ளாகியும்விடும்; என் நாவும் (சரியாக) பேசாது; ஆதலால் (எனக்கு வஹீ அனுப்பியது போன்று) ஹாருனுக்கு (வஹீ) அனுப்புவாயாக!

14. "மேலும், அவர்களுக்கு என்மீது ஒரு (கொலைக்) குற்றச்சாட்டுதலும் உண்டு; அதற்காக அவர்கள் என்னைக் கொன்று விடுவார்கள் என்றும் நான் பயப்படுகிறேன்" (என்று கூறினார்).

15. (அதற்கு) "அவ்வாறன்று, நீங்களிருவரும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளை (எடுத்துக்) கொண்டு செல்லுங்கள்; நிச்சயமாக நாம் உங்களுடன் (யாவற்றையும்) செவியேறக்கூடியவர்களாக இருப்போம் என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறினான்.

16. ஆகவே, நீங்களிருவரும் ஃபிர் அவ்னிடம் சென்று, நிச்சயமாக நாங்கள் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய தூதராவோம் என்று நீங்களிருவரும் கூறுங்கள். (அதன் காரணமாக)

17. "இஸ்ராயீலின் மக்களை நீங்களுடன் அனுப்பிவிடு" (என்றும் கூறுங்கள்).

18. (அவ்வாறே ஃபிர் அவ்னிடம் சென்று அவ்விருவரும் கூறவே,) அதற்கவன் (மூஸாவிடம்), "குழந்தையாக உம்மை (எடுத்து) எங்களுக்கு மத்தியில் நாங்கள் வளர்க்கவில்லையா? நீர் உம் வயதில் அநேக ஆண்டுகள் நம்மிடத்தில் தங்கியும் இருந்தீர்" என்று அவன் கூறினான்.

19. "நீர் செய்த (கொலைச்) செயலையும் செய்தீர்! மேலும், நீர் நன்றிமறந்தவர்களில் உள்ளவராகவும் இருக்கின்றீர்" (என்றும் ஃபிர் அவன் கூறினான்).

20. அதற்கு, "நான் அந்நேரத்தில் அறியாதவர்களில் (ஒருவனாக) இருந்த நிலையில் அதனை நான் செய்தேன்" என்று (மூஸாவாகிய) அவர் கூறினார்.

21. "ஆதலால் நான் உங்களுக்கு பயந்தபொழுது உங்களை விட்டு வெருண்டோடிவிட்டேன்; பிறகு என்னுடைய இரட்சகன் எனக்கு அறிவையும் கொடுத்துத் (தன்னுடைய) தூதர்களில் உள்ளவராகவும் என்னை ஆக்கினான்."

22. "மேலும், (குழந்தைப்பருவத்தில் என்னை நீ வளர்த்துப்பரிபாலித்த) அது, (என் இனத்தாராகிய) இஸ்ராயீலின் மக்களை நீ அடிமையாக வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையில், (என்னையும்) அடிமையாக்காது நீ எனக்கு சொல்லிக் காண்பிக்கக்கூடிய ஓர் அருட்கொடையே ஆகும்" (என்று கூறினார்).

23. (அதற்கு) ஃபிர் அவன் "அகிலத்தாரின் இரட்சகன் என்றால் என்ன?" என்று கேட்டான்.

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٣٢﴾

قَالَ لَيْسَ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمْعُونَ ﴿٣٣﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ

الْأَوَّلِينَ ﴿٣٤﴾ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٣٥﴾

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣٦﴾

قَالَ لَيْنِ اتَّخَذَتِ الْهَاطِغِيُّ لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿٣٧﴾

قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ

الصَّادِقِينَ ﴿٣٩﴾ فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ﴿٤٠﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ

فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنُّظِيرِينَ ﴿٤١﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ

عَلَيْكُمْ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿٤٢﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٤٣﴾ يَا تَوَكُّلْ بِحُلِّ

سَحَارِ عَلِيمٍ ﴿٤٤﴾ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِبِيقَاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿٤٥﴾ وَقِيلَ

لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ﴿٤٦﴾ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ

كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٧﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا

لِنَأْتِيكَ إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٨﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَكِنَ

الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٩﴾ قَالَ لَهُمُ مُوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٥٠﴾

24. (அதற்கு) "நீங்கள் உறுதிகொண்டவர்களாக இருப்பின், வானங்கள் மற்றும் பூமி, அவை இரண்டிற்கும் மத்தியிலுள்ளவை ஆகியவற்றின் இரட்சகன்" என்று (மூஸா) கூறினார்.

25. (அதற்கு)வன், "தன்னைச் சூழ இருந்தவர்களிடம், நீங்கள் (இவர் கூற்றைச்) செவிமடுக்கிறீர்கள் அல்லவா?" என்று கேட்டான்.

26. (அதற்கு மூஸாவாகிய) அவர்; உங்களின் இரட்சகனும், முன் சென்று போன உங்கள் மூதாதையர்களின் இரட்சகனுமாவான் என்று கூறினார்.

27. "நிச்சயமாக உங்களிடம் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறாரே உங்களுடைய தூதர் (அவர்) திட்டமாக ஒரு பைத்தியக்காரர்தான்" என்று (ஃபிர் அவ்னாகிய) அவன் கூறினான்.

28. (அதற்கு மூஸா "அவனே" கிழக்கிற்கும், மேற்கிற்கும், இவ்விரண்டிற்குமிடையே உள்ளவற்றிற்கும் இரட்சகன். (இதனை) நீங்கள் விளங்கிக் கொள்பவர்களாக இருப்பின் (அவனை விகவாசங்கொள்ளுங்கள்)" என்று கூறினார்.

29. (அதற்கு)வன், "என்னை அன்றி (மற்றெதனையும் வணக்கத்திற்குரிய) நாயனாக நீர் எடுத்துக்கொண்டால், நிச்சயமாக நான் உம்மைச் சிறையிடப்பட்டோரில் (ஒருவராக) ஆக்கி விடுவேன்" என்று கூறினான்.

30. (அதற்கு)வர், "தெளிவான (அத்தாட்சியாக) ஒரு பொருளை நான் உன்னிடம் கொண்டு வந்தாலுமா?" என்று கேட்டார்.

31. (அதற்கு)வன், "நீர் உண்மையாளர்களில் இருப்பின், அதனைக் கொண்டுவாரும்" என்று கூறினான்.

32. ஆகவே, (மூஸாவாகிய) அவர் தன் தடியைப் போட்டார்; உடனே அது தெளிவானதொரு (மலைப்) பாம்பாகிவிட்டது.

33. இன்னும் அவர் தன்னுடைய கையைச் சட்டைக்குள்ளிருந்து வெளியில் எடுத்தார்; அப்போது அது பார்ப்போருக்கு (ஒளிமயமான) வெண்மையாக இருந்தது.

34. தன்னைச் சூழ இருந்த பிரதானிகளிடம் "நிச்சயமாக இவர் (மிகவும்) நன்கறிந்த சூனியக்காரர்" என்று (ஃபிர் அவ்னாகிய) அவன் கூறினான்.

35. "இவர் தன் சூனியத்தைக்கொண்டு, உங்கள் (ஊரான இப்) பூமியை விட்டும் உங்களை வெளியேற்றிவிட நாடுகிறார்; ஆகவே, (இதைப்பற்றி) நீங்கள் (எனக்கு) எதைச் செய்ய ஏவுகிறீர்கள்? (என்று ஃபிர் அவன் கேட்டான்.)

36. (அதற்கு)வர்கள், "அவருக்கும், அவருடைய சகோதரருக்கும் தவணைகொடுத்து விடு; மேலும், (சூனியக்காரர்களை) திரட்டிக் கொண்டு வருவோரைப் பல நகரங்களுக்கும் அனுப்பிவை" என்று கூறினார்கள்.

37. "அவர்கள் சுற்றறிந்த ஒவ்வொரு சூனியக்காரனையும் உம்மிடம் (அழைத்துக்) கொண்டு வருவார்கள்" (என்று கூறினார்கள்).

38. ஆகவே, (பல நகரங்களுக்கும் திரட்டுவோர் அனுப்பி வைக்கப்பட்டு) குறிப்பிட்ட நாளின், குறித்த நேரத்திற்குச் சூனியக்காரர்கள் யாவரும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டார்கள்.

39. (சகல) மனிதர்களிடமும், (குறித்த நேரத்தில்) நீங்கள் (வந்து) ஒன்று சேருவீர்களா? என்றும் கேட்கப்பட்டது.

40. சூனியக்காரர்களை அவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்களாக ஆகி விட்டால் நாம் பின்பற்றக்கூடும் (என்றும் கூறப்பட்டது);

41. ஆகவே, சூனியக்காரர்கள் வந்தபொழுது, அவர்கள் ஃபிர் அவ்னிடம், "நாங்களே மிகைத்தவர்களாகி (வென்று) விட்டால், (அதற்குரிய) கூலி (வெகுமதி) நிச்சயமாக எங்களுக்கு உண்டா?" என்று கேட்டார்கள்.

42. (அதற்கு)வன், "ஆம்! உண்டு. அந்நேரத்தில், நிச்சயமாக நீங்கள் (நம்முடைய சபையிலும்) நமக்கு நெருக்கமாக்கப்பட்டவர்களில் உள்ளவராவீர்கள்" என்று கூறினான்.

43. "நீங்கள் (சூனியம் செய்ய) எதைப்போடக் கூடியவர்களோ போடுங்கள்" என மூஸா அவர்களிடம் கூறினார்.

فَالْقَوَاعِبَ لَهُمْ وَعَصِيَهُمْ وَقَالُوا بَعِزَّةٌ فِرْعَوْنُ إِنَّا لَنَحْنُ
 الْغَالِبُونَ ﴿٣٧﴾ فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٣٨﴾
 فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَهُمْ ﴿٣٩﴾ قَالُوا الْمَثَابُ رِيبٌ الْعَالَمِينَ ﴿٤٠﴾ رَبِّ مُوسَى
 وَهَارُونَ ﴿٤١﴾ قَالَ أَمْنُكُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي
 عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ لَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ
 مِنْ خِلَافٍ وَلَا أُوَصِّلَبْنَكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾ قَالُوا الْأَصِيدُ إِنَّا إِلَى
 رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٤٤﴾ إِنَّا نَنْطَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ ﴿٤٦﴾
 فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿٤٧﴾ إِن هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ
 قَلِيلُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٤٩﴾ وَأَنَا لَجَمِيعُ حَذَرُونَ ﴿٥٠﴾
 فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَدَّتِ وَعِيُونَ ﴿٥١﴾ وَكُنُوزِهِمْ مَقَامِرُهُمْ كَذَلِكَ
 وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٢﴾ فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٥٣﴾ فَلَمَّا تَرَأَتْ
 الْجَمْعُ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمَدْرُكُونَ ﴿٥٤﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ
 رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٥٥﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ
 فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٥٦﴾ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ ﴿٥٧﴾

44. ஆகவே, தங்களுடைய கயிறுகளையும், தங்களுடைய தடிகளையும் அவர்கள் போட்டார்கள்; "ஃபிர் அவ்னுடைய கௌரவத்தின் மீது சத்தியமாக, நிச்சயமாக நாமே வெற்றியாளர்கள்" என்றும் கூறினார்கள்.

45. (பிறகு) மூஸா தன் தடியைப் போட்டார்; அப்பொழுது அது அவர்கள் பொய்யாகச் செய்திருந்தவற்றை விழுங்கியது.

46. அப்பொழுது (இதனைக் கண்ட) ரூனியக்காரர்கள் சிரம்பணிந்தவர்களாக (கீழே) வீழ்த்தப்பட்டனர்.

47. "அகிலத்தாரின் இரட்சகனையே நாங்கள் விசுவாசங்கொண்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

48. "அவன்தான்" மூஸாவுக்கும், ஹானுவுக்கும் இரட்சகன்" (என்று கூறினார்கள்).

49. (அதற்கு ஃபிர் அவ்னாகிய) அவன் "நான் உங்களுக்கு அனுமதியளிப்பதற்கு முன்னரே நீங்கள் அவரை விசுவாசித்துவிட்டீர்களா? நிச்சயமாக, உங்களுக்கு ரூனியத்தைக் கற்றுக்கொடுத்த உங்களின் பெரியவர் அவர்தான்; அதிசீக்கிரத்தில் (இதன் முடிவை) நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள்; திண்ணமாக உங்களுடைய கைகளையும், உங்களுடைய கால்களையும் மாறாக (ஒரு பக்கத்துக்கையையும், மறுபக்கத்துக் காலையும்) நான் துண்டித்து, உங்கள் அனைவரையும் நிச்சயமாக நான் கழுவேற்றிவிடுவேன்" என்று கூறினான்.

50. (அதற்கிவர்கள், "அவ்வாறு செய்வதால்) எங்களுக்கு யாதொரு கெடுதியில்லை. (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் இரட்சகன் பக்கமே திரும்பச் செல்லக்கூடியவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

51. "நிச்சயமாக (மூஸாவை) விசுவாசங்கொண்டவர்களில் முதலாமவர்களாக நாங்கள் இருப்பதினால், எங்கள் இரட்சகன் எங்கள் குற்றங்களை எங்களுக்கு மன்னித்துவிடுவான் என்று நிச்சயமாக நாங்கள் ஆதரவுவைக்கிறோம்" (என்றும் கூறினார்கள்).

52. இன்னும், மூஸாவுக்கு நாம் வஹி அறிவித்தோம்: "இஸ்ராயீலின் மக்களாகிய) என்னுடைய அடியார்களை இரவில் அழைத்துச் செல்வீராக; நிச்சயமாக நீங்கள் பின்தொடரப்படுவோராய் உள்ளீர்கள்."

53. பின்னர், ஃபிர் அவன் பல நகரங்களுக்கும் (ஜனங்களைத் திரட்டுவதற்காக) திரட்டுவோரை அனுப்பிவைத்தான்.

54. "நிச்சயமாக (இஸ்ராயீலின் மக்களாகிய) இவர்கள் வெகு சொற்பத்தொகையினர்களான ஒரு கூட்டம்.

55. இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் நமக்குக்கோபமுட்கிறவர்கள்.

56. மேலும், "நிச்சயமாக நாம் அனைவரும் எச்சரிக்கையுடனிருக்கின்றவர்கள்" (என்று கூறினான்).

57. பின்னர் (அவர்களுடைய) தோட்டங்களிலிருந்தும், நீரூற்றுக்களிலிருந்தும் நாம் அவர்களை வெளியேற்றிவிட்டோம்.

58. இன்னும், (அவர்களுடைய) பொக்கிஷங்களிலிருந்தும், மிகச் சிறந்த தங்குமிடத்திலிருந்தும் (அவர்களை வெளியேற்றினோம்).

59. அவ்வாறு (வெளியேற்றிவிட்டு) இஸ்ராயீலின் மக்களை அவைகளுக்கு வாரிசாகவும் ஆக்கிவிட்டோம்.

60. ரூனியன் உதிக்கும் நேரத்தில் (ஃபிர் அவ்னின் கூட்டத்தாராகிய) அவர்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தனர்.

61. இவ்விரு கூட்டத்தினரும் ஒருவரையொருவர் கண்டபோது, "நிச்சயமாக நாம் (அவர்களால்) பிடிபட்டுவிடுபவர்கள்தாம்" என்று மூஸாவுடைய தோழர்கள் கூறினார்கள்.

62. (அதற்கு) "ஒரு போதும் இல்லை! நிச்சயமாக என்னுடன், என்னுடைய இரட்சகன் இருக்கின்றான்; (இதிலிருந்து ஈடேறும்) வழியை நிச்சயமாக எனக்கு அவன் காட்டுவான்" என்று (மூஸாவாகிய) அவர் கூறினார்.

63. (அப்போது) "நீர் உம்முடைய (கைத்) தடியினால் கடலை அடிப்பீராக" என மூஸாவின் பால் வஹி அறிவித்தோம் (அவர் அடிக்கவே) அது பிளந்து விட்டது; ஒவ்வொரு பிளவும் பெரும் மலை போன்று ஆகிவிட்டது.

64. (பின்தொடர்ந்த) மற்றவர்களையும் அந்த இடத்தை நெருங்கச் செய்தோம்.

وَأَنجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ٦٥ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ٦٦
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ٦٧ وَإِنَّ رَبَّكَ
لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٦٨ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ٦٩ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ
وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ٧٠ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظُنُّهَا غَافِلِينَ ٧١
قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ٧٢ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضَرُّونَ ٧٣
قَالُوا بَلَىٰ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ٧٤ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا
كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ٧٥ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ٧٦ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ
لِيَ إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ٧٧ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ٧٨ وَ
الَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ٧٩ وَإِذَا امْرَأَتِي فَهُوَ شَافِئِينَ ٨٠
وَالَّذِي يُبَيِّتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ٨١ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي
خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ٨٢ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ٨٣
وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ٨٤ وَاجْعَلْنِي مِنْ
وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ٨٥ وَاعْفُرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ٨٦
وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ٨٧ يَوْمَ لَا يُنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا
مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ٨٨ وَأَزَلَفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ٨٩

65. மூலாவையும், அவருடனிருந்த அனைவரையும் நாம் காப்பாற்றிக் கொண்டோம்.
66. பின்னர், (அவர்களைப் பின்தொடர்ந்த) மற்றவர்களை நாம் மூழ்கடித்துவிட்டோம்.
67. நிச்சயமாக இதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; (எனினும்) அவர்களில் பெரும்பாலோர் விகவாசங்கொள்வோராக இருக்கவுமில்லை.
68. மேலும், (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் அவனேதான் (யாவரையும்) மிகைத்தோன், மிக்கிருபையுடையோன்.
69. மேலும், (நபியே!) அவர்களுக்கு இப்நாஹீமுடைய செய்தியையும் ஒதிக்காண்பிப்பீராக!
70. அவர் தன் தந்தையிடமும், தன் சமூகத்தாரிடமும், "நீங்கள் எதை வணங்குகிறீர்கள்?" எனக்கேட்டபோது:
71. அவர்கள், "நாங்கள் சிலைகளை வணங்குகிறோம்; நாங்கள் அவற்றின் வணக்கத்திற்காக நிலைகொண்டுள்ளோம்" என்று கூறினார்கள்.
72. "அவைகளை நீங்கள் அழைக்கின்ற சமயத்தில் உங்களுக்கு அவை (காது கொடுத்து) செவிசாய்க்கின்றனவா?" என்று இப்நாஹீம் அவர்களிடம்கேட்டார்.
73. "அல்லது (அவைகளை நீங்கள் வணங்கினால்) உங்களுக்குப் பலன் தருகின்றனவா? அல்லது (வணங்காவிட்டால்) அவை இடையூறு செய்கின்றனவா?" என்றும் கேட்டார்.
74. இல்லை; எங்கள் மூதாதையர்களை இவ்வாறே செய்பவர்களாக நாங்கள் கண்டோம்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.
75. "நீங்கள் எவற்றை வணங்கிக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் பார்த்தீர்களா?" (அதுபற்றிச் சொல்லுங்கள் என்று இப்நாஹீமாகிய) அவர் கேட்டார்.
76. நீங்களும், உங்களுடைய முன்னோர்களான மூதாதையர்களும் (எவற்றை வணங்கி வந்தீர்கள் என்பதைப் பாருங்கள்).
77. ஆகவே, "நிச்சயமாக அவைகள் எனக்கு விரோதிகளே! அகிலத்தாரின் இரட்சகனைத்தவிர.
78. "அவன் எத்தகையவனென்றால், என்னைப் படைத்தான்; பின்னர் எனக்கு நேர் வழிகாண்பிக்கிறான்."
79. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், "அவனே எனக்கு உணவளிக்கிறான்; அவனே (எனக்கு) குடிக்கவும் தருகிறான்."
80. மேலும், "நான் நோயுற்று விட்டால், அவனே என்னைக்குணப்படுத்துகின்றான்."
81. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால் "என்னை இறப்பெய்தச் செய்வான்; பின்னர் என்னை மறுமையில் அவன் உயிர்ப்பிப்பான்."
82. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால், "கூலி கொடுக்கும் (மறுமை) நாளில், என்னுடைய குற்றங்களை மன்னிக்க அவனையே நான் ஆதரவு வைக்கிறேன்."
83. "என் இரட்சகனே! நீ எனக்கு அறிவை அளிப்பாயாக! மேலும், நல்லோர்களுடன் என்னைச் சேர்த்து வைப்பாயாக!"
84. "பின்வருபவர்களில் (அவர்கள் என் விஷயத்தில், என்னைப்பற்றி அழகானவற்றைக் கூற) எனக்கு நற்பெயரை ஏற்படுத்துவாயாக."
85. "கொடைகளுடைய சுவனபதிக்கு வாரிசானவர்களிலும் என்னை நீ ஆக்கிவைப்பாயாக!"
86. "என்னுடைய தந்தையையும் நீ மன்னித்தருள் வாயாக! நிச்சயமாக அவர் வழிதவறிவிட்டவர்களில் (ஒருவராக) இருக்கிறார்."
87. மேலும், "படைப்பினங்கள் உயிர் கொடுக்கப்பட்டு எழுப்பப்படும் (மறுமை) நாளில் நீ என்னை இழிவுபடுத்தாதிருப்பாயாக!"
88. செல்வமும், குமாரர்களும் (யாதொரு) பயனளிக்காத (அந்த) நாளில்—
89. (ஆயினும், இணைவைப்பதிலிருந்து நீக்கம் பெற்ற) பரிசுத்தமான இதயத்துடன் (தன் இரட்சகனாகிய) அல்லாஹ்விடம் யார் வந்தாரோ அவர் தவிர (மற்றவருக்குப் பயனளிக்காதான்).
90. மேலும், பயபத்தியுடையவர்களுக்கு சொர்க்கம் (மிக) நெருக்கி வைக்கப்படும்.

وَبَرَزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَوِينَ^(٩١) وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ^(٩٢)

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصَرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ^(٩٣) فَلْيَكْبُوا فِيهَا

هُمْ وَالْغَاوِينَ^(٩٤) وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ^(٩٥) قَالُوا وَهُمْ فِيهَا

يَخْتَصِمُونَ^(٩٦) تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ^(٩٧) إِذْ سَوْيَكُمْ رَبِّ

الْعَالَمِينَ^(٩٨) وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا ابْتِغَاءُ مَوْجِدٍ^(٩٩) فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ^(١٠٠)

وَلَا صِدْقٍ حِيمٍ^(١٠١) فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ^(١٠٢)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ^(١٠٣) وَإِنَّ رَبَّكَ

لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ^(١٠٤) كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ^(١٠٥) إِذْ قَالَ لَهُمْ

أَخُوهُمْ نُوحُ أَلَا تَتَّقُونَ^(١٠٦) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ^(١٠٧) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ

اطِيعُوا^(١٠٨) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ

الْعَالَمِينَ^(١٠٩) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَالطَّيْعُوا^(١١٠) قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لَدُنَّا وَأَتْبَعَكَ

الْأَرْدَلُونَ^(١١١) قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^(١١٢) إِنْ حِسَابُهُمْ

إِلَّا عَلَى رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ^(١١٣) وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الْمُؤْمِنِينَ^(١١٤) إِنْ أَنَا

إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ^(١١٥) قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهُ يَنْوَحُوا لَتَكُونَنَّ

مِنَ الْمَرْجُومِينَ^(١١٦) قَالَ رَبِّ إِنْ قَوْمِي كَذَّبُونِ^(١١٧)

91. வழிகெட்டோருக்கு (அவர்களுக்கெதிரில்) நரகம் வெளிப்படுத்தப்படும்.
92. அவர்களிடம், நீங்கள் வணங்கிக்கொண்டிருந்தவை எங்கே? எனக் கேட்கப்படும்.
93. அல்லாஹ்வையன்றி (நீங்கள் வணங்கிவந்த) அவை (இப்போது) உங்களுக்கு உதவி செய்யுமா? அல்லது தங்களுக்குத்தாங்களே உதவி செய்து (தங்களைக் காப்பாற்றிக்) கொள்ளுமா? (என்று கேட்கப்படும்)
94. "ஆகவே, அவைகளும் (அவைகளால்) வழி தவறியவர்களும், முகங்குப்புற (நரகமாகிய) அதில் தள்ளப்படுவார்கள்.
95. இப்லீஸின் சேனைகள் அனைவரும் (அவ்வாறே நரகில் தள்ளப்படுவார்கள்).
96. அவர்களோ (தங்களுக்குள்) அதில் தர்க்கித்துக்கொண்டவர்களாகக் கூறுவார்கள் :
97. "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக நங்கள் பகிரங்கமான வழிகேட்டிலிருந்தோம்.
98. "அகிலத்தாரின் இரட்சகனாக இருப்பவனுக்கு (இணையாக்கப்பட்ட) உங்களை நாங்கள் சமமாக ஆக்கிவைத்தபோது (பகிரங்கமான வழிகேட்டிலேயே இருந்தோம்)
99. "(இக்) குற்றவாளிகளையன்றி (வேறுவரும்) எங்களை வழிகெடுக்கவுமில்லை.
100. ஆகவே, எங்களுக்குப் பரிந்து ரையாளர்களிலிருந்து வரும் இல்லை.
101. "நெருங்கிய எந்த சிநேகிதனும் இல்லை.
102. ஆகவே, நிச்சயமாக எங்களுக்கு (உலகிற்குத்) திரும்பிச் செல்லுதல் (என்பது) இருந்தால் விசுவாசங்கொண்டோர்களில் நாங்கள் ஆகிவிடுவோம்" (என்று பிதற்றுவார்கள்)
103. நிச்சயமாக இதில் ஒரு படிப்பினை இருக்கின்றது; (எனினும்) அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) விசுவாசங்கொள்வோராக இருக்கவுமில்லை.
104. மேலும், (நபியே) நிச்சயமாக உம்முடைய இரட்சகன் அவனே திட்டமாக (யாவரையும்) மிகைத்தோன், மிக்க கிருபையுடையோன்.
105. நூஹ்வுடைய சமூகத்தார் (நம்மால் அனுப்பப்பட்ட) தூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.
106. அவர்களுடைய சகோதரர் நூஹ் அவர்களிடம் "நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) பயப்பட மாட்டீர்களா? எனக் கூறியபோது,
107. நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு (அல்லாஹ்வினால்) அனுப்பப்பட்ட மிக்க நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு தூதனாவேன்.
108. "ஆகவே, அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்".
109. (இதற்காக) "நான் உங்களிடம் யாதொரு கூலியையும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலி அகிலத்தாரின் இரட்சகனின் மீதே தவிர (வேறு எவரிடமிருந்தும்) இல்லை".
110. "ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு பயந்துகொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்" (என்று கூறினார்).
111. அ(தற்க)வர்கள் (எங்களில் தரத்தால்) மிகத்தாழ்ந்தவர்கள் உம்மைப் பின்பற்றியிருக்கின்ற நிலையில் உம்மை நாங்கள் விசுவாசிப்போமா?" என்று கூறினார்கள்.
112. (அதற்கு) அவர், "அவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பவைபற்றி எனக்கு என்ன தெரியும்?" என்று கூறினார்.
113. "அவைபற்றிய அவர்களின் கணக்கு என் இரட்சகன் மீதே தவிர (என்மீது கடமை) இல்லை (இதுபற்றி) நீங்கள் உணர்பவர்களாக இருப்பின் அவர்களை இழித்துக்கூறி இருக்கமாட்டீர்கள்).
114. "விசுவாசங்கொண்டோரை நான் விரட்டிவிடுவனும்ல்லன்."
115. "நான் பகிரங்கமாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனேதவிர (வேறு) இல்லை" (என்றும் கூறினார்).
116. அ(தற்க)வர்கள், "நூஹே! நீர் (இவ்வாறு கூறுவதிலிருந்து) விலகிக்கொள்ளவில்லையானால், (கல்லால்) எறியப்படுபவர்களில் (ஒருவராக) நிச்சயமாக நீர் ஆகிவிடுவீர்" என்று கூறினார்கள்.
117. அ(தற்க)வர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக என்னுடைய சமூகத்தார் என்னைப் பொய்யாக்கிவிட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَتَجْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ١١٨
فَأَجْنِبْنِي وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ١١٩ ثُمَّ اغْرُقْنَا أَبْعَدُ
الْبَاقِينَ ١٢٠ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٢١ وَ
إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٢٢ كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ١٢٣ إِذْ
قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٢٤ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ١٢٥
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ١٢٦ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ
الْأَعْلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٢٧ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ١٢٨ وَ
تَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ١٢٩ وَإِذْ أَبَطْشْتُمْ بِطَشْتُمْ
جَبَّارِينَ ١٣٠ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُونَ ١٣١ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا
تَعْلَمُونَ ١٣٢ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ١٣٣ وَجَدَّتْ وَعْيُونَ ١٣٤ إِنِّي
أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١٣٥ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعُظْتُ
أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَعْظِينَ ١٣٦ إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ١٣٧ وَمَا
نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ١٣٨ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٣٩ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ١٤٠
كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ١٤١ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هَلِيمُ أَلَا تَتَّقُونَ ١٤٢

118. "ஆதலால், எனக்கிடையிலும், அவர்களுக்கிடையிலும் நீ ஒரு தீர்ப்புச் செய்வாயாக! என்னையும், விசுவாசங்கொண்டவர்களில் என்னுடன் உள்ளவர்களையும் காப்பாற்றுவாயாக" (என்று பிரார்த்தித்தார்.)

119. ஆகவே, அவரையும் (விசுவாசங்கொண்டவர்களாக) அவருடன் இருந்தவர்களையும் (மற்ற ஜீவராசிகளால்) நிறைக்கப்பட்டிருந்த கப்பலில் (ஏற்றிக்) நாம் காப்பாற்றினோம்.

120. பின்னர் எஞ்சியிருந்தவர்களை அப்பால் நாம் மூழ்கடித்துவிட்டோம்.

121. நிச்சயமாக இதில் ஒரு படிப்பினை இருக்கிறது; அவர்களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசங்கொள்பவர்களாக இருக்கவில்லை.

122. மேலும், நிச்சயமாக (நபியே) உமதிரட்சகன் (அவனை நிராகரித்தவரை தண்டனை செய்வதில் யாவரையும்) அவன்தான் மிகைத்தவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

123. ஆது (கூட்டத்தார் நம்முடைய) தூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.

124. அவர்களுடைய சகோதரர் ஹுது அவர்களிடம், "நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயப்படமாட்டீர்களா" என்று கூறியபோது,

125. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கைக்குரிய தூதனாவேன்".

126. "ஆகவே நீங்கள் அல்லாஹ்வை பயந்து கொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்".

127. "இதற்காக உங்களிடத்தில் யாதொரு கூனியையும் நான் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூனியாவும்) அகிலத்தாரின் இரட்சகனின் மீதே தவிர (வேறு எவரிடமிருந்தும்) இல்லை".

128. ஒவ்வொரு உயர்ந்த இடத்திலும் வீண்வேலை செய்கிறவர்களாக அடையாளமிடப்பட்ட கட்டிடங்களைக் கட்டுகிறீர்களா?

129. இன்னும், "நீங்கள் நிரந்தரமாக இருந்துவிடலாம் என்பதற்காக உயர்ந்த மாளிகைகளை ஆக்கிக்கொள்கிறீர்களா?"

130. மேலும், " (எவரையேனும் ஏதுங்குற்றத்திற்காக) நீங்கள் பிடித்தால் (கொடுரமாக) மிக்க கொடுமையாளர்களின் படியாகப் பிடிக்கிறீர்கள்".

131. ஆகவே, "நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்துகொள்ளுங்கள்; எனக்குக் கீழ்ப்படிந்தும் நடங்கள்".

132. "நீங்கள் அறிந்திருப்பவற்றைக் கொண்டு உங்களுக்கு (க் கொடுத்து) உதவி புரிந்திருக்கிறானே அத்தகையவனை நீங்கள் பயந்துகொள்ளுங்கள்".

133. (ஆடு, மாடு, ஒட்டகங்கள் போன்ற) கால் நடைகளையும், ஆண்மக்களையும் உங்களுக்கு (க் கொடுத்து) அவன் உதவி செய்திருக்கிறான் -

134. "இன்னும் தோட்டங்களையும், நீருற்றுகளையும் கொண்டு (அவன் உதவியளித்துள்ளான்).

135. (அவனுக்கு நீங்கள் மாறு செய்தால்) நிச்சயமாக நான் மகத்தானதொரு நாளின் வேதனையை (அது உங்களுக்குவரும் என்பது பற்றி) பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

136. அ(தற்க)வர்கள் "நீர் எங்களுக்கு உபதேசம் செய்தாலும், உபதேசம் செய்பவர்களில் நீர் இல்லாமலிருந்தாலும் சமம் தான் (நாங்கள் எங்கள் வழியிலிருந்து திரும்பப்போவதில்லை) என்று கூறினார்கள்.

137. இது முன்னவர்களின் வழக்கமே தவிர (வேறு) இல்லை.

138. இன்னும், "நாங்கள் (உம் கூற்றுப்படி) வேதனை செய்யப்படுவார்களும் அல்லர்" (என்றும் கூறினர்).

139. எனவே, அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, நாம் அவர்களை அழித்துவிட்டோம். நிச்சயமாக இதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; இன்னும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் விசுவாசங்கொள்பவர்களாக இருக்கவில்லை.

140. மேலும், (நபியே) உமதிரட்சகன் - அவன்தான் (சகலரையும்) மிகைத்தவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

141. ஸுது (கூட்டத்தார் அல்லாஹ்வால் அனுப்பப்பட்ட) தூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.

142. அவர்களுடைய சகோதரர் (நபியாகிய) ஸாஸிஹ் அவர்களிடம், "நீங்கள் (அல்லாஹ்வை) பயந்து கொள்ளமாட்டீர்களா" எனக் கூறியபோது (அவரை அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்.)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٣٦﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلَكُمْ عَلَيْهِ ﴿١٣٧﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٨﴾ أَتُرْكُونَ فِي مَا هُمْ بِأَمِينٍ ﴿١٣٩﴾
 فِي جَدَّتِ وَعْيُونَ ﴿١٤٠﴾ وَزُرُوعٍ وَنَحْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤١﴾
 وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرَهِينَ ﴿١٤٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلَكُمْ عَلَيْهِ ﴿١٤٣﴾
 وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤٤﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَ
 لَا يُصْلِحُونَ ﴿١٤٥﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٤٦﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
 مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٤٧﴾ قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ
 لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿١٤٨﴾ وَلَا تَسْوَاهَا بَسْوَةٍ فَاخْذَكُمُ
 عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٤٩﴾ فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَادِمِينَ ﴿١٥٠﴾ فَاخْذَهُمُ
 الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٥١﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٢﴾ كَذَبَتْ قَوْمٌ لوطَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٥٣﴾
 إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٥٤﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٥٥﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلَكُمْ عَلَيْهِ ﴿١٥٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥٧﴾ أَتَأْتُونَ الذَّكَرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٥٨﴾ وَ
 تَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٥٩﴾

143. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கைக்குரிய தூதனாவேன்.

144. "எனவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வை பயந்துகொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்;"

145. "இதற்காக உங்களிடத்தில் யாதொரு கூலியையும் நான்கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலியாவும்) அகிலத்தாரின் இரட்சனின் மீதே தவிர (வேறு எவரிடமிருந்தும்) இல்லை.

146. "இங்குள்ள (சுபோகங்களான)வற்றில் அச்சமற்றவர்களாக (இருக்க) நீங்கள் விட்டு வைக்கப்படுவீர்களா?"

147. "தோட்டங்களில், இன்னும் நீருற்றுக்களில்—

148. "வேளாண்மைகளிலும், (மிருதுவான ஈரமுள்ள பழங்களைத் தாங்கியதாக) அவற்றின் குலைகள் இருக்கும் பேரிச்சமரங்களிலும்" (ஆகியவற்றிலெல்லாம் நீங்கள் அச்சமற்றிருக்க விட்டுவைக்கப்படுவீர்களா?).

149. இன்னும், மிகத்திறமைசாலிகளாக (ஆணவம் கொண்டவர்களாக) மலைகளில் வீடுகளைக் குடைந்து (அமைத்துக்) கொள்கிறீர்கள்."

150. "ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; இன்னும் எனக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்."

151. "மேலும், வரம்பு மீறுவோரின் கட்டளைக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படியாதீர்கள்."

152. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், பூமியில் குழப்பம் செய்வார்கள்; இன்னும் சீர்திருத்தம் செய்யமாட்டார்கள் (என்றெல்லாம் ஸாஸிஹ் நபிகூறியதற்கு),

153. அவர்கள் (ஸாஸிஹ்!) "நிச்சயமாக நீரோ ரூனியம் செய்யப்பட்டவர்களில் உள்ளவர்" என்று கூறினார்கள்.

154. "நீர் எங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரே தவிர (வேறு) இல்லை; ஆகவே, உண்மையாளர்களில் நீர் இருந்தால் நாங்கள் வேண்டியவாறு ஓர் அத்தாட்சியைக் கொண்டு வாரும்" (என்று கூறினார்கள்).

155. அதற்கு)வர் (அத்தாட்சியாக) "இதோ ஒரு பெண் ஒட்டகம் (குறிப்பிட்ட நாளில் கிணற்றிலிருந்து) இதற்கு தண்ணீர் அருந்தும் பங்கும், (அதுபோன்று) உங்களுக்கு குறிப்பிட்ட ஒருநாள் தண்ணீர் அருந்தும் பங்கும் உண்டு என்று கூறினார்.

156. அன்றியும் "நீங்கள் எந்தத்தீங்கைக் கொண்டும் அதனைத் தண்டாதீர்கள்; (அவ்வாறு தீண்டினால்), மகத்தான நாளின் வேதனை உங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும்" (என்று கூறினார்).

157. (இவ்வாறு எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டிருந்தும் அதன் குதிகால் நரம்பினைத் தறித்து) அவர்கள் அதை அறுத்துவிட்டார்கள்; பின்னர் கைசேதப்பட்டோராய் ஆகி விட்டனர்.

158. எனவே, வேதனை அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது; நிச்சயமாக இதிலோர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; அவர்களில் பெரும்பாலோர் விகவாசங் கொள்பவர்களாக இருக்கவுமில்லை.

159. மேலும், நிச்சயமாக (நபியே!) உமதிரட்சகன், அவன்தான் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

160. (நபி) லூத் துடைய சமூகத்தார் தூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.

161. அவர்களுடைய சகோதரர் லூத் அவர்களிடம், "நீங்கள் (அல்லாஹ்வை) பயந்து கொள்ளமாட்டீர்களா?" என்று கூறியபோது,

162. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கைக்குரிய தூதனாவேன்—

163. "ஆகவே நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்துகொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்.

164. "இதற்காக நான் உங்களிடம் யாதொரு கூலியும்கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலி (யாவும்) அகிலத்தாரின் இரட்சனின் மீதல்லாது (வேறு எவரின் மீதும்) இல்லை.

165. "தீய அகாரியத்திற்காக) அகிலத்தாரின் ஆடவர்களிடம் வருகின்றீர்களா?"

166. "உங்கள் இரட்சகன் உங்களின் மனைவியரிலிருந்து உங்களுக்கெனப் படைத்ததையும் நீங்கள் விட்டுவிடுகிறீர்கள்; இல்லை! நீங்கள் (அல்லாஹ்வின்) வரம்பைக்கடந்த சமூகத்தவர்கள்" (என்றும் கூறினார்).

قَالُوا لَيْنٌ لَّمْ تَنْتَهُ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٤٠﴾ قَالَ إِنِّي
 لَعَمْرُكَ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٤١﴾ رَبِّ نَجِّنِي وَاهْلِي بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾ فَجَبَّيْنَاهُ
 أَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٣﴾ إِلَّا عَجُوزَانِ الْغَابِرِينَ ﴿١٤٤﴾ ثُمَّ دَفَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٤٥﴾
 وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٤٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٧﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٤٨﴾
 كَذَّبَ أَصْحَابُ لُيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤٩﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا
 تَتَّقُونَ ﴿١٥٠﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٥١﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلَهُ
 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥٢﴾
 أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٥٣﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ
 الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٥٤﴾ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
 مُفْسِدِينَ ﴿١٥٥﴾ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولَى ﴿١٥٦﴾
 قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٥٧﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَ
 إِنْ نَظُنُّكَ لَكِنَ الْكَذِبِيِّنَ ﴿١٥٨﴾ فَاسْقُطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ
 إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥٩﴾ قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦٠﴾ فَكَذَّبُوهُ
 فَآخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَاةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٦١﴾

167. அ(தற்க)வர்கள், "லூத்தே! (இவ்வாறு உபதேசிப்பதிலிருந்து) நீர் விலகிக்கொள்ளாவிடில், நிச்சயமாக நீர் (ஊரிலிருந்து) வெளியேற்றப்பட்டவர்களில் ஆகிவிடுவீர்" என்று கூறினார்கள்.

168. அ(தற்க)வர் "நிச்சயமாக நான் உங்களுடைய (இத்தீச்)செயலை வெறுப்பவர்களில் உள்ளவனாவேன்" என்று கூறினார்.

169. "என் இரட்சகனே! என்னையும் என் குடும்பத்தாரையும் இவர்கள் செய்து கொண்டிருப்பவற்றிலிருந்தும் அதன் தண்டனையிலிருந்தும்) காப்பாற்றுவாயாக" (என்று பிரார்த்தித்தார்).

170. ஆகவே அவரையும், அவர் குடும்பத்தினர் அனைவரையும் நாம் காப்பாற்றினோம்.

171. தண்டிக்கப்படுபவர்களோடு எஞ்சியிருப்போரில் ஆகிவிட்ட ஒரு கிழவி (யான அவர் மனைவி)யைத் தவிர.

172. பின்னர், மற்றவர்களை (அடியோடு) நாம் அழித்துவிட்டோம்.

173. இன்னும், அவர்கள் மீது நாம், (கல்)மாரியை பொழியச் செய்தோம்; ஆகவே அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்பட்ட (அ)வர்களின் (மீது பொழியச் செய்த கல்) மாரி கெட்டதாகி விட்டது.

174. நிச்சயமாக இதிலோர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; அவர்களில் பெரும்பாலோர் விகவாசங்களொப்பவர்களாக இருக்கவுமில்லை.

175. (நபியே) இன்னும், நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் - அவனே (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; பெருங்கிருபையுடையவன்.

176. (மரங்கள் அடர்ந்த பகுதியில் மத்யன் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த) தோப்புவாசிகளும் தூதர்களைப் பொய்யாக்கினார்கள்.

177. (நபியாகிய) ஷுஅலிப், அவர்களிடம் "நீங்கள் (அல்லாஹ்வை) பயப்பட மாட்டீர்களா?" என்று கூறிய போது அவரை அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்.

178. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு நம்பிக்கைக்குரிய தூதராவேன்".

179. "அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்துகொள்ளுங்கள்; இன்னும், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்".

180. "இதற்காக நான் உங்களிடம் யாதொரு கூலியையும் கேட்கவில்லை; என்னுடைய கூலியாவும்) அகிலத்தாரின் இரட்சகன் மீதே தவிரவேறு எவரின் மீதும் இல்லை.

181. "அளவையைப் பூரணமாக்குங்கள்; (அளவைக்குறைத்து ஜனங்களுக்கு) நஷ்டமிழைப்போராகவும் நீங்கள் ஆகிவிடாதீர்கள்".

182. மேலும், "சரியான தராக கொண்டு நிறுங்கள்".

183. "மனிதர்களுக்கு அவர்களின் பொருள்களை நீங்கள் குறைத்தும் விடாதீர்கள்; நீங்கள் பூமியில் குழப்பம் செய்கிறவர்களாகவும் அலையாதீர்கள்".

184. மேலும், "உங்களையும், (உங்களுக்கு) முன்னவர்களான படைப்பினரையும் எவன் படைத்தானோ அத்தகையவனை நீங்கள் பயப்படுங்கள்" (என்றும் கூறினார்).

185. அ(தற்க)வர்கள், "நீரோ சூனியம் செய்யப்பட்டவர்களில் உள்ளவர்" என்று கூறினார்கள்.

186. மேலும், "நீர் எங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதரே தவிர (வேறு) இல்லை; இன்னும், நிச்சயமாக நாம் உம்மைப் பொய்யர்களில் உள்ளவராக எண்ணுகிறோம்.

187. "எனவே, நீர் உண்மையாளர்களில் உள்ளவராக இருந்தால் வானத்திலிருந்து பல துண்டுகளை எங்களின் மீது விழச்செய்வீராக" (என்றும் கூறினார்கள்).

188. அ(தற்க)வர், "நீங்கள் செய்துகொண்டிருப்பவற்றை என் இரட்சகன் மிக்க அறிந்தவன்" என்று கூறினார்.

189. பின்னரும், அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே (அடர்ந்திருண்ட மேகங்களின்) நிழலுடைய நாளின் வேதனை அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது; நிச்சயமாக அது மகத்தான (கடினமான) நாளின் வேதனையாக இருந்தது.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ١٩ وَإِنْ رَبَّكَ
 لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٢٠ وَإِنَّهُ لَنَزَّلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢١ نَزَلَ بِهِ
 الرُّوحُ الْأَمِينُ ٢٢ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ لِبَلْسَانٍ
 عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ٢٣ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ٢٤ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ
 يَأْتِيَهُمْ الْبَلَاءُ بِغَيْرِ إِسْرَاءٍ ٢٥ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجِينَ ٢٦
 فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ٢٧ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ
 الْمُجْرِمِينَ ٢٨ لَيُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ٢٩ فَيَأْتِيَهُمْ
 بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٣٠ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ٣١
 أَفَبِعَدَايَا يَسْتَعْجِلُونَ ٣٢ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ٣٣ ثُمَّ
 جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ٣٤ مَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَنِعُونَ ٣٥
 وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِ إِلَّا هَؤُلَاءِ مَنْذُرُونَ ٣٦ ذِكْرَى وَمَا كُنَّا
 ظَالِمِينَ ٣٧ وَمَا تَزُولُ بِهِ الشَّيَاطِينُ ٣٨ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا
 يَسْتَطِيعُونَ ٣٩ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَرُوُونَ ٤٠ فَلَا تَدْعُ مَعَ
 اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُكُونَ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ٤١ وَإِنْ دَرَسْتَ تَكَ
 الْأَقْرَبِينَ ٤٢ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٤٣

190. நிச்சயமாக இதிலோர் அத்தாட்சி இருக்கிறது; அவர்களில் பெரும்பாலோர் விகவாசங்கொள்வோராக இருக்கவுமில்லை.

191. மேலும், நிச்சயமாக (நபியே) உம்திரட்சகன்—அவன் தான் (யாவரையும்) மிகைத்தவன், மிகக்கிருபையுடையவன்.

192. மேலும், (நபியே) நிச்சயமாக (குர் ஆனாகிய) இது அகிலத்தாரின் இரட்சகனால் இறக்கிவைக்கப்பட்டதாகும்.

193. (அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படி) ரூஹுல் அமீன் (எனும் ஜிப்ரீல்) இதனைக்கொண்டு இறங்கினார்—

194. அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்களில் (ஒருவராக) நீர் ஆவதற்காக உமது இதயத்தின் மீது (கூடுதல் குறைவின்றி) இதைக் கொண்டு இறங்கினார்.

195. தெளிவான அரபி மொழியைக்கொண்டு (இறங்கினார்).

196. நிச்சயமாக (குர் ஆனாகிய) இது (பற்றிய அறிவிப்பு) முந்தையவர்களின் (வேத) நூல்களிலும் (கூறப்பட்டு) உள்ளது.

197. இஸ்ராயீலின் மக்களிலுள்ள அறிஞர்கள் இதனை அறிந்திருப்பது, அவர்களுக்குப் போதுமான அத்தாட்சியாக இருக்கவில்லையா?

198. நாம் (குர் ஆனாகிய) இதை அரபியல்லாத சிலரின் மீது இறக்கிவைத்திருப்போமாயின்;

199. பின்னர், அவர்கள் இதை அவர்களுக்கு ஒதிக்காட்டினாலும் இதனை அவர்கள் விகவாசம் கொள்கிறவர்களாக இல்லை.

200. இவ்வாறே இதனை (இக்) குற்றவாளிகளின் இதயங்களில் நாம் புகுத்திவிட்டோம்.

201. (ஆகவே!) துன்புறுத்தும் வேதனையை அவர்கள் (கண்கூடாகக்) காணும் வரை, இதனைக் கொண்டு அவர்கள் விகவாசிக்கமாட்டார்கள்.

202. ஆகவே, அத்தண்டனையானது அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாதிருக்கும் நிலையில், திடீரென அவர்களிடம் வரும்.

203. அது சமயம் அவர்கள் "நாங்கள் (சிறிது) அவகாசம் கொடுக்கப்படுவோரா?" என்று கேட்பார்கள்.

204. "நம்முடைய வேதனைக்காகவா அவர்கள் அவசரப்படுகிறார்கள்?

205. (நபியே) நீர் பார்த்தீரா? நாம் இவர்களை (இவர்கள் இஷ்டப்பட்டவாறு) பல வருடங்கள் சுகமனுபவிக்கச் செய்திருந்தால்—

206. பின்னர் அவர்கள் வாக்களிக்கப்படுபவர்களாக இருந்தார்களே (அவ்வேதனையானது அவர்களுக்கு வந்துவிட்டால்—

207. அவர்கள் சுகமனுபவிக்கச் செய்யப்பட்டிருந்தவை அவர்களுக்கு யாதொரு பயனும் தராது.

208. எந்த ஊ(ரா)ரையும், அதற்கு அச்சமூட்டி எச்சரிப்பவர்கள் இல்லாது நாம் அழித்துவிடவில்லை.

209. (அவர்களுக்கு) நினைவூட்டவே (எச்சரிக்கையாளர்களை நாம் அனுப்பினோம்) இன்னும் (எவருக்கும்) அநியாயம் செய்பவர்களாகவும் நாம் இருக்கவில்லை.

210. இன்னும், (குர் ஆனாகிய) இவ்வேதத்தைக் கொண்டு வைத்தான்கள் இறங்கவில்லை.

211. மேலும், (அது) அவர்களுக்குத் தகுதியுமன்று; அவர்கள் (அதற்கு) சக்தி பெறவும்மாட்டார்கள்.

212. நிச்சயமாக அவர்கள் செவியேற்பதிலிருந்தும் தடுக்கப்பட்டவர்களாவர்.

213. எனவே, அல்லாஹ்வுடன் வேறோர் நாயனை நீர் அழைக்காதீர்; (அவ்வாறு அழைத்தால்) அதனால் நீர் வேதனை செய்யப்படுபவர்களில் (உள்ளவராக) ஆகிவிடுவீர்.

214. இன்னும் நீர் உம்முடைய நெருங்கிய உறவினர்களை அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக!

215. இன்னும் விகவாசிகளில் உம்மைப்பின்பற்றியோருக்கு உம்முடைய (அன்பு காட்டுதல் எனும்) இறக்கையைத் தாழ்த்துவீராக!

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ

الرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾ الَّذِي يَرْبِكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾ وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿٢١٩﴾

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيْطَانُ ﴿٢٢١﴾

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾ يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُهُمْ كَذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ﴿٢٢٤﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ

يَهيمُونَ ﴿٢٢٥﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا

ظَلَمُوا أَوْ سَيَعِلُ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِلَىٰ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

سُورَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ ١٢ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

طَسَّ تِلْكَ آيَةُ الْفُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١﴾ هُدًى وَبُشْرَىٰ

لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ

هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

زَيَّنَّا لَهُمْ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسَرُونَ ﴿٥﴾

216. ஆகவே உமக்கு அவர்கள் மாறு செய்தால், "நிச்சயமாக நீங்கள் செய்வதைவிடும் நான் நீங்கியவன்" என்று கூறுவீராக!
217. (யாவரையும்) மிகைத்தவனாகிய, மிகக்கிருபையடையவனின் மீது (சகலத்தையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைப்பீராக.
218. அவன் எத்தகையவனென்றால், நீர் (தனித்து வணங்குவதற்காக) நிற்கும்சமயத்தில், அவன் உம்மைப்பார்க்கிறான்.
219. சிரம்பணிவோரில் (ருகவு, ஸுஜூது செய்வதுகொண்டு நீர் இருக்கின்ற போது) உம்முடைய இயங்குதலையும் (அவன்பார்க்கிறான்.)
220. நிச்சயமாக அவன்—அவனே செவியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன்.
221. (விசுவாசிகளே!) ஷஷ்த்தான்கள் எவர்மீது இறங்குகின்றனர் என்பதை உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா?
222. (செயலால்) பாவியான, (சொல்லால்) அதிகமாகப் பொய்கூறும் ஒவ்வொருவரின் மீதும் அவர்கள் இறங்குகின்றனர்.
223. தாங்கள் கேள்விப்பட்டதை, (அப்பொய்யர்களின் காதுகளில்) போடுகிறார்கள்; அவர்களில் பெரும்பாலோர் (பெரும்) பொய்யர்களே!
224. இன்னும் கவிஞர்கள் — அவர்களை வழிகெட்டவர்கள் தாம் பின்பற்றுகிறார்கள்.
225. நிச்சயமாக அவர்கள் ஒவ்வொரு பள்ளத்தாக்கிலும் (தட்டழிந்து) திரிகிறார்கள் என்பதை நீர் காணவில்லையா?
226. இன்னும் நிச்சயமாக அவர்கள் தாங்கள் செய்யாதவைகளைச் செய்ததாகக் கூறுகிறார்கள்.
227. (ஆயினும் அவர்களில்) விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து, அல்லாஹ்வையும் அதிகமாக நினைவுகூர்ந்து, தாங்கள் அநியாயம் செய்யப்பட்ட பின் பழி தீர்த்துக் கொண்டார்களே அத்தகையோரைத்தவிர. மேலும், அநியாயம் செய்தோர், தாங்கள் எந்தமீளும் தவத்திற்கு திரும்பச் செல்ல வேண்டுமென்பதை (அதிசீக்கிரத்தில்) அறிந்துகொள்வார்கள்.

அத்தியாயம் : 27

அந்நம்லு — ஏறும்புகள்

வசனங்கள் : 93 மக்கீ ருகூஃகள் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. தா ஸீன் — இவை குர்ஆனுடைய — இன்னும் தெளிவான வேதத்தினுடைய — வசனங்களாகும்.
2. விசுவாசங்கொண்டோருக்கு ஒரு நேர்வழியாகவும், நன்மாராயமாகவும் இருக்கிறது.
3. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தொழுகையை நிறைவேற்றுவார்கள்; ஜகாத் தும் கொடுத்து வருவார்கள்; அன்றியும், மறுமையையும் அவர்கள் உறுதிக்கொள்வார்கள்.
4. நிச்சயமாக மறுமையைக் கொண்டு விசுவாசங்களில் லையே அத்தகையவர்கள் — (அவர்களுடைய நிராகரிப்பின் காரணமாக) அவர்களுடைய செயல்களை நாம் அவர்களுக்கு அலங்கரித்துக்காண்பித்துவிட்டோம். ஆகவே, அவர்கள் (அதில்) தட்டழிந்து திரிகின்றனர்.
5. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (இம்மையில்) அவர்களுக்குத் தீய வேதனை உண்டு; இன்னும், அவர்கள் மறுமையில் — அவர்களே பெரும் நஷ்டமடைந்தவர்கள்.

وَأَنَّكَ لَتَتَلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ٦ إِذْ قَالَ مُوسَى
لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا سَاءَ لَيْتُمْكُمْ مِنْهَا بَخْبِرٌ أَوْ لَيْتُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ
لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ٧ فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ
مَنْ حَوَّلَهَا وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٨ يُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٩ وَالْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَأَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ
وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَوسَى لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ
الْمُرْسَلُونَ ١٠ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلْ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي
غَفُورٌ رَحِيمٌ ١١ وَأَدْخُلْ يَدَاكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ ١٢ قَتَّى تَسْمِعِ آيَاتِ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فَاسِقِينَ ١٣ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُبِينٌ ١٤ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ١٥ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ
سُلَيْمَنَ عِلْمًا وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ عِبَادِهِ
الْمُؤْمِنِينَ ١٦ وَوَرِثَ سُلَيْمَنُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا
مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ١٧

6. (நபியே!) நிச்சயமாக தீர்க்கமான அறிவுடைய, (யாவையும்) நன்கறிந்தவனிடமிருந்து நீர் இந்தக் குர்ஆனைக் கொடுக்கப்படுகிறீர்.

7. மூஸா, தன் குடும்பத்தினரிடம், "நிச்சயமாக நான் ஒரு நெருப்பைக் காண்கிறேன்; (சென்றடையவேண்டிய வழிபற்றி) ஏதேனும் ஒரு செய்தியை அங்கிருந்து உங்களுக்குக் கொண்டு வருகிறேன். அல்லது நீங்கள் குளிர்காய்வதற்கு ஒரு நெருப்புப்பந்தத்தை (யாவது)கொண்டு வருகிறேன்" என்று கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக).

8. எனவே, அவர் அதனிடம் வந்த சமயத்தில், "நெருப்பில் இருப்பவர் மீதும், அதைச் சூழ இருப்பவர் (களான மலக்குகள் மீதும் பெரும் பாக்கியமளிக்கப்பட்டுள்ளது; மேலும் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ் மிக்க பரிசுத்தமானவன்" என்று அழைக்கப்பட்டார்.

9. "மூஸாவே! நிச்சயமாக நான்தான் அல்லாஹ்; (யாவரையும்) மிகைத்தோன், தீர்க்கமான அறிவுடையோன்."

10. மேலும் "நீர் உம்முடைய தடியைப் போடும்" (என்று கூறப்பட்டதும், அவர் அதைப் போட்டார்.) அது ஒரு பாம்பைப்போல் மிகத்துரிதமாக நெளிந்து கொண்டிருக்க அதனைக் கண்டு, (பயந்து) அவர் திரும்பிப் பார்க்காது புறமுதுகிட்டுப் பின் சென்றார்; (அப்போது) "மூஸாவே! நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நான் (எத்தகையோனென்றால்) - தூதர்கள் என்னிடத்தில் பயப்படமாட்டார்கள்" (என்று அவருக்குக் கூறப்பட்டது)

11. "(ஆயினும்) எவர் அநியாயம் செய்து பின்னர் தீமைக்குப்பின் (அதனை) நன்மையாக மாற்றிக்கொள்கிறாரோ, அவரைத்தவிர - அப்பொழுது நிச்சயமாக நான் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

12. ("மூஸாவே!) இன்னும் நீர் உமது கையை, உம்முடைய சட்டைப்பைக்குள் நுழைப்பீராக! அது எவ்விதத் தீங்குமின்றி வெண்மையாக (ப் பிரகாசத்துடன்) வெளிவரும்; (இவை இரண்டும்) ஃபிர் அவ்னிடமும், அவனுடைய சமூகத்தாரிடமும் (நீர் எடுத்துச் சென்று காண்பிப்பதற்குரிய) ஒன்பது அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; நிச்சயமாக அவர்கள் பாவம் செய்யும் சமூகத்தவராக இருக்கின்றனர்" (என்றும் கூறப்பட்டது).

13. நம்முடைய அத்தாட்சிகள் (மிகத்தெளிவாக) பார்க்கக்கூடியவையாக அவர்களிடம் வந்தபொழுது, "இது தெளிவான சூனியம்தான்" என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

14. அவர்களுடைய இதயங்கள் அதனை (உண்மையென) உறுதி கொண்ட நிலையில் அநியாயமாகவும், அகம்பாவத்தாலும் அதனை அவர்கள் மறுத்தார்கள்; ஆகவே இந்த குழப்பவாதிகளின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே! நீர் (கவனித்துப்)பார்ப்பீராக!

15. தாலுதுக்கும், ஸுலைமானுக்கும் நிச்சயமாக நாம் கல்வியைக் கொடுத்தோம்; "விகவாசங்கொண்ட தன்னுடைய (நல்ல) அடியார்களில் அநேகரைவிட எங்களை மேன்மையாக்கி வைத்தவனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே புகழனைத்தும் உரியது" என்று அவ்விருவரும் கூறி (நன்றி செலுத்தி)னார்கள்.

16. மேலும் ஸுலைமான், தாலுதுக்கு வாரிசாக ஆனார்; இன்னும், "மனிதர்களே! பறவைகளின் மொழியை நாங்கள் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளோம்; இன்னும், (எங்களுக்கு வேண்டிய) ஒவ்வொரு பொருளிலிருந்தும் (ஏராளமாக) நாங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளோம்; நிச்சயமாக இது இதுதான் (அல்லாஹ்வின்) மிகத் தெளிவான பேரருளாகும்" என்று அவர் கூறி (நன்றியும் செலுத்தி)னார்.

وَحِشْرَ لُسُلَيْمٍ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ①٦
حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطِبُ عَلَيْكُمْ سُلَيْمٌ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ①٧
فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ①٨
الطَّيْرِ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ الْهُدَىٰ هَذَا أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ①٩
لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوَلَا أَدَّبْتَهُ أَوَلَمْ يَكُن لِّيَ بَشَلَةٌ مِّنْ
سُلْطَانٍ ②٠ فَتَكَثَّ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِط بِهِ وَ
جِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ②١ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ
وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ②٢ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا
يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
فَصَدَّ هُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ②٣ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ
الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ ②٤ أَلَمْ يَلِكْ أَلَمْ يَلِكْ أَلَمْ يَلِكْ أَلَمْ يَلِكْ أَلَمْ يَلِكْ ②٥

17. மேலும் ஸுலைமானுக்கு, ஜின்கள், மனிதர்கள், பறவைகள் முதலியவற்றிலிருந்து அவரது படைகள் அவர் முன் திரட்டப்பட்டது; பிறகு (அவர்களில் முன்னுள்ளவர்களுடன் அவர்களில் பின்னுள்ளவர்கள் சேர்ந்து கொள்வதற்காக) அவர்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டனர்.

18. இறுதியாக அவர்கள் ஏறும்புகள் வசிக்கும் ஓர் ஓடையின் சமீபமாக வந்தபொழுது (அவற்றில்) ஓர் ஏறும்பு; (மற்ற ஏறும்புகளிடம்) "ஏறும்புகளே! நீங்கள் உங்கள் புற்றுகளுக்குள் நுழைந்து கொள்ளுங்கள்; ஸுலைமானும், அவருடைய படையினரும் (உங்களைப்பற்றி) உணராது, உங்களைத் தண்ணமாக மிதித்துவிடவேண்டாம்" என்று கூறியது.

19. அப்போது அதனுடைய சொல்லால் சிரித்தவராக அவர் புன்னகை புரிந்தார். "என் இரட்சகனே! நீ என்மீதும், என் தாய் தந்தையர் மீதும் புரிந்த உன்னுடைய அருள்களுக்கு (உனக்கு) நான் நன்றி செலுத்துவதற்கும், எதனை நீ பொருந்திக்கொள்வாயோ அத்தகைய நற்செயலையும் நான் செய்யக்கூடிய நற்பேறை எனக்கு அருள் புரிவாயாக! இன்னும், உன்னுடைய கிருபையைக் கொண்டு உன்னுடைய நல்லடியார்களின் கூட்டத்தில் என்னைப் பிரவேசிக்கச் செய்வாயாக!" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) அவர் கூறினார்.

20. இன்னும் அவர், பறவைகளை (க்கணக்கெடுக்க)ப் பார்வையிட்டார். "எனக்கு என்ன ஆயிற்று? (பறவைகளில்) ஹுத் ஹுதை நான் காணவில்லையே! அல்லது அது (வராமல்) மறைந்தவற்றில் ஆகிவிட்டதா?" என்று கூறினார்.

21. "நிச்சயமாக நான் அதனைக் கடினமான வேதனையாக வேதனை செய்வேன்; அல்லது அதனை நிச்சயமாக நான் அறுத்துவிடுவேன்; அல்லது (அது வராததற்குத்) தெளிவான ஆதாரத்தைத் திட்டமாக அது (என் முன்) கொண்டுவரவேண்டும்" என்று கூறினார்.

22. (இவ்வாறு கூறி) சிறிது நேரம் தாமதித்தார். (அதற்குள் ஹுத் ஹுத் வந்து) "நீங்கள் அறியாத ஒரு விஷயத்தை நான் அறிந்துகொண்டேன். 'ஸபஉ'விலிருந்து உம்மிடம் உறுதியான செய்தியைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்" என்று அது கூறியது.

23. "அவர்களை (அங்கு) ஆட்சிசெய்கின்ற ஒரு பெண்ணை நிச்சயமாக நான் கண்டேன்; ஒவ்வொரு பொருளிலிருந்தும் அவள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளாள்; மகத்தான சிம்மாசனமும் அவளுக்கு இருக்கின்றது."

24. "அவளையும், அவளுடைய சமூகத்தாரையும் அல்லாஹ்வையன்றி சூரியனுக்குச் சிரம்பணிந்து வணங்குபவர்களாக நான் கண்டேன்; அவர்களுடைய இக்காரியங்களை ஷைத்தான் அவர்களுக்கு அலங்காரமாகக் காண்பித்தும்விட்டான்; எனவே, அவர்களை நேரான பாதையிலிருந்து அவன் தடுத்துவிட்டான்; ஆகவே, அவர்கள் நேர்வழி பெறவில்லை—

25. "வானங்களிலும், பூமியிலும் மறைந்திருப்பவற்றை வெளிக்கொணர்பவனும், நீங்கள் மறைத்துக்கொள்வதையும், நீங்கள் வெளியாக்குவதையும் நன்கறிபவனுமாகிய அல்லாஹ்வுக்கு அவர்கள் சிரம்பணியாமல் இருப்பதற்கு (ஷைத்தான் தடுத்துவிட்டதே) காரணமாகும்.

26. அல்லாஹ்—அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; அவன் தான் மகத்தான அர்ஷுக்குரியவன்" (என்று ஹுத் ஹுது கூறிற்று.)

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٦﴾ اذْهَبْ بِكِتَابِي
 هَذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَتْ
 يَا أَيُّهَا الْمَلَأُأَىٰ إِلَيَّ الْكَيْدُ كَرِيمٌ ﴿٣٨﴾ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٩﴾ أَلا تَعْلَمُونَ أَنِّي أُتُوْنِي مُسْلِمِينَ ﴿٤٠﴾
 قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا
 حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٤١﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُو الْأَمْرِ وَأُولُو الْأَبَاسِ شَهِيدٌ
 وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ
 إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَاجَ أَهْلِهَا آذِلَّةً ۚ وَ
 كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنْظُرََةُ بِمِ
 يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٤٤﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا
 آتَاكُمُ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُم بَلْ أَنْتُمْ بِهَدَايَتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٤٥﴾ ارْجِعْ
 إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قَبْلَ لَهُمْ وَبِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا
 آذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٤٦﴾ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا
 قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٤٧﴾ قَالَ عَفَرْتُ مِّنَ الْجَنِّ أَنَا الْيَتَا
 بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكُمْ ۖ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيَّ أَمِينٌ ﴿٤٨﴾

27. "நீ உண்மை சொல்கிறாயா, அல்லது பொய்யர்களில் நீ இருக்கிறாயா? என்பதை நாம் காண்போம்" என்றும் (ஸுலைமானாகிய) அவர் கூறினார்.

28. "என்னுடைய இக்கடிதத்தைக் கொண்டுசென்று, அவர்கள் பால் போட்டுவிட்டுப் பின்னர் அவர்களை விட்டுப்பின் வாங்கி இருந்து, அவர்கள் என்ன முடிவுக்கு வருகிறார்கள் என்பதை நீ கவனித்து வா" என்று கூறினார்).

29. (அவ்வாறே அப்பறவை செய்தது, அக்கடிதத்தைப் பெற்ற அவ்வரசி) "பிரதானிகளே! மிக்க கண்ணியமுள்ள ஒரு கடிதம் என் முன் போடப்பட்டிருக்கின்றது" என்று அவள் கூறினாள்.

30. நிச்சயமாக "இது ஸுலைமானிடமிருந்து வந்துள்ளது; இன்னும், நிச்சயமாக அதன் ஆரம்பமானது பிஸ்மில்லா ஹிர்ரஹ்மானிர் ரஹீம் என்று எழுதப்பட்டு இருக்கிறது.

31. "நீங்கள் என்மீது (எனக்கெதிராக) பெருமை பாராட்டாதீர்கள். (அல்லாஹ்வுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களாக என்னிடம் வாருங்கள்" என்று (மீ, எழுதப்பட்டு) இருக்கின்றது, (என அவள் கூறினாள்).

32. பிரதானிகளே ! என்னுடைய (இவ்) விஷயத்தில் நீங்கள் (உங்கள்) ஆலோசனையைக் கூறுவீர்களாக! எனக்கு நீங்கள் முன்னிலையாகி (அபிப்பிராயம்) கூறாதவரையில், நான் எவ்விஷயத்தையும் முடிவு செய்பவளல்ல" என்று அவள் கூறினாள்.

33. (அதற்கு)வர்கள், "நாங்கள் பலசாலிகளாகவும், கடுமையாக போர் செய்யக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கின்றோம்; இன்னும், கட்டளையிடுவது உங்களிடமுள்ளது; ஆகவே, நீங்கள் எதைக்கட்டளையிடுகிறீர்கள் என்பதை நன்கு கவனித்துப் பாருங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

34. (அதற்கு)வள்: "நிச்சயமாக அரசர்கள் எந்த ஒரு ஊரிலும் (படையெடுத்து) நுழைவார்களானால், அதனைப் பாழ்படுத்திவிடுகின்றனர்; அன்றியும், அங்குள்ள கண்ணியவான்களை (இழிவுபடுத்தி) சிறுமையாளர்களாக ஆக்கி விடுகின்றனர். இவர்களும் அவ்வாறே செய்வார்கள்" என்று கூறினாள்.

35. மேலும், "நிச்சயமாக நான் அவர்களிடம் ஓர் அன்பளிப்பை அனுப்பி வைக்கக் கூடியவளாக இருக்கிறேன்; பின்னர் தூதர்கள் என்ன பதில் கொண்டுவருகிறார்கள் என்பதை நான் பார்க்கப்போகிறேன்" (என்றும் கூறினாள்).

36. அவர்கள் ஸுலைமானிடம் வரவே, "நீங்கள் பொருளைக் கொண்டு எனக்கு உதவிசெய்கின்றீர்களா? அல்லாஹ் எனக்குக்கொடுத்திருப்பவைகள் உங்களுக்குக் கொடுத்திருப்பவைகளை விட மிகச் சிறந்ததாகும்; மாறாக, உங்களுடைய அன்பளிப்பைக் கொண்டு நீங்களே சந்தோஷமடைவீர்கள்" என்று கூறினார்.

37. "நீர் அவர்களிடம் திரும்பிச் செல்வீரா? நிச்சயமாக நாங்கள் படைகளுடன் அவர்களிடம் வருவோம்; அவர்களுக்கு அதை எதிர்க்கபலம் இல்லை; இன்னும், அவர்கள் சிறுமையடைந்தவர்களாக இருக்கும் நிலையில், கேவலமானவர்களாக (அவர்களின் நகரத்) திரிந்து அவர்களை நிச்சயமாக வெளியேற்றி விடுவோம் (என்றும் கூறினார்).

38. "பிரதானிகளே! அவர்கள் முஸ்லிம்களாக என்னிடம் வந்து சேர்வதற்கு முன்னதாகவே, உங்களில் யார் அவளுடைய சிம்மாசனத்தை என்னிடம் கொண்டு வருபவர்?" என்று (ஸுலைமானாகிய) அவர் கேட்டார்.

39. அதற்கு ஜின்களிலுள்ள இஃப்ரீத் (என்ற மிகப்பலம்பெற்ற ஜின்), "நீங்கள் உங்கள் இடத்திலிருந்து எழுந்திருப்பதற்கு முன், அதனை நான் உங்களிடம் கொண்டுவந்துவிடுவேன்; நிச்சயமாக நான் இதற்கு மிக்க சக்தியுடையவன்; மிக்க நம்பிக்கையும் உடையவன்" என்று கூறியது.

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ
 أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ
 هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن
 شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ
 كَرِيمٌ ٢٠ قَالَ نَكَرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرُ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ
 مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ٢١ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَلِكُنَا
 عَرْشُكَ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَ
 كُنَّا مُسْلِمِينَ ٢٢ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ
 إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ٢٣ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ
 فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا ۖ قَالَ إِنَّهُ
 صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ ۖ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ
 أَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٢٤ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى
 ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ
 يَخْتَصِمُونَ ٢٥ قَالَ يُقَوْمٌ لَّمْ تَسْتَعِجْلُوا بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ
 الْحَسَنَةِ ۖ لَوْ لَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٢٦

40. (எனினும்,) வேதத்திலிருந்து அறிவைத் தன்னிடம் கொண்டிருந்தவரான ஒருவர் "உம்முடைய பார்வை உம் பக்கம் திரும்புமுன்(கண் இமைப்பதற்குள்) அதனை நான் உம்மிடம் கொண்டுவந்துவிடுவேன்" என்று கூறினார்; (அவ்வாறே கொண்டுவரப்பட்டு) அது தம் முன் நிலைபெற்றிருப்பதை (ஸுலைமானாகிய) அவர் கண்டபோது, "இது என் இரட்சகனின் பேரருளில் உள்ளதாகும்; நான் அவனுக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேனா? அல்லது நன்றி கெட்டவனாக இருக்கிறேனா? என்று என்னைச் சோதிப்பதற்காக (இவ்வாறு வழங்கியுள்ளான்); மேலும், எவர் (அல்லாஹ்வுக்கு) நன்றி செலுத்துகிறாரோ அவர் நன்றிசெலுத்துவதெல்லாம் (அதன் பலன்) அவருக்கே; இன்னும், எவர் (நன்றிசெய்யாது) நிராகரிக்கிறாரோ (அது அவருக்கே கேடாகும், காரணம்): நிச்சயமாக என் இரட்சகன் (எவரிடமிருந்தும்) தேவையற்றவன்; கண்ணியமுள்ளவன்" என்று கூறினார்.

41. "அவளுடைய சிம்மாசனத்தை (அதன் அமைப்பை) மாற்றி விடுங்கள்; அவள் (அதனை பற்றி) அறிந்துகொள்கிறாளா? அல்லது அறிந்துகொள்ள முடியாதவர்களில் (ஒருத்தியாக) இருக்கிறாளா? என்று பார்ப்போம்" என்று (ஸுலைமானாகிய) அவர் கூறினார்.

42. அவள் வந்த பொழுது (அவளிடம்) "உன்னுடைய சிம்மாசனம் இவ்வாறு தானா?" என்று கேட்கப்பட்டது. (அதற்கவள்) "நிச்சயமாக இது அதைப்போலவே இருக்கின்றது என்று கூறினாள். இதற்கு முன்னதாகவே (உங்களைப்பற்றிய) அறிவை நாம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தோம்; நாங்கள் முற்றிலும் (அல்லாஹ்வுக்கு) கீழ்ப்படிந்தவர்களாகவும் இருக்கிறோம்" (என்று ஸுலைமான் கூறினார்).

43. அல்லாஹ்வையன்றி அவள் (மற்றவைகளை) வணங்கிக் கொண்டிருந்தது அவளை (விசுவாசங்கொள்வதிலிருந்து) தடுத்துவிட்டது. (ஏனென்றால்), நிச்சயமாக அவள் (அல்லாஹ்வை) நிராகரிப்பவர்களின் சமூகத்தாரில் உள்ளவளாக இருந்தாள்.

44. (பின்னர்) அவளிடம், "இம்மாளிகையில் பிரவேசிப்பாயாக!" எனக் கூறப்பட்டது. அவள் அதைப்பார்த்த போது தண்ணீர் தடாகம் என்றெண்ணிவிட்டாள்; (நனைந்து போகாதிருக்க தன் ஆடையை) தனது இரு கெண்டைக்கால்களுக்கு மேல் உயர்த்தினாள்; (இதைக்கண்ட ஸுலைமான், அது தண்ணீரல்ல) நிச்சயமாக இது பளிங்குகளால் பளபளப்பாக்கப்பட்ட மாளிகை" என்று கூறினார். (அதற்கவள், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் எனக்கே அநியாயம் செய்துவிட்டேன்; அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கு, ஸுலைமானுடன் நானும் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து (இஸ்லாமாகி) விட்டேன்" என்று கூறினாள்.

45. மேலும், நிச்சயமாக நாம், ஸமூது (கூட்டத்தார்)பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஸாலிஹை அனுப்பிவைத்தோம்; அவர், (அவர்களிடம்,) நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள்" (என்று கூறினார்); அது சமயம் அவர்கள் இரு பிரிவினராகப்பிரிந்து, (தங்களுக்குள்) தர்க்கம் செய்துகொள்ளலாயினர்.

46. "உன்னுடைய சமூகத்தாரே! நன்மைக்கு முன்னதாகத் தீமையைக் கொண்டு நீங்கள் ஏன் அவசரப்படுகிறீர்கள்? நீங்கள் அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்புக் கோரவேண்டாமா? (அதன் மூலம்) நீங்கள் கிருபை செய்யப்படுவீர்கள்" என்று (ஸாலிஹாகிய) அவர் கூறினார்.

قَالُوا أَظْهَرَ نَبَاتِكَ وَبَيْنَ مَعَكَ قَالِ ظَهَرَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ
 أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ
 فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصِلِحُونَ ﴿٤٩﴾ قَالُوا اتَّقَاسُوا بِاللَّهِ لَنُنَيِّتَنَّهُ وَ
 أَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٥٠﴾
 وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَمَكْرَنَا مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥١﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ
 كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٢﴾ فَتِلْكَ
 بَيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٣﴾
 وَانْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٥٤﴾ وَلَوْ طَإِذُ قَالَ
 لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٥٥﴾ إِنِّي كُنتُمْ
 لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
 تَجْهَلُونَ ﴿٥٦﴾ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُو آلَ
 لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿٥٧﴾ فَانْجَيْنَاهُ وَ
 أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿٥٨﴾ وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَنَسَاءَ مَطَرِ الْمُنْذَرِينَ ﴿٥٩﴾ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ
 عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ اللَّهُ خَيْرٌ مَّا يَشْرِكُونَ ﴿٦٠﴾

47. அ(தற்க)வர்கள், "உம்மையும், உம்முடன் இருப்பவர்களையும் நாங்கள் துர்ச்சகுனமாகக்கருதுகிறோம்" என்று கூறினார்கள்; அ(தற்க)வர், "உங்கள் துர்ச்சகுனம் (அதன் காரணம்) அல்லாஹ்விடம் இருக்கிறது. மாறாக, நீங்கள் (அல்லாஹ்வினால்)சோதனைக்குள்ளாக்கப்படும்சமூகத்தாராக இருக்கின்றீர்கள்" என்று கூறினார்.

48. (ஸாஸிஹ் நபி வாழ்ந்து வந்த) அந்நகரில், ஒன்பது மனிதர்கள் இருந்தார்கள்; அவர்கள் பூமியில் குழப்பம் செய்பவர்களாக, மற்றும் சீர்திருத்தம் செய்யாதவர்களாக இருந்தனர்.

49. (குழப்பக்காரர்களான அவர்கள்) நிச்சயமாக (ஸாஸிஹ் நபியாகிய) அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தினரையும் நாம் இரவோடு இரவாக அழித்துவிடுவோம் என்று நீங்கள் அல்லாஹ்வைக்கொண்டு சத்தியம் செய்து கொள்ளுங்கள்;பின்னர்,அவர் குடும்பத்தினர் அழிக்கப்பட்ட இடத்திற்குநாங்கள் வரவேயில்லை; நிச்சயமாக நாங்கள் உண்மையே சொல்கிறோம் என்று அவருடைய பாதுகாப்பாளரிடம் திட்டமாகக் கூறிக்கொள்வோம்" என்று (அவர்களுக்குள்)கூறினார்கள் .

50. இன்னும்,(இதுபோன்றே) அவர்கள் ஒரு சூழ்ச்சி செய்தார்கள்; நாமும் (நம் தண்டனையைக் கொண்டு அவர்களின் சூழ்ச்சியை முறியடிக்க) சூழ்ச்சிசெய்தோம்;அவர்களோ(அதனை)உணர்ந்துகொள்ளவில்லை.

51. ஆகவே, அவர்களுடைய சூழ்ச்சியின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (நபியே!) நீர் கவனிப்பீராக; நிச்சயமாக அவர்களையும், அவர்களுடைய சமூகத்தார் அனைவரையும் அடியோடு நாம் அழித்து விட்டோம்.

52. ஆகவே, அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்த அநியாயங்களின் காரணமாக அவர்களுடைய அந்தவீடுகள், குடியிருப்பற்றுக் கிடக்கின்றன; அறியக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு நிச்சயமாக இதில் ஒரு படிப்பினை இருக்கின்றது.

53. விசுவாசங்கொண்டு, (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்தும் கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையவர்களை நாமேகாப்பாற்றினோம்.

54. லூத்தையும்_ (நாம் நம்முடைய தூதராக அனுப்பிவைத்ததை நினைவு கூர்வீராக) அவர் தன் ஜனங்களிடம், "நீங்கள் (உங்களில் சிலர் சிலரைப்) பார்த்தவர்களாக இருக்க மானக்கேடான செயலைச்செய்கின்றீர்களா?" என்று அவர் கூறியபோது_

55. "நிச்சயமாக நீங்கள் பெண்களைத்தவிர்த்து(விட்டு) ஆண்களிடம் மோகங்கொண்டு வருகின்றீர்களா? மாறாக நீங்கள் முற்றிலும் அறிவில்லாதக் கூட்டத்தினராக இருக்கிறீர்கள்" (என்று கூறினார்).

56. " லூத்துடைய குடும்பத்தை உங்கள் ஊரைவிட்டு நீங்கள் வெளியேற்றி விடுங்கள்; நிச்சயமாக அவர்கள் மிகப் பரிசுத்தமான மனிதர்கள் என்று (பரிகாசமாக)அவர்கள் கூறியதைத்தவிர,(வேறெதுவும்)அவருடைய சமூகத்தாரின் பதிலாக இருந்ததில்லை.

57. ஆகவே, அவருடைய மனைவியைத் தவிர அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தினரையும் நாம் காப்பாற்றிக்கொண்டோம்; அவளை (வேதனை செய்யப்படுபவர்களோடு) தங்கிவிடுபவர்களில் உள்ளவளாக நாம் நிர்ணயித்து விட்டோம்.

58. ஆகவே, அவர்கள் மீது (கல்) மாரியை நாம் பொழியச்செய்தோம்; . எச்சரிக்கப்பட்டவர்களின்(கல்)மாரி மிகக் கெட்டது.

59. (ஆகவே,நபியே!)" புகழ்னைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது! இன்னும், அவன் தேர்ந்தெடுத்தோரான அவனுடைய அடியார்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக," என்று கூறுவீராக! அல்லாஹ் மேலானவனா, அல்லது அவர்கள் (அவனுக்கு) இணையாக்குகின்றவைகளா?

اَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ وَانْزَلَ لَكُمْ مِّنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَانْتَبَتْ بِهٖ حَدَاقٌ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ
 لَكُمْ اَنْ تُنْبِتُوْا شَجَرَهَا ؕ اِلَّا مَّعَ اللّٰهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُوْنَ ۝
 اَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ
 لَهَا رَوَاسِيًّ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ اِلَّا مَّعَ اللّٰهِ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ اَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاكَ
 وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْاَرْضِ ؕ اِلَّا مَّعَ اللّٰهِ
 قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ۝ اَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْ
 بَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيْحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ؕ
 اِلَّا مَّعَ اللّٰهِ تَعَالٰى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝ اَمَّنْ يَبْدُوْا
 الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ
 ؕ اِلَّا مَّعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝
 قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ
 وَمَا يَشْعُرُوْنَ اٰيٰنَ يُبْعَثُوْنَ ۝ بَلِ ادْرٰكُ عَلِمُهُمْ فِي
 الْاٰخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهَا ۚ بَلْ هُمْ عَنْهَا مُعْمَوْنَ ۝

60. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது வானங்களையும், பூமியையும் படைத்து, வானத்திலிருந்து உங்களுக்காக தண்ணீரை (மழையையும்) இறக்கி வைத்தவன் (பின்னர்) நாமே அதனைக் கொண்டு செழிப்பான தோட்டங்களை முளைக்கச் செய்கிறோம்; (நாம் மழையை இறக்காவிட்டால்) அதன் மரங்களை முளைக்கச் செய்யவே உங்களால் முடியாது; ஆகவே, அல்லாஹ்வுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? இல்லை; இவர்கள் (நீங்கள் தெய்வங்களாக கற்பனை செய்தவற்றை அல்லாஹ்வுக்கு சமமாக்குகின்ற கூட்டத்தினராக இருக்கின்றனர்).

61. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது பூமியை உறுதியானதாக்கி அதனிடையே ஆறுகளையும் உண்டாக்கி, அதற்காக (அதன் மீது) கனமான மலைகளையும் அமைத்து, இரு கடல்களுக்கிடையில் தடுப்பையும் ஏற்படுத்தியவன் (பின்னர்) சிறந்தவனா? (இவைகளைச் செய்த) அல்லாஹ்வுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? இல்லை! அவர்களில் பெரும்பாலோர் இதுபற்றி அறியமாட்டார்கள்.

62. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது கடந்துன்பத்திற்குள்ளாகக் கப்பல்களுக்கு, அவனை இவன் அழைத்தால், (அவனுக்குப்) பதிலளித்து, மேலும், (அவனுடைய) அத்துன்பத்தை நீக்கி, பூமியில் உங்களைத் தன்னுடைய பிரதிநிதிகளாகவும் ஆக்கியவன் (பின்னர்) சிறந்தவனா? (இத்தகைய) அல்லாஹ்வுடன், வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? (இல்லை!) நீங்கள் சிந்திப்பது மிகக் குறைவாகும்.

63. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது கரையிலும், கடலிலும் உள்ள இருள்களில் உங்களுக்கு நேர்வழி காண்பித்து, (மழையெனும்) அவனுடைய அருள் மாரிக்கு முன்னதாகக் காற்றுகளையும் நன்மாராயமாக அனுப்பி வைப்பவன் (பின்னர்) சிறந்தவனா? (இத்தகுதிகளுடைய) அல்லாஹ்வுடன் வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? (இல்லை!) அவர்கள் இணை வைப்பவைகளை விட்டும் அல்லாஹ்மிக்க உயர்ந்தவன்.

64. (உங்களுடைய தெய்வங்கள் சிறந்தவையா?) அல்லது ஆரம்பத்தில் (யாதொரு முன்மாதிரியும் இன்றியே) படைப்பைத் துவங்கி, பின்னர் அதனை மீட்டுவனும், வானத்திலிருந்தும், பூமியிலிருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பவன் (பின்னர்) சிறந்தவனா? அல்லாஹ்வுடன், வேறு வணக்கத்திற்குரியவன் இருக்கின்றானா? "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், (இதற்கு) உங்களுடைய அத்தாட்சியைக் கொண்டுவாருங்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

65. அல்லாஹ்வைத் தவிர வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ளவர்கள் (எவரும்) மறைந்திருப்பவைகளை அறியமாட்டார்கள்; மேலும், அவர்கள் எப்பொழுது (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுவார்கள் என்பதையும் அவர்கள் உணர மாட்டார்கள் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

66. எனினும், மறுமையைப் பற்றிய இவர்களுடைய அறிவோ (களைப்புற்றுக்கீழ் நிலை அடைந்து) முடிவுபெற்றுவிட்டது; மாறாக அதுபற்றி இவர்கள் (பெரும்) சந்தேகத்தில் இருக்கின்றனர்; இல்லை! அதைப்பற்றி இவர்கள் குருடர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاءُ وَنَا أَيْتَانَا
 لَنُخْرِجَنَّكُمْ ٢٤ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاءُ وَنَا مِنْ
 قَبْلُ إِنَّ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٢٥ قُلْ سِيرُوا
 فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ٢٦
 وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ٢٧
 وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٢٨ قُلْ
 عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ٢٩
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
 يَشْكُرُونَ ٣٠ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا
 يُعْلِنُونَ ٣١ وَمِمَّا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي
 كِتَابٍ مُبِينٍ ٣٢ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَى بَنِي
 إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٣٣ وَإِنَّهُ
 لَهْدَى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ٣٤ إِنَّ رَبَّكَ
 يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ٣٥
 فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ٣٦

67. "நாங்களும், எங்களுடைய மூதாதையர்களும் மண்ணாகிவிட்டால் நிச்சயமாக மீண்டும் உயிர் பெற்று பூமியிலிருந்து நாங்கள் வெளியேற்றப் படுவோர்களா?" என்று நிராகரிப்போர் கூறுகின்றனர்.

68. "நிச்சயமாக இதுபற்றி நாங்களும், இதற்கு முன்னர் எங்கள் மூதாதையர்களும் வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தோம்; இது முன்னுள்ளோரின் கட்டுக்கதைகளே தவிர (வேறு) இல்லை" என்றும் கூறுகின்றனர்.

69. (ஆகவே) "பூமியில் பிரயாணம் செய்து குற்றவாளிகளின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை (கவனித்துப்) பாருங்கள் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!"

70. மேலும், (நபியே!) அவர்களுக்காக நீர் கவலை கொள்ளாதீர்; அவர்கள் செய்யும் சூழ்ச்சி பற்றி நீர் நெருக்கடியில் ஆகிவிடவும் வேண்டாம்.

71. இன்னும், "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், (வேதனை வருமென்ற) இந்த வாக்கு எப்பொழுது வரும்?" என்று அவர்கள் கேட்கின்றார்கள்.

72. (அதற்கு) "நீங்கள் அவசரப்படுகின்றீர்களே அத்தகையவை சில (இப்பொழுதே) உங்களை வந்தடையக் கூடும் என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!"

73. இன்னும், நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் மனிதர்களின் மீது பேரருளுடையவன்; எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் நன்றி செலுத்துவதில்லை.

74. இன்னும், (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவர்களுடைய நெஞ்சங்கள் மறைத்துவைத்திருக்கின்றதையும், (அதற்கு மாறாக) அவர்கள் வெளிப்படுத்துகின்றதையும் நன்கறிவான்.

75. வானத்தில் மற்றும் பூமியில் மறைவாக இருப்பதிலிருந்து எதுவும், "லவ்ஹூல் மஹ்ஃபூன்" இன்னும் (அவனுடைய) தெளிவான புத்தகத்தில் இருந்தே தவிர இல்லை.

76. நிச்சயமாக இந்தக் குர்ஆன், இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு எதில் அவர்கள் வேறுபட்டுத் தர்க்கித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அதில் பெரும்பாலானவற்றை விவரித்துக் கூறுகிறது.

77. இன்னும் நிச்சயமாக இந்தக் குர்ஆனானது, விசுவாசங்கொண்டோர்களுக்கு நேர் வழியாகவும், அருளாகவும் இருக்கின்றது.

78. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், தன் தீர்ப்பைக் கொண்டு அவர்களுக்கிடையில் (மறுமையில்) தீர்ப்பளிப்பான்; அவன் தான் (யாவரையும்) மிகைத்தவன், (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்.

79. ஆகவே (நபியே!) உமது காரியங்களை அவனிடமே ஒப்படைத்து முழுமையாக அல்லாஹ்வின் மீது நீர் நம்பிக்கை வைப்பீராக! நிச்சயமாக நீர் தெளிவான உண்மையின் மீது இருக்கின்றீர்.

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا
وَكُوا مُدِيرِينَ ﴿٨٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَادٍ الْعَبْيَ عَنْ صَلَاتِهِمْ
إِنَّ تَسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨١﴾ وَ
إِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ
تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿٨٢﴾ وَ
يَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ
بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿٨٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ أَلْكَابَتُمْ
بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عُلَمَاءُ آثَادَ الْكُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾
وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٨٥﴾
الْمُيَرُوا أَأَنْتَا جَعَلْنَا الْكَيْلَ لَيْسَ كُنُوفِيهِ وَالنَّهَارُ مُبْجَرًا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٦﴾ وَيَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دُخْرَيْنَ ﴿٨٧﴾ وَتَرَى الْجِبَالَ
تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ
الَّذِي أَنْتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿٨٨﴾

دعاء

80. (நபியே!) நிச்சயமாக நீர் மரணித்தோரைச் செவியேற்கச் செய்யமாட்டீர்; (அது உம்மால் முடியாது) மேலும், செவிடர்களுக்கும்_ அவர்கள் புறங்காட்டிய வர்களாக திரும்பிச் சென்றால் (உம்முடைய) அழைப்பை நீர் செவியேற்கச் செய்யமாட்டீர்.

81. குருடர்களுக்கு_ அவர்களுடைய வழிகேட்டை விட்டும் (நீக்கி) நேர்வழி காட்டுபவராகவும் நீர் இல்லை; நம்முடைய வசனங்களைக்கொண்டு விசுவாசம் கொள் கிறவரைத்தவிர (வேறெவரையும்) நீர் (அவற்றைச்) செவியுற்ச் செய்ய முடியாது; அவர்கள் (முற்றிலும்) கீழ்ப்படிந்து நடப்பவர்கள்.

82. (இறுதி நாளைப் பற்றிய நம்முடைய) கூற்று அவர்கள் மீது நிகழ்ந்தும்விட்டால், அவர்களுக்காகப் பூமியிலிருந்து ஒரு பிராணியை நாம் வெளிப்படுத்துவோம்; நிச்சயமாக மனிதர்கள், நம்முடைய வசனங்களை உறுதி கொள்ளாதவர்களாக இருந்தார்கள் என்று அது அவர்களிடம் (தெளிவாகப்) பேசும்.

83. ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலிருந்து நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தவர்களை, ஒரு படையாக நாம் ஒன்றுதிரட்டும் நாளை (நபியே நீர் நினைவுகூர்வீராக!) பின்னர் (மஹ்ஷர் மைதானத்தின் பால் செல்லும்போது அவர்களில் முன்னுள்ளவர்களுடன் அவர்களில் பின்னுள்ளவர்கள் சேர்ந்து கொள்வதற்காக) அவர்கள் நிறுத்திவைக்கப்படுவர்.

84. முடிவாக_ அவர்கள் (யாவரும் தங்கள் இரட்சகனிடம்) வந்து விடுவார்களானால், (அவர்களிடம்) "நீங்கள் என்னுடைய வசனங்களை_ அவற்றை முழுமையாக நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாமல் இருந்தும் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களா? அல்லது என்னதான் நீங்கள் செய்துகொண்டிருந்தீர்கள்?" என்று (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கேட்பான்.

85. மேலும், அவர்கள் அநியாயம் செய்து கொண்டிருந்ததன் காரணமாக அவர்கள் மீது (தண்டனையைப் பற்றிய) கூற்று ஏற்பட்டுவிட்டது; ஆகவே, அவர்கள் பேசமாட்டார்கள்.

86. நிச்சயமாக நாம் இரவை, அதில் அவர்கள் அமைதி பெறுவதற்காகவும், பகலை (யாவற்றையும்) நன்கு பார்ப்பதற்காகவும் நாமே ஆக்கினோம் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக இதில் விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்குப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

87. ஸூர் (குழல்) ஊதப்படும் நாளில், அல்லாஹ் (காப்பாற்ற) நாடியவர்களைத் தவிர வானங்களிலுள்ளவர்களும், பூமியிலுள்ளவர்களும் திடுக்கிட்டு விடுவார்கள்; ஒவ்வொருவரும் பணிந்தவர்களாக அவனிடம் வந்து விடுவர்.

88. மேலும், நீர் மலைகளை_அவைகளைத் திடமானவையாக (அசையாததாக) நீர் எண்ணுகிறீர் _ (எனினும் அந்நாளின்போது) அவை மேகம் நகர்வது போல் நகர்வதை நீர் காண்பீர்; ஒவ்வொரு பொருளையும் (படைத்து), உறுதியாக ஒழுங்குபடுத்திய, அல்லாஹ்வுடைய (கலைத்திறன் நிறைந்த) செயலாக (அவ்வாறு நடைபெறும்.) நிச்சயமாக அவன், நீங்கள் செய்துகொண்டிருப்பவற்றை நன்கு உணர்பவன்.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا وَهُمْ مِنْ فِرْعَ يَوْمَئِذٍ
 آمِنُونَ ٨٩ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ
 تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ٩٠ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ
 الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ٩١ وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمِنْ أُمَّتِي وَأَنَا مِهْتَدِي لِنَفْسِي
 وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ٩٢ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 سِيرَ لَكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٩٣

سُورَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ مِنْ ثَلَاثِينَ آيَةً وَأَوَّلُهَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١
 طَسَمَ ١ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ تَتْلُو عَلَيْهِمْ مِنْ نَبَا
 مُوسَى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٣ إِنَّ فِرْعَوْنَ
 عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً
 مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ
 الْمُسْرِئِينَ ٤ وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا
 فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ٥

89. எவர் ஒரு நன்மையைக் கொண்டு வந்தாரோ, அதைவிட மிகச் சிறந்த(கூலியான)து அவருக்கு உண்டு; மேலும், (அவ்வாறு செய்யும்) அவர்கள் அந்நாளின் திடுக்கத்திலிருந்து அச்சமற்றவர்கள்.

90. மேலும், எவர் ஒரு தீமையைக்கொண்டு வந்தாரோ, அவர்களுடைய முகங்கள் நரகத்தில் குப்புறத்தள்ளப்படும்; நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளுக்கன்றி (வேறு எதற்கும்)கூலி கொடுக்கப்படுகிறீர்களா? (என்று கேட்கப்படுவர்.)

91. "நான் கட்டளையிடப்பட்டதெல்லாம் (மக்காவாகிய) இந்த ஊரின் இரட்சகனை நான் வணங்குவதைத்தான்; அவன் எத்தகையவனென்றால், இதை அவன் புனிதமாக்கிவைத்துள்ளான்; ஒவ்வொரு பொருளும் அவனுக்கே உரியது! இன்னும், அவனுக்கே முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களில் உள்ளவனாக (முஸ்லிமாக) இருக்குமாறும் நான் ஏவப்பட்டுள்ளேன்" (என்று நபியே! நீர் கூறுவீராக!).

92. "அன்றியும், குர்ஆனை நான் ஒதிக்கொண்டிருக்குமாறும் (ஏவப்பட்டுள்ளேன். அதனைக் கொண்டு) எவர் நேர் வழியை அடை கின்றாரோ அவர் நேர்வழியடைவதெல்லாம் அவருக்கே (தன் சுய நன்மைக்காகவே) ஆகும்; இன்னும் எவர் (இதிலிருந்து)வழி தவறி விடுகிறாரோ நிச்சயமாக நான் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்களில் உள்ளவனே" என்று கூறுவீராக!

93. மேலும், "புகழைனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; தன்னுடைய அத்தாட்சிகளை அடுத்து அவன் உங்களுக்குக் காண்பிப்பான்; அது சமயம் அவை களை நீங்கள் (உண்மையென) அறிந்து கொள்வீர்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! மேலும், நீங்கள் செய்துகொண்டிருப்பவற்றைப் பற்றி (நபியே!) உமதிரட்சகன் பராமுகமானவனாக இல்லை.

அத்தியாயம் : 28

அல் கஸஸ் — சரித்திரம்

வசனங்கள் : 88 மக்கீ ருகூஸ்கள் : 9

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. தாஸீம் மீம்.

2. (நபியே!) இவைதெளிவான இவ்வேத வசனங்களாகும்.

3. (நபியே!) விசுவாசங்களும் கூட்டத்தாருக்காக மூஸா, ஃபிர் அவ்னுடைய செய்தியை உண்மையைக் கொண்டு உமக்கு நாம் ஒதிக்காண்பிக்கிறோம்.

4. நிச்சயமாக ஃபிர் அவன் பூமியில் (மிகவும்) பெருமை கொண்டு, அதிலுள்ளவர்களைப் பல பிரிவினர்களாக்கி, அவர்களில் ஒரு பிரிவினரைப் பலவீனப்படுத்தினான்; அவர்களுடைய ஆண் மக்களை அறுத்துக் கொலை செய்தான்; மேலும் அவர்களின் பெண் மக்களை (உயிருடன் வாழ்) விட்டுவைத்தான்; நிச்சயமாக அவன் குழப்பம் செய்பவர்களில் (உள்ளவனாக) இருந்தான்.

5. (எகிப்திய) பூமியில் அவனால் பலவீனப்படுத்தப்பட்டோர் மீது நாம் உபகாரம் செய்யவும், அவர்களைத் தலைவர்களாக நாம் ஆக்கிவைக்கவும், (கொடுமை செய்தோரான பலசாலிகளின் உடமைகளுக்கு) அவர்களை வாரிசுகளாக நாம் ஆக்கி வைக்கவும் நாடினோம்.

وَنُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنَرَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ① وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ
أَرْضِعِيهِ فَإِذَا اخْضَبَتْ عَلَيْهِ فَانْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا
تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ②
فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ
فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ③ وَقَالَتْ
أُمُّرَاتُ فِرْعَوْنَ قَرَّبْتُ قَيْنًا لِيَ وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ ④
عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا شَعْرُونَ ⑤
وَاصْبِرْ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فِرْعَاوَانُ كَادَتْ لِتَبْدِي بِهِ
لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑥
وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ
لَا شَعْرُونَ ⑦ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الرِّاعَةَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ
هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ
نَاصِحُونَ ⑧ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ
وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑨

6. மேலும், அப்பூமியில் நாம் அவர்களை ஸ்திரப்படுத்தி வைக்கவும், ஃபிர் அவ்னுக்கும், ஹாமானுக்கும், அவ்விருவரின் படையினருக்கும் இவர்களிடமிருந்து அவர்கள் எவ்விஷயத்தை பயந்துகொண்டிருந்தார்களோ அதனை அவர்களுக்குக் காண்பிக்கவும் (நாடினோம்).

7. மேலும், மூஸாவின் தாய்க்கு நாம் வஹீ (மூலம்) அறிவித்தோம்: "அவருக்குப் பாலூட்டுவாயாக! பின்னர் (உன்னிடம் இருப்பதில்) அவரைப் பற்றி நீ பயந்தால், அவரைப் பேழையில் வைத்து ஆற்றில் போட்டு விடுவாயாக; நீ அவரைப் பற்றிப்பயப்படவும் வேண்டாம்; கவலைப்படவும் வேண்டாம்; நிச்சயமாக நாம் அவரை உன்னிடமே திருப்பிக் கொண்டு வந்து சேர்ப்போராகவும், அவரை, (நம்) தூதர்களில் (ஒருவராக) ஆக்குவோராகவும் உள்ளோம்!"

8. (ஆகவே, நதியில் மிதந்து வந்த) அக்குழந்தையை ஃபிர் அவ்னுடைய குடும்பத்தினர், அவர் அவர்களுக்குவிரோதியாகவும், துக்கம்தரக்கூடியவராகவும் ஆவதற்காக கண்டெடுத்துக்கொண்டார்கள்; நிச்சயமாக ஃபிர் அவ்னும், ஹாமானும், அவ்விருவருடைய படைகளும் தவறிழைத்தவர்களாக இருந்தனர்.

9. மேலும், (கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தையைப் பார்த்த) ஃபிர் அவ்னுடைய மனைவி, (தன் கணவனிடம்), "எனக்கும், உமக்கும் (இது) ஒரு கண்குளிர்ச்சியாக இருக்கும்; இதனை நீங்கள் கொலைசெய்து விடவேண்டாம்; இது நமக்கு பயனளிக்கலாம்; அல்லது இதனை நாம் நம்முடைய (சுவீகாரக்) குழந்தையாக்கிக்கொள்ளலாம்" என்று கூறினாள். இன்னும் (இவரால் தங்களுக்கு என்ன நேரும் என்பதை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை.

10. (குழந்தையை ஆற்றில் போட்ட பின்னர், அவரைப்பற்றிய நினைவைத் தவிர மற்றவைகளை நினைப்பதை விட்டும்) மூஸாவுடைய தாயின் இதயம் வெறுமையாகி விட்டது; அவள் நம்புபவர்களில் உள்ளவளாக இருப்பதற்காக நாம் அவளுடைய இதயத்தை (நம்முடைய பேருதவியைக் கொண்டு) கட்டுப்படுத்தியிருக்காவிடில், அவள் இவ்விஷயத்தை (மற்றவருக்கு) வெளிப்படுத்த முனைந்திருப்பாள்.

11. மேலும், (அக்குழந்தையாகிய) அவரின் சகோதரியிடம் "நீ அதனைப் பின் தொடர்ந்து செல்" என்று (மூஸாவுடையதாயாகிய) அவள் கூறினாள்; ஆகவே, அவர்கள் உணராத விதத்தில் தூரத்திலிருந்தே அதனை அவள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

12. (நம்திட்டப்படி) முன்னரே பால் கொடுப்பவர்களிலிருந்து (பால் குடிப்பதை விட்டும்) அவரை நாம் தடுத்தவிட்டோம்; அப்பொழுது, "உங்களுக்காக அதற்குப்பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளும் ஒரு வீட்டினரை உங்களுக்கு நான் அறிவிக்கட்டுமா? இன்னும், அவர்கள் அதற்கு நன்மையையே நாடுகிறவர்கள்" என்று (மூஸாவின் சகோதரியான) அவள் கூறினாள்.

13. பின்னர், அவருடைய தாயிடம் - அவளுடைய கண்குளிர்ச்சியடைவதற்காகவும், அவள் கவலை அடையாதிருப்பதற்காகவும், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானது தான் என்று அவள் அறிந்து கொள்வதற்காகவும் - அவரை நாம் திருப்பிக் கொடுத்தோம். எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதன் உண்மையை) அறியமாட்டார்கள்.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ
 نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ١٣ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ
 أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا
 مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَنَافَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ
 عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَنِ الشَّيْطَانِ
 إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ١٤ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي
 فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ١٥ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
 فَلْنُ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ١٦ فَاصْبِرْ فِي الْمَدِينَةِ خَافِيًا
 يَّتَرَقَّبْ فَاذِ الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ
 لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ١٧ فَلَمَّا أَنِ ارَادَ أَنْ يَبْطِشَ
 بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يٰمُوسَىٰ أَتَرِيدُ أَنْ تَفْتُلَنِي
 كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تَرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا
 فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَصْلُوحِينَ ١٨ وَجَاءَ
 رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يٰمُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَآ
 يَأْتِرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ١٩

14. அவர் வாலிபத்தையடைந்து, (வாழ்க்கையில்) அவர் நிறைவு நிலையைப் பெற்றபோது அவருக்கு ஞானத்தையும், கல்வியையும் நாம் வழங்கினோம் ; இவ்வாறே நன்மை செய்வோருக்கு நாம் (நற்)கூலி வழங்குவோம்.

15. அந்நகரத்தில் அதைச்சார்ந்தோர் பாராமுகமாக (அயர்ந்து தூக்கத்தில்) இருந்த சமயத்தில் (மூஸாவாகிய) அவர் நுழைந்தார்; அப்போது சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்த இரண்டுமனிதர்களை அதில் அவர் கண்டார்; (இதில் ஒரு)வன் அவருடைய கூட்டத்தைச் சார்ந்தவன்; (இன்னொரு)வன் அவருடைய பகைவனைச் சார்ந்தவன். அப்போது அவர் இனத்தைச் சேர்ந்தவன், அவருடைய பகைவனைச் சார்ந்தவனுக்கு எதிராக உதவி செய்யுமாறு அவரிடத்தில் கோரினான்; (அதற்கிணங்கி) மூஸா அவனை ஒரு குத்துக் குத்தினார்; அவன் காரியத்தை முடித்துவிட்டார். (அவன் இறந்துவிட்டதை அறிந்த மூஸா) "இது ஷைத்தானுடைய செயலில் உள்ளதாகும்; நிச்சயமாக அவன் பகிரங்கமாக வழிகெடுக்கக்கூடிய விரோதி" எனக்கூறினார்.

16. அவர் "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் எனக்கே அநியாயம் செய்துவிட்டேன்; ஆகவே, நீ என்னை மன்னிப்பாயாக!" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார். அப்போது (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அவரை மன்னித்துவிட்டான். நிச்சயமாக அவனே மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக் கிருபை செய்கிறவன்.

17. "என் இரட்சகனே! என் மீது நீ அருள் புரிந்ததன் காரணமாக, (இனி) குற்றவாளிகளுக்கு உதவி செய்பவனாக நான் ஒருபோதும் இருக்கமாட்டேன்" என்று அவர் கூறினார்.

18. பின்னர் (மறுநாள்) காலையில் அந்நகரத்தில் (தமக்கு என்ன ஏற்படுமோ என்று) பயந்தவராக (அங்கும் இங்குமாக) அவர் கவனித்துக்கொண்டிருந்த அச்சமயத்தில், நேற்று இவரிடம் உதவி தேடியவன், (பின்னும் தனக்கு உதவி கேட்டு) கூச்சலிட்டு இவரை அழைத்தான்; அதற்கு மூஸா அவனிடம், "நீ பகிரங்கமான அழிச்சாட்டியக் காரனாக இருக்கின்றாய்" என்று கூறினார்.

19. பின்னர், தம்மிருவருக்கும் விரோதியாயிருந்தவனைப் பிடிக்க (மூஸாவாகிய) அவர் நாடியபோது, (மூஸாவுடைய கூட்டத்தைச் சார்ந்தவன், அதைத்தவறாக புரிந்துகொண்டு) "மூஸாவே! நேற்றையத்தினம் ஒரு மனிதனைக் கொலை செய்தது போல், என்னையும் நீர் கொலை செய்ய நாடுகிறீரா? பூமியில் வம்பனாக ஆவதைத் தவிர (வேறு எதனையும்) நீர் நாடவில்லை; இன்னும், சீர்திருத்துவோரில் உள்ளவராவதையும் நீர் நாடவில்லை" என்று அவன் கூறினான்.

20. மேலும், பட்டணத்தின் கோடியிலிருந்து ஒரு மனிதர் விரைவாக (ஒடி) வந்து, "மூஸாவே! நிச்சயமாக உம்மைக் கொலைசெய்துவிட, (இந்நகரப்) பிரதானிகள் ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்; ஆதலால், நீர் (இங்கிருந்து) வெளியேறிவிடும்; நிச்சயமாக நான் (உம்முடைய நன்மையைக் கருதி) உபதேசம் செய்பவர்களிலுள்ளவனாவேன்" என்று கூறினார்.

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾
وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ ۖ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۚ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ قَالَتَا لَا سَقْيَٰ حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءُ ۖ وَأَبُونَا
شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي
لَمَّا أَنْزَلْتَ إِلَىٰ مِن خَيْرِ فَقِيرٍ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ أَحَدُهُمَا نَبْشِي عَلَىٰ
اسْتِحْيَاءٍ ۖ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ۖ
فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۖ قَالَ لَا تَخَفْ ۖ نَجَوْتَ مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأَبَتِ اسْتَاجِرْهُ ۖ إِنَّ خَيْرَ
مِّنْ اسْتَاَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمْلِكَ
إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمْنِي حِجْرًا ۖ فَإِنْ أَمَسَّتِ
عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۖ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ ۖ سَتَجِدُنِي ۖ إِنْ
شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

21. ஆகவே, அவர் பயந்தவராக (தன்னைப்பற்றி கவலைப்பட்டு அங்குமிங்கும் திரும்பி) கவனித்தவராக (வல்லுரான)தைவிட்டு வெளியேறி, "என் இரட்சகனே! அநியாயக்காரர்களின் கூட்டத்திலிருந்து என்னை நீ காப்பாற்றுவாயாக!" என்று கூறினார்.

22. இன்னும், அவர் மத்யன்(நகரத்தின்)பக்கம்முன்னோக்கிச் சென்ற சமயத்தில், "என் இரட்சகன் (அதற்குரிய) நேரான வழியில் என்னை செலுத்தப் போதுமானவன்" என்று கூறினார்.

23. இன்னும், (அவ்வாறு சென்ற) அவர், மத்யன் (நகரத்தின் வெளியிலிருந்து) தண்ணீருக்கு (அதன் கிணற்றுக்கு அருகே) வந்தபொழுது, அங்கு ஜனங்களில் ஒரு கூட்டத்தினரை (தங்கள் ஆடு, மாடு முதலிய கால்நடைகளுக்குத்) தண்ணீர் புகட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களாகக் கண்டார்; இன்னும் அவர்களைத் தவிர இரு பெண்கள் (தங்கள் ஆட்டு மந்தையை) வளைத்து (நிறுத்தி)க்கொண்டிருப்பதையும் கண்டார்; அப்பொழுது (அப்பெண்களிடம்) உங்கள் இருவரின் விஷயமென்ன? என்று கேட்டார்; அதற்கு: "இம்மேய்ப்பாளர்கள் (தண்ணீர் புகட்டிவிட்டு) விலகும்வரை நாங்கள் தண்ணீர் புகட்ட முடியாது; எங்கள் தந்தையோ முதிர்ந்த வயதையுடைய பெரியவர்" என்று அவ்விருவரும் கூறினார்கள்.

24. ஆகவே அவர் அவ்விருவருடைய கால்நடைகளுக்குத் தண்ணீர் (இறைத்துப்) புகட்டினார், அதன்பின்னர் அவர் ஒரு (மரத்தின்) நிழலின்பக்கம் திரும்பி, "என் இரட்சகனே! என்பால் எந்த நன்மையை நீ இறக்கிவைக்கிறாயோ நிச்சயமாக நான் (அதற்குத்) தேவையுடையவனாக இருக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

25. (சிறிது நேரத்திற்குப்) பிறகு அவ்விருவரில் ஒருத்தி மிக்க நாணத்துடன் நடந்து அவரிடம் வந்து, "நீர் எங்கள் கால்நடை) களுக்குத் தண்ணீர் புகட்டியதற்குரிய கூலியை உமக்குக் கொடுப்பதற்காக நிச்சயமாக என் தந்தை உம்மை அழைக்கிறார்" என்று கூறினாள். (இவ்வாறாக) மூஸா அவரிடம் வந்து (தன்) வரலாற்றைக் கூறவே, அவர் "நீர் பயப்படவேண்டாம்; அநியாயக்காரர்களான கூட்டத்தாரைவிட்டு நீர் தப்பித்து விட்டீர்" என்று கூறினார்.

26. (அப்போது) அவ்விருவரில் ஒருத்தி "என் தந்தையே! நீங்கள் இவரைக் கூலிக்கு வைத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் கூலிக்கு வைத்துக்கொண்டவர்களில் நிச்சயமாக (இவர்) மிகச்சிறந்தபலமிக்கவர், நம்பிக்கைக்குரியவர் ஆவார்" என்று கூறினாள்.

27. (அதற்கவர் (மூஸாவிடம்) "நீர் எனக்கு எட்டு வருடங்கள் (ஆடு மேய்த்து) வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற நிபந்தனையின்மீது என்னுடைய இவ்விரு குமாரத்திகளில் ஒருத்தியை நான் உமக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்க நிச்சயமாக நான் நாடுகிறேன்; நீர் (அதைப்) பத்து வருடங்களாகப் பூர்த்தி செய்தால் (அது உம்விருப்பப்படி) உம்மிடத்திலிருந்தாகும்; நான் உமக்கு சிரமத்தை உண்டாக்க நாடவில்லை; அல்லாஹ் நாடினால், நீர் என்னை நல்லவர்களில் உள்ள (ஒரு)வராகவே காண்பீர்" என்று கூறினார்.

28. அதற்கு (மூஸா) "அது எனக்கும், உங்களுக்குமிடையில் உள்ளதாகும். இரு தவணைகளில் எதனை நான் நிறைவேற்றினாலும் எனமீது குற்றமில்லை; நாம் கூறுவதற்கு அல்லாஹ்வே சாட்சியானான்" என்று கூறினார்.

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ
الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا أَعْلَىٰ إِلَيْكُمْ
مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾
فَلَمَّا أَنَّهُمْ أَنْوَدِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُلَاقُوا رَبَّهُمْ قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾
وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهَنِّئُ كَانَتْهَا حَاسًا وَّاهِيًا
مُذْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمُوسَىٰ أَقْبَلُ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ
الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخَرُّجَ بَيْضَاءَ مِنْ
غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَرَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذُنُوبُهُمْ نَارٌ
مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِذْ هُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٣٢﴾
قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾
وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ مَعِيَ رِدْءًا
يَصْدَقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾ قَالَ سَنَشُدُّ
عَضْدَكَ بِإِخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكَ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ
إِلَيْكَمَا بِآيَتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمُ الْغُلُوبُونَ ﴿٣٥﴾

29. ஆகவே, மூஸா (தம்) தவணையை முடித்துக் கொண்டு தன் குடும்பத்தினருடன் (இரவில்) பயணம் செய்து கொண்டிருந்த பொழுது, (வழி தெரியாது திகைத்துக் கொண்டிருந்த சமயத்தில்) தூர் (ஸீனாய் மலையின்) புறத்திலிருந்து ஒரு நெருப்பைப் பார்த்தார்; தன் குடும்பத்தினரிடம், "நீங்கள் தங்கியிருங்கள்; நிச்சயமாக நான் ஒரு நெருப்பைக் காண்கிறேன்; அதிலிருந்து (பாதையைப் பற்றிய) ஒரு தகவலையோ அல்லது நீங்கள் குளிர் காய்வதற்காக நெருப்பின் ஒரு பந்தத்தையோ உங்களுக்கு நான் கொண்டுவரக்கூடும்" என்று கூறினார்.

30. அவர் அதனிடம் வந்தபொழுது, மிக்க பாக்கியம் பெற்ற பகுதியிலுள்ள வலப் பக்கத்திலுள்ள ஓடையின் ஒரு மரத்திலிருந்து, "மூஸாவே! நிச்சயமாக நானே அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்" என அழைக்கப்பட்டார்.

31. அன்றியும் "நீர் உம்முடைய தடியைப் போடுவீராக!" (என்று அவருக்குக் கூறப்பட்டது) அப்பொழுது நிச்சயமாக அது பெரியதொரு பாம்பைப் போன்று மிகவேகமாக நெளிவதைக்கண்டு (பயந்து) அவர் திரும்பிப் பார்க்காதவராக (அதனைவிட்டும் விலகி) புறமுதுகிட்டுத் திரும்பினார். (அச்சமயத்தில்) மூஸாவே! நீர் முன்னோக்கிவாரும்; இன்னும் நீர் பயப்படாதீர்; நிச்சயமாக நீர் அச்சமற்றவர்களில் உள்ளவராவீர் (என்றும் சொல்லப்பட்டது).

32. "உம்முடைய சட்டைப்பைக்குள் உம்முடைய கையை நுழைப்பீராக; அது எவ்விதத்தீங்கின்றி (பிரகாசமுள்ள) வெண்மையாக வெளிப்படும்; பயத்திலிருந்து (விடுபட) உம்முடைய புஜங்களை உம் (விலாவின்) பால் சேர்த்துக் கொள்வீராக! இவ்விரண்டும் ஸ்பிரி அவனுக்கும், அவனுடைய பிரதானிகளுக்கும் (நீர் எடுத்துச் செல்வதற்கு) உரிய உமதிரட்சகனிடமிருந்துள்ள இரு அத்தாட்சிகளாகும்; நிச்சயமாக அவர்கள் பாவம் செய்யும் கூட்டத்தினர்களாகவே இருக்கிறார்கள்" (என்றும் அவருக்குக் கூறப்பட்டது).

33. அ(தற்கு)வர், "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் அவர்களில் ஒருவரைக் கொலை செய்திருக்கின்றேன்; ஆகவே அதற்குப் பகரமாக) என்னை அவர்கள் கொலை செய்துவிடுவார்கள் என்று நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார்.

34. "மேலும், என்னுடைய சகோதரர் ஹாலூன், அவர் என்னைவிட பேச்சால் மிகத் தெளிவானவர்; ஆகவே அவரை எனக்கு உதவியாக என்னுடன் நீ அனுப்பிவை; அவர் என்னை உண்மைப்படுத்திவைப்பார்; அவர்கள் என்னைப் பொய்யாக்கிவிடுவதை நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" (என்று கூறினார்).

35. (அதற்கு அல்லாஹ்) "உம் சகோதரரைக் கொண்டு உம் புஜத்தை நாம் வலுப்படுத்துவோம்; நாம் உங்களிருவருக்குமே வெற்றியைத் தருவோம்; ஆகவே அவர்கள் உங்களிருவர் பால் நெருங்கமாட்டார்கள்; நீங்கள் நம்முடைய அத்தாட்சிகளுடன் (செல்லுங்கள்); நீங்களிருவரும், உங்கள் இருவரைப் பின்பற்றுவோரும் தான் வெற்றி பெறக்கூடியவர்கள்" என்று கூறினான்.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا يَتَذَكَّرُ أَلَّا هُوَ إِلَّا سِحْرٌ
مُّفْتَرٍ وَمَا سِعْنَا بِهَذَا فِي آيَاتِنَا الْأُولَى ۝ وَقَالَ
مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِهِنَّ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ
لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي
يَهَامُنُ عَلَى الطَّيْنِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى
إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَكْفُكُهُ مِنَ الْكَذِبِ بَيْنَ ۝ وَاسْتَكْبَرَ
هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُوا أَنَّهُم إِلَيْنَا
لَا يُرْجَعُونَ ۝ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝ وَجَعَلْنَاهُمْ أَهْلَةً
يَدْعُونَ إِلَى التَّارِكِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يَنْصُرُونَ ۝
وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ
مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَاحِبِ
الْكِتَابِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝

الْحَمْدُ لِلَّهِ

36. எனவே, மூஸா அவர்களிடம் நம்முடைய தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் வந்தபொழுது, அவர்கள்: "இது இட்டுக்கட்டப்பட்ட சூனியத்தைத் தவிர வேறில்லை; முன்னோர்களான எங்கள் மூதாதையரிடத்திலும் இ(வ்விஷயத்)தை நாங்கள் கேள்விப்பட்டவுமில்லை" என்று கூறினார்கள்.

37. (அதற்கு) மூஸா, "என் இரட்சகன், தன்னிடமிருந்து நேர் வழியைக் கொண்டு வந்தவர் யார் என்பதையும், இறுதியில் கவன) வீடு யாருக்குக்கிடைக்கும் என்பதையும் மிக அறிவான். நிச்சயமாக, அநியாயக்காரர்கள் வெற்றி பெறமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்.

38. (அதற்கு) ஃபிர் அவன், "பிரதானிகளே! என்னைத் தவிர வேறொரு (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் உங்களுக்கு இருப்பதாக நான் அறியவில்லை; ஆகவே, ஹாமானே! களிமண்ணின் மீது (செங்கல் சூளைக்கு) எனக்காக நெருப்பை மூட்டி (அவற்றைக் கொண்டு மிக உயரமான) மாளிகையை எனக்காக நீ கட்டுவாயாக; (அதில் ஏறி) மூஸாவுடைய இரட்சகனை நான் எட்டிப்பார்க்க வேண்டும்; (அவர் தனக்கு வேறு இரட்சகன் இருப்பதாகக் கூறுகிறாரே, இவ்விஷயத்தில்) நிச்சயமாக அவரைப் பொய்யர்களில் உள்ளவராகவே நான் எண்ணுகிறேன்" என்றும் கூறினான்.

39. அவனும், அவனுடைய படையினரும் நியாயமின்றி பூமியில் பெருமை யடித்துக் கொண்டிருந்தனர்; நிச்சயமாக அவர்கள் நம்பக்கம் திருப்பப் படமாட்டார்கள் என்றும் எண்ணிக்கொண்டார்கள்.

40. ஆதலால் நாம் அவனையும், அவனுடைய படையினரையும் பிடித்தோம்; பின்னர் அவர்களைக் கடலில் எறிந்து விட்டோம்; ஆகவே, (நபியே!) அநியாயக்காரர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை நீர் கவனிப்பீராக.

41. மேலும், நரகத்தின் பக்கம் அழைக்கக்கூடிய தலைவர்களாகவே (இம்மையில்) நாம் அவர்களை ஆக்கிவைத்திருந்தோம். இன்னும், மறுமை நாளில் அவர்கள் (எவராலும்) உதவி செய்யப்படமாட்டார்கள்.

42. அன்றியும், இவ்வுலகில் (நம்முடைய) சாபத்தை அவர்களுக்கு பின் தொடரச் செய்தோம்; மேலும், மறுமை நாளில் அவர்கள் இழிநிலையுடையவர்களில் உள்ளோராவர்.

43. மேலும், (இவ்வாறு) முந்தைய தலைமுறையினர்களை நாம் அழித்துவிட்ட பின்னர், நிச்சயமாக நாம் மூஸாவுக்கு ஒரு வேதத்தைக் கொடுத்தோம்; (அது) மனிதர்களுக்கு நல்ல படிப்பினைகளை தரக்கூடியதாகவும், நேர் வழியாகவும், அருளாகவும் இருந்தது; அவர்கள் (இதனைக் கொண்டு) நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக (கொடுத்தோம்).

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا
 كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۳۷﴾ وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
 الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمُ آيَاتِنَا
 وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۳۸﴾ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا
 وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِّن نَّذِيرٍ
 مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۹﴾ وَلَوْ لَا أَن تُصِيبَهُمُ
 مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ
 إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعِ آيَاتِكَ وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۰﴾ فَلَمَّا
 جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا
 أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ
 قَالُوا سِحْرِن تَظَاهَرَا سَوْ قَالُوا إِنَّا بِكُمْ لَكَافِرُونَ ﴿۴۱﴾
 قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا اتَّبِعْهُ
 إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۲﴾ وَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّهُمَا
 يُتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
 هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۴۳﴾

44. (நபியே!) நாம் மூஸாவுக்குக் கட்டளையை விதித்தபோது, நீர் (சினாய் மலையின்) மேற்குத் திசையில் இருக்கவுமில்லை; அங்கு அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்களிலும் நீர் இருக்கவில்லை.

45. எனினும், (அவர்களுக்குப் பின்னர்) எத்தனையோ தலைமுறையினர்களை நாம் உற்பத்தி செய்தோம்; அவர்கள் மீது (பல) காலமும் நீண்டது; இன்னும் மத்யன் வாசிகளிடம் - அவர்களுக்கு நம்முடைய வசனங்களை நீர் ஒதிக் காண்பித்துக் கொண்டு தங்கியவராக நீர் இருக்கவில்லை; எனினும் (தூதர்களை) நாம் அனுப்புவோராக இருந்தோம்.

46. மேலும், (மூஸாவை) நாம் அழைத்த பொழுது, தூர்(மலையின் ஒரு) பகுதியிலும் நீர் இருக்கவில்லை; எனினும் உமக்கு முன்னர் அச்சமுட்டி எச்சரிப்பவர் வராத (இச்) சமூகத்தார்க்கு நீர் அச்சமுட்டி எச்சரிப்பதற்காக உம்முடைய இரட்சகனின் ஓர் அருளாக (உமக்கு வஹீ அறிவித்தோம். இதனால்) அவர்கள் நல்லுபதேசம் பெறலாம்.

47. அவர்களுடைய கைகள் முற்படுத்திய (தீ) வினையின் காரணமாக அவர்களை ஏதேனும் ஒரு துன்பம் வந்தடையுமென்பது இல்லையானால் (உம்மை நம்முடைய தூதராக நாம் அனுப்பி இருக்கமாட்டோம்). ஆகவே அவர்கள் "எங்கள் இரட்சகனே! எங்கள்பால் (உன்னுடைய) ஒரு தூதரை அனுப்பி வைத்திருக்க வேண்டாமா? (அவ்வாறு நீ அனுப்பியிருந்தால்) உன்னுடைய வசனங்களை நாங்கள் பின்பற்றி(உன்னை) விசுவாசித்தவர்களில் நாங்களும் ஆகியிருப்போம்" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

48. பின்னர் நம்மிடமிருந்து சத்தியம் அவர்களுக்கு வந்த பொழுது, "மூஸாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதைப் போல் இவருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டாமா?" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்; முன்னர் மூஸாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதை இவர்கள்(ளின் மூதாதையர்)கள் நிராகரித்து விடவில்லையா? (குர் ஆனும், தவ்ராத் தும்) ஒன்றையொன்று உறுதிப்படுத்தக்கூடிய இரண்டு சூனியங்கள் தாம் என்று இவர்கள் கூறினார்கள்; மேலும் "நிச்சயமாக நாங்கள் இவை ஒவ்வொன்றையும் நிராகரிப்பவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

49. "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இவ்விரண்டையும் விட அதிக நேர் வழியை அறிவிக்கக்கூடிய(மிக்க மேலானதொரு) வேதத்தை அல்லாஹ்விடமிருந்து கொண்டுவாருங்கள்; அதனை நான் பின்பற்றுகிறேன்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

50. (பின்னர்) உமக்கவர்கள் பதில் கூறவில்லையானால், நிச்சயமாக அவர்கள் பின்பற்றுவதெல்லாம் தங்களின் மனோ இச்சைகளைத்தான் என்று உறுதியாக நீர் அறிந்துகொள்வீராக! அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ள நேர் வழியை அன்றி தன்னுடைய மனோ இச்சையைப் பின்பற்றியவனை விடவும் மிக வழிகெட்டவன் யார்? நிச்சயமாக அல்லாஹ்(இத்தகைய) அநியாயக்கார சமூகத்தாரை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابُ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذَا أُتِلَ عَلَيْهِمْ
قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَوَاوَدُّ رَعُونا
بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا
الْغَوَا عَرَضُوا عَلَيْهِ وَقَالُوا إِنَّا عَمِلْنَا وَلَكُمُ أَعْمَالُكُمْ
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ
أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِنْ تَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نُخَاطِفُ
مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُنْكَحْ لَهُمْ حَرَمًا إِنَّمَا نَحْبِبُ إِلَيْهِ فُتُورُ
كُلِّ شَيْءٍ رَزَقْنَا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾
وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فُتِنَتْ مَسْكَنِهَا
لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَ
مَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا لِيَتَّبِعُوا
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

51. மேலும் அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக நம்முடைய (வேத) வாக்கை அவர்களுக்குத் திட்டமாக சேர்த்துவைத்தோம்.

52. (ஆகவே, குர் ஆனாகிய) இதற்கு முன்னர் எவர்களுக்கு நாம் (நம்முடைய) வேதத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோமோ அத்தகையோர் — அவர்களே இதனை விசுவாசிக்கின்றார்கள்.

53. இன்னும் அவர்கள் மீது (இவ்வேதம்) ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால், (அதற்கு)வர்கள், "இதனைக் கொண்டு விசுவாசங்கொண்டோம்; நிச்சயமாக இதுவும் எங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து வந்த உண்மையான வேதம்" தான்; இதற்கு முன்னதாகவே, நிச்சயமாக நாங்கள் (முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களாகவே இருந்தோம்" என்று கூறுகிறார்கள்.

54. அத்தகையோர் — அவர்கள் பொறுமையாக இருந்ததன் காரணத்தால், இரண்டு தடவை அவர்களது(நற்) கூலியை கொடுக்கப்படுவார்கள்; இவர்கள் நன்மையைக் கொண்டே தீமையைத் தடுத்துக்கொள்வார்கள்; நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து அவர்கள் (தர்மமாகச்)செலவும் செய்வார்கள்.

55. இன்னும் அவர்கள் (செய்திகளில்)வீணானதைச் செவியுற்றால், அதனைப் புறக்கணித்துவிட்டு, "எங்களுடைய செயல்கள் எங்களுக்கும், உங்களுடைய செயல்கள் உங்களுக்கும் (உரியன) உங்களுக்கு ஸலாம்! அறிவீனர்களை நாங்கள் விரும்பமாட்டோம்" என்று கூறுவார்கள்.

56.(நபியே!) நிச்சயமாக நீர் விரும்பியோரை நேர் வழியில் செலுத்தி விட மாட்டீர்; எனினும் அல்லாஹ், தான் நாடியோரையே நேர் வழியில் செலுத்துகின்றான்; மேலும் நேர் வழி பெறுகிறவர்களை அவனே மிக அறிந்தவன்.

57. (நபியே! மக்காவாசிகளான) இவர்கள் "நாங்கள் உம்முடன் (குர் ஆனாகிய) இந்த நேர்வழியைப் பின்பற்றினால் எங்கள் ஊரிலிருந்து நாங்கள் இறாய்ஞ்சித் தூக்கிச் செல்லப்பட்டு விடுவோம்" என்று கூறுகின்றனர் (இவர்கள் சிந்திக்க வேண்டாமா?) அபயமளிக்கும் கண்ணியமான இடத்தை அவர்களுக்கு (வசிக்க) நாம் ஆக்கித்தரவில்லையா? நம்மிடமிருந்து உணவாக(பல பகுதிகளிலிருந்தும்) ஒவ்வொருவகைக் கனிவர்க்கமும் அதன்பால் கொண்டு வரப்படுகிறது; எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை)அறியமாட்டார்கள்.

58. மேலும், தம் வாழ்க்கை வசதிகளின் மேம்பாட்டால்(அட்டுழியம் செய்து) வரம்பு மீறி விட்ட எத்தனையோ ஊ(ரா)ர்களை நாம் அழித்திருக்கிறோம். அவை அவர்களின் குடியிருப்புகளாகும்; கொஞ்ச(நேர)மே தவிர அவர்களுக்குப்பின் (யாராலும்) குடியிருக்கப்படவில்லை; நாமே (அவைகளுக்கு) வாரிசுகளாக ஆகிவிட்டோம்.

59. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகன் — ஊர்களை, அவற்றின் தலைநகருக்கு நம்முடைய வசனங்களை அவர்களுக்கு ஒதிக்காண்பிக்கும் ஒரு தூதரை அனுப்புகிற வரை—அழிப்பவனாக இல்லை. மேலும் ஊர்களை, அவ்வூர் வாசிகள் அறியாயக்காரர்களாக இருந்தே தவிர நாம் அழிக்கக் கூடியவர்களாக இல்லை.

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا
عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا
حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾ وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا
إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِلَّا نَاعِبِدُونَ ﴿٦٣﴾ وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ
كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾ وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾ فَعَصَيْتُمْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءَ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا
يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ
يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا
كَانَ لَهُمْ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ
مَا تَكْنُ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

60. (நபியே! நீர் கூறுவீராக!) இன்னும் எப்பொருளிலிருந்து நீங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளீர்களோ அவை இவ்வுலக வாழ்க்கையிலுள்ள (அற்ப)சகமும், அதனுடைய அலங்காரமும் தான். ஆனால் அல்லாஹ்விடத்தில் இருப்பதோ, மிகச் சிறந்ததும், நிலையான துமாகும்.(இதை)நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ள மாட்டீர்களா?

61. (என்னே!) எவனுக்கு நாம் அழகான வாக்காக வாக்களித்து, அதை அவனும் அடைய இருக்கின்றானோ அவன், எவனுக்கு நாம் இவ்வுலக வாழ்க்கையின் (அற்ப) சகங்களை (மட்டும்) அளித்து, பின்னர் அவன் மறுமைநாளில் (குற்றம்சாட்டப்பட்டு தண்டனைக்காக) முன்னிலைப்படுத்தப்படுபவர்களில் இருப்பானோ அவனைப்போல் ஆவானா?

62. இன்னும், (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அவர்களை அழைக்கும் நாளில், (அவர்களிடம்) "நீங்கள் எண்ணிக்கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகைய என்னுடைய இணையாளர்கள் எங்கே?" என்று கேட்பான்.

63. எவர்கள் மீது (தண்டனை பற்றிய) வாக்கு உறுதியாகி விட்டதோ அவர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! நாங்கள் எவர்களை வழிகெடுத்தோமோ அவர்கள் இவர்கள் தாம்; நாங்கள் வழிகெட்டது போன்றே இவர்களையும் நாங்கள் வழிகெடுத்தோம்; (எங்களை அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்ததிலிருந்து அவர்களை விட்டும்) நாங்கள் உன்பால் நீங்கிக் கொள்கிறோம்_ அவர்கள் எங்களை வணங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை" என்று கூறுவார்கள்.

64. "பின்னர், உங்கள் இணையாளர்களானதெய்வங் களை (உதவிக்கு) அழையுங்கள்" என்று (அவர்களுக்குக்) கூறப்படும்; (அவ்வாறே) அவர்களை இவர்கள் அழைப்பார்கள். ஆனால், அவர்கள் இவர்களுக்கு பதிலளிக்கமாட்டார்கள். மேலும் இவர்கள் (தங்கள்) வேதனையைக் கண்டுகொள்வார்கள். நிச்சயமாக இவர்கள் (உலகில்)நேரான வழியில் சென்றவர்களாக இருந்திருந்தால் (அவர்களுக்கு நன்மையாக இருந்திருக்கும்).

65. மேலும், (விசாரணைக்காக அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அவர்களை அழைக்கும் நாளில் "உங்களிடம் வந்த) நம்முடைய தூதர்களுக்கு நீங்கள் என்ன பதில் கூறினீர்கள்?" என்று கேட்பான்.

66. அந்நாளில் (சகல்) செய்திகளும் அவர்களுக்கு மறைந்ததாகி விடும்.(எதைப்பற்றியும்)ஒருவர் ஒருவரைக்கேட்டுக்கொள்ளவும் மாட்டார்கள்.

67. ஆகவே, (அவர்களில்) எவர் பச்சாதாபப்பட்டு, விசுவாசமுங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கின்றாரோ, அவர் அப்போது வெற்றியடைந்தோரில் ஆகிவிடலாம்.

68. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகன், தான் நாடியவற்றைப்படைக்கிறான், (தன்னுடைய தூதுக்காக அவர்களில் தான் விரும்பியவர்களைத்) தேர்ந்தெடுக்கின்றான்; (அவ்வாறு தூதரைத்) தேர்ந்தெடுத்தல் அவர்களுக்கு இல்லை; அல்லாஹ் மிகப்பரிசுத்தமானவன்; இன்னும், இவர்கள் இணைவைப்பவைகளை விட்டும் அவன் மிக்க உயர்ந்தவனாகிவிட்டான்.

69. உமதிரட்சகன், அவர்களுடைய நெஞ்சங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும், (அதற்குமாறாக) அவர்கள் வெளிப்படுத்துவதையும் நன்கறிவான்.

70. இன்னும், அவனே அல்லாஹ்; அவனைத் தவிர (வேறு) வணக்கத் திருரியவன் இல்லை. இம்மையிலும், மறுமையிலும் புகழ் யாவும் அவனுக்கே உரியது! (தீர்ப்புக்கூறும்)அதிகாரமும் அவனுக்கே உரியது! ஆதலால் (மறுமையில்) நீங்கள் (யாவரும்) அவன்பக்கமே திருப்பிக் கொண்டுவரப்படுவீர்கள்.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَوْ لَاتَسْمَعُونَ ﴿٤١﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
 الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا
 تُبْصِرُونَ ﴿٤٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
 فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٣﴾ وَيَوْمَ
 يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٤٤﴾
 وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
 فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٤٥﴾
 إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
 مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءَ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ
 إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٤٦﴾
 وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ
 مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ
 الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْفِدِينَ ﴿٤٧﴾

71. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: மறுமைநாள் வரை அல்லாஹ் உங்கள் மீது இரவை நிரந்தரமாக ஆக்கிவிட்டால், உங்களுக்கு (ப்பகலின்) வெளிச்சத்தைக் கொண்டுவரக்கூடியவன் அல்லாஹ்வையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) வேறுநாயன் யார்? (இருக்கின்றான்) என்பதை நீங்கள் (சிந்தித்துப்) பார்த்தீர்களா? (இதனை) நீங்கள் செவியுறமாட்டீர்களா?

72. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "மறுமை நாள் வரை உங்கள் மீது அல்லாஹ் பகலை நிரந்தரமாக ஆக்கி விட்டால், நீங்கள் எதில் இளைப்பாறுவீர்களோ அந்த இரவை உங்களுக்குக்கொண்டுவரக்கூடியவன் அல்லாஹ்வையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) வேறு நாயன் யார்? (இருக்கிறான்) என்பதை நீங்கள் (சிந்தித்துப்) பார்த்தீர்களா? (இதனை) நீங்கள் (உணர்ந்து) பார்க்க மாட்டீர்களா?

73. இன்னும் தன் அருளால் இரவையும், பகலையும் உங்களுக்கு அவனே ஆக்கினான். (இரவை) அதில் நீங்கள் இளைப்பாறுவதற்கும், பகலை நீங்கள் (அதில்) அவனுடைய அருளைத் தேடிக்கொள்வதற்கும், இன்னும் நீங்கள் (அவனுக்கு) நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் (அவ்வாறு ஆக்கியுள்ளான்).

74. (நபியே! அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அவர்களை (விசாரணைக்காக) அழைக்கும் நாளில், "நீங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகைய எனது இணையாளர்கள் எங்கே?" என்று கேட்பான்.

75. இன்னும், ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலிருந்தும், சாட்சியைத் தனித்தனியாக நாம் வெளிப்படுத்தி, (இணை வைத்துக் கொண்டிருந்தீர்களே, அதற்குரிய) "உங்களுடைய ஆதாரத்தைக் கொண்டுவாருங்கள்" என்று கூறுவோம்; அப்போது நிச்சயமாக உண்மை அல்லாஹ்விற்கே உரியதென்று அவர்கள் நன்கறிந்து கொள்வார்கள்; இன்னும் அவர்கள் இட்டுக்கட்டியவை (யாவும்) அவர்களை விட்டும் மறைந்துவிடும்.

76. நிச்சயமாக காரூன் (என்பவன்) மூஸாவுடைய சமூகத்தாரில் உள்ளவனாக இருந்தான்; அவர்கள் மீது அவன் அட்டூழியம் செய்தான்; ஏராளமான பொக்கிஷங்களிலிருந்து அவைகளின் சாவிகள் (மாத்திரம்) பலசாலிகளான ஒரு கூட்டத்தார்க்கு (அதைச் சமப்பது) கனமாகிவிடுமே அந்த அளவு நாம் அவனுக்குக் கொடுத்திருந்தோம்; (அப்போது) அவனுடைய கூட்டத்தார் அவனிடம், "நீ அகம்பாவம் கொள்ளாதே! அகம்பாவம் கொள்வோரை நிச்சயமாக அல்லாஹ் விரும்பமாட்டான்" என்று கூறிய நேரத்தை (நினைவு கூர்வீராக!)

77. இன்னும், "அல்லாஹ் உனக்குக் கொடுத்ததிலிருந்து (தர்மம் செய்து) மறுமை வீட்டைத் தேடிக்கொள்; மேலும் இம்மையில் உன் பங்கை நீ மறந்துவிடாதே! அல்லாஹ் உனக்கு உபகாரம் செய்தவாறு நீயும் உபகாரம் செய்; பூமியில் நீ குழப்பத்தையும் தேடாதே! (ஏனென்றால்), குழப்பம் செய்பவர்களை நிச்சயமாக அல்லாஹ் விரும்பமாட்டான்" (என்று அவனின் சமூகத்தார் கூறினர்).

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۖ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ قَدْ
 أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَكَثَرُوا
 جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٢٧﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 فِي زِينَتِهِمْ قَالِ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَيْلِيَّتْ لَنَا
 مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
 وَلَا يُلْقَاهُمَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٢٩﴾ فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا
 كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ
 الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٣٠﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّعُوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ
 وَيُكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
 لَوْ لَا أَنَّ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيُكَاتِّهِ لَا يَفْلَحُ
 الْكَافِرُونَ ﴿٣١﴾ بَلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا
 يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾
 مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِمَّا مَوْنًا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

78. அ(தற்க)வன், "அதனை நான் கொடுக்கப்பட்டதெல்லாம் என்னிடம் இருக்கும் சொந்த அறிவின் திறமையினால்தான்" என்று (பதில்) கூறினான். இவனுக்கு முன்னிருந்த கூட்டத்தார்களில் இவனைவிட மிக்க பலசாலிகளாகவும், இவனைவிட அதிகப்பொருளுடையவர்களாகவும் இருந்த எத்தனையோ தலைமுறையினர்களை அல்லாஹ் நிச்சயமாக அழித்திருக்கின்றான் என்பதை இவன் அறியவில்லையா? குற்றவாளிகள் அவர்கள் செய்த பாவங்கள் பற்றி (அல்லாஹ் அவைகளைப்பற்றி மிக அறிந்துள்ளதால்) கேட்கப்படமாட்டார்கள்.

79. பின்னர், அவன் தன் அலங்காரத்தில் தன் சமூகத்தார்க்கு முன் புறப்பட்டுவந்தான் (அதனைக் கண்ணுற்றவர்களில்) இவ்வலக வாழ்க்கையையே (பெரிதென) விரும்புகிறவர்கள், "காணுன் கொடுக்கப்பட்டது போன்று நமக்கும் இருந்திருக்கவேண்டுமே! (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவன் மகத்தான பாக்கியவான்" என்று கூறினார்கள்.

80. (அவர்களில்) அறிவு கொடுக்கப்பட்டவர்களோ, (மற்றவர்களிடம்) "உங்களுக்கு கேடுதான்! விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களும் செய்தவர்களுக்கு, (மறுமையில்) அல்லாஹ் கொடுக்கும் வெகுமதி (இதனைவிட) எவ்வளவோ மேலானதாகும்; மேலும், அதனைப் பொறுமையாளர்களைத் தவிர (மற்றெவரும்) கொடுக்கப்படமாட்டார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

81. எனவே, அவனையும், அவனுடைய மாளிகையையும் பூமிக்குள் நாம் அழுந்தச் செய்தோம். அல்லாஹ்வையன்றி அவனுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய எந்தக்கூட்டமும் இருக்கவில்லை; (தன்னிலிருந்தோ, மற்றவரிடமிருந்தோ) அவன் உதவி பெறுபவர்களிலும் இருக்கவில்லை.

82. (அவனும், அவனுடைய மாளிகையும் பூமியில் அழுத்தப்பட்டதைக் கண்டு) நேற்றையதினம் அவனுடைய பதவியை விரும்பியவர்கள், அந்தோ நாசமே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் அடியார்களில், தான் நாடியவருக்கு சம்பத்துகளை ஏராளமாகக் கொடுக்கின்றான்; (தான் நாடியவருக்கு) அளவோடும் கொடுக்கின்றான், அல்லாஹ் நம்மீது பேருபகாரம் செய்திருக்காவிட்டால் நிச்சயமாக நம்மையும் (பூமிக்குள்) அழுந்தச் செய்திருப்பான் என்பதைப் பார்க்கவில்லையா? அந்தோ நாசமே! நிச்சயமாக (அல்லாஹ்வின் நன்றியை) மறுப்போர் வெற்றியடையவே மாட்டார்கள்" என்பதைக் காணவில்லையா? என்று கூறியவர்களாக காலைப்பொழுதை அடைந்தார்கள்.

83. மறுமையின் அந்த வீடாகிறது - அதை பூமியில் அகம்பாவத்தையும், குழப்பத்தையும் நாடாதவர்களுக்கே அதை நாம் (சொந்தமாக) ஆக்கிவிடுவோம்; இன்னும் (நல்ல) முடிவு பயபக்தியுடையவர்களுக்குத்தான்.

84. யார் நன்மையைக் கொண்டுவந்தாரோ அவருக்கு அதைவிடச் சிறந்தது (கூலியாக) உண்டு, இன்னும் யார் தீமையைக் கொண்டுவந்தாரோ (அப்போது) தீமையைச் செய்தோர் அவர்கள் எதைச் செய்துகொண்டிருந்தார்களோ அதையல்லாது (வேறுஎதையும்) கூலியாகக் கொடுக்கப்படமாட்டார்கள்.

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ
 قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ
 مُّبِينٍ ٥٥ وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ
 إِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ٥٦
 وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آلِيتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ
 وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ٥٧ وَلَا تَدْعُ
 مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا
 وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٥٨

وَنَزَّلْنَا الْقُرْآنَ فَتِلَاوَةً وَلَيَذَّكَّرُنَّ أُولُو الْأَلْبَابِ
 سُبْحَانَ الْعِزِّزِ الْمَلِكِ يَوْمَ يُنْفَخُ السُّورَةُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ١ أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ٢
 أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ٣ أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ٤
 أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ٥ أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ٦
 أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ٧ أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ٨
 أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ٩ أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ١٠
 أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ١١ أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ١٢
 أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ١٣ أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ١٤
 أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ١٥ أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ١٦
 أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ١٧ أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ١٨
 أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ١٩ أَلَمْ نَكُنْ مِنْ قَبْلِهِ نَافِلِينَ ٢٠

الْعنكبوت

85. (நபியே!) நிச்சயமாக உம்மீது இந்தக்குர் ஆணை விதியாக்கி(இறக்கி)யவன் உம்மை மீளுமிடத்தின்பால் (மக்காவின் பக்கம்) திரும்பச் சேர்த்து வைப்பவனாவான். (ஆகவே, நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நேரான வழியைக் கொண்டு வந்திருப்பவர் யார்? (அதனை மறுத்து) பகிரங்கமான வழிகேட்டில் இருப்பவர் யார்? என்பதை என் இரட்சகன் மிக அறிந்தவன்."

86. அன்றியும், (நபியே!) இவ்வேதம் உமக்குக் கொடுக்கப்படும் என்று நீர் எதிர்பார்த்து இருக்கவில்லை; எனினும் உம்முடைய இரட்சகனிடமிருந்து அருளாகவே(நீர் அதைக் கொடுக்கப்பட்டீர்); ஆகவே, நிராகரிப்போருக்கு உதவியாளராக திண்ணமாக நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்.

87. இன்னும், அல்லாஹ்வின் வசனங்கள் உம்பால் இறக்கிவைக்கப்பட்டதன் பின்னர் நிச்சயமாக அவர்கள் (அவற்றை எத்திவைப்பதிலிருந்து) உம்மைத் தடுத்துவிடவேண்டாம்; இன்னும் உமதிரட்சகன் பக்கம் நீர் (அவர்களை) அழைப்பீராக! நிச்சயமாக நீர் இணைவைப்போரில் ஆகிவிடவும் வேண்டாம்.

88. மேலும், (நபியே!) அல்லாஹ்வுடன் வேறொரு(வணக்கத்திற்குரிய) நாயனை நீர் அழைக்கவேண்டாம்; அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய) வேறொரு நாயன் இல்லை; அவன் முகம் தவிர ஒவ்வொரு பொருளும் அழிந்துவிடக்கூடியதே. அதிகாரம் (அனைத்தும்) அவனுக்கே உரியதாகும்; அவனிடமே நீங்கள் (யாவரும்) திரும்பக் கொண்டுவரப்படுவீர்கள்.

அத்தியாயம் : 29

அல் அன்கபூத் - சிலந்திப்பூச்சி

வசனங்கள் : 69 மக்கீ ருகூஉகள் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் -
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாமு மீம்.

2. மனிதர்கள் "நாங்கள் விசுவாசங் கொண்டோம்" என்று அவர்கள் கூறுவது கொண்டு (மட்டும்) அவர்கள் விட்டுவிடப்படுவார்கள் என்றும், அவர்கள் சோதனைக்குள் ளாக்கப்படவுமாட்டார்கள் என்றும் எண்ணிக்கொண்டார்களா?

3. இவர்களுக்கு முன்னிருந்தோரையும் திட்டமாக நாம் சோதித்திருக்கின்றோம்; ஆகவே, (விசுவாசங் கொண்டோம் என்று கூறும் இவர்களில்) உண்மை சொல்பவர்களை, நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறிவான்; (அவ்வாறே, இவர்களில்) பொய்யர்களையும் நிச்சயமாக அவன் அறிவான்.

4. அல்லது, தீயவைகளைச் செய்கிறார்களே அவர்கள் நம்மை விட்டும் தாங்கள் தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டார்களா? (அவ்வாறாயின் இதைப் பற்றி) அவர்கள் தீர்மானம் செய்தது மிகக்கெட்டது.

5. அல்லாஹ்வுடைய சந்திப்பை எவர் ஆதரவுவைக்கிறாரோ அவர் (அதற்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொள்ளட்டும்); ஏனெனில், நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய தவணை வரக்கூடியதாகும்; அவனே (யாவையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

وَمَنْ جُهِدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ
 الْعَالَمِينَ ٧ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ
 عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ٨
 وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جُهِدَاكَ
 لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ٩ إِلَىٰ
 مُرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١٠ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ١١ وَمِنَ
 النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
 فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ
 لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ
 الْعَالَمِينَ ١٢ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ
 الْمُنْفِقِينَ ١٣ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا
 سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَاهُمْ بِحَمِيلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ
 مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ١٤ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنَّا لَا مَعَ
 أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ١٥

6. மேலும், (அல்லாஹ்வுடைய வழியில்) எவர் ஜிஹாது (அறப்போர்) செய்கிறாரோ அவர் ஜிஹாது செய்வதெல்லாம் (அதன் பயனெல்லாம்) தனக்காகத்தான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் அகிலத்தாரை விட்டும் தேவையற்றவன்.

7. இன்னும், விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் அவர்களுடைய தீமைகளை அவர்களை விட்டும் நிச்சயமாக நாம் நீக்கிவிடுவோம்; அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்தவற்றில் மிக அழகானதை நிச்சயமாக நாம் அவர்களுக்குக் கூலியாகவும்கொடுப்போம்.

8. மேலும், தன் பெற்றோருக்கு நன்மை செய்யும்படியாக நாம் மனிதனுக்கு நல்லுபதேசம் செய்திருக்கின்றோம்; அன்றியும், எதைப் பற்றி உனக்கு அறிவு இல்லையோ அதை எனக்கு இணையாக்குமாறு (மனிதனே!) அவர்கள் இருவரும் உன்னை நிர்ப்பந்தித்தால் (அவ்விஷயத்தில்) நீ அவ்விருவருக்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டாம்; என்னிடமே உங்களின் மீளுதல் இருக்கிறது; அது சமயம் நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்.

9. மேலும், விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் அவர்களை நிச்சயமாக நாம் நல்லோர்களின் கூட்டத்தாருடன் சுவனத்தில் நுழைவிப்போம்.

10. இன்னும் மனிதர்களில், "அல்லாஹ்வை நாங்கள் விசுவாசம் கொண்டுள்ளோம்" என்று கூறுகின்ற சிலர் இருக்கின்றனர்; ஆகவே, அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய வழியில் துன்புறுத்தப்பட்டால், மனிதர்களால் ஏற்படும் (அத்) துன்பத்தை, அல்லாஹ்வுடைய வேதனையைப்போலாக்கி (உங்களிடமிருந்து விலகிக் கொள்கின்றனர். உமதிரட்சகனிடமிருந்து (உங்களுக்கு) ஏதேனும் உதவி வந்து விட்டாலோ, "நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களுடன் தான் இருந்தோம்" என்று கூறுகின்றனர். அகிலத்தாரின் இதயங்களில் உள்ளவற்றை அல்லாஹ் மிக அறிந்தவனாக இல்லையா?

11. (ஆகவே,) விசுவாசங்கொண்டிருப்போரையும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கறிவான்; (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகளையும், நிச்சயமாக அவன் நன்கறிவான்.

12. நிராகரிப்போ(ரில்பல)ர் விசுவாசிகளிடம், "நீங்கள் எங்களுடைய வழியைப் பின்பற்றுங்கள்; (அதனால் ஏதும் குற்றம் குறைகள் ஏற்பட்டால்,) உங்களுடைய குற்றங்களையும் நாங்கள் சுமந்து கொள்கின்றோம்" என்றும் கூறுகின்றனர்; அன்றியும், அவர்களுடைய குற்றங்களிலிருந்து எதனையுமே இவர்கள் சுமந்து கொள்பவர்களாக இல்லை_நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்களே!

13. அன்றியும், அவர்கள் தங்கள் (பாவச்)சுமைகளையும், தம் (பாவச்)சுமைகளுடன் (அவர்கள் வழிகெடுத்தோரின் பாவச்)சுமைகளையும் நிச்சயமாகச் சுமப்பார்கள்; இன்னும் அவர்கள், இட்டுக்கட்டிக் கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றியும் நிச்சயமாக மறுமைநாளில் (விசாரித்துக்) கேட்கப்படுவார்கள்.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢﴾
فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾
وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَثْنًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا
عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ
تَرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ وَإِنْ تَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّنْ
قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١٧﴾ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ
النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾
يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ﴿١٩﴾

14. இன்னும், (நபி) நூஹை (நம்முடைய தூதராக) அவருடைய சமூகத்தார்பால் திட்டமாக நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர் ஐம்பது ஆண்டுகள் நீங்கலாக ஓராயிரம் வருடங்கள் அவர்களிடையே தங்கியிருந்தார். பின்னர் அவர்கள் (விசுவாசங்கொள்ளாது) அநியாயக்காரர்களாக இருந்தநிலையில் வெள்ளப் பிரளயம் அவர்களைப்பிடித்துக் கொண்டது.

15. பின்னர், அவரையும், (அவருடைய) கப்பல் தோழர்களையும் நாம் காப்பாற்றினோம்; அ(ச் சம்பவத்)தை அகிலத்தார்க்கு ஓர் அத்தாட்சியாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

16. இப்ராஹீமையும் (நம்முடைய தூதராக அவருடைய ஜனங்களிடம் அனுப்பி வைத்த சமயத்தில்,) அவர், தன்னுடைய சமூகத்தார்க்கு "நீங்கள் அல்லாஹ்வையே வணங்குங்கள்; அவனுக்கே நீங்கள் பயப்படுங்கள்; நீங்கள் அறிந்தவர்களாக இருந்தால் இதுவே உங்களுக்கு மிக்க நன்மையுடையதாக இருக்கும், (என்பதைத் தெரிந்து கொள்வீர்கள்)" என்று கூறியதை (நபியே! நினைவூட்டுவீராக!)

17. (தவிர,) "அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் வணங்குவதெல்லாம் விக் கிரகங்களைத்தான்; நீங்கள் பொய்யாக (உங்கள் கைகளால் அவைகளைப்) படைத்துக்கொண்டீர்கள். (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் வணங்குகின்றவை உங்களுக்கு உணவளிக்கச் சக்திபெறமாட்டா. ஆகவே, (உங்களுக்கு வேண்டிய) உணவை அல்லாஹ்விடமே தேடுங்கள்; அவன் ஒருவனையே வணங்குங்கள்; அவனுக்கு நன்றியும் செலுத்துங்கள்; அவன் பக்கமே நீங்கள் மீட்டப்படுவீர்கள்.

18. "மேலும், நீங்கள் (என்னைப்) பொய்யாக்கினால், (அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை. ஏனென்றால்,) உங்களுக்கு முன்னிருந்த சமுதாயத்தினர் (தூதர்களை இவ்வாறே) பொய்யாக்கியிருக்கின்றனர்; (நம்) தூதரின் மீதோ பகிரங்கமாக எத்திவைப்பதைத் தவிர(வேறு கடமை) இல்லை.

19. "அல்லாஹ் படைப்பை எவ்வாறு ஆரம்பத்தில் (படைக்கத்) துவங்குகிறான்; (அவை அழிந்த) பின்னர் அதனை (எவ்வாறு) மீள வைக்கிறான் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக இவ்வாறு செய்வது, அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க கலபமானதே!

20. "பூமியில் நீங்கள் சுற்றித்திரிந்து, படைப்பை எவ்வாறு (ஆரம்பத்தில்) அவன் துவங்கி, பின்னர் அல்லாஹ் மற்றொரு உற்பத்தியை (எவ்வாறு) உண்டு பண்ணுகிறான், என்பதைப் பாருங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையான் என்று (நபியே! நீர் கூறுவீராக).

21. தான் நாடியவர்களை அவன் வேதனை செய்வான்; தான் நாடியவர்களுக்கு அவன் கிருபையும் செய்வான்; (முடிவில்) அவனளவிலேயே நீங்கள் திருப்பப் படுவீர்கள்.

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٢٢ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَكُونُونَ رَحَقَتِي
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٣ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٢٤ وَقَالَ إِمَّا اتَّخَذْتُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمُ بِبَعْضٍ
وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمُ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمُ
مِنْ نَاصِرِينَ ٢٥ فَا مَن لَّهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ
إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٦ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ
وَاتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ
الصَّالِحِينَ ٢٧ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ
الْفَاحِشَةَ مِمَّا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ٢٨

لَقَدْ

وَقَدْ لَازِمٌ

22. பூமியிலோ, இன்னும் வானத்திலோ நீங்கள் (ஒளிந்து கொண்டு, அவனைத் தோற்கடித்து) இயலாமல் ஆக்கி விடுபவர்கள் அல்லர்; மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி உங்களுக்கு (வேறு) பாதுகாவலனுமில்லை; உதவிசெய்வோனுமில்லை.

23. மேலும், அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களையும், அவனை சந்திப்பதையும் மறுக்கின்றனரே அத்தகையோர் - அவர்கள் என் கிருபையை விட்டும் நிராசையாகி விட்டனர்; மேலும் அத்தகையோர் - அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

24. (இப்றாஹீமாகிய) "அவரைக்கொன்றுவிடுங்கள்; அல்லது (நெருப்பிலிட்டு) எரித்துவிடுங்கள்" என்று கூறியதைத் தவிர வேறு எதுவும் அவருடைய சமூகத்தாரின் பதிலாக இருக்கவில்லை; (அன்றியும் அவரை நெருப்பில் எறிந்தார்கள்.) ஆகவே (அந்) நெருப்பிலிருந்து அல்லாஹ் அவரை ஈடேற்றிக் கொண்டான்; விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்கு நிச்சயமாக இதில் (பல) சான்றுகள் இருக்கின்றன.

25. "நீங்கள் அல்லாஹ்வையன்றி (இந்த) விக்ரகங்களைத் தெய்வமாக எடுத்துக் கொண்டதெல்லாம் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் உங்களுக்கிடையில் உள்ள நேசம் காரணமாகத்தான்; பின்னர், மறுமைநாளில் உங்களில் சிலர், சிலரை (விட்டும் நீங்கிக்கொண்டு) நிராகரிப்பர்; இன்னும் உங்களில் சிலர் சிலரை (நிந்தித்து) சபிப்பர்; (முடிவில்) உங்கள் (யாவரின்) தங்குமிடமும் (நரக) நெருப்புத்தான்; (அங்கு) உங்களுக்கு உதவி செய்வோர்களுமில்லை" என்றும் (இப்றாஹீம்) கூறினார்.

26. எனவே, (இப்றாஹீம் இவ்வளவு கூறியும்) லூத் (நபி மட்டும்) தான் அவரை விசுவாசித்தார்; (ஆகவே, இப்றாஹீம் அவரிடம்,) "நிச்சயமாக, நான் என் இரட்சகனின் பால் (என்னுடைய இந்த ஊரை விட்டும்) ஹிஜ்ரத்துச் செல்கிறேன்; நிச்சயமாக அவன் தான் (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்" என்கூறினார்.

27. அன்றியும், அவருக்கு இஸ்ஹாக்கையும், யஃகூபையும் (சந்ததிகளாகக்) கொடுத்தோம்; இன்னும் அவருடைய சந்ததியில் நபித்துவத்தையும், வேதத்தையும் நாம் ஆக்கினோம்; அவருக்கு அவருடைய கூலியை இம்மையிலும் கொடுத்தோம்; இன்னும் நிச்சயமாக அவர் மறுமையிலும் நல்லோரில் உள்ளவராவார்.

28. மேலும், லூத்தை (நம்முடைய தூதராக அவர் சமூகத்தாரிடம் அனுப்பிவைத்தோம்); அவர் தம் சமூகத்தாரிடம் "மானக்கேடான (ஒரு காரியத்)தை, நிச்சயமாக நீங்கள் செய்கின்றீர்கள்; உலகத்தாரில் எவரும் அதைக்கொண்டு உங்களை முந்தவில்லை" என்று கூறியதை (நினைவூட்டுவீராக).

اِيْتَكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ ۚ وَتَأْتُونَ
 فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ ۖ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوا
 اِئْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝٢٩ قَالَ رَبِّ
 اَنْصُرْنِيْ عَلَى الْقَوْمِ الْمَفْسِدِيْنَ ۝٣٠ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا
 اِبْرٰهِيْمَ بِالْبَشْرَىْ قَالُوْا اِنَّا مُهْلِكُوْا اَهْلَ هٰذِهِ
 الْقَرْيَةِ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۝٣١ قَالَ اِنَّ فِيْهَا
 لَوْطًا ۖ قَالُوْا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيْهَا لَنَنْجِيْنَهُ وَاَهْلَهُ
 اِلَّا اَمْرًا تَهْ ۚ كَانَتْ مِنَ الْغٰیْبِيْنَ ۝٣٢ وَلَمَّا اَنَّ جَاءَتْ
 رُسُلُنَا لُوْطًا سِئٰى بِهُمْ وَضَاقَ بِهُمْ ذَرْعًا وَقَالُوا
 لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۖ اِنَّا مُنْجُوْكَ وَاَهْلَكَ اِلَّا
 اَمْرًا تَهْ ۚ كَانَتْ مِنَ الْغٰیْبِيْنَ ۝٣٣ اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلَى اَهْلِ
 هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ ۖ بَيِّنًا ۚ كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ۝٣٤
 وَلَقَدْ رَكَّنَا مِنْهَا اٰیَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ ۝٣٥ وَاِلٰى
 مَدِيْنٍ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۖ فَقَالَ لِّقَوْمٍ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ وَ
 ارْجُوْا الْیَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِی الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝٣٦

29. "நீங்கள் (பெண்களை விட்டு) ஆண்களிடம் (மோகங்கொண்டவர்களாக) வருகின்றீர்களா? (இத்தீய செயலைக் கொண்டு பிரயாணிகளை வழிமறிக்கவும் செய்கின்றீர்கள்; ஜனங்கள் நிறைந்து உங்கள் சபையிலும் (பகிரங்கமாகவே மிக்க) வெறுக்கத்தக்க (இக்காரியத்தைச் செய்யவருகிறீர்கள் என்றும் கூறினார்); அதற்கு, "நீர் உண்மையாளரில் (ஒருவராக) இருப்பின் அல்லாஹ்வுடைய வேதனையை எங்களிடம் கொண்டுவாரும்" என்பதைத் தவிர (வேறு எதுவும்) அவருடைய சமூகத்தாரின் பதிலாக இருக்கவில்லை.

30. (அதற்கு) அவர், "இரட்சகனே! குழப்பக்காரர்களான சமூகத்தார்க்கு எதிராக எனக்கு நீ உதவி புரிவாயாக" என்று (பிரார்த்தித்துக்) கூறினார்.

31. மேலும், நம்முடைய தூதர்கள் இப்ராஹீமிடம் நன்மாராயத்தைக்கொண்டு வந்த சமயத்தில், (அவரிடம், "லாத்துடைய) இந்த ஊர் வாசிகளை நிச்சயமாக நாங்கள் அழிக்கக் கூடியவர்களாக உள்ளோம்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக இவ்வூரைச் சேர்ந்தோர் அநியாயக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்கள்.

32. (அதற்கு) அவர், "நிச்சயமாக அதில் லாத்து இருக்கின்றாரே" என்று கூறினார்; (அதற்கு) அவர்கள், "அதில் யார் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் நன்கறிவோம்; அவருடைய மனைவியைத் தவிர, அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தாரையும் நிச்சயமாக நாங்கள் காப்பாற்றுவோம்; (அவர் மனைவியாகிய) அவள் (அழிக்கப்படுவோரில் ஒருத்தியாக) தங்கி விடுகிறவர்களில் ஆகிவிட்டாள்" என்று கூறினார்கள்.

33. இன்னும் நம்முடைய (அத்) தூதர்கள் (நபி) லாத்திடம் வந்த பொழுது அவர், (தம் ஜனங்களிடமிருந்து எவ்வாறு இவர்களைப் பாதுகாப்பது என்று) அவர்களால் துக்கத்திலாக்கப்பட்டார்; மேலும், (அவர்களைக்காப்பதற்கு வழியறியாது) அவர்களால் மனதில் நெருக்கடிக்குள்ளானார்; (அதற்கு) வர்கள், "நீர் அஞ்ச வேண்டாம்; கவலையும்கூட வேண்டாம்; நிச்சயமாக நாங்கள் (இவ்வூரை அழித்துவிட்டு) உம்முடைய மனைவியைத்தவிர, உம்மையும், உமது குடும்பத்தினரையும் காப்பாற்றக்கூடியவர்களாக உள்ளோம்; (உம் மனைவியாகிய) அவள் (அழிந்து போவோரில் ஒருத்தியாக) தங்கி விடுகிறவர்களில் ஆகிவிட்டாள்" என்று கூறினார்கள்.

34. "நிச்சயமாக, நாங்கள் இவ்வூரார் மீது இவர்கள் பாவம் செய்து கொண்டிருந்ததன் காரணமாக, வானத்திலிருந்து வேதனையை இறக்கி வைப்பவர்களாக இருக்கின்றோம்" (என்றும் கூறினார்கள்).

35. (பின்னர், அவர்கள் யாவரும் அழிக்கப்பட்டு விட்டனர்.) திட்டமாக நாம், அறிவுடைய சமூகத்தாருக்கு அதிலிருந்தும் தெளிவான அத்தாட்சியை விட்டு வைத்திருக்கின்றோம்.

36. மேலும், மத்யன் (வாசிகள்) பால் அவர்களுடைய சகோதரர் ஷுஹபை (நாம் நம்முடைய தூதராக அனுப்பி வைத்தோம்); பின்னர் அவர்: "என் சமூகத்தாரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள்; (உங்கள் வழிபாட்டின் பலனைப் பெற) இறுதி நாளையும் ஆதரவு வையுங்கள்; பூமியில் விஷமம் செய்வோராகவும் அலையாதீர்கள்" என்று கூறினார்.

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
 جِثِيمِينَ ﴿٢٥﴾ وَعَادَ وَثِمُودَ وَقَدْ بَيَّنَّ لَكُم مِّن مَّسْكِنِهِمْ
 وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّ عَنْ السَّبِيلِ
 وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٢٦﴾ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ
 جَاءَهُم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا
 سَابِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِنَلِّهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ
 حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا
 بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٢٨﴾ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
 مِن دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَ
 إِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾
 إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِن دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٠﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا
 يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٣١﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾

وقف لازم

من خلق

37. பின்னர், அவர்கள் அவரைப் பொய்ப்படுத்தினார்கள்; ஆதலால், பூகம்பம் அவர்களை பிடித்துக் கொண்டது; ஆகவே அவர்கள் தங்கள் வீடுகளில் முகங்குப்புற வீழ்ந்து (இறந்து) கிடந்தவர்களாக காலைப் பொழுதை அடைந்தனர்.

38. மேலும், ஆதையும், ஸமூதையும் (இவ்வாறே நாம் அழித்து விட்டோம்); அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த இடங்களில் உள்ள சின்னங்களிலிருந்து, (அவர்கள் அடைந்த முடிவு) உங்களுக்குத் திட்டமாக தெளிவாகி விட்டது; அவர்களுடைய செயல்களை வைத்தான் அவர்களுக்கு அலங்காரமாக்கியும் காண்பித்தான்; ஆகவே, அவர்கள் நல்லறிவுடையோர்களாக இருந்தும் (நேர்)வழியை விட்டும் அவன் அவர்களைத் தடுத்துவிட்டான்.

39. காளுனையும், ஃபிர் அவ்னையும், ஹாமானையும் (நாம் அழித்து விட்டோம்); நிச்சயமாக மூஸா, அவர்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு வந்திருந்தார்; பின்னர், அவர்கள் (அவரை நிராகரித்து விட்டு, பூமியில் பெருமை கொண்டு நடந்தனர்; அதனால் நம் வேதனையிலிருந்து) அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்பவர்களாகவும் இருக்கவில்லை.

40. ஆகவே, (அவர்கள்) ஒவ்வொருவரையும், அவருடைய பாவத்தின் காரணமாக நாம் பிடித்துக்கொண்டோம்; அவர்களில் எவர் மீது (கடும்புயல்காற்றின் மூலமாக) நாம் கல்மாரியை அனுப்பினோமோ அவர்களும் உள்ளனர்; மேலும், அவர்களில் எவரைப் பேரிடி முழுக்கம் பிடித்துக் கொண்டதோ அவர்களும் உள்ளனர்; இன்னும், அவர்களில் (காருன் போன்று) எவரைப் பூமிக்குள் நாம் அழுந்தச் செய்துவிட்டோமோ அவர்களும் உள்ளனர்; மேலும், அவர்களில் (ஃபிர் அவ்ன், ஹாமான் போன்ற கடலில்) நாம் மூழ்கடித்தவர்களும் உள்ளனர்; அல்லாஹ் அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்வதற்காக இருக்கவில்லை; எனினும், அவர்கள் தங்களுக்குத் தாமே அநியாயம் இழைத்துக் கொள்பவர்களாக இருந்தனர்.

41. அல்லாஹ்வையன்றி (மற்றவர்களைத் தங்களுக்குப்) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டவர்களுக்கு உதாரணம் சிலந்திப் பூச்சியின் உதாரணத்தைப் போன்றதாகும்; அது ஒரு வீட்டை எடுத்துக் கொண்டது; இன்னும், நிச்சயமாக வீடுகளில் மிகப்பலவீனமானது சிலந்திப் பூச்சியின் வீடாகும்; (இதை) அவர்கள் அறிவார்களாயின் (தாங்கள் அல்லாஹ்வையன்றி மற்றவர்களைப் பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டதன் தீமையை அறிவர்.)

42. அவனையன்றி அவர்கள் எதனை அழைக்கின்றார்களோ, அதனை நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்கு அறிவான்; மேலும், அவன் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

43. மேலும், இவ்வுதாரணங்கள் — மனிதர்களுக்காக இவற்றை நாம் கூறுகிறோம்; (சிந்தித்தறியக்கூடிய) அறிவுடையவர்களைத் தவிர, (மற்றெவரும்) இதனை விளங்கிக் கொள்ளவுமாட்டார்கள்.

44. வானங்களையும், பூமியையும் அல்லாஹ் உண்மையைக் கொண்டு படைத்தான். விசுவாசங் கொண்டோருக்கு நிச்சயமாக இதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

أَتْلُ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
 إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٢٩﴾ وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا
 بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا
 بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهَنَا وَالْهَكْمُ وَاحِدٌ
 وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٣٠﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ
 اتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَ
 مَا يَجْحَدُ بِالَّذِي آتَى الْكُفْرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ
 مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُءُ بِسَمِيعِكَ إِذْ أَلْرَتَابِ الْمُبْطِلُونَ ﴿٣٢﴾
 بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
 بِالَّذِي آتَى الْظَالِمُونَ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ
 إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٣٤﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا
 عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ ﴿٣٥﴾ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنَى وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا أَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٦﴾

45. (நபியே! குர்ஆனாகிய) இவ்வேதத்திலிருந்து உமக்கு அறிவிக்கப்பட்டதை நீர் ஒதுவீராக; தொழுகையையும் (அல்லாஹ் விதியாக்கியவாறு) நிறைவேற்றுவீராக; நிச்சயமாக தொழுகை, (அதை நிறைவேற்றுவவரை) மானக்கேடான செயலிலிருந்தும், (மார்க்கத்தில்) மறுக்கப்பட்டதிலிருந்தும் தடுக்கும்; நிச்சயமாக, (தொழுகையின் மூலம்) அல்லாஹ்வை நினைவு கூருவது (எல்லாவற்றையும் விட) மிகவும் பெரிதாகும்; இன்னும், நீங்கள் செய்பவைகளை அல்லாஹ் நன்கு அறிகிறான்.

46. (விசுவாசிகளே!) நீங்கள் வேதத்தையுடையோர்களுடன் எது மிக அழகானதோ அதைக்கொண்டல்லாது (அவர்களுடன்) தர்க்கிக்கவேண்டாம்; (ஆயினும்) அவர்களில் அநியாயம் செய்தோர் தவிர (அவர்களுடன் தர்க்கித்தால்) எங்களுக்கு இறக்கப்பட்ட (வேதத்)தையும், உங்களுக்கு இறக்கப்பட்ட (வேதத்)தையும் நாங்கள் விசுவாசிக்கின்றோம்; எங்கள் வணக்கத்திற்குரியவனும், உங்கள் வணக்கத்திற்குரியவனும் ஒருவனே; மேலும், நாங்கள் அவனுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றவர்கள் என்று கூறுங்கள்.

47. (நபியே! முந்திய தூதர்களுக்கு வேதத்தை இறக்கிய) அவ்வாறே, நாம் உம்பால் (இவ்) வேதத்தை இறக்கியிருக்கின்றோம்; ஆகவே, நாம் அவர்களுக்கு (முன்னர்) வேதத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றோமோ அத்தகையோர் - அவர்கள், இவ் வேதத்)தை விசுவாசிப்பார்கள்; (மக்காவாசிகளாகிய) இவர்களிலும் இதனை (நம்பி) விசுவாசிப்பவர்களும் உள்ளனர்; மேலும், காஃபீர்களைத் தவிர (மற்றெவரும்) நம்முடைய வசனங்களை நிராகரிக்கமாட்டார்கள்.

48. மேலும் (நபியே!) இதற்கு முன்னர் எந்த வேதத்தையும் நீர் ஒதுபவராக இருக்கவில்லை; உமது வலக்கையால் நீர் அதனை எழுதுபவராக இருக்கவும் இல்லை. (அவ்வாறு இருந்திருக்குமானால்) அப்பொழுது இப்பொய்யர்கள் (அல்லாஹ்வினால்) அருளப்பட்டதல்ல என்று திடமாக சந்தேகம் கொண்டிருப்பர்.

49. அவ்வாறல்ல! (குர்ஆனாகிய) இது அறிவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே அவர்களின் இதயங்களில் (பதியத்தக்க) தெளிவான வசனங்களாகும்; மேலும், அநியாயக்காரர்களைத் தவிர (மற்றெவரும்) நம்முடைய வசனங்களை நிராகரிக்க மாட்டார்கள்.

50. "அவருடைய இரட்சகனிடமிருந்து அத்தாட்சிகள் அவரின்மீது இறக்கப்படவேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அதற்கு (நபியே!) அத்தாட்சிகளெல்லாம் அல்லாஹ்விடத்தில்தான் உள்ளன; (என்னிடமில்லை) நானோ பகிரங்கமாக (அச்சமுட்டி) எச்சரிக்கை செய்கிறவன் தான்" என்று கூறுவீராக!

51. நிச்சயமாக நாம் (இவ்) வேதத்தை உம்மீது இறக்கி வைத்து (அது) அவர்கள் மீது ஒதப்பட்டு வருவது அவர்களுக்குப் போதாதா? (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அதில், (அல்லாஹ்வுடைய) அருளும், விசுவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்கு ஒரு நினைவூட்டலும் இருக்கின்றன.

52. (நபியே!) நீர் கூறும்: எனக்கும், உங்களுக்கும் இடையில் சாட்சியாக (இருக்க) அல்லாஹ்வே போதுமானவன்; (ஏனென்றால்) வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளவற்றை அவன் நன்கு அறிவான்; பொய்யை விசுவாசங்கொண்டு, அல்லாஹ்வை நிராகரித்தும் விடுகின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்கள் தாம் நஷ்டமடைந்தவர்கள்.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ
وَلِيُتَذَكَّرَ اللَّهُ بِهِمْ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا
إِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ١٣ يَوْمَ يُغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ
فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُو الْقُرْئَانِ تَعْمَلُونَ ١٤
يُعْبَادُونَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ١٥
كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ١٦ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ١٧ الَّذِينَ
صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ١٨ وَكَانَ مِنْ دَآئِبِهِ لَا تُحْمَلُ
رِزْقُهَا وَاللَّهُ يَرْزُقُهَا إِيَّاكُمْ ١٩ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٢٠ وَلَكِنْ
سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَنَحَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٢١ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٢٢ وَلَكِنْ
سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ٢٣

53. மேலும், (மறுமையின்) வேதனையைப் பற்றி, (அது எப்பொழுது வரும்? என்று) அவர்கள் உம்மை அவசரப்படுத்துகின்றனர்; இன்னும், ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட தவணையில்லாதிருந்தால் (அவ்வேதனையானது) அவர்களை வந்தடைந்திருக்கும்; இன்னும், (அத்தவணை) அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாத நிலையில், அது திடீரென அவர்களிடம் திட்டமாக வந்துவிடும்.

54. அவர்கள் (அவ்) வேதனையைப் பற்றி உம்மை அவசரப்படுத்துகின்றனர்; நிச்சயமாக நரகமோ நிராகரிப்போரைச் சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடியதாகும்.

55. அவர்களுக்கு மேலிருந்தும், அவர்களுடைய கால்களுக்குக் கீழிருந்தும் வேதனை அவர்களை மூடிக்கொள்ளும் (அந்நாளில், "நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்ததை நீங்கள் சுவைத்துப்பாருங்கள்" என்றும் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறுவான்.

56. விசுவாசங் கொண்ட என்னுடைய அடியார்களே! நிச்சயமாக என்னுடைய பூமி (மிக்க) விசாலமானது; எனவே (அதில்) நீங்கள் என்னையே வணங்குங்கள்.

57. ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் மரணத்தைச் சுவைக்கக்கூடியதாகும்; பின்னர் நீங்கள் நம்மிடமே திருப்பிக் கொண்டு வரப்படுவீர்கள்.

58. மேலும், "விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களைச் சுவனபதியிலுள்ள உயர்ந்த மாளிகைகளில் (அவர்கள் தங்கி விடுவதற்காக) திட்டமாக நாம் இறக்குவோம்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (தங்கி) இருப்பவர்கள்; (நன்மையான) செயல் புரிவோரின் கூலிநல்லதாகிவிட்டது.

59. அத்தகையோர் பொறுமையுடனிருந்து (தங்களின் காரியங்களை அல்லாஹ்விடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) தங்கள் இரட்சகனின் மீது நம்பிக்கையும் வைப்பார்கள்.

60. மேலும், எத்தனையோ பிராணிகள் - அவை தங்கள் உணவைச் சுமந்து திரிவதில்லை; அல்லாஹ் தான் அவைகளுக்கும், உங்களுக்கும் உணவளிக்கிறான்; (இவ்வாறிருக்க, அதற்காக நீங்கள் ஏன் அதிகக் கவலைப்பட வேண்டும்?) அவனே (யாவையும்) செவியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன்.

61. மேலும், "வானங்களையும் பூமியையும் படைத்து, சூரியனையும், சந்திரனையும் (தன் திட்டப்பிரகாரமே நடக்கும் படி) வசப்படுத்தியவன் யார்?" என்று (நபியே) நீர் அவர்களைக் கேட்பீராயின், "அல்லாஹ்" என்று அவர்கள் நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்; அவ்வாறாயின், அவர்கள் (அவனை வணங்குவதை விட்டும்) எங்கு திருப்பப்படுகிறார்கள்?

62. அல்லாஹ் தன்னுடைய அடியார்களில் தான் நாடியவர்களுக்கு (வாழ்க்கை வசதிகளுக்குத் தேவையான) உணவை விரிவாகவும் கொடுக்கிறான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு) அளவோடும் கொடுக்கிறான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளையும் (பற்றி) நன்கறிந்தவன்.

63. மேலும், (நபியே!) "வானத்திலிருந்து மழையை இறக்கி அதனைக் கொண்டு பூமியை - அது இறந்ததன் பின் உயிர்ப்பிப்பவன் யார்?" என்று நீர் அவர்களைக் கேட்பீராயின், "அல்லாஹ்" என்று அவர்கள் நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்; (அதற்கு) "புகழானதும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது" என்று நீர் கூறுவீராக! எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

وقف لآخر

٧٠
١٢٦

وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ
لَهِىَ الْحَيَوَانِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعُوا
اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ
يُشْرِكُونَ ﴿٢٤﴾ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا ۚ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِّنَّا وَيَتَحَفُّ النَّاسُ
مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿٢٦﴾
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ
لَمَّا جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ
جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٨﴾

وَرَكْعَةُ الْفَلَاحِ
سُبْحَانَ رَبِّيَ رَبِّكَ رَبِّي
سُبْحَانَ رَبِّيَ رَبِّكَ رَبِّي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْعَمَّ ① غُلِبَتِ الرُّومُ ② فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ
عَلَيْهِمْ سَيُغْلِبُونَ ③ فِي بَضْعِ سِنِينَ ۚ اللَّهُ الْأَمْرُ مِنْ
قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفِرُّ الْمُؤْمِنُونَ ④
بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑤

64. மேலும், இவ்வுலக வாழ்க்கை வீணும், விளையாட்டுமே தவிர வேறொன்றுமில்லை. அவர்கள் அறிந்தவர்களாக இருப்பின் நிச்சயமாக மறுமையின் வீடு, அதுவே (நித்திய) வாழ்க்கையாகும்.

65. மேலும், அவர்கள் கப்பலில் ஏறிய பின் ஆபத்தில் சிக்கிக் கொண்டால், அவர்கள் முற்றிலும் வணக்கத்தை அவனுக்கே கலப்பற்றதாக ஆக்கியவர்களாக அல்லாஹ்வை அழைக்கின்றனர்; அவன், அவர்களைக் கரையின் பால் (சேர்த்து வைத்துக்) காப்பாற்றிய பொழுது, அவனுக்கே அவர்கள் இணைவைக்கின்றனர்.

66. நாம் அவர்களுக்கு அருளியதை அவர்கள் நிராகரிப்பதற்காகவும் (தங்கள் விருப்பப்படி) அவர்கள் சுகமனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதற்காகவும் (இணை வைக்கின்றனர்.) ஆனால் அவர்கள் (இதன் பலனை) விரைவில் தெரிந்து கொள்வார்கள்.

67. அவர்களைச் சூழ (மக்காவிற்கு வெளியில்) உள்ள மனிதர்கள் எதிரிகளால் இறாய்ஞ்சித் தூக்கிச் செல்லப்படும் நிலையில் (இந்த மக்காவை) அபயமளிக்கும் புனித இடமாக நாம் ஆக்கியிருப்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? இவர்கள் பொய்யை விசுவாசிக்கொண்டு, அல்லாஹ்வின் (இந்த) அருட் கொடையையும் நிராகரிக்கின்றனரா?

68. இன்னும், அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யைக் கற்பனைச் செய்தவனை விட, அல்லது சத்தியத்தை அது தன்னிடம் வந்த போது பொய்யாக்கியவனை விட மிக்க அக்கிரமக்காரன் யார்? (இத்தகைய) நிராகரிப்போரின் தங்குமிடம் நரகத்தில் இல்லையா?

69. மேலும், நம்முடைய வழியில் (செல்ல) முயற்சிக்கின்றார்கள் அதற்கையோர் நிச்சயமாக நாம் அவர்களை, நம்முடைய (நேரான) வழியில் செலுத்துகின்றோம்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் நன்மை செய்வோர்களுடன் இருக்கிறான்.

அத்தியாயம் : 30

அர்ஜுனம் — ரோமாபுரி

வசனங்கள் : 60 மக்கீ ருக்ஃகன் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் மீம்.
2. ரோமாபுரி (பாரசீகர்களால்) வெற்றி கொள்ளப்பட்டுவிட்டது.
3. சமீபத்திலுள்ள பூமியில் — அவர்களின் தோல்விக்குப் பிறகு அவர்கள் வெற்றியடைவார்கள் —
4. சில வருடங்களில் (அவர்கள் வெற்றியடைவர். வெற்றி தோல்வி அளிக்கும்) அதிகாரம் (இதற்கு) முன்னரும், (இதற்குப்) பின்னரும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; (அவர்கள் வெற்றியடையும்) அந்நாளில், விசுவாசிகள் மகிழ்ச்சியடைவார்கள்.
5. அல்லாஹ்வின் உதவிகொண்டு (மகிழ்ச்சி அடைவர்). அவன் தான் நாடியவர்களுக்கு உதவி புரிகிறான்; அவன் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; பெருங்கிருபையுடையவன்.

وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ
الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ﴿٧﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَ
إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكَفَرُونَ ﴿٨﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ
مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
إِسَاءُوا وَالسُّوْءَى أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ﴿١٠﴾
اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٢﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
مِّنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا إِشْرَكَابِهِمْ كُفْرِينَ ﴿١٣﴾
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدِ الَّذِينَ يَتَفَرَّقُونَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ﴿١٥﴾

6. (இது) அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி; அல்லாஹ் தன்னுடைய வாக்குறுதியில் மாற்றம் செய்யமாட்டான்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறியமாட்டார்கள்.

7. அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையிலிருந்து வெளிப்படையானதை(மட்டும்) அறிவார்கள்; அவர்களோ மறுமையைப் பற்றி மறந்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

8. அவர்கள் தங்களைப்பற்றி(அல்லாஹ் அவர்களை எவ்வாறு படைத்துள்ளான் என) சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லையா? வானங்களையும், பூமியையும், அவையிரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் உண்மையை (நீதியை)க் கொண்டும், (ஒவ்வொன்றுக்கும்) குறிப்பிடப்பட்ட தவணையைக் கொண்டுமே தவிர அல்லாஹ் படைக்கவில்லை; இன்னும், நிச்சயமாக மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் தங்கள் இரட்சகனின் சந்திப்பை நிராகரிக்கக் கூடியவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

9. இவர்கள் பூமியில் சுற்றித்திரிந்து, இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை(கவனித்துப் பார்க்கவேண்டாமா? (முன் இருந்த) அவர்கள், இவர்களைவிட மிகுந்த பலசாலிகளாக இருந்தனர்; இவர்கள் எவ்வளவு பூமியைப் பண்படுத்தி விவசாயம் செய்து அபிவிருத்திச்செய்தார்களோ அதை விட அதிகமாகப் (பூமியைப்) பண்படுத்தி அபிவிருத்தி செய்தவர்களாகவும் அவர்கள் இருந்தார்கள்; இன்னும் (அல்லாஹ் வினால் அனுப்பப்பட்ட) அவர்களின் தூதர்கள் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக்கொண்டு அவர்களிடம் வந்தார்கள்; ஆகவே அல்லாஹ் ஒருபோதும் அவர்களுக்கு அநியாயம் செய்வதற்காக இருக்கவில்லை; எனினும் அவர்கள் (அந்நபிமார்களைப் பொய்யாக்கி) தங்களுக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டனர்.

10. பின்னர், தீமை செய்து கொண்டிருந்தவர்களின் முடிவு, அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை அவர்கள் பொய்யாக்கியதாலும், அவற்றை அவர்கள் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்ததாலும் மிகத் தீயதாகவே ஆகிவிட்டது.

11. (மனிதர்களே!) அல்லாஹ்(வே) படைப்பை(ஆரம்பமாக)த் தொடங்குகின்றான்; பின்னர், அதனை அவன் மீளவைப்பான்; பின்னர், (மனிதர்களே!) நீங்கள் (அனைவரும்) அவனிடமே(மறுமைக்காக) திரும்பக் கொண்டு வரப்படுவீர்கள்.

12. மேலும், மறுமைநாள் நிலைபெறும் நாளில், குற்றவாளிகள் நம்பிக்கையிழந்து விடுவார்கள்.

13. (ஏனென்றால், அல்லாஹ்வுக்கு இணையாக்கிய) அவர்களுடைய இணையாளர்களிலிருந்து பரிந்துரையாளர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கவேமாட்டார்கள்; தாங்கள் இணையாக்கியவர்களை அவர்களும் நிராகரிப்போராகி விடுவார்கள்.

14. இன்னும், மறுமைநாள் நிலைபெறும் நாளில்_ (விசுவாசிகள், நிராகரித்தோர் என இருபிரிவாக) அந்நாளில் அவர்கள் பிரிந்து விடுவார்கள்.

15. எனவே, "விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோர்_ (மறுமையில் சுவனபதியிலுள்ள உன்னதமான) பூங்காவனத்தில் அவர்கள் மகிழ்விக்கப் படுவார்கள்.

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَنَ اللَّهِ حِينَ
تُسْأَلُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ
تُّرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ
لَكُمْ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ
مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾
وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافَ السِّنِّكُمْ
وَالْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِّنْ قَضِيئِهِ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ
خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

16. மேலும், (நம்மை) நிராகரித்து, நம்முடைய வசனங்களையும், மறுமையின் சந்திப்பையும் பொய்யாக்குகின்றார்கள் அத்தகையோர் — அவர்கள் வேதனையில் பிரசன்னமாக்கப்படுபவர்கள் .

17. ஆகவே, (விசுவாசிகளே!) நீங்கள் மாலைப்பொழுதை அடையும்போதும், காலைப் பொழுதை அடையும்போதும் அல்லாஹ்வைத் துதி செய்து கொண்டிருங்கள்.

18. வானங்களிலும், பூமியிலும் புகழ்னைத்தும் அவனுக்கே உரியன; இன்னும், முன்னிரவிலும், நீங்கள் நடுப்பகலை அடையும் சமயத்திலும் (அல்லாஹ்வைத் துதியுங்கள்).

19. அவன் உயிரற்றதிலிருந்து உயிருள்ளதை வெளிப்படுத்துகின்றான்; மேலும், அவன் உயிருள்ளதிலிருந்து உயிரற்றதை வெளிப்படுத்துகின்றான்; அவனே பூமியை —அது இறந்ததாகி வறண்ட)பின் (செழிப்பாக்கி) உயிர்ப்பிக்கின்றான்; இவ்வாறே (மரணித்த பின்னர் மறுமையில்) நீங்களும் வெளிப்படுத்தப்படுவீர்கள்.

20. இன்னும், அவன் உங்களை மண்ணிலிருந்து படைத்திருப்பதும், பின்னர், இப்பொழுது நீங்கள் (பூமியின் பல பாகங்களிலும்) மனிதர்களாக பரவி இருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்.

21. (நீங்கள் சேர்ந்து வாழக்கூடிய உங்கள்) மனைவிகளை நீங்கள் அவர்களிடம் மனநிம்மதி பெறுவதற்காக உங்களிலிருந்தே உங்களுக்காக அவன் படைத்து, உங்களுக்கிடையில் அன்பையும், கிருபையையும் ஆக்கியிருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும். சிந்தித்து உணரக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு இதில் நிச்சயமாக (பல) அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

22. வானங்களையும், பூமியையும் படைத்திருப்பதும், உங்களுடைய மொழிகளும், நிறங்களும் வேறுபட்டிருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்; இதில் அறிவுடையோருக்கு நிச்சயமாக (பல) அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

23. இரவிலும், பகலிலும் நீங்கள் நித்திரை செய்து இளைப்பாறிக்கொள்வதும், (பூமியின் பல பாகங்களுக்குச் சென்று) நீங்கள் அவனுடைய பேரருளைத் தேடிக்கொள்வதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; (கவனமாகச்) செவியுறும் சமூகத்தார்க்கு, இதில் நிச்சயமாக (பல) அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

24. இன்னும், பயமும், ஆதரவும் தரக்கூடியவாறு மின்னலை அவன் உங்களுக்குக் காண்பிப்பதும், வானத்திலிருந்து மழையை இறக்கி வைத்துப் பின்னர் அதனைக் கொண்டு பூமியை —அது இறந்த (தாகி வறண்ட) பின் உயிர்ப்பிக்க (வைத்துச் செழிக்கச்) செய்வதும், அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும். (அல்லாஹ்வின் பிரமாண்டமான அத்தாட்சிகளை) அறிந்து கொள்ளும் சமூகத்தார்க்கு நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
 دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذْ أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ﴿٢٥﴾ وَلَهُ مَن فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهِ قُنُوتُونَ ﴿٢٦﴾ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ
 الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ ﴿٢٧﴾ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ لَكُمْ
 مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَارَئِنَا قُنُكُمُ فَإَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
 كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾
 بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَ هُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَن يَهْدِي
 مَن أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَأَقِمْ وَجْهَكَ
 لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتِ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا
 تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾ مِنَ الَّذِينَ تَرَقُّوا
 دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلٌّ جَزَأَ بِالدِّينِ هُمْ فَرِحُونَ ﴿٣٣﴾

25. வானமும், பூமியும் அவன் கட்டளைப்படி நிலைபெற்று நிற்பதும், அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்; பின்னர், அவன் உங்களை ஒருமுறை அழைத்தால், அதே சமயம் நீங்கள் பூமியிலிருந்து வெளிப்பட்டுவிடுவீர்கள்.

26. வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ளவையாவும் அவனுக்கே உரியன! (இவை) ஒவ்வொன்றும் அவனுக்கே கீழ்ப்படிந்து நடக்கின்றன.

27. அவன் எத்தகையவனென்றால், படைப்பை (முன் மாதிரியின்றியே ஆரம்பமாக) அவன் தொடங்குகின்றான்; பின்னர் அதை அவன் மீளவைக்கிறான்; இது அவனுக்கு மிகவும் எளிதானதாகும். வானங்களிலும், பூமியிலும் மிக்க மேலான வர்ணனை(பண்பு) அவனுக்குரியதே; மேலும், அவனே (யாவற்றையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

28. (மனிதர்களே!) உங்களிலிருந்தே உங்களுக்கு ஓர் உதாரணத்தை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் கூறுகிறான்: உங்களுடைய வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களிலிருந்து, நாம் உங்களுக்கு வழங்கிய (செல்வம், அதிகாரம் முதலிய)வற்றில், நீங்கள் (அனைவரும்) அதில் சமமானவர்களாக இருக்கும் கூட்டுக்காரர்கள் உங்களுக்கு உண்டா? நீங்கள் உங்களைப்(போன்ற) சுதந்திரமான கூட்டுக்காரர்களின் நன்மை, தீமைகளை) பயந்து கொள்வது போன்று (உங்களுக்குச் சமமான கூட்டுக்காரர்களாக அடிமைகளான அவர்கள் ஆகிவிடும் விஷயத்தில்) அவர்களை நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள்; (உங்கள் இனத்தைச் சேர்ந்த அடிமையை உங்களுக்கு சமமானவர்களாக ஆக்க நீங்கள் விரும்பாத போது, அல்லாஹ்வுக்கு மற்றவர்களை எவ்வாறு சமமாக்குகிறீர்கள்?) அறிவுடைய சமூகத்தார்க்கு (நம்முடைய) வசனங்களை இவ்வாறு விவரித்துக் கூறுகிறோம்.

29. மாறாக, அநியாயக்காரர்கள் எவ்வித அறிவுமின்றியே தங்களுடைய மனோ இச்சைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர்; எனவே, அல்லாஹ் எவர்களை வழிகெடுத்துவிட்டானோ அவர்களை நேர் வழியில் கொண்டு வருபவர் யார்? மேலும் அவர்களுக்கு உதவிசெய்பவர்களும் இல்லை.

30. (நபியே!) நீர் உம்முடைய முகத்தை மார்க்கத்தின்பால் (முற்றிலும்) திருப்பியவராக நிலைநிறுத்தி விடுவீராக! அல்லாஹ் மனிதர்களை எந்த மார்க்கத் தில் படைத்தானோ அத்தகைய இயற்கை மார்க்க(மாகிய இஸ்லா)த்தை (பற்றிப்பிடித்து நிலைத்திருப்பீராக!) அல்லாஹ்வின் படைப்பில் எவ்வித மாற்றமும் இல்லை; இதுவே (சரியான) நிலையான மார்க்கமாகும். எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்.

31. (விசுவாசிகளே!) அவன்பக்கமே திரும்பியவர்களாக (இயற்கை மார்க்கமான இஸ்லாத்தில் நிலைத்திருங்கள்), இன்னும் அவனை பயந்து கொள்ளுங்கள்; தொழுகையையும் நிறைவேற்றுங்கள்; மேலும் இணைவைத்துக் கொண்டிருப்போரில் நீங்கள் ஆகிவிடாதீர்கள்.

32. தங்கள் மார்க்கத்தை(பலவாறாக)ப் பிரித்து, (பல) பிரிவினர்களாக ஆகிவிட்டனரே, அத்தகையோரில்(நீங்கள் ஆகிவிட வேண்டாம் அவ்வாறுபிரிந்த ஒவ்வொரு பிரிவாரும் தங்களிடமுள்ள (தவறான)தைக் கொண்டு சந்தோஷப்படுபவர்களாக இருக்கின்றனர்.

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا
 أَذَقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ﴿٣٠﴾ لِيَكْفُرُوا
 بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَسْتَعِزُّوا^{٣١} فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ أَمْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا
 فَهُوَ يَبْغِيكُمْ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ﴿٣٢﴾ وَإِذَا قُلْنَا لِلنَّاسِ رَحْمَةً فَرِحُوا
 بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ ﴿٣٣﴾
 أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾ قَاتِلِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَ
 الْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ
 اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبِّ لَيْرُبُوا
 فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرُبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ
 تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضَعِفُونَ ﴿٣٦﴾ اللَّهُ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيْبِكُمْ ثُمَّ يُعِيْبِكُمْ هَلْ مِنْ
 شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَفْعَلُ مِنْ ذِكْرِكُمْ مِّن شَيْءٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا
 يُشْرِكُونَ ﴿٣٧﴾ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
 النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا أَلَمْ يَرَوْا جُوعًا

33. மனிதர்களை ஏதேனுமொரு தீங்கு தொட்டுவிடுமானால் அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனை (கலப்பற்ற இதயத்துடன் அவனுக்கு இணையாளர்களை ஆக்காது) அவன் பாலே திரும்பியவர்களாக (அவனை மட்டும் பிரார்த்தித்து) அழைக்கின்றார்கள்; பின்னர், அவன் (அத்தீங்கை நீக்கி) அவர்களை தன்னிடமிருந்துள்ள அருளை சுவைக்கும்படிச் செய்தால், அப்பொழுது அவர்களிலிருந்து ஒரு பிரிவினர், தங்களுடைய இரட்சகனுக்கே இணைவைக்கின்றனர்.

34. நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததை அவர்கள் நிராகரிப்பதற்காக (இணைவைக்கிறார்கள்) ஆகவே, நீங்கள் (இவ்வுலகில்) சுகமனுபவியுங்கள்; (அதன் விளைவை) அடுத்து நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

35. அல்லது (வணக்கத்தில் இணையாக்கும்) இவர்களுக்கு யாதோர் சான்றை நாம் இறக்கி வைத்திருக்கிறோமா? அப்போது அது, அவர்கள் எதைக் கொண்டு இணைவைத்து (அவர்கள் வணங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அது பற்றிக்கூறும்; ஆனால் அவ்வாறு எதுவுமில்லை).

36. இன்னும் நாம் மனிதர்களுக்கு (நம்முடைய) அருளைச் சுவைக்கச் செய்தால், அதைக்கொண்டு அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள்; அவர்களுடைய கைகள் முற்படுத்தியவற்றின் காரணமாக அவர்களுக்கு யாதொரு தீங்கேற்பட்டால், அப்பொழுது அவர்கள் நிராசையடைந்து விடுகிறார்கள்.

37. நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களுக்கு வாழ்வாதாரங்களை விசாலமாக்குகிறான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு) அளவோடு (சுருக்கியும்) கொடுக்கிறான் என்பதை அவர்கள் கவனிக்கவில்லையா? விகவாசங்கொண்ட சமூகத்தாருக்கு, நிச்சயமாக இதில் (பல) அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

38. ஆகவே (நபியே! உமது பொருளில்) உறவினருக்கு - அவருடைய உரிமையை கொடுத்துவிடுவீராக! (அவ்வாறே) ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் (அவர்களுடைய பாத்தியதையைக் கொடுத்துவிடுவீராக!) அல்லாஹ்வுடைய (சங்கையான) முகத்தை நாடுகின்றவர்களுக்கு இதுவே மிகச் சிறந்ததாகும்; மேலும், இத்தகையோர்தாம் வெற்றியாளர்கள்.

39. (மற்ற) மனிதர்களுடைய பொருட்களில் (சேர்ந்து உங்கள் பொருள்களும்) பெருகி (வளர்ந்து) விடுவதற்காக வட்டிக்கு நீங்கள் கொடுக்கிறீர்களே அது அல்லாஹ்விடத்தில் (பெருகி) வளர்வதில்லை; அன்றியும், அல்லாஹ்வின் (சங்கையான) முகத்தை நாடியவர்களாக ஐகாத்திலிருந்து எதை நீங்கள் கொடுக்கிறீர்களோ, (அது அல்லாஹ்விடத்தில் பெருகி வளரும்.) இத்தகையோர்தாம் (தம் கூலியை) இரட்டிப்பாக்கிக் கொண்டவர்களாவர்.

40. அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால், அவன் உங்களைப்படைத்தான்; பின்னர் அவன் உங்களுக்கு வாழ்வாதாரங்களைக் கொடுத்தான்; பின்னர் அவன் உங்களை மரணிக்கச் செய்வான்; பிறகு, அவன் உங்களை உயிர்ப்பிப்பான்; அவற்றில் எதையேனும் ஒன்றைச் செய்பவர்கள் உங்கள் இணையாளர்களில் (எவரேனும்) உண்டா? அவன் தூயவன்; அவர்கள் இணைவைப்பதைவிட்டும் அவனே மிகவும் உயர்ந்தவன்.

41. மனிதர்களின் கைகள் சம்பாதித்த (தீய)வற்றின் காரணமாகக் கரையிலும், கடலிலும் (அழிவு) குழப்பம் வெளிப்பட்டுவிட்டன; அவர்கள் செய்த (தீய)வற்றில் சிலவற்றை அவர்களுக்கு அவன் சுவைக்கும்படிச் செய்தவதற்காக (இவ்வாறு) சோதிக்கிறான்; அதன் மூலம் அவர்கள் (தவ்பாச் செய்து அவன் பால்) திரும்பிவிடலாம்.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٣٧﴾ فَأَقْرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
 الْقَنِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ
 يُصَدِّعُونَ ﴿٣٨﴾ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا
 فَلَا نَفْسَ لَهُ يَمْهَدُونَ ﴿٣٩﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ
 أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مَبْشُرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ
 الْأَنْفُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤١﴾ وَ
 لَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
 بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُمُوا وَكَانَ حَقًّا
 عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٢﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ
 فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ
 كَسَفًا تَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ
 مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ
 كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَكِبَلِيسِينَ ﴿٤٤﴾

42. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "பூமியில் நீங்கள் சுற்றித் திரிந்து (உங்களுக்கு) முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது? என்பதைப்பாருங்கள்; (முன்னிருந்த) அவர்களில் பெரும்பாலோர், இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போராகவே இருந்தனர்."

43. ஆகவே(நபியே!) அல்லாஹ்விடமிருந்து அதைத்தடுத்துவிடமுடியாத ஒருநாள் வருவதற்கு முன்னதாகவே நீர் உம்முடைய முகத்தை நிலையான மார்க்கத்தின் பக்கம் (திருப்பி,) நிலை நிறுத்துவீராக! அந்நாளில் (நல்லோர் தீயோர் வெவ்வேறாகப்) பிரிந்துவிடுவார்கள்.

44. எவர் (அல்லாஹ்வை) நிராகரித்தாரோ அவருடைய நிராகரிப்பு அவர் மீதே (கேடாக) இருக்கும். எவர் நற்காரியங்களைச் செய்தாரோ, அவர்கள் (அதன் மூலம் மறுமையில்) தங்களுக்கே(அருட்கொடைகளின் நன்மைகளை) அமைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

45. விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தோருக்கு (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் தன் பேரருளிலிருந்து கூலி கொடுப்பதற்காக (அவர்கள் அந்நாளில் பிரிந்துவிடுவார்கள்) நிச்சயமாக அவன் நிராகரிப்போரை நேசிக்கமாட்டான்.

46. (மழையைக்கொண்டு) நற்செய்தி கூறுபவைகளாக காற்றுகளை அவன் அனுப்புவது அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; அவனுடைய அருளிலிருந்து உங்களை கவைக்கச் செய்வதற்காகவும், அவன் கட்டளையைக் கொண்டு கப்பல்கள் (கடலில்) செல்வதற்காகவும் (அவற்றின் மூலம் பிரயாணம் செய்து) அவனின் பேரருளை நீங்கள் தேடிக் கொள்வதற்காகவும், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் (அவன் காற்றுகளை நன்மாராயமாக அனுப்புகிறான்).

47. மேலும் (நபியே!) திட்டமாக நாம் உமக்கு முன்னர் அநேக தூதர்களை அவர்களுடைய சமூகத்தார்களிடம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர்களும் தெளிவானவைகளான அத்தாட்சி) களை அவர்களிடம் கொண்டுவந்தனர்; (எனினும், அவற்றை அவர்கள் நிராகரித்து குற்றமிழைத்தனர்.) ஆகவே, குற்றமிழைத்தோரை நாம் தண்டித்தோம்; விசுவாசிகளுக்கு உதவி செய்வதும் நம்மீது கடமையாக இருந்தது.

48. அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால் — அவன் காற்றுகளை அனுப்பிவைக்கின்றான். பின்னர், அவை மேகங்களை ஓட்டுகின்றன; பிறகு தான் நாடியவாறு அதனை வானத்தில் பரத்துகிறான்; அதைப் பலதுண்டுகளாகவும் அவன் ஆக்கிவிடுகிறான்; பின்னர், அதன் மத்தியிலிருந்து மழை வெளிவருவதை நீர் காண்பீர்; பிறகு தன் அடியார்களில் தான் நாடியவருக்கு அதை வந்தடையும்படி அவன் செய்துவிட்டால் அப்போது அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர்.

49. அவர்கள் மீது அ(ம்மழையான)து இறக்கப்படுவதற்கு முன்னர் — (மழையின்மையால்) அதற்கு முன்னரும் — அவர்கள் நிராசையுடையோராய் இருந்தார்கள் .

فَانْظُرْ إِلَىٰ اِثْرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِى الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
اِنَّ ذٰلِكَ لَكُمۡبِى الْهُدٰى وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٥٠ وَلَئِنْ
اَرْسَلْنَا رِيۡحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا طَلَبُوۡا مِنْۢ بَعْدِ مَا يَكْفُرُوۡنَ ٥١ فَاِنَّكَ
لَا تَسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تَسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاۗءَ اِذَا وَلَّوۡا مُدْبِرِيۡنَ ٥٢
وَمَا اَنْتَ بِهٰدِى الْعٰبِي عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ اِنْ تَسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ
بَاٰتِنَا فَهُمۡ مُّسْلِمُوۡنَ ٥٣ اَللّٰهُ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِّنۢ ضَعْفٍ
ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ
ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَهُوَ الْعَلِيۡمُ الْقَدِيۡرُ ٥٤
وَيَوْمَ تَقُوۡمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوۡنَ مَا لِبٰثُوۡا غَيْرِ سَاعَةٍ
كَذٰلِكَ كَانُوۡا يُفۡكِرُوۡنَ ٥٥ وَقَالَ الَّذِيۡنَ اُوۡتُوۡا الْعِلْمَ وَ
الْاِيۡمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِىۡ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلَىٰ يَوْمِ الْبَعۡثِ فِهٰذَا
يَوْمُ الْبَعۡثِ وَلَكِنۡ كُمۡ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوۡنَ ٥٦ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنۡفَعُ
الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا مَعۡذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسۡتَعۡبَدُوۡنَ ٥٧ وَلَقَدْ
خَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِىۡ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتُمۡ
بَاٰيَةٍ لِّيَقُوۡلَنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبۡطِلُوۡنَ ٥٨

٥٨ قرأ خضع بضم الصاد وفتحها فى الثلاثة لكى الفهم فتنار ١٢

50. ஆகவே, (நபியே) அல்லாஹ்வுடைய அருளின் அடையாளங்களான பலன் கள்பால் நீர் கவனிப்பீராக! பூமியை, அது இறந்ததாகி வறண்டபின் எவ்வாறு (செழிக்கச் செய்து) அவன் உயிர்ப்பிக்கின்றான்; நிச்சயமாக இறந்தோரையும் அவன் உயிர்ப்பிக்கிறவன்; மேலும், அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் ஆற்றலுடையவன்.

51. மேலும், (வறண்ட) ஒரு காற்றை நாம் அனுப்பி, அதைக் கொண்டு பயிரானதை மஞ்சணித்திருப்பதாக அவர்கள் கண்டால், அதன் பின்னர் (நன்றியை மறந்து) நிராகரிப்போராகவே இருந்துவிடுகின்றனர்.

52. ஆகவே (நபியே) நிச்சயமாக நீர் இறந்தோரைச் செவியுறச்செய்யமாட்டீர்; (உம்மால் முடியாது;) இன்னும் செவிடர்களையும் அவர்கள் புறமுதுகிட்டவர்களாக புறக்கணித்து திரும்பிச் சென்றால் நீர் (உம்முடைய) அழைப்பை செவியுறச் செய்யமாட்டீர்.

53. இன்னும் குருடர்களை அவர்களுடைய வழிகேட்டைவிட்டும் (திருப்பி) நேர் வழியில் செலுத்துபவராகவும் நீர் இல்லை; நம்முடைய வசனங்களை விசுவாசங் கொள் பவர்களைத் தவிர, (மற்றெவரையும்) நீர் செவியுறச் செய்யமாட்டீர்; (விசுவாசித்த) அவர்கள் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்கள்.

54. அல்லாஹ் - எத்தகையவனென்றால், உங்களை (ஆரம்பத்தில்) பலவீனத்திலிருந்து அவன் படைத்தான்; பின்னர் பலவீனத்திற்குப் பிறகு (உங்களுக்கு) பலத்தையும் உண்டாக்கினான்; அப்பால் (அப்)பலத்திற்குப் பின்னர் (முதுமையின்) பலவீனத்தையும், முதுமைப்பருவத்தையும் ஆக்கினான்; தான் நாடியதைப் படைக்கிறான்; மேலும், அவனே (யாவையும்) நன்கறிந்தோன், மிக்க ஆற்றலுடையோன்.

55. மேலும், மறுமைநாள் நிலைபெறும் நாளில் குற்றவாளிகள் (இவ்வுலகில்) கொஞ்சநேரமே தவிர தாங்கள் தங்கியிருக்கவில்லை என்று சத்தியம் செய்வார்கள். இவ்வாறே (இவ்வுலகத்தில் உண்மையைவிட்டும்) திருப்பப்படுபவர்களாக இருந்தனர்.

56. (மார்க்க) அறிவும், விசுவாசமும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தார்களே அத்தகையவர்கள்; (அதனை மறுத்து) "அல்லாஹ்வின் ஏட்டில் உள்ளவாறு நீங்கள் உயிர் பெற்றோம் (இந்)நான் வரை திட்டமாகத் தங்கியிருந்தீர்கள்; எனவே இது (தான்) எழுப்பப்படும் நான்; எனினும் நிச்சயமாக நீங்கள் (இதனை) அறிந்து கொள்ளாதவர்களாகவே இருந்தீர்கள் என்று கூறுவார்கள்.

57. ஆகவே அந்நாளில் அநியாயம் செய்தவர்களுக்கு அவர்களின் புகல்கள் பயனளிக்காது; (அவர்களின்) இரட்சகனைத் திருப்திப்படுத்தும் எச்செயலையும் செய்ய) அவர்கள் சிரமப்படுத்தப்படவுமாட்டார்கள்.

58. மனிதர்களுக்கு வேண்டிய ஒவ்வொரு (விதமான) உதாரணத்தையும் இந்தக் குர்ஆனில் நிச்சயமாக நாம் கூறி இருக்கிறோம்; மேலும், எந்த அத்தாட்சியை நீர் அவர்களிடம் கொண்டு வந்த போதிலும், (நபியே) உம்மையும், விசுவாசிகளையும் நோக்கி "நீங்கள் பொய்யர்களேயன்றி (வேறு) இல்லை" என்று நிராகரிப்போர் நிச்சயமாகக் கூறுவார்கள்.

كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٥٩ فَاصْبِرْ
إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ٦٠
سُورَةُ الْفُرْقَانِ ٢٥ آيَاتُهَا ٢٥ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَىٰ لِلْحَيَاةِ الْحَسَنَةِ ٦
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
يُوقِنُونَ ٧ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ٨
وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْتَرِى لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ
اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ٩ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ١٠
وَإِذَا شِئِيَ عَلَيْهِ الْيَتْنَاوَالِي مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن
فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَسَّرَهُ بَعْدَ آيِ الْيَمِّ ١١ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ١٢ خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١٣ خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضَ
فِي الْيَوْمِ ١٤ أَن تَبِيدَ بِكُمْ وَبَتَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ ١٥
وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ١٦

59. இவ்வாறே அறியாதோரின் இதயங்கள் மீது அல்லாஹ் முத்திரையிடுகிறான்.

60. ஆகவே (நபியே!) நீர் பொறுமையாய் இருப்பீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானதாகும்; (ஆகவே முடிவில் நீர்தான் மிகைப்பீர், மறுமையை) உறுதிக்கொள்ளாதோர் நிச்சயமாக உம்மை, இலேசாகக் கருதிவிடவேண்டாம்.

அத்தியாயம் : 31

லுக்மாண்

வசனங்கள் : 34 மக்கீ ருஃகுகள் : 4

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் மீம்.
2. இவை தீர்க்கமான அறிவு நிறைந்த (இவ்) வேதத்தின் வசனங்களாகும்.
3. (இது) நன்மை செய்வோருக்கு நேர் வழிகாட்டியாகவும், அருளாகவும் இருக்கின்றது.
4. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தொழுகையை முறையாக நிறைவேற்றுவார்கள்; ஐகாத்தையும் கொடுப்பார்கள்; இன்னும், அவர்கள் மறுமையைக் கொண்டு அவர்களே உறுதியாக நம்பிக்கைக்கொள்வார்கள்.
5. இத்தகையோர்தாம், தங்கள் இரட்சகனின் நேர் வழியில் இருப்பவர்கள்; மேலும், இத்தகையோர்தாம் வெற்றிபெறுகிறவர்கள்.
6. (இவர்களைத் தவிர) மனிதரில் அறிவின்றி அல்லாஹ்வின் வழியிலிருந்து (மனிதர்களை) வழிகெடுப்பதற்காக வீணான செய்திகளை விலைக்கு வாங்குகின்றவர்களும் இருக்கின்றனர்; (அல்லாஹ்வின் வசனங்களாகிய) அதனைப் பரிகாசமாகவும் எடுத்துக்கொள்கின்றனர். இத்தகையோர் — அவர்களுக்கு இழிவு தரும் வேதனை உண்டு.
7. மேலும், (அத்தகைய)வனின் மீது நம்முடைய வசனங்கள் ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால், அவற்றை அவன் கேட்காதவனைப் போல், தன்னுடைய இரு காதுகளிலும் தடுப்பு உள்ளவனைப் போல் கர்வங் கொண்டவனாகப் புறக்கணித்துத்திரும்பிவிடுகிறான். ஆகவே, அவனுக்கு துன்புறுத்தும் வேதனையைக்கொண்டு (நபியே!) நீர் நன்மாராயங் கூறுவீராக!
8. நிச்சயமாக, விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் — அவர்களுக்கு அருட்கொடையுடைய சுவனபதிகளுண்டு.
9. அதில் அவர்கள் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; அல்லாஹ்வுடைய (இவ்) வாக்குறுதி உண்மையானதே! அவனோ (யாவரையும்) மிகைத்தோன், தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.
10. அவன் வானங்களைத் தூண்களின்தியே படைத்திருக்கிறான்; அதனை நீங்கள் பார்க்கின்றீர்கள்; பூமியில் அது உங்களைக்கொண்டு அசைந்து விடாதிருக்கும் பொருட்டு, அசையாத மலைகளையும் அதில் ஆக்கிவைத்தான்; இன்னும், ஒவ்வொரு (விதமான) பிராணியையும் அதில் அவன் பரவச் செய்தான்; (மனிதர்களே! அல்லாஹ்வாகிய) நாமே வானத்திலிருந்து நீரை இறக்கிவைத்தோம்; பின்னர், (புற்பூண்டுகளில்) அழகான ஒவ்வொரு வகையிலிருந்து அதில் நாம் முளைக்கச் செய்தோம்.

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ
الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑪ وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ
لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ⑫ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَمِيدٌ ⑬ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لِلشِّرْكِ بِاللَّهِ
إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ⑭ وَصَيَّنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ
أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَلَّهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
إِلَى الْبَصِيرِ ⑮ وَإِنْ جُهِدَكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ
بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُ مَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ
سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ⑯ يَبْنَىٰ إِنَّمَا أَنْ تَكُ مَثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ
فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ⑰ يَبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ
بِالمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ط
إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ⑱ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا
تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ⑲

11. (ஆகவே நபியே! நீர் அவர்களிடம் கூறுவீராக:)"இவை (யாவும்) அல்லாஹ்வின் படைப்பாகும்; ஆகவே அவனையன்றி நீங்கள் வணக்கத்திற்குரிய வர்களெனக் கூறுகின்ற) அவர்கள் எதனைப் படைத்திருக்கின்றனர் என்பதை நீங்கள் எனக்குக் காண்பியுங்கள்; (அவ்வாறு ஒன்றும்) இல்லை! (அல்லாஹ்வையன்றி மற்றவைகளை வணங்கும் இந்த) அநியாயக்காரர்கள் பகிரங்கமான வழிகேட்டில் இருக்கின்றனர்.

12. நிச்சயமாக, நாம் லுக்மானுக்கு (ச்சிறந்த) அறிவையும் கொடுத்தோம்; நீர் அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துவீராக! (என்று கூறினோம்) இன்னும், எவர் நன்றி செலுத்துகின்றாரோ அவர் நன்றி செலுத்துவதெல்லாம் தமது நன்மைக்குத்தான்; மேலும், எவர் (அவனை) நிராகரிக்கின்றாரோ (அவர் தனக்கே தங்கைத் தேடிக்கொள்கிறார். ஏனென்றால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் தேவையற்றவன் ; புகழ்ப்படுபவன் (என்று கூறினோம்).

13. மேலும், லுக்மான் தன் மைந்தனுக்கு அவர் அவருக்கு உபதேசம் செய்தவராக_ என் அருமை மைந்தனே! நீ அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைக்காதே! நிச்சயமாக, இணைவைத்தல் மிகப்பெரிய அநியாயமாகும் என்று கூறியதை - (நபியே! நீர் நினைவுகூர்வீராக!)

14. நாம் மனிதனுக்கு தன் பெற்றோர் (இருவருக்கும் அன்பு கொண்டு அரவணைத்துக் கொள்வது) பற்றி நல்லுபதேசமும் செய்தோம்; அவனுடைய தாய் பலவீனத்துக்கு மேல் பலவீனம் அடைந்தவளாக அவனைச் சுமந்தாள்; இன்னும் (அவனுக்குப் பால்குடி மறக்கடித்து) அவன் பிரிவது இரண்டு வருடங்களிலாகும்; (ஆகவே மனிதனே!) நீ எனக்கும், உன்னுடைய பெற்றோருக்கும் நன்றி செலுத்துவாயாக; (முடிவில்) என்னிடமே (உன்) மீறாதல் இருக்கிறது."

15. எது பற்றி உனக்கு அறிவு (ஆதாரம்) இல்லையோ, அதை எனக்கு நீ இணையாக்குமாறு உன்னை அவ்விருவரும் வற்புறுத்தினால் (அவ்விஷயத்தில்) நீ அவ்விருவருக்கும் கீழ்ப்படியவேண்டாம்; ஆயினும், இவ்வுலகத்தில் நன்மையான காரியத்தில் நீ அவ்விருவருடனும் (அன்புடன் ஒத்து) உடனிருப்பாயாக; இன்னும், (வழிபாட்டில்) என்பால் திரும்பியவரின் வழியை நீ பின்பற்றுவாயாக; பின்னர், நீங்கள் (யாவரும்) என்னிடமே திரும்பி வந்து சேரவேண்டியதிருக்கின்றது; அப்பொழுது நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்.

16. "என்னருமை மைந்தனே! நிச்சயமாக அது (நன்மையோ, தீமையோ) கடுகின் வித்தளவாக இருப்பினும் (சரி) அது ஒரு பாறைக்குள் அல்லது வானங்களில் அல்லது பூமியில் (மறைந்து) இருந்த போதிலும் (கேள்வி கணக்கின் போது) அல்லாஹ் அதனைக் கொண்டுவந்துவிடுவான்; (ஏனென்றால்,) நிச்சயமாக அல்லாஹ் வெகு நுட்பமான (அறிவுடைய)வன்; நன்கு உணர்பவன்."

17. "என்னருமை மைந்தனே! நீ தொழுகையை நிறைவேற்றுவாயாக! நன்மையைக்கொண்டும் (பிறரை) ஏவுவாயாக! பாவமான காரியங்களிலிருந்தும் (மனிதர்களை) விலக்குவாயாக! மேலும், உனக்கேற்படும் கஷ்டங்களை, நீ பொறுமையுடன் சகித்துக்கொள்வாயாக! நிச்சயமாக (அல்லாஹ் கட்டளையிட்ட) இது காரியங்களில், உறுதியானதில் உள்ளதாகும்."

18. அன்றியும், (பெருமை கொண்டு) உன் முகத்தை மனிதர்களை விட்டும் திருப்பிக்கொள்ளாதே! மேலும், பூமியில் கர்வமாக நடக்காதே! நிச்சயமாக அல்லாஹ், தற்பெருமைக்காரர், கர்வங்கொண்டோர் ஒவ்வொருவரையும் நேசிக்கமாட்டான்."

وَقَصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ
 لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ١٩ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ تَافِي السَّمَوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ
 مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ٢٠ وَ
 إِذْ أَقِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَنْتَبِعُ مَا وَجَدْنَا
 عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ ٢١
 وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
 بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ٢٢ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا
 يَحْزُنكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ
 عَلِيمُ بَدَائِتِ الصُّدُورِ ٢٣ نُنَبِّئُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ
 عَذَابٍ غَلِيظٍ ٢٤ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٢٥ لِلَّهِ مَا
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ٢٦ وَلَوْ أَنَّمَا
 فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ
 سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٧

19. மேலும், "உன் நடையில் மத்தியதரத்தை கடைப்பிடிப்பாயாக! உன் சப்தத்தையும் தாழ்த்திக்கொள்வாயாக! (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக சப்தங்களிலெல்லாம் மிக வெறுக்கத்தக்கது, கழுதைகளின் சப்தமே" (என்று கூறினார்).

20. (மனிதர்களே!) வானங்களில் உள்ளவற்றையும், பூமியில் உள்ளவற்றையும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு வசப்படுத்தித் தந்திருக்கின்றான் என்பதையும், அவன் தன் அருட் கொடைகளை (அவற்றில்) வெளிப்படையானவற்றையும், மறைவானவற்றையும் உங்கள் மீது நிறைவாக்கியிருக்கின்றான் என்பதையும் நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? (ஆனாலும்) மனிதர்களில் சிலர் கல்வியறிவோ, நேர் வழியோ, ஒளிமிக்க வேதஆதாரமோ இன்றி, அல்லாஹ்வைப் பற்றி (விணாக)த் தர்க்கிக்கின்றனர்.

21. அன்றியும், "அல்லாஹ் இறக்கிய (இவ்வேதத்)தைப் பின்பற்றுங்கள்" என அவர்களுக்கு கூறப்பட்டால், (அதற்கு) அவர்கள், "அவ்வாறல்ல! எங்கள் மூதாதையரை எதன் மீதிருக்க நாங்கள் கண்டோமோ, அதனையே நாங்கள் பின்பற்றுவோம்" என்றுகூறுகின்றனர்; அவர் (களின்) மூதாதையர்களை வைத்தான் கொழுந்துவிட்டெரியும் வேதனையின்பால் அழைத்தாலுமா (அவர்களைப் பின்பற்றுவார்கள்)?

22. எவர் - அவர் நன்மை செய்கிறவராயிருக்கும் நிலையில் (தனது காரியத்தை முழுமையாக ஒப்படைத்து) அல்லாஹ்வின் பால் தன் முகத்தை திருப்புகிறாரோ அவர், நிச்சயமாக மிக மிக பலமானதொரு கயிற்றைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொண்டார்; சகல காரியங்களின் முடிவும் அல்லாஹ்விடமே இருக்கின்றது.

23. மேலும், (நபியே!) எவர் நிராகரித்துவிட்டாரோ, அவருடைய நிராகரிப்பு உமக்குக் கவலையை உண்டாக்க வேண்டாம்; அவர்களின் மீளுதல் நம் பக்கமேயாகும்; அது சமயம் அவர்கள் செய்தவற்றைப் பற்றி நாம் அவர்களுக்கு அறிவிப்போம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், (மனிதர்களின்) நெஞ்சங்களில் உள்ளவைகளை நன்கறிகிறவன்.

24. (இம்மையில்) அவர்களைச் சிறிது சுகமனுபவிக்கச் செய்வோம்; பின்னர், கடுமையான வேதனையின்பால் (செல்லும்படி) நாம் அவர்களை நிர்ப்பந்திப்போம்.

25. மேலும் வானங்களையும், பூமியையும் சிருஷ்டித்தவன் யார்? என்று (நபியே!) நீர் அவர்களைக் கேட்பீராயின் (அதற்கு)வர்கள், "அல்லாஹ்" என்று நிச்சயமாக கூறுவார்கள்; (அது பற்றி) புகழனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே என்று கூறுவீராக! எனினும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இரட்சகனை இவ்வாறு புகழ்ந்து துதி செய்ய) அறியமாட்டார்கள்.

26. வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளவை அல்லாஹ்வுக்கே உரியவை; (எனினும்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் - (சகலவற்றிலிருந்தும்) அவன் தேவையற்றவன்; புகழ்ப்படுபவன்.

27. மேலும், நிச்சயமாக பூமியில் உள்ள மரங்கள் (யாவும்) எழுதுகோல்களாகவும், கடல் (நீர்)யாவும் மையாக இருந்து (அது தீர்ந்ததற்கு பின்னர்) ஏழுகடல்கள் அதனுடன் (மையாக)சேர்ந்துகொள்ள அவற்றால் எழுதிக் கொண்டிருந்தாலும் அல்லாஹ்வின் வாக்குகள் (எழுதித்) தீராது; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَبْعَثُكُمْ إِلَّا كُنُفُسٌ وَاحِدَةٌ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٣٨﴾
 أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
 وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ اللَّهَ
 بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣٩﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٤٠﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ
 الْفُلْكَ يَجْرِي فِي الْبَحْرِ نَبْعَةً اللَّهُ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٤١﴾ وَإِذَا غَشِيَهمُ مَوْجٌ كَالظُّلِّ
 دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ؕ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ
 فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ﴿٤٢﴾
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ
 عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ
 اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ
 الْغُرُورُ ﴿٤٣﴾ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۖ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ ۖ وَ
 يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ ۖ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا ۖ
 وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٤٤﴾

٤٥

٤٦

28. (மனிதர்களே!) உங்களைப் புதிதாகப் படைப்பதும், (மரணித்தபின்) உங்களை (மீண்டும் உயிர் கொடுத்து) எழுப்புவதும் ஓர் ஆத்மாவைப் படைத்து உயிர் கொடுப்பது போலவே தவிர (வேறு) இல்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ், (யாவையும்) செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்.

29. (நபியே!) நிச்சயமாக அல்லாஹ் இரவைப் பகலில் புகவைக்கிறான்; பகலை இரவில் புகவைக்கிறான் என்பதையும், சூரியனையும் சந்திரனையும் வசப்படுத்தி யிருக்கிறான் என்பதையும் நீர் பார்க்கவில்லையா? (இவற்றில்) ஒவ்வொன்றும் குறிப்பிடப்பட்ட தவணையின்பால் நடக்கின்றன; இன்னும், நிச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்பவற்றை, நன்கு உணர்பவன்.

30. அது (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் — அவனே மெய்யானவனாவான்; அவனைத் தவிர அவர்கள் அழைப்பது பொய்யானதாகும்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் — அவனே (சகலரையும்விட) உயர்வுடையவன்; மிகப்பெரியவன் என்ற காரணத்திலாகும்.

31. தன்னுடைய அத்தாட்சிகளை உங்களுக்கு அவன் காண்பிப்பதற்காகவேண்டி அல்லாஹ்வின் அருட்கொடையைக் கொண்டு, கடலில் நிச்சயமாக கப்பல் (மிதந்து) செல்வதை நீர் காணவில்லையா? நிச்சயமாக இதில், அதிகமாகப் பொறுமையுடையோர் — நன்றியுடையோருக்குப் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

32. (கடலில் பிரயாணிக்கும்) அவர்களைப் புயல் காற்றடித்து நாலா பக்கங்களிலிருந்தும்) அவைகள், மேல் முகடுகளைப் போல் சூழ்ந்து கொள்ளும் சமயத்தில் அல்லாஹ்வை — அவனுக்கே மார்க்கத்தை கலப்பற்றதாக ஆக்கியவர்களாக — அவர்கள் அழைத்துப் பிரார்த்திக்கின்றனர்; அவன், அவர்களைக் காப்பாற்றி கரை சேர்த்துவிட்டால், அப்போது அவர்களில் (அல்லாஹ்வை விசுவாசங் கொள்ளும்) நீதமானவரும் உண்டு; இன்னும் மிக நன்றிகெட்ட பெரும் சதிகாரர்களைத் தவிர, (மற்றெவரும்) நம்முடைய அத்தாட்சிகளை நிராகரிப்பதில்லை.

33. மனிதர்களே! உங்கள் இரட்சகனுக்கு பயந்து கொள்ளுங்கள்; இன்னும், ஒரு நாளை பயப்படுங்கள்; (அந்நாளில்,) எந்தத் தந்தையும் தன் பிள்ளைக்கு உதவமாட்டான்; எந்தப் பிள்ளையும் தன் தந்தைக்கு எத்தகைய உதவியும் செய்பவனாக இல்லை. நிச்சயமாக (அந்நாள் வருமென்ற) அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி, உண்மையானதாகும்; ஆகவே, நிச்சயமாக இவ்வுலக வாழ்க்கை உங்களை ஏமாற்றிவிடவேண்டாம்; (ஷைத்தானாகிய) ஏமாற்றுபவனும், அல்லாஹ்வைப்பற்றி உங்களை ஏமாற்றிவிட வேண்டாம்.

34. நிச்சயமாக அல்லாஹ் — அவனிடம்தான் மறுமைநாள் பற்றிய அறிவு, இருக்கிறது; அவனே மழையையும் இறக்கிவைக்கிறான்; அவனே கர்ப்பங்களில் உள்ளவைகளையும் அறிகிறான்; எந்த ஆத்மாவும், நாளை அது எதைச் சம்பாதிக்கும் என அறியாது; மேலும், எந்த ஆத்மாவும் எந்தப் பூமியில் தனக்கு மரணம் சம்பவிக்கும் என்பதையும் அறியாது; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (அவனே) நன்கறிகிறவன்; (செய்திகளை) நன்குணர்பவன்.

سُورَةُ السَّجْدَةِ وَفِيهَا ثَلَاثُونَ آيَةً يُرْسَلُ فِيهَا الْمَلَكُ الْمَكِينُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

الْحَمْدُ ① تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَارِيبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② أَمْ

يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا

أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ③ اللَّهُ

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ ④

أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ⑤ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ

يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ ⑥

ذَلِكَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑦ الَّذِي أَحْسَنَ

كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِنْ طِينٍ ⑧ ثُمَّ جَعَلَ

نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ⑨ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ

رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا

تَشْكُرُونَ ⑩ وَقَالُوا آءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي

خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑪ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَفِرُونَ ⑫

அத்தியாயம் : 32

அஸ்ஸஜ்தா _ சிரம் பணிதல்

வசனங்கள் : 30 மக்கீ ருக்ஃகள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அலிஃப் லாம் மீம்
2. (நபியே! உம்மீது) அகிலத்தாரின் இரட்சகனிடமிருந்து (இவ்) வேதம் இறக்கியருளப்பட்டது; அதில் யாதொரு சந்தேகமும் இல்லை.
3. மாறாக, "இதனைத் தாமாகவே அவர் கற்பனை செய்துகொண்டார் " என்று (உம்மைப்பற்றி) அவர்கள் கூறுகின்றார்களா? அவ்வாறல்ல! எவர்களுக்கு உமக்கு முன்னர் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யவர் வரவில்லையோ, அந்த சமூகத்தினருக்கு அவர்கள் நேர்வழி பெறுவதற்காக நீர் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காக அது உம்முடைய இரட்சகனிடமிருந்து (அருளப்பட்ட) உண்மையான வேதமாகும்.
4. அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால், வானங்களையும், பூமியையும், இவையிரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் ஆறு நாட்களில் அவன் படைத்தான்; பின்னர் (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத்துவத்திற்குரியவாறும்) அர்ஷின் மீதிருப்பது எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே அர்ஷின் மீது உயர்ந்து (நிலைபெற்று) விட்டான்; அவனைத்தவிர உங்களுக்குப் பாதுகாவலனோ, அல்லது உங்களுக்குப் பரிந்து பேசுபவனோ (வேறொருவரும்) இல்லை; (இதனை) நீங்கள் சிந்திக்கமாட்டீர்களா?
5. வானத்திலிருந்து பூமிவரை உள்ள காரியத்தை அவன் நிர்வகிக்கின்றான்; பின்னர் (நிர்வகிக்கப்பட்ட காரியமான) அது நீங்கள் எண்ணுகின்ற (உங்கள்) கணக்கின்படி ஆயிரம் வருடங்களாக அதனுடைய அளவு இருக்கும் (அந்நாளில் அவன்பக்கம் உயரும்).
6. (மேற் கூறப்பட்ட தகுதிகளுக்குரிய) அவனே (வானம் பூமியிலுள்ள) மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் நன்கு அறிந்தவன்; (அன்றி யாவற்றையும் அவனே) மிகைத்தோன்; பெருங்கிருபையுடையோன்.
7. (அவன்) எத்தகையவனென்றால், எதனை அவன் படைத்தானோ அந்த ஒவ்வொரு பொருளையும், (அதன் வடிவமைப்பையும்) மிக்க அழகாக்கிவைத்தான்; மேலும், அவன் மனிதனின் படைப்பைக் களிமண்ணிலிருந்து ஆரம்பித்தான்.
8. பின்னர் வடிகட்டி எடுக்கப்பட்ட அற்ப நீரில் (இந்திரியத்தில்) இருந்து அவனுடைய சந்ததியை (உருவகித்து) உண்டாக்கினான்.
9. பின்னர், அதனைச் சரியாக உருவாக்கி, தன்னுடைய "ரூஹ்" (ஆன்மா) விலிருந்து அதில் ஊதி (மனிதனை உண்டாக்கி)னான்; இன்னும் உங்களுக்குச் செவிப்புலனையும், பார்வைப்புலன்) களையும், இதயங்களையும் அவனே அமைத்தான். (இவ்வாறிருந்தும்) நீங்கள் மிகக்குறைவாகவே நன்றி செலுத்துகிறீர்கள்.
10. "நாங்கள் இறந்து பூமியில் மறைந்து (அழிந்து) போன பின்னர், நிச்சயமாக நாங்கள் புதிய படைப்பில் ஆவோமா?" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர். அவ்வாறல்ல! அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனின் சந்திப்பையே நிராகரிப்போராக இருக்கின்றனர்.

قُلْ يَتُوبُ إِلَيْكُمْ مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
 تُرْجَعُونَ ١١ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ ١٢ وَ
 لَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي
 لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ١٣ فَذُوقُوا بِهَا
 نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا
 كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ١٤ إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا
 سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ١٥ تَتَجَافَىٰ
 جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا
 رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ١٦ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ
 أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٧ أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ
 فَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ ١٨ أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ
 جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٩ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا
 فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَ
 قِيلَ لَهُمْ دُخُلُوا النَّارَ الَّتِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ٢٠

- ٢١ -

السجدة ٣٢

وقفت عنان
وقفت عنان

11. ஆகவே (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: உங்களுக்கென நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கும் மலக்குல் மவ்த் (ஆகிய வானவர் தான்) உங்களுடைய உயிரைக் கைப்பற்றுவார்; பின்னர் (மீண்டும் உயிர்கொடுக்கப்பட்டு), உங்கள் இரட்சகனிடமே நீங்கள் திருப்பிக்கொண்டு வரப்படுவீர்கள்.

12. மேலும், இக்குற்றவாளிகள் தங்கள் இரட்சகனிடத்தில் அவர்கள் தலைகுனிந்தவர்களாக, "எங்கள் இரட்சகனே! (இது சமயம்) நாங்கள் (எதைப் பொய்ப்படுத்தினோமோ அதைப்) பார்த்துக்கொண்டோம்; இன்னும், கேட்டுக்கொண்டோம். ஆகவே (உலகிற்கு ஒரு தடவை) எங்களைத் திருப்பி அனுப்பிவை! நாங்கள் நற்செயல்களைச் செய்வோம். நிச்சயமாக நாங்கள் (இந்த நாளை) உறுதி கொண்டவர்களாக ஆகிவிட்டோம்" (என்று பிரார்த்திப்பதை நீர் காண்பீர்).

13. மேலும், நாம் நாடியிருந்தால், (இவர்களில் உள்ள) ஒவ்வோர், ஆத்மாவிற்கும், அதற்குரிய நேர்வழியை நாம் கொடுத்திருப்போம்; எனினும் "ஜின்களாலும், மனிதர் (களில் உள்ள குற்றவாளிகள் யாவராலும் நிச்சயமாக நான் நரகத்தை நிரப்புவேன்" என்று என்னிடமிருந்து வாக்கு (முன்னரே) ஏற்பட்டுவிட்டது.

14. "ஆகவே, உங்களுடைய இந்நாளின் சந்திப்பை நீங்கள் மறந்து விட்டதனால் (வேதனையை, நீங்கள் சுவைத்துப் பாருங்கள்; (இந்நாளை நீங்கள் மறந்தவாரே,) நிச்சயமாக நாம் உங்களை மறந்து விட்டோம்; மேலும், நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்த (தீ) வினையின் காரணமாக, (என்றென்றும்) நிலையான வேதனையைச் சுவைத்துக்கொண்டிருங்கள்" (என்றும் கூறப்படும்).

15. நம்முடைய வசனங்களைக்கொண்டு விசுவாசிப்பவர்களெல்லாம், அவற்றைக் கொண்டு நினைவூட்டப்பட்டால் சிரம் பணிந்தவர்களாக விழுவார்களே அத்தகையோர்தாம். மேலும், தங்கள் இரட்சகனின் புகழைக்கொண்டு துதிசெய்வார்கள்; அவர்களோ பெருமையடிக்கமாட்டார்கள்.

16. அவர்களின் விலாக்கள் படுக்கைகளை விட்டு (தூக்கத்திலிருந்து) விலகிவிடும்; தங்களுடைய இரட்சகனை அச்சத்தோடும், ஆதரவோடும் அழைத்து பிரார்த்திப்பார்கள்; நாம் அவர்களுக்கு கொடுத்தவற்றிலிருந்து அவர்கள் (தர்மமாகச்) செலவும் செய்வார்கள்.

17. ஆகவே, அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்குக் கூலியாக, அவர்களுக்காக மறைத்துவைக்கப்பட்டிருக்கும் கண்களின் குளிர்ச்சியை எந்த ஒரு ஆத்மாவும் அறியாது.

18. விசுவாசங்கொண்டவராக இருந்தவர், (அல்லாஹ்வுக்கு) மாறு செய்து கொண்டிருந்தவரைப் போலாவாரா? அவர்கள் (இருவரும்) சமமாகமாட்டார்கள்.

19. ஆகவே, விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு, அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்கு விருந்தாக தங்குவதற்குரிய சுவனபதிகள் உண்டு.

20. மேலும், பாவம் செய்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்கள் தங்குமிடம் (நரக) நெருப்பாகும்; அதிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற நாடும் போதெல்லாம் அதிலேயே மீட்டப்படுவார்கள்; மேலும், நீங்கள் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களே, அந்த (நரக) நெருப்பின் வேதனையைச் சுவைத்துப் பாருங்கள்" என்று அவர்களுக்குக் கூறப்படும்.

وَلَنَذِيْقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُوْنَ الْعَذَابِ
الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ
بَاٰتٍ رَّبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا اِنَّا مِنَ الْجٰمِرِيْنَ مُنتَقِبُوْنَ ؕ
وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ فَلَا تَكُنْ فِىْ مِرْيَةٍ
مِّنْ لِّقَابِهٖ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْ اِسْرَءٰىلَ ؕ وَ
جَعَلْنَا مِنْهُمْ اِبْرٰهٖمَ يَهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا النَّاصِرُوْا هٗٓ وَ
كَانُوْا بِاٰتِنَا يُوقِنُوْنَ ﴿٢٢﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِىْمَا كَانُوْا فِىْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٢٣﴾ اَوْ لَمْ يَهْدِ لَهُمْ
كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ يَيشُوْنَ فِىْ مَسٰكِنِهِمْ
اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰتٍ اَفْلَا يَسْتَعُوْنَ ﴿٢٤﴾ اَوْ لَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوْقُ
الْمَآءَ اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ مِنْهُ زُرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ
اَنْعَامُهُمْ وَانْفُسُهُمْ اَفْلَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى
هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٦﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَاَعْرَضْ
عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُّنتَظَرُوْنَ ؕ

٢١

الثلثة

٢١

21. மேலும், அவர்கள் (பாவங்களிலிருந்து) திரும்பிவிடுவதற்காக (மறுமையில் கிடைக்கவிருக்கும்) மிகப்பெரிய வேதனையின்றி (அதற்கு முன்னர்) குறைந்த(இம்மை) வேதனையிலிருந்தும் அவர்களை நிச்சயமாக நாம் சுவைக்கச் செய்வோம்.

22. மேலும், தன்னுடைய இரட்சகனின் வசனங்களைக்கொண்டு நினைவுபடுத்தப்பட்டு, அதன்பின்னர் அவைகளைப் புறக்கணித்து விடுகிறவனை விட மிக அநியாயக்காரன் யார்? நிச்சயமாக, நாம் (இத்தகைய) குற்றவாளிகளை (அவர்களின் முந்திய பாவத்திற்காக) தண்டிக்கக்கூடியவர்களாவோம்.

23. நிச்சயமாக நாம், மூஸாவுக்கு(தவ்ராத்)வேதத்தையும் கொடுத்திருந்தோம். எனவே, (நபியே!) அவர் அதனைப் பெற்றதைப்பற்றி நீர் சந்தேகத்தில் ஆகிவிட வேண்டாம்; நாம்(மூஸாவுக்குக் கொடுத்த) அதனை, இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும் ஆக்கினோம்.

24. மேலும், அவர்கள் பொறுமையாக இருந்த பொழுது, நம்முடைய கட்டளையைக் கொண்டு நேர்வழி நடப்பவர்களான தலைவர்களையும் அவர்களிலிருந்து நாம் ஆக்கினோம்; அவர்கள் நம்முடைய வசனங்களை உறுதி கொள்பவர்களாகவும் இருந்தனர்.

25. அவர்கள் எ(வ் விஷயத்)தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்தார்களோ அ(வ் விஷயத்)தில், மறுமை நாளில் நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் -அவனே அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பான்.

26. அவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்திருக்கின்றோம்; அவர்கள் வசித்திருந்த இடங்களில் (பிரயாணித்து) இவர்கள் நடக்கிறார்கள். (இவ்வாறு அவர்களின் குடியிருப்புத்தலங்கள் பாழடைந்து கிடப்பதைப்பார்ப்பது) இவர்களுக்கு நேர்வழி காட்டவில்லையா? நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன; (இதற்கு) அவர்கள் செவிசாய்க்க மாட்டார்களா?

27. நிச்சயமாக நாமே, வறண்ட பூமியின் பக்கம் மழையை இழுத்துவந்து, (பொழியச் செய்து,) பின்னர் அதன்மூலம் பயிர்களை நாம் வெளிப் படுத்துகின்றோம்; இவர்களுடைய கால்நடைகளும், இவர்களும் அதிலிருந்து உண்ணுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? (இதனை) அவர்கள் பார்க்க வேண்டாமா?

28. மேலும், "வாக்களிக்கப்பட்ட) இந்த வெற்றி (நாள்) எப்பொழுது (வரும்)? நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், (அது பற்றிக்கூறுங்கள்)" என அவர்கள் கேட்கின்றனர்.

29. (அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "அந்த வெற்றி நாளின் பொழுது நிராகரிப்போர் விசுவாசங் கொள்வது, அவர்களுக்குப் பயனளிக்காது; அவர்கள் தவணை கொடுக்கப்படவுமாட்டார்கள்."

30. ஆகவே, நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்து விடுவீராக! (அந்நாளை) எதிர்பார்த்துமிருப்பீராக! நிச்சயமாக அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறவர்கள்தாம்!

سُورَةُ الْاَحْزَابِ مكية ١٠٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ

اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ① وَأَتْبِعْ مَا يُؤْخِي إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ②

إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ③ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ

وَكِيلًا ④ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفَةٍ وَمَا جَعَلَ

أَزْوَاجَكُمْ إِلَىٰ تَظْهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ

أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ

يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ ⑥

فَإِنْ لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ⑦

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ ⑧

وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ⑨ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ

أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ

بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ

تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَّعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ⑩

அத்தியாயம் : 33

அல் அஹ்ஜாப் - எதிரணிகள்

வசனங்கள் : 73 மதனீ ருக்ஃகன் : 9

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. நபியே! நீர் அல்லாஹ்வை பயந்துகொள்வீராக! நிராகரிப்போருக்கும், (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகளுக்கும் கீழ்ப்படியாதிருப்பீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிகிறவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கிறான்.

2. இன்னும், (நபியே!) உமதிரட்சகனிடமிருந்து உமக்கு (வஹீ மூலம்) அறிவிக்கப்படுவதையே நீர் பின்பற்றுவீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ், நீங்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவனாக இருக்கிறான்.

3. மேலும், நீர் அல்லாஹ்வின் மீது (அவனிடமே சகல பொறுப்பையும் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைப்பீராக! (உமது காரியங்களுக்குப்) பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறவனாக இருக்க அல்லாஹ்வே போதுமானவன்.

4. எம்மனிதனுக்கும் அவனுடைய உட்புறத்தில் இரண்டு இதயங்களை அல்லாஹ் அமைக்கவில்லை; இன்னும், உங்கள் மனைவியரை_அவர்களிலிருந்து (தன் மனைவியைத் தன் தாய் போன்றவள் என்று கூறி) உங்களுடைய தாய்மார்களுக்கு ஒப்பாகக் கூறுகிறவர்களை_உங்களுடைய (உண்மைத்) தாய்மார்களாகவும் அவன் ஆக்கவில்லை. (அவ்வாறே) உங்களுடைய வளர்ப்புப் பிள்ளைகளை உங்கள் புதல்வர்களாகவும் அவன் ஆக்கவில்லை. இவை (யாவும்) உங்கள் வாய்களால் கூறும் உங்கள் வார்த்தைகளே(தவிர உண்மையல்ல). மேலும், அல்லாஹ் உண்மையைக் கூறுகிறான்; அவனே (நேர்) வழியையும் காட்டுகிறான்.

5. ஆகவே, நீங்கள் (வளர்த்த) அவர்களை, அவர்களுடைய தந்தைகளுக்கே (அவர்களின் பெயர்களைக் கூறியே) அழையுங்கள்; அதுதான் அல்லாஹ்விடத்தில் மிக நீதமாகும்; ஆனால், அவர்களின் தந்தைகளை நீங்கள் அறியவில்லையாயின், அப்பொழுது மார்க்கத்தில் உங்களுடைய சகோதரர்களாகவும், உங்கள் சிநேகிதர்களாகவும் இருக்கின்றனர்; (இதற்கு முன்னர்) எதில் நீங்கள் தவறுசெய்தீர்களோ (அதைப் பற்றி) உங்கள் மீது எவ்வித குற்றமும் இல்லை; எனினும், உங்கள் உள்ளங்கள் வேண்டுமென்று எண்ணுவதே (குற்றமாகும்); மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக்கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்.

6. விகவாசிகளுக்கு, அவர்களுடைய உயிர்களைவிட இந்த நபி மிக முன்னுரிமைக்குரியவராவார்; இன்னும், அவருடைய மனைவியர்கள் அவர்களுடைய தாய்மார்களாவார்கள்; மேலும், விகவாசிகளை விடவும், ஹிஜ்ரத் செய்தவர்களைவிடவும் சொந்த பந்துக்களே அவர்களில் சிலர் சிலரைவிட அல்லாஹ்வுடைய வேதத்திலுள்ள பிரகாரம் (ஒரு முஸ்லிமுடைய சொந்ததையுடைய) மிக உரியவர்களாவர்; (என்றாலும்) உங்கள் நண்பர்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு நன்மையைச் செய்ய நாடினால் தவிர (அவர்களுக்கு உங்கள் விருப்பப்படி செய்ய உங்களுக்கு அனுமதியுண்டு). இது வேதத்தில் எழுதப் பட்டதாக இருக்கிறது.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمَنْ تُوجِّهِمْ إِبْرَاهِيمُ
وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ٥
لَيَسْئَلَنَّ الصِّدِّيقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ٦
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُروا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا أَلَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرًا ٧ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ
زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ
الظُّلُمَاتِ ٨ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ٩
وَإِذْ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَّا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ١٠ وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا هُلْ
يَنْتَرِبَ لِمَقَامِكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنَ النَّبِيِّ
يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنَّهُمْ يُرِيدُونَ إِلَّا
فِرَارًا ١١ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سِيلُوا الْفِتْنَةَ
لَأَتَوْهَا وَمَاتَ وَكَانُوا مُسِيئِينَ ١٢ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ
مَنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ١٣

7. மேலும், நபிமார்களிடமிருந்தும்_ உம்மிடமிருந்தும், நூஹிடமிருந்தும் இன்னும்,இப்ராஹீம், மூஸா, மர்யமுடைய மகன் ஈஸா ஆகியோரிடமிருந்தும் அவர்களின் உறுதிமொழியை நாம் எடுத்த சமயத்தில்_ அவர்களிடமிருந்து மிக்க உறுதியான உறுதிமொழியையே நாம் எடுத்தோம் (என்பதை இவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துவீராக! ஏனெனில்),

8. (தூதர்களான) உண்மையாளர்களிடம், அவர்களுடைய (தூதின்) உண்மையைப் பற்றி அவன் கேட்பதற்காக(இவ்வாறு உறுதி மொழி எடுத்தான்); நிராகரித்தோர்க்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையை அவன் தயார் செய்தும் வைத்திருக்கிறான்.

9. விசுவாசங்கொண்டோரே! உங்கள் மீது அல்லாஹ் புரிந்திருக்கும் அருட் கொளையை நினைத்துப் பாருங்கள்; உங்கள் மீது (எதிரிகளின்) படைகள் வந்த சமயத்தில் (புயற்) காற்றையும், நீங்கள் அதைப்பார்க்கவில்லையே அத்தகைய படைகளையும் அவர்கள் மீது நாம் அனுப்பி வைத்தோம்; மேலும், நீங்கள் செய்பவைகளை அல்லாஹ் பார்க்கக்கூடியவனாக இருக்கிறான்.

10. உங்களுக்கு மேற்புறமிருந்தும், உங்களுக்குக் கீழ்ப் புறமிருந்தும் அவர்கள் (படையெடுத்து) உங்களிடம் வந்த சமயத்தில், இன்னும் (உங்களுடைய) பார்வைகள் (மாறிச்) சாய்ந்தும்,(உங்களுடைய) இதயங்கள் உங்கள் தொண்டை(க்குழி)களை அடைந்துமிருந்த சமயத்தில் (உங்களை அல்லாஹ் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்); மேலும், அல்லாஹ்வைப் பற்றி நீங்கள் (தவறாக) பலவாறான எண்ணங்களை எண்ணிய சமயத்தில் (அல்லாஹ் உங்களுக்குச் செய்த பேரருளை நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள்.)

11. அந்த இடத்தில், விசுவாசிகள் (பெரும்) சோதனைக்குள்ளாக்கப்பட்டு மிக்க கடினமான அலைக்கழித்தலாக அலைக்கழிக்கப்படும் விட்டனர்.

12. மேலும்,(வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகளும், எவர்களின் இதயங்களில் நோயிருந்ததோ அவர்களும், "அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் ஏமாற்றத்தைத் தவிர (வேறு) எதையும் எமக்கு வாக்களிக்க வில்லை" என்று கூறியதையும்_(நினைவு கூர்வீராக!)

13. மேலும், அவர்களில் ஒரு கூட்டத்தினர்,(மதீனா வாசிகளிடம்) "யஸ்ரிப் வாசிகளே! (யுத்தகளத்தில்) உங்களுக்குத் தங்குதல் இல்லை; ஆதலால் நீங்கள் திரும்பிச் சென்றுவிடுங்கள்" என்று கூறியபோது, அவர்களில் (மற்றும்) ஒரு பிரிவினரோ, "நிச்சயமாக எங்களுடைய வீடுகள் பாதுகாப்பற்றவையாக இருக்கின்றன" என்று கூறி, அவை பாதுகாப்பற்றவையாக இல்லாமலிருந்தும், (அங்கிருந்து சென்றுவிட) நபியிடம் அனுமதி கோரினார்கள்; (அங்கிருந்து வெருண்டோடுவதைத் தவிர (வேறெதனையும்) அவர்கள் நாடவில்லை.

14. மேலும், அதன் பல பாகங்களிலிருந்தும் அவர்கள் மீது (எதிரிப் படைகள்) புகுத்தப்பட்டு, பின்னர் குழப்பம் செய்யுமாறு அவர்களைக் கேட்கப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் அதனைச் செய்திருப்பார்கள். சொற்பமேயன்றி அவர்கள் அதில் தங்கவுமாட்டார்கள்.

15. அவர்கள் (போரில்) புறமுதுகிட்டு ஓடுவதில்லை என்று அல்லாஹ்விடத்தில் இதற்கு முன்னர் திட்டமாக வாக்குறுதியும் செய்திருந்தார்கள்; மேலும்,அல்லாஹ்வின் வாக்குறுதி(மறுமையில்) விசாரிக்கப்படுவதாக உள்ளது.

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفَرَارُ اِنْ قَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ اَوْ الْقَتْلِ وَاِذَا
 لَا تُمْتَعُونَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٧﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ
 اَرَادَ بِكُمْ سُوًّءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَّلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّنْ دُونِ
 اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٨﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ
 لِاخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ اِلَّا قَلِيلًا ﴿١٩﴾ اَشْخَۃٌ
 عَلَيْكُمْ ؕ وَاِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَاَيْتَهُمْ يُنْظَرُونَ اِلَيْكَ تَدْوَرُّ
 اَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ؕ وَاِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ
 سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادٍ اَشْخَۃٌ عَلَى الْخَيْرِ اُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا
 فَاَحْبَطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ﴿٢٠﴾ يَحْسِبُونَ
 الْاَحْزَابَ لَمْ يُذْهِبُوْهُ اَوْ اِنْ يَّاتِ الْاَحْزَابَ يَوَدُّوْا لَوْ اَنَّهُمْ
 بَادُوْنَ فِي الْاَعْرَابِ يَسْأَلُوْنَ عَنْ اَنْبِيَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوْا فِيْكُمْ مَا
 قَتَلُوْا اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٢١﴾ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُوْلِ اللّٰهِ اَسْوَةٌ حَسَنَةٌ
 لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا رَاَ
 الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ قَالُوْا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ وَ
 صَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ ؕ وَمَا زَادَهُمْ اِلَّا اِيْمَانًا وَتَسْلِيْمًا ﴿٢٣﴾

16. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "மரணத்தை விட்டோ அல்லது கொல்லப்படுவதை விட்டோ நீங்கள் வெருண்டோடுவீர்களாயின், அவ்வாறு வெருண்டோடுவது உங்களுக்கு யாதொரு பயனுமளிக்காது; மேலும், அது சமயம் வெகு சொற்பமேயன்றி நீங்கள் சுகம் கொடுக்கப்பட மாட்டீர்கள்!"

17. (நபியே) மேலும்) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ்விடமிருந்து - அவன் உங்களுக்கு ஒரு தீங்கிழைக்க நாடினான் - உங்களைப் பாதுகாப்பவர் யார்? அல்லது, அவன் அருள் புரிய நாடினால் (உங்களைவிட்டு அதனை தடுத்தவிடுபவர் யார்?) அல்லாஹ்வையன்றி அவர்களுக்குப் பாதுகாவலரையும், உதவி செய்பவரையும் அவர்கள் காண மாட்டார்கள்.

18. உங்களில் (போர்செய்யச் செல்வோரைத்) தடை செய்வோரையும், தங்கள் சகோதரர்களிடம், "நீங்கள் நம்மிடம் வந்துவிடுங்கள்" என்று கூறுவோரையும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறிவான்; மேலும், (அவர்களில்) சொற்பமானவர்களன்றி (பெரும்பாலோர்) யுத்தத்திற்கு வரமாட்டார்கள்.

19. (போர்க்களத்தில் கிடைத்த பொருட்களில் அவர்கள்) உங்கள் மீது கஞ்சத்தனமாக இருக்கின்றனர்; அப்பொழுது, (எதிரிகளைப் பற்றி) பயம் வந்துவிட்டால், மரணத்தினால் மயக்கமாக்கப்பட்டவரைப் போன்று அவர்கள் கண்கள் சூழல்கின்ற நிலையில், அவர்கள் உம்மைப் பார்த்தவண்ணமாயிருப்பதை நீர் காண்பீர்; அப்பயம் நீங்கி (விசுவாசிகளுக்கு வெற்றி ஏற்பட்டு) விட்டாலோ நன்மையின் மீது (யுத்தத்தில் கிடைத்த பொருட்கள் மீது) பேராசைக்கொண்டு கூரிய நாவுகளால் (கொடிய வார்த்தைகளைக் கூறி) உங்களைக் (கடிந்து) இம்சிக்கின்றனர்; இத்தகையோர் (உண்மையாக) விசுவாசங்களொள்ளவில்லை; ஆகவே, அவர்களின் (நற்)செயல்களை அல்லாஹ் அழித்துவிட்டான்; இது அல்லாஹ்வுக்கு மிக எளிதாகவே இருக்கிறது.

20. (எதிர்ப்பு) அணியினர் (இன்னும்) போகவில்லை என்றே இவர்கள் எண்ணுவார்கள்; (அந்த எதிர்ப்பு) அணியினர் (திரும்ப) வந்துவிட்டால் கிராமப்புறங்களில் அவர்கள் நிச்சயமாக வெளியேறிச்சென்று, உங்களைப் பற்றிய செய்திகளைக் கேட்டு விசாரித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டுமே என்று விரும்புவார்கள்; அவர்கள் உங்களுடன் இருந்திருப்பினும் சொற்பமேயன்றி (அதிகமாக) அவர்கள் யுத்தம் புரிய மாட்டார்கள்.

21. (உங்களில்) அல்லாஹ்வையும், மறுமை நாளையும் ஆதரவு வைத்து, அல்லாஹ்வையும் அதிகமாக நினைவு கூர்பவராக இருப்பவருக்கு, அல்லாஹ்வின் தூதரில் திட்டமாக உங்களுக்கு அழகிய முன்மாதிரி இருக்கிறது.

22. மேலும், விசுவாசிகள் (எதிர்ப்பு) அணியினரைக் கண்டபொழுது, "இது, அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் நமக்கு வாக்களித்ததாகும்; அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் உண்மையையே கூறினார்கள்" என்று கூறினார்கள்; அவர்களுடைய விசுவாசத்தையும், வழிப்படுதலையும் தவிர (வேறெதையும்) அவர்களுக்கு அது அதிகப்படுத்திவிடவில்லை.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
 مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا بَدِيلًا ۖ لِيَجْزِيَ
 اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ
 يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۖ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
 وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۖ وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا
 تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۖ وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَ
 أَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۖ
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
 وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۖ
 وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ
 اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ۖ يٰنِسَاءَ
 النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ يُضَعَفْ
 لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۖ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۖ

٢٢٢

23. விசுவாசிகளில் சில ஆடவர்கள் இருக்கின்றனர்; எதன்மீது அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் வாக்குறுதி செய்தார்களோ அதை உண்மையாக்கி வைத்தார்கள்; ஆகவே, அவர்களில் தங்கள் இலட்சியத்தை (வீரமரணத்தை) அடைந்து விட்டவரும் இருக்கின்றனர்; அவர்களில் (அதற்காக) எதிர்பார்ப்பவரும் இருக்கின்றனர்; (தங்கள் வாக்குறுதியில்) அவர்கள் மாறிவிடவே இல்லை.

24. உண்மையாளர்களுக்கு, அவர்களின் உண்மையின் காரணத்தால், அல்லாஹ் (நற்)கூலி வழங்குவதற்காகவும், அவன் நாடினால் முனாஃபிக்குகளை (வேஷதாரிகளை) வேதனை செய்வதற்காகவும், அல்லது அவர்களின் தவ்பாவை அங்கீகரிப்பதற்காகவும் (அடியார்களை இவ்வாறு சோதிக்கிறான்); நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக்கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்.

25. மேலும், நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோரை - அவர்களுடைய கடுங்கோபத்தில் அல்லாஹ் திருப்பி விட்டான்; (இந்த யுத்தத்தில்) அவர்கள் யாதொரு நன்மையையும் அடையவில்லை; (அகழ்) யுத்தத்தில் விசுவாசிகளுக்கு (வெற்றியளிக்கும்) அல்லாஹ் போதுமானவனாகவே இருந்தான்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவரையும் விட) மிக்க பலமிக்கவனாக, (யாவரையும்) மிகைத்தவனாக இருக்கின்றான்.

26. இன்னும் வேதக்காரர்களிலிருந்து, அ(ப்பகை)வர்களுக்கு உதவி செய்தார்களே அவர்களை, அவர்களுடைய கோட்டைகளிலிருந்து (அல்லாஹ்) இறக்கிவிட்டான்; அவர்களுடைய இதயங்களில் கடும் பயத்தையும் போட்டு விட்டான்; (ஆகவே) ஒரு சாராரை நீங்கள் கொன்று விட்டீர்கள்; (மற்றும்) ஒரு சாராரை நீங்கள் சிறைபிடித்தும் கொண்டீர்கள்.

27. இன்னும், (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அவர்களுடைய பூமி, மற்றும் அவர்களுடைய வீடுகள் மற்றும் அவர்களுடைய செல்வங்கள், இன்னும் (இதுவரையில்) நீங்கள் அதை மிதித்திராத (அவர்களுடைய மற்ற) பூமி ஆகியவற்றிற்கு உங்களை வாரிசாக்கினான்; மேலும் அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவனாக இருக்கிறான்.

28. நபியே! உம்முடைய மனைவியருக்கு நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையையும், அதன் அலங்காரத்தையும் நாடுபவர்களாக நீங்கள் இருந்தால், வாருங்கள்! உங்களுக்கு (வாழ்க்கைக்குரியதைக் கொடுத்து) சுகத்தை அளிக்கிறேன்; அழகிய விடுவித்தலாக (விவாக பந்தத்தை) விடுவித்தும் விடுகிறேன்."

29. "அன்றியும் நீங்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் இறுதி வீட்டையும் நாடுபவர்களாக நீங்கள் இருந்தால், அப்பொழுது நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களில் (இத்தகைய) நன்மையுடையோருக்கு மகத்தான கூலியை தயார் செய்து வைத்திருக்கிறான்."

30. நபியுடைய மனைவியரே! உங்களில் எவர் பகிரங்கமான மானக்கேடான ஒரு காரியத்தைச் செய்வாரோ, அவருக்கு இரு மடங்காக வேதனை இரட்டிப்பாக்கப்படும். இது அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் சுலபமானதாகவே இருக்கிறது.

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا
 نُؤْتِيهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ٣١
 النَّبِيُّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنْ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ
 بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ٣٢
 وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى
 وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
 وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ٣٣ وَأَذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ
 مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ٣٤
 إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْقَنِينَ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ
 وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَ
 الْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّابِئِينَ وَالصَّابِئَاتِ وَالْحَفِظِينَ
 فَرْوَجَهُمُ وَالْحَفِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَ
 الذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ٣٥

31. அன்றியும், உங்களில் எவர் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து, நற்கருமங்களையும் செய்கிறாரோ, அவருக்குரிய (நற்கூலியை அவருக்கு நாம் இரு முறை தருவோம்; இன்னும் அவருக்கு (சுவனத்தில்) மிக்க கண்ணியமான உணவை நாம் தயார் படுத்தி வைத்திருக்கின்றோம்.

32. நபியுடைய மனைவியரே! நீங்கள் (இதர) பெண்களில் எந்த ஒருவரைப் போன்றவர்களுமல்லர்; நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) பயந்துகொண்டவர்களானால் (அந்நியருடன்) பேச்சில் நீங்கள் நளினம் காட்டாதீர்கள்; ஏனென்றால், எவனுடைய இதயத்தில் (பாவ) நோய் இருக்கின்றதோ அத்தகையவன் (தவறான விருப்பங்களில்) ஆசை கொள்வான்; மேலும், நீங்கள் (நேர்மையான) பேச்சையே பேசிவிடுங்கள்.

33. இன்னும், (நபியுடைய மனைவியரே!) நீங்கள் உங்கள் வீடுகளிலேயே தங்கியிருங்கள். முந்தைய அறியாமைக் காலத்தில் (பெண்கள் மறைக்க வேண்டியதை மறைக்காது) வெளிப்படுத்தியதைப் போன்று வெளிப்படுத்தித் திரியாதீர்கள்; மேலும், தொழுகையை நிறைவேற்றுங்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுத்து வாருங்கள்; அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்; (நபியுடைய) வீட்டினரே! அல்லாஹ் நாடுவதெல்லாம் உங்களை விட்டும் (சகல) அசுத்தத்தைப் போக்கி, உங்களை முற்றிலும் பரிசுத்தமாக்குவதையும் தான்.

34. மேலும், உங்கள் வீடுகளில் ஒதுப்படுகின்ற அல்லாஹ்வின் வசனங்களையும், ஹிக்மத் (எனும் சுன்னத்தை)தையும் நினைவு கூருங்கள்; (அவற்றின் மூலம் உபதேசம் அடையுங்கள்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் நுட்பமானவனாக (யாவையும்) நன்கறிந்தோனாக இருக்கிறான்.

35. நிச்சயமாக முஸ்லிம்களான ஆண்களும், முஸ்லிம்களான பெண்களும், விசுவாசிகளான ஆண்களும், விசுவாசிகளான பெண்களும், (அல்லாஹ்வுக்கு) வழிபாடு செய்பவர்களான ஆண்களும், வழிபாடு செய்பவர்களான பெண்களும், உண்மையே கூறுபவர்களான ஆண்களும், உண்மையே கூறுபவர்களான பெண்களும், பொறுமையாளர்களான ஆண்களும், பொறுமையாளர்களான பெண்களும், உள்ளச்சத்தோடு (அல்லாஹ்வை)பயந்து நடக்கும் ஆண்களும், உள்ளச்சத்தோடு (அல்லாஹ்வை) பயந்து நடக்கும் பெண்களும், தானம் செய்பவர்களான ஆண்களும், தானம் செய்பவர்களான பெண்களும், நோன்பு நோற்பவர்களான ஆண்களும், நோன்பு நோற்பவர்களான பெண்களும், தங்கள் மர்மஸ்தானங்களைக் காத்துக் கொள்பவர்களான ஆண்களும், (மர்மஸ்தானங்களைக்) காத்துக் கொள்பவர்களான பெண்களும், அல்லாஹ்வை அதிகமாக நினைவு கூருபவர்களான ஆண்களும், (அல்லாஹ்வை அதிகமாக) நினைவு கூருபவர்களான பெண்களும் - (ஆகிய) இவர்களுக்கு, அல்லாஹ் மன்னிப்பையும் மகத்தான (நற்கூலியையும்) தயார் செய்து வைத்திருக்கிறான்.

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ
يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٨﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ
عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ
مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا
قَضَى زَيْدٌ مَنَاسِكَتَهُمْ وَأَرْجَوْا زَوْجَهُمَا لَيْسَ لَهُمُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ
اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ
سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٤٠﴾
إِلَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا
اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٤١﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ
وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ﴿٤٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤٣﴾ وَ
سَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٤﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٥﴾

36. அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் யாதொரு காரியத்தை முடிவெடுத்துவிட்டால், அவர்களுடைய அக்காரியத்தில் சுயமாக வேறு அபிப்பிராயம் கொள்வதற்கு, விசுவாசியான எந்த ஆணுக்கும், எந்தப் பெண்ணுக்கும் உரிமையில்லை. (அதில்) அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் எவர் மாறு செய்கிறாரோ அவர், பகிரங்கமான வழிகேடாக திட்டமாக வழிகெட்டுவிட்டார்.

37. அல்லாஹ் எவருக்கு (நீர் வழி காட்டுவதன் மூலம்) அருள் புரிந்து, நீரும் எவருக்கு (அடிமைத்தனத்திலிருந்து உரிமைவிடுவதன்மூலம்) உபகாரம் செய்தீரோ அவரிடத்தில் " (ஐனபு ஆகிய) உம்முடைய மனைவியை விவாக பந்தத்திலிருந்து நீக்காது) உம்மிடமே (மனைவியாக) நிறுத்திக் கொள்ளும், இன்னும் அல்லாஹ்வுக்கு பயந்து கொள்ளும்" என்று நீர் கூறிய சமயத்தில் - (நடந்த இச்சம்பவத்தை நினைவு கூர்வீராக). அல்லாஹ் வெளியாக்க இருந்ததை நீர் உம் மனதில் மறைத்திருந்தீர்; மேலும், மனிதர்களுக்கு நீர் பயப்படுகிறீர்; இன்னும் அல்லாஹ் - அவன்தான் நீர் பயப்படுவதற்கு மிக உரியவன் (மனிதர்களல்ல). ஐனபு (என்பவர் ஐனபைத்திருமணம் செய்து தாம்பத்திய வாழ்க்கை எனும் தன்) தேவையை அவரிடமிருந்து நிறைவேற்றிவிட்டபோது, நாம் அவனை உமக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தோம்; ஏனென்றால், விசுவாசிகளால் வளர்க்கப் பட்டவர்கள் தங்கள் தேவையை (அப்பெண்களான) அவர்களிடம் பூர்த்தி செய்துகொண்டு (அவர்களைத் தலாக்குக் கூறிவிட்டால், (அவர்களை வளர்த்த) விசுவாசிகள், (அவ்வாறு தலாக் கூறப்பட்ட) அப்பெண்களை திருமணம் செய்து கொள்வதில் யாதொரு குற்றமிருக்கக்கூடாது என்பதற்காக (உமக்கு, உமது வளர்ப்பு மகனால் விவாகரத்துச் செய்யப்பட்ட ஐனபை திருமணம் செய்து வைத்தோம்); மேலும், அல்லாஹ்வுடைய கட்டளை (இவ்வாறு) நடைபெற்றுத்தீரவேண்டியதாக இருந்தது.

38. (ஐனபை மணமுடிக்கும் விஷயத்தில்) நபியின் மீது அல்லாஹ் அவருக்காக விதியாக்கியதில் எவ்வித குற்றமும் இல்லை; இதற்கு முன் சென்றுவிட்டவர் (களாகிய நபிமார்) களுக்கு, (அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய) வழியும் இதுவே; இன்னும் அல்லாஹ்வுடைய கட்டளை தீர்மானிக்கப்பட்ட முடிவாக இருக்கின்றது.

39. (முன் சென்றுவிட்ட) அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் அல்லாஹ்வுடைய (இத்தகைய) தூதுச்செய்திகளை (மக்களுக்குக் கூடுதல் குறைவின்றி) எத்திவைப் பார்கள்; இன்னும் அவர்கள் அவன் ஒருவனுக்கே பயப்படுவார்கள்; அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்றெவருக்கும் அவர்கள் பயப்படமாட்டார்கள்; கணக்குக் கேட்பதற்கு அல்லாஹ்வே போதுமானவன்.

40. உங்களுடைய ஆண்களில் எவருக்கும் முஹம்மது, தகப்பனாக இருக்கவில்லை; எனினும், அல்லாஹ்வுடைய தூதராகவும், நபிமார் களுக்கு (க்கடைசி) முத்திரையாகவும், (இறுதி நபியாகவும்) இருக்கிறார்; அன்றியும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நன்கறிந்தோனாக இருக்கிறான்.

41. விசுவாசிகளே! அல்லாஹ்வை அதிகமான நினைவு கூருதலாக நினைவு கூருங்கள்.

42. காலையிலும் மாலையிலும் அவனைத் துதி செய்யுங்கள்.

43. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்கள் மீது அவன் அருள் புரிகின்றான்; இன்னும் அவனது மலக்குகளும் (உங்களுக்காக பாவ மன்னிப்புக் கேட்கிறார்கள்); காரணம், இருள்களிலிருந்து ஒளியின்பால் உங்களை அவன் வெளியேற்றுவதற்காக; மேலும், அல்லாஹ் விசுவாசி (களாகிய உங்) கள் மீது மிக்க கிருபையுடையோனாக இருக்கிறான்.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ۖ وَاعِدَ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ۖ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۖ وَذَاعِبًا إِلَى
اللَّهِ بِأَذْنِهِ وَبِرَاجٍ مُنِيرٍ ۖ وَبَشِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ
اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ۖ وَلَا تَطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعِ أَذْمَهُمْ
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا
نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ
فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمِنْ غَوْهُنَّ
وَسِرَّخُوهُنَّ سِرَاحًا جَمِيلًا ۖ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا
لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ
مِمَّا آفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ وَبَنَاتِ
خَالِكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ ۖ وَامْرَأَةً
مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ
يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا
مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

44. அவனை அவர்கள் சந்திக்கும் நாளில், அவர்களுக்குரிய காணிக்கை "(உங்களுக்குச்) சாந்தி உண்டாவதாக" என்பதாகும்; மேலும், அவர்களுக்காக கண்ணியமான கூலியையும் அவன் தயாராக்கி வைத்திருக்கிறான்.

45. நபியே! நிச்சயமாக நாம் உம்மை (மனிதர்களுக்குச்) சாட்சியாளராகவும், நன்மாராயங்கூறுபவராகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிக்கைசெய்பவராகவும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம்.

46. இன்னும், அல்லாஹ்வின் பால்_அவனின் அனுமதி கொண்டு (ஜனங்களை) நீர் அழைப்பவராகவும், பிரகாசிக்கும் விளக்காகவும் (உம்மை நாம் அனுப்பியுள்ளோம்.)

47. (நபியே!) விசுவாசிகளுக்கு - அல்லாஹ் விடமிருந்து, நிச்சயமாக அவர்களுக்குப் பெரும் பேரருள் உண்டு என்று நீர் நன்மாராயமும் கூறுவீராக!

48. மேலும், நிராகரிப்போருக்கும், (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகளுக்கும் நீர் கீழ்ப்படியாதீர்; அவர்கள் (இழைக்கும்) துன்பங்களையும் நீர் (புறக்கணித்து) விட்டு விடுவீராக! (உம்முடைய சகல காரியங்களையும் அவனிடமே ஒப்படைத்து முழுமையாக) அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கையும் வைப்பீராக! பொறுப்பேற்கிறவனாக இருக்க அல்லாஹ்வே (உமக்குப்) போதுமானவன்.

49. விசுவாசங் கொண்டோரே! நீங்கள் விசுவாசங்கொண்ட பெண்களைத் திருமணம் செய்து, பிறகு அவர்களை நீங்கள் தீண்டுவதற்கு முன் தலாக்கூறி விட்டால், (மற்ற விவாகரத்து செய்யப்பட்ட பெண்களுக்காக) நீங்கள் எதைக் கணக்கிடுவீர்களோ அத்தகைய எந்த "இத்தா"வும் அவர்களின் மீது (நிர்ணயிக்க) உங்களுக்கு (உரிமை) இல்லை. எனவே, நீங்கள் அவர்களுக்கு ஏதும் (பொருள்) கொடுத்து அழகான முறையில் (விவாக பந்தத்திலிருந்து) அவர்களை விடுவித்தும் விடுங்கள்.

50. நபியே! எவர்களின் மஹர்களை நீர் கொடுத்து விட்டீரோ அத்தகைய உம்முடைய மனைவியரையும், அல்லாஹ் உமக்கு (யுத்தத்தில்) அளித்து உம் வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களையும், (மக்காவை விட்டு) உம்முடன் ஹிஜ்ரத் செய்து வந்தார்களே அத்தகைய உம் தந்தையின் சகோதரரின் புதல்வியரையும், உம் தந்தையின் சகோதரிகளுடைய புதல்வியரையும், உமது தாய் மாமனின் புதல்வியரையும், உம் தாயின் சகோதரிகளுடைய புதல்வியரையும் (மஹர் கொடுத்து நீர் திருமணம் செய்து கொள்ள) நிச்சயமாக நாம் உமக்கு ஆகுமாக்கி வைத்திருக்கின்றோம்; மேலும், விசுவாசங் கொண்ட ஒரு பெண், தன்னை (மஹரின்றியே) நபிக்கு அர்ப்பணம் செய்து, நபியும் அவளைத் திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினால், (அவளையும் மணக்க உமக்கு அனுமதி அளித்தோம்.) நபியே! இது மற்ற விசுவாசிகளுக்கன்றி உமக்கு மட்டும் பிரத்தியேகமாக உள்ளதாகும்; (மற்ற விசுவாசிகள்) அவர்கள் மனைவியரிலும், அவர்களுடைய வலக்கரங்கள் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவற்றிலும், நாம் அவர்கள் மீது விதித்திருக்கும் கட்டளையை நாம் நன்கறிவோம்; உமக்கு (அனுமதிக்கப்பட்ட பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொண்ட விஷயத்தில்) எவ்வித சங்கடமும் ஏற்படாமலிப்பதற்காக (அக்கடமையிலிருந்து உமக்கு விதி விலக்குச் செய்தோம்.) மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவனாக, மிக்க கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்.

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتِغَيْتَ
 مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقْرَءَ عَنِهُنَّ
 وَلَا يُخْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
 فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ٥١ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ
 مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ
 حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 رَاقِبًا ٥٢ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
 إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبْظِيرٍ إِنَّهُ وَلَكِنْ إِذَا
 دُعِيَكُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ
 لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ
 وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا
 فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ
 وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَزْوَاجَهُ
 مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ٥٣ إِنْ
 تُبَدُّوا أَمْشِيًا أَوْ تَخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بَحْلًا شَيْءٌ عَلِيمًا ٥٤

51. (நபியே! உம்முடைய மனைவியராகிய) அவர்களில், நீர் விரும்பியவரை ஒதுக்கி வைக்கலாம்; நீர் விரும்பியவரை உம்முடன் தங்கவும் வைக்கலாம்; நீர் ஒதுக்கியவர்களில், நீர் எவரையேனும் (மீண்டும்) நாடினால் உம்மீது குற்றமில்லை; அது, அவர்களுடைய கண்கள் குளிர்ச்சியடைவதற்கும், அவர்கள் கவலைப்படாமலிருப்பதற்கும், நீர் அவர்களனைவருக்கும் எதைக் கொடுத்தீரோ அதைக் கொண்டு திருப்தியடைவதற்கும் மிக்க நெருக்கமானதாகும்; இன்னும், உங்களுடைய உள்ளங்களில் உள்ளவற்றை அல்லாஹ் நன்கு அறிவான்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிந்தவனாக, சகித்துக் கொள்பவனாக இருக்கிறான்.

52. (நபியே! இதற்குப்) பின்னர், உம்வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களைத் தவிர (நீர் திருமணம் செய்து கொள்ள) வேறு பெண்கள் உமக்கு ஆகுமாகமாட்டார்கள்; இன்னும், அவர்களுடைய இடத்தில் வேறு பெண்களின் அழகு உம்மை கவர்ந்த போதிலும் அவர்களை, (உம்முடைய மனைவியராக) இவர்களைக் கொண்டு நீர் மாற்றிக் கொள்வதும் உமக்கு (அனுமதி) இல்லை; அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் கண்காணிக்கிறவனாக இருக்கிறான்.

53. விசுவாசங்கொண்டோரே! உணவின் பால் (அதை உண்ண) உங்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டாலே தவிர, அது தயாராவதை எதிர்பார்த்திராதவர்களாக (முன்னதாகவே) நபியுடைய வீடுகளில் பிரவேசிக்காதீர்கள். எனினும் நீங்கள் அழைக்கப்பட்டால், அப்பொழுது பிரவேசியுங்கள்; பின்னர் நீங்கள் உணவைப் புசித்துவிட்டால், (அங்கிருந்து கொண்டே) பேசுவதில் விருப்பம் கொண்டவர்களாகவும் ஆகிவிடாது கலைந்து சென்று விடுங்கள்; நிச்சயமாக இது நபியை நோவினை செய்வதாக இருந்தது; ஆகவே, (இதனை) உங்களிடம் (கூற) அவர் வெட்கப்படுகிறார்; உண்மையைச் சொல்ல அல்லாஹ் வெட்கப்படவு மாட்டான்; மேலும், (நபியுடைய மனைவியராக) அவர்களிடம் யாதொரு பொருளை நீங்கள் கேட்க (நேரிட்) டால், நீங்கள் திரைக்கு அப்பால் இருந்து கொண்டே அவர்களிடம் கேளுங்கள்; (அவ்வாறு செய்வது) உங்கள் உள்ளங்களுக்கும், அவர்கள் உள்ளங்களுக்கும் மிகப் பரிசுத்தமானதாகும்; மேலும், அல்லாஹ்வுடைய தூதருக்கு நீங்கள் தொல்லை கொடுப்பது உங்களுக்குத் தகுமானதன்று; அவருடைய மனைவியரை அவருக்குப் பின்னர் நீங்கள் திருமணம் செய்து கொள்வதும் ஒரு காலத்திலும் கூடாது; நிச்சயமாக அது அல்லாஹ்விடத்தில் (பாவத்தால்) மிக்க மகத்தானதாக இருக்கிறது.

54. ஒரு விஷயத்தை நீங்கள் வெளிப்படுத்தினாலும், அல்லது அதனை மறைத்துக் கொண்டாலும் அப்பொழுது நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நன்கு அறிகிறவனாக இருக்கிறான்.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ
وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوْتِهِمْ وَلَا نِسَاءِ لَهُمْ وَلَا
مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ ۚ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدًا ۝ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ
يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۝ يَا أَيُّهَا
النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ آدُنِي أَنْ يُعْرِفَنَ فَلَا يُؤْذِينَ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ لَيْنٌ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنْفِقُونَ وَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝ مَلْعُونِينَ
أَيُّمَّا تُتَفَقَّحُوا أَخَذُوا وَقَتَّلُوا تَقْتِيلًا ۝ سُنَّةَ اللَّهِ فِي
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝

عَنْ

مُسَافِقَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُرَيْبٍ

الرَّبِيعِ

55. (நபியுடைய மனைவியர்) தங்களுடைய தந்தைகள் (முன்பாகவும்), தங்கள் ஆண் மக்கள் (முன்பாகவும்), தங்கள் சகோதரர்கள் (முன்பாகவும்), தங்கள் சகோதரர்களின் புதல்வர்கள் (முன்பாகவும்), தங்கள் சகோதரிகளின் புதல்வர்கள் (முன்பாகவும்), தங்கள் பெண்கள் (முன்பாகவும்), தங்கள் வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர்களின் (முன்பாக வருவதிலும்) அவர்களின் மீது குற்றமில்லை. மேலும், நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு பயந்து கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் சாட்சியாளனாக இருக்கிறான்.

56. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வும், அவனுடைய மலக்குகளும் நபியின் மீது ஸலவாத்து(அருள், பிரார்த்தனை)ச் செய்கிறார்கள்; (ஆகவே) விகவாசிகளே! நீங்கள் அவர் மீது ஸலவாத்துச் சொல்லுங்கள்; ஸலாமும்கூறுங்கள்.

57. நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் துன்புறுத்துகிறார்களே அத்தகையோர் அவர்களை அல்லாஹ் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சபித்து விட்டான்; இழிவு தரும் வேதனையையும் அவர்களுக்கு தயார் செய்து வைத்திருக்கிறான்.

58. மேலும், விகவாசங்கொண்ட ஆண்களையும், விகவாசங்கொண்ட பெண்களையும் அவர்கள் செய்யாத (குற்றத்)தைச் செய்ததாகக் கூறி துன்புறுத்துகிறார்களே அத்தகையவர்கள், நிச்சயமாகப் பெரும்) அவதூறையும், பகிரங்கமான பாவத்தையும் சுமந்து கொண்டனர்.

59. நபியே! உம்முடைய மனைவியருக்கும், உம்முடைய புதல்விகளுக்கும், விகவாசிகளின் பெண்களுக்கும், அவர்கள் தங்கள் தலை முந்தானைகள் தாழ்த்திக் கொள்ளுமாறு நீர் கூறுவீராக! அதனால் அவர்கள் (சுதந்திரமானவர்கள் என) அறியப்படுவதற்கு இது மிக நெருக்கமானதாகும்; அப்போது அவர்கள்(பிறரால்) நோவினை செய்யப்படமாட்டார்கள்; இன்னும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிக்கிருபையுடையவனாக இருக்கிறான்.

60. (நபியே! வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகளும், எவர்களுடைய இதயத்தில் (பாவ)நோய் உள்ளதோ அத்தகையோரும், மதினாவில் பொய்யான விஷயங்களை மக்களுக்கு மத்தியில் பரப்பக்கூடியவர்களும், (தங்களின் இச்செயலிலிருந்து) விலகிக் கொள்ளாவிடில், நிச்சயமாக நாம் உம்மை அவர்களின் மீது சாட்டிவிடுவோம்; பின்னர், வெகு சொற்பமே தவிர (மதினாவாகிய) அதில் உம் அண்டை வீட்டினராக அவர்கள் வசித்திருக்க மாட்டார்கள்.

61. சபிக்கப்பட்டவர்களாக (அவர்கள் இருப்பர், ஆகவே) அவர்கள் எங்கு காணப்பட்ட போதிலும் பிடிக்கப் படுவார்கள், இன்னும் கொன்றொழிக்கப் படுவார்கள்.

62. இதற்கு முன் சென்று விட்டார்களே அத்தகையோரில் அல்லாஹ்வின் வழி முறை(இது)தான்; ஆகவே, (நபியே!) நீர் அல்லாஹ்வுடைய வழிமுறையில் யாதொரு மாறுதலையும் காணவே மாட்டீர்.

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا
يُذَرِّكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝٣٣ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ
وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۝٣٤ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا أَلَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا
نَصِيرًا ۝٣٥ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ لِيَلَيْتَنَا أَطَعْنَا
اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ۝٣٦ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ ۝٣٧ رَبَّنَا إِنْتُمْ ضَعُفْتُمْ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَاءِ
لَعَنَّا كَبِيرًا ۝٣٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ أَذُوا
مُوسَىٰ فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ۝٣٩
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝٤٠ يُضْلِمِ
لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فُوزَ بِفَوْزٍ عَظِيمٍ ۝٤١ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَ
حَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝٤٢ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ
الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ
اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝٤٣

63. (நபியே!) மறுமை நாளைப்பற்றி ("அது எப்பொழுது" என்று) உம்மிடம் மனிதர்கள் கேட்கின்றனர்; அதற்கு நீர் கூறும்: ("அது எப்பொழுது என்ற) அதன் அறிவெல்லாம் அல்லாஹ்விடம் (மட்டும்)தான் இருக்கின்றது; மேலும், மறுமை நாள் சமீபத்தில் வந்து விடக்கூடும் என உமக்கு எது அறிவித்துக் கொடுக்கும்?

64. நிச்சயமாக அல்லாஹ் நிராகரிப்போரைச் சபித்துவிட்டான்; கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பை அவர்களுக்குத் தயார் செய்தும் வைத்திருக்கின்றான்.

65. அவர்கள் என்றென்றும் அதில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; (அவர்களைக்) காப்பவரையும், (அவர்களுக்கு) உதவி செய்பவரையும் அவர்கள் (அங்கு) காணமாட்டார்கள்.

66. அவர்களுடைய முகங்கள் (நரக) நெருப்பில் புரட்டப்படும் நாளில், "நாங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு வழிபட்டிருக்க வேண்டுமே! (அவனுடைய) தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டுமே" என்று கூறுவார்கள்.

67. மேலும் "எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நாங்கள் எங்களுடைய தலைவர்களுக்கும், எங்கள் பெரியோர்களுக்கும் கீழ்ப்படிந்தோம்; ஆகவே, அவர்கள் எங்களை வழிதவறச்செய்து விட்டார்கள்."

68. ஆகவே "எங்கள் இரட்சகனே! நீ அவர்களுக்கு வேதனையில் இருமடங்கை கொடுப்பாயாக! இன்னும், பெரும் சாபமாக அவர்களைச் சபிப்பாயாக!" (என்றும் கூறுவார்கள்).

69. விசுவாசங் கொண்டோரே! மூஸாவை நோவினை செய்தார்களே அவர்களைப் போல் நீங்கள் ஆகிவிடவேண்டாம்; பின்னர், அவர்கள் கூறியதிலிருந்து அல்லாஹ் அவரை நீக்கி வைத்து விட்டான்; மேலும், அவர் அல்லாஹ்விடத்தில் பெரும் தகுதியுடையவராக இருந்தார்.

70. (ஆகவே) விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வை பயந்து கொள்ளுங்கள்; நேர்மையான கூற்றையே கூறுங்கள்.

71. (அவ்வாறு நீங்கள் செய்தால்) அவன் உங்களுடைய செயல்களை உங்களுக்குச் சீர்படுத்தி வைப்பான்; உங்களுடைய குற்றங்களையும் மன்னிப்பான்; மேலும் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் எவர் கீழ்ப்படிகின்றாரோ அப்போது அவர், திட்டமாக மகத்தான வெற்றியாக வெற்றியடைந்து விட்டார்.

72. நிச்சயமாக நாம் அமானிதத்தை வானங்கள், பூமி, மலைகள் ஆகியவற்றின் மீது (அதைச் சுமந்து கொள்ளுமாறு) எடுத்துக் காட்டினோம்; அப்போது அதைச் சுமந்து கொள்வதிலிருந்து அவை விலகிக்கொண்டன; இன்னும், (அதைச் சுமப்ப)திலிருந்து அவை பயந்தன; (ஆனால்) மனிதனோ அதனைச் சுமந்து கொண்டான்; நிச்சயமாக அவன் (அமானிதத்தை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில்) பெரும் அநியாயக்காரனாக (அதன் கடமையை) அறியாதவனாக இருக்கின்றான்.

73. (அத்தகைய அமானிதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு மாறாக நடக்கும்) முனாஃபிக்கான (வேஷதாரிகளான) ஆண்களையும், முனாஃபிக்கான பெண்களையும், இணை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஆண்களையும், இணை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெண்களையும் அல்லாஹ் வேதனை செய்வதற்காகவும், (அந்த அமானிதத்தை ஏற்றபின் மதித்து நடக்கும்) விசுவாசிகளான ஆண்களையும், விசுவாசிகளான பெண்களையும் அவர்களுடைய தவ்பாவை ஏற்று மன்னிப்பதற்காகவும் (இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டினான்). மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபையுடையவனாக இருக்கின்றான்.

سُورَةُ الْاَنْعَامِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ

الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ① يَعْلَمُ مَا يَكْبُرُ فِي

الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ

فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ② وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا

السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يُعْزِبُ عَنْهُ

مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ

وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ③ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ④ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤ وَالَّذِينَ

سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ

أَلِيمٌ ⑥ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ⑦

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُوكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يَدْعُكُمْ

إِذَا مُرِّقْتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ ⑧ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑨

அத்தியாயம் : 34

ஸபை _ ஸபை எனும் நகரம்

வசனங்கள் : 54

மக்கீ

ருகூல்கள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. புகழ்னைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும். அவன் எத்தகையவனென்றால், வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அவனுக்கே உரியதாகும். மறுமையிலும் சகல புகழும் அவனுக்கே உரியதாகும்; மேலும், அவன் தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; (யாவையும்) நன்குணர்பவன்.

2. பூமிக்குள் நுழைகின்றதையும், அதிலிருந்து வெளிப்படுகின்றதையும், வானத்திலிருந்து இறங்குகின்றதையும், அதில் ஏறுகின்றதையும் அவன் அறிவான்; மேலும், அவன் மிக்க கிருபையுடையவன்; மிக்க மன்னிப்பவன்.

3. மேலும் நிராகரிப்போர், "மறுமை நாள் நமக்கு (வரவே) வராது" என்று கூறுகின்றனர்; (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அவ்வாறல்ல! மறைவானவற்றை அறியக்கூடிய என் இரட்சகனின் மீது சத்தியமாக, நிச்சயமாக அது உங்களிடம் வந்தே தீரும்; வானங்களிலோ, பூமியிலோ (உள்ளவற்றில்) ஓர் அணுவளவும் அவனை விட்டும் மறையாது; இன்னும், அதைவிட மிகச் சிறியதோ, மிகப்பெரியதோ (ஒவ்வொன்றும்) லவ்ஹூல் மஹஃபூன் என்னும்) தெளிவான புத்தகத்தில் இல்லாமலில்லை."

4. விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்தோருக்கு (அந்நாளில்) அவன் கூலி கொடுப்பதற்காக (அவ்வாறு அதில் பதியப்பட்டுள்ளது); அத்தகையோர் அவர்களுக்கு மன்னிப்பும், கண்ணியமான உணவும் உண்டு.

5. மேலும், நம்முடைய வசனங்கள் விஷயத்தில் (நம்மை) இயலாமையிலாக்குகின்ற (எண்ணங்கொண்ட)வர்களாக (நமக்கு எதிராக) முயற்சி செய்தார்களே அத்தகையோர் அவர்களுக்கு வேதனையில் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

6. (நபியே!) இன்னும், (வேதக்) கல்வி கொடுக்கப்பட்டார்களே அத்தகையோர் உமதிரட்சகனிடமிருந்து உமக்கு இறக்கிவைக்கப்பட்ட (இவ்வேதத்தை, இதுவே உண்மையான வேதம்) என்றும், யாவரையும் மிகைத்த, மிக்க புகழுக்குரியவனின் நேரான வழியின்பால் இது வழிகாட்டும் என்றும் காண்கிறார்கள்.

7. இன்னும், நிராகரிக்கிறார்களே அவர்கள், (மற்றவர்களிடம்), "நீங்கள் (இறந்து மக்கி) முற்றிலுமாக துண்டு துண்டாக ஆக்கப்பட்டுவிடுவீர்களானால், நிச்சயமாக நீங்கள் (மீண்டும்) புதிய படைப்பில் இருப்பீர்களென்று உங்களுக்குத் தெரிவிக்கும் ஒரு மனிதனை நாம் உங்களுக்கு அறிவிக்கவா?" என்று (பரிகாசமாகக்) கேட்கின்றனர்.

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ١٥ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا
 بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ نَّشِيطِ
 بِهِمُ الْأَرْضِ أَوْ نَسْقُطُ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ١٦ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا
 يُجِبَالُ أَوَّيُّ مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَآلَنَالَهُ الْحَدِيدَ ١٧ إِنْ أَعْمَلَ
 سَبْعًا وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَعَمِلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ١٨ وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحُ غُدُوهاً شَهْرٌ وَرَوْاحُهاً شَهْرٌ وَ
 أَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْقُطْرِ وَمِنَ الْجَبِّ مَن يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
 رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِّنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ١٩
 يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُونَ مِنْ تَحَارِيْبٍ وَتَمَاثِيلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
 وَقُدُورٍ رَّسِيَّتٍ ٢٠ اْعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
 الشَّاكِرِينَ ٢١ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
 إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاتَهُ فَلََمَّا خَوَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ
 أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ٢٢ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ٢٣

8. "அல்லாஹ்வின் மீது அவர் பொய்யை இட்டுக்கட்டுகிறாரா? அல்லது அவருக்குப் பைத்தியமா?" (என்றும் கூறுகின்றனர்.) அல்ல! மறுமையை நம்பவில்லையே அவர்கள் தாம் (பெரும்) வேதனையிலும், வெகுதூரமான வழிகேட்டிலும் இருக்கின்றனர்.

9. வானத்திலும், பூமியிலும், அவர்களுக்கு முன்னிருப்பதையும், பின்னிருப்பதையும் அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? நாம் நாடினால் அவர்களை பூமிக்குள் அழுந்தச் செய்துவிடுவோம்; அல்லது வானத்திலிருந்து பல துண்டுகளை அவர்கள் மேல் விழச் செய்து (அவர்களை அழித்து) விடுவோம்; நிச்சயமாக தவ்பாச் செய்து (அல்லாஹ்வின் பக்கமே) திரும்பும் ஒவ்வோர் அடியானுக்கும் இதில் ஓர் அத்தாட்சி இருக்கின்றது.

10. இன்னும் திட்டமாக நாம் தாலுதுக்கு நம்மிடமிருந்து பேரருளைக் கொடுத்தோம்; "மலைகளே! நீங்கள் அவருடன் (சேர்ந்து) துதியை எதிரொலிக்கச் செய்யுங்கள்" (என்று கூறினோம்); இன்னும் பறவைகளையும் (வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்). அன்றியும், அவருக்கு இரும்பை மிருதுவாக்கியிருந்தோம்.

11. (மேலும்) "நிறைவான போர்க்கவசங்களைச் செய்வீராக! அவற்றின் வளையங்களில் (அளவை) ஒழுங்கு படுத்துவீராக" என்றும், "நீங்கள் நற்கருமங்களையே செய்துகொண்டிருங்கள்; நிச்சயமாக நான் நீங்கள் செய்பவற்றை பார்க்கிறவன்" (என்றும் கூறினோம்).

12. இன்னும், ஸுலைமானுக்குக் காற்றை (நாம் வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்). அதன் காலைப் பயணம் ஒரு மாத தூரமும், அதன் மாலைப் பயணம் ஒரு மாத தூரமாகவும் இருந்தது; மேலும், நாம் அவருக்காக செம்பு ஊற்றை (தண்ணீரைப் போன்று உருகி) ஓடச் செய்தோம்; தன் இரட்சகனுடைய அனுமதிப்படி அவருக்குமுன் வேலை செய்யக்கூடிய ஜின்களையும் (நாம் அவருக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்); அவர்களில் எவர் நம்முடைய கட்டளையை விட்டும் (புறக்கணித்துத்) திரும்புகின்றாரோ அவரை, கொழுந்து விட்டெரியும் (நரக) வேதனையிலிருந்து கலைக்குமாறு நாம் செய்வோம் (என்று கூறினோம்).

13. அவைகள் (ஸுலைமானாகிய) அவர் நாடிய, மிஹ்ராபுகளை (பள்ளிகள், கோட்டைகள் உயர்ந்த குடியிருப்புத்தலங்கள் ஆகியவற்றையும், சிற்பங்களையும், (பெரிய பெரிய தண்ணீர்த்) தடாகங்களைப் போன்ற பெரும் கொப்பரைகளையும், அசைக்கமுடியாத நிலையான பெரிய (சமையல்) பாத்திரங்களையும் அவருக்காகச் செய்துகொண்டிருந்தன. (ஆகவே,) "தாலுதுடைய சந்ததிகளே! நீங்கள் நமக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக செயல்படுங்கள்; மேலும், என்னுடைய அடியார்களில் நன்றி செலுத்துவோர் (வெகு) சொற்பமேயாவர்" (என்று கூறினோம்).

14. அவர் மீது நாம் மரணத்தை விதியாக்கிய பொழுது, அவருடைய மரணத்தைப் பற்றி (அவர் சாய்ந்திருந்த) அவருடைய தடியை அரித்துவிட்ட கறையானைத் தவிர, (வேறெதுவும்) அந்த ஜின் இனத்தவர்களுக்கு அறிவிக்கவில்லை; பின்னர், அவர் சீழே விழவே, மறைவானதை அறியக்கூடியவர்களாக தாங்கள் இருந்திருந்தால் இழிவான வேதனையில் தாங்கள் தரிப்பட்டிருக்க வேண்டியதில்லையே! என்று ஜின்கள் தெளிவாகத் தெரிந்துகொண்டன.

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالِهِ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ
غَفُورٌ ⑮ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْلٍ خَطٍ وَأَثَلٍ وَشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ
قَلِيلٍ ⑯ ذَلِكَ جَزَيْنَهُم بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزِي إِلَّا الْكَفُورَ ⑰
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا فَرْقًا ظَاهِرَةً
وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَيَا أَيُّهَا الْمَنِينَ ⑱
فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ ⑲ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ
إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑳ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطَانٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَ
رَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ ㉑ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ ㉒

15. திட்டமாக ஸபை (என்னும் ஊர்) வாசிகளுக்கு அவர்கள் வசித்திருந்த இடங்களில் ஒரு (நல்ல) அத்தாட்சியிருந்தது; (அதுவே) வலப் புறத்திலும், இடப் புறத்திலும் (இருந்த) இரு சோலைகள். உங்கள் இரட்சகனின் உணவிலிருந்து உண்ணுங்கள்; அவனுக்கு நன்றியும் செலுத்தி வாருங்கள்; பரிசுத்தமான நகரம், மிக்க மன்னிப்பளிக்கும் இரட்சகன்" (எனவும் கூறப்பட்டது).

16. ஆனால், அவர்கள் (நம்மைப்) புறக்கணித்துவிட்டனர்; (ஆகவே, "மஆரிப்" அணையை உடைக்கக் கூடிய) பெரு வெள்ளத்தை அவர்கள் மீது நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர்களுடைய (சுவைமிருந்த கனிகளையுடைய) இரு சோலைகளை, கசப்பும் புளிப்புமுள்ள பழங்களையுடைய மரங்களாகவும், சில இலந்தை மரங்களையும் உடைய இரு சோலைகளாகவும் நாம் மாற்றிவிட்டோம்.

17. அவர்கள் நிராகரித்ததன் காரணமாக, இதனை நாம் அவர்களுக்குக் கூலியாகக் கொடுத்தோம்; நிராகரிப்போருக்கே தவிர, (இதுபோன்ற) கூலியை நாம் கொடுப்போமா?

18. இன்னும், அவர்களுக்கிடையேயும், நாம் பரக்கத்துச் செய்திருந்த ஊர்களுக்கிடையேயும் வெளிப்படையாகத் தென்படக்கூடிய பல ஊர்களையும் ஆக்கி, அவைகளில் பிரயாணத்தை நாம் அமைத்தோம்; "இரவுகளிலும், பகல் களிலும் அவற்றில் அச்சமற்றவர்களாகப் பிரயாணம் செய்யுங்கள்" (என்று கூறினோம்).

19. ஆனால், அவர்கள் "எங்கள் இரட்சகனே! எங்கள் யாத்திரைகளை நெடுந்தூரமாகும்படி செய்வாயாக!" என்று கூறி, தமக்குத் தாமே அவர்கள் அநியாயம் செய்து கொண்டனர்; ஆகவே, அவர்களைப்பற்றி அதிசயமாக ஐனங்கள் பேசும்) செய்திகளாக்கிவிட்டோம். இன்னும் அவர்களை (பல ஊர்களில்) சிதறடித்துப்பிரித்து விட்டோம்; பொறுமையுடையவர், நன்றி செலுத்துபவர் ஒவ்வொருவருக்கும் நிச்சயமாக இதில் (பல) படிப்பினைகள் இருக்கின்றன.

20. நிச்சயமாக (ஸபை வாசிகளான) அவர்களைப்பற்றி இப்லீஸ் எண்ணிய எண்ணத்தை அவன் உண்மை ஆக்கிக்கொண்டான்; ஆகவே, விசுவாசங்கொண்ட ஒரு பிரிவினரைத் தவிர, (மற்றவர்கள்) அவனைப் பின்பற்றினர்.

21. மேலும், அவர்கள் மீது அவனுக்கு எவ்வித அதிகாரமும் இருக்கவில்லை—ஆயினும், மறுமையை நம்பாது அவர்களில் சந்தேகத்திலிருப்போரிலிருந்து (மறுமையை) நம்புபவர் எவர் என்பதை நாம் தெளிவாக அறிவித்து விடுவதற்காகவே, (இது நடந்தது.) இன்னும், உமதிரட்சகன் ஒவ்வொரு பொருளையும் பாதுகாப்பவன்.

22. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ்வையன்றி, நீங்கள் (கடவுள்களெனத் தவறாக) எண்ணிக்கொண்டீர்களே அவர்களை, நீங்கள் அழைத்துப் பாருங்கள்; வானங்களிலோ, பூமியிலோ அவர்கள் ஓர் அணுவளவையும் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளமாட்டார்கள்; அவ்விரண்டிலும், அவர்களுக்கு எத்தகைய கூட்டுமில்லை; (இதில்) அவனுக்கு உதவியாளரும் அவர்களில் யாருமில்லை.

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ
عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْكَبِيرُ ﴿٣٧﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَ
إِنَّا أَوَّلِيَاكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ قُلْ لَا اسْأَلُونَ
عَمَّا أَجُورُ مِنَّا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا ثُمَّ يَفْضَحُ
بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٤٠﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ الْحَقَّتْ
بِهِمْ شُرَكَاءُ كُلِّ أَيْلٍ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤١﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا قَافً
لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَيَقُولُونَ
مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٣﴾ قُلْ لَّكُمْ مَبِيعَاتُ يَوْمٍ لَا
تَسْتَخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٤﴾ وَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَنُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ
رَأَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ
إِلْقَاؤَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا وَلَوْ لَا أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا أَنَحْنُ
صَدَدُكُمْ عَنِ الْهُدًى بَعْدَ إِجْأَاءِكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِينَ ﴿٤٦﴾

23. இன்னும் யாருக்கு அவன் அனுமதி அளித்தானோ அவருக்குத் தவிர அவனிடத்தில் பரிந்துரை பயனளிக்காது; முடிவாக அவர்களுடைய இதயங்களிலிருந்து நடுக்கம் நீக்கப்படுமானால், (அவர்களில் ஒருவர் மற்றவர்களிடம்) "உங்கள் இரட்சகன் என்ன கூறினான்?" என்று கேட்பார்கள். (அதற்கு மற்றவர்கள்) "உண்மையையே கூறினான்; அவனோ மிக்க உயர்ந்தவன், மிகப்பெரியவன்" என்று கூறுவார்கள்.

24. (நபியே!) "வானங்களிலிருந்தும், பூமியிலிருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பவன் யார்?" என்று (நிராகரிப்போரிடம்) கேட்பீராக! (அதற்கு பதிலாக) "அல்லாஹ்தான்" என்று கூறுவீராக! இன்னும், நேர் வழியின் மீது, அல்லது பகிரங்கமான வழிகேட்டில் இருப்பது நிச்சயமாக நாங்களா? அல்லது நீங்களா? (என்றும் கேட்பீராக!)

25. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நாங்கள் செய்த குற்றங்களைப் பற்றி நீங்கள் கேட்கப்படமாட்டீர்கள்; (அவ்வாறே) நீங்கள் செய்பவற்றைப் பற்றி நாங்களும் கேட்கப்படமாட்டோம்."

26. (மேலும்) நீர் கூறுவீராக: "மறுமை நாளில் எங்களுடைய இரட்சகன் நமக்கிடையில் ஒன்று சேர்ப்பான்; பின்னர் நமக்கிடையில் நீதமாகவே தீர்ப்பளிப்பான்; இன்னும் அவனே தீர்ப்பளிப்பவன், (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்."

27. (அன்றி) "அவனுக்கு இணையானவர்கள் எனக் கூறி நீங்கள் அவனுடன் சேர்த்து வைத்தீர்களே அவர்களை நீங்கள் எனக்குக் காண்பியுங்கள்! அவ்வாறில்லை! மாறாக, அவன்தான் அல்லாஹ்! யாவரையும் மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்" என்று கூறுவீராக!

28. மேலும், (நபியே!) உம்மை மனிதர்கள் அனைவருக்கும் நன்மாராயங் கூறுபவராகவும், அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவராகவுமேயன்றி நாம் அனுப்பவில்லை. எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்துகொள்ளமாட்டார்கள்.

29. மேலும், "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இந்த வாக்குறுதி எப்பொழுது (வரும்?)" என்று (நபியே! உம்மிடம்) அவர்கள் கேட்கின்றனர்.

30. அதற்கு நீர் கூறுவீராக: "உங்களுக்காக ஒரு நாளின் தவணையிருக்கிறது; அதிலிருந்து நீங்கள் ஒரு நாழிகை பிந்தவும்மாட்டீர்கள்; முந்தவும்மாட்டீர்கள்."

31. "நிச்சயமாக நாங்கள் இந்தக்குர் ஆனையும், இதற்குமுன்னுள்ள (வேதத்)தையும் நம்பவேமாட்டோம்" என்றும் (இந்த) நிராகரிப்போர் கூறுகின்றனர்; ஆகவே இந்த அநியாயக்காரர்கள் தங்கள் இரட்சகன் முன் நிறுத்தப்பட்டவர்களாக நீர் பார்ப்பீராயின், அவர்களில் சிலர் சிலரின்பால் கூற்றைத் திருப்புவர்; (அப்போது) பலவீனமாகக் கருதப்பட்டவர்கள் பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தோரிடம், "நீங்கள் இல்லாவிட்டால், நிச்சயமாக நாங்கள் விசுவாசங்கொண்டவர்களாகியிருந்திருப்போம்" என்று கூறுவார்கள்.

32. (அதற்கு அவர்களில்) பெருமையடித்துக்கொண்டிருந்தவர்கள், பலவீனமாகக் கருதப்பட்டவர்களிடம், "உங்களிடம் நேர் வழி வந்ததன் பின்னர், (நீங்கள் அதில் செல்லாது) அதை விட்டும் நாங்களா உங்களை தடுத்தோம்? (அவ்வாறு) இல்லை; நீங்கள் தாம் (அதில் செல்லாது) குற்றவாளிகளாக இருந்தீர்கள்" என்று கூறுவார்கள்.

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ الْإِيلِ وَ
 النَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا
 النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَى فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ
 مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كُفْرُونَ ﴿٣٧﴾ وَ
 قَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٨﴾ قُلْ
 إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ
 عِنْدَنَا زُلْفَى إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا قُلْ لِكُلِّ هُمْ
 جَزَاءٌ الصَّعِفُ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفِ آمِنُونَ ﴿٤٠﴾ وَ
 الَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي الْيَتِيمَاتِ مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ
 مُحْضَرُونَ ﴿٤١﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ
 يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٤٢﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا
 ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْلُوا إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٣﴾

33. அன்றியும், பலவீனமாகக் கருதப்பட்டவர்கள், பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தவர்களிடம், "அவ்வாறல்ல! நாங்கள் அல்லாஹ்வை நிராகரிப்பதற்கும், அவனுக்குச் சமமானவர்களை (கூட்டுக்காரர்களை) நாங்கள் ஆக்குவதற்கும் நீங்கள் எங்களை ஏவிய பொழுது, (உங்களுக்குக் கீழ்ப் படியச் செய்தது) இரவிலும், பகலிலும் (எங்களுக்கு நீங்கள்) செய்த சூழ்ச்சியாகும். "இன்னும், அவர்கள் (யாவருமே) வேதனையைக் (கண்ணால்) காணும் சமயத்தில், தங்கள் கைசேதத்தை (தங்களுக்குள்) மறைத்துக்கொள்வார்கள்; மேலும், நிராகரித்தோருடைய கழுத்துகளில் நாம் விலங்குகளை ஆக்குவோம்; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்ததற்கல்லாமல் (வேறெதற்கும்) அவர்கள் கூலி கொடுக்கப்படுவார்களா?

34. இன்னும், எந்த ஊருக்கும்—அங்கிருந்த செல்வந்தர்கள், "நிச்சயமாக நீங்கள் எதைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டீர்களோ அதை நாங்கள் நிராகரிக்கின்றோம்" என்று கூறியே தவிர, நாம் அச்சமுட்டி எச்சரிப்போரை அனுப்பவில்லை.

35. அன்றியும், "செல்வங்களாலும், மக்களாலும் நாங்கள் மிக அதிகமானவர்கள்; (ஆகவே மறுமையில்) நாங்கள் வேதனை செய்யப்படுபவர்களும் அல்லர்" என்றும் அவர்கள் கூறினர்.

36. (அதற்கு நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நிச்சயமாக என் இரட்சகன், தான் நாடியவர்களுக்கு சம்பத்தை விசாலமாகவும் கொடுக்கின்றான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு அளவோடு) சுருக்கியும் கொடுக்கின்றான்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (அதன் கருத்தை) அறிந்து கொள்ளமாட்டார்கள்.

37. உங்களுடைய செல்வங்களோ, உங்களுடைய மக்களோ உங்களை நம்மிடத்தில் சமீபமாக நெருக்கிவைப்பவர்கள் அல்லர்—விசுவாசங்கொண்டு நற்செயல்களும் செய்தவரைத்தவிர—அவர்களுக்கு அவர்கள் செய்த (நல்) வினையின் காரணமாக இரட்டிப்பான கூலியுண்டு; அவர்களோ (சுவனபதியிலுள்ள) உயர்ந்த மாளிகைகளில் நிம்மதியாக இருப்பவர்கள்.

38. மேலும், நம்முடைய வசனங்கள் விஷயத்தில் இயலாமையிலாக்குகின்ற (எண்ணங்கொண்ட)வர்களாக முயற்சிக்கின்றார்களே அத்தகையோர்—(மறுமையில்) நரக வேதனையில் முன்னிலைப்படுத்தப் (பட்டு சேர்க்கப்) படுபவர்கள்.

39. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நிச்சயமாக என் இரட்சகன், தன் அடியார்களில் தான் நாடியவர்களுக்கு, வாழ்வாதாரத்தை விசாலப் படுத்துகிறான்; (தான் விரும்பியவர்களுக்கு) அளவோடும் கொடுக்கிறான். எந்தப் பொருளை நீங்கள் செலவு செய்த போதிலும் அதற்குப் பகரமானதை அவன் அளிக்கிறான்; இன்னும், வாழ்வாதாரங்களை நல்குவோரில் அவன் மிகச் சிறந்தவன்.

40. (மலக்குகளை வணங்கி வந்த) அவர்கள் அனைவரையும் அவன் (அல்லாஹ்) ஒன்றுதிரட்டும் நாளை (நினைவு கூருங்கள்). பின்னர் மலக்குகளிடம், இவர்கள் தானா உங்களை வணங்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள்? என்று அவன் கேட்பான்.

قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مَنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ
 الْحُجْنَ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾ قَالِ يَوْمَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 لِبَعْضِ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ
 النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٣٢﴾ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا
 بَيِّنَاتٌ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا
 يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آفَكٌ مُقْتَرَىٰ وَقَالَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مُّبِينٌ ﴿٣٣﴾
 وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ قَبْلَكَ
 مِنْ نَذِيرٍ ﴿٣٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَبَلَغُوا مِعْشَارَ
 مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا رَسُولِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٣٥﴾ قُلْ إِنَّمَا
 أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفِرَادَىٰ شَمِّ
 تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ
 بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٣٦﴾ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ
 فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 شَهِيدٌ ﴿٣٧﴾ قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ﴿٣٨﴾

41. அ(தற்க)வர்கள், "(எங்கள் இரட்சகனே!) நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவர்களன்றி நீதான் எங்கள் பாதுகாவலன்; எனினும், அவர்கள் ஜின்களை வணங்கிக்கொண்டிருந்தனர்; அவர்களில் பெரும்பாலோர் அவர்களை அந்த ஜின்களை விசுவாசித்துமிருந்தவர்கள்" என்று கூறுவார்கள்.

42. "எனவே, இந்நாளில் உங்களில் சிலர் (மற்ற) சிலருக்கு நன்மையோ, தீமையோ செய்ய அதிகாரம் பெற மாட்டார்; (இம்மையில்) அநியாயம் செய்தார்களே அவர்களுக்கு நீங்கள் எதைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களோ அத்தகைய(நாக) நெருப்பின் வேதனையைச் சுவைத்துப் பாருங்கள் என்றும் நாம் கூறுவோம்.

43. இன்னும் தெளிவான நம்முடைய வசனங்கள் அவர்களுக்கு ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால், "உங்கள் மூதாதையர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தவைகளை விட்டும், உங்களைத் தடுத்துவிட நாடுகின்ற ஒரு மனிதரேயன்றி இவர் (வேறு) இல்லை" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்; மேலும் அவர்கள், (அவர் கூறுகிற) "இது இட்டுக்கட்டப்பட்ட பொய்யேயன்றி வேறில்லை" என்றும் கூறுகின்றனர்; மேலும், (திருக்குர்ஆனாகிய இந்த) உண்மை — அவர்களிடம் வந்த சமயத்தில், "இது பகிரங்கமான சூனியமேயன்றி (வேறு) இல்லை" என்றும் நிராகரிப்போர் கூறுகின்றனர்.

44. (நபியே!) இவர்களுக்கு, (இதற்கு முன்னர்) வேதங்களிலிருந்து எதையும் — அதனை அவர்கள் ஒதுவதற்காக நாம் கொடுக்கவுமில்லை; அச்சமூட்டி எச்சரிக்கக்கூடிய எவரையும் உமக்கு முன்னர் நாம் அவர்களின் பால் அனுப்பவுமில்லை.

45. இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும் (நம்முடைய தூதர்களைப்) பொய்யாக்கினார்கள்; இன்னும் அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்திருந்ததில், பத்தில் ஒரு பாகத்தையேனும் இவர்கள் அடைந்துவிடவில்லை. பின்னர் அவர்கள் என்னுடைய தூதர்களை (நிராகரித்துப்) பொய்ப்படுத்தினார்கள்; ஆகவே, (என்னை மறுத்ததன் காரணமாக தண்டனையைக் கொண்டும், வேதனையைக் கொண்டும் பிடித்த என்னுடைய) மறுப்பு எவ்வாறிருந்தது?

46. "நான் உங்களுக்கு உபதேசிப்பதெல்லாம் ஒரே ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிதான்; நீங்கள் இரண்டிரண்டு பேர்களாகவோ, தனித்தனியாகவோ, அல்லாஹ்வுக்காகச் சிறிது எழுந்து (நின்று), பின்னர் (உங்களுக்குள்) சிந்தித்துப் பாருங்கள்" என்று (நபியே! நீர்) கூறுவீராக! "உங்களுடைய சிநேகிதர் (ஆகிய என)க்கு எத்தகைய பைத்தியமும்மில்லை; கடினமான வேதனை வருவதற்கு முன்னர் அவர் உங்களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவரேதவிர வேறில்லை" (என்பதைத் தெளிவாக உணர்வீர்கள்).

47. (நபியே! மேலும்) நீர் கூறுவீராக: "நான் உங்களிடம் எவ்விதக் கூலியையும் கேட்கவில்லை; அவ்வாறாயின் அது உங்களுக்கே உரியது; என்னுடைய கூலி அல்லாஹ் விடமேயன்றி (உங்களிடம்) இல்லை — அவனோ ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் சாட்சியாக இருக்கிறான்.

48. (மேலும்) நீர் கூறுவீராக: "நிச்சயமாக எனது இரட்சகன் உண்மையைப் போடுகின்றான்; (அது பொய்யை அழித்து மேலோங்கி விடுகிறது) மறைவானவற்றை (அவன்) மிக அறிந்தவன்."

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٨٧﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنْ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٨٨﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ فَرَغُوا فَلَافُوا وَأَخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٨٩﴾ وَقَالُوا الْمَثَابَةُ إِنْ أَتَى لَهُمُ التَّنَافُسُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٩٠﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٩١﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿٩٢﴾

49. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "உண்மை (மார்க்கம்) வந்துவிட்டது; பொய் புதிதாக ஒன்றையும் (இதுவரையில்) செய்யவில்லை; இனியும் செய்யப்போவதுமில்லை."

50. (மேலும்) நீர் கூறுவீராக: "நான் (உண்மையான வழியை விட்டு) வழி தவறிவிடுவேனாயின் அப்போது நான் வழி தவறி விடுவதெல்லாம் என்மீதே (பாவமாக) ஆகும்; நான் நேர் வழியை அடைந்திருந்தால், (அது) என் இரட்சகன் எனக்கு வஹீ மூலமாக அறிவித்ததைக் கொண்டேயாகும்; நிச்சயமாக அவன், (யாவற்றையும்) செவியேற்பவன், (யாவற்றிற்கும்) நெருக்கமானவன்.

51. (இன்னும்) மறுமையில் காஃபீர்கள்ளான அவர்கள், திடுக்கமுற்றிருக்கும் பொழுது நீர் காண்பீராயின், அப்பொழுது (அவர்களால் எங்கும்) தப்பிச் செல்ல முடியாது; மிகச் சமீபமான இடத்திலிருந்து அவர்கள் பிடிக்கப்பட்டும் விடுவார்கள்.

52. மேலும், (அச்சமயம்) அவர்கள் (திடுக்கிட்டு) "நாங்கள் (அவ் வேதத்தை) விசுவாசங் கொண்டோம்" என்று கூறுவார்கள்; (அவர்களிடமிருந்து) செயல்கள் அங்கீகரிக்கப்படும் இடத்தை விட்டு) மேலும், வெகு தூரமான இடத்திலிருந்து கொண்டு (உண்மை விசுவாசத்தைப்) பெறுதல் எவ்வாறு அவர்களுக்கு முடியும்?

53. (இதற்கு) முன்னர், அதைத்திட்டமாக அவர்கள் நிராகரித்தும் விட்டார்கள்; மேலும் வெகு தூரமான இடத்திலிருந்து மறைவானதைப் பற்றி (வீண் எண்ணத்தைக் கொண்டே) எறிந்து (சொல்லிக்) கொண்டும் இருந்தார்கள்.

54. இதற்கு முன்பு இவர்களைப் போன்ற (நிராகரித்த) வர்களுக்கு செய்யப்பட்டது போல் இவர்களுக்கிடையிலும், இவர்கள் விருப்பம் கொண்டிருந்தவைகளுக்கிடையிலும் திரைபோடப்பட்டு விட்டது (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக, அவர்கள் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்திலேயே இருந்தார்கள்.

அத்தியாயம் : 35

ஃபாதிர் — ஆரம்பமாகப் படைப்பவன்

வசனங்கள் : 45 மக்கீ ருஃஃகன் : 5

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. அல்லாஹ்விற்கே எல்லாப் புகழும்; அவன் வானங்களையும், பூமியையும் ஆரம்பமாகப் படைத்தவன்; இரண்டிரண்டும், மும்மூன்றும், நன்னான்கும் இறக்கைகளுடைய மலக்குகளைத் தூதர்களாக ஆக்கியவன்; அவன் நாடியதைத் தன் படைப்பில் (பின்னும்) அதிகப்படுத்துவான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையோன்.

2. அல்லாஹ் (தன்) அருளிலிருந்து மனிதர்களுக்குத் திறந்து விட்டால், அதனைத் தடுத்துவிடக்கூடியவர் (ஒருவரும்) இல்லை. அவன் (தன் அருளைத்) தடுத்துக் கொண்டால் அதன் பின் அதனை அனுப்பக்கூடிய (ஒருவரும்) இல்லை; இன்னும், அவன் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

3. மனிதர்களே! உங்கள் மீதுள்ள அல்லாஹ்வின் அருட் கொடையை நினைத்துப் பாருங்கள்; வானத்திலிருந்தும், பூமியிலிருந்தும் உங்களுக்கு உணவளிப்பவன், அல்லாஹ்வையன்றி வேறொரு படைக்கிறவன் இருக்கின்றானா? அவனைத் தவிர வேறொரு (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் இல்லை; ஆகவே, நீங்கள் (அவனை விட்டு) எவ்வாறு திருப்பப்படுகிறீர்கள்?

وَأَنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ① يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ
الدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
عَدُوًّا ۚ إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ② الَّذِينَ
كَفَرُوا وَالَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ③ أَفَمَنْ زِينَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنْ
اللَّهُ يُضِلْ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ
عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ④ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
الرِّيحَ فَتَثِيرُ سَحَابًا فُسْقَنَهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ بِالْأَرْضِ
بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذَلِكَ النُّشُورُ ⑤ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْغَزَاَ فَلِلَّهِ الْغَزَاُ
جَمِيعًا ۖ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۚ وَ
الَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ
يَبُورُ ⑥ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا ۚ وَمَا تَحِثُّ مِنْ شَيْءٍ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يَعْمَرُ مِنْ
مَعْبَرٍ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عُمُرٍ ۚ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑦

4. மேலும், (நபியே!) அவர்கள் உம்மைப் பொய்ப்படுத்தி விடுவார்களானால் (பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பீராக! ஏனெனில்,) உமக்கு முன்னர் (வந்த) தூதர்களும் பொய்ப்படுத்தப் பட்டனர்; அன்றியும், அல்லாஹ்விடமே சகல காரியங்களும் மீட்டுக் கொண்டு வரப்படும்.

5. மனிதர்களே! நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானதாகும்; ஆகவே, இவ்வுலக வாழ்க்கை உங்களைத்திட்டமாக ஏமாற்றி விட வேண்டாம்; (வைத்தானாகிய) ஏமாற்றுகிறவனும் அல்லாஹ்வைப் பற்றி உங்களைத்திட்டமாக (மோசடியில் ஆக்கி) ஏமாற்றி விட வேண்டாம்.

6. நிச்சயமாக வைத்தான் உங்களுக்கு விரோதியாக இருக்கின்றான்; ஆகவே, அவனை நீங்களும் விரோதியாகவே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; அவன் (தனக்கு வழிபட்ட) தன் கூட்டத்தாரை அழைப்பதெல்லாம் அவர்கள் கொழுந்து விட்டெடரியும் நரகவாசிகளில் ஆகிவிடுவதற்காகவேதான்.

7. (வைத்தானைப் பின்பற்றி உண்மையை) நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர்—அவர்களுக்குக் கடினமான வேதனையுண்டு; மேலும், விகவாசங்கொண்டு, நற்குருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்—அவர்களுக்கு மன்னிப்பும், (மிகப்) பெரிய (நற்) கூலியும் உண்டு.

8. எனவே, எவருக்கு அவருடைய செயலின் தீமை அலங்காரமாகக் காண்பிக்கப்பட்டு, அவர் அதை அழகாகக் காண்கின்றாரோ அவரா? (இதைத் தவிர்த்தவருக்கு சமமாவார்?) ஆகவே, நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களைத்தவறான வழியில் விட்டுவிடுகிறான்; தான் நாடியவர்களை நேரான வழியிலும் செலுத்துகிறான்; ஆகவே, (நபியே!) அவர்கள் மீதுள்ள கவலைகளால் உம்முடைய உயிர் போய் விடவேண்டாம்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் அவர்கள் செய்பவற்றை நன்கறிகிறவன்.

9. மேலும், அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால், காற்றுகளை அவன் அனுப்புகிறான்; அவை மேகங்களைக் கிளறுகின்றன; பின்னர், நாம் அவைகளை இறந்து போன ஊருக்கு (மழையாகப் பொழிவிக்க) இழுத்துச் செல்கிறோம்; அப்போது அதனைக்கொண்டு பூமியை—அது (வறண்டு) இறந்துபோன பின் உயிர்ப்பிக்கின்றோம்; (மரணித்தோர் மறுமையில்) உயிர் பெற்றெழுவதும் இவ்வாறுதான்.

10. எவர் கண்ணியத்தை நாடுகிறாரோ கண்ணியம் யாவும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்; தூய வாக்கியங்கள் அவனளவில் மேலேறிச் செல்கின்றன; நல்ல செயலும் அதை (அல்லாஹ்வின் பால்) உயர்த்துகிறது; மேலும், (நபியே!) தீமைகளுக்குச் சதி செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்—அவர்களுக்குக் கடினமான வேதனையுண்டு; இவர்களுடைய சதி (ஒன்றுமில்லாது) அது அழிந்தே போகும்.

11. மேலும், அல்லாஹ் உங்களை (துவக்கத்தில்) மண்ணிலிருந்து படைத்தான்; பின்னர் ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்து—பின்னர் (ஆண்-பெண் கொண்ட) ஜோடிகளாக ஆக்கினான்; அவன் அறிவைக்கொண்டே தவிர எந்தப் பெண்ணும் கர்ப்பமாவதும் இல்லை; அவள் பிரசவிப்பதும் இல்லை; வயதானவரின் வயது அதிகப்படுத்தப்படுவதும், அவரின் வயதிலிருந்து குறைக்கப்படுவதும் (லவ்ஹுல் மஹ்ரூபுள் எனும் பதிவுப்) புத்தகத்தில் இல்லாமலில்லை; நிச்சயமாக இவையாவற்றையும் செய்வது அல்லாஹ்வுக்குச் சுலபமானதே!

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ قُرْآتٌ سَابِعٌ شَرَابُهُ وَ
 هَذَا مِلْحٌ أَجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَغْرِجُونَ
 حُلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ
 فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ
 فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى
 ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا
 يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْعٍ ﴿١٤﴾ إِنَّ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَهُمْ
 سَمِعُوا مَا أَسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ
 وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٥﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى
 اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٦﴾ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ
 وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٧﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٨﴾ وَ
 لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِهَلِمَا
 لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّا نَبَأُتُنذِرُ
 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٩﴾

الْبَحْرَانِ

12. இன்னும், இரு கடல்களும் சமமாகிவிடாது (இரண்டில்) இது மிக்க மதுரமான, (தாகம் தீர்க்கக்கூடியதான,) அதை அருந்துவதற்கு இலேசானது; இதுவோ, உப்பும் மிக்க கசப்பும் (உடைய நீர்) ஆகும் (இரு வகையாகிய) ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் புதிய (சுவையான மீன்) இறைச்சியை உண்ணுகின்றீர்கள்; எதை நீங்கள் அணிகின்றீர்களோ அத்தகைய ஆபரணங்களையும் (அவற்றிலிருந்து) வெளியாக்குகிறீர்கள்; (யாத்திரையின் மூலம்) அவனது பேரருளை நீங்கள் தேடிக்கொள்வதற்காகவும், (அவற்றுக்காக) நீங்கள் நன்றி செய்வதற்காகவும் அதில் கப்பல்களை நீரைப் பிளந்து செல்பவையாக நீர் காண்கிறீர்.

13. அவனே இரவைப் பகலில் நுழையச் செய்கிறான்; இன்னும், பகலை இரவில் நுழையச் செய்கிறான்; சூரியனையும், சந்திரனையும் வசப்படுத்தி வைத்திருக்கிறான்; (இவை) ஒவ்வொன்றும் (அதற்குக்) குறிப்பிடப்பட்ட தவணைப்படியே செல்கின்றன; (இத்தகைய தகுதிகளுக்குரிய) அவன்தான் உங்கள் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்; அரசாட்சி அவனுடையதே! இன்னும், அவனையன்றி நீங்கள் பிரார்த்தித்து அழைக்கின்றீர்களே அத்தகையவர்கள், ஒரு வித்தின் (மேலிருக்கும்) தொலி அளவும் அதிகாரம் பெறமாட்டார்கள்.

14. அவர்களை நீங்கள் அழைத்தபோதிலும், உங்களுடைய அழைப்பை அவர்கள் செவியுற மாட்டார்கள்; அவர்கள் செவியுற்ற போதிலும் உங்களுக்குப் பதிலளிக்க மாட்டார்கள்; மறுமை நாளிலோ நீங்கள் (அவர்களை) இணைவைத்ததையும் அவர்கள் நிராகரித்து விடுவார்கள்; (விஷயங்களை) அறிந்தவனைப் போல் (மற்றொருவரும்) உமக்குச் செய்திகளை அறிவிக்க மாட்டார்.

15. மனிதர்களே! நீங்கள் அல்லாஹ்வின் பால் தேவையுடையவர்கள்; அல்லாஹ் — அவன்தான் (பிறர்) தேவையற்றவன்; (சீமான்) புகழுக்குரியவன்.

16. அவன் நாடினால் உங்களைப் போக்கி விடுவான்; (மற்றொரு) புதிய சிருஷ்டியைக் கொண்டுவந்தும் விடுவான்.

17. இது அல்லாஹ்வுக்குக் கடினமானதுமல்ல.

18. பாவம் செய்த எந்த ஆத்மாவும் மற்றொரு பாவம் செய்த ஆத்மாவின் பாவத்தை (மறுமையில்) சுமக்காது; பாவச்சுமை கனத்துவிட்ட எந்த ஆத்மாவும், அதைச் சுமக்க (யாரையேனும் அது) அழைத்தாலும் (அழைக்கப் பட்டவன்) சுற்றத்தாராக இருப்பினும், அதிலிருந்து சிறிதளவேனும் (மற்றவர் மீது) சுமத்தப்படமாட்டாது. (நபியே!) நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதெல்லாம், (தங்கள் கண்களால் காணாமலிருந்தும்) மறைவில் தங்கள் இரட்சகனை பயந்து, தொழுகையையும் நிறைவேற்றி வருகின்றார்களே அத்தகையோரைத் தான்; எவர் பரிசுத் தமடைகின்றாரோ, அவர் பரிசுத் தமடைவதெல்லாம் (அதன் பலனெல்லாம்) தமக்காகத்தான்; அல்லாஹ் விடமே (யாவும்) மீண்டு செல்ல வேண்டியதிருக்கின்றது.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ^(١٩) وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ^(٢٠)
وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ^(٢١) وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ
إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِسَمِيعٍ مَّن فِي
الْقُبُورِ^(٢٢) إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ^(٢٣) إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ^(٢٤)
وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ^(٢٥) ثُمَّ
أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ^(٢٦) أَلَمْ تَرَ أَنَّ
اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا
أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ
أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ^(٢٧) وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ
وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ^(٢٨) إِنْ الَّذِينَ
يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا مِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ^(٢٩)

19. குருடனும், பார்வையுடையோனும் சமமாவதில்லை.

20. (அவ்வாறே) இருள்களும், பிரகாசமும் (சமமாவது) இல்லை:

21. (அவ்வாறே) நிழலும், வெயிலும் (சமமாவது) இல்லை.

22. மேலும், உயிருள்ளவர்களும், இறந்தவர்களும் சமமாக மாட்டார்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களைச் செவியேற்குமாறு செய்கின்றான்; (நபியே!) "கப்ரு" (சமாதி)களில் உள்ளவர்களைச் செவியேற்கச் செய்பவராகவும் நீர் இல்லை.

23. நீர் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவரே தவிர (வேறு) இல்லை.

24. (நபியே!) நிச்சயமாக நாம், உம்மை சத்தியத்தைக் கொண்டு நன்மாராயங்கூறுபவராகவும், அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவராகவும் அனுப்பினோம்; மேலும் எந்த சமுதாயத்தவரும் அச்சமுதாயத்தில் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யும் (நம்முடைய) தூதர் சென்றே தவிர (இப்புவிയിல்) இல்லை.

25. (நபியே!) இன்னும், அவர்கள் உம்மைப் பொய்ப்படுத்துவார்களானால் அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும், (நம்முடைய தூதர்களைப்) பொய்யாக்கினார்கள்; அவர்களுடைய தூதர்கள் அவர்களிடம் (அத்தாட்சிகளில்) தெளிவானவைகளையும், ("ஐயு" எனும்) ஆகமங்களையும், பிரகாசமான வேதத்தையும் கொண்டு வந்திருந்தனர்.

26. பின்னர், நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தோரை நான் பிடித்துக் கொண்டேன்; ஆகவே, (அவர்களை அழிப்பதன் மூலம் என்னுடைய) மறுப்பு எப்படி இருந்தது? (என்பதை நீர் கவனித்தீரா?)

27. (நபியே!) நிச்சயமாக, அல்லாஹ் வானத்திலிருந்து மழையை இறக்கி வைக்கின்றான் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா? பின்னர், நாம்தாம் அதனைக்கொண்டு, அவற்றின் நிறங்கள் மாறுபட்டவையான கனிகளை வெளியாக்கினோம்; இன்னும், மலைகளிலிருந்து, அதன் நிறங்கள் மாறுபட்டவையான வெள்ளையும், சிவப்புமான பாதைகளும், சுத்தக்கறுப்பு நிறமுடையதும் உள்ளன.

28. இன்னும், அவ்வாறே மனிதர்களிலும், பூமியில் ஊர்ந்து திரிபவற்றிலும் (ஆடு, மாடு, ஓட்டகம் முதலிய) கால் நடைகளிலும் அதனுடைய நிறங்கள் மாறுபட்டிருக்கின்றன; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வை - அவனுடைய அடியார்களில் பயப்படுவதெல்லாம் (அவனைப்பற்றி அறிந்த) கல்விமான்கள்தாம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன், மிக்க மன்னிப்புடையவன்.

29. அல்லாஹ்வுடைய வேதத்தை ஒதி, தொழுகையையும் நிறைவேற்றி, நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து இரகசியமாகவும், பரகசியமாகவும் (தர்மமாக) செலவு செய்கிறார்களே நிச்சயமாக அத்தகையோர் - என்றுமே நஷ்டமடையாத (லாபம் தரும்) ஒரு வர்த்தகத்தை அவர்கள் ஆதரவு வைக்கிறார்கள்.

لِيُوقِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ
شَكُورٌ ⑤ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ⑥ ثُمَّ أَوْرَثْنَا
الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ
وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ
هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ⑦ جَنَّتْ عَدْنٌ يَدُ خُلُونَهَا حَلُونَ
فِيهَا مِنْ آسَاوَرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلَوْلُوا أَوْلِيَا سُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ⑧
وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا
لَغَفُورٌ شَكُورٌ ⑨ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ
لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ ⑩ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ
عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ⑪ وَهُمْ
يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ
الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ⑫ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ
تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ ⑬

30. காரணம்: (அல்லாஹ்வாகிய) அவன், அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலியைப் பூரணமாகக் கொடுப்பதற்காகவும், தன்னுடைய பேரருளிலிருந்து அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்துவதற்காகவும்தான்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க மன்னிப்பவன்; மிக்க நன்றி பாராட்டுபவன்.

31. மேலும், (நபியே!) நாம் உமக்கு வேதத்தால் எதை (வஹீ மூலம்) அறிவித்திருக்கின்றோமோ அதுதான் — (வேதங்களில்) தனக்கு முன்னிருந்ததை உண்மைப்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கும் நிலையில் — சத்தியமானதாக இருக்கின்றது. நிச்சயமாக அல்லாஹ், தன் அடியார்களை நன்குணர் கிறவன், பார்க்கிறவன்.

32. பின்னர், நம்முடைய அடியார்களிலிருந்து நாம் தேர்ந்தெடுத்தோமே அத்தகையோரை அவ்வேதத்திற்கு வாரிசுகளாக்கி வைத்தோம்; ஆகவே, அவர்களில் தமக்குத்தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டவரும் உள்ளனர்; அவர்களில் நடு நிலையான வழியில் சென்றவர்களும் உள்ளனர்; அவர்களில், அல்லாஹ்வின் கட்டளையைக் கொண்டு நன்மையானவற்றில் முந்திக் கொண்டோரும் உள்ளனர்; இதுவே மிகப்பெரும் பேரருளாகும்.

33. (அது) நிலையான சுவனபதிகள் — அவற்றில் அவர்கள் நுழைவார்கள்; அவற்றில் அவர்கள் பொன்னாலான கடகங்கள் அணிவிக்கப்படுவார்கள்; முத்துக்களையும் (அணிவிக்கப்படுவார்கள்). இன்னும் அவற்றில் அவர்களுடைய ஆடை பட்டாகும்.

34. இன்னும், அவர்கள் "எங்களை விட்டு கவலையைப் போக்கிய அல்லாஹ்வுக்கே புகழ் அனைத்தும் உரித்தாகும்; நிச்சயமாக எங்கள் இரட்சகன் மிக்க மன்னிப்பவன்; மிக்க நன்றி பாராட்டுபவன்" என்று (புகழ்ந்து) கூறுவார்கள்.

35. "அவன் எத்தகையவனென்றால், தன்னுடைய பேரருளால் என்றென்றும் நிலையான வீட்டில் எங்களை இறக்கிவைத்தான்; அதில் எவ்வித சிரமும் எங்களைத் தொடாது; யாதொரு சடைவும் எங்களை அதில் தொடாது (என்றும்) கூறுவார்கள்.

36. இன்னும், நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோர் — அவர்களுக்கு நரக நெருப்பு உண்டு. அவர்களுக்கு (இறப்பு ஏற்படவேண்டுமென) தீர்ப்புச் செய்யப்படமாட்டாது; (அவ்வாறு தீர்ப்புச் செய்யப்பட்டால்தானே) அவர்கள் இறப்பெய்துவார்கள்; அதன் வேதனையிலிருந்து அவர்களுக்கு (ஒரு சிறிதும்) குறைக்கப்படவுமாட்டாது; இவ்வாறே ஒவ்வொரு நிராகரிப்போருக்கும் நாம் கூலி கொடுப்போம்.

37. அந்நரகத்தில் அவர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! (இதிலிருந்து) எங்களை வெளியேற்றிவிடு; (இனி) நாங்கள் செய்து கொண்டிருந்ததல்லாத நற்செயலையே செய்வோம்" என்று பெரும் சப்தமிடுவார்கள்; (அதற்கு அல்லாஹ்) "நல்லுணர்ச்சி பெறக்கூடியவன் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்குப் போதுமான நீண்ட காலம் வரை, நாம் அதில் உங்களை (வாழ) விட்டுவைத்திருக்கவில்லையா? மேலும், (இது பற்றி) உங்களுக்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவர் உங்களிடம் வந்தே இருந்தார்; ஆதலால் (நரக வேதனையை) நீங்கள் சுவைத்துக்கொண்டிருங்கள்; அநியாயக்காரர்களுக்கு எந்த உதவியாளருமில்லை" (என்று கூறுவான்).

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ﴿٣٥﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ
 فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا
 مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ
 شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا
 مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمُوتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا
 فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِنَّ يَعْدُو الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ
 بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٣٧﴾ إِنَّ اللَّهَ يُسَكِّتُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ
 أَنْ تَزُولَا وَلَكِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٣٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
 أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَحَدٍ
 الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ قَاذَاهُمْ الْإِنْفُورَ ﴿٣٩﴾ اِسْتَكْبَارًا
 فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السِّيْئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا
 بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ
 لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٠﴾

38. நிச்சயமாக அல்லாஹ் வானங்கள் மற்றும், பூமியில் மறைந்திருப்பதை அறிகிறவன்; நிச்சயமாக அவன், இதயங்களில் இருப்பவற்றை நன்கறிகிறவன்.

39. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களை இப்புனியில் (முந்தையவர்களுக்கு) பின்தோன்றல்களாக ஆக்கினான்; ஆகவே, (உங்களில்) எவர் நிராகரிக்கின்றாரோ அவரின் நிராகரிப்பின் பாதிப்பு அவர் மீதேயாகும்; மேலும், நிராகரிப்போருக்கு அவர்களுடைய நிராகரிப்பு, அவர்களுடைய இரட்சகனிடத்தில் கோபத்தைத் தவிர (வேறெதனையும்) அதிகரிக்கச் செய்வதில்லை. நிராகரிப்போருக்கு அவர்களுடைய நிராகரிப்பு நஷ்டத்தைத் தவிர (வேறெதனையும்) அதிகரிக்கச் செய்வதில்லை.

40. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் பிரார்த்தித்து அழைக்கும் உங்கள் கூட்டுக்காரர்களை நீங்கள் கவனித்தீர்களா? அவர்கள் பூமியிலிருந்து எதைப் படைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை எனக்குக் காண்பியுங்கள்; அல்லது அவர்களுக்கு, வானங்களில் (அங்கு நடந்தேறும் காரியங்களில்) கூட்டு உண்டா? அல்லது (அவர்களை இணையாளர்களெனக் கூறுவதற்கு) இவர்களுக்கு நாம் வேதத்தைக்கொடுத்து, அதிலிருந்து அப்போது அவர்கள் தெளிவான ஆதாரத்தின் மீது இருக்கிறார்களா?" இல்லை; அநியாயக் காரர்கள், அவர்களில் சிலர் மற்றசிலருக்கு ஏமாற்றுதலைத் தவிர (வேறு எதையும்) வாக்களிப்பதில்லை.

41. நிச்சயமாக அல்லாஹ், வானங்கள் மற்றும் பூமியை அவையிரண்டும் அதனதன் இடத்திலிருந்து நீங்கி விடாதபடி தடுத்து வைத்திருக்கின்றான்; அவ்விரண்டும் அதனிடத்திலிருந்து நீங்கிவிடுமாயின், அதற்குப்பிறகு அவ்விரண்டையும் (நீங்கிவிடாது) தடுத்து நிறுத்த (அவனையன்றி) எவருமில்லை; நிச்சயமாக அவன், சகித்துக் கொள்ளக்கூடியவனாக, மிக்க மன்னிப்பவனாக இருக்கிறான்.

42. இன்னும், தங்களிடம் அச்சமூட்டி எச்சரிப்பவர் வந்தால், நிச்சயமாக தாங்கள், (அல்லாஹ்வின் தூதர்களைப் பொய்ப்படுத்திய மற்ற) சமூகங்களில் உள்ள எந்த ஒரு சமுதாயத்தாரையும் விட மிக்க நேர் வழியில் நிச்சயமாக அவர்கள் ஆகிவிடுவார்கள் என அவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது மிக்க உறுதியான சத்தியம் செய்தார்கள். பின்னர், அவர்களிடம் (நம் தூதரான) அச்சமூட்டி எச்சரிப்பவர் வந்த பொழுது, அவர்களுக்கு அது வெருண்டோடுவதைத் தவிர (வேறு எதையும்) அதிகப்படுத்தவில்லை.

43. பூமியில் பெருமையடிப்பதையும், 'தீய சூழ்ச்சியையும்' (தவிர வேறு எதையும் அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்தவில்லை; ஆகவே, நம் தூதரை விட்டும் தூரமானார்கள்). மேலும் தீய சூழ்ச்சி, அந்த சூழ்ச்சிக்காரரைத் தவிர (மற்றவரையும்) சூழ்ந்து கொள்ளாது; ஆகவே முந்தியவர்களின் வழியைத் தவிர, (வேறு எவ்வழியையும்) இவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனரா? (இல்லை) ஆகவே, அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வழியில் யாதொரு மாற்றத்தை நீர் காணவே மாட்டீர்; (அவ்வாறே) அல்லாஹ் ஏற்படுத்திய வழியில் யாதொரு திருப்பத்தையும் நீர் காணவேமாட்டீர்.

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا
 كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
 إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ۝ وَلَوْ يُوَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا
 كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ
 يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ
 اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ۝

يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ
 اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 لَيْسَ ① وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ② إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ③ عَلَىٰ صِرَاطٍ
 مُّسْتَقِيمٍ ④ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑤ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ
 آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑥ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ ⑦ إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى
 الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ⑧ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ
 سَدًّا ۖ وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا ۖ فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑨

44. பூமியில் அவர்கள் சுற்றித்திரிந்து, அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை அவர்கள் காணவில்லையா? மேலும், அவர்கள் இவர்களைவிட பலத்தால் மிகக் கடினமானவர்களாக இருந்தனர்; (அவ்வாறிருந்தும், அல்லாஹ்வுடைய வேதனையிலிருந்து அவர்களால் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை.) மேலும், அல்லாஹ் - அவனை இயலாமையில் ஆக்குவதற்கு வானங்களிலோ, பூமியிலோ எப்பொருளும் இருக்கவில்லை; நிச்சயமாக அவன் (யாவையும்) நன்கறிந்தவனாக, மிக்க ஆற்றலுடையோனாக இருக்கிறான்.

45. மேலும், மனிதர்களை அவர்கள் சம்பாதித்துக்கொண்டவைக்காவேண்டி அல்லாஹ் பிடித்துத் தண்டிப்பதாக இருந்தால், (பூமியாகிய) அதன் முதுகின் மீது யாதொரு ஊர்ந்துதிரிபவற்றையும் அவன் விட்டுவைத்திருக்கமாட்டான்; எனினும், குறிப்பிடப்பட்ட தவணைவரை அவர்களை அவன் பிற்படுத்துகிறான்; ஆகவே அவர்களுடைய தவணை வந்து விட்டால் (அவர்களைப் பிடித்துவிடுவான்). எனவே நிச்சயமாக அல்லாஹ், தன் அடியார்களைப் பார்ப்பவனாக இருக்கிறான்.

அத்தியாயம் : 36

யாஸீன்

வசனங்கள் : 83 மக்கீ ருக்ஃகன் : 5

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. யாஸீன்.

2. தீர்க்கமான (சட்டங்களையும் தெளிவான ஆதாரங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள) இந்தக் குர்ஆனின் மீது சத்தியமாக,

3. (நபியே) நிச்சயமாக, நீர் (நம்முடைய) தூதர்களில் உள்ளவராவீர்.

4. (நீர்) நேரான வழியின் மீதிருக்கின்றீர்.

5. (இது யாவரையும்) மிகைத்தோன், மிகக் கிருபையுடையோனாகிய அல்லாஹ்வின்) இறக்கப்பட்டதாகும்.

6. தங்களின் மூதாதையர்கள் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்படாத ஒரு சமூகத்தார்க்கு, நீர் எச்சரிக்கைசெய்வதற்காக இவ்வேதம் இறக்கியருளப்பட்டது; அவர்கள் (அலட்சியமாக) மறந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

7. நிச்சயமாக இவர்களில் அநேகர் மீது (அவர்களுக்கு வேதனை உண்டு என்ற அல்லாஹ்வின்) வாக்கு உண்மையாகிவிட்டது; ஆகவே, அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ளமாட்டார்கள்.

8. நிச்சயமாக நாம் அவர்களுடைய கழுத்துகளில் விலங்குச் சங்கிலிகளை ஆக்கிவிட்டோம்; அவை மோவாய்க் கட்டைகள் வரையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, (குனிய முடியாதவாறு) அவர்கள் தலை உயர்த்தப்பட்டவர்கள்.

9. அவர்களுக்கு முன்னால் ஒரு தடுப்பையும், அவர்களுக்குப் பின்னால் ஒரு தடுப்பையும் நாம் ஆக்கி விட்டோம்; பின்னர், அவர்களை முடிவிட்டோம்; ஆதலால், அவர்கள் (எதனையும்) பார்க்கச்சக்திபெற மாட்டார்கள்.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ①
 إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ
 فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ② إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى
 وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي
 إِمَامٍ مُبِينٍ ③ وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ
 جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ④ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اشْنِينَ فَكَذَّبُوهُمَا
 فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ⑤ قَالُوا
 مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ
 إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ⑥ قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا إِلَيْكُمْ
 لِمُرْسَلُونَ ⑦ وَمَا عَلَّمْنَا إِلَّا الْبَلْغَ الْبُيِّنَ ⑧ قَالُوا
 إِنَّا نَطِيرُنَا يَوْمَ كَلِّينَ لَمْ تَنْتَهُوا لِرُجْمَتِكُمْ وَلَيْسَ سَنَكُمُ
 مِّنَّا عَذَابُ إِلِيمٍ ⑨ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَإِنْ
 ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ⑩ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا
 الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ⑪
 اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ⑫

10. அவர்களுக்கு நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதும், அல்லது அவர்களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யாமலிருப்பதும் அவர்களுக்குச் சமமே! ஆகவே, அவர்கள் விசுவாசங் கொள்ள மாட்டார்கள்.

11. நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதெல்லாம், (குர் ஆனாகிய) நல்லுபதேசத்தைப் பின்பற்றி, மறைவில் அர்ரஹ்மானை அஞ்சுகின்றாரே அவருக்குத்தான். ஆகவே, அ(த்தகைய)வருக்கு மன்னிப்பைக்கொண்டும், கண்ணியமாக கூலியைக்கொண்டும் நீர் நன்மாராயம் கூறுவீராக!

12. நிச்சயமாக நாமே, மரணித்தோரை (மறுமையில்) உயிர்ப்பிக்கிறோம்; அவர்கள் முற்படுத்தியவற்றையும், (அவர்கள் மரணித்த பின்னும் நன்மையைச் சேர்த்து வைக்கின்ற) அவர்களின் (நற்செயல்களான) அடிச்சுவடுகளையும் நாம் எழுதுகிறோம்; ஒவ்வொரு பொருளை (பின்பற்றியும், (லவ்ஹுல் மஹ்ஃபூன் என்னும்) தெளிவான ஏட்டில் அதைக்கணக்கெடுத்துப் பதிந்து வைத்திருக்கின்றோம்.

13. இன்னும் (நபியே!) ஓர் ஊர் வாசிகளை - அவ்வுராரிடம் (நம்மால்) அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள் வந்த(போது நடந்த)தை - உதாரணமாக அவர்களுக்குக் கூறுவீராக!

14. நாம் அவர்களிடம் இரு தூதர்களை அனுப்பியபோது, அவ்விருவரையும் அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, மூன்றாவது தூதரைக் கொண்டு (அவ்விருவரையும்) நாம் வலுப்படுத்தினோம்; ஆகவே, இவர்கள் "நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களிடம் அனுப்பப்பட்ட (அல்லாஹ்வின் தூது) வர்களாவோம்" என்று கூறினார்கள்.

15. அ(தற்க)வர்கள், "நீங்கள் எங்களைப் போன்ற மனிதர்களேயன்றி (வேறு) இல்லை; அர்ரஹ்மான் (உங்கள் மீது) யாதொன்றையும் இறக்கிவைக்கவுமில்லை; நீங்கள் பொய் சொல்கிறீர்களே தவிர வேறில்லை" என்று கூறினார்கள்.

16. அ(தற்க)வர்கள், "நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களிடம் அனுப்பப்பட்ட (தூது)வர்கள்தாம் என்பதை எங்கள் இரட்சகனே நன்கறிவான்" என்று கூறினர்.

17. "மேலும், எங்கள் மீது (அல்லாஹ்வுடைய தூதைப்) பகிரங்கமாக எத்திவைப்பதைத் தவிர (வேறு கடமை) இல்லை" (என்றும் கூறினார்கள்).

18. அ(தற்க)வர்கள், "நிச்சயமாக, நாங்கள் உங்களைத் துர்ச்சகுனமாகவே கருதுகின்றோம்; நீங்கள் (இதிலிருந்து) விலகிக் கொள்ளாவிடில், உங்களைத் திட்டமாக நாம் கல்லால் எறிவோம்; அன்றியும், எம்மிடமிருந்து துன்புறுத்தும் வேதனையும் உங்களைப் பிடித்துக் கொள்ளும்" என்று கூறினார்கள்.

19. (அதற்கு நம் தூதர்கள்) "உங்களுடைய துர்ச்சகுனம் உங்களுடன்தான் இருக்கின்றது; (எங்கள் மூலம் அல்லாஹ்வைப் பற்றி) நீங்கள் (நற்போதனை செய்யப் பட்டு) நினைவூட்டப்பட்டீர்களானாலுமா? (துர்ச்சகுனமென்று கூறுவீர்கள்?) அவ்வாறல்ல! நீங்கள் வரம்பு மீறிய சமூகத்தார் என்று கூறினார்கள்.

20. மேலும், அப்பட்டணத்தின் கடைக் கோடியிலிருந்து ஒரு மனிதர் விரைந்தோடி வந்து (அப்பட்டணவாசிகளிடம்) "என்னுடைய சமூகத்தார்களே! நீங்கள் இத்தூதர்களைப் பின்பற்றுங்கள்" என்று கூறினார்.

21. "உங்களிடம் யாதொரு கூலியையும் கேட்காதவர்(களான இத்தூதர்களை நீங்கள் பின்பற்றுங்கள்; மேலும், (இவர்கள் நேர்வழி போதனை செய்பவர்கள் மட்டுமல்ல), இவர்கள் (அல்லாஹ்வின்) நேர்வழிபெற்றவர்கள்" (என்றும் கூறினார்).

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

أَتَأْخُذُنَّ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا إِنْ يُرِيدُنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي

شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٣٧﴾ إِنْ أَرَادْتُ أَنْ أُبْرِكَ لِقَوْمٍ فَلَيْسَ بِي مُبْرِكٌ إِلَّا بِإِذْنِ

الْمَلِكِ يَوْمَئِذٍ ۚ فَاذْكُرُونِي أَنِّي أَغْفِرَ ﴿٣٨﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ لَيْسَت قَوْمِي

يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ بِمَا غَفَرْتُ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَمَا

أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُندٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا نُنْزِلُ لِهِمْ

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خُمُودٌ ﴿٤١﴾ يُحْسِرُ عَلَى

الْعِبَادَةِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٤٢﴾ أَلَمْ يَرَوْا

كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٤٣﴾ وَإِنْ

كُلُّ لُجَا جَمِيعٍ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٤٤﴾ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ

أَحْيَيْنَاهَا وَآخَرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴿٤٥﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ

مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٤٦﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ

ثَمَرِهَا ۚ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٤٧﴾ سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ

الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٨﴾

وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ ۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ﴿٤٩﴾

22. "என்னைப் படைத்தானே அத்தகையவனை நான் வணங்காதிருக்க எனக்கென்ன (இருக்கிறது) அவனிடமே நீங்கள் திரும்பக் கொண்டு வரப்படுவீர்கள்."

23. "அவனையன்றி வேறு வணங்கப்படுபவர்களை (என் வணக்கத்திற்குரியவர்களாக) நான் எடுத்துக் கொள்வேனா? அர்ரஹ்மான் யாதொரு இடரை எனக்கு நாடினால் இவர்களின் பரிந்துரை எதற்கும் எனக்குப்பயனளிக்காது; (அதிலிருந்து) என்னை இவர்கள் விடுவிக் கவும் மாட்டார்கள்."

24. "ஆகவே, (அல்லாஹ்வைத் தவிர்த்து இவர்களை வணங்கினால்) அப்போது நிச்சயமாக நான் பகிரங்கமான வழிகேட்டில் இருப்பேன்.

25. "நிச்சயமாக நான், உங்கள் இரட்சகனையே விகவாசித்திருக்கிறேன்; ஆதலால், நீங்கள் எனக்குச் செவிசாயுங்கள்" (என்று கூறினார்).

26. (எனினும், அச்சமூகத்தார் அவரைக் கொலை செய்துவிட்டனர்; ஆகவே, "நீர் சுவனபதியில் நுழைவீரா!" என (அவருக்குக் கூறப்பட்டது; (சுவனபதி நுழைந்த) அவர், "என்னுடைய சமூகத்தார் (எனக்குக் கிடைத்த இப்பாக்கியத்தை) அறிந்துகொள்ள வேண்டுமே" என்று கூறினார்.

27. "என் இரட்சகன் என்னை மன்னித்து மிக்க கண்ணியமானவர்களில் ஒருவனாகவும் என்னை ஆக்கிவிட்டான்" என்பதை (அவர்கள் அறிந்து கொள்ளவேண்டுமே என்று கூறினார்).

28. மேலும், அ(வரைக் கொலை செய்த)தற்குப் பின்னர், அவருடைய சமூகத்தவர்மீது வானத்திலிருந்து (அவர்களை அழிக்க) யாதொரு படையையும் நாம் இறக்கிவைக்கவில்லை; (அவ்வாறு) இறக்கிவைப்பவர்களாகவும் நாம் இல்லை.

29. (அவர்களின் அழிவு) ஒரே ஒருபயங்கர சப்தத்தைத் தவிர வேறு இல்லை; அப்பொழுது அவர்கள் நூர்ந்து(சாம்பலாகி)விட்டவர்கள் ஆயினர்.

30. அடியார்கள் மீதுள்ள கைசேதமே! அவர்களிடம் எந்தத்தூதரும் - அவரை அவர்கள் பரிகாசம் செய்து கொண்டவர்களாக இருந்தேயல்லாது வருவதில்லை.

31. "அவர்களுக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலை முறையினரை நாம் அழித்திருக்கிறோம்; நிச்சயமாக (அழிந்துவிட்ட) அவர்கள் இவர்கள் பால் திரும்பமாட்டார்கள்" என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா?

32. மேலும், அவர்கள் அனைவரும் (விசாரணைக்காக) ஒன்று திரட்டப்பட்டு நம்மிடம் முன்னிலைப்படுத்தப்படுபவர்களே தவிர வேறில்லை.

33. இறந்த(பொட்டலான) பூமியும் இவர்களுக்கு ஓர் அத்தாட்சியாகும்; அதனை நாம் (மழையைக் கொண்டு) உயிர்ப்பிக்கிறோம்; இன்னும், அதிலிருந்து தானியத்தை வெளிப்படுத்துகின்றோம்; அப்போது அதிலிருந்து (தான்) அவர்கள் உண்ணுகின்றார்கள்.

34. இன்னும், அதில் நாம் பேரிச்சை, திராட்சைகளிலிருந்து தோட்டங்களை அமைத்தோம்; அதில் நீருற்றுக்களைப் பீறிட்டு ஓடவும் செய்கின்றோம்.

35. அதன் கனி(வர்க்கங்களிலிருந்து) அவர்கள் உண்ணுவதற்காக (இவைகளைப் படைத்தோம்); அவர்களுடைய கைகள் அதைச் செய்யவில்லை; ஆகவே அவர்கள் நன்றி செலுத்தமாட்டார்களா?

36. பூமி முளைப்பித்தவற்றிலிருந்தும், (மனிதர்களாகிய) அவர்கள் தம்மிலிருந்தும், அவர்கள் அறியாதவற்றிலிருந்தும் ஜோடிகளை - அவை ஒவ்வொன்றையும் படைத்தானே அவன் மிகத்தூய்மையானவன்.

37. இரவும் அவர்களுக்கோர் அத்தாட்சியாகும்; அதிலிருந்து பகலை நாம் கழற்றுக்கின்றோம்; அப்போது இவர்கள் இருளில் ஆகிவிடுகிறார்கள்.

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٢٣
 قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ٢٤ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي
 لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الْكَلْبُ سَابِقَ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ
 يَسْبَحُونَ ٢٥ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ ٢٦
 وَخَلَقْنَا لَهُم مِّن مِّثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ٢٧ وَإِنْ نَّشَأْخِرُكُمْ فَلَا صِرَاطَ
 لَهُمْ وَلَا هُمْ يَنْقُذُونَ ٢٨ الْأَرْضُ مِمَّا مَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ٢٩ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ٣٠ وَمَا
 تَأْتِيهِمْ مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ٣١ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمُ انْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا
 أَنْطَعِمُ مِمَّنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٣٢
 وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٣٣ مَا يَنْظُرُونَ
 إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ٣٤ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
 تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ٣٥ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَاذْهَبَ
 مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ٣٦ قَالُوا أَوَلَيْكُنَا مِنْ بَعَثْنَا
 مِن مَّرْقَدٍ نَآمُ هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ٣٧

38. சூரியனும் அதற்குரிய தங்குமிடத்தின்பால் அது சென்று கொண்டிருக்கிறது; இது(யாவரையும்) மிகைத்தவன், நன்கறிந்தவன் ஏற்படுத்தியதாகும்.

39. இன்னும், சந்திரனை (உலர்ந்து வளைந்த) பழைய பேரீச்சங் குவையின் குச்சி போல் அது மீண்டுவிடும் வரையில், அதற்கு நாம் பல தங்குமிடங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றோம்.

40. சூரியன் - அதற்குச் சந்திரனை (அணுகி)ப் பிடிக்கமுடியாது; இரவு, பகலை முந்தவும் முடியாது. (இவ்வாறே கிரகங்கள், நட்சத்திரங்கள்) ஒவ்வொன்றும் (தனது) வட்டத்துக்குள் நீந்திச் செல்கின்றன.

41. இன்னும், நாம் அவர்களுடைய சந்ததியினரை, (சகலவற்றாலும்) நிரப்பப்பட்ட கப்பலில் நாம் ஏற்றி (சுமந்து காப்பாற்றி)னோம் என்பதும் இவர்களுக்கு ஓர் அத்தாட்சியாகும்.

42. அதைப் போன்று அவர்கள் ஏறிச் செல்கின்றவைகளையும் நாம் அவர்களுக்காகப் படைத்திருக்கின்றோம்.

43. மேலும், நாம் நாடினால், அவர்களைக் (கடலில்) மூழ்கடித்து விடுவோம்; அது சமயம் (அபயக் குரலிடும்) அவர்களைக் காப்பாற்றுவோர் ஒருவருமிரா; அவர்கள் விடுவிக்கப்படவும் மாட்டார்கள்.

44. என்றாலும் நம்மிடமிருந்துள்ள அருளால் (கடலிலும் கரையிலும் நாம் நடத்திச் செல்கிறோம்) இன்னும் ஒரு காலம் வரை அவர்கள் சுகமனுபவிப்பதற்காக (விட்டும் வைக்கிறோம்).

45. "இன்னும், நீங்கள் கிருபை செய்யப்படுவதற்காக, உங்களுக்கு முன் இருப்பதையும், உங்களுக்குப் பின் இருப்பதையும் நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்" என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால் அதனை அவர்கள் பொருட்படுத்துவதில்லை.

46. இன்னும், அவர்களுடைய இரட்சகனின் அத்தாட்சிகளில் எந்த ஓர் அத்தாட்சியும் அதனை அவர்கள் புறக்கணிக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தே தவிர அவர்களிடம் வருவதில்லை.

47. மேலும், அல்லாஹ் உங்களுக்குக் கொடுத்திருப்பவற்றிலிருந்து செலவு செய்யுங்கள் என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், அல்லாஹ் நாடியிருந்தால் எவர்களுக்கு அவன் உணவளித்து விடுவானோ, அவர்களுக்கு நாங்கள் உணவளிப்போமா? நீங்கள் பகிரங்கமான வழிகேட்டிலன்றி வேறில்லை" என்று விசுவாசிகளிடம் நிராகரிப்போர் (பரிகாசமாகக்) கூறுகின்றனர்.

48. "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருப்பின் (நீங்கள் கூறும் தண்டனை பற்றிய) அந்தவாக்குறுதி எப்பொழுது (வரும்)?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

49. ஒரே ஒரு (பெரும்) சப்தத்தைத் தவிர (வேறு எதையும்) அவர்கள் எதிர்பார் (த்திருக்கவில்லை! (இதனைப் பற்றி) அவர்கள் தர்க்கித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் அது அவர்களைப் பிடித்துக்கொள்ளும்.

50. அப்போது அவர்கள் (தங்களுக்குரிய சாதக,பாதகம்பற்றிய) மரணோபதேசம் கூற சக்தியும் பெறமாட்டார்கள்; தங்கள் குடும்பத்தாரிடம் திரும்பிச் செல்லவும் மாட்டார்கள் (அதற்குள் அழிந்துவிடுவார்கள்).

51. மேலும், (ஸூர் எனும்) குழல் ஊதப்படும்; உடனே அவர்கள் சமாதிகளிலிருந்து (வெளியேறி) தங்கள் இரட்சகன்பால் விரைந்து நடப்பார்கள்.

52. (அந்நாளின் அமளியைக் கண்டு மதிழிந்து) "எங்களுடைய நாசமே! எங்களை, எங்கள் (சமாதிகளாகிய) தூங்குமிடங்களிலிருந்து எழுப்பியவர் யார்?" என்று கேட்பார்கள்; (அதற்கு மலக்குகள் அவர்களிடம்) "அர்ரஹ்மான் (உங்களுக்கு) வாக்களித்ததும், தூதர்கள் (உங்களுக்கு) உண்மை (என எடுத்துக்) கூறியதும் இது தான்" (என்று கூறுவார்கள்).

اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٣٦﴾
 فَاَلْيَوْمَ لَا نُظَلِّمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا نُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾ اِنَّ
 اَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكُهُونَ ﴿٣٨﴾ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ
 عَلَى الْاَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٣٩﴾ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ﴿٤٠﴾
 سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿٤١﴾ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٢﴾
 اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يٰٓبَنِي اٰدَمَ اَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ اِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ
 مُّبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَاِنْ اَعْبُدُوْنِي هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ اَضَلَّ
 مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا اَفَلَمْ تَكُونُوْا تَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي
 كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٤٦﴾ اَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٤٧﴾ الْيَوْمَ
 نَخْتِمُ عَلَىٰ اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا اَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا
 يَكْسِبُونَ ﴿٤٨﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلٰى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنَّى
 يَبْصُرُونَ ﴿٤٩﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا
 مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾ وَمَنْ نُّعِذْهُ نُغِثْهُ فِي الْخَلْقِ اَفَلَا
 يَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ
 مُّبِينٌ ﴿٥٢﴾ لِّيُنذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلٰى الْكَافِرِيْنَ ﴿٥٣﴾

وَقَتْلَانِ

عَلَىٰ

53. அது ஒரே ஒரு (பெரும்) சப்தத்தைத் தவிர (வேறொன்றுமாக) இருக்காது; அப்பொழுது அவர்கள் அனைவரும் நம்மிடம் (ஒன்றுதிரட்டப்பட்டு கேள்வி கணக்கிற்காக) முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு விடுபவர்களாவர்.

54. எனவே, அந்நாளில், எந்த ஆத்மாவும் ஒரு சிறிதும் அநியாயம் செய்யப்பட மாட்டாது; இன்னும், நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளுக்கன்றி (வேறு எதற்கும்) நீங்கள் கூலிகொடுக்கப்படமாட்டீர்கள்.

55. நிச்சயமாக கவனவாசிகள் அந்நாளில் தங்கள் காரியத்தில் மகிழ்ச்சியுடையோராக இருப்பர்.

56. அவர்களும், அவர்களுடைய மனைவியரும் நிழல்களில் (உள்ள) கட்டில்களின் மேல் (வெகு உல்லாசமாக) சாய்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.

57. அதில் அவர்களுக்கு (விதவிதமான) கனிவர்க்கங்களுண்டு; இன்னும், அவர்கள் வேண்டுவன (யாவும்) அவர்களுக்குண்டு.

58. (அவர்களை நோக்கி) நிகரற்ற அன்புடைய இரட்சகனின் சொல்லாக "சாந்தி உண்டாகுக!" (என்று கூறுதல்) உண்டு.

59. மேலும், "குற்றவாளிகளே! இன்றையத்தினம் நீங்கள் (நல்லோரிலிருந்து) பிரிந்து விடுங்கள்" (என்று கூறப்படும்).

60. "ஆதமுடைய மக்களே! நீங்கள் ஷைத்தானை வணங்காதீர்கள்; நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்குப் பகிரங்கமான விரோதி" என்று நான் உங்களிடம் உறுதி மொழி வாங்கவில்லையா?

61. "என்னையே நீங்கள் வணங்குங்கள், இதுதான் நேரான வழியாகும் (என்றும் நான் உங்களிடம் உறுதி மொழி வாங்கவில்லையா?).

62. "உங்களில் பெருந்தொகையினரை அவன் நிச்சயமாக வழிகெடுத்தும்விட்டான்; இதனை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்பவர்களாக இருக்கவில்லையா?

63. "இதுதான் நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டிருந்தீர்களே அந்த நரகம்.

64. "இதனை நீங்கள் நிராகரித்துக்கொண்டிருந்ததன் காரணமாக, இன்றையத்தினம் இதில் நீங்கள் நுழைந்துவிடுங்கள்" (என்று கூறப்படும்).

65. இன்றையத்தினம் நாம் அவர்களுடைய வாய்களின் மீது முத்திரையிட்டுவிடுவோம்; அன்றியும், அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தவைகளைப்பற்றி அவர்களுடைய கைகள் நம்மிடம் பேசும்; அவர்களுடைய கால்களும் சாட்சி கூறும்.

66. மேலும், நாம் நாடியிருந்தால் அவர்களுடைய கண்களைப் போக்கி (குருடாக்கி)யிருப்போம்; பின்னர் (தப்பித்துக்கொள்ளும்)வழியின்பால் (அதைக்கடக்க) முந்தியிருப்பார்கள்; அப்போது (அவர்கள் உண்மைவழியை) எவ்வாறு பார்ப்பார்கள்?

67. இன்னும், நாம் நாடியிருந்தால், அவர்கள் இருந்த இடத்திலேயே அவர்கள் உருவத்தை மாற்றி (கல்லாகவோ, மற்ற ஜடப் பொருளாகவோ ஆக்கி)யிருப்போம். அது சமயம், அவர்கள் முன் செல்லவும் சக்திபெறமாட்டார்கள்; பின் திரும்பவும் மாட்டார்கள்.

68. எவரை நாம் (வயோதிகராக்கி) வயதை நீட்டிவிடுகிறோமோ அவரை, படைப்பில் (வாஸிபத்திற்குப் பிறகு) முதுமையையும், பலத்திற்குப் பிறகு பலவீனத்தையும் கொடுத்து, தலைகீழாக மாற்றி விடுகின்றோம். இதனை அவர்கள் அறிந்துகொள்ள மாட்டார்களா?

69. (நம்முடைய தூதராகிய) அவருக்கு நாம் கவிதையை (இயற்ற)க் கற்றுக் கொடுக்கவுமில்லை; அது அவருக்கு அவசியமானதுமல்ல; இது நல்லுபதேசமும், தெளிவான குர்ஆனுமே தவிர (வேறு) இல்லை.

70. அக்குர்ஆனானது, உயிரோடு (உண்மையை ஏற்று) பொய்யை மறுக்கும் உள்ளத்துடன் இருப்பவர்களுக்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும், நிராகரிப்போர் மீது (தண்டனையைப் பற்றிய) வாக்கை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும் (இறக்கப்பட்டது).

71. நம்முடைய கைகள் செய்தவற்றிலிருந்து நிச்சயமாக நாம் அவர்களுக்காக (ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் முதலிய) கால்நடைகளைப்படைத்திருக்கின்றோம் என்பதை அவர்கள் காணவில்லையா? பின்னர், அவர்கள் அவற்றுக்கு உரிமையாளர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

72. அவைகளை, (இலகுவானமுறையில்) அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படியும் நாம் செய்தோம்; அவைகளில், அவர்கள் (வாகனமாக) ஏறக்கூடியவைகளும் இருக்கின்றன; அவர்கள் அவற்றிலிருந்து உண்ணவும் செய்கிறார்கள்.

73. இன்னும் அநேகபயன்களும், பானங்களும் அவர்களுக்கு அவைகளில் இருக்கின்றன; எனவே, அவர்கள் நன்றி செலுத்தமாட்டார்களா?

74. இன்னும், அல்லாஹ்வையன்றி (அவற்றால்) தங்களுக்கு உதவிசெய்யப்படக்கூடும் என்பதற்காக, அவர்கள் (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) தெய்வங்களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

75. (ஆனால்) அவர்கள், அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் ஆற்றல் பெற மாட்டார்கள்; (ஆயினும் மறுமையில்) அவர்கள் இவர்களுக்கு (எதிராகச் சாட்சி கூற) முன்னிலைப்படுத்தப்படும் படைமினராவர்.

76. (நபியே! உமக்கு விரோதமாகக் கூறப்படும்) அவர்களுடைய கூற்று உம்மைக் கவலைக்குள்ளாக்கவேண்டாம்; நிச்சயமாக, அவர்கள் (தங்கள் இதயங்களில்) மறைத்திருப்பதையும், அவர்கள் வெளிப்படுத்துவதையும் நாம் நன்கறிவோம்.

77. மனிதன்—அவனை ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்து நிச்சயமாக நாம் படைத்தோம் என்பதை—அவன் பார்க்கவில்லையா? பின்னர் திடீரென அவன், பகிரங்கமாகத் தர்க்கிக்கக் கூடியவனாக இருக்கிறான்.

78. மேலும், அவன் தன்னுடைய படைப்பை (தான் எவ்வாறு படைக்கப்பட்டான் என்பதை) மறந்துவிட்டு, ஓர் உதாரணத்தையும் நமக்காக அவன் கூறுகிறான்; "எனும்புகளை, அவை மக்கிப்போன நிலையில் உயிருட்டுபவன் யார்?" என்று அவன் கேட்கிறான்.

79. (நபியே! அதற்கு) நீர் கூறுவீராக: "முதன்முறையில் அதனைப்படைத்தானே அத்தகையவனே அதனை உயிர்ப்பிப்பான்; அவன் ஒவ்வொரு படைப்பைப்பற்றியும் நன்கறிகிறவன்."

80. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களுக்காக பசுமையான மரத்திலிருந்து நெருப்பை உண்டாக்கினான்; அப்போது அதிலிருந்து நீங்கள் (நெருப்பை) மூட்டுகிறீர்கள்.

81. வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தானே அத்தகையவன், அவர்களைப் போன்றதைப் படைக்கச் சக்திபெற்றவனாக இல்லையா? ஏன் இல்லை? (அவனே ஆற்றலுடையவன்.) நிச்சயமாக, அவனே மிகப் பெரும் படைப்பாளன், நன்கறிகிறவன்.

82. அவன் யாதொரு பொருளை (ப் படைக்க) நாடினால், அதற்கு அவன் கட்டளையிடுவதெல்லாம் "ஆகு!" எனக் கூறுவதுதான் உடனே அது ஆகிவிடும்.

83. ஆகவே, சகலவற்றின் அதிகாரம் (ஆட்சி) எவனுடைய கைவசம் இருக்கின்றதோ அத்தகையவனே மிகப் பரிசுத்தமானவன்; மேலும் அவன்பாலே நீங்கள் திரும்பக் கொண்டுவரப்படுவீர்கள்.

அத்தியாயம் : 37

அஸ்ஸாஃப்ஃபாத் — அணியினர்

வசனங்கள் : 182

மக்கீ

ருகூஃகள் : 5

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அணியாக அணிவகுத்து நிற்போர் மீது சத்தியமாக,
2. தீவிரமாக விரட்டுவோர் மீது சத்தியமாக,
3. (அல்லாஹ்வின்) வேதத்தை ஓதுவோர் மீது சத்தியமாக,

إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ① رَبُّ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
 الْمَشَارِقِ ② إِنْ أَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بَرِيقَةً ③ الْكَوَاكِبِ ④ وَحِفْظًا
 مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ تَارِدٍ ⑤ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذُّونَ
 مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ⑥ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑦ إِلَّا مَنْ خَطِفَ
 الْخُطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ ⑧ شَهَابٌ ثَاقِبٌ ⑨ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْ أَسَدُ خَلْقًا أَمْ
 مَنْ خَلَقْنَا ⑩ إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ⑪ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ
 وَإِذَا دُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ⑫ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ ⑬ وَقَالُوا لَئِنْ
 هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑭ إِنْ أَدَامْنَا ⑮ وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ⑯ إِنَّا لَبَعُوثُونَ ⑰
 أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ⑱ قُلْ نَعْمَ وَأَنْتُمْ دُخْرُونَ ⑲ وَأَمَّا هِيَ زَجْرَةٌ
 وَاحِدَةٌ ⑳ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ㉑ وَقَالُوا يَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ㉒ هَذَا
 يَوْمُ الْفَصْلِ ㉓ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْدِبُونَ ㉔ احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا
 وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ㉕ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَى
 صِرَاطِ الْجَحِيمِ ㉖ وَقَفَوْهُمْ ㉗ إِنَّهُمْ مُسْؤُلُونَ ㉘ مَا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ ㉙ بَلْ
 هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ㉚ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ㉛
 قَالُوا إِنَّكُمْ لَنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ㉜ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ㉝

4. நிச்சயமாக உங்கள் வணக்கத்திற்குரிய நாயன் ஒரே ஒருவன் தான்.
5. வானங்களுக்கும், பூமிக்கும், அவை இரண்டிற்கு மத்தியில் உள்ளவற்றிற்கும் (அவனே) இரட்சகன்; (மேல்திசை)கீழ்த்திசைகளுக்கும் (அவனே) இரட்சகன்.
6. நிச்சயமாக நாம், (இந்தப் பூமிக்குச்) சமீபமாக உள்ள வானத்தை நட்சத்திரங்களின் அழகைக்கொண்டு அலங்கரித்துள்ளோம்.
7. கட்டுப்படாத ஒவ்வொரு ஷைத்தானிலிருந்தும் பாதுகாப்பதற்காக (நாம் ஆக்கினோம்).
8. மிக உயர்வான (மலக்குகளின்) கூட்டத்தார்பால் (அவர்களின் பேச்சுக்களை மறைந்திருந்து ஷைத்தான்களாகிய) இவர்கள் செவியேற்கமாட்டார்கள்; ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் (எரி கொள்ளிகளால்) எறியப்படுவார்கள்.
9. விரட்டப்படுவதற்காக (எறியப்படுவார்கள்); அவர்களுக்கு நிலையான வேதனையுமுண்டு.
10. (திருட்டுத்தனமாக ஏதேனும்) செய்தியை இறாய்ஞ்சிச் செல்பவனைத் தவிர - அப்போது பிரகாசமான தீப்பந்தம் அவனைப் பின் தொடரும்.
11. ஆகவே "படைப்பால் அவர்கள் மிகக் கடினமானவர்களா? அல்லது நாம் படைத்திருப்பவைகளா?" என இவர்களிடம் (நபியே நீர்) விளக்கம் கேட்பீரா? நிச்சயமாக நாம் அவர்களை பிசு பிசுப்பான களிமண்ணால் படைத்திருக்கின்றோம்.
12. எனினும், (நபியே) நீர் ஆச்சரியப்படுகின்றீர்; அவர்களோ, (அதனைப்) பரிசுசிக்கின்றனர்.
13. அன்றியும், அவர்கள் உபதேசிக்கப்பட்டால், அவர்கள் உபதேசம் பெறமாட்டார்கள்.
14. எந்த அத்தாட்சியைக் கண்டபோதிலும் அவர்கள் அளவுகடந்து பரிசாசம் செய்கின்றனர்.
15. "இது பகிரங்கமான ரூனியமே தவிர (வேறு) இல்லை" என்றும் கூறுகின்றனர்.
16. நாம் இறந்து மண்ணாகவும், எலும்புகளாகவும் நாங்கள் ஆகிவிட்டாலும், (பின்னர்) நிச்சயமாக நாம் எழுப்பப்படுவோர்களா? (என்றும் கேட்கின்றனர்).
17. "எம்முடைய முன்னோர்களான மூதாதையர்களுமா? (எழுப்பப்படுவார்கள்)" என்றும் கேட்கின்றனர்.
18. (நபியே) நீர் கூறுவீரா: "ஆம்! நீங்களும் சிறுமைப்பட்டவர்களாக (எழுப்பப்படுவீர்கள்).
19. அது வெல்லாம் ஒரே ஒரு சப்தம்தான்; உடனே அவர்கள் (எழுந்து மறுமை நான் நிலைபெற்றுவிட்டதைப்) பார்ப்பார்கள்.
20. "எங்களுடைய கேடே! இது கூலி கொடுக்கப்படும் நான் (ஆயிற்றே!) என்றும் அவர்கள் கூறுவார்கள்.
21. "எதை நீங்கள் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களோ அந்தத் தீர்ப்பு நான் இதுதான்" (என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்).
22. "அநியாயம் செய்தார்களே அவர்களையும், (அநியாயம் செய்வதில் அவர்களுக்கு நிகரானவர்களான) அவர்களின் துணைவர்களையும், அவர்கள் வணங்கிக் கொண்டிருந்தார்களே அவர்களையும் ஒன்று திரட்டுங்கள்".
23. "அல்லாஹ்வையன்றி (வணங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் ஒன்று திரட்டுங்கள்) பின்னர் அவர்களுக்கு நரகத்தின் பாதையின்பால் வழிகாட்டுங்கள்.
24. (அங்கு) அவர்களை நிறுத்தியும் வையுங்கள்; நிச்சயமாக அவர்கள் (கேள்வி கணக்குக்) கேட்கப்படவேண்டியவர்கள் (என்றும் கூறப்படும்).
25. உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? நீங்கள் ஏன் ஒருவருக்கொருவர் (உலகில் உதவி செய்தது போன்று) உதவி செய்து கொள்ளவில்லை? (என்றும் கேட்கப்படும்).
26. இல்லை; இன்றைய தினம் அவர்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு) சரணடைந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.
27. இன்னும், அவர்களில் சிலர் சிலரை முன்னோக்கிக் (கேள்விகளைக்) கேட்டுக் கொள்வார்கள்.
28. "வலப்பக்கத்திலிருந்து எங்களிடம் (உங்கள் பலத்தால் நல்லவற்றைச் செய்வதிலிருந்து தடுத்தும், இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொள்வதிலிருந்து எங்களைத் திருப்பி விட்டும்) வருபவர்களாகவும் இருந்தீர்கள்" என்று கூறுவார்கள். (19)
29. (அதற்கு) "அவ்வாறல்ல! நீங்கள்தாம் விசுவாசங்கொண்டவர்களாக இருக்கவில்லை" என்று (அத்தலை)வர்கள் கூறுவார்கள்.

وَمَا كُنَّا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ ۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ ۝۶۰ فَحَقَّ عَلَيْنَا
قَوْلُ رَبِّنَا ۚ اِنَّكَ لَا تَقُوْنَ ۝۶۱ فَاَغْوَيْنٰكُمْ اِنَّا كُنَّا لَٰغِيُوْنَ ۝۶۲ فَاَنهَمُ
يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ۝۶۳ اِنَّا كُنَّا لِكَ نَفْعَلُ بِالْبٰجِرِيْنَ ۝۶۴
اِنَّهُمْ كَانُوْۤا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُوْنَ ۝۶۵ وَيَقُوْلُوْنَ
اِنَّا لَتَارِكُوْا آلِهَتِنَا لِشَاۤءِ رَجَبُوْنَ ۝۶۶ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ
الْمُرْسَلِيْنَ ۝۶۷ اِنَّكُمْ لَذٰۤى قَالُوْا الْعَذَابُ الْاَلِيْمُ ۝۶۸ وَمَا يَجْزَوْنَ اِلَّا مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۶۹ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْخٰلَصِيْنَ ۝۷۰ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ
مَّعْلُوْمٌ ۝۷۱ فَوَاكِهٌ وَهُمْ مُّكْرَمُوْنَ ۝۷۲ فِيْ جَنّٰتٍ النَّعِيْمُ ۝۷۳ عَلٰى سُرُرٍ
مُّتَقَابِلِيْنَ ۝۷۴ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ۝۷۵ بَيضَآءٍ لَّدُنّٰى
الشَّرِيْۤيْنِ ۝۷۶ لَا فِيْهَا عَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُوْنَ ۝۷۷ وَعِنْدَهُمْ قُصُرٌ
الْظَّرَفِ عِيْنٌ ۝۷۸ كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مُّكْنُوْنَ ۝۷۹ فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ
يَتَسَاءَلُوْنَ ۝۸۰ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ اِنِّىْ كَانَ لِىْ قَرِيْنٌ ۝۸۱ يَقُوْلُ
اِنَّكَ لَمِنَ الْمَصْدِقِيْنَ ۝۸۲ اِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا
ءَاَنَّا لَمَدِيْنُوْنَ ۝۸۳ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُّطْلَعُوْنَ ۝۸۴ فَاَطْلَعَمُ
فَرَاۤهُ فِيْ سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ۝۸۵ قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِيْنَ ۝۸۶

30. எங்களுக்கு உங்கள் மீது யாதோர் அதிகாரமும் இருக்கவில்லை. எனினும் நீங்கள் தாம் வரம்பு கடந்த கூட்டத்தாராக இருந்தீர்கள்.

31. ஆதலால், எங்கள் இரட்சகனுடைய வாக்கு எங்கள் மீது உண்மையாகி விட்டது; நிச்சயமாக நாம் (வேதனையைச்) சுவைக்க வேண்டியவர்கள் தாம்.

32. " (ஆம்!) உங்களை நாங்கள் வழிகெடுத்தோம்: (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக நாங்களும் வழிகெட்டுப் போயிருந்தோம்" (என்றும் கூறுவார்கள்).

33. எனவே, நிச்சயமாக அவர்கள் அந்நாளில் வேதனையில் கூட்டானவர்களாகவே இருப்பர்.

34. நிச்சயமாக நாம் குற்றவாளிகளை இவ்வாறே செய்வோம்.

35. "அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறொரு வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் இல்லை! " என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டால், நிச்சயமாக அவர்கள், பெருமையடிப்பவர்களாக இருந்தனர்.

36. "நாங்கள் பைத்தியக்காரரான ஒரு கவிஞருக்காக எங்களுடைய வணக்கத்துக்குரியவர் (களான தெய்வங்களை) நிச்சயமாக விட்டுவிடுகின்றவர்களா?" என்றும் அவர்கள் கூறுபவர்களாக இருந்தனர்.

37. (அவர் பைத்தியக்காரர்) அல்ல! அவர் உண்மையான (மார்க்கத்)தையே கொண்டு வந்தார். (தனக்கு முன்சென்ற) தூதர்களையும் அவர் உண்மைப்படுத்தினார்.

38. நிச்சயமாக நீங்கள் துன்புறுத்தும் வேதனையைச் சுவைக்க வேண்டியவர்கள் தாம்.

39. நீங்கள் செய் துகொண்டிருந்தவைகளுக்கல்லாமல் (வேறு) எதற்கும் நீங்கள் கூலி கொடுக்கப்படமாட்டீர்கள் (என்றும் கூறப்படும்).

40. (அல்லாஹ்வால்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோரான அல்லாஹ்வின் அடியார்களைத் தவிர;

41. அத்தகையோர் _ அவர்களுக்கு அறியப்பட்டுள்ள உணவு உண்டு.

42. அது (கனிவகைகள், இன்னும் அவர்கள் கண்ணியப்படுத்தப் படுபவர்கள்).

43. இன்பம் தரும் சுவனபதிகளில் _

44. கட்டில்கள் மீது (அமர்ந்து) ஒருவர் மற்றொருவரை முன் நோக்கியவர்களாக (உல்லாசமாகப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்).

45. சுத்தமான (மது)பானம் நிறைந்த குவளை (சிறார்கள் மூலம்) அவர்களைச் சுற்றி கொண்டுவரப்படும்.

46. மிக்க வெண்மையானது (அதை) அருந்துவோருக்கும் துரமளிக்கக் கூடியதாகும்.

47. அதில் கெடுதியும் இருக்காது; அதனால் (போதையுற்று) அவர்கள் மதிமயக்கப்படவும் மாட்டார்கள்.

48. அவர்களிடத்தில் பார்வைதாழ்த்திய ஹூருல் ஈன் என்னும்) கண்ணழகிகளும் இருப்பார்கள்.

49. அவர்கள் (கறைபடாது) மறைக்கப்பட்ட முட்டைகளின் உள்ளிருக்கும் வெள்ளைத் தொளிகளைப் போன்று (பாதுகாக்கப்பட்டு) இருப்பர்.

50. பின்னர், அவர்களில் சிலர் சிலரை முன்னோக்கியவாறு (உலகத்தில் இருந்த அவர்களின் நிலைபற்றி) ஒருவரை ஒருவர் கேட்டு (விசாரித்துக் கொள்வார்கள்).

51. அவர்களில் சொல்லக்கூடிய ஒருவர், "நிச்சயமாக நான் _ எனக்கு (இம்மையில்) ஒரு நண்பன் இருந்தான்" எனக் கூறுவார்.

52. அவன் (என்னிடம் மறுமையை) உண்மைப்படுத்தக்கூடியவர்களில் நிச்சயமாக நீயுமா? எனக் கூறுவான்.

53. நிச்சயமாக நாம் இறந்து மண்ணாகவும், எலும்புகளாகவும், ஆகிவிட்டாலும் (உயிர்ப்பித்து) நாம் கூலி வழங்கப்படுவோரா? (என்றும் கூறுபவனாக இருந்தான்).

54. (ஆகவே அவனை) நீங்கள் எட்டிப் பார்க்கவிரும்புகின்றீர்களா? என்று கேட்டார்.

55. பிறகு அவர் எட்டிப் பார்க்கிறார்; அப்போது அவனை நரகத்தின் மத்தியில் அவர் காண்கிறார்.

56. (அவனிடம்) " அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக, நீ என்னை (உலகில் இருக்கும் போது வழி கெடுத்து நரகக் குழியில் தள்ளிவிடவே எத்தனித்தாய்" என்று கூறுவார்.

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضِرِينَ ﴿٥٥﴾ أَفَمَا نَحْنُ
 بِبَيِّنَاتٍ ﴿٥٦﴾ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّينَ ﴿٥٧﴾ إِنَّ
 هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥٨﴾ لِنَبِّئَ هَذَا أَفْلِعْمِلِ الْعَمَلُونَ ﴿٥٩﴾ أَذَلِكَ
 خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقْوَمِ ﴿٦٠﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦١﴾
 إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٢﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئَوسُ
 الشَّيْطَانِ ﴿٦٣﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا قَائِلُونَ ﴿٦٤﴾ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٥﴾
 ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٦﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى
 الْجَحِيمِ ﴿٦٧﴾ إِنَّهُمْ أَفْوَا أَبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿٦٨﴾ فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ
 يُهْرَعُونَ ﴿٦٩﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٠﴾ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧١﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٢﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمَخْلَصِينَ ﴿٧٣﴾ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ
 فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٤﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٥﴾
 وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٦﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٧﴾
 سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٨﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٩﴾
 إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٠﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨١﴾

57. "என் இரட்சகனுடைய அருள் (என்மீது) இல்லாதிருந்தால், நானும் (நரகத்திற்கு) ஆஜர்படுத்தப்பட்டவர்களில் ஒருவனாக இருந்திருப்பேன்" (என்றும் கூறுவார்).

58. (பின்னர் சுவர்க்கவாசிகளிடம்,) "நாம் (மற்றொரு முறையும்) இறந்து விடுபவர்கள் இல்லையே?" (என்பார்).

59. "நம்முடைய முந்தைய மரணத்தைத் தவிர (வேறில்லை); நாம் வேதனை செய்யப்படுபவர்களும் அல்லர் (என்றும் சுவனவாசிகள் கூறுவர்).

60. நிச்சயமாக இதுவே மகத்தான தொரு வெற்றியாகும்!

61. இது போன்றதற்காகவே, செயல்படக்கூடியவர்கள் செயல்படவும்.

62. (அல்லாஹ்விடமிருந்து கிடைக்கும்) விருந்துபசாரத்தால் அது சிறந்ததா? அல்லது (நரகத்திலிருக்கும்) கள்ளிமரமா?

63. நிச்சயமாக நாம் அதனை, அநியாயக்காரர்களுக்கு ஒரு சோதனையாகவே ஆக்கியிருக்கின்றோம்.

64. நிச்சயமாக அது, நரகத்தின் அடித் தளத்திலிருந்து வெளிப்படும் ஒரு மரமாகும்.

65. (குழைகளுக்கொப்பான) அதன் பழங்கள், நிச்சயமாக, ஷைத்தான்களின் தலைகளைப்போலிருக்கும்.

66. எனவே, நிச்சயமாக அவர்கள், திட்டமாக அதிலிருந்து உண்ணக் கூடியவர்கள்; பின்னர் அதிலிருந்து வயிறுகளை நிரப்பிக்கொள்ளக் கூடியவர்கள்

67. பின்னர், நிச்சயமாக அதற்குமேல் கடுமையாகக் கொதிக்கவைக்கப்பட்டுள்ள நீரிலிருந்து கலப்பு(பானமும்) அவர்களுக்கு உண்டு.

68. பின்னர், நிச்சயமாக அவர்கள் திரும்பிச் செல்லுமிடம் நரகத்தின் பாலாகும்.

69. நிச்சயமாக, இவர்கள் தங்கள் மூதாதையரை வழிகெட்டவர்களாகக் கண்டார்கள்,

70. ஆகவே, அவர்களுடைய அடிச்சுவடுகளின் மீதே இவர்கள் விரைந்து செல்ல தூண்டப்பட்டார்கள்.

71. முன்னோர்களில் பெரும்பாலோர் (இவ்வாறே) அவர்களுக்கு முன்னரும் திட்டமாக வழி கெட்டிருந்தனர்.

72. மேலும், அவர்களுக்கிடையே அச்சமூட்டி எச்சரிக்கக்கூடியவர்களை திட்டமாக நாம் அனுப்பிவைத்தோம்.

73. ஆகவே, "அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டவர்களுடைய முடிவு எப்படி இருந்தது" என்பதை (நபியே!) நீர் காண்பீராக!

74. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லாஹ்வுடைய அடியார்களைத் தவிர.

75. மேலும், நூஹ் நம்மைத் திட்டமாக அழைத்தார்; (நாமே) பதிலளிப்போரில் மிக நல்லோர் (ஆவோம்).

76. அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தினரையும் மகத்தான (மிகப்பெரும்) கஷ்டத்திலிருந்து காப்பாற்றினோம்.

77. அவருடைய சந்ததியையே எஞ்சியுள்ளோராய் நாம் ஆக்கினோம்.

78. மேலும், அவருக்காக (அவருடைய கீர்த்தியை), பின்னுள்ளோர்களில் (நிலைத்திருக்க) விட்டுவைத்தோம்.

79. அகிலத்தார் அனைத்திலும் நூஹ்மீது ஸலாம் (சாந்தி) உண்டாவதாக.

80. நிச்சயமாக, இவ்வாறே நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு நாம் கூலி கொடுக்கிறோம்.

81. நிச்சயமாக அவர் விசுவாசிகளான நம் அடியார்களில் உள்ளவராவார்.

82. பின்னர், மற்றவர்களை நாம் மூழ்கடித்துவிட்டோம்.

وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۖ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝
 إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۖ أَفَعَمَّ إِلَهًا دُونَ اللَّهِ
 تُرِيدُونَ ۖ فَمَا أَطْلَعُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۖ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۖ
 فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۖ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۖ فَرَاغَ إِلَى إِلَهِهِمْ
 فَقَالَ آلَا تَأْكُلُونَ ۖ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ۖ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ
 ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۖ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ ۖ قَالَ اتَّعَبُودُونَ مَا
 تَنَحْتُونَ ۖ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۖ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا
 فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ ۖ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۖ
 وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ ۖ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ
 الصَّالِحِينَ ۖ فَبَشِّرْنَاهُ بِعِلْمٍ حَلِيمٍ ۖ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيُ
 قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى
 قَالَ يَا بَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ
 الصَّابِرِينَ ۖ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّاهُ لِلْجَبِينِ ۖ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۖ
 قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۖ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنْ
 هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۖ وَقَدْ دَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ۖ

83. மேலும், நிச்சயமாக அவருடைய வழியைப் பின் பற்றியவர்களில் உள்ள(ஒரு)வர் தாம் இப்ராஹீம்.

84. அவர் தன் இரட்சகனிடம் தூய (பண்பட்ட) இதயத்துடன் வந்த சமயத்தை (நபியே! நினைவு கூர்வீராக!)

85. அவர் தம் தந்தை மற்றும் தம் சமூகத்தாரிடம் "எதனை நீங்கள் வணங்குகிறீர்கள்" என்று கூறியபோது,

86. "நீங்கள் அல்லாஹ்வையன்றி (வணக்கத்திற்குரிய) பொய்யான தெய்வங்களை நாடுகிறீர்களா?"

87. அவ்வாறாயின், "அகிலத்தாரின் இரட்சகனைப்பற்றி உங்கள் எண்ண மென்ன?" (என்றும் கேட்டார்)

88. பின்னர், நட்சத்திரங்களில் (ஆழ்ந்த சிந்தனையோடு) ஒரு பார்வை பார்த்தார்.

89. பின்னர், நிச்சயமாக நான் நோயுற்றிருக்கிறேன் எனக்கறினார்.

90. அவர்கள் அவரை (ஊரில்) விட்டு விட்டு (திருவிழாவிற்குச் சென்று விட்டனர்.

91. பின்னர், அவர் அவர்களுடைய வணக்கத்துக்குரியவர் (களான தெய்வங்) களின் பால் (மறைவாகச்) சென்று (அங்கு அவர்களுக்கென படைக்கப் பட்டிருந்தவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி) "நீங்கள் உண்ணமாட்டீர்களா?" என்று கேட்டார்.

92. "உங்களுக்கென்ன (நேர்ந்தது?) நீங்கள் (ஏன்) பேசுவதில்லை?" (என்று கேட்டார்).

93. பின்னர் அவற்றின் பால் சென்று தன் வலக்கையினால் அவைகளை அடித்து (உடைத்து) விட்டார்.

94. (திருவிழாவிலிருந்து திரும்பி வந்து) அவர்பால் அவர்கள் விரைந்து (ஓடி) வந்தனர்.

95. அவர் (அவர்களிடம்) "நீங்கள் செதுக்கியவைகளை நீங்களே வணங்குகிறீர்களா?" என்று கேட்டார்.

96. "உங்களையும், நீங்கள் செய்கின்றவற்றையும் அல்லாஹ்வே படைத்தான்" (என்றார்).

97. (அவர்கள் கோபங் கொண்டு) இவருக்காக ஒரு கிடங்கை எழுப்புக; பின்னர், (அதில் நெருப்பை உண்டாக்கி) அந் நெருப்பில் அவரைப் போட்டு விடுங்கள்" என்று கூறினார்கள்.

98. ஆகவே, அவர்கள் அவருக்குச் சதிசெய்ய நாடினார்கள்; ஆனால், நாம் அவர்களை இழிவடைந்தோராய் ஆக்கிவிட்டோம்.

99. (பின்னர், இப்ராஹீம்) "நிச்சயமாக நான், என் இரட்சகனின் பால் செல்லுகிறேன்; அவன் எனக்கு நேர் வழியைக் காண்பிப்பான்" என்றும் கூறினார்.

100. "என் இரட்சகனே! நல்லோர்களில் (ஒருவரை) நீ எனக்கு (ச் சந்ததியாகத்) தந்தருள் புரிவாயாக!" (என்றார்).

101. ஆதலால், மிகுந்த சகிப்புத்தன்மையுடைய (இஸ்மாயீல் எனும்) மகனைக் கொண்டு அவருக்கு நன்மாராயம் கூறினோம்.

102. எனவே, (இஸ்மாயீல்) அவருடன் சேர்ந்து உழைக்கக்கூடிய பருவத்தை அவர் அடைந்தபொழுது, அவர் (தன் மகனிடம்) "என் அருமை மகனே! நிச்சயமாக நான், உன்னை அறுத்துப் பிளியிடுவதாக, நிச்சயமாக நான் கனவில் கண்டேன்; (இதைப் பற்றி) நீ என்ன அபிப்பிராயப்படுகிறாய்?" என்று கேட்டார்; (அதற்கு) அவர், "என் தந்தையே! நீங்கள் ஏவப்பட்டபடியே செய்யுங்கள்; அல்லாஹ் நாடினால் என்னை நீங்கள் பொறுமையாளர்களில் உள்ளவனாகக் காண்பீர்கள்" என்று கூறினார்.

103. ஆகவே, அவ்விருவரும் (அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து, (இப்ராஹீமாகிய) அவர், (இஸ்மாயீலாகிய) அவரை (அறுத்துப் பலியிட) முகங் குப்புறக் கிடத்தியபோது;

104. (அச்சமயம்) நாம் அவரை "இப்ராஹீமே!" என அழைத்தோம்.

105. "நிச்சயமாக நீர் (உம்முடைய) கனவை உண்மையாக்கி வைத்துவிட்டீர். நிச்சயமாக, நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு நாம் இவ்வாறே கூலிகொடுப்போம்.

106. "நிச்சயமாக இது-இதுவே தெளிவான பெரும் சோதனையாகும் (என்றும் கூறினோம்).

107. மேலும், (அவருக்கு பதிலாக) ஒரு மகத்தான பரியைக் கொண்டு அவரைப் பகரமாக்கினோம்.

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۖ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۖ كَذَلِكَ

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَبَشِّرْنَاهُ

بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۖ وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَ

مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ۖ وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَىٰ

مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۖ وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۖ

وَنَصَرْنَاهُمْ فَمَا كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۖ وَأَتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ۖ

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۖ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي

الْآخِرِينَ ۖ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۖ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي

الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَإِنَّ إِلْيَاسَ

لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۖ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ۖ أَتَدْعُونَ

بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ ۖ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ

الْأَوَّلِينَ ۖ فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ كَمُحَضَّرُونَ ۖ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ

الْمُخْلِصِينَ ۖ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۖ سَلَّمَ عَلَىٰ

إِلْيَاسَ ۖ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۖ إِنَّهُ مِنْ

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۖ

108. இன்னும் அவருக்காக (அவரின் கீர்த்தியைப்) பின்னுள்ளோர்களில் (நிலைத்திருக்க) விட்டுவைத்தோம்.

109. இப்றாஹீமின் மீது சாந்தி உண்டாவதாக.

110. இவ்வாறே நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு நாம் கூலி கொடுக்கிறோம்.

111. நிச்சயமாக அவர், விகவாசிகளான நமது அடியார்களில் உள்ளவர்.

112. இன்னும், நல்லோர்களிலுள்ளவரான இஸ்ஹாக்கை நபியாக அவருக்கு நாம் நன்மாராயம் கூறினோம்.

113. அவர் மீதும், இஸ்ஹாக்மீதும் நாம் நமது பாக்கியங்களை நல்கினோம். அவ்விருவரின் சந்ததியரில் நன்மை செய்பவரும், பகிரங்கமாகத் தமக்குத் தாமே அநீதமிழைத்துக் கொள்பவரும் இருக்கின்றனர்.

114. நிச்சயமாக நாம் மூஸா, இன்னும் ஹாஸன்மீதும் பேருபகாரம் புரிந்தோம்.

115. அவ்விருவரையும், அவ்விருவரின் சமூகத்தாரையும் மகத்தான தொரு துன்பத்திலிருந்து காப்பாற்றினோம்.

116. மேலும், நாம் அவர்களுக்கு உதவிசெய்தோம்; ஆகவே, (தங்கள் விரோதிகளின் மீது) அவர்கள்தாம் வெற்றிபெற்றோராக இருந்தனர்.

117. அவ்விருவருக்கும் தெளிவான வேதத்தையும் நாம் கொடுத்தோம்.

118. அவ்விருவருக்கும் நேர்வழியையும் நாம் காண்பித்தோம்.

119. மேலும், அவ்விருவருக்காக (அவ்விருவரின் கீர்த்தியை) பின்னோர்களில் (நிலைத்திருக்க) விட்டுவைத்தோம்.

120. மூஸா, இன்னும் ஹாஸன்மீதும் சாந்தி உண்டாவதாக.

121. நிச்சயமாக நாம் நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு இவ்வாறே கூலி கொடுக்கின்றோம்.

122. நிச்சயமாக அவ்விருவரும் விகவாசங் கொண்டவர்களான நமது அடியார்களில் உள்ளவர்களாவர்.

123. நிச்சயமாக இல்யாஸும் (நமது தூதர்களாக) அனுப்பப்பட்டவர்களில் உள்ளவராவர்.

124. அவர் தம் சமூகத்தாரிடம், நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயப்பட மாட்டீர்களா? என்று கூறிய சமயத்தை (நினைவு கூர்வீராக்க!)

125. "படைப்பவர்களில் மிகச் சிறந்தவனை நீங்கள் விட்டு விட்டு 'பஅல்' (என்னும்) விக்கரத்தை நீங்கள் அழைக்கின்றீர்களா?"

126. உங்கள் இரட்சகனும், முன் சென்ற உங்கள் மூதாதையர்களின் இரட்சகனுமான அல்லாஹ்வைவிட்டு விடுகிறீர்களா என்று கூறினார்.

127. பின்னர், அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆதலால், நிச்சயமாக அவர்கள் (நம்மிடம் தண்டனைக்காக) முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறவர்களாவர்.

128. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோரான அல்லாஹ்வுடைய அடியார்களைத் தவிர. (இவர்களுக்கு நல்ல சன்மானமுண்டு.)

129. இன்னும், அவருக்காக (அவருடைய 'கீர்த்தியைப்' பின்னுள்ளோர்களில் (நிலைக்க) விட்டுவைத்தோம்.

130. "இல்யாஸின் மீது சாந்தி உண்டாவதாக!"

131. நிச்சயமாக நன்மை செய்கிறவர்களுக்கு நாம் இவ்வாறே கூலி கொடுக்கிறோம்.

132. நிச்சயமாக அவர் விகவாசங் கொண்டவர்களான நமது அடியார்களில் உள்ளவராவர்.

133. நிச்சயமாக 'லூத்'தும் (நமது தூதர்களாக) அனுப்பப்பட்டவர்களில் உள்ளவராவர்.

إِذْ تَجَیَّنَهُ وَأَهْلَهُ أَجْبَعِينَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٢٨﴾ ثُمَّ
 دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿١٢٩﴾ وَأَنْتُمْ كَتَمْتُمْ عَنْهُمْ مُصِيبِينَ ﴿١٣٠﴾ وَبِالْأَيْلِ
 أَفْلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣١﴾ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٢﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى
 الْفُلِ الْمَشْحُونِ ﴿١٣٣﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٣٤﴾
 فَالْتَمَتَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٣٥﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٣٦﴾
 لَلِثَبِّ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٣٧﴾ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ
 سَقِيمٌ ﴿١٣٨﴾ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٣٩﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى
 مِائَةِ آلَافٍ أَوْ يُزِيدُونَ ﴿١٤٠﴾ فَآمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤١﴾
 فَاسْتَفْتِهِمُ الرِّيبُ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٢﴾ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ
 إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٤٣﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكِهِمْ لَا يَقُولُونَ ﴿١٤٤﴾
 وَلَكَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٤٥﴾ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿١٤٦﴾
 مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٤٧﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٤٨﴾ أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ
 مُّبِينٌ ﴿١٤٩﴾ فَاتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥٠﴾ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ
 وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥١﴾
 سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١٥٢﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٥٣﴾

134. அவரையும், அவருடைய குடும்பத்தினர் அனைவரையும் நாம் காப்பாற்றியதை (நினைவு கூர்வீராக)

135. தங்கிவிட்டோர்களில் இருந்துவிட்ட (அவருடைய) கிழ (மனை)வியைத் தவிர (அவன் வேதனை செய்யப்படுபவர்களுடன் தங்கிவிட்டான்).

136. பின்னர், மற்றவர்களை நாம் அழித்துவிட்டோம்.

137. ஆகவே, (மக்கா வாசிகளே! நீங்கள் வர்த்தகத்திற்குச் சென்று திரும்புகின்ற போது) காலைப் பொழுதை அடைந்தவர்களாக நிச்சயமாக நீங்கள் அவர்களின் (ஊரின்) மீதே நடந்து செல்கின்றீர்கள்.

138. இரவிலும் (அவ்வூர்ப்பக்கம் செல்கின்றீர்கள்); இதனைக்கொண்டு நீங்கள் நல்லறிவு பெறமாட்டீர்களா?

139. நிச்சயமாக யூனூஸ் (நம் தூதர்களாக) அனுப்பப்பட்டவர்களில் உள்ளவராவர்.

140. நிரப்பப்பட்ட கப்பலின் பக்கம் அவர் வெருண்டோடிய சமயத்தில் (அவர் சோதனைக்குள்ளாக்கப்பட்டு அதில் அவர் ஏறிக்கொண்டார்).

141. அக்கப்பலிலுள்ளவர்கள் சீட்டுப்போட்டனர்; (அதில் அவர் பெயர் வரவே கடலில் எறியப்படவேண்டிய) தோல்வியுற்றோரில் அவர் ஆகிவிட்டார்.

142. எனவே, (இவரை அவர்கள் கடலில் எறியவே) அவர் நித்தனைக்கு ஆளானவராகயிருக்க, (ஒரு மீன் அவரை விழுங்கிற்று).

143. நிச்சயமாக அவர் (மீன் வயிற்றினுள் நம்மைத்) துதி செய்து கொண்டிருப்பவர்களில் இல்லாமலிருந்திருந்தால்;

144. (மறுமைக்காக படைப்பிளங்களாகிய) அவர்கள் எழுப்பப்படும் நாள் (வரும்) வரையில், அவர் அதன் வயிற்றில் தங்கியிருந்திருப்பார்.

145. (அவர் துதி செய்ததன் காரணமாக) அவர் நோயுற்றவராக இருந்த நிலையில் வெட்ட வெளியில், (மீன் வயிற்றிலிருந்து) அவரை நாம் எறிந்தோம்.

146. மேலும், அவரின் மீது (நிழல்தருவதற்காக) ஒரு கரைக்கொடியை நாம் முளைப்பித்தோம்.

147. இன்னும், நாம் அவரை ஒரு நூறாயிரம், அல்லது (அதற்கு) அதிகமானவர்களிடம் (நம்முடைய) தூதராக அனுப்பிவைத்தோம்.

148. ஆகவே, அவர்கள் விகவாசங்கொண்டார்கள்; ஆகவே, நாமும் அவர்களை ஒருநீண்ட) காலம் வரையில் சுகமாக வாழவைத்தோம்.

149. (நபியே! இணைவைப்பவர்களான) அவர்களிடம், "உமது இரட்சகனுக்கு பெண்மக்களும், அவர்களுக்கு ஆண் மக்களும்?" என்று நீர் விளக்கம்கேட்பீராக!

150. அல்லது மலக்குகளைப் பெண்களாக, அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க நாம் படைத்தோமா?

151. அறிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக இவர்கள் தங்கள் பொய்யினால் கூறுகின்றனர்;

152. அல்லாஹ் (பிள்ளைகளைப்) பெற்றெடுத்தான் (என்று) நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்களே.

153. (அதிலும்) ஆண் (மக்களை விட) பெண் (மக்களை) அவன் தெரிவுசெய்து கொண்டானா?

154. (இவ்வாறு கூற) உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? (இதைப் பற்றி) எவ்வாறு நீங்கள் தீர்ப்பளிக்கிறீர்கள்?

155. நீங்கள் (என்ன கூறுகிறீர்களென்று) சிந்திக்கமாட்டீர்களா?

156. அல்லது உங்களுக்கு (இதற்காக ஏதேனும்) தெளிவான சான்று உண்டா?

157. (அவ்வாறு கூறுவதில்) நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருப்பின் (அதற்கு) உங்கள் வேத (ஆதார)த்தைக் கொண்டுவாருங்கள்.

158. மேலும் (நபியே!) இவர்கள், அவனுக்கும் ஜின்களுக்கும் இடையில் வம்சாவழி உறவை (கற்பனையாக) ஆக்குகின்றனர்; ஜின்கள் (தண்டனைக்காக) நிச்சயமாக தாம் (அல்லாஹ்விடம்) கொண்டுவரப்படுபவர்கள் என்று திட்டமாக அறிந்தும் இருக்கின்றனர்.

159. அவர்கள் வணிக்கின்றவைகளை விட்டும் அல்லாஹ் மிகப் பரிசுத்தமானவன்.

160. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அல்லாஹ்வின் அடியார்களைத் தவிர, (மற்றவர்கள் தண்டனைக்குரியவர்களாவர்).

فَأَنْتُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ﴿١٦١﴾ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْنِينَ ﴿١٦٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ

صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ

الصَّافُونَ ﴿١٦٥﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾ وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦٩﴾

فَكَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا

الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧١﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿١٧٢﴾ وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ

الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾ وَأَبْصَرْتُمْ فَسَوْفَ يَبْصُرُونَ ﴿١٧٥﴾

أَفَبِعَدَايَايَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ

الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾ وَأَبْصَرْتُمْ فَسَوْفَ يَبْصُرُونَ ﴿١٧٩﴾

سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلَامٌ عَلَى

الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

سُبْحَانَكَ يَا رَبَّنَا وَنُكَلِّمُكَ بِكَلِمَاتٍ نَّعْلَمُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾

كَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِهِم مِّن قُرُونٍ فَتَادُوا وَأُولَاتٍ حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

161. எனவே நிச்சயமாக நீங்களும், நீங்கள் வணங்குபவைகளும்;
 162. ஒன்று சேர்ந்தபோதிலும், எவரையும் அல்லாஹ்வாகிய அவனுக்கு விரோதமாக நீங்கள் வழி கெடுத்து விடுபவர்களல்லர் _
 163. நரகத்தில் புக இருக்கிறானே அவனைத் தவிர.
 164. மேலும், (மலக்குகளாகிய) எங்களில் எவருக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் (வானத்தில்) அவருக்கில்லாமலில்லை (என்றும்);
 165. நிச்சயமாக, நாங்கள் (அல்லாஹ்வின் கட்டளையை எதிர்பார்த்து) அணிவகுத்தவர்களாகவே இருக்கின்றோம் (என்றும்);
 166. நிச்சயமாக நாங்கள் (அவனைப் புகழ்ந்து) துதிசெய்பவர்களாகவும் இருக்கிறோம் (என்றும் மலக்குகள் கூறுகிறார்கள்).
 167. மேலும், (நபியே ! இதற்கு முன் மக்காவாசிகளாகிய) அவர்கள் உறுதியாக கூறக்கூடியவர்களாக இருந்தனர் (அதாவது)
 168. "முன்னுள்ளோர்களிடமிருந்து, (அல்லாஹ்வை) நினைவூட்டும் (வேதம்) ஏதேனுமொன்று நிச்சயமாக எங்களிடமிருந்திருந்தால் _
 169. நிச்சயமாக, நாங்கள் (அல்லாஹ்வையே வணங்குவதற்கென) தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களான அல்லாஹ்வுடைய அடியார்களாக இருந்திருப்போம்.
 170. அப்போது (இவ்வேதம் வரவே) இதை அவர்கள் நிராகரித்துவிட்டனர்; அவர்கள் அறிந்துகொள்வார்கள்.
 171. மேலும், நம்முடைய தூதர்களாகிய நம் அடியார்களுக்கு நம்முடைய வாக்கு முந்திவிட்டது.
 172. நிச்சயமாக அவர்கள் _ அவர்களே தான் உதவி செய்யப்படுபவர்கள்.
 173. மேலும் நிச்சயமாக, நம்முடைய படையினர்கள் தான், அவர்களே திட்டமாக மிகைத்தவர்களாக இருப்பர்.
 174. (ஒரு குறிப்பிட்ட) நேரம் வரை அவர்களைவிட்டும் (சிறிதுகாலம்) புறக்கணித்து விடுவீராக!
 175. இன்னும் அவர்களைப் பார்த்திடும்; (அவர்களுக்கு நேர இருப்பதை) அடுத்து அவர்களும் பார்ப்பார்கள்.
 176. நம்முடைய வேதனைக்காகவா அவர்கள் அவசரப்படுகிறார்கள்?
 177. பின்னர் (நம்முடைய வேதனை) அவர்களது முற்றத்தில் இறங்கிவிடுமானால், அப்போது எச்சரிக்கப்பட்டவர்களின் காலைப்பொழுது மிகக் கெட்டதாக இருக்கும்.
 178. மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை அவர்களை விட்டும் புறக்கணித்து விடுவீராக!
 179. இன்னும் (அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட வேதனை வருவதை எதிர்பார்ப்பீராக! (தங்களுக்கு ஏற்படப்போவதை) அவர்கள் அடுத்துப்பார்ப்பார்கள்.
 180. அவர்கள் வர்ணிப்பதைவிட்டும் கண்ணியத்திற்குரியவனாகிய உமது இரட்சகன் (மிகத்) தூயவன்.
 181. மேலும், அல்லாஹ்வினால் அனுப்பப்பட்ட (அவனின் தூது) வர்கள் மீது சாந்தி உண்டாவதாக.
 182. இன்னும் புகழ் அனைத்தும் அகிலத்தாரின் இரட்சகனான அல்லாஹ்விற்கே (உரியதாகும்).

அத்தியாயம் : 38

ஸாத்

வசனங்கள் : 88

மக்கீ

ருகூல்கள் : 5

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
 அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. ஸாத் (நல்லுபதேசங்களின்) நினைவுறுத்தலையுடைய இக்குர்ஆனின் மீது சத்தியமாக!
2. ஆனால், நிராகரித்தோர் பெருமையிலும், முரண்பாட்டிலும் (முழுகி) இருக்கின்றனர்.
3. இவர்களுக்கு முன்னர், எத்தனையோ தலைமுறையினரை நாம் அழித்திருக்கின்றோம்; (வேதனை வந்த சமயத்தில்) அவர்கள் (உதவி தேடி) அழைத்தார்கள்; (அது வேதனையிலிருந்து) தப்பித்துக்கொள்ளக்கூடிய நேரமாகவும் இருக்கவில்லை.

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكُفْرُونَ هَذَا سِحْرٌ
 كَذَّابٌ ① أَجَعَلَ الْإِلَهَةَ الْهَاءَ وَاحِدًا ② إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ③
 وَأَنْطَلَقَ الْمَلَكُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى إِلِهَتِكُمْ ④ إِنَّ هَذَا
 لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑤ مَا سِعُنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ ⑥ إِنْ هَذَا إِلَّا
 اخْتِلَافٌ ⑦ أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ
 ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَنْذَرُ فَوَاعِدَ ابْنِ ⑧ أَمْرٍ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ
 رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ⑨ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
 بَيْنَهُمَا فَكَيْفَ يَتَّقُونَ فِي الْأَسْبَابِ ⑩ جُنْدٌ مَا هَذَا لَكَ مَهْزُومٌ مِّنْ
 الْأَحْزَابِ ⑪ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَارِ ⑫
 وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ ⑬ أُولَئِكَ الْأَحْزَابُ ⑭ إِنْ
 كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ ⑮ وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ
 إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ⑯ وَقَالُوا رَبَّنَا
 عَجَلْ لَّنَا قِطْنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑰ اصْبِرْ عَلَى مَا
 يَقُولُونَ وَأَدْكُرْ عَبْدًا نَادَاوَدَ ⑱ الْأَيْدِ ⑲ إِنَّهُ آوَابٌ ⑳
 إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُنَ بِالْعِثَّةِ ⑳ وَالْإِشْرَاقِ ㉑

4. மேலும் (அவர்களுக்கு) அச்சமுட்டி எச்சரிப்பவர் (ஆகிய நீர்) அவர்களின் இனத்திலிருந்தே அவர்களிடம் வந்ததைப் பற்றி அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர்; "இவர் பெரும் பொய்யரான சூனியக்காரர்" என்றும் (உம்மைப்பற்றி) நிராகரிப்போர் கூறினர்.

5. (என்ன!) இவர் (நம்முடைய வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை (நிராகரித்து விட்டு) ஒரே ஒரு வணக்கத்திற்குரியவனாக ஆக்கிவிட்டாரா? நிச்சயமாக இது ஓர் ஆச்சரியமான விஷயம்தான்" (என்றும் கூறினர்).

6. அவர்களிலுள்ள தலைவர்கள், (மற்றவர்களிடம், "இவரை விட்டு உங்கள் வழியில் நீங்கள் சென்றுவிடுங்கள்; இன்னும், உங்கள் தெய்வங்களின் மீது நீங்கள் (உறுதியுடன்) பொறுமையாக இருங்கள். நிச்சயமாக, (உங்கள் தெய்வங்களைக் கைவிடும்படி கூறும்) இக்கூற்றானது ஏதோ ஒன்றை (சுயநலத்தை கருத்தில் கொண்டு) நாடப்பட்டதாக உள்ளது என்று (கூறிக்கொண்டே) சென்றுவிட்டனர்.

7. "கடைசிமார்க்க (மான கிறிஸ்தவ மத)த்திலும் இதுபற்றி நாம் கேள்விப்பட்டதில்லை; இது (இவரால் உண்டாக்கப்பட்ட) பொய்யைத்தவிர வேறில்லை" (என்றும்);

8. "நம்மவர்களுக்கிடையில் இவர் மீது (வேத) உபதேசம் இறக்கப்பட்டுவிட்டதா" (என்றும் கூறினார்கள்). அவ்வாறன்று! உண்மையில் இவர்கள் என்னுடைய (வேத) உபதேசத்தைப்பற்றி சந்தேகத்திலிருக்கின்றனர்; இல்லை, இதுவரையில் அவர்கள் என்னுடைய வேதனையைச் சுவைத்துப் பார்த்ததில்லை.

9. அல்லது (யாவரையும்) மிகைத்த, பெருங்கொடையாளனாகிய உமதிரட்சுகனின் அருள் பொக்கிஷங்கள் அவர்களிடம் இருக்கின்றனவா?

10. அல்லது வானங்கள் மற்றும் பூமி, இன்னும் இவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவற்றின் ஆட்சி அவர்களுக்கு இருக்கிறதா? அவ்வாறாயின், (வானங்களின்) வழிகளில் ஏறும் சாதனங்கள் மூலம் அவர்கள் ஏறிச்செல்லட்டும்.

11. (முன்சென்ற நபிமார்களைப் பொய்யாக்கிய) கூட்டத்தார்களில், இங்கிருப்பவர்கள் தோற்கடிக்கப்படும் ஓர் அற்பப்படை;

12. (இவ்வாறே) இவர்களுக்கு முன்னர் (இருந்த) நூஹ்வுடைய சமூகத்தாரும், ஆது (சமூகத்தாரும்), முனைகளுடைய (பெரும் படைகளுடைய) ஃபிர் அவ்னும் (நம்முடைய தூதர்களைப்) பொய்யாக்கினார்கள்.

13. (அவ்வாறே) ஸமூதும், லூத்துடைய சமூகத்தாரும், (மத்யன்) தோப்புவாசிகளும் (பொய்யாக்கினார்கள்; இவர்கள்தாம் (முறியடிக்கப்பட்ட) அக்கூட்டத்தினர்கள் ஆவார்கள்.

14. இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் (நம்முடைய) தூதர்களைப் பொய்யாக்கியே தவிர இருக்கவில்லை; ஆகவே, (அவர்களுக்கு) என்னுடைய தண்டனை நிச்சயமாகிவிட்டது.

15. மேலும், இவர்கள் ஒரே ஒரு பெரும் சப்தத்தைத் தவிர (வேறெதனையும்) எதிர்பார்க்கவில்லை; அதுவருவதில் தாமதமும் இராது.

16. மேலும், "எங்கள் இரட்சகனே! (கேள்வி) கணக்குடைய நாளைக்கு முன்னதாகவே, எங்களுடைய (வேதனையின்) பங்கை எங்களுக்குத் துரிதப் படுத்திவிடுவாயாக!" என்று இவர்கள் (பரிசாசமாகக்) கேட்கின்றார்கள்.

17. (நபியே!) அவர்கள் கூறுவதின்மீது நீர் பொறுமையாக இருப்பீராக! அன்றியும், மிக்க பலசாலியாகிய நமது அடியார் தாவுதை நினைவு கூர்வீராக! நிச்சயமாக அவர் (நம்பக்கமே) மிகுதியாகத் திரும்பக்கூடியவராக இருந்தார்.

18. நிச்சயமாக, மலைகளை நாம் அவருக்கு வசப்படுத்தித் தந்தோம்; அவை அவருடன் சேர்ந்து மாலைமீலும், காலைமீலும் துதித்துக் கொண்டிருந்தன.

وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَّهٗ آوَابٌ ۝١٩ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ
وَفَصَّلَ الْخُطَابَ ۝٢٠ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۝٢١
إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمِينَ بَغَى
بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاحْكُم بَيْنَنَا يَا الْحَقِّقَ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى
سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝٢٢ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعَجَةً وَقَدْ
نَجَّاهُ وَاحِدَةً فَقَالَ أُغْنِيْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخُطَابِ ۝٢٣ قَالَ لَقَدْ
ظَلَمْتَكَ بِسُؤَالِ نَعَجَتِكَ إِلَى زَعَايِهِ وَإِنْ كَثِيرٌ مِّنَ الْخُلَطَاءِ
لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَأَنَابَ ۝٢٤ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ
مَّآبٍ ۝٢٥ يٰدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ط
إِنَّ الَّذِينَ يَصِلُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا
يَوْمَ الْحِسَابِ ۝٢٦ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۝٢٧

19. இன்னும், தடுக்கப்பட்டவையாக இருக்கும் நிலையில் பறவைகளையும் (அவருக்கு நாம் வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்) அவை ஒவ்வொன்றும் (அவருடன் அல்லாஹ்வைத் துதிசெய்து அவனுக்கு வழிப்படுவதின்மூலம்) அவனின் பக்கம் திரும்பக் கூடியவையாக இருந்தன.

20. இன்னும், அவருடைய ஆட்சியை நாம் வலுப்படுத்தினோம், அவருக்கு (ஆழ்ந்து சிந்தித்து செயல்படும் உறுதியான) அறிவையும், (விவகாரங்களைத் தீர்க்கும்) தெளிவான விளக்கத்தையும் கொடுத்தோம்.

21. (நபியே!) அந்த வழக்காளிகளின் செய்தி உமக்கு வந்திருக்கிறதா? (அவர் வணங்கிக்கொண்டிருந்த)தொழுமிடத்தின் சுவரை அவர்கள் தாண்டியசமயம்—

22. தாலுதிடம் அவர்கள் நுழைந்த போது அவர், அவர்களைப்பற்றி திடுக்கமுற்றார். (அதற்கவர்கள் (தாலுதே) நீர் பயப்படாதீர்; நாங்களிருவரும்) இரு வழக்காளிகள்; எங்களில் சிலர் சிலரின் மீது அநியாயம் செய்திருக்கின்றனர்; ஆகவே, எங்களுக்கிடையில் உண்மையைக்கொண்டு நீர் தீர்ப்பளிப்பீராக! (அதில்) தவறிழைத்தும்விடாதீர்; எங்களை நேரான வழியிலும் செலுத்துவீராக! என்று கூறினார்கள்.

23. நிச்சயமாக இவர், என்னுடைய சகோதரர்; இவருக்கு தொண்ணூற்றொன்பது பெண் ஆடுகள் இருக்கின்றன; எனக்கு ஒரே ஒரு பெண் ஆடு தான் இருக்கிறது; பின்னர் அவர், "அதனை என் பொறுப்பில் ஆக்கி (எனக்குக் கொடுத்து) விடு" என்று கூறி, வாதத்தில் அவர் என்னை மிகைத்தும் விட்டார் " (என்று கூறினார்).

24. (அதற்கு தாலுத்) "உம்முடைய பெண் ஆட்டை அவர் தன்னுடைய பெண் ஆடுகளுடன் சேர்த்துவிடுமாறு கேட்டதனால், நிச்சயமாக அவர் உமக்கு அநியாயமிழைத்து விட்டார்; இன்னும் நிச்சயமாகக் கூட்டாளிகளில் பெரும்பாலோர், அவர்களில் சிலர் மற்றசிலரின் மீது வரம்பு மீறிவிடுகின்றனர்; விசுவாசங் கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோர்களைத் தவிர; இவர்கள் குறைந்தவர்களே" என்று கூறினார்; (இதற்குள்) தாலுத் நிச்சயமாக நாமே (அவர் தீர்ப்பு செய்யும் திறன் படைத்தவரா! என) அவரைச் சோதனைக்குள்ளாக்கிவிட்டோம் என்று எண்ணினார்; ஆகவே, தன் இரட்சகனிடம் மன்னிப்புத் தேடி, குனிந்தவராக (ஸஜ்தாவில்) விழுந்தார்; மேலும், (அல்லாஹ்வின் பால் தவ்பா செய்து) மீண்டார்.

25. எனவே, தாம் குற்றம் இழைத்துவிட்டதாக (அவர் கருதிய)தை அவருக்கு நாம் மன்னித்துவிட்டோம்; நிச்சயமாக அவருக்கு, நம்மிடத்தில் (மிக்க) நெருக்கமும், அழகான இருப்பிடமும் உண்டு.

26. "தாலுதே! நிச்சயமாக நாம், உம்மை பூமியில் பிரதிநிதியாக ஆக்கினோம்; ஆகவே நீர் மனிதர்களுக்கிடையில், சத்தியத்தைக் கொண்டுத் தீர்ப்புச் செய்வீராக! மனோ இச்சையைப் பின்பற்றவேண்டாம். (பின்பற்றினால்,) அது உம்மை அல்லாஹ்வையே பாதையைவிட்டும் வழிதவறச் செய்துவிடும். நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வின் பாதையைவிட்டு வழி தவறி விடுகின்றார்களே அத்தகையவர்கள் — (கேள்வி) கணக்கு (க்கேட்கும்) நாளை அவர்கள் மறந்து விட்டதன் காரணமாக, அவர்களுக்குக் கடினமான வேதனை உண்டு" (என்று கூறினோம்).

27. வானத்தையும், பூமியையும், இவை இரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவற்றையும் வீணாக நாம் படைக்கவில்லை; இது நிராகரித்தார்களே அத்தகையோரின் எண்ணமேயாகும்; ஆகவே, நிராகரித்துவிட்டார்களே அத்தகையவர்களுக்கு (நரக) நெருப்பின் கேடுதான் (உண்டு).

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ
 أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٣٨﴾ كَتَبْنَا إِلَيْكَ مَبْرُكًا
 لِّيدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرُوا أُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٣٩﴾ وَوَهَبْنَا لِذَاوُدَ سُلَيْمَانَ
 نَعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿٤٠﴾ إِذْ عَرَضَ عَلَيْهِ بِالْعِشِيِّ الصِّفَتُ
 الْحَيَّاءُ ﴿٤١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى
 تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٤٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّ فطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَ
 الْأَعْنَاقِ ﴿٤٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ
 أَنَابَ ﴿٤٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ
 بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٤٥﴾ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ
 رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٤٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ ﴿٤٧﴾ وَالْآخِرِينَ
 مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٤٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ
 حِسَابٍ ﴿٤٩﴾ وَإِن لَّهِ عِندَنَا الزُّلْفَىٰ وَحُسْنُ مَّآبٍ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ كُرِعَ عَبْدَنَا
 أَيُّوبُ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٥١﴾
 أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٥٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ
 أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِّأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿٥٣﴾

28. அல்லது விகவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்தார்களே அத்தகையோரை, பூமியில் குழப்பம் செய்கிறவர்களைப்போல் நாம் ஆக்கிவிடுவோமா? அல்லது பயபக்தியுடையவர்களை (குற்றம்புரியும்) பாவினைப்போல் நாம் ஆக்கிவிடுவோமா?

29. (நபியே! குர்ஆனாகிய இது, அதன் நன்மைகள் பன்மடங்காக்கப்பட்டதாக இருக்க) பாக்கியமிக்க வேதமாகும்; இதனுடைய வசனங்களை அவர்கள் சிந்திப்பதற்காகவும், (இதனைக் கொண்டு) அறிவுடையோர் நல்லுபதேசம் பெறுவதற்காகவும் நாம் இதை உம்மீது இறக்கிவைத்தோம்.

30. மேலும் தாவூதுக்கு, ஸுலைமனை அன்பளிப்பாக நாம் வழங்கினோம்; (அவர்) மிக்க நல்லடியார் - நிச்சயமாக அவர், (நம்பக்கமே) மிகுதியாகத் திரும்புவார்.

31. மூன்று கால்களிலும், நான்காவது காலின் குழம்பிலும் நின்று, துரிதமாகச் செல்லும் (பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட) குதிரைகள் (ஒரு நாளன்று) மாலை நேரத்தில் அவர் முன் கொண்டுவரப்பட்டபொழுது,

32. (அதன் மேல் கவனம் கொண்டதனால், சூரியன் அஸ்தமித்து, அவருடைய தியான நேரம் தவறிவிட்டது, அதற்கவர்) "நிச்சயமாக நான் (சூரியன்) திரையினுள் மறைந்துவிடும் வரை என் இரட்சகனை நினைவுகூர்வதைவிட்டும் இந்த நல்ல பொருள்களை அதிகமாக அன்பு கொண்டுவிட்டேன்" என்று கூறினார்.

33. "அவற்றை என்னிடம் திரும்பக்கொண்டுவாருங்கள்" எனக் கூறி, அவைகளின் பின்னங்கால்களையும் கழுத்துகளையும் (கையால்) தடவிக்கொடுத்தார்.

34. இன்னும் நிச்சயமாக, நாம் ஸுலைமனை (மற்றொரு விதத்திலும்) சோதித்தோம்; மேலும், அவருடைய சிம்மாசனத்தில் ஒரு சடலத்தை நாம் போட்டோம்; பின்னர் அவர், (நம்மளவில்) திரும்பினார்.

35. (ஆகவே) "என் இரட்சகனே! என்னை மன்னித்து விடுவாயாக! எனக்குப் பின்னர், எவருக்குமே கிடைக்காத ஓர் ஆட்சியை, எனக்கு நீ அன்பளிப்புச் செய்வாயாக! நிச்சயமாக நீயே பெரும் கொடையாளனாவாய்" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) அவர் கூறினார்.

36. ஆதலால், காற்றை அவருக்கு நாம் வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்; அது அவருடைய கட்டளையின் பிரகாரம் அவர் நாடியவாறு (பல இடங்களுக்கும்) மிக்க இலகுவாக (அவரைச் சுமந்து) சென்று கொண்டிருந்தது.

37. அன்றியும், வைத்தான்களிலுள்ள கட்டடங்கட்டுவோர் (இன்னும் விலை உயர்ந்த முத்துக்கள் போன்ற சாதனங்களை எடுத்து வரக் கடலில்) மூழ்குவோர் ஆகிய ஒவ்வொருவரையும் -

38. - சங்கிலிகளில் பிணைக்கப்பட்டவர்களான மற்றவர்களையும் (நாம் அவருக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்தோம்).

39. "இது (உமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட) நம்முடைய அன்பளிப்பாகும்; ஆகவே, (இதிலிருந்து பிறருக்குக் கொடுத்து) உபகாரம் செய்யும், அல்லது (உம்மிடமே) நிறுத்திக்கொள்ளும்; உம்மீது எந்த கேள்விகணக்கும் இல்லை".

40. நிச்சயமாக அவருக்கு, நம்மிடத்தில் (மிக்க) நெருக்கமும் அழகான இருப்பிடமும் உண்டு.

41. மேலும் (நபியே!) நமது அடியார் அய்யூபை நினைவுகூர்வீராக! அவர் தன் இரட்சகனை அழைத்துப் பிரார்த்தனை செய்து "நிச்சயமாக என்னை வைத்தான் துன்பத்தையும், வேதனையையும் கொண்டு தீண்டிவிட்டான்" (என்று கூறியபோது, அதற்கு நாம்)

42. "உம்முடைய காலால் பூமியில்) அடியும்" (என்று கூறினோம்; அவர் அடிக்கவே அங்கு ஓர் ஊற்று உதித்தோடியது; அவரிடம்) "இதோ குளிர்ச்சியான குளிக்குமிடமும், பாணமும் இருக்கின்றன" (என்று கூறினோம்; அதனால் அவருடைய நோய் குணமாகிவிட்டது).

43. மேலும், நம்மிடமிருந்து அருளாகவும், அறிவுடையோர் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காகவும் அவருக்கு அவருடைய குடும்பத்தினரையும், அவர்களுடன் அவர்களைப் போன்றோரையும் நாம் அன்பளிப்பாக வழங்கினோம்.

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاصْرَبْ بِهِ وَلَا تَحْتَسِبْ أَنَا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا
 نَعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ٢٣ وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَاسْتَحْ وَيَعْقُوبَ
 أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ٢٤ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذَكَرْنَاهُ الْكَلَامَ
 وَإِنَّمْ عِنْدَنَا لَبَنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ٢٥ وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَ
 الْيَسَعَ وَذَ الْكَفْلَ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ٢٦ هَذَا ذِكْرُ وَإِنَّ
 لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ نَآبٍ ٢٧ جَدَّتْ عَدْنٍ مُفْتَحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ ٢٨
 مُتَكِبِينَ فِيهَا يُدْعَوْنَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ٢٩
 وَعِنْدَهُمْ قَصْرُ الطَّرِيقِ أَتْرَابٌ ٣٠ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ
 الْحِسَابِ ٣١ إِنَّ هَذَا الرِّزْقُ مَالُهُ مِنْ تَفَادٍ ٣٢ هَذَا وَلِإِنَّ
 لِلظَّالِمِينَ لَشَرَّ مَا بٍ ٣٣ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيُسَرُّ الْأَبْهَادُ ٣٤ هَذَا
 فَلْيَدُّ وَقُوَّةً حَيْمُومٌ وَغَسَّاقٌ ٣٥ وَآخَرُ مِنْ شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ٣٦ هَذَا
 فَوَجَّ مُفْتَحُهُمْ مَعَهُمْ لَا مَرْجَبَ لَهُمْ إِنَّمَا صَالُوا النَّارَ ٣٧ قَالُوا
 بَلْ أَنْتُمْ لَأَمْرَجِبَائِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مُمُوءَ لَنَا فَيُسَرُّ الْقَرَارُ ٣٨
 قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدْ مَرَّ لَنَا هَذَا فِرْدُهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ٣٩
 وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ ٤٠

44. மேலும், "புல்லிலிருந்து ஒரு பிடியை உமது கையில் எடுத்து, அதனைக் கொண்டு உம் மனைவியை அடியும்; நீர் (உம்முடைய) சத்தியத்தை முறிக்கவும் வேண்டாம்"(என்று கூறினோம்). நிச்சயமாக நாம், அவரை மிக்க பொறுமையாள ராகவே கண்டோம்; (அவர்) மிக்க நல்லடியார். நிச்சயமாக அவர் (நம்பால்) அதிகமாக மிளக்கடியவராக இருந்தார்.

45. (நபியே! அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை நிறைவேற்றும்) ஆற்றல்களும், (மார்க்கத்தின் நுணுக்கங்களை விளங்கும்) பார்வைகளும் உடையவர்களாக இருந்த நமது அடியார்களான இப்ராஹீமையும், இஸ்ஹாக்கையும், யஃகூபையும் நினைவு கூர்வீராக!

46. நிச்சயமாக (மறுமை) வீட்டை நினைவுகூருவதை நோக்கமாகக் கொண்டு (செயல்படுபவர்களாக) அவர்களை நாம் பிரத்தியேகப்படுத்தினோம்.

47. மேலும், நிச்சயமாக அவர்கள், நம்மிடத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறந்தோரில் உள்ளவர்களாவார்கள்.

48. (நபியே!) இன்னும் இஸ்மாயீலையும், அல்யஸுவையும், துல்கிப்லுவையும் நினைவு கூர்வீராக! (இவர்கள்) எல்லோரும் நல்லடியார்களில் உள்ளவர்களாவர்.

49. இது (விசுவாசிகளுக்கு) நல்லுபதேசமாகும்; நிச்சயமாக (இத்தகைய) பயபத்தியாளர்களுக்கு அழகான இருப்பிடமும் உண்டு.

50. (அவ்விருப்பிடம் அத்துள்ளும்) நிலையான சுவனபதிகளில் (இருக்கிறது); அவர்களுக்காக (அதன்) வாய்க்கால் திறக்கப்பட்டவையாக இருக்கும்.

51. அதில் (தலையணைகளின்மீது) சாய்ந்தவர்களாக, ஏராளமான கனிகளையும் (இன் பமான) பானங்களையும் கேட்டு வாங்கிப் புசித்து அருந்திக் கொண்டிருப்பார்கள்.

52. மேலும், அவர்களிடத்தில், கீழ்நோக்கிய பார்வைகளையுடைய ஒத்த வய துடைய கண்ணைகள் (பலரும்) இருப்பார்கள்.

53. இது, (கேள்வி) "கணக்கிற்குரிய நாளுக்கென நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டவையாகும்."

54. "நிச்சயமாக இவை நம்முடைய கொடையாகும்; இதற்கு முடிவே இல்லை" (என்று அவர்களுக்குக் கூறப்படும்)

55. இது (வேநல்லோரின் முடிவாகும்) மேலும் நிச்சயமாக, (அல்லாஹ்வின் கட்டளையையேற்றிய) கெட்டவர்களுக்கு மிகக்கெட்ட தங்குமிடம் இருக்கிறது.

56. (அதுவே) நரகம்_ அதில் அவர்கள் புகுவார்கள்; தங்குமிடமான அது மிகக் கெட்டது.

57. இது (தீயோரின் முடிவாகும்); ஆகவே, இதை அவர்கள் கவைத்துப் பார்க்கட்டும்_ (இதுவே) கொதித்த நீரும், (நரகவாசிகளின் உடலிலிருந்து வடியும்) சீழ்ஜலமுமாகும்.

58. இதைப்போன்ற வேறு பலவகை (வேதனை)களும் உண்டு.

59. (இவர்களுடைய தலைவர்களிடம்) "இது உங்களுடன் (நரகத்தில்) புகும் படையாகும்" (என்று கூறப்படும்). அதற்கு அவர்கள், "இது அவர்களுக்கு நல்லவரவாகாது; நிச்சயமாக, அவர்கள் நரகத்தில் புகுந்து விட்டவர்களே" (என்று கூறுவார்கள்).

60. அதற்கு (அத்தலைவர்களைப் பின்பற்றிய)வர்கள் (தலைவர்களிடம், "எங்களுக்கு) அன்று! நீங்கள்தான்; உங்களுக்கு நல்ல வரவில்லை; நீங்கள்தாம் எங்களுக்கு இதனை முற்படுத்தித்தந்தீர்கள்; ஆதலால், (நம்மிருசாராரின்) தங்குமிடம் மிகக் கெட்டது" என்று கூறுவார்கள்.

61. "எங்களிரட்சகனே! எவன் இதனை எங்களுக்கு முற்படுத்தி வைத்தானோ அவனுக்கு நரகத்தின் வேதனையை இரு மடங்கு அதிகப்படுத்துவாயாக!" என்று கூறுவார்கள்.

62. இன்னும், "எங்களுக்கென்ன நேர்ந்தது? எவர்களை தீயவர்களில் உள்ளவர்கள் என்று (உலகத்தில்) எண்ணிக்கொண்டிருந்தோமோ அந்த மனிதர்களை (நரகத்தில்) காணவில்லையே!" என்று கூறுவார்கள்.

أَخَذَ لَهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ ۖ إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ
 تَخَاضُمُ أَهْلِ النَّارِ ۖ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ ۖ وَمَنْ إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ
 الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۖ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ
 الْغَفَّارُ ۖ قُلْ هُوَ نَبِيٌّ عَظِيمٌ ۖ أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۖ مَا
 كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۖ إِنَّ يُوسَى
 إِلَىٰ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۖ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلِكَةِ إِنِّي
 خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ۖ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي
 فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۖ فَسَجَدَ الْمَلِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۖ إِلَّا
 إِبْلِيسَ ۖ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۖ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ
 أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي ۖ اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ
 الْعَالِينَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ
 مِنْ طِينٍ ۖ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۖ وَإِنَّ عَلَيْكَ
 لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ۖ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ
 يُبْعَثُونَ ۖ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۖ إِلَىٰ يَوْمِ
 الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۖ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا غُيُوبَهُمْ أَجْمَعِينَ ۖ

63. "அவர்களைப் பரிகாசமாக நாம் எடுத்துக்கொண்டிருந்தோமா? அல்லது (அவர்கள் இங்கிருந்தும்) அவர்களைப் பார்க்காதவாறு நம்முடைய பார்வைகள் தாம் சாய்ந்துவிட்டனவா!" (என்றும் கூறுவார்கள்.)

64. நிச்சயமாக நரகவாசிகள் (இவ்வாறு) தர்க்கித்துக்கொள்ளும் இது திட்டமாக உண்மையாகும்.

65. "நிச்சயமாக நான் (இதனைப்பற்றி) அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்கிறவனே; (யாவரையும்) அடக்கி ஆளுகின்ற ஒரே அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரிய (வேறு) நாயன் இல்லை" என்றும் (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

66. (அவன் தான்) வானங்கள் மற்றும் பூமி இன்னும், இவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவற்றிற்கு இரட்சகன்; (அவன் யாவற்றையும்) மிகைத்தோன்; மிக்க மன்னிப்புடையோன்.

67. "உங்களுக்கு நான் எடுத்துரைக்கும்) இது, மிக மகத்தான செய்தியாகும்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக.

68. (ஆனால்) நீங்கள், அதனைப் புறக்கணிக்கின்றவர்களாக இருக்கிறீர்கள்.

69. "ஆதமை அல்லாஹ் படைத்தபோது, மிக மேலான கூட்டத்தார் (ஆகிய மலக்குகள் தங்களுக்குள்) தர்க்கித்துக்கொண்டதுபற்றி (அல்லாஹ் அறிவித்ததே தவிர) எனக்கொன்றும் தெரியாது (என்றும்),

70. "நிச்சயமாக நான் பகிரங்கமாக அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவன் என்பதைத் தவிர (வேறு எதையும்) எனக்கு (வஹிமூலம்) அறிவிக்கப்படவில்லை" (என்றும் கூறுவீராக!)

71. உம்திரட்சகன் மலக்குகளிடம், நிச்சயமாக "நான் மனிதனைக் களிமண்ணால் படைக்கப்போகிறேன்" என்று கூறிய வேளையை (நபியே நீர் நினைவு கூர்வீராக!).

72. பிறகு நான் அவரை (அவருடைய தோற்றத்தை உருவாக்கி) ச்சரிப்படுத்தி என் உயிரிலிருந்தும் அவரில் ஊதியபோது, அவருக்குச் சிரம் பணிந்தவர்களாக விழங்குகள் (எனக் கூறியதும்).

73. (அதுசமயம்) மலக்குகள் — அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகச் சிரம் பணிந்தார்கள் —

74. இப்லீஸைத் தவிர — அவன் கர்வங்கொண்டான்; நிராகரிப்பவர்களிலும் ஆகிவிட்டான்.

75. (அதற்கு அல்லாஹ்), "இப்லீஸே! என் இருகரங்களால் நான் படைத்ததற்கு நீ சிரம் பணியாது உன்னைத் தடுத்தது எது? நீ கர்வங்கொண்டு விட்டாயா? அல்லது, நீ உயர்ந்த (பதவியுடைய)வர்களில் ஆகிவிட்டாயா?" என்றான்.

76. (அதற்கு) அவன், "நான் அவரை விட மிக்க மேலானவன்; என்னை, நெருப்பிலிருந்து நீ படைத்தாய்; இன்னும், அவரைக் களிமண்ணிலிருந்து நீ படைத்தாய்" என்றான்.

77. (அதற்கு அல்லாஹ், "அவ்வாறாயின்,) நீ இதிலிருந்து வெளியேறி விடு; நிச்சயமாக நீ விரட்டப்பட்டவன்" என்று கூறினான்.

78. "என்னுடைய சாபமும் தீர்ப்பு நாள்வரை நிச்சயமாக உன்மீது இருக்கும்", (என்று கூறினான்.)

79. (அதற்கு) அவன், "என் இரட்சகனே! (இறந்தோர்) எழுப்பப்படும் நாள்வரையில் நீ எனக்கு அவகாசம் அளிப்பாயாக!" என்று கூறினான்.

80. (அதற்கு அல்லாஹ்), "நிச்சயமாக, நீ அவகாசம் அளிக்கப்பட்டவர்களில் உள்ளாய்" என்று கூறினான்.

81. குறிப்பிட்ட நேரத்தின் நாள்வரையில் (உன் தவணை உண்டு என்று கூறினான்).

82. (அப்போது) அவன், "உன் மகத்துவத்தின் மீது சத்தியமாக, நிச்சயமாக நான் அவர்கள் அனைவரையும் வழிகெடுத்துவிடுவேன்" என்றான்.

الْأَعْبَادَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٥٧﴾ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿٥٨﴾
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبِعُكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٩﴾ قُلْ
مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٦٠﴾ إِنَّ
هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٦٢﴾
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْمِدْ لِلَّهِ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلِلَّهِ الدِّينُ
الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ
إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾ لَوْ أَرَادَ
اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا الْأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ ۚ
هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ
يُكْوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ﴿٥﴾

83. "அவர்களில் (உன்னால்) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உன் அடியார்களைத் தவிர".

84. (அதற்கு) "உண்மையே! இன்னும், நான் உண்மையையே கூறுகிறேன்" என்று (அல்லாஹ்) கூறினான்.

85. (அதாவது) "நிச்சயமாக உன்னாலும், அவர்களில் உன்னைப் பின்பற்றியவர்களாலும் ஆகிய (உங்கள்) அனைவர்களாலும் நரகத்தைத் திண்ணமாக நான் நிரப்புவேன்" என்றான்.

86. (மனிதர்களே!) "இ(வ்வேதத்தை ஒழிக் காண்பிப்ப)தற்காக உங்களிடத்தில் எவ்விதக் கூலியையும் நான் கேட்கவில்லை; (எதையும்) உண்டாக்கி (பொய்யாக)க் கூறுபவர்களில் நான் உள்ளவனுமல்லன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

87. அகிலத்தார்க்கெல்லாம் இது நல்லுபதேசமே தவிர இல்லை.

88. நிச்சயமாக, சிறிது காலத்திற்குப் பின், நீங்கள் இதன் (உண்மைச்) செய்தியைத் திட்டமாக அறிந்துகொள்வீர்கள்.

அத்தியாயம் : 39

அல் ஜுமர் - கூட்டங்கள்

வசனங்கள் : 75 மக்கீ ருகூஃகள் : 8

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் -
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (யாவரையும்) மிகைத்தவனான, தீர்க்கமான அறிவுடையவனான அல்லாஹ்விடமிருந்து இவ்வேதம் இறக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளதாகும்.

2. (நபியே!) நிச்சயமாக நாமே உண்மையைக் கொண்டு இவ்வேதத்தை உமக்கு இறக்கிவைத்திருக்கின்றோம்; ஆகவே, நீர் முற்றிலும் மார்க்கத்தை (வணக்கத்தை) அவனுக்கே கலப்பற்றதாக ஆக்கியவராக அல்லாஹ்வை வணங்குவீராக!

3. தூய மார்க்கம் (வழிபாடு) அல்லாஹ்வுக்கே உரித்தானது என்பதை அறிந்துகொள்வீராக! இன்னும், அவனையன்றி (மற்றவர்களைப்) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையவர்கள், "எங்களை அவர்கள் நெருக்கத்தால் அல்லாஹ்வுக்கு சமீபமாக்கி வைப்பார்கள் என்பதற்காகவேயன்றி அவர்களை நாங்கள் வணங்கவில்லை" (என்று கூறுகின்றனர்); எதில் அவர்கள் வேறுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அது பற்றி, நிச்சயமாக அல்லாஹ் (மறுமையில்) அவர்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், எவன் (உண்மையை) மிக்க மறுக்கிறவனாக, பொய்யனாக இருக்கிறானோ அவனை, நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

4. அல்லாஹ் (தனக்கொரு) பிள்ளையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாடியிருந்தால், அவன் படைத்தவற்றிலிருந்து அவன் நாடியதைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டிருப்பான்; அவன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; அவனே (யாவரையும்) அடக்கி ஆளுகின்ற (வல்லமை மிக்க) வனாகிய, தனித்தவனாகிய அல்லாஹ்.

5. அவன் வானங்களை மற்றும் பூமியை உண்மையைக் கொண்டு படைத்திருக்கின்றான்; அவன் இரவைப் பகலின் மீது மூடிக்கொள்ளச் செய்கின்றான்; இன்னும், பகலை இரவின் மீது மூடிக்கொள்ளச் செய்கின்றான்; சூரியனையும், சந்திரனையும் (தன் ஆதிக்கத்தில்) அவன் வசப்படுத்தியும் வைத்திருக்கின்றான்; (இவை) ஒவ்வொன்றும், குறிப்பிடப்பட்ட எல்லைக்குள் குறிப்பிடப்பட்ட தவணை வரை நடக்கின்றது; அறிந்து கொள்ளுங்கள்; அவனே (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; மிகுதியாக மன்னிக்கிறவன்.

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ
 مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمِينَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقْكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ
 بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمٍ ثَلَاثِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ فَاتَى تُصْرَفُونَ ١٦ إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا
 يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
 وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ
 عَلِيمٌ بِّذَاتِ الصُّدُورِ ١٧ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ
 مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسَىٰ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ
 مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا الْيُضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ
 بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ١٨ آمَنَ هُوَ قَانِتٌ
 أَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ
 قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا
 يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ١٩ قُلْ يُعْبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا
 رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ
 وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ٢٠

6. (ஆரம்பத்தில்) ஒரே ஆத்மாவிலிருந்து அவன் உங்களைப் படைத்தான்; பின்னர், அதிலிருந்து அதனுடைய மனைவியை ஆக்கினான்; இன்னும், கால் நடைகளில் எட்டு (வகை) ஜோடிகளை இறக்கி (அருளியிருக்கின்றான்; உங்கள் தாய்மார்களின் வயிறுகளில், ஒரு படைப்புக்குப்பின், மற்றொரு படைப்பாக மூன்று இருள்களில் (அவைகளுக்கிடையில்) உங்களைப் படைக்கின்றான்; அவன்தான் உங்களுடைய இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்; ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை. ஆகவே, (அவனுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதைவிட்டும்) நீங்கள் எவ்வாறு (மற்றவற்றை வணங்கத்) திருப்பப்படுகிறீர்கள்?

7. (அவனை) நீங்கள் நிராகரித்துவிட்டால், நிச்சயமாக அல்லாஹ், உங்களை விட்டும் தேவையற்றவன்; இன்னும், தன் அடியார்களிடத்தில் நிராகரிப்பை அவன் பொருந்திக்கொள்வதில்லை; மேலும், நீங்கள் (அவனுக்கு) நன்றி செலுத்தினால், உங்களுக்காக அதனை அவன் திருப்தியடைவான்; (பாவத்தைச் சுமக்கின்ற) எந்த ஆத்மாவும் மற்ற ஆத்மாவின் (பாவச்) சுமையை சுமக்காது; பின்னர், உங்கள் மீளுமிடம் உங்கள் இரட்சகனின் பக்கமேயாகும்; அப்பொழுது நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை அவன் உங்களுக்கு அறிவிப்பான்; நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை நிச்சயமாக அவன் நன்கறிகிறவன்.

8. மேலும், மனிதனை ஏதேனும் ஒரு சங்கடம் தீண்டுமானால் அவன் தன் இரட்சகனை - அவன்பால் (தவ்பாச் செய்து) மீண்டவனாக அழைத்துப் பிரார்த்திக்கிறான்; பின்னர் அவன் தன்னிடமிருந்து (மகத்தான) ஓர் அருட்கொடையை அவனுக்குக் கொடுத்தானாகில், இதற்கு முன்னர் அவன் எதற்காகப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டிருந்தானோ அதனையே அவன் மற்றதுவிலுகிறான்; இன்னும், அல்லாஹ்வுக்கு இணைகளை அவன் ஆக்குகிறான், (மற்றவர்களை) அவனுடைய பாதையிலிருந்து வழி கெடுப்பதற்காக; (நபியே! அவனுக்கு,) "உன் நிராகரிப்பைக் கொண்டு சிறிது காலம் சுகம் அனுபவித்துக்கொள்; (முடிவில்) நிச்சயமாக நீ, நரகவாசிகளில் உள்ளவனாவாய்" என்று நீர் கூறுவீராக!

9. (அல்லாஹ்வுக்கு இணைவைப்பவன் சிறந்தவனா?) அல்லது, எவர், மறுமையைப் பயந்து, தன் இரட்சகனின் அருளை ஆதரவுவைத்து, இரவு காலங்களில் சிரம் பணிந்தவராகவும், நின்றவராகவும் (அல்லாஹ்வை) வணங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாரோ அவரார்? "அறிந்தோரும், அறியாதோரும் சமமாவார்களா? (இதனைக்கொண்டு) நல்லுபதேசம் பெறுவோரெல்லாம் அறிவுடையோரே" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

10. "விசுவாசங் கொண்டோரான என்னுடைய (நல்) அடியார்களே! உங்கள் இரட்சகனை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; இவ்வுலகத்தில் நன்மை செய்தோருக்கு நன்மையுண்டு; இன்னும், அல்லாஹ்வுடைய பூமி விசாலமானது; பொறுமையாளர்கள், தங்களுடைய கூலியை நிறைவு செய்யப்படுவதெல்லாம் கணக்கின்றியேதான்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ وَأُمِرْتُ لِأَنْ
 أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۚ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ
 يَوْمٍ عَظِيمٍ ۚ قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ۚ فَاعْبُدُوا مَا
 شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَيْرَ مِنَ الدِّينِ خَيْرٌ وَأَنْفُسُهُمْ وَ
 أَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۚ لَمْ يَنْ
 فُوتِهِمْ ظُلٌّ مِنَ النَّارِ وَمَنْ تَعْتَمِدْ ظُلًّا ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ
 عِبَادَةً يُعْبَادُ فَاتَّقُوا ۚ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ
 يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادَ ۚ الَّذِينَ
 يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۚ أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ
 أَلَمْ يَأْتِ تَقْدِيرًا مِنَ النَّارِ ۚ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذْهُمْ عَذَابٌ
 مُّهِينٌ ۚ عَرَفُوا مَبْنِيَّةَ تَجْوِيٍّ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ
 اللَّهُ الْمِيثَاقَ ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعُ
 فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا
 ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ

11. "மார்க்கத்தை(வணக்கத்தை) அவனுக்கே கலப்பற்றதாக ஆக்கியவனாக அல்லாஹ்வையே நான் வணங்குமாறு நிச்சயமாக நான் ஏவப் பட்டுள்ளேன்" என்று(நபியே! நீர் கூறுவீராக!

12. இன்னும், (அல்லாஹ்வுக்கு) முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடப்போரில் முதன்மையானவனாக நான் இருக்கவேண்டுமென்றும் ஏவப்பட்டுள்ளேன்" (என்றும் நபியே! நீர் கூறுவீராக!)

13. "என் இரட்சகனுக்கு நான் மாறு செய்தால், மிகமகத்தான நாளின் வேதனைக்கு நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன் என்று (ம்) நீர் கூறுவீராக!

14. "முற்றிலும் என் மார்க்கத்தை (வணக்கத்தை) அவனுக்கே கலப்பற்றதாக ஆக்கியவனாக நான் அல்லாஹ்வையே வணங்குகிறேன்" என்று(ம்) நீர் கூறுவீராக!

15. எனவே, அவனையன்றி நீங்கள் நாடியவற்றை நீங்கள் வணங்கிக் கொள்ளுங்கள்; (அதற்குரிய வேதனையைப் பெறுவீர்கள்;) "நிச்சயமாக நஷ்டவாளிகள், கியாமத்து நாளில் தமக்கும், தம் குடும்பத்தினருக்கும் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்களே அத்தகையவர்கள் தாம்; அதுவே தெளிவான நஷ்டமாகும் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள் என்று(நபியே! நீர் கூறுவீராக!"

16. (மறுமை நாளில்) அவர்களுக்கு, அவர்களின் மேலிருந்து நெருப்பிலான தட்டுகளும், அவர்களுக்குக் கீழிலிருந்து (நெருப்பிலான) தட்டுகளும் இருக்கும்; (நரகத்தின் நிலை பற்றிக்கூறப்பட்ட) அது; அதனைக் கொண்டு, அல்லாஹ் தன் அடியார்களை பயமுறுத்துகிறான்; என் அடியார்களே! (பாவங்களைத் தவிர்ப்பதன்மூலம்) என்னை நீங்கள் பயந்துகொள்ளுங்கள்.

17. மேலும், ஸைத்தான்களை_அவர்களை வணங்குவதைத் தவிர்த்து_ (விலகி முற்றிலும்) அல்லாஹ்வின் (வணக்கத்தின்) பால்திரும்பிவிட்டார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுக்குத் தான் நன்மாராயம் உண்டு; ஆகவே,(நபியே!) என் அடியார்களுக்கு நீர் நன்மாராயம் கூறுவீராக!

18. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், சொல்லை செவியுறுவார்கள்; பின்னர் அதில் மிக அழகானதைப் பின்பற்றுவார்கள். அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ் அவர்களை நேர் வழியில் செலுத்திவிட்டான்; இன்னும் அவர்கள் தாம் அறிவுடையோர்.

19.(நபியே!) எவன் மீது வேதனை பற்றிய வாக்கு உண்மையாகிவிட்டதோ அவனா? (இரட்சகனை பயந்தவனைப் போன்றவன்?) (நரக)நெருப்பில் (செல்ல) இருக்கும் அவனை நீர் காப்பாற்றிவிடுவீரா?

20. எனினும், தங்கள் இரட்சகனுக்கு அஞ்சி நடக்கின்றார்களே அத்தகையோர்_ அவர்களுக்கு (சுவனபதியில் அடுக்கடுக்காக) மாளிகைகள் உண்டு; அவைகளுக்கு மேலும் கட்டப்பட்ட மாளிகைகள் உண்டு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; (இதுவே) அல்லாஹ்வின் வாக்குறுதியாகும்; அல்லாஹ் (தன்னுடைய) வாக்குறுதியில் மாறமாட்டான்.

21. (நபியே!) நீர் பார்க்கவில்லையா? நிச்சயமாக அல்லாஹ், வானத்திலிருந்து (மழை) நீரை இறக்கி அதனைப் பூமியில் ஊற்றுகளாக ஓடச் செய்கின்றான்; பின்னர், அதனைக் கொண்டு பல வேளாண்மை(ப்பயிர்)களை _ அதன் நிறங்கள் மாறுபட்டவையாக இருக்க அவன் வெளிப்படுத்துகின்றான்; பின்னர் உளர்ந்து, அவை மஞ்சள் நிறமடைவதை நீர் காண்கின்றீர்; பின்னர், அதனை(க்காய்ந்த) சருகுகளாக்கிவிடுகின்றான்; நிச்சயமாக இதில், அறிவுடையோர்களுக்கு படிப்பினை இருக்கிறது.

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ
 لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٩﴾ اللَّهُ
 نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ
 الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ
 اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ
 فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٤٠﴾ أَفَمَن يَتَّبِعِ بَوَاجِهَهُ سُوءَ الْعَذَابِ يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٤١﴾ كَذَبَ
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤٢﴾
 فَآذَاهُمْ اللَّهُ الْخَزْيَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابِ الْآخِرَةِ
 أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا
 الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٤﴾ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ
 ذِي عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٤٥﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ
 شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾ إِنَّكَ مِيتٌ وَإِنَّهُمْ
 مَيِّتُونَ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٤٨﴾

22. "அல்லாஹ் எவருடைய இதயத்தை இஸ்லாத்திற்காக (அதை ஏற்பதற்கு) விசாலமாக்கி வைத்திருக்கின்றானோ அவரா? (எவருடைய இதயம் அதை ஏற்பதிலிருந்து சுருங்கி இறுகிவிட்டதோ அவரைப்போன்று ஆவார்?) அவர் (அதன்காரணமாக)தன் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள பிரகாசத்தின் மீது இருக்கிறார்; ஆகவே, அல்லாஹ்வை நினைவு கூருவதைவிட்டும் (விலகி) எவர்களின் இதயங்கள் (இறுகி) கடினமாகிவிட்டனவோ அவர்களுக்குக் கேடுதான், அவர்கள் பகிரங்கமான வழிகேட்டில்தான் இருக்கின்றனர்.

23. அல்லாஹ் மிக்க அழகான செய்தியை வேதமாக (குர்ஆனாக) இறக்கி இருக்கின்றான்; (இதிலுள்ள வசனங்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடில்லாமல்) ஒன்றை மற்றொன்று ஒத்ததாக, திரும்பத் திரும்பக் கூறப்படுவதாக உள்ளன; தங்கள் இரட்சகனுக்குப் பயப்படுகிறார்களே அத்தகையோரின் தோல்களின் உரோமங்கள் (அதனைக் கேட்ட மாதிரித்தில்) சிலிர்த்து விடுகின்றன; பின்னர் அவர்களுடைய தோல்களும், இதயங்களும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதன்பால் இளகுகின்றன. அதுவே அல்லாஹ்வுடைய நேர் வழியாகும்; தான் நாடியவர்களை அவன் இதன் மூலம் நேர் வழியில் செலுத்துகிறான்; எவரை அல்லாஹ் தவறான வழியில் விட்டுவிட்டானோ, அவரை நேர் வழியில் செலுத்தக்கூடியவன் ஒருவனும் இல்லை.

24. எவர், மறுமை நாளில் தீய வேதனையைத் தம் முகத்தைக் கொண்டேனும் (தன்னைவிட்டு) தடுத்துக்கொள்ள முற்படுகிறாரோ அவரா? (சுவன வாசிக்குச் சமமாவார்?) இன்னும் அநியாயக்காரர்களிடம், நீங்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தவற்றை (அதன் தீய பலனை)ச் சுவைத்துப் பாருங்கள் என்று கூறப்படும்.

25. (இவ்வாறே) இவர்களுக்கு முன்னிருந்தோர் (நம் தூதர்களைப்) பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் (ஒரு சிறிதும்) உணர்ந்துகொள்ளாத விதத்தில் வேதனை அவர்களை வந்தடைந்தது.

26. பின்னர், இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இழிவைச் சுவைக்குமாறு அவர்களை அல்லாஹ் செய்தான். அவர்கள், அறிந்துகொண்டிருப்பார்களாயின் மறுமையிலுள்ள வேதனையோ) மிகப் பெரிது (என்பதை அறிந்துகொள்வார்கள்).

27. நிச்சயமாக, மனிதர்களுக்கு இந்தக் குர்ஆனில் ஒவ்வொரு உதாரணத்தையும் (அதைக்கொண்டு) அவர்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக நாம் (எடுத்துக்) கூறியிருக்கிறோம்.

28. (அல்லாஹ்வுக்கு) அவர்கள் பயந்துகொள்வதற்காக, எத்தகைய கோணலும் அற்ற அரபி மொழியிலான குர்ஆனாக இருக்கும் நிலையில் (அதனை இறக்கி வைத்தோம்).

29. கருத்து வேற்றுமையுள்ள (தீய குணங்களைக் கொண்ட) பல கூட்டுக்காரர்களைக் கொண்ட ஒரு மனிதனையும், (எந்த கூட்டுக்காரர்களும் இல்லாத கலப்பற்றவாறு) ஒரே மனிதனுக்குச் சொந்தமான வேறு ஒரு மனிதனையும் அல்லாஹ் உதாரணமாகக் கூறுகிறான்; உதாரணத்தால் அவ்விருவரும் சமமாவார்களா? (சமமானவர்கள் அல்லர்!) புகழனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவையாகும்; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் அறியமாட்டார்கள்.

30. (நபியே!) நிச்சயமாக நீர் இறந்துவிடுகிறவரே; நிச்சயமாக அவர்களும் இறந்துவிடுகிறவர்கள்தாம்.

31. பின்னர், நிச்சயமாக நீங்கள் மறுமை நாளில் உங்கள் இரட்சகனிடத்தில் தர்க்கித்துக் கொள்வீர்கள்.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَبَ بِالصِّدْقِ
إِذْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٩﴾ وَالَّذِي جَاءَ
بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٤٠﴾ لَهُمْ مَا
يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٤١﴾ لِيَكْفِرَ اللَّهُ
عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ
الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٤٢﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ
بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٤٣﴾
وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ
ذِي انْتِقَامٍ ﴿٤٤﴾ وَلَٰكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ
ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ
حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٤٥﴾ قُلْ لَيَقومُ
اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٤٧﴾

32. ஆகவே, அல்லாஹ்வின்மீது பொய்யுரைத்து, இன்னும் உண்மையை (யாகிய வேதத்தை) அது தன்னிடம் வந்தபோது பொய்யாக்கியவனைவிட பெரும் அநியாயக்காரன் யார்? (அத்தகைய) நிராகரிப்பவர்களுக்குத் தங்குமிடம் நரகத்தில் இல்லையா?

33. மேலும், உண்மையைக் கொண்டு வந்தவ(ராகிய நமது தூத)ரும், அதனை உண்மையென்றே (ஒப்புக்கொண்டு) ஏற்பவர்களும் (ஆகிய) அத்தகையவர்கள் தாம் பயபக்தியாளர்கள்.

34. அவர்களுக்கு தங்களின் இரட்சகனிடத்தில் அவர்கள் நாடியவை உண்டு. அது நன்மை செய்து கொண்டிருந்தோருக்குரிய (தகுதியான) கூலியாகும்.

35. ஏனெனில், அவர்கள் செய்தவற்றில் மிகத் தீயதை அல்லாஹ் அவர்களை விட்டும் நீக்கி (மன்னித்து) விட்டு, அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்கு மிக அழகானவற்றையும் (நற்) கூலியாக அவர்களுக்குக் கொடுப்பான்.

36. தன் அடியாருக்கு அல்லாஹ் (ஒருவனே சகலவற்றிற்கும்) போதுமானவனாக இல்லையா? இன்னும், (நபியே!) அவர்கள் அவன்ல்லாத (அவர்களின் தெய்வங்களான)வற்றைக்கொண்டு உம்மை பயமுறுத்துகின்றனர்; இன்னும், எவரை அல்லாஹ் தவறான வழியில் விட்டுவிடுகின்றானோ அவரை, நேர் வழியில் செலுத்தக்கூடியவன் ஒருவனுமில்லை.

37. எவரை அல்லாஹ் நேர் வழியில் செலுத்துகின்றானோ அவரை, வழிகெடுத்துவிடக் கூடியவன் எவனுமில்லை; அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவனாக, தண்டித்தலை உடையவனாக இல்லையா?

38. மேலும், "வாணங்களையும், பூமியையும் படைத்தவன் யார்?" என்று (நபியே!) நீர் அவர்களைக் கேட்பீராயின், "அல்லாஹ்தான்" என்று நிச்சயமாக அவர்கள் கூறுவார்கள்; (பின்னும் நபியே! அவர்களிடம்) "அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் அழைக்கின்றவற்றை பார்த்தீர்களா? அல்லாஹ் எனக்கு ஏதேனும் இடரை (உண்டாக்க) நாடினால், அவைகள் அவனது (நாட்டத்தால் எனக்கு ஏற்பட்ட) இடரை நீக்கிவிடக்கூடியவையா? அல்லது எனக்கு ஏதேனும் ஓர் அருளை அவன் நாடினால், அவனுடைய அருளை அவை தடுத்துவிடக்கூடியவையா?" என்று நீர்கேட்பீராக! "அல்லாஹ்வே எனக்குப் போதுமானவன்; (சகல காரியங்களையும் அவனிடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைப்பவர்கள் அவன்மீதே முழுமையாக நம்பிக்கை வைப்பார்கள்" என்று கூறுவீராக!

39. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! உங்களுடைய வழி முறையின் மீதே நீங்கள் (செய்யக்கூடியதை) நீங்கள் செய்துகொண்டிருங்கள். (என்னுடைய வழியின் மீது) நிச்சயமாக நான் செய்து வருபவன்; ஆகவே (எவருடைய செயல் சரியானது என்பதை அடுத்து) நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

40. "தன்னை இழிவுபடுத்தும் வேதனை யாருக்குவரும்? என்பதையும், இன்னும் நிலையான வேதனை யார் மீது இறங்கும் என்பதையும் (நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.)"

اِنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ
 فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِمَا ۖ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِوَكِيلٍ ۝ (٣٩) اَللّٰهُ يَتَوَقَّى الْاَنفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ
 تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَ
 يُرْسِلُ الْاُخْرٰى اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
 يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝ (٤٠) اَمْ اَتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَاءَ ۖ قُلْ
 اَوْ لَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُوْنَ ۝ (٤١) قُلْ لِلّٰهِ
 الشُّفَاعَةُ جَمِيعًا ۗ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ
 تُرْجَعُوْنَ ۝ (٤٢) وَاِذَا ذُكِّرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ
 لَا يُوْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَاِذَا ذُكِّرَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهِ اِذَا هُمْ
 يَسْتَبْشِرُوْنَ ۝ (٤٣) قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عَلِمِ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيْ مَا كَانُوْا
 فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۝ (٤٤) وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَا فِى الْاَرْضِ
 جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ
 الْقِيٰمَةِ ۚ وَبَدَّ اللّٰهُمَّ مِنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا يَحْسِبُوْنَ ۝ (٤٥)

41. (நபியே!) நிச்சயமாக நாம், மனிதர்களுக்காக உண்மையைக் கொண்டுள்ள (இவ்)வேதத்தை உம் மீது இறக்கினோம்; ஆகவே, எவர் நேர் வழி பெற்று விடுகின் றாரோ அது அவருக்கே (நன்மை) ஆகும்; எவர் (அதிலிருந்து) வழிகெட்டுவிடுகின் றாரோ அவர் வழிகெடுவதெல்லாம் அவரின் மீதே (கேடாக)ஆகும்;(நபியே!)நீர் அவர்களுக்காகப் பொறுப்பேற்றுக்கொள் பவரும் அல்லர்.

42. உயிர்களை_அவை இறக்கும் பொழுதும், தம் நித்திரையில் இறப்பெய்யாதவற்றையும்_அல்லாஹ்வே கைப்பற்றுகிறான்;பின்னர்,எதன் மீது மரணத்தை அவன் விதித்துவிட்டானோ அதை(த் தன்னிடமே) அவன் நிறுத்திக்கொள்கின்றான்; மேலும், மற்றவற்றை குறிப்பிடப்பட்ட காலம் வரை (வாழ்வதற்காக) அவன் அனுப்பிவிடுகின் றான்; சிந்தித்துப் பார்க்கக்கூடிய சமூகத்தார்க்கு,நிச்சயமாக இதில் படிப்பினைகள் இருக்கின்றன.

43. இவர்கள் அல்லாஹ் அல்லாதவற்றை(த்தங்களுக்கு)ப்பரிந்துரையாளர்களாக எடுத்துக் கொண்டார்களா? "அவர்கள் (காரியத்தில்) எதையும் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளாதவர்களாகவும், (எதையும்) விளங்காதவர்களாகவும் இருந்தாலுமா?" என்று (நபியே! அவர்களை)நீர் கேட்பீராக!

44. (பின்னும் நபியே!) நீர் கூறுவீராக:"பரிந்துரைகள் யாவும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்". (ஆகவே, அவனுடைய அனுமதியும், அவன் பொருத்தமுமின்றி அவனிடத்தில் ஒருவரும் பரிந்துரை செய்ய முடியாது) வானங்கள், மற்றும் பூமியின் ஆட்சி (முழுவதும்) அவனுக்கே உரியது; பின்னர் (மறுமையில்) அவனிடமேநீங்கள் மீட்டப்படுவீர்கள்.

45. மேலும்,(இவர்களின் கூட்டுக்காரர்களன்றி)அல்லாஹ்வை மட்டும்)_அவன் தனித்தவனாகக் கூறப்பட்டால், மறுமையை நம்பிக்கைக் கொள்ளவில்லையே அத்தகையோரின் இதயங்கள் (கோபத்தால்) சுருங்கிவிடுகின்றன; இன்னும், அவனையன்றி மற்றோர்(களின் பெயர்)கள் கூறப்பட்டால் அது சமயம் அவர்கள் மகிழ்வடைகின்றனர்.

46. "அல்லாஹ்வே! வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவனே! மறைவான வற்றையும், வெளிப்படையானவற்றையும் அறிந்தவனே! உன் அடியார்களுக்கு மத்தியில் அவர்கள் எதில் வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதில் நீ யே தீர்ப்புவழங்குவாய்(என்று நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

47. மேலும், அநியாயம் செய்துவிட்டார்களே அத்தகையோருக்கு பூமியிலுள்ள அனைத்துமிருந்து, அத்துடன் அது போன்றதும்(சொந்தமாக) இருந்திருந்தால், கொடிய வேதனையிலிருந்து (விடிவுதேடி தப்பித்துக் கொள்வதற்கு) மறுமை நாளில் அதை ஈடாகக் கொடுத்துவிடுவார்கள்; அன்றியும்,(அப்பொழுது) அவர்கள் எண்ணிப்பார்த்திராததெல்லாம் அல்லாஹ்விடமிருந்து அவர்களுக்கு வெளியாகும்.

وَبَدَّاهُمْ سَيَّاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ
يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٩﴾ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرْدَعَانَا ثَمَّ إِذَا
خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٤١﴾ فَأَصَابَهُمْ سَيَّاتٌ
مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيَّاتٌ
مَا كَسَبُوا وَإِنَّمَا هُمْ بِعُجْبِهِمْ ﴿٤٢﴾ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٤٣﴾ قُلْ يُعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ
لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٤﴾ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوهُ
مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿٤٥﴾ وَابْتَغُوا أَحْسَنَ
مَّا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَأنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٤٦﴾ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يُحْسِرُنِي عَلَىٰ
مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لِمِنَ السَّخِرِينَ ﴿٤٧﴾

48. மேலும், அவர்கள் சம்பாதித்தவற்றின் தீயவைகளும் அவர்களுக்கு வெளிப்பட்டுவிடும்; அன்றியும் அவர்கள் எதனைப் பரிசாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்ளும்.

49. ஆகவே, மனிதனை ஏதேனும் துன்பம் தொட்டுவிடுமானால் (அதனை நீக்கிவிடுமாறு பிரார்த்தித்து) அவன் நம்மை அழைக்கின்றான்; (அதனை நீக்கிய பின் நம்மிடமிருந்து) அவனுக்கு யாதோர் அருட்கொடையை நாம் கொடுத்தால், "இதை நான் கொடுக்கப்பட்டதெல்லாம் (என்) அறிவினால் தான்" என்று அவன் கூறுகிறான்; அவ்வாறல்ல! அது (அவர்களுக்கு) ஒரு சோதனையாகும்; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலானோர் (இதனை) அறியமாட்டார்கள்.

50. இவர்களுக்கு முன்னிருந்தார்களே அத்தகையோரும் இதனைத்திட்டமாகக் கூறிக் கொண்டிருந்தார்கள்; பின்னர், அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தார்களே, அது அவர்களுக்குப் பயனளிக்கவில்லை.

51. ஆகவே, அவர்கள் சம்பாதித்த தீயவைகள் அவர்களைப்பீடித்தன; மேலும், இவர்களில் அநியாயம் செய்தார்களே அத்தகையோர் - அவர்கள் சம்பாதித்ததன் தீயவைகள் அவர்களை வந்தடையும்; அவர்கள் (அல்லாஹ்வை எதிலும்) இயலாமல் ஆக்கக்கூடியவர்களும் அல்லர்.

52. நிச்சயமாக அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களுக்கு உணவை (சம்பத்துகளை) விரிவாக்குகின்றான்; (தான் நாடியவர்களுக்கு) சுருக்கியும் விடுகிறான் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லையா? விகவாசங்கொண்ட சமூகத்தார்க்கு நிச்சயமாக இதில் அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

53. "நங்கள் மீது (தாங்களே) அளவு கடந்து (பாவங்கள் செய்து) விட்டோராகிய என் அடியார்களே! அல்லாஹ்வின் அருளினிருந்து (அவன் மன்னிப்பை விட்டும்) நிராசையற்றோராக நீங்கள் ஆகிவிடவேண்டாம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் - (உங்களுடைய) பாவங்கள் யாவையும் - (நீங்கள் பிழை பொறுக்கத் தேடினால்) அவன் மன்னித்துவிடுவான்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவன் தான் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக்கிருபையுடையவன்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

54. இன்னும் (மனிதர்களே!) உங்களுக்கு வேதனை வருவதற்கு முன்னதாக, உங்கள் இரட்சகன்பால் (தவ்பாச்செய்து) நீங்கள் திரும்பிவிடுங்கள்; அவனுக்கு (முற்றிலும்) நீங்கள் கீழ்ப்படிந்தும் விடுங்கள்; (வேதனை வந்துவிட்டால்) பின்னர் (எவராலும்) நீங்கள் உதவி செய்யப்படமாட்டீர்கள்.

55. (மனிதர்களே!) நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளாத நிலையில் திடீரென உங்களுக்கு வேதனை வருவதற்கு முன்னதாக, உங்களிரட்சகனிடமிருந்து உங்களின்பக்கம் இறக்கிவைக்கப்பட்ட மிக்க அழகானவற்றையும் பின்பற்றுங்கள்:

56. "அல்லாஹ்விற்கு நான் செலுத்தவேண்டியவற்றில் குறை செய்து விட்டதன்மீது என்னுடைய கைசேதமே! இன்னும் நான் (உலகில்) பரிசாசம் செய்கிறவர்களில் இருந்தேனே" என்று எந்த ஒரு ஆத்மாவும் கூறாமலிருப்பதற்காகவும்,

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٨﴾ أَوْ
 تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ
 الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٩﴾ بَلَى قَدْ جَاءَتْكَ الْيَتِي فَلَذَّبتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
 وَكُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٠﴾ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا
 عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
 لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٦١﴾ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا
 يَمَسُّهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٣﴾ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٤﴾ قُلْ
 أَغْيَرِ اللَّهُ تَأْمُرُونَنِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَقَدْ
 أَوْحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ ۖ لَئِنْ أَشْرَكَتَ
 لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٦﴾ بَلِ اللَّهَ
 فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٧﴾ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ
 قَدْرِهِ ۖ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ
 مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۖ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

57. அல்லது " அல்லாஹ் எனக்கு நேர் வழிகாட்டியிருந்தால் நான் பயபக்தியுடையவர்களில் (ஒருவனாக) ஆகி இருப்பேன்!" என்று கூறாமலிருப்பதற்காகவும்—

58. அல்லது வேதனையை அது காணும் சமயத்தில், "நிச்சயமாக எனக்கு (உலகத்திற்கு) திரும்பிச் செல்லுதல் இருக்குமானால், நான் நன்மை செய்வோரில் உள்ளவனாகி விடுவேன்" என்று கூறாமலிருப்பதற்காகவும்—

59. ஏன் இல்லை, " திட்டமாகவே என்னுடைய வசனங்கள் உன்னிடம் வந்தன; பின்னர் நீ அவற்றைப் பொய்யாக்கினாய்; கர்வமும் கொண்டாய்; (அதனை) நிராகரிப்பவர்களில் உள்ளவனாகவும் இருந்தாய்" (என்று அல்லாஹ் கூறுவான்).

60. இன்னும், (நபியே!) அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யுரைத்தார்கள் அதற்கையோரை— அவர்களுடைய முகங்கள் மறுமை நாளில் கறுப்பாக்கப்பட்டவையாக(இருப்பதை) நீர் காண்பீர்; கர்வங் கொண்டிருந்தவர்களுக்குத் தங்குமிடம் நரகத்தில் இல்லையா?

61. இன்னும், (அல்லாஹ்வை)பயந்து (பாவம் செய்வதிலிருந்து விலகிக்) கொண்டார்களே அதற்கையோரை— அவர்களின் வெற்றியைக் கொண்டு அல்லாஹ் ஈடேற்றுவான்; தீமை அவர்களைத் தொடாது; அவர்கள் கவலையடையவும் மாட்டார்கள்.

62. அல்லாஹ்(வே) ஒவ்வொரு பொருளையும் படைக்கிறவன்; அவனே ஒவ்வொரு பொருளின்மீதும் பொறுப்பாளனுமாவான்.

63. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் (களஞ்சியங்களின்) சாவிகள் அவனிடமே இருக்கின்றன; இன்னும் அல்லாஹ்வின் வசனங்களை நிராகரிக்கின்றார்களே அதற்கையோர்— அவர்கள் தாம்(முற்றிலும்) நஷ்டமடைந்தவர்களாவர்.

64. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: " அறிவீனர்களே! அல்லாஹ் அல்லாததை நான்வணங்க வேண்டுமென்று நிச்சயமாக என்னை நீங்கள் ஏவுகின்றீர்களா?"

65. (நபியே!) " நீர் இணைவைத்தால் நிச்சயமாக உம்முடைய செயல்கள் யாவும்) அழிந்துவிடும்; நிச்சயமாக நீர் நஷ்டமடைபவர்களிலும் ஆகிவிடுவீர்" என உமக்கும், உமக்கு முன்னிருந்தவர்களுக்கும் (வஹீ) அறிவிக்கப்பட்டது.

66. ஆகவே, நீர் அல்லாஹ்வையே வணங்குவீராக! மேலும், அவனுக்கு நன்றி செலுத்துவோரில் நீர் ஆகிவிடுவீராக!

67. மேலும், (நபியே!) அல்லாஹ்வை— அவனுடைய கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறு அவர்கள் மதிப்பளிக்கவில்லை; இன்னும், பூமி அனைத்தும் மறுமை நாளில் அவனுடைய (ஒரு கைப்) பிடியிலும், வானங்கள் (அனைத்தும்) அவனுடைய வலக்கையிலும் சுருட்டப்பட்டவையாயிருக்கும்; அவன் தூயவன்; இன்னும், அவர்கள் இணைவைப்பவற்றைவிட்டும் அவன் மிக உயர்ந்தவன்.

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿٣٨﴾
وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَتْ بِالنَّبِيِّينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ وَوُفِّيَتْ
كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٠﴾ وَسِيقَ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ هَٰذَا أَجَاءُوهَا فَتَحَتْ
أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمُ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَٰذَا ۖ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٤١﴾
قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَبُسْ مَشْوَى
الْمُتَكِبِّرِينَ ﴿٤٢﴾ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٤٣﴾ وَقَالُوا
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ
نَتَّبِعُوا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٤٤﴾

68. மேலும், ஸூர்(குழல்) ஊதப்படும்; பின்னர் வானங்களில் இருப்பவர்களும், பூமியில் இருப்பவர்களும் — அல்லாஹ் நாடியவர்களைத் தவிர — மூர்ச்சித்துச் சித்தமிழந்து விழுந்து விடுவார்கள்; பிறகு அதில் மறுமுறை ஊதப்படும்; அப்போது அவர்கள் (அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை எதிர்) பார்ப்பவர்களாக (யாவரும் உயிர் பெற்று) எழுந்துநிற்பார்கள்.

69. பூமி, தன் இரட்சகனின் "ஒளி" யைக் கொண்டு பிரகாசித்தும்விடும்; குறிப்பேடு வைக்கப்பட்டும்விடும்; நபிமார்களும், (அவர்களுடைய மற்ற) சாட்சியாளர்களும் கொண்டு வரப்படுவார்கள்; அவர்களுக்கிடையே நியாயமாகத் தீர்ப்பளிக்கப்படும்; அவர்கள் (சிறிதும்) அநியாயம் செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

70. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் — அது செய்த(தற்குரிய கூலியான)தை (பூரணமாக அதற்கு) நிறைவு செய்யப்படும்; (அல்லாஹ்வாகிய) அவனோ, அவர்கள் செய்தவற்றை மிக்க அறிந்தவன்.

71. மேலும், (அந்நாளில்) நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையோர் கூட்டங் கூட்டமாக நரகத்தின் பால் இழுத்துக்கொண்டு வரப்படுவார்கள்; இறுதியாக அங்கு அவர்கள் வந்தடைந்தால் அதன் வாயில்கள் திறக்கப்பட்டுவிடும்; அதன் காவலாளர்கள் அவர்களிடம், "உங்களிலிருந்து (அல்லாஹ்வினால் அனுப்பப்பட்ட) தூதர்கள், உங்கள் இரட்சகனுடைய வசனங்களை அவர்கள் உங்களுக்கு ஒதிக்காண்பிப்பவர்களாகவும், இந்த உங்களுடைய நாளின் சந்திப்பைப்பற்றி எச்சரிக்கை செய்பவர்களாகவும் உங்களிடம் வரவில்லையா?" என்றும் கேட்பார்கள். அ(தற்க)வர்கள், "ஆம் (வந்தார்கள்); எனினும், நிராகரிப்போரின் மீது வேதனை பற்றிய வாக்கு உறுதியாகி விட்டது" என்றே கூறுவார்கள்.

72. (ஆகவே) "நரகவாயில்களில் — அவற்றில் நிரந்தரமானவர்களாகத் தங்கியிருக்கும் நிலையில் நீங்கள் நுழைந்து விடுங்கள்" என்று கூறப்படும்; ஆகவே, பெருமையடித்துக்கொண்டிருந்தவர்களின் தங்குமிடம் மிகக் கெட்டது.

73. தங்கள் இரட்சகனுக்கு பயந்து (நடந்து) கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையோர், (அந்நாளில்) கூட்டங் கூட்டமாகச் சுவர்க்கத்தின் பால் அழைத்துக்கொண்டும்வரப்படுவார்கள்; இறுதியாக அதன் வாயில்கள் (அவர்கள் வரும் முன்பே) திறக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில் அங்கு அவர்கள் வந்தடைந்து விட்டால் (மகிழ்ச்சியடைவார்கள்); மேலும், அதன் காவலாளர்கள் அவர்களிடம் "உங்களுக்கு சாந்தி உண்டாவதாக! நீங்கள் நல்லவர்களாகி விட்டீர்கள். ஆகவே, நீங்கள் இதில் நிரந்தரமானவர்களாகத் தங்கியிருக்கும் நிலையில் நுழைந்து விடுங்கள்" என்று கூறுவார்கள்.

74. அ(தற்க)வர்கள், "புகழனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது! அவன் எத்தகையவனென்றால், தன்னுடைய வாக்குறுதியை எங்களுக்கு உண்மையாக்கி வைத்தான்; சுவனபதியில் நாங்கள் நாடிய இடத்தில் நாங்கள் குடியிருக்க (அதன்) பூமியை எங்களுக்கு அனந்தரமாக்கியும் கொடுத்தான்" என்றும் கூறுவார்கள்; எனவே நன்மைசெய்தோர்களின் கூலி, (இவ்வாறு) மிக நல்லதாகவே இருக்கிறது.

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَاقِّقِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٥

سُورَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ ثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥

حَمْدٌ ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ٢ غَافِرِ الذَّنْبِ

وَقَابِلِ الثَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّولِ ٣ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

الْيَقِينُ الْمَصِيرُ ٤ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا

يَعْرُوكُ تَقْلِبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ٥ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ

الْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ

لِيَأْخُذُوهُ وَجَادِلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ

فَكَيفَ كَانَ عِقَابِ ٦ وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ

كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ٧ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ

حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ

لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ

لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ٨

75. மேலும், "அர்வை" சுற்றிச் சூழ்ந்தவர்களாக மலக்குகளை (நபியே! அந்நாளில்) நீர் காண்பீர்; அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனின் புகழைக் கொண்டு துதித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்; (சிலரை சுவனத்திற்கும், பலரை நரகத்திற்கும் செல்லுமாறு கட்டளையிட்டு) அவர்களுக்கிடையில் நியாயமாகவே தீர்ப்பளிக்கப்படும்; "அகிலத்தார்க்கெல்லாம் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே புகழ் அனைத்தும் உரியவை" என்று கூறப்படும்.

அத்தியாயம் : 40

அல் முஃமின் - விசுவாசி

வசனங்கள் : 85 மக்கீ ருக்ஃகன் : 9

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. ஹாமீம்

2. (இது யாவரையும்) மிகைத்தவனாகிய, (அனைத்தையும்) நன்கறிந்தவனாகிய அல்லாஹ்விடமிருந்து இறக்கிவைக்கப்பட்ட வேதமாகும்.

3. (அவன்) பாவத்தை மன்னிப்பவன்; (குற்றவாளிகளுடைய) தவ்பாவை (பாவ மீட்சியை) ஏற்பவன்; (குற்றம் புரிந்தோரைத்) தண்டிப்பதில் கடுமையானவன்; (நல்லோர் மீது) அருட்கொடைகள் உடையவன். அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; அவனிடமே திரும்ப வேண்டியதிருக்கின்றது.

4. (நபியே!) நிராகரிப்போரைத் தவிர, (மற்றெவரும்) அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களில் தர்க்கிக்கமாட்டார்கள்; ஆகவே, அவர்கள், நகரங்களில் (சுதந்திரமாக) சுற்றித்திரிவது உம்மை ஏமாற்றிவிடவேண்டாம்.

5. இவர்களுக்கு முன் நூஹ்வுடைய சமூகத்தாரும், அவர்களுக்குப் பின் (வந்த) பல கூட்டத்தினர்களும் (நம்மால் அனுப்பப்பட்டோரைப்) பொய்யாக்கினார்கள்; மேலும், (அவர்களில்) ஒவ்வொரு சமுதாயத்தினரும் தங்களிடம் வந்த தூதர்களைக் கொலைசெய்ய அல்லது சிறைப் பிடிக்க நாட்டங் கொண்டார்கள்; அன்றியும், அவர்கள் அசத்தியத்தைக் கொண்டு அதன் மூலம் சத்தியத்தை அழித்து விடுவதற்காக (அவர்களுடன்) தர்க்கித்தார்கள். ஆதலால், அவர்களை நான் பிடித்துக் கொண்டேன்; ஆகவே, என்னுடைய தண்டனை எப்படி இருந்தது?

6. இவ்வாறே, நிராகரித்தோர் மீது நிச்சயமாக அவர்கள் நரகவாசிகள் என்ற உமதிரட்சகனின் வாக்கும் கடமையாகி (நிறைவேறி) விட்டது.

7. "அர்வை" சுமந்து கொண்டிருப்பவர்களும், அதனைச் சுற்றி இருப்பவர்களும் தங்களிரட்சகனின் புகழைக் கொண்டு (அவனைத்) துதிசெய்கிறார்கள்; இன்னும், அவனை விசுவாசிக்கிறார்கள்; மேலும், விசுவாசங் கொண்டோருக்காக (அவர்களின் குற்றங்களை) மன்னிக்குமாறு (அல்லாஹ்விடம்) கோருகிறார்கள்; "எங்கள் இரட்சகனே! நீ (உன்னுடைய) கருணையாலும், அறிவாலும் ஒவ்வொரு பொருளையும் விசாலமாக அறிந்திருக்கின்றாய்; ஆகவே, தவ்பா செய்து உன்னுடைய (நேர்) வழியைப் பின்பற்றியோருக்கும், நீ (பாவத்தை) பொறுத்தருள் வாயாக; அவர்களை நரக வேதனையிலிருந்து நீ காத்தருள் வாயாக!

رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ
مِنْ آبَائِهِمْ وَازْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ⑩ وَفِيهِمُ السَّيَّاتُ وَمَنْ تَقِ السَّيَّاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ ⑪ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑫ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَقَّتْ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَّقَّتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ
إِذْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِسْلَامِ فَتَكْفُرُونَ ⑬ قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا
أَشْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا أَشْنَتَيْنِ فَأَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى
خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ⑭ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ
كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ⑮
هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا
وَمَا تَذْكُرُ إِلَّا مَنْ يُلِيْبُ ⑯ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ⑰ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ
يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ
يَوْمَ التَّلَاقِ ⑱ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ⑲ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ
مِنْهُمْ شَيْءٌ ⑳ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ㉑

8. "எங்கள் இரட்சகனே! நீ அவர்களுக்கு வாக்களித்திருக்கும் நிலையான சுவனபதிகளில் அவர்களையும், அவர்களுடைய மூதாதையரிலும், அவர்கள் மனைவியரிலும், அவர்களுடைய சந்ததியினரிலும் (சுமான் கொண்டு, நற்செயல்புரிந்து) யார் நல்லோராகி விட்டாரோ அவர்களையும் புகுத்துவாயாக! நிச்சயமாக, நீயே (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; (யாவையும் அறிந்த) தீர்க்கமான அறிவுடையோன்."

9. மேலும், "(சகல) தீமைகளிலிருந்தும் (அவற்றின் தண்டனையிலிருந்தும்), அவர்களைக் காப்பாயாக! அன்றைய தினம், எவரை நீ தீமைகளிலிருந்து காத்துக்கொள்கிறாயோ அவர்மீது திட்டமாக, நீ அருள் புரிந்துவிட்டாய்; இன்னும், அதுவே மகத்தான வெற்றியாகும்" (என்றும் கூறுவார்கள்).

10. நிச்சயமாக நிராகரித்துவிட்டார்களே அவர்கள் - "உங்களையே நீங்கள் கோபித்துக்கொள்வதை விட அல்லாஹ்வின் கோபம் (உங்களின் மீது) மிகப்பெரியதாகும்; (ஏனென்றால்), நீங்கள் விசுவாசத்தின் பால் (உலகில்) அழைக்கப்பட்ட சமயத்தில் (அதனை) நிராகரித்துவிட்டீர்கள்" என்று (மறுமையில் மலக்குகளால்) - அழைக்கப்பட்டுகூறப்படுவார்கள்

11. அதற்கவர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! இருமுறை நீ எங்களை மரணமடையச் செய்தாய்; இன்னும், இருமுறை நீ எங்களை உயிர்ப்பித்தாய்; ஆகவே, எங்களுடைய பாவங்களை நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டோம்; எனவே, (இதிலிருந்து) நாங்கள் தப்பித்து வெளியேறுவதற்கு ஏதும் வழி உண்டா?" என்று அவர்கள் கேட்பார்கள்.

12. இத்தண்டனை யானது நிச்சயமாக அதன்காரணம்: அல்லாஹ், அவன் தனித்தவனாக அழைக்கப்பட்டால் நீங்கள் நிராகரித்தீர்கள்; மேலும், அவனுக்கு (உங்கள் தெய்வங்கள்) இணையாக்கப்பட்டால் (அதை) விசுவாசித்தீர்கள்; இப்பொழுது தீர்ப்பு வழங்குவது) மிக்க உயர்வானவனாகிய மிகப்பெரியவனான அல்லாஹ்விற்கு (மட்டும்) உரியதாகும் (என்று கூறப்படும்).

13. அவன் எத்தகையவனென்றால், தன்னுடைய அத்தாட்சிகளை உங்களுக்கு அவன் காண்பிக்கிறான்; மேலும், வானத்திலிருந்து உங்களுக்கு உணவை இறக்கிவைக்கிறான்; (ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவன் பக்கம்) திரும்புவவர்களைத் தவிர, (வேறெவரும் இதனைக் கொண்டு நல்லுணர்ச்சி பெறவுமாட்டார்கள்).

14. ஆகவே, நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போர் வெறுத்தபோதிலும், நீங்கள் அல்லாஹ்வை - முற்றிலும் வணக்கத்தை அவனுக்கே கலப்பற்றவர்களாக்கி வைக்கிறவர்களாக (பிரார்த்தித்து) அழையுங்கள்.

15. (அவன்) பதனிகளை உயர்த்துபவன்; அர்ஷுடையவன்; (தன்னைச்) சந்திக்கும் நாளை அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காக தன் அடியார்களில், தான் நாடியவர்களின்மீது தன் கட்டளையின்படி வஹ்யை இறக்கிவைக்கின்றான்.

16. (மரணித்த) அவர்கள் (மண்ணறைகளிலிருந்து) வெளிப்பட்டவர்களாக வரும் நாளில், அவர்களிலிருந்து எப்பொருளும் அல்லாஹ்வுக்கு மறைந்ததாக இருக்காது; "ஆட்சி, இன்று யாருக்குரியது?" (என்று கேட்டுவிட்டு, அதற்கு விடையாக, யாவரையும்) அடக்கியாளும் ஏகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரியது" (என்று அவன் கூறுவான்).

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ
 سَرِيعُ الْحِسَابِ ١٤ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
 الْحَنَاجِرِ كَاطِئِينَ هَٰذَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ
 يُطَاعُ ١٥ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ١٦
 وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
 يَقْضُونَ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ١٧ أَوَلَمْ
 يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي
 الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
 مِنْ وَاقٍ ١٨ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
 فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ١٩ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ٢٠ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ
 هَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَّابٌ ٢١ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
 بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ٢٢

17. "இன்றையத்தினம் ஒவ்வோர் ஆத்மாவும், அது சம்பாதித்தது கொண்டு கூலி கொடுக்கப்படும். இன்றையத் தினம்(எவ்வித) அநியாயமும் இல்லை; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் (கேள் வி) கணக்குக் கேட்பதில் மிகத் தீவிரமானவன்" (என்றும் கூறப்படும்).

18. மேலும், (நபியே!) சமீபித்து வரும் (மறுமை) நாளைப் பற்றி நீர் அவர்களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக! அழுதவர்களாக, இதயங்கள் தொண்டைக்குழிகளை அடைந்துவிடும் சமயத்தில் (அந்நாளில்) அநியாயக் காரர்களுக்கு(இரக்கப்படும்)நண்பனோ, (அல்லாஹ்விடம்) அங்கீகரிக்கப்படும் பரிந்துரை செய்பவனோ இருக்கமாட்டான்.

19. (மனிதர்களின்) கண்களின் மோசடியையும், நெஞ்சங்கள் மறைத்து வைத்திருப்பதையும் அவன் நன்கறிவான்.

20. மேலும், அல்லாஹ் உண்மையைக் கொண்டு (நீதமாகவே) தீர்ப்பளிப்பான்; அவனையன்றி, அவர்கள் அழைக்கிறார்களே அத்தகையோர் (இவர்களுக்காக) எந்த ஒன்றையும் - அவர்கள் தீர்ப்புச் செய்யமாட்டார்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், அவனே (யாவையும்) செவியேற்கிறவன்; பார்க்கிறவன்.

21. (நபியே!) இவர்கள் பூமியில் சுற்றி(த் திரிந்து) இவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? (முன்னிருந்த) அவர்களோ, பலத்தாலும், பூமியில் விட்டுச்சென்ற(பூர்வ) அடையாளங்களாலும் இவர்களை விட மிகக் கடினமானவர்களாகவே இருந்தனர்; அப்போது, அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக அவர்களை அல்லாஹ் பிடித்துக் கொண்டான்; அல்லாஹ்வின் பிடியிலிருந்து அவர்களைக் காப்பவர் எவரும் இருக்கவில்லை.

22. அது(ஏனெனில்) நிச்சயமாக (அத்தாட்சிகளில்) தெளிவானவற்றுடன் அவர்களுடைய தூதர்கள் அவர்களிடம் வந்துகொண்டிருந்தனர்; ஆனால், (அவர்களை)இவர்கள் நிராகரித்துவிட்டனர் என்ற காரணத்தினாலாகும். ஆகவே, அல்லாஹ் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டான்; நிச்சயமாக, அவன் மிக்க பலமுடையவன்; (குற்றவாளிகளைத்) தண்டிப்பதில் மிகக் கடுமையானவன்.

23. மேலும், திட்டமாக நாம், மூஸாவை நம்முடைய அத்தாட்சிகளைக் கொண்டும், தெளிவான சான்றைக் கொண்டும் அனுப்பிவைத்தோம்.

24. ஃபிர் அவன், ஹாமான், காரூன் ஆகியவர்களின் பால் (அவரை அனுப்பி வைத்தோம்); அப்பொழுது அவர்களோ (அவரைச்) சூனியக்காரர்; பெரும் பொய்யர் என்று கூறினார்கள்.

25. ஆகவே அவர், நம்மிடமிருந்து சத்தியத்தை அவர்களிடம் கொண்டு வந்தபோது, அவர்கள், (மூஸாவாகிய) "அவருடன் விசுவாசங் கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அவர்களுடைய ஆண்மக்களைக் கொன்றுவிடுங்கள்; இன்னும், அவர்களுடைய பெண் மக்களை உயிருடன் வாழ் (விட்டு) விடுங்கள் என்று கூறினார்கள். மேலும், நிராகரிப்போரின் சூழ்ச்சி வழிகேட்டிலேயே தவிர இல்லை.

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي
 أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ
 الْفُسَادَ ٢٦ وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ
 مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بَيَوْمِ الْحِسَابِ ٢٧ وَقَالَ رَجُلٌ
 مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا
 أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ
 بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
 كَذَّابٌ ٢٨ يَقَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرْنَا فِي الْأَرْضِ
 فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ
 مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ٢٩
 وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ
 يَوْمِ الْأَحْزَابِ ٣٠ مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ
 وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ٣١
 وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ٣٢

26. ஃபிர் அவன் (தன் ஜனங்களிடம்)" என்னை விட்டுவிடுங்கள்; மூஸாவை நான் கொலை செய்துவிடுவேன்; மேலும், அவர் (தன்னைக்காத்துக்கொள்ள) தன் இரட்சகனை அழைக்கட்டும்; அவர் உங்களுடைய மார்க்கத்தை மாற்றிவிடுவார்; அல்லது, பூமியில் குழப்பத்தை வெளிப்படுத்துவார் என்று நிச்சயமாக, நான் பயப்படுகிறேன்" என்றும் கூறினான்.

27. அதற்கு மூஸா (அவனிடம், " கேள்வி) கணக்குக் கேட்கப்படும்) நாளை நம்பிக்கை கொள்ளாத கர்வங்கொண்ட (தீயவர்களாகிய உங்கள்) ஒவ்வொருவரையும் விட்டு, என் இரட்சகனும் உங்கள் இரட்சகனுமாகிய அவனிடமே நிச்சயமாக நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்" என்று கூறினார்.

28. மேலும், "ஃபிர் அவ்னுடைய குடும்பத்தினரில் தன் ஈமானை மறைத்து வைத்திருந்த விகவாசியான ஒரு மனிதர், (அச்சமயம் அவர்களிடம்,)" ஒரு மனிதரை_அவர் அல்லாஹ்தான் என்னுடைய இரட்சகன் என்று கூறியதற்காக, நீங்கள் கொலை செய்துவிடுவீர்களா? அவரோ உங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து தெளிவான அத்தாட்சிகளைத் திட்டமாக உங்களிடம் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்; அவர் பொய்யராக இருந்தால், அவருடைய பொய் அவரின் மீதே(கேடாக) ஆகும்; (ஆனால், வேதனை வருமென்பதில்) அவர் உண்மையாளராகவும் இருந்து விட்டால், அவர் உங்களுக்கு வாக்களிப்பவற்றில் சில உங்களை வந்தடைந்துவிடும்; யார் வரம்பு மீறுகிறவரோ, பெரும் பொய்யரோ அவரை நிச்சயமாக அல்லாஹ், நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்" என்று கூறினார்.

29. " என்னுடைய சமூகத்தாரே! இந்த பூமியில் (நீங்களே) மிகைத்தவர்களாக இருக்க இன்றையத்தினம் ஆட்சி உங்களிடம்தான் இருக்கின்றது. ஆகவே, அல்லாஹ்வுடைய வேதனையிலிருந்து - அது நமக்கு வந்துவிட்டால், (அதனைத் தடுத்து) நமக்கு உதவி செய்பவன் யார்?" (என்றும் கூறினார்; அதற்கு) ஃபிர் அவன் (தன் சமூகத்தாரிடம்,)"நான் (சரி என்று) கண்டதைத் தவிர (வேறொன்றையும்) நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கவில்லை; நேரான வழியையே தவிர (மற்றெதனையும்) உங்களுக்குநான் காட்டவில்லை" என்று கூறினான்.

30. மேலும், விகவாசங்கொண்டிருந்தாரே அவர்_ "என்னுடைய சமூகத்தாரே! (அழிந்து போன மற்ற) கூட்டத்தினர்களின் (கெட்ட) நாள் போன்றது உங்கள் மீதும் (வந்துவிடுமென்று) நிச்சயமாக நான் பயப்படுகின்றேன்" என்று கூறினார்.

31. "(இதற்கு முன்னிருந்த) நாஹ்வுடைய சமூகத்தார் , ஆது, ஸஹது, இன்னும் அவர்களுக்குப் பின் வந்தவர்கள் நிலைமை போன்ற (ஆபத்து) உங்களுக்கும் வந்துவிடுமென்று நான் பயப்படுகிறேன்); மேலும், அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்கு அரியாயத்தை நாடமாட்டான் (என்று கூறினார்).

32. மேலும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! அழைக்கப்படும் (மறுமை) நாளைப்பற்றியும் உங்கள் மீது நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்(என்றும்),

يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ مَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ٢١ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ
مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ٢٢ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ
أَتَتْهُمْ كَذِبُوا مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ
اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ٢٣ وَقَالَ فِرْعَوْنُ لِيَهْلِكُ ابنُ
لِي صَرَحًا لَعَلِّي أَتْلُوهُ ٢٤ الْأَسْبَابُ ٢٥ اسْبَابُ السَّمَوَاتِ فَأَطْلِعْ
إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ
عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ ٢٦ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ٢٧
وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ اتَّبَعُونِ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ٢٨
يَقُولُونَ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ
الْقَرَارِ ٢٩ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِمَّنْ ذَكَرْنَا وَأَنْتُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ٣٠

33. "நீங்கள் (தண்டனைக்கு பயந்து) புறங்காட்டியவர்களாக ஓடும் நாளை (பயப்படுகிறேன்; அந்நாளில்) அல்லாஹ்வின்விடமிருந்து காப்பாற்றக்கூடியவர் உங்களுக்கு எவருமில்லை; அல்லாஹ் எவரைத் தவறான வழியில் விட்டு விடுகின்றானோ, அவரை நேர் வழியில் செலுத்தக்கூடியவனும் இல்லை.

34. "(மூஸாவுக்கு) முன்னர், யூஸூஃபும் திட்டமாக தெளிவான அத்தாட்சிகளை உங்களிடம் கொண்டுவந்தார்; பின்னர், அவர் எதை உங்களிடம் கொண்டுவந்தாரோ அதைப் பற்றிய சந்தேகத்திலேயே (தொடர்ந்து) நீங்கள் இருந்தீர்கள்; இறுதியாக அவர் இறந்தபோது, அவருக்குப் பின் எந்தத் தூதரையும் அல்லாஹ் அனுப்பவே மாட்டான்" என்று கூறினீர்கள். (உங்களைப் போல) எவர் (செயலில்) வரம்பு மீறி (உள்ளத்தில்) சந்தேகிக்கிறாரோ அவரை, இவ்வாறே அல்லாஹ் தவறான வழியில் விட்டுவிடுகிறான் (என்றும் கூறினார்).

35. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் (அல்லாஹ்வின்விடமிருந்து) தங்களுக்கு வந்த யாதோர் ஆதாரமின்றி, அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களில் தர்க்கம் செய்கின்றனர்; அவ்வாறு தர்க்கம் செய்வது அல்லாஹ்வின்விடத்திலும், விசுவாசங்கொண்டவர்களிடத்திலும் கோபத்தால் பெரிதாகிவிட்டது; இவ்வாறே பெருமைகொண்ட, வம்பு செய்கின்ற ஒவ்வோர் இதயத்தின் மீதும்) அல்லாஹ் முத்திரையிட்டுவிடுகிறான்" (என்றும் அவர் கூறினார்).

36. (அதற்கு) ஃபிர் அவன், "ஹாமானே! (சகலருக்கும் தெரியும்படியான) உயர்ந்த (ஒரு) மாளிகையை எனக்காக கட்டும்! (அதன் மூலம் உயரச் செல்லும்) வழிகளை நான் அறியலாம்" என்று கூறினான்.

37. வானங்களை அடையும் வழிகளை (நான் அறியலாம், அவற்றின் மூலம் சென்று) மூஸாவுடைய வணக்கத்திற்குரியவனை நான் பார்க்கவேண்டும்; அவர் பொய் சொல்கிறார் என்றே நிச்சயமாக நான் எண்ணுகிறேன்" (என்றும் ஃபிர் அவன் கூறினான்). இவ்வாறே ஃபிர் அவனுக்கு, அவனுடைய செயலின் தீமை அலங்கரித்துக் காட்டப்பட்டு விட்டது; (நேரான) வழியிலிருந்து அவன் தடுக்கப்பட்டும்விட்டான்; ஃபிர் அவனுடைய சூழ்ச்சி அழிவிலேயே தவிர இல்லை.

38. மேலும், அவர்களில் விசுவாசங்கொண்டிருந்தாரே அவர் " என்னுடைய சமூகத்தாரே! என்னை நீங்கள் பின்பற்றுங்கள், நான் உங்களுக்கு நேரான வழியைக் காண்பிக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

39. "என்னுடைய சமூகத்தாரே! நிச்சயமாக இவ்வுலக வாழ்க்கையெல்லாம் (அழிந்து விடும்) இன்பந்தான்; நிச்சயமாக மறுமையோ—அதுதான் நிலையான (இன்பந்தரும்) வீடாகும்.

40. எவர் ஒரு தீமையைச் செய்கிறாரோ, அவர் அதைப்போன்றதையே தவிர (அதற்கதிகமாய்) கூலியாகக் கொடுக்கப்படமாட்டார்; இன்னும், எவர் ஆணாயினும், அல்லது பெண்ணாயினும் அவர் விசுவாசங்கொண்டவராக இருக்கும் நிலையில், நல்ல செயலைச் செய்தாரோ (அத்தகைய)வர்கள் சுவனபதியில் நுழைந்துவிடுவார்கள்; அதில் கணக்கின்றியே (அனைத்து சுவனத்து அருட்கொடைகளிலிருந்தும்) அவர்கள் கொடுக்கப்படுவார்கள்.

وَيَقُومُ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ۖ
تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ ۖ لَأَجْرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي
إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَرَدَّنَا
إِلَى اللَّهِ وَأَنْ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ فَسْتَدْكُرُونَ
مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفِوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ
بِالْعِبَادِ ۖ فَوَقَّهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ
بِالْفِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۖ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا
غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ
فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۖ وَإِذْ يَتَحَايَجُونَ فِي النَّارِ
فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ
تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِّنَ النَّارِ ۖ
قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ
بَيْنَ الْعِبَادِ ۖ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ
ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۖ

41. இன்னும், "என்னுடைய சமூகத்தாரே! எனக்கென்ன? நானோ, உங்களை ஈடேற்றத்தின் பால் அழைக்கின்றேன்; நீங்களோ என்னை நரகத்தின்பக்கம் அழைக்கின்றீர்கள்;

42. "நான் அல்லாஹ்வை நிராகரிக்கவும், எதைப்பற்றி எனக்கு அறிவில்லையோ அதை அவனுக்கு நான் இணையாக்கவும் என்னை நீங்கள் அழைக்கின்றீர்கள்; நானோ, (யாவரையும்) மிகைத்தவன், மிக்க மன்னிப்பவனின் பக்கம் உங்களை அழைக்கிறேன்.

43. "என்னை நீங்கள் எதன்பக்கம் அழைக்கின்றீர்களோ, அது இம்மையிலும், மறுமையிலும் (நாயெனன்று) அழைப்பதற்கு நிச்சயமாக, ஒரு சிறிதும் தகுதியற்றது. நம்முடைய திரும்புமிடம் அல்லாஹ்வின் பக்கமேயாகும்; இன்னும் நிச்சயமாக, வரம்பு மீறுவோர் நரகவாசிகள் தாம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

44. "நான் உங்களுக்குக் கூறுவதை நிச்சயமாக நீங்கள் நினைவு கூர்வீர்கள்; மேலும், என்னுடைய காரியத்தை அல்லாஹ்விடம் நான் ஒப்படைக்கின்றேன்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் அடியார்களைப் பார்க்கிறவன்" (என்றும் கூறினார்).

45. ஆகவே, அவர்கள் சூழ்ச்சி செய்ததின் தீமைகளை விட்டும் (ஈமானை மறைத்துக் கொண்டிருந்த) அவரை அல்லாஹ் பாதுகாத்துக்கொண்டான்; மேலும் ஃபிர் அவனைச் சார்ந்தோரை தீயவேதனை சூழ்ந்து கொண்டது.

46. அந்(நரக)நெருப்பு அதன் மீது காலையிலும், மாலைமீதும் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறார்கள்; மேலும் மறுமைநாள் நிலைபெற்று விடும் நாளில், "ஃபிர் அவனைச் சார்ந்தோரைக் கடினமான வேதனையில் புகுத்துங்கள்" (என மலக்குகளுக்குக்கூறப்படும்).

47. மேலும், (நரகவாசிகளாகிய) அவர்கள் நரகத்தில் தர்க்கம் செய்துகொள்ளும் சமயத்தில், அப்போது (அவர்களிலுள்ள) பலவீனமானவர்கள், பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தவர்களிடம், "நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களையே பின்பற்றுவோராக இருந்தோம்; ஆகவே, (இன்று) நரகத்தின் வேதனையில் இருந்து ஒரு பகுதியையேனும் எங்களை விட்டும் நீங்கள் தடுத்துவிடக் கூடியவர்களா?" என்று கேட்பர்.

48. (அதற்கு அவர்களுடைய தலைவர்களான) பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தோர் "நிச்சயமாக நாம் ஒவ்வொருவரும் இதில்தான் இருக்கிறோம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன்னுடைய அடியார்களுக்குக்கிடையே திட்டமாக தீர்ப்பளித்துவிட்டான்" என்று கூறுவர்.

49. இன்னும், நரகத்திலுள்ளவர்கள், நரகக்காவலர்களிடம், "உங்கள் இரட்சகனிடம் (எங்களுக்காக) நீங்கள் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்; வேதனையை ஒரு நாளேனும் எங்களுக்கு அவன் இலேசாக்குவான்" என்று கூறுவார்கள்.

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَى
 قَالُوا فَاذْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ٥١
 إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ٥٢ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ
 مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ٥٣ وَلَقَدْ
 آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ٥٤
 هُدًى وَذِكْرَى لِأُولَى الْأَلْبَابِ ٥٥ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ
 اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ٥٦ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
 اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَهُمُ إِنَّ فِي صُدُورِهِمُ الْإِكْبَرُ
 مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
 الْبَصِيرُ ٥٧ لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ
 النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٥٨ وَمَا
 يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَ
 عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مِمَّا تَتَذَكَّرُونَ ٥٩

50. அ(தற்க)வர்கள் (இவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் அனுப்பப்பட்ட) "உங்களுடைய தூதர்கள் தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் உங்களிடம் வந்து கொண்டிருக்கவில்லையா?" என்று கேட்பார்கள்; அ(தற்க)வர்கள், "ஆம்!" என்று கூறுவார்கள்; அ(தற்க)வர்கள், "அவ்வாறாயின் (நாங்கள் அல்லாஹ்விடம் கேட்க மாட்டோம்) நீங்களே பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளுங்கள்" என்று கூறிவிடுவார்கள்; மேலும், நிராகரிப்போரின் பிரார்த்தனை வழிகேட்டிலேயே தவிர இல்லை.

51. நிச்சயமாக நாம், நம்முடைய தூதர்களுக்கும், விசுவாசங்கொண்டோருக்கும் இவ்வுலக வாழ்க்கையிலும், சாட்சிகள் நிலைபெறும் (மறுமை) நாளிலும் திண்ணமாக உதவி செய்வோம்.

52. (அந் நாள்) அநியாயக்காரர்களுக்கு, அவர்கள் புகல் (கூறுதல் ஒன்றுமே) பயனளிக்காத நாள் ; அவர்களுக்கு (அல்லாஹ்வின்) சாபமும் உண்டு; அவர்களுக்கு (வேதனையால் மறுமை) வீட்டின் கெடுதியுமுண்டு.

53. மேலும், திட்டமாக நாம் மூஸாவுக்கு (தவ்ராத் வேதமாகிய) நேர் வழியைக் கொடுத்தோம்; இஸ்ராயீலின் மக்களை அவ்வேதத்திற்கு வாரிசுகளாகவும் ஆக்கினோம்.

54. (அது) நேர்வழியாகவும் அறிவுடையோருக்கு நல்லுபதேசமாகவும் (இருந்தது).

55. எனவே, (நபியே!) நீர் (கஷ்டங்களைச் சகித்துக்கொண்டு) பொறுமையாக இருப்பீராக! நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானதாகும்; மேலும், நீர் உம்முடைய பாவத்திற்காக மன்னிப்புக்கோருவீராக! மேலும், மாலையிலும், காலையிலும் உமதிரட்சுகனின் புகழைக்கொண்டு துதி செய்து கொண்டிருப்பீராக!

56. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களில், தங்களுக்கு வந்த எவ்வித சான்றுமில்லாமல் தர்க்கம் செய்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள் — அவர்களுடைய இதயங்களில் (வெறும்) பெருமையல்லாது (வேறு) இல்லை; அதை அவர்கள் அடையக்கூடியவர்களல்லர்; ஆகவே, நீர் அல்லாஹ்வைக்கொண்டு பாதுகாவல் தேடுவீராக! நிச்சயமாக, அவனே (யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்.

57. திட்டமாக வானங்களையும், பூமியையும் படைப்பது மனிதர்களைப் படைப்பதைவிட மிகப்பெரியதாகும். எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் இதனை அறியமாட்டார்கள்.

58. குருடரும், பார்வையுடையவரும் சமமாக மாட்டார்கள்; (அவ்வாறே), விசுவாசங் கொண்டு நற்கருமங்கள் செய்தார்களே அவர்களும், தீயவரும் (சமமாக மாட்டார்கள்). வெகு சொற்பமாகவே இதனைக்கொண்டு நீங்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுகிறீர்கள்.

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٩﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
 إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
 دُخْرَيْنَ ۖ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
 وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ
 لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ ذَلِكَُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ
 كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ تَتَّقُونَ ﴿٦١﴾ كَذَلِكَ
 يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٦٢﴾ اللَّهُ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ
 فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ۚ ذَلِكَُمُ
 اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٣﴾ هُوَ
 الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ
 الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ
 مِنْ رَبِّي ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٥﴾

59. நிச்சயமாக மறுமைநாள் வரக்கூடியதே; அதில் சந்தேகமே இல்லை; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) நம்பமாட்டார்கள்.

60. இன்னும், உங்களுடைய இரட்சகன் கூறுகிறான்: "நீங்கள் என்னையே அழைத்துப் பிரார்த்தியுங்கள்; நான் உங்களுடைய பிரார்த்தனைக்கு பதிலளிப்பேன்; நிச்சயமாக, என்னை வணங்குவதைவிட்டும் பெருமை அடிக்கிறார்களே, அத்தகையோர் - அவர்கள் இழிவடைந்தவர்களாய் நரகம் புகுவார்கள்".

61. அல்லாஹ் - அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களுக்காக இரவை - அதில் நீங்கள் ஓய்வு பெறுவதற்காகவும், பகலைப் பார்ப்பதற்காகவும் அவன் அமைத்தான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதர்கள் மீது பேரருள் உடையவன்; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் நன்றி செலுத்தமாட்டார்கள்.

62. அவன்தான் அல்லாஹ் - உங்களுடைய இரட்சகன்; ஒவ்வொரு பொருளையும் படைக்கிறவன்; அவனைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; ஆகவே (அவனைப் புறக்கணித்து விட்டு) நீங்கள் எங்கே திருப்பப்படுகிறீர்கள்?

63. அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை நிராகரித்துக்கொண்டிருந்தார்களே, அவர்களுள் இவ்வாறே திருப்பப்படுகிறார்கள்.

64. அல்லாஹ் - அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களுக்காக பூமியைத் தங்குமிடமாகவும், வானத்தை முகடாகவும் அவன் அமைத்தான்; மேலும், உங்கள் தோற்றங்களை உருவகப்படுத்தினான்; பின்னர், உங்களின் தோற்றங்களை அவன் அழகாக்கினான்; இன்னும், (பரிசுத்தமான) நல்லவைகளிலிருந்து உங்களுக்கு அவன் உணவும் அளித்தான்; (இத்தகுதிகளுக்குரியவனான) அவன்தான் உங்களுடைய இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்; ஆகவே, அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ் மிக்க பாக்கியமிக்கவன்.

65. அவனே உயிரோடிருப்பவன்; அவனைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; எனவே, நீங்கள் வணக்கத்தை அவனுக்கே தூய்மையாக்கியவர்களாக அவனை பிரார்த்தித்து அழையுங்கள். அனைத்துப் புகழும் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கே உரியவையாகும்.

66. (நபியே)நீர் கூறுவீராக: "என் இரட்சகனிடமிருந்து தெளிவான அத்தாட்சிகள் எனக்கு வந்தபோது, அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் (தெய்வங்களாக) அழைப்பவைகளை நான் வணங்குவதை விட்டும் நிச்சயமாக நான் தடுக்கப்பட்டு விட்டேன். அன்றியும், அகிலத்தாரின் இரட்சகனுக்கே நான் முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடக்குமாறு நான் கட்டளையிடப்பட்டு விட்டேன்."

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ
ثُمَّ يَخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا
وَمِنْكُمْ مَنْ يَتَوَتَّى مِنْ قَبْلٍ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلَ مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٢٥﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي
آيَاتِ اللَّهِ إِلَىٰ يَصْرَفُونَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآلِ الْكِتَابِ وَبِهَا
أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا تَتَوْفَّ يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ إِذِ الْاِخْتِلَافُ فِي
أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ يُسْحَبُونَ ﴿٢٨﴾ فِي الْحَبِيمِ ثُمَّ فِي
النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٢٩﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٣٠﴾
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ
قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٣١﴾ ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ
تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٢﴾
أُدْخِلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فِيهَا فِي سَمَوِي
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣٣﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرَبِّكَ
بَعْضَ الَّذِي نَعِدُ هُمْ أَوْ نُوَفِّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يَرْجِعُونَ ﴿٣٤﴾

٢٤٧

معاقبة ١٣ عند التباخون ١٣

67. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களை (ஆரம்பத்தில்)மண்ணிலிருந்து படைத்தான்; பின்னர்,இந்திரியத் துளியிலிருந்தும்,பின்னர்,இரத்தக் கட்டியிலிருந்தும்,(உருவாக்கி) பின்னர் உங்களைக் குழந்தையாக வெளியாக்குகிறான்; பின்னர் (படிப்படியாக)நீங்கள்உங்கள் வாலிபத்தை அடைவதற்காகவும், பின்னர் நீங்கள் முதியோராக ஆவதற்காகவும், (உங்களைப் படைத்தான். இதற்கு) முன்னரே மரணிப்பவரும் உங்களில் இருக்கிறார்கள்; இன்னும், குறிப்பிடப்பட்ட தவணையை நீங்கள் அடைவதற்காகவும், (இதிலிருந்து அவனின் சக்தியை)நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காகவும்(இவ்வாறு செய்தான்).

68. அவன் எத்தகையவனென்றால், அவனே உயிரளிக்கின்றான்; இன்னும், மரணிக்கச் செய்கின்றான்; எனவே, ஏதேனும்ஒரு காரியத்தை(ச்செய்ய)அவன் தீர்மானித்தால்,அப்போது அதற்கு அவன் கூறுவதெல்லாம் ஆகு! என்பதைத்தான்.(அப்போது)உடனே அது ஆகிவிடும்.

69. (நபியே!)அல்லாஹ்வின் (அத்தாட்சிகளாகிய அவனது)வசனங்களில்தர்க்கம் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்பால் அவர்கள் எவ்வாறு (சத்தியத்திலிருந்து) திருப்பப் படுகின்றனர் என்று நீர் பார்க்கவில்லையா?

70. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (நம்முடைய) இவ் வேதத்தையும், இன்னும்,எ(வ்வேதத்) தைக் கொண்டு நமது தூதர்களை நாம் அனுப்பி வைத்தோமோ, அதையும் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே (விரைவில் அதன் பலனை)அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.

71. அவர்களின் கழுத்துக்களில் வளையங்களாலும், சங்கிலிகளாலும் (கட்டப்பட்டு மலக்குகளால்) அவர்கள் இழுத்து வரப்படும் போது(அதனை அறிவார்கள்).

72. கொதிக்கும் நீரில், பின்னர், நரகத்தில்(அவர்களைக்கொண்டுவந்து தீ) மூட்டப்படுவார்கள்.

73. பின்னர், அவர்களிடம் நீங்கள் (அல்லாஹ்வுக்கு)இணை வைத்துக் கொண்டிருந்தவை எங்கே? என்று கேட்கப்படும்.

74. அல்லாஹ்வையன்றி(நீங்கள் இணை வைத்துக் கொண்டிருந்தவை எங்கே? எனக் கேட்கப்படும்; அதற்கு) "எங்களை விட்டும் அவை மறைந்து விட்டன; எனினும் இதற்கு முன்னர் நாங்கள் (அல்லாஹ் அல்லாத)யாதொன்றையும் (ஆண்டவனென)அழைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லையே" என்று(பொய்) கூறுவார்கள்;இவ்வாறு நிராகரிப்போரை அல்லாஹ் வழிகெடச் செய்கிறான்.

75. (பின்னர் அவர்களிடம்,) "அ(வ்வாறு வழி கெடுத்தது நீங்கள் பூமியில் நியாயமின்றி (அளவு கடந்து)மகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாக இருந்ததன் காரணமாகவும், இறு மாப்புக் கொண்டவர்களாக இருந்ததன் காரணத்தினாலுமாகும்"(என்றும்),

76. நரகத்தின் வாய்க்களில் நுழையுங்கள்; அ(ந்நரகத்தில் நிரந்தரமாகத்தங்கி) இருப்பவர்களாக நீங்கள் இருக்கும் நிலையில், (என்றும் கூறப்படும்). எனவே, பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தவர்களின் ஒதுங்குமிடம் மிகக் கெட்டது.

77. ஆகவே, (நபியே!)நீர் பொறுமையுடன் (உறுதியாக) இருப்பீராக! நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வுடைய வாக்கு உண்மையானதாகும்; ஆகவே, அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட சிலவற்றை நாம் உமக்குக் காண்பித்தாலும், அல்லது (அதற்கு முன்) நாம் உம்மை மரணிக்கச் செய்தாலும் (இரு நிலையிலும்) அவர்கள் பின்னர், நம்மிடமே திருப்பிக் கொண்டு வரப்படுவார்கள்.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ
وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ
بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ فُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ
هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ٨٥ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْإِنْعَامَ
لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ٨٦ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَ
لِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
تَحْمَلُونَ ٨٧ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيُّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ٨٨
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً وَ
أَثَرًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٨٩
فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَحُوا بِإِعْثَادِهِمْ مِنَ الْعِلْمِ
وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ٩٠ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ٩١
فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سَدَّتْ اللَّهُ
الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ ٩٢

٨٥

٩٢

78. மேலும், (நபியே!) திட்டமாக, நாம் உமக்கு முன்னர் (பல) தூதர்களை அனுப்பி இருக்கின்றோம்; அவர்களில் சிலருடைய வரலாற்றை நாம் உமக்குக் கூறி இருக்கின்றோம்; இன்னும், அவர்களில் சிலருடைய வரலாற்றை நாம் உமக்குக் கூறவில்லை; (இவ்விரு சாராரில்) எந்தத் தூதருக்கும் அல்லாஹ்வுடைய அனுமதியின்றி யாதோர் அத்தாட்சியையும் அவர் கொண்டு வருவதற்கு (அதிகாரம்) இல்லை; ஆகவே, அல்லாஹ்வுடைய கட்டளை வந்து விடுமானால் நீதியைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்கப்படும்; மேலும், (அதனைப்) பொய்யாக்கியவர்கள் அந்த இடத்தில் நஷ்டமடைவார்கள்.

79. அல்லாஹ் அவன் எத்தகையவனென்றால் கால் நடைகளை உங்களுக்காக உண்டாக்கி இருக்கிறான்; அவற்றில் (சிலவற்றின் மீது) நீங்கள் சவாரி செய்வதற்காக; இன்னும், அவைகளில் சிலவற்றிலிருந்து நீங்கள் புசிக்கிறீர்கள்.

80. இன்னும், அவற்றில் உங்களுக்கு (வேறு பல) பயன்களும் இருக்கின்றன; மேலும், உங்கள் நெஞ்சங்களிலுள்ள தேவையை அவற்றின் மூலம் நீங்கள் அடைந்து கொள்வதற்காகவும் (படைத்தான்); அவற்றின் மீதும், கப்பல்களின் மீதும் (பல பகுதிகளுக்கும்) நீங்கள் சுமந்து செல்லப் படுகிறீர்கள்.

81. மேலும், அவன் உங்களுக்கு தன் அத்தாட்சிகளைக் காண்பிக்கிறான்; ஆகவே அல்லாஹ்வுடைய அத்தாட்சிகளில் எதனை நீங்கள் நிராகரிக்கிறீர்கள்.

82. இவர்கள் பூமியில் சுற்றித் திரியவில்லையா? அப்போது அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை அவர்கள் பார்த்திருப்பர். அவர்களோ இவர்களை விட (எண்ணிக்கையால்) மிக அதிகமானவர்களாகவும், (உடல்களின்) பலத்தாலும், பூமியில் விட்டுச் சென்ற அடையாளச் சின்னங்களாலும் (மற்றவர்களைவிட) மிகக் கடினமானவர்களாக இருந்தார்கள்; பின்னர், அவர்கள் சம்பாதித்து வைத்திருந்தது அவர்களுக்குப் பயனளிக்கவில்லை.

83. எனவே, அவர்களுடைய தூதர்கள் அவர்களிடம் தெளிவான அத்தாட்சிகளைக் கொண்டுவந்த சமயத்தில் (அதனை அவர்கள் பரிகாசம் செய்து நிராகரித்து விட்டு) கல்வியினால் தங்களிடமுள்ளதைக் கொண்டு பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்திருந்தார்கள்; இன்னும், அவர்கள் எதைப் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது.

84. பிறகு நம்முடைய வேதனையைக் (கண்ட கூடாக) கண்ட சமயத்தில், அவர்கள் "அல்லாஹ்வை அவன் தனித்தவன் என நாங்கள் விசுவாசிக்கின்றோம். நாங்கள் இணைவைக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தவற்றை நாங்கள் நிராகரித்தும் விட்டோம்" எனக் கூறினார்கள்.

85. ஆகவே, நம்முடைய வேதனையை அவர்கள் கண்ட போது, அவர்களின் விசுவாசம் அவர்களுக்குப் பயனளிப்பதாக இருக்கவில்லை; (இதற்கு முன்னர்) அவனுடைய அடியார்களில் சென்று விட்டதே அத்தகைய அல்லாஹ்வுடைய வழி முறையாக (இது நடந்தேறியது). அவ்விடத்தில் நிராகரிப்போர் நஷ்டத்தையே அடைந்தார்கள்.

سُورَةُ السَّجْدَةِ ٢٢ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

حَمْدٌ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٢ كَتَبَ فَصَّلَتْ آيَتُهُ قُرْآنًا

عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ٣ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ

لَا يَسْمَعُونَ ٤ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي

أَذَانَا وَقُرُوءٍ مِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّا نَحْمِلُونَ

قُلُوبَنَا إِنَّمَا أَنْتَ ابْشِرُ مَثَلَهُمْ يُوْحَىٰ إِلَىٰ أُمَّتِنَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ

فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ٥ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ٦ الَّذِينَ

لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفَرُونَ ٧ إِنَّ الَّذِينَ

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٨ قُلْ إِيَّاكُمْ

لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ

أَنْدَادًا ٩ ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ١٠ وَجَعَلَ فِيهَا رَاسِيًا مِنْ فَوْقَهَا

وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً

لِلنَّسَائِلِينَ ١١ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ

لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ١٢

அத்தியாயம் : 41

ஹாமீம் ஸஜ்தா

வசனங்கள் : 54 மக்கீ ருசூல்கள் : 6

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. ஹாமீம்.

2. அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோனிடமிருந்து இறக்கப் பட்டுள்ளது.

3. (இது) வேதமாகும்; அறிந்து கொள்ளும் சமூகத்தாருக்காக அரபி (மொழி)க் குர்ஆனாக அதனுடைய வசனங்கள் தனித்தனியாக்கப்பட்டு (தெளிவு செய்யப்பட்டு)ள்ளன.

4. (விசுவாசிகளுக்கு இது) நன்மாராயம் கூறுகின்றதாகவும், (நிராகரித்தோருக்கு) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கின்றதாகவும் - (இருக்கின்றது.) பின்னரும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனைப்) புறக்கணித்து விட்டனர் - (ஆகவே) அவர்கள் (இதற்குச்) செவிசாய்க்கமாட்டார்கள்.

5. அன்றியும், "நீர் எதன்பால் எங்களை அழைக்கின்றீரோ அதைவிட்டும் எங்களுடைய இதயங்கள் திரைகளில் இருக்கின்றன; எங்களுடைய செவிகளில் அடைப்பும் இருக்கிறது; எங்களுக்கும், உமக்குமிடையே திரை இருக்கிறது; ஆகவே, நீர் (உம் காரியத்தைச்) செய்து கொண்டிருப்பீரா! நிச்சயமாக, நாங்களும் (எங்கள் காரியத்தைச்) செய்து கொண்டிருப்போம்" என்றும் (நிராகரிப்போர்) கூறுகின்றனர்.

6. (ஆகவே நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "நான் உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதன்தான்; (ஆனால்) உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன் ஒரே ஒரு நாயன்தான் என்று எனக்கு வஹீ அறிவிக்கப்படுகிறது; ஆதலால், (செயல்களைக் கலப்பற்றதாக்கி) அவனளவிலேயே நீங்கள் உறுதியாக நில்லுங்கள்; அவனிடம் நீங்கள் பிழை பொறுக்கவும் தேடுங்கள்; இன்னும், (அவனுக்கு) இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போருக்குக் கேடுதான்:

7. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், ஐகாத்தைக் கொடுக்கமாட்டார்கள்; இன்னும், அவர்கள்தாம் மறுமையை நிராகரிக்கக் கூடியவர்கள்.

8. நிச்சயமாக, விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு, முழுவில்லாத (நிலையான) கூலியுண்டு.

9. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "பூமியை இரண்டே நாட்களில் படைத்தானே அத்தகையவனைத் திட்டமாக நீங்கள் நிராகரித்துவிட்டு, அவனுக்குச் சமமானவர்களையும் நீங்கள் ஆக்குகிறீர்களா? அவன் (தான்) அகிலத்தாரின் இரட்சகனாவான்."

10. அவனே அதில் - அதன் மேல் (பகுதியில்) இருந்து உறுதியான மலைகளை அமைத்தான்; அதில் அபிவிருத்தியை நல்கினான்; மேலும், அதில் அதன் உணவுகளை நான்கு நாட்களில் நிர்ணயம் செய்தான்; (இவ்வாறு செய்ததைப் பற்றிக்கேட்போருக்குப்) பதில் நிறைவாகி விட்டது.

11. பின்னர் வானத்தை - அது புகையாக இருக்கும் நிலையில் அவன் நாடினான்; பின்னர், அவன் அதற்கும், பூமிக்கும் "நீங்களிருவரும் கீழ்ப்படிந்தோ, அல்லது நிர்ப்பந்தமாகவோ வாருங்கள்" என்று கூறினான்; (அதற்கு) அவை இரண்டும் நாங்கள் கீழ்ப்படிந்தவர்களாகவே வந்தோம்" என்று கூறின.

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَزَيَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِصَوَابِهِمْ وَحَفِظَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيمِ ١٢ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صُِعْقَةً مِثْلَ صُِعْقَةِ
عَادٍ وَثَمُودَ ١٣ إِذْ جَاءَ تَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً
فَإِنَّا بِنَاءٍ أُرسِلْتُمْ بِهِ كُفْرُونَ ١٤ فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ١٥
فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنَنْذِرْهُمْ
عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ
لَا يُنصَرُونَ ١٦ وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَنَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ
فَأَخَذَتْهُمُ صُِعْقَةُ الْعَذَابِ لَهْوًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ١٧ وَ
نَجَّيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ١٨ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ
اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ١٩ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءَهُمْ شَاهِدٌ
عَلَيْهِمْ سَمِعُوهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٠

12. பின்னர், அவன் அவைகளை இரண்டு நாட்களில் ஏழு வானங்களாக சமப்படுத்திமுடித்தான்; ஒவ்வொரு வானத்திலும் அதனுடைய காரியத்தை அறிவித்தான்; மேலும், நாமே தாழ்வாக உள்ள (முதல்) வானத்தைநட்சத்திர விளக்குகளைக் கொண்டு அலங்கரித்தோம்; (அதனை ஷஷத்தான்களை விட்டும்) பாதுகாக்கப்பட்டதாகவும் (ஆக்கினோம்); இது(யாவரையும்) மிகைத்தோன், (யாவையும்)நன்கு அறிந்தோனின் ஏற்பாடாகும்.

13. ஆகவே, (நபியே!) அவர்கள் (பின்னும் விசுவாசங்கொள்ளாது) புறக்கணித்து விடுவார்களாயின் அப்போது, "ஆது, ஸமூதுடைய (சமூகத்தார்க்கு ஏற்பட்ட) இடி முழக்கம் போன்றதோர் இடி முழக்கத்தையே, நான் உங்களுக்கு அச்சமுட்டி எச்சரிக்கின்றேன்" என்று நீர் கூறுவீராக!

14. "அல்லாஹ்வைத்தவிர (மற்ற) எதனையும் நீங்கள் வணங்காதீர்கள்" என்று (கூறி நம்முடைய) தூதர்கள் அவர்களுக்கு முன்பாகவும், அவர்களுக்குப் பின்பாகவும் அவர்களிடத்தில் வந்தபோது, (அத்தூதர்களிடம்) அவர்கள் "எங்கள் இரட்சகன் நாடியிருந்தால், அவன் மலக்குகளை (தூதர்களாக) திட்டமாக இறக்கி வைத்திருப்பான்; ஆகவே, நிச்சயமாக, நீங்கள் எதைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறீர்களோ அதை நாங்கள் நிராகரிக்கக் கூடியவர்கள்தாம்" என்று கூறினார்கள்.

15. ஆகவே, ஆது (கூட்டத்தார்) பற்றிய விளக்கமாவது: அவர்கள் பூமியில் நியாயமின்றிப் பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்; எங்களைவிட பலத்தால் மிக்கவர் யார்? என்றும் கூறினார்கள்; அவர்களை படைத்தானே அத்தகைய அல்லாஹ் அவன் நிச்சயமாக, அவர்களைவிட பலத்தால் மிக்கவன் என்பதை, அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள் நம்முடைய (இத்தகைய) அத்தாட்சிகளை மறுப்பவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

16. ஆகவே, இவ்வுலக வாழ்வில் இழிவு தரும் வேதனையை அவர்களுக்கு நாம் கவைக்கச் செய்வதற்காக, துர்ச்சகுனமான நாட்களில் அவர்களின் மீது கொடிய புயல் காற்றை நாம் அனுப்பிவைத்தோம்; மறுமையின் வேதனையோ, (இதனைவிட) மிக இழிவு தரக்கூடியதாகும்; (அங்கு எவராலும்) அவர்கள் உதவி செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

17. இன்னும் ஸமூது (கூட்டத்தார்) பற்றிய விளக்கமாவது: அவர்களுக்கு நாம் நேர் வழியைக் காண்பித்தோம்; எனினும், அவர்கள் நேர் வழியைவிட குருட்டுத்தனத்தையே விரும்பினார்கள். ஆகவே, அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டதன் காரணமாக இழிவான, வேதனையான இடிமுழக்கம் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது.

18. இன்னும் விசுவாசங்கொண்டு, பயந்துகொண்டிருந்தார்களே, அத்தகையோரை நாம் காப்பாற்றினோம்.

19. மேலும், அல்லாஹ்வுடைய விரோதிகள் நரகத்தின் பால் ஒன்று சேர்க்கப்படும்நாளில் (அவர்கள் தொடக்கம்முதல்கடைசிவரையில் உள்ளோரை வரிசைப்படுத்தி ஒருவரையொருவர் முந்திவிடாது மலக்குகளால்) அவர்கள் தடுத்து நிறுத்தப்படுவார்கள்.

20. இறுதியாக (நரகமாகிய) அதன் பால் அவர்கள் வந்தடைந்து விடுவார்களானால், (பாவம் செய்த) அவர்களுக்கு விரோதமாக அவர்களுடைய செவியும், அவர்களுடைய பார்வைகளும், அவர்களுடைய தோல்களும் அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவை பற்றி சாட்சிகூறும்.

وَقَالُوا الْجُلُودُ هُمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ
 الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَرْوْنَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ
 سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ
 لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي
 ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٣﴾ وَإِنْ
 يَصْبِرُوا قَالِ النَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا فَمَا هُمْ مِنَ
 الْمُعْتَبِينَ ﴿٣٤﴾ وَتَقِضْنَا لَهُمْ قُرْآنًا فَزَيَّنَّا لَهُمْ مَا بَيْنَ
 أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ
 قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا
 خَاسِرِينَ ﴿٣٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ
 وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ ﴿٣٦﴾ فَلَمَّا يُقَنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا
 دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٣٨﴾

21. அ(தற்க)வர்கள் , தங்களின் தோல்களிடம், "எங்களுக்கு எதிராக நீங்கள் ஏன் சாட்சி கூறினீர்கள்?" என்றும் கேட்பார்கள்; அதற்கு அவைகள், ஒவ்வொரு பொருளையும் பேசச் செய்தவனாகிய அல்லாஹ்தான் எங்களைப் பேசவைத்தான்; அவன் தான் உங்களை முதல் தடவையும் படைத்தான்; (இறந்த பின்னரும்) நீங்கள் அவனிடமே திருப்பப்பட்டிருக்கின்றீர்கள்" என்று கூறும்.

22. "உங்களுடைய செவிப்புலனும், உங்களுடைய பார்வைகளும், உங்களுடைய தோல்களும் உங்களுக்கெதிராக சாட்சியங்கூறாமலிருக்க, நீங்கள் (உங்களுடைய செயல்களை அவைகளுக்கு) மறைத்துக்கொள்ளக் கூடியவர்களாக நீங்கள் இருந்திருக்கவில்லை; எனினும், நீங்கள் செய்பவற்றிலிருந்து அநேகவற்றை நிச்சயமாக அல்லாஹ் அறியமாட்டான் என்று நீங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்கள்."

23. "அதுதான், உங்கள் இரட்சகனைப்பற்றி நீங்கள் எண்ணிக்கொண்டிருந்த உங்களுடைய (தீய) எண்ணமாகும்; அது உங்களை அழித்துவிட்டது; ஆதலால் நீங்கள் நஷ்டமடைந்தவர்களில் ஆகிவிட்டீர்கள்" என்றும் அவை கூறும்.

24. பின்னர், அவர்கள் பொறுத்துக் கொள்வார்களானால், அவர்கள் தங்குமிடம் நரகம்தான்; இன்னும், அவர்கள் (நற்செயல்கள் செய்து அல்லாஹ் வைத்திருப்பதிப்படுத்தத்தேடினால், அல்லாஹ் வைத்திருப்பதிப்படுத்தும் எச்செயலையும் செய்ய) அவர்கள் சிரமப்படுத்தப் படுபவர்களில் உள்ளவர்களல்லர்.

25. மேலும், நாம் அவர்களுக்கு (ஷைத்தான்களிலிருந்து) தோழர்களை இணைத்துவிட்டோம்; ஆகவே, (அத்தோழர்கள்) அவர்களுக்கு முன்னிருப்பதையும், அவர்களுக்குப் பின்னிருப்பதையும் அவர்களுக்கு அழகாக்கிக் காண்பித்தார்கள்; இன்னும், இவர்களுக்கு முன் சென்று போன ஜின்கள், மனிதர்கள் ஆகிய சமூகத்தவர்களுடன் நம்முடைய (வேதனையின்) வாக்கு இவர்களின் மீது உறுதியாகிவிட்டது; நிச்சயமாக, இவர்கள் (யாவரும்) நஷ்டமடைந்தவர்களாக ஆகிவிட்டனர்.

26. மேலும், நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோர் (மற்றவர்களிடம்) "நீங்கள் இந்தக் குர்ஆனை கேட்காதீர்கள்; (அது ஓதப்படும் போது மற்றவர்கள் கேட்காதிருக்க) அதில் கூச்சலிடுவது போன்ற) வீணானவற்றையும் செய்யுங்கள்; நீங்கள் (அதனால்) மிகைத்துவிடலாம்" என்று கூறினர்.

27. ஆகவே, நாம் நிச்சயமாக நிராகரித்துவிட்டோரை கடினமான வேதனையைச் சுவைக்குமாறு செய்வோம். இன்னும் நிச்சயமாக, நாம் அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்தவற்றில் மிகத்தீயதை அவர்களுக்குக் கூலியாகக் கொடுப்போம்.

28. அதுவே, அல்லாஹ்வுடைய விரோதிகளுக்குரிய கூலி (யான) நரகமாகும்; நம்முடைய வசனங்களை (இவ்வாறு) அவர்கள் மறுத்துக்கொண்டிருந்ததன் கூலியாக, அவர்களுக்கு நிலையான வீடு அந்நரகத்தில் இருக்கிறது.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ آذَلْنَا مِنَ الْجِنِّ
 وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْآسَفِينَ ﴿٣٩﴾
 إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ
 الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ
 تُوعَدُونَ ﴿٤٠﴾ نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
 وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَىٰ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٤١﴾ نَزَّلْنَا مِنْ
 غُفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٤٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
 صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَ
 لَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ
 عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٤٤﴾ وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا
 يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حِظٍّ عَظِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَإِنَّمَا يَرْغَبُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ
 فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
 وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ
 الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ رَآيَاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ
 عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٤٨﴾

29. நிராகரிப்போர் (அந்நாளில் அல்லாஹ்விடம்) "எங்கள் இரட்சகனே! ஜின்களிலிருந்தும், மனிதர்களிலிருந்தும், எங்களை வழிகெடுத்த இருசாராரையும் எங்களுக்கு நீ காண்பிப்பாயாக! அவ்விருவரும் தாழ்ந்தோரில் ஆகிவிடுவதற்காக அவ்விருவரையும் நாங்கள் எங்கள் பாதங்களுக்குக் கீழ் ஆக்குவோம்" என்று கூறுவார்கள்.

30. (எனினும்) நிச்சயமாக "எங்கள் இரட்சகன் அல்லாஹ்தான் என்று கூறி பின்னர், (அதன்மீது) உறுதியாக நிலைத்துமிருந்தார்களே அத்தகையோர் — அவர்களின் மீது மலக்குகள் (மரண வேளையில்) இறங்கி செல்ல இருக்கும் மறுமையைப்பற்றி) நீங்கள் பயப்படாதீர்கள்; (நீங்கள் இவ்வுலகில் விட்டுச்செல்லும் மனைவி, மக்கள், சொத்து சுகம் யாவற்றையும் பற்றி) கவலையும்படாதீர்கள். நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தீர்களே, அத்தகைய சுவனபதியைக்கொண்டு நன்மாராயம் பெறுங்கள்" (எனக் கூறுவார்கள்).

31. நாங்கள் உலக வாழ்விலும், மறுமையிலும் உங்களுக்கு உதவியாளர்கள்; அச்சவனத்தில் உங்கள் மனம் விரும்பியவை உங்களுக்குண்டு; இன்னும், அதில் நீங்கள் தேடுகின்றவை உங்களுக்குண்டு.

32. (பாவங்களை) மிகவும் மன்னிப்பவனான, பெருங்கிருபையுடையோனிடமிருந்துள்ள விருந்தாக — (இது உங்களுக்குண்டு என்று மலக்குகள் கூறுவார்கள்.)

33. எவர் அல்லாஹ் அளவில் (மனிதர்களை) அழைத்துத் (தாமும்) நற்கருமங்களையும் செய்து, நிச்சயமாக நான் (அல்லாஹ்வுக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களில் உள்ளேன் என்றும் கூறுகின்றாரோ, அவரைவிடச் சொல்லால் மிக்க அழகானவர் யார்?

34. நன்மையும் தீமையும் சமமாகிவிடாது (ஆதலால், நபியே!) எது மிக அழகானதோ அதைக்கொண்டு (தீமையை) தடுத்துக்கொள்வீராக! அப்பொழுது எவருக்கும் உமக்குமிடையே பகைமை இருந்ததோ அவர், உம்முடைய உற்ற சிநேகிதரைப்போல் ஆகிவிடுவார்.

35. பொறுமையாய் இருந்தார்களே அத்தகையோரைத் தவிர, (வேறு) எவரும் அதனை அடைய மாட்டார்கள்; மேலும் மகத்தான பாக்கியத்தையுடையோரைத் தவிர, (மற்ற) எவரும் அதனை அடைய மாட்டார்கள்.

36. மேலும், (நபியே!) ஷைத்தானிலிருந்து ஏதேனுமொரு ஊசாட்டம் உம்மைத்தொட்டுவிடுமாயின் தாமதமின்றி அல்லாஹ்விடத்தில் நீர் காவல்தேடிக்கொள்வீராக! நிச்சயமாக அவனே, (யாவையும்) செவியேற்பவன்; நன்கறிபவன்.

37. இரவும், பகலும், சூரியனும், சந்திரனும் (அல்லாஹ்வைப்பற்றி அறிவிக்கக்கூடிய) அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; நீங்கள் சூரியனுக்கும், சந்திரனுக்கும் ஸஜ்தா செய்யவேண்டாம்; நீங்கள் அவனையே வணங்குபவர்களாக இருந்தால், அவற்றைப்படைத்தவனாகிய அல்லாஹ்விற்கே ஸஜ்தா செய்யுங்கள்.

38. (நபியே!) பின்னும், இவர்கள் பெருமையடித்துக்கொண்டு அல்லாஹ்வை வணங்காது விலகிக் கொள்வார்களாயின், அப்போது உமதிரட்சகனிடத்தில் உள்ளவர் (களாகிய மலக்கு) கள் இரவிலும், பகலிலும் அவனைத் துதிசெய்து (புகழ்ந்து) கொண்டேயிருக்கின்றனர்; அவர்கள் (அதில்) சோர்வடையவும் மாட்டார்கள்.

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ
 اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُجِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢٠ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا
 أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ اعْمَلُوا مَا
 سَأَلْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٢١ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا
 جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ٢٢ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ٢٣ مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا
 قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ
 أَلِيمٍ ٢٤ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا الْوَلَا فِصْلَتْ آيَاتُهُ
 عَاجِبِي وَعَرَفِي قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَ
 الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي أَذَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ
 يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ٢٥ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
 فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ٢٦ مَنْ عَمِلْ صَالِحًا
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ٢٧

39. (நபியே!) காய்ந்து விட்டதாக பூமியை நிச்சயமாக நீர் காண்பதும், அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும்; அதன் மீது நாம் நீரைஇறக்கி வைத்தால், அது செழிப்படைந்து வளர்கிறது; அதை நிச்சயமாக, உயிர்ப்பித்தானே அத்தகையவன் மரணித்தோரையும் உயிர்ப்பிக்கக் கூடிய வனாவான்; நிச்சயமாக அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் ஆற்றலுடையவன்.

40. நிச்சயமாக, நம்முடைய வசனங்களில் (அனர்த்தம் கூறி பிழை சேர்க்க பொய்யின்பால்) சாய்ந்து விடுகின்றார்களே அத்தகையோர் — நம்மிலிருந்து அவர்கள் மறைந்து விடமாட்டார்கள்; ஆகவே, (மறுமையில்) நரகத்தில் எறியப்படுபவன் சிறந்தவனா? அல்லது மறுமை நாளில் எத்தகைய பயமுற்றவனாக வருபவன் மேலானவனா? (மனிதர்களே!) நீங்கள் நாடியதைச் செய்துகொண்டிருங்கள்; நீங்கள் செய்பவற்றை நிச்சயமாக, அவன் பார்க்கக் கூடியவன்.

41. நிச்சயமாக, (குர்ஆனாகிய) நல்லுபதேசத்தை — அது அவர்களிடம் வந்தபோது நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் — (அவர்கள் மறுமையில் தங்கள் நிலையை அறிந்துகொள்வார்கள்;) மேலும், நிச்சயமாக இது, மிக்க கண்ணியமானதொரு வேதமாகும்.

42. (குர்ஆனாகிய இதில்) இதற்கு முன்னிருந்தோ, இதற்குப் பின்னிருந்தோ பொய் இதனிடம் வராது; தீர்க்கமான அறிவுடைய, மிக்க புகழுக்குரியவனிடமிருந்து (இது) இறக்கப்பட்டுள்ளதாகும்.

43. (நபியே!) உமக்கு முன் (வந்த) தூதர்களுக்குத் திட்டமாகக் கூறப்பட்டதைத் தவிர (வேறெதுவும்) உமக்குக் கூறப்படவில்லை; நிச்சயமாக, உமதிரட்சகன் மன்னிப்புடையவன்; துன்புறுத்தும் தண்டனையுடையவன்.

44. மேலும், "அரபி அல்லாத (மொழியின்) குர்ஆனாக இதனை நாம் ஆக்கி வைத்திருந்தால், (இந்த மக்காவாசிகள்) இதனுடைய வசனங்கள் (நம் மொழியில்) விவரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கவேண்டாமோ? (வேதம்) அரபி அல்லாத (மொழியுடைய) தும், (நபியோ) அரபியருமா? என்று கூறுவார்கள். (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: இது (அரபி மொழிவேதமாக இருப்பதுடன்) விசுவாசங்கொண்டவர்களுக்கு நேர்வழியாகவும், (உடல் மற்றும் மனநோய்களை) குணப்படுத்துவதாகவும் இருக்கின்றது; இன்னும் விசுவாசங்களின் விலையே அவர்களுடைய காதுகளில் அடைப்பு இருக்கின்றது; இது அவர்கள் விஷயத்தில் குருட்டுத்தனத்தையுடையதாகவும் இருக்கிறது (ஆகவே, அவர்கள் இதன் உண்மையைப் பார்க்கமாட்டார்கள்). அவர்கள் வெகு தொலை தூரத்திலிருந்து அழைக்கப்படுபவர்கள் போன்று கேட்காதவர்களாக இருக்கின்றனர்.

45. மேலும், திட்டமாக நாம் மூஸாவுக்கு வேதத்தைக் கொடுத்தோம்; அதில் மாறுபாடுகள் செய்யப்பட்டுவிட்டன; (அவர்களின் விசாரணை மறுமையில் தான் என்று) உமதிரட்சகனிடமிருந்து வாக்கு முந்தியிருக்காவிடில், அவர்களுக்கிடையில் (இம்மையில்) திட்டமாக தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கும்; நிச்சயமாக அவர்களும் (குர்ஆனாகிய) இதில் அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்தில் இருக்கிறார்கள்.

46. எவர் நல்ல செயல் செய்கிறாரோ, (அது) அவருக்கே (நன்மையாகும்); எவரெனும் தீமை செய்தால் அவருக்கே (அது) கேடாகும்; மேலும், உமதிரட்சகன் (தன்) அடியார்களுக்கு அநியாயம் செய்பவன் அல்லன்!

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ
 الْأَشْجَارِ مَا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ
 يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا أَدْذُنُكَ مَا مِثْلُ شَهِيدٍ ٢٦
 وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَلُّوا مَا لَهُمْ مِنْ
 مَحِيصٍ ٢٧ لَا يَسْمُرُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ
 فَيَسْتَوْسِقُ ٢٨ وَلَكِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ عَذَابٍ
 مِّثْلِهِ لِيَقُولَ هَذَا إِلَىٰ دَوْمًا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ
 رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْخُسْفَىٰ فَلَنُنَمِيزَنَّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا بِأَعْمَالِهِمْ وَلَنَذِقَنَّاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ٢٩ وَإِذَا
 أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْبِحَانِيهِ ٣٠ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ
 فَذُودُوهُ غَرْيًى ٣١ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 ثَمَرٌ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ٣٢
 سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ
 أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٣٣ أَلَا
 إِنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ مِّنْ لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَّا يَكُونُوا لَهَا قُلُوبًا ٣٤

47. (நபியே!) மறுமை நாள்பற்றிய அறிவு அவன் பக்கமே திருப்பப்படும், அவன் அறிவில் இல்லாது, கனிகளில் எதுவும் அதன் பாளைகளிலிருந்து வெளியாவது மில்லை; யாதொரு பெண்ணும் கர்ப்பமாவதுமில்லை; அவள் பிரசவிப்பது மில்லை; மேலும், என்னுடைய இணையாளர்கள் எங்கே? என்று அவன் அவர்களை அழைக்கும் நாளில், "எங்களில் (அதற்கு) சாட்சி கூறுவோர் ஒருவருமே இல்லையென்று நாங்கள் உனக்கு அறிவித்துவிடுகின்றோம்" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

48. இன்னும் (இதற்கு) முன்னர் அவர்கள் (வணக்கத்திற்குரிய தெய்வங்களென) அழைத்துக் கொண்டிருந்தவையாவும் அவர்களை விட்டு மறைந்து விடும்; தங்களுக்கு (த்தப்பி) ஒடுமிடமும் இல்லை என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.

49. (பிரார்த்தித்து) நன்மையைக் கேட்பதில் மனிதன் (ஒரு பொழுதும்) சோர்வடையமாட்டான்; இன்னும் அவனை (ஒரு) தீமை தொடுமானால் அப்பொழுது அவன் நம்பிக்கையிழந்தவன், நிராசையானவன்.

50. அவனைத் தொட்டிருந்த கெடுதிக்குப் பின்னர், நம்மிடமிருந்து அருளை அவனுக்கு நாம் கவைக்கச் செய்தால் இது எனக்குரியதே என்றும், மறுமைநாள் நிலைபெறக்கூடியது என நான் எண்ணவில்லை என்றும், (அவ்வாறு மறுமை ஏற்பட்டு) என் இரட்சகனிடம் நான் திருப்பிக் கொண்டு போகப்பட்டாலும், அவனிடத்தில் நிச்சயமாக எனக்கே நன்மை உண்டு என்றும் திடமாகக் கூறுகிறான்; எனவே, நிராகரித்தோர்க்கு அவர்கள் செய்தவற்றை (அந்நாளில்) நிச்சயமாக நாம் தெரிவிப்போம்; அன்றியும், கடினமான வேதனையிலிருந்து அவர்களை நிச்சயமாக நாம் கவைக்கச் செய்வோம்.

51. இன்னும், நாம் அருட்கொடையை மனிதனுக்கு நல்கினால் (நம்மை) அவன் புறக்கணித்து, தன் பக்கமே (திரும்பி முற்றிலும் நன்றி செய்யாது) தூரமாகி விடுகிறான். மேலும், அவனை (ஏதும்) கெடுதி தொட்டால், வெகு நீண்ட பிரார்த்தனையுடையவனாகின்றான்.

52. (அவ் வேதமானது அல்லாஹ்விடமிருந்துள்ளதாக இருந்து, பின்னர் இதை நீங்கள் நிராகரித்துவிட்டால், உங்கள் நிலை என்னவாகும். இவ்வாறு) தூரமான பிரிவினையில் இருக்கும் அவனைவிட மிக வழிகெட்டவன் யார் என்பதை எனக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று (நபியே!) நீர் கேட்பீராக!

53. நிச்சயமாக (வேதமாகிய) இது, உண்மையானதுதான் என்று அவர்களுக்குத் தெளிவாகும் வரையில், (உலகின்பல பாகங்களிலும், அவர்களிலும் நம்முடைய அத்தாட்சிகளை அவர்களுக்கு நாம் காண்பிப்போம்; (நபியே!) உமதிரட்சகனுக்கு, நிச்சயமாக அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் (அதுபற்றி நன்கறிந்து) சாட்சியாக இருக்கிறான் என்பது போதுமானதாக இல்லையா?

54. நிச்சயமாக அவர்கள், தங்கள் இரட்சகனை சந்திப்பதைப்பற்றி சந்தேகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக அவன், ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் (தன் அறிவால்) சூழ்ந்து (அறிந்து) கொண்டிருக்கிறான் என்பதையும் அறிந்து கொள்வீராக!

وَرَدَّ الْمَرْءَ إِلَىٰ ذِي الْحُلْمِ
يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۚ قُلْ إِنَّمَا نَحْنُ
بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۚ وَأَوَّلُ
آيَاتِنَا نَحْنُ مُبْدِئُهَا ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

حَمْدٌ ۝ عَسَىٰ ۚ كَذَٰلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَآلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَهُوَ

الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ

يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۚ إِلَّا الَّذِينَ

اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۚ اللَّهُ

حَفِیْظٌ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا

إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ

الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۝ وَلَوْ

شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ

فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ ۚ وَلَا نَصِيرٍ ۝ أَمْ اتَّخَذُوا

مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۚ قَالَ اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ ۚ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ

إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

அத்தியாயம் : 42

அஷ்டாங்க — கலந்தாலோசித்தல்

வசனங்கள் : 53 மக்கீ ரூபங்கள் : 5

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. ஹா மீம்

2. அயின் எரின் காஃப்

3. (நபியே! யாவரையும்) மிகைத்தவனான; தீர்க்கமான அறிவுடையவனான அல்லாஹ் உமக்கும், உமக்கு முன்னிருந்தவர்களுக்கும் இவ்வாறே (தன்னுடைய வசனங்களை)வஹீமூலம் அறிவிக்கிறான்.

4. வானங்களிலுள்ளவைகளும், பூமியிலுள்ளவைகளும் அவனுக்கே உரியவையாகும்; (யாவரையும் விட) அவனே மிக்க உயர்வானவன்; மிக மகத்தானவன்.

5. (அல்லாஹ்வின் மகத்துவத்தால்) வானங்கள் அவற்றின் மேற்புறத்திலிருந்து பிளந்துவிட சமீபிக்கும்; மலக்குகளும் (பயந்து) தங்களிரட்சகளின் புகழைக் கொண்டு துதி செய்து, பூமியில் உள்ளவர்களுக்காக பாவமன்னிப்புத் தேடுகின்றனர்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வே, மிக்க மன்னிப்பவன்; மிக்க கிருபையுடையோன் என்பதை(நபியே! நீர்) அறிந்துகொள்வீராக!

6. அன்றியும், அவனைத்தவிர (தங்களுக்குப்) பாதுகாவலர்களாக எடுத்துக் கொண்டார்களே அத்தகையவர்கள் — அல்லாஹ் அவர்(களின் செயல்)களை கவனித்தவனாக இருக்கின்றான்; (நபியே!) அவர்கள்(காரியத்தின்)மீது நீர் பொறுப்பாளரும் அல்லர்.

7. மேலும் அவ்வாறே "நகரங்களின் தாய் (ஆகிய மக்காவில் உள்ளோரு)க்கும், அதைச் சூழ உள்ளோ(ராகிய அகிலத்தார் யாவருக்கும், நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிப்பதற்காகவும், அதில் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி (மனிதர்கள்) ஒன்று திரட்டப்படும் (மறுமை) நாளைப்பற்றியும் நீர் அச்சமூட்டி எச்சரிப்பதற்காகவும் அரபி (மொழி)க்குர்ஆனை உமக்கு நாம் (வஹீயின்மூலம்) அறிவித்தோம். (அந்நாளில்) ஒரு கூட்டத்தார் சுவனத்திலும், ஒரு கூட்டத்தார் நரகத்திலும் இருப்பார்கள்).

8. அன்றியும் அல்லாஹ் நாடியிருந்தால், அவர்களை (ஒரே மார்க்கத்தையுடைய) ஒரே சமுதாயத்தினராக ஆக்கியிருப்பான்; எனினும், தான் நாடியவர்களை தன் அருளில் அவன் புகச்செய்வான்; 'அநியாயக்காரர்களே — அவர்களுக்குப் பாதுகாவலனும் இல்லை; எந்த உதவியாளனும் இல்லை.

9. (நபியே! அல்லாஹ்வாகிய) அவனைத்தவிர (வேறு) பாதுகாவலர்களை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டனரா? (அது சரியல்ல) ஆகவே, அல்லாஹ் அவன்(ஒருவன்)தான் (உண்மையான) பாதுகாவலன்; அவனே மரணித்தோரை உயிர்ப்பிக்கிறான்; அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

10. இன்னும்(நபியே! அவர்களிடம் நீர் கூறுவீராக!) நீங்கள் எவ்விஷயத்தில் கருத்து வேறுபாடுகொண்டிருக்கிறீர்களோ, அதன்தீர்ப்பு அல்லாஹ்வின் பக்கமே இருக்கின்றது; அந்த அல்லாஹ்தான் என் இரட்சகன்; அவன்மீதே (என்னுடைய) காரியங்களை ஒப்படைத்துமுழுமையாக நம்பிக்கை வைக்கிறேன்; இன்னும் அவனளவிலேயே(வழிபட்டு) நான் திரும்புவேன்.

فَاطْرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
مِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ لِيَصْطَفِيَ لَكُمْ مِنْهُ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ١١ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ
الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ١٢ شَرَعَ لَكُمْ
مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا
وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَ
لَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ
يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ١٣ وَمَا
تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيَا يَنْهَهُمْ وَلَوْ لَا
كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَ
إِنَّ الَّذِينَ أَوْرَثُوا الْكُتُبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ١٤
فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا
حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ١٥

11. (அவனே)வானங்களையும், பூமியையும் புதிதாகப் படைத்தவன்; உங்களுக்காக உங்களிலிருந்தே ஜோடி (களான மனைவிகளையும், கால்நடைகளிலிருந்து ஜோடிகளையும்) அவன் ஆக்கி, அதைக்கொண்டு (இன உற்பத்திகளை இவ்வாறே பெருக்கி) உங்களை அவன் அதில் பரவச் செய்கிறான்; அவனைப்போன்று எப்பொருளும் இல்லை; அவனே (யாவற்றையும்) செவியேற்கிறவன்; பார்க்கிறவன்.

12. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் (களஞ்சியங்களின்) சாவிகள் அவனுக்கே உரியதாகும். அவன் நாடியவர்களுக்கு உணவை (சம்பத்தை) விரிவாக்குகின்றான்; அளவோடும் கொடுக்கிறான்; நிச்சயமாக அவன், ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நன்கறிகிறவன்.

13. (விசுவாசிகளே!) மார்க்கத்திலிருந்து நூலுக்கு எதனை அவன் உபதேசித்தானோ, அதனையே உங்களுக்கு அவன் மார்க்கமாக்கி இருக்கின்றான்; ஆகவே, (நபியே!) நாம் உமக்கு வஹீமூலம் அறிவித்ததும், இப்நாஹீம், மூஸா, ஈஸா ஆகியோருக்கு நாம் உபதேசித்ததும் (என்னவென்றால்) "நீங்கள் (ஏகதேயவக் கொள்கையுடைய சத்திய) மார்க்கத்தை நிலை நிறுத்துங்கள்; நீங்கள் அதில் பிரிந்தும்விடாதீர்கள் (என்பதேயாகும்); ஆகவே இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போர்களுக்கு, அவர்களை எதன் பால் நீர் அழைக்கின்றீரோ அது பளுவாகத் தெரிகிறது. அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களை தன்பக்கம் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கிறான், அவன் பக்கம் மீள்வோருக்கு நேர் வழியும் காட்டுகிறான்.

14. அவர்கள் தங்களுக்கிடையிலுள்ள பொறாமையால் தங்களிடம் (வேத) அறிவு வந்த பின் னரேதவிர, (இம்மார்க்கத்தில்) அவர்கள் பிரிந்துவிடவில்லை. (அவர்களுக்குரிய தீர்ப்பு) ஒருகுறிப்பிடப்பட்ட தவணைவரைதான் என்று உமதி ரட்சகனுடைய வாக்கு முந்தியிருக்காவிடில், அவர்களுக்கிடையில் (இதுவரை) தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கும்; இன்னும் நிச்சயமாக அவர்களுக்குப் பின்னர், அவ்வேதத்திற்கு அனந்தரக்காரர்களாக ஆக்கப்பட்டார்களே, அத்தகையோர் அ(வ்வேதத்)திலிருந்து அவநம்பிக்கை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தேகத்தில் இருக்கிறார்கள்.

15. ஆகவே, அதற்காக (சத்தியமார்க்கத்தின்பால் அவர்களை) நீர் அழைப்பீராக! நீர் ஏவப்பட்ட பிரகாரம் நிலைத்தும் நிற்பீராக! அவர்களுடைய மனோ இச்சைகளையும் நீர் பின்பற்றாதீர்; இன்னும், (அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக: அல்லாஹ் வேதத்திலிருந்து எதனை இறக்கி வைத்தானோ, அதனையே நான் விசுவாசிக்கின்றேன்; உங்களுக்கிடையில் நீதமாகவே தீர்ப்பளிக்குமாறு நான் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன்; அல்லாஹ் (தான்) எங்கள் இரட்சகனும் உங்கள் இரட்சகனுமாவான்; எங்கள் செயல்கள் எங்களுக்கு; உங்கள் செயல்களோ உங்களுக்கு; எங்களுக்கிடையிலும் உங்களுக்கிடையிலும் யாதொரு தர்க்கமும் இல்லை; நம்மிடையே (மறுமையில்) அல்லாஹ் ஒன்று சேர்ப்பான்; அவன்பக்கமே நாம் யாவரும்) திரும்பிச் செல்ல வேண்டியதிருக்கிறது.

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ
 دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ^(١٧)
 اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَاتِ وَمَا يُدْرِيكَ
 لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ^(١٨) يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
 أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُبَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ^(١٩)
 اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ^(٢٠)
 مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ
 كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤَتْ بِهِ مِنْهَا وَمَالُهُ فِي الْآخِرَةِ
 مِنْ يُصِيبُ^(٢١) أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ أَشْرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ
 مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ
 وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ^(٢٢) تَرَى الظَّالِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَةٍ أَلْبَنَى لَهُمْ مَا
 يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ^(٢٣)

16. இன்னும், அல்லாஹ்வின் விஷயத்தில் (விசுவாசிகளால்) அவனது அழைப்பிற்கு பதில் கூறப்பட்டபின்னர் தர்க்கித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே அத்தகையோர் – அவர்களுடைய தர்க்கம் அவர்களின் இரட்சகனிடம் வீணானதாகும்; அவர்களின்மீது (அல்லாஹ்வின்) கோபமும் உண்டு, கடினமான வேதனையும் அவர்களுக்குண்டு.

17. அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால், அவன் தான் உண்மையைக்கொண்டு (இவ்) வேதத்தையும், நீதத்தையும் இறக்கிவைத்தான்; (நபியே!) மறுமை நான் சமீபத்தில் இருக்கலாம் என உமக்கு அறிவிப்பது எது?

18. (மறுமைநாளான) அதனை நம்பிக்கைக் கொள்ளாதவர்கள் அதைப்பற்றி (எப்போதுவரும், என்று) அவசரப்படுகின்றனர்; மேலும், விசுவாசம் கொண்டார்களே அத்தகையவர்கள் அதனைப்பற்றி பயந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள்; இன்னும் நிச்சயமாக, அது (வருவது) உண்மைதான் என்றும் அவர்கள் அறிவார்கள்; நிச்சயமாக மறுமையைப்பற்றி சந்தேகத்திலிருக்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள், வெகு தூரமான வழிகேட்டில்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை(நபியே நீர்) அறிந்துகொள்வீராக.

19. அல்லாஹ், தன் அடியார்களை அன்பாகக் கவனித்து வருபவன். (ஆகவே) அவன் நாடியவர்களுக்கு (வேண்டிய) உணவளிக்கிறான்; அவனே பலமிக்கவன் (யாவரையும்) மிகைத்தோன்.

20. (தன் செயலின் மூலம்) எவர் மறுமையின் விளைச்சலை (பயனை) நாடுகின்றாரோ, அவருடைய விளைச்சலில் நாம் அவருக்காக அதிகப்படுத்துவோம்; இன்னும் எவர் இம்மையின் விளைச்சலை (பயனை மட்டும்) நாடுகின்றாரோ, நாம் அவருக்கு அதிலிருந்து கொடுக்கின்றோம்; அவருக்கு மறுமையில் யாதொரு பாத்தியதையுமில்லை.

21. மார்க்கத்தில் அல்லாஹ் எதற்கு அனுமதியளிக்கவில்லையோ அதை அவர்களுக்கு மார்க்கமாக்கி வைக்கக்கூடிய இணையாளர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றார்களா? (கூலி கொடுப்பது மறுமை நாளில்தான் என்ற) தீர்ப்புப்பற்றிய (அல்லாஹ்வுடைய) வாக்கு இல்லாதிருந்தால், அவர்களுக்கிடையில் (இது வரையில்) தீர்ப்பளிக்கப்பட்டே இருக்கும்; நிச்சயமாக (இத்தகைய) அநியாயக்காரர்கள் – அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனை உண்டு.

22. (நபியே!) அநியாயக்காரர்களை – தாங்கள் சம்பாதித்ததிலிருந்து (தங்களுக்கு என்ன ஏற்படுமோ என) பயந்து கொண்டிருப்பவர்களாக (அந்நாளில்) நீர் காண்பீர். அதுவோ அவர்களுக்கு நிகழக்கூடியதாக உள்ளது; இன்னும் விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள், சுவனபதிகளின் பூங்காவனங்களில் இருப்பார்கள்; அவர்களுடைய இரட்சகனிடத்தில் அவர்கள் நாடியவை அவர்களுக்குண்டு; அதுவே மிகப்பெரும் பேரருளாகும்.

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا السُّوْدَةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ
 حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٢٣﴾ أَمْ يَقُولُونَ
 افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ
 اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّطُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٤﴾
 وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ
 وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ
 بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرِ
 مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ
 مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٨﴾ وَ
 مِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَائِقَةٍ
 وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا
 كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
 فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾

23. விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்த தன் அடியார்களுக்கு அல்லாஹ் நன்மாராயங்கூறுவதும் அதுவே (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "பந்துக்களில் நட்பைத் தவிர இதற்காக நான் யாதொரு கூலியையும் கேட்கவில்லை; எவர் ஒரு நன்மை செய்கிறாரோ அவருக்கு நாம் அதில் (மேலும்) நன்மையை அதிகப்படுத்துவோம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்க மன்னிக்கிறவன், நன்றி பாராட்டுகிறவன்.

24. (நபியே) அல்லாஹ்வின் மீது அவர் பொய்யைக் கற்பனை செய்து கூறுகிறார் என்று அவர்கள் (உம்மைப்பற்றிக்) கூறுகின்றார்களா? அல்லாஹ் நாடினால், உமது இதயத்தில் முத்திரையிட்டுவிடுவான்; அல்லாஹ் பொய்யை அழித்துவிடுகிறான்; இன்னும், தன் வார்த்தைகளைக்கொண்டு உண்மையை நிலைநிறுத்துவான்; நிச்சயமாக அவன், நெஞ்சங்களில் உள்ளவைகளை நன்கறிகிறவன்.

25. மேலும் அவன் எத்தகையவனென்றால், தன் அடியார்களின் தவ்பாவை (பாவமீட்சியை) அவனே ஏற்றுக்கொள்கிறான்; தீயவைகளை மன்னித்தும் விடுகின்றான்; நீங்கள் செய்பவைகளையும் அவன் நன்கறிகிறான்.

26. அன்றியும் விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்தோர் (களின் பிரார்த்தனை) களுக்கும் பதிலளித்து, தன்னுடைய பேரருளிலிருந்து (இன்னும்) அவர்களுக்கு அதிகப்படுத்துகின்றான்; இன்னும் நிராகரிப்போர் அவர்களுக்குக் கடினமான வேதனையுண்டு.

27. அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்கு (அவர்களின் தேவைக்குமேல்) உணவை (சம்பத்தை) விரிவாக்கிக் கொடுத்துவிட்டால், அவர்கள் பூமியில் அட்டேழியம் செய்துவிடுவார்கள். எனினும், (அவர்களின் தேவைக்குத் தக்கவாறு) தான் நாடிய அளவைக்கொண்டு (வானத்திலிருந்து) இறக்கிவைக்கிறான்; நிச்சயமாக அவன், தன் அடியார்களைப்பற்றி நன்கு உணர்பவன்; (அவர்களுடைய செயலைப்) பார்க்கிறவன்.

28. இன்னும், அவன் எத்தகையவனென்றால், அவர்கள் நிராசையடைந்து விட்டபின்னர், மழையை அவன் இறக்கிவைக்கின்றான்; மேலும், தன்னுடைய அருளைப் பரப்புகிறான். அவனே புகழுக்குரிய பாதுகாவலன்.

29. வானங்களையும், பூமியையும் படைத்திருப்பதும், ஊர்வனவற்றிலிருந்து அவை இரண்டிலும் பரவச் செய்திருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்; இன்னும், அவன் நாடிய போது (அவை இறந்தபின்னர்) அவைகளை ஒன்று சேர்ப்பதின் மீது ஆற்றலுடையவன்.

30. மேலும், துன்பத்தால் எது உங்களை வந்தடைந்தாலும், உங்கள் கரங்கள் சம்பாதித்துக் கொண்ட (காரணத்தினாலாகும்). (உங்களைப் பிடிக்க வேண்டிய வற்றிலிருந்து) பெரும்பாலானவற்றை அவன் மன்னித்தும் விடுகிறான்.

31. நீங்களோ பூமியில் (அல்லாஹ்வாகிய அவனை) இயலாமையில் ஆக்கிவிடுபவர்களல்லர்; மேலும், அல்லாஹ்வையன்றி, உங்களுக்கு எந்த பாதுகாவலனும், உதவிபுரிபவனும் இல்லை.

وَمِنَ الْآيَةِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ٣٢ إِنَّ يَسْأَلُكَ الرَّبُّ
فَيُظْلِلَنَّ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ٣٣ أَوْ يُوقِفْهُمْ يَمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ٣٤ وَيَعْلَمَ
الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مُخِيسٍ ٣٥ فَمَا أَوْتِيتُمْ
مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَاعِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى
لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ٣٦ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ
كِبْرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ٣٧
وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ
بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ٣٨ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ
الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ٣٩ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا
فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ٤٠
وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
سَبِيلٍ ٤١ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَ
يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ٤٢ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ٤٣

32. இன்னும், மலைகளைப்போன்று கடலில் செல்லும் கப்பல்களும், அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளவையாகும்.

33. அவன் நாடினால் காற்றை நிறுத்திவிடுவான்; அப்போது அதன் மேல் பரப்பின் மீது இருந்தவாறே அசைவற்று நின்றவையாக அவை ஆகிவிடும்; அதிகமாகப் பொறுமை கொள்வோர், நன்றி செலுத்துவோர் ஆகிய ஒவ்வொருவருக்கும் நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

34. அல்லது அவர்கள் தேடிக் கொண்ட (தீ) வினையின் காரணமாக, அவைகளைக் (கடலில்) அவன் மூழ்கடிக்கச் செய்து அழித்துவிடுவான்; (அவர்கள் செய்த பாவங்களில்) அனேகவற்றை அவன் மன்னித்தும் விடுகின்றான்.

35. மேலும், நம்முடைய அத்தாட்சிகளில் தர்க்கம் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் நம்முடைய பிடியிலிருந்து தப்ப அவர்களுக்கு எந்த வழியுமில்லை என்பதை அறிந்து கொள்வார்கள்.

36. ஆகவே, எப்பொருளிலிருந்தும் நீங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது (நிலையற்ற) இவ்வுலக வாழ்க்கையின் (அற்ப) சுகங்களே! விகவாசங்கொண்டு, தங்கள் இரட்சகனின் மீது (தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை வைப்போருக்கு, அல்லாஹ்விடத்தில் உள்ளது மிக்கமேலானதும், மிக நிலையானதுமாகும்.

37. மேலும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் பெரும் பாவங்களையும், மானக்கேடான விஷயங்களையும் தவிர்த்துக்கொள்வர்; இன்னும் அவர்களுக்குக் கோபம் ஏற்பட்டால் (பழி தீர்க்காது) மன்னித்து விடுவார்கள்.

38. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் இரட்சகனின் கட்டளைகளை ஏற்று தொழுகையையும் நிறைவேற்றுவார்கள்; (இத்தகையோர்) இவர்களின் காரியமோ தங்களுக்குள் கலந்தாலோசித்தலாக இருக்கும்; நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து (தர்மமாகச்) செலவுச் செய்வார்கள்.

39. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களுக்கு (மற்றவர்களால்) அக்கிரமம் ஏற்பட்டால், அதற்கு அவர்கள் (வரம்பு மீறாமல் தனக்கு அக்கிரமம் செய்தவர்களைத் தண்டிப்பதில்) உதவி பெறுவர்.

40. தீமைக்குக் கூலி (யாக) அதைப் போன்ற தீமையேயாகும்; ஆனால் எவரேனும் (பிறரின் அக்கிரமத்தை) மன்னித்து (அவருடன்) சமாதானம் செய்து கொண்டால், அவருடைய கூலி அல்லாஹ்வின் மீது (கடமையாக) இருக்கின்றது; நிச்சயமாக, அவன் (இதற்கு மாறாக) அநியாயம் செய்வோர்களை நேசிக்க மாட்டான்.

41. இன்னும் எவர், தமக்கு அக்கிரமம் இழைக்கப்பட்ட பின் (அதே அளவு பழி தீர்த்துக் கொள்வதற்கு) உதவி பெற்றுக்கொண்டாரோ அத்தகையோர் அவர்களின் மீது (குற்றம் சுமத்த) யாதொரு வழியும் இல்லை.

42. (குற்றம் சுமத்த) வழி ஏற்படுவதெல்லாம் மனிதர்களுக்கு அநியாயம் செய்து நியாயமின்றி பூமியில் கொடுமை செய்கிறார்களே, அவர்கள் மீது தான்; அத்தகையோர் அவர்களுக்கு மிகத்துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

43. மேலும், எவரொருவர் (பிறரால் பாதிக்கப்பட்ட பின்) பொறுத்துக் கொண்டு, மன்னித்தும்விட்டால், நிச்சயமாக இது, காரியங்களில் மிக்க உறுதியானதாகும்.

وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَرَإِيٍّ مِّنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ
لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مُرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٣٩﴾ وَتَرَاهُمْ
يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الذَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ
وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ
مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ
مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيرٍ ﴿٤٢﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا أَنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا ذُقْنَا
الْإِنْسَانَ مِتَّارَةً فَرَحَ بِهَا وَإِنْ تَصْبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَنفَقَ مَتَّ
أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ﴿٤٣﴾ لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يُهَبِّ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَوٰ۟رَ ﴿٤٤﴾
أَوْ يَزُوجُهُمْ ذَكَرًا وَآثًا وَيَجْعَلُ مِنْ يَشَاءٍ عَاقِمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ
قَدِيرٌ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ
حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ﴿٤٦﴾

44. இன்னும் எவரை அல்லாஹ் தவறான வழியில் விட்டுவிடுகிறானோ அதற்குப் பின்னர், அவருக்குப் பாதுகாவலர் எவருமில்லை; மேலும், (நபியே! வரம்பு மீறி) அநியாயம் செய்தவர்கள், வேதனையைக் கண்டுவிட்ட சமயத்தில், "(அங்கிருந்து)திரும்பிச் செல்ல ஏதாகிலும் வழியுண்டா!" என்று அவர்கள் கூறுவதை நீர் காண்பீர்.

45. இன்னும், சிறுமையினால் (தலை தாழ்த்திப்) பணிந்தவர்களாக, மறைவாகக் கடைக் கண்ணால் நோட்டமிட்டவர்களாக (நரகமாகிய) அதன் மீது அவர்கள் எடுத்துக்காட்டப்படுபவர்களாக அவர்களை (நபியே! நீர்) காண்பீர்; இன்னும் விசுவாசங்கொண்டோர், "நிச்சயமாக நஷ்டமடைந்தவர்கள், மறுமை நாளில் தங்களுக்கும், தம் குடும்பத்தினருக்கும் நஷ்டத்தைத் தேடிக்கொண்டவர்கள் தான்" என்று (அப்போது) கூறுவார்கள்; நிச்சயமாக (இத்தகைய) அநியாயக்காரர்கள் நிலையான வேதனையில் இருப்பார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்வீராக!

46. (அந்நாளில்) அல்லாஹ்வையன்றி அவர்களுக்கு உதவிசெய்கின்ற பாதுகாவலர்கள் அவர்களுக்கு இருக்கவுமாட்டார்கள்; இன்னும், எவரை அல்லாஹ் வழிகேட்டில் விட்டு விட்டானோ, அவருக்கு (அதிலிருந்து விடுபட) யாதொரு வழியுமில்லை.

47. அல்லாஹ்விடமிருந்து மற்றெவராலும் தடுக்கமுடியாத (கியாம)நாள் வருவதற்கு முன்னதாகவே, உங்கள் இரட்சகனுக்குப் பதிலளியுங்கள்; அந்நாளில் உங்களுக்கு யாதொரு ஒதுங்கு மிடமும் இராது; (உங்கள் பாவங்களை) நீங்கள் மறுப்பதும் உங்களுக்கில்லை.

48. ஆகவே, (நபியே!) அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டால் (நீர் கவலையுறாதீர்; ஏனென்றால், அவர்களைப் பாதுகாப்போராக நாம் உம்மை அனுப்பவில்லை; நம் தூதை) எத்திவைப்பதைத்தவிர (வேறெதுவும்) உம்மீதில்லை; இன்னும், நிச்சயமாக நாம் நம்மிடமிருந்து அருளை மனிதனுக்கு நாம் சுவைக்கச் செய்தால், அதனைக்கொண்டு அவன் மகிழ்ச்சி அடைகிறான்; அவர்களுடைய கரங்கள் முற்படுத்தியபாவத்தின் காரணத்தால், அவர்களைத் தீங்குபீடித்தால், நிச்சயமாக மனிதன் (நன்றிகெட்டவனாகி அல்லாஹ்வையே) நிராகரிப்பவனாக இருக்கிறான்.

49. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியதாகும்; அவன் நாடியவற்றை அவன் படைக்கிறான்; (ஆகவே) அவன் நாடியவர்களுக்குப் பெண் மக்களை அன்பளிப்புச் செய்கிறான்; அவன் நாடியவர்களுக்கு ஆண் மக்களை அன்பளிப்புச் செய்கிறான்.

50. அல்லது, ஆண்மக்களையும், பெண்மக்களையும் கலந்தே கொடுக்கின்றான்; அன்றியும், அவன் நாடியவர்களை மலடாகவும் ஆக்கி விடுகின்றான்; நிச்சயமாக அவன் (யாவற்றையும்) நன்கறிந்தவன்; (தான் விரும்பியதைச் செய்ய) மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

51. வஹீயின் மூலமோ, அல்லது திரைக்கு அப்பாலிருந்தோ; அல்லது ஒரு தூதரை அனுப்பியோ தவிர எந்த மனிதருக்கும் அல்லாஹ் அவருடன் பேசுவது (சாத்தியம்) இல்லை. (அத் தூதர்,) அவன் நாடியதை அவன் அனுமதி கொண்டு அவர் அறிவிப்பார்; நிச்சயமாக அவன், மிக உயர்ந்தவன், தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ

وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا

وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٩﴾ صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ الْآِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿٦٠﴾

سُورَةُ الرّخُوفِ مَكِّيَّةٌ ۚ ثَمَانِيَةُ آيَاتٍ ۚ وَفِيهَا ذِكْرُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥

حَمْدٌ ١ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ٢ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ

تَعْقِلُونَ ٣ وَإِنَّهُ فِي أُمْرِ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلٌّ حَكِيمٌ ٤ أَفَضْرَبُ

عَنكُمُ الَّذِي كُرِّهْنَا أَن نُّنَزِّلَهُ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ٥ وَكَمْ أَرْسَلْنَا

مِّن نَّبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ٦ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ

يَسْتَهْزِءُونَ ٧ فَاهْلِكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ

الْأَوَّلِينَ ٨ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَّن خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ

خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ٩ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَ

جَعَلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ١٠ وَالَّذِي نَزَّلَ مِّنَ

السَّمَاءِ مَاءً يُقَدِّرُ فَنُثْرْنَا بِهِ بَكْدَةً مَّيِّتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ١١

٢٩٠

عند المفسرين ١١

52. (நபியே!) இவ்வாறே உமக்கு நம்முடைய கட்டளையில் (குர் ஆனாகிய) உயிரானதை வஹீ மூலமாக அறிவிக்கின்றோம்; (இதற்கு முன்னர்) நீர் வேதம் என்றால் என்ன, இன்னும் விகவாசம் என்றால் என்ன என்பதை அறிந்தவராக இருக்கவில்லை; ஆயினும், (இவ்வேதத்தை உமக்கு வஹீ மூலம் அறிவித்து) இதனைப் பிரகாசமாகவும் ஆக்கி, நம் அடியார்களில் நாம் நாடியவர்களுக்கு இதனைக்கொண்டு நாம் நேர் வழி செலுத்துகின்றோம்; (நபியே!) நிச்சயமாக நீர், (மனிதர்களுக்கு) நேரானவழியின்பால் வழிகாட்டுவீர்.

53. (திட்டமாக இது தான்) அல்லாஹ்வுடைய வழி; அவன் எத்தகையவனென்றால் வானங்களில் இருப்பவையும் பூமியில் இருப்பவையும் அவனுக்கே உரியன; சகல காரியங்களும் அல்லாஹ்வின் பக்கமே சேரும் என்பதை (நபியே! நீர்) அறிந்து கொள்வீராக!

அத்தியாயம் : 43

அல் ஜுக்ருஃப் - அலங்காரம்

வசனங்கள் : 89 மக்கீ ருக்ஃகன் : 7

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. ஹா மீம்
2. தெளிவான வேதத்தின் மீது சத்தியமாக;
3. நிச்சயமாக நாம், இதனை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்காக அரபி மொழியிலான குர் ஆனாக ஆக்கியிருக்கிறோம்.
4. இன்னும் நிச்சயமாக, இது நம்மிடத்திலுள்ள (லவ்ஹுல் மஹ்ஃபூஸ் என்னும்) தாய் நூலில் (பாதுகாக்கப்பட்டு) இருக்கிறது; (இது வேதங்களில்) மிக்க உயர்வான, ஞானம் நிறைந்ததாகும்.
5. நீங்கள் வரம்பு மீறிய சமூகத்தவராகி விட்டீர்கள் என்பதற்காக, (வேதத்தின் நினைவுறுத்தலை உங்களை விட்டு முற்றாகநாம் தடுத்துவிடுவோமா?)
6. (உங்களுக்கு) முன்னிருந்த (சமூகத்த)வர்களிலும், நாம் எத்தனையோ நபிமார்களை அனுப்பி இருக்கின்றோம்.
7. எந்த நபியும் அவரை அவர்கள் பரிசுசிக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தே தவிர - அவர்களிடம் வருவதில்லை,
8. பின்னர் இவர்களைவிட மிக்க பலசாலிகளான அவர்களை நாம் அழித்துவிட்டோம்; (இதற்கு) முன்னிருந்தோரின் உதாரணம் (படிப்பினையாகச்) சென்றே உள்ளது.
9. (நபியே!) அவர்களிடம்; "வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவன் யார்?" என்று நீர் கேட்டால், (யாவையும்) மிகைத்தவன், நன்கறிகிறவன் (ஆகிய அல்லாஹ்)தான் அவைகளை படைத்தான் என்று நிச்சயமாக அவர்கள் (பதில்) கூறுவார்கள்.
10. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களுக்கு பூமியை (உறுதியான) விரிப்பாக ஆக்கினான்; நீங்கள் (பிரயாணத்தில்) வழிபெறுவதற்காக அதில் பல பாதைகளையும் உங்களுக்காக அவன் அமைத்தான்.
11. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், அவன் வானத்திலிருந்து தண்ணீரை அளவோடு இறக்கி வைக்கிறான்; (அல்லாஹ்வாகிய) நாமே, பின்னர் அதனைக்கொண்டு, இறந்துபோன ஊரை (பூமியை) உயிர்ப்பிக்கின்றோம்; இவ்வாறே நீங்களும் (இறந்த பின்னர் உயிர் கொடுத்து) வெளிப்படுத்தப்படுவீர்கள்.

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ
 مَا تَرْكَبُونَ ۖ لَيْسَتُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ تِمْثَالُ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا
 اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا
 لَهُ مُقْرِنِينَ ۝١٣ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝١٤ وَجَعَلُوا آلَهُ مِنْ
 عِبَادِهِ جُزْءًا إِنْ الْإِنْسَانُ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ۝١٥ أَمْ اتَّخَذَ مِنَّا خَلْقٌ
 بَدَنَتٍ وَاصْفَكَهُم بِالْبَنِينَ ۝١٦ وَإِذَا ابْشَرَّ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ
 لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝١٧ أَوْ مِنْ يُنَشُّوْا
 فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝١٨ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
 الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ
 شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ ۝١٩ وَقَالُوا الْوَسْءُ الرَّحْمَنِ مَا عِبَادُهُمْ
 مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝٢٠ أَمْ اتَّيْنَهُمْ
 كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ۝٢١ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا
 آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّهْتَدُونَ ۝٢٢ وَكَذَلِكَ مَا
 أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
 إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ۝٢٣

12. இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், அவன்தான் (படைப்பினங்களின்) வகைகளை_அவை ஒவ்வொன்றையும் (மனிதனுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில்)படைத்தான்; அன்றியும் கப்பல்களிலிருந்தும், கால்நடைகளிலிருந்தும் நீங்கள் ஏறிச் செல்பவைகளை உங்களுக்காக உண்டாக்கினான்_

13. (ஏறிச்செல்பவைகளான)அவற்றின் முதலுகளின் மீது நீங்கள் சரியாக அமர்ந்து கொள்வதற்காக; அவற்றின் மீது நீங்கள் அமர்ந்து விட்டால், பின்னர் உங்கள் இரட்சகனின் அருளை நீங்கள் நினைவு கூர்ந்து, எங்களுக்கு, இதனை வசப்படுத்தித் தந்தவனாகிய அவன் மிக்க பரிசுத்தமானவன்; (இதன் மீது பிரயாணிக்க அவன் வசப்படுத்தித் தந்திராவிட்டால்) இதற்கு சக்திபெற்றவர்களாக நாங்கள் இருக்கவில்லை" என்று நீங்கள் கூறுவதற்காகவும்_

14. இன்னும், "நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் இரட்சகன் பக்கமே திரும்பிச் செல்பவர்களாக இருக்கிறோம்"(என்றும் நீங்கள் பிரார்த்தித்துக் கூறுவதற்காகவும் அவற்றை உங்களுக்குப் பிரயாணம் செய்ய வசதியாக ஆக்கியுள்ளனர்).

15. அவர்களோ, அவனுடைய அடியார்களில் ஒரு பகுதியினரை (மலக்குகளை) அவனுக்குப் பெண் சந்ததியினராக)ஆக்குகின்றார்கள்; நிச்சயமாக மனிதன் பகிரங்கமாக நிராகரிப்பவன்.

16. அல்லது(அல்லாஹ்) தான் படைத்ததிலிருந்து(தனக்கென)அவன் பெண் மக்களை எடுத்துக் கொண்டு,உங்களுக்கு ஆண்மக்களை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டானா?

17. ஆர்ஹ்மானுக்கு அவர்கள் எதை உதாரணமாகக் கூறினார்களோ அதை_(பெண் மகவை)க் கொண்டு (அது பிறந்து விட்டதாக) அவர்களில் ஒருவனுக்கு நன்மாராயம் கூறப்பட்டால், (பெண் மக்களை விரும்பாத) அவன் (கவலையினால்) கடுங்கோபம் கொண்டவனாக இருக்கும் நிலையில் அவன் முகம் கறுத்துவிடுகிறது.

18. ஆபரணத்திலும்(சிங்காரிப்பிலும்)வளர்க்கப்பட்டு,தன்(சொந்த)விவகாரத்தில்(கூட தனது நிலையை) தெளிவாக எடுத்துக்கூற சக்தியற்ற ஒன்றையா?(பெண்களையா? அவனுக்குச் சந்ததிகள் என்று ஆக்குகிறார்கள்).

19. மேலும், மலக்குகளை_எவர்கள் ஆர்ஹ்மானின் அடியார்களாக இருக்கிறார்களோ அத்தகையோரை_அவர்கள் பெண்களாக ஆக்கிவிட்டனர்; (நாம்) அவர்களைப் படைக்கும் பொழுது இவர்கள் (உடனிருந்து) பார்த்துக் கொண்டிருந்தனரா? இவர்களின் சாட்சி(நம்மிடத்தில்) எழுதப்படும்;(அதனைப் பற்றி விசாரித்து மறுமையில்) கேள்வியும் கேட்கப்படுவார்கள்.

20. இன்னும் "ஆர்ஹ்மான் நாடியிருந்தால், நாம் அவர்களை வணங்கியிருக்க மாட்டோம்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அவர்களுக்கு இதைப் பற்றி எவ்வித அறிவுமில்லை;அவர்கள்(பொய்ச்)கற்பனை செய்பவர்களே தவிர(வேறு)இல்லை.

21. அல்லது இதற்கு முன்னர் ஏதேனும் ஒரு வேதத்தை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்து,அதனை அவர்கள் (இதற்கு ஆதாரமாக) பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா?

22. மாறாக, இவர்கள் "நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் மூதாதையரை ஒரு வழியில் (மார்க்கத்தில்)இருக்கக்) கண்டோம்; இன்னும் நிச்சயமாக நாங்கள் அவர்களின் அடிச் சுவடுகளின் மீது நேர் வழி பெறக்கூடியவர்களாக இருக்கிறோம்" என்று கூறினார்கள்.

23. இவ்வாறே நெத ஊருக்கும், அதில் வசதியுடன் வாழ்ந்தவர்கள், "நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் மூதாதையரை ஒரு வழியில் (இருக்கக்)கண்டோம்; நிச்சயமாக நாங்கள் அவர்களின் அடிச்சுவடுகளின் மீதே பின்பற்றிச் செல்பவர்கள்" என்று கூறியே தவிர நாம் உமக்கு முன்னர் (நம்முடைய) எச்சரிக்கையாளரை அனுப்பவில்லை.

قُلْ أَوْ كُفِّتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا
 بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٣﴾ فَانْتَقِمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
 عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي
 بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٣٥﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٣٦﴾ وَ
 جَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٧﴾ بَلْ مَنَعْتُ
 هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٨﴾ وَلَمَّا
 جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا إِسْحَرُؤُنَا بِهِ كَفِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَقَالُوا لَوْلَا
 نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ﴿٤٠﴾ أَهَمْ
 يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
 بَعْضًا سُلْطَانًا وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٤١﴾ وَلَوْ لَا أَن
 يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ
 لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿٤٢﴾ وَلِبُيُوتِهِمْ
 أَبْوَابٌ وَسُورٌ عَلَيْهَا يَتَكُونُونَ ﴿٤٣﴾ وَزُخْرَفًا وَإِنَّ كُلَّ ذَٰلِكَ لَمَّا
 مَتَاءُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾

الزخرف

١٠

24. "உங்கள் மூதாதையரை எதன் மீதிருக்க நீங்கள் கண்டீர்களோ அதைவிட மிக்கநேர் வழியை நான் உங்களுக்குக் கொண்டுவந்தாலுமா?" என்று (எச்சரிக்கையாளர்கள்) கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "நீங்கள் எதைக் கொண்டு அனுப்பப்பட்டீர்களோ அதை நிச்சயமாக நாங்கள் நிராகரிக்கக்கூடியவர்களே" என்று கூறினார்கள்.

25. ஆதலால், நாம் அவர்களைத் தண்டித்தோம்; ஆகவே, (நபியே! நம்மால் அனுப்பப்பட்ட தூதர்களைப்) பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதை நீர் (கவனித்துப்) பார்ப்பீராஃ!

26. மேலும், (நபியே!) இப்றாஹீம் தம் தந்தை மற்றும் தம் சமூகத்தாரிடம் நிச்சயமாக நான் நீங்கள் வணங்குபவைகளை விட்டும் நீங்கிக்கொண்டேன் என்று கூறியதையும் நினைவு கூர்வீராஃ!

27. எவன் என்னைப் படைத்தானோ அத்தகையவனைத்தவிர (வேறு யாரையும்) வணங்கமாட்டேன்; ஆகவே, நிச்சயமாக அவனே எனக்கு நேர் வழிகாட்டுவான்.

28. இன்னும், "லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு" எனும் ஏகத்துவக் கூற்றான அதனை அவர் தன்னுடைய சந்ததியில் நிலைத்திருக்கும் வாக்காக ஆக்கிவிட்டார்; அக்கூற்றின் பால் அவர்கள் திரும்புவதற்காகவே (அவ்வாறு செய்தோம்).

29. ஆயினும், அவர்களிடம் உண்மையும், தெளிவான தூதரும் வரும் வரையில், அவர்களையும் அவர்களுடைய மூதாதையரையும் சுகமனுபவிக்கச் செய்தேன்.

30. இன்னும் அவர்களிடம் உண்மை வந்த போது, "இது ஐனியமே; நிச்சயமாக நாங்கள் இதனை நிராகரிக்கக்கூடியவர்களே" என்று அவர்கள் கூறிவிட்டனர்.

31. ("தாயிஃப், மக்கா ஆகிய) இவ்விரண்டு ஊர்களிலுள்ள (யாதொரு) பெரிய மனிதரின் மீது இந்தக் குர்ஆன் இறக்கி வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா?" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

32. (நபியே!) உமதிரட்சகனின் அருளை அவர்களா பங்கிடுகிறார்கள்? இவ்வுலக வாழ்வில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தேவையை அவர்களுக்கிடையில் நாமே பங்கிட்டிருக்கிறோம்; அவர்களில் சிலர், சிலரை பணியாளர்களாக வைத்துக்கொள்வதற்காக; அவர்களில் சிலரை (மற்ற) சிலரைவிட தரங்களில் நாம் உயர்த்தியுமிருக்கிறோம்; உமதிரட்சகனின் அருளோ, அவர்கள் சேகரித்து வைத்திருப்பதைவிட மிக்கமேலானதாகும்.

33. (நிராகரிப்போருக்கு நாம் வழங்கியதைக் கண்டு மற்ற) மனிதர்கள் (யாவரும்) நிராகரிக்கும்) ஒரே சமுதாயமாக ஆகிவிடுவார்கள் என்பது இல்லையென்றால், (அல்லாஹ்வாகிய) அர்ரஹ்மானை நிராகரிப்போருக்கு அவர்களின் வீடுகளுக்குரிய முகடுகளையும், எவற்றின் மீது அவர்கள் ஏறிச்செல்வார்களோ அந்தப்படிகளையும் நாம் வெள்ளியினால் ஆக்கியிருப்போம்.

34. அவர்களுடைய வீடுகளுக்குரிய வாயில்களையும், எதன் மீது அவர்கள் சாய்ந்து கொண்டிருப்பார்களோ அத்தகைய கட்டிடங்களையும் (வெள்ளியினால்) ஆக்கியிருப்போம்.

35. இன்னும், தங்கமாகவும் (ஆக்கியிருப்போம்; ஆனால்) இவை ஒவ்வொன்றும், இவ்வுலகவாழ்க்கையிலுள்ள சுகங்களே தவிர வேறில்லை; உமதிரட்சகனிடத்தில் மறுமையோ பயந்து நடப்பவர்களுக்கு உரியதாகும்.

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾

وَأَنَّهُمْ لَيَصَدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ لِيَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْبَشَرَيْنِ

فَيْسَ الْقَرِينُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ نَبْفَعَكَ الْيَوْمَ ۚ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُمْ فِي الْعَذَابِ

مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَمَا نَذَرْنَا بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾

أَوَنُرِيكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾ فَاسْتَمْسِكْ

بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ

لَكَ وَلِقَوْمِكَ ۖ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٤٤﴾ وَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا

مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا ۖ أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً

يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذْ هُمْ

مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۚ

أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوا يَا أَيُّهَا

السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۖ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿٤٩﴾

36. எவர் (ஒருவர்) அர்ரஹ்மானுடைய நல்லுபதேசத்தைவிட்டும் புறக்கணித்து விடுகிறாரோ, அவருக்கு நாம் ஒரு ஷைத்தானை (நண்பனாக)ச் சாட்டி விடுவோம்; அவன் அவருக்கு இணைபிரியாத தோழனாகிவிடுகிறான்.

37. நிச்சயமாக, (ஷைத்தான்களாகிய) அவர்கள், அவர்களை (அல்லாஹ்வின்) நேரான பாதையிலிருந்து தடுத்தும் விடுகின்றனர்; மேலும், நிச்சயமாக தாங்கள் நேரான பாதையில் இருப்பவர்கள் எனவும் அவர்கள் எண்ணிக்கொள்வார்கள்.

38. முடிவாக, (ஷைத்தானை நண்பனாக இணைக்கப்பட்ட) அவன் (மறுமையில்) நம்மிடம் வந்து விடுவானேயானால், "எனக்கும், உனக்குமிடையில் கிழக்குத் திசைக்கும், மேற்குத் திசைக்கும் உள்ள தொலை தூரமாக இருந்திருக்க வேண்டுமே? என்றும், (என்னை வழிகெடுத்த) இந்தத் தோழன் மிகக் கெட்டவன்" என்றும் கூறுவான்.

39. உலகில் இருந்தபோது நீங்கள் அநியாயம் செய்து விட்டதற்காக, இன்றையத் தினம் உங்களுக்கு (எதுவும்) பயனளிக்கவே செய்யாது; நிச்சயமாக நீங்கள் வேதனையில் கூட்டானவர்களாக இருப்பீர்கள் (என்று கூறப்படும்).

40. (நபியே!) நீர் செவிடனை கேட்கச் செய்வீரா? அல்லது நீர் குருடனையும், பகிரங்கமான வழிகேட்டிலிருப்பவனையும் நேர்வழியில் செலுத்துவீரா?

41. பின்னர் (நபியே!) உம்மை நாம் (மரணிக்கச் செய்து இவ்வுலகிலிருந்து) கொண்டு செல்வோமாயின், அப்போது நிச்சயமாக நாம் அவர்களைத் தண்டிக்கக்கூடியவர்கள்தாம்.

42. அல்லது நாம் அவர்களுக்கு வாக்களித்திருந்தோமே அத்தகையதை (தண்டனையை) நிச்சயமாக நாம் உமக்குக் காண்பிப்போம்; ஆகவே நிச்சயமாக நாம் அவர்களீது ஆற்றலுடையோராவோம்.

43. ஆகவே, (நபியே!) வஹீ மூலம் உமக்கு அறிவிக்கப்பட்டதே அத்தகையதைப் பலமாகப் பிடித்துக்கொள்வீராக! நிச்சயமாக நீர் நேரான பாதையின் மீது இருக்கின்றீர்.

44. மேலும், நிச்சயமாக (குர்ஆனாகிய) இது உமக்கும், உம்முடைய சமூகத்தார்க்கும் ஒரு நல்லுபதேசமாகும்; (மறுமையில்) நீங்கள் கேட்கப்படுவீர்கள்.

45. (நபியே!) உமக்கு முன்னர் நம்முடைய தூதர்களில், நாம் அனுப்பி வைத்தவர்களிடம் அர்ரஹ்மானையன்றி வணங்கப்படும் வேறு தெய்வங்களை நாம் ஆக்கியிருந்தோமா? என்று நீர் கேட்பீராக!

46. நிச்சயமாக மூஸாவை நம்முடைய அத்தாட்சிகளுடன் ஃபிர் அவ்னிடமும், அவனுடைய சமுதாயத் தலைவர்களிடமும் நாம் அனுப்பி வைத்தோம்; அப்பொழுது அவர் (அவர்களிடம்) "நிச்சயமாக நான் அகிலத்தாரின் இரட்சகனுடைய தூதன் (ஆவேன்) என்று கூறினார்.

47. ஆகவே, அவர்களிடம் நம்முடைய அத்தாட்சிகளைக் கொண்டு அவர் வந்த போது, உடனே அவர்கள் (அதை ஏற்றுக்கொள்வதை விட்டு) (ஏனாம் செய்து) சிரித்தனர்.

48. மேலும் எந்த அத்தாட்சியையும், அது அதற்கு முந்தியதைவிட மிகப்பெரியதாகவே தவிர நாம் அவர்களுக்குக் காண்பிக்கவில்லை; மேலும், அவர்கள் (பாவத்திலிருந்து) மீள்வதற்காக (இலேசான) வேதனையைக்கொண்டு நாம் அவர்களைப் பிடித்தோம்.

49. மேலும் அவர்கள் (மூஸாவிடம்), "சூனியக்காரரே! உமதிரட்சகனிடம் அவன் உமக்களித்த வாக்குறுதியைக் கொண்டு எங்களுக்குக் கு அருள் புரிவதற்காக நீர் பிரார்த்தனை செய்வீராக! (அவ்வாறு செய்தால்) நிச்சயமாக நாங்கள் (உம்முடைய) நேர் வழியை அடைந்தவர்களாவோம்" என்று கூறினார்கள்.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٠﴾ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ
 فِي قَوْمِهِ قَالَ يَقَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ
 مَهِينٌ ۚ وَلَا يَكَادُ يَبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ
 أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ
 إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا آسَفُونَا انتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿٥٥﴾ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ
 ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذْ أَقُولُكَ مِنْهُ يَصُدُّونَ ﴿٥٧﴾ وَقَالُوا الْهَذَا خَيْرٌ
 أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿٥٨﴾ إِنْ هُوَ
 إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّلْبَنَىٰ إِسْرَءِيلَ ﴿٥٩﴾ وَلَوْ
 نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ مِنْكُمْ مَّالِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلَفُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنَّهُ لَعَلُّهُ
 لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ ۖ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾
 وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٢﴾ وَ
 لَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ
 لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ ۖ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٦٣﴾

50. மூஸாவின் பிரார்த்தனைக்குப் பின்னர், நாம் அவர்களுடைய வேதனையை நீக்கியபொழுது, அச்சமயத்தில் அவர்கள் (தங்கள் வாக்குறுதியை) மீறிவிட்டார்கள்.

51. மேலும், ஃபிரீ அவன் தன்னுடைய சமூகத்தாரை விளித்து, "என்னுடைய சமூகத்தாரே! (இந்த) மிஸ்ரின் (எகிப்து நாட்டின்) ஆட்சி என்னுடையதில்லையா? இந்த ஆறுகள் எனக்குக் கீழ் (என்காலடியில்) ஓடுகின்றனவே; (இதை) நீங்கள் பார்க்கவில்லையா?" என்று கூறினான்.

52. அல்லது இழிவானவரும், இன்னும், தெளிவாகப் பேச இயலாதவருமான (மூஸாவாகிய) இவரைவிட நான் மேலானவனல்லவா? (என்றும்),

53. "அவர் என்னைவிட மேலானவராக இருப்பின், பொன்னாலான கடகங்கள் அவருக்கு அணிவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டாமா? அல்லது அவருடன் மலக்குகள் (அவருக்குச் சேவை செய்ய) இணைந்தவர்களாக வரவேண்டாமா?" (என்றும் கூறினான்)

54. அவன் தன்னுடைய சமூகத்தாரை (குறைமதியுடையோராகக்கருதி) இலேசாக மதித்தான். ஆதலால், அவர்களும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து விட்டார்கள்; நிச்சயமாக அவர்கள் (அல்லாஹ்வின்) கட்டளையை ஏற்காது அதை மீறிய பாவிகளான சமூகத்தினராக இருந்தனர்.

55. (இவ்வாறு அவர்கள்) நம்மை கோபப்படுத்தியபோது, அவர்களை நாம் தண்டனை செய்தோம்; பின்னர் அவர்கள் அனைவரையும் மூழ்கடித்து விட்டோம்.

56. பின்னர், அவர்களை (படிப்பினையால்) முந்தியவர்களாகவும், பிற்காலத்திலுள்ளோருக்கு உதாரணமாகவும் நாம் ஆக்கினோம்.

57. (நபியே!) இன்னும் மர்யமுடைய மகன் உதாரணமாகக் கூறப்பட்டபோது, அதைப்பற்றி உம்முடைய சமூகத்தார் (சிரித்தும், கேலியாகவும்) அதுசமயம் கூச்சலிட்டார்கள்.

58. மேலும் எங்களுடைய தெய்வங்கள் மிகச் சிறந்தவையா? அல்லது அவரா? என்றும் கேட்கிறார்கள். (வீண்தர்க்கத்திற்காகவே தவிர உம்மிடம் அவர்கள், அவரை உதாரணமாகக் கூறவில்லை; மாறாக இவர்கள் வீண்தர்க்கம் செய்யும் சமூகத்தாராக இருக்கின்றனர்).

59. (ஈஸாவாகிய) அவர், (நம்முடைய) அடியாரே அன்றி (அவர் தெய்வம்) இல்லை; அவர் மீது நாம் அருள் புரிந்து, இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு அவரை ஓர் உதாரணமாக்கினோம்.

60. நாம் நாடினால், உங்களுக்குப்பகரமாக பூமியில் மலக்குகளை நாம் ஆக்கி இருப்போம்; (உங்களது அழிவிற்குப்பின்) அவர்கள் (உங்களுக்குப்) பின் தோன்றல்களாக (ஆகி) இருப்பர்.

61. இன்னும், நிச்சயமாக அவர், (ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம்) வானத்திலிருந்து இறங்குவது கொண்டு மறுமைநாளின் (அடையாளம் நெருங்கிவிட்டது என அறியப்படும்ஓர்) அத்தாட்சியாவார். ஆகவே, நிச்சயமாக நீங்கள் இதில் சந்தேகிக்க வேண்டாம்; நீங்கள் என்னையே பின்பற்றுங்கள்; இதுவே நேரான வழியாகும் (என்று நபியே! நீர் கூறுவிராக!).

62. உங்களை ஷைத்தான் (நேர் வழியில் செல்வதைவிட்டும்) தடுத்து விடவும் வேண்டாம். நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்குப் பகிரங்கமான விரோதியாவான்.

63. இன்னும் ஈஸா (அத்தாட்சிகளில்) தெளிவானவைகளைக் கொண்டு வந்தபொழுது, "உங்களிடம் திட்டமாக ஞானத்தை (நபித்துவத்தை) நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்; எதில் நீங்கள் (தர்க்கித்து)கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்கிறீர்களோ அத்தகைய சிலவற்றை உங்களுக்கு விளக்கிக்கூறுவதற்காகவும் (நான் வந்துள்ளேன்). ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து எனக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்" என்று (தன் சமூகத்தாரிடம்) கூறினார்.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوا هَذَا صِرَاطَ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٣﴾
 فَاخْتَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
 عَذَابِ يَوْمِ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ
 بَغْتَةً وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿٢٥﴾ الْأَخْلَاقُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
 عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿٢٦﴾ يُعْبَادُ لِاخْوَفَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ
 تَحْزَنُونَ ﴿٢٧﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ﴿٢٨﴾ ادْخُلُوا
 الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَآزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ﴿٢٩﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَفَافٍ
 مِنْ ذَهَبٍ وَالْكَوَابِ ﴿٣٠﴾ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَكُنُّ
 الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣١﴾ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٢﴾ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا
 تَأْكُلُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٣٤﴾
 لَا يُفَرِّغُهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَ
 لَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَنَادَى ابْنُكَ لِيَقْضَ عَلَيْنَا
 رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَأْكُونٌ ﴿٣٧﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ
 أَكْثَرُكُمْ لِلْحَقِّ كَرَهُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ ﴿٣٩﴾

64. "நிச்சயமாக அல்லாஹ் தான் என்னுடைய இரட்சகனும், உங்களுடைய இரட்சகனுமாவான்; ஆதலால், அவன் ஒருவனையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; இதுதான் நேரான வழி"(என்றும் கூறினார்.)

65. பிறகு அவர்களுக்கு மத்தியிலிருந்து (உருவான) பல்வேறு கூட்டத்தினர் மாறுபட்டனர்; ஆகவே, அநியாயம் செய்தார்களே அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் நாளுடைய வேதனையின் கேடுதான் இருக்கிறது.

66. அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளாத விதத்தில் திடீரென அவர்களிடம் மறுமை நாள் (விசாரணைக் காலம்) வருவதையன்றி (வேறெதனையும்) அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனரா?

67. பயபக்தியுடையோர்களைத் தவிர (உலகிலிருந்து) உற்ற நண்பர்கள் அந்நாளில், அவர்களில் சிலர் சிலருக்கு எதிரிகளாவார்கள்.

68. (அந்நாளில் பயபக்தியுடையவர்களிடம்) "என் அடியார்களே! இன்றையத் தினம் உங்களுக்கு எவ்விதமான பயமுமில்லை; (எதைப் பற்றியும்) நீங்கள் கவலையும் அடைய மாட்டீர்கள்"(என்று கூறப்படும்).

69. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் தாம் நம்முடைய வசனங்களை விசுவாசித்து, நமக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்து நடந்தவர்களாகவும் இருந்தனர்.

70. (ஆகவே, மறுமையில் இவர்களிடம்) "நீங்களும், உங்கள் மனைவியரும் மகிழ்விக்கப்படுபவர்களாக கவனபதிக்குள் நுழைந்துவிடுங்கள்"(என்று கூறப்படும்).

71. பொற்தட்டுகளையும், பிடிஇல்லாத கிண்ணங்களையும் கொண்டு (சிறார்கள் மூலம்) அவர்கள் மீதுகற்றி வரப்படும்; அவர்கள் மனங்கள் எதைவிரும்புகின்றனவோ அதுவும், கண்கள் இன்பமடையுமே அதுவும் அதில் உள்ளன; மேலும், (அவர்களிடம்) "நீங்கள் இதில் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள் (என்றும் கூறப்படும்)."

72. இன்னும், "அச்சவனபதி _எத்தகையதென்றால் அதை _ நீங்கள் (உலகில்) செய்து கொண்டிருந்தவை(களான நன்மை)களுக்குப் பகரமாக அனந்தரக்காரர்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ளீர்கள் (என்றும்),"

73. "அதில் உங்களுக்கு அனேகக் கனிவகைகள் இருக்கின்றன; அவற்றிலிருந்து நீங்கள் புகிப்பீர்கள் (என்றும் கூறப்படும்)."

74. நிச்சயமாக (பாவம் செய்த) குற்றவாளிகள் நரக வேதனையில் நிரந்தரமாக (த்தங்கி)இருப்பவர்கள்.

75. அவர்களை விட்டும் (வேதனை)_ஒரு சிறிதும் குறைக்கப்படமாட்டாது; அதில் அவர்கள் நம்பிக்கையும் இழந்தவர்களாகி விடுவார்கள்.

76. மேலும், அவர்களுக்கு நாம் அநியாயம் செய்து விடவில்லை; எனினும், அவர்களே அநியாயக்காரர்களாக இருந்தனர்.

77. (நரகத்தின் பொறுப்பாளரிடம்) "மாஸிக்கே! உமதிரட்சகன் எங்களுக்கு (மரணத்தின் மூலமாவது) தீர்ப்பளிக்கட்டும் "என்று சப்தமிடுவார்கள்; அதற்கு அவர் "நிச்சயமாக நீங்கள் இதே நிலையில், மரணிக்காது தங்கியிருக்கவேண்டியவர்களே "என்று கூறுவார்.

78. நிச்சயமாக நாம் உங்களிடம் உண்மையைக் கொண்டுவந்தோம்; எனினும் உங்களில் பெரும்பாலோர் அவ்வுண்மையை வெறுக்கின்றவர்களாக இருந்தீர்கள்.

79. (நபியே!) அவர்கள் ஏதேனும் ஒருகாரியத்தை(உமக்கெதிராக) முடிவு கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனரா? அவ்வாறாயின், (அதற்குரிய பரிகாரத்தை) நிச்சயமாக நாமும் முடிவுசெய்கிறவர்கள்.

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا لَدَيْهِمْ

يَكْتُبُونَ ﴿٨٠﴾ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَبْدِينَ ﴿٨١﴾

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾

فَذَرَهُمْ خِيُوضًا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٨٣﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ

الْعَلِيمُ ﴿٨٤﴾ وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٥﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ

يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ

يَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى

يُؤْفَكُونَ ﴿٨٧﴾ وَقِيلَ لَهُ يَرْبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

حَمْدٌ ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ

إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ۝ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۝

80. அல்லது அவர்களின் இரகசியத்தையும், அவர்களின் இரகசிய ஆலோசனையையும் நிச்சயமாக நாம் செவியேற்பதில்லை என்று அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனரா? அல்ல! அவர்களிடத்திலிருக்கும் (மலக்குகளாகிய) நம்முடைய தூதர்கள் எழுதிக்கொள்கிறார்கள்.

81. "அர்ரஹ்மானுக்கு பிள்ளை இருக்குமானால் (அதனை) வணங்குவோரில் நானே முதன்மையானவன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

82. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் இரட்சகன், அர்ஷுடைய இரட்சகன் அவர்கள் வர்ணிப்பவற்றை விட்டும் மிக்க தூயவன்.

83. ஆகவே, (நபியே!) "இவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட அத்தகைய (வேதனையின்) நாளை அவர்கள் சந்திக்கும் வரையில், அவர்கள் (வீண் தர்க்கத்தில்) மூழ்கிக் கொண்டிருக்கவும், அவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருக்கவும் அவர்களை நீர் விட்டு விடுவீராக!"

84. வானத்திலும் அவன் தான் (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன், பூமியிலும் அவன் தான் (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன்; அவனோ தீர்க்கமான அறிவுடையவன்; (யாவையும்) நன்கறிந்தவன்.

85. மேலும், வானங்கள் மற்றும் பூமி, இன்னும் இவையிரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ள வைகளின் ஆட்சி எவனுக்குரியதோ அத்தகையவன் பெரும் பாக்கியமுடையவன்; அவனிடத்தில் தான் மறுமை நாள் பற்றிய அறிவும் இருக்கின்றது; மேலும், அவன் பக்கமே நீங்கள் திரும்பக் கொண்டு போகப் படுவீர்கள்.

86. மேலும், (அல்லாஹ்வாகிய) அவனையன்றி, இவர்கள் (தெய்வங்களாக) அழைக்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள் (இவர்களுக்காக அவனிடத்தில்) பரிந்துரை செய்ய அதிகாரம் உள்ளவர்கள் அல்லர்; ஆயினும், அவர்கள் அறிந்தோராக இருக்க சத்தியத்தைக் கொண்டு சாட்சியம் கூறினார்களே, அவர்களைத் தவிர (வேறு எவரும் பரிந்துரை செய்பவர்களல்லர்).

87. மேலும் (நபியே!) அவர்களைப் படைத்தவன் யார் என்று நீர் அவர்களிடம் கேட்பீராயின், அல்லாஹ் தான் என்று நிச்சயமாக அவர்கள் கூறுவார்கள்; அவ்வாறாயின், (அவனை விட்டு) அவர்கள் எங்கு திருப்பப்படுகிறார்கள்.

88. "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக இவர்கள் விசுவாசங் கொள்ளாத சமூகத்தாரேயாகும்" என்று அவர் (நபி) கூறுவதையும் (அவன் அறிகிறான்.)

89. ஆகவே, நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்து விட்டு ஸலாமுன் (சாந்தி) என்று கூறிவிடுவீராக! பின்னர் அவர்கள் (இதன் உண்மையை) அறிந்து கொள்வார்கள்.

அத்தியாயம் : 44

அத்துகான் - புகை

வசனங்கள் : 59 மக்கீ ருகூஸ்கள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. ஹாமீம்
2. தெளிவான இவ்வேதத்தின் மீது சத்தியமாக!
3. நிச்சயமாக நாம், இதனைப் பாக்கியமுள்ள ஓர் இரவில் இறக்கி வைத்தோம்: நிச்சயமாக, நாம் (இவ்வேதத்தின் மூலம்) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியோராய் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்.
4. அந்த இரவானதில், உறுதி செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு காரியமும் (பிரித்துத்) தெளிவு செய்யப்படுகிறது.

وقف لازم

وقف لازم وقف لازم

الغائبة

أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۖ رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ
 هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ رَّبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ
 كُنُتُمْ مُوقِنِينَ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ
 الْأَوَّلِينَ ۝ بَلْ لَهُمْ فِي شَيْءٍ يَلْعَبُونَ ۝ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ
 بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ۝ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ رَبَّنَا اكْشِفْ
 عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝ أَتَى لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ
 رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۝ إِنَّا
 كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ
 الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَ
 جَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۝ أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ
 أَمِينٌ ۝ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُّبِينٍ ۝ وَإِنِّي
 عَذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجِعُونِ ۝ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا إِلَيَّ فَأَعْتَزَلُونِ ۝
 فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۝ فَاسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا
 إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ۝ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ هَهُوَا ۝ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّعْرَفُونَ ۝
 كَمْ تَرَكُوا مِمنْ جَنَّتْ وَعُيُونِ ۝ وَذُرُوعٌ وَمَقَامِرٌ كَرِيمِ ۝

5. நம்மிடமிருந்துள்ள கட்டளையாக (அது நடந்தேறும்); நிச்சயமாக நாம் (தூதர்களை) அனுப்புகிறவர்களாக இருந்தோம்.

6. உமதிரட்சகனிடமிருந்துள்ள அருளாக (இதை இறக்கினோம்); நிச்சயமாக அவனே (யாவையும்) செவியேற்கிறவன்; நன்கறிகிறவன்.

7. (இவ்வேதத்தை இறக்கிவைத்தவனாகிய அவனே) வானங்களுக்கும், பூமிக்கும், அவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளுக்கும் இரட்சகன் (என்பதை) நீங்கள் உறுதியுடையவர்களாக இருப்பின் (அறிவீர்கள்).

8. அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரியவேறு) நாயன் இல்லை; அவனே உயிர்ப்பிக்கிறான், அவனே இறக்குமாறும் செய்கிறான்; (அவனே) உங்களின் இரட்சகனும், முன்னோர்களான உங்கள் மூதாதையரின் இரட்சகனுமாவான்.

9. எனினும், அவர்கள் சந்தேகத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

10. ஆகவே, (நபியே!) வானம் தெளிவானதொரு புகையைக் கொண்டு வரும் நாளை நீர் எதிர்பார்ப்பீராக!

11. மனிதர்களை அப்புகையானது சூழ்ந்து கொள்ளும், "இது துன்புறுத்தும் வேதனையாகும்".

12. "எங்கள் இரட்சகனே! நீ எங்களைவிட்டும் இவ்வேதனையை நீக்கி விடுவாயாக; நிச்சயமாக நாங்கள் (உன்னை) விசுவாசிக்கொண்டவர்களாக இருக்கின்றோம்" என்று அந்நாளில் மனிதர்கள், அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திப்பார்கள்.

13. (அந்நேரத்தில்) அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் எவ்வாறு பயனளிக்கும்? நிச்சயமாக (சத்தியத்தை) விளக்குபவரான (நம்முடைய) தூதர் (இதற்கு முன்னர்) அவர்களிடம் வந்தே இருக்கின்றார்.

14. பின்னர் அவர்கள் அவரைப் புறக்கணித்தனர்; (அவரைப் பற்றி, "இவர் பிறரால்) கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டவர்; பைத்தியக்காரர்" என்றும் கூறினர்.

15. நிச்சயமாக அவ்வேதனையைப் பின்னும் சிறிது (காலத்திற்கு) நாம் நீக்குவோராய் இருக்கிறோம்; (எனினும்) நிச்சயமாக நீங்கள், (நிராகரிப்பின் பாலே) மீளக்கூடியவர்களாக இருக்கிறீர்கள்.

16. மிகப் பெரும்படியாக அவர்களை நாம் பிடிக்கும் (அந்நாளில் நிச்சயமாக (அவர்களைத்) தண்டிப்போராய் இருக்கிறோம்).

17. மேலும், இவர்களுக்கு முன்னர் ஃபிர் அவ்னுடைய சமூகத்தவரை திட்டமாக நாம் சோதித்தோம். அவர்களிடம் கண்ணியமான (நம்முடைய) தூதரும் வந்தார்.

18. (அவர்) "அல்லாஹ்வின் அடியார்களாகிய இஸ்ராயீலின் மக்களை என்னிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள்; நிச்சயமாக, நான் உங்களுக்கு (அல்லாஹ் விடமிருந்து வந்துள்ள) நம்பிக்கைக்குரிய ஒரு தூதனாவேன் (என்றும்),

19. மேலும், "அல்லாஹ்வின் (கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப் படிவதை விட்டு விடுவதன் மூலம் அவன்) மீது உங்களை நீங்கள் உயர்த்திக்கொள்ளாதீர்கள்; நிச்சயமாக நான், உங்களிடம் தெளிவான ஒரு சான்றைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்" (என்றும் கூறினார்.)

20. "என்னை நீங்கள் கல்லாலெறிந்து (கொன்று) விடுவதைவிட்டும் என் இரட்சகனும், உங்கள் இரட்சகனுமாகியவனிடம் நிச்சயமாக, நான் பாதுகாவல்தேடிக்கொண்டுவிட்டேன்" (என்றும்),

21. இன்னும், நீங்கள் என்னை (அல்லாஹ்வின் பரிசெய்ய) நம்பிக்கைக் கொள்ளவில்லையாயின், என்னை விட்டு நீங்கிவிடுங்கள் (என்றும் கூறினார்).

22. பின்னர், நிச்சயமாக இவர்கள் குற்றவாளிகளான சமூகத்தவராகவே இருக்கிறார்கள் என தன் இரட்சகனை அவர் அழைத்துப் பிரார்த்தித்தார்.

23. (அதற்கு அல்லாஹ்), "நீர் (இஸ்ராயீலின் மக்களாகிய) என்னுடைய அடியார்களை (அழைத்துக்கொண்டு இரவில் செல்வீராக; நிச்சயமாக நீங்கள் பின் தொடரப்படுவீர்கள் -

24. "அன்றியும், (பிளந்த) அக்கடலை பிளவுபட்டதாக விட்டு நீங்கள் அதைக் கடந்து) விடுங்கள்; நிச்சயமாக அவர்கள் மூழ்கடிக்கப்படவேண்டிய படையினராக இருக்கிறார்கள் (என்று கூறி, அவ்விதமே மூழ்கடித்தனர்).

25. எத்தனையோ) தோட்டங்களையும், நீற்றுறுகளையும் அவர்கள் விட்டுச் சென்றுவிட்டனர்.

26. இன்னும் (எத்தனையோ) விவசாய (நில)ங்களையும், (அழகுமிருந்த) மேலான வீடுகளையும் (விட்டுச் சென்றனர்).

وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ﴿٢٨﴾ كَذَلِكَ تَوَّارَتْ بِهَا قَوْمًا آخِرِينَ ﴿٢٩﴾
فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٣٠﴾ وَلَقَدْ
بَجَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٣١﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٢﴾ وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى
الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾ وَاتَّبَعْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ﴿٣٤﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ
لَيَقُولُونَ ﴿٣٥﴾ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٣٦﴾
فَاتُوا يَا بَنِي آدَمَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٧﴾ أَهْمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ لَا
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكَنَّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾ وَمَا
خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْبَعِيثَ ﴿٣٩﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا
بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ إِنْ يَوْمَ الْفَصْلِ
مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا
هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾
إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقُومِ ﴿٤٤﴾ طَعَامُ الْإِنْسِمْ ﴿٤٥﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي
فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾ كَغَلَى الْحَمِيمِ ﴿٤٧﴾ خَذُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ
الْحَمِيمِ ﴿٤٨﴾ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿٤٩﴾

- ٢٩٨ -

٢٩٨
عند المناخين ١٢
٥ معاقبة ١٣

27. இன்னும், அவர்கள் எதில் இன்பம் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தனரோ அத்தகைய (எத்தனையோ) சகானுபவப் பொருளையும் (விட்டுச் சென்றனர்).

28. இவ்வாறே (நடந்தேறியது); அவற்றிற்கு வேறு சமூகத்தாரையும் அனந்தரக்காரர்களாக்கினோம்.

29. (அழிந்துபோன) அவர்களுக்காக வானமும், பூமியும் (துக்கித்து) அழவில்லை; (தப்பிச்செல்ல) அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டவர்களாகவும் அவர்கள் இருக்கவில்லை.

30. மேலும் (ஃபிர் அவன் இழைத்த) இழிவுதரும் வேதனையிலிருந்து இஸ்ராயீலின் மக்களை நாம் திட்டமாகக் காப்பாற்றினோம்.

31. ஃபிர் அவனைவிட்டும் (காப்பாற்றிவிட்டோம்). நிச்சயமாக, அவன் (அடக்கி ஆளுதல், ஆணவம் கொள்ளுதல் ஆகியவற்றில்) உயர்ந்தவனாக (நிராகரிப்பில்) வரம்பு மீறியவர்களில் (உள்ளவனாக) இருந்தான்.

32. (இஸ்ராயீலின் மக்களாகிய) அவர்களை நன்கு அறிந்தே அகிலத்தாரை விடவும் அவர்களை நாம் திட்டமாகத் தெரிவு செய்தோம்.

33. மேலும், எதில் தெளிவானசோதனை இருந்ததோ அத்தகைய அத்தாட்சிகளை (மன்னு, ஸல்வா என்னும் உணவை இறக்கிவைத்தது, கடலை பிளக்கவைத்தது போன்றவற்றை) அவர்களுக்கு நாம் கொடுத்தோம்.

34. நிச்சயமாக (காஃபிர்களாகிய) இவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

35. "அது (இவ்வுலகில்) எங்களுக்கு ஏற்படும் முதல் மரணத்தைத் தவிர வேறில்லை, இன்னும், (மரணித்தபின்னர்) நாங்கள் உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்படுபவர்களுமல்லர்."

36. (என்று கூறுவதுடன் விசுவாசிகளிடம்) "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் (இறந்துபோன) எங்கள் மூதாதையரைக் கொண்டுவாருங்கள்" (என்றனர்).

37. (நபியே!) அவர்கள் மிகச் சிறந்தவர்களா? அல்லது "துப்பஃஉ" சமூகத்தாரும், அவர்களுக்கு முன்னிருந்தவர்களும்? அவர்களையும்? நாம் அழித்துவிட்டோம்; (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவர்கள் பாவம் செய்பவர்களாகவே இருந்தார்கள்.

38. வானங்களையும், பூமியையும், அவ்விரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் விளையாடுவோராய் நாம் படைக்கவில்லை.

39. (நிச்சயமாக) அவ்விரண்டையும் உண்மையைக் கொண்டே தவிர நாம் படைக்கவில்லை; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிய மாட்டார்கள்.

40. நிச்சயமாக (நியாயத்) தீர்ப்பு நாள் அவர்கள் அனைவருக்கும் (குறிப்பிடப்பட்ட) தவணையாகும்.

41. அந்நாளில், ஒரு நண்பன் மற்றொரு நண்பனுக்கு எத்தகைய (உதவியும் புரிந்து) பயனும் அளிக்கமாட்டான்; அன்றியும், அவர்கள் (மற்றவர்களிடமிருந்து) உதவியும் செய்யப்பட மாட்டார்கள்.

42. (ஆயினும்) அல்லாஹ் அருள் புரிந்தோர் தவிர (அவர்களுக்கு சகல உதவியும் கிடைக்கும்) நிச்சயமாக அவனே (யாவரையும்) மிகைத்தவன், மிகக்கிருபையுடையவன்.

43. நிச்சயமாக (நரகத்திலிருக்கும்) கள்ளிமரம்,

44. (அதுவே) பாவினின் ஆகாரமாகும்.

45. (அது) உருகிய செம்பைப்போல் (அவர்களுடைய) வயிறுகளில் கொதிக்கும்.

46. கடுமையாகக் காய்ச்சப்பட்ட நீர் கொதிப்பதைப்போல் (அது கொதித்துப் பொங்கிவரும்)

47. (குற்றவாளியான) அவனைப் பிடிபுங்கள்; பின்னர், நரகத்தின் மையத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டு செல்லுங்கள்.

48. பின்னர், அவனுடைய தலைக்கு மேல், கொதித்த நீரின் வேதனையிலிருந்து ஊற்றுங்கள், (என்று நரகக்காவலாளிகளுக்குக் கூறப்படுவதுடன், அதிலிருக்கும் பாவினிடம்.)

دُقِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ٢٩ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ
 تَمْتَرُونَ ٣٠ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ٣١ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ٣٢
 يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ٣٣ كَذَلِكَ وَرَوَّجْنَاهُمْ
 بِخُورٍ عَيْنٍ ٣٤ يُدْعَوْنَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ٣٥ لَا يَذُوقُونَ
 فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ٣٦
 فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ٣٧ فَاتِمَّا يَسِرَّنَّ
 بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ٣٨ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ٣٩

وَرَدَّ الشَّيْخُ سَوَّيْطُ بْنُ سَوَّيْطٍ
 سَوَّيْطُ بْنُ سَوَّيْطٍ وَارْتَقِبْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

حَمْدٌ ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ٣ وَفِي خُلُقِكُمْ وَمَا يَدُوكُمْ مِنْ دَابَّةٍ
 آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٤ وَاختِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ
 اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ
 تَصْرِيفِ الرِّيحِ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ٥ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا
 عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ٦

49. "நீ (இவ்வேதனையைச்) சுவைத்துப் பார்; நிச்சயமாக, நீ தான் மிக்க கண்ணியமும், மரியாதையுமுடையவன்; (என்று ஏனனமாகக் கூறப்படும்)

50. நிச்சயமாக இது எதை நீங்கள் சந்தேகித்துக்கொண்டிருந்தீர்களோ அதுவேயாகும் (என்றும் கூறப்படும்).

51. நிச்சயமாக, பயபக்தியுடையவர்கள் அச்சமற்ற இடத்திலிருப்பார்கள்.

52. சுவனபதியின் சோலைகளிலும், நீர் ஊற்றுக்களிலே (அவற்றினிடையே)யும் இருப்பார்கள்.

53. ஒருவரையொருவர் முன்னோக்கியவர்களாக மெல்லியதும், திடமான துமான பட்டாடைகளை அணிந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

54. இவ்வாறே (அது நடைபெறும்); மேலும், "ஹுருஸ்" (என்னும் கண்ணழிகளாகிய கன்னிகை) களையும் நாம் அவர்களுக்குத் திருமணம் செய்துவைப்போம்.

55. அச்சமற்றவர்களாக கனி வர்க்கங்கள் ஒவ்வொன்றையும், அங்கு கேட்டுக் கொண்டும் இருப்பார்கள்.

56. முந்திய மரணத்தைத் தவிர; அவற்றில் அவர்கள் (வேறு யாதொரு) மரணத்தையும் சுவைக்கமாட்டார்கள்; மேலும், நரக வேதனையை விட்டும் அவர்களை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் காத்துக்கொண்டான்.

57. (நபியே! இது) உமதிரட்சகனின் பேரருளாக (வழங்கப்படுகிறது); அதுதான் மகத்தான வெற்றியாகும்.

58. ஆகவே, (வேதமாகிய) இதனை நாம் உம்முடைய மொழியில் எளிதாக்கி வைத்திருப்பதெல்லாம், அவர்கள் நல்லுபதேசம் பெறுவதற்காகத்தான்.

59. ஆகவே, (நல்லுபதேசம் பெறாவிடில், அதனால் ஏற்படும் தீயமுடிவை) நீர் எதிர்பார்த்திருந்தும்; நிச்சயமாக, அவர்களும் எதிர்பார்க்கக் கூடியவர்கள்தாம்.

அத்தியாயம் : 45

அல் ஜாஸியா - முழந்தாளிடுதல்

வசனங்கள் : 37

மக்கீ

ருகூர்கள் : 4

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. ஹாமீம்

2. (யாவரையும்) மிகைத்தோன் தீர்க்கமான அறிவுடையோன் ஆகிய அல்லாஹ்விடமிருந்து இவ்வேதம் இறக்கப்பட்டுள்ளது.

3. விசுவாசங்கொண்டோர்க்கு நிச்சயமாக வானங்களிலும், பூமியிலும் அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

4. இன்னும், உங்களைப் படைத்திருப்பதிலும், ஜீவராசிகளை அவன் பரவச்செய்திருப்பதிலும், (விசுவாசத்தில்) உறுதி கொள்கின்ற சமூகத்தார்க்கு அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

5. மேலும், இரவு பகல் மாறி மாறி வருவதிலும், இன்னும் வானத்திலிருந்து மழையை அல்லாஹ் இறக்கிவைத்து, அதனைக் கொண்டு பூமியை அது (வறட்சியினால்) இறந்துபோனபின் உயிர்ப்பிப்பதிலும், (நாலாபாகங்களிலும்) பருவத்திற்குத்தக்கவாறு காற்றுகளைத் திருப்பிவிடுவதிலும் விளங்கிக் கொள்ளும் சமூகத்தார்க்கு அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.

6. அவை (களைத் தன்னகத்தே கொண்ட குர்ஆன்) அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களாகும்; உண்மையைக் கொண்டு அவற்றை உம்மீது நாம் ஓதிக் காண்பிக்கிறோம்; எனவே அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய வசனங்களுக்கும் பின்னர், இவர்கள் எச்செய்தியைத்தான் நம்புவார்கள்!

وَيْلٌ لِّكُلِّ أَقَاكٍ أَيُّومٌ ① يَسْمَعُ آيَاتُ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا
كَانَ لَمْ يَسْعَهَا فَبَشِّرُهُ بِعَذَابِ الْيَوْمِ ② وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا
لَا أَخَذَهَا هَزُؤًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ③ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ
وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ تَاكْسِبُوا شَيْئًا وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ
لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ④ هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ
عَذَابٌ مِّن رَّجْزِ الْيَوْمِ ⑤ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرِيَ الْفُلُكُ
فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ⑥ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ⑦ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑧ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ⑨ وَلَقَدْ
أَتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَفَقْنَا مِنْهُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ⑩ وَأَتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا
إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيَّا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ⑪

7. (நாவால்) பெரும் பொய்கூறி, (செயலால்) பாவியான ஒவ்வொருவருக்கும் கேடுதான்.

8. தன்மீது ஒதிக்காண்பிக்கப்படும் அல்லாஹ்வின் வசனங்களை அவன் (செவியேற்றுக்) கேட்கிறான்; பின்னர் கர்வங்கொண்டு அவற்றைக் (காதால்) கேட்காதவனைப்போல் (தன் நிராகரிப்பில்) பிடிவாதமாக இருக்கின்றான்; அ(த்தகைய)வனுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையைக் கொண்டு (நபியே!) நீர் நன்மாராயங்கூறுவீராக!

9. மேலும், நம்முடைய வசனங்களில் எதனையாவது அவன் அறிந்து கொண்டால், அதனை அவன் பரிகாசமாக எடுத்துக்கொள்கிறான்; அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு இழிவு தரும் வேதனை உண்டு.

10. அவர்களுக்கு முன்னால் நரகந்தான் இருக்கின்றது; அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டவை எவையும் அவர்களுக்குப் பயனளிக்காது; அல்லாஹ்வையன்றி பாதுகாப்பாளர்களாக அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டவர்களும் (அவர்களுக்குப் பயன் அளிப்பவர்) அல்லர்; மேலும், அவர்களுக்கு மகத்தான வேதனையுமுண்டு.

11. (குர்ஆனாகிய) இது நேர் வழியாகும்; இன்னும், தங்களுடைய இரட்சகனின் வசனங்களை நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு மிக்கக் குழையான வேதனையிலிருந்து துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

12. அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால், கடலை - அதில் அவன் கட்டளையைக் கொண்டு கப்பல்கள் செல்வதற்காகவும், மேலும் (அதன் மூலம்), அவனின் பேரருளை நீங்கள் தேடிக்கொள்வதற்காகவும், நீங்கள் நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் உங்களுக்காக அவன் வசப்படுத்திக் கொடுத்தான்.

13. இன்னும், வானங்களில் உள்ளவை, பூமியிலுள்ளவை அனைத்தையும் தன்னிடமிருந்து உங்களுக்கு அவனே வசப்படுத்திக் கொடுத்தான்; நிச்சயமாக, இதில் சிந்திக்கும் சமூகத்தார்க்கு பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன.

14. (நபியே!) விசுவாசங்கொண்டோருக்கு நீர் கூறுவீராக: அல்லாஹ்வுடைய (தண்டனைகளின்) நாட்களை நம்பாதவர்களை, அவர்கள் மன்னித்துவிட்டும்; ஏனென்றால், அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டவற்றிற்குப் பிரதியாக கூட்டத்தினருக்கு அவன் கூலி கொடுப்பதற்காக.

15. எவர் நற்செயல் செய்கின்றாரோ, (அது) அவருக்கே நன்று; எவர் தீமை செய்கின்றாரோ (அது) அவருக்கே கேடாகும், பின்னர் நீங்கள் உங்கள் இரட்சகனின் பக்கமே மீட்டப்படுவீர்கள்.

16. நிச்சயமாக, நாம் இஸ்ராயீலின் மக்களுக்கு வேதத்தையும், அதிகாரத்தையும், நபித்துவத்தையும் கொடுத்தோம்; மேலும் (உண்ணுவதற்கு) நல்லவற்றிலிருந்து அவர்களுக்கு உணவும் கொடுத்தோம்; அன்றியும் அகிலத்தாரைவிட அவர்களை நாம் மேன்மையாக்கியும் வைத்தோம்.

17. இன்னும், (மார்க்கக்) காரியத்தில் (சான்றுகளிலிருந்து) தெளிவானவைகளை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்தோம்; பின்னர், அவர்கள் தங்களுக்கிடையே உண்டான பொறாமையின் காரணமாக, அவர்களுக்கு (வேத) அறிவு வந்ததன் பின்னரே தவிர அவர்கள் அபிப்பிராயபேதம் கொள்ளவில்லை; (நபியே!) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், அவர்கள் எதில் அபிப்பிராயபேதம் கொண்டிருந்தார்களோ அதில், மறுமைநாளில் அவர்களிடையே தீர்ப்பளிப்பான்.

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ١٨ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَ
 إِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ١٩
 هَذَا ابْنُ آدَمَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٢٠ أَمْ
 حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَن نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً نَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ٢١ وَ
 خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا
 كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٢٢ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
 عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاةً فَمَنْ
 يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٣ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا
 الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ
 مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ٢٤ وَإِذْ أَتَىٰ عَلَيْهِمُ الْيَتَابُ يَنبِتِ
 مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا اتُّوا بِأَبْنَائِنَا إِن كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ٢٥ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ
 يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٢٦

18. இதன் பின்னர் (மார்க்கக்) காரியத்தில் (தெளிவான) ஒரு வழியின் மீது உம்மை நாம் ஆக்கி இருக்கின்றோம்; ஆகவே, அதனையே நீர் பின்பற்றுவீராக! (உண்மையை) அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்களின் மனோ இச்சைகளை நீர் பின்பற்றாதீர்.

19. நிச்சயமாக, அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு விரோதமாக உம்மைவிட்டு எதனையும் தடுத்து விடவேமாட்டார்கள்; நிச்சயமாக, அநியாயக்காரர்கள் - அவர்களில் சிலர், சிலருக்கு உதவியாளர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்; இன்னும் அல்லாஹ், பயபத்தியுடையவர்களின் பாதுகாவலன்.

20. (குர்ஆனாகிய) இது மனிதர்களுக்குத் தெளிவான ஆதாரங்களாகவும், உறுதி கொள்கின்ற சமூகத்தார்க்கு நேர் வழியாகவும், அருளாகவும் இருக்கிறது.

21. தீமைகளைச் சம்பாதித்துக் கொண்டார்களே அத்தகையோர் - விகவாசங் கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோரைப் போன்று அவர்களையும் நாம் ஆக்கிவிடுவோம் என்று எண்ணிக் கொண்டார்களா? அவர்கள் ஜீவித்து இருப்பதும், அவர்கள் மரணித்துவிடுவதும் சமமே; அவர்கள் (இதற்கு மாறாகத்) தீர்ப்புச் செய்து கொண்டது மிகக்கெட்டதாகி விட்டது.

22. வானங்களையும் பூமியையும் அல்லாஹ் நீதியைக் கொண்டு (தக்க காரணத்திற்காகவே) படைத்திருக்கிறான்; இன்னும், ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் அது சம்பாதித்ததைக் கொண்டு கூலி கொடுக்கப்படுவதற்காகவும் (படைத்துள்ளான்); அவர்கள் அநியாயம் செய்யப்படவுமாட்டார்கள்.

23. (நபியே!) தன்னுடைய (மனோ) இச்சையைத் தான் வணங்கும்) தெய்வமாக எடுத்துக்கொண்டானே அவனை நீர் பார்த்தீரா? (அவன் வழி கெடுவதற்கு உரியவன் என்ற தன்) அறிவினால் அல்லாஹ் அவனைத் தவறான வழியில் விட்டு விட்டான்; அவனுடைய செவியின் மீதும், அவனுடைய இதயத்தின் மீதும் முத்திரையிட்டுவிட்டான்; அன்றியும், அவனுடைய பார்வையின் மீதும் ஒரு திரையை ஆக்கிவிட்டான்; அல்லாஹ்வுக்குப்பிறகு, அவனுக்கு நேர் வழிகாட்டு பவர் யார்? நீங்கள் நினைவுகூர்ந்து உணரமாட்டீர்களா?

24. "இது நமது இவ்வுலக வாழ்க்கையைத் தவிர வேறு(வாழ்க்கை) இல்லை;" (இதில்தான்) நாம் இறந்துவிடுகின்றோம்; இன்னும், ஜீவிக்கிறோம்; காலத்தைத் தவிர வேறெதுவும் நம்மை அழிப்பதில்லை" என்றும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; அது பற்றிய எவ்வித அறிவும் அவர்களுக்கில்லை; அவர்கள் (வீண் கற்பனையாக) எண்ணுகிறார்களே தவிர (வேறு) இல்லை.

25. மேலும், அவர்களுக்கு நம்முடைய தெளிவான வசனங்கள் ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால், அவர்களின் வாதம் "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் எங்களுடைய மூதாதையரை (உயிர்ப்பித்துக்) கொண்டுவாருங்கள்" என்று அவர்கள் கூறுவதைத் தவிர (வேறெதுவும்) இல்லை.

26. (நபியே!) நீர் (அவர்களிடம்) கூறுவீராக: "அல்லாஹ்(தான்) உங்களை உயிர்ப்பிக்கிறான்; பின்னர், உங்களை அவன் மரணிக்கச் செய்கிறான்; பின்னர், மறுமை நாளுக்காக (உயிர் கொடுத்து) உங்களை அவன் ஒன்று சேர்ப்பான்; - இதில் சந்தேகமில்லை; எனினும், மனிதர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறியமாட்டார்கள்.

وَبِهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِدُ يَخْسِرُ
 الْبَاطِلُونَ ﴿٢٤﴾ وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا
 الْيَوْمَ تُحْجَرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ
 بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ
 الْمُبِينُ ﴿٢٧﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آتِي تَتْلَى عَلَيْهِمْ
 فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٢٨﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ
 اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَآ نَذَرِى مَا السَّاعَةُ
 إِنْ نُنْظَرُ إِلَّا الظَّنُّ وَمَا خَصُّ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٢٩﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا
 عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٠﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ
 نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَا وَلَكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمُ
 مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣١﴾ ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَتَّخِذُونَ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ
 الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا لَهُمْ يُسْتَغْتَبُونَ ﴿٣٢﴾
 فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٣﴾
 وَلَهُ الْكِبَرُ يَأْتِي فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٤﴾

27. அன்றியும் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; மறுமை நாள் நிலைபெறும் நாளில் பொய்யாக்குவோர் அந்நாளில் நஷ்டமடைவார்கள்.

28. (நபியே! அந்நாளில்) ஒவ்வொரு சமுதாயத்தையும் முழந்தாளிட்டிருக்கும் நிலையில் நீர் காண்பீர். ஒவ்வொரு சமுதாயமும் (விசாரணைக்காக) அதனதன் பதிவுப் புத்தகத்தின்பால் அழைக்கப்படும் — "இன்றையத்தினம் நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்குக் கூலி கொடுக்கப்படுவீர்கள்" (என்றும்);

29. "இது உங்களைப் பற்றிய உண்மையைக் கூறும் நம்முடைய (பதிவுப்) புத்தகம்; நிச்சயமாக நாம், நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை (அதில்) பதிவு செய்பவர்களாக இருந்தோம்" (என்றும் கூறப்படும்).

30. ஆகவே, விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்தார்களே அத்தகையோர் — அவர்களை, அவர்களுடைய இரட்சகன் தன்னுடைய அருளில் நுழைவிக்கிறான்; அதுதான் தெளிவான வெற்றியாகும்.

31. இன்னும், நிராகரித்தார்களே அத்தகையோர் — (அவர்களிடம்) "உங்களுக்கு என்னுடைய வசனங்கள் ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கவில்லையா? பின்னர் நீங்கள் பெருமையடித்துக்கொண்டிருந்தீர்கள்; அன்றியும், நீங்கள் குற்றவாளிகளான சமூகத்தாராகவும் இருந்தீர்கள்" (என்றும் கூறப்படும்).

32. மேலும், "நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானது; மறுமைநாள் — (அது வருமென்ப)தில் யாதொருசந்தேகமும் இல்லை" என்று கூறப்பட்டால், "மறுமைநாள் இன்னதென்றே நாங்கள் அறியோம்; அது வெறும் எண்ணத்தைத் தவிர (வேறு) இல்லை என்றே எண்ணுகிறோம்; (அதனை உண்மையென்று) நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறவர்களாகவும் இல்லை என்று நீங்கள் கூறினீர்கள் (அல்லவா?)" என்று அவர்களிடம்கேட்கப்படும்.

33. மேலும், அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்த தீயவைகள் (யாவும்), அவர்களுக்கு வெளிப்பட்டுவிடும்; எதை அவர்கள் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ, அது அவர்களைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்.

34. அன்றியும் (அவர்களிடம்) "நீங்கள் உங்களுடைய இந்நாளின் சந்திப்பை மறந்தவாறே நாமும் இன்றையத் தினம் உங்களை மறந்துவிட்டோம்; மேலும், உங்கள் தங்குமிடம் நரகமாகும்; உங்களுக்கு எந்த உதவியாளர்களும் இல்லை" என்றும் கூறப்படும்.

35. "இந்தத்தண்டனையானது: நிச்சயமாக நீங்கள் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களைப் பரிகாசமாக எடுத்துக்கொண்டீர்கள் என்பதினாலாகும்; இவ்வுலக வாழ்க்கை உங்களை மயக்கியும் விட்டது" (என்று கூறப்படும்); இன்றையத் தினம் அதிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்படமாட்டார்கள்; மேலும், (அந்நாளில் நற்செயல்கள் செய்து இரட்சகனைத்) திருப்திப்படுத்த அவர்கள் தேடப்படமாட்டார்கள்.

36. ஆகவே, வானங்களின் இரட்சகனும், பூமியின் இரட்சகனும், அகிலாத்தாரின் இரட்சகனுமாகிய அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப் புகழும் உரித்தாகும்.

37. வானங்களிலும், பூமியிலும் (உள்ள) பெருமை அவனுக்கே உரியது; அவனே (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

وَرَفَعْنَا فِي ذُنُوبِهِمْ لَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْهِمْ طَرْفُ عَيْنٍ إِلَّا غَفُورٌ رَحِيمٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

حَمْدٌ ١ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ٢

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ

مُسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ ٣ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

مَاتَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ

أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ إِيْتُونِي بِكِتَابٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ

أَثَرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٤ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ

دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ٥ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَ

كَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ٦ وَإِذَا نُنَادَىٰ عَلَيْهِمْ إِيْتِنَا بَيْنَاتٍ

قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْحَقُّ لَنَا جَاءَ هُمْ هَذَا اسْحَرُوا مِنَّا ٧

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ

لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ كُفِيَ بِهِ

شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ٨

அத்தியாயம் : 46

அல் அஹ்காஃப் _ மணல் மேடுகள்

வசனங்கள் : 35

மக்கீ

ருகூஃகள் : 4

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. ஹாமீம்

2. (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன் ஆகிய அல்லாஹ்விடமிருந்தே இவ்வேதம் இறக்கப்பட்டிருக்கிறது.

3. வானங்களையும் பூமியையும் அவை இரண்டிற்கு மத்தியில் உள்ளவைகளையும், உண்மையைக் கொண்டும், குறிப்பிடப்பட்ட தவணையையும் கொண்டே தவிர நாம் படைக்கவில்லை; மேலும், (அல்லாஹ்வை) நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர், அவர்கள் தங்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டதைவிட்டும் புறக்கணிக்கின்றவர்களாக இருக்கின்றனர்.

4. (ஆகவே நபியே! அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக: அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் அழைக்கின்றவற்றை நீங்கள் பார்த்தீர்களா? பூமியிலிருந்து எதனை அவர்கள் படைத்திருக்கிறார்கள்? அல்லது வானங்களின் படைப்பில் அவர்களுக்குக் கூட்டு உண்டா? என்பதை நீங்கள் எனக்குக் காண்பியுங்கள்! நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இதற்கு (ஆதாரமாக) முன்னுள்ள யாதொரு வேதத்தையோ, அல்லது முன்னோர்களில் யாரிடமிருந்தாவது கிடைக்கப் பெற்ற அடிச் சுவட்டிலிருந்து (எஞ்சியிருக்கும்) அறிவு ஆதாரத்தையோ கொண்டு வாருங்கள்.

5. மேலும், அல்லாஹ்வை விடுத்து மறுமை நாள் வரை (அழைத்த போதிலும்) தனக்கு பதில் கொடுக்காதவர்களை அழைப்பவனைவிட மிக வழி கெட்டவன் யார்? அவர்களோ, இவர்களுடைய அழைப்பைப் பற்றி மறந்தவர்களாக உள்ளனர்.

6. மேலும், மனிதர்கள் (மறுமை நாளுக்காக) ஒன்றுதிரட்டப்பட்டால், (வணங்கப் பட்டவர்களான) அவர்கள் இவர்களுக்கு விரோதிகளாக இருப்பர். இவர்கள் (தங்களை) வணங்கிக் கொண்டிருந்ததையும் அவர்கள் நிராகரித்து விடுவர்.

7. இன்னும், நம்முடைய வசனங்கள் தெளிவானவையாக அவர்களுக்கு ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால், சத்திய(வேத)த்தை நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோர் _ அவ்வுண்மையானது, அவர்களிடம் வந்தபோது இது தெளிவான சூனியமாகும் என்று கூறினார்கள்.

8. அல்லது, (நபியே! குர்ஆனாகிய) இதனை அவர் இட்டுக்கட்டிக் கொண்டார் என்று (உம்மைப்பற்றி) அவர்கள் கூறுகின்றனரா? (அவ்வாறாயின், நபியே! நீர் கூறுவீராக: "இதனை நான் இட்டுக்கட்டியிருந்தால் (அதற்காக) அல்லாஹ் விடமிருந்து (உள்ள தண்டனையில்) எதையும் (தடுத்து என்னைக்காப்பாற்றிட) நீங்கள் சக்தி பெறமாட்டீர்கள்; இதைப்பற்றி (எனக்கு விரோதமாகக்கூறி) எதில் நீங்கள் மூழ்கியிருக்கிறீர்களோ, அவைகளை அவன் நன்கு அறிவான். (ஆகவே) எனக்கும், உங்களுக்கும் மத்தியில் சாட்சியாளனாக இருக்க அவனே இதற்குப் போதுமானவன்; அவனே மிக்க மன்னிப்போன்; பெரும் கிருபையுடையோன்.

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاءِ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ
 إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوَلِّحُنِي إِلَىٰ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٩ قُلْ أَرَأَيْتُمْ
 إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ قَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ١٠ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
 سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ ١١
 وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ
 لِّسَانِ عَزْرِيَّا لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا أَتَىٰ وَبَشَّرَ لِلْمُحْسِنِينَ ١٢ إِنَّ
 الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ ١٣ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ ١٤ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ
 كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
 أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ
 الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
 وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ١٥

9. (நபியே! அவர்களிடம்,) நீர் கூறுவீராக: " (அல்லாஹ் அனுப்பிய) தூதர்களில் நான் புதியவனாக இருக்கவில்லை; மேலும், என்னைக்கொண்டும், உங்களைக் கொண்டும் என்ன செய்யப்படும் என்பதையும் நான் அறியேன்; எனக்கு வஹீ மூலமாக எதை அறிவிக்கப்படுகிறதோ அதைத்தவிர, (மற்றெதையும்) நான் பின்பற்றுவதில்லை; மேலும், நான் பகிரங்கமாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனேதவிர வேறில்லை."

10. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: நீங்கள் பார்த்தீர்களா? இ(வ்வேதமான)து அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்ததாக இருந்து, இதை நீங்கள் நிராகரித்தும் விட்டவர்களாக இருக்கும் நிலையில் (இது உண்மையானது என) இஸ்ராயீலின் மக்களில் உள்ள சாட்சியாளர் இதுபோன்றதற்கு சாட்சியமும் கூறி (பின்னர் இதை) அவர் விசுவாசமும் கொண்டுள்ளார்; (ஆனால், இதை ஏற்காது) நீங்கள் பெருமையும் அடித்துக் கொண்டீர்கள் (ஆகவே, உங்களை விட அநியாயக் காரர்கள் யார்); நிச்சயமாக, அல்லாஹ் அநியாயக்கார சமூகத்தார்க்கு நேர்வழி காட்டமாட்டான்.

11. நிராகரிப்போர் விசுவாசிகளிடம்: " இது நன்மையானதாக இருந்தால், இதனைவில் அவர்கள் எங்களை முந்தியிருக்கமாட்டார்கள்; என்றும் கூறுகின்றனர்; அவர்கள் இ(வ்வுண்மையான வேதத்தைக் கொண்டு நேர்வழியும் பெறாதபோது) இது பழைய பொய்யாகும்" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

12. இதற்குமுன் மூஸாவுடைய வேதம் வழி காட்டியாகவும் அருளாகவும் இருந்தது; (குர்ஆனாகிய) இது (அதனை) உண்மைப்படுத்துகிற அரபி மொழியிலான வேதமாகும்; (இது) அநியாயம் செய்வோரை அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வதற்காகவும், நன்மை செய்வோருக்கு நன்மாராயமாகவும் இருக்கின்றது.

13. நிச்சயமாக, "எங்கள் இரட்சகன் அல்லாஹ்தான்" என்று கூறி (அதன்) பிறகு (அதில்) நிலைத்து இருக்கின்றார்களே, அத்தகையோர் அவர்களுக்கு (யாதொரு) பயமுமில்லை; அவர்கள் கவலையும் அடையமாட்டார்கள்.

14. அவர்கள் கவனவாசிகள்; அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்ததற்குக் கூலியாக நிரந்தரமாக அதில்(தங்கி) இருப்பவர்கள்.

15. மேலும், தன்னுடைய பெற்றோர்க்கு நன்மை செய்யுமாறு, மனிதனுக்கு நாம் உபதேசம் செய்தோம்; அவனுடைய தாய், சிரமத்துடன் அவனைச் சுமந்திருந்து, சிரமத்துடன் அவனைப் பிரசவிக்கின்றாள்; (அவள்) கர்ப்பத்தில் அவனைச் சுமப்பதும், அவனுக்குப் பால்குடி மறக்கச் செய்வதும் முப்பது மாதங்களாகும். முடிவாக இவன் வாஸிபமாகி, நாற்பது வயதை அடைந்ததும்: "என் இரட்சகனே! நீ என் மீதும், என் பெற்றோர்மீதும் புரிந்த உன் அருளுக்காக உனக்கு நான் நன்றி செலுத்தி, நீதனைப் பொருந்திக்கொள்வாயோ அந்த நற்செயலைச் செய்யவும் (நல்லறிவை) நீ எனக்கு உதிக்கச் செய்வாயாக! எனக்காக என்னுடைய சந்ததியில் (உள்ளோரை) நீ சீர்திருத்தியும் வைப்பாயாக! நிச்சயமாக, நான் தவ்பா செய்து உன்பக்கம் திரும்பிவிட்டேன்; நிச்சயமாக, நானோ (உனக்கு முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களில் (ஒருவனாகவும்) இருக்கிறேன்" என்று கூறுவான்.

أُولَئِكَ الَّذِينَ تَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ
 فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ^(٢٦) وَالَّذِي
 قَالَ لِوَالِدَيْهِ إِفِ لَكُمْ آتَعِدَنِي أَنْ أُخْرِجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ
 مِنْ قَبْلِي ۖ وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَبِكَ آمِنَانِ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ
 فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ^(٢٧) أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسَىٰ عَلَيْهِمُ
 الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ
 كَانُوا خَاسِرِينَ^(٢٨) وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَالُهُمْ
 وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ^(٢٩) وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
 أَذْهَبْتُمْ طِبِّيتَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۖ فَالْيَوْمَ
 تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي
 الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ^(٣٠) وَادْكُرُوا خَآ
 عَادَ إِذْ أَنْذَرْتُمُوهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ
 بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ۖ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ^(٣١) قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَّ
 عَنْ إِلَهِنَا ۖ فَاتِّبَاعًا لِمَا تُعَدُّنَا ۖ إِنَّ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ^(٣٢)

16. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால்_சொர்க்க வாசிகளில் உள்ளவர்களாக இருக்க, அவர்கள் செய்தவற்றில்(உள்ள)மிக அழகானதை நாம் அங்கீகரித்துக் கொண்டு, அவர்களுடைய தீமைகளை விட்டும் புறக்கணித்து விடுவோம்; அவர்கள் வாக்களிக்கப் பட்டிருந்தார்களே அத்தகையது உண்மையான வாக்குறுதியாகும்.

17. ஒருவன் தன் பெற்றோரிடம்,(அவர்கள் மறுமையைப் பற்றிக் கூறிய நன் மொழிகளை மறுத்துஇகழ்ச்சிக்குரிய வார்த்தையான), " சீச்சி! உங்களுக்கென்ன நேர்ந்தது! நான் இறந்த பின் உயிர்ப்பித்து வெளியாக்கப்படுவேன் என்று நீங்கள் இருவரும் என்னை பயமுறுத்துகிறீர்களா? திட்டமாக எனக்கு முன்னர் எத்தனையோ தலைமுறையினர் சென்றுவிட்டனர், (அவர்களின் நிலை என்ன?)" என்று கூறுகிறான்; (அவனது தீமையிலிருந்து காத்து) இரட்சிக்குமாறு அவ்விருவரும் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்து (பின்னர் அவனிடம்) "உனக்கென்ன கேடு? நீ (அல்லாஹ்வை) விசுவாசிப்பாயாக! நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதி உண்மையானது" (என்றும் கூறுகின்றார்கள்); அப்பொழுது, "இவைகளெல்லாம் முன்னோரின் கட்டுக் கதைகளேயன்றி வேறில்லை; என்று அவன் கூறுகின்றான்.

18. (இவ்வாறாகும்) இத்தகையோர் - இவர்களுக்கு முன் சென்று போன மனு, ஜின்களிலுள்ள சமூகத்தார்களில் (பாவம் செய்தால், அல்லாஹ்வுடைய வேதனை வந்திறங்கியே தீருமென்ற)இரட்சகனின்கூற்று அவர்களின் மீது உண்மையாகி விட்டது; நிச்சயமாக, அவர்கள் நஷ்டமடைந்தவர்களாகிவிட்டனர்.

19. (இவர்களில்) ஒவ்வொருவருக்கும் அவ(ரவ)ர்கள் செயலுக்குத் தக்க பதவிகளிருக்கின்றன; அவர்களின் செயல்களுக்குரிய கூலிகளை அவன் அவர்களுக்கு நிறைவு செய்வதற்காகவும், (பதவிகளை நல்குகிறான்;) அவர்கள் அநீதமிழைக்கப்படவும் மாட்டார்கள்.

20. அன்றியும், நிராகரிப்போர் நரகத்தின் முன் கொண்டுவரப்படும் நாளில் (அவர்களிடம்), "உங்களுடைய நல்லவைகளை உங்களுடைய உலகவாழ்க்கையில் நீங்கள் போக்கிவிட்டீர்கள்,அவற்றைக்கொண்டு இன்பமனுபவித்தும் விட்டீர்கள்; ஆகவே, நீங்கள் பூமியில் நியாயமின்றிப் பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்த காரணத்தாலும், இன்னும், பாவம் செய்துகொண்டிருந்த காரணத்தாலும் இழிவு தரும் வேதனையை இன்றையத் தினம் நீங்கள் கூலியாகக் கொடுக்கப்படுவீர்கள்" (என்று கூறப்படும்).

21. (நபியே!) நீர், (ஹூத் நபியாகிய) "ஆது" உடைய சகோதரரை நினைவு கூர்வீராக! அவர் மணல் குன்றுகளில் (குடி) இருந்த தன் சமூகத்தாரை எச்சரிக்கை செய்த போது, அவருக்கு முன்னும், அவருக்குப் பின்னும் எச்சரிக்கை செய்வோர் திட்டமாக வந்து சென்று விட்டனர்; (அவர் தன் சமூகத்தாரிடம்) "அல்லாஹ்வையன்றி (வேறெதனையும்) நீங்கள் வணங்காதீர்கள்; நிச்சயமாக, மகத்தான நாளின் வேதனையை உங்களமீது நான் பயப்படுகிறேன்" (என்றார்).

22. அ(தற்க)வர்கள், "எங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை விட்டு, எங்களைத் திருப்பிவிட நீர் எங்களிடம்வந்தீரா? நீர் உண்மையாளர்களில் இருந்தால், நீர் எங்களுக்கு எதைக் கொண்டுவாக்ககளித்தீரா அ(வ்வேதனையானதை நம்மிடம் கொண்டு வாரும்" என்று கூறினார்கள்.

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي
 أَرَأَيْكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٣٦﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ
 قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُسْطَرٌّ عَلَيْنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ
 فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا
 فَأَصْبَحُوا لَا يَرَوْنَ إِلَّا مَسْكِنَهُمْ فِي الْوَادِي نَجَزَى الْقَوْمَ
 الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾ وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِي بُيُوتٍ أُنْزِلَتْ عَلَيْهِمْ
 مِنْ لَدُنْ رَبِّهِمْ وَأَصْبَحُوا آفِيَّةً لَا يَفْقَهُونَ شَيْئًا
 مِنْهَا وَكَانُوا كَالِ الْهَيْكَلِ الْمَكِينِ ﴿٣٩﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ
 إِنَّا نَحْنُ الْغَنِيُّ وَالْغَنِيُّ غَنِيٌّ بِالْمَوْلَى وَالْمَوْلَى الْغَنِيُّ
 وَإِنَّا كَارِهِونَ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى
 وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ
 لَئِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَسُيَّرَ الْقَوْمُ فِيهَا فَمَنْ يَنْصُرُهُمْ
 فِي الْحَكْمِ فَهُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ
 مِنَ الْقُرَى وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٣﴾ وَلَقَدْ
 أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ ﴿٤٤﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى
 وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
 ﴿٤٦﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَى وَصَرَفْنَا
 الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ
 مِنَ الْقُرَى وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾

23. அ(தற்க)வர், ("வேதனை எப்பொழுது என்ற) அறிவு எல்லாம் அல்லாஹ் விடமே இருக்கின்றது; அன்றியும், எதனைக்கொண்டு நான் அனுப்பப் பட்டேனோ அதனையே நான் உங்களுக்கு எத்திவைக்கிறேன்; என்றாலும் உங்களை நான் அறிவில்லாத சமூகத்தவராகவே காணுகிறேன்" என்றார்.

24. பின்னர், அதனை தம்முடைய பள்ளத் தாக்குகளை முன்னோக்கி வருகின்ற மேகமாக அவர்கள் கண்டபோது, இது எங்களுக்குமழைபெய்ய வரும் மேகம்தான் என்று கூறினார்கள்; (அதற்கு அவர்களிடம்) "அப்படியல்ல! இது நீங்கள் எதற்காக அவசரப்பட்டீர்களோ அது தான்; (இது ஒரு) கொடுங்காற்று, இதில் துன்புறுத்தும் வேதனை இருக்கின்றது" (என்றும்),

25. அது தன் இரட்சகனின் கட்டளைப்படி சகல பொருட்களையும் அழித்து விடும் (என்றும்) ஹூத் கூறினார். அவர்கள் வசித்திருந்து அழிந்து அவர்களுடைய குடியிருப்பு களைத் தவிர வேறொன்றும் காணப்படாதவாறு காலையில் அவர்கள் (அழிவிற்குள்) ஆகி விட்டனர்; இவ்வாறே குற்றவாளிகளான கூட்டத்தினருக்கு நாம் கூலிகொடுக்கின்றோம்.

26. மேலும், உங்களுக்கு எதில் நாம் வசதி செய்து கொடுக்கவில்லையோ அதில் அவர்களுக்குத் திட்டமாக நாம் வசதி செய்து கொடுத்திருந்தோம்; மேலும், அவர்களுக்குச் செவிப்புலனையும், பார்வைகளையும், இதயங்களையும் நாம் ஆக்கினோம்; ஆயினும் அவர்கள் அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களை நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தவர்களாக இருந்த சமயத்தில் அவர்களுடைய செவிப்புலனும், அவர்களுடைய பார்வைகளும், அவர்களுடைய இதயங்களும் அவர்களுக்கு யாதொரு பயனுமளிக்கவில்லை; எதனை அவர்கள் பரிகாசம் செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அது அவர்களைச் சூழ்ந்தும் கொண்டது.

27. ஊர்களில் உங்களைச் சுற்றியுள்ளவைகளையும் நிச்சயமாக நாம் அழித்து விட்டோம்; அவர்கள் (பாவத்திலிருந்து) திரும்புவதற்காக அத்தாட்சிகளை நாம் திரும்பத் திரும்பக் காண்பித்தோம்.

28. (தங்களை அல்லாஹ்வுக்கு) சமீபமாக்கி வைக்கக்கூடிய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களென்று அல்லாஹ் அல்லாதவற்றை இவர்கள் எடுத்துக் கொண்டார்களே அத்தகையவர்கள் இவர்களுக்கு உதவி செய்திருக்க வேண்டாமா? இல்லை, அவர்களெல்லாம் இவர்களை விட்டுமறைந்து விட்டனர்; இது, அவர்கள் பொய்யாகக் கூறியதும், அவர்கள் இட்டுக்கட்டிக் கொண்டிருந்தார்களே அதுவுமாகும் (என்று தெளிவாகிவிட்டது).

29. (நபியே!) ஜின்களில் சிலரை இந்தக் குர்ஆனை அவர்கள் செவியேற்பதற்காக உம்மிடம் நாம் திருப்பியதையும் (நினைவு கூர்வீராக!) பின்னர் அவர்கள் அங்கு வந்தடைந்து (சிலர் சிலரிடம்) "நீங்கள் வாய் பொத்தி இருங்கள்" என்று கூறினார்கள்; பிறகு அது முடிக்கப்பட்டபோது, தங்கள் கூட்டத்தாரிடம் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர்களாகத் திரும்பினர்.

قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَبَعْنَا كِتَابًا أَنْزَلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٣٢﴾ يَقَوْمَنَا
إِجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ
مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٣﴾ وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي
الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٤﴾
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ
يَخْلُقْهُمْ يَقْدِرْ عَلَىٰ أَنْ يُخَيِّجَ الْهَوَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٥﴾
وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا
بَلَىٰ وَرَبَّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾ فَاصْبِرْ
كَمَا صَبَرْنَا أَوْ لَوْ الْعَزْمُ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ
يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ
بَلَّغٌ فَبَلَّغْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٧﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ وَسَيَعْلَمُ الْغُثَّ وَالرَّغِيظَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصْذُوعًا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ①

30. (அவர்களிடம்),"எங்களுடைய கூட்டத்தார்களே! நிச்சயமாக நாங்கள் ஒரு வேதத்தைச் செலியுற்றோம்; (அது) தனக்கு முன்னுள்ளதை(வேதங்களை) உண்மைப்படுத்துகின்ற நிலையில், மூஸாவுக்குப் பின்(அது) இறக்கப்பட்டுள்ளது; அது சத்தியத்தின்(உண்மைமார்க்கத்தின்)பாலும், நேரான வழியின் பாலும் வழிகாட்டுகிறது" என்று கூறினார்கள்.

31. "எங்களுடைய சமூகத்தாரே! அல்லாஹ்வின் அழைப்பாளருக்கு நீங்கள் பதில் கூறுங்கள்; மேலும், அவரை விசுவாசியுங்கள்; (அதன்பொருட்டு) உங்களுடைய பாவங்களை உங்களுக்கு அவன்(அல்லாஹ்) மன்னித்து விடுவான்; துன்புறுத்தும் வேதனையிலிருந்தும் உங்களை அவன் காத்துக்கொள்வான்"(என்றும்),

32. "எவர் அல்லாஹ்வின் அழைப்பாளருக்கு பதில் கூறவில்லையோ அவர் பூமியில் (அல்லாஹ்வை) இயலாமல் ஆக்கி விடுபவரல்லர்; (அல்லாஹ்வாகிய) அவனையன்றி, அவருக்கு உதவியாளர் களையில்லை; அத்தகையவர்கள் பகிரங்கமான வழிகேட்டில் இருக்கிறார்கள்"(என்றும் ஜின்கள் கூறினார்கள்).

33. நிச்சயமாக, வானங்களையும், பூமியையும் படைத்து, இன்னும், அவைகளைப் படைத்ததால் சோர்வடையவில்லையே அத்தகைய அல்லாஹ் மரணித்தோரை உயிர்ப்பிக்க ஆற்றலுடையவன் என்பதை அவர்கள் பார்க்கவில்லையா? ஆம்! நிச்சயமாக, அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

34. மேலும், நிராகரிப்போரை நரகத்தின் முன் கொண்டு வரப்படும் நாளில்(அவர்களிடம்,) "இது உண்மையானதாக இல்லையா?" (என்று கேட்கப்படும்) அதற்கு(அவர்கள்) "எங்களிரட்சகன் மீது சத்தியமாக! ஆம், (உண்மைதான்)" என்று கூறுவார்கள். (அதற்கவர்களிடம்,) நீங்கள் நிராகரித்துக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக (இதன்) வேதனையை நீங்கள் சுவைத்துக் கொண்டிருங்கள்" என்று (அல்லாஹ்) கூறுவான்.

35. (நபியே! நம்முடைய) தூதர்களிலுள்ள உறுதிமிக்கவர்கள், (கஷ்டங்களை) பொறுத்துக்கொண்டிருந்த பிரகாரமே, நீரும் பொறுமையாக இருப்பீராக! (நிராகரித்த) அவர்களுக்காக (வேதனையை) நீர் அவசரப்பட வேண்டாம்; அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டதை அவர்கள் காணும் நாளில், (இப்புவியில்) ஒரு பகலில் ஒரு நாழிகையெய்ன்றி (அதிகமாகத்) தாம் தங்காதவர்களைப் போன்றிருப்பார்கள்(இது உம்மால் அவர்களுக்கு எத்திவைக்கப்பட வேண்டியதாகும்; ஆகவே, பாவம் செய்த கூட்டத்தினரைத் தவிர (மற்றெவரும்) அழிக்கப்படுவார்களா?)

அத்தியாயம் : 47

முஹம்மது

வசனங்கள் : 38 மதனீ ருகூஸ்கள் : 4

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (அல்லாஹ்வின் அத்தாட்சிகளை) நிராகரித்துவிட்டு, அல்லாஹ்வின் பாதையை(அதில் மனிதர்கள் செல்வதை)விட்டும் தடுத்துக்கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையோர்—அவர்களின் செயல்களை (பயனற்றதாக்கி)அவன் வீணாக்கி விட்டான்.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرْنَا عَنْهُمْ سِيَائِهِمْ وَأَصْلَحَ بِاللَّهِمْ ①

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ②

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبُ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَتَخَسَّوهُمْ

فُشِدُّوا وَالْوُثَاقُ فَمَا مَتَابِعْدُ وَإِنِ افْدَاءُ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ

أَوَارِهَا ③ ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرْنَا مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَا

بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ④

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بِاللَّهِمْ ⑤ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ⑥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتُصَرُّوْا وَاللَّهُ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ

أَقْدَامَكُمْ ⑦ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَّأَ لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ⑧

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑨

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

مِنْ قَبْلِهِمْ ⑩ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ⑪ ذَلِكَ

بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ⑫

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَرْثَدَةَ
وَقَدْ بَيَّنَّا إِعْرَاقَهُ ذَلِكَ وَلَكِنْ مِنْ أَصْلَابِهَا قَبْلَهُ وَفِيهِ عَلَى ذَلِكَ ١١

٥٥٥ -

2. இன்னும், (அல்லாஹ்வை) விசுவாசித்து, நற்கருமங்களையும் செய்து, முஹம்மது மீது இறக்கிவைக்கப்பட்டதையும்—அது தங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து வந்த உண்மையான வேதம்) ஆக இருக்கும் நிலையில்—விசுவாசித்திருந்தார்களே அத்தகையவர்களின் தீயவைகளை அவர்களை விட்டுப் போக்கி, அவர்களுடைய நிலைமையையும் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் சீர்படுத்திவிட்டான்.

3. அது (ஏனென்றால்), நிச்சயமாக நிராகரிப்போர் பொய்யைப் பின்பற்றினார்கள்; விசுவாசங்கொண்டவர்களோ, நிச்சயமாக தங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து வந்த உண்மையைப் பின்பற்றினார்கள் என்பதாலுமாகும்; இவ்வாறே (மற்ற) மனிதர்களுக்கு, அல்லாஹ் அவர்களின் நிலைமைகளை உதாரணங்களாகக் கூறி தெளிவாக்குகின்றான்.

4. ஆகவே, (விசுவாசிகளே! உங்களிடம் போர் புரியும்) நிராகரிப்போரை நீங்கள் சந்திப்பீர்களாயின், (தயக்கமின்றி அவர்களுடைய) பிடரிகளை வெட்டுங்கள்; முடிவாக நீங்கள் அவர்களுடன் கடும் போரிட்டு (கைதிகளாகப் பிடித்துக்கொண்டு) விட்டால் அப்போது (கைதிகளின்) கட்டை பலப்படுத்தி விடுங்கள்; அதன் பின்னர் (அவர்களை) உபகாரமாக (விட்டு விடுங்கள்) அல்லது ஈடுபெற்று விட்டு விடுங்கள்; இவ்வாறு போர் புரியும் எதிரிகள் தம் ஆயுதங்களைக் கீழே வைக்கும் வரையில் (போர்புரியுங்கள்); இது (அல்லாஹ்வின் கட்டளையாகும்) அல்லாஹ் நாடியிருந்தாலோ (முன்னதாகவே பதிலடி கொடுத்து) அவர்களை தண்டித்திருப்பான்; எனினும், (போர் புரிய கட்டளையிட்டது) உங்களில் சிலரை, சிலரைக்கொண்டு சோதிப்பதற்கேயாகும்; மேலும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் கொல்லப்பட்டார்களே அத்தகையோர்—அவர்களுடைய (நன்மையான) செயல்களை அவன் வீணாக்கிவிடவே மாட்டான்.

5. அவர்களை அவன் நேர் வழியில் செலுத்துவான்; அவர்களுடைய நிலைமையையும் அவன் சீர்படுத்திவிடுவான்.

6. மேலும், அவன் எந்தச் சுவனபதியானதை அவர்களுக்கு அறிவித்திருந்தானோ, அச்சுவனபதியில் அவர்களைப் பிரவேசிக்கச் செய்வான்.

7. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு உதவி செய்தால், அவன் உங்களுக்கு உதவிசெய்வான்; மேலும், உங்களுடைய பாதங்களை நிலைபெறச்செய்வான்.

8. இன்னும், (இவ்வேதத்தை) நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர்—அவர்களுக்குக் கேடுதான்; அவர்களுடைய செயல்களை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அழித்தும்விட்டான்.

9. இது (ஏனெனில்), அல்லாஹ் இறக்கிவைத்ததை நிச்சயமாக அவர்கள் வெறுத்துவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தினாலாகும்; ஆதலால், அவர்களுடைய செயல்களை யெல்லாம் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அழித்துவிட்டான்.

10. அவர்கள் பூமியில் சுற்றித் திரியவில்லையா? (அவ்வாறாயின்), அவர்களுக்கு முன்னர் (அல்லாஹ்வின் கட்டளைக்கு மாறு செய்துகொண்டு) இருந்தவர்களின் முடிவு எப்படி இருந்தது என்பதைக் கண்டுகொள்வார்கள்; அவர்கள் மீது அல்லாஹ் அடியோடு அழிவை ஏற்படுத்திவிட்டான்; நிராகரிப்போருக்கும் இவை போன்றவை உண்டு.

11. இது (ஏனெனில்), நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசுவாசங்கொண்டோரின் பாதுகாவலன் என்பதினாலும், நிச்சயமாக நிராகரிப்போர், அவர்களுக்குப் பாதுகாவலர் எவருமில்லை என்ற காரணத்தினாலுமாகும்.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَنَبَّهُونَ وَيَاكُلُونَ كَمَا
 تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَشْجُورَةٌ لَهُمْ ۖ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ
 قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ أَهْلُكُنْهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۖ
 أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَسُنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَ
 اتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا
 أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ
 مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَبِّهِمْ كُنْ هُوَ خَالِدٌ فِي
 النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ
 إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
 مَاذَا قَالَ أَنْفَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَ
 اتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
 تَقْوَاهُمْ ۖ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
 فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۚ فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَ تَهُمْ ذِكْرُهَا ۖ

12. நிச்சயமாக அல்லாஹ் விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களும் செய்தார்களே அத்தகையோரை சுவனபதிகளில் புகுத்துகின்றான்; அவற்றின் கீழ் நீரருவிகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; இன்னும், நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையவர்கள் (உலக) சுகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டும், கால்நடைகள் தின்பதைப் போல் தின்று கொண்டும் இருக்கிறார்கள்; (நரக) நெருப்பே அவர்களின் ஒதுங்குமிடமாகும்.

13. இன்னும், உம்மை வெளியேற்றிய அத்தகைய உம்முடைய ஊ(ரா)ரை விட எத்தனையோ ஊ(ரா)ர்கள் _அவைகளில் வசித்தவர்கள்_ பலத்தால் மிகக் கடினமாக இருந்தனர்; அவர்களை (அவர்கள் செய்த அக்கிரமத்தின் காரணமாக) நாம் அழித்துவிட்டோம்; (அச்சமயம்) அவர்களுக்கு உதவிபுரிவோர் (எவரும்) இல்லை.

14. எனவே, தன் இரட்சகனிடமிருந்துள்ள தெளிவான ஆதாரத்தின் மீதிருக் கிறாரே அவர், எவனுடைய செயலின் தீமை அவனுக்கு அழகாகக் காண்பிக் கப்பட்டு, தங்கள் மனோ இச்சைகளையும் பின்பற்றினார்களே அவர்களைப் போன்று ஆவாரா?

15. பயபக்தியுடையவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டார்களே அத்தகைய சுவனத்தின் தன்மையாகிறது: அதில் தண்ணீரிலிருந்து மாற்றமடையாத (தெளிவான) ஆறுகளும், பாலிருந்து தன் சுவைமாறாத (பால்) ஆறுகளும், மதுவிலிருந்து குடிப்போருக்குப் பேரின்பமளிக்கக்கூடிய ஆறுகளும், தெளிவான தேனிலிருந்து (தேன்) ஆறுகளும் உண்டு; அதில் அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு விதமான கனிவகை களும், தங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து மன்னிப்பும் உண்டு; (இத்தகைய நற்பாக்கியங் களை நல்கப்பெற்ற இத்தகையோர்) நரகத்தில் எவர் நிரந்தரமாகத் தங்கியிருந்து, கொதிக்கும் நீரும் புகட்டப்பட்டு (அதனால்) அவர்களின் குடல்களை அது துண்டு துண்டாக்கிவிடுமே அவர்களைப்போன்று ஆவாரா?

16. (நபியே!) அவர்களில் உமக்குச் செவி சாய்ப்பவர்களும் இருக்கின்றனர்; எதுவரையெனில், அவர்கள் உம்மிடமிருந்து வெளியேறிய சமயத்தில், (விசுவாசிகளாகிய, இவ்வேத) அறிவு கொடுக்கப்பட்டவர்களிடம் "உங்களுடைய நபியாகிய) அவர் சிறிது முன் என்ன கூறினார்?" என்று கேட்கின்றனர்; அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது அல்லாஹ் முத்திரையிட்டுவிட்டான்; மேலும், இவர்கள் தங்கள் மனோ இச்சைகளையே பின்பற்றிவிட்டனர்.

17. மேலும், நேர் வழி பெற்றுவிட்டோர் _அவர்களுடைய நேர் வழியை (மேலும்) அவன் அதிகப்படுத்தி, அவர்களின் பயபக்தியையும் அவர்களுக்கு அவன் கொடுத்தான்.

18. எனவே, (நபியே! நிராகரிப்பவர்களான) அவர்கள், மறுமையை _அது தங்களிடம் திடீரென வருவதைத் தவிர (வேறெதனையும்)_ அவர்கள் எதிர்பார்க் கின்றனரா? (ஏனென்றால், அதன் அடையாளங்கள் திட்டமாக வந்துவிட்டன, அவர்களுக்கு மறுமை நாளான) அது வந்து விட்டால் அவர்கள் (அல்லாஹ்வின் வழிபாட்டை உலகில் மறந்து விட்டதை) நினைவு கூர்தல் எங்ஙனம்? (பயனளிக்கும்).

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثُولَكُمْ^(١٩) وَيَقُولُ الَّذِينَ
آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا
الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ
الْمُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ كَلَامٌ غَيْرٌ مَعْرُوفٍ
فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ^(٢١) فَهَلْ
عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ^(٢٢)
أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ^(٢٣) أَفَلَا
يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْرٌ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا^(٢٤) إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا
عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ
وَأَمْلَى لَهُمْ^(٢٥) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ
فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ^(٢٦) فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ
الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ^(٢٧) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا
مَا أَسْخَطَ اللَّهَ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبِطْ أَعْمَالَهُمْ^(٢٨) أَمْ حَسِبَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَانَهُمْ^(٢٩)

19. ஆகவே (நபியே!) நிச்சயமாக, அல்லாஹ்வைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை என்பதை நீர் அறிந்துகொள்வீராக ! உம்முடைய பாவத்திற்காகவும், விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களுக்காகவும், விசுவாசங்கொண்ட பெண்களுக்காகவும் பாவ மன்னிப்புக் கோருவீராக! இன்னும், (விசுவாசிகளே! பகலில்) உங்களுடைய செயல்பாட்டுக்குரிய இடத்தையும், (இரவில்) உங்கள் தங்குமிடத்தையும் அல்லாஹ் நன்கறிவான்.

20. மேலும், விசுவாசங்கொண்டவர்கள் (போர்செய்வது பற்றி) யாதொரு (தனி) அத்தியாயம் இறக்கிவைக்கப்படவேண்டாமா? என்று கூறுகிறார்கள்; (அவ்வாறே) ஒரு தீர்க்கமான அத்தியாயம் இறக்கிவைக்கப்பட்டு, அதில் போர்(செய்வது) பற்றிக் கூறப்பட்டிருந்தால், தங்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதே அத்தகையோரை மரண அவஸ்தையில் சிக்கி மயங்கிக் கிடப்போர் பார்ப்பதைப்போல், (நபியே!) உம்மை அவர்கள் பார்ப்பதை நீர் காண்பீர்! ஆகவே, (அவர்களை அழிக்கக் கூடியது) அவர்களுக்கு நெருங்கிவிட்டது.

21. (நபியே! உமக்குக்) கீழ்ப்பட்டு நடப்பதும், (உம்மிடம்) எதைக் கூறிய போதிலும்) கண்ணியமாகப் பேசுவதும் தாம் (அவர்களுக்கு நன்று; ஆகவே, போர் செய்வது பற்றிய) காரியம் உறுதியாகிவிட்டால், அப்போது அல்லாஹ்வுக்கு அவர்கள் உண்மையாக நடந்துகொண்டால், அது அவர்களுக்கு நன்மையாக இருக்கும்.

22. நீங்கள் (அல்லாஹ்வின் வேதத்திற்கு கீழ்ப்படிவதை விட்டும்) புறக்கணித்து விடுவீர்களாயின், பூமியில் (இரத்தத்தை ஓட்டி) விஷமம் செய்யவும், இரத்த பந்தத்தில் உள்ள உங்கள் துகற்றத்தாரைத் துண்டித்துவிடவும் முனைவீர்களா?

23. அவர்கள் _ எத்தகையோரென்றால் அவர்களை அல்லாஹ் சபித்து, அவர்களை செவிடர்களாக்கி, அவர்களுடைய பார்வைகளையும் (போக்கிக்) குருடாக்கிவிட்டான்.

24. அவர்கள் இந்தக் குர்ஆனை ஆராய்ந்து பார்க்க மாட்டார்களா? அல்லது (அவர்களுடைய) இதயங்கள் மீது அவற்றிற்குரிய பூட்டுகள் (போடப்பட்டு) இருக்கின்றனவா?

25. நிச்சயமாக, நேர்வழி இன்னதென்று அவர்களுக்குத் தெளிவானபின்னர் (அதை விட்டும் புறக்கணித்துத்) தங்கள் பின் புறங்களின் மீது திரும்பிச் சென்றுவிட்டார்களே அத்தகையோர் _ (அவர்களது செயல்களை) ஷைத்தான் அவர்களுக்கு அழகாக்கிக்காட்டி, அவர்களுக்கு (விண்ண ஆசைகளை) நீட்டியும் விட்டான்.

26. இது, (ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ் இறக்கிவைத்த (இவ்வேதத்)தை வெறுத்துக் கொண்டிருந்தோர்(களாகிய யூதர்)களிடம், "நாங்கள் சில காரியங்களில் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்போம் என்று (இரகசியமாகக்) கூறியதனாலாகும்; மேலும், அல்லாஹ் அவர்கள் மறைத்திருப்பவற்றை நன்கறிவான்.

27. எனவே, அவர்களுடைய முகங்கள் மீதும், அவர்களின் முதுகுகளின் மீதும் அடித்து (உயிரைக் கைப்பற்றும்) மலக்குகள், அவர்களை மரணமடையச் செய்யும் போது (அவர்களின் நிலை) எவ்வாறிருக்கும்?

28. இது, (ஏனெனில்) அல்லாஹ்விற்குக் கோபமூட்டக்கூடியதை இவர்கள் பின்பற்றி, அவனுடைய திருப்தியை வெறுத்தும் வந்தனர் என்ற காரணத்தினாலாகும்; ஆதலால், அவர்களுடைய செயல்களை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் அழித்துவிட்டான்.

29. தம் இதயங்களில் (வஞ்சக) நோய் இருக்கின்றதே அத்தகையவர்கள் _ அவர்களுடைய கடும் பொறாமைகளை அல்லாஹ் வெளிப்படுத்திவிட்டவே மாட்டான் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனரா?

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ
 الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣١﴾ وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجْهِدِينَ
 مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَتَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ﴿٣٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا
 تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُ أَعْمَالُهُمْ ﴿٣٣﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
 أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
 مَا تَوَّاهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٣٥﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى
 السَّلَامِ ۖ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ ۗ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٦﴾
 إِنَّا الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ ۖ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ
 أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٧﴾ إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفَظْكُمْ تَبَخَّلُوا
 وَيُخْرِجْ أَضْعَانَكُمْ ﴿٣٨﴾ هَآؤُنْكُمْ هُوَ لَآءُ تَدْعُونَ لِتُنْفَقُوا فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَخِلْ عَنْ نَفْسِهِ
 وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ ۚ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
 غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴿٣٩﴾

30. மேலும் (நபியே !) நாம் நாடினால், அவர்களை உமக்குக் காண்பித்து விடுவோம்; அப்பொழுது அவர்களுடைய (முக) அடையாளத்தைக் கொண்டே நீர் அவர்களை திட்டமாக அறிந்துகொள்வீர்; மேலும், (சூழ்ச்சியான) பேச்சின் தொனியில் திட்டமாக அவர்களை நீர் அறிந்து கொள்வீர்; அல்லாஹ் உங்களுடைய செயல்களையும் நன்கறிவான்.

31. அன்றியும் (விசுவாசிகளே!) உங்களில் அறப்போர் புரிவோரையும், பொறுமையாளர்களையும் நாம் அறிந்து (அறிவித்து) விடும் வரை, உங்களை நிச்சயமாக நாம் சோதிப்போம்; இன்னும், உங்களுடைய செய்திகளையும் நிச்சயமாக நாம் வெளிப்படுத்துவோம்.

32. நிச்சயமாக நேர்வழி இன்னதென்று தங்களுக்குத் தெளிவான பின்னர், (அதனை) நிராகரித்துவிட்டு, அல்லாஹ்வின் பாதையைவிட்டும் (மற்றவர்களைத்) தடுத்துக் கொண்டு (அல்லாஹ்வுடைய) தூதருக்கு விரோதமாகவும் நடக்கின்றார்களே அத்தகையோர்— (அதனால்) நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கு யாதொரு தீங்கும் செய் துவிடவேமாட்டார்கள்; அவர்களுடைய (சூழ்ச்சியான) செயல்களை (எல்லாம்) அல்லாஹ் அழித்தும் விடுவான்.

33. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு வழிப்படுங்கள்; இன்னும், (அவனுடைய) தூதருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; (மாறுசெய்து) உங்களுடைய செயல்களை நீங்கள் வீணாக்கியும் விடாதீர்கள்.

34. நிச்சயமாக நிராகரித்து விட்டு, அல்லாஹ்வுடைய பாதையைவிட்டும் (பிறர் செல்வதைத்) தடுத்து, பின்னர் அவர்கள் நிராகரித்தவர்களாக இருக்க மரணித்து விடுகின்றார்களே அத்தகையோர்— அவர்(களுடைய குற்றங்களை) அல்லாஹ் மன்னிக்கவே மாட்டான்.

35. (விசுவாசிகளே! போர் செய்வதில்) நீங்கள் தைரியமிழந்து விடாதீர்கள்; இன்னும் நீங்கள் தாம் மிக உயர்ந்தவர்கள்; அல்லாஹ்வோ உங்களுடன் இருக்கின்றான்; மேலும், உங்களுடைய செயல்களை (அவற்றின் நற்கூலியை) அவன் குறைத்துவிடவேமாட்டான்.

36. நிச்சயமாக இவ்வுலக வாழ்க்கை யெல்லாம் விளையாட்டும், வீணுமேயாகும்! மேலும், நீங்கள் விசுவாசங்கொண்டு, (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்தும் நடந்து கொண்டால் உங்களுடைய கூலிகளை அவன் உங்களுக்குக் கொடுப்பான்; உங்களுடைய செல்வங்களை அவன் (தனக்காக) உங்களிடம் கேட்கவும் மாட்டான்.

37. அவ்வாறு, அவன் உங்களிடம் அதனைக் கேட்டுப்பின்னர் உங்களை அவன் வற்புறுத்தினாலும், (அதனைக் கொடுக்காது) நீங்கள் உலோபத்தனம் செய்வீர்கள்; (அந்நேரத்தில்) அவன், உங்களுடைய கபடங்களை வெளியாக்கியும் விடுவான்.

38. (மனிதர்களே!) அறிந்து கொள்ளுங்கள்! நீங்கள் தான் அவர்கள்; அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவு செய்வதற்காக நீங்கள் அழைக்கப்படுகிறீர்கள்; அப்பொழுது உலோபத்தனம் செய்வோரும் உங்களில் இருக்கின்றனர்; மேலும், எவர் உலோபத்தனம் செய்கிறாரோ, அவர் உலோபத்தனம் செய்வதெல்லாம் அவர் தனக்கே (கேடாகத்) தான்; இன்னும், அல்லாஹ் (தேவையற்ற) சீமான்; நீங்களோ தேவையுடையவர்கள்; மேலும், (அவனுடைய கட்டளைகளை) நீங்கள் புறக்கணிப்பீர்களானால், (உங்களை அழித்து) உங்களையல்லாத (வேறு) சமூகத்தாரை (உங்கள் இடத்தில்) அவன் மாற்றி விடுவான்; பின்னர், அவர்கள் உங்களைப்போன்றோராக இருக்கமாட்டார்கள்.

وَرَفِيعُ الدَّرَجَاتِ
سُورَةُ الْفَتْحِ وَهِيَ فَخْرٌ وَتَعْلِيْقٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۚ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَ

مَا تَأْخُذُكُمْ نَعْمَةً عَلَيْهِمْ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢٠﴾

يَنْصُرُكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي

قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدَّهُمْ إِيمَانًا مَعَ إِيَّائِهِمْ ۖ وَاللَّهُ جُنُودُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۖ لِيَدْخُلَ

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَدَّتِ تَجَرُّمِي مِنْ تَوْتَهَا الْأَنْهَرُ خَلِيدِينَ

فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا

عَظُمًا ۖ وَنُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَ

الْبُشَى كَتِ الطَّائِدِ بِاللَّهِ ظَرْبِ السَّيِّءِ عَلَيْهِمْ ذَايِرَةُ السَّوْءِ وَ

غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٦﴾

وَاللَّهُ خَيْرُ الْمُنِذِرِينَ ۝ وَالْأَرْضُ وَمَا عَلَيْهَا غَنَاءٌ لِلَّذِينَ أُهْتَدُوا ۝ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَكِيمٌ ۝

١٠٠

١٠٠

அத்தியாயம் : 48

அல்ஃபத்ஹ் — வெற்றி

வசனங்கள் : 29 மதனீ ருக்ஃகள் : 4

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே!) நிச்சயமாக நாம் ஒரு தெளிவான வெற்றியாக, உமக்கு வெற்றியை அளித்தோம்.

2. அல்லாஹ் உமக்கு, உமது தவறில் முந்தியதையும், பிந்தியதையும் மன்னித்து, தனது அருட் கொடையையும் உம்மீது பூர்த்தியாக்கி வைத்து, உம்மை அவன் நேரான வழியில் நடத்துவதற்காகவும்—

3. மேலும் (நபியே!) அல்லாஹ், உமக்கு வல்லமை மிக்க உதவியாக உதவி செய்வதற்காகவும்(தெளிவான இவ்வெற்றியை அவன் அளித்தான்).

4. அவன் எத்தகையவனென்றால், விசுவாசங் கொண்டவர்களுடைய இதயங்களில் அவர்களுடைய விசுவாசத்துடன் (பின்னும்) விசுவாசத்தை அவர்கள் அதிகமாக்கிக் கொள்வதற்காக அமைதியை அவன் இறக்கிவைத்தான்; மேலும், வானங்கள் மற்றும் பூமியிலுள்ள படைகள் (அனைத்தும்) அல்லாஹ்வுக்கே உரியனவாகும்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிகிறவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கிறான்.

5. அவன், விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களையும், விசுவாசங் கொண்ட பெண்களையும் சுவனபதிகளில் பிரவேசிக்கச் செய்வதற்காகவும் (இவ்வாறு செய்தான்) அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; நிரந்தரமாக அவற்றில் அவர்கள் (தங்கி)இருப்பவர்கள்; அவர்களின் தீயவைகளையும், அவர்களைவிட்டு நீக்கிவிடுவதற்காகவும் (இவ்வாறு அமைதியை இறக்கினான்). இதுவே அல்லாஹ் விடத்தில் மகத்தான ஒரு வெற்றியாக இருந்தது.

6. அன்றியும், அல்லாஹ்வைப்பற்றி கெட்ட எண்ணம் எண்ணுகின்றவர்களான (வேஷதாரிகளாகிய) முனாஃபிக்கான ஆண்களையும், முனாஃபிக்கான பெண்களையும், இணைவைக்கின்ற ஆண்களையும், இணைவைக்கின்ற பெண்களையும் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் வேதனை செய்வான்; வேதனையின் சுழற்சி அவர்களின் மீதிருக்கின்றது; அல்லாஹ் அவர்கள் மீது கோபமும் கொண்டான்; அவர்களைச் சபித்தும் விட்டான்; அவர்களுக்காக நரகத்தை தயார்படுத்தியும் வைத்திருக்கின்றான்; அது செல்லுமிடத்தால் மிகக் கெட்டதாகியும்விட்டது.

7. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் படைகள் (அனைத்தும்) அல்லாஹ்விற்கே உரியன; இன்னும், அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

8. (நபியே!) நிச்சயமாக, நாம் உம்மை(உம்சமூகத்தார்க்கு)சாட்சிகூறுபவராகவும், (அவர்களில் விசுவாசிகளுக்கு) நன்மாராயம் கூறுபவராகவும், (விசுவாசம் கொள்ளாதவர்களுக்கு) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவராகவும் அனுப்பி வைத்தோம்.

9. காரணம்—(விசுவாசிகளே!) நீங்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் விசுவாசித்து, (தூதராகிய) அவருக்கு (சன்மார்க்கத்தில்) உதவி புரிந்தும், அவரை கண்ணியப்படுத்தியும், (அல்லாஹ்வாகிய) அவனை, நீங்கள் காலையிலும், மாலைகளிலும் துதி செய்வதற்காகவே(நபியே! நாம் உம்மை அனுப்பி வைத்தோம்).

إِنَّ الَّذِينَ يَبَايِعُونَكُمَا يَبَايِعُونَ اللَّهَ يُدِ اللَّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
 فَمَنْ تَكَثَّرَ فَأَمَّا بَيْنَكُمْ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ
 اللَّهُ فَمِ سِيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ⑩ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلْفُونَ مِنْ
 الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
 بِالسَّيْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ
 اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا
 تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ⑪ بَلْ طَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ
 إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ
 وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ⑫ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
 أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ⑬ وَبِاللَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑭
 سَيَقُولُ الْمُخَلْفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَانِمَ لَتَاخُذُوهَا
 ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ
 تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَيَقُولُونَ
 بَلْ تَحْسُدُونا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ⑮

10. (நபியே!) நிச்சயமாக, (ஹுதைபிய்யா உடன் படிக்கையின் போது குரைஷியரின் தாக்குதலை எதிர்ந்து போர் செய்வதற்காக) உம்மிடம் (பைஅத்) வாக்குறுதி செய்கின்றார்களே அத்தகையோர்—அவர்கள் (பைஅத்)வாக்குறுதி செய்வதெல்லாம் அல்லாஹ்விடம்தான்; அல்லாஹ்வின் கரம் அவர்களின் கரங்களுக்கு மேல் இருக்கின்றது; ஆகவே, எவர் (அவ்வாக்குறுதியை) முறித்துவிடுகின்றாரோ, அவர் தனக்குக் கேடாகவே (அதனை) முறித்து விடுகின்றார்; இன்னும், எவர் அல்லாஹ்விடம் செய்த அவ்வாக்குறுதியைப் பூர்த்தியாக்கி வைக்கின்றாரோ அப்பொழுது அவருக்கு அல்லாஹ் மகத்தான (நற்) கூலியை (நிச்சயமாகக்) கொடுப்பான்.

11. (அரபிகளிலுள்ள) நாட்டுப்புறத்து வாசிகளில் (நபியே! உம்முடன் போர் செய்ய வராது) பின் தங்கிவிட்டவர்கள் உம்மிடம் (வந்து "நாங்கள் உங்களுடன் போருக்குவராமல்) எங்களுடைய செல்வங்களும், எங்களுடைய குடும்பமும் எங்களைப் பராக்காக்கிவிட்டன; எனவே (அல்லாஹ்விடம்) நீர் எங்களுக்காக பாவமன்னிப்புக் கோருவீராக!" என்று கூறுவார்கள்; தங்கள் இதயங்களில் இல்லாதவைகளைத் தங்கள் நாவுகளினால் அவர்கள் கூறுகின்றனர்; (ஆகவே, நபியே! அவர்களிடம்,) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஒரு இடரை நாடினால் அவன் உங்களுக்கு ஒரு பலனை நாடினால் (அதில்) எதையும் அல்லாஹ்விலிருந்து உங்களுக்குத் தடுத்துவிடக்கூடிய) அதிகாரம் பெற்றிருப்பவர் யார்? (ஒருவரும்) இல்லை! நீங்கள் செய்பவற்றை, அல்லாஹ் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

12. (உங்கள் கூற்றைப்போல்) அல்ல! (அல்லாஹ்வுடைய) தூதரும், (அவரை) விசுவாசங் கொண்டவர்களும் (யுத்தத்திலிருந்து) தங்கள் குடும்பத்தினரிடம் ஒரு போதும் திரும்பி வரவே மாட்டார்களென்று நீங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்கள்; (ஆதலால்தான் யுத்தத்திற்கு நீங்கள் வரவில்லை) (அவ்வாறு எண்ணியது உங்களுடைய இதயங்களில் அலங்காரமாக்கப்பட்டுமிருந்தது; நீங்கள் கெட்ட எண்ணத்தையே எண்ணிக் கொண்டிருந்தீர்கள்; (அதனால்,) நீங்கள் தாம் அழிந்து விடும் சமூகத்தவராகவும் ஆகிவிட்டீர்கள் (என்று நபியே! நீர் கூறுவீராக!).

13. அல்லாஹ்வை மற்றும் அவன் தூதரை விசுவாசங் கொள்ள வில்லையே அவர், (நிராகரிப்பவர்தான்; ஆகவே) அத்தகைய நிராகரிப்போருக்கு நரகத்தையே நிச்சயமாக நாம் தயார்படுத்தி வைத்திருக்கின்றோம்.

14. மேலும், வானங்கள், மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அல்லாஹ்வுக்கே உரியது! அவன் நாடியவர்களை மன்னித்து விடுகிறான்; அவன் நாடியவர்களை வேதனையும் செய்கிறான்; மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவனாக, மிகக் கிருபையுடைய வனாக இருக்கிறான்.

15. (நபியே!) பின்தங்கிவிட்டவர்கள், போரில் கிடைத்த வெற்றிப் பொருட்களின் பால்—அவற்றை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்வதற்காக நீங்கள் செல்லும்போது, "எங்களை விடுங்கள்; நாங்களும் உங்களைப் பின்பற்றி வருகிறோம்" என்று கூறுவார்கள்; இவர்கள், அல்லாஹ்வுடைய வாக்குறுதியை மாற்றி விடவே நாடுகின்றார்கள்; (ஆகவே, அவர்களிடம்,) "நீங்கள் எங்களைப் பின்பற்றி வர வேண்டாம்; (இதற்கு) முன்னர் இவ்வாறே அல்லாஹ் கூறிவிட்டான்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக! (அதற்கு) அவர்கள், "இல்லை; நீங்கள் தான் நம்மீது பொறாமை கொண்டுள்ளீர்கள்" என்று கூறுவார்கள்; அன்று! அவர்கள் சொற்ப மாகவே அன்றி விளங்கிக்கொள்ளாதவர்களாக இருக்கின்றனர்.

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُنْدُ عَوْنٍ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ
 شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ فَإِنْ تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا
 حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١٦
 لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ
 حَرْجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ وَمِنْ تَحْتِهَا يَتَوَلَّى يُعَذِّبُ بِهِ عَذَابًا أَلِيمًا ١٧ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ
 الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
 فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ١٨ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً
 يَأْخُذُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ١٩ وَعَدَ اللَّهُ مَغَانِمَ
 كَثِيرَةً يَأْخُذُ وَنَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ
 عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ٢٠
 وَآخَرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ٢١ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا
 الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ٢٢ سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي
 قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَكِنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ٢٣

16. (அரபிகளிலுள்ள) நாட்டுப்புறத்து வாசிகளில் பின் தங்கிவிட்டவர்களிடம்: "யுத்தம் புரிவதில் மிக்க பலசாலிகளான ஒரு சமூகத்தார் பால் (யுத்தம் புரிய) நீங்கள் அடுத்து அழைக்கப்படுவீர்கள்; அவர்களுடன் நீங்கள் போர் செய்வீர்கள்; அல்லது அவர்கள் (யுத்தம் செய்யாது) இஸ்லாத்திற்கு வந்து விடுவார்கள்; ஆகவே, (இதில்) நீங்கள் (எனக்குக்) கீழ்ப்பட்டு நடப்பீர்களாயின் அல்லாஹ் உங்களுக்கு அழகான கூலியை வழங்குவான்; இதற்கு முன்னர் நீங்கள் (யுத்தம் செய்யாது) புறக்கணித்தது போன்று புறக்கணித்தும் விடுவீர்களாயின், அவன் உங்களைத் துன்புறுத்தும் வேதனையாக வேதனை செய்வான்" என்று (நபியே! நீ!) கூறுவீராக!

17. (போர் செய்யாது தங்களிடங்களில் தங்கிவிடுவது) குருடர் மீது குற்றமில்லை; முடவரின் மீதும் குற்றமில்லை; நோயாளியின் மீதும் குற்றமில்லை; எவர் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடக்கிறாரோ அவரை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் சுவனங்களில் பிரவேசிக்கச் செய்வான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; இன்னும், எவர் புறக்கணிக்கின்றாரோ அவரை, (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் துன்புறுத்தும் வேதனையாக வேதனை செய்வான்.

18. (நபியே!) திட்டமாக அல்லாஹ் விசுவாசிகளை அவர்கள் மரத்தடியில் உம்மிடம் வாக்குறுதி செய்தபோது பொருந்திக்கொண்டான்; பின்னர், அவர்களின் இதயங்களிலிருந்ததை நன்கறிந்து, அவர்கள் மீது அமைதியை இறக்கிவைத்தான்; அன்றியும், சமீபமான வெற்றியையும் அவர்களுக்கு (அருட்கொடையாகக்) கொடுத்தான்.

19. இன்னும், (எதிரிகளிடமிருந்து வெற்றியின் மூலம்கிடைக்கும்) ஏராளமான வெற்றிப் பொருட்களை (அவர்களுக்கு அவன் அளித்தான்); அவற்றை அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வார்கள்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கின்றான்.

20. "யுத்தத்தில் (எதிரிகளிடமிருந்து வெற்றியின் மூலம்கிடைக்கும்) ஏராளமான வெற்றிப் பொருட்களை அல்லாஹ் உங்களுக்கு வாக்களித்திருந்தான்; நீங்கள் அதைக் கைப்பற்றுவீர்கள்; ஆகவே, இதனை உங்களுக்குத் துரிதமாக்கி விட்டான்; மேலும், (உங்களுக்கு விரோதிகளான) மனிதர்களின் கைகளை உங்களை விட்டும் தடுத்தும்விட்டான்; இது விசுவாசிகளுக்கு ஓர் அத்தாட்சியாக ஆவதற்காகவும், உங்களை நேரான பாதையில் செலுத்துவதற்காகவும் (இவ்வாறு அருள் புரிந்தான்).

21. (பாரசீகம், ரோமாபுரி முதலிய நாடுகளில் வெற்றியாக) மற்றொன்றும் (உங்களுக்கு இருக்கிறது) அதற்கு நீங்கள் சக்தி பெறவில்லை; திட்டமாக, அல்லாஹ் அதனைச் சூழ்ந்து (அறிந்து) கொண்டிருக்கின்றான்; மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவனாக இருக்கின்றான்.

22. மேலும், நிராகரிப்போர் உங்களுடன் போரிடுவார்களாயின், அவர்கள் புறங்காட்டிப் பின்வாங்கியிருப்பார்கள்; பின்னர், அவர்கள், தங்களுக்குப் பாதுகாவலரையோ, உதவி செய்பவரையோ காணமாட்டார்கள்.

23. (இதற்கு) முன்னர் சென்றுவிட்டதாகிய அல்லாஹ்வுடைய வழிமுறை (நிராகரிப்போர் விஷயத்தில் இதுதான்) அல்லாஹ்வுடைய வழி முறையில் நீர் எவ்வித மாறுதலையும் காணவேமாட்டீர்.

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ
 مِنْ بَعْدِ أَنْ أظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٣﴾
 هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
 مَعْكُوفًا أَنْ تَبْلُغَ حِجْلَهُ وَكَوَلُوا رِجَالًا مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءً مُؤْمِنَاتٌ
 لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِبْكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَو تَزِيلُوا الْعَذَابَ عَنِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابَ آبَاءِ الْيَمِينِ ﴿٢٤﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي
 قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَ
 كَانُوا آخِذِينَ بِهَا وَأَهْلَكَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٥﴾
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
 الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا
 قَرِيبًا ﴿٢٦﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
 لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكُفِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٧﴾

24. அவன் எத்தகையவனென்றால், " மக்காவின் பள்ளத்தாக்கில் அவர்கள் மீது உங்களுக்கு வெற்றியைக் கொடுத்ததன் பின்னர், அவர்களுடைய கைகளை உங்களை விட்டும், (அவ்வாறே) உங்களுடைய கைகளை அவர்களை விட்டும் அவனே தடுத்துவிட்டான்; மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை பார்க்கிறவனாக இருக்கிறான்.

25. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும்) நிராகரித்து, சிறப்புற்ற (அபா என்னும்) மஸ்ஜிதைவிட்டு உங்களையும், குர்பானியையும் அது செல்லவேண்டிய இடத்திற்குச் செல்லாது நிறுத்திவைக்கப்பட்டதாகயிருக்கும் நிலையில் தடுத்தார்கள்; இன்னும், அவர்களை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாத விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களும் விசுவாசங்கொண்ட பெண்களும் (எதிரியின் மத்தியில்) இருக்க அறியாதவர்களாக இருக்கும் நிலையில் நீங்கள் அவர்களை மிதித்து, அதனால் அவர்களின் மூலம் ஏதேனும் சிரமம் உங்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடும் என்பது இல்லையானால், (போர்செய்ய உங்களுக்கு அனுமதி வழங்கியிருப்பான்; அவ்வாறு போர்செய்ய அனுமதிக்காதது ஏனெனில்) அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களை தன் அருளில் புகச்செய்வதற்காகவேயாகும்; அவர்கள் (நிராகரிப்போரிலிருந்து) பிரிந்திருப்பார்களேயானால் (அவர்கள் மீது யுத்தம் புரிய உங்களுக்கு அனுமதி கொடுத்து) அவர்களிலுள்ள நிராகரிப்போரை மிகத் துன்புறுத்தும் வேதனையாக நாம் வேதனை செய்திருப்போம்.

26. நிராகரித்தோர் தங்களுடைய இதயங்களில் (உங்களை வேருடன் அழித்துவிட வேண்டுமென்ற)வெராக்கியத்தை - அறியாமைக் காலத்து மூடத்தனமான வெராக்கியத்தை - ஆக்கிக் கொண்ட சமயத்தில் அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதர் மீதும், விசுவாசங்கொண்டவர்கள் மீதும், தன்னுடைய அமைதியை இறக்கி வைத்தான்; பயபக்தியுடைய வார்த்தையை (லா இலாஹ இல்லல்லாஹ்வை) அவர்களுக்கு நிலையாக்கியும் வைத்தான்; அவர்கள் அதற்கு மிக உரியவர்களாகவும், அதை உடையவர்களாகவும் இருந்தார்கள்; அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்.

27. திட்டமாக அல்லாஹ் உண்மையைக் கொண்டு தன்னுடைய தூதருக்கு (அவர்கண்ட) கனவை உண்மைப்படுத்தி விட்டான்; அல்லாஹ் நாடினால், நிச்சயமாக நீங்கள் (மஸ்ஜிதுல் ஹராமாகிய) சிறப்புற்ற மஸ்ஜிதில் அச்சமற்றவர்களாகவும், உங்களுடைய தலைமுடிகளைச் சிறைத்துக்கொண்டவர்களாகவும், (முடியை) குறைத்துக்கொண்டவர்களாகவும் நுழைவீர்கள்; (அச்சமயம்) நீங்கள் (எவருக்கும்) பயப்படமாட்டீர்கள்; ஆகவே, நீங்கள் அறியாதிருந்ததை (முன்னதாகவே அல்லாஹ்) அறிந்திருந்தான்; பின்னர், இதனையன்றி சமீபத்தில் ஒரு வெற்றியையும் (உங்களுக்கு) ஆக்கினான்.

28. அவன் எத்தகையவனென்றால் தன்னுடைய தூதரை நேர் வழியைக் கொண்டும், சத்திய மார்க்கத்தைக் கொண்டும் அனுப்பி வைத்தான்; சகல மார்க்கங்களையும் விட அதை மேலோங்கச்செய்வதற்காக (தன் தூதரை அனுப்பி வைத்தான்); இன்னும், (இதற்கு) சாட்சியாக இருக்க அல்லாஹ் போதுமானவன்.

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكُوعًا سَاجِدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي
وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي
الْإِنْجِيلِ شَرٌّ عَلَى خَرَجِ شَطَاةٍ فَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى
عَلَى سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ٣٩

وَرَدَّ الْمَرْءُ إِلَى رُكُوعِهِ
سِينَ حَجَرَاتٍ وَفِي عَشْرِينَ فِيهَا كُتِبَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ
اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا
أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ٢ إِنَّ
الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
امْتَنَعَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ٣ إِنَّ
الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ٤

معانقة ١٥
عند المتأخرين ١٢

٢٩

29. முஹம்மது, அல்லாஹ்வின் தூதராவார்; அவருடன் இருப்பவர்களோ, நிராகரிப்போர் மீது மிகக் கண்டிப்பானவர்கள். தங்களுக்கிடையே மிக்க அன்புடையவர்கள்; (குனிந்து) ரூஉ செய்பவர்களாகவும், (சிரம் பணிந்து) ஸுஜூது செய்கிறவர்களாகவும் அவர்களை நீர் காண்பீர்; அல்லாஹ்விடமிருந்து பேரருளையும், (அவனுடைய) பொருத்தத்தையும் தேடுவார்கள்; அவர்களுடைய அடையாளம், சிரம்பணிவதன் அடையாளத்தினால் அவர்களுடைய முகங்களில் இருக்கும்; இதுவே தவ்றாத் (என்னும் வேதத்)தில் உள்ள அவர்களின் உதாரணமாகும்; இன்னும், இன்ஜிலில் அவர்களுக்குள்ள உதாரணமாவது, ஒரு பயிரைப் போன்றதாகும்; அது தன் முளையை வெளிப்படுத்தி, பின்னர் அதை பலப்படுத்துகின்றது; பின்னர், அது (தடித்து) கனமாகின்றது. பின்னர், அது தன் தண்டின் மீது நிமிர்ந்து நிற்கின்றது; விவசாயிகளை ஆச்சரியமடையச் செய்கிறது; இவர்களைக் கொண்டு நிராகரிப்போருக்கு அவன் கோபமூட்டுவதற்காக (இவ்வாறு உதாரணங்கள் கூறுகிறான்); அவர்களில் விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களும் செய்கின்றார்களே அத்தகையவர்களுக்கு அல்லாஹ் மன்னிப்பையும், மகத்தான கூலியையும் வாக்களித்திருக்கின்றான்.

அத்தியாயம் : 49

அல் ஹுஜுராத் - அறைகள்

வசனங்கள் : 18 மதனீ ரூஉஃகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் முன்னிலையில் நீங்கள் முந்தாதீர்கள்; மேலும், அல்லாஹ்வை பயந்து கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவையும்) செவியேற்கிறவன், நன்கறிகிறவன்.

2. விசுவாசிகளே! நபியினுடைய சப்தத்திற்கு மேல் உங்களுடைய சப்தத்தை உயர்த்தாதீர்கள்; மேலும், உங்களில் சிலர் மற்றசிலருடன் உரக்கப் பேசுவதைப் போல், அவரிடம் பேசுவதில் (சப்தத்தை உயர்த்தி) நீங்கள் உரக்கப் பேசாதீர்கள்; (ஏனெனில், இதனை) நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் உங்களுடைய (நன்மையான) செயல்கள் அழிந்துவிடும்.

3. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய தூதரிடத்தில் (பேசும் பொழுது) தங்களுடைய சப்தங்களைத் தாழ்த்திக் கொள்கிறார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுடைய இதயங்களை பயபக்திக்காக அல்லாஹ் பரிசுத்தமாக்கி வைத்தானே அத்தகையோராவார்; அவர்களுக்கு மன்னிப்பும், மகத்தான கூலியும் உண்டு.

4. (நபியே!) நிச்சயமாக (உம்முடைய) அறைகளுக்குப் பின்னாலிருந்து சப்தமிட்டு உம்மை அழைக்கின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்களில் பெரும்பாலோர் (உம்மை அழைத்துப் பேசும் முறையை) விளங்கமாட்டார்கள்.

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ ⑤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ
 تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَدْْمِينَ ⑥ وَاعْلَمُوا
 أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَ
 لَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ
 الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّشِيدُونَ ⑦ فَضَلَّ
 مِّنَ اللَّهِ وَنِعْمَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑧ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِّنَ
 الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى
 الْأُخْرَىٰ فَجَانِبُ اللَّيِّ تُبْغَىٰ حَتَّىٰ تَفْغَىٰ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ
 فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ⑩
 إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
 تُرْحَمُونَ ⑪ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْأَيْسَرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمِ عَسَىٰ أَنْ
 يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءِ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا
 مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ
 الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑫

بَيْنَهُمَا
فَأَصْلَحُوا

5. நிச்சயமாக அவர்கள் அவர்களிடம் நீர் வெளியேறிவரும் வரையில் பொறுமையோடு இருந்திருப்பார்களானால், அது அவர்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாக இருந்திருக்கும்; இன்னும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

6. விசுவாசிகளே! பாஸிக் எனும் தீயவன் உங்களிடம் ஏதேனும் செய்தியைக் கொண்டுவந்தால் அதை உடனே அங்கீகரித்து அறியாமையால் (குற்றமற்ற) ஒரு சமூகத்தார்க்கு நீங்கள் தீங்கிழைத்துவிடாதிருப்பதற்காக (அதன் உண்மையை அறிவதற்காக அதனைத் தீர்க்க விசாரணை செய்து) தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள்; (அவ்வாறு நீங்கள் செய்யவில்லையென்றால்) பின்னர் நீங்கள் செய்தவைகளைப் பற்றி நீங்களே கைசேதப்படக்கூடியவர்களாக ஆகிவிடுவீர்கள்.

7. (விசுவாசிகளே!) நிச்சயமாக உங்களிடையே அல்லாஹ்வுடைய தூதர் இருக்கின்றார் என்பதையும் நீங்கள் அறிந்துகொள்ளுங்கள்; (நீங்கள் விரும்பும்) காரியத்தில் அநேகவற்றில் அவர் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தால், நிச்சயமாக நீங்கள் சிரமத்திற்குள்ளாகிவிடுவீர்கள்; எனினும், அல்லாஹ் விசுவாசத்தை உங்கள் பால் விருப்பமானதாக ஆக்கினான்; உங்கள் இதயங்களில் அதனையே அலங்காரமாக்கியும் வைத்தான்; மேலும் நிராகரிப்பையும், பாவத்தையும், மாறுசெய்வதையும் உங்களுக்கு அவன் வெறுப்பாக்கியும் வைத்தான். இத்தகையோர் தாம் நேர்வழிபெற்றவர்கள்.

8. (இது) அல்லாஹ் விடமிருந்துள்ள பேரருளாக, (அவனுடைய) அருட் கொடையாக இருக்கும்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

9. விசுவாசிகளிலுள்ள இரு கூட்டத்தார் தங்களுக்குள் சண்டை செய்து கொண்டால், அவ்விருவருக்கிடையே சமாதானம் செய்து வையுங்கள்; பின்னர், அவர்களில் ஒருகூட்டத்தார், மற்றொரு கூட்டத்தாரின்மீது (அக்கிரமம் செய்து) வரம்புமீறினால், (வரம்புமீறிய) அக்கூட்டத்தவர் அல்லாஹ்வுடைய கட்டளையின்பால் திரும்பி வரும் வரை நீங்கள் போர்செய்யுங்கள்; அக்கூட்டத்தார் (அல்லாஹ்வின் கட்டளையின்பால்) திரும்பிவிட்டால், அவ்விருவருக்கிடையே நீதியைக் கொண்டு சமாதானம் செய்துவையுங்கள்; (இதில்) நீங்கள் நீதியாகவும் நடந்துகொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் நீதியாளர்களை நேசிக்கின்றான்.

10. நிச்சயமாக விசுவாசிகள் (ஒருவர் மற்றவருக்கு) சகோதரர்களே! ஆகவே, (சண்டையிட்டுக் கொள்ளும்) உங்களுடைய இரு சகோதரர்களுக் கிடையில் சமாதானத்தை ஏற்படுத்துங்கள்; நீங்கள் அருள் செய்யப்படுவதற்காக அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்தும் கொள்ளுங்கள்.

11. விசுவாசிகளே! ஒரு சமூகத்தார் மற்றொரு சமூகத்தாரைப் பரிகாசம் செய்ய வேண்டாம்; (பரிகாசம் செய்யப்பட்ட) அவர்கள் (பரிகாசம் செய்யும்) இவர்களை விட மிகச் சிறந்தவர்களாக இருக்கலாம்; (அவ்வாறே) எந்தப் பெண்களும், மற்ற எந்தப் பெண்களையும் (பரிகாசம் செய்ய வேண்டாம்; பரிகாசம் செய்யப்பட்ட) அவர்கள் (பரிகாசம் செய்யும்) இவர்களை விட மிகச் சிறந்தவர்களாக இருக்கலாம். உங்களில் சிலர் சிலரை குறை கூறவும் வேண்டாம்; உங்களில் சிலர் சிலரை (அவருக்கு வைக்கப்படாது) பெயர்களால் அழைக்கவும் வேண்டாம்; விசுவாசங் கொண்ட பின்னர், (தீயவற்றைக் குறித்துக் காட்டும்) தீய பெயர் (கூறுவது) மிகக் கொட்டதாகி விட்டது; எவர்கள் (இவைகளிலிருந்து) தவ்பாச் செய்து மீளவில்லையோ அவர்களே அநியாயக்காரர்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ
 إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ
 لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦﴾
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
 لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٧﴾
 قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا
 يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ
 مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ
 آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٩﴾ قُلْ
 أَتَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٠﴾ يَمْشُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا
 قُلْ لَا تَتَّبِعُوا عَلَىٰ إِسْلَامِكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ
 هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ
 غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ لِّمَا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾

12. விசுவாசிகளே! (தவறான) எண்ணத்தில் பெரும்பாலானவற்றை நீங்கள் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்; (ஏனெனில்) நிச்சயமாக எண்ணத்தில் சிலபாவமாகும்; (எவருடைய குறைகளையும்) நீங்கள் துருவித் துருவி விசாரித்துக் கொண்டிருக்கவும் வேண்டாம்; உங்களில் சிலர் சிலரைப் புறம்பேசவும் வேண்டாம்; உங்களில் ஒருவர், தன்னுடைய சகோதரரின் மாமிசத்தை (அவர் இறந்து) சவமாகயிருக்கும் நிலையில் புசிக்க விரும்புவாரா? அப்போது, அதனை நீங்கள் வெறுத்து விடுவீர்கள். இன்னும், நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், (பாவத்திலிருந்து தவ்பாச் செய்து மீள்வோரின்) பாவமீட்சியை மிகுதியாக ஏற்பவன்; மிகக் கிருபையுடையவன்.

13. மனிதர்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களை ஓர் ஆண் மற்றும் ஒரு பெண்ணிலிருந்து படைத்தோம்; இன்னும், ஒருவருக்கொருவர் நீங்கள் அறிமுகமாகிக் கொள்வதற்காக உங்களை கிளைகளாகவும், கோத்திரங்களாகவும் ஆக்கினோம்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்விடத்தில் உங்களில்மிக்க கண்ணியமிக்கவர் உங்களில் மிகவும் பயபக்தியுடையவர்தான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், (யாவையும்) நன்கறிந்தவன்; நன்குணர்பவன்.

14. (நபியே! அரபிகளிலுள்ள) நாட்டுப்புறத்து வாசிகள் "நாங்கள் விசுவாசித்திருக்கிறோம்" எனக் கூறுகின்றனர்; (அவர்களிடம்) நீர் கூறுவீராக: "நீங்கள் விசுவாசிக்கவில்லை, எனினும், நாங்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்றவர்களாக இருக்கிறோம்" என்று நீங்கள் கூறுங்கள்; (ஏனெனில்) விசுவாசம் உங்களுடைய இதயங்களில் நுழையவேயில்லை; நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடப்பீர்களாயின், உங்களுடைய நன்மையான செயல்களிலிருந்து எதையும் அவன் உங்களுக்குக் குறைத்துவிடமாட்டான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், மிக்கமன்னிப்பவன், மிகக் கிருபையுடையவன்.

15. (உண்மையான) விசுவாசிகள் எத்தகையோரென்றால், அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் விசுவாசங்கொண்டு, பின்னர் எவ்வித சந்தேகமும் கொள்ளாது, அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் தங்களுடைய செல்வங்களாலும், தம் உயிர்களாலும் (ஐஹாத் எனும்) அறப்போர் செய்தார்களே அத்தகையோர்தாம்; அவர்களே (தங்கள் விசுவாசத்தில்) உண்மையாளர்கள்.

16. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: ("விசுவாசம் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற உங்கள் கூற்றின் மூலம்) உங்கள் மார்க்கத்தை நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு அறிவிக்கின்றீர்களா? அல்லாஹ்வோ வானங்களில் உள்ளவற்றையும், பூமியில் உள்ளவற்றையும் நன்கு அறிவான்; அன்றியும் அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நன்கறிகிறவன்.

17. (நபியே!) தாங்கள் இஸ்லாத்தில் சேர்ந்ததன் காரணமாக, உமக்கு உபகாரம் செய்துவிட்டதாக அவர்கள் கருதுகின்றனர்; (நபியே!) நீர் கூறும்: "நீங்கள் இஸ்லாத்தில் சேர்ந்ததனால் என்மீது உபகாரம் செய்து விட்டதாகக் கருதாதீர்கள்; எனினும், விசுவாசிக்க நேர்வழியில் உங்களைச் செலுத்தியதன் காரணமாக, அல்லாஹ்தான் உங்கள் மீது உபகாரம் செய்திருக்கின்றான்; நீங்கள் (உங்கள் விசுவாசத்தில்) உண்மையாளர்களாக இருந்தால் (இதனை நன்கறிந்து கொள்வீர்கள்.)"

18. நிச்சயமாக அல்லாஹ், வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ள மறைவானவற்றை நன்கறிவான். அல்லாஹ்வோ நீங்கள் செய்பவைகளைப் பார்க்கிறவன்.

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥

قَسَّ وَالْقُرْآنِ الْبَجِيدِ ١ بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ

فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ٢ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ٣ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا

كِتَابٌ حَفِيفٌ ٤ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مُرِيحٍ ٥

أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا

مِنْ فُرُوجٍ ٦ وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَشْبَثْنَا

فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ يَهَيِّجُ ٧ تَبْصِرَةً وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ٨

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جِبْتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ٩

وَالنَّخْلَ بَسَقَتْ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ١٠ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ

بَلَدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ١١ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ

الرَّسِّ وَثَمُودُ ١٢ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ١٣ وَأَصْحَابُ

الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ١٤ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ١٥

أَفَعِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لُبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ١٦

النزل

٥١٩

அத்தியாயம் : 50

காஃப்

வசனங்கள் : 45 மக்கீ ருக்ஃகன் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. காஃப். கண்ணியமிக்க இக் குர்ஆன்மீது சத்தியமாக! (மரணத்திற்குப்பின் நிச்சயமாக நீங்கள் உயிர்கொடுத்து எழுப்பப்படுவீர்கள்).

2. என்றாலும் அவர்களிலிருந்தே அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவர் அவர்களுக்கு வந்ததைப்பற்றி அவர்கள் ஆச்சரியப்படுகின்றனர்; ஆகவே, இது ஆச்சரியமான விஷயம் என்று நிராகரிப்பவர்கள் கூறுகின்றனர்.

3. "நாம் இறந்து (உக்கி) மண்ணாகிவிட்டாலும் உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்படுவோமா? (அது இயற்கைக்கு மாற்றமானதாகும். ஆகவே) அது தூரமான மீட்சியாகும்" (என்றும் கூறுகின்றனர்).

4. (இறந்தபின்) அவர்களிலிருந்து (அவர்களின் உடலை எந்த அளவு) பூமி (தின்று) குறைத்திருக்கிறது என்பதைத்திட்டமாக நாம் அறிந்திருக்கிறோம்; மேலும், (அவர்களின் செயல்கள் பதியப்பட்டு) பாதுகாக்கப்பட்ட புத்தகம் நம்மிடத்தில் இருக்கின்றது.

5. மாறாக, உண்மையை - அது அவர்களிடம் வந்தபோது அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் குழப்பமான காரியத்தில் இருக்கிறார்கள்.

6. தங்களுக்கு மேல் இருக்கும்) வானத்தின் பால், அதனை நாம் எவ்வாறு (ஒரு கட்டுக்கோப்பாக) அமைத்து, அதனை (நட்சத்திரங்களால்) அலங்காரமாக்கி வைத்துள்ளோம் என்பதை அவர்கள் (கவனித்துப்) பார்க்கவில்லையா? அதில் எத்தகைய வெடிப்புகளும் இல்லை.

7. மேலும் பூமியை - நாமே அதை (விரிவாக்கி) விரித்திருக்கிறோம்; அதில் உறுதியான மலைகளையும் நாமே அமைத்தோம்; அழகான (புற்பூண்டுகளை) ஒவ்வொருவகையிலிருந்தும் நாம் அதில் முளைப்பித்தோம்.

8. இது (அல்லாஹ்வுக்குப் பணிந்து அவன்பக்கம் அதிகமாக) மீளக்கூடிய ஒவ்வொரு அடியாருக்கும் பார் (த்துப்படிப்பினை பெறுபு)வையாகவும், நினைவூட்டக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

9. வானத்திலிருந்து, மிக்க பாக்கியமுள்ள (மழை) நீரையும் நாம் இறக்கிவைத்தோம்; பின்னர், அதனைக்கொண்டு (பல) சோலைகளையும், அறுவடை செய்யப்படும் தானிய மணிகளையும் முளைக்கச் செய்தோம்.

10. அன்றியும், (அந்நீரைக்கொண்டு) நீண்டு வளர்ந்த பேரீச்சமரங்களையும் (நாம் முளைப்பிக்கச்செய்தோம்) அவைகளுக்கு அடுக்கடுக்கான பாளைகளிருக்கின்றன.

11. (அதனை நம்) அடியார்களுக்கு ஆகாரமாக (ஆக்கினோம்); இன்னும், அதைக் கொண்டு இறந்துவிட்ட ஊரைவறண்டபூமியை நாம் உயிர்ப்பிக்கின்றோம்; இவ்வாறே, (மரணித்தோர் உயிர்பெற்று) வெளியேறுதலும் நடந்தேறும்).

12. இவர்களுக்கு முன்னர் (இருந்த) நூல்துண்டை சமூகத்தாரும், ரஸ்ஸு (கிணற்று)வாசிகளும், ஸுழது (சமூகத்தாரும்) பொய்யாக்கினர்.

13. ஆது (சமூகத்தாரும், ஃபிர் அவ்னும், லாத்துடைய சகோதரர்களும் -

14. இன்னும் (மத்யன்) தோப்பு வாசிகளும், துப்பஉ வின் சமூகத்தினரும் - ஒவ்வொருவரும் நம்முடைய தூதர்களைப் பொய்யாக்கினர்; ஆகவே, (வேதனையைப்பற்றிய) எனது அச்சுறுத்தல் உண்மையாயிற்று.

15. (படைப்புகள் யாவற்றையும்) முதலாவதாகப் படைத்ததில் நாம் இயலாமலாகி விட்டோமா? அவ்வாறன்று! (இறந்தபின் உயிர் கொடுத்து நாம்) புதிதாகப்படைப்பது பற்றி இவர்கள் சந்தேகத்திலிருக்கின்றனர்.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسُّوْسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ
إِلَيْهِ مِنْ جَبَلِ الْوَرِيدِ^(۱۲) إِذِ تَلَقَّى الْمُتَلَقِّينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ
الشَّمَالِ فَعِيْدٌ^(۱۳) مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ^(۱۴) وَ
جَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ^(۱۵) وَنُفِخَ
فِي الصُّوْرِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ^(۱۶) وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَ مَا سَأَلَتْ
وَسَهَيْدٌ^(۱۷) لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكْشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ
فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ^(۱۸) وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٍ^(۱۹)
الْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَقَارِعَيْنِ^(۲۰) مَنَّاعٍ لِلْخِيزِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ^(۲۱)
إِلْدَىٰ جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ^(۲۲)
قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ^(۲۳) قَالَ
لَا تَخْصَمُ الْوَالِدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِالْوَعِيدِ^(۲۴) مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ
لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِلْعَبِيدِ^(۲۵) يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ
وَتَقُولُ هَلْ مِنْ زُرِيدٍ^(۲۶) وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ^(۲۷)
هَذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ^(۲۸) مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ
وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ^(۲۹) ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ^(۳۰)

۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰

16. மேலும், நிச்சயமாக, நாம் தான் மனிதனைப் படைத்தோம்; (நன்மை, தீமை ஆகியவற்றிலிருந்து) அவன் மனம் எதை ஊசலாட்செய்கிறது (பேசுகிறது) என்பதையும் நாம் நன்கறிவோம்; இன்னும், நாம் பிடரிமீலுள்ள உயிர் நரம்பைவிட அவனுக்கு மிகச்சமீபமாகவே இருக்கின்றோம்.

17. வலது புறத்திலும், இடது புறத்திலும் அமர்ந்து (செயல்களை) எடுத்தெழுதும் இரு(வா)னவர் எடுத்தெழுதும் சமயத்தில்—

18. அவனிடம் (அதை) எழுத எதிர்பார்த்து தயாராக இருக்கின்ற கண்காணிப்பாளர் இருந்தே தவிர சொல்லால் எதையும் அவன் மொழிவதில்லை; (அவன் கூறுபவை அனைத்தும் பதியப்படுகின்றது)

19. மரண மயக்கம் உண்மையாகவே வந்துவிட்டது; (அவனிடம்) அது, நீ எதை விட்டும் வெருண்டோடிக்கொண்டிருந்தாயோ அதுவாகும் (என்று கூறப்படும்).

20. மேலும், குழல் ஊதப்படும்; (அப்போதும் அவனிடம், உனக்கு இது அச்சுறுத்தப்பட்ட (விசாரணை) நாளாகும் (என்று கூறப்படும்).

21. (அந்நாளில்) ஒவ்வோர் ஆதாமவும் (அதை) அழைத்துச் செல்பவரும், சாட்சி கூறுபவரும் அதனுடன் இருக்கும் நிலையில்—வரும்.

22. (அதனிடம்) திட்டமாக நீ இதனைப்பற்றி மறதியில் இருந்தாய்; ஆகவே, (மறுமையில் நடந்தேறும்) காரியங்கள் பற்றி மறைத்துக்கொண்டிருந்த உன் திரையை உம்மை விட்டும் நாம் நீக்கிவிட்டோம்; எனவே, உன்னுடைய பார்வை இன்று கூர்மையாயிருக்கின்றது (ஆகவே, நீ இதனைப் பார் என்று கூறப்படும்).

23. (சாட்சி கூற) அவனுடன் இருப்பவர் "இதோ (அவனுடைய பதிவேடு) என்னிடமிருப்பது தயாராக இருக்கின்றது" என்று கூறுவார்.

24. (உடனே இரு காவலர்களிடம்) "மனமுரண்டாக நிராகரித்துக் கொண்டிருந்த ஒவ்வொருவரையும் நீங்கள் இருவரும் நரகத்தில் போட்டுவிடுங்கள்" (என்று கூறப்படும்).

25. (அவன்) நன்மையை அதிகமாகத் தடுத்தும் கொண்டிருந்தவன், (அட்டுழியம் செய்வதில்) வரம்புமீறிக்கொண்டிருந்தவன், (இந்நாளை) சந்தேகித்துக் கொண்டிருந்தவன்.

26. அவன் எத்தகையவனென்றால், அல்லாஹ்வுடன் வேறொரு (வணக்கத்திற்குரிய) நாயனை (இணையாக) ஆக்கினான். ஆகவே, நீங்களிருவரும் இவனை மிகக் கொடிய வேதனையில் போட்டுவிடுங்கள் (என்றும் கூறப்படும்).

27. (அச்சமயம்) இவனுடைய (இணை பிரியாத) சிநேகிதன் (ஆக இருந்த வைத்தான் அல்லாஹ்விடம்), "எங்கள் இரட்சகனே! நான் இவனை வழிகெடுக்க வில்லை; ஆனால், (தானாக) அவனை வெகுதூரமான வழிகேட்டில் இருந்து விட்டான்!" என்று கூறுவான்.

28. (ஆகவே அல்லாஹ் அவர்களிடம், கணக்கு நாளாகிய இன்று) என்னிடம் நீங்கள் தர்க்கித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம்; (இது பற்றிய) அச்சுறுத்தலை நிச்சயமாக உங்களின் பால் (நீங்கள் உலகிலிருந்தபோதே என் தூதர்கள் மூலமாக) நான் முற்படுத்தியும் விட்டேன்" என்று கூறுவான்.

29. "(என்னுடைய) அச்சொல் என்னிடம் மாற்றப்படமாட்டாது; மேலும், என்னுடைய அடியார்கள்ளுக்கு நான் சிறிதும் அநியாயம் செய்பவனில்லை" (என்றும் கூறுவான்).

30. நரகத்திடம், "நீ நிரம்பிவிட்டாயா?" என்று நாம் கேட்கும் நாளில், (அந்நரகமானது), "இன்னும் அதிகமாக ஏதும் இருக்கின்றதா?" என்று கேட்கும்.

31. மேலும், (அந் நாளில்) பயபத்தியுடையோருக்கு சுவனத்தைத் தொலைவின்றி நெருக்கமாகக் கொண்டுவரப்படும்.

32. இது தான் நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டீர்களே அதுவாகும்; (இரட்சகனின் பால் தவ்பாச் செய்து) அதிகமாக மீளக்கூடிய, (அல்லாஹ்வுடைய கட்டளைகளைப்) பேணி நடந்து கொண்ட ஒவ்வொருவருக்குமாகும்.

33. எவர்கள் மறைவில் அரஹ்மானுக்கு பயந்து நடந்து, (அவன்பால்) மீளக்கூடிய (பரிசுத்த) மனத்துடன் வருகின்றார்களோ (அவர்களுக்குச் சுவனம் நெருக்கமாக்கப்பட்டு அவர்களிடம்),

34. சாந்தியுடன் நீங்கள் இதில் நுழையுங்கள்; இது நிரந்தர நாளாகும் (என்றும் அவர்களுக்கு கூறப்படும்).

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ٢٥ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِن مَّخِصٍ ٢٦
إِن فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِّمَن كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ
شَهِيدٌ ٢٧ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ۖ وَمَا مَسْنَاهُ مِنْ لَّغْوٍ ٢٨ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ٢٩ وَمِنَ اللَّيْلِ
فَسَبِّحْهُ وَادْبَارَ السُّجُودِ ٣٠ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِن مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ٣١ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ٣٢
إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَآلَيْنَا الْمَصِيرَ ٣٣ يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ عَنْهُمْ
سِرَاعًا ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ٣٤ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا
أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرْنَا الْقُرْآنَ مَن يَخَافُ وَعِيدَ ٣٥

وَرَقَّةٌ الْمَكْتُوبَةُ فِيهَا مِن ذِكْرِهِمْ
سُورَةُ الذِّرِّيَّةِ بِأَمْرِ اللَّهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١
وَالذِّرِّيَّةِ ذُرُّوهُ ١ فَالْحِلْمِ ذُرُّوهُ ٢ فَالْجَبْرِ ذُرُّوهُ ٣ فَالْمَقْسَمِ
أَمْرًا ٤ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ ٥ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ٦

35. அவர்கள் நாடியதெல்லாம் அதில் அவர்களுக்குண்டு; இன்னும், நம்மிடத்தில் (அவர்கள் கேட்டதைவிட) அதிகம் உண்டு.

36. இவர்களைவிட மிக்க பலசாலிகளாக இருந்த எத்தனையோ தலைமுறையினரை இவர்களுக்கு முன்னர் நாம் அழித்திருக்கின்றோம்; அவர்கள் (தப்பித்துக்கொள்ளும் இடத்தைத் தேடி) பல ஊர்களிலும் சுற்றித்திரிந்தனர்; (ஆயினும்) அவர்களுக்குத் தப்பி ஓடுமிடம் இருந்ததா?

37. எவருக்கு (அவர்களை அழித்தது பற்றி சிந்தித்துணரும்) உள்ளமிருக்கிறதோ அவருக்கு, அல்லது மனமுவந்தவராக செவிசாய்க்கின்றாரோ அவருக்கு நிச்சயமாக இதில் (நல்ல) படிப்பினை இருக்கின்றது.

38. இன்னும், திட்டமாக வானங்களையும், பூமியையும், அவை இரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவைகளையும் ஆறு நாட்களில் நாம் படைத்தோம்; (அதனால்) எவ்வித களைப்பும் நம்மைத்தீண்டவில்லை.

39. எனவே (நபியே) அவர்கள் (உம்மைக் குறை) கூறுவதைப் பற்றி (பொருட்படுத்தாது) நீர் பொறுமையுடனிருப்பீராக! இன்னும் சூரியஉதயத்திற்கு முன்னரும், (அதன்) அஸ்தமனத்திற்கு முன்னரும் உமதிரட்சுகனின் புகழைக்கொண்டு துதி செய்து கொண்டிருப்பீராக!

40. இன்னும், இரவில் ஒருபாகத்திலும், (ஒவ்வொரு முறையும்) சிரம்பணிந்து தொழுததற்குப் பின்னரும் அவனைத் துதி செய்து கொண்டிருப்பீராக!

41. மேலும், சமீபமான இடத்திலிருந்து அழைப்பவர், அழைக்கும் நாளை (ப்பற்றி) செவிமடுப்பீராக!

42. பெரும் சப்தத்தை உண்மையாகவே, அவர்கள் கேட்கும் நாள்; அதுதான் (மரணித்தோர் சமாதியிலிருந்து) வெளிப்படும் நாள் ஆகும்.

43. நிச்சயமாக நாமே, உயிர்ப்பிக்கின்றோம்; மரணிக்குமாறும் நாம் செய்கின்றோம்; நம்மிடமே (யாவரும்) திரும்பி வருவேண்டியதிருக்கின்றது.

44. பூமி, அவர்களை விட்டும் பிளந்து விடும்நாளில், (அவர்களின் கப்ருகளிலிருந்து வெளியேறி அழைப்பாளரின் பால்) விரைந்தவர்களாக (வருவார்கள்); அது (படைப்பினைகளை) ஒன்றுதிரட்டுவதாகும்; (அது) நமக்கு எளிதானதாகும்.

45. (நபியே! உம்மைப்பற்றி) அவர்கள் கூறுவதை நாம் மிக அறிவோம்; மேலும், நீர் அவர்களை அடக்கியாள் பவரல்லர்; ஆகவே, (நம்முடைய) அச்சுறுத்தலைப் பயப்படுவோரை இந்தக் குர்ஆனைக்கொண்டு நீர் நல்லுபதேசம் செய்வீராக!

அத்தியாயம் : 51

அத்தாரியாத் - புழுதியைக் கிளறும் காற்றுகள்

வசனங்கள் : 60 மக்கீ ருசூஃகள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. புழுதியை பறக்கவிடும் காற்றுகளின் மீது சத்தியமாக!
2. (மழையின் கனத்தை) சுமந்து வரும் மேகங்களின் மீதும் சத்தியமாக!
3. (கடல்களில்) இலகுவாகச் செல்கின்றவைகளின் மீதும் சத்தியமாக!
4. கட்டளையைப் பங்கிடுவோர் (களான வானவர்)கள் மீதும் சத்தியமாக!
5. நற்செயலுக்கு நற்கூலியும், தீயசெயலுக்கு தண்டனையும் உண்டென்று நிச்சயமாக, நீங்கள் வாக்களிக்கப் படுவதெல்லாம் உண்மையானதாகும்.
6. நிச்சயமாக, (செயலுக்குத் தக்க) கூலிகொடுக்கப்படுவது நடந்தே தீரும்.

وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْحُبُكِ ۚ إِنَّكُمْ لِنَفَىٰ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ۙ يُؤَوِّفُكُم عَنْهُ
 مَن أَوْفَك ۚ قُتِلَ الْخَرِصُونَ ۙ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمَرَةٍ سَاهُونَ ۙ ۝
 يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ ۚ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۙ ذُوقُوا
 فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۙ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَدَّتِ
 وَعِثُونَ ۙ اخْذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُم ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ
 مُخْسِنِينَ ۙ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْبَلِّ مَا يَهْجَعُونَ ۙ وَإِلَّا سَحَارَهُمْ
 يَسْتَغْفِرُونَ ۙ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۙ وَفِي
 الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ۙ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصَرُونَ ۙ وَفِي
 السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۙ قُورِبَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ
 مِّثْلَ مَا أَنْتُمْ تَنْطِقُونَ ۙ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَلِيفٍ إِبْرَاهِيمَ
 الْمَكْرُمِينَ ۙ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ۙ
 فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۙ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا
 تَأْكُلُونَ ۙ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۙ قَالُوا لَا تَخَفْ ۙ وَبَشَرُوهُ بِعِلْمٍ
 عَلَيْهِمْ ۙ فَاقْبَلْتَ أَمْرَانَهُ فِي حَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ
 عَقِيمٌ ۙ قَالُوا كُنْ لَكَ قَالِ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۙ ۝

سورة الذاریات

7. பாதையுடைய வானத்தின்மீது சத்தியமாக,
8. நிச்சயமாக நீங்கள், (நியைப்பற்றி) மாறுபட்ட கூற்றில் இருக்கின்றீர்கள்.
9. (அல்லாஹ்வுடைய தூதர் கொண்டு வந்த உண்மையான விஷயங்களை ஏற்பதைவிட்டும்) திருப்பப்பட்டவர் (வேதமாகிய) அதைவிட்டும் திருப்பப் படுகிறார்.
10. பொய்யர்கள் அழிந்தேபோவர்.
11. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால் (தங்கள்) மடமையால், (மறுமையையே) மறந்தோராய் இருப்போர் (ஆவர்).
12. "கூலி கொடுக்கும் நாள் எப்பொழுது (வரும்)?" என்று அவர்கள் (பரிசாசமாகக்) கேட்கின்றனர்.
13. (அந்தநாள்) அவர்கள் நெருப்பில் (பொசுக்கப்பட்டு) தண்டிக்கப்படும் நாள்.
14. (அவர்களிடம்) "உங்கள் தண்டனையைச் சுவைத்துப் பாருங்கள். (எப்பொழுது வருமென்று) நீங்கள் எதனை அவசரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தீர்களோ அது இது தான்" என்றும் கூறப்படும்.
15. நிச்சயமாக, பயபக்தியுடையவர்கள் (சுவனபதிகளின்) சோலைகளிலும், நீருற்றுகளிலும் இருப்பார்கள்.
16. அவர்கள், தங்களிரட்சுகள் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததை (திருப்தியுடன்) எடுத்துக் கொண்டோராக (இருப்பர்); நிச்சயமாக, அவர்கள் அதற்கு முன்னர் நன்மை செய்வோராகவே இருந்தார்கள்.
17. இரவில் வெகுசொற்ப் (நேர)மே தூங்கக் கூடியவர்களாக அவர்கள் இருந்தார்கள்.
18. மேலும், அவர்கள் விடியற்காலையிலுள்ள நேரங்களில் (எழுந்து அல்லாஹ்வை வணங்கி, தங்களிரட்சுகளிடம்) மன்னிப்புக் கோரிக்கொண்டிருப்பார்கள்.
19. இன்னும், அவர்களுடைய செல்வங்களில் கேட்போருக்கும், கேட்காதோருக்கும் உரிமையுண்டு.
20. மேலும், உறுதியாக விசுவாசம் கொண்டவர்களுக்குப் பூமியில் அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன.
21. உங்களுக்குள்ளேயும் (பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன; அவைகளை) நீங்கள் (கவனித்துப்) பார்க்கமாட்டீர்களா?
22. மேலும், உங்களுடைய உணவும், (மற்றும்) நீங்கள் வாக்களிக்கப்பட்டீர்களே அவையும் வானத்திலிருக்கின்றன.
23. ஆகவே, வானம், மற்றும் பூமியுடைய இரட்சுகன் மீது சத்தியமாக, (உங்கள் வார்த்தைகளை) நிச்சயமாக நீங்கள் தாம் கூறுகின்றீர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லா திருப்பதைப்போல, நிச்சயமாக இது (இந்தக் குர்ஆனில் உள்ள யாவும்) உண்மையானதாகும்.
24. (நபியே) கௌரவத்திற்குரியவர்களான இப்ராஹிமுடைய விருந்தினர்களின் செய்தி உமக்கு வந்ததா?
25. அவர்கள், அவரிடம் நுழைந்தபொழுது "சாந்தி உண்டாவதாக!" என்று கூறினார்கள். (அதற்கு இப்ராஹீம் உங்களுக்கும்) "சாந்தி உண்டாவதாக!" என்று கூறி (இவர்கள் நமக்கு) அறிமுகமில்லாத சமூகத்தார்! (என்று தன் மனதில் எண்ணிக்கொண்டு)
26. பின்னர் தன் இல்லத்தாரிடம் விரைவாகச் சென்று (நெருப்பில் சுடப்பட்ட) கொழுத்தகளைக் கன்றைக் கொண்டுவந்தார்.
27. பின்னர், அதனை அவர்கள் அருகில் வைத்தார் (அவர்கள் உண்ணாததால்) அவர்களிடம், "நீங்கள் உண்ணமாட்டீர்களா" என்று கேட்டார்.
28. (பின்னும் புசிக்காமல் இருந்ததால் தன் மனதில்) அவர்கள் பற்றிய பயத்தை உணர்ந்தார். அப்போது (இப்ராஹீமே) நீர் பயப்படாதீர், என்று அவர்கள் கூறினர்; மேலும், (இஸ்ஹாக் என்னும்) அறிவார்ந்த ஆண் குழந்தை அவருக்குப் பிறக்குமென்ற செய்தியைக்கொண்டு அவருக்கு நன்மாராயம் கூறினார்கள்.
29. பின்னர், (இதனைச் செவியுற்ற) அவருடைய மனைவி (ஸாரா) உரத்த சப்தத்தில் அவர்கள் எதிரில் வந்து, தன் முகத்தில் அடித்துக் கொண்டு, "நானோ மலட்டுக்கிழவி (எவ்விதம் எனக்குக் குழந்தை பிறக்கும்?) என்று கூறினார். (அதற்கவர்கள்),
30. "இவ்வாறே உமதிரட்சுகன் கூறுகின்றான்; நிச்சயமாக, அவனே தீர்க்கமான அறிவுடையோன்; (யாவையும்) நன்கறிந்தோன் என்று கூறினார்கள்.

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿٣١﴾ قَالُوا إِنَّا
 أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَارَةً مِّن طِينٍ ﴿٣٣﴾ مَثْوًى
 عِندَ رَبِّكَ لِلْمُؤْسِفِينَ ﴿٣٤﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾
 فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٦﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً
 لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٧﴾ وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ
 فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ يَجْنُونَ ﴿٣٩﴾
 فَآخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤٠﴾ وَفِي عَادٍ
 إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿٤١﴾ مَا تَذَرُونَ شَيْئًا أَتَىٰ
 عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ﴿٤٢﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُم تَمَتَّعُوا
 حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٤٣﴾ فَتَعَتُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَآخَذَتْهُمْ الصَّعِقَةُ وَ
 هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٤٤﴾ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِّن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ ﴿٤٥﴾
 وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿٤٦﴾ وَ
 السَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا يَاسِدًا وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ﴿٤٧﴾ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا
 فَنِعْمَ الْمِهْدُونَ ﴿٤٨﴾ وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ
 تَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾ فَفِرُّوْا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾

31. (பின்னர் இப்றாஹீம் மலக்குகளிடம்) "தூதர்களே! உங்கள் காரியமென்ன? (எதற்கு நீங்கள் இங்குவந்தீர்கள்?) என்று கேட்டார்.

32. அதற்கு அவர்கள் நிச்சயமாக, நாங்கள் குற்றவாளிகளான ஒரு சமூகத்தார்பால் அனுப்பப்பட்டுள்ளோம்" என்று கூறினார்கள்.

33. "நாங்கள், அவர்களின் மீது களிமண்ணால் செய்த (சுட்ட) கற்களை எறிவதற்காக (அனுப்பப்பட்டுள்ளோம்).

34. வரம்பு மீறியவர்களுக்காக, உமது இரட்சகனிடத்தில் (பெயர்கள் எழுதப்பட்டு) அடையாளமிடப்பட்டவைகளாக (அவை இருக்கின்றன.)"

35. ஆகவே (அவர்கள் அழிக்கப்படுவதற்கு முன்) விகவாசங்கொண்டவர்களிலிருந்து (அந்நகரத்திலிருந்தவர்களை நாம் வெளியேற்றிவிட்டோம்.

36. பின்னர், அதில் முஸ்லிம்களிலிருந்து ஒரு வீட்டைத் தவிர (மற்றெதையும்) நாம் காணவில்லை.

37. மேலும், துன்புறுத்தும் வேதனையை பயப்படுகிறார்களே அவர்களுக்கு அதில் ஓர் அத்தாட்சியை நாம் விட்டு வைத்தோம்.

38. மேலும், முஸாவின (சரித்திரத்திலும்) (ஒரு படிப்பினை இருக்கின்றது), தெளிவான சான்றுடன் ஃபிர்அவ்னின் பால் அவரை நாம் அனுப்பியபோது,

39. அவன் தன்னுடைய (பக்கபலமென்று நினைத்த படைகள், அதிகாரம் ஆகியவற்றின்) பலத்தால் (அவரைப்) புறக்கணித்தான்; இன்னும் (இவர்) சூனியக்காரர்; அல்லது பைத்தியக்காரர் என்று அவன் கூறினான்.

40. ஆதலால், அவனையும், அவனுடைய படைகளையும் நாம் பிடித்தோம்; பின்னர் அவர்களைக் கடலில் எறிந்துவிட்டோம்; அவனோ (என்றென்றுமே) நித்தனைக்குள்ளாக்கப்பட்டுவிட்டான்.

41. "ஆது" வினாசமூகத்தார்களிலும் (ஓர் அத்தாட்சி உண்டு) அவர்கள் மீது, நாம் (நாசகரமான) மலட்டுக் காற்றை அனுப்பிய சமயத்தில்,

42. எப்பொருளிலிருந்தும் அதன்மீது அக்காற்றானது (கடந்து) வந்து, அதை மக்கிப் போனதைப் போன்று ஆக்கியே தவிர அதுவிட்டு வைக்கவில்லை.

43. 'ஸமுது' வினாசுட்டத்தாரிலும் (ஓர் அத்தாட்சியுண்டு) "நீங்கள் ஒரு காலம் வரையில் சுகம் அனுபவியுங்கள்" என்று அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டபோது,

44. தங்கள் இரட்சகனின் கட்டளையை அவர்கள் மீறினார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே, பயங்கரமான பெரும் சப்தம் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டது.

45. ஆகவே, அவர்கள் நிற்கவும் சக்திபெறவில்லை; (நம்முடைய வேதனையிலிருந்து தப்பிக்க எவரிடமிருந்தும்) உதவி பெறுபவர்களாகவும் அவர்கள் இருக்கவில்லை.

46. (இவர்கள் அனைவருக்கும்) முன்னர் நூஹுடைய சமூகத்தாரையும் (நாம் அழித்துவிட்டோம்). நிச்சயமாக அவர்கள், பாவம் செய்யும் சமூகத்தாராகவே இருந்தனர்.

47. மேலும், வானத்தை (எவருடைய உதவியுமின்றி) நம்முடைய சக்தியைக் கொண்டே அதை நாம் அமைத்தோம்; நிச்சயமாக நாம் (படைக்கின்ற காரியத்தில்) மிக்க விசாலத்தை உடையோராக இருக்கிறோம் (யாவும் நம்சக்திக்குட்பட்டதே).

48. அன்றியும், பூமியை - அதனை நாம் (விசாலமாக) விரித்தோம்; (அதனைச் சீர்படுத்தி செவ்வையாக்கி) விரிப்போரில் (நாம்) நல்லோராவோம்.

49. நீங்கள் நல்லுணர்ச்சி பெறுவதற்காக ஒவ்வொருபொருளிலிருந்தும் (ஆண், பெண் கொண்ட) இருவகையை நாம் படைத்திருக்கின்றோம்.

50. ஆகவே, "நிராகரிப்பு, பாவம் ஆகியவற்றிலிருந்து விலகி, அல்லாஹ்வின் பக்கம் நீங்கள் விரைந்து செல்லுங்கள்; நிச்சயமாக நான், அவனிடமிருந்து உங்களுக்குத் தெளிவாக அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவனாக இருக்கிறேன்;

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٥١
 مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجُنُونٌ ٥٢
 اتَّوَصَّوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ٥٣ قَتَلْ عَنْهُمْ قَاتِلَهُمْ فَآتَتْ بِمَلَأْمٍ ٥٤
 وَذُرِّيَّةٍ لِّذِكْرِى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ٥٥ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ
 إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ٥٦ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 يُطْعِمُونِ ٥٧ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ٥٨ فَإِنَّ
 لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ ٥٩
 قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ٦٠

سورة الطور مكية تسعة وأربعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١
 وَالطُّورِ ١ وَكُتِبَ مَسْطُورٍ ٢ فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ٣ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ٤
 وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ٥ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ٦ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ٧
 مَّا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ٨ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ٩ وَتُسِيرُ الْجِبَالُ سِيرًا ١٠
 قَوْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ١١ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ١٢ يَوْمَ
 يُدْعَوْنَ إِلَى نَارِهِمْ دَعَاً ١٣ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ١٤

51. மேலும், அல்லாஹ்வுடன் வேறொரு (வணக்கத்திற்குரிய) நாயனை ஆக்காதீர்கள்; நிச்சயமாக நான், அவனிடமிருந்து உங்களுக்கு தெளிவாக அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்பவன்(என்று நபியே நீர் கூறுவீராக!).

52. இவ்வாறே அவர்களுக்கு முன்னிருந்தார்களே அவர்களுக்கு எந்தத்தூதரும் வந்ததில்லை; (அவர்களிடம் வந்த அத்தூதரை) சூனியக்காரர் அல்லது பைத்தியக்காரர் என்று அவர்கள் கூறியே தவிர.

53. இவ்வாறு (கூறுமாறே) அவர்கள் (தங்களுக்குள் பரம்பரையாக) ஒருவருக்கொருவர் உபதேசம் செய்து வந்தனரா? இல்லை! அவர்கள் (இயற்கையிலேயே) அட்டூழியம் செய்யும் கூட்டத்தாராவர்.

54. ஆகவே, (நபியே) நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்து விடுவீராக! (அதற்காக) நீர் நிதிக்கப்படுபவரல்லர்.

55. மேலும் (நபியே) நீர் நல்லுபதேசம் செய்வீராக! ஏனென்றால், நிச்சயமாக நல்லுபதேசம் விசுவாசிகளுக்குப் பயனளிக்கும்.

56. மேலும், ஜின்களையும், மனிதர்களையும் என்னை அவர்கள் வணங்குவதற்காகவே தவிர நான் படைக்கவில்லை.

57. அவர்களிடத்தில் (என் படைப்புகளுக்காக) நான் யாதொரு உணவையும் நாடவில்லை; அன்றியும், எனக்கு அவர்கள் உணவளிப்பதையும் நான் நாடவில்லை.

58. (நபியே) நீர் கூறுவீராக! "நிச்சயமாக அல்லாஹ்-அவன் தான் (யாவருக்கும்) மிக்க உணவளிப்பவன்; பலமுடையவன்; உறுதியானவன்."

59. எனவே, நிச்சயமாக அநியாயம் செய்து விட்டார்களே, அவர்களுக்கு (முன் வாழ்ந்த) அவர்களுடைய சிநேகிதர்களுக்கிருந்த பங்கைப்போன்று (வேதனையில்) பங்குண்டு. ஆகவே, அவர்கள் (தண்டனைக்காக என்னிடம்) அவசரப்படவேண்டாம்.

60. ஆகையால், நிராகரித்தோருக்கு அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளார்களே அத்தகைய அவர்களுடைய நாளில், கேடுதான்.

அத்தியாயம் : 52

அத்தூர் - மலை

வசனங்கள் : 49 மக்கீ ருசூஃகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. தூர் (மலை) மீது சத்தியமாக!
2. எழுதப்பட்ட நூலின் மீது சத்தியமாக!
3. விரித்துவைக்கப்பட்ட ஏட்டில் -
4. பைத்துல் மஃமூர் மீது சத்தியமாக!
5. உயர்த்தப்பட்ட முகட்டின் மீது சத்தியமாக!
6. (நெருப்பினால்) மூட்டப்பட்ட கடலின் மீது சத்தியமாக!
7. (நபியே) நிச்சயமாக உமதிரட்சனின் வேதனை (அவர்களுக்கு) நிகழும் -
8. அதனைத் தடுப்பவர் எவருமில்லை.
9. வானம் கடுமையாக அசைந்து (திருகையைப் போன்று) சுற்றும் நாளில்;
10. இன்னும், மலைகள் (இடம் பெயர்ந்து) ஒரே நடையாக நடக்கும்.
11. (நபியே! உம்மைப்) பொய்ப்பித்துக் கொண்டிருந்தோருக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.
12. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், வீண் விதண்டாவாதத்தில் (மூழ்கி) விளையாடுகின்றனர்.
13. அவர்கள் நரகத்தின்பால் ஒரே தள்ளாகத் தள்ளப்படும் நாளில்.
14. (அவர்களிடம்) நீங்கள் எதனைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களோ, அந்நரக நெருப்பு இதுதான்" (என்று கூறப்படும்).

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝ إِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا
 سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنْ
 الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّتٍ وَنَعِيمٍ ۝ لَكُمْ فِيهَا مِمَّا أَثْمَرْتُمْ وَبُرْهُمُ
 رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝
 مُتَكِبِينَ عَلَى سُرُورٍ مَصْصُوفَةٍ وَزَوَّجَهُمْ بُحُورَ عَيْنٍ ۝ وَالَّذِينَ
 آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا
 أَلْتَمَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۝ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ۝
 وَامْدَدْهُمْ فِي الْكُهُةِ وَالْحِمَىٰ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا
 كَأْسًا لَا لَعَفُوفٍ فِيهَا وَلَا تَأْنِيهِمْ ۝ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ
 كَأَنَّهُمْ لَوْلُؤُكَ مَكْنُونٌ ۝ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
 يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۝ فَمَنَّ
 اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّوْمِ ۝ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
 نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ۝ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ
 بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ۝ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ
 رَيْبَ الْمُنُونِ ۝ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ۝

15. "எனவே, இது (வெறும்) சூனியம்தானா? அல்லது (இதனை) நீங்கள் (உங்கள் கண்ணால்) காணமுடியாதவர்களாகி விட்டீர்களா?"

16. "இதில் நீங்கள் நுழைந்து விடுங்கள்; (இதன் வேதனையைச் சகித்துப்) பொறுமையாயிருங்கள்; அல்லது பொறுமையாய் இல்லாதிருங்கள்; (இரண்டும்) உங்களுக்குச் சமமே; (வேதனையில் ஓர் அணுவளவும் குறைக்கப் படமாட்டீர்கள்). நீங்கள் கூலி கொடுக்கப் படுவதெல்லாம் நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றிற்குத் தான்" (என்று கூறப்படும்).

17. நிச்சயமாக, பயபக்தியுடையவர்கள் சுவனபதிகளிலும், (அல்லாஹ்வின்) அருட் கண்டையிலும் (தினைத்து) இருப்பார்கள்.

18. தங்கள் இரட்சகன் தங்களுக்கு அளித்திருப்பவைகளை அனுபவித்தவர்களாக இருப்பர்; மேலும், அவர்களின் இரட்சகன் அவர்களை நரக வேதனையிலிருந்து காத்துக் கொண்டான்.

19. (அவர்களிடம், உலகில் நன்மைகளிலிருந்து) "நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றுக்காக மகிழ்ச்சியுடன் உண்ணுங்கள் இன்னும் பருகுங்கள்" (என்றும் கூறப்படும்).

20. அணியணியாகப் போடப்பட்ட கட்டில்களில் உள்ள மஞ்சங்களின் மீது சாய்ந்தவர்களாக அவர்கள் இருப்பார்கள்; நாம் அவர்களுக்கு (ஹூருல் ஈன் என்னும்) கண்ணழகிகளாகிய கன்னிகைகளை மணமுடித்து வைப்போம்.

21. இன்னும் விசுவாசங்கொண்டார்களே அத்தகையோர், அவர்களுடைய சந்ததிகளும் விசுவாசத்தின் மூலம் அவர்களை பின்பற்றினார்கள்; (அத்தகைய அந்தச் சந்ததியினரின் படித்தரங்கள் குறைவாக இருப்பினும் அவர்களின் பெற்றோர்கள் இருக்கும் உயர் பதவிக்கு அவர்களுடன் (சுவனபதியில்) அவர்களின் சந்ததியினரை சேர்த்து விடுவோம்; (இதனால்) அவர்களுடைய (பெற்றோர்களின் நன்மையான) செயல்களில் எதனையும் அவர்களுக்கு நாம் குறைத்து விடமாட்டோம்; ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் சம்பாதித்ததைக் கொண்டு பிணையாக்கப்பட்டிருக்கின்றான்.

22. (பல வகையான) பழத்தையும், அவர்கள் விரும்பக்கூடியதிலிருந்து (பலவகையான) இறைச்சியையும் கொண்டு அவர்களுக்கு நாம் (ஏராளமாகக் கொடுத்து) அதிகப்படுத்துவோம்.

23. (அச்சுவனத்தில் ஒருவருக்கொருவர் (மது)கோப்பையை பரிமாறிக் கொள்வர்; (அதில்) வீணானது இருக்காது; (அதை அருந்துவதால்) குற்றமிழைப்பதோ ஏற்படுவதில்லை.

24. மேலும், அவர்களுக்குரிய (பணிபுரியும்) சிறுவர்கள் அவர்களைச் சுற்றிக்கொண்டே இருப்பார்கள்; அவர்கள் (சிப்பிகளில்) மறைத்து வைக்கப்பட்ட (கைபடாது) முத்துக்களைப் போல் (பிரகாசமான தோற்றமளிப்பவர்களாக) இருப்பர்.

25. மேலும், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் விசாரித்துக் கொள்பவர்களாக அவர்களில் சிலர் (மற்ற) சிலரின் பால் முன்னோக்கியிருப்பார்கள்.

26. "நாங்கள் முன்பு, எங்கள் குடும்பத்தாரிடையே (அவர்களுடைய நிலை என்னவாகுமோ என்று) நிச்சயமாகப் பந்தவர்களாக இருந்தோம்" என்று கூறுவார்கள்.

27. "ஆயினும், அல்லாஹ் எங்கள் மீது பேருபகாரம் செய்து நெருப்பின் வேதனையிலிருந்து எங்களைக் காத்துவிட்டான்.

28. நிச்சயமாக (இதற்கு) முன்னர் (வேதனையிலிருந்து எங்களைக் காக்குமாறு) நாங்கள் அவனை (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்துக் கொண்டிருந்தோம்; நிச்சயமாக, அவனே மிகக் கூடுதலாக உபகாரம் செய்பவன்; மிக்கிருபையுடையவன்" (என்றும் கூறுவார்கள்).

29. ஆகவே, (நபியே! அல்லாஹ்வின் தூதை எத்திவைத்து, அவன் இறக்கிவைத்த குர்ஆனின் மூலம்) அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துவீராக! உமது இரட்சகனின் அருளால் நீர் குறிகாரரல்லர்; பைத்தியக்கார மூலவர்.

30. அல்லது (உம்மைப்பற்றி, "அவர் ஒரு கவிஞர்தாம், அவருக்கு (இறப்பெனும்) காலச்சூழலை நாம் எதிர்பார்த்திருப்போம்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா?

31. (ஆகவே, அவர்களிடம் "அதனை) நீங்கள் எதிர்பார்த்திருங்கள்; (என்ன நடக்கிற தென்பதை) நிச்சயமாக நான் உங்களுடன் எதிர்பார்ப்பவர்களிலுள்ளவன்" என்று கூறுவீராக!

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ يَقُولُونَ
 تَقُولُهُ بَلْ لَأَيُّومُنُونَ ﴿٥٢﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا
 صَادِقِينَ ﴿٥٣﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخُلُقُونَ ﴿٥٤﴾ أَمْ خَلَقُوا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَأَيُّوقُنُونَ ﴿٥٥﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ
 أَمْ هُمُ الْمُضْطَرُونَ ﴿٥٦﴾ أَمْ لَهُمْ سُلُمٌ نَسِيتُمْ مَعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ
 مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿٥٧﴾ أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٥٨﴾ أَمْ
 تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٥٩﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ الْغَيْبُ
 فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٦٠﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ
 الْمَكِيدُونَ ﴿٦١﴾ أَمْ لَهُمْ آلٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٢﴾
 وَإِنْ تَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿٦٣﴾
 فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٦٤﴾ يَوْمَ
 لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَإِنْ
 لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا بَادُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾
 وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
 رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٦٧﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٦٨﴾

32. "அல்லது (நபியே! உம்மை பற்றி கவிஞர், பைத்தியக்காரர், குறிகாரர் என்றெல்லாம் கூறுமாறு) அவர்களுடைய அறிவுகள்தான் இவ்வாறு அவர்களை ஏவுகின்றனவா? அல்லது அவர்கள் வரம்புமீறிய கூட்டத்தினரா?"

33. அல்லது, "அவர் அதனைக் கற்பனை செய்து கொண்டார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனரா? இல்லை! அவர்கள் விகவாசங்கொள்ள மாட்டார்கள்.

34. எனவே, (நபியே! இவ்வாறு கூறுவதில்) அவர்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இதைப் போன்ற செய்தியை அவர்கள் கொண்டு வரட்டும்.

35. அல்லது, அவர்கள் எப்பொருளமின்றி (தாமாகவே) படைக்கப்பட்டு விட்டனரா? அல்லது அவர்கள்தான் படைக்கின்றவர்களா?

36. அல்லது, வானங்களையும், பூமியையும் அவர்கள் படைத்தார்களா? அல்ல! (இவைகளையெல்லாம் படைத்தவன் அல்லாஹ்தான்! அவனை) இவர்கள் உறுதி கொள்ள மாட்டார்கள்.

37. அல்லது, அவர்களிடம் உமதிரட்சகனின் களஞ்சியங்கள் இருக்கின்றனவா? அல்லது இவர்களே (அவற்றை) ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்களா?

38. அல்லது, இவர்களுக்கு (வானத்தில் ஏறிச் செல்ல) ஏணி இருந்து, அதில் (ஏறி அங்கு பேசப்படுபவற்றைச்) செவிமடுக்கிறார்களா? அவ்வாறாயின், அவர்களில் கேட்டு வந்தவர் தெளிவான ஒரு சான்றைக் கொண்டு வரட்டும்.

39. அல்லது, (உங்கள் கற்பனைகளில் உள்ளவாறு அல்லாஹ்வாகிய) அவனுக்குப் பெண் மக்களும், உங்களுக்கு (மட்டும்) ஆண் மக்களுமா?

40. அல்லது, அவர்களிடம் நீர் ஏதேனும் கூலி கேட்கிறீரா? எனவே அவர்கள் கடனால் பளுவாக்கப்பட்டவர்களா?

41. அல்லது, அவர்களிடம் (அல்லாஹ்வைப் போல்) மறைவானது (அதுபற்றிய அறிவு) இருக்கிறதா? எனவே அவர்கள் (அதனை) எழுதுகிறார்களா?

42. அல்லது, ஏதேனுமொரு சூழ்ச்சி செய்ய அவர்கள் நாடுகிறார்களா? அவ்வாறாயின், நிராகரித்தார்களே அவர்கள்தாம் சூழ்ச்சிக்குள்ளாக்கப்படுபவர்கள்.

43. அல்லது, அவர்களுக்கு அல்லாஹ் அல்லாத (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இருக்கின்றானா? அவர்கள் இணைவைப்பதை விட்டும் அல்லாஹ் மிகத்தூயவன்.

44. மேலும், வானத்திலிருந்து (இடிந்து) துண்டுகள் விழுவதை அவர்கள் (கண்ணால்) காண்பார்களானால், (அது வானமல்ல!) அது அடர்த்தியான மேகம்தான்" என்று கூறுவார்கள்.

45. ஆகவே, (நபியே!) எதில் அவர்கள் அழிக்கப் படுவார்களோ, அத்தகைய அவர்களுடைய நாளை அவர்கள் சந்திக்கும் வரையில் நீர் அவர்களை விட்டுவிடுவீராக!

46. அந்நாளில், அவர்களுடைய சூழ்ச்சிகள் எதுவும் அவர்களுக்குப் பயனளிக்காது; (எவராலும்) அவர்கள் உதவியும் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

47. அன்றியும், நிச்சயமாக அநியாயம் செய்துகொண்டிருந்தோர்க்கு (மறுமையில் வேதனையாகிய) அதுமட்டுமன்றி (இம்மையில்) மற்றொரு வேதனையுமிருக்கின்றது; எனினும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் (இதனை) அறிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

48. மேலும், (நபியே!) உமதிரட்சகனின் தீர்ப்பை (எதிர்பார்த்துப்) பொறுத்திருப்பீராக! நிச்சயமாக நீர் நம் கண்களுக்கு முன்பாகவே இருக்கின்றீர்; (ஆகவே, அவர்கள் உமக்கு எவ்வித இடையூறும் செய்து விட முடியாது.) மேலும் (நீர் நித்திரையிலிருந்து) எழுந்தநேரத்தில் உமதிரட்சகனின் புகழைக்கொண்டு துதி செய்துகொண்டிருப்பீராக!

49. இரவின் ஒரு பாகத்திலும், நட்சத்திரங்கள் மறையும் (காலை) நேரத்திலும் அவனைத் துதி செய்துகொண்டிருப்பீராக!

وَنَزَّلْنَا إِلَهُكُمُ الْمَاءَ وَتَجَاوَزْنَا بِالنَّجْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ١ مَاضِلٌ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ٢ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ

الْهَوَىٰ ٣ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ٤ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ٥ ذُو

مِرَّةٍ ٦ فَاسْتَوَىٰ ٧ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى ٨ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ٩

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ١٠ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ١١ مَا

كَذَّبَ الْفَوَادُ مَا رَأَىٰ ١٢ أَفَكُمُورَةٌ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ١٣ وَلَقَدْ رَاَهُ

نَزْلَةً أُخْرَىٰ ١٤ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ١٥ عِنْدَ هَاجَتِهِ الْمَأْوَىٰ ١٦

إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ١٧ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ١٨

لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ١٩ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ٢٠

وَمَنُوءَ النَّارِثَةَ الْأُخْرَىٰ ٢١ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ٢٢

تِلْكَ إِذْ أَوَّسِمَةٌ خُيِّرَتْ ٢٣ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ

وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ

إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ

الْهُدَىٰ ٢٤ أَمَرَ لِلنَّاسِ لِمَا تَمَنَّىٰ ٢٥ فَلِللَّذِينَ خَلَوْا الْأُولَىٰ ٢٦

அத்தியாயம் : 53

அந்நஜ்மு - நட்சத்திரம்

வசனங்கள் : 62 மக்கீ ருக்ஃகன் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. நட்சத்திரத்தின் மீது சத்தியமாக; அது விழுந்து (மறைந்து) விடும் சமயத்தில்—
2. (நம்முடைய தூதராகிய) உங்களின் தோழர் வழி தவறிவிடவுமில்லை; அவர் தவறான வழியில் செல்லவுமில்லை.
3. அவர் தன் மன இச்சையின்படி (எதையும்) பேசுவதுமில்லை.
4. இது அறிவிக்கப்படும் (வஹீயாகிய) அறிவிப்பே தவிர (வேறு) இல்லை.
5. (ஜிப்ரீல் என்னும்) மிக்ககடின பலமுடையவர் இதனை அவருக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார்.
6. அவர் அழகான தோற்றமுடையவர்; பின்னர் (தன் இயற்கை உருவத்தில் நமது நபியின் முன் மிஃராஜ் பயணத்தின்போது) உயர்ந்து சரியாக நின்றார்.
7. அப்போது (ஜிப்ரீலாகிய) அவர் மிக உயர்ந்தகீழ் வானத்தின்) கடைக் கோடியிலிருக்க,
8. அதன் பின்னர் அவர் (நம் தூதர்பால்) நெருங்கி, அப்பால் அருகே வந்தார்.
9. அந்நெருக்கத்தின் அளவானது (வளைந்த) வில்லின் இரு முனைகளைப்போல் அல்லது அதைவிடச் சமீபமாக இருந்தது.
10. பிறகு (அல்லாஹ்வாகிய) அவன், அவருக்கு அறிவித்ததை யெல்லாம் அவர், அவனுடைய அடியாருக்கு அறிவித்தார்.
11. (நபியுடைய) இதயம், தான் கண்டதை பற்றிப் பொய்யுரைக்கவில்லை.
12. (அல்லாஹ் அந்த இரவில் தன் அடியாருக்குக் காண்பித்து) அவர் கண்டது பற்றி, நீங்கள் (சந்தேகித்து) அவருடன் தர்க்கம் செய்கின்றீர்களா?
13. அன்றியும், நிச்சயமாக அவர் மற்றொரு முறை (ஜிப்ரீலை அவரது சுயஉருவில்) இறங்கக் கண்டிருக்கிறார்.
14. எந்திரத்துல் முன் தவறா என்னும் (இலந்தை மரத்தின்) இடத்தில் (இக்காட்சி நிகழ்ந்தது).
15. அவ்விடத்தில் தான் (நல்லடியார்கள்) தங்கும் சொர்க்கம் இருக்கின்றது.
16. இலந்தைமரத்தை மூடிக்கொள்ளும் ஒன்று மூடிக்கொண்ட போது—
17. (அதிலிருந்து அவருடைய) பார்வை சறுகிவிடவில்லை; (எல்லையைக்) கடந்துவிடவுமில்லை.
18. நிச்சயமாக, அவர்தன் இரட்சகனின் அத்தாட்சிகளில் மிகப் பெரியதைக் கண்டார்.
19. நீங்கள் (வணங்கும்) லாத்தையும், உஜ்ஜாவையும் கண்டீர்களா?
20. மற்றொன்றாகிய—மூன்றாவதான மனாத் (என்னும் பெண் விக்ரகத்)தையும் (நீங்கள் கண்டீர்களா?)
21. உங்களுக்கு ஆண்(மக்கள்), இன்னும், அவனுக்குப் பெண்(மக்களா?)
22. அவ்வாறாயின், அது மிக்க அநியாயமான பங்கீடாகும்.
23. இவையெல்லாம் நீங்களும், உங்கள் மூதாதையரும் வைத்துக்கொண்ட (வெறும்) பெயர்களே தவிர இல்லை; (அவை தெய்வங்களென்ப) தற்காக அல்லாஹ் (உங்களுக்கு) யாதொரு சான்றையும் (முந்திய எந்த வேதத்திலும்) இறக்கி வைக்கவில்லை; அவர்கள் வீண் எண்ணத்தையும், மனங்கள் விரும்புவனவற்றையும் தவிர (வேறு எதையும்) பின்பற்றவில்லை; நிச்சயமாக அவர்கள் இரட்சகனிடமிருந்து அவர்களுக்கு நேர் வழி வந்து விட்டது (ஆனால், அதனை அவர்கள் பின்பற்றுவதில்லை).
24. அல்லது, மனிதனுக்கு அவன் விரும்பியது உண்டா? (அவனுக்குக் கிடைத்து விடுமா?) இல்லை!
25. ஆகவே, மறுமையும், இம்மையும் அல்லாஹ்விற்கே உரியதாகும்.

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ
بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى ۖ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى ۚ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ
عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ
شَيْئًا ۚ فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا ۚ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ
ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى ۚ وَبِاللَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَيَجْزِي الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا
وَيَجْزِي الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ۚ الَّذِينَ يَجْتَبُونَ كِبِيرَ الْأَثَمِ
وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۚ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ
أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا
أَنْفُسَكُمْ ۚ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اتَّقَى ۚ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۖ وَاعْطَى
قَلِيلًا وَكَذَّبَ ۚ أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوَّيْ ۚ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ
بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ۖ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۚ أَلَا تَزِرُ
وِازِرَةً وَزِرًا أُخْرَى ۚ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۚ

26. அன்றியும், வானங்களில் எத்தனையோ மலக்குகள் இருக்கின்றனர்; அல்லாஹ், தான் நாடியோருக்கு அனுமதியளித்து, அவன் திருப்தியும் கொண்ட பின்னரே தவிர அவர்களின் பரிந்துரை (எவருக்காகவும்) யாதொரு பயனுமளிக்காது.

27. நிச்சயமாக மறுமையைப்பற்றி நம்பவில்லையே அத்தகையோர் - அவர்கள் மலக்குகளுக்குப் பெண்களின் பெயர்களைச் சூட்டுகின்றனர்.

28. இதைப்பற்றி அவர்களுக்கு எவ்வித அறிவுமில்லை; (வீண்) எண்ணத்தைத் தவிர, (வேறு எதையும்) அவர்களின்பற்றுவதில்லை; நிச்சயமாக வீண் எண்ணம் உண்மையிலிருந்து (அதற்கு எதிராக) யாதொரு பலனையும் அளிக்காது.

29. (நபியே!) எவன் நம்மை நினைவு கூர்வதைவிட்டும் முகம்திருப்பிக் கொண்டானோ, அவனை நீர் புறக்கணித்துவிடும்; இவ்வுலக வாழ்க்கையைத் தவிர வேறு எதையும் அவன் நாடவில்லை.

30. அதுதான் கல்வியறிவில் அவர்களின் எல்லையாகும். (இதற்கப்பால்) நிச்சயமாக உமதிரட்சகன், தன்னுடைய வழியிலிருந்து தவறியவர் யாரென்பதையும் மிக அறிந்தவன்; அவனே நேர்வழி செல்பவனையும் மிக அறிந்தவன்.

31. மேலும், வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹ்விற்கே உரியன; ஆகவே, தீமை செய்தோருக்கு அவர்களுடைய (தீ) வினைக்குத்தக்கவாறு (தீமையைக்) கூலியாகக் கொடுப்பதற்காகவும், நன்மை செய்தோருக்கு நன்மையைக் கூலியாகக் கொடுப்பதற்காகவும் (மறுமையை பிற்படுத்தி வைத்திருக்கின்றான்).

32. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (தவிர்க்க முடியாத) சிறு பாவங்கள் தவிர, மற்ற பெரும் பாவங்களையும், மானக்கேடான விஷயங்களையும் தவிர்த்துக் கொள்கிறார்கள்; நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் மன்னிப்பதில் மிக்க தாராளமானவன்; உங்களை பூமியிலிருந்து உற்பத்திச் செய்த சமயத்திலும், இன்னும் நீங்கள் உங்கள் தாய்மார்களின் வயிறுகளில் சிசுக்களாக இருந்த சமயத்திலும், உங்களைப்பற்றி அவன் மிக அறிந்தவன்; ஆகவே நீங்களே உங்களை (தூய்மையானவர்களேனெண்ணிக்கொண்டு) பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டாம்; (உங்களில்) பயபக்தியுடையவர் யார் என்பதை அவனே நன்கறிவான்.

33. (நபியே! சத்தியத்தைப் பின்பற்றுவதை விட்டும்) புறக்கணித்தானே அத்தகையவனை நீர் பார்த்தீர்?

34. அவன் (வாக்களித்ததில்) குறைவாகக்கொடுத்தான்; பிறகு (பெரும் பகுதியை) தடுத்துக் கொண்டான்.

35. (வாக்குறுதிக்கு மாறாக நடக்கும்) அவனிடம் மறைவானது பற்றிய அறிவு இருந்து அப்பால் (அதன் மூலம் மறைவானதை) அவன் பார்க்கிறானா?

36. அல்லது மூஸாவின் ஆகமங்களில் இருப்பதைக்கொண்டு அவன் அறிவிக்கப் படவில்லையா?

37. (அல்லது அல்லாஹ்வுடைய கட்டளைகளைப்) பூரணமாக நிறைவேற்றிய இப்ராஹீமை (அவருடைய ஆகமங்களில் இருப்பதைக்கொண்டும்) (அவனுக்கு அறிவிக்கப் படவில்லையா?).

38. (அதாவது, குற்றம் செய்ததற்காக பாவச்சுமையை) சுமக்கக்கூடியது எதுவும் மற்றொரு (ஆத்மாவின் பாவச்) சுமையைச் சுமக்காது.

39. இன்னும், மனிதனுக்கு அவன் முயற்சித்தது (சம்பாதித்தது) தவிர வேறில்லை.

وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ۖ ثُمَّ يَجْزِلُهُ الْجَزَاءُ الْأَوَّلَى ۖ وَأَنَّ إِلَىٰ
رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَصْحَاكَ وَأَبْكَى ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَ
أَحْيَا ۖ وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ۖ مِنْ نُّطْفَةٍ
إِذَا تُمِنَى ۖ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَى ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَ
أَقْنَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى ۖ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۖ
وَتَبَوَّدَ آفَمًا أَبْقَىٰ ۖ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ
وَاطْغَىٰ ۖ وَالنُّوْتِفَكَةَ أَهْوَىٰ ۖ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۖ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ ۖ أَرَأَيْتَ
الْأَرْزَقَ ۖ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۖ أَفَمِنْ هَذَا
الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۖ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۖ وَأَنْتُمْ
سَيِّدُونَ ۖ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۖ ۝ ١٢

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ مِنْ مَكِّيَّةٍ فِي ثَلَاثِينَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
إِقْرَبَتِ السَّاعَةُ ۖ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۖ ۝ ١ ۖ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيُقُولُوا
سِحْرٌ مُّسْتَمَرٌّ ۖ ۝ ٢ ۖ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۖ ۝ ٣

الغزل
الاجتماع

40. இன்னும், நிச்சயமாக அவனுடைய முயற்சி(யின் பலன் அவனுக்கு மறுமையில்) காண்பிக்கப்படும்.

41. பின்னர், மிக நிறைவான கூலியாக அவன் கூலி கொடுக்கப்படுவான்.

42. (நபியே!) இறுதியாக மீள்வதும் நிச்சயமாக உமதிரட்சகனின் பக்கம்தான்.

43. நிச்சயமாக அவனே சிரிக்கவைக்கிறான்; அழவும் வைக்கிறான்.

44. நிச்சயமாக அவன் தான் (உங்களை) மரணிக்கச் செய்கிறான். இன்னும், அவன் உயிர்ப்பிக்கின்றான்.

45. நிச்சயமாக அவன் தான் (உங்களை) ஆண், பெண் ஜோடிகளாக படைக்கின்றான்.

46. (ஒரு துளி) இந்திரியத்திலிருந்து அது (சுரப்பத்தில்) ஊற்றப்படும்போது (உங்களை படைக்கின்றான்).

47. நிச்சயமாக (மரணித்தபின்னர்) மறுமுறை உயிர் கொடுத்து எழுப்புவதும், அவன் மீதே (பொறுப்பாக) இருக்கிறது.

48. நிச்சயமாக அவன் தான் சீமானாக்குகிறான்; இன்னும் (அவன் கொடுத்ததைக் கொண்டு) பொருந்திக்கொள்ளச் செய்கிறான்.

49. அன்றியும், நிச்சயமாக (மகத்தான நட்சத்திரமான) ஷிஃரா உடைய இரட்சகனும் அவன் தான்.

50. நிச்சயமாக முந்தைய ஆது கூட்டத்தை அழித்தவனும் அவன் தான்.

51. இன்னும், ஸமுதையும் (அழித்தான்; அவர்களில் ஒருவரையும்) அவன் விட்டு வைக்கவில்லை.

52. (இவர்களுக்கு) முன்னர் நூலுடைய சமூகத்தாரையும், (அழித்தவன் அவன் தான்.) நிச்சயமாக, அவர்கள்தாம் பெரும் அநியாயக்காரர்களாக, மற்றும் மிகுந்த வரம்பு மீறியவர்களாக இருந்தார்கள்.

53. தலைகீழாக புரட்டப்பட்ட (லூத்தின் சமூகத்தார் வாழ்ந்த இடத்)தையும் அவன் (மேலாகத் தூக்கிக்)கீழே விழ்த்தினான்.

54. (அவர்கள் அழிவுற்ற நேரத்தில்) அதனைச் சூழ்ந்துகொள்ள வேண்டிய (வேதனையானது) (முற்றிலும்) சூழ்ந்துகொண்டது.

55. (ஆகவே, மறுமையை நிராகரிக்கும் மனிதனே!) நீ உன் இரட்சகனின் அருட்கொடைகளில் எதனைத்தான் ஐயம் கொள்வாய்?

56. இவர் முந்தைய எச்சரிக்கையாளர்களின் இனத்திலுள்ள ஓர் எச்சரிக்கையாளரே.

57. நெருங்கக்கூடியது (யுக முடிவு காலம்) நெருங்கிவிட்டது.

58. அல்லாஹ்வைத் தவிர அதனை வெளிப்படுத்தக்கூடியது எதுவும் இல்லை.

59. இச்செய்தியிலிருந்து நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகின்றீர்களா?

60. (இதனைப் பொருட்படுத்தாது) நீங்கள் சிரிக்கவும் செய்கின்றீர்கள்! நீங்கள் அழாமலுமிருக்கின்றீர்கள்!

61. (இதனைப்பற்றி) நீங்கள் அலட்சியமுடையோராகவும் இருக்கின்றீர்கள்.

62. ஆகவே, நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குச் சிரம்பணியுங்கள்; மேலும் (அவனையே) வணங்குங்கள்.

அத்தியாயம் : 54

அல் கமர் _ சந்திரன்

வசனங்கள் : 55 மக்கீ ருகூஃகள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. மறுமைநாள் நெருங்கிவிட்டது; (அதுபற்றித் தெரிவிக்க) சந்திரனும் பிளந்து விட்டது.

2. அவர்கள் எந்த அத்தாட்சியைக் கண்டபோதிலும், (அதனை) அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டு, இது (நாள்தோறும்) தொடர்ந்துவரும் சூனியம் என்றும் கூறுகின்றனர்.

3. அன்றியும், அதனை அவர்கள் பொய்யாக்கிவிட்டனர்; தங்களின் மனோ ஆசைகளையே பின்பற்றுகின்றனர்; (அவர்கள் எவ்வாறு நடந்துகொண்ட போதிலும், வரவேண்டிய) ஒவ்வொரு காரியமும் (அதனதன் நேரத்தில்) நிலைபெறக்கூடியதாகும்.

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْإِنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۖ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ ۖ فَمَا
تَحْنُ النَّذْرُ ۗ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ تُنْكِرُ ۖ
خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ ۖ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ۖ
مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۖ كَذَّبَتْ
قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ۖ^١
فَدَعَا ابْنَهُ إِنِّي مَغْلُوبٌ فَأَتْتَصِرُ ۖ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ
مُنْهَرٍ ۖ^٢ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أُمُوقٍ قَدَرٍ ۖ^٣
وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوَارِ وَودُسِرَ ۖ^٤ فَتَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَرَاءً لَّيِّنٌ ۖ كَانَ
كُفْرًا ۖ^٥ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۖ^٦ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي
وَنَذْرِي ۖ^٧ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۖ^٨ كَذَّبَتْ
عَادُ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذْرِي ۖ^٩ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا
فِي يَوْمٍ رَحِيسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۖ^{١٠} تَزِعُ النَّاسَ ۖ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ
مُّنْقَعِرٍ ۖ^{١١} فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذْرِي ۖ^{١٢} وَلَقَدْ يَسَّرْنَا
الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۖ^{١٣} كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنَّذْرِ ۖ^{١٤}
فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّمَّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ ۖ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۖ^{١٥}

4. இன்னும், எதில்(அவர்களுக்கு)அச்சுறுத்தல் உண்டோ அத்தகைய செய்திகள், (இதற்கு முன்னரும்) திட்டமாக அவர்களுக்கு வந்திருக்கின்றன.
5. (இவ்வேதமானது பூரணமான) உச்சத்தை அடைந்துவிட்ட அறிவுகளுடையவை; ஆனால், எச்சரிக்கைகள் (இவர்களுக்கு) யாதொரு பயனுமளிக்கவில்லை.
6. ஆகவே, (நபியே)நீர் அவர்களைப் புறக்கணித்துவிடுவீரா! (இன்னும் இவர்கள்) வெறுக்கும் (அந்தக்கேள்விகளுக்கு) விஷயத்திற்காக (இன்ராஃபீல் என்னும்) அழைப்பவர் அழைக்கும் நாளில்—
7. அவர்களின் பார்வைகள் கீழ் நோக்கிய நிலையில், பரவிக்கிடக்கும் வெட்டுக் கிளிகளைப் போல் அவர்கள் புதைகுழிகளிலிருந்து வெளியேறுவர்.
8. அழைப்பவர் பால் விரைந்தவர்களாக; (வெளியேறுவர்) "இது மிகக் கஷ்டமான நான்" என்று நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போர் (அச்சமயம்) கூறுவார்கள்.
9. (இவ்வாறே) இவர்களுக்கு முன்னர் நூஹ்வுடைய சமூகத்தார் (அந்நாளைப்) பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, அவர்கள் நம்முடைய அடியாரைப் பொய்யாக்கிப் பைத்தியக்காரரென்றும் அவர்கள் கூறினர். இன்னும், (அவர்களால் தன் தூதை எத்தி வைக்கமுடியாதவாறு) அவர் விரட்டப்பட்டார்.
10. ஆகவே, அவர் நிச்சயமாக நான் (இவர்களால்) மிகைக்கப்பட்டு விட்டவன். ஆகவே, நீ எனக்கு உதவி செய்து அவர்களுக்கு தண்டனை வழங்குவாயாக! எனத் தம் இரட்சகனிடம் அவர் பிரார்த்தனை செய்தார்.
11. ஆதலால், கடுமையாகக் கொட்டும் நீரைக் கொண்டு, வானத்தின் வாயில்களை நாம் திறந்து விட்டோம்.
12. அன்றியும், பூமியை ஊற்றுக் கண்களாக (ப்பீறிட்டுப்) பாய்ந்தோடச் செய்தோம். ஆகவே, (ஆதியில்) நிர்ணயிக்கப்பட்ட காரியத்தின் மீது (வானம், பூமி ஆகிய வற்றின்) நீரும் இணைந்தது.
13. நாம் அவரையும், அவருடனிருந்தவர்களையும் பலகைகளும், ஆணிகளும் உடைய (மரக்கலத்தின்) மீது ஏற்றிக்காப்பாற்றினோம்.
14. அது நம் கண்களுக்கு முன்பாகவே (பெரு வெள்ளத்தில் மிதந்து) சென்றது; (இவர்களால்) நிராகரிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தவருக்கு (நூஹ்நபிக்குக் கொடுக்கப்படும் நற்) கூலியாக (இவ்வாறு) அவர்களை நாம் தண்டித்தோம்).
15. மேலும், நிச்சயமாக நாம் இதனை (பின்னுள்ளவர்களுக்கு) ஓர் அத்தாட்சியாக விட்டுவைத்தோம்; (இதனைக் கொண்டு) படிப்பினை பெறக்கூடியவர் உண்டா?
16. என்னுடைய வேதனையும், (என்னுடைய) எச்சரிக்கையும் எவ்வாறிருந்தன? (என்பதை கவனிப்பார்களா?)
17. திட்டமாக நாம் குர்ஆனை உபதேசம் பெறுவதற்காக எளிதாக்கி இருக்கின்றோம்; ஆகவே, (இதனைக் கொண்டு) படிப்பினை பெறக்கூடியவர் உண்டா?
18. ஆது சமூகத்தாரும் நம் தூதரைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தனர். பின்னர் (அவர்களுக்கு என் கட்டளையின்படி ஏற்பட்ட) என்னுடைய வேதனையும், (என்னுடைய) எச்சரிக்கையும் எவ்வாறிருந்தன (என்பதைக் கவனிப்பார்களா)?
19. நிச்சயமாக நாம் அவர்கள் மீது, (என்றும்) நிலையான தூர்ப்பாக்கியமுடைய ஒரு நாளில், மிகக்கடும் சப்தமும் குளிரும் உடைய காற்றை அனுப்பிவைத்தோம்.
20. அது மனிதர்களை (நிச்சயமாக அவர்கள் (பூமிக்குள்) எறிந்து வேரோடு) பிடுங்கப்பட்ட பேரீச்ச மரங்களின் அடிவேர்களைப் போல (ஆகும் நிலையில்) பிடுங்கி (எறிந்து) விட்டது.
21. என்னுடைய வேதனையும், எச்சரிக்கையும் எவ்வாறிருந்தன (என்பதை கவனிப்பார்களா)?
22. திட்டமாக, நாம் குர்ஆனை உபதேசம் பெறுவதற்காக எளிதாக்கி இருக்கின்றோம்; ஆகவே, (இதனைக் கொண்டு) படிப்பினை பெறக்கூடியவர் உண்டா?
23. (இவ்வாறே) ஸூது (கூட்டத்தாரும்) எச்சரிக்கையாளர்களைப் பொய்யாக்கினர்.
24. பின்னர், "நம்மிலுள்ள ஒரு மனிதரை— அவரையா நாம் பின்பற்றுவோம்? (அவ்வாறு பின்பற்றினால்) நிச்சயமாக, நாம் அப்பொழுது வழிகேட்டிலும், சிரமத்திலும் ஆகிவிடுவோம்" என்று கூறினார்கள்.

١ أَلَيْسَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرُّ ٢ سَيَعْلَمُونَ
 ٣ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ الْأَشِرُّ ٤ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ
 ٥ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ٦ وَبَدَّيْنَاهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ
 ٧ كُلُّ شَرِبٍ مُحْتَظَرٌ ٨ فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ٩
 ١٠ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ١١ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً
 ١٢ وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ ١٣ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ
 ١٤ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ١٥ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ١٦ إِنَّا أَرْسَلْنَا
 ١٧ عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ١٨ نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا
 ١٩ كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ٢٠ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا
 ٢١ بِالنُّذْرِ ٢٢ وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
 ٢٣ عَذَابِي وَنُذْرِي ٢٤ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ٢٥ فَذُوقُوا
 ٢٦ عَذَابِي وَنُذْرِي ٢٧ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ
 ٢٨ مُدَكِّرٍ ٢٩ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذْرُ ٣٠ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا
 ٣١ فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ ٣٢ أَلْقَانَهُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلِيكُمْ
 ٣٣ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ٣٤ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرُونَ ٣٥

25. "நமக்கிடையே இவர் மீதுதானா(திக்கு எனும்) வேதம் இறக்கப்பட்டது? அன்று! அவர் இறுமாப்புக் கொண்ட பெரும்பொய்யர்"(என்று கூறினார்கள்).

26. "இறுமாப்புக்கொண்டவரான பெரும்பொய்யர் யார்" என்பதை, நிச்சயமாக நாளைய தினம் அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.

27. (ஆகவே, அவர்களைச் சோதிப்பதற்காக "ஒரு பெண் ஒட்டகத்தை நிச்சயமாக நாம் அனுப்பிவைப்போராக உள்ளோம்; ஆகவே (ஸாலிஹ் நபியே!) நீர் அவர்களைக் கண்காணித்துக்கொண்டு, பொறுமையுடனும் இருப்பீராக!

28. நிச்சயமாக, (கிணற்றின்) தண்ணீர் அவர்களுக்கும் அந்த ஒட்டகத்திற்கும் இடையில் பங்கிடப்பட்டுள்ளது; ஒவ்வொரு தண்ணீர் முறை பாகமும் (முறைப்படி அவரவர் நாளில் குடிப்பதற்கு)வரலாம் என்றும், அவர்களுக்கு அறிவித்து விடுவீராக!"(என்றும் நாம் கூறினோம்).

29. எனினும், அவர்கள் (ஒட்டகத்தை அறுத்து விட)தங்களுடைய தோழனை அழைத்தனர்; அவன் (வாளை எடுத்து, தன்கையால் ஒட்டகத்தைப்) பிடித்தான்; (அதன் கால் நரம்புகளைத் தறித்து) பின்னர் அறுத்து விட்டான்.

30. ஆகவே, என்னுடைய வேதனையும், (என்னுடைய) எச்சரிக்கையும் எவ்வாறிருந்தன?

31. நிச்சயமாக நாம் அவர்கள் மீது, ஒரே ஒரு(பேரிடிச்) சப்தத்தை அனுப்பி வைத்தோம்; அதனால் வேலிக்குப்பவரின் பிடுங்கி எறியப்பட்ட குப்பைகூளங்களைப்போல் அவர்கள் ஆகிவிட்டார்கள்

32. திட்டமாக நாம் குர்ஆனை உபதேசம் பெறுவதற்காக எளிதாக்கியும் இருக்கின்றோம்; ஆகவே, (இதனைக் கொண்டு) படிப்பினைபெறக்கூடியவர் எவரும் உண்டா?

33. (நம்முடைய) எச்சரிக்கையாளர்களை ஓர்த்துடைய சமூகத்தார் பொய்யாக்கினார்கள்.

34. அவர்கள் மீது, நாம் கல்மாரியை அனுப்பிவைத்தோம். (அல்லாஹ்வின் தூதராகிய) ஓர்த்துடைய குடும்பத்தாரைத் தவிர; அதிகாலைநேரத்தில் நாம் அவர்களைக் காப்பாற்றினோம்.

35. நம்மிடமிருந்துள்ள அருட் கொடையாக (இவ்வாறு செய்தோம்); இவ்வாறே நன்றி செலுத்துவோருக்கு நாம் கூலி கொடுப்போம்.

36. நம் (வேதனையின்) பிடியைப்பற்றி நிச்சயமாக (ஓர்த் நபியாகிய) அவர், அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்தார்; எனினும், அவ்வெச்சரிக்கையைப் பற்றி அவர்கள் சந்தேகித்தார்கள்.

37. அன்றியும், திட்டமாக அவருடைய விருந்தினரை (க் கெட்ட காரியத்திற்காகத் தங்களிடம் ஒப்படைக்குமாறு) அவரிடம் தேடினார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய கண்களை நாம் துடைத்துக் குருடாக்கி விட்டோம்; ஆகவே, என்னுடைய வேதனையையும், (என்னுடைய) எச்சரிக்கையையும் கவைத்துப் பாருங்கள் (என்று கூறினோம்).

38. ஆகவே, அதி காலையில் நிலையான வேதனை அவர்களுக்கு நிச்சயமாக ஏற்பட்டுவிட்டது.

39. எனவே, என்னுடைய வேதனையையும், (என்னுடைய) எச்சரிக்கையையும் நீங்கள் கவைத்துப் பாருங்கள்" (என்று கூறினோம்).

40. திட்டமாக நாம், குர்ஆனை உபதேசம் பெறுவதற்காக எளிதாக்கி இருக்கின்றோம்; (ஆகவே, இதனைக் கொண்டு) படிப்பினை பெறக்கூடியவர் உண்டா?

41. மேலும், நிச்சயமாக ஃபிர் அவ்னுடைய கூட்டத்தாரிடம் (பல) எச்சரிக்கையாளர்கள் வந்தனர்.

42. ஆனால், நம்முடைய அத்தாட்சிகளை அவை அனைத்தையும் அவர்கள் பொய்யாக்கினார்கள்; ஆகவே, சக்தி வாய்ந்த மிகைப்பவனின் பிடியாக நாம் அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டோம் (அவர்களில் யாரும் எஞ்சியிருக்கவில்லை).

43. (மக்காவாசிகளே!) உங்களிலுள்ள நிராகரித்துக்கொண்டிருப்போர் (முன்சென்றுபோன) அவர்களைவிட மிகச் சிறந்தவர்களா? அல்லது, (வேதனையிலிருந்து) உங்களுக்கு விலக்கு (பற்றி ஏதும்) வேதங்களில் இருக்கிறதா?

44. அல்லது (நபியே!) "நாங்கள் வெற்றி பெறும் (பெருங்) கூட்டத்தினர் என்று இவர்கள் கூறுகின்றனரா?

سَيَهْزُمُ الْجَمْعُ وَيُولُونِ الدُّبُرَ ٢٥ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ
 أَذْهَى وَأَمْرٌ ٢٦ إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ٢٧ يَوْمَ يُسْحَبُونَ
 فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ٢٨ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ
 بِقَدَرٍ ٢٩ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ٣٠ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
 أَشْيَاءَ عُلَّمُ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ٣١ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ٣٢ وَ
 كُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ٣٣ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ٣٤
 فِي مَقْعَدِ صَدَقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ ٣٥

وَرَدَّ الرَّحْمَنُ تَكْوِينَهُ بِمَا وَسَّعَى وَتَلَوَّجَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 الرَّحْمَنُ ١ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ٢ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ٣ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ٤
 الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسِبَانِ ٥ وَالْجُجُومُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ٦ وَالسَّمَاءُ
 رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ٧ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ٨ وَأَقِيمُوا
 الْوِزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ٩ وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا
 لِلْأَنَامِ ١٠ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ١١ وَالْحَبُّ
 ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ١٢ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ١٣

45. (இக்) கூட்டத்தினர் தோற்கடிக்கப்படுவார்கள்; புறமுதுகிட்டும் ஓடுவார்கள்.
46. அதுவுமின்றி, மறுமைநாள் இவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட காலமாகும்; மறுமை நாள் இவர்களுக்கு மிகப் பயங்கரமானது, மிக்க கசப்பானதுமாகும்.
47. நிச்சயமாகக் குற்றவாளிகள் வழிகேட்டிலும், பைத்தியத்திலும் இருக்கின்றனர்.
48. இவர்கள் நரகத்திற்கு முகங்களின்மீது இழுத்து செல்லப்படும் நாளில், இவர்களிடம், (நீங்கள்) "நரக நெருப்பின் தீண்டுதலைச் சுவைத்துப்பாருங்கள்" (என்று கூறப்படும்).
49. நிச்சயமாக நாம் ஒவ்வொரு பொருளையும், (நிர்ணயிக்கப்பட்ட) அளவின் படியே படைத்திருக்கின்றோம்.
50. நம் கட்டளை (நிறைவேறுவது) கண்ணிமிட்டுவதுபோன்ற ஒரு கணமே தவிர இல்லை.
51. (மக்காவாசிகளே!) உங்களைப்போன்ற (எத்தனையோ) வகுப்பார்களை நாம் நிச்சயமாக அழித்திருக்கின்றோம். ஆகவே, (உங்களில்) படிப்பினை பெறக்கூடியவர் உண்டா?
52. அவர்கள் செய்துவிட்ட ஒவ்வொரு விஷயமும் (பதிவு செய்யப்பட்டு அவர்களுடைய) குறிப்பேடுகளில் இருக்கின்றது.
53. ஒவ்வொரு சிறிதும், பெரிதும் (அதில்) வரையப்பட்டிருக்கும்.
54. நிச்சயமாக, பயபத்தியுடையோர் சுவனபதிகளிலும், (அவற்றிலுள்ள) ஆறுகளிலும் இருப்பார்கள்.
55. (மெய்யாகவே) மிக்க உண்மையான இருக்கையில், மிக்க சக்தி வாய்ந்த அரசனிடத்தில் இருப்பார்கள்.

அத்தியாயம் : 55

அர்ரஹ்மான் — அளவற்ற அருளாளன்

வசனங்கள் : 78 மதனீ ருக்ஃகள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அளவற்ற அருளாளன்,
2. குர்ஆனை அவன் கற்றுக்கொடுத்தான்.
3. அவனே மனிதனைப் படைத்தான்.
4. அவனே அவனுக்கு (அவன் பேசும் மொழியின்) விளக்கத்தைக் கற்றுக்கொடுத்தான்.
5. சூரியனும், சந்திரனும் கணக்கின் படி (செல்கின்றன).
6. செடி (கொடி) யும், மரமும் — அவ்விரண்டும் (அல்லாஹ்வுக்கு வழிபட்டுச்) சிரம் பணிகின்றன.
7. இன்னும், வானத்தை அதனை அவன் உயர்த்தி, தராசை (நீதியை) யும் வைத்தான்.
8. நீங்கள் தராசில் (நிறுப்பதில்) வரம்பு மீறாதிருப்பதற்காக;
9. அன்றியும், நீங்கள் எடையை நீதியுடன் நிறுங்கள்; தராசில் (அளவையில்) குறைத்தும் விடாதீர்கள்.
10. மேலும், பூமியை படைப்புகளுக்காக (வசித்திருக்க வசதியாக) அவனே அதனை (விரித்து) வைத்தான்.
11. அதில் (பலவகை) கனியும், (குலைகள் நிறைந்த) பாளைகளையுடைய பேரீச்சை மரங்களும் இருக்கின்றன.
12. தொனியால் மூடப்பட்ட தானியங்களும், நறுமணமுள்ள செடியும் (இருக்கின்றன).
13. ஆகவே, (மனு, ஜின் வர்க்கத்தினராகிய) நீங்கள் இரு வகுப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۖ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ
 مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝^(١٦) رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَ
 رَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝^(١٧) مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
 يَلْتَقِيَانِ ۚ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝^(١٨)
 يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝^(١٩)
 وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبِينَ ۝^(٢٠) كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۖ وَيَسْفَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝^(٢١) يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝^(٢٢)
 سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ الثَّقَلَيْنِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝^(٢٣) يَمْعَسِرُ
 الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنْ اسْتِطَعْتُمْ أَنْ تَتَفَدُّوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ فَانْفَدُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ
 رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝^(٢٤) يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْاظُ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا
 تَنْتَعِرُونَ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝^(٢٥) فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ
 فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝^(٢٦)

14. கட்டெடுத்த மண் பாண்டத்தைப்போல் (தட்டினால்) சப்தமிடும் களிமண்ணால், அவன் (முதல்) மனிதரைப்படைத்தான்.

15. இன்னும், நெருப்பின் ஜுவாலையினால் அவன் ஜின்னைப்படைத்தான்.

16. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?

17. இரு கீழ்த்திசைகளுக்கும் (அவனே) இரட்சகன்; இரு மேல்திசைகளுக்கும் (அவனே) இரட்சகன்.

18. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?

19. இரு கடல்களை அவை இரண்டும் ஒன்றோடொன்று சந்திக்க அவனே விட்டு விட்டான்.

20. (ஆயினும்) அவை இரண்டுக்கிடையில் ஒரு தடுப்புண்டு; (அத்தடுப்பானதை) அவ்விரண்டும் மீறிவிடாது.

21. ஆகவே, (மனு, ஜின்களே!) நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?

22. அவ்விரண்டிலிருந்தே முததும், பவளமும் வெளிப்படுகின்றன.

23. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?

24. மலைகளைப் போல் (அதன் சிலபகுதிகள்) உயர்த்தப்பட்டதாக கடலில் செல்லும் கப்பல்கள் அவனுக்கே உரியன.

25. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?

26. (பூமியாகிய) அதன் மேலுள்ள யாவும் அழிந்து போகக்கூடியதாகும்.

27. கண்ணியமும், சங்கையும் உடைய உமது இரட்சகனின் (சங்கையான) முகம் மட்டுமே (அழியாது) நிலைத்திருக்கும்.

28. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?

29. வானங்கள் மற்றும் பூமியிலுள்ளோர் (தங்கள் தேவைகளை) அவனிடமே கேட்கின்றனர்; ஒவ்வொரு நேரமும் அவன் காரியத்தில் (செயலாற்றுவதிலேயே) இருக்கின்றான்.

30. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?

31. (மனு, ஜின்களாகிய) இரு வகுப்பார்களே! நிச்சயமாக நாம் உங்களின்கேள்வி கணக்குகளை கவனிக்க நாடுவோம்.

32. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?

33. ஜின், மனு கூட்டத்தார்களே! நீங்கள் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஓரங்களைக் கடந்து சென்றுவிட நீங்கள் ஆற்றல் பெற்றால் (அவ்வாறு) கடந்து சென்று விடுங்கள்; ஆயினும், (மிகப்பெரும் வல்லமையாளனின்) வல்லமையுடனன்றி, நீங்கள் கடந்து செல்லமுடியாது.

34. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?

35. (மறுமையில்) உங்கள் இருவர்மீது நெருப்பின் ஜுவாலையும், புகையும் அனுப்பப்படும். அப்போது (அதனை நீங்கள் தடுத்துக் கொள்ள எவரிலிருந்தும்) நீங்கள் உதவி பெற்றுக் கொள்ளமாட்டீர்கள்.

36. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?

37. ஆகவே, (இறுதிநாள் ஏற்படுவதற்காக) வானம்பிளந்துவிடும்போது, அது (உருகிஓடுவதில்) எண்ணையப்போல் (சிவப்பில்) ரோஜா நிறமாகிவிடும்.

38. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பாரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبِينَ ۝ يُعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَ
الْأَقْدَامِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ
بِهَا الْمَجْرُمُونَ ۖ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَبِيبِ آلِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جِثَّتَيْنِ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ فِيهَا
عَيْنٌ تُجْرِي ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ فِيهَا مِنْ كُلِّ
فَاكِهَةٍ زَوْجِينَ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ مُتَّكِينَ عَلَى فُرُشٍ
بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَّا الْجَحَّتَيْنِ دَانٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبِينَ ۖ فِيهِنَّ قُصِرَتْ الْغُرُفُ لَمْ يُطْمَثْنَ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا
جَانٌّ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ كَانَتْ هُنَّ أَلْيَافُوتٌ وَالْمَرْجَانُ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا
الْإِحْسَانُ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ وَمِنْ دُونِهَا
جَنَّاتٌ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ مُدْهَامَاتٍ ۖ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۖ فِيهَا عَيْنٌ نَضَّاحَتَيْنِ ۖ

39. அந்நாளில், மனிதனோ, ஜின்னோ தம் பாவத்தைப்பற்றிவாய் மொழியாக்கக் கேட்கப்படமாட்டார்கள்.
40. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
41. குற்றவாளிகள் அவர்களின் (முக) அடையாளங்களைக்கொண்டு அறிந்துகொள்ளப்படுவார்கள்; பின்னர், முன்நெற்றி முடிகளையும், கால்களையும் கொண்டு பிடித்திழுக்கப்பட்டு நரகத்தில் எறியப்படுமும்.
42. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
43. "குற்றவாளிகள் எதனைப்பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தார்களோ அத்தகைய நரகம் இதுதான்" (என்று அவர்களுக்குக் கூறப்படும்).
44. அதற்கிடையிலும் கடினமாகக் கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் நீருக்குமிடையிலும் அவர்கள் சுற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள்.
45. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
46. தன் இரட்சகனின் சன்னிதானத்தை பயந்தவருக்கு (சுவனபதியில்) இரு சோலைகளுண்டு.
47. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
48. (இவ்விரண்டு சோலைகளும்) அடர்ந்த கிளைகளுடையவையாகும்.
49. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
50. அவ்விரண்டிலும் இரு (நீர்) ஊற்றுகள் (உதித்து) ஓடிக்கொண்டிருக்கும்.
51. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
52. அவ்விரண்டிலும் ஒவ்வொரு கனிவர்க்கத்திலும் இரு வகைகள் உண்டு.
53. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
54. அவர்கள் (பட்டு) விரிப்புகளினின்று (உள்ள பஞ்சணைகளில்) சாய்ந்தவர்களாக (இருப்பார்கள்); அவற்றின் உட்பகுதிகள் இஸ்தபர்க் (எனும் கனத்த) பட்டினாவுள்ளவையாக இருக்கும்; அவ்விரு சோலைகளில் பழங்கள் (பறிக்க) நெருங்கியிருக்கும்.
55. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்கள் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
56. அவற்றில் கீழ்நோக்கிய பார்வைகளையுடைய (அழகிய) கன்னிகைகளும் இருப்பார்கள்; இவர்களுக்கு முன்னர் அவர்களை எந்த மனிதனும், எந்த ஜின்னும் தீண்டியதில்லை.
57. ஆகவே நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்.
58. (அழகிகளான) அவர்கள் (ஒளியில்) வெண்முத்தையும், (பளபளப்பில்) பவளத்தையும் போன்று இருப்பார்கள்.
59. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்கள் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
60. (உலகத்தில் செய்த) நன்மைக்கு (மறுமையில்) நன்மையைத்தவிர (வேறு கனி) உண்டா?
61. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
62. அவ்விரண்டும் (சுவனபதியில்) அவர்களுக்கு வேறு இரு சோலைகளுமுண்டு.
63. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
64. அவ்விரண்டும் கரும்பச்சையான நிறமுடையனவாகும்.
65. ஆகவே, நீங்கள் இருவருப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட்கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
66. அவ்விரண்டிலும், பொங்கிக்கொண்டிருக்கும் இரு ஊற்றுகள் இருக்கும்.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٧﴾ فِيْهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَانٌ ﴿٥٨﴾
 فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٩﴾ فِيْهِمْ خَيْرٌ حَسَانٌ ﴿٦٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ
 رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦١﴾ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبِينَ ﴿٦٣﴾ لَمْ يَطْبُخْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبِينَ ﴿٦٥﴾ مُتَكِبِينَ عَلَى رُفُوفٍ خُضِرَ وَعْبَقَرِي حَسَانٍ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ
 آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٧﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٦٨﴾

وَرَقَّةٌ أَلْجَمِجَمٌ وَهِيَ تَحْمِلُ الْوَيْلَ وَالْأَمْرَ
 سَيُؤْتِيهِمْ مِنْهَا شَرْبٌ بَارِدٌ وَرَاقٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۖ لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۖ خَافِضَةٌ
 رَّافِعَةٌ ۚ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۖ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۖ
 فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ۖ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۖ فَأَصْحَبُ الْيَمِينَةِ ۖ
 مَا أَصْحَبُ الْيَمِينَةِ ۖ وَأَصْحَبُ الْمَشْأَمَةِ ۖ مَا أَصْحَبُ الْمَشْأَمَةِ ۖ
 وَالسَّبِقُونَ السَّبِقُونَ ۖ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۖ فِي جَنَّتِ
 النَّعِيمِ ۖ ثَلَاثَةٌ ۖ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۖ وَقَلِيلٌ ۖ مِنَ الْآخِرِينَ ۖ
 عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ۖ مُتَكِبِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۖ

67. ஆகவே, நீங்கள் இரு வகுப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட் கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
68. அவ்விரண்டிலும், (பற்பல்கனியும், பேர்ச்சைகளும், மா துளையும் உண்டு.
69. ஆகவே, நீங்கள் இருவகுப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட் கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
70. அவைகளில், அழகான முகங்களுடைய, நற்குணமுள்ள கன்னிகைகள் இருப்பர்.
71. ஆகவே, நீங்கள் இருவகுப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட் கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
72. (அவர்கள்தாம் முத்துக்களினாலான) கூடாரங்களில் மறைக்கப் பட்டிருக்கக் கூடிய "ஹூர்" (என்னும் கன்னிகைகள்.
73. ஆகவே, நீங்கள் இரு வகுப்பா)ரும் உங்களிருவரின் இரட்சகனுடைய அருட் கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
74. இவர்களுக்கு முன்னர் அவர்களை எந்த மனிதனும், எந்த ஜின்னும் தீண்டியதில்லை.
75. ஆகவே, நீங்கள் இரு வகுப்பா)ரும் உங்கள் இரட்சகனுடைய அருட் கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
76. (சுவன வாசிகள்) பசுமையான இரத்தினக் கம்பளங்கள், இன்னும் அழகிய விரிப்புகள் மீது சாய்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.
77. ஆகவே, நீங்கள் இரு வகுப்பா)ரும் உங்கள் இரட்சகனுடைய அருட் கொடைகளில் எதனைப் பொய்யாக்குவீர்கள்?
78. (நபியே!) மிக்க கீர்த்தியும், கண்ணியமும் உடைய உமது இரட்சகனின் பெயர் மிக்க பாக்கியமுடையது.

அத்தியாயம் : 56

அல்வாகிஆ — மாபெரும் நிகழ்ச்சி

வசனங்கள் : 96 மக்கீ ருக்ஃகன் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. நிகழ்க்கூடிய (இறுதிநாளான)து நிகழ்ந்துவிடுமானால்—
2. அது நிகழ்வதைப் பொய்யாக்கக்கூடியது (எதுவும்) இல்லை.
3. அது (தீயோரைத்) தாழ்த்தி, (நல்லோரை) உயர்த்திவிடக்கூடியது.
4. பூமி, மிக பலமான அசைவாக அசைக்கப்பட்டால்;
5. இன்னும், மலைகள் தூள் தூளாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டால்;
6. அப்போது அவைகள் பரத்தப்பட்ட புழுதிகளாக ஆகிவிடும் (அந்நாளில்);
7. நீங்களும் மூன்று வகையினர்களாக ஆகி விடுவீர்கள்.
8. (முதலாம் வகையினர்) வலப்பக்கத்தார்— வலப்பக்கத்தாரின் தன்மை என்ன?
9. (இரண்டாம் வகையினர்) இடப்பக்கத்தார்— இடப்பக்கத்தாரின் தன்மை என்ன?
10. (மூன்றாம் வகையினர் நம்பிக்கைக் கொள்வதில்) முந்திக் கொண்டவர்கள்; (இவர்கள் சுவனத்தின் பால்) முந்திக் கொண்டவர்களாவர்.
11. இவர்கள் தாம் (தங்கள் இரட்சகன் பக்கம் மிக்க) நெருக்கமாக்கப்பட்டவர்கள்.
12. அருட்கொடைகளுள்ள சுவனபதிகளில் இக்கூட்டத்தினர் இருப்பர்.)
13. (இவற்றில்) முன்னவர்களில் ஒரு பெருங்கூட்டத்தினரும்,
14. பின்னுள்ளோரில் ஒரு சொற்பத்தொகையினரும்—
15. பொன்னிழைகளால் ஆக்கப்பட்ட உன்னதக்கட்டில்கள் மீது இருப்பார்கள்.
16. ஒருவரையொருவர் முன்னோக்கியவர்களாக, அவற்றின் மீது சாய்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٤﴾ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ هَوَاسٍ
مِّن مَّعِينٍ ﴿١٥﴾ لَا يَصُدُّهُمْ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ﴿١٦﴾ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا
يَتَخَيَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَخَمِيرٍ مِّمَّا يَشْتَهِونَ ﴿١٨﴾ وَحُورٌ عِينٌ ﴿١٩﴾ كَأَمْثَالِ
اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٠﴾ جِزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢١﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا
لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٣﴾ وَأَصْحَابُ اليمينِ هَٰ مَا أَصْحَابُ
اليمينِ ﴿٢٤﴾ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٥﴾ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ﴿٢٦﴾ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ﴿٢٧﴾ وَ
مَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٢٨﴾ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٢٩﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٠﴾ وَ
فُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣١﴾ إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنِشَاءً ﴿٣٢﴾ فَجَعَلْنَهُمْ أَجْبَارًا ﴿٣٣﴾
عُرْبًا نَّارِبًا ﴿٣٤﴾ لِأَصْحَابِ اليمينِ ﴿٣٥﴾ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾ وَثَلَاثَةٌ
مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَأَصْحَابُ الشَّمالِ هَٰ مَا أَصْحَابُ الشَّمالِ ﴿٣٨﴾ فِي سَمُومٍ
وَحَمِيمٍ ﴿٣٩﴾ وَظِلٍّ مِّن يَحُمُومٍ ﴿٤٠﴾ لَا يَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿٤١﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ
ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٣﴾ وَكَانُوا
يَقُولُونَ هَٰ بَنَاءٌ مِّثْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامَاءُ تَالَيْعُوثُونَ ﴿٤٤﴾ أَوْ آبَاؤُنَا
الْأَوَّلُونَ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٦﴾ لَمَجْمُوعُونَ هَٰ إِلَى
مِيقَاتٍ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٤٧﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتَٰهَا الضَّالُّونَ الْمُكْذِبُونَ ﴿٤٨﴾

17. என்றும் நிலையான இளமையுடையோராக இருக்கும்) சிறுவர்கள், (பணி புரிய) இவர்களைச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

18. தெளிவான (உயர்மது) பானத்திலிருந்து நிரப்பப்பட்டுள்ள கிண்ணங்களையும், கெண்டிகளையும், குவளைகளையும் (துக்கிக்கொண்டு) அவர்களைச் சுற்றிகொண்டே இருப்பார்கள்.

19. அம் மதுவை அருந்துவதனால் தலைவலிக்குள்ளாக மாட்டார்கள்; மதி மயக்கத்திற்கும் உள்ளாக மாட்டார்கள்;

20. இவர்கள் (பிரியப்பட்டு) தேர்ந்தெடுக்கின்றவற்றிலிருந்து கனி (வர்க்கங்)களோடும்,

21. அவர்கள் விரும்பக் கூடியவற்றிலிருந்து பட்சிகளின் மாமிசத்தோடும் (அச்சிறுவர்கள் சுற்றி வருவர்).

22. (அங்கு இவர்களுக்கு) 'ஹூருல் ஈன்' என்னும் கண்ணழிகளான மனைவிகளும் இருப்பார்கள்.

23. (வெண்மையில் சிப்பிக்குள்) மறைக்கப்பட்ட முத்துக்களைப் போல் (அவர்கள்) இருப்பார்கள்.

24. (இவைகள் யாவும்) இவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த (நன்மையான) செயல்களுக்குக் கூலியாகக் கிடைக்கும்).

25. அதில் அவர்கள் வீணானதையும், அவர்களைப் பாவத்தில் ஆக்கக் கூடியதையும் செவியுற மாட்டார்கள்.

26. ஆயினும், "ஸலாமன், ஸலாமன்" (சாந்தி, சாந்தி) என்ற சொல்லையன்றி (மற்றதையும்) செவியுற மாட்டார்கள்).

27. மேலும், வலப்பக்கத்தார் வலப் பக்கத்தாரின் நிலை என்ன? (அல்லாஹ் எதை அவர்களுக்குத் தயாராக்கி வைத்திருக்கிறான்?)

28. அவர்கள் முள்ளற்ற இலந்தை மரத்தின் (அடியிலும்);

29. (மேலிருந்து கீழ்வரையில்) குலைகள் தொங்கும் வாழை மரத்தின் (அடியிலும்);

30. நீண்ட நிழலிலும் இருப்பார்கள்.

31. (அல்லாஹ்வினால்) ஒட்டிவிடப்பட்ட நீரின் (அருகாமையிலும்) இருப்பர்).

32. ஏராளமான கனிவர்க்கங்களுக்கு மத்தியிலும்.

33. (அதன், கனிகள் காலவித்தியாசமின்றி எச்சமயத்திலும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்குமே தவிர, அவை) அற்றுப்போகாதவை; அன்றியும், (புசிப்பதற்குத்) தடுக்கப்படாதவை.

34. ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக உயரமாக்கப்பட்ட விரிப்புகளிலும் (அமர்ந்திருப்பார்கள்).

35. நிச்சயமாக நாம் (ஹூருல் ஈன் களான) அவர்களைப் பிரத்தியேகமாக (இவர்களுக்கெனப் புதிதாகவே) படைத்திருக்கின்றோம்.

36. அப்பால் கன்னியர்களாக அவர்களை ஆக்கியிருக்கிறோம்.

37. (தம் கணவர்களையே) நேசிக்கக் கூடியவர்களாக, சமவயதுடையவர்களாக (அவர்களை ஆக்கியுள்ளோம்).

38. (முன்னர் கூறப்பட்டது) வலப்பக்கத்தார்க்குரியதாகும்.

39. (இவர்களுடன்) முன்னோர்களில் ஒரு கூட்டத்தினரும்,

40. பின்னோர்களில் ஒரு கூட்டத்தினரும் (வலப்பக்கத்தைச் சார்ந்தோரில்) இருப்பார்கள்.

41. மேலும், இடப்புறத்தார்; இடப்புறத்தார்க்குரிய தன்மை என்ன?

42. (அவர்கள்) கொடிய அனல் காற்றிலும், முடிவுறக்காய்ச்சப்பட்ட கொதிக்கும் நீரிலும்.

43. அடர்ந்த இருண்ட புகையின் நிழலிலும் இருப்பார்கள்.

44. (அங்கு) குளிர்ச்சியுமில்லை; எவ்விதக் கசுமையிலலை.

45. நிச்சயமாக இவர்கள் இதற்கு முன்னர் பெரும் கசப்போக வாழ்வுடையவர்களாக இருந்தனர்.

46. (ஆனால்) அவர்கள் பெரும் பாவத்தின் மீது (பிடிவாதம் கொண்டோராக) நிலைத்தும் இருந்தனர்.

47. "நாம் இறந்து (உக்கி) மண்ணாகவும், எலும்புகளாகவும் ஆகிவிட்டாலுமா நிச்சயமாக நாம் (உயிர்கொடுத்து) எழுப்பப்படுபவர்கள்?" என்று கூறக் கூடியவர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

48. "அவ்வாறே முன்னோர்களான நம்முடைய மூதாதையருமா? (எழுப்பப் படுவார்கள்)" என்று பரிசாசமாகக் கூறிக்கொண்டிருந்தனர்).

49. (நபியே) நீர் கூறுவீரா: நிச்சயமாக (உங்களில்) முன்னோர்களும், பின்னோர்களும்.

50. (நீங்கள் அனைவரும்) குறிப்பிட்ட நாளின் ஒரு நேரத்தில் திட்டமாக (உயிர்கொடுத்து எழுப்பப்பட்டு) ஒன்றுசேர்க்கப்படுபவர்கள்."

51. "பின்னர், (இந்நாளைப்) பொய்யாக்கியோரான வழி கெட்டவர்களே! நிச்சயமாக நீங்கள்.

لَا كُلُّونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ ٥٢ فَمَا الْئُونُ مِنْهَا الْبُطُونُ ٥٣

فَشْرَبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ٥٤ فَشْرَبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ٥٥

هَذَا أَنْزَلَهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ٥٦ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ٥٧

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ٥٨ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ٥٩

نَحْنُ قَدْ رَبَّانَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ٦٠ عَلَى أَنْ

تُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦١ وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ

النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَنْذَرُونَ ٦٢ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ٦٣ ءَأَنْتُمْ

تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ٦٤ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا

فَقُلْتُمْ تَقَاهُ ٦٥ إِنَّا الْبَعْرُمُونَ ٦٦ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ٦٧

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ٦٨ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ

السَّمَاءِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ٦٩ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا

تَشْكُرُونَ ٧٠ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ٧١ ءَأَنْتُمْ

أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ٧٢ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً

وَمَتَاعًا لِلْمُقِيمِينَ ٧٣ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ٧٤ فَلَا

أَقْسِمُ بِمَوْقِعِ الْجُومِ ٧٥ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ٧٦

52. (ஐக்கம் எனும்) கள்ளிமரத்திலிருந்து உண்ணக்கூடியவர்கள்.
53. "அதைக் கொண்டே (உங்களுடைய) வயிறுகளை நிரப்பக்கூடியவர்கள்.
54. அப்பால், அதற்குமேல் கடுமையாகக் கொதிக்கும் நீரிலிருந்து குடிக்கக் கூடியவர்கள்.
55. (நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு) கடும் தாகத்திற்குள்ளான ஒட்டகம் குடிப்பதைப் போல் குடிக்கக்கூடியவர்கள்.
56. இது கூலி கொடுக்கும் நாளில் அவர்களுக்குரிய விருந்தாகும்.
57. நாமே உங்களை (முதன் முறையாக)ப் படைத்திருக்கின்றோம்; (ஆகவே, மீண்டும் உங்களை உயிர்ப்பிப்பதை) நீங்கள் உண்மையென நம்ப வேண்டாமா?
58. ஆகவே, (பெண்ணின் கர்ப்பத்தில்) நீங்கள் செலுத்திவிடுகின்ற (விந்தான)தைப் பார்த்தீர்களா?
59. அதனை (க்குழந்தையாக) நீங்கள் படைக்கின்றீர்களா? அல்லது நாம்தாம் படைப்பவர்களா?
60. நாமே உங்களுக்கிடையில் மரணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளோம். நாம் தோற்கடிக்கப்படுவோரும் அல்லர்.
61. (அன்றி) நாம் உங்களை அழித்து விட்டு உங்களுடைய இடத்தில் உங்களைப் போன்றோரை மாற்றிவிடவும், இன்னும் நீங்கள் அறியாதவற்றில், உங்களை நாம் அமைத்துவிடுவதற்கும் (நாம்) இயலாதவர்களன்று).
62. மேலும், (உங்களுடைய) முதலாவதான உற்பத்தியை நிச்சயமாக நீங்கள் நன்கறிந்திருக்கின்றீர்கள்! (இதனைக் கொண்டு) நீங்கள் நல்லுணர்வு பெற வேண்டாமா?
63. நீங்கள் (பூமியைக்கிளறி அதில் வித்துக்களை) விதைப்பதைப் பார்த்தீர்களா?
64. அதனை நீங்கள் முளைக்கச் செய்கின்றீர்களா? அல்லது நாம்தாம் முளைப்பிக்கச் செய்பவர்களா?
65. நாம் நாடினால், திட்டமாக அதனைக்கூளமாக ஆக்கியிருப்போம்; பின்னர் (அதன் தீய நிலைகண்டு) நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவோராய் ஆகிவிடுவீர்கள்.
66. "நிச்சயமாக நாங்கள் கடன்பட்டவர்களாகி (தண்டிக்கப்பட்டு) விட்டோம்.
67. இல்லை, நாங்கள் (பயிரை அடைவதிலிருந்து) தடுக்கப்பட்டு விட்டோம்" என்றும் கூறிக்கொண்டிருப்பீர்கள்).
68. நீங்கள் குடிக்கின்றீர்களே அந்நீரைப் பார்த்தீர்களா?
69. அதை மேகத்திலிருந்து நீங்கள் இறக்குகின்றீர்களா? அல்லது நாம்தாம் இறக்கிவைப்பவர்களா?
70. நாம் நாடினால் அதனை (நீங்கள் குடிக்க முடியாத) உப்பு நீராக்கி இருப்போம்; (இதற்கு) நீங்கள் நன்றிசெலுத்த வேண்டாமா?
71. நீங்கள் மூட்டுகின்ற நெருப்பைப் பார்த்தீர்களா?
72. அதனுடைய மரத்தை நீங்கள் உற்பத்திசெய்தீர்களா? அல்லது நாம் தாம் உற்பத்தி செய்பவர்களா?
73. (நரகத்தின் நெருப்பை உங்களுக்கு) நினைவூட்டும் பொருட்டும், பிரயாணிகளுக்குப் பயனளிக்கும் பொருட்டும் அதனை நாமே ஆக்கினோம்.
74. ஆகவே, (நபியே! இவைகளுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில்) மகத்தான உமதிரட்சகனின் பெயரைக்கொண்டு நீர் துதிசெய்துகொண்டிருப்பீராக!
75. நட்சத்திரங்கள் (விழுந்து) மறையுமிடங்கள் மீது நான் சத்தியம் செய்கின்றேன்.
76. நீங்கள் அறிந்திருந்தால், நிச்சயமாக இது மகத்தானதொரு சத்திய மென்பதைத் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٤٩﴾ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ﴿٥٠﴾ لَا يَسْئُرُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٥١﴾

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾ أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٥٣﴾

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكذِّبُونَ ﴿٥٤﴾ قُلُوا لَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٥٥﴾

وَأَنْتُمْ جُنُودٌ تَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا

تُبْصِرُونَ ﴿٥٧﴾ قُلُوا لَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٥٨﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٩﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٦٠﴾ فَرَوْحٌ وَ

رَيْحَانٌ لَهُ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٦١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٦٢﴾

فَسَلَامٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٦٣﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ ﴿٦٤﴾

الضَّالِّينَ ﴿٦٥﴾ فَتُزَلُّ مِنْ حَيْثُ لَمْ تَحْصِيهِ ﴿٦٦﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَاحِقَةٌ ﴿٦٧﴾ إِنْ

هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٦٨﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٦٩﴾

رَقَّةُ الْمَدِينَةِ تَسْمَعُ رَأْسَ الْبَيْتِ الْأَمِينِ
سَيِّدُ الْحَرَمَيْنِ هُوَ عَزَّ وَجَلَّ وَارْتَدَّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾

77. நிச்சயமாக இது மிக கண்ணியமிக்க குர்ஆனாகும்.
78. இது (லவ் ஹுல் மஹஃபூஸ் என்னும்) பாதுகாக்கப்பட்ட புத்தகத்தில் (எழுதப்பட்டுள்ளது)–
79. பரிசுத்தமானவர்களைத் தவிர, (மற்றெவரும்) இதனைத் தொடமாட்டார்கள்.
80. அகிலத்தாரின் இரட்சகனால் (இது) இறக்கப்பட்டது.
81. ஆகவே, இச்செய்தியை நீங்கள் அலட்சியம் செய்பவர்களாக இருக்கின்றீர்களா?
82. (அல்லாஹ் அளித்துள்ளவற்றுக்கு) உங்கள் நன்றியை நிச்சயமாக நீங்கள் பொய்ப் படுத்துவதையே (பிரதியாக) ஆக்குகின்றீர்களா.
83. (உங்களில் மரணிக்கும் ஒருவரின் உயிர்) அது தொண்டைக் குழியை அடைந்து விடுமானால்–
84. அந்நேரத்தில் நீங்கள் (சகராத் – மரணவேதனையில் சிக்கித் தவிப்பதை) பார்க்கிறீர்கள்.
85. நாமோ உங்களைவிட அவருக்கு மிகச் சமீபமாக இருக்கின்றோம்; எனினும் நீங்கள் பார்ப்பதில்லை.
86. ஆகவே நீங்கள் (யாருடைய) அதிகாரத்திற்கும்) கட்டுப்படாதவர்களாக இருந்தால்–
87. நீங்கள் உண்மையானவர்களாக இருந்தால், (அவருடைய உயிரான)தை நீங்கள் அவரின் பால் மீளவைத்திருக்கலாமே?
88. ஆகவே, (அல்லாஹ்வுக்கு) நெருக்கமாக்கப் பட்டவர்களில் உள்ளவராக அவர் இருந்தால்–
89. அப்போது அவருக்கு சுகமும், நல்லுணவும், அருட்கொடையுடைய சுவனமும் உண்டு.
90. அன்றியும் அவர் வலப்புறத்தாரில் உள்ளவராக இருந்தால்–
91. (அவரிடம்) "வலப்புறத்தாரிலிருந்து உமக்குச்சாந்தி உண்டாவதாக!" (என்று கூறப்படும்).
92. அன்றியும் அவர் வழி கெட்டோரான (இவ்வேதத்தைப்) பொய்யாக்குகின்றவர்களில் உள்ளவராக இருந்தால்–
93. கொதித்து அதன் உச்சத்தை அடைந்துவிட்ட நீரிலிருந்தே (அவருக்கு) விருந்துண்டு–
94. இன்னும், நரகத்தில் நுழைவித்தலும் உண்டு.
95. நிச்சயமாக இது (மிக்க) உறுதியான உண்மையாகும்.
96. ஆகவே (நபியே!) மகத்தான உமதிரட்சகனின் பெயரை (கூறி) துதி செய்வீராக.

அத்தியாயம் : 57

அல் ஹதீத் – இரும்பு

வசனங்கள் : 29 மதனீ ருகூஸ்கன் : 4

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

- வானங்கள் மற்றும் பூமியில் உள்ளவை அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து துதி செய்கின்றன. அவனே (யாவற்றையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.
- வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; அவன் உயிர்ப்பிக்கின்றான்; அவனே மரணிக்குமாறும் செய்கின்றான்; மேலும் அவன், ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.
- அவனே முதலாமவனும், கடைசியானவனும், (அவனுக்கு முன்னும், பின்னும் ஒன்றுமில்லை!) அவனே (சகலவற்றிற்கும்) மேலானவனும், அந்தரங்கமானவனும் (ஆவான்); மேலும், அவன் ஒவ்வொரு பொருளைப் பற்றியும் நன்கறிகிறவன்.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلْبِغُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرِجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٥ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ٦ يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٧ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا
جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ ۖ فَاَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا
لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ٨ وَمَالَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ يَدْعُوْكُمْ
لِتُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اَخَذَ مِيْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ٩
هُوَ الَّذِي يَنْزِلُ عَلَى عَبْدٍ اٰتِيٍّ بِنَتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ
الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ ۚ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيْمٌ ١٠
مَا لَكُمْ اَلَّا تَتَّقُوْا فِى سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمَوَاتِ وَ
الْاَرْضِ لَا يَسْتَوِيْ مِنْكُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلْ
اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدِ وَقَاتَلُوْا
وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ١١

4. அவன் எத்தகையவனென்றால், வானங்களையும், பூமியையும் ஆறு நாட்களில் படைத்தான்; பின்னர், (தன் கண்ணியத்திற்குத் தக்கவாறும், மகத்துவத்திற்குரியவாறும்) அர்வின் மீதிருப்பது அவனுக்கு எவ்வாறு தகுமோ அவ்வாறே) அர்வின் மீது உயர்ந்துநிலைபெற்றுவிட்டான்; பூமியில் நுழைவதையும், அதிலிருந்து வெளிப்படுவதையும், வானத்திலிருந்து இறங்குவதையும், அதில் ஏறுவதையும் அவன் நன்கறிவான்; நீங்கள் எங்கிருந்த போதிலும், அவன் (அறிவாலும், அவன் சக்தியாலும்) உங்களுடன் இருக்கிறான்; மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவைகளை நன்கு பார்க்கிறவன்.

5. வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; அன்றியும் அல்லாஹ்வின் பக்கமே காரியங்கள் (யாவும்) திருப்பப்படும்.

6. இரவைப் பகலில் அவன் நுழைவிக்கிறான்; மேலும் பகலை இரவில் நுழைவிக்கின்றான். (தனது அடியார்களின்) இதயங்களில் உள்ளவற்றையும் அவன் நன்கறிகிறவன்.

7. (ஆகவே மனிதர்களே! நீங்கள்) அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் விசுவாசியுங்கள்; அன்றியும், எதில் உங்களை அவன் பின்தோன்றல்களாக ஆக்கிஇருக்கிறானோ, அதிலிருந்து (தர்மமாகச்) செலவு செய்யுங்கள்; ஆகவே, உங்களில் விசுவாசங் கொண்டு, (தர்மமாகச்) செலவு செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்குப் பெரியதொரு கூலியுண்டு.

8. (நம்முடைய) தூதர், உங்களுடைய இரட்சகனை நீங்கள் விசுவாசிக்குமாறு உங்களை அழைப்பவராக இருக்க, மேலும், (இதைப்பற்றி முன்னதாக அல்லாஹ்) நிச்சயமாக உங்களுடைய வாக்குறுதியை அவன் வாங்கியிருக்க - (மனிதர்களே!) நீங்கள் அல்லாஹ்வைக் கொண்டு விசுவாசம் கொள்ளாதிருக்க உங்களுக்கென்ன நேர்ந்தது? நீங்கள் (உண்மையாகவே) விசுவாசங் கொண்டவர்களாக இருந்தால் (அல்லாஹ்வையே நம்புங்கள்).

9. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களை (ப் பாவத்தின்) இருள்களிலிருந்து (நேர் வழியின்) பிரகாசத்தின்பால் வெளிப்படுத்துவதற்காக, அவன் தனது அடியார் மீது தெளிவான வசனங்களை இறக்கிவைக்கின்றான்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்கள் மீது மிக இரக்கமுடையவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

10. அன்றியும், அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் நீங்கள் செலவு செய்யாமலிருக்க உங்களுக்கென்ன நேர்ந்தது? மேலும், வானங்கள் மற்றும் பூமியிலுள்ளவைகளின் வாரிசுரிமை அல்லாஹ்வுக்கே உரியது; உங்களில் (மக்கா) வெற்றிக்கு முன்னர் யார் (தன் பொருளைச்) செலவும் செய்து, யுத்தமும் புரிந்தாரோ அவருக்கு உங்களில் (யாரும்) நிகராகமாட்டார். (முந்திய) அவர்கள், (மக்காவெற்றிக்குப்) பிறகு செலவும் செய்து போரிட்டார்களே அத்தகையோரைவிட பதவியால் மிக மகத்தானவர்கள்; (எனினும்), ஒவ்வொருவருக்கும் அல்லாஹ் நன்மையையே வாக்களித்திருக்கிறான். மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவன்.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفَهُ لَهُ وَلَهُ
 أَجْرٌ كَرِيمٌ ⑪ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ
 بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرُكُمُ الْيَوْمَ جَبَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑫ يَوْمَ يَقُولُ
 الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُوا نَارَ نَبْتَسُ مِنْ
 نُورِكُمْ قَبِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ
 بِسُورَةٍ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ⑬
 يُنَادُوهُمْ وَهُمْ أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَ
 تَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانُ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَ
 غَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ⑭ قَالِ يَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوِيَّتُكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑮
 أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ
 مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ
 عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ⑯ عَلِمُوا أَنَّ
 اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ⑰

11. அல்லாஹ்வுக்கு அழகிய கடனாகக் கடன் கொடுப்பவர் யார்? அவருக்கு அதனை அவன் இரட்டிப்பாக்கி வைக்கிறான்; (அன்றியும்,) அவருக்கு மிக்க கண்ணியமான நற்கூலியும் உண்டு.

12. (நபியே!) விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களையும், விசுவாசங்கொண்ட பெண்களையும் நீர் காணும் (அந்) நாளில், அவர்களுடைய பிரகாசம் அவர்களுக்கு முன்னும், அவர்களுடைய வலப்புறங்களிலும் விரைந்து(சென்று) கொண்டிருக்கும்; "இன்றைய தினம் உங்களுக்கு நன்மாராயம் சுவனங்களாகும்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் நீங்கள் நிரந்தரமாகத் (தங்கி) இருப்பவர்கள்; அதுவே மகத்தான வெற்றியாகும்" என்று மலக்குகள் கூறுவார்கள்).

13. (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்கான ஆண்களும், முனாஃபிக்கான பெண்களும் விசுவாசங்கொண்டவர்களிடம், "நீங்கள் (முன் செல்லாது எங்களுக்காகச் சிறிது தாமதித்து) எங்களைப்பாருங்கள், உங்களுடைய பிரகாசத்திலிருந்து நாங்கள் (கொஞ்சம் ஒளியை) எடுத்துக் கொள்கிறோம்" என்று கூறும் நாளில், (அவர்களிடம்), "நீங்கள் உங்கள் பின்புறம் (திரும்பிச்) சென்று பிரகாசத்தைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள்" என்று கூறப்படும்; அப்பொழுது, அவர்களுக்கிடையில் ஒரு தடுப்பு எழுப்பப்படும். அதற்கு வாசலும் இருக்கும்; (விசுவாசிகள் இருக்கக்கூடிய) அதன் உட்புறம் அதில் (அல்லாஹ்வின்) அருளும், அதன் வெளிப்புறம் அதன் பக்கமிருந்து வேதனையும் இருக்கும்.

14. இவர்கள் (உலகத்தில்) "நாங்கள் உங்களுடன் இருக்கவில்லையா?" என்று (விசுவாசிகளாகிய) அவர்களை அழைப்பார்கள்; (அதற்கு) அவர்கள், (இவர்களிடம்) "மேய்தான்! ஆயினும், நீங்களே உங்களை நயவஞ்சகத்தால் துன்பத்திற்குள்ளாக்கிக் கொண்டீர்கள்; அன்றியும், (நாங்கள் அழிக்கப்படுவதை) நீங்கள் எதிர்பார்த்தீர்கள்; (அல்லாஹ்வின்) ஏகத்துவத்திலும், நபியின் தூதிலும் நீங்கள் சந்தேகித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள்; அல்லாஹ்வுடைய கட்டளை(யாகிய மரணம்) வரும்வரையில், (உங்களுடைய) பேராசைகள் உங்களைச் சதிசெய்தும் விட்டன; மேலும், ஏமாற்றுகிறவ(னாகிய ஷைத்தான்), அல்லாஹ்வைப்பற்றி உங்களை ஏமாற்றியும் விட்டான்.

15. ஆகவே, இன்றையத் தினம் உங்களிடமிருந்தோ, அல்லது நிராகரித்தவர்களிடமிருந்தோ (நீங்கள் அடையவேண்டிய தண்டனைக்குப் பதிலாக) யாதொரு நஷ்ட ஈடும் எடுக்கப்படமாட்டாது; நீங்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான்; அதுதான் உங்களுக்குத் துணை; சென்றடையும் இடமான அது மிக்கக்கெட்டது (என்று கூறப்படும்).

16. விசுவாசங் கொண்டிருந்தோருக்கு, அவர்களது இதயங்கள், அல்லாஹ்வையும், உண்மையிலிருந்து இறங்கிய (வேதத்)தையும் நினைவு கூர்வதற்காக, பயந்து நடுங்கக்கூடிய நேரம் (இன்னும்) வரவில்லையா? மேலும், இவர்களுக்கு முன்னர் வேதங்கொடுக்கப்பட்டோரைப் போன்று இவர்களும் ஆகிவிட வேண்டாம்; பின்னர், அவர்கள் மீது (நபிமார்கள் வருகையின்) ஒரு காலம் நீண்டுவிட்டது; ஆகவே, அவர்களுடைய இதயங்கள் கடினமாகிவிட்டன; மேலும், அவர்களில் பெரும்பாலோர் பாவிகள்.

17. (மனிதர்களே!) நிச்சயமாக அல்லாஹ், பூமியை அது (வரண்டு)இறந்ததன் பின்னர் அவன் உயிர்ப்பிக்கிறான் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் விளங்கிக்கொள்வதற்காக நிச்சயமாக (நம்முடைய) வசனங்களை நாம் உங்களுக்குத் தெளிவாக்கியிருக்கின்றோம்.

إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لِيُضَعِفَ
 لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ^(١٨) وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ
 الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ^(١٩) عَلِمُوا أَنَّمَا
 الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَتُهُمْ وَتَفَاخُرُيْنَكُمْ وَتَكَاشَرُفِي
 الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ
 فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
 مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمَتَاعٌ الْعُرُورُ^(٢٠)
 سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَ
 الْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
 يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ^(٢١) مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ
 فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كُتُبٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ
 ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ^(٢٢) لَّيْسَ لَكَ تَأْسُوعٌ عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُ بِمَا
 آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ^(٢٣) الَّذِينَ يَخْلَوْنَ وَيَاْمُرُونَ
 النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ^(٢٤)

18. நிச்சயமாக தர்மம் செய்யும் ஆண்களும், தர்மம் செய்யும் பெண்களும், அல்லாஹ்வுக்காகப் (பிறருக்குப் பொருளை) அழகான கடனாகக் கடன் கொடுத்தார்களே அவர்களும்—அவர்களுக்கு அது இரு மடங்காக (அதன் பலன்) ஆக்கப்படுகின்றது; இன்னும் அவர்களுக்கு மிக்க கண்ணியமான (நற்)கூலியும் உண்டு.

19. மேலும், அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதர்களையும் விசுவாசிக் கின்றார்களே அத்தகையோர்—அவர்கள்தாம் தங்கள் இரட்சகனிடத்தில் உண்மைப்படுத்தியவர்களும், (தியாகிகளான) ஷுஹதாக்களும் ஆவர். (மேற் கூறப்பட்ட இருசாரார்களாகிய) அவர்களுக்கு அவர்களுடைய கூலியும், (அவர்களுக்கு வழியை அறிவிக்கக் கூடிய) அவர்களுடைய பிரகாசமும் உண்டு; இன்னும், நிராகரித்து, நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகின்றார்களே அத்தகையோர்—அவர்கள் நரகவாசிகள்.

20. (மனிதர்களே!) நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக இவ்வுலக வாழ்க்கையெல்லாம் விளையாட்டும், வீணும், அலங்காரமும், (அது) உங்களுக்கிடையில் பெருமையடித்துக் கொள்வதும், செல்வங்களிலும், பிள்ளைகளிலும் (ஒருவருக்கொருவர்) அதிகப்படுத்திக் கொள்வதும் தான்; (இந்நிலை) ஒரு மழையைப் போன்றாகும்; (அதன் மூலம் முளைத்த) பயிர்கள் நன்கு வளர்ந்து விவசாயிகளை அதிசயத்தில் ஆழ்த்தியது; பின்னர், அது காய்ந்து விடுகிறது; (அப்போது) அதை மஞ்சளாகிவிடுவதை நீர் காண்கின்றீர்; பின்னர், அது சருகுளாகிவிடுகின்றது (இவ்வுலக வாழ்க்கையும் அவ்வாறே இருக்கிறது); மறுமையிலோ, (அவர்களில் பலருக்குக்) கொடிய வேதனையும், (சிலருக்கு) அல்லாஹ்வின் மன்னிப்பும், பொருத்தமும் கிடைக்கின்றன. ஆகவே, இவ்வுலக வாழ்க்கை(மனிதனை) மயக்கும்(சொற்ப) இன்பமேயன்றி வேறில்லை.

21. (ஆகவே மனிதர்களே!) உங்கள் இரட்சகனின் மன்னிப்பின் பக்கமும், சுவனபதியின் பக்கமும் நீங்கள் முந்துங்கள்; அதன் அகலம், வானம் மற்றும் பூமியின் அகலத்தைப் போன்றதாகும்; அது அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதர்களையும் விசுவாசங் கொண்டோருக்காக தயாராக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது அல்லாஹ்வுடைய பேரருளாகும்—அதனை அவன், தான் நாடியவருக்குக் கொடுக்கின்றான்; மேலும், அல்லாஹ் மகத்தான பேரருளுடையவன்.

22. எந்தத் துன்பமும்—அதனை நாம் சிருஷ்டிப்பதற்கு முன்னதாக, (லவ்ஹூல் மஹ்ஃபூள் என்னும்) புத்தகத்தில் (பதியப்பட்டு) இருந்தே தவிர—பூமியிலோ, அல்லது உங்களிலோ ஏற்படுவதில்லை; நிச்சயமாக இது அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க எளிதானதாகும்.

23. உங்களுக்கு தவறிவிட்டதின் மீது நீங்கள் கவலைப்படாமலிருப்பதற்காகவும், (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் உங்களுக்குக் கொடுத்ததைப் பற்றி நீங்கள் (வரம்புமீறி) மகிழ்ச்சி கொள்ளாதிருப்பதற்காகவும் (இதனை உங்களுக்கு அறிவிக்கின்றான்); கர்வங்கொண்டு, தற்பெருமையடிப்போர் ஒவ்வொருவரையும் அல்லாஹ் நேசிப்பதில்லை.

24. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், உலோபத்தனம் செய்வார்கள்; (மற்ற) மனிதர்களையும் உலோபத்தனத்தைக் கொண்டு ஏவுவார்கள்; இன்னும், எவர் (தன் பொருளைச் செலவு செய்வதிலிருந்து) புறக்கணித்துவிடுகிறாரோ, அப்பொழுது நிச்சயமாக அல்லாஹ்—அவனை தேவையற்றவன், பெரும் புகழுடையவன்.

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ
وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ
بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَ
رُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ١٥ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَ
إِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ١٦ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا
بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا
عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا
فَأَتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ١٧
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ
كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ١٨ لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ
عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ١٩

25. நிச்சயமாக நாம், நம்முடைய தூதர்களை (அத்தாட் சிகளில்) தெளிவான வற்றுடன் அனுப்பிவைத்தோம்; அவர்களுடன் வேதத்தையும், மனிதர்கள் நீதியைக் கொண்டு நிலைத்திருப்பதற்காக தராசையும் இறக்கினோம்; இன்னும், இரும்பையும் நாமே இறக்கினோம்; அதில் (போருக்கு வேண்டிய) கடுமையான சக்தியும், மனிதர்களுக்குப் பயன்களும் இருக்கின்றன. இதன்மூலம் அவனுக்கும், அவனுடைய தூதர்களுக்கும் மறைவாக உதவி செய்வோர் யார் என்பதை அல்லாஹ் (சோதித்து) அறிந்து கொள்வதற்காகவும் (இவ்வாறு செய்துள்ளான்); நிச்சயமாக அல்லாஹ் வலிமை மிக்கவன், (யாவரையும்) மிகைத்தவன்.

26. மேலும், நூலையும், இப்ராஹீமையும் திட்டமாக நாம் (நம்முடைய தூதர்களாக) அனுப்பிவைத்தோம்; அவ்விருவருடைய சந்ததியில் நபித்துவத்தையும், வேதத்தையும் ஆக்கியிருந்தோம்; அவர்களில் நேர்வழி பெற்றோரும் இருந்தனர்; இன்னும் அவர்களில் பெரும்பாலோர் பாவிகளாக இருந்தனர்.

27. (ஆகவே, அவர்களுக்குப்) பின்னர், அவர்களுடைய (அடிச்)சுவடுகளின் மீது (ஏனைய) தூதர்களை ஒருவர் பின் ஒருவராக நாம் தொடர்ச்செய்தோம்; அவ்வாறே மர்யமுடைய மகன் ஈஸாவையும் நாம் தொடர்ச்செய்தோம்; அவருக்கு இன்ஜீலையும் (வேதமாக) நாம் கொடுத்தோம்; இவரைப் பின்பற்றி இருந்தவர்களுடைய இதயங்களில், இறக்கத்தையும், கிருபையையும் நாம் ஆக்கினோம்; இன்னும் துறவறத்தை அதை அவர்கள் புதிதாக உண்டாக்கிக் கொண்டார்கள்; அதை அவர்கள் மீது (கடமையாக) நாம் விதிக்கவில்லை; எனினும், அல்லாஹ்வின் பொருத்தத்தைத் தேடியே (அவர்கள் அதனை உண்டாக்கிக் கொண்டார்கள்); பின்னர், அதனைப் பேணுகின்ற முறைப்படி அவர்கள் அதைப் பேணவில்லை; (அதன்) பின், (நபியே!) அவர்களில் விசுவாசம் கொண்டிருந்தார்களே அத்தகையோருக்கு அவர்களுடைய கூலியை நாம் கொடுத்தோம், (எனினும்), அவர்களில் பெரும்பாலோர் (நீர் கொண்டுவந்ததை நிராகரிக்கும்) பாவிகளாகவே இருக்கின்றனர்.

28. ஆகவே, (ஈஸாவை) விசுவாசம் கொண்டவர்களே! நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து, அவனுடைய (இத்)தூதரையும் விசுவாசியுங்கள்; உங்களுக்கு அவனுடைய அருளிலிருந்து இரண்டு பங்கு (கூலி) கொடுப்பான்; உங்களுக்கு ஒளியையும் அவன் ஆக்குவான், நீங்கள் அதனைக் கொண்டு (நேர் வழியில்) நடப்பீர்கள்; (உங்களுடைய பாவங்களையும்) உங்களுக்காக அவன் மன்னிப்பான்; மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

29. (விசுவாசம் கொண்டோர்க்கு) அல்லாஹ்வுடைய பேரருளிலிருந்து (கிடைத்த) எப்பொருளின் மீதும் (அதைப் பெற வேதக்காரர்களாகிய) அவர்கள் சக்தி பெறமாட்டார்கள் என வேதத்தையுடையவர்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக (இதனை அவன் உங்களுக்கு அறிவித்தான்); மேலும், பேரருள் நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் கையில் இருக்கிறது; அவன் நாடியவர்களுக்கு அதனை அளிக்கின்றான்; மேலும், அல்லாஹ் மகத்தான பேரருளுடையவன்.

وَرَبُّكَ الْكَافُّ الْمُنِيعُ ۖ إِنَّا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ آبَائِكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا غَوَوْا ۖ فَلَوْلَا إِذْ سَأَلْتُمْ نَجَاةً يَسْرِعُ لَمَّا جَاءَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَادِلِينَ ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَ

تَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ٥

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ

إِذَا إِلَىٰ وَكِدَتْهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا ۚ

إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ ٥ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ

يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَنَاسَّ ذُلُّكُمْ

تَوْعَطُونَ بِهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ٥ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ

شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَنَاسَّ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ

سِتِّينَ مِسْكِينًا ۚ ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٥ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

كَبِتُوا كَمَا كَبَتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتِنَا وَ

لِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ٥ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ

بِمَا عَمِلُوا ۚ أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوءَ مَا لَهُمْ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ٥

அத்தியாயம் : 58

அல் முஜாதிলা _ தர்க்கிப்பவன்

வசனங்கள் : 22 மதனீ ருக்ஃகன் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. (நபியே) தன் கணவனைப் பற்றி உம்மிடம் தர்க்கித்து, (அதைப் பற்றி) அல்லாஹ்விடமும் முறையிட்டாளே அத்தகையவளுடைய கூற்றை (முறை யீட்டை) தீதிட்டமாக அல்லாஹ் செவியேற்றுக்கொண்டான்; அல்லாஹ் உங்களிருவரின் (வாக்கு) வாத்தத்தையும் செவியேற்றான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகச்செவியேற்றிவன்; (அனைத்தையும்) பார்க்கிறவன்.

2. உங்களில் தம் மனைவியரைத்தாய்க்கு ஒப்பிட்டு (நீ என்மீது என் தாயைப் போன்றவன் எனக்) கூறிவிடுகிறார்களே அத்தகையோர் (ஒப்பிட்டுக்கூறப்பட்டமனைவியரான) அவர்கள் (ஒப்பிட்டுக் கூறிய) அவர்களுடைய தாய்மார்களல்லர்; அவர்களைப் பெற்றெடுத்தார்களே அத்தகையோரைத்தவிர, (வேறு எவரும்) அவர்களுடைய தாய்மார்களல்லர்; மேலும், நிச்சயமாக (தம் மனைவியரைத் தாயென்று கூறினால், கூறுகின்ற) அவர்கள் சொல்லால் வெறுக்கத்தக்கதையும், பொய்யையும் கூறுகின்றனர்; மேலும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (குற்றங்களை) மிகவும் பொறுப்பவன்; மிக்க மன்னிப்பவன்.

3. மேலும், தங்கள் மனைவியரைத் (தம்) தாய்க்கு ஒப்பிட்டுக்கூறி, பின்னர் தாம் கூறியவற்றிலிருந்து (திரும்பி தாம் பத்திய வாழ்க்கையில்) மீண்டு கொள்வார்களே அத்தகையோர் - அவ்விருவரும் ஒருவரை ஒருவர் தீண்டுவதற்கு முன்னர், (பரிசாரமாக) ஒர் அடிமையை விடுதலை செய்தலாகும்; இது (அல்லாஹ்வின் சட்டமாகும்) இதனைக் கொண்டு நீங்கள் உபதேசிக்கப்படுகிறீர்கள்; மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கறிகிறவன்.

4. பின்னர், (அடிமையை) எவர் பெற்றிருக்கவில்லையோ அவர், அவ்விருவரும் ஒருவரை ஒருவர் தீண்டுவதற்கு முன்னர் (அதற்குள்ள பரிசாரம்) இரண்டு மாதங்கள் தொடர்ச்சியாக நோன்பு நோற்பதாகும்; (இவ்வாறு நோன்பு நோற்க) எவர் சக்தி பெறவில்லையோ, அப்பொழுது அவர் அறுபது ஏழைகளுக்கு (மத்திய தரமான) ஆகாரமளித்தலாகும்; இது அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் நீங்கள் விகவாசங் கொள்வதற்காக (இவ்வாறு இலேசாக்கிவைத்தான்); இன்னும், இவைகள் அல்லாஹ்வுடைய வரம்புகளாகும்; நிராகரிப்போருக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுமுண்டு.

5. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்களுக்கு முன்னுள்ளோர் இழிவாக்கப் பட்டது போன்றே அவர்கள் இழிவாக்கப்படுவார்கள்; மேலும், திட்டமாக (இதைப்பற்றித்) தெளிவான வசனங்களை நாம் இறக்கியிருக்கின்றோம்; நிராகரிப்போருக்கு இழிவு தரும் வேதனையுமுண்டு.

6. அவர்கள் அனைவரையும் அல்லாஹ் (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பும் நாளில், அவர்கள் செய்தவற்றை அவர்களுக்கு அவன் அறிவிப்பான்; அல்லாஹ் (அவர்கள் செய்த) அவற்றைக் கணக்கிட்டுவைத்துள்ளான்; (ஆனால்) அவர்களோ அவற்றை மறந்து விட்டார்கள்; மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் சாட்சியாக இருக்கின்றான்.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ
 نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خُمْسَةَ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَى
 مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ④ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ
 النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
 وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ
 وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ
 يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْبَصِيرُ ⑤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ
 فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
 بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ⑥ إِنَّمَا النَّجْوَى
 مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا
 بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑦ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجْلِسِ فَانْصَحُوا فَيَفْسَحِ اللَّهُ
 لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑧

7. (நபியே!) நிச்சயமாக அல்லாஹ் வானங்களிலுள்ளவற்றையும், பூமியிலுள்ளவற்றையும் நன்கறிகின்றான் என்பதை நீர் பார்க்கவில்லையா? மூவரின் இரகசியத்தில் அவன் அவர்களில் நான்காவதாக இல்லாமலில்லை; ஐவருடைய (இரகசியத்)தில் அவன் அவர்களில் ஆறாவதாக இல்லாமலில்லை; அதைவிடக் குறைவாகவோ, அல்லது அதிகமாகவோ அவர்கள் எங்கிருந்த போதிலும் அவன் அவர்களுடன் இல்லாமலில்லை; (எந்நிலையிலும் அவன் அவர்களுடைய இரகசியங்களை அறிந்து கொள்கிறான்.) பின்னர், அவர்கள் செய்தவற்றை அவர்களுக்கு மறுமை நாளில் அவன் அறிவிப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் நன்கறிந்தவன்.

8. (நபியே!) இரகசியம் பேசுவதை விட்டும் தடுக்கப்பட்டார்களே அத்தகையோரை நீர் பார்க்கவில்லையா? பின்னர் எதை விட்டும் தடுக்கப்பட்டார்களோ, அதன்பாலே அவர்கள் திரும்புகிறார்கள்; இன்னும் அவர்கள் (தங்களுக்குமத்தியில்) பாவமான விஷயத்தையும், (மற்றவர்கள் விஷயத்தில்) வரம்பு மீறுதலையும், (நம்முடைய) தூதருக்கு மாறு செய்வதையும் கொண்டு அவர்கள் இரகசியமாகப் பேசுகின்றனர்; மேலும், அவர்கள் உம்மிடம் வந்தால், அல்லாஹ் எவ்வார்த்தையைக் கொண்டு, முகமன் கூறவில்லையோ அதைக்கொண்டு உமக்கு முகமன் கூறுகிறார்கள்; நாம் கூறியதைப் பற்றி (அவர் தன் தூதரில் உண்மையாளராக இருந்தால்) அல்லாஹ் நம்மை வேதனை செய்யக்கூடாதா?" என்றும் தங்கள் மனங்களில் கூறுகின்றனர்; நரகம் அவர்களுக்குப் போதுமானதாகும்; அதில் அவர்கள் நுழைவார்கள்; அது திரும்பிச் செல்லுமிடத்தால் மிகக்கெட்டது.

9. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் ஒருவர் மற்றவருடன் இரகசியம் பேசினால், பாவத்தையும், வரம்பு மீறுதலையும், (நம்) தூதருக்கு மாறு செய்வதையும் கொண்டு இரகசியம் பேசாதீர்கள்; நன்மையையும், பயபக்தியையும் கொண்டு நீங்கள் இரகசியம் பேசுங்கள். மேலும், எவன்பக்கம் ஒன்று திரட்டப் படுவீர்களோ அத்தகைய அல்லாஹ்வை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்.

10. (பாவமானதையும், வரம்பு மீறுதலையும் கொண்டு) இரகசியம் பேசுவதெல்லாம், விசுவாசங் கொண்டவர்களை கவலையடையச் செய்வதற்காக வைத்தானிடமிருந்துள்ளதாகும்; அல்லாஹ்வுடைய அனுமதியின்றி அவர்களுக்கு அவன் யாதொன்றையும் தீங்கிழைத்துவிடக்கூடிய (சக்தி பெற்ற)வன் அல்லன்; ஆகவே, விசுவாசங் கொண்டவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீதே (தங்களின் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) நம்பிக்கை கொள்ளவும்.

11. (விசுவாசங்கொண்டோரே!) "சபைகளில் விசாலமாக இடமளியுங்கள்" என்று உங்களுக்குக் கூறப்பட்டால், (அவ்வாறே) நீங்கள் விசாலமாக இடமளியுங்கள்; அல்லாஹ் உங்களுக்கு விசாலமாக்கி வைப்பான்; தவிர, (சபையிலிருந்து) எழுந்து விடுங்கள்" எனக் கூறப்பட்டால், அப்போது எழுந்து விடுங்கள்; உங்களிலுள்ள விசுவாசிகளுக்கும், கல்வி அறிவு கொடுக்கப்பட்டோருக்கும் அல்லாஹ் பதவிகளை உயர்த்துவான்; மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்கறிகிறவன்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِ مُوَابِّئِينَ يَدَيَّ
نَجْوَى كُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَظْهَرُ فَإِنْ كُنْتُمْ تَحِبُّونَ اللَّهَ
عَفْوٌ رَّحِيمٌ ١٠ ؕ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيَّ نَجْوَى كُمْ
صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ
آتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١١
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا
مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ١٢ ؕ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا
شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٣ ؕ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً
فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ١٤ ؕ لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ
أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ١٥ ؕ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ
كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ ؕ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ
الْكَاذِبُونَ ١٦ ؕ اسْتَحْذَوْهُمْ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ
أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ؕ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١٧
إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ١٨

12. விசுவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் (நம்முடைய) தூதருடன் இரகசியம் பேசினால், உங்கள் இரகசியப்பேச்சிற்கு முன்னர் தர்மத்தை முற்படுத்துங்கள்; இது உங்களுக்கு மிகச்சிறந்ததும், மிகப்பரிசுத்தமானதுமாகும்; (தர்மம் கொடுப்பதற்கு எதனையும்) நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளவில்லையானால், (அது குற்றமல்ல); நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிகக் மன்னிப்பவன், மிகக்கிருபையுடையவன்.

13. நீங்கள் உங்களுடைய இரகசியப்பேச்சிற்கு முன்னர், தர்மங்களை முற்படுத்த வேண்டுமென்று நீங்கள் பயந்துவிட்டீர்களா? எனவே, அச்சமயம் நீங்கள் செய்யாதபோது, அல்லாஹ் உங்களை மன்னித்தும் விட்டான்; ஆகவே, தொழு கையை முறையாக நிறைவேற்றுங்கள்; ஐகாத்தையும் கொடுங்கள்; அல்லாஹ் வுக்கும் அவனுடைய தூதருக்கும் கீழ்ப்படிந்து நடந்து கொள்ளுங்கள்; அன்றியும் நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் நன்குணர்பவன்.

14. (நபியே!) அல்லாஹ் எவர்கள் மீது கோபம் கொண்டுவிட்டானோ, அக்கூட்டத்தினரை சிநேகிதர்களாக ஆக்கிக்கொண்டார்களே அத்தகையோர் பக்கம் நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள் உங்களில் உள்ளவர்களல்லர்; (நீங்கள்) அவர்களிலும் உள்ளவர்களல்லர்; அவர்கள் அறிந்தவர்களாக இருக்கும் நிலையில் (உங்களைச் சேர்ந்தவர்களேன) பொய்யின் மீது சத்தியம் செய்கின்றனர்.

15. அவர்களுக்காக அல்லாஹ் கடினமான வேதனையை தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றான். நிச்சயமாக அவர்கள்—அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தது மிகக்கெட்டது.

16. அவர்கள் தங்களுடைய (பொய்யான) சத்தியங்களைக் கேடயமாக எடுத்துக் கொண்டுவிட்டனர்; ஆகவே (மனிதர்களை) அல்லாஹ்வுடைய பாதையை விட்டும் தடுத்து விட்டனர். எனவே, அவர்களுக்கு இழிவுடைய வேதனையுண்டு.

17. அவர்களுடைய செல்வங்களும், அவர்களுடைய மக்களும், அல்லாஹ்வின் வேதனையிலிருந்து யாதொன்றையும், அவர்களை விட்டுத் தடுத்துவிடவே மாட்டாது; அத்தகையவர்கள் நரகவாசிகள்; அவர்கள் அதில் நிரந்தரமாகத்தங்கி இருப்பவர்கள்.

18. அல்லாஹ் அவர்கள் அனைவரையும் (உயிர் கொடுத்து) எழுப்புகின்ற (மறுமை) நாளில், அவர்கள் உங்களிடம் சத்தியம் செய்ததைப்போன்று, அவனிடத்திலும் (பொய்ச்) சத்தியம் செய்வார்கள்; நிச்சயமாக தாங்கள் (உண்மையான) ஏதோ ஒன்றின்மீது இருப்பதாகவும் எண்ணிக்கொள்வார்கள்; அறிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக அவர்கள்—அவர்கள்தாம் பொய்யர்கள்.

19. ஷைத்தான் அவர்களை மிகைத்துவிட்டான்; ஆகவே, அல்லாஹ்வைப்பற்றிய நினைவை அவர்களுக்கு மறக்கச் செய்துவிட்டான்; இவர்கள் ஷைத்தானுடைய கூட்டத்தினர்; அறிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக ஷைத்தானுடைய கூட்டத்தினர்—அவர்கள்தான் நஷ்டமடைந்தோர்.

20. நிச்சயமாக அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும் (அவர்களின் கட்டளைகளுக்கு மாறுசெய்வதன் மூலம்) விரோதிகின்றார்களே அத்தகையோர்—அவர்களே இழிவுக்குள்ளானவர்களில் இருப்பர்.

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٥٩﴾ لَا تَجِدُ قَوْمًا
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ
كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٠﴾

وَرَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
سَيُجْزَوْنَ أَجْرَهُم مَرَّةً وَثَلَاثًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦١﴾
هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ
مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي
قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٦٢﴾ وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٦٣﴾

٤٩

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

21. "நிச்சயமாக நானும், என் தூதர்களும் மிகைத்து(வெற்றி பெற்று) விடுவோம்" என அல்லாஹ் எழுதிவிட்டான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் பல மிக்கவன்; (யாவரையும்) மிகைத்தவன்.

22. அல்லாஹ்வையும் இறுதிநாளையும் விசுவாசங் கொண்ட சமூகத்தினரை, அல்லாஹ்வையும் அவனது தூதரையும் பகைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்களை நேசிப்பவர்களாக (நபியே) நீர் காணமாட்டீர், அவர்கள் தங்களின் பெற்றோர்களாயினும், அல்லது தங்களின் ஆண் மக்களாயினும், அல்லது தங்களின் சகோதரர்களாயினும் அல்லது தங்கள் குடும்பத்தவராயினும் சரியே; (காரணம்) அத்தகையோர் – அவர்களின் இதயங்களில் சுமானை (விசுவாசத்தை அல்லாஹ்வாகிய) அவன் எழுதிவிட்டான்; மேலும் தன்னிடமிருந்து (வெற்றி எனும்) ருஹைக் கொண்டு அவர்களைப் பலப்படுத்தியிருக்கிறான்; இன்னும் அவர்களைச் சுவனங்களில் நுழையச் செய்வான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அவற்றில் அவர்கள் நிரந்தரமாகத் தங்கி இருப்பவர்கள்; அல்லாஹ் அவர்களை பொருந்திக் கொண்டான்; அவனை அவர்களும் பொருந்திக் கொண்டார்கள்; அவர்கள் தான் அல்லாஹ்வின் கூட்டத்தினர்; அறிந்து கொள்வீராக! நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் கூட்டத்தினர் – அவர்கள் தாம் வெற்றியாளர்கள்.

அத்தியாயம் : 59

அல் ஹஷர் – ஒன்று திரட்டுதல்

வசனங்கள் : 24 மதனீ ருக்ஃகள் : 3

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹ்வைத் துதி செய்கின்றன; அவன் தான் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

2. அவன் எத்தகையவனென்றால், வேதத்தையுடையோரில் நிராகரித்தார்களே அவர்களை அவர்களுடைய வீடுகளிலிருந்து (மதீனாவிலிருந்து வுமாம் தேசத்தின் பால்) முதல் வெளியேற்றத்திற்காகவேண்டி வெளியேற்றினான்; அவர்கள் (தங்கள் வீடுகளிலிருந்து) வெளியேறிவிடுவார்களென்ற நீங்கள் எண்ணவில்லை; மேலும் அவர்கள் தங்களுடைய கோட்டைகள், அல்லாஹ்வை விட்டுத் தங்களைத் தடுத்துக்கொள்ளுபவை என்று நிச்சயமாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள்; ஆகவே, அவர்கள் எண்ணிப்பார்த்திராதவிதத்தில் அல்லாஹ் அவர்களிடம் (தனது வேதனையைக் கொண்டு) வந்துவிட்டான்; மேலும், அவர்களுடைய உள்ளங்களில் திகிலைப்போட்டான்; (அதனால்) அவர்கள் தம் கரங்களாலும், விசுவாசிகளின் கரங்களாலும் தம் வீடுகளைப் பாழ்படுத்திக் கொண்டனர்; பார்வை (விளக்கங்கள்) உடையோரே, (இதன்மூலம் உபதேசம்பெற்று) நீங்கள் படிப்பினை பெறுவீர்களாக!

3. மேலும், அல்லாஹ் அவர்களினின்று (அவர்கள் குடும்ப சகிதம் அவர்களுடைய ஊரிலிருந்து) வெளியேறுவதை விதித்திருக்காவிடில், இவ்வுலகத்திலேயே அவன் அவர்களை வேதனை செய்திருப்பான்; அன்றியும், மறுமையில் அவர்களுக்கு (நரக) நெருப்பின் வேதனை உண்டு.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ أَوْ تَرَكْتُمْ هَاقِمَةً عَلَى
 أَرْضِهَا فَيَاذَنْ اللَّهَ وَلِيُخْرِجَ الْفَاسِقِينَ ⑥ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى
 رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑦
 مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
 وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّيِّئِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ لَكُمُ لَا
 يَكُونُ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَ
 مَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑧
 لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصَرُّونَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ⑨ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
 حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ
 خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑩

وقف لازم

4. இது(ஏனென்றால்) நிச்சயமாக அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்து கொண்டு அவர்களை விரோதித்துவிட்டார்கள் என்பதினாலாகும்; இன்னும் எவர் அல்லாஹ்விற்கு மாறுசெய்கின்றாரோ நிச்சயமாக அல்லாஹ்(அவரைத்) தண்டிப்பதில் மிக்ககடினமானவன்.

5. (விசுவாசிகளே!) நீங்கள் (அவர்களுடைய) பேரித்த மரங்களை வெட்டியதும், அல்லது (வெட்டாது) அவைகளின் வேர்களின்மீது நிற்கக்கூடியதாக நீங்கள் அவைகளை விட்டு வைத்ததும் அல்லாஹ்வின் அனுமதி கொண்டும், அந்தப் பாவிகளை அவன் இழிவுபடுத்துவதற்காகவுமாகும்.

6. மேலும், அவர்களிடமிருந்து அல்லாஹ் தன்னுடைய தூதருக்கு எதை மீட்டுக் கொடுத்தானோ அதைப்பெறுவதற்காக(விசுவாசிகளே!) நீங்கள் குதிரையையோ, ஓட்டகத்தையோ ஓட்டவில்லை. எனினும், அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களின்மீது தன்னுடைய தூதர்களை ஆதிக்கம் செலுத்தச் செய்கிறான்; மேலும் அல்லாஹ் ஒவ்வொருபொருளின் மீதும் ஆற்றலுடையவன்.

7. (வெற்றிகொள்ளப்படும் அனைத்து) ஊராரர்களிடமிருந்து தன் தூதருக்கு அல்லாஹ் மீட்டுக் கொடுத்தானே அவை, (அவற்றில்) அல்லாஹ்வுக்கும், (அவனுடைய) தூதருக்கும், (அவருடைய) பந்துக்களுக்கும், அனாதைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், வழிப்போக்கருக்கும் உரியதாகும்; செல்வம் உங்களிலுள்ள பணக்காரர்களுக்கிடையில் மட்டுமே சுற்றிக்கொண்டிருக்காமல் இருப்பதற்காக, (இவ்வாறு பங்கீடு செய்யுமாறு அல்லாஹ் கட்டளையிட்டுள்ளான்) அன்றியும், (நம்முடைய) தூதர் உங்களுக்கு எதைக் கொடுத்தாரோ அதை நீங்கள் (மனமொப்பி) எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர் எதனை விட்டும் உங்களைத் தடுத்தாரோ அதிலிருந்து நீங்கள் விலகிக்கொள்ளுங்கள்; மேலும், அல்லாஹ்வுக்கு நீங்கள் பயந்துகொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் தண்டிப்பதில் மிக்ககடினமானவன்.

8. தங்கள் வீடுகளையும், தங்கள் பொருட்களையும் விட்டு (அக்கிரமமாக மக்காவிலிருந்து) வெளியேற்றப்பட்டார்களே அத்தகைய ஹிஜ்ரத்துச் செய்தவர்களான ஏழைகளுக்கும் (அப்பொருளில் பங்குண்டு). அவர்கள் அல்லாஹ்விடமிருந்து பேரருளையும், (அவனுடைய) பொருத்தத்தையும் தேடுகின்றனர்; இன்னும் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் உதவி செய்கின்றனர்; இவர்கள் தாம் "ஸாதிகுன்" என்னும்) உண்மையாளர்கள்.

9. இன்னும் (முஹாஜிரீன்களாகிய) அவர்களுக்கு முன்பே (மதினாவில்) வீட்டையும், (அல்லாஹ்வின் மீது) விசுவாசம் கொள்வதையும் (கலப்பற்றதாகிக்) கொண்டிருந்தார்களே அத்தகைய (அன்ஸாரிகளான)வர்கள், தம்பால் "ஹிஜ்ரத்துச் செய்து வந்தோரை நேசிப்பார்கள்; மேலும், (ஹிஜ்ரத்துச் செய்து வந்த) அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதைப் பற்றி தங்கள் நெஞ்சங்களில் காழ்ப்புணர்ச்சியைப்பெறமாட்டார்கள்; மேலும் தங்களுக்குடும்) தேவையிருந்த போதிலும், தங்களைவிட(முஹாஜிரீன்களான அவர்களைத்) தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வார்கள். இன்னும் எவர் தன் உலோபத்தனைத் திலிருந்து காக்கப் பட்டாரோ, அத்தகையோர் தாம் வெற்றி பெற்றவர்கள்.

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
 الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ
 آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ١٠ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا
 يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ
 أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ
 قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ١١ لَئِنْ أُخْرِجُوا
 لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ
 لَيُؤْلِنَ الْأَذْبَارُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ١٢ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً
 فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ١٣
 لَا يِقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ
 جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسِبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ
 شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ١٤ كَمَثَلِ الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُ اقْوَابٍ أَلَامُ لَهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ ١٥ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
 قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ١٦

10. மேலும், அவர்களுக்குப் பின் வந்தார்களே அத்தகையவர்கள் " எங்கள் இரட்சகனே! எங்களையும், விசுவாசம் கொள்வதில் எங்களை முந்தி விட்டார்களே அத்தகைய எங்களுடைய சகோதரர்களையும் நீ மன்னித்தருள் வாயாக! விசுவாசங்கொண்டவர்களைப் பற்றி எங்களுடைய இதயங்களில் வெறுப்பை ஆக்காதிருப்பாயாக! எங்கள் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நீ மிக்க இரக்கமுடையவன், மிகக் கருணையுடையவன்" என்று (பிரார்த்தனை செய்தும்) கூறுவார்கள்.

11. (நபியே!) நயவஞ்சகர்களாக ஆகிவிட்டார்களே அவர்களை நீர் பார்க்கவில்லையா? அவர்கள், வேதத்தையுடையோர்களில் உள்ள நிராகரித்து விட்டோரான தங்கள் சகோதரர்களிடம், "நீங்கள் (உங்கள் இல்லத்தை விட்டு) வெளியேற்றப்பட்டால், உங்களுடன் நாங்களும் நிச்சயமாக வெளியேறி விடுவோம்; மேலும், உங்கள் விஷயத்தில், (உங்களுக்கு விரோதமாக) நாங்கள் எவருக்கும் ஒரு காலத்திலும் கீழ்ப்படிய மாட்டோம்; உங்கள் மீது போர் தொடுக்கப்பட்டால், நிச்சயமாக நாம் உங்களுக்கு உதவியும்புரிவோம்" என்று கூறுகின்றனர்; அல்லாஹ்வோ நிச்சயமாக அவர்கள் பொய்யர்கள் என்று சாட்சியங் கூறுகின்றான்.

12. (ஏனென்றால்), அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டால், இவர்கள் அவர்களுடன் வெளியேறிச் செல்லமாட்டார்கள்; அவர்கள் மீது போர் தொடுக்கப்பட்டாலோ அவர்களுக்கு உதவிபுரியமாட்டார்கள்; அவர்களுக்கு இவர்கள் உதவி செய்ய முன்வந்த போதிலும், நிச்சயமாகப் புறங்காட்டியே அவர்கள் ஓடிவிடுவார்கள். பின்னர், (எவராலுமே) அவர்கள் (எத்தகைய) உதவியும் செய்யப்படமாட்டார்கள்.

13. திட்டமாக நீங்கள் அவர்களுடைய நெஞ்சங்களில், பயத்தால் அல்லாஹ்வைப் பற்றிய பயத்தை விட மிக்க அதிகமானவர்களாக இருக்கிறீர்கள்; அது நிச்சயமாக அவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளமுடியாத சமூகத்தினராக இருப்பதினாலேயாகும்.

14. (கோட்டைகளால்) அரண் அமைக்கப்பட்ட ஊர்களிலோ, அல்லது சுவர்களுக்கப்பாலோ அல்லாமல் அவர்கள் அனைவரும் (ஒருங்கிணைந்தவர்களாக) உங்களுடன் யுத்தம் புரியமாட்டார்கள்; அவர்களுக்கு மத்தியிலே அவர்களின் சண்டை கடினமாகியிருக்கும். அவர்களை ஒன்றுபட்டிருப்பதாக நீர் எண்ணுகின்றீர்; (ஆனால்) அவர்களுடைய இதயங்களோ சிதறிக்கிடக்கின்றன; அ(தன்காரணமாவது) நிச்சயமாக அவர்கள் அறியாதவர்களான சமூகத்தார் என்பதினாலாகும்.

15. (அவர்களுக்கு உதாரணமாவது:) அவர்களுக்கு முன்னர் (காலத்தால்) சமீபத்தில் உள்ளோரின் உதாரணத்தைப் போன்றாகும்; அவர்கள் தங்களுடைய செயல்களுக்குரிய தீய பலனை (பத்ரு யுத்தத்தில்) சுவைத்தார்கள்; இன்னும் (மறுமையில்) அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனையுண்டு.

16. (இவர்களுக்கு உதாரணம்) ஷைத்தானுடைய உதாரணத்தைப் போன்றாகும். அவன் மனிதனிடம், "நீ (அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும்) நிராகரித்து விடு" என்று கூறிய சமயத்தில் (அதைக்கேட்டுப்) பின்னர், அவன் நிராகரித்து விட்டபொழுது (ஷைத்தான் அவனிடம்), "நிச்சயமாக நான் உன்னை விட்டு நீங்கிக்கொண்டேன்; அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வுக்கு நிச்சயமாக நான் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினான்.

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ
 جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ١٤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ
 نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ
 بِمَا تَعْمَلُونَ ١٥ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ
 أَنفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ١٦ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ
 النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ١٧
 لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا
 مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا
 لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ١٨ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ١٩
 هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
 الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَنَ اللَّهِ
 عَمَّا يُشْرِكُونَ ٢٠ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢١

17. ஆகவே, நிச்சயமாக(வைத்தானும், நிராகரித்த மனிதனுமாகிய) அவ்விருவரும் நரகத்தில் அதில் அவ்விருவரும் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள் என்பதே அவ்விருவருடைய முடிவாக ஆகிவிட்டது; மேலும், அது அநியாயக்காரர்களின் கூலியாகும்.

18. விசுவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ்வை நீங்கள் பயந்துகொள்ளுங்கள்; ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் (மறுமை) நாளைக்காக தான் எதனை முற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கட்டும்; இன்னும், அல்லாஹ்வை நீங்கள் பயந்து (நடந்து) கொள்ளுங்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவன்.

19. (விசுவாசிகளே!) அல்லாஹ்வை (நிராகரித்து அவனை முற்றிலும்) மறந்து விட்டார்களே அத்தகையவர்களைப் போன்று நீங்களும் ஆகிவிட வேண்டாம்; ஏனென்றால், (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் (அவர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய நற்பாக்கியங்களிலிருந்து) அவர்கள் தங்களையே மறக்குமாறு செய்துவிட்டான்; அத்தகையோர் தாம் (அல்லாஹ்வின் வழிபாட்டிலிருந்து) வெளியேறியவர் (களானபாவி)களாவர்.

20. நரகவாசிகளும், சொர்க்கவாசிகளும் சமமாகமாட்டார்கள்; சொர்க்கவாசிகள் _ அவர்கள் தாம் வெற்றியடைந்தவர்கள்.

21. (நபியே!) இந்தக்குர்ஆனை ஒரு மலையின் மீது நாம் இறக்கிவைத்திருந்தால், அல்லாஹ்வின் பயத்தால் பணிந்ததாக, பிளந்து விடக் கூடியதாக அதை நிச்சயமாக நீர் கண்டிருப்பீர்; மேலும், அந்த உதாரணங்கள் _அவற்றை மனிதர்களுக்கு அவர்கள் சிந்திப்பதற்காகவே _ நாம் கூறுகிறோம்.

22. "அவன் (தான்) அல்லாஹ்; அவன் எத்தகையவனென்றால் அவனைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; (அவன்) மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் நன்கறிகிறவன்; அவனே அளவற்ற அருளாளன்; மிகக்கிருபையுடையவன்.

23. அவன்(தான்) அல்லாஹ்; அவன் எத்தகையவனென்றால் அவனைத்தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; (அவன் தான் உண்மையான) பேரரசன்; பரிசுத்தமானவன்; சாந்தி அளிப்பவன்; அபயமளிப்பவன்; கண்காணிப்பவன்; (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; அடக்கி ஆளுபவன்; பெருமைக்குரியவன் _ அவர்கள் இணைவைப்பவற்றை விட்டும் அல்லாஹ் மிகப் பரிசுத்தமானவன்.

24. அவன்(தான்) அல்லாஹ்; படைப்பவன்; (அவனே படைப்புகளை ஒழுங்குபடுத்தி) உண்டாக்குபவன்; (அவனே படைப்பினங்களின்) உருவத்தை அமைப்பவன்; அவனுக்கு அழகான பெயர்களிருக்கின்றன; வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளவை (அனைத்தும்) அவனையே துதிசெய்கின்றன; அவனே (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

وَرَقَّةٌ مِّنَ السَّجَّةِ وَتَلْبَسُ بِهَا بُرُودًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ

إِلَيْهِمْ بِالْهُدُودِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ

وَأَيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَ

ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْهُدُودِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا

أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ٦ إِنْ

يَتَّقُوكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسَّيِّئُ

بِالسُّوءِ وَوَدُّوا أَنْ تُكْفَرُوا ٧ لَنْ تَفْعَلَكَ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ ٨

يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٩ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ

أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمُ هُمْ إِبْنَانَا

بُرءٌ وَأَنتُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كُفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا

وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا

قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا اسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ

مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ١٠

அத்தியாயம் : 60

அல் மும்மதஹினா _ சோதனைக்குள்ளானவள்

வசனங்கள் : 13 மதனீ ருக்ஃகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. விசுவாசங்கொண்டோரே! என்னுடைய விரோதியையும், உங்களுடைய விரோதியையும் _அவர்கள்பால்(உங்கள்)நேசத்தைச் சேர்த்து வைக்கின்ற நண்பர்களாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்; (ஏனென்றால்) சத்தியத்திலிருந்து உங்களிடம் வந்த(வேதத்)தை திட்டமாக அவர்கள் நிராகரித்தும் விட்டனர்; உங்கள் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வை நீங்கள் விசுவாசித்ததற்காக (நம்முடைய) தூதரையும், உங்களையும் உங்கள் இல்லங்களிலிருந்து வெளியேற்றுகிறார்கள்; (விசுவாசிகளே!) என் பாதையில் ஜிஹாது செய்வதற்காகவும், என் பொருத்தத்தைத் தேடியும் நீங்கள் வெளியேறி விடுவீர்களாயின்_(அவர்களை நண்பர்களாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம்; ஆனால் நீங்களோ) அவர்கள் பால் நேசத்தின் காரணமாக(செய்திகளை) மறைமுகமாகச் சேர்த்து வைக்கிறீர்கள்; நீங்கள் (உங்கள் மனதில்) மறைத்துவிட்டதையும், (அதற்கு மாறாக) நீங்கள் வெளிப்படுத்திவிட்டதையும் நானோ நன்கறிவேன். இன்னும் உங்களில் யார் இதைச் செய்கின்றாரோ அவர் நேரானபாதையைத் திட்டமாக தவறவிட்டுவிட்டார்.

2. அவர்கள் உங்களமீது சக்திபெற்றால் (பகிரங்கமாகவே) அவர்கள் உங்களுக்கு விரோதிகளாகி விடுவார்கள்; மேலும், (போர் செய்ய) உங்கள்பால் தங்கள் கைகளையும், தங்கள் நாவுகளையும் தீமையைக்கொண்டு நீட்டுவார்கள்; அன்றியும், நீங்கள் (அவர்களைப்போன்று) நிராகரிப்போராகிவிட வேண்டுமென அவர்கள் ஆசைப்படுகிறார்கள்.

3. உங்களுடைய உறவினர்களும், உங்களுடைய பிள்ளைகளும் மறுமை நாளில் உங்களுக்கு பலனளிக்கவேமாட்டார்கள்; (அந்நாளில் அல்லாஹ்) உங்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிப்பான்; மேலும், நீங்கள் செய்பவற்றை அல்லாஹ் பார்க்கிறவன்.

4. இப்ராஹீமிலும், அவருடன் இருந்தவர்களிலும் உங்களுக்கு ஓர் அழகிய முன்மாதிரி திட்டமாக இருக்கின்றது; அவர்கள் தம் சமூகத்தாரிடம், "நிச்சயமாக நாங்கள் உங்களிலிருந்தும், அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் வணங்கிக்கொண்டிருப்பவற்றிலிருந்தும் நீங்கி, உங்களை நாங்கள் நிராகரித்து விட்டோம். இன்னும் அல்லாஹ் ஒருவனையே நீங்கள் விசுவாசிக்கொள்ளும் வரை எங்களுக்கும், உங்களுக்கும்மிடையில் விரோதமும், வெறுப்பும் என்றென்றும் வெளிப்பட்டுவிட்டது" என்று கூறியபொழுது இப்ராஹீம் தன் தந்தையிடம் "உமக்காக நிச்சயமாக நான் மன்னிப்புத் தேடுவேன்; மேலும் அல்லாஹ்விடமிருந்து எதையும் நான் உமக்கு உடமையாக்கிக்கொள்ளமாட்டேன்" என்ற கூற்றைத் தவிர(மற்றதில் உங்களுக்கு முன்மாதிரி உண்டு. மேலும் இப்ராஹீம்,) "எங்கள் இரட்சகனே!(எங்கள் காரியங்கள் அனைத்தையும் உன்னிடம் ஒப்படைத்து முழுமையாக) உன் மீது நம்பிக்கை வைத்தோம்; இன்னும் உன்பக்கமே நாங்கள் மீண்டோம்; அன்றியும் உன்பக்கமே திரும்புதல் இருக்கிறது(என்றும்),

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفُ رَأْفَةً لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ① لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
 يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَهُوَ يُؤْتِي مَن يَشَاءُ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ②
 عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ مَوَدَّةً
 وَاللَّهُ قَدِيرٌ ③ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ④ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا
 يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَ
 تُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ⑤ إِنَّمَا يَهْتَكُمُ اللَّهُ عَنِ
 الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى
 إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑥
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ
 اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ
 إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ جُلُوسُهُنَّ لَهُنَّ وَتَوَّاهُنَّ مَآ
 أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُفَّارِ وَ سَأَلُوا مَآ أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ
 أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑦

5. " எங்கள் இரட்சகனே! நீ எங்களை நிராகரிப்போருக்குச் சோதனையாக ஆக்கிவிடாதே! எங்கள் இரட்சகனே! எங்களை நீ மன்னித்தருள் வாயாக! நிச்சயமாக நீதான் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்).

6. உங்களில் எவர் அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் ஆதரவுவைக்கின்றாரோ அவருக்கு, திட்டமாக அவர்களில் ஓர் அழகிய முன்மாதிரி இருக்கின்றது; இன்னும், எவர் (ஏற்காது) புறக்கணித்து விடுகிறாரோ, அப்பொழுது (அவரே இழப்பிற்குரியவர்; ஏனெனில் அகிலத்தாரை விட்டும்) நிச்சயமாக அல்லாஹ் - அவனே தேவையற்றவன், புகழ்மிக்கவன்.

7. உங்களுக்கும், அவர்களிலிருந்து நீங்கள் விரோதித்திருக்கின்றீர்களே அத்தகையோருக்குமிடையில், அல்லாஹ் நேசத்தை ஏற்படுத்திவிடக்கூடும்; (இதற்கு) அல்லாஹ்வோ ஆற்றலுடையோன்! மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன், மிகக்கிருபையுடையவன்.

8. (விசுவாசிகளே!) மார்க்க (விஷய)த்தில் உங்களுடன் எதிர்த்துப் போரிடாமலும், உங்கள் இல்லங்களிலிருந்து உங்களை வெளியேற்றாமலும் இருந்தார்களே அத்தகையோருக்கு நீங்கள் நன்மை செய்வதையும், அவர்கள் பால் நீங்கள் நீதமாக நடந்துகொள்வதையும் அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தடுக்கவில்லை; நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதி செய்வோரை நேசிக்கிறான்.

9. அல்லாஹ் உங்களைத் தடுப்பதெல்லாம், மார்க்க (விஷய)த்தில் உங்களுடன் போர் புரிந்து, உங்கள் இல்லங்களிலிருந்து உங்களை வெளியேற்றி, உங்களை வெளியேற்றுவதில் (விரோதிகளுக்கு) உதவியும் செய்தார்களே அத்தகையோரை நீங்கள் சிநேகிதர்களாக ஆக்கிக்கொள்வதைத்தான்; ஆகவே, அவர்கள் அவர்களை நேசர்களாக ஆக்கிக் கொள்கிறார்களோ அவர்கள் தான் அநியாயக்காரர்களாவர்.

10. விசுவாசங்கொண்டோரே! விசுவாசிகளான பெண்கள் ஹிஜ்ரத்துச் செய்தவர்களாக உங்களிடம் வந்தால் அவர்களைச் சோதித்துப்பாருங்கள்; அவர்களுடைய விசுவாசத்தை அல்லாஹ் மிக அறிந்தவன்; ஆகவே, (நீங்கள் சோதித்ததில்) அவர்களை விசுவாசிகளான பெண்கள் தாம் என்று நீங்கள் அறிந்தால், அவர்களை நிராகரிப்போரிடம் திருப்பி அனுப்பி விடாதீர்கள்; (ஏனென்றால் இஸ்லாத்திற்கு வந்த பெண்களாகிய) அவர்கள், அவர்களுக்கு (மனைவியராக இருக்க) ஆகுமானவர்களல்லர்; அவர்களும் இவர்களுக்குக் கணவர்களாக இருக்கவும்) ஆகுமானவர்களல்லர்; (எனினும், இப்பெண்களுக்காக) அவர்கள் செலவு செய்திருந்ததையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள்; நீங்கள் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய மஹர்களைக் கொடுத்துவிடுவீர்களானால் அவர்களை நீங்கள் திருமணம் செய்துகொள்வதும் உங்கள் மீது குற்றமில்லை; மேலும், விசுவாசங் கொள்ளாத அவர்களின் விவாக பந்தங்களை நீங்கள் பற்றிப்பிடிக்கவேண்டாம்; (அவர்களின் பந்தங்களை நீக்கி விவாகரத்துச் செய்து விடுங்கள்; அவர்களுக்காக) நீங்கள் செலவு செய்ததையும் (அப்பெண்கள் சென்றிருக்கும் நிராகரிப்போரிடம்) கேளுங்கள்; (உங்களிடம் வந்துவிட்ட அவர்களுடைய மனைவியருக்குத்) தாங்கள் செலவு செய்ததையும் அவர்கள் (உங்களிடம்) கேட்கட்டும்; இது அல்லாஹ்வுடைய தீர்ப்பாகும்; அவன் உங்களுக்கிடையில் (நீதமாகவே) தீர்ப்பளிக்கிறான்; மேலும், அல்லாஹ் (யாவையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

وَأِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابْتُمْ فَاثُوا
 الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
 أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ⑩ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايِعُكَ
 عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا
 يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهْتَانٍ يَفْتَرِيْنَهُ بَيْنَ
 أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ
 وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑪ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْؤُوا مِنَ
 الْآخِرَةِ كَمَا يَبْسُ الْكُفَّارُ مِنَ الْأَعْيَابِ الْقُبُورِ ⑫

سُورَةُ التَّوْبَةِ ٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③ كَبُرَ مَقْتًا
 عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ
 يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ⑤

11. உங்கள் மனைவியரிலிருந்து (மதம்மாறி) எவரேனும் உங்களைவிட்டும் நிராகரிப்பவர்கள் பால் தப்பிச்சென்று விட்டால், பின்னர் நீங்கள் (அவர்களுடன் போர்செய்து அவர்களிடமிருந்து) போர்ப் பொருள்களை அடைந்தால், எவர்களின் மனைவியர்கள் சென்றுவிட்டனரோ அவர்களுக்கு அவர்கள் செலவு செய்தது போன்றதைக் கொடுத்துவிடுங்கள்; மேலும், எவனை நீங்கள் விகவாசம் கொண்டுள்ளீர்களோ அத்தகைய அல்லாஹ்வை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்.

12. நபியே! "அல்லாஹ்விற்கு எப்பொருளையும் அவர்கள் இணை வைப்பதில்லை என்றும், திருடுவதில்லை என்றும், விபச்சாரம் செய்வதில்லை என்றும், தங்கள் (பெண்) பிள்ளைகளைக் கொலை செய்வதில்லை என்றும், தங்களுடைய கைகளுக்கும் தங்கள் கால்களுக்குமிடையில் எதனை அவர்கள் கற்பனை செய்கிறார்களோ அவ்வாறான அவதூறை இட்டுக்கட்டுவதில்லை என்றும், நன்மையானவற்றில் உமக்கு மாறு செய்வதுமில்லை என்றும் உம்மிடம் வாக்குறுதி (பை அத்து) செய்ய விகவாசிகளான பெண்கள் உம்மிடம் வந்தால், அவர்களுடன் நீர் வாக்குறுதி செய்து கொள்வீரா! இன்னும், நீர் அவர்களுக்காக அல்லாஹ்விடத்தில் பாவமன்னிப்புத் தேடுவீரா! நிச்சயமாக அல்லாஹ் மிக்க மன்னிப்பவன், மிக்கிருபடியுடையவன்.

13. விகவாசங்கொண்டோரே! அல்லாஹ் எவர்கள் மீது கோபம் கொண்டாவிட்டானோ அந்த சமூகத்தாரை நீங்கள் நண்பர்களாக எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள். (ஏனெனில்) மண்ணறைவாசிகளைப் பற்றி (அவர்கள் திரும்பி வர மாட்டார்களென) நிராகரிப்போர் நம்பிக்கையிழந்தவாறே, மறுமையைப்பற்றி நிச்சயமாக இவர்கள் நம்பிக்கையிழந்துவிட்டனர்.

அத்தியாயம் : 61

அஸ்ஸஃப் - அணிவகுப்பு

வசனங்கள் : 14 மதனீ ருக்ஃகுகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹ்வைத் துதி செய்கின்றன. அவனே (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

2. விகவாசங்கொண்டோரே! நீங்கள் செய்யாததை ஏன் கூறுகின்றீர்கள்.

3. நீங்கள் செய்யாததை (ப்பிறருக்குச் செய்ய)க் கூறுவது அல்லாஹ்விடத்தில் வெறுப்பால் மிகப்பெரிதாகி விட்டது.

4. (விகவாசிகளே!) நிச்சயமாக அல்லாஹ்: ஒன்றோடொன்று இணைந்து அசையாதிருக்கும் கட்டிடத்தைப் போன்று அணியில் (இருந்து புறமுதுகிடைத்து) நின்றவர்களாக அவனுடைய பாதையில் யுத்தம் புரிகிறார்களே அத்தகையோரை நேசிக்கின்றான்.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ لِمَ تُوذُّونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ٥ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَيْنَ يَدَيِّ إِسْرَائِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا
بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ٦ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ
يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٧ يُرِيدُونَ
لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ٨
هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ
تُنَجِّيكُمْ مِنْ عَذَابِ إِلِيمٍ ١٠ تَوَمَّنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ١١ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٢
وَأُخْرَى يُجِزُّونَهَا نَاصِرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ ١٣

5. மேலும், மூஸா தன் சமூகத்தாரிடம், " என்னுடைய சமூகத்தாரே! நிச்சயமாக நான், உங்களால் அனுப்பப்பட்ட அல்லாஹ்வுடைய தூதனாக இருக்கிறேன் என்பதை நிச்சயமாக நீங்கள் நன்கறிந்தவர்களாக இருக்க, என்னை ஏன் நீங்கள் துன்புறுத்துகிறீர்கள்?" என்று கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக! பின்னர், (நேர்வழியிலிருந்து) அவர்கள் சறுகிய பொழுது, அல்லாஹ்வும் அவர்களுடைய இதயங்களை (நேர் வழியிலிருந்து) சறுக்கச் செய்துவிட்டான்; அன்றியும் பாவிகளான சமூகத்தாரை அல்லாஹ் நேர் வழியில் செலுத்த மாட்டான்.

6. மேலும், மர்யமின் புதல்வர் ஈஸா, "இஸ்ராயீலின் மக்களே! எனக்கு முன்னுள்ள தவ்ராததை உண்மைப்படுத்தியவனாகவும், எனக்குப் பின்னர் அஹ்மது எனும் பெயருள்ள ஒரு தூதர் வருவார் என நன்மாராயம் கூறுபவனாகவும் நிச்சயமாக உங்களால் (அனுப்பப்பட்ட) அல்லாஹ்வின் தூதராக நான் இருக்கிறேன்" என்று கூறியதை (நபியே! நீர் நினைவு கூர்வீராக! பின்னர், (அவர் கூறியவாறு) தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் அவர்களிடம் (அத்தூதராகிய) அவர் வந்தபொழுது, "இது தெளிவான சூனியம்" என்று அவர்கள் கூறினர்.

7. மேலும் அல்லாஹ்வின் மீது பொய்யை இட்டுக்கட்டுவனைவிட மிக அநியாயக்காரன் யார்? அவனோ இஸ்லாத்தின்பால் (அதில் இணைந்துகொள்ள) அழைக்கப்படுகிறான்; மேலும், (அதனை நிராகரித்த) அநியாயக்கார சமூகத்தாரை அல்லாஹ் நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

8. அல்லாஹ்வின் பிரகாசத்தைத் தம் வாய்களினால் (ஊதி) அணைத்துவிட அவர்கள் நாடுகின்றனர்; நிராகரிப்போர் வெறுத்தபோதிலும், அல்லாஹ்வோ தன்னுடைய பிரகாசத்தைப் பூர்த்தியாக ஆக்கிவைக்கக்கூடியவன்.

9. அவன் எத்தகையோனென்றால், அவன் தன்னுடைய தூதரை நேர் வழியைக் கொண்டும், உண்மையான மார்க்கத்தைக் கொண்டும் அனுப்பிவைத்தான்; இணை வைத்துக்கொண்டிருப்போர் வெறுத்த போதிலும், மற்ற ஏனைய எல்லா மார்க்கங்களைவிட அதை மேலோங்கச் செய்யவே (தன் தூதரை அனுப்பி வைத்தான்.)

10. விசுவாசங்கொண்டோரே! ஒரு வியாபாரத்தை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்கட்டுமா? துன்புறுத்தும் வேதனையிலிருந்து அது உங்களை ஈடேற்றும்.

11. (அத்தகைய வியாபாரமாவது) நீங்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய (இத் தூதரையும்) ஈமான் கொண்டு, உங்களுடைய பொருட்களையும், உங்களுடைய உயிர்களையும் கொண்டு அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் அறப்போர் (ஜிஹாது) செய்வீர்கள்; நீங்கள் அறியக்கூடியவர்களாக இருப்பின் இதுவே உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

12. (அவ்வாறு நீங்கள் செய்தால்) அவன் உங்களுடைய பாவங்களை உங்களுக்கு மன்னித்துவிடுவான்; மேலும் சுவனங்களில் உங்களைப் பிரவேசிக்கச் செய்வான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; மேலும், (அத்தனும்) நிலையான சுவனங்களில் (உள்ள) நல்ல இருப்பிடங்களிலும் (உங்களைப் பிரவேசிக்கச் செய்வான்) அதுவே மகத்தான வெற்றியாகும்.

13. வேறொன்று (மானவியாபாரமும்) உண்டு; அதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்; (அதுவே) அல்லாஹ்விடமிருந்து உதவியும், சம்பித்து வரும் வெற்றியுமாகும்; இன்னும், (நபியே! இதனைக் கொண்டு) நீர் விசுவாசிகளுக்கு நன்மாராயம் கூறுவீராக.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ
اللَّهِ فَا مَنَنْتَ طَائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ
فَايَدُنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَاصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ١٧

وَكَلَّمَ اللَّهُ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
سُورَةُ الْحَجَّةِ وَهُوَ خَيْرُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١
يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ
الْحَكِيمِ ٢ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ
وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ
مُّبِينٍ ٣ وَالْآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٤ ذَلِكَ
فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ٥ مَثَلُ
الَّذِينَ حَمَلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا
بِسْمِ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ٦ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّا كُمُ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ
مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَثَّلُوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٧

14. விசுவாசங்கொண்டோரே! மர்யமின் புதல்வர் ஈஸா தன் சீடர்களிடம்: "அல்லாஹ்வின்பால் (அவன் மார்க்கத்திற்காக) எனக்கு உதவிசெய்வோர் யார்?" எனக்கேட்க, அச்சீடர்கள் "நாங்கள் அல்லாஹ்வின் உதவியாளர்கள்" எனக்கூறியது போன்று அல்லாஹ்வின் உதவியாளர்களாக நீங்கள் ஆகிவிடுங்கள்; (பின்னர்) இஸ்ராயீலின் மக்களில் ஒரு கூட்டம் விசுவாசம்கொண்டது; மற்றொரு கூட்டமோ நிராகரித்தது; ஆகவே, விசுவாசம் கொண்டிருந்தோரை அவர்களின் விரோதிகளுக்கெதிராக நாம் பலப்படுத்தி (வெற்றியை நல்கி)னோம்; ஆகவே, அவர்கள் வெற்றியாளர்களாக ஆகிவிட்டனர்.

அத்தியாயம் : 62

அல் ஜுமுஆ — வெள்ளிக்கிழமை

வசனங்கள் : 11 மதனீ ருகூஃகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹ்வைத் துதி செய்கின்றன. (அவன் தான்) பேரரசன்; பரிசுத்தமானவன்; (யாவரையும்) மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

2. அவன் எத்தகையவனென்றால், எழுத்தறிவில்லாத (அரபி) சமூகத்தார்களில், அவர்களிலிருந்தே ஒரு தூதரை (தேர்ந்தெடுத்து) அனுப்பிவைத்தான். அவர் அவனுடைய வசனங்களை அவர்களுக்கு ஒதிக்காண்பித்து, அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கியும் வைத்து, அவர்களுக்கு வேதத்தையும், தீர்க்கமான அறிவை (சுன்னத்தையும்) கற்றுக் கொடுக்கின்றார்; நிச்சயமாக, அவர்கள் இதற்கு முன்னர் பகிரங்கமான வழிகேட்டில் இருந்தனர்.

3. இன்னும், அவர்களிலிருந்து (தோன்றக்கூடியவர்களும்) இதுவரை அவர்களுடன் சேராத (வர்களும்) உலக முடிவுவரை தோன்றக்கூடியவர்களுமான) மற்றுமுள்ளோருக்கும் (தூதராக அவரை அல்லாஹ் அனுப்பி வைத்தான்) அவனோ யாவரையும் மிகைத்தோன்; தீர்க்கமான அறிவுடையோன்.

4. அது அல்லாஹ்வுடைய பேரருளாகும்; அவன் நாடியவர்களுக்கு அதனைக் கொடுக்கின்றான்; மேலும், அல்லாஹ் மகத்தான பேரருளுடையவன்.

5. "தவ்றாத்"தைச் சுமத்தப்பட்டுப் பின்னர், அதிலுள்ளவாறு செயல்படாதவர்களின் உதாரணம்: ஏடுகளைச் சுமக்கும் கழுதையின் உதாரணத்தைப் போன்றாகும்; அல்லாஹ்வுடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்கியவர்களான சமூகத்தாரின் இவ்வுதாரணம் மிகக் கெட்டது; அல்லாஹ்வோ (இத்தகைய) அநியாயக்கார சமூகத்தாரை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

6. "யூதர்களே! (மற்ற) மனிதர்களன்றி நீங்கள் தான் அல்லாஹ்வின் நண்பர்களென்று நிச்சயமாக நீங்கள் எண்ணிக்கொண்டிருந்தால், (அவ்வெண்ணத்தில்) நீங்கள் உண்மையானவர்களாக இருந்தால் நீங்கள் மரணத்தை விரும்புங்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

وَلَا يَتَمَنَّوْنَ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ④
 قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَتَّقُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلْقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ
 إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑤ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ
 ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑥ فَإِذَا
 قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ
 وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ⑦ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا
 لَّانْفُسُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ
 وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّزُقِينَ ⑧

سُورَةُ الْمُنْفِقِينَ مَكِّيَّةٌ ٢٤ آيَاتٌ ٢٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا أَنشَهُدُكَ لِرَسُولِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 إِنَّكَ لِرَسُولِهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَذِبُونَ ① اتَّخَذُوا
 أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ②
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ③

7. அன்றியும், அவர்களின் கரங்கள் முற்படுத்திவைத்ததின் காரணமாக (மரணமாகிய) அதை ஒரு போதும் அவர்கள் விரும்பமாட்டார்கள்; மேலும் அல்லாஹ் அநியாயக்காரர்களை நன்கறிந்தவன்.

8. (நபியே ! அவர்களிடம்,) நீர் கூறுவீராக: நிச்சயமாக நீங்கள் எதைவிட்டும் வெருண்டோடுகிறீர்களோ அத்தகைய மரணம் — நிச்சயமாக அது — உங்களைச் சந்திக்கும்; பின்னர், மறைவானதையும், வெளிப்படையானதையும் அறிகிறவன் பக்கம் நீங்கள் மீட்டப்படுவீர்கள்; அப்போது, நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை உங்களுக்கு அவன் அறிவிப்பான்.

9. விசுவாசங்கொண்டோரே ! (வெள்ளிக்கிழமையாகிய) ஜுமூஆ தினத்தன்று தொழுகைக்காக (பாங்கு சொல்லி நீங்கள்) அழைக்கப்பட்டால், அப்போது அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதன்பால் நீங்கள் சென்றுவிடுங்கள்; வர்த்தகத்தையும் விட்டுவிடுங்கள்; நீங்கள் அறிவுடையோர்களாக இருந்தால், இதுவே உங்களுக்கு மிகச் சிறந்ததாகும். (இதனை அறிந்துகொள்வீர்களாக!)

10. பின்னர், (ஜுமூஆத்) தொழுகை நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால் (பள்ளியிலிருந்து வெளிப்பட்டுப்) பூமியில் பரவிச் சென்று, அல்லாஹ்வுடைய பேரருளைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள்; மேலும், நீங்கள் வெற்றியடையும் பொருட்டு அதிகமதிகம் அல்லாஹ்வை நினைவு கூருங்கள்.

11. (நபியே!) ஒரு வியாபாரத்தையோ, அல்லது வேடிக்கையையோ அவர்கள் பார்த்துவிட்டால், அதனளவில் சென்றுவிடுகின்றனர்; (குத்பா ஓதும்) உம்மை நின்றவண்ணமாக விட்டும்விடுகின்றனர்; (ஆகவே, நபியே ! அவர்களிடம்,) நீர் கூறுவீராக: "அல்லாஹ்விடத்தில் உள்ளது வேடிக்கையையும், வர்த்தகத்தையும் விட மிகச்சிறந்ததாகும்; அன்றியும் உணவளிப்பவர்களில் அல்லாஹ் மிகச் சிறந்தவன்."

அத்தியாயம் : 63

அல் முனாஃபிகுன் — நயவஞ்சகர்கள்

வசனங்கள் : 11 மதனீ ருசூஃகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே ! வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகள் உம்மிடம் வந்தால், "நிச்சயமாக நீர் அல்லாஹ்வுடைய தூதர்தான் என்று நாங்கள் சாட்சி கூறுகிறோம்" என்பதாகக் கூறுகின்றனர்; இன்னும், நிச்சயமாக நீர் அவனுடைய தூதர்தான் என்பதை அல்லாஹ் நன்கறிவான். இன்னும் நிச்சயமாக, இந்த முனாஃபிக்குகள் பொய்யர்களாவர் என்று அல்லாஹ் சாட்சி கூறுகின்றான்.

2. " இவர்கள் தங்களுடைய (பொய்ச்) சத்தியங்களை ஒரு கேடயமாக எடுத்துக்கொண்டு, அல்லாஹ்வுடைய பாதையிலிருந்து (அதில் செல்வோரைத்) தடுக்கின்றனர்; நிச்சயமாக அவர்கள் — அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தது மிகக் கெட்டது.

3. அது, நிச்சயமாக அவர்கள் விசுவாசங்கொண்டு, பின்னர் அவர்கள் (அதனை) நிராகரித்துவிட்டார்கள் என்பதினாலேயாகும்; எனவே, அவர்களுடைய இதயங்களின் மீது முத்திரையிடப்பட்டுவிட்டது; ஆகவே (ஈமானின் உண்மை நிலையை) அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

وَأَذَرَايَتَهُمْ تُجْبِكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ
خَشَبٌ مُسْتَدَدٌ يُحْسِبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعُدُو فَاذْهَبْهُمْ
فَاتَّهُمُ اللَّهُ أَلَى يُوفُكُونَ ٥ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ
اللَّهِ لَوَّارُءٌ وَسِمٌ وَرَأَيْتُمْ يُصْذَوْنَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ٦ سَوَاءٌ
عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ٧ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا
عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ٨ يَقُولُونَ لِمَنْ رَجَعْنَا
إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٩ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ١٠ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ
قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ١١ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ
نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ١٢

١٢

١١

4. மேலும், (நபியே!) அவர்களை நீர் பார்த்தால், அவர்களுடைய உடல் (அமைப்பு)கள் உம்மை ஆச்சரியத்திலாழ்த்தும்; அவர்கள் பேசினால் அவர்களுடைய சொல்லையே நீர் கேட்டுக் கொண்டிருப்பீர்; (உமக்குச் செவியேற்காத) அவர்கள் (சுவரின் மீது) சாய்த்துவைக்கப்பட்ட மரக்கட்டைகளைப் போல் இருக்கின்றனர்; மேலும், (அவர்கள் செவியேற்கும்) ஒவ்வொரு சப்தத்தையும் தங்களுக்கு விரோதமானது என எண்ணி கொள்வார்கள்; (நபியே!) அவர்கள் தாம் (உம்முடைய கடுமையான) பகைவர்கள்; ஆகவே, அவர்களைப் பற்றி நீர் எச்சரிக்கையாக இருந்துகொள்வீராக! அல்லாஹ் அவர்களை அழித்துவிடுவானாக! (உண்மையை ஏற்பதிலிருந்து) அவர்கள் எங்கு திருப்பப் படுகின்றனர்?

5. மேலும், "வாருங்கள்; அல்லாஹ்வின் தூதர் உங்களுக்காக (உங்களுடைய இரட்சகனிடம் பாவ)மன்னிப்பைத் தேடுவார்" என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டால், தங்கள் தலைகளை அவர்கள் சாய்த்துக்கொள்கின்றனர்; இன்னும் அவர்கள் பெருமை கொண்டோராக (எதன்பால் அழைக்கப்பட்டார்களோ) அதைவிடும் புறக்கணித்து (த்திரும்பிச்) செல்வதை (நபியே!) நீர் காண்பீர்.

6. (நபியே!) அவர்களுக்காக நீர் மன்னிப்புத் தேடுவதும் அல்லது அவர்களுக்காக நீர் மன்னிப்புத்தேடாமலிருப்பதும் அவர்களுக்குச் சமமேயாகும்; அல்லாஹ் அவர்களை மன்னிக்கவே மாட்டான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ், பாவிகளான சமூகத்தாரை நேர் வழியில் செலுத்தமாட்டான்.

7. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், "அல்லாஹ்வுடைய தூதருடன் இருப்பவர்கள் (அவரைவிட்டுப்) பிரிந்து செல்லும் வரை அவர்களுக்கு நீங்கள் செலவு செய்யாதீர்கள்" என்று (மற்றவர்களிடம்) கூறுகிறார்கள்; (நபியே! நீர் கூறுவீராக): "வானங்கள் மற்றும் பூமியிலுள்ள களஞ்சியங்கள் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்த மானவையாகும்; எனினும், இந்த (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகள் (இதனை) விளங்கிக் கொள்ளமாட்டார்கள்."

8. "நாங்கள் மதீனாவிற்குத் திரும்பி வந்தால், மிகக்கண்ணியமானவர் மிக இழிவானவரை அதிலிருந்து நிச்சயமாக வெளியேற்றிவிடுவார்" என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்; (நபியே! நீர் கூறுவீராக): "கண்ணியம் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும், விகவாசிகளுக்கும் உரியதாகும்; எனினும், (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகள் (இதனை) அறிய மாட்டார்கள்."

9. விகவாசங்கொண்டோரே! உங்களுடைய செல்வங்களும், உங்களுடைய மக்களும் அல்லாஹ்வுடைய நினைவிலிருந்து உங்களைத் திருப்பிவிண்ணாக்கி விட வேண்டாம்; இன்னும், எவர் அதைச் செய்கிறாரோ அவர்கள் தாம் நஷ்டமடைந்தவர்களாவர்.

10. உங்களில் ஒருவருக்கு மரணம் வருவதற்கு முன்பாகவே நாம் உங்களுக்கு கொடுத்தவற்றிலிருந்து (தர்மமாக) செலவுசெய்யுங்கள்; (அவ்வாறு செய்யாதவர் தன் மரண தறுவாயில்) "என் இரட்சகனே! சமீப தவணையின்பால் என்னை நீ பிற்படுத்த வேண்டாமா? (அவ்வாறு பிற்படுத்தினால்) நான் தர்மம் செய்வேன்; (இன்னபிற நற்கருமங்களைச் செய்து) நல்லோர்களிலும் உள்ளவனாக நான் ஆகிவிடுவேன்" என்று கூறுவான்.

11. இன்னும் அல்லாஹ், எந்த ஆத்மாவையும் அதன் தவணை வந்துவிட்டால் (அதனைப்) பிற்படுத்தவே மாட்டான்; மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்பவற்றை நன்குணர்பவன்.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

يُسَبِّحُ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ

الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٢ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

فِيكُمْ كَافِرًا وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ

وَالْيَهُ الْمَصِيرُ ٤ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ

مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلَنُونَ ٥ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ٦

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذُاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧ ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ

بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَنَحْنُ أَكْفَرُ وَأَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى

اللَّهُ وَاللَّهُ غَفِيٌّ حَمِيدٌ ٨ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ

يُجْعَلُوا قُلُوبُ بَنِي وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا

عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ٩ فَاٰمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

وَالْتَوْرَ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ١٠

அத்தியாயம் : 64

அத்தகாபுன் - நஷ்டம்

வசனங்கள் : 18 மதனி ருக்ஃகன் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹ்வைத் துதி செய்கின்றன; ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; மேலும் புகழனைத்தும் அவனுக்கே உரியது; மேலும், அவன் ஒவ்வொருபொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

2. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களை அவன் படைத்தான்; பின்னர், நிராகரிப்பவரும் உங்களில் உண்டு; (அவனை) விசுவாசிப்பவரும் உங்களில் உண்டு; மேலும், நீங்கள் செய்வற்றை அல்லாஹ் பார்க்கிறவன்.

3. (தீர்க்கமான அவனது முடிவால்) நீதியைக் கொண்டு, வானங்களையும் பூமியையும் அவன் படைத்திருக்கின்றான்; அவனே உங்களுக்கு உருவம் அமைத்தான், பின்னர் உங்களுடைய உருவங்களை மிக்க அழகாகவும் ஆக்கிவைத்தான்; அவனிடமேதான் (நீங்கள் அனைவரும்) திரும்பிச்செல்லவேண்டியதிருக்கின்றது.

4. வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ளவற்றை அவன் நன்கறிகிறான்; நீங்கள் இரகசியமாக்குவதையும், நீங்கள் பகிரங்கமாக்குவதையும் அவன் நன்கறிகிறான்; மேலும் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை அல்லாஹ் நன்கறிகிறவன்.

5. (மனிதர்களே!) முன்னர் நிராகரித்துவிட்டோரின் செய்தி உங்களுக்கு வரவில்லையா? பின்னர் அவர்கள் தங்கள் செயலின் தீய பலனை (இவ்வுலகில்) கவைத்தார்கள். அன்றியும் (மறுமையிலும்) அவர்களுக்குத் துன்புறுத்தும் வேதனை உண்டு.

6. அது (ஏனெனில்) நிச்சயமாக தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் அவர்களுக்காக (அனுப்பப்பட்ட நம்முடைய) தூதர்கள் அவர்களிடம் வந்துகொண்டே இருந்தார்கள்; பின்னர், அவர்களோ "நம்மைப் போன்ற மனித (இனத்தவ)ர்களா நமக்கு நேர் வழிகாட்டுவார்கள்?" என்று கூறினர்; பின்னர் (அவர்களை) அவர்கள் நிராகரித்துவிட்டு, புறக்கணித்தும் சென்றுவிட்டனர் என்ற காரணத்தினாலாகும்; அல்லாஹ் அவர்களை விட்டும் தேவையற்றவனாகிவிட்டான்; மேலும் அல்லாஹ் தேவையற்றவன்; புகழுக்குரியவன்.

7. (மரணித்த பின்னர் நிச்சயமாக உயிர் கொடுத்து) அவர்கள் எழுப்பப்படவே மாட்டார்கள் என்று நிராகரிப்போர் எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர்; (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: "அவ்வாறல்ல! என் இரட்சகன் மீது சத்தியமாக! நிச்சயமாக நீங்கள் எழுப்பப்படுவீர்கள்; பின்னர் நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்தவைகளைப் பற்றி நிச்சயமாக நீங்கள் அறிவிக்கப்படுவீர்கள்; மேலும், அவ்வாறு செய்வது அல்லாஹ்வுக்கு மிக்க எளிதானதாகும்".

8. ஆகவே நீங்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும், நாம் இறக்கி வைத்தோமே அத்தகைய (இவ் வேதமாகிய) பிரகாசத்தையும் விசுவாசியுங்கள்; மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்கின்றவற்றை நன்குணர்பவன்.

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ
وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ٢ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٣ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَ
أَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ٤
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ٥ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عِدًّا لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ
وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغَفَّرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٦ إِنَّمَا
أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَآ أَجْرٌ عَظِيمٌ ٧ فَاتَّقُوا
اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ
وَمَنْ يُؤْتِكُمْ شَيْءٌ فَمِنْهُ فَإِنَّكُمْ هُمْ الْمُفْلِحُونَ ٨ إِنْ
تَقَرُّوْا بِاللَّهِ قَرَضًا حَسَنًا يَضْعَفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ
شَكُورٌ حَلِيمٌ ٩ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ١٠

التغابن ١٥

٥٥٨

9. ஒன்று கூட்டப்படும் (மறுமை) நாளைக்காக உங்களை அவன் ஒன்று கூட்டும் நாளில், (சகலவற்றைப்பற்றியும் அறிவிக்கப்படும்.) அதுதான் விசுவாசிகளுக்கு இலாபம் தரும் நாளும், காபிர்களுக்கு நஷ்டமளிக்கும் நாளாகும்; மேலும், எவர் அல்லாஹ்வை விசுவாசித்து, நற்கருமங்களையும் செய்கிறாரோ அவருடைய தீயவைகளை அவரை விட்டு நீக்குவான்; அவரைசுவனபதிகளிலும் (அல்லாஹ் வாகிய) அவன் புகச்செய்வான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்; நிரந்தரமாக அவற்றில் அவர்கள் (தங்கி) இருப்பவர்கள்; அது மிக்க மகத்தான வெற்றியாகும்.

10. அன்றியும், நிராகரித்து நம்முடைய வசனங்களைப் பொய்யாக்குகின்றார்களே அத்தகையோர் - அவர்கள் நரகவாசிகளே; அதில் நிரந்தரமாக அவர்கள் (தங்கி) இருப்பவர்கள். மேலும், அது மிக்க கெட்ட சேருமிடமாகும்.

11. எத்துன்பமும் அல்லாஹ்வுடைய அனுமதிக்கொண்டே தவிர (எவரையும்) பீடிப்பதில்லை; ஆகவே, எவர் அல்லாஹ்வை விசுவாசிக்கிறாரோ அவருடைய இதயத்திற்கு (அல்லாஹ்வினால் ஏற்படுத்தப்பட்டதை பொருந்திக் கொண்டு, பொறுமையுடனிருக்க) அவன் வழிகாட்டுகிறான்; அன்றியும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிகிறவன்.

12. மேலும், அல்லாஹ்வுக்குவழிபடுங்கள்; இன்னும், (அவனுடைய) தூதருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; ஆகவே, நீங்கள் புறக்கணித்து விட்டால் நம் தூதர் மீதுள்ள கடமையெல்லாம் அவர் (தம் தூதை) தெளிவாக எத்திவைப்பது தான்.

13. அல்லாஹ் - அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை; ஆகவே, விசுவாசிகள் (தங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) அல்லாஹ்வின் மீதே நம்பிக்கை வைக்கவும்.

14. விசுவாசங்கொண்டோரே! நிச்சயமாக உங்கள் மனைவியரிலும், உங்கள் பிள்ளைகளிலும் உங்களுக்கு விரோதிகள் இருக்கின்றனர்; ஆகவே, அவர்களைப் பற்றி நீங்கள் எச்சரிக்கையாக இருந்து கொள்ளுங்கள்; மேலும் (அவர்களில் ஏற்பட்டவற்றை) நீங்கள் மன்னித்து, (அதைப்) பொருட்படுத்தாதும் விட்டு விட்டு, இன்னும், (அவர்களின் குற்றங்களை) பொறுத்தருள் வீர்களாயின், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (வும்) உங்களுடைய பாவங்களை மிக்கமன்னிக்கிறவன்; மிக்க கிருபையுடையவன்.

15. நிச்சயமாக உங்களுடைய செல்வங்களும், உங்களுடைய பிள்ளைகளும் (உங்களுக்குச்) ஒரு சோதனையேயாகும்; அல்லாஹ் - அவனிடமே மகத்தான கூலி இருக்கின்றது.

16. ஆகவே, இயன்ற அளவிற்கு அல்லாஹ்வை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; (அவனின் கட்டளைகளுக்குச்) செவியும் சாயுங்கள்; மேலும், (அவனுக்குக்) கீழ்ப்படியுங்கள்; உங்களின் நலனுக்காக (அல்லாஹ்வின் வழியில் செல்வங்களைச்) செலவும் செய்யுங்கள். தன் மனதின் உலோபத்தனத்திலிருந்து எவர் காக்கப்படுகிறாரோ, அவர்கள் தாம் வெற்றி பெற்றவர்கள்.

17. அல்லாஹ்வுக்கு அழகான கடனாக நீங்கள் கடன் கொடுப்பீர்களாயின், அதனை அவன் உங்களுக்கு இரட்டிப்பாக்கி வைப்பான்; இன்னும் உங்கள் குற்றங்களை மன்னித்து விடுவான். அல்லாஹ் (சொற்ப) நன்றியையும் மிக அங்கீகரிப்பவன், மிக்க சகிப்பவன்.

18. (அவன்) மறைவானவற்றையும், வெளிப்படையானவற்றையும் அறிகிறவன்; (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

وَرَكْعَةً أُخْرَىٰ نَسِيًّا ۖ وَالنَّسَاءُ الْوَقُوفُ بِالْكَفِّ ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا

الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ

إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ

حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ

أَمْرًا ۚ وَإِذَا بَلَغَنَّ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ

بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ

يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ

يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۖ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَىٰ

اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۖ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ۝

وَالَّذِي يَسْنَنَ مِنَ الْحَيْضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ

ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ

حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ۚ ذَٰلِكُمْ أَمْرُ اللَّهِ

أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ ۚ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝

அத்தியாயம் : 65

அத்தலாக் _ விவாகரத்து

வசனங்கள் : 12 மதனி ருக்ஃகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. நபியே! (விசுவாசிகளுக்கு நீர் கூறுவீராக!) நீங்கள் பெண்களை விவாகரத்து செய்(ய முற்படு)வீர்களானால், அவர்கள் இத்தா இருப்பதற்குரிய (மாத விலக்கு நீங்கி அப்பெண்கள் சுத்தமாகி தாம்பத்திய உறவின்றி இருக்கும்) சந்தர்ப்பத்தில் விவாகரத்துச் செய்யுங்கள்; இத்தாவையும் கணக்கிட்டுக்கொள்ளுங்கள்; (இவ்விலுயத்தில்) உங்கள் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ்வையும் நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள். (நீங்கள் விவாகரத்துச் செய்த) பெண்களை அவர்கள் (இருக்கும் உங்களுடைய) வீடுகளிலிருந்து (இத்தாவுடைய காலம் முடிவு பெறுவதற்கு முன்னர்) நீங்கள் வெளியேற்றிவிடவும் வேண்டாம்; அவர்களும் வெளியேறவேண்டாம் - பகிரங்கமான மானக்கேடான காரியத்தை அவர்கள் கொண்டு வந்தாலன்றி; இன்னும், இவை அல்லாஹ்வின் வரம்புகளாகும்; எவர் அல்லாஹ்வுடைய வரம்புகளை மீறுகின்றாரோ, அவர் நிச்சயமாகத் தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டவராவார்; அதன் பின்னர் (நீங்கள் சேர்ந்துவாழ்) புதிய ஒரு காரியத்தை அல்லாஹ் ஏற்படுத்திவிடலாம் என்பதை நீர் அறியமாட்டீர்.

2. ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் (இத்தாவின்) தவணையை அடைந்து (விட நெருங்கி) விட்டால் (மார்க்கத்தில்) அறியப்பட்டவாறு அவர்களை (மனைவியாகவே) நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள்; அல்லது (மார்க்கத்தில்) அறியப்பட்டவாறு அவர்களைப் பிரித்துவிட்டு விடுங்கள். (அதற்கு) உங்களில், நீதமான இருவரை சாட்சிகளாகவும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளுங்கள்; மேலும், (சாட்சி கூறுபவர்களாகிய) நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்காக சரியான முறையில் சாட்சியத்தை நிலை நிறுத்துங்கள்; (உங்களில்) யார் அல்லாஹ்வையும், மறுமை நாளையும் விசுவாசிக்கின்றாரோ அவர் இதைக் கொண்டு நல்லுபதேசம் செய்யப்படுகிறார்; அன்றியும், எவர் அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து நடக்கிறாரோ அவருக்கு (ஒவ்வொரு சங்கடத்திலிருந்தும்) வெளியேறும் வழியை அவன் ஆக்குவான்.

3. மேலும் அவர் எண்ணியிராத விதத்தில் அவருக்கு வாழ்வாதாரங்களை அவன் வழங்குவான்; எவர், அல்லாஹ்வின் மீது (தன் காரியத்தை ஒப்படைத்து முழுமையாக நம்பிக்கை வைக்கிறாரோ அவருக்கு அவனே (முற்றிலும்) போதுமானவன்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் காரியத்தை அடைந்தே தீருவான்; (ஆயினும்) அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஓர் அளவை திட்டமாக நிர்ணயம் செய்திருக்கிறான்.

4. (தலாக் சொல்லப்பட்ட மனைவியராகிய) உங்கள் பெண்களில் மாதவிடாயை விட்டு நம்பிக்கையிழந்துவிடுகிறார்களே அத்தகையவர்கள் (அவர்களின் இத்தாவை கணக்கிடுவது பற்றி) நீங்கள் சந்தேகப்பட்டால் அப்போது அவர்களின் இத்தாவின் தவணை) மூன்று மாதங்களாகும்; (அவர்களில் சிறார்களுக்கும், பருவமடையும் வயதை அடைந்தும் இதுவரையில்) மாதவிடாயே ஏற்படாதவர்களுக்கும் (இவ்வாறே இத்தாவின் தவணை மூன்று மாதங்களாகும்). இன்னும் கர்ப்பமுடையவர்கள் - அவர்களின் (இத்தாகால்) தவணையானது, அவர்களின் கர்ப்பத்தை வைத்தல் (பிரசவித்தல்வரை) ஆகும்; மேலும் எவர், அல்லாஹ்வைப் பயந்து நடக்கிறாரோ அவருக்கு அவரின் காரியத்தில் அவன் எளியதை ஆக்குவான்.

5. அது(வே) அல்லாஹ்வின் கட்டளையாகும்; அதனை உங்களின்பால் அவன் இறக்கிவைத்தான்; எவர் அல்லாஹ்விற்குப் பயந்து நடந்துகொள்கிறாரோ, அவரை அவருடைய தீயவைகளை விட்டும் நீக்கி, அவருக்குக் கூலியை மகத்தானதாகவும் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் ஆக்குகிறான்.

اسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا
 عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمِلٌ فَلَا تُنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ
 فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاتُّوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَتَمِرُوا بِهِنَّكُمْ بَعْرُوفٍ وَإِنْ
 تَعَارَفْتُمْ فَسَرِّضْهُ لَهَا أُخْرَى ٦ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَنْ
 قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفُلُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاتَتْهَا
 سَبَّحَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ٧ وَكَأَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ
 رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَذِّبْنَاهَا عَذَابًا ثُكْرًا ٨
 فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ٩ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
 عَذَابًا شَدِيدًا ١٠ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ
 أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ١١ رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ
 لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ
 يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ١٢ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ
 سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٣ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ١٤

6. உங்களுடைய வசதிக்குத் தக்கவாறு நீங்கள் குடியிருந்து வரும் இடத்தில் (இத்தாலிலிருக்கும் பெண்களாகிய) அவர்களைக் குடியிருக்கச் செய்யுங்கள்; (அப்பெண்களிடமிருந்து ஈடாக எதையும் பெறவோ, அல்லது நிர்ப்பந்தமாக அவர்கள் வெளியேறிவிடவோ உள்ள சூழ்நிலைகளை உருவாக்கி) அவர்களுக்கு நீங்கள் நெருக்கடியை உண்டாக்குவதற்காக அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்காதீர்கள்; அவர்கள் கர்ப்பமுடையவர்களாகயிருந்தால், அவர்கள் பிரசவிக்கும் வரையில் அவர்களுக்குச் செலவுக்குக் கொடுத்து வாருங்கள்; (பிரசவத்தின்) பின்னர், உங்களுக்காக (குழந்தைக்கு) அவர்கள் பாலூட்டினால், அப்போது (அதற்காக) அவர்களுக்குரிய கூலியையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள்; (இதைப் பற்றி முன்னதாகவே) உங்களுக்குள் அறியப்பட்ட முறையைக்கொண்டு பேசி முடிவும் செய்து கொள்ளுங்கள்; (இதுவிஷயத்தில் தகராறுகள் உண்டாகி) நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சிரமம் அடைந்தால் (அப்பொழுது குழந்தையாகிய) அதற்கு மற்றொருத்தி பால் கொடுப்பாள்.

7. (பால் குடிச் செலவு விஷயத்தில்) வசதியுடையவர், தன்னுடைய வசதிக்கேற்ப (தாராளமாகச்) செலவு செய்யவும்; எவருக்கு அவருடைய வாழ்வாதாரங்கள் நெருக்கடியாக்கப்பட்டுள்ளதோ அவர் தமக்கு அல்லாஹ் கொடுத்ததிலிருந்து செலவு செய்யவும்; அல்லாஹ் எந்த ஆத்மாவையும் அதற்கு அவன் கொடுத்ததைத் தவிர (அதற்குமேல்) சிரமப்படுத்தமாட்டான்; கஷ்டத்திற்குப்பின்னர் அல்லாஹ் அடுத்து இலகுவை ஆக்குவான்.

8. எத்தனையோ ஊர்(வாசி)கள் தங்களிரட்சுகனின் கட்டளைக்கும், அவனுடைய தூதர்களுக்கும் மாறு செய்தனர்; ஆதலால், அவர்களை நாம் வெகு கடினமாகவே கேள்வி கணக்குகேட்டு, அவர்களைக் கொடுரமான வேதனையாக வேதனையும் செய்தோம்.

9. ஆகவே, அவை தன்(வரம்புமீறிய) காரியத்தின் தண்டனையைச் சுவைத்துவிட்டன; அதன் (தீய) காரியத்தின் முடிவும் (இம்மையில்) நஷ்டமாகவே இருந்தது.

10. (அன்றியும் மறுமையில்) அல்லாஹ் அவர்களுக்குக் கடினமான வேதனையை தயாராக்கி வைத்திருக்கின்றான்; ஆகவே, விசுவாசங்கொண்டோராகிய அறிவாளிகளே! அல்லாஹ்வை நீங்கள் பயந்து கொள்ளுங்கள்; திட்டமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு (குர்ஆன் என்னும்) நல்லுபதேசத்தை இறக்கி வைத்திருக்கிறான்.

11. ஒரு தூதரை (யும் உங்களுக்கு அனுப்பி வைத்தான். உங்களில் எவர்) விசுவாசங் கொண்டு, நல்லசெயல்களும் செய்கிறாரோ அத்தகையோரை இருள்களிலிருந்து ஒளியின் பால் அவர் வெளியேற்றிக் கொண்டுவருவதற்காகத் தெளிவு படுத்தக் கூடிய அல்லாஹ்வின் வசனங்களை உங்கள் மீது அவர் ஒதிக்காண்பிக்கிறார்; மேலும் (உங்களில்) எவர் அல்லாஹ்வை விசுவாசித்து நற்செயலும் புரிகிறாரோ அவரைச் சுவனபதிகளில் அவன் பிரவேசிக்கச் செய்வான்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; என்நென்றும் அவர்கள் நிரந்தரமாக அவற்றில் (தங்கி) இருப்பவர்கள்; திட்டமாக அல்லாஹ் அவருக்குரிய உணவை அழகானதாக ஆக்கிவிட்டான்.

12. அல்லாஹ் அவன் எத்தகையவனென்றால் ஏழு வானங்களையும், அவைகளைப் போல் (எண்ணிக்கையில்) பூமியையும் படைத்தான்; அவைகளுக்கிடையில் (அன்றாடம் நடந்தேரும்) காரியங்கள் பற்றி கட்டளைகள் இறங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றன; நிச்சயமாக அல்லாஹ், ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக ஆற்றலுடையவன் என்பதையும், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (தன்) அறிவால் ஒவ்வொரு பொருளையும் திட்டமாகச் சூழ்ந்தறிந்து கொண்டிருக்கின்றான் என்பதையும் (விசுவாசிகளே!) நீங்கள் அறிந்து கொள்வதற்காக (இவ்வாறு விளக்குகிறான்).

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۚ أَفَلَا تَعْلَمُ ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ

أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ① قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ

أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ② وَإِذَا أَسَرَّ

النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ

اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ

قَالَتْ مَنْ أَنْبَاكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ③ إِنْ تَتُوبَا

إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظْهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ

هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةِ بَعْدَ ذَلِكَ

ظَهِيرٌ ④ عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَقْتُ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا

مِمَّنْ كُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قُنُوتٌ تَبَّتْ عِبَادَتِ سَبِيحَتِ

تَبَّتْ وَأَبْكَارًا ⑤ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ

نَارًا أَوْ قُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ عَلَيْهِمَا مَلَكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ

لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ⑥

அத்தியாயம் : 66
அத்தவ்றீம் _ விலக்கிக் கொள்ளுதல்
 வசனங்கள் : 12 மதனி ருக்ஃகன் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. நபியே! உம்முடைய மனைவியரின் திருப்தியை நீர் தேடியவராக அல்லாஹ் உமக்கு ஆகுமாக்கிவைத்ததை நீர் ஏன் (சத்தியம் செய்து ஹராம் என்று) விலக்கிக் கொண்டீர்? மேலும், அல்லாஹ் மிக்க மன்னிக்கிறவன்; மிக்ககிருபையுடையவன்.

2. உங்களுடைய சத்தியங்களை (அதனால் தடுக்கப்பட்டவற்றை மீண்டும் ஆகுமாக்கிக் கொள்ள) முறித்து விடுவதை நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறான். மேலும், அல்லாஹ் தான் உங்களுடைய பாதுகாவலன்; இன்னும், அவன் தான் (யாவற்றையும்) நன்கறிகிறவன்; தீர்க்கமான அறிவுடையவன்.

3. மேலும் நபி, தன்னுடைய மனைவியரில் சிலர்பால் ஒரு விஷயத்தை ரகசியமாகக் கூறியதை (நினைவுகூர்) பின்னர், அம்மனைவியானவர் அதனை நபியின் மற்றொரு மனைவிக்கு அறிவித்து, அதனை அல்லாஹ் நபியாகிய அவருக்கு வெளியாக்கி வைத்தபோது அவர் அதில் சிலவற்றை (அம்மனைவிக்கு) அறிவித்து, சிலவற்றை (அறிவிக்காது) புறக்கணித்தும் விட்டார்; பின்னர், அவர் அவருடைய மனைவிக்கு அதை அறிவித்தபோது, "இதனை உங்களுக்கு அறிவித்தவர் யார்?" என அவர் (அந்த மனைவி) கேட்டார். அதற்கு அவர், "யாவற்றையும்) நன்கறிந்தோன், நன்குணர்ந்தோன் (ஆகிய அல்லாஹ் அதனை) எனக்கறிவித்தான்" என்று கூறினார்.

4. (நபியுடைய மனைவியராகிய) நீங்கள் இருவரும் (உங்கள் குற்றங்களுக்காக) பச்சாதாபப்பட்டு (தவ்பாச் செய்து) அல்லாஹ்வின் பால் மீண்டால், (அது உங்களுக்கு நன்மையாகும்; இது ஏனென்றால்) உங்கள் இருவரின் இதயங்கள் (உண்மையிலிருந்து) சாய்ந்து விட்டன; ஆகவே, நீங்களிருவரும் (நபியாகிய) அவருக்கு விரோதமாக (ஒருவருக்கொருவர் உதவிசெய்ய) ஒன்று சேர்ந்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் (நபியாகிய) அவருக்கு காப்பாளன்; ஜிப்ரீலும், விகவாசிகளிலுள்ள நல்லடியார்களும், (அவருக்கு உதவியாளர்களாக இருப்பார்கள்) அன்றியும், அதன் பின்னர் (அவருக்கு மற்ற) மலக்குகளும் உதவியாளர்களாவர்.

5. (நம் நபியாகிய) அவர், உங்களை "தலாக்" கூறி (விலக்கி) விட்டால், உங்களை விடச் சிறந்த முஸ்லீம்களான, விகவாசிகளான (அல்லாஹ்வுக்குப் பயந்து) கீழ்ப்படிந்து நடப்பவர்களான, (பாவத்தை விட்டு விலகி) தவ்பாச் செய்பவர்களான, வணங்கக் கூடியவர்களான, நோன்பு நோற்கக் கூடியவர்களான, கன்னிமை கழிந்தவர்களான, கன்னியர்களான இத்தகையோரை (உங்களுக்குப் பகரமாக) அவருடைய இரட்சகன் அவருக்கு மனைவியராக மாற்றித்தரப்போதுமானவன்.

6. விகவாசிகளே! நீங்கள் உங்களையும் உங்கள் குடும்பத்தினரையும் (நரக) நெருப்பைவிட்டும் காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள்; அதன் எரிபொருள் மனிதர்களும், கல்லுமாகும்; அதில் (குணத்தால்) கடின சித்தமுடைய (தோற்றத்தாலும், அமைப்பாலும்) பலசாலிகளான மலக்குகள் உள்ளனர்; அல்லாஹ் விற்கு - அவன் அவர்களை ஏவிய வற்றில் அவர்கள் மாறுசெய்யமாட்டார்கள். (இரட்சகனிடமிருந்து) அவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்படுவதைச் செய்வார்கள்.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ
تَعْمَلُونَ ٤١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا
عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمُ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا
نُورَنَا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٤٢ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ
الْكَفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَيْسَ
الْمَصِيدِ ٤٣ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتٍ زَوْجٍ وَ
امْرَأَتٍ لَوْ طِ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ
فَخَانَتُهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ
مَعَ الدَّٰخِلِينَ ٤٤ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتٍ
فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ
فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٤٥ وَمَرْيَمَ
ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا فَتْنًا وَكَانَتْ مِنَ الْغَابِيَاتِ ٤٦

7. "நிராகரித்து விட்டோரே! (நீங்கள் மறுத்துக் கொண்டிருந்த மறுமை நாளான) இன்றையத்தினம் நீங்கள் (வீண்) புகல் கூறாதீர்கள்; நீங்கள் கூலி கொடுக்கப் படுவதெல்லாம், நீங்கள் செய் துகொண்டிருந்தவைகளுக்குத்தான்" (என்று கூறப்படும்).

8. விசுவாசிகளே! கலப்பற்ற தவ்பாவாக (தூய மனத்துடன் பாவத்திலிருந்து விலகி) அல்லாஹ்வின் பால் நீங்கள் தவ்பாச் செய்யுங்கள்; (அவ்வாறு நீங்கள் செய்தால் தன்னுடைய) நபியையும், அவருடன் விசுவாசங்கொண்டவர்களையும் அல்லாஹ் இழிவு படுத்தாத நாளில், உங்கள் இரட்சகன் உங்கள் பாவங்களை உங்களை விட்டுப் போக்கி (மன்னித்து)ச் சுவனபதிகளிலும் உங்களை பிரவேசிக்கச் செய்யப் போ துமானவன்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். (அந்நாளில்) அவர்களுடைய பிரகாசம் அவர்களுக்கு முன்னும், அவர்களுடைய வலப்புறங்களிலும் விரைந்து (சென்று) கொண்டிருக்கும்; அவர்கள், "எங்கள் இரட்சகனே! எங்களுக்கு எங்களுடைய பிரகாசத்தை (அணையாது) நீ பரிபூரணமாக்கி வைப்பாயாக! எங்களுக்கு மன்னிப்பையும் அருள்வாயாக! நிச்சயமாக நீ, ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) கூறுவார்கள்.

9. நபியே! நிராகரிப்போருடனும், (வேஷதாரிகளான) முனாஃபிக்குகளுடனும் யுத்தம் புரிவீராக! அவர்கள் விஷயத்தில் நீர் கடுமையாகவே இருப்பீராக! அவர்கள் தங்குமிடம் நரகந்தான்; சேருமிடத்திலும் அது மிகக் கெட்டது.

10. நிராகரிப்போருக்கு, (நபி) நூஹு டைய மனைவியையும், (நபி) லூத் துடைய மனைவியையும் அல்லாஹ் உதாரணமாகக் கூறுகிறான்; அவ்விருவரும் நமது நல்லடியார்களில் உள்ள இரு நல்லடியாருக்குக்கீழ் (மனைவியராக) இருந்தனர்; பின்னர் அவ்விருவரும் (தங்கள் கணவர்களான) அவ்விருவருக்கும் துரோகம் செய்தனர்; ஆகவே (தம் மனைவியரான), அவர்களிருவரை விட்டும் அல்லாஹ்வுடைய வேதனையிலிருந்து எதையும் (நபிகளாகிய) அவ்விருவராலும் தடுக்க முடியவில்லை; (இவர்கள் துரோகம் செய்ததன் காரணமாக, இவர்களிடம்) "நரக நெருப்பில் நுழைவோர்களுடன் நீங்களிருவரும் நுழைந்துகொள்ளுங்கள்" என்று கூறப்பட்டது.

11. விசுவாசங் கொண்டோருக்கு, ஃபிர் அவ்னுடைய மனைவியை உதாரணமாக அல்லாஹ் கூறுகிறான்; (ஃபிர் அவ்னுடைய அக்கிரமங்களைச் சகிக்காமல் தன் இரட்சகனிடம்) "என் இரட்சகனே! சொர்க்கத்தில் உன்னிடத்தில் எனக்கு ஒரு வீட்டைக் கட்டுவாயாக! ஃபிர் அவ்னை விட்டும், அவனுடைய செயலை விட்டும் என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக! அன்றியும் அநியாயக்காரர்களான கூட்டத்தாரை விட்டும் நீ என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக!" என்று (பிரார்த்தனை செய்து) அவர் கூறியதை நினைவு கூர்வீராக!.

12. இன்னும் இம்ரானுடைய மகள் மர்யமையும் (விசுவாசிகளுக்கு உதாரணமாக அல்லாஹ் கூறுகிறான்.) அவர் தன்னுடைய மர் மஸ்தானத்தை (க்கற்பை)க் காத்துக்கொண்டார்; ஆகவே, நம்முடைய ரூஹிலிருந்து அதில் ஊதினோம்; அவர் தன் இரட்சகனின் வார்த்தைகளையும், அவனின் வேதங்களையும் உண்மையாக்கி வைத்தார்; முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்தவர்களில் உள்ளவராகவும் அவர் இருந்தார்.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَفِيضْ لَنَا مِنْكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

تَبَرُّكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ ① الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ

عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ② الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا

مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ

تَرَى مِنْ فُطُورٍ ③ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ

الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ④ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا

بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ

عَذَابَ السَّعِيرِ ⑤ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑥ إِذَا الْفُؤَادُ مِنْ أَلْفِ سَمْعٍ وَهِيَ

تَفُورُ ⑦ تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أَلْقَى فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ

خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ⑧ قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا

وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ⑨

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ⑩

அத்தியாயம் : 67

அல் முல்க் - ஆட்சி

வசனங்கள் : 30 மக்கீ ருக்ஃகன் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. எவனது கரத்தில் (இம்மைமறுமையில் வானம் மற்றும் பூமியின்) ஆட்சி இருக்கின்றதோ, அவன் மிக்க பாக்கிய முடையவன்; இன்னும் அவன் ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் மிக்க ஆற்றலுடையவன்.

2. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களில் எவர் செயலால் மிக்க அழகானவர் என்று உங்களை அவன் சோதிப்பதற்காக மரணத்தையும், ஜீவியத்தையும் அவன் படைத்திருக்கின்றான்; அவனே (யாவற்றையும்) மிகைத்தவன்; மிக்க மன்னிக்கிறவன்.

3. அவன் எத்தகையவனென்றால், ஏழு வானங்களை அடுக்கடுக்காகப் படைத்தான்; (மனிதனே!) அர் ரஹ்மானுடைய படைப்பில் நீ யாதொரு முரண்பாட்டையும் காணமாட்டாய்; ஆகவே, பார்வையை மீட்டிப்பார்! (அதில்) பிளவுகளை நீ காண்கிறாயா?

4. பின்னும் இருமுறை உன் பார்வையை மீட்டிப்பார்; (எக்குறையையும் காணாது) அப்பார்வை இழிவடைந்ததாக அதுகளைப்பற்றி உன்னிடம் திரும்பிவரும்.

5. மேலும், நிச்சயமாக நாம் (பூமிக்குச்) சமீபமான வானத்தை (நட்சத்திரங்களால் ஆன) விளக்குகளைக் கொண்டு அலங்கரித்திருக்கின்றோம்; இன்னும், அவைகளை ஷைத்தான்களுக்கு எறியப்படுபவைகளாகவும் நாம் அமைத்தோம்; அவர்களுக்கு நரக நெருப்பின் வேதனையையும் நாம் தயார் செய்து வைத்திருக்கின்றோம்.

6. இன்னும், தங்கள் இரட்சகனை நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோருக்கு நரக வேதனையுண்டு; அது திரும்பிச்சேருமிடத்தில் மிகவும் கெட்டது.

7. அதில் அவர்கள் தூக்கிப் போடப்பட்டால், அதுவோ கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் (கழுதையின் சப்தத்தைப் போல்) அருவருப்பான சப்தம் அதற்கிருப்பதை அவர்கள் கேட்பார்கள்.

8. (நிராகரிப்போரின் மீதுள்ள) கடுங்கோபத்தால் வெடித்துவிட அது சமீபித்துவிடும்; அதில் ஒரு கூட்டத்தினரைப் போடப்படும் பொழுதெல்லாம், அதன் காவலர்கள் அவர்களிடம், "இது பற்றி அச்சுமட்டி எச்சரிக்கின்றவர் உங்களிடம் வரவில்லையா?" என்று கேட்பார்கள்.

9. (அதற்கு) அவர்கள், "மெய்தான்! அச்சுமட்டி எச்சரிக்கின்றவர் நிச்சயமாக எங்களிடம் வந்தார்; பின்னர் நாங்கள் (அவரைப்) பொய்யாக்கி, அல்லாஹ் எதையும் (உம்மீது) இறக்கி வைக்கவில்லை; நீங்கள் பெரும் வழிகேட்டி. லல்லாமல் (வேறு) இல்லை என்று நாங்கள் கூறினோம்" என்று அவர்கள் கூறுவார்கள்.

10. (அவர் உபதேசத்தை) "நாங்கள் செவியுற்றோ, அல்லது (அவைகளை) நாங்கள் விளங்கியோ இருந்திருந்தால், நாங்கள் நரகவாசிகளில் ஆகியிருக்கமாட்டோம்" என்றும் அவர்கள் கூறுவார்கள்.

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ وَأَسْرُوا
قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ أَلَا يَعْلَمُ
مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ ۖ وَإِلَيْهِ
النُّشُورُ ۝ أَمْ أَنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ
الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَلُورٌ ۝ أَمْ أَنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ
يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ ۝ وَلَقَدْ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا
إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفٌّ وَتَقْيُضُنَّ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ
إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝ أَمْ مَنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ
يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ ۖ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ۝
أَمْ مَنْ هَذَا الَّذِي يَرْمِيكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا
فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ۝ أَمْ مَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ
أَهْدَى أَمْ مَنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

- ٤٢ -

وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ
مِصْرَ

11. எனவே, (இவ்வாறு கூறுவதன் மூலம்) அவர்கள் தங்கள் பாவத்தை ஒப்புக் கொண்டு விடுகின்றனர்; ஆகவே, நரகவாசிகளுக்கு (அல்லாஹ்வின் அருள்) தூரமே.

12. நிச்சயமாக (தங்கள் இரட்சகனைப் பார்க்காதிருந்தும்) மறைவில் தங்கள் இரட்சகனைப் பயப்படுகிறார்களே அத்தகையோர்—அவர்களுக்கு மன்னிப்பும், பெருங் கூடியுமுண்டு.

13. மேலும், (மனிதர்களே!) நீங்கள் உங்கள் கூற்றை இரகசியமாக ஆக்குங்கள்; அல்லது அதை (சப்தமிட்டு) பகிரங்கமாக ஆக்குங்கள்; (யாவற்றையும் அல்லாஹ் நன்கறிந்து கொள்வான்; ஏனென்றால்,) நிச்சயமாக அவன் நெஞ்சங்களிலுள்ளவற்றை நன்கறியக்கூடியவன்.

14. (யாவையும்) படைத்தவன், அவனோ நுட்பமான (அறிவுடைய)வனாக, யாவையும் நன்குணர்பவனாக இருக்க (நெஞ்சங்களில் உள்ளவற்றை) அவன் அறியமாட்டானா?

15. அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களுக்கு பூமியை (வாழ்வதற்கு) எளிதானதாக அவன் ஆக்கிவைத்தான். ஆகவே, அதன் பல பாகங்களில் சென்று, அவன் (உங்களுக்கு அளித்திருக்கும்) உணவிலிருந்து உண்ணுங்கள்; (உங்களுடைய மண்ணைகளிலிருந்து) உயிர்பெற்றெழுதல் அவன் பாலே இருக்கிறது.

16. வானத்திலிருப்பவன், உங்களை பூமியில் அழுந்தச்செய்துவிடுவான் என்பதிலிருந்து நீங்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றீர்களா? (பூமியாகிய) அது அந்நேரத்தில் நடுங்கும்.

17. அல்லது வானத்திலிருப்பவன், உங்கள்மீது கல்மாரியை அவன் அனுப்பிவைப்பான் என்பதிலிருந்து நீங்கள் அச்சமற்றிருக்கின்றீர்களா? அவ்வாறாயின், எச்சரிக்கை (செய்யப்பட்ட வேதனை) எவ்வாறிருக்கும் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

18. மேலும், அவர்களுக்கு முன்னிருந்தார்களே அவர்கள் (இவர்களைப் போலவே நம் வசனங்களைப்) பொய்யாக்கி (நிராகரித்துக்) கொண்டிருந்தனர். ஆனால் (அவர்களை அழிப்பது கொண்டு) என்னுடைய மறுப்பு எவ்வாறிருந்தது?

19. இறக்கைகளை விரித்துக்கொண்டும், மடித்துக் கொண்டும் அவர்களுக்கு மேல் (ஆகாயத்தில் அணியணியாகப் பறக்கும்) பட்சிகளை இவர்கள் பார்க்கவில்லையா? அர்ரஹ்மானைத்தவிர, (மற்றெவரும்) அவைகளை (ஆகாயத்தில்) தடுத்துக் கொண்டிருக்க வில்லை! நிச்சயமாக அவன், ஒவ்வொரு பொருளையும் பார்க்கக்கூடியவன்.

20. அர்-ரஹ்மானையன்றி உங்களுக்குப் படையாக உள்ள இத்தகையவனா? — அவன் உங்களுக்கு உதவி செய்வான். நிராகரிப்போர் ஏமாற்றத்திலின்றி (வேறு) இல்லை.

21. (ரஹ்மானாகிய அவன் அளித்துவரும்) அவனுடைய ரிஜ்கை (அருள் விஸ்தீரணத்தை) அவன் தடுத்துக் கொண்டால், (உங்களுக்கு எதிராக உள்ள இவனா? அவனுக்கு எதிராக) உங்களுக்கு ரிஜ்கை அளிப்பான்? அன்று, இவர்கள் பெருமையடிப்பதிலும், (சத்தியத்தை) வெறுப்பதிலேயுமே மூழ்கிக்கிடக்கின்றனர்.

22. தன் முகத்தின் மீது முகங்குப்புற விழுந்து செல்பவன் மிக்க நேரான வழியில் இருக்கின்றானா? அல்லது நேரான பாதையில் சீராக நடப்பவனா?

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
 وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٣٦﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي
 الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ
 إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا
 نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٣٩﴾ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٤٠﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ
 إِن أَهْلَكَنِی اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ
 مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٤١﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ الْمُتَّابُ وَعَلَيْهِ
 تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٤٢﴾ قُلْ
 أَرَأَيْتُمْ إِن أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٤٣﴾

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ إِنَّ إِلَهُنَا فَإِلَٰهُكُمُ الْحَقُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ
 بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَسْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ
 لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيْكُمُ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾

23. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: (ரஹ்மானாகிய) அவன் எத்தகையவனென்றால், உங்களை அவன் (ஆரம்பமாக) உற்பத்தி செய்து உங்களுக்குச் செலிப்புலனையும், பார்வைகளையும், இதயங்களையும் அவன் ஆக்கினான்; (இத்தகு பேரருட்களைச் செய்த அவனுக்கு) நீங்கள் வெகு சொற்பமாகவே நன்றி செலுத்துகிறீர்கள்.

24. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: அவன் எத்தகையவனென்றால், பூமியில் (பலபாகங்களிலும்) உங்களை அவன் பரவச் செய்திருக்கின்றான். (மறுமையில்) அவன்பக்கமே நீங்கள் ஒன்று திரட்டப்படுவீர்கள்.

25. மேலும், (மறுமை நாளைப்பற்றி) "நீங்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால், இந்த வாக்கு எப்பொழுது (வரும்)?" என்று கேட்கின்றார்கள்.

26. (அதற்கு நபியே) நீர் கூறுவீராக: "நிச்சயமாக (அது பற்றிய) அறிவெல்லாம் அல்லாஹ்விடத்தில் உள்ளது; அன்றியும், நிச்சயமாக நானோ (அதைப்பற்றி) தெளிவாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவன் தான்."

27. (வாக்களிக்கப்பட்டதான) அதனை (அவர்களுக்குச்) சமீபமாக அவர்கள் பார்த்துவிடும்போது அந்நிராகரித்தோருடைய முகங்கள் வேதனையால் (பேதலித்துக்) கெட்டுவிடும்; அன்றியும், (அவர்களிடம்) "நீங்கள் (எப்பொழுது வருமென்று அவசரமாகத்) தேடிக்கொண்டிருந்தீர்களே அத்தகையது இதுதான்" என்று கூறப்படும்.

28. "என்னையும், என்னுடன் இருப்பவர்களையும் அல்லாஹ் அழித்து விட்டாலும், அல்லது அவன் எங்களுக்கு அருள் செய்து விட்டாலும், துன்புறுத்தும் வேதனையிலிருந்து நிராகரிப்போரைக் காப்பாற்றுபவர்தான்" என்பதை எனக்குத்தெரிவியுங்கள்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

29. "அவன் தான் ரஹ்மான்; அவனையே நாங்கள் விகவாசித்திருக்கின்றோம்; (எங்கள் காரியங்களை ஒப்படைத்து முழுமையாக) அவன் மீதே நம்பிக்கையும் வைத்திருக்கிறோம்; ஆகவே, தெளிவான வழிகேட்டிலிருப்பவர்தான் யாரென்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

30. "உங்களுடைய தண்ணீர் (நீங்கள் பெறமுடியாதவாறு) பூமியினுள் (இழுக்கப்பட்டு வெகு ஆழத்தில்) சென்றுவிட்டால், பொங்கிஓடும் நீரை உங்களுக்குக் கொண்டுவருபவன் யார்? என எனக்குத் தெரிவியுங்கள்" என்று (நபியே) நீர் கூறுவீராக!

அத்தியாயம் : 68

அல் கலம் — எழுதுகோல்

வசனங்கள் : 52 , மக்கீ ருகூஃகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. நான்; எழுதுகோலின்மீதும், (அதன்மூலம்) அவர்கள் எழுதுகிறவற்றின்மீதும் சத்தியமாக,
2. (நபியே) உம்திரட்சகனின் அருளால் நீர் பைத்தியக்காரர் அல்லர்.
3. மேலும், நிச்சயமாக உமக்கு முடிவுறாத கூலி இருக்கின்றது.
4. (நபியே) நிச்சயமாக மகத்தான நற்குணத்தின்மீதும் நீர் இருக்கின்றீர்.
5. நீரும் பார்ப்பீர்; அவர்களும் பார்ப்பார்கள் :
6. (இருசாராராகிய) உங்களில் எவர் (பைத்தியமென்னும் நோயால்) சோதனைக்குள்ளாக்கப்பட்டவர் என்பதை—

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
 بِالْمُهْتَدِينَ ④ فَلَا تَطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ⑤ وَذُؤَالُو تُدْهِنُ
 فَيْدُ هُنُونٍ ⑥ وَلَا تَطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ⑦ هَمَّا زَمَشَاءُ
 بَنِي مُؤِ ⑧ مَتَاءٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَيْتِمٌ ⑨ عَتِلٌ أَعْدَ ذَلِكَ زَيْنِمْ ⑩
 أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ⑪ إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ
 أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ⑫ سَنَسِفُهُ عَلَى الْخُرُومِ ⑬ إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا
 بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ ⑭ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ⑮ وَلَا
 يَسْتَنْوُونَ ⑯ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ⑰
 فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ⑱ فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ⑲ إِنْ أَعَدُّوا عَلٰى
 حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَٰرِمِينَ ⑳ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ㉑
 أَنْ لَا يَدْخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَّسْكِينٌ ㉒ وَغَدَا عَلَى حَرْدٍ
 قَدِيرِينَ ㉓ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُّونَ ㉔ بَلْ نَحْنُ
 مَحْرُومُونَ ㉕ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْ لَا تَسْبَحُونَ ㉖
 قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ㉗ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
 بَعْضٍ يَتَلَوْهُمْ ㉘ قَالُوا يَٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ㉙

7. நிச்சயமாக உம்திரட்சுகள், அவன் வழியைவிட்டுத் தவறியவர் யார் என்பதை அவனே மிக அறிந்தவன். (அதுபோலவே) நேர் வழி அடைந்தோரையும் அவனே மிக அறிந்தவன்.
8. ஆகவே, (நபியே! உம்மைப்) பொய்யாக்கக்கூடியவர்களுக்கு நீர் கீழ்ப்படியாதீர்.
9. (அவர்களின் வணக்க வழிபாடுகளில் சலுகை அளித்து) நீர் தளர்த்தினால் (உமக்கு) அவர்களும் தளர்ந்து செல்வதை விரும்புகின்றனர்.
10. இழிந்தவனாக, அதிகமாக சத்தியம்செய்யக் கூடிய ஒவ்வொருவனுக்கும் நீர் கீழ்ப்படியாதீர்.
11. (அவன் மனிதர்களின் தன்மானங்களில்) குறைபேசித்திரிபவன், கோள் சொல்லிக் கொண்டு நடப்பவன்.
12. நன்மையானவற்றை அதிகமாகத் தடுத்துக்கொண்டிருப்பவன் ; வரம்பு மீறியவன்; பாவம்செய்பவன்.
13. முரட்டுச் சுபாவமுடையவன்; அதற்குப் பிறகு (தந்தை பெயர் தெரியா) இழி பிறப்புடையவன்.
14. (இத்தன்மையுடையவன்) செல்வமும், ஆண்மக்களும் உடையவனாக அவனிருக்கிறான் என்பதால், (அவனுக்கு நீர் கீழ்ப்படியாதீர்)
15. நம் வசனங்கள் அவன் மீது ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால், "(இது) முன்னோர்களின் கட்டுக்கதைகள்" என்று அவன் கூறுகின்றான்.
16. அவனுடைய மூக்கின் மீது நாம் ஓர் அடையாளமிடுவோம்.
17. நிச்சயமாக, நாம் (யமன் நாட்டிலுள்ள "ஸன்ஆ"வை அடுத்துள்ள ஊர்வாசிகளில்) அத்தோட்டத்திற்குரியவர்களைச் சோதித்தவாறே (மக்கத்து காஃபீர்களான) அவர்களை நாம் சோதித்தோம்; (அத்தோட்டத்திற்குரிய வர்களான) அவர்கள் அதனை அதிகாலையில் சென்று அறுத்துவிடுவோமென்று சத்தியம்செய்தசமயத்தில்,
18. ("இன்ஷா அல்லாஹ்") அல்லாஹ் நாடினால் என்று அவர்கள் கூறவில்லை.
19. ஆகவே, அவர்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்க, உம் இரட்சகனிடமிருந்து சுற்றக் கூடியநெருப்பானது அதன் மீது சுற்றி (அழித்து) விட்டது.
20. அத்தோட்டமானது, கறுத்தசாம்பல் போலாகிவிட்டது.
21. எனவே, (அதனை அறியாது) காலைப்பொழுதை அவர்கள் அடைந்த சமயம் ஒருவரையொருவர் அழைத்தனர்:
22. ("உங்கள் விளைச்சலை) நீங்கள் அறுப்பவர்களாக இருந்தால், (அதனை அறுவடை செய்ய) உங்கள் தோட்டத்திற்கு அதிகாலையில் வாருங்கள்" (என்றும் கூறிக்கொண்டார்கள்).
23. ஆகவே, அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் மெதுவாகப் பேசிக்கொண்டு சென்றனர்.
24. இன்றையத்தினம் (யாசகம் கேட்டு வரக்கூடிய) எந்த ஒரு ஏழையும் (அத்தோட்டத்) தில் நிச்சயமாக நுழையக்கூடாது என (மெதுவாக பேசிக்கொண்டனர்).
25. அதிகாலையில் (ஏழைகள் எதையும் பெறாதவாறு) தடுத்துவிடுவதன்மீது ஆற்றலுடையவர்களாக (தங்களை எண்ணிக்கொண்டு) சென்றார்கள்.
26. (அங்குசென்று, அழிந்து விட்ட நிலையில்) அதனை அவர்கள் பார்த்தபோது (இது நம்முடையதல்ல); "நிச்சயமாக நாம் வழி தவறி விட்டவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.
27. (பின்னர் அதனைத் தங்களுடையது தான் என அறிந்து,) இல்லை! நாம் தடுக்கப்பட்டு (பாக்கியமற்றவர்களாகி) விட்டவர்கள் (என்று கூறினார்கள்).
28. அவர்களிலுள்ள மிகுந்த நடுநிலையாளர் ஒருவர் அவர்களிடம், "நீங்கள் (அல்லாஹ்வைத்) துதி செய்திருக்கவேண்டாமா? என்று நான் உங்களுக்குக் கூறவில்லையா?" என்று கூறினார்.
29. அதற்கவர்கள் "எங்கள் இரட்சகன் மிகப் பரிசுத்தமானவன்; நிச்சயமாக நாங்கள் தாம் அறியாயக்காரர்களாகிவிட்டோம்" என்று கூறினர்.
30. பின்னர், அவர்களில் சிலர் சிலரின் மீது நித்தனை கூறியவர்களாக முன்னோக்கினர்.
31. "எங்களுடைய கேடே! நிச்சயமாக நாங்கள் வரம்பை மீறியவர்களாகிவிட்டோம்" என்று கூறினர்.

عَسَىٰ رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣١﴾
 كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾
 إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ﴿٣٣﴾
 أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٥﴾
 أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٧﴾
 أَمْ لَكُمْ آيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْغَةِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٨﴾
 سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلَْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنَّ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤٠﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ
 عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤١﴾
 خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ
 إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ﴿٤٢﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَٰذَا
 الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٣﴾ وَأُمْلِ
 لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٤﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ
 مُنْقَلَبُونَ ﴿٤٥﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٦﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ
 رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٧﴾

32. எங்கள் இரட்சகன் இதைவிட மேலானதை எங்களுக்கு மாற்றித் தரக்கூடும்; நிச்சயமாக நாங்கள் இரட்சகனின் பக்கமே (அவனது அருளை) ஆசிக்கிறவர்களாக இருக்கிறோம் (என்றும் கூறினார்கள்).

33. (நபியே!) இவ்வாறே வேதனை (அல்லாஹ் நாடியவர்களை வந்தடையும்); மேலும், அவர்கள் அறிந்தவர்களாக இருப்பார்களானால் திட்டமாக மறுமையின் வேதனை மிகப் பெரிதாகும்.

34. நிச்சயமாக, பயபக்தியுடையோருக்குத் தங்கள் இரட்சகனிடத்தில் அருட்கொடை களுடைய சுவனங்களுண்டு.

35. முஸ்லிம்களை, குற்றவாளிகளைப் போல் நாம் ஆக்கிவிடுவோமா?

36. உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? எவ்வாறு நீங்கள் தீர்ப்பளிக்கின்றீர்கள்?

37. அல்லது, உங்களிடம் (ஏதும் வேத) நூல் இருந்து அதில் முஸ்லிம்கள் பாபிகளைப் போன்று ஆக்கப்படுவார்களென நீங்கள் படிக்கின்றீர்களா?

38. நீங்கள் தேர்ந்தெடுப்பவை நிச்சயமாக உங்களுக்கு அதில் உள்ளன (என அவ்வேதத்தில் நீங்கள் படித்திருக்கின்றீர்களா?)

39. அல்லது நீங்கள் தீர்ப்புச் செய்பவை நிச்சயமாக உங்களுக்கு உண்டு என நம்மீது மறுமை நாள் வரை உங்களுக்கு உறுதி செய்யப்பட்ட சத்திய (ப்பிரமாண)ங்கள் உண்டா? (அவ்வாறு எதுவும் நம்முடன் உங்களுக்கில்லை)

40. (நபியே!) "(அவ்வாறெல்லாம் கூறுகின்ற) அவர்களில் அதற்குப் பொறுப் பேற்பவர் யார்?" என்று அவர்களிடம் கேட்பீராக.

41. அல்லது (இவ்வாறு அவர்கள் கூறிக் கொண்டிருப்பவற்றில்) அவர்களுக்கு இணையாளர்கள் இருக்கிறார்களா? (அக்கூற்றில்) அவர்கள் உண்மையாளர்களாக இருந்தால் (அவர்களுக்குப் பொறுப்பாளர்களாக) அவர்களின் இணையாளர்களைக் கொண்டுவரட்டும்.

42. கெண்டைக்காலை விட்டு (திரை) அகற்றப்படும் நாளில், அவர்களோ (அந்நாளின் போது) சிரம்பணிவதின் பால் அழைக்கப்படுவர்; ஆனால் அவர்கள் (சிரம்பணிய) சக்தி பெறமாட்டார்கள்.

43. அவர்களுடைய பார்வைகளெல்லாம் கீழ் நோக்கியவையாக இருக்கும் நிலையில் இழிவு அவர்களைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்; (இம்மையில்) சுகமானவர்களாக இருந்த சமயத்தில் சிரம்பணிந்து வணங்க நிச்சயமாக அவர்கள் அழைக்கப்படுபவர்களாக இருந்தனர்.

44. ஆகவே, என்னையும், இச்செய்தியைப் பொய்யாக்குபவரையும் விட்டு விடுவீராக! அவர்கள் அறியாத விதத்தில் படிப்படியாக அவர்களை நாம் பிடிப்போம்.

45. இன்னும், அவர்களுக்குச் சிறிது தாமதம் கொடுப்பேன்; நிச்சயமாக என்னுடைய சூழ்ச்சிக்க பலமானது.

46. அல்லது (நபியே!) அவர்களிடம் ஏதாவது கூலியை நீர் கேட்கின்றீரா? அதனால், அவர்கள் கடனால் பளுவாக்கப்பட்டவர்களா?

47. அல்லது மறைவானது அவர்களிடம் இருந்து, (அதிலிருந்து தங்களுக்கு வேண்டிய ஆதாரங்களை) அவர்கள் எழுதுகின்றார்களா?

48. ஆகவே, (நபியே!) நீர் உமதிரட்சகனின் கட்டளைக்காகப் பொறுமையுடனிருப்பீராக! மேலும், மீனுடையவரைப் போன்று நீர் ஆகிவிடவேண்டாம்; அவர் துக்கம் நிரம்பப்பெற்றவராக (பிரார்த்தனை செய்து) அழைத்தபொழுது,

لَوْلَا أَنْ تَدْرَكَهُ نِعْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ٢٩

فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ٣٠ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ

كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ

لَمَجْنُونٌ ٣١ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ٣٢

سُوْرَةُ الْحَاقَّةِ مَكِّيَّةٌ مِّنَ الْمَكِّيَّاتِ وَفِيهَا ثَلَاثُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

الْحَاقَّةُ ١ مَا الْحَاقَّةُ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ٣

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُ إِذِ انبَعَثَ أَفْكُهُ ٤ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا ٥

بِالطَّاغِيَةِ ٦ وَأَمَّا عَادُ فَأَهْلِكُوا إِبْرِيحَ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ٧

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ لُّحُومًا ٨

فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعِجَزُوا تُخَلِّ خَاوِيَةٍ ٩

فَهَلْ تُرَى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ ١٠ وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ

وَالْمُؤْتَفِكْتُ بِالْخَطِئَةِ ١١ فَعَصَا رَسُولَ رَبِّهِمْ ١٢

فَاخَذَ هُمْ أَخْذَةً رَّابِيَةً ١٣ إِنَّهَا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلَتْهُمْ

فِي الْجَارِيَةِ ١٤ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أذُنٌ وَأَعْيَةٌ ١٥

49. அவருடைய இரட்சகனிடமிருந்து அருட்கொடை அவரை அடையாதிருந்தால், வெட்ட வெளியில் பழிக்கப்பட்டவராக அவர் எறியப்பட்டு இருந்திருப்பார்.

50. பின்னர், அவருடைய இரட்சகன் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டான்; பின்னர் அவரை நல்லோர்களில் உள்ளவராக ஆக்கி வைத்தான்.

51. மேலும், (நபியே) நிராகரிப்போர் (குர்ஆனுடைய) உபதேசத்தைக் கேட்கும் பொழுது, அவர்கள் தங்களுடைய பார்வைகளைக் கொண்டே உம்மை வீழ்த்தி விட நெருங்குகின்றனர்; (உம்மைப் பற்றி) நிச்சயமாக, அவர் பைத்தியக்காரர் (தாம்) என்றும் கூறுகின்றனர்.

52. (நாம் உம்மீது இறக்கிவைத்திருக்கும் திக்கு எனும்) இது, அகிலத்தார்க்கு உபதேசமே தவிர (வேறு) இல்லை.

அத்தியாயம் : 69

அல் ஹாக்கா _ நிச்சயமானது

வசனங்கள் : 52 மக்கீ ருக்ஃகன் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் -
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. உறுதியாக நடந்தேறக்கூடியதான மறுமைநாளானது -
2. உறுதியாக நடந்தேறக்கூடியது என்ன?
3. உறுதியாக நடந்தேறக்கூடியது என்னவென்று உமக்கு எது அறிவித்தது?
4. ஸமூதுகூட்டத்தினரும், ஆதுகூட்டத்தினரும் (இதயங்களைத்) திடுக்கிடச்செய்யக் கூடியதை (மறுமைநாளை)ப் பொய்யாக்கினர்.
5. ஆகவே, (ஸாஸிஹ் நபியின் கூட்டத்தாராகிய) ஸமூது, ஒரு பெரிய சப்தத்தைக்கொண்டு அழிக்கப்பட்டனர்.
6. இன்னும், (ஹூது நபியின் கூட்டத்தாராகிய) ஆது, பெரும் சப்தத்தோடு கடுங்குளிர் கலந்த கொடுங்காற்றைக் கொண்டு அழிக்கப்பட்டனர்.
7. ஏழு இரவுகளும், எட்டு பகல்களும் தொடர்ச்சியாக அவர்கள் மீது அதை அவன் வசப்படுத்தி (வீசச்செய்து) இருந்தான்; ஆகவே, (நபியே! அப்பொழுது நீர் அங்கிருந்திருப்பின்) அவற்றில் அக்கூட்டத்தினரை - நிச்சயமாக அவர்கள், அடிப்பாகங்களோடு சாய்ந்து கிடக்கும் ஈச்ச மரங்களைப்போன்று பிணங்களாகக் கிடப்பதை நீர் காண்பீர்.

8. ஆகவே, (இன்றைக்கும்) அவர்களில் எஞ்சியிருப்போரை நீர் காண்கின்றீரா?
9. மேலும், ஃபீர் அவனும், அவனுக்கு முன்னிருந்தவர்களும், தலை கீழாய் புரட்டப்பட்ட ஊரிலிருந்தவர்களும் (இணைவைத்து அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளை நிராகரித்துப்) பாவச்செயலைச் செய்து வந்தார்கள்.
10. ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் இரட்சகனின் தூதருக்கு மாறு செய்தனர்; ஆகையால், அவன் அவர்களை மிகக்கடுமையான பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டான்.
11. தன்னீர் எல்லை மீறியதால்பெருக்கெடுத்து ஓடிய) பொழுது, நிச்சயமாக நாம் உங்(கள் முன்னோர்)களைக் கப்பலில் ஏற்றி (க்காப்பாற்றி)னோம்.
12. அதனை உங்களுக்கு ஒரு படிப்பினையாக நாம் ஆக்குவதற்காகவும், பேணிப்பாதுகாக்கும் செவி, அதனை (கேட்ட பின் நினைவில் வைத்து)பேணிப் பாதுகாப்பதற்காகவும் (அவ்வாறு செய்தோம்).

فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۖ وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْ

جِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۖ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۖ

وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۖ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا

وَيَحْمِلُ عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَنِينَةٌ ۖ يَوْمَئِذٍ

تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۚ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ

كِتَابَهُ بَيِّنَاتٍ ۖ فَيَقُولُ هَذَا مَا أُرْثَرْتُ وَأَكْتَبِيَةٌ ۖ إِنَّي

ظَنَنْتُ أَنِّي مُلِقٌ حِسَابِيَةٍ ۖ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۖ

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۖ قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا

هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۖ وَأَمَّا مَنْ

أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشَمَالٍ ۖ فَيَقُولُ لِيَلَيْتَنِي لَمْ أُوْتِ كِتَابِيَةَ ۖ

وَلَمْ أَذِرْ مَا حِسَابِيَةَ ۖ يَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۖ مَا

أَغْنَى عَنِّي مَالِيَةَ ۖ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ ۖ خُذُوهُ

فَعَلُوهُ ۖ ثُمَّ الْحَجِيمَ صَلُّوهُ ۖ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا

سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۖ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ

بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۖ وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۖ

13. ஆகவே, குழல்(ஸூர்) ஒரு முறை ஊதப்பட்டால்_
14. பூமியும், மலைகளும் உயர் த்தப்பட்டு, அவ்விரண்டும் ஒரே தூளாக தூளாக்கப்பட்டுவிட்டால்;
15. அந்நாளில் நிகழவேண்டியது நிகழ்ந்து விடும்.
16. வானமும் பிளந்து, அது அந்நாளில் பலமற்றதாகிவிடும்.
17. இன்னும், (நபியே!) மலக்குகள் அதன் கடைக்கோடிகளில் இருப்பார்கள்; அன்றியும், அந்நாளில் உமதிரட்சகனின் அர்வை, (மலக்குகளில்) எட்டுப்பேர் தங்களுக்கு மேலாகச் சுமந்து கொண்டிருப்பார்கள்.
18. (மனிதர்களே!) அந்நாளில் நீங்கள் (உங்கள் இரட்சகன் முன்) எடுத்துக் காட்டப்படுவீர்கள்; உங்களிலிருந்து மறையக்கூடியது எதுவும் (அவனுக்கு) மறைந்துவிடாது.
19. ஆகவே, எவர், தன்னுடைய பதிவுப்புத்தகத்தை வலக்கையில் கொடுக்கப்பட்டாரோ அவர், (மற்றவர்களிடம்) வாருங்கள்; என்னுடைய பதிவுப்புத்தகத்தை நீங்கள் படித்துப்பாருங்கள்" என்று (மகிழ்ச்சியுடன்) கூறுவார்.
20. "நிச்சயமாக நான் என்னுடைய கேள்வி கணக்கை நிச்சயமாக சந்திப்பேன் என்று உறுதியாக எண்ணியிருந்தேன்" (என்றும் கூறுவார்).
21. ஆகவே, அவர் திருப்தியான வாழ்வில் இருப்பார்.
22. உயர்வான சுவனத்தில் இருப்பார்.
23. அதன் கனிகள் (அவர்களின் கைக்கெட்டும் விதமாக பறிப்பதற்கு மிக) நெருங்கியவையாக இருக்கும்.
24. (இவர் களிடம்,) "சென்று போன நாட்களில் (உலகில் மறுமைக்காக நன்மையானவற்றை) நீங்கள் முற்படுத்தி வைத்திருந்த காரணத்திற்காக, மகிழ்-வோடு (இவைகளை) உண்ணுங்கள்; இன்னும், அருந்துங்கள்" (என்று கூறப்படும்).
25. இன்னும், எவன் தன்னுடைய (பதிவுப்பு) புத்தகத்தை இடக்கையில் கொடுக்கப்பட்டானோ அவன், "என்னுடைய செயல்கள் பதியப்பட்ட) புத்தகத்தை நான் கொடுக்கப்படாமலிருந்திருக்க வேண்டுமே!" என்று கூறுவான்.
26. மேலும், "என்னுடைய கணக்கு என்னவென்பதை நான் அறியவில்லையே!"
27. (நான் இறந்தபின் மீண்டும் உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்படாது) "அதுவே முடிவாக இருந்திருக்க வேண்டுமே!"
28. "என்னுடைய செல்வம் எனக்கு ஒன்றும் பயனளிக்கவில்லையே!"
29. "என்னுடைய அதிகாரமும் என்னை விட்டு அழிந்துவிட்டதே!" (என்று புலம்புவான்).
30. பின்னர், (வல்ல அல்லாஹ் தன் மலக்குகளுக்கு) "அவனைப் பிடியுங்கள்; அப்பால் அவனுக்கு விலங்கிடுங்கள்;"
31. "பின்னர் நரகத்தில் அவனைத் தள்ளுங்கள்."
32. "பின்னர், அதன் நீளமானது எழுபது முழமுள்ளதாக இருக்கும்) சங்கிலியால் அவனைக் கட்டுங்கள்" (என்றும் கூறுவான்)
33. "நிச்சயமாக அவன், மகத்துவமிக்க அல்லாஹ்வை விசுவாசம் கொள்ளாத வனாக அவன் இருந்தான்."
34. "ஏழைக்கு (தான் ஆகாரமளிக்காததுடன் பிறரையும்) ஆகாரமளிக்கும்படி அவன் தூண்டுவமில்லை."

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ^(٣٧) وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ
 غَسِيلِينَ^(٣٨) لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ^(٣٩) فَلَا أُقْسِمُ بِمَا
 تُبْصِرُونَ^(٤٠) وَمَا لَا تَبْصُرُونَ^(٤١) إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ
 كَرِيمٍ^(٤٢) وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ^(٤٣)
 وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ^(٤٤) تَنْزِيلٌ مِنْ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ^(٤٥) وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ^(٤٦)
 لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ^(٤٧) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ^(٤٨) فَمَا
 مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ^(٤٩) وَإِنَّهُ لَتَذْكُرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ^(٥٠)
 وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ^(٥١) وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ^(٥٢)
 وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ^(٥٣) فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ^(٥٤)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
 سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
 سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ^(١) لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ
 لَهُ دَافِعٌ^(٢) مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ^(٣) تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَ
 الرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ^(٤)

35. "ஆகவே இன்றையத் தினம் அவனுக்கு இங்கு (உதவ) நண்பன் (எவனும்) இல்லை.

36. (நரகவாசிகளின் உடலிலிருந்து வடியும்)"சீழ் ஜலங்களைத் தவிர,(அவனுக்கு வேறு) உணவுமில்லை"(என்றும் கூறப்படும்.)

37. அதனைப்பாவிகளைத் தவிர (மற்றெவரும்) புதிக்கமாட்டார்கள்.

38. ஆகவே, நீங்கள் பார்ப்பவற்றைக்கொண்டு நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.

39. நீங்கள் பார்க்காதவற்றைக்கொண்டும்; (நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.)

40. நிச்சயமாக, இது மிக்க சங்கை மிக்க ஒரு தூதரின் கூற்றாகும்.

41. இது எந்தக் கவிஞரின் கூற்றுமல்ல; (எனினும், இதனை) நீங்கள் வெகு சொற்பமாகவே விசுவாசிக்கின்றீர்கள் -

42. (இது) ஒரு குறிசுமாரரின் கூற்றுமல்ல; (எனினும்) வெகு சொற்பமாகவே நீங்கள் நல்லறிவு பெறுகின்றீர்கள்.

43. அகிலத்தாரின் இரட்சகனிடமிருந்து (இது) இறக்கப்பட்டுள்ளதாகும்.

44. இன்னும், அவர் நம்மீது சொற்களில் (நாம் சொல்லாத) சிலவற்றை இட்டுக்கட்டி (கூறியிருப்பாரானால் -

45. திட்டமாக அவருடைய வலக்கரத்தை நாம் பலமாகப் பிடித்துக் கொண்டிருப்போம்.

46. பின்னர், அவருடைய (இதயத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட) உயிர் நரம்பை நாம் தறித்துவிடுவோம்.

47. அப்போது, உங்களில் அவரை விட்டும் (நாம் செய்யும் வேதனையை) தடுத்து விடக்கூடியவர்கள் எவருமில்ர்.

48. மேலும், நிச்சயமாக (குர் ஆனாகிய) இது பயபக்தியுடையோர்களுக்கு நல்லுபதேசமாகும்.

49. நிச்சயமாக (அதனைப்) பொய்யாக்குகிறவர்களும் உங்களில் இருக்கின்றனர் என்பதை நிச்சயமாக நாம் நன்கறிவோம்.

50. மேலும், நிச்சயமாக இது நிராகரிப்போருக்குக் கைசேதமாகும்.

51. இன்னும் நிச்சயமாக இது, உறுதியான உண்மையாகும்.

52. ஆகவே, (நபியே!) நீர் மகத்தான உமதிரட்சகனின் பெயரைக்கொண்டு துதிசெய்து கொண்டிருப்பீராக!

அத்தியாயம் : 70

அல் மஆரிஜ் - உயர் வழிகள்

வசனங்கள் : 44 மக்கீ ருசூல்கள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே!) நிகழக் கூடிய வேதனைபற்றிக் கேட்கக் கூடியவன் (எப்பொழுது வருமென பரிசுசிக்கும் நோக்குடன்) கேட்கின்றான்.

2. நிராகரிப்போருக்கு (அது நிகழும் சமயத்தில்) அதனைத் தடுத்து விடக்கூடியவர் எவருமில்லை.

3. உயர் வழிகளுடைய அல்லாஹ்விடமிருந்து (அது சம்பவிக்கும்).

4. மலக்குகளும், ஜிப்ரீலும் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் பக்கம் ஒரு நாளில் உயர்ந்து செல்வார்கள்; அதன் அளவு ஐம்பதினாயிரம் வருடங்களாகும்.

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۝ اِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۝ وَنَرَاهُ
قَرِيبًا ۝ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝ يُبْصَرُونَ وَهُمْ يَوْدُ
الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ ۝ وَ
صَاحِبَتِهِ وَاَخِيهِ ۝ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتْرَىٰ ۝ وَمَنْ فِي
الْاَرْضِ جَمِيعًا لَّتَمَّ يَبْحِيهِ ۝ كُلَّا لَإِنَّهَا لَطَىٰ ۝ نَزَاعًا
لِّلنَّشْوَىٰ ۝ تَدْعُو اَمِنْ اَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ۝ وَجَمَعَ فَأَوْغَىٰ ۝ اِنَّ
الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝ اِذَا امْسَهُ الشَّرْجُ زَوْعًا ۝ وَاِذَا مَسَّهُ
الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝ اِلَّا الْمَصْلِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
دَائِبُونَ ۝ وَالَّذِيْنَ فِيْ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝
لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَالَّذِيْنَ يُصَدِّقُوْنَ بِیَوْمِ الدِّیْنِ ۝
وَالَّذِيْنَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ۝ اِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝ وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝
اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَیْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ
مُؤْمِنِيْنَ ۝ فَمَنْ ابْتَغَىٰ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعُدُوْنَ ۝

5. (நபியே) நீர் அழகான பொறுமையாகப் பொறுத்திருப்பீராக.
6. நிச்சயமாக அவர்கள் (நிகழக்கூடிய) அதனை வெகுதூரமாகக் காண்கின்றனர்.
7. நாமோ, அதனை மிகச் சமீபமானதாகக் காண்கின்றோம்.
8. வானம், பழுக்கக் காய்ந்த செம்பைப் போல் ஆகும் நாளில்...
9. இன்னும், மலைகள் சாயம் ஏற்றப்பட்டபஞ்சைப் போன்று ஆகும்(நாளில் அது நிகழும்).
10. அன்றியும், ஒரு நண்பன் மற்றொரு நண்பனை(ப்பற்றி விசாரித்து)க்கேட்க மாட்டான்.
11. அவர்கள் (தங்களின் நண்பர்களுக்குக்) காண் பிக்கப்படுவர்; (எனினும் ஒருவர் மற்றவரைப்பற்றி கேட்டுக் கொள்ளமாட்டார்; ஒருவரை ஒருவர் அறியாதவர் போன்று வெருண்டோடுவர்.) அந்நாளுடைய வேதனையிலிருந்து (தன்னைக்காப்பாற்றிக்கொள்ள) குற்றவாளி தன்னுடைய மக்களை ஈடாகக்கொடுக்க விரும்புவான்.
12. தன் மனைவியையும், தன் சகோதரனையும்...
13. தன்னை அரவணைத்துவந்த தன் உறவினர்களையும்...
14. இன்னும், பூமியிலுள்ள அனைவரையும் (ஈடாகக் கொடுத்துப்) பின்னர் அது அவனைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும்(என்று விரும்புவான்).
15. (ஆனால் அது நடைபெறுவது) அல்ல; (ஏனெனில்) நிச்சயமாக அது கொழுந்து விட்டெரியும்(நரகத்தின்) நெருப்பாகும்.
16. அதுதலையின் தோலை (எரித்து) கழற்றி விடக்கூடியதாகும்.
17. புறமுதுகிட்டுச் சென்று, புறக்கணித்தோரையும் அது அழைக்கும்.
18. (பொருளைச்) சேமித்து (அதனைச் செலவு செய்யாது) பாதுகாத்து வந்தோரையும் (தன்னிடம் அழைக்கும்)
19. நிச்சயமாக மனிதன், (பேராசை கொண்ட) மிக்க பதட்டக்காரனாக படைக்கப் பட்டுள்ளான்.
20. (ஏனென்றால்) அவனை ஒரு தீமை தொட்டுவிட்டால் (திடுக்கிட்டுப்) பதறுகிறவனாக...
21. இன்னும், அவனை யாதொரு நன்மை தொட்டுவிட்டால் அதனை (பிறருக்கு வழங்காது) தடுத்துக்கொள்கிறவனாக (இருக்கிறான்).
22. தொழுகையாளிகளைத் தவிர,
23. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் தங்கள் (ஐவேளைத்) தொழுகையின் மீது நிரந்தரமானவர்கள் (தவறாது தொழுவார்கள்).
24. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்களுடைய செல்வங்களில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பங்குண்டு...
25. (யாசித்துக்) கேட்பவருக்கும், (வெட்கித்துக்) கேட்காதவருக்கும் (உண்டு).
26. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், கூலி கொடுக்கும் (மறுமை) நாளை உண்மைப் படுத்துகின்றனர்.
27. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் இரட்சகனின் வேதனையை அவர்கள் பயந்தோராவர்.
28. (ஏனென்றால்), நிச்சயமாக தங்களிரட்சகனின் வேதனை அச்சப்படாது இருக்கக்கூடியதன்று (என்பதை அவர்கள் நன்கறிவார்கள்).
29. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், அவர்கள் தங்கள் வெட்கத்தலங்களைப் பாதுகாக்கக்கூடியவர்கள்.
30. தங்கள் மனைவியரிடத்திலும், தங்கள் வலக்கரம் சொந்தமாக்கிக் கொண்டவர் களிடத்திலும் தவிர, அப்போது நிச்சயமாக அவர்கள் நிந்திக்கப்பட்டவர்களல்லர்.
31. ஆகவே, எவராவது இதற்கப்பால் (தவறான வழியில் அனுபவிக்கத்) தேடினால் அத்தகையோர் அவர்கள் தாம்வரம்பு மீறியவர்களாவர்.

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ
يُحَافِظُونَ ﴿٣٥﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَالِ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِكَ مُهْطِعِينَ ﴿٣٧﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
عِزِينَ ﴿٣٨﴾ أَيُطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةً
نَعِيمٍ ﴿٣٩﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾ فَلَا أُقْسِمُ
بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤١﴾ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ
خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَنْ نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤٢﴾ فذَرَهُمْ يَبْغُضُوا
وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٤٣﴾ يَوْمَ يُخْرِجُونَ
مِنَ الْجِبَاتِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ﴿٤٤﴾ خَاشِعَةً
أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٥﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ إِنَّ إِلَهَنَا لَاحَدٌ ۚ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۖ

32. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்களின் அமானிதங்களையும், (தாங்கள் செய்த) வாக்குறுதியையும் பேணிக் கொள்கின்றவர்கள்.

33. இன்னும் அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்களுடைய சாட்சியங்களை நிறைவேற்றுவதில் உறுதியாக இருக்கின்றவர்கள்.

34. இன்னும், அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் தொழுகையின் மீது (அதை முழுமையாக நிறைவேற்றுவதற்குரிய முறைகளைப் பேணிப்) பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள்.

35. (மேற்கூறப்பட்ட தகுதிகளுடைய) அவர்கள் சுவனங்களில் மிக்க கண்ணியப் படுத்தப்படுபவர்கள்.

36. (நபியே) நிராகரிப்போருக்கு என்ன நேர்ந்தது? (அவர்கள்) உம்மைச்சுற்றி ஓடி வருகின்றனர்!

37. வலப்புறமிருந்தும், இடப்புறமிருந்தும் கூட்டங் கூட்டமாக (ஓடி வருகின்றனர்).

38. அவர்களில் ஒவ்வொருமனிதனும் அருட்கொடையுடைய சுவனத்தில் பிரவேசிக்கப்படுவதை ஆசிக்கின்றானா?

39. அது ஒருபோதுமில்லை! நிச்சயமாக நாம், அவர்கள் அறிந்திருப்பதிலிருந்தே அவர்களைப் படைத்திருக்கின்றோம்.

40. கிழக்குத் திசைகள், இன்னும், மேற்குத் திசைகளின் இரட்சகன் மீது நான் சத்தியம் செய்கிறேன்; நிச்சயமாக நாம் (நம் இஷ்டப்படிச் செய்ய) ஆற்றலுடையோர். (அதாவது)

41. அவர்களை விட மிகச் சிறந்தவர்களை (அவர்களுக்குப் பகரமாக) மாற்றி விடுவதின் மீது (ஆற்றலுடையோராவோம்! இதில்) நாம் தோற்கடிக்கப்படுவோர் அல்லர்.

42. (ஆகவே, நபியே) அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட நாளை அவர்கள் சந்திக்கும் வரை வீண்காரியங்களில் மூழ்கியும், வினையாடிக் கொண்டுமிருக்கவும் அவர்களை நீர் விட்டுவிடுவிடுவீராக!

43. (இணைவைப்போர்) நடப்பட்டவைகளான சிலைகளின் பால் விரைந்து செல்பவர்களைப்போன்று மண்ணறைகளிலிருந்து விரைந்தவர்களாக அவர்கள் வெளியேறிவரும் நாள்.

44. அவர்களுடைய பார்வை கீழ் நோக்கியவையாக (இருக்கும் நிலையில்) இழிவு அவர்களைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்; (நபியே) அது, அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்களே அத்தகைய நாளாகும்.

அத்தியாயம் : 71

நூலு

வசனங்கள் : 28 மக்கீ குகஃகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. நிச்சயமாக, நாம் நூறை அவருடைய சமூகத்தவரின் பால், "துன்புறுத்தும் வேதனை அவர்களுக்கு வரும் முன், உம்முடைய சமூகத்தினருக்கு அச்ச மூட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக!" என்று (தூதராக) நாம் அனுப்பிவைத்தோம்.

2. "என்னுடைய சமூகத்தினரே! நிச்சயமாக நான் உங்களுக்குப் பகிரங்கமாக அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்பவன்" என்று (அவர்களிடம்) கூறினார்.

أَنْ اْعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ١٣ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ
 ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ
 إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ١٤ قَالَ رَبِّ إِنِّي
 دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ١٥ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا
 فِرَارًا ١٦ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ
 فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
 اسْتِكْبَارًا ١٧ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ١٨ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ
 لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ١٩ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ
 إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ٢٠ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ٢١
 وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ جَنَّاتٍ
 وَيَجْعَلْ لَّكُمْ أَنْهَارًا ٢٢ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ بِاللهِ وَقَارًا ٢٣
 وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ٢٤ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ
 سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ٢٥ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا
 وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ٢٦ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِّنْ
 الْأَرْضِ نَبَاتًا ٢٧ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ٢٨

3. "அல்லாஹ்வை(அவன் ஒருவனையே) நீங்கள் வணங்குங்கள்; இன்னும், அவனை நீங்கள் பயந்துகொள்ளுங்கள்; எனக்கும் நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து நடங்கள்."

4. "அவ்வாறு நீங்கள் நடந்தால், உங்களுடைய குற்றங்களை உங்களுக்கு அவன் மன்னிப்பான்; இன்னும், குறிப்பிடப்பட்ட காலம் வரையில் உங்களை (அமைதியாக வாழவிட்டு)ப் பிற்படுத்திவைப்பான்; நிச்சயமாக அல்லாஹ்வுடைய தவணை - அது வந்துவிடுமானால் அது பிற்படுத்தப்படமாட்டாது; (இதனை நீங்கள் அறிந்து கொண்டவர்களாக இருந்தால்; (என்றும் கூறினார்.)

5. (அவர் நீண்ட காலம் ஏகத்துவப் பிரச்சாரம் செய்தும் அவரைப் புறக்கணித்துவிடவே), "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக நான் என்னுடைய சமூகத்தாரை (உன் வழியில்) இரவிலும், பகலிலும் அழைத்தேன்" என்று கூறினார்.

6. "அப்போது என்னுடைய அழைப்பு, அவர்களுக்கு வெருண்டோடுவதையே அன்றி, (வேறொன்றையும்) அதிகப்படுத்தவில்லை.

7. மேலும், நிச்சயமாக நான் - அவர்களுக்கு நீ மன்னிப்பளிப்பதற்காக (உன்பால்) நான் அவர்களை அழைத்த பொழுதெல்லாம் (அதைக்கேட்காதிருக்க) தங்களுடைய காதுகளில் தங்களுடைய விரல்களை விட்டுக்கொண்டார்கள்; (என்னைப் பார்க்காதிருக்க) தங்கள் ஆடைகளைக் கொண்டு தங்களின் முகங்களை மூடிக்கொண்டுமிருந்தனர்; மேலும், (தங்கள் தவறின் மீதே பிடிவாதமாக) நிலைத்திருந்தனர்; பெரும் அகந்தையாகவும் அகந்தை கொண்டனர்.

8. "பின்னும் நிச்சயமாக நான் அவர்களைச் சப்தமாக அழைத்தேன்."

9. "பின்னும் நிச்சயமாக நான் அவர்களுக்கு (அழைப்பை) பகிரங்கப்படுத்தினேன்; அவர்களுக்கு (எனது பிரச்சாரத்தை) மறைமுகமாக மறைத்தும் செய்தேன்.

10. ஆகவே, (முந்திய உங்கள் பாவங்களுக்காக) "உங்கள் இரட்சகனிடம் மன்னிப்புத்தேடுங்கள்; நிச்சயமாக அவன் மிக்க மன்னிப்பவனாக இருக்கிறான்" என்றும் கூறினேன்.

11. "அவ்வாறு செய்வீர்களாயின், தடைப்பட்டிருக்கும்) மழையை உங்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக அனுப்புவான்."

12. "செல்வங்களையும், ஆண்மக்களையும் (கொடுப்பது) கொண்டு, உங்களுக்கு உதவிபுரிவான்; உங்களுக்காகத் தோட்டங்களையும் ஆக்குவான்; உங்களுக்காக ஆறுகளையும் (அவற்றில்) ஆக்குவான்."

13. "அல்லாஹ்வின் மகத்துவத்தை நீங்கள் அறிந்து (அவனைப் பயந்து) கொள்ளாமலிருக்க உங்களுக்கென்ன நேர்ந்தது?"

14. பல நிலைகளிலும் உங்களை அவன் நிச்சயமாகப் படைத்தான்.

15. "ஏழு வானங்களையும், அடுக்கடுக்காக அல்லாஹ் எவ்வாறு படைத்திருக்கிறான் என்பதை நீங்கள் பார்க்கவில்லையா?"

16. "இன்னும், அவற்றில் சந்திரனைப் பிரகாசமாகவும், சூரியனை ஒளி விளக்காகவும் அவனே ஆக்கியிருக்கிறான்."

17. மேலும், "அல்லாஹ் உங்களை (ப்புற பூண்டுகளைப் போல்) பூமியின் மண்ணிலிருந்து உற்பத்தி செய்வதாக உற்பத்தி செய்தான்."

18. "பின்னர் அதில் உங்களை (மரணிக்கச் செய்து) அவன் மீளவைப்பான்; மேலும், (அதிலிருந்தே) உங்களை வெளிப்படுத்துவதாக அவன் வெளிப்படுத்துவான்."

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝ لِّتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا
 فِجَا جَاءَ ۝ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ
 يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خُسَارًا ۝ وَمَكْرُومًا كَبِيرًا ۝ وَ
 قَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا
 لَإِيعُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا
 تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝ مِمَّا خَطِيئَتُهُمْ أُعْرِقُوا فَأُدْخِلُوا
 نَارًا لَا فَلَهمْ يُجَدُّو ۝ وَآلَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝ وَ
 قَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۝
 إِنَّكَ إِن تَذَرْنَاهُمْ يَضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا أَفَاجِرًا
 كُفَّارًا ۝ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِيَ
 مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ
 إِلَّا تَبَارًا ۝

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ وَآلَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥

قُلْ أُوْحِيَ إِلَىَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۝

19. "அன்றியும் அல்லாஹ் உங்களுக்குப் பூமியை விரிப்பாக ஆக்கினான்."

20. "அதில் உள்ளவிரிவான பாதைகளில் நீங்கள் செல்லும் பொருட்டு" (என்றெல்லாம் தன் சமூகத்தாரிடம் கூறினார்.)

21. (பின்னும்) நூஹ் கூறினார்: "என் இரட்சகனே! நிச்சயமாக அவர்கள் எனது கட்டளை) க்கு மாறு செய்து விட்டனர்; அன்றியும், எவருக்கு அவருடைய செல்வமும், அவருடைய மக்களும் நஷ்டத்தைத் தவிர வேறு எதையும் அதிகப் படுத்தவில்லையோ, அவரையே அவர்கள் பின்பற்றினர்."

22. "மேலும், மிகப்பெரிய சூழ்ச்சியாக அவர்கள் சூழ்ச்சி செய்தனர்."

23. "மேலும், அவர்கள் (தம் சமூகத்தாரிடம்) உங்களுடைய (வணக்கத்திற்குரிய) தெய்வங்களை நிச்சயமாக நீங்கள் விட்டுவிடாதீர்கள்; வத்து, ஸுவாஉ, எகூஸ், யஹூக், நஸ்ர் (ஆகிய விக் கிரகங்களையும்) நிச்சயமாக நீங்கள் விட்டுவிடாதீர்கள்" என்றும் கூறினார்கள்.

24. "நிச்சயமாக அவர்கள் அநேகரை வழி கெடுத்தும் விட்டனர்; (ஆகவே, என் இரட்சகனே!) அநியாயக்காரர்களுக்கு வழிக்கேட்டைத் தவிர வேறு எதையும் நீ அதிகப்படுத்தி விடாதே!" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்.)

25. ஆகவே அவர்களுடைய பாவங்களின் காரணமாக (பெரு வெள்ளத்தில்) அவர்கள் மூழ்கடிக்கப்பட்டு, (பின்னர்) நரகத்திலும் புகுத்தப்பட்டனர்; அல்லாஹ்வைத் தவிர அவர்களுக்கு உதவி செய்வோரை அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை.

26. இன்னும், நூஹ் கூறினார்: "என் இரட்சகனே! நிராகரிப்போரிலிருந்து பூமியில் வசிக்க ஒருவரையும் நீ விட்டு வைக்காதே!"

27. "நிச்சயமாக நீ அவர்களை விட்டுவைத்தால், உன்னுடைய (மற்ற) அடியார்களை அவர்கள் வழி கெடுத்துவிடுவார்கள்; நிராகரிக்கின்ற பாவியைத் தவிர (வேறு நல்லவர் எவரையும்) அவர்கள் பெற்றெடுக்கவு மாட்டார்கள்" (என்றும்),

28. "என் இரட்சகனே! எனக்கும், என்னுடைய பெற்றோருக்கும், விசுவாசம் கொண்டவராக என்னுடைய வீட்டில் நுழைந்தவருக்கும், விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களுக்கும், விசுவாசங்கொண்ட பெண்களுக்கும் நீ மன்னிப்பளிப்பாயாக! இந்த அநியாயக்காரர்களுக்கு அழிவையே தவிர (வேறு எதையும்) நீ அதிகப் படுத்தாதிருப்பாயாக!" (என்றும் பிரார்த்தித்தார்).

அத்தியாயம் : 72

அல் ஜின், — ஜின்கள்

வசனங்கள் : 28 மக்கீ ருசுல்கள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே) நீர் கூறுவீராக: "நிச்சயமாக ஜின்களில் சில நபர்கள், (இவ்வேதத்தைச்) செவியுற்றனர்; பிறகு தங்கள் இனத்தாரிடம் சென்று) "நிச்சயமாக நாங்கள் மிக்க ஆச்சரியமான குர்ஆனை செவியுற்றோம் என்று கூறினார்கள்" என வஹீ மூலம் எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது".

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَامْتَابِهِ وَلَنْ تُشْرَكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝
وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝
وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝
وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ تَقُولَ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝
وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝
وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝
وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مُلْأَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ۝
وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمِعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شَهَابًا رَّصَدًا ۝
وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ يَمْنُنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝
وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا ۝
وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَكِن نُّعْجِزُهُ هَرَبًا ۝
وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ ط
فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝
وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝

2. "அந்தக்குர் ஆனாகிறது நேர் வழியின்பால் வழிகாட்டுகிறது; ஆகவே, அதனை நாங்கள் விகவாசித்தோம்; (இனி) நாங்கள் எங்களுடைய இரட்சகனுக்கு ஒருவரையும் இணையாக்கவே மாட்டோம்" -

3. இன்னும், "நிச்சயமாகக் காரியம்: எங்கள் இரட்சகனுடைய மகத்துவம் உயர்ந்துவிட்டது; அவன் மனைவியையோ, புதல்வரையோ எடுத்துக் கொள்ள வில்லை" (என்றும் கூறினார்கள்).

4. "மேலும், நிச்சயமாகக் காரியம்: நம்மிலுள்ள மடையன் அல்லாஹ்வின் மீது (அவனுக்கு மனைவி, மக்கள் உண்டென்று கூறி நிராகரிப்பில் அளவுகடந்து) பொய்யைக் கூறுபவனாக இருந்தான்."

5. இன்னும், "மனிதர்களும், ஜின்களும் நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் மீது பொய் கூறவேமாட்டார்கள் என்று நிச்சயமாக (இதுவரை) நாங்கள் எண்ணிக் கொண்டிருந்தோம்."

6. "இன்னும், நிச்சயமாக மனிதர்களிலுள்ள ஆண்கள் பலர், ஜின்களிலுள்ள ஆண்கள் பலரிடம் (தங்களைக்) காக்கத் தேடிக்கொண்டிருந்தனர்; இதனால் அவர்கள் அவர்களுக்கு கர்வத்தை அதிகமாக்கிவிட்டார்கள்."

7. "மேலும், (இறந்த பின்னர்,) அல்லாஹ் ஒருவரையும் (உயிர் கொடுத்து) எழுப்பவேமாட்டான் என்று நீங்கள் எண்ணிக்கொண்டிருந்ததுபோன்றே அவர்களும் நிச்சயமாக எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள்."

8. இன்னும், "நிச்சயமாக நாங்கள் வானத்தைத் தொட்டுப் பார்த்தோம். அப்போது வலிமைமிக்க பாதுகாவலர்களாலும், தீப்பந்தங்களாலும் நிரப்பப்பட்டதாக அதை நாங்கள் கண்டோம்."

9. "(முன்னர்) அங்கு (பேசப்படுபவற்றைச்) செவியேற்பதற்காக, பல இடங்களில் நாங்கள் அமர்பவர்களாகவும் இருந்தோம்; எனவே, இப்பொழுது (அவைகளை) எவர் செவியேற்கிறாரோ அவர், குறிவைத்துக்காத்திருக்கும் நெருப்பு-ப்பந்தத்தை தமக்காக அவர் காண்பார்."

10. "மேலும், பூமியில் இருப்பவர்களுக்கு (இதைக்கொண்டு) தீங்கு நாடப் பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அவர்களின் இரட்சகன் அவர்களுக்கு நன்மையை நாடியிருக்கின்றானா என்பதை நிச்சயமாக நாங்கள் அறியமாட்டோம்."

11. நிச்சயமாக நாம் நம்மில் நல்லோரும் இருக்கின்றனர். அதல்லாதோரும் நம்மில் (சிலர்) இருக்கின்றனர்; நாம் பல்வேறு வழிகளையுடையோராகவும் இருந்தோம்."

12. இன்னும், நிச்சயமாக பூமியில் அல்லாஹ்வை நாம் இயலாமையிலாக்கவே முடியாதென்பதையும், (பூமியிலிருந்து) அவனைவிட்டும் ஓடியவர்களாக அவனை இயலாமையிலாக்கவே முடியாதென்பதையும் உறுதியாக அறிந்து கொண்டோம்."

13. "இன்னும், நிச்சயமாக நாங்கள் (இந்தக்குர் ஆனாகிய) நேர் வழியைச் செவியுற்ற போது, அதனை விகவாசிக்கொண்டோம். ஆகவே, எவர் தன் இரட்சகனை விகவாசிக்கின்றாரோ அவர், (தன் நன்மையில்) குறைவையும் அநீதத்தையும் பயப்படமாட்டார்."

14. "(முற்றிலும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களும் நிச்சயமாக நம்மில் இருக்கின்றனர்; (உண்மையை விட்டுத்திரும்பிய) அநியாயக்காரர்களும் நம்மில் இருக்கின்றனர்; எவர்கள் (முற்றிலும் கீழ்ப்படிந்த) முஸ்லிம்களாகி விடுகின்றார்களோ, அவர்கள் தாம் நேர் வழியைத் தேடிக்கொண்டார்கள்."

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝١٠ وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا
 عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً عَذْقًا ۝١١ لَنَفْتَنَّهُمْ فِيهِ
 وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيَّ سِلْكُهُ عَذَابًا مَبْعَدًا ۝١٢
 وَأَنَّ السَّجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝١٣ وَأَنَّهُ
 لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝١٤
 قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝١٥ قُلْ إِنِّي لَا
 أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝١٦ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ
 اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝١٧ إِلَّا بَلَاغًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ
 لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ۝١٨ حَتَّى إِذَا رَأَوْا مَا
 يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقَلَّ عَدَدًا ۝١٩
 قُلْ إِنْ أَدْرَيْتُ أَقْرَبُ مِمَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ
 لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۝٢٠ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ
 أَحَدًا ۝٢١ إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
 يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝٢٢

15. "அநியாயக்காரர்களோ நரகத்திற்கு (எரிக்கப்படும்) விறகுகளாகிவிட்டனர்" (என்றும் அந்த ஜின்கள் கூறின).

16. (நபியே! மனித, ஜின் இனத்தவர்களாகிய) அவர்கள் (இஸ்லாமிய மார்க்க) வழியின்மீது உறுதியாகவும் (நிலைத்து) இருந்தால், (தடையின்றியே) அவர்களுக்கு அதிகமான தண்ணீரை நாம் புகட்டியிருப்போம் (என எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறுவீராக!).

17. (எவ்வாறு நன்றி செய்கிறார்கள் என) அதில் அவர்களை நாம் சோதிப்பதற்காக; மேலும், எவர் தன் இரட்சகனின் நினைப்பைவிட்டும் புறக்கணிக்கின்றாரோ, அவரைக் கடினமான வேதனையில் அவன் புகுத்திவிடுவான்.

18. மேலும், நிச்சயமாக மஸ்ஜிதுகள் அல்லாஹ்வின் வணக்கத்திற்கே உரியன; ஆகவே, (அவைகளில்) அல்லாஹ்வுடன் மற்றவரையும் நீங்கள் (பிரார்த்தித்து) அழைக்கவேண்டாம்.

19. மேலும், நிச்சயமாகக் காரியம்: அல்லாஹ்வுடைய அடியா(ராகிய தூதர்), அவனை அழைப்பவராக (தொழுபவராக) நிற்கும்பொழுது, (இதைக் காணும் ஜனங்கள் ஆச்சரியப்பட்டு) கூட்டங் கூட்டமாக (வந்து) அவரை நெருங்கிவிடுகின்றனர்.

20. "நான் பிரார்த்தனை செய்து அழைப்பதெல்லாம் என் இரட்சகனையே! அவனுக்கு ஒருவரையும் நான் இணையாக்கமாட்டேன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

21. "நிச்சயமாக நான் உங்களுக்குத் தீங்கையோ, நன்மையையோ (செய்ய) சக்திபெறமாட்டேன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

22. "நிச்சயமாக நான் _ என்னை அல்லாஹ்விடமிருந்து ஒருவரும் காப்பாற்றவே மாட்டார்; அவனையன்றி ஒதுங்குமிடத்தையும் நான் பெற்றுக்கொள்ளவே மாட்டேன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

23. "(ஆயினும்,) அல்லாஹ்விடமிருந்து (எனக்குக் கிடைத்ததை) எத்திவைப்பதையும், அவனின் தூதுச்செய்திகளை (அறிவிப்பதையும் தவிர (வேறெதற்கும் நான் சக்திபெறமாட்டேன்). எவர் அல்லாஹ்வுக்கும், அவனுடைய தூதருக்கும் மாறு செய்கின்றாரோ, நிச்சயமாக அவருக்குக் கூலி) நரக நெருப்புதான். அவர்கள் அதில் என்றென்றும் நிரந்தரமாக (த்தங்கி) இருப்பவர்கள்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

24. முடிவாக அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட (வேதனையான)தை அவர்கள் காணும் சமயத்தில், உதவி பெறுவதால் மிகப்பலவீனமானவரும், எண்ணிக்கையால் மிக்க குறைந்தவரும் யார் என்பதை (உறுதியாக) அறிந்து கொள்வார்கள்.

25. "நீங்கள் வாக்களிக்கப்படுகின்ற (அவ்வேதனையான)து மிகச் சமீபத்திலிருக்கின்றதா? அல்லது என் இரட்சகன், அதற்குத் தவணையை ஆக்குவானா? என்பதை நான் அறியமாட்டேன்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

26. "என் இரட்சகனாகிய அவன் மறைவானவற்றை அறிகிறவன்; எனவே, தான் மறைத்திருப்பவற்றை ஒருவருக்கும் அவன் வெளிப்படுத்தமாட்டான் _

27. தூதரில், தான் (தேர்வு செய்து) பொருந்திக்கொண்டவருக்கே தவிர _ ஆகவே, நிச்சயமாக அவன் (தூதராகிய) அவருக்கு முன்னும், அவருக்குப் பின்னும் பாதுகாப்பவரை (மலக்குகளிலிருந்து) ஆக்குகிறான்.

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ
وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَنْ يَعْقِلُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥

يَا أَيُّهَا الزَّمَلُ ۝ قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۖ تَصِفُهُ أَوْ انْقُصْ

مِنْهُ قَلِيلًا ۖ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۖ إِنَّا

سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۖ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ

أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۖ إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا

طَوِيلًا ۖ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۖ

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۖ

وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۖ وَ

ذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولَى النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ۖ إِنَّ

لَدَيْنَا مِكْالًا وَجِيمًا ۖ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۖ يَوْمَ

تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ۖ إِنَّا أَرْسَلْنَا

إِلَيْكُمْ رَسُولًا ۖ شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۖ

28. (அத்தூதர்கள்) தங்கள் இரட்சகனின் தூதுச் செய்திகளை, திட்டமாகவே எடுத்துரைத்தார்கள் என்பதை, தான் அறிந்துகொள்வதற்காக. அவர்களிடமுள்ளவற்றை அவன் (தன் அறிவால்) சூழ்ந்தறிந்து கொண்டவனாக இருக்க, ஒவ்வொரு பொருளையும் எண்ணிக்கையால் பூரணமாகக் கணக்கிடும் வைத்துள்ளான்."

அத்தியாயம் : 73

அல் முஜ்ஜம்மில் — போர்வை போர்த்தியவர்

வசனங்கள் : 20

மக்கீ

ருகூஃகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. போர்வை போர்த்திக் கொண்டிருப்பவரே!
2. இரவில் (தொழுவதற்காக) எழுவீராக! சொற்ப (நேர)ம் தவிர—
3. அதில் பாதி, (நேரத்தில் தொழுவீராக!) அல்லது அதிலிருந்து சொற்ப (நேரத்தைக் குறைத்துக் கொள்வீராக!
4. அல்லது அதை விட (ச்சற்று நேரத்தை) அதிகப்படுத்திக்கொள்வீராக! (இரவுத்தொழுகையான) அதில் குர்ஆனை (நன்கு திருத்தமாக) நிறுத்தி, நிறுத்தியும் ஓதுவீராக!
5. நிச்சயமாக நாம் அடுத்து பளுவான வாக்கை உம்மீது போடுவோம் (வஹியின்மூலம் அறிவிப்போம்).
6. நிச்சயமாக இரவில் (வணக்கத்தை நிறைவேற்ற) எழுவதானது—அதுவே (மனமும், நாவும்) ஒன்றிணைந்திருக்க மிக்க உறுதியானதும், மேலும் கூற்றால் மிக்க உறுதியானதுமாகும்.
7. நிச்சயமாக உமக்குப் பகலில் நீண்ட வேலை இருக்கின்றது.
8. மேலும், உமதிரட்சகனின் பெயரை நினைவு கூர்வீராக! (அவனுக்கே வணக்கத்தையும், பிரார்த்தனையையும் ஆக்கி) அவன் பால் முற்றிலும் ஆகிவிடுவீராக.
9. (அவனே) கிழக்கிற்கும், மேற்கிற்கும் இரட்சகன்; அவனைத் தவிர (வணக்கத்திற்குரிய வேறு) நாயன் இல்லை. ஆகவே, அவனையே நீர் (உமது) பொறுப்பாளனாக எடுத்துக் கொள்வீராக.
10. அன்றியும், (நபியே!) அவர்கள் (உமக்கெதிராகச்) சொல்வதின்மீது நீர் பொறுமையுடன் இருப்பீராக! இன்னும், அழகான வெறுப்பாக அவர்களை (அல்லாஹ்வுக்காக) நீர் வெறுத்துவிடுவீராக!
11. என்னையும், சுகத்தையுடையவர்களான பொய்ப்பிக்கக்கூடியவர்களையும் நீர் விட்டுவிடுவீராக! நான் ஏற்படுத்திய தவணையை அவர்கள் அடையும் வரை அவர்களுக்குச் சிறிது அவகாசமும் கொடுப்பீராக!
12. நிச்சயமாக நம்மிடத்தில் (அவர்களுக்காக) விலங்குகளும், நரகமும் இருக்கின்றன.
13. இன்னும், (அவர்களுக்குத் தொண்டையில்) விக்கிக்கொள்ளக்கூடிய உணவும், துன்புறுத்தும் வேதனையும் இருக்கின்றன.
14. பூமியும், மலைகளும் ஆட்டம்கண்டு (அதிலிருப்போரை உலுக்கி), இன்னும், மலைகள் சிதறுண்ட மண் குவியல்களாகிவிடும் நாளில்—(அவர்களுக்கு நடந்தேறும் வேதனை உண்டு)
15. ஃபிர் அவ்னின் பால் நாம் ஒருதூதரை அனுப்பிவைத்தது போன்று, உங்கள் மீது சாட்சியாளராக ஒரு தூதரை உங்களிடம் நிச்சயமாக நாம் அனுப்பி வைத்தோம்.

فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ①٦

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ

شِيبًا ①٧ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ①٨ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ①٩ إِنَّ

هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ②٠ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ②١

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي إِلِيلٍ وَ

نِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ②٢ وَاللَّهُ

يَقْدِرُ الْإِيلَ وَالنَّهَارُ عِلْمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ

عَلَيْكُمْ ②٣ فَأَقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ②٤ عَلِمَ أَنْ

سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَّرْضَىٰ ②٥ وَالْآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ

يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ ②٦ وَالْآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ ②٧ فَأَقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ ②٨ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

وَآتُوا الزَّكَاةَ ②٩ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ③٠ وَمَا تُقَدِّمُوا

لِأَنْفُسِكُمْ ③١ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ ③٢

وَأَعْظَمَ أَجْرًا ③٣ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ③٤

16. பின்னர், ஃபிர் அவன் அத்தூதருக்கு மாறு செய்தான்; ஆகவே, கடினமான பிடியாக அவனை நாம் பிடித்துக்கொண்டோம்.

17. நீங்கள் நிராகரித்துவிட்டீர்களானால், குழந்தைகளை நரைத்த(கிழ)வர்களாக ஆக்கிவிடும் நாளில், (நம்முடைய பிடியிலிருந்துத் தப்பித்து உங்களை) நீங்கள் எவ்வாறு காத்துக்கொள்வீர்கள்?

18. அந்நாளில் நிகழும் பெரும் அமளியானதன் காரணமாக வானம்வெடித்துப் போய்விடும்; அவனுடைய வாக்கு(சந்தேகமின்றி)செயல்படுத்தப்பட்டதாகிவிடும்.

19. நிச்சயமாக இது, ஒரு உபதேசமாகும்; ஆகவே, எவர் நாடுகிறாரோ அவர் தன் இரட்சகனின் பால் செல்லக்கூடிய வழியை எடுத்துக்கொள்வார்.

20. (நபியே!) நிச்சயமாக நீரும், உம்மோடு இருப்போரில் ஒரு கூட்டத்தினரும், இரவில் மூன்றில் இருபாகங்களைவிட மிகக்குறைவாக, இன்னும் அதில்பாதியில், இன்னும் அதில் மூன்றில் ஒருபாக(நேர)த்தில் (இரவுத் தொழுகைக்காக) நிற்கிறீர்கள் என்பதை நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் அறிவான்; இன்னும் இரவையும், பகலையும் அல்லாஹ்தான் நிர்ணயம் செய்து (அதன்நேரங்களை அளவாக அமைத்து)ள்ளான்; நீங்கள் அதனை சரிவரக் கணக்கிடவே முடியாதென்பதை அவன் அறிந்துள்ளான்; ஆகவே, உங்களை அவன் மன்னித்துவிட்டான்; எனவே, குர்ஆனிலிருந்து(உங்களுக்கு) இயன்றதை ஒதுங்கள்; (ஏனெனில்) உங்களில் (இரவு வணக்கத்தை விட்டும் அனுமதி பெறும்) நோயாளிகளும், அல்லாஹ்வின் பேரருளைத்தேடியவர்களாக பூமியில் பிரயாணம் செய்யும் வேறு சிலரும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் போர் செய்யும் வேறு சிலரும் இருப்பார்கள் என்பதை அவன் அறிந்துள்ளான்; ஆகவே, அதிலிருந்து இயன்றதை ஒதுங்கள்; மேலும், தொழுகையை முறையாக நிறைவேற்றுங்கள்; ஜகாத்தையும் கொடுங்கள்; அல்லாஹ்விருகு அழகான கடனாகக் கடனும் கொடுங்கள்; மேலும், நன்மையிலிருந்து உங்களுக்காக எதை நீங்கள் முற்படுத்துகிறீர்களோ, அது அல்லாஹ் விடத்தில் மிகச்சிறந்ததாகவும், (நற்) கூலியில் மிக மகத்தானதாகவும் அதனை நீங்கள் பெற்றுக்கொள்வீர்கள்; அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்பும் தேடுங்கள்; நிச்சயமாக, அல்லாஹ் மிக்கமன்னிக்கிறவன்; மிக்கிருபையுடையவன்.

رُفَعُ الْكَتِبِ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ
سُبْحَانَكَ رَبُّكَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ١ قُمْ فَأَنْذِرُ ٢ وَرَبَّكَ فَكَبِّرُ ٣ وَثِيَابَكَ

طَهِّرُ ٤ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرُ ٥ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ٦ وَ

لِرَبِّكَ فَاصْبِرُ ٧ فَإِذَا أَنْقَرْنَا فِي النَّاقُورِ ٨ فَذَلِكَ يَوْمُ مِيزِ

يَوْمُ عَسِيرٍ ٩ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ ١٠ ذُرْنِي وَمَنْ

خَلَقْتُ وَحِيدًا ١١ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ١٢ وَبَنِينَ

شُهُودًا ١٣ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ١٤ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ

أَزِيدَ ١٥ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَا عَنِيدًا ١٦ سَأَرْهُقُهُ

صُعُودًا ١٧ إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَّرَ ١٨ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ١٩ ثُمَّ

قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ٢٠ ثُمَّ نَظَرَ ٢١ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ٢٢

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ٢٣ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ

يُؤْثَرُ ٢٤ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ٢٥ سَأُصْلِيهِ

سَقَرًا ٢٦ وَمَا أَذْرِيكَ مَا سَقَرُ ٢٧ لَا تُبْقِي وَ

لَا تَذَرُ ٢٨ لَوْ أَحَۋَّ لِلْبَشَرِ ٢٩ عَلَيْهَا سَعَةٌ عَشْرَ ٣٠

அத்தியாயம் : 74

அல் முத்தஸ்ஸிர் _ போர்த்திக் கொண்டிருப்பவர்

வசனங்கள் : 56 மக்கீ ருஃஸ்கள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (போர்வை) போர்த்திக்கொண்டிருப்பவரே!
2. நீர் எழுந்திருப்பீராக! பிறகு (அல்லாஹ்வின் தண்டனையிலிருந்து) அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக!
3. மேலும், உமதிரட்சகளைப் பெருமைப்படுத்துவீராக.
4. மேலும், உமது ஆடைகளைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்வீராக.
5. இன்னும், அசுத்தத்தை வெறுத்து விடுவீராக.
6. (நீர் கொடுத்ததைவிட) அதிகமானதைப் பெறக்கருதி (மற்றவருக்கு) உபகாரம் செய்யாதீர்.
7. இன்னும், உமதிரட்சகனுக்காக (க் கஷ்டங்களைச் சகித்துக்கொண்டு) நீர் பொறுமையுடன் இருப்பீராக.
8. குழல் (ஸூர்) ஊதப்பட்டு விட்டால் _
9. அந்நாளில் (அவ்வாறு ஊதப்படுவதானது) கடினமான நாளாக இருக்கும்.
10. (அந்நாள்) நிராகரிப்போருக்கு எளிதானதன்று.
11. என்னையும், தனித்த நிலையில் நான் படைத்தவனையும் விட்டுவிடுவீராக.
12. நான் அவனுக்கு ஏராளமான செல்வத்தையும் ஆக்கியிருந்தேன்.
13. அவனுடன் இருக்கக்கூடிய ஆண்மக்களையும் (நான் அவனுக்குக் கொடுத்தேன்).
14. அவனுக்கு (வாழ்வதற்கு வேண்டிய) தயாரிப்புகளை (ஏற்கனவே) அவனுக்காக நான் தயார்செய்து வைத்தேன்.
15. பின்னும், நான் (அவனுக்கு) அதிகமாகக் கவண்டுமென்று அவன் ஆசைப்படுகின்றான்.
16. (ஒருபோதும் அது நடந்தேறக்கூடியது) அல்ல! நிச்சயமாக அவன் நம்முடைய வசனங்களுக்கு முரண்பட்டவனாக இருக்கின்றான்.
17. (அதிசீக்கிரத்தில்) அவனை (வேதனையின்) ஒருகடினமான சிகரத்தில் நான் ஏற்றிவிடுவேன்.
18. நிச்சயமாக அவன் (இந்தக் குர்ஆனுக்கு எதிராக) சிந்தித்தான்; இன்னும், (குர்ஆனைப்பற்றித் தன் மனதில் கற்பனையாக ஒரு கூற்றை ஏற்படுத்திக் கொண்டான்.
19. ஆகவே, அவன் சபிக்கப்பட்டான்; எவ்வாறு அவன் (ஒரு கூற்றைத்தன் மனதில்) ஏற்படுத்திக்கொண்டான்?
20. பின்னரும் அவன் சபிக்கப்பட்டான்! எவ்வாறு அவன் (ஒரு கூற்றைத் தன் மனதில்) ஏற்படுத்திக்கொண்டான்?
21. பின்னர் அவன் (நம் வசனங்களை சிந்தித்து) நோக்கினான்.
22. பின்னர் கடுகடுத்தான்; முகமும் களித்தான்.
23. பின்னர் திரும்பிச்சென்றான்; இன்னும், அகந்தை கொண்டான்.
24. அப்பால் (முன்னுள்ளோரிடமிருந்து கற்பிக்கப்பட்டு) வழிவழியாக வந்த ரூனியமேயன்றி இது (வேறு) இல்லை "எனக் கூறினான்.
25. "இது மனிதரின் கூற்றே தவிர வேறில்லை" (என்றும் கூறினான்).
26. நான் அவனை "ஸகர்" எனும் நரகத்தில் புகச்செய்வேன்.
27. இன்னும் "ஸகர்" என்ன வென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?
28. அது நரகவாசிகளில் எவரையும் பிச்சம் வைக்காது (எவரையும்) விட்டும் விடாது.
29. மனிதர்களை (கட்டுக் கரித்து அவர்களின் மேனியை) மாற்றிவிடக்கூடியது.
30. (காவலர்களாக மலக்குகளில்) அதன்மீது பத்தொன்பது பேர்கள் இருக்கின்றனர்.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ
إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ
رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ٣١ كَلَّا وَالْقَمَرِ ٣٢
وَاللَّيْلِ إِذَا دُبِرَ ٣٣ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ٣٤ إِنَّهَا لَلْإِحْدَى
الْكُبْرَى ٣٥ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ٣٦ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ
أَوْ يَتَأَخَّرَ ٣٧ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ٣٨ إِلَّا أَصْحَابَ
الْيَمِينِ ٣٩ فِي جَنَّتٍ يُتَسَاءَلُونَ ٤٠ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ٤١ مَا
سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ٤٢ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ٤٣ وَلَمْ
نَكُ نُطْعِمِ الْمُسْكِينِ ٤٤ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ٤٥ وَ
كُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ٤٦ حَتَّى آتَيْنَا الْيَقِينَ ٤٧ فَمَا تَنْفَعُهُمْ
شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ٤٨ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ٤٩

31. மேலும், நரகத்தின் காவலர்களை மலக்குகளாகவேதவிர நாம் ஆக்கவில்லை; இன்னும், அவர்களுடைய எண்ணிக்கையை நிராகரிப்போருக்குச் சோதனையாகவே தவிர நாம் ஆக்கவில்லை; வேதம் கொடுக்கப்பட்டோர் (இதனை) உறுதி கொள்வதற்காகவும், விசுவாசங்கொண்டோர் (தம்) விசுவாசத்தை அதிகமாக்கிக் கொள்வதற்காகவும், இன்னும், வேதம் கொடுக்கப் பட்டோரும், விசுவாசிகளும் (இதைப்பற்றிச்) சந்தேகிக்காமலிருப்பதற்காகவும், (நாம் அவ்வாறு ஆக்கினோம்.) இன்னும், எவர்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதோ அவர்களும், நிராகரித்துக் கொண்டிருப்போரும் "இதனைக் கொண்டு உதாரணமாக அல்லாஹ் எதை (அறிவிக்க) நாடினான்?" என்று கூறுவதற்காகவும் (இவ்வாறு ஆக்கினோம். நபியே!) இவ்வாறே அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களை வழிகெடச்செய்கிறான்; தான் நாடியவர்களை நேர் வழியிலும் செலுத்துகின்றான்; இன்னும், உமதிரட்சகனின் படைகளை அவனைத் தவிர (மற்றெவரும்) அறியமாட்டார்; அது மனிதர்களுக்கு உபதேசமேயன்றி வேறில்லை.

32. (நரகக்காவலர்கள் விஷயமாக நிராகரிப்போர் கூறுவதுபோன்று) அல்ல! சந்திரனின் மீதும் சத்தியமாக!

33. இரவின் மீதும் சத்தியமாக - அது பின் செல்லும் போது!

34. அதிகாலையின் மீதும் சத்தியமாக - அது வெளிச்சமாகும் போது!

35. நிச்சயமாக (நரகமாகிய) அது மிகப்பெரியவற்றுள் ஒன்றாகும்.

36. அது, மனிதர்களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கின்ற நிலையில் (மிகப் பெரியதாகும்).

37. உங்களில் எவர் (நன்மைக்காக) முந்திச் செல்வதற்கோ - அல்லது (நன்மையை விட்டும்) பின்தங்கிவிடுவதற்கோ விரும்புகின்றாரோ அவருக்கு (அது அச்சமூட்டி எச்சரிக்கைச் செய்கிறது).

38. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும், தான் சம்பாதித்தவற்றுக்குப் பிணையாக்கப் பட்டதாகும்.

39. ஆயினும், (வலக்கையில் பதிவுப்புத்தகம் கொடுக்கப்பட்ட) வலது சாரியினர் தவிர -

40. (அவர்கள்) சுவனங்களில் (இருப்பர்) அப்போது தங்களுக்குள் (விசாரித்துக்) கேட்பார்கள்:

41. குற்றவாளிகளைப்பற்றி -

42. உங்களை ஸகர் எனும் நரகத்தில் புகுத்தியது எது?"

43. அ(தற்க)வர்கள், தொழக்கூடியவர்களில் (உள்ளவர்களாக) நாங்கள் இருக்கவில்லை" என்று கூறுவார்கள்.

44. "இன்னும் நாங்கள் ஏழைக்கு உணவளிப்பவர்களாகவும் இருக்கவில்லை."

45. "(விண்ணவற்றில்) மூழ்கி இருந்தோருடன் நாங்களும் மூழ்கி இருந்தோம்."

46. மேலும் "கூலி கொடுக்கும் இந்நாளையும் நாங்கள் பொய்யாக்குபவர்களாக இருந்தோம்."

47. "எங்களுக்கு (மரணம் எனும்) உறுதி வரும்வரை (இவ்வாறு இருந்தோம்)" என்றும் கூறுவார்கள்.

48. ஆகவே, (அவர்களுக்குக்) பரிந்துரை செய்வோரின் பரிந்துரை அவர்களுக்குப் பயனளிக்காது.

49. எனவே, நல்லுபதேசத்தை விட்டும் புறக்கணிக்கக் கூடியவர்களாக இருக்க அவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது?

كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفَرَةٌ ۖ فَزَتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۖ بَلْ يُرِيدُ

كُلُّ أَمْرٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُوْتَىٰ صُحُفًا مُّنْشَرَةً ۖ كَلَّا بَلْ لَا

يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۖ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرَةٌ ۖ فَمِنْ شَاءِ

ذِكْرُهُ ۖ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۖ هُوَ أَهْلُ

التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُورَةُ الْقِيَمَةِ وَالْأَنْعَامِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۖ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۖ

أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ تَجْمَعَ عِظَامَهُ ۖ بَلَىٰ قَدَرِين

عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ۖ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ

أَمَامَهُ ۖ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمُ الْقِيَمَةِ ۖ فَإِذَا بَرِقَ

الْبَصَرُ ۖ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۖ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۖ

يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُجُ ۖ كَلَّا لَا وَزَرَ ۖ إِلَىٰ

رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۖ يُنْبِئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ

بِمَا قَدَّمَ وَآخَرَ ۖ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۖ

50. அவர்கள் வெருண்டோடுகின்ற (காட்டுக்) கழுதைகளைப் போல் (இருக்கின்றனர்!)
 51. (காட்டுக்கழுதைகளான) அவை சிங்கத்தை விட்டும் வெருண்டோடின.
 52. மாறாக, அவர்களில் ஒவ்வொரு மனிதனும், விரிக்கப்பட்ட ஆகமங்கள் (தனக்கும்) கொடுக்கப்படவேண்டும் என நாடுகிறான்.
 53. (அது நடக்கப்போவது) இல்லை! மாறாக, மறுமையைப்பற்றி அவர்கள் பயப்படுவதில்லை.
 54. நிச்சயமாக இது நல்லுபதேசமாகும்.
 55. (உபதேசம் பெற) யார் நாடுகிறாரோ அவர் இதனை நினைவில் வைத்து (உபதேசம் பெற்று)க் கொள்ளவும்.
 56. இன்னும், அல்லாஹ் நாடினாலன்றி அவர்கள் நல்லுபதேசம் பெற மாட்டார்கள்; அவனே பயப்படுவதற்குரியவனும், (விகவாசிகளை) மன்னிப்பதற்குரியவனும் ஆவான்.

அத்தியாயம் : 75

அல்கியாமா — மறுமை நாள்

வசனங்கள் : 40 மக்கீ ரகூஸ்கள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
 அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. மறுமை நாளைக்கொண்டு நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.
2. (வழிபாட்டில் மனிதன் குறைவு செய்துவிட்டதைப்பற்றி) மிக நிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆன்மாவைக் கொண்டும் நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.
3. மனிதன் (இறப்பெய்தி, மண்ணோடு மண்ணாக மக்கிப்போன பின்னர்) அவனுடைய எலும்புகளை நாம் ஒன்று சேர்க்கவேமாட்டோம் என்று எண்ணுகின்றானா?
4. ஆம்! அவனுடைய விரல்களின் நுனிகளை (முன்பிருந்து போல் இணைத்துச் சரிப்படுத்திச் செவ்வையாக்க நாம் ஆற்றலுடையோராக இருக்கிறோம்.
5. மாறாக, மனிதன் தன் எதிர்காலத்திலும் (பாவத்திலிருந்து விலகிவிடாது) பாவம் செய்யவே நாடுகிறான்.
6. "மறுமைநாள் எப்பொழுது (வரும்)?" என (அதிசயமாக) அவன் கேட்கிறான்.
7. (அந்நாளின் அமளிகளைக்கண்டு திடுக்கிட்டு) பார்வை நிலைகுத்திவிட்டால்;
8. சந்திரனும் ஒளி இழந்து (விடுமானால்);
9. சூரியனும், சந்திரனும் ஒன்றாக்கப்பட்டுவிடும் (ஆனால்);
10. அந்நாளில் "எங்கு விரண்டோடுவது" என மனிதன் கூறுவான்.
11. இல்லை! தப்ப இடமில்லை.
12. அந்நாளில் (அனைவரின்) தங்குமிடம் உம் இரட்சகனிடத்திலாகும்.
13. மனிதன் — அவன் முற்படுத்திவைத்ததையும், அவன் பிற்படுத்திவைத்ததையும் (பற்றி) அந்நாளில் அறிவிக்கப்படுவான்.
14. ஏன், மனிதன் தன் மீது பார்வையுடையவனாக (தன் செயல்களுக்குச் சாட்சியாக) இருப்பான்.

وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ۖ لَا تُحَرِّكُ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ
 بِهِ ۚ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۚ فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ
 قُرْآنَهُ ۚ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۚ كَلَّا بَلْ تُحِبُّونَ
 الْعَاجِلَةَ ۖ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۚ وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ۖ
 إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۚ وَجُودَ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ۚ تَظُنُّ
 أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ۚ كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ۖ
 وَقِيلَ مَنْ سَرَّىٰ ۚ وَظُنَّ أَنَّهَا الْفِرَاقُ ۖ وَانْتَفَتَّ
 السَّاقُ بِالسَّاقِ ۖ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ۖ
 فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّىٰ ۖ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ
 ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَتَمَطَّىٰ ۚ أَوَلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۖ
 ثُمَّ أَوَلَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۚ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَانُ أَنْ
 يُتْرَكَ سُدًى ۚ أَلَمْ يَكُنْ نُطْفَةً مِنْ مَنِيٍّ يُُمْنَىٰ ۖ
 ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ۚ فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ
 الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ
 يُجِئَ الْمَوْتَىٰ ۚ

15. (ஆகவே, தன் குற்றங்களை மறைக்க) அவன் தன் புகல்களைப் போட்ட போதிலும் சரியே (அவை அங்கீகரிக்கப்படமாட்டா).
16. (நபியே! வஹீமூலம் அறிவிக்கப்படுபவை தவறிவிடுமோ என பயந்து) அதற்காக நீர் அவசரப்பட்டு உம் நாவை அசைக்காதீர்.
17. (உம் உள்ளத்தில்) அதனை ஒன்று சேர்ப்பதும், (உமது நாவால்) அதனை ஒதச்செய்வதும் நிச்சயமாக நம்மீதான கடமையாகும்.
18. ஆகவே, (ஜிப்ரீல் மூலம்) அதனைநாம் (உமக்கு) ஒதுவோமாயின், (ஓதப்படும்) அதன் ஒதுதலை நீர் பின் தொடர்ந்து ஒதுவீராக.
19. பின்னர், நிச்சயமாக அதனைத் தெளிவு செய்வதும் நம்மீதான கடமையாகும்.
20. ஏன் இல்லை! பின்னர் (மனிதர்களுே!) நீங்கள் அவசரமானதை (இம்மையை) விரும்புகின்றீர்கள்.
21. அன்றியும், மறுமையை நீங்கள் விட்டுவிடுகின்றீர்கள்.
22. அந்நாளில் சில(ருடைய) முகங்கள் (சந்தோஷத்தால்) மலர்ச்சியானவையாக இருக்கும்.
23. (அவை) தங்கள் இரட்சகனை நோக்கிக்கொண்டிருக்கும்.
24. இன்னும், அந்நாளில் சில(ருடைய) முகங்கள், (துக்கத்தால் கறுத்து) சோகமானவையாக இருக்கும்.
25. முதுகுகளை முறித்துவிடும் பேராபத்து தங்களுக்கு உண்டாக்கப்படும் என்று அவை உறுதி கொண்டிருக்கும்.
26. (மறுமைநாள் வெகுதூரமென நீங்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே) அவ்வாறல்ல! (இதோ அதன் தொடக்கமாக மரணவேளையில் அவனது உயிர்) தொண்டைக்குழியை அடைந்துவிட்டால்,
27. "மந்திரிப்பவன் எவன்?" என்றும் கேட்கப்படுகிறது.
28. (ஆனால்) அவனோ நிச்சயமாக இதுதான் தன்னுடைய பிரிவு (க்குரிய காலம்) என்பதை (உறுதியாக) அறிந்து கொள்கின்றான்.
29. இன்னும் (அவனுடைய) கெண்டைக்கால், கெண்டைக் காலோடு பின்னிக்கொள்ளும்.
30. அந்நாளில் இழுத்துச் செல்லப்படுதல் உமதிரட்சகன்பால் இருக்கிறது.
31. (அல்லாஹ்வுடைய வேதத்தையும், அவனின் தூதரையும்) அவன் உண்மையாக்கவில்லை; அவன் (இரட்சகனைத்) தொழவுமில்லை.
32. எனினும் அவன் பொய்யாக்கி புறக்கணித்தும் விட்டான்.
33. பின்னர், தன் குடும்பத்தாரிடம் அகம்பாவம் கொண்டவனாகச் சென்று விட்டான்.
34. (மனிதனே!) உன்னை அழிக்கக்கூடியது நெருங்கிவிட்டது! பின்னரும் அழிக்கக்கூடியது நெருங்கிவிட்டது.
35. பின்னும் உன்னை அழிக்கக்கூடியது நெருங்கிவிட்டது! அப்பாலும் உன்னை அழிக்கக்கூடியது நெருங்கிவிட்டது.
36. (எத்தகைய கேள்விகணக்கும் கேட்கப்படாமல்) வீணாக விடப்பட்டு விடுவான் என்று மனிதன் எண்ணிக்கொண்டானா?
37. (கர்ப்பத்தில்) செலுத்தப்படும் ஓர் இந்திரியத் துளியாக அவன் இருக்கவில்லையா?
38. பின்னர் அவன் (அட்டைப்பூச்சிபோன்று ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்) இரத்தக் கட்டியாக இருந்தான்; பின்னர் (அவனை) அவன் படைத்து (ப்பின்னர்) செவ்வையாக்கி வைத்தான்.
39. பின்னர் (மனிதனாகிய) அவனிலிருந்து ஆண், பெண் என்ற இரு வகையை அவன் ஆக்கினான்.
40. (இவ்வாறு செய்த) அவன் மரணித்தோரை உயிர்ப்பிக்க ஆற்றல் உடையவனாக இல்லையா?

وَرَكْعَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْقُرْآنِ يُعَذِّبُهُمْ فِيهِ وَلَيُثَبِّتُنَّهُمْ عَلَيْهَا إِنَّهُمْ لَمَّا كَانُوا فِيهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ١

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ

سَمِيعًا بَصِيرًا ٢ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا

كَفُورًا ٣ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَاقًا وَسَعِيرًا ٤

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ٥

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ٦ يُوفُونَ

بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ٧ وَيُطْعَمُونَ

الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ٨ إِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ

لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ٩ إِنَّا نَخَافُ مِنْ

رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ١٠ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَ

لَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ١١ وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ١٢

مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا

زَمْهَرِيرًا ١٣ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذَلِيلًا ١٤

அத்தியாயம் : 76

அத்தவ்ரு _ காலம்

வசனங்கள் : 31 மக்கீ ருக்ஃகன் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. மனிதன் மீது காலத்திலிருந்து ஒருநேரம் திட்டமாக வந்துவிட்டது; (அதில் இன்னதென்று கூறப்படும் ஒருபொருளாக அவன் இருக்கவில்லை.
2. நிச்சயமாக நாம் மனிதனை (ஆண், பெண் இருவரின்) கலப்பான ஓர் இந்திரியத் துளியிலிருந்து நாம் சோதிப்பதற்கு நாடியவர்களாக அவனை படைத்தோம்; எனவே செவியுறுபவனாக, பார்ப்பவனாக அவனை நாம் ஆக்கினோம்.
3. நிச்சயமாக, நாம் அவனுக்கு (நல்லது, தீயது பற்றிய) வழியைத்தெளிவு செய்தோம்; (அதைப்பின்பற்றி) அவன் ஒன்று நன்றியுள்ளவனாக இருக்கலாம்; அல்லது (அதைப்பின்பற்றாது) நன்றியற்ற (நிராகரிப்பவனாக இருக்கலாம்.
4. நிராகரிப்போர்க்கு சங்கிலிகளையும், விலங்குகளையும், (ஜுவாலை விட்டு எரியும்) நரகத்தையும் நிச்சயமாக நாம் தயார்செய்து வைத்திருக்கின்றோம்.
5. நிச்சயமாக நல்லோர்கள், குவளையில் (பானத்தை) அருந்துவார்கள்; அதன் கலப்பு கற்பூரமாக இருக்கும்.
6. (இவ்வாறு கலக்கப்பட்டது) ஒரு ஊற்றாகும்; அதிலிருந்து அல்லாஹ்வின் நல்லடியார்கள் அருந்துவார்கள்; அதனை அவர்கள் (தாங்கள் விரும்பிய இடங்களுக்கெல்லாம்) ஓடையாக ஓடச் செய்வார்கள்.
7. இவர்கள் (தங்கள்) நேர்ச்சையை நிறைவேற்றுவார்கள்; இன்னும் ஒருநாளையும் பயப்படுவார்கள்; அதன்தீமை எங்கும் பரவியதாக இருக்கும்.
8. மேலும், அல்லாஹ்வாகிய அவன் மீதுள்ள அன்பின் காரணமாக ஏழைக்கும், அனாதைக்கும், சிறைப்பட்டவருக்கும் அவர்கள் உணவளிப்பார்கள்.
9. (உணவை உண்போரிடம்,) உங்களுக்கு நாம் உணவளிப்பதெல்லாம், அல்லாஹ்வின் முகத்தை நாடியே தான்; உங்களிடமிருந்து நாம் யாதொரு பிரதிபலனையோ அல்லது (நீங்கள் நமக்கு) நன்றி செலுத்துவதையோ நாங்கள் நாடவில்லை" என்றும்,
10. "அந்நாளின் அமளியினால் முகங்கள் மிக்க கடுகடுக்கக்கூடிய, நெருக்கடியான ஒரு நாளை நிச்சயமாக நாங்கள் எங்கள் இரட்சகனிடமிருந்து பயப்படுகின்றோம்" என்றும் கூறிக்கொண்டிருந்தனர்).
11. ஆகவே, அல்லாஹ் அந்நாளின் தீங்கிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாத்து, அவர்களுக்கு (முக) மலர்ச்சியையும், (அவர்களின் இதயங்களில்) மகிழ்வையும் கொடுத்தான்.
12. அன்றியும், அவர்கள் (இம்மையில்கஷ்டங்களைச் சகித்து) பொறுமையுடனிருந்ததன் காரணமாக சுவனத்தையும், (அணிவதற்குப்) பட்டாடையையும் அவர்களுக்கு அவன் (நற்கூலியாக வழங்குகிறான்).
13. (அவர்கள்) (அச்சவனத்) தில் ஆசனங்களின்மீது சாய்ந்தவர்களாக இருப்பார்கள்; அதில் சூரிய (வெப்பத்தி)னையும், கடுங்குளிரையும் அவர்கள் காணமாட்டார்கள்.
14. அதன் (மரங்களின்) நிழல்கள் அவர்கள் மீது நெருங்கியவையாக இருக்கும்; அதன் கனிகள் (அவர்கள் பறிப்பதற்கேற்றவாறு) தாழ்வாகத் தாழ்த்தப்பட்டுள்ளது.

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِأَنِيَّةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۝
قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا
كَانَ مِزَاجُهَا زَجَبِيلًا ۝ عَيْنًا فِيهَا تُسْقَى سَلْسَبِيلًا ۝ وَيُطَوَّفُ
عَلَيْهِمْ وَلَدَانُ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا
مَّنْثُورًا ۝ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرًا رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝
عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَاسْتَبْرَقٌ وَحُلُوفٌ أَسَاوِرُ
مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمُ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝ إِنَّ هَذَا كَانَ
لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ۝ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ إِشْمًا
أَوْ كُفُورًا ۝ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ
فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝ إِنَّا هُوَ لَاءِ يُحِبُّونَ
الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ
وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا مِثْلَهُمُ بَدْلًا ۝
إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۝ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَمَا
تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

15. மேலும், வெள்ளியினாலான பாத்திரங்களையும், பளிங்கினாலானக் கிண்ணங்களையும் கொண்டு (சிறார்களால்) அவர்களைச் சுற்றிக் கொண்டு வரப்படும்.

16. வெள்ளியினாலான கிண்ணங்கள், அவற்றை (தாகம் தீர்க்கும் அளவிற்குத் தக்கவாறு) அளவாக (வழங்கக் கூடிய) அவர்கள் நிர்ணயிப்பர்.

17. இன்னும், அதில் அவர்கள் குவளையில் (மதுபானத்தைப்) புகட்டப் படுவார்கள்; அதன் கலவை இஞ்சியாக இருக்கும்.

18. அங்குள்ள ஓர் ஊற்றிலிருந்து (அதனைப் புகட்டப்படுவார்கள்) அதற்கு ஸல்ஸபீல் (மிகமதுரமானநீர்) என்று பெயர் கூறப்படும்.

19. மேலும், என்றுமே (இளமை மாறாமல்) இருக்கும் சிறுவர்கள் அவர்களைச் சுற்றிக் கொண்டே இருப்பார்கள்; (நபியே!) அவர்களை நீர் காணுவீரானால் பரத்தப்பட்ட முத்துக்களென அவர்களை எண்ணுவீர்.

20. இன்னும் அங்கு நீர் பார்த்தால், (அவற்றின்) அருட்கொடைகளையும், பெரிய அரசாட்சியையும் நீர் காண்பீர்.

21. அவர்கள் (தேகத்தின்) மேல் மென்மையான மற்றும் கனமான பச்சைப் பட்டாடைகள் இருக்கும்; இன்னும், அவர்கள் வெள்ளியினால் (ஆகிய) கடகங்கள் அணிவிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்; அவர்களின் இரட்சகன் பரிசுத்தமான ஒரு பானத்தையும் அவர்களுக்குப் புகட்டுவான்; (மேலும் அவர்களிடம்.)

22. "நிச்சயமாக இது உங்களுக்குக் கூலியாக இருக்கும்; உங்களுடைய முயற்சியும் நன்றிக்குரியதாகி (அங்கீகரிக்கப்பட்டு) விட்டது (என்றும் கூறுவான்).

23. (நபியே!) நிச்சயமாக நாம்தாம் இந்தக் குர் ஆனைச் சிறிது சிறிதாகவே உம்மீது இறக்கி வைத்தோம்.

24. ஆகவே, நீர் உமதிரட்சகனின் கட்டளைக்காகப் பொறுமையுடன் இருப்பீராக! அவர்களிலுள்ள (யாதொரு) பாவிக்கோ, அல்லது நன்றிகெட்டவனுக்கோ நீர் கீழ்ப்படியாதீர்.

25. மேலும் காலையிலும், மாலையிலும் உமதிரட்சகனின் (சங்கையான) பெயரை நினைவு கூர்வீராக!

26. இன்னும், இரவில் அவனுக்கு (ஸூஜுது செய்து) சிரம்பணிவீராக! இரவில் நெடுநேரம் அவனைத் துதி செய்து கொண்டிருப்பீராக.

27. நிச்சயமாக இவர்கள் விரைவாகச் செல்லக்கூடிய (இம்மையான)தை விரும்புகின்றனர்; மேலும் கடினமான (முறுமை) நாளை அவர்களுக்குப் பின்னால் (புறக்கணித்து), விட்டு விடுகின்றனர்.

28. நாம்தாம் அவர்களைப் படைத்தோம்; நாமே அவர்களுடைய படைப்பின் அமைப்பையும் உறுதிப்படுத்தினோம்; மேலும், நாம் நாடினால் அவர்களைப் போன்ற (மற்றவர்களை) (அவர்களுக்கு) ப்பகரமாக மாற்றிவிடுவோம்.

29. நிச்சயமாக இது ஒரு நல்லுபதேசமாகும்; ஆகவே, யார் நாடுகிறாரோ அவர், தம் இரட்சகன்பக்கம் (செல்லும்) வழியை எடுத்துக்கொள்வாராக!

30. இன்னும், அல்லாஹ் நாடினாலன்றி நீங்கள் (எதையும்) நாடமாட்டீர்கள்; நிச்சயமாக அல்லாஹ் (உங்களனைவரையும்பற்றி) நன்கறிகிறவனாக, தீர்க்கமான அறிவுடையவனாக இருக்கிறான்.

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ

عَذَابًا أَلِيمًا ٣١

وَرُفَعُوا إِلَىٰ عَرْشِ رَبِّهِمْ فِي يَوْمٍ فَتَنٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ٢ فَالْعَصْفِ عَصْفًا ٣ وَالتَّشَارِعِ

نَشْرًا ٤ فَالْفِرْقَانِ فَرَقًا ٥ فَالْمُلْقِيَةِ ذِكْرًا ٦ عُذْرًا أَوْ

نُذْرًا ٧ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ٨ فَإِذَا الْتَجُّمٌ طُمَسَتْ ٩ وَ

إِذَا السَّمَاءُ فُرْجَتْ ١٠ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ١١ وَإِذَا الرُّسُلُ

أُقْتَتَتْ ١٢ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ١٣ لِيَوْمِ الْفُصْلِ ١٤ وَمَا أَدْرَاكَ

مَا يَوْمُ الْفُصْلِ ١٥ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ١٦ أَلَمْ

نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ١٧ ثُمَّ نُنَبِّعُهُمُ الْآخِرِينَ ١٨ كَذَلِكَ

نَفْعِلُ بِالْمُجْرِمِينَ ١٩ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٠ أَلَمْ

نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ٢١ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ٢٢

إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ٢٣ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدَرُونَ ٢٤ وَيْلٌ

يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ٢٥ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ٢٦

31. (ஆகவே, உங்களில்) அவன் நாடியவரை தன் அருளில் நுழைவிக்கிறான்; இன்னும், அநியாயக்காரர்கள்—அவர்களுக்காகத் துன்புறுத்தும் வேதனையை அவன் தயார்படுத்தி வைத்திருக்கிறான்.

அத்தியாயம் : 77

அல்முர்ஸலாத் — அனுப்பப்படுபவை

வசனங்கள் : 50 மக்கீ ருஃகுகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. தொடர்ச்சியாக (ஒன்றன் பின் ஒன்றாக) அனுப்பப்படுபவைகளின் மீது சத்தியமாக—
2. வீசும் கடும் புயல் காற்றுகளின் மீது சத்தியமாக!
3. (மேகங்களைக்) கிளப்பிப் பரப்பிவிடுபவைகளின் மீது சத்தியமாக!
4. (சத்தியத்தையும் அசத்தியத்தையும்) வேறு படுத்திக் காட்டும் வஹீ எனும் கட்டளையைக் கொண்டு இறங்கு)பவர்கள் மீது சத்தியமாக!
5. (தூதர்கள் பால்) வஹீயைக்கொண்டு வந்து கொடுப்பவர்கள் மீது சத்தியமாக!
6. (அந்த வஹீயின் மூலம் அறிவிக்கப்பட்டவை) மன்னிப்பாக, அல்லது எச்சரிக்கையாக இருக்கும்.
7. நிச்சயமாக நீங்கள் வாக்களிக்கப்படுவதெல்லாம் நிகழக்கூடியதேயாகும்.
8. ஆகவே, நட்சத்திரங்கள் —(அவற்றின் ஒளி) அழிக்கப்பட்டு விடும்போது—
9. மேலும், வானம் —அது பிளக்கப்பட்டு விடும்போது—
10. இன்னும், மலைகள் (தூசிகளைப்போன்று) பறக்கடிக்கப்பட்டு விடும்போது—
11. மேலும், தூதர்களுக்கு நேரம் குறிக்கப்பட்டு விடும்போது—
12. எந்த நாளுக்காக (இவை யாவும்) பிற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன?
13. தீர்ப்பு நாளுக்காக (பிற்படுத்தப்பட்டன என்று கூறப்படும்).
14. மேலும் (நபியே!), தீர்ப்பு (கூறப்படும்) நாள். என்ன வென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?
15. (நம்முடைய வசனங்களைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.
16. (அதனைப் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்த) முன்னிருந்தோரை நாம் அழிக்கவில்லையா?
17. பின்னர், பின்னுள்ளோரை (அழிக்கப்பட்ட) அவர்களைப் பின் தொடருமாறு நாம் செய்தோம்.
18. குற்றவாளிகளை அவ்வாறுதான் நாம் (அழித்து நாசம்) செய்வோம்.
19. (நம்முடைய வசனங்களைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.
20. இழிவான நீரிலிருந்து உங்களை நாம் படைக்கவில்லையா?
21. பின்னர், அதனைப் பாதுகாப்பான இடத்தில் (கர்ப்பப் பையில்) ஆக்கினோம்.
22. குறிப்பிட்ட (கால) அளவு வரை;
23. பின்னர், நாமே அதனை (சிசுவாக) ஏற்படுத்தினோம்; ஏற்படுத்துவோரில் (நாம்) நல்லோராவோம்.
24. (ஆகவே இவைகளைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்!
25. அணைத்துக் கொள்ளக்கூடியதாக யூமியை நாம் ஆக்கவில்லையா?

أَحْيَاءٌ وَأَمْوَاتًا^(٣١) وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شِجَاتٍ
 وَسَقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا^(٣٢) وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ^(٣٣)
 انْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ^(٣٤) انْطَلِقُوا إِلَى ظِلٍّ
 ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ^(٣٥) لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِ^(٣٦)
 إِنهَا تَرْمِي بِشَرِّ رِكَالٍ قَصِيرٍ^(٣٧) كَانَتْ جِدَّتِ صُفْرًا^(٣٨) وَيْلٌ
 يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ^(٣٩) هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ^(٤٠) وَلَا
 يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ^(٤١) وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ^(٤٢)
 هَذَا يَوْمُ الْفُصْلِ جَمْعُكُمْ وَالْأَوَّلِينَ^(٤٣) فَإِنْ كَانَ لَكُمْ
 كَيْدٌ فَكِيدُوا^(٤٤) وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ^(٤٥) إِنْ
 الْمُتَّقِينَ فِي ظِلٍّ وَعُيُونٍ^(٤٦) وَقَوَاكِهِ مَبَاشِشُهُمْ^(٤٧)
 كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ^(٤٨) إِنْ كُنْتُمْ
 نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ^(٤٩) وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ^(٥٠) كُلُّوا
 وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ^(٥١) وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ
 لِلْمُكَذِّبِينَ^(٥٢) وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْجِعُوا لِيُرْكَعُونَ^(٥٣) وَيْلٌ
 يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ^(٥٤) فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ^(٥٥)

26. உயிரோடிருப்போரையும், மரணித்தோரையும் (அணைத்துக் கொள்ளக் கூடியதாக அதை நாம் ஆக்கினோம்.)

27. மேலும், அதில் உயர்ந்த மலைகளையும் நாம் அமைத்து, இனிமையான நீரையும் (அவற்றிலிருந்து) உங்களுக்குப் புகட்டுகின்றோம்.

28. (நம்முடைய இவ்வருட்கொடையைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்!

29. (மறுமையில் இவர்களிடம்,) எந்த நரகத்)தை நீங்கள் பொய்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்தீர்களோ, அதன்பாலே நீங்கள் நடந்துசெல்லுங்கள் (என்றும்),

30. மூன்று கிளைகளையுடைய (நரகப் புகையின்) நிழலின் பால் நீங்கள் நடந்துசெல்லுங்கள் (என்றும் அவர்களுக்குக் கூறப்படும்).

31. (அது குளிர்ச்சி தரும்) நிழல் தரக்கூடியதல்ல; தீச்சவாலையிலிருந்து அது காக்கக் கூடியதுமல்ல.

32. (எனினும்) நிச்சயமாக அது (பெரிய) மானிகையைப் போன்ற நெருப்புப் பொறிகளை அது வீசி எறியும்.

33. நிச்சயமாக அது மஞ்சள் நிறமான (பெரிய) ஒட்டகங்களைப் போல் இருக்கும். (இவைகளைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.

35. இது அவர்கள் பேசமுடியாத நாளாகும்.

36. அன்றியும், அவர்களுக்கு (எதுவும் கூற) அனுமதிக்கப்படமாட்டாது; (அவ்வாறிருந்தும் வேதனை தாங்காது) அவர்கள் புகல்கூறுவர்.

37. (இவைகளைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.

38. இது தீர்ப்பு நான்; உங்களையும், (உங்களுக்கு) முன்னுள்ளோரையும் (அந்நாளைக்காக) நாம் ஒன்று சேர்த்து விட்டோம்.

39. ஆகவே, ("தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள) உங்களிடம் ஏதும் சூழ்ச்சி இருந்தால் என்னிடம் சூழ்ச்சி செய்து பாருங்கள்" (என்றும் கூறப்படும்.)

40. பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.

41. நிச்சயமாக பயபக்தியுடையோர்கள், (அந்நாளில் சுவனபதியிலுள்ள மானிகைகள், மரங்களின்) நிழல்களிலும், ஊற்றுகளின் (அருகிலும்) இருப்பார்கள்.

42. அவர்கள் விரும்பியவற்றிலுள்ள கனிகைகளிலிருந்து புகித்து இன்புறுவதிலும் இருப்பார்கள்.

43. ("உலகில் நற்செயல்களை) நீங்கள் செய்து கொண்டிருந்ததன் காரணமாக இன்பமாக உண்ணுங்கள்; இன்னும் பருகுங்கள்" (என்று அவர்களிடம் கூறப்படும்).

44. இவ்வாறே நன்மை செய்பவர்களுக்கு நிச்சயமாக நாம் கூலி வழங்குவோம்.

45. (இதனைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.

46. (நம் அத்தாட்சிகளைப் பொய்யாக்குபவர்களே! உலகில்) நீங்கள் புகியுங்கள், கொஞ்சம் சுகமும் அனுபவியுங்கள்; நிச்சயமாக நீங்கள் குற்றவாளிகளே.

47. (அல்லாஹ்வின் வசனங்களைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.

48. மேலும், அவர்களிடம், "நீங்கள் குனிந்து (தொழுது) கொள்ளுங்கள்" என்று கூறப்பட்டால், அவர்கள் (தொழுது) குனிய மாட்டார்கள்.

49. (அவனது இக்கட்டளையைப்) பொய்யாக்குபவர்களுக்கு அந்நாளில் கேடுதான்.

50. எனவே (குர்ஆனாகிய) இதற்குப் பின்னர், எவ்விஷயத்தைத்தான் அவர்கள் விசுவாசிப்பார்கள்?

سُورَةُ النَّبَاِ وَالْاَنْعَامِ وَفِيهَا الْاَنْعَامُ

الْاَنْعَامُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١
 عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ٢ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ٣ الَّذِي هُمْ
 فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ٤ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٥ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ٦ أَلَمْ
 نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا ٧ وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ٨ وَخَلَقْنَاكُمْ
 أَزْوَاجًا ٩ وَجَعَلْنَا بَيْنَكُمْ سُبُلًا ١٠ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ١١
 وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ١٢ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ١٣ وَ
 جَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ١٤ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً
 ثَجَّاجًا ١٥ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ١٦ وَجَدَّتِ الْفَافَا ١٧ إِنَّ
 يَوْمَ الْقُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ١٨ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ
 فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ١٩ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ٢٠ وَ
 سُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ٢١ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ
 مِرْصَادًا ٢٢ لِلطَّغْيَيْنِ مَا بَأْسًا ٢٣ لِبِئْسَيْنِ فِيهَا أَحْقَابًا ٢٤
 لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ٢٥ إِلَّا حِيمًا وَغَسَاقًا ٢٦
 جَزَاءً وَفَاقًا ٢٧ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ٢٨

அத்தியாயம் : 78
அந்நபஉ _ செய்தி

வசனங்கள் : 40 மக்கீ ருக்ஃகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே!) எதைப்பற்றி அவர்கள் ஒருவொருக்கொருவர் கேட்டுக் கொள்கின்றனர்?
2. மகத்தான அச் செய்தியைப்பற்றி,
3. அம்மகத்தான செய்தியானது எத்தகையதென்றால், அவர்கள் அதில் (தான்) கருத்து வேறுபாடுகொண்டுள்ளனர்.
4. அவ்வாறல்ல! (அல்லாஹ், காஃபீர்களை என்ன செய்வான் என்பதை) அவர்கள் நன்கறிந்துகொள்வார்கள்.
5. பின்னர், அவ்வாறல்ல! (விசுவாசிகள் அல்லாஹ்வை ஏற்றுக்கொண்டதன் பலனை) அறிந்துகொள்வார்கள்.
6. பூமியை, நாம் (உங்களுக்கு) விரிப்பாக ஆக்கவில்லையா?
7. மலைகளையும் முளைகளாக (நாம் அமைக்கவில்லையா?)
8. இன்னும் உங்களை (ஆண், பெண் கொண்ட) ஜோடிகளாக நாம் படைத்தோம்.
9. நாம் உங்களுடைய தூக்கத்தை (உங்களுக்கு) இளைப்பாறுதலாகவும் ஆக்கினோம்.
10. நாம் இரவை (உங்களுக்கு) ஆடையாகவும் ஆக்கினோம்.
11. நாம் பகலை வாழ்க்கைக்குரிய (வற்றைத் தேடிக்கொள்ளும்) நேரமாக ஆக்கினோம்.
12. உங்களுக்கு மேல் உறுதியான (வானங்கள்) ஏழினை நாமே உண்டாக்கினோம்.
13. (வெப்பமும் ஒளியும் கலந்த) பிரகாசிக்கும் ஒரு விளக்கையும் (சூரியனை) ஆக்கினோம்.
14. கார் மேகங்களிலிருந்து அதிகமாகப் பொழியும் (மழை) நீரையும் இறக்கிவைத்தோம்.
15. அதனைக் கொண்டு தானியத்தையும், தாவரத்தையும் நாம் வெளிப்படுத்துவதற்காக_
16. அடர்ந்த மரங்களுல்ல சோலைகளையும் (வெளிப்படுத்துவதற்காக)_
17. நிச்சயமாக, தீர்ப்புநாள் நேரம் குறிக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது.
18. ஸூர் (குழல்) ஊதப்படும் நாளன்று நீங்கள் கூட்டம் கூட்டமாக (கேள்வி கணக்கு நடக்கும் திறந்த வெளிக்கு) வருவீர்கள்.
19. வானமும் திறக்கப்பட்டு, பின்னர் பல வாசல்களாக அது ஆகிவிடும்.
20. மலைகளும் (இடம்) பெயர்க்கப்பட்டுகானல் நீராகிவிடும்.
21. நிச்சயமாக நரகம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இடமாக உள்ளது_
22. வரம்பு மீறியவர்களுக்குத் தங்குமிடமாக (ஆவதற்காக)_
23. அதில் அவர்கள் பல யுகங்கள் தங்குபவர்களாக இருக்கும் நிலையில்,
24. அதில் அவர்கள் குளிர்ச்சியையோ, குடிப்பையோ சுவைக்க மாட்டார்கள்.
25. முடிவுறக்காய்ச்சப்பட்ட (கொதி) நீரையும், (நரகவாசிகளின் உடலிலிருந்து) வடிந்து கொண்டிருக்கும்) சீழையும் தவிர,
26. (இது அவர்கள் செயலுக்கு) ஒத்த கூலியாக.
27. நிச்சயமாக அவர்கள் (மறுமையின் கேள்வி) கணக்கை நம்பாதவர்களாக இருந்தனர்.

وَكَذَّبُوا يَا لَيْتَنَا كَذَّبْنَا ۖ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ۖ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۖ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۖ وَكَاسَّادَهَا قَا ۖ

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ۖ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ

جَسَابًا ۖ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ

لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۖ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ

صَفًّا ۖ لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۖ

ذَلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءً ۖ إِنَّا

أَنذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا ۖ يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ

وَيَقُولُ الْكَافِرُ لَيْتَنِي كُنْتُ ثَرِيًّا ۖ

سَوْفَ أَكْفِيكَ مِنْ رَّبِّكَ ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

وَالزُّعْتِ عَرَقًا ۖ وَالنَّشْطِ نَشْطًا ۖ وَالسَّحْبِ سَبْحًا ۖ

فَالسَّحْبِ سَبْحًا ۖ فَالْمَدِيرِ أَمْرًا ۖ يَوْمَ تَرْجُفُ

الرَّاجِفَةُ ۖ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ۖ قُلُوبٌ يُّومِئِدٍ وَاجِفَةُ ۖ

١

٢

وقف لازم

28. மேலும், நம்முடைய வசனங்களை மிக்க அதிகமாக (முற்றாக) பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

29. ஒவ்வொரு பொருளையும், (அது பற்றி நன்கறிந்து) அதை நாம் பதிவுப் புத்தகத்தில் கணக்கிட்டு (எழுதி) வைத்திருக்கிறோம்.

30. "ஆகவே சுவையுங்கள்; வேதனையைத் தவிர (வேறெதனையும்) உங்களுக்கு நாம் அதிகப்படுத்தவே மாட்டோம்" என்று கூறப்படும்).

31. நிச்சயமாக பயபக்தியுடையோருக்கு (நரகிலிருந்து விடுபட்டு சுவனம் செல்லும்) வெற்றி உண்டு.

32. தோட்டங்களும், திராட்சைகளும் (உண்டு).

33. (மனைவிகளாக) மார்பகங்கள் உயர்ந்த சமவயதுடைய கன்னிகைகளும் (இருப்பர்).

34. (மது) பானங்கள் நிறைந்த கண்ணங்களும் (உண்டு).

35. அங்கு அவர்கள் யாதொரு வீண் வார்த்தையையும், (ஒருவரையொருவர்) பொய்யாக்குவதையும் செவியுற மாட்டார்கள்.

36. (இவை) உமது இரட்சகனிடமிருந்து நற்கூலியாக, கணக்கான அன்பளிப்பாக (கொடுக்கப் பட்டுள்ளது).

37. (அவனே) வானங்கள் மற்றும் பூமி இன்னும் இவை இரண்டிற்கு மத்தியிலுள்ளவற்றிற்கும் இரட்சகன்; (அவனே) அளவற்ற அருளாளன்; அவன் முன் அவர்கள் பேச சக்தி பெற மாட்டார்கள்.

38. (ஜிப்ரீலாகிய) ரூஹும், மலக்குகளும் அணிவகுத்து நிற்கும் நாளில் (மிகக் கிருபையுடையவனாகிய) அர்ரஹ்மான் எவருக்கு அனுமதியளித்து இன்னும் சரியானதைக் கூறியிருந்தாரோ அவரைத்தவிர (மற்றெவரும் அவன் முன்) பேச மாட்டார்கள்.

39. (அந்நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறும்) அது சத்தியமான நாளாகும்; எனவே, எவர் நாடுகிறாரோ அவர் தம் இரட்சகனிடம் மீளும்பாதையை எடுத்துக் கொள்வாராக.

40. நிச்சயமாக, சமீபித்துவரும் வேதனையைப் பற்றி நாம் உங்களுக்கு எச்சரிக்கிறோம்; (விசுவாசியான) மனிதர் தன் இருகரங்கள் முற்படுத்தியதைக் (கண்கூடாகக்) காணும் நாள்; இன்னும் நிராகரித்தவனோ (அந்நாளில்) "நான் மண்ணாக ஆகியிருக்கவேண்டுமே" என்று கூறுவான்.

அத்தியாயம் : 79

அந்நாஜிஆத் — பறிப்பவர்கள்

வசனங்கள் : 46 மக்கீ ரகூகைகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (பாவிகளின் உயிர்களை) பலமாகப் பறிப்பவர்களான மலக்குகள் மீது சத்தியமாக...
2. (நல்லோரின் ஆத்மாவை எளிதாகக்) கைப்பற்றுபவர்களான மலக்குகள் மீது சத்தியமாக...
3. அதிவேகமாக நீந்திச் செல்பவர்களான மலக்குகளின் மீது சத்தியமாக...
4. கைப்பற்றிய நல்லோர்களின் உயிர்களை அல்லாஹ்வின் சன்னிதிக்கு எடுத்துச் செல்லப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு முந்திச் செல்வோர்களான மலக்குகள் மீதும் சத்தியமாக...
5. சகல காரியங்களையும் (அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படி) நிர்வகிப்பவர்கள் (களான மலக்குகள்) மீதும் சத்தியமாக...
6. (முதல் முறை குழல் ஊதப்பட்டபின் பூமியை) கடுமையாக நடுக்கக் கூடியது நடுக்கும் நாளில்...
7. அதனை அடுத்துவரக்கூடியது (இரண்டாவது முறை குழல் ஊதுவது) தொடரும்.
8. அந்நாளில் இதயங்கள் (திடுக்கிட்டு) கலக்கமுடையவையாக இருக்கும்.

وقف لآدم وقف لآدم

وقف لآدم

١٢٣

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةً ٩ يَقُولُونَ ءَأَنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ١٠
 ءَأَإِذَا كُنَّا عِظَامًا تَّخْرَعُ ١١ قَالُوا قِيلَ لَكَ إِذَا كَرَرْتُ خَاسِرَةً ١٢
 فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ١٣ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ١٤ هَلْ أَتَاكَ
 حَدِيثُ مُوسَى ١٥ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ١٦
 إِذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ١٧ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ
 تَزُولَى ١٨ وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى ١٩ فَارَاهُ الْآيَةَ
 الْكُبْرَى ٢٠ فَكَذَّبَ وَعَصَى ٢١ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى ٢٢ فَحَشَرَ
 فَنَادَى ٢٣ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى ٢٤ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ
 الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ٢٥ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَى ٢٦ ءَأَنْتُمْ
 أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا ٢٧ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّيَهَا ٢٨ وَ
 أَغْطَشَ لِيلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ٢٩ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ
 دَحَاهَا ٣٠ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ٣١ وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ٣٢
 مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ٣٣ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى ٣٤
 يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى ٣٥ وَبُرْزَتِ الْجَحِيمُ
 لِمَن يَرَى ٣٦ فَمَا مَنَ طَغَى ٣٧ وَاشْرَ الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا ٣٨

9. அவைகளின் (அவ்விதயங்களை உடையோரின்) பார்வைகள்(பயத்தால்) கீழ்நோக்கி(தாழ்ந்தவையாக)யிருக்கும்.

10. "நிச்சயமாக நாம் (இறந்த பின்னர் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு) முந்திய நிலைமைக்குத் திருப்பப்படுவோரா?" என்று அவர்கள் கேட்கின்றனர்.

11. "நாம் உக்கிய எலும்புகளாக ஆகிவிட்ட போதிலுமா? (உயிர் கொடுத்து எழுப்பப்படுவோம்?)" என்று கேட்கின்றனர்.

12. "அது அப்போது (பெரும்) நஷ்டமான திரும்புதலாகும்" என்றும் அவர்கள் (பரிசாசமாகக்) கூறுகின்றார்கள்.

13. ஆகவே, அது ஒரே ஒரு (பெரும்) சப்தம்தான்.

14. அப்போது அவர்கள் (உயிர் பெற்றெழுந்து) பூமியின் மேல் பரப்பில் இருப்பர்.

15. (நபியே!) மூஸாவுடைய செய்தி உமக்கு வந்ததா?

16. 'துவா' என்னும் பரிசுத்தமான பள்ளத்தாக்கில் அவருடைய இரட்சகன் அவரை அழைத்தபோது.

17. நீர் ஃபிர் அவ்னின் பால் செல்வீரா? நிச்சயமாக அவன் வரம்பு மீறிவிட்டான்.

18. ஆகவே, நீ பரிசுத்தமடைய (ஈமான் கொள்ள) உனக்கு (விருப்பம்) உண்டா? என்று நீர் கேட்பீரா?

19. இன்னும், உன் இரட்சகன் பக்கம் (செல்லும்) வழியினை நான் உனக்கு காட்டுகிறேன்; (அதன்) பின்னர் அவனுக்கு நீ பயந்து கொள்வாய் (என்று கூறுவீரா?).

20. பின்னர், மிகப்பெரும் அத்தாட்சியை அவனுக்கு அவர் காண்பித்தார்.

21. அப்போது அவன், (மூஸாவையும், அவர் கொண்டு வந்ததையும்) பொய் யாக்கினான்; மேலும், (அவரின் இரட்சகனுக்கு) மாறு செய்தான்.

22. பின்னர் அவன் பின் வாங்கி (அவருக்கு எதிராகக் குழப்பம் செய்ய) முயற்சித்தான்.

23. ஆகவே, அவன் (தன்கூட்டத்தாரை) ஒன்று திரட்டினான், பின்னர் அழைத்தான்.

24. அப்போது, "நான் தான் உங்களுடைய மிக மேலான இரட்சகன்" என்று (அவர்களிடம்) கூறினான்.

25. ஆதலால், அவனை மறுமை மற்றும் இம்மையின் தண்டனையைக்கொண்டு அல்லாஹ் பிடித்துக் கொண்டான்.

26. நிச்சயமாக இதில் (அல்லாஹ்வைப்) பயந்து கொள்கிறவருக்கு ஒரு படிப்பினை இருக்கிறது.

27. படைப்பால் நீங்கள் மிகக்கடினமா (னவர்களா)? அல்லது வானமா? அதனை அவன் படைத்தான்.

28. அதன் முகட்டை அவன் உயர்த்தினான்; பின்னர் அதைச் சமப்படுத்தினான்.

29. அவனே அதன் இரவை இருளாக்கி, (சூரியனைக் கொண்டு பிரகாசிக்கும்) அதன் பகலையும் வெளியாக்கினான்.

30. மேலும், பூமியை அதன்பின் அவன் அதை (ஒழுங்குபடுத்தி) விரித்தான்.

31. அதிலிருந்து அதன் தண்ணீரையும், அதன் (மீதுள்ள பிராணிகளுக்கு) மேய்ச்சல் பொருளையும் அவன் வெளியாக்கினான்.

32. மலைகளையும் அவற்றை அவன் (பூமிக்கு முளைகளாக) உறுதிப்படுத்தினான்.

33. உங்களுக்கும், உங்கள் கால் நடைகளுக்கும் பயனளிப்பதற்காக (அவற்றை இவ்வாறு செய்தான்).

34. எனவே, (இரண்டாவது முறையாக குழல் ஊதப்படுவதான) மாபெரும் அமளிவந்துவிட்டால்.

35. அந்நாளில் மனிதன் (உலகில்) தான் முயன்றவற்றை நினைவுபடுத்திக் கொள்வான்.

36. இன்னும், காண்போருக்கு நரகம் (கண் எதிரில்) வெளிப்படுத்தப்படும்.

37. எனவே, எவர் வரம்பு மீறிவிட்டாரோ.

38. மேலும், இவ்வுலக வாழ்க்கையை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டாரோ.

فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَ
 نَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسُهَا ۖ قِيلَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۖ
 إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا ۖ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يُخَشِّهَا ۖ كَانَهُمْ
 يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عِشِيَّةً أَوْ صُحْرًا ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِرَبِّكَ تَعْلَمُ ۖ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥
 عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ ۖ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ۖ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ
 يَزْكَىٰ ۖ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَىٰ ۖ أَمَّا مَنْ اسْتَعْصَىٰ ۖ
 فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ۖ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكَىٰ ۖ وَأَمَّا مَنْ
 جَاءَكَ يَسْعَىٰ ۖ وَهُوَ يُخْشَىٰ ۖ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ۖ كَلَّا
 ۖ إِنَّمَا تَذَكَّرُ ۖ فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۖ فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ۖ
 مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۖ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۖ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۖ
 قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا اكْفَرَ ۖ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۖ
 مِنْ تُطْفَةِ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۖ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۖ

39. நிச்சயமாக நரகம், அதுவே(அவர்)ஒதுங்குமிடமாகும்.
40. மேலும், எவர் தன் இரட்சகனின் (சன்னிதியை அவன்) முன் நிற்பதைப் பயந்து, மனோ இச்சையைவிட்டு (தன்)ஆத்மாவைத் தடுத்துக்கொண்டாரோ அவர் _
41. அப்போது நிச்சயமாக சுவனம்_அதுவே(அவர்)ஒதுங்குமிடமாகும்.
42. (நபியே!) மறுமையைப்பற்றி _ அது எப்பொழுது(வெளிப்பட்டு)நிலைபெறும் என உம்மிடம் அவர்கள் கேட்கின்றனர்.
43. அதைப்பற்றிக்கூறுவதற்கு நீர் எதில் இருக்கிறீர்? (அது பற்றிய பதில் உமக்குத் தெரியாது, அல்லாஹ் மட்டுமே அறிவான்).
44. அதன் முடிவு பற்றிய அறிவு, உமதிரட்சகனிடமே இருக்கின்றது.
45. நிச்சயமாக நீர் அதைப் பயப்படக்கூடியவர் களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்யக்கூடியவர்தான்.
46. அதனை அவர்கள் (கண்ணால்)காணும் நாளில் மாலையிலோ அல்லது அதன் முற்பகலிலோ (ஒரு சொற்ப நேரமே) தவிர தங்கியிருக்காது போன்று (அவர்களுக்குத் தோன்றும்).

அத்தியாயம் : 80

அபஸ — அவர் கடுகடுத்தார்

வசனங்கள் : 42 மக்கீ ரகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. (நமது நபியாகிய) அவர் கடுகடுத்தார்; மேலும், புறக்கணித்தார் _
2. தன்னிடம் பார்வையிழந்தவர் வந்ததற்காக _
3. (நபியே! உம்மிடம் வந்த) அவர் பரிசுத்தவானாக ஆகிவிடக்கூடும் என்பதை உமக்கு எது அறிவித்தது?
4. அல்லது அவர் (உம்முடைய உபதேசத்தை) நினைவுபடுத்திக் கொள்பவராகலாம்; அப்போது அவ்வுபதேசம் அவருக்குப் பயனளிக்கும்.
5. ஆகவே, எவன் பொருளாதார மேம்பாடு உடையவனோ _
6. அவனுக்காக நீர் செவிமடுக்கிறீர்.
7. மேலும், அவன் (இஸ்லாத்தை ஏற்காது) பரிசுத்தம் அடையாவிட்டால் உம்மீது குற்றமில்லை.
8. இன்னும், எவர் உம்மிடம் விரைந்தவராகவந்தாரோ அவர் _
9. அவரோ (அல்லாஹ்வைப்) பயந்த நிலையில் (உம்மிடம் வர),
10. அப்போது அவரைவிட்டும் நீர் அசட்டை செய்கிறீர்.
11. அவ்வாறன்று! நிச்சயமாக (குர் ஆனாகிய) இது உபதேசமாகும்.
12. எனவே, எவர் (இதனைக் கொண்டுநேரான வழியில் செல்ல) நாடுகின்றாரோ அவர் இதனை நினைவு கொள்வார்.
13. (இவ்வேதமானது) சங்கையாக்கப்பட்ட ஏடுகளில் (இருக்கிறது).
14. உயர்வாக்கப்பட்ட, பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட (ஏடுகளில் இருக்கிறது).
15. (வானவர்களான) எழுதுவோரின் கரங்கள் கொண்டு (எழுதப் படுகின்றது).
16. (அவர்கள்) நல்லோர்களான, சங்கையிக்கவர்கள்.
17. (காஃபிரான) மனிதன் சபிக்கப்பட்டுவிட்டான்; (நன்றி கெட்டு) அவனை நிராகரிக்கிறவனாக இருக்கச் செய்தது எது?
18. எப்பொருளிலிருந்து (நிராகரிக்கும்) அவனை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் படைத்தான் (என்று சிந்தித்தானா)?
19. ஒரு துளி இந்திரியத்திலிருந்து, அவனை (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் படைத்தான்; பின்னர் அவனுக்கு (உரிய அனைத்தையும்) அவன் நிர்ணயித்தான்.
20. அப்பால் அவனுக்கு (விசுவாசம், விசுவாசமின்மை, நல்லவை, கெட்டவை, தாய்வயிற்றிலிருந்து வெளியேறுதல் ஆகியவற்றின்) வழியை அவன் எளிதாக்கினான்.

ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۖ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ ۖ كُلًّا لَّمَّا يَفْقُضْ مَا
 أَمَرَهُ ۖ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۖ أَتَا صَبَبْنَا الْمَاءَ
 صَبًّا ۖ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۖ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۖ وَ
 عِنَبًا وَقَضْبًا ۖ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۖ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۖ وَفَاكِهَةً
 وَأَبًّا ۖ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۖ
 يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۖ وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ ۖ وَصَاحِبَتِهِ
 وَبَنِيهِ ۖ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۖ
 وَجُوهٌ يَوْمَذٍ مُسْفَرَةٌ ۖ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ ۖ وَوُجُوهٌ
 يَوْمَذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۖ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ

الْكُفْرَةُ ۖ الْفَجْرَةُ ۖ

سُورَةُ التَّكْوِيْمِ مَكِّيَّةٌ مَثْنٍ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۖ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۖ وَإِذَا الْجِبَالُ
 سُيِّرَتْ ۖ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۖ وَإِذَا الْوُحُوشُ
 حُشِرَتْ ۖ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۖ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۖ

21. பிறகு, அவனை அவன் மரணிக்கச் செய்தான்; அப்பால் மண்ணறையில் அவனை அவன் ஆக்குகின்றான்.
22. பின்னர் தான் நாடும்போது அவனுக்கு (உயிர் கொடுத்து) அவன் எழுப்புவான்.
23. (கடமையை நிறைவேற்றி விட்டதாக காஃபிரானவன் கூறுவதுபோன்று) அல்ல! (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் இவனுக்கு ஏவியதை இவன் நிறைவேற்றவில்லை.
24. ஆகவே, மனிதன் தன்னுடைய உணவின்பால் பார்க்கவும்.
25. (அதை உண்டாக்குவதற்கு) நிச்சயமாக நாமே (வானத்திலிருந்து ஏராளமான) நீரைத் தாராளமாகப் பொழியச் செய்தோம்.
26. பின்னர் பூமியை நன்கு பிளக்கச் செய்தோம்.
27. பின்னர் அதிலிருந்து தானியங்களை முளைக்கச் செய்கின்றோம்.
28. (இவ்வாறே) திராட்சை (க் கனி) களையும், (மற்ற) காய்கறிகளையும்—
29. ஐதத்தூளையும், பேரீச்சையையும்—
30. மரங்கள் அடர்ந்த தோப்புகளையும்—
31. கனியையும், புல்லை (தீவனங்களையும்)—
32. உங்களுக்கும், உங்கள் கால்நடைகளுக்கும் பயனளிப்பதற்காக (முளைக்கச் செய்தோம்).
33. எனவே, (காதைச் செவிடாக்கும்) பயங்கர சப்தம் வந்து விடும்போது—
34. அந்நாளில் மனிதன் தன் சகோதரனை விட்டும் வெருண்டோடுவான்—
35. தன் தாயையும், தன் தந்தையையும் (விட்டு)—
36. தன் மனைவியையும், தன் மக்களையும் (விட்டு வெருண்டோடுவான்—)
37. அந்நாளில், அவர்களில் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் (தன் சுற்றத்தாரை விட்டும்) அவரைத்திருப்பிவிடும் ஒரு காரியம் உண்டு.
38. (எனினும்) அந்நாளில் சில முகங்கள் பிரகாசமுள்ளவையாக (இருக்கும்)
39. சிரித்தவையாக, மகிழ்வுடையவையாக (இருக்கும்)—
40. இன்னும், சில முகங்கள் அவற்றின் மீது அந்நாளில் புழுதி படிந்திருக்கும்.
41. (துக்கத்தால்) கருமை இருள் அவற்றை மூடியிருக்கும்—
42. அவர்கள் தாம் (இதயத்தால்) நிராகரித்தவர்கள்; (அவர்களின் செயல்களால்) பாவிகள்.

அத்தியாயம் : 81

அத்தக்விர் — சுருட்டுதல்

வசனங்கள் : 29 மக்கீ ருஃஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன்; நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. ஐரியன் (ஒளி நீக்கப்பட்டுச்) சுருட்டப்பட்டுவிடும்போது—
2. நட்சத்திரங்களும் (ஒளியிழந்து) உதிர்ந்துவிடும்போது—
3. மலைகளும் (பூமியிலிருந்து) பெயர்க்கப்பட்டு விடும்போது—
4. பத்துமாத நிறைகர்ப்பமுடைய ஒட்டகங்களும் கவனிப்பாரற்று (அலைய) விடப்படும்போது—
5. வனவிலங்குகளும் (ஊர்களுக்குள் வந்து) ஒன்று திரட்டப்படும்போது—
6. கடல்களும் தீமூட்டப்படும்போது—
7. உயிர்களும் ஒன்று சேர்க்கப்படும்போது—

وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سِيلَتْ^٩ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ^٩ وَإِذَا الصُّحُفُ

نُشِرَتْ^{١٠} وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ^{١١} وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِرَتْ^{١٢}

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُرْفَتْ^{١٣} عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ^{١٤} فَلَا

أَقْسَمُ بِالْخَنَسِ^{١٥} الْجَوَارِ الْكُنَسِ^{١٦} وَالْيَلِيلُ إِذَا عَسَّسَ^{١٧}

وَالصُّبْرُ إِذَا انْتَفَسَ^{١٨} إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ^{١٩} ذِي

قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ^{٢٠} مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ^{٢١} وَ

مَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ^{٢٢} وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ^{٢٣}

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ^{٢٤} وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ

رَجِيمٍ^{٢٥} فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ^{٢٦} إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ^{٢٧}

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ^{٢٨} وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ

يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ^{٢٩}

وَبَقِيَ الْانْقِطَاعُ وَالْكَوْكَبُ مَرْسُومٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ^١ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ^٢ وَإِذَا الْبِحَارُ

فُجِّرَتْ^٣ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ^٤ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ^٥

8. உயிருடன் புதைக்கப்பட்ட (பெண் குழந்தையான) வளும் வினவப்படும்போது_
9. எக்குற்றத்திற்காக அவள் கொல்லப்பட்டாள் (என்று வினவப்படும் போது)_
10. (விசாரணைக்காக மனிதர்களுடைய) பதிவுப் புத்தகங்களும் விரிக்கப் படும்போது_
11. வானமும் (பிளந்து) அகற்றப்படும்போது_
12. நரகமும் கடுமையாக எரிக்கப்படும்போது_
13. சுவனமும் (பயபக்தியுடையோருக்காக அலங்கரிக்கப்பட்டு) சமீபமாகக் கொண்டுவரப்படும்போது_
14. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் தான் (உலகில் செய்து) கொண்டுவந்ததை நன்கறிந்து கொள்ளும்.
15. (மனிதர்களே! நட்சத்திரங்களில்) பின் சென்று விலகக் கூடியவற்றைக் கொண்டு நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.
16. (அவை) செல்கின்றவை; மறையக்கூடியவை.
17. இரவின் மீதும் சத்தியமாக! அது பின்னோக்கிச் சென்றுவிடும்போது_
18. காலையின் மீதும் சத்தியமாக! அது (வெளிப்பட்டு, அதன் ஒளி) தெளிவாகிவிடும்போது_
19. நிச்சயமாக (குர்ஆன் என்னும்) இது, மிக்க கண்ணியமுள்ள (ஜிப்ரீல் என்னும்) ஒரு தூதரின் (மூலம் அனுப்பப்பட்ட) கூற்றாகும்.
20. அவர் மிக்க சக்தியுடையவர்; அர்ஷுக்குரியவனிடம் பெரும்பதவியுடையவர்.
21. (வானுலகமான) அங்கு (மலக்குகளால்) கீழ்ப்படியப்படுபவர்; மிக்க நம்பிக்கைக்குரியவர்.
22. (மக்கா வாசிகளே! நம்முடைய தூதராகிய) உங்களுடைய தோழர் பைத்தியக்காரருமல்லர்.
23. மேலும், திட்டமாக (ஜிப்ரீலாகிய) அவரைத் தெளிவான அடிவானத்தில் அவர் கண்டார்.
24. அவர், (அவருக்கு வானிலிருந்து அறிவிக்கப்படும்) மறைவானவற்றின்மீது உலோபத்தனம் செய்பவருமல்லர்.
25. இது விரட்டப்பட்ட ஷைத்தானின் சொல்லும் அல்ல.
26. ஆகவே, (இதனை ஒதுக்கிவிட்டு) நீங்கள் எங்கு செல்கிறீர்கள்?
27. இது அகிலத்தார்க்கெல்லாம் உபதேசமேயன்றி வேறில்லை.
28. உங்களில் (நேர் வழியில்) நிலைத்திருக்க நாடுகிறவருக்கு (இது ஒரு அறிவுரையாகும்).
29. இன்னும் அகிலத்தாரின் இரட்சகனாகிய அல்லாஹ் நாடினாலன்றி, நீங்கள் (நல்லறிவுபெற) நாடமாட்டீர்கள்.

அத்தியாயம் : 82

அல் இன்ஃபிதார் _ வெடித்துப்போகுதல்

வசனங்கள் : 19 மக்கீ ரகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. வானம் வெடித்து விடும்போது_
2. நட்சத்திரங்களும் உதிர்ந்து (சிதறி) விடும்போது_
3. கடல்களும் பொங்கவைக்கப்பட்டு (அவைகளுக்கு மத்தியிலுள்ள திரைகள் அகற்றப்பட்டு ஒன்றாகி) விடும்போது_
4. மண்ணைகளும் மேலும் கீழுமாக புரட்டப்பட்டு (அவற்றிலுள்ள இறப்பெய்தியோரை வெளியேற்றப்பட்டு) விடும்போது_
5. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும், (மறுமைக்காக) தான் முற்படுத்தியதையும் பிற்படுத்தியதையும் நன்கறிந்து கொள்ளும்.

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝ الَّذِي خَلَقَكَ

فَسَوَّكَ فَعَدَلَكَ ۝ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ كَلَّا بَلْ

تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ كِرَامًا كَاتِبِينَ ۝

يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ وَإِنَّ

الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الذِّينِ ۝ وَمَا هُمْ

عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ ۝ ثُمَّ مَا

أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الذِّينِ ۝ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ

شَيْئًا ۝ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝

وَرَدَّ الْمُطَفِّفِينَ فِي شَيْءٍ قَسِيٍّ ۝ الَّذِي يَصِفُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوَّزَوْهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ

مَبْعُوثُونَ ۝ لِّيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ

الْعَلَمِينَ ۝ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سَجِينٍ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ

مَا سَجِينٌ ۝ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝

6. மனிதனே! கொடையாளனாகிய உமதிரட்சகனுக்கு மாறு செய்ய உன்னை ஏமாற்றியது எது?

7. (உமதிரட்சகனாகிய)அவன் எத்தகையவனென்றால், உன்னை (ஒரு துளி விந்திலிருந்து)ப் படைத்து, பின்னர் உன்னை ஒழுங்காக அமைத்து, (உன் தோற்றத்தை) சரியாக ஆக்கினான்.

8. எந்த வடிவத்தில் அவன் நாடினானோ (அதில்) உன்னைப் பொருத்தினான்.

9. அன்று! எனினும் கூலி கொடுக்கப்படும் (மறுமை) நாளை நீங்கள் பொய்யாக்குகின்றீர்கள்.

10. நிச்சயமாக உங்கள் மீது பாதுகாவலர்களும் (நியமிக்கப்பட்டு) இருக்கின்றனர்.

11. அவர்கள் (மலக்குகளிலுள்ள) கண்ணியமான எழுத்தாளர்கள்.

12. நீங்கள் செய்பவற்றை அவர்கள் அறிந்து (எழுதிக்) கொள்வார்கள்.

13. நிச்சயமாக நல்லோர் சுக போகத்தில் இருப்பார்கள்.

14. இன்னும், நிச்சயமாக தீயோர் நரகத்தில் இருப்பார்கள்.

15. கூலி கொடுக்கப்படும் நாளில் அதில் அவர்கள் நுழைவார்கள்.

16. அவர்கள் அதிலிருந்து மறைந்து (தப்பி) விடக்கூடியவர்களும்ல்லர்.

17. (நபியே!) கூலி கொடுக்கப்படும் நாள் என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?

18. பின்னும் கூலி கொடுக்கப்படும் நாள் என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?

19. (அந்நாள் தான்) எந்த ஆத்மாவும் (பிறிதோர்) ஆத்மாவுக்கு எதையும் செய்ய சக்தி பெறாதநாள்; இன்னும் அதிகாரம் (முழுவதும்) அன்றையத் தினத்தில் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது.

அத்தியாயம் : 83

அல் முதஃப்ஃபிஃபீன் — அளவு, எடைகளில் குறைப்பவர்கள்

வசனங்கள் : 36 மக்கீ ரகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (அளவையிலும், எடையிலும் மோசம் செய்து) குறைக்கக்கூடியவர்களுக்குக் கேடு உண்டாவதாக!

2. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், (தங்களுக்காக) மனிதர்களிடமிருந்து அளந்து வாங்கினால், நிறைவாக (அளந்து) வாங்கிக் கொள்கின்றனர்.

3. (ஆனால்) தாங்கள் அவர்களுக்கு (மற்ற மனிதர்களுக்கு) அளந்து கொடுத்தாலும், அல்லது அவர்களுக்கு நிறுத்துக் கொடுத்தாலும் (குறைத்து மோசடி செய்து அவர்களை) நஷ்டப்படுத்தி விடுகின்றனர்.

4. அத்தகையோர் — நிச்சயமாக, தாம் (மறுமையில் உயிர் கொடுத்து) எழுப்பப்படுபவர்கள் என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவில்லையா?

5. மகத்தான ஒரு நாளைக்காக —

6. (அந்நாளோ) அகிலத்தாரின் இரட்சகன் முன்னிலையில் மனிதர்கள் நிற்கும் நாள்.

7. (தீயோர்கள் எண்ணுவது போல்) அல்ல! நிச்சயமாக (தீயோர்களான) பாவிகளின் (பதிவுப்) புத்தகம் எரிஜ்ஜீனில் இருக்கிறது.

8. (நபியே!) எரிஜ்ஜீன் என்றால் என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?

9. (பாவிகளின் செயல்கள்) எழுதப்பட்ட புத்தகமாகும்.

10. பொய்யாக்குபவருக்கு அந்நாளில் கேடுதான்!

الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ۖ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ
 مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۚ إِذَا اشْتُلِيَ عَلَيْهِ ائْتِنَا قَالَ أَسَاطِيرُ
 الْأَوَّلِينَ ۖ كَلَّا بَلْ عَصَيْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ ۖ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۚ
 كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۖ ثُمَّ إِنَّهُمْ
 لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۖ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ۖ
 كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۖ
 كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۖ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۖ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي
 نَعِيمٍ ۖ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۖ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ
 نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۖ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ خَمُومٍ ۖ خِتْمُهُ
 مِسْكِ ۖ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ۖ وَ
 مَزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۖ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۖ
 إِنَّ الَّذِينَ أَجْرُمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ۖ
 وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۖ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ
 أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۖ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ
 هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ۖ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۖ

11. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், கூலிகொடுக்கப்படும் நாளைப் பொய்யாக்குகின்றனர்.

12. வரம்பு மீறிய பாவியான ஒவ்வொருவனையும் தவிர (மற்றெவனும்) அதனைப் பொய்யாக்கமாட்டான்.

13. அவனுக்கு நம்முடைய வசனங்கள் ஒதிக்காண்பிக்கப்பட்டால், (இது) முன்னோர்களின் கட்டுக்கதைகள் என அவன் கூறுகின்றான்.

14. அவ்வாறன்று! பின்னர் அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தவை அவர்களின் இதயங்களின் மீது துருவாகப்படிந்துவிட்டன (ஆதலால் தான், இவ்வாறு கூறுகின்றனர்).

15. (காஃபிர்கள் தங்களுக்கு இரட்சகனிடம் நெருக்கமிருப்பதாகக் கூறிக்கொண்டிருந்தார்களே அது) அவ்வாறல்ல! (விசாரணைக்காகக் கொண்டு வரப்படும்) அந்நாளில் நிச்சயமாக அவர்கள் தங்களுடைய இரட்சகனை (ப்பார்ப்பதை) விட்டும் மறைக்கப்பட்டவர்களாவர்.

16. பின்னர், நிச்சயமாக அவர்கள் நரகத்தில் நுழையக்கூடியவர்கள் (ஆவர்).

17. பின்னர், (அவர்களிடம்) "எதை நீங்கள் பொய்யாக்கிக் கொண்டிருந்தீர்களோ, அது இது தான்" என்று கூறப்படும்.

18. (நல்லோர், தீயோர் ஆகியோரின் முடிவு ஒன்று போல்) அல்ல! நிச்சயமாக நன்மை செய்தோரின் பதிவேடு 'இல்லிய்யூன்' என்ற இடத்தில் இருக்கும்.

19. (நபியே!) 'இல்லிய்யூன்' என்றால் என்ன என்பதை உமக்கு அறிவித்தது எது?

20. (அது நல்லோர்களின் செயல்கள்) பதியப்பட்ட புத்தகம்.

21. (அல்லாஹ்விடம்) நெருக்கமான (வா)னவர்கள் அதனைப் பார்ப்பார்கள்.

22. நிச்சயமாக நல்லோர்கள் நயீமில் (சுவனபதிகளின் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையில்) இருப்பர்.

23. (உயர்ந்த) சாய்வு இருக்கைகளின் மீது (இருந்தவாறு சுவனத்தின் காட்சிகளைப்) பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

24. அவர்கள் முகங்களில் சுகபோகத்தின் செழிப்பை (நபியே!) நீர் அறிந்துகொள்வீர்.

25. முத்திரையிடப்பட்ட கலப்பற்ற மதுவிலிருந்து அவர்கள் புகட்டப் படுவார்கள்.

26. அதன் முத்திரை கஸ்தூரியினால் ஆனதாகும்; (ஆகவே) இன்னும் (நல்லறங்கள் செய்து) அதற்கு முந்திக் கொள்பவர்கள் முந்திக் கொள்ளட்டும்.

27. இன்னும், அதன் கலவை (உயரத்திலிருந்து ஊற்றப்படும் சிறந்த நீரான) தஸ்னீம் (எனும்) கனை நீர் ஆகும்.

28. (தஸ்னீம் எனும்) நீர் ஊற்றை (அல்லாஹ்வுக்கு) நெருக்கமானவர்கள் அதனைப் பருகுவார்கள்.

29. நிச்சயமாக குற்றமிழைத்தவர்கள், (உலகில்) விசுவாசங்கொண்டவர்களைக் கண்டு (ஏளனமாகச்) சிரிப்பவர்களாக இருந்தனர்.

30. அவர்கள் பக்கமாகச் சென்றால், (பரிகாசமாகத் தங்களுக்குள்) ஒருவருக் கொருவர் கண்சாடை காட்டிக்கொள்ளவும் செய்வார்கள்.

31. மேலும், தங்கள் குடும்பத்தார்பால் திரும்பிச் செல்வார்களாயின் (தாங்கள் செய்ததைப்பற்றி) மகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாகத் திரும்புகின்றனர்.

32. (விசுவாசிகளாகிய) அவர்களை இவர்கள் பார்த்தால் நிச்சயமாக இவர்கள் வழி தவறியவர்கள்" என்றும் கூறுகின்றனர்.

33. மேலும், (விசுவாசிகளான) அவர்கள் மீது (காஃபிர்களான) இவர்கள் பாதுகாப்பாளர்களாக அனுப்பப்படவில்லை.

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٦﴾ عَلَى
الْأَرَآئِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٧﴾ هَلْ تُؤِيبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٨﴾

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ هَذَا جَزَاءُ مَنْ عَصَاكَ وَأَلْهَمْتَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۖ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۖ ﴿١﴾ وَإِذَا

الْأَرْضُ مُدَّتْ ۖ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۖ ﴿٢﴾ وَأَذْنَتْ

لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۖ ﴿٣﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ

كَدًّا حَافِلًا ﴿٤﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ ﴿٥﴾

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۖ ﴿٦﴾ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ

مَسْرُورًا ۖ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۖ ﴿٨﴾ فَسَوْفَ

يَدْعُوا شُبُورًا ۖ ﴿٩﴾ وَيَصْلِي سَعِيرًا ۖ ﴿١٠﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ

مَسْرُورًا ۖ ﴿١١﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۖ ﴿١٢﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ

كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۖ ﴿١٣﴾ فَلَا أُفْسِرُ بِالْشَّفَقِ ۖ ﴿١٤﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا

وَسَقَى ۖ ﴿١٥﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۖ ﴿١٦﴾ لَتَتْرَكُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۖ ﴿١٧﴾ فَمَا

لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ ﴿١٨﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۖ ﴿١٩﴾

الملك

معاينة عند الساجدين

السجد ١٣

34. ஆனால் (மறுமை நாளாகிய) இன்றையத்தினம் விசுவாசங் கொண்டவர்கள் அந்நிராகரிப்போரைக்கண்டு சிரிப்பார்கள்.

35. (சுவனபதியிலுள்ள உயர்தரமான) சாய்வு இருக்கைகள்மீது இருந்து (கொண்டு, தீயவர்கள் படும் வேதனையைப்) பார்ப்பார்கள்.

36. (மறுமையை) நிராகரித்தோர், அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்தவைக்கு(த்தக்க) கூலி கொடுக்கப்பட்டார்களா? (என்றும் பார்ப்பார்கள்.)

அத்தியாயம் : 84

அல்இன்ஷிகாக் _ பிளந்து விடுதல்

வசனங்கள் : 25 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. வானம் பிளந்து விடும்போது_
2. அது (பிளந்து விடவேண்டுமெனும்)தன் இரட்சகனின் கட்டளைக்குச் செவிசாய்த்தும் விட்டது; (அவ்வாறு செவிசாய்ப்பது) அதற்குக் கடமையாகவும் ஆக்கப்பட்டுவிட்டது.
3. பூமியும் (நீண்டதாக) விரிக்கப்பட்டுவிடும்போது_
4. அது தன்னுள்ளிருப்பதையும் வெளிப்படுத்தி அது வெறுமையாகியும் விடும்போது_
5. அது (தன்னுள்ளிருப்பதை வெளிப்படுத்திவிடவேண்டுமெனும்) தன் இரட்சகனின் கட்டளைக்குச் செவிசாய்த்தும் விட்டது; (அவ்வாறு செய்வது) அதற்குக் கடமையாகவும் ஆக்கப்பட்டுவிட்டபோது_
6. மனிதனே! நீ உன் இரட்சகனிடம் செல்லும் வரையில் (நன்மையோ, தீமையோ பல வேலைகளில் ஈடுபட்டு) கஷ்டத்துடன் முயற்சிசெய்துகொண்டே இருக்கின்றாய்; பின்னர் (மறுமையில்) அவனை நீ சந்திக்கிறவனாக இருக்கிறாய்.
7. எனவே, (அந்நாளில்) எவர் அவருடைய பதிவுப்புத்தகத்தை அவருடைய வலக்கையில் கொடுக்கப்பட்டாரோ_
8. அவர் மிக்க இலகுவான (கேள்வி) கணக்காக கணக்குக் கேட்கப்படுவார்.
9. இன்னும், அவர் மகிழ்ச்சியுடன் (சுவனத்திலுள்ள) தன்னுடைய குடும்பத்தாரிடம் திரும்புவார்.
10. மேலும், எவர் அவருடைய பதிவுப்புத்தகத்தை அவருடைய முதுகுக்குப்பின்னால் கொடுக்கப்பட்டாரோ_
11. அவர் (தனக்குக்கேடுதான் என்று கூறி) அழிவையே அழைப்பார்.
12. நரகத்திலும் அவர் நுழைவார்.
13. (ஏனென்றால், நிச்சயமாக அவர் (இம்மையில்) தன் குடும்பத்தாருடன் மிக்க ஆனந்தமாக இருந்தார்.
14. நிச்சயமாக அவர், (தன் இரட்சகனின் பால்) மீளவேமாட்டார் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்.
15. ஆம்! (அவர் மீளத்தான் போகிறார்) நிச்சயமாக அவருடைய இரட்சகன் அவரைப் பார்க்கக்கூடியவனாக இருந்தான்.
16. அந்நிறேத்துச் செவ்வானத்தின் மீது நான் சத்தியம் செய்கிறேன்_
17. இரவின் மீதும், அது அணைத்துக்கொண்டிருப்பவற்றின் மீதும் (சத்தியம் செய்கிறேன்).
18. சந்திரன் மீதும்_ அது பூரணமாகி விட்டபோது (மீதும் செய்கிறேன்)
19. (ஒரு நிலைமையிலிருந்து மற்றொரு நிலைமைக்கு) நிச்சயமாக நீங்கள் படிப்படியாக ஏறிச் செல்வீர்கள்.
20. ஆகவே, (இதனை மறுத்துக்கொண்டிருக்கும்) அவர்களுக்கு என்ன (நேர்ந்தது)? அவர்கள் நம்புவதில்லை.
21. மேலும், அவர்களுக்கு (இந்தக்) குர்ஆன் ஓதிக் காண்பிக்கப்பட்டால் (அல்லாஹ்விற்கு) அவர்கள் சிரம் பணிந்து ஸுஜூது செய்வதில்லை.

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٣٦﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٣٧﴾

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٣٩﴾

سُورَةُ الْبُرُوجِ وَهِيَ ثَمَانِيَةٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٠

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ١ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ٢ وَشَاهِدٍ

وَمَشْهُودٍ ٣ قَتَلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ٤ النَّارِ ذَاتِ

الْوُقُودِ ٥ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ٦ وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ

بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ٧ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللهِ

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ٨ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ٩ وَ

اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ١٠ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَ

الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ يَتُوبُوا فَلََهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابٌ

الْحَرِيقُ ١١ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ١٢ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ١٣ إِنَّ

بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ١٤ إِنَّهُ هُوَ يُدِي وَيُعِيدُ ١٥

22. அன்றியும், நிராகரிப்போர் (இந்தக் குர் ஆனையே) பொய்யாக்குகின்றனர்.
 23. இன்னும், அவர்கள் (தங்கள் மனங்களில் சேகரித்து) மறைத்து வைத்திருப்பவைகளை அல்லாஹ் நன்கறிந்தேயிருக்கின்றான்.
 24. ஆகவே, (நபியே!) துன்புறுத்தும் வேதனையைக்கொண்டு அவர்களுக்கு நீர் நன்மாராயங்கூறுவீராக!
 25. விசுவாசங் கொண்டு நற் கருமங்களும் செய்தார்களே அத்தகையவர்களைத் தவிர; அவர்களுக்கு முடிவுறாத (நற்) கூலியுண்டு.

அத்தியாயம் : 85

அல் புருஜ் - கிரகங்கள்

வசனங்கள் : 22 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
 அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. கிரகங்களுடைய வானின்மீது சத்தியமாக!
2. வாக்களிக்கப்பட்ட (மறுமை) நாளின் மீதும் சத்தியமாக!
3. சாட்சியாளர் மீதும், சாட்சி சொல்லப்படுகின்றவற்றின் மீதும் சத்தியமாக!
4. (நெருப்புக்) குண்டங்களையுடையோர் சபிக்கப்பட்டுவிட்டனர்.
5. எரிபொருளுடைய (பெரும்) நெருப்புக் குண்டம்).
6. அதன்மேல் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த போது (சபிக்கப்பட்டு விட்டனர்),
7. விசுவாசிகளை அவர்கள் (நெருப்புக்குண்டத்தில் போட்டு வேதனை) செய்ததற்கு (அவர்களே) சாட்சியாளர்கள்.
8. (யாவரையும்) மிகைத்தோன், மிக்க புகழுக்குரியோனாகிய அல்லாஹ்வை அவர்கள் விசுவாசித்ததற்காகவே தவிர (வேறு எதற்கும் விசுவாசிகளான) அவர்களை அவர்கள் பழிவாங்கவில்லை.
9. அவன் எத்தகையவனென்றால் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சி அவனுக்கே உரியது; அல்லாஹ்வோ ஒவ்வொரு பொருளின்மீதும் சாட்சியாளன்.
10. (ஆகவே), நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்ட ஆண்களையும், விசுவாசங் கொண்ட பெண்களையும் (இவ்வாறு) துன்புறுத்திப் பின்னர், அவர்கள் (தவ்பாச்செய்து) மன்னிப்புக் கோரவுமில்லையே அத்தகையோர் அவர்களுக்கு நரக வேதனையுண்டு; அவர்களுக்கு (விசுவாசிகளை அவர்கள் கரித்தவாறு நெருப்பால்) கரிக்கும் வேதனையுமுண்டு.
11. நிச்சயமாக, விசுவாசங்கொண்டு நற்கருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தகையோர் அவர்களுக்குச் சுவனங்கள் உண்டு; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; அது மாபெரும் வெற்றியாகும்.
12. (நபியே!) நிச்சயமாக உம்திரட்சகனின் பிடி மிக்க கடுமையானது.
13. நிச்சயமாக அவன்தான் (அவர்களை) ஆரம்பமாக படைக்கிறான்; (அவர்கள் மரணித்த பின்னரும் அவர்களை) அவனே மீளவைப்பான்.

وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۚ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝١٨ فَعَالٌ لَّهَا

يُرِيدُ ۝١٩ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝٢٠ فِرْعَوْنٌ وَثمودُ ۝٢١

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝٢٢ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝٢٣

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۝٢٤ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝٢٥

سُورَةُ الطَّارِقِ مكية ٨ آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٠

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝١ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝٢

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝٣ إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّهَا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝٤

فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝٥ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝٦

يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝٧ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ

لَقَادِرٌ ۝٨ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝٩ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا

نَاصِرٍ ۝١٠ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝١١ وَالْأَرْضِ ذَاتِ

الْصَّدَعِ ۝١٢ إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝١٣ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝١٤ إِنَّهُمْ

يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝١٥ وَآكِيدُ كَيْدًا ۝١٦ فَسَهْلَ الْكَافِرِينَ

أَمَّهُمْ رُويًا ۝١٧

14. இன்னும் அவனே (விசுவாசங் கொண்டோரான தன் அடியார்களை) மிக்க மன்னிப்பவன்; மிக்க நேசிப்பவன் _
15. (அவன்தான்) அர்ஷுடையவன்; பெரும் கீர்த்தியுடையவன் _
16. தான் நாடியதையெல்லாம் மிகுதியாகச் செய்யக்கூடியவன்.
17. அந்தப் படைகளின் செய்தி (நபியே!) உமக்கு வந்ததா?
18. ஃபிர் அவ்னுடையவும், ஸமுதுடையவும்;
19. எனினும், நிராகரிப்போர் (குர் ஆனைப்) பொய்யாக்குவதிலேயே (மூழ்கி) இருக்கின்றனர்.
20. (ஆனால்) அல்லாஹ்வோ, அவர் களுக்கு அப்பாலிருந்து (அவர்களை எல்லாப்பகுதிகளிலிருந்தும்) சூழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான்.
21. எனினும், அது கீர்த்தியைக் குர் ஆனாகும்.
22. பாதுகாக்கப்பட்ட (லவ்ஹுல் மஹ்ஃபூன் எனும்) பலகையில் (உள்ளது).

அத்தியாயம் : 86

அத்தாரிக் _ உதயதாரகை

வசனங்கள் : 17 மக்கீ ருக்ஃ 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஒதுகிறேன்).

1. வானத்தின் மீதும், "தாரிக்" கின் மீதும் சத்தியமாக,
2. "தாரிக்" என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?
3. (அது தான்) பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் நட்சத்திரம்.
4. ஒவ்வொரு ஆத்மாவுக்கும் (நம்மால் ஏற்படுத்தப்பட்ட) பாதுகாப்பாளர் ஒருவர் அதன் மீதில்லாமலில்லை.
5. ஆகவே, மனிதன், (தான்) எதிலிருந்து படைக்கப்பட்டிருக்கின்றானென்பதை அவன் (கவனித்துப்) பார்க்கவும்.
6. குதித்து வெளியாகும் (ஒரு துளி) நீரிலிருந்து அவன் படைக்கப்பட்டான்.
7. அது (ஆணின்) முதுகந் தண்டிற்கும் (பெண்ணின் மார்பகங்களுக்கு மேல்) நெஞ்செலும்புகளுக்கும் மத்தியிலிருந்து வெளிப்படுகின்றது.
8. நிச்சயமாக அவன், அவனை மீளவைப்பதின் மீது ஆற்றலுடையோன்.
9. சகல மர்மங்களும் வெளிப்பட்டுவிடும் நாளில் _
10. அவனுக்கு யாதொரு சக்தியுமிராது; (அவனுக்கு) உதவி செய்பவரும் இருக்கமாட்டார்.
11. (திரும்பத்திரும்ப) மழை பொழிதலையுடைய வானத்தின் மீது சத்தியமாக,
12. (தாவரவர்க்கங்கள் முளைக்க) வெடிப்பையுடைய பூமியின் மீதும் சத்தியமாக,
13. நிச்சயமாக இது (சத்திய அசத்தியத்தைப்) பிரித்தறிவிக்கக்கூடிய சொல்லாகும்.
14. இன்னும், இது (வீண்) பரிகாசமன்று.
15. (நபியே!) நிச்சயமாக அவர்கள் (உமக்கெதிராகச்) சூழ்ச்சி செய்கின்றார்கள்.
16. நானும் (அவர்களுக்கெதிராக அதைமுறியடிக்க) ஒரு சூழ்ச்சி செய்வேன்.
17. ஆகவே, நிராகரிப்போருக்கு நீர் அவகாசமளிப்பீராக! சொற்பமாக அவர்களுக்கு அவகாசமளிப்பீராக!

سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ مَكِّيَّةٌ عَشْرَتَا اَيَّاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ① الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ② وَالَّذِي قَدَّرَ

فَهْدَى ③ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ④ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ⑤

سَنُقَرِّئُكَ فَلَاتُكْسَى ⑥ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا

يَخْفَى ⑦ وَنُبَشِّرُكَ لِلْيُسْرَى ⑧ فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَى ⑨ سَيِّدُكَ

مَنْ يَحْشَى ⑩ وَيَتَجَبَّبُهَا الْأَشْقَى ⑪ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ⑫

ثُمَّ لَا يَهُوتُ فِيهَا وَلَا يَبْغَى ⑬ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ⑭ وَذَكَرَ اسْمَ

رَبِّهِ فَصَلَّى ⑮ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ⑯ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ

أَبْقَى ⑰ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ⑱ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ⑲

سُوْرَةُ الشُّعَرَاءِ مَكِّيَّةٌ عَشْرَتَا اَيَّاتٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ ① وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ② عَامِلَةٌ

نَاصِبَةٌ ③ تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً ④ تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ⑤ لَيْسَ

لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِيحٍ ⑥ لَا يُسْمِنُ ⑦ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ⑧

அத்தியாயம் : 87

அல் அஃலா — மிக்க மேலானவன்

வசனங்கள் : 19 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

- 1 (நபியே!) மிக உயர்வானவனாகிய உம்திரட்சகனின் பெயரை நீர் (புகழ்ந்து) துதிசெய்வீராக.
- 2 அவன் எத்தகையவனென்றால், அவனே (படைப்பினங்களைத்தையும்) படைத்து, பிறகு (அவற்றைச்) செவ்வையாக்கினான்.
- 3 இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், அவனே (அவற்றுக்கு வேண்டிய அனைத்தையும்) நிர்ணயம் செய்து, பிறகு (அவற்றை அடைய) நேர்வழிகாட்டினான்.
- 4 இன்னும் அவன் எத்தகையவனென்றால், அவனே (கால் நடைகளுக்கு) மேய்ச்சலுக்குரியவற்றை வெளியாக்கினான்.
- 5 பின்னர், அவைகளை உலர்ந்த கருத்த கூளங்களாக ஆக்கினான்.
- 6 (நபியே! நம் வசனங்களை) நாம் உம்மை ஒதிடச்செய்வோம்; பிறகு நீர் மறக்கமாட்டீர் —
- 7 அல்லாஹ் நாடியதைத்தவிர; நிச்சயமாக அவன் வெளிப்படையானதையும், மறைந்திருப்பதையும் நன்கறிவான்.
- 8 மேலும், (சுருக நன்மைகளைச் செய்ய) இலகுவானதன் பால் உமக்கு நாம் எளிதாக்குவோம்.
- 9 ஆகவே, நல்லுபதேசம் (ஜனங்களுக்குப்) பயனளிக்குமாயின் நீர் (உபதேசித்து) நினைவுபடுத்துவீராக!
- 10 (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயப்படுகின்றவர் (இதனைக் கொண்டு) உபதேசத்தைப் பெறுவார் —
- 11 மிகுந்த துர்பாக்கியமுடையவனோ, இதிலிருந்து விலகிக் கொள்வான்.
- 12 அவன் எத்தகையவனென்றால், (நரகத்தின்) பெரும் நெருப்பில் அவன் நுழைவான்.
- 13 பின்னர், அதில் அவன் மரணிக்கவுமாட்டான்; வாழவுமாட்டான்.
- 14 பரிசுத்தமடைந்தவர் நிச்சயமாக வெற்றி பெற்றுவிட்டார்.
- 15 மேலும், அவர் தன் இரட்சகனின் பெயரைக் கூறி, பிறகு தொழுதார்.
- 16 எனினும், நீங்களோ இவ்வுலக வாழ்க்கையைத் தெரிவுசெய்து கொள்கின்றீர்கள்.
- 17 மறுமையின் வாழ்க்கைதான் மிகச்சிறந்ததும், மிக்க நிலையானதுமாகும்.
- 18 நிச்சயமாக இது முன்னுள்ள ஆகமங்களில் இருக்கிறது. (அதுவே)
- 19 இப்ராஹீம், மூஸாவுடைய ஆகமங்களிலும் இருக்கிறது.

அத்தியாயம் : 88

அல் காஷியா — சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடியது

வசனங்கள் : 26 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

- 1 (நபியே!) சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடியதின் (மறுமைநாளின்) செய்தி உமக்கு வந்ததா?
- 2 அந்நாளில் (பல) முகங்கள் (இழிவினால் வாடி) பணிவுடையனவாயிருக்கும்.
- 3 அவை (தவறானவற்றை நல்லவை என நினைத்து) செயல்பட்டவையும், (அதற்காக) உறுதியாக நின்றவையுமாகும்.
- 4 கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பில் அவை பிரவேசிக்கும்.
- 5 கொதிக்கும் ஊற்றிலிருந்து (அவர்களுக்கு நீர்) புகட்டப்படும்.
- 6 (அதில்) அவர்களுக்கு (கசப்பான) முட்செடியிலிருந்தே தவிர, (வேறொன்றும்) உணவுமில்லை.
- 7 அது கொழுக்கவும் வைக்காது; அவர்களுடைய பசியையும் தீர்க்காது.

وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۖ لِّسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ۖ فِي جَنَّةٍ

عَالِيَةٍ ۖ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَغِيَةً ۖ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۖ فِيهَا

سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ۖ وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ۖ وَنَسَائِرُ

مَصْفُوفَةٌ ۖ وَزُرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ۖ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ

كَيْفَ خُلِقَتْ ۖ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۖ وَإِلَى الْجِبَالِ

كَيْفَ نُصِبَتْ ۖ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۖ فَذَكِّرْ ۚ

إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۖ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۖ إِلَّا مَنْ

تَوَلَّى وَكَفَرَ ۖ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۖ إِنَّ إِلَيْنَا

أَيَّا بِهِمْ ۖ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۚ

سُبْحَانَ الْعِزَّةِ وَهُوَ يَنْزِلُ إِلَيْنَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

وَالْفَجْرِ ۖ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۖ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۖ وَالْأَيْلِ إِذَا

يَسُرُّ ۖ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ۖ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ

رَبُّكَ بِعَادٍ ۖ إِرْمَذَاتِ الْعِمَادِ ۖ الَّتِي لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا

فِي الْبِلَادِ ۖ وَشُعُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۖ

8. (எனினும்) அந்நாளில் (வேறு) சில முகங்கள் மிக்க மலர்ச்சியுடையனவாக இருக்கும்.
9. (இம்மையில்) தாங்கள் செய்த முயற்சி (நற்பயனைத் தந்தது) பற்றி திருப்தியுடையனவாக இருக்கும்.
10. மேலான சுவனபதியில் (அவை) இருக்கும்.
11. அதில் யாதொரு வீண் வார்த்தையையும் (அவை) செவியுறாது.
12. அதில் (இவர்கள் பருகுவதற்கு) ஓடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சனையுண்டு.
13. அதில் உயர்ந்த ஆசனங்களுண்டு.
14. அதன் பானங்களையருந்தி வைக்கப் பட்ட குவளைகளும் (உண்டு).
15. வரிசையாக வைக்கப்பட்ட தலையணைகளும்.
16. விரிக்கப்பட்ட உயர்ந்த கம்பளங்களும் (உண்டு).
17. ஓட்டகத்தை - அது எவ்வாறு படைக்கப் பட்டிருக்கிறது? என்பதை, அவர்கள் (கவனித்துப்) பார்க்க மாட்டார்களா?
18. மேலும் வானத்தின் பால் - அது எவ்வாறு உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது? (என்பதையும்).
19. (அசையாது ஸ்திரப்படுத்தப்பட்ட) மலைகள் பால் - அவை எவ்வாறு நடப் பட்டுள்ளன? (என்பதையும்).
20. இன்னும், (அவர்கள் வசிக்கும்) பூமியின் பால் - அது எவ்வாறு விரிக்கப் பட்டுள்ளது? (என்பதையும் அவர்கள் கவனிக்கமாட்டார்களா?)
21. ஆகவே, நபியே! நல்லுபதேசம் செய்வீராக! நிச்சயமாக நீர் அவர்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்பவர்தாம்.
22. (அவ்வாறே நடக்கும்படி) அவர்கள் மீது நீர் பொறுப்புச்சாட்டப் பட்டவரல்லர்.
23. ஆயினும், எவர் புறக்கணித்து நிராகரிக்கின்றாரோ.
24. அவரை, அல்லாஹ் மிகப்பெரும் வேதனையாக வேதனை செய்வான்.
25. நிச்சயமாக அவர்களின் மீட்சி நம்பக்கமேயாகும்.
26. பின்னர், நிச்சயமாக அவர்களைக் கேள்வி கணக்கு கேட்பது நம்மீதேயாகும்.

அத்தியாயம் : 89

அல்ஃபஜர் - விடியற்காலை

வசனங்கள் : 30 மக்கீ ருக்ஃ 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. விடியற்காலையின் மீது சத்தியமாக!
2. பத்து இரவுகளின்மீதும் சத்தியமாக!
3. இரட்டையின் மீதும், ஒற்றையின் மீதும் சத்தியமாக!
4. இரவின்மீதும் - அது சென்றுவிடும்போது - சத்தியமாக!
5. இதில் அறிவுடையோருக்கு (உறுதியளிக்கக்கூடிய) சத்தியம் இருக்கின்றதல்லவா?
6. உமதிரட்சிகள் ஆ (து கூட்டத்)தை எவ்வாறு செய்தான் என்பதை நீர் காணவில்லையா?
7. பெரும் பலசாலிகளான (தூண்களையுடைய) இரமை (அவரின் பிள்ளைகளை) -
8. அக்கூட்டத்தினர் எத்தகையோரென்றால் - (உலகத்திலுள்ள) நகரங்களில் அக்கூட்டத்தினரைப் போன்று (பலசாலிகள் எவரும்) படைக்கப்படவில்லை.
9. இன்னும், பள்ளத்தாக்கில் பாறையைக்குடைந்து அதில் வசித்து வந்தவர்களான ஸமூது கூட்டத்தையும் -

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۚ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۖ
فَاكْثُرُوا فِيهَا الْفُسَادَ ۖ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ
عَذَابٍ ۖ إِنَّ رَبَّكَ لِبِالْإِرْصَادِ ۚ فَاَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا
ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۖ
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۖ فَيَقُولُ رَبِّي
أَهَانَنِ ۖ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۖ وَلَا تَحْضُونِ
عَلَىٰ طَعَامِ الْيَسِيرِينَ ۖ وَتَاْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ۖ
وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۖ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا
دَكًّا ۖ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۖ وَجِئْتُ
يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۖ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّىٰ لَهُ
الذِّكْرَىٰ ۖ يَقُولُ يَلِيَّتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۖ فَيَوْمَئِذٍ
لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۖ وَلَا يُؤْتِيهِ وَثَاقٌ ۖ
أَحَدٌ ۖ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۖ ارْجِعِي إِلَىٰ
رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۖ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۖ
وَادْخُلِي جَنَّتِي ۖ

10. இன்னும், முளைகளுடைய (பெரும் படைகளையுடைய) ஃபிர் அவ்னையும் (உமதிரட்சகன் எவ்வாறு செய்தான் என்பதை நீர் காணவில்லையா?)

11. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், நகரங்களில் அவர்கள் வரம்பு மீறி நடந்தார்கள்.

12. பின்னர், அவைகளில் அவர்கள் குழப்பத்தை அதிகப்படுத்தினார்கள்.

13. எனவே, உமதிரட்சகன் அவர்கள் மீது வேதனையின் சாட்டையைப் போட்டான்.

14. நிச்சயமாக, உமதிரட்சகன் (அடியார்களின் ஒவ்வொருசெயலையும்) கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்.

15. ஆகவே, மனிதன்: அவனுடைய இரட்சகன் அவனை சோதித்து, பின்னர் அவனைக் கண்ணியப்படுத்தி, அவனுக்கு அருட்கொடைகளையும் அளித்தால், "என்னை என்னுடைய இரட்சகன் கண்ணியப்படுத்தினான்" என்று கூறுகிறான்.

16. இன்னும், (அல்லாஹ்) அவனைச் சோதித்து, அவனுடைய வாழ் வாதாரங்களை நெருக்கடியாக்கிவிட்டால், அப்போது எனதிரட்சகன் என்னை இழிவுபடுத்திவிட்டான்" என்று அவன் (குறை)கூறுகிறான்.

17. (காரியம்) அவ்வாறன்று! எனினும், நீங்கள் அநாதையை கண்ணியப் படுத்துவதில்லை.

18. ஏழைக்கு(நீங்கள் உணவளிக்காததுடன், மற்றெவரையும்) உணவளிக்கும் படித் தூண்டுவதுமில்லை.

19. (பிறருடைய) அனந்தரச் சொத்துக்களையும் சேர்த்து உண்டு வருகிறீர்கள்.

20. மேலும், நீங்கள் மிக்க அளவு கடந்து பொருளை நேசிக்கிறீர்கள்.

21. (உங்கள் செயல்கள் இவ்வாறிருப்பது சிறந்தது) அல்ல! பூமி தூள் தூளாகத் தகர்க்கப்பட்டு விடும்போது—

22. இன்னும் மலக்குகள் அணியணியாக நிற்க, உமதிரட்சகனும் வந்துவிட்டால்—

23. அந்நாளில் (பாவிகளுக்காக) நரகமும் கொண்டுவரப்பட்டுவிட்டால், அந்நாளில் மனிதன் (உலகில் அவன் அல்லாஹ்விற்கு மாற்றமாக நடந்ததை) நினைவு கூர்வான்; இன்னும், (அச்சமயம்) அவனுக்கு நினைவு கூர்வது எவ்வாறு (பயனுள்ளதாக) ஆகும்?

24. "என்னுடைய (இந்த) வாழ்க்கைக்காக (நன்மையைச் செய்து) நான் முற்படுத்தி (அனுப்பி) இருக்க வேண்டுமே" என்று (அப்போது மனிதன்) கூறுவான்.

25. எனவே, அந்நாளில் (அல்லாஹ்வாகிய) அவன் செய்யும் வேதனையைப் போல், மற்றெவனும் (வேதனை) செய்யமாட்டான்.

26. இன்னும், அவன் கட்டுவது போல் வேறு எவனும் கட்டமாட்டான்.

27. (அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை உண்மைப்படுத்துவதுகொண்டு) அமைதிபெற்ற ஆத்மாவே!

28. நீ உன் இரட்சகன் பக்கம் (அவனைத்) திருப்தியடைந்த நிலையிலும், (அவனிடம்) பொருந்திக்கொள்ளப்பட்ட நிலையிலும் மீள்வாயாக!

29. நீ எனது அடியார் (களான நல்லோர்களின் கூட்டங்களில்) பிரவேசிப்பாயாக!

30. மேலும், என்னுடைய சுவனத்தில் நீ நுழைந்துவிடுவாயாக! (என்றும் அல்லாஹ் கூறுவான்.)

سُورَةُ الْبُرُجِ مكية ٢٠ آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبُكَدِ ۝ وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبُكَدِ ۝ وَوَالِدٍ وَمَا

وَلَدٍ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يُقَدَّرَ

عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ۝ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ

أَحَدٌ ۝ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝ وَهَدَيْنَاهُ

السَّبْطَيْنِ ۝ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝ فَكُّ

رَقَبَةٍ ۝ أَوْ اطَّعِمْنِي يَوْمَ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝ يَتَّبِعُنَا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝

أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا

بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالرَّحْمَةِ ۝ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَآئِتْنَاهُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ عَلَيْهِمْ نَارُ مُؤَصَّدَةٍ ۝

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مكية ٢١ آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشُّعَرَاءُ وَضُفْعَاهُ ۝ وَالْقَبَرِ إِذَا تَلَّهَا ۝ وَالنَّهَارِ إِذَا

جَلَّهَا ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَدَّلَهَا ۝

وقف الام

البحر

அத்தியாயம் : 90

அல் பலத் _ நகரம்

வசனங்கள் : 20 மக்கீ ருஃஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே!) இந்த (மக்கா) நகரத்தின் மீது நான் சத்தியம் செய்கிறேன்,
2. இந்நகரத்தில் (போர்)செய்வது சற்றுநேரம் உமக்கு ஆகுமாக்கப் பட்டதாக இருக்க நீர் தங்கியிருக்கும் நிலையில்.
3. தந்தையின் மீதும், பிறந்தோ(ராகிய சந்ததியின)ரின் மீதும் சத்தியமாக,
4. திடமாக நாம் மனிதனைக் கஷ்டத்தில் (உள்ளவனாகப்) படைத்திருக்கின்றோம்.
5. "நிச்சயமாக ஒருவரும் (தன்னை தண்டிக்க) தன்மீது சக்தி பெறவே மாட்டார்" என அவன் எண்ணிக்கொள்கிறானா?
6. "ஏராளமான பொருளை நான் (முஹம்மதின் விரோதத்திற்காக) அழித்திருக்கிறேன்" என்று (ஹாரிஸாகிய) அவன் (ஆணவமாகக்) கூறுகின்றான்.
7. நிச்சயமாக ஒருவருமே தன்னை பார்க்கவில்லையென்று அவன் எண்ணிக் கொள்கின்றானா?
8. இருகண்களை அவனுக்கு நாம் அமைக்கவில்லையா?
9. ஒரு நாவையும், இரு உதடுகளையும் (நாம் அவனுக்கு அமைக்கவில்லையா?)
10. மேலும், (நன்மை, தீமையாகிய) இரு வழிகளை நாம் அவனுக்குக் காண்பித்து விட்டோம்.
11. எனினும் (இது வரையில்) அவன் "அகபா"வைக் கடக்கவில்லை.
12. (நபியே!) "அகபா" என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?
13. (அது தான்) ஓர் அடிமையை விடுதலை செய்தலாகும்.
14. அல்லது பசியுடைய நாளில் உணவளித்தலாகும்.
15. (யாருக்கெனில்) நெருங்கிய உறவுடைய ஓர் அநாதைக்கு,
16. அல்லது (வறுமையால்) மண்ணில் உழலும் ஏழைக்கு (உணவளிப்பதாகும்).
17. பின்னர் விசுவாசங் கொண்டு, பொறுமையைக் கொண்டு ஒருவருக்கொருவர் உபதேசம் செய்தும், (அல்லாஹ்வின் அடியார்கள்) அன்பு செலுத்துமாறு ஒருவருக்கொருவர் உபதேசம் செய்துகொண்டும் இருந்தோரில் உள்ளவராக அவர் இருப்பதாகும்.
18. இத்தகையோர் தாம் வலப்புறத்தை உடையோர்.
19. இன்னும், நம்முடைய வசனங்களை நிராகரிக்கின்றார்களே, அத்தகையோர் அவர்கள் இடப்புறத்தையுடையோர்.
20. அவர்கள் மீது (எல்லாப் பக்கமும்) மூடப்பட்ட நெருப்பு இருக்கும்.

அத்தியாயம் : 91

அஷ்ஷம்ஸ் _ சூரியன்

வசனங்கள் : 15 மக்கீ ருஃஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. சூரியன் மீதும், அதன் பிரகாசத்தின் மீதும் சத்தியமாக.
2. சந்திரன் மீதும் சத்தியமாக அது (அச்சூரியனாகிய)தை அடுத்து தொடர்ந்து விடும்போது.
3. பகலின் மீதும் சத்தியமாக அது (அச்சூரியனாகிய)தை வெளிப்படுத்தி விடும்போது.
4. இரவின் மீதும் சத்தியமாக அது (அச்சூரியனாகிய)தை மூடிக்கொண்டு விடும்போது.
5. வானத்தின் மீதும், அதை (ஒழுங்கு) அமைத்தவன் மீதும் சத்தியமாக.

وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَّهَا^١ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا^٢ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا
وَتَقْوَاهَا^٣ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا^٤ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا^٥
كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا^٦ إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا^٧ فَقَالَ لَهُمْ
رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا^٨ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا^٩ فَكَدَّمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا^{١٠} وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا^{١١}

سُورَةُ الْاِنشِاقِ مكية ٢٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى^١ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى^٢ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ
وَالْأُنثَى^٣ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى^٤ فَمَا مَنُ اعْطَى^٥ وَاتَّقَى^٦
وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى^٧ فَسَنِيْسِرُهُ لِلْيُسْرَى^٨ وَأَمَّا مَنُ
بَخِلَ وَاسْتَغْنَى^٩ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى^{١٠} فَسَنِيْسِرُهُ
لِلْعُسْرَى^{١١} وَمَا يَغْنَى عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى^{١٢} إِنَّ عَلَيْنَا
لَلْهُدَى^{١٣} وَإِنَّ لَنَا لِلْآخِرَةِ وَالْأُولَى^{١٤} فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا
تَلَظَّى^{١٥} لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى^{١٦} الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى^{١٧}
وَسَيَجْزِيهَا الْآتِقَى^{١٨} الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى^{١٩}

6. பூமியின்மீதும் _அதை விரித்தவன்மீதும் சத்தியமாக_
7. ஆத்மாவின்மீதும்_அதனைச் செவ்வையாக்கியவனின் மீதும் சத்தியமாக_
8. பின்னர், அதற்கு அதன் தீமையையும், அதற்குரிய நன்மையையும் உணர்த்தினான்.
9. எவர் (ஆத்மாவாகிய) அதை பரிசுத்தமாக்கிக் கொண்டாரோ அவர், திட்டமாக வெற்றியடைந்து விட்டார்.
10. இன்னும், எவர் அதனை(ப்பாவத்தைக்கொண்டு) களங்கப்படுத்திவிட்டாரோ, அவர் திட்டமாக நஷ்டமடைந்து விட்டார்.
11. ஸமூது (கூட்டத்தினர் ஸாஸிஷ் நபியை) தங்கள் அக்கிரமத்தால் பொய்யாக் கினார்கள்.
12. அக்கூட்டத்திலுள்ள மிக துர்பாக்கியமுடையவன் விரைந்து முன்வந்த பொழுது_
13. அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸாலிஷ் நபி,) அந்த ஸமூதுகூட்டத்தவர் களிடம்: "அல்லாஹ்வுடைய பெண்ணுட்கத்தை(இம்சிப்பனதையும்) அது தண்ணீர் அருந்துவதையும் (விட்டுவிடுங்கள்)" என்று கூறினார்.
14. பின்னர், அவர்கள் அவரைப் பொய்யாக்கி, (அதன் கால் நரம்பைத்தறித்து) அதை அறுத்து விட்டனர்; ஆகவே, அவர்களின் இரட்சகன் அவர்களுடைய (இந்தப்) பாவத்தின் காரணமாக, அவர்களின் மீது (மண்ணோடுமண்ணாகிவிடும்) கடும் வேதனையை இறக்கிவைத்து, பிறகு அதனை (ச்சகலருக்கும்) சமமாக்கினான்.
15. அதனுடைய முடிவைப்பற்றியும் அவன் பயப்படவில்லை.

அத்தியாயம் : 92

அல்லைல் _ இரவு

வசனங்கள் : 21 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. இரவின்மீது சத்தியமாக_அது (தன் இருளால்) மூடிக்கொள்ளும்போது_
2. பகலின் மீது சத்தியமாக_அது (தன் பிரகாசத்துடன்) வெளிப்படும்போது_
3. ஆனையும், பெண்ணையும் படைத்தவனாகிய அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக_
4. (மனிதர்களே!) நிச்சயமாக உங்களுடைய முயற்சி பலதரப்பட்டதாகும்.
5. ஆகவே, எவர் (தன் செல்வத்தை நன்மையானவற்றுக்கு) வழங்கி இன்னும், (அல்லாஹ்வுக்குப்) பயந்து_
6. இன்னும், (இம்மார்க்கத்திலுள்ள) நல்ல காரியங்களை (நல்ல காரியங்களென) உண்மையாக்கிவைக்கின்றாரோ அவர்;
7. அவருக்கு இலேசானதற்கு (சுவர்க்கத்தின் வழியை) நாம் எளிதாக்கி வைப்போம்.
8. ஆகவே, எவர் உலோபத்தனமும் செய்து (அல்லாஹ்விடமிருக்கும் நற்பேறுகளை விட்டும் தன்னை) தேவையற்றவராக (க் கருதுகிறாரோ_
9. (இம்மார்க்கத்திலுள்ள) நல்லவற்றை பொய்ப் படுத்தியும் வைத்தாரோ அவர்;
10. அப்போது அவருக்கு கஷ்டத்திற்கு நரகவழிக்கு நாம் எளிதாக்கி வைப்போம்.
11. மேலும், அவர் (நரகத்தில்) வீழ்ந்து விட்டால், அவருடைய செல்வம் அவருக்கு பயனளிக்காது.
12. நிச்சயமாக நேர்வழி காட்டுதல் நம்மீது (பொறுப்பாக) இருக்கிறது.
13. நிச்சயமாக பிந்தியதும், (மறுமையும்) முந்தியதும் (இம்மையும்) நமக்கே உரியவையாகும்.
14. ஆகவே, (மனிதர்களே!) கொழுந்துவிட்டொரியும் நரக (நெருப்பைப்பற்றி) நான் உங்களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சரித்துவிட்டேன்.
15. மிக்க துர்பாக்கியமுடையவரைத்தவிர (மற்றவரும்) அதில் புகமாட்டார்.
16. அவர் எத்தகையவரென்றால் (நம் தூதர்கள் கொண்டுவந்த சத்தியத்தைப்) பொய்யாக்கி, புறக்கணித்தும் விட்டார்.
17. மேலும், மிகுந்த பயபக்தியுடையவர் அதிலிருந்து வெகு தூரத்தில் ஆக்கப்படுவார்.
18. அவர் எத்தகையவரென்றால், (பாவத்திலிருந்து தன்னைப்) பரிசுத்தமாக்கிக் கொண்டவராக, தன்னுடைய செல்வத்தைத் தர்மமாகக் கொடுப்பார்.

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى إِلَّا الْبُغَاءُ وَجْهٌ

رَبِّهِ الْأَعْلَى ٢٠ وَلَسَوْفَ يَرْضَى ٢١

وَرَكْعَةُ الصُّحُفِ ثَمَانِيَةٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

وَالصُّحُفِ ١ وَالْيَلِ إِذَا سَجَى ٢ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ٣

وَلَا خِرَافَةَ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى ٤ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ

فَتَرْضَى ٥ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ٦ وَوَجَدَكَ ضَالًّا

فَهَدَى ٧ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ٨ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ٩

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ١٠ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ١١

وَرَكْعَةُ الْقُرْآنِ ثَمَانِيَةٌ وَخَمْسُونَ آيَةً

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ١ وَوَضَعْنَا عَنَّا وَثْرَكَ ٢

الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ٤ فَإِنَّ مَعَ

الْعُسْرِ يُسْرًا ٥ إِنْ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرٌ ٦ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ٧

وَالِى رَبِّكَ فَارْغَبْ ٨

19. (மனிதர்களில்) எவருக்கும் (தன் தர்மத்தின் மூலம் பிரதிபலனைக் கருதிக்) கொடுக்கப்படும் எந்த உபகாரமும் தம்மிடம் இல்லை;

20. மிக்க மேலான தம் இரட்சகனின் முகத்தைத் தேடியே தவிர (வேறு எந்த நோக்கத்துடனும் அவர் செலவுசெய்யவில்லை).

21. மேலும், (தம் இரட்சகனின் நற்கூலியைக்கொண்டு வெகுவிரைவில்) அவரும் திருப்தியடைவார்.

அத்தியாயம் : 93

அள்ளுறா - முற்பகல்

வசனங்கள் : 11

மக்கீ

ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. முற்பகல் மீது சத்தியமாக!
2. (இருண்ட) இரவின் மீதும் சத்தியமாக அது ஒடுங்கிவிட்டால்—
3. (நபியே!) உமதிரட்சகன் உம்மைக் கைவிடவில்லை; (உம்மை) அவன் வெறுக்கவுமில்லை.
4. மேலும், (மறுமையெனும்) பிந்தியதானது (இம்மையெனும்) முந்தியதைவிட உமக்கு மிகச் சிறந்ததாகும்.
5. இன்னும், உமதிரட்சகன் அடுத்து (ப்பல உயர்பதவிகளை) உமக்கு அளிப்பான்; அப்போது நீர் திருப்தியடைவீர்.
6. உம்மை அவன் அநாதையாகக் கண்டுகொள்ளவில்லையா? ஆகவே, (அரவணைப்புப் பெற்று நீர் ஆறுதல் பெற) அவன் இடம் அளித்தான்.
7. மேலும், (வேதம் என்ன மார்க்கம் என்னவென்பதைப்பற்றி) தெரியாதவராக உம்மை அவன் கண்டான்; ஆகவே (அதற்கு) அவன் (உமக்கு) வழி காட்டினான்.
8. மேலும், தேவையுடையவராக அவன் உம்மைக் கண்டான்; ஆகவே, (உமது தேவையை நிறைவேற்றி உம்மை) தேவையற்றவராக ஆக்கிவிட்டான்.
9. ஆகவே, நீர் அநாதையைக் கடிந்து கொள்ளாதீர்!
10. இன்னும், (தர்மம்) கேட்பவரை விரட்டாதீர்!
11. மேலும், (உம்மீது புரிந்துள்ள) உமதிரட்சகனின் அருட்கொடையைப்பற்றி (அவனுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பொருட்டு) அறிவித்துக்கொண்டிருப்பீராக!

அத்தியாயம் : 94

அஷ்ஷுரஹ் - விரிவாக்குதல்

வசனங்கள் : 8

மக்கீ

ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே!) உமது நெஞ்சை உமக்காக நாம் விரிவாக்கவில்லையா?
2. மேலும், உமது சுமையை உம்மை விட்டும் நாம் இறக்கிவிட்டோம்;
3. அ(ச்சுமையானது) எத்தகையதென்றால், உமது முதுகை முறித்து (உமக்குப்பளுவாகி) விட்டது.
4. உமது நினைவை (கீர்த்தியை) உமக்காக நாமே உயர்த்தினோம்.
5. ஆகவே, நிச்சயமாகக் கஷ்டத்துடன் இலேசு இருக்கிறது.
6. நிச்சயமாகக் கஷ்டத்துடன் இலேசு இருக்கிறது.
7. ஆகவே, நீர் (உலகக் காரியங்களிலிருந்து) விடுபட்டால் (தொழுவதற்கு) நீர் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்வீராக!
8. மேலும், உமதிரட்சகன்பக்கம் நீர் விருப்பம் கொள்வீராக!

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ ① وَطُورِ سِينِينَ ② وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ③

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ④ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ

سَفِيلِينَ ⑤ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ⑥

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ ⑦ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَكِمِينَ ⑧

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ① خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ②

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ③ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ④ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا

لَمْ يَعْلَمْ ⑤ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ⑥ أَن رَّاهُ اسْتَغْنَى ⑦ إِنَّ

إِلَىٰ رَبِّكَ الرَّجْعُ ⑧ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ⑨ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ⑩

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ⑪ أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقْوَىٰ ⑫ أَرَأَيْتَ إِنْ

كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ⑬ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ⑭ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ ⑮

لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ⑯ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑰ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ⑱

அத்தியாயம் : 95

அத்தின் - அத்தி

வசனங்கள் : 8 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அத்தியின்மீதும், ஹைதரானின் (ஒலிவத்தின்) மீதும் சத்தியமாக -
2. ஸினாய் மலையின்மீதும் சத்தியமாக -
3. (மக்காவாகிய) அபயமனிக்கும் இந்நகரத்தின்மீதும் சத்தியமாக -
4. நிச்சயமாக நாம் மனிதனை மிக அழகான அமைப்பில் படைத்திருக்கின்றோம்.
5. பின்னர், அவனைத் தாழ்ந்தோரிலும் மிகத் தாழ்ந்தோனாக்கினோம்.
6. விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்கின்றார்களே அத்தையோரைத் தவிர - அவர்களுக்கு முடிவடையாத (நற்) கூலியுண்டு.
7. (சான்றகளுக்குப்) பின் (நபியே) நியாயத்தீர்ப்பு நாளைப்பற்றி உம்மை எது பொய்யாக்க முடியும்?
8. தீர்ப்பளிப்போர்களிலெல்லாம் அல்லாஹ் மிக்க மேலாகத் தீர்ப்பளிப்போனாக இல்லையா?

அத்தியாயம் : 96

அல் அலக் - இரத்தக்கட்டி

வசனங்கள் : 19 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. உம்முடைய இரட்சகனின் (சங்கையான) பெயரைக்கொண்டு நீர் ஓதுவீரா! அவன் எத்தகையவனென்றால் (படைப்பினங்கள் அனைத்தையும்) படைத்தான்.
2. மனிதனை (அட்டைப்பூச்சிபோன்று ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும்) இரத்தக் கட்டியிலிருந்து அவன் படைத்தான்.
3. நீர் ஓதுவீரா! மேலும், உமதிரட்சகன் மிக்க சங்கையானவன் -
4. அவன் எத்தகையவனென்றால், எழுதுகோலைக் கொண்டு (எழுதக்) கற்றுக் கொடுத்தான்.
5. மனிதனுக்கு அவன் அறியாதவற்றையெல்லாம் (அல்லாஹ் வாகிய) அவன் கற்றுக்கொடுத்தான்.
6. (இவ்வாறு படைக்கப்பட்ட மனிதன் அவனைப்படைத்த அல்லாஹ்வின் அருட் கொடைகளுக்கு நன்றி செய்கிறானா?) இல்லை; நிச்சயமாக மனிதன் வரம்பு மீறுகிறான் -
7. அவன் தன்னை (இரட்சகனிடமிருந்து) தேவையற்றவன் எனக்காணும் பொழுது.
8. நிச்சயமாக உமதிரட்சகனின் பக்கமே (அவன்) மீள்வேண்டியதிருக்கின்றது.
9. தடுக்கின்றானே அவனை (நபியே) நீர் பார்த்தீரா?
10. ஓர் அடியாரை அவர் தொழுது கொண்டிருக்கும்பொழுது,
11. அவர் நேர்வழியின் மீதிருந்து (அவரைத்தொழுவிடாமல் தடுத்தவனை) நீர் பார்த்தீரா?
12. அல்லது பயபக்தியைக் கொண்டு ஏவுகிறவராக அவர் இருந்தும்;
13. அவன் (அவரைப்) பொய்யாக்கி, முகத்தையும் திருப்பிக் கொண்டான் என்பதை நீர் பார்த்தீரா?
14. நிச்சயமாக அல்லாஹ் (அவனைப்) பார்க்கின்றான் என்பதை அவன் அறிந்து கொள்ளவில்லையா?
15. (முஹம்மது தொழுதால் நான் அவர் கழுத்தின் மீது மிதிப்பேன் என அபூஹல் கூறியவாறு) அல்ல! (இத்தீய செயலிலிருந்து) அவன் விலகிக் கொள்ளாவிடில், நிச்சயமாக (அவனது) முன்னெற்றி உரோமத்தைப்பிடித்து நாம் இழுப்போம்.
16. தவறிழைத்து பொய்யுரைக்கும் முன்னெற்றி ரோமத்தை.
17. ஆகவே, (தன் உதவிக்காக) தனது சபையோரை அவன் அழைக்கட்டும்.

سَدَّ عُرُ الزَّبَانِيَةِ ١٨ كَلَّا لَا تَطْعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ١٩ السَّجْدَةُ

سُورَةُ الْقَدْرِ وَهُوَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ١ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ٢ لَيْلَةُ

الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ٣ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا

بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ أَمْرٍ ٤ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ٥

سُورَةُ الْبَيِّنَاتِ وَهُوَ مَكِّيَّةٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ

حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ١ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ٢

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ٣ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ

بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ٤ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ٥ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ

وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ٦ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَ

الْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ٧

18. நாமும்(அவனுக்கு தண்டனைதரும்)காவலர்களை அழைப்போம்.

19. (நீர் தொழுவதை விட்டும் தடுத்துவிட முயன்றானே அவ்வாறு) அல்ல! (நபியே) நிச்சயமாக நீர் அவனுக்குக் கீழ்ப்படியாதீர். (உமதிரட்சகனுக்குச்) சிரம் பணிவீராக, இன்னும், (அவனை வணக்கத்தின் மூலம்) நெருங்குவீராக.

அத்தியாயம் : 97

அல் கத்ர் — கண்ணியமிக்கது

வசனங்கள் : 5 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. நிச்சயமாக நாம் (நம் வேதமாகிய) இதனை கண்ணியமிக்க (லைலத்துல் கத்ர் எனும்) இரவில் இறக்கிவைத்தோம்.
2. (நபியே! அந்த) கண்ணியமிக்க இரவு என்னவென்பதுபற்றி உமக்கு அறிவித்தது எது?
3. கண்ணியமிக்க(அந்த) இரவு ஆயிரம் மாதங்களைவிட மிகச் சிறந்ததாகும் .
4. அதில் மலக்குகளும், (ஜிப்ரீலாகிய பரிசுத்த) ஆவியும் தங்கள் இரட்சகனின் கட்டளையின் படி (நடைபெற வேண்டிய) ஒவ்வொரு காரியத்தின் நிமித்தம் இறங்குகின்றனர்.
5. (அது) சாந்தியான இரவாகும்; அ(வ்)விரவானது, அதிகாலை உதயமாகும் வரையிலாகும்.

அத்தியாயம் : 98

அல் பய்யினா — தெளிவான சான்று

வசனங்கள் : 8 மதனீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. வேதக்காரர்களிலிருந்தும், இணைவைப்பவர்களிலிருந்தும் நிராகரித்து விட்டார்களே அத்தகையோர், தெளிவான ஆதாரம் அவர்களுக்கு வரும்வரை (நிராகரிப்பதைவிட்டும்)விலகுபவர்களாக இல்லை.
2. (அத்தெளிவான ஆதாரம்) அல்லாஹ்விடமிருந்து (வந்து)ள்ள தூதர்; (ஆவார். அல்லாஹ்விடமிருந்து இறக்கப்பட்ட)பரிசுத்த ஆகமங்களை அவர் ஓதிக்காண்பிக்கிறார்.
3. அவற்றில் தீர்க்கமான சட்டதிட்டங்கள் உள்ளன.
4. இன்னும், வேதம்கொடுக்கப்பட்டோர்_தெளிவான ஆதாரம்(நபியும் அவர் மூலமாக வேதமும்) அவர்களுக்கு வந்தபின்னரே தவிர அவர்கள் பிளவுபடவில்லை.
5. இன்னும், அல்லாஹ்வை_அவனுக்காகவே வணக்கத்தைக் கலப்பற்றதாக ஆக்கியவர்களாக, (அனைத்து தீயவழிகளை விட்டும் நீங்கி இஸ்லாத்தின் பால்) சாய்ந்தவர்களாக அவர்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குவதற்காகவும், தொழுகையை அவர்கள் நிறைவேற்றுவதற்காகவும், ஐகாத்தை அவர்கள் கொடுப்பதற்காகவுமே தவிர (வேறெதையும்) அவர்கள் (அதில்) கட்டளையிடப்படவில்லை; இன்னும், இதுதான் நேரான மார்க்கமாகும்.
6. (இந்த நபியின் வரவை எதிர்பார்த்தவர்களில்) வேதத்தையுடையோர்களிலும், இணைவைத்துக்கொண்டிருப்போரிலும் நிச்சயமாக (இவரை) நிராகரிக்கின்றார்களே அத்தகையோர், நரக நெருப்பில்தான் இருப்பார்கள்; அதில் (அவர்கள்) நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; அத்தகையோர்தாம் படைப்புகளில் மிகக் கெட்டவர்கள்.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ^١
 جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
 فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۚ^٢

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ ١٠١-١٠٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ^١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ^٢
 وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ^٣ يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُهَا أَنَّ^٤ رَبَّكَ
 أَوْحَىٰ لَهَا ۚ^٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا
 أَعْمَالَهُمْ ۚ^٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۚ^٧ وَمَنْ
 يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۚ^٨

سُورَةُ الْغَاثَةِ ١٠٥-١٠٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَالْعَادِيَّتِ صُبْحًا ۖ^١ فَأَلْمُورِيَّتِ قَدْحًا ۖ^٢ فَأَلْمُغِيرَتِ صُبْحًا ۖ^٣
 فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۖ^٤ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۚ^٥ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ
 لَكَنُودٌ ۖ^٦ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۚ^٧ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۚ^٨

7. நிச்சயமாக விசுவாசங்கொண்டு, நற்செயல்களையும் செய்கின்றார்கள் அத்தகையோர்தாம் படைப்புகளில் மிகச்சிறந்தவர்கள்.

8. அவர்களுடைய (நற்) கூலி அவர்களின் இரட்சகனிடம் (அத்னு எனும்) நிலையான சுவனங்களாகும்; அவற்றின் கீழ் ஆறுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்; என்றென்றும் (அவர்கள்) அவற்றில் நிரந்தரமாக(த்தங்கி) இருப்பவர்கள்; அல்லாஹ்வும் அவர்களைப் பொருந்திக் கொண்டான்; அவர்களும் அல்லாஹ்வைப் பொருந்திக்கொண்டார்கள். அது, எவர் தன் இரட்சகனுக்குப் பயப்படுகிறாரோ, அவருக்குரியதாகும்.

அத்தியாயம் : 99

அல்ஜில்ஜால் — அதிர்ச்சி

வசனங்கள் : 8

மதனீ

ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. பூமியானது (அதன் அடிப்பாகத்திலிருந்து) கடுமையான அசைவாக அது அசைக்கப்பட்டு விடும்போது—

2. இன்னும் பூமி, தனது சுவைகளை (எல்லாம்) வெளிப்படுத்திவிடும்போது—

3. இன்னும் மனிதன், (திடுக்கிட்டு) "இதற்கென்ன நேர்ந்து?" என்று கூறிவிடும்போது—

4. அந்நாளில் (பூமியான) அது, தனது செய்திகளை (மனிதர்களுக்கு) அறிவிக்கும்—

5. நிச்சயமாக உமதிரட்சகன் (இவ்வாறு அறிவிக்குமாறு) அதற்கு (க்கட்டளை யிட்ட) வஹீமூலம்) அறிவித்ததன் காரணமாக!

6. (அவ்வாறு பூமி அசைக்கப்பட்டு அதன் வயிற்றினுள் உள்ளதை வெளியாக்கிவிடும்) அந்நாளில் மனிதர்கள், அவர்களின் செயல்கள் (அவர்களுக்குக்) காண்பிக்கப்படுவதற்காக பல பிரிவினர்களாக மண்ணறைகளிலிருந்து திரும்புவார்கள்.

7. எனவே, எவர் ஓர் அணுவளவு நன்மையைச் செய்தாரோ அவர் (மறுமையில்) அதன் பயனைக்கண்டுகொள்வார்.

8. இன்னும், எவர் ஓர் அணுவளவு தீமையைச் செய்தாரோ அவர் (மறுமையில்) அதன் பயனைக்கண்டுகொள்வார்.

அத்தியாயம் : 100

அல் ஆதியாத் — வேகமாக ஓடக்கூடியவை

வசனங்கள் : 11

மக்கீ

ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. மூச்சிரைக்கும் சப்தத்தோடு (போர்க்களத்தில் எதிரிகளைத்தாக்க) அதிவேகமாக ஓடுகின்றவற்றின் (சூதுகிரைகளின்) மீது சத்தியமாக!

2. பின்னர், (செல்லும் வேகத்தில் அவற்றின் குளம்புகள் கற்களில் மோத) தீப்பொறியை பறக்கச் செய்பவற்றின் மீதும் சத்தியமாக!

3. பிறகு, அதிகாஸையில் வேகமாக (எதிரிகள் மீது) பாய்ந்து செல்பவற்றின் மீதும் சத்தியமாக!

4. (அதிகாஸையில் அவ்வாறு அதி வேகமாகச் செல்லும்போது) அதனால் புழுதியை கிளப்புகின்றவற்றின் மீதும் சத்தியமாக!

5. பின்னர், (எதிரிகளின்) படைகளுக்கு மத்தியில் செல்கின்றவற்றின் மீதும் சத்தியமாக!

6. நிச்சயமாக மனிதன் தன் இரட்சகனுக்கு நன்றி கெட்டவனாகவே இருக்கின்றான்;

7. மேலும், நிச்சயமாக அவனே இதற்கு சாட்சியாகவும் இருக்கின்றான்;

8. இன்னும், நிச்சயமாக (மனிதனாகிய) அவன், செல்வத்தை விரும்புவதில் மிக்க கடுமையானவனாக இருக்கின்றான்.

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۖ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۚ

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ خَبِيرٌ ۝

سُورَةُ الْقَدِيدِ ١٠٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥

الْقَارِعَةُ ١ مَا الْقَارِعَةُ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ٣

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوتِ ٤ وَتَكُونُ الْجِبَالُ

كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ٥ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ٦ فَهُوَ

فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٧ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ٨ فَأُمُّهُ

هَارِيَةٌ ٩ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ ١٠ نَارُ حَامِيَةٍ ١١

سُورَةُ الْكَافِرِ ١٠١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ٥

الْهَلْكُمْ الشَّكَارُ ١ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ٢ كَلَّا سَوْفَ

تَعْلَمُونَ ٣ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ

الْيَقِينِ ٥ لَتَرُونَ الْجَحِيمَ ٦ ثُمَّ لَتَرَوْهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ٧

ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ٨

9. அவன் அறிந்து கொள்ளவேண்டாமா? மண்ணறைகளிலுள்ளவை (எழுப்பப் பட்டு) வெளியேற்றப்பட்டுவிடும்போது—

10. இதயங்களிலுள்ளவையும் வெளியாக்கப்பட்டுவிடும்போது—

11. நிச்சயமாக அவர்களின் இரட்சகன், அவர்களைப்பற்றி அந்நாளில் நன்கு உணர்பவன் (ஆகவே நன்மைக்கு நற்கூலியும், தீமைக்கு தண்டனையும் வழங்குவான்).

அத்தியாயம் : 101

அல்காரிஆ — திடுக்கிடச்செய்யும் நிகழ்ச்சி

வசனங்கள் : 11

மக்கீ

ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (தன் அமளியினால் இதயங்களைத்) தட்டக் கூடியது—
2. தட்டக் கூடியது என்றால் என்ன?
3. (நபியே!) தட்டக் கூடியது என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?
4. அந்நாளில் மனிதர்கள் சிதறடிக்கப்பட்ட ஈசல்களைப்போல் ஆகிவிடுவார்கள்.
5. இன்னும் மலைகள் கொட்டப்பட்டு சாயம் ஏற்றப்பட்ட பஞ்சைப்போன்று ஆகிவிடும்.
6. ஆகவே, எவருடைய (நன்மையின்) எடை கனத்ததோ,
7. அவர் திருப்தியுள்ள வாழ்க்கையில் (சுகமாக வாழ்ந்துகொண்டு) இருப்பார்.
8. மேலும், எவருடைய (நன்மையின்) எடை இலேசாகிப்பாவ எடை கனத்துவிட்டதோ,
9. அவர் தங்குமிடம் "ஹாவியா" தான்.
10. அந்த ஹாவியாவானது என்னவென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?
11. (அதுதான்) கடுமையாக சூடேற்றப்பட்ட (நரக) நெருப்பாகும்.

அத்தியாயம் : 102

அத்தகாஸுர் — அதிகமாகத் தேடுவது

வசனங்கள் : 8

மக்கீ

ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (செல்வத்தையும், மக்களையும்) ஒருவருக்கொருவர் அதிகமாகத் தேடிக்கொள்வது உங்களைப் பராக்காக்கிவிட்டது.
2. மண்ணறைகளை நீங்கள் சந்திக்கும்வரை.
3. (உண்மைநிலை) அவ்வாறல்ல! (அதன் விளைவை) அடுத்து நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.
4. பின்னர், அவ்வாறல்ல! (அதன் விளைவை) அடுத்து நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.
5. (உண்மைநிலை) அவ்வாறல்ல! (எதன்பால் உங்கள் முடிவிருக்குமோ அதுபற்றி) நீங்கள் உறுதியான அறிவாக அறிவீர்களாயின், (நீங்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் பயனற்ற செயல் உங்களைப் பராக்காக்கியிருக்காது)
6. (அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக மறுமையில்) நிச்சயமாக நீங்கள் நரகத்தை (வெகுதூரத்திலிருந்து) பார்ப்பீர்கள்.
7. பின்னர், நீங்கள் அதை கண்ணுக்கெதிரில் (வெகு அருகில்) பார்ப்பீர்கள்.
8. பின்னர், அந்நாளில் (உலகில் நீங்கள் அனுபவித்து வந்த அனைத்து) அருட்கொடையைப் பற்றி நிச்சயமாக நீங்கள் கேட்கப்படுவீர்கள்.

سُورَةُ الْعَصْرِ وَتِلْكَ آيَاتُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

وَالْعَصْرِ ١ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ٢ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالنَّحَى ٣ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ٤

سُورَةُ الْهُمَزَةِ وَتِلْكَ آيَاتُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ١ الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وِعْدَ لَهُ ٢

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ٣ كَلَّا لَيُبَدِّلَنَ فِي الْخُطْبَةِ ٤ وَمَا

أَدْرَاكَ مَا الْخُطْبَةُ ٥ نَارَ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ٦ الَّتِي تَطْلَعُ عَلَى

الْأَفْدَةِ ٧ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ٨ فِي عَمَدٍ مُّمدَّدةٍ ٩

سُورَةُ الْفِيلِ وَتِلْكَ آيَاتُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ١

الْمُتَرَكِّيفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ١ أَلَمْ يَجْعَلْ

كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ٢ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ٣

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ٤ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ٥

அத்தியாயம் : 103

அல் அஸ்ர் — காலம்

வசனங்கள் : 3

மக்கீ

ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. காலத்தின் மீது சத்தியமாக!
2. நிச்சயமாக, மனிதன் நஷ்டத்தில் இருக்கிறான் —
3. விசுவாசங்கொண்டு, நற்கருமங்களையும் செய்து, சத்தியத்தை ஒருவருக் கொருவர் உபதேசம் செய்தும், (பாவங்களை விடுவதிலும், நன்மைகளைச் செய்வதிலும் ஏற்படும் கஷ்டங்களைச் சகித்து) பொறுமையைக் கொண்டும் ஒருவருக் கொருவர் உபதேசிக்கிறார்களே அத்தகையோரைத்தவிர.

அத்தியாயம் : 104

அல் ஹுமஜா — புறம்பேசித்திரிதல்

வசனங்கள் : 9

மக்கீ

ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (பிறரைக்) குறைகூறி புறம்பேசித்திரியும் ஒவ்வொருவருக்கும் கேடுதான்.
2. இத்தகையவன் பொருளைச் சேகரித்து அதனை எண்ணிவைத்துக்கொண்டும் இருந்தான்.
3. நிச்சயமாக, தன் பொருள் தன்னை (என்றென்றும் உலகில்) நிலைத்திருக்கச் செய்யுமென்று எண்ணுகிறான்.
4. (பொருளைச் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு உலகில் அவனை நிலைத்திருக்கச் செய்யுமென்று எண்ணியிருந்தானே) அவ்வாறன்று! (அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியமாக!) ஹுதமாவில் அவன் எறியப்படுவான்.
5. (நபியே!) "ஹுதமா என்றால் என்ன வென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?"
6. எரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அல்லாஹ்வின் (நரக) நெருப்பாகும்.
7. அது எத்தகையதென்றால், (தேகத்தில் பட்டவுடன்) இதயங்கள் மீது சென்றடையும் (காரணம் இதயங்கள் தான் தீய கொள்கைகளுக்கு இருப்பிடமாக இருந்தது).
8. நிச்சயமாக அது, அவர்களின் மீது (சூழ்ந்து) மூடப்பட்டதாய் இருக்கும்.
9. நீண்ட கம்பங்களில் (அவர்கள் கட்டப்பட்டிருப்பார்கள்).

அத்தியாயம் : 105

அல்ஃபீல் — யானை

வசனங்கள் : 5

மக்கீ

ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே! அப்ரஹாவின்) யானைக்காரர்களை உமதிரட்சுடன் எவ்வாறு செய்தான் என்பதை நீர் நினைத்துப் பார்க்கவில்லையா?
2. அவர்களுடைய சூழ்ச்சியை அவன் (வீணாக்கி) வழிகேட்டில் ஆக்கி விடவில்லையா?
3. மேலும், அவர்கள் மீது பறவைகளைக் கூட்டங் கூட்டமாக தொடர்ந்தவையாக அவன் அனுப்பிவைத்தான்.
4. (கெட்டியான) சுடப்பட்ட சிறிய கற்களை அவர்கள் மீது அவை எறிந்தன.
5. பிறகு, (கால்நடைகளால்) தின்னப்பட்ட வைக்கோல்களைப் போல் அவர்களை அவன் ஆக்கி (அழித்து) விட்டான்.

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ مِنْ اٰیَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

اِلَیْلٍ قُرَيْشٍ ۝^١ اَلْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّیْفِ ۝^٢ فَلْيَعْبُدُوْا

رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۝^٣ الَّذِیْ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جَوْعٍ وَّ اَمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ۝^٤

سُورَةُ الْمَاعُوْنِ مَكِّيَّةٌ مِنْ اٰیَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

اَرَاَيْتَ الَّذِیْ یُكَذِّبُ بِالْذِّیْنِ ۝^١ فَذٰلِكَ الَّذِیْ یَدْعُ الْیَتِیْمَ ۝^٢ وَ

لَا یَحْضُ عَلٰی طَعَامِ الْمَسْكِیْنِ ۝^٣ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّیْنَ ۝^٤ الَّذِیْنَ هُمْ عَنْ

صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝^٥ الَّذِیْنَ هُمْ یُرَآءُوْنَ ۝^٦ وَیَسْتَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ۝^٧

سُورَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ مِنْ اٰیَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

اِنَّا اَعْطٰیكَ الْكَوْثَرَ ۝^١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝^٢ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاُتْرُكُ ۝^٣

سُورَةُ الْكَافِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ مِنْ اٰیَاتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

قُلْ یٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝^١ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝^٢

அத்தியாயம் : 106

குரைஷ் — குரைஷியர்

வசனங்கள் : 4 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்

அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. குரைஷியர்களுக்கு (பிரயாணத்தில்) விருப்பமுண்டாக்குவதற்காக,
2. மாரிகால, கோடைகால பிரயாணத்தில் அவர்களுக்கு விருப்பமுண்டாக்குவதற்காக (யாணப்படையினரை அழித்து கஃபாவை அல்லாஹ் காப்பாற்றினான்).
3. எனவே (கஅபாவாகிய) இவ்வீட்டின் இரட்சகனையே அவர்கள் வணங்குவார்களாக!
4. அவன் எத்தகையவனென்றால், (இந்த வர்த்தக பிரயாணத்தின் மூலம்) பசிக்கு அவர்களுக்கு உணவளித்தான்; மேலும் அவர்களுக்கு (பிறரால் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த) பயத்திலிருந்து அவன் அபயமளித்தான்.

அத்தியாயம் : 107

அல் மாணன் — அற்பப்பொருள்

வசனங்கள் : 7 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே! மறுமையில் நல்லவற்றுக்கு நற்கூலியும், தீயவைக்கு தண்டனையும் வழங்கப்படும்) நியாயத்தீர்ப்பை பொய்யாக்குவோனை நீர் (கவனித்துப்) பார்த்தீரா?
2. ஆகவே, அத்தகையோனே அனாதைகளை (சுவிரக்கமின்றி) விரட்டுகிறான்.
3. அவன் ஏழைக்கு உணவளிக்கத் தூண்டுவ துமில்லை,
4. எனவே, தொழுகையாளிகளுக்குக் கேடுதான்;
5. அவர்கள் எத்தகையோரென்றால், தங்கள் தொழுகையை (நிறைவேற்றுவதை) விட்டும் பராமுகமாக இருப்போர்.
6. அத்தகையோர்தான் (மற்றவர்களுக்குக்) காண்பிக்கவே தொழுகிறார்கள்.
7. மேலும், (அன்றாடம் உபயோகமாகும்) அற்பமான பொருட்களை (மற்றவர்களுக்குக்) கொடுப்பதை விட்டும்) தடுக்கிறார்கள்.

அத்தியாயம் : 108

அல்கவ்ஸர் — எண்ணற்ற நன்மைகள்

வசனங்கள் : 3 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே!) நிச்சயமாக நாம் கவ்ஸரை (எண்ணற்ற நன்மைகளை) உமக்குக் கொடுத்திருக்கின்றோம்.
2. ஆகவே, நீர் உமதிரட்சகனைத் தொழுது, இன்னும் (குர்பானியும்) கொடுத்து அதை அறுப்பீராக.
3. நிச்சயமாக உம்பகைவன் (எவனோ) அவன் தான் சந்ததியற்றவன்.

அத்தியாயம் : 109

அல் காஃபிர் — நிராகரிப்போர்

வசனங்கள் : 6 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன் அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: நிராகரிப்போரே!
2. நீங்கள் வணங்குபவற்றை நான் வணங்கமாட்டேன்.

وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۖ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۖ وَلَا

لَأَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ ۖ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۚ

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ ١٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ

اللَّهِ أَفْوَاجًا ۖ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۚ

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ ١٨

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۚ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا

كَسَبَ ۖ سَيَصْلَىٰ نَارًا إِذَا تَلَهَّبَ ۖ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ

الْحَطَبِ ۚ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۚ

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ ١١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۚ اللَّهُ الصَّمَدُ ۚ لَمْ يَلِدْ ۖ وَلَمْ

يُولَدْ ۖ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۚ

3. மேலும், நான் வணங்குகிற(ஒரு)வனை நீங்கள் வணங்குகிறவர்களல்லர்.
4. நீங்கள் வணங்குபவற்றை நான் வணங்குபவனுமல்லன்.
5. மேலும் நான் வணங்குபவனை நீங்களும் வணங்குபவர்களல்லர்.
6. உங்களுக்கு உங்களது மார்க்கம்; எனக்கு என்னுடைய மார்க்கம்.

அத்தியாயம் : 110

அந்நஸர் — உதவி

வசனங்கள் : 3 மதனி ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே! உமக்கு) அல்லாஹ்வுடைய உதவி மற்றும் (மக்காவின்) வெற்றி வரும்போது—
2. இன்னும், மனிதர்களை —அல்லாஹ்வுடைய மார்க்கத்தில் கூட்டங் கூட்டமாக பிரவேசிப்பவர்களாக(நபியே) நீர் காணும்போது—
3. அப்போது, (அதற்கு நன்றி செலுத்தும் பொருட்டு) உமதிரட்சகனின் புகழைக் கொண்டு துதி செய்வீராக! மேலும், அவனிடம் பிழை பொறுக்கத் தேடுவீராக! நிச்சயமாக அவன் தவ்பாவை (பாவமன்னிப்புக்கோருதலை) மிகவும் ஏற்றுக்கொள்பவனாக இருக்கிறான்.

அத்தியாயம் : 111

தப்பத் — நாசமடைந்துவிட்டது

வசனங்கள் : 5 மக்கி ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. அபூலஹின் இரு கைகள் நாசமடைக! அவனும் நாசமாவானாக!
2. அவனுடைய செல்வமும், அவன் சம்பாதித்தவையும் அவனுக்குப் பயனளிக்கவில்லை.
3. (மறுமையில்)கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பில் அவன் நுழைவான்.
4. விறகு சுமப்பவளான அவனுடைய மனைவியும் (அந்நரகில் நுழைவாள்).
5. அவளுடைய கழுத்தில் முறுக்கேறிய ஈச்சங்கமிறுதான் (இருக்கும்; அதனால் அவளும் அழிவாள்).

அத்தியாயம் : 112

அல் இக்லாஸ் — ஏகத்துவம்

வசனங்கள் : 4 மக்கி ருகூஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: அவன் — "அல்லாஹ்" ஒருவனே!
2. அல்லாஹ் (யாவற்றைவிட்டும்) தேவையற்றவன் (யாவும் அவன் அருளையே எதிர்பார்த்திருக்கின்றன).
3. அவன் (எவரையும்) பெறவில்லை ; (எவராலும்) அவன் பெறப்படவுமில்லை.
4. மேலும், அவனுக்கு நிகராக எவருமில்லை.

سُوْرَةُ الْفَلَقِ بِكَبْرِتْ وَتَهْمُزِ اِيَّائِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ① مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ② وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا

وَقَبَ ③ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ④ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ⑤

سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ بِكَبْرِتْ وَتَهْمُزِ اِيَّائِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ النَّاسِ ③

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي

صُدُورِ النَّاسِ ⑤ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥

அத்தியாயம் : 113

அல்ஃபலக் _ வைகறை

வசனங்கள் : 5 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: வைகறையின் இரட்சகனிடம் நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்.
2. அவன் படைத்தவற்றின் தீங்கைவிட்டும்;
3. (இரவினுடைய) இருளின் தீங்கைவிட்டும்_அதுபரவிவிடும்போது _
4. மேலும், முடிச்சுகளில் (மந்திரித்து) ஊதும் பெண்களின் தீங்கைவிட்டும்_
5. பொறாமைக்காரனின் தீங்கைவிட்டும்_அவன் பொறாமைகொள்ளும் போது (நான் காவல் தேடுகிறேன்).

அத்தியாயம் : 114

அந்நாஸ் _ மனிதர்கள்

வசனங்கள் : 6 மக்கீ ருக்ஃ : 1

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (ஓதுகிறேன்).

1. (நபியே!) நீர் கூறுவீராக: மனிதர்களின் இரட்சகனிடம் நான் (பாது)காவல் தேடுகிறேன்.
2. (அவன்தான்) மனிதர்களின் அரசன்.
3. (அவனே) மனிதர்களின் (வணக்கத்திற்குரிய) நாயன்.
4. பின்னால் பதுங்கியிருந்து வீண் சந்தேகங்களைக் கிளப்பக்கூடியவனான ஷைத்தானின் தீங்கைவிட்டும் (நான் பாதுகாவல் தேடுகிறேன்).
5. அவன் எத்தகையவனென்றால், மனிதர்களின் இதயங்களில் வீண் சந்தேகங்களைக் கிளப்பிவிடுகிறான்.
6. (இத்தகையோர்) ஜின்களில் மற்றும் மனிதர்களில் இருக்கின்றனர்.

**சங்கைமிக்கக் குர் ஆனை ஓதும் முறையை
விளக்கும் குறியீடுகள்:**

- இந்தக்குறி ஒரு வசனம் முடிந்ததற்குரிய அடையாளமாகும். இந்த வட்டத்தின் மேற்புறமோ அல்லது உட்புறமோ எந்த அடையாளமும் குறிப்பிடப் படாதிருப்பின், நிறுத்தி, நிதானப் படுத்திக்கொண்டு ஓதவேண்டும். ஏதாவதோர் அடையாளம் குறிக்கப்பட்டிருந்தால், அதனை அனுசரித்து ஓதிக்கொள்ளவேண்டும்.
- ☞ இந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் கட்டாயமாக நிறுத்தி ஓத வேண்டும். மாறாக, சேர்த்து ஓதினால் அிர்த்தமாற்றம் ஏற்படும்.
- ♣ இந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் நிறுத்தி ஓதவேண்டும். சேர்த்து ஓதுவது சிறந்ததல்ல.
- ௮ இந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் நிறுத்தி ஓதுவது சிறந்ததாகும். நிறுத்தாமல் ஓதுவதும் அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது.
- ௨ இந்தக்குறியுள்ள கிடத்தில் நிறுத்தி ஓதுவதும், நிறுத்தாது ஓதுவதும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், நிறுத்தாமல் சேர்த்து ஓதுவது சிறந்தது.
- ௩ இந்தக்குறியுள்ள கிடத்தில் நிறுத்தி ஓதுவதற்கு அனுமதி உண்டு. ஆயினும், கிணைத்தே ஓதவேண்டும் யாரேனும் சிரமத்தினால் நிறுத்திவிட்டால் அதற்கும் அனுமதி உண்டு.

ق இந்தக்குறியுள்ள கிடத்தில் நிறுத்தாமல் ஒதுவதே சிறந்தது .

ي இந்தக்குறி சில வசனத்தின் கிறுதியிலும், சிலவசனத்தின் கிடையிலும் காணப்படும். வசனத்தின் கிறுதியில் காணப்பட்டால் நிறுத்தியும், நிறுத்தாமலும் ஒதலாம். ஆனால், வசனத்தின் கிடையில் காணப்பட்டால் நிறுத்தாமலேயே ஒதவேண்டும் .

ف இந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் முச்சுவிடாதும், நிறுத்திவிடாதும் சற்றுத் தாமதித்து நீட்டி ஒதவேண்டும் .

س یا سکتا இந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் சுவாசத்தை விட்டுவிடாமல் சற்று நிறுத்தி ஒதவேண்டும் .

قف இந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் சுவாசத்தை விட்டுவிடாமல் முந்தையதைவிடச் சற்று அதிகம் நிறுத்தி ஒதவேண்டும் .

صل இந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் நிறுத்தியும் ஒதலாம், நிறுத்தாமலும் ஒதலாம் . எனினும், நிறுத்தி ஒதுவது சிறந்தது .

ص இந்தக் குறியுள்ள கிடத்தில் சேர்த்தே ஒதுவது சிறந்தது .

ذ இந்தக் குறியுள்ள வசனத்திற்கு முன்னுள்ள வசனத்தில் என்ன குறியீடு கிருக்கிறதோ அதுவே கிக்குறியுள்ள கிடத்திற்கும் உரியதாகும் .

மொழி பெயர்ப்பின் சில வசனங்களுக்கு முக்கியக் குறிப்புகள் எழுதவேண்டிய அவசியமேற்பட்டதால் அவ்வசனங்களின் கிறுதியில் இலக்கமிட்டுள்ளோம்.

1. (அ) - 'மன்னு என்பது இஸ்ராயீலின் மக்கள் இருந்த பகுதியில் பனிக்கட்டி விழுவது போன்று, ∴பஜு (அதிகாலை) நேரத்திலிருந்து சூரியன் உதயமாகும் வரை விழுந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு பொருள்' என கதாதா அவர்களும், 'அ.:து கிரவில் அவர்களுக்காக மரங்களில் கிறங்கிவிடும், அதிகாலையில் அவர்கள் சென்று அதை எடுத்து உண்பார்கள்' என கிப்னு அப்பாஸ் ரளியல்லாஹு அன்ஹுமா அவர்களும் கூறுகிறார்கள்.

அது நிறத்தில் பாலவிட வெண்மையானதாகவும், சுவையில் தேனைவிட இனிமையானதாகவும் இருக்கும். அன்றைய தினத்திற்குத் தேவையானதை மட்டும் ஒவ்வொரு மனிதனும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்நாளைக் கடந்துவிட்டால் அது கெட்டுவிடும். அவர்களின் ஆறாவது நாளான சனிக் கிழமைக்காகவும் ஏழாவது நாளான ஞாயிற்றுக் கிழமைக்காகவும் தேவையானதை வெள்ளிக்கிழமையே அவர்கள் எடுத்து வைத்துக் கொள்வார்கள். எனினும், அது கெட்டு விடுவதில்லை. காரணம்: அந்நாட்கள் அவர்களுக்குப் பெருநாட்களாகும். அவ்விரு நாட்களில் வாழ்க்கைத் தேவைக்காக எதையும் தேடிக்கொள்ள அனுமதி மறுக்கப் பட்டவர்களாக அவர்கள் இருந்தனர்.

(ஆ). 'ஸல்வா என்பது சுமானா-கவ்தாரிப் பறவை போன்ற ஒரு பறவையாகும். அதை அவர்கள் உணவாக உண்டு வந்தார்கள்' என கிப்னு அப்பாஸ் ரளியல்லாஹு அன்ஹுமா அவர்கள் கூறியதாக கிப்னுல் முன்திர் மற்றும் கிப்னு அபீஹாதம் ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர்.

2. இவ்வசனத்தில் திடம்பெற்றுள்ள "ஸிப்.:கத்தல்லாஹ்" என்பதன் பொருள் அல்லாஹ்வின் மார்க்கமாகிய இஸ்லாம்தான்' என கதாதா கூறுகிறார்கள். இ.:தல்லாமல் புனித ஸ்நானம், ஞானஸ்நானம் எனச்சிலர் மொழியாக்கம் செய்துள்ளனர். இவ்வகைக் குளிப்பு இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும். காரணம்: குளிப்பதால் ஞானம் ஏற்பட்டு விடுமென்றோ அல்லது இவ்வகைக் குளிப்பினால் மட்டும் பாவங்களிலிருந்து பரிசுத்தமடைந்து விடமுடியும்

என்றோ, இஸ்லாத்தில் அறுதி செய்யப் படவில்லை என்பது மிகத்தெளிவு. ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை நீரில் சாயங்காட்டி, அதில் குளிக்க வைத்து, அவ்வகைக் குளிப்பிற்கு 'மஃமுதியா' எனப் பெயரிட்டுமிருந்தனர். அவ்வாறு குளிக்க வைப்பதால் அக்குழந்தை பரிசுத்தம் பெற்று உண்மைக் கிறிஸ்தவனாக ஆகிவிடுகிறது என்று அவர்கள் நம்பிக் கொண்டிருந்ததை, வல்ல அல்லாஹ் மறுத்து, 'மனிதர்களின் அகம்-புறம் ஆகியவற்றைச் சுத்தப் படுத்துவது இஸ்லாம் மார்க்கத்தை நடைமுறைப் படுத்துவதால்தான் சாத்தியம்' என்பதைத் தெளிவு செய்து "இஸ்லாம் மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடியுங்கள்" என இவ்வசனத்தின் மூலம் கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறான். மேலும், இவ்வசனத்தில் வந்துள்ள 'அல்லாஹ்வின் வர்ணம்' என்பதன் பொருள் 'அல்லாஹ்வின் மார்க்கம்தான்' என இப்னு அப்பாஸ் ரனியல்லாஹு அன்ஹுமா அவர்களும் கூறுகிறார்கள்.

3. இவ்வசனத்தில் கிடம் பெற்றுள்ள 'யஃ.ரிஃபுனஹு' என்ற வார்த்தையில் கிடம்பெற்றுள்ள 'ஹு' எனும் படர்க்கை சுட்டுச்சொல், நபி முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களைக் குறிக்கும் உயர்திணைச் சொல் என்று சிலரும், "அந்தஉண்மையானதை" எனச் சிலரும் மொழியாக்கம் செய்துள்ளனர். ஆயினும், வசனத்தொடர்களை கவனித்தால் பைத்துல் முகத்தஸின்பால் முகம் திருப்பித் தொழுது கொண்டிருந்த நிலையை மாற்றி, மஸ்ஜிதில் ஹராமின் பக்கம் முகம் திருப்பித் தொழவேண்டுமென்று அல்லாஹ் பிறப்பித்த கட்டளையின்படி கிப்லா திருப்பப்பட்டு விட்ட உண்மையான "அதை", 'அவர்கள் அறிவார்கள்' என்பதையே அவ்வசனங்கள் தெளிவு செய்து கொண்டிருக்கின்றன. அதையடுத்த வசனமும் இதையே உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆகவேதான், கிரண்டாவது கருத்தை மொழிபெயர்ப்பில் கிடம்பெறச் செய்துள்ளோம்.

4. இவ்வசனத்தில் உண்ணுவது தடை செய்யப்பட்டவை பற்றி, கண்ணியத்திற்குரிய அல்லாஹ் தெளிவு செய்கிறான். இதே கருத்தை உறுதிப்படுத்தும் வசனங்கள் அல்-அன்ஆம் 154லிலும், அந்-நஹல் 115லும் கிடம் பெற்றுள்ளன. உண்ணுவது தடை செய்யப்பட்டவற்றில், "அல்லாஹ் அல்லாதவருக்காகப் பெயர் கூறப்பட்டவையும்" அடங்கும். அதைப் பற்றிய விளக்கம் வருமாறு: அறியாமைக் காலத்தில் அறுப்புப் பிராணிகளை, அல்லாஹ் அல்லாத தங்களின் கிஷ்ட தெய்வங்களான தங்களது வணக்கத்திற்கு உரியவைகளுக்காக அவர்கள்பால்

நெருக்கத்தைப்பெற எண்ணி, சிலை வணக்கத்தையுடையோர் 'லாத், உஸ்ஸா' போன்ற பெயர்களைக் குறிப்பிட்டும் நெருப்பை வணங்குவோர் நெருப்பிற்காக எனவும் பலி கொடுத்துவந்தனர். இவையும், அல்லாஹ் அல்லாத எவருக்காகவும், தற்காகவும் பெயர்சூறி விடப்பட்டு அறுக்கப் படுபவையும் கிவ்வகையைச் சேரும். இவற்றை அறுக்கும் போது அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறப்பட்டு அறுக்கப்பட்டாலும் கிவ்வகை உணவுகள் யாவும் தடுக்கப் பட்டவை என்பதை கிரண்டு கருத்திற்கிடமின்றி கிவ்வசனம் தெளிவு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

5. கிவ்வசனத்தில் கிடம் பெற்றுள்ள "வ அல்லல்தீன யுதீகூனஹூ" "கின்னும் அதற்குச் சக்தி பெற்றிருப்போர் மீது ஓர் ஏழைக்கு ஆகாரமளிப்பது பரிகாரமாகும்" என்ற அல்லாஹ்வின் வாக்கு பற்றிய விளக்கம் வருமாறு: 2:183வது வசனத்தில் "விசுவாசம் கொண்டோரே! உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் மீது விதிக்கப் பட்டிருந்தது போல் உங்கள் மீதும் நோன்பு நோற்பது விதிக்கப்பட்டிக்கிறது. அதனால் நீங்கள் பயபத்தியுடையவர்கள் ஆகலாம்" என்று வல்ல அல்லாஹ் தெளிவு செய்தபின் 184ம் வசனத்தில், விதிக்கப்பட்ட கடமையிலிருந்து சலுகை பெறுவோரான நோயாளியையும் பிரயாணியையும் பற்றிக் கூறிய பின்னர், "கின்னும் (நோன்பு நோற்கச்) சக்தி பெற்றிருப்போர் மீது ஓர் ஏழைக்கு ஆகாரமளிப்பது பரிகாரமாகும்" என்றும் கூறினான். கிவ்வசனத்தில் உள்ள தெளிவின் பிரகாரம் கிஷ்டப்பட்டவர் நோன்பு நோற்றார். கிஷ்டப்படாதவர் நோன்பு நோற்பதை விட்டுவிட்டு அதற்குப் பரிகாரமாக ஓர் ஏழைக்கு உணவளித்தும் வந்தார் என்பது ஒரு நிலை. பின்னர், 185ம் வசனத்தில் கிடம்பெற்றுள்ள "∴பமன் ஷஹித மின்குமுஷ் ஷஹ்ர ∴பல்யஸூம்ஹூ" "ஆகவே உங்களில் அம்மாதத்தை அடைகிறவர் நோன்பு நோற்கவும்" என்ற வசனம் கிறங்கிய பொழுது "...மேலும், அதற்குச் சக்தி பெற்றிருப்போர் மீது ஓர் ஏழைக்கு ஆகாரமளிப்பது பரிகாரமாகும்" என்ற வசனத்தில் உள்ள சட்டத்தை கிது மாற்றிவிட்டது என்பது மற்றொரு நிலை. ஆகவே நோன்பை விடுவதற்குச் சலுகை பெற்றோர் நீங்கலாக மற்றவர்கள் மீது கடமை என்பது நிலைபெற்றுவிட்டது. கிதனடிப்படையில் "...மேலும், அதற்குச் சக்தி பெற்றிருப்போர் மீது ஓர் ஏழைக்கு ஆகாரமளிப்பது பரிகாரமாகும்" என மொழிபெயர்ப்புச் செய்தது மிகச் சரியானதாகும். விரிவுரையாளர்களில் பெரும்பாலானவர்களின் கூற்று கிதுவேயாகும்.

கின்னும் ஒரு சாரார் "வ அல்லதீன யுதீகூனஹு" என்ற சொற்றொடரை "யுதவ்விகூனஹு" என்றும் "யத்தய்யகூனஹு" என்றும் ஒதியுள்ளனர். கிவ்வாறு ஒதியவர்களில் குறிப்பிடத் தகுந்தவர், கிப்னு அிப்பாஸ் ரளியல்லாஹு அின்ஹுமா அவர்களாவர். கிவ்வாறே ஆயிஷா ரளியல்லாஹு அின்ஹா பற்றியும் அம்ரிபுனு தீனார், தாவுஸ் ஆகியோர் பற்றியும் அறிவிக்கப்படுகிறது.

மேற்குறிப்பிடப்பட்டக் கிராஅத்தின் அடிப்படையில், "நோன்பு நோற்பதை சிரமமாக்கப் பட்டவர்கள் - அதற்கு கியலாதவர்கள்" என்ற பொருள் உள்ளது. அதன்படி "வயது முதிர்ச்சியினால் நோன்பு நோற்க கியலாதவர்களுக்கு கிச்சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டுள்ளது" என விளங்கமுடிகிறது. கிக்கருத்தை முஆத்பின் ஜபல் அவர்களும் அலீரளியல்லாஹு அின்ஹு அவர்களும் கூறியதாக கிமாம்களான கிப்னு ஜரீருத்தபரீயும், அஹ்மது, அபூதாவுது, கிப்னு முன்திர், கிப்னு ஹிப்பான் ஆகியோரும் பதிவு செய்துள்ளனர். முஆது பின் ஜபல் ரளியல்லாஹு அின்ஹு அவர்களின் அறிவிப்பை கிமாம் ஹாக்கிம் தனது ஸுனனில் பதிவு செய்து, அதைச் 'சரியான அறிவிப்பு' என சான்றும் அளித்திருக்கின்றார்கள்.

கிந்தக் கிராஅத்துடைய விளக்க அடிப்படையில், கிப்னு அிப்பாஸ் ரளியல்லாஹு அின்ஹுமா அவர்களின் பிள்ளைக்குத் தாயாராய் அல்லது பால் கொடுத்துக் கொண்டு கிருந்த பெண்ணிடம், 'நீ நோன்பு நோற்கச் சக்தி கில்லாதவர்களின் தரத்தில் உள்ளவளே. (ஓர் ஏழைக்கு) உணவளிப்பது உன்மீது கடமையாகும். மீண்டும் நோன்பை நோற்பது உன்மீது கடமையில்லை' எனக் கூறினார்கள். கிதை அிப்து பின் ஹுமைத், கிப்னு ஜரீருத்தபரீ, தாரகுத்னீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர். தாரகுத்னீ கிதை சரிகண்டுமுள்ளார்.

மேலும் கிப்னு உமர் ரளியல்லாஹு அின்ஹுமா அவர்களின் பெண்மக்களில் ஒருவர் கர்ப்பிணியாக கிருந்தபோது ரமளான் நோன்பு பற்றித் தன் தந்தையிடம் கேட்டு அனுப்பியிருந்தார். 'நோன்பை விட்டுவிட்டு ஒவ்வோரு நாளுக்கும் ஓர் ஏழைக்கு உணவளிக்கவும்' என்று கூறினார்கள். கிதை அிப்து பின் ஹுமைத், கிப்னு அபீ ஹாத்தம், தாரகுத்னீ ஆகியோர் பதிவு செய்துள்ளனர், ஆகவே, கிரண்டாவது பொருளும் சரியானதே.

6. ஹஜ்ஜுப் பருவமான ஷவ்வால், துல்கஅதா, துல்ஹஜ் மாதத்தின் பத்து நாட்கள் ஆகிய மாதங்களில் ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றும் முன்பு உம்ராவை நிறைவேற்றியவரின் மீது 'ஹத்யு' கொடுப்பது கடமையாகும். அதாவது: ஓர் ஆடு பலி கொடுக்க வேண்டும். அல்லது ஒட்டகம், மாடு ஆகியவற்றில் ஏழில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டும். இதுபோன்றே ஹஜ்ஜையும், உம்ராவையும் ஒரே கிஹ்ராமில் நிறைவேற்றுவரான "காரின்" மீதும் இவ்வகை "ஹத்யு" (அறுப்புப்பிராணி) பலி கொடுப்பது கடமையாகும். இதுவே இவ்வசனத்தின் கருத்தாகும்.

7. இவ்வசனத்தில் கூறப்பட்ட "அல்லாஹ்வை உங்கள் சத்தியங்களுக்குத் தடையாக ஆக்காதீர்கள்" என்பது பற்றிய விளக்கம்: உதாரணமாக ஒருமனிதர், 'நான் ஒருவரோடு பேசுமாட்டேன், அல்லது ஒருவருக்கு நான் எதையும் கொடுக்க மாட்டேன், அல்லது கிருவருக்கு மத்தியில் சமரசம் செய்து வைக்க மாட்டேன்' என்றெல்லாம் கூறிவிட்டு இவ்வகை நல்லவற்றைச் செய்வதிலிருந்து தன்னைத் தடுத்துக் கொள்கிறார். 'கிவற்றையெல்லாம் ஏன் தடுத்துக்கொண்டீர்?' என அவரிடம் கேட்டால், 'நான் அல்லாஹ்வின் பெயரால் கிவற்றைச் செய்யமாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்து விட்டேன்' எனக் கூறிவிடுகிறார். இவ்வாறு நல்லவற்றைச் செய்வதற்குத் தன் சத்தியத்தைத் தடையாக ஆக்கிக் கொண்டதை இவ்வசனம் கண்டித்து "அல்லாஹ்வை உங்களது சத்தியங்களுக்குத் தடையாக ஆக்காதீர்கள்" எனத் தடுக்கிறது.

8. இவ்வசனத்தில் இடம்பெற்றுள்ள 'குர்ஸிய்யுஹு' என்ற வார்த்தைக்கு "அவனின் அரியாஸனம்" என்று சிலரும், "அரசாட்சி என்னும் ஆசனம்" எனச் சிலரும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளனர். ஆனால், இதுபோன்ற வார்த்தைகளுக்கு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்தைக் கூடுதல் குறைவின்றி, மாற்றுப்பொருள் கூறாது, அவர்கள் கூறியவாறே கூறிவிடுவதும் அதை ஏற்று நம்பிக்கை கொள்வதும் "மனிதர்களுக்கு அவர்கள்பால் கிறக்கி வைக்கப்பட்ட(வாழ்க்கை நெறியான வேதத்தின் சட்ட திட்டங்கள் ஆகிய)வைகளை நீர் விளக்கிக் கூறுவதற்காக திஃக்ரை (குர்ஆனை) உம்பால் நாம் கிறக்கி வைத்தோம்" என்ற அல்லாஹ்வின் (16:44) கூற்றுக்கொப்ப நம்மீது கடமையாகும். அதனடிப்படையில் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் "வஸியகுர்ஸிய்யுஹு" என்பதன் பொருள் பற்றிக் கேட்கப்பட்டதற்கு "அவனுடைய குர்ஸீ என்பது அவனின் பாதத்தின் தலமாகும். 'அர்ஷ்'

என்பதன் பெறுமதி பற்றி அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறெவரும் அறியமாட்டார்" எனக் கூறினார்கள் .

பதிவான நூல்கள்:- தாரகுத்னீ, தாரீகில் கத்தீப், திதை ஹாக்கிம் தனது ஸஹீஹில் பதிவு செய்து திதன் அறிவிப்புத் தொடர் சரியானதெனவும் கூறியுள்ளார்கள் .

ஆகவே அல்லாஹ்வைப் பற்றிய விஷயங்களை நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் விளக்கங்களைக் கொண்டே நாம் விளங்கிக் கொள்கிறோம் . காரணம், அல்லாஹ்வின் படைப்பினங்களில் அல்லாஹ்வைப் பற்றி மிக நன்கு தெரிந்திருந்தவர்கள் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களே . அவர்களுக்குத்தான் அல்லாஹ்விடமிருந்து வஹீயின் மூலம் அறிவிப்புகள் வந்து கொண்டிருந்தன என்பதை நம்மில் எவரும் மறுக்கமாட்டார், மறுக்கவும் முடியாது . அ. :தல்லாது அறிவார்த்தமான பொருளைக் கூறுவதாக எண்ணிக் கொண்டு, திருமறை வசனங்களுக்கு நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் கூறாத, நமது ஆராய்ச்சியின் முதிர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட, கற்பனையிலான எவ்விளக்கத்தையும், எப்பொருளையும் கூற அல்லாஹ் நமக்கு அனுமதி தரவில்லை .

அல்லாஹ்வின் பண்புகள் பற்றி சங்கை மிகுந்த குர்ஆனில் அல்லாஹ் தன்னைப்பற்றி என்னென்ன பண்புகள்-எவ்வாறு தனக்குண்டு எனக் கூறியுள்ளானோ அவற்றை அவ்வாறும் அவற்றுக்கு விளக்கமாக, அவனின் பண்புகளாக எவற்றையெல்லாம் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் கூறினார்களோ அவ்வாறும், மாற்றுப் பொருள் கூறாமலும், உவமைகள் தில்லாமலும் மக்கள்முன் எடுத்து வைப்பதுதான் நமது கடமை . மட்டுமின்றி, அவனுக்குரிய பண்புகள்-பெயரளவில் உள்ளவையே, அவற்றுக்குப் பொருளே தில்லையென வீணடித்து விடக் கூடாது . மேலும், அவ்வாறு-கிவ்வாறு என தனியொரு முறையை நாமாகக் கற்பிக்கவுங் கூடாது . அல்லாஹ், தனக்கு உண்டு எனக்கூறிய பண்புகளை உண்டு என்றும், அவன் தனக்கு தில்லை எனக் கூறியதை தில்லை என்றும் அவற்றைக் கொள்கையாக ஏற்று ஈமான் கொள்வது கட்டாயக் கடமையாகும் .

எனவே, சகல நிறைவான பண்புகளும், குறைவில்லாத் தகுதிகளும், ஒப்புமையற்றவனுமான அல்லாஹ் தன்னைப்பற்றிக் கூறிய கிருவசனங்களின் கருத்தையும் திங்கு நினைவிற்காகத் தந்துள்ளோம் .

அவ்விரண்டின் தெளிவில் அவனின் பண்புகளை விளங்க முற்பட்டால் எவ்வித மோதலும் அறிவார்த்தத்தின் குறிக்கீடுகளும் செல்லாத தகாததாக ஆகிவிடும்.

"அவனைப் போன்று எதுவுமில்லை, அவனே செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்" வசனம்-11:42.

மேலும், "அவனுக்கு நிகராக எவரும் இல்லை" வசனம்-112:4.

மேலும், குர்ஆனில் அல்லாஹ் தன்னைப் பற்றிக் கூறும் ஸமீஉன்-செவியேற்கிறவன், பஸீருன்-பார்க்கிறவன், அலீழுன்-நன்கறிகிறவன் போன்ற அனைத்துப் பண்புகளும் அவனுக்குரிய தகுதிகளுக்கேற்ப அவனுக்கே நிலையானதும், நிறைவானதும், அழிவில்லாததுமாகும். மாறாக, அவனின் படைப்புகளுக்குரிய தீப்பண்புகள் படைப்பினங்களின் தன்மைகளுக்குத் தக்கவாறு பலவீனமானதும், நிலையில்லாததும், நிறைவில்லாததும் அழிந்துவிடக் கூடியதுமாகும் என்பதை "அவனைப் போன்று எதுவுமில்லை, அவனே செவியேற்கிறவன், பார்க்கிறவன்" என்ற அல்லாஹ்வின் வசனம் 11:42 மிகத் தெளிவு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

9. 'தாசூத்' என்ற வார்த்தை 2:256, 2:257, 4:51, 4:60, 4:76, 5:60, 16:36, 39:17 ஆகிய எட்டு வசனங்களில் கிடம் பெற்றுள்ளது. வரம்பு மீறுதல் எனும் பொருளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்றும், ஒருவர்-பலர் ஆகியோருக்கு இவ்வார்த்தை உபயோகமாகிறது என்றும் எப்பைவஹி என்பவரும் மற்றும் பலரும் கூறுகின்றனர். குறிகாரன், ஷைத்தான் கின்னும் வழிக்கேட்டிற்குத் தலைமையாக இருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வார்த்தையை உபயோகிக்கலாம் என ஜவ்ஹரீ என்பவர் கூறுகிறார். அல்லாஹ்வையன்றி வணங்கப்படும் அனைத்திற்கும் தாசூத் எனக் கூறப்படும் என கிமாம் மாலிக் ரஹ்மத்துல்லாஹி அலைஹி அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, மேற்கூறப்பட்ட அனைத்துப் பொருள்களையும் தன்னகத்தே கொண்ட வார்த்தைதான் 'ஷைத்தான்' என்பதால் தாசூத்திற்கு ஷைத்தான் எனும் பொருளை மொழிபெயர்ப்பில் கிடம் பெறச்செய்துள்ளோம்.

10. (நிராகரிப்போர்) தம்மைவிட அவர்களை (முஸ்லிம்களை) இருமடங்காக தங்கள் கண்களால் (நேரடியாகக்) கண்டனர் என்ற கிந்நிலை

கிருபடையினரும் மோதலைத் தொடங்கிய பின்னராகும் என்பதை அல்-அன்.:பால் அத்தியாயம் 44வது வசனம் தெளிவு செய்கிறது. "நீங்கள்(கிருபடையினரும்) சந்தித்த சமயத்தில் அவர்களுடைய எண்ணிக்கைகளை உங்கள் கண்களுக்குக் குறைவாக அவன் காட்டியதையும், உங்களுடைய எண்ணிக்கைகளை அவர்களுடைய கண்களுக்குக் குறைவாக்கிக் காட்டியதையும் (நினைவு கூறுங்கள்) நடந்தேற்படவேண்டிய காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக (அல்லாஹ் அவ்வாறு செய்தான் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்) மேலும், அல்லாஹ்விடமே எல்லாக் காரியங்களும் திரும்பக் கொண்டுவரப்படும்". போர் முனையில் சந்திப்பதற்கு முன்பும், போரின் தொடக்க நிலையிலும் கிரு சாராரும் ஒருவரை மற்றவர் குறைவாகக் காண்பிக்கப்பட்டனர். தொடக்கத்தில் கா.:பிர்களை முஸ்லிம்களுக்கு அதிகமாக அல்லாஹ் காண்பித்திருந்தால் தைரியமிழந்து யுத்தம் புரியும் விஷயத்தில் பிணங்கிக் கொண்டிருப்பர். ஆகவே, அவ்வாறு குறைத்துக் காட்டினான் என்ற தெளிவை 43வது வசனத்தில் காண்கிறோம். மேலும், அலுஹ்மீரானில் உள்ள கிவ்வசனத்தில் "நிராகரிப்போர் முஸ்லிம்களை கிருமடங்காகத் தங்கள் கண்களால் நேரடியாக் கண்டனர்" என்ற கிறைவசனத்தின் கருத்து, போர் முனையில் மோதல் ஏற்பட்ட பிறகே என்பதை விளக்குகிறது.

11. கிவ்வசனத்தில் 'லா' என்ற எழுத்திற்குப் பொருள் கில்லை. கிதுபோன்ற வசனங்களில் சிலவற்றை உதாரணத்திற்காகக் கீழே தந்துள்ளோம்:

"மா மனஅக அன்லா தஸ்ஜுத" 'ஸாஷ்டாங்கம் செய்வதிலிருந்து உன்னைத் தடுத்தது எது?' கிங்கே "லா" விற்குப் பொருள் கில்லை.

"நாம் அழித்துவிட்ட ஓர் ஊருக்கு அ(வ்வுரர்களாகிய அ)வர்கள் திரும்புவார்கள் என்பதை நாம் (ஹராமாக்கித்) தடுத்ததுவிட்டோம்." கிவ்வசனத்திலும் "லா" விற்குப் பொருள் கில்லை.

12. மகத்தான அல்லாஹ்வின் பெயர்கள் பற்றி: எல்லா நிறைவுகளுக்கும்ரிய தகுதியுடையவனான உயர்வான அல்லாஹ்வின் அழகிய பெயர்களைக் கூறி அவனை அழைத்துப் பிரார்த்திப்பதும், அவனுடைய பெயர்களில் அவனுக்குத் தகுதியற்றவற்றைக் கூறிக் தவறான பொருள்களைக் கற்பிக்காமலிருப்பதும் விசுவாசிகளின் மீது கட்டாயக் கடமையாகும் என்பதை கிவ்வசனம் தெளிவு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

மேலும், உயர்வான அல்லாஹ்வின் பெயர்களின் எண்ணிக்கையை 99 தான் என வரையறுத்து வந்துள்ள அறிவிப்புத் தொடர்களில் குறைகள் உள்ளன என கிப்து ஹஸம் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

மேலும், அல்லாஹ்வின் தூதர் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள்: எவருக்காவது கவலை மற்றும் துக்கம் ஏற்பட்டு, அவர் பின்வருமாறு கூறினால் அவருடைய கவலையையும் துக்கத்தையும் அல்லாஹ் போக்கி வைத்து மகிழ்ச்சியை அவருக்குப் பகரமாக்குகிறான் எனக்கூறிக் கற்றுத்தந்த 'துஆ' வின் ஒரு பகுதியில் "யா அல்லாஹ் உனக்குரிய ஒவ்வொரு பெயரைக் கொண்டும் உன்னிடம் நான் கேட்கிறேன். அதை உனக்குப் பெயராக வைத்திருக்கிறாய், அல்லது உன்னுடைய படைப்புகளில் யாருக்காவது அதை கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறாய், அல்லது அதை உன்னிடமுள்ள மறைவான அறிவில் உனக்கு மட்டுமே பிரத்தியேகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறாய்" என்ற ஒரு சொற்றொடரைத் 'துஆ'வாகக் கற்றுக் கொடுத்துள்ளார்கள். அதன் தெளிவில் அல்லாஹ்விற்கு எத்தனை பெயர்கள் உள்ளன என்பதை அவன் மட்டுமே முழுமையாக அறிவான் என்பதும், அவனின் பெயர்களை 99தான் என மட்டுப்படுத்த முடியாது என்பதை நாம் விளங்குவதும், மிக உயர்வான அல்லாஹ்விற்குரிய அனைத்துப் பெயர்களையும் அவனே அறிந்தவனாதலால், அவை அனைத்தையும் நாம் கொள்கையாக ஏற்று விசுவாசிக்கொள்வதும் கட்டாயக் கடமையாகும்.

13. கிவ்வசனத்தின் கருத்து பற்றிய தெளிவுகள்:

(அ) மனிதனின் கிதயத்தில் உதிக்கின்ற அனைத்தையும் சர்வசக்தனாகிய அல்லாஹ் நன்கறிந்து கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்கு எப்பொருளும் எந்நிலைமையிலும் மறைந்ததன்று.

(ஆ) மனிதர்களின் கிதயங்களை வல்ல அல்லாஹ்வாகிய அவன் ஆட்கொண்டிருக்கிறான். அவன் விரும்பியவாறு அவற்றைத் திருப்புகிறான். "பிடரி நரம்பை விட (மனிதனாகிய) அவனுக்கு நாமே மிகச் சமீபமாக இருக்கிறோம்" என்ற வசனத்தில் கூறப்பட்டது போன்று அல்லாஹ்வின் நாட்டமின்றி மனிதன் எதையும் அவன் மனதில் பெறமுடியாது. ஆகவே, கிவை அனைத்துக் கருத்துகளையும் கிவ்வசனம் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

14. இவ்வசனத்தின் பொருள்பற்றி:

"நபியே! அல்லாஹ்வும் விசுவாசிகளில் உம்மைப் பின்பற்றியவர்களும் உமக்குப் போதும்" என்று சிலரும்,

"நபியே! உமக்கும், விசுவாசிகளில் உம்மைப் பின்பற்றியவர்களுக்கும் அல்லாஹ் போதுமானவன்" எனச் சிலரும் மொழி பெயர்த்துள்ளனர்.

முந்திய கருத்தின்படி பொருள் கூற சாத்தியமிருப்பினும், கிரண்டாவது பொருளே மிகப் பொருத்தமானதாகவும் விசுவாசிகளின் இதயங்களில் ஈமானை உறுதிப் படுத்துவதற்குரியதாகவும் இருப்பதால் கிரண்டாவது பொருளை மொழிபெயர்ப்பில் கிடம்பெறச் செய்துள்ளோம்.

15. இவ்வசனத்தில் கிடம் பெற்றுள்ள 'அஸ்ஸாயிஹுன்' என்ற வார்த்தைக்கு அறப்போர் செய்பவர்கள், கல்வி தேடுவதற்காகப் பயணிப்பவர்கள், .பர்ளான நோன்பு நோற்பவர்கள் ஆகிய பல பொருள்களும் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், இங்கு 'நோன்பு நோற்பவர்கள்' என்ற பொருளே பொருத்தமாக உள்ளதால் அப்பொருளை கிடம்பெறச் செய்துள்ளோம்.

16. 52, 53வது வசனங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது நபி யூஸூப் அவர்களின் கூற்றா? அல்லது அஜீஸுடைய மனைவியின் கூற்றா? என்பதில் விரிவுரையாளர்களுக்கிடையே இருவேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன. விரிவுரையாளர்களில் தபரீ, தாபிசன்களில் முஜாஹித், ஸயீத் பின்ஜுபைர், ஹஸனுல் பஸரீ ஆகியோரும் இவர்களல்லாதோரும் வசனம் 52, 53ல் கூறப்பட்ட கூற்று யூஸூப் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களின் கூற்றில் உள்ளதெனக் கருத்துத் தெரிவித்து, அதனடிப்படையில் அவற்றை யூஸூப் அலைஹிஸ்ஸலாம் கூறியதாக மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளனர்.

மற்றொரு சாரார் 51, 52, 53 ஆகிய வசனங்களின் தொடர்களை கருத்தில் கொண்டு இவ்வசனங்களில் கூறப்பட்டவை அஜீஸுடைய மனைவியின் கூற்றாக இருப்பதற்கே மிகப்பொருத்தமும், மிகத் தெளிவாகவும் உள்ளதென கைதில் கிஸ்லாம் கிப்துதாய்யா, கிப்துதாய் கைய்யிம், கிப்துகஸீர், அல்லாமா ஷவ்கானீ ஆகியோர் தெளிவு செய்கின்றனர். கித்தெளிவு சரியானதென மக்கா முகர்ரமாவில் உள்ள தாருல் ஹதீஸில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் முஹம்மது ஜமீல் ஜைனா என்பவர் தப்ஸீர் ஜலாலைன், குர்ரத்துல் ஐனைன் போன்ற நூலில் கிதுபற்றியும் அலசி கிக்கருத்தைச் சரிகண்டுள்ளார். அதன் சாரமாவது:

51, 52, 53 ஆகிய வசனங்களில் கூறப்படும் கூற்று அஜீஸின் மனைவிகுரியதாகும் என்பதைக் கீழ்வரும் சில அடிப்படைகள் தெளிவு செய்கின்றன:-

(அ) 51, 52, 53 ஆகிய வசனங்கள் அப்பெண்ணின் கூற்றோடு கிணைந்தவை.

(ஆ) இவ்வசனங்களில் இடம் பெறும் விஷயத்தை அப்பெண் கூறும்போது யூஸ்ஃப் அலைஹிஸ்ஸலாம் அங்கிருக்கவில்லை. மாறாக, அவர்கள் சிறைச்சாலையில் இருந்தனர்.

(இ) "மறைவில் அவருக்கு நான் மோசம் செய்யவில்லை" என்பதன் பொருள் வருமாறு:- 'அவர் குற்றமற்றவர் என நான் கூறி ஒப்புக்கொண்டது, முன்னொரு சமயம் அவருக்கெதிரில் நான் அவரைப் பொய்யராக்கி மோசம் செய்திருப்பினும், அவர் என்னைவிட்டும், நான் அவரைவிட்டும் மறைந்திருந்த நிலையில் பொய் கூறி அவருக்கு நான் மோசம் செய்யவில்லை' என்பதாகும். தப்ரீர் அல்-கய்யிம்-பக்கம் 316.

17. இவ்வசனத்தில் குகையுடையோராகிய அவர்களின் மேலான நிலை பற்றியும், அந்நிலையை உருவாக்கிக் கொடுத்த அல்லாஹ்வின் பிரம்மாண்டமான சக்தி பற்றியும் தெளிவு செய்யப்படுகிறது. அக்குகையின் விசாலமான ஓரிடத்தில் அல்லாஹ் அவர்களை உறங்க வைத்தான். அவர்களின் உடல்களுக்கு எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்பட்டுவிடாதவாறு காலையில் சூரியன் உதயமாகும்போது குகையின் வலப் பக்கத்தைக் கடந்து செல்லக் கூடியதாகவும், மாலையில் மறைகின்றபோது அதன் இடப்பக்கத்தைக் கடந்து செல்லக்கூடியதாகவும், இருநேரங்களிலும் அவர்களின் உடல்களுக்குத் தேவையான அளவைவிட மேலதிகமாக சூரிய வெப்பத்தின் தாக்கம் அவர்களைச் சென்றடையாத அமைப்பில் அக்குகையை அமைத்திருந்தான். ஆகவே, இஃது அல்லாஹ்வின் அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும் என்பது மிகத் தெளிவானதாகும்.

18. இவ்வசனத்தில் இடம் பெற்றுள்ள "மலட்டுநாள்" என்பதன் பொருள்பற்றி:

(அ) நாட்கள் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்ததைப் பிறப்பிற்கு ஒப்பிட்டுக் கூறப்படுவதுபோன்று, கிந்நாளுக்குப் பிறகு வேறொரு நாள் இல்லையென்பதாலும், கித்தோடு முடிவு பெற்றுவருவதாலும் கிதற்கு "மலட்டுநாள்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

(ஆ) அல்லாஹ்வை நிராகரித்துக் கொண்டிருந்தோர்க்கு எவ்வித நன்மையும் பெற்றுத்தராத நிலையை ஒப்பிட்டு, "நன்மைகளற்ற நாள்" என்ற கருத்தும் உள்ளது.

19. திவ்வசனத்தில் திடம்பெற்றுள்ள 'யமீன்' என்பதற்கு:

(அ) சத்திய மார்க்கத்தின்பால் எங்களைச் செல்லவிடாது தடுக்க எங்களிடம் வந்து கொண்டிருந்தீர்கள்.

(ஆ) நீங்கள் எங்களை அழைத்தது சத்தியமான மார்க்கமென்று நீங்கள் பொய்யான வார்த்தைகளை எங்களிடம் கூறி வந்தீர்கள்.

கீர்த்திமிக்க குர்ஆனுடைய அத்தியாயங்களின் அட்டவணை

எண்	ஸுரூரூக்களின் பெயர்கள்	பக்கம்	இடம்பெறும் பாகம்
1	அல்ஃபாத்திஹூ	2	1
2	அல்பகறா	3	1-2-3
3	ஆலு இம்ரான்	51	3-4
4	அன்னிஸா	78	4-5-6
5	அல்மாயிதா	107	6-7
6	அல் அன்ஆம்	129	7-8
7	அல் அஃராஃப்	152	8-9
8	அல் அன்ஃபால்	178	9-10
9	அத்தவ்பா	188	10-11
10	யூனுஸ்	209	11
11	ஹுது	222	11-12
12	யூஸுஃப்	236	12-13
13	அர்ரஃது	250	13
14	இப்றாஹீம்	256	13
15	அல் ஹிஜர்	262	13-14
16	அந்நஹல்	268	14
17	பனீ இஸ்ராயீல்	283	15
18	அல் கஹஃப்	294	15-16
19	மர்யம்	306	16
20	தாஹா	313	16
21	அல் அன்பியா	323	17
22	அல் ஹஜ்	332	17
23	அல் முஃமினூன்	343	18
24	அந்நூர்	351	18
25	அல்ஃபுர்கான்	360	18-19
26	அஷ்ஷுஅரா	367	19
27	அந்நம்லு	377	19-20
28	அல் கஸஸ்	386	20
29	அல் அன்கபூத்	397	20-21

கீர்த்திமிக்க குர்ஆனுடைய அத்தியாயங்களின் அட்டவணை

எண்	ஸுரூரூக்களின் பெயர்கள்	பக்கம்	இடம்பெறும் பாகம்
30	அர்ரூம்	405	21
31	லுக்மான்	412	21
32	அஸ்ஸஜ்தா	416	21
33	அல் அஹ்ஜூப்	419	21-22
34	ஸபஉ	429	22
35	ஃபாதிர்	435	22
36	யாஸீன்	441	22-23
37	அஸ்ஸாஃப்பாத்	446	23
38	ஸாத்	453	23
39	அல் ஜுமர்	459	23-24
40	அல் முஃமின்	468	24
41	ஹாமீம் ஸஜ்தா	478	24-25
42	அஷ்ஷூரா	484	25
43	அல் ஜுக்ருஃப்	490	25
44	அத்துகான்	496	25
45	அல் ஜாஸியா	499	25
46	அல் அஹ்காஃப்	503	26
47	முஹம்மது	507	26
48	அல்ஃபத்ஹ்	512	26
49	அல் ஹுஜுராத்	516	26
50	காஃப்	519	26
51	அத்தாரியாத்	521	26-27
52	அத் தூர்	524	27
53	அந்நஜ்மு	527	27
54	அல் கமர்	529	27
55	அர்ரஹ்மான்	532	27
56	அல்வாகிஆ	535	27
57	அல் ஹதீத்	538	27
58	அல் முஜாதிலா	543	28

கீர்த்திமிக்க குர்ஆனுடைய அத்தியாயங்களின் அட்டவணை

எண்	ஸுரூராக்களின் பெயர்கள்	பக்கம்	இடம்பெறும் பாகம்
59	அல் ஹஷ்ர்	546	28
60	அல் மும்தஹினா	550	28
61	அஸ்ஸஃப்	552	28
62	அல் ஜுமுஆ	554	28
63	அல் முனாஃபிகுன்	555	28
64	அத்தகாபுன்	557	28
65	அத்தலாக்	559	28
66	அத்தஹ்ரீம்	561	28
67	அல் முல்க்	563	29
68	அல் கலம்	565	29
69	அல் ஹாக்கா	568	29
70	அல் மஆரிஜ்	570	29
71	நூஹ்	572	29
72	அல் ஜின்	574	29
73	அல் முஜ்ஜம்மில்	577	29
74	அல் முத்தஸ்ஸிர்	579	29
75	அல்கியாமா	581	29
76	அத்தஹ்ரு	583	29
77	அல்முர்ஸலாத்	585	29
78	அந்நபஉ	587	30
79	அந்நாஜிஆத்	588	30
80	அபஸ	590	30
81	அத்தக்வீர்	591	30
82	அல் இன்ஃபிதார்	592	30
83	அல் முதஃபிஃபீன்	593	30
84	அல்இன்ஷிகாக்	595	30
85	அல் புரூஜ்	596	30
86	அத்தாரிக்	597	30
87	அல் அஃலா	598	30

கீர்த்திமிக்க குர்ஆனுடைய அத்தியாயங்களின் அட்டவணை

எண்	ஸுரூரூக்களின் பெயர்கள்	பக்கம்	இடம்பெறும் பாகம்
88	அல் காஷியா	598	30
89	அல்ஃபஜர்	599	30
90	அல் பலத்	601	30
91	அஷ்ஷம்ஸ்	601	30
92	அல்லைல்	602	30
93	அள்ளுஹா	603	30
94	அஷ்ஷரஹ்	603	30
95	அத்தீன்	604	30
96	அல் அலக்	604	30
97	அல் கத்ர்	605	30
98	அல் பய்யினா	605	30
99	அல்ஜில்ஜால்	606	30
100	அல் ஆதியாத்	606	30
101	அல்காரிஆ	607	30
102	அத்தகாஸுர்	607	30
103	அல் அஸ்ர்	608	30
104	அல் ஹுமஜா	608	30
105	அல்ஃபீல்	608	30
106	குரைஷ்	609	30
107	அல் மாஊன்	609	30
108	அல்கவ்ஸர்	609	30
109	அல் காஃபிர்	609	30
110	அந்நஸ்ர்	610	30
111	தப்பத்	610	30
112	அல் இக்லாஸ்	610	30
113	அல்ஃபலக்	611	30
114	அந்நாஸ்	611	30

சங்கைமிக்க

குர்ஆன்

மற்றும் தமிழ் மொழியில்
அதன் கருத்துக்களின்
மொழிபெயர்ப்பு

சங்கைமிக்க முஸ்ஹப் அச்சிடுவதற்குரிய
கண்ணியமிக்க இரு புனிதத்தலங்களின் பணியாளர்
மன்னர் ஃபஹத் வளாகம்.

بَعَثَ اللَّهُ مُحَمَّدًا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

وَمُطَهَّرًا لِّلْأَنْفُسِ الشَّيْطَانِيَّةِ وَرَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

وَمُطَهَّرًا لِّلْأَنْفُسِ الشَّيْطَانِيَّةِ وَرَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

لِيُطَهِّرَ لِّلْعَالَمِينَ لِيُطَهِّرَ لِّلْعَالَمِينَ

لِيُطَهِّرَ لِّلْعَالَمِينَ لِيُطَهِّرَ لِّلْعَالَمِينَ

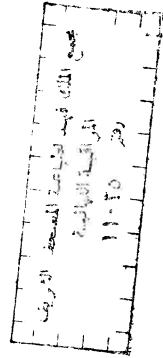
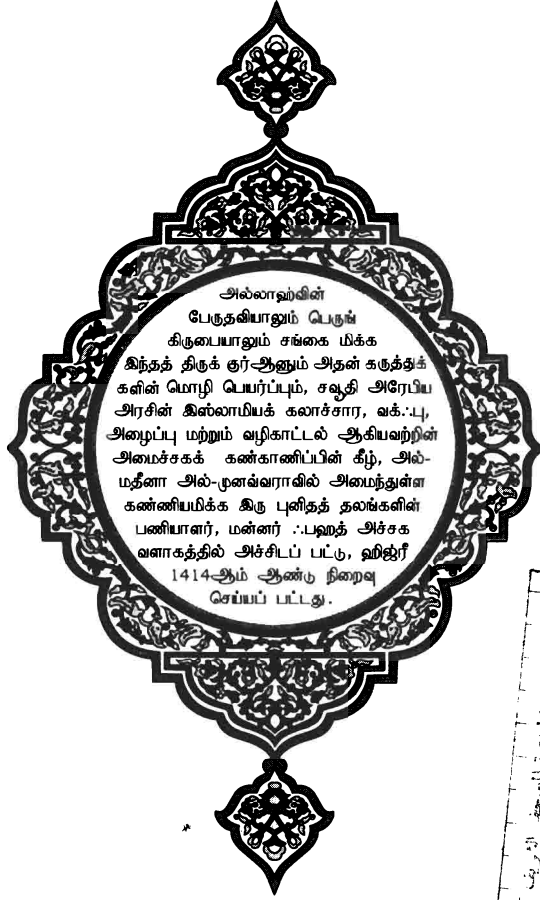
فِي الْمَدِينَةِ الْمَكِّيَّةِ الْمَشْرِقِيَّةِ

سَنَةِ ١٤١٤ هـ

مَقْرُونُ الطَّبْعِ مَحْمُودٌ

لِلْمَدِينَةِ الْمَكِّيَّةِ الْمَشْرِقِيَّةِ لِيُطَهِّرَ لِّلْعَالَمِينَ

ص. ب. ٣٥٦١ - الْمَدِينَةُ الْمَكِّيَّةُ

திதன் பதிப்புரிமை, சங்கை மிக்க முஸ்ஹஃப் அச்சிடுவதற்குரிய, கண்ணியத்திற்குரிய திரு புனிதத் தலங்களின் பணியாளர், மன்னர் :பஹத் வளாகத்திற்கே.
தபால் பெட்டி எண் 3561, அல்-மதீனா அல்-முனவ்வரா

37

சங்கைமிக்க

குர்ஆன்

மற்றும் தமிழ் மொழியில்
அதன் கருத்துக்களின்
மொழிபெயர்ப்பு